si pamphilum[a] non dederis: centum dare spondes. Respōdet pegasus non ante committi stipulationem ꝙ desijsset posse pamphilum dari. ¶ Sabinus[b] autem estimabat ex sententia[c] contrahentiū postꝙ homo potuisset dari[d] confestim agendum[e]: ꝛ tandiu ex stipulatione[f] non posse agi ꝙdiu per promissorem nō steterit quominus cum daret: idqꝫ defendebat exemplo penus legate[g]. Heredem eteniꝫ si dare potuisset penum/nec dedisset: cōfestim in pecuniam[h] legatam teneri[i] scripsit. Idqꝫ vtilitatis causa receptuꝫ est ob defuncti[k] voluntatem: ꝛ ipsiꝰ rei naturam[l]. ¶ Itaqꝫ potest[m] sabini sentētia recipi[n]/si stipulatio non a conditione ceperit: veluti[o] si pamphilum non dederis dare tantum spondes: sed si ita[p] concepta sit stipulatio pamphilū dare spondes[q]: ꝛ si non dederis tantum dare spondes: quod[r] sine dubio verum erit[s]: cum[t] id actum probatur[v] vt si homo datus non fuerit[x]: ꝛ homo ꝛ pecunia debeatur. Sed et si ita cautum sit vt sola pecunia[y] non soluto homīe debeatur: idem defendendum[z] erit: quoniam voluntas fuisse probatur vt homo soluatur[a]: aut pecunia[b] petatur.

☞ Non sequitur priuatio nisi precedat habitus. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. cxvj.

Decem stipulatꝰ a titio postea quātominus ab eo consequi posses si a meuio stipuleris sine dubio meuius periculuꝫ[c] potest subire: sed ꝛ si decem petieris a titio meuius non erit solutus[d]: nisi iudicatū titius fecerit. Paulus no. non enim sunt duo rei[e] titius ꝛ meuius eiusdeꝫ obligationis: sed meuiꝰ sub conditione debet[f] si a titio exigi nō poterit: igitur nec titio conuento meuius liberabitur: qui an debiturus sit incertum est: ꝛ soluente titio non liberatur meuiꝰ qui nec tenebatur cum conditio stipulationis[g] defecit: nec meuius pendente stipulationis conditione recte potest cōueniri: a meuio enim ante titium excussum[h] non recte petetur.

Idem. Lex. cxvij.

Si centū homies quos ego heresve meꝰ elegisset stipulatus anteꝙ elegerim duos heredes reliquero: numero diuiditur

a ¶ Si pamphilum. s. de condi. cau. da. qd seruius. in fi.

b ¶ Sabinus. cōtradicens pegaso in totum: sed nec ipsius sentētia valet nisi in casu: id est cum res non incipit a cōditione: cum vero incipit a cōditione valet: neqꝫ id verum est qd pegasus dicit: non enim suspēditur: sed statim committitur penalis stipulatio vl' obligatio: ac si sub alternatione illud aut illud sit stipulatus ꝛ est alterum in solutione: alterum in obligatione: facultas vo erit reo nō soluendi donec cōueniatur reus ad exemplum noxalis: vel verius seruabis pegasum vbi a conditione inceperit. Accursius.

c ¶ Ex sententia. que ante omnia inspicit: vt. j. de regu. iur. l. semp. Accur.

d ¶ Potuisset dari. Nec sit datꝰ: vt. s. e. si ex lege.

e ¶ Agendum. non ergo expectādum est quousqꝫ pamphilus desinat posse dari. M. in mora ergo videt si nihil ipediat ꝙminus daret et nō dedit: vt. s. de actio. emp. l. ratio. §. si per venditorem. Sed ꝛ alia exiguntur: scꝫ ꝙ interpellet et credat se debere sm. H. vt i distinctione de mora diximus. Vel forte non exigit mora vel interpellatio: quia non ex mora sed ex cōditionis euentu committitur stipulatio: sicut et vbi pactio precesserat nuda: vbi non poterat esse mora: quia nulla petitio: et tamen cōmittitur lit. contesta. C. eo. l. nuda. ꝛ. j. e. si pupillus. Nec est ꝯtra. ad id quod dicit ꝙ exigatur interpellatio ꝛ credat se debere. j. de fideius. l. fideiussor obli. in fi. quia ibi loquitur in diuersis personis. In eo auteꝫ qui scit se promisisse non exigitur interpellatio: vt stipulatio committatur penalis. non enim videtur celatus ꝛc. vt. s. de actio. emp. l. j. in fine. Sed an possit hec mora purgari: quidam sic: alij non: cum sit facta de iure cōmuni: sed plene dic vt. s. si quis cau. l. et si post tres. Accursius.

f ¶ Ex stipulatione. scꝫ penali. Accur.

g ¶ Legate. h. mō penū lego: ꝛ si nō dederis decem dato. vel sic/si penuꝫ nō dederis decē dato: vt hic. ꝛ. s. de penu leg. l. j. p totū. ꝛ. s. ad le. fal. l. j. §. si ita. ꝛ qn̄ di. leg. ce. si penum. Accur.

h ¶ In pecuniam. que legata erat si penum nō daret. Accur.

i ¶ Teneri. i. vt pecuniā prestet cū penum nō det qui dare potest.

k ¶ Defuncti. cuiꝰ adimplēde studiosi esse debemus. Accur.

l ¶ Naturam. pendet em̄ cōditio de potestate heredis: secus si legatarij: vt si non ascenderis capitolium tibi lego decem: qꝛ caues ꝛ percipis: vt s. de cōdi. ꝛ demō. l. mutiane. ꝛ in penu verū puto qd dixit sabinus. sed alij ꝛ in penu distinguūt vt in stipulatiōe: vt incipiat a cōdi. vel pac. qd non placet vt modo. s. notaui.

m ¶ Itaqꝫ pōt. modo distinguit: ꝛ distinctionē suā modo cū dicto vniꝰ: modo cum dicto alterius approbat. Accur.

n ¶ Recipi. que est vt statim post moram agi possit.

o ¶ Veluti. hic incipit a conditione: ꝛ seruatur pegasi sentētia. accur.

p ¶ Sed si ita. hec est vera sabini snīa: ꝛ non incipit a cōditione.

q ¶ Spondes. Apparet ex predictis ꝙ vbi a pactiōe vestita penalis stipulatio incipit: committitur quando cepit dari vel fieri posse quod in pacto deuenerit: secus si nuda pactio precessit: quia tunc lit. contesta. vt C. eo. nuda. Sed cōtra. s. eo. §. quod si ab initio. vbi precessit pactio vestita: nec tamē seruatur opinio sabini sed pegasi. Sol. vt ibi dixi. Si vero a conditione ceperit obligatio: tunc quando desijt posse dari vel fieri qd in conditione precedebat. ꝛ sic op. j. de fideius. l. fideiussor. §. fi. Solu. ibi pactio facta cum reo precessit stipulationem que cum fideiussore facta videtur: qꝛ mora rei ꝛ pactio sua fideiussorem obligant sm Ioan. Item oppo. s. eo. l. si titius contra. Solu. ibi loquitur in quadam stipulatione implicita. ꝛ in implicitis regule legistarū sicut dyaleticorum deficiunt. Regula dyaleticorum hec est. De quolibet affirmatio vel negatio vera. fallit: quia si ego dico. ego iuro me peierare: non potes dicere ꝙ bene iurem: quia peieraui. Item nec ꝙ male: quia si iuraui peierare ꝛ peieraui: feci quod iuraui. similiter est in hoc. Ego dico falsuꝫ: quia si dicis ꝙ dicit verū: ꝛ ipse dicit se dicere falsuꝫ: ergo verū est ipm dixisse falsum: si autem dicas ꝙ dicit falsum ꝛ ipse non dicit: nisi h: ergo dico falsum: ergo falsum est ipsum dicere falsum: ergo dicit verum. ꝛ iste locutiones dicūtur implicite apud legistas. vt si titiꝰ non erit heres seius heres esto: ꝛ econtra si seius heres non erit titius heres esto. ꝛ hic similiter vt si titius stipuletur: si seio decem nō dederis mihi dare spōdes: ꝛ ecōtra: seius si decem titio nō dederis mihi dare spōdes. Item op. s. de manu. test. libertas. §. j. Sol. ibi speciale. Iteꝫ in penu similiter est speciale: vt. s. §. ideoqꝫ defen. ꝛc. ꝛ hoc no. s. si quis cau. et si post tres. et facit C. de pac. l. si pacto. Ac.

r ¶ Quod. pro sed. et dicas ꝙ distinctionē ponit in casibꝰ in quibus habet locum sabini opinio. naꝫ si pactio precedit/aut id agit vt pria actio trāseat in sequentem stipulationeꝫ ꝛ nouat prima: vt. s. tit. j. obligationū fere. §. fi. quo casu existente conditione tantū id qd in sequenti stip. est dictū petere potero: quia id actum est/aut est actū qd vtraqꝫ maneat: ꝛ ex vtraqꝫ agatur existente ꝯditione: vt ꝛ. s. de trāsac. l. pe. §. pe. et antepe. ꝛ hoc dicit sed ordine diuerso. h em̄ est ordo legēdi/ꝙ pro sꝫ. ꝛ sine dubio verū erit: vt si homo datus nō fuerit: ꝛ hō et pecunia debeatur cum id actū probat. Accur.

s ¶ Erit. tunc scilicet.

t ¶ Cum. id est qn̄. nam aliter nō: vt hic. ꝛ. s. ti. j. l. obligationū fere. in fi. ꝛ. §. pe. in fi. Accur.

v ¶ Probatur. presumitur ergo nouatio: nisi ꝯtra probetur: vt hic. ꝛ. s. ti. j. obligationū fere. in fi. ꝛ. s. de transac. l. qui fidem. sꝫ infra inuitur cōtra: quoniam voluntas ꝛc. nam ibi probat ꝙ non fuerit nouatio: sꝫ dic ibi probari eoipso ꝙ non probatur contra. hodie vo non presumitur: vt C. de no. l. fi. Accursius.

x ¶ Non fuerit. postꝙ potuit dari. Accur.

y ¶ Pecunia. ex vtraqꝫ obligatiōe vires habēte nulla facta nouatione.

z ¶ Defendēdū. vt sola pecunia tūc debeat. vel dic vt statim post moram agi possit vbi cepit a pactiōe vestita obligatio: sꝫ prime expositiōi meliꝰ adiūgitur qm̄ ꝛc. Tertij dicūt idem defen. ꝛc. vt inspicias vtrū pbetur id fuisse actum vel nō: sed approbo primam. Accur.

a ¶ Soluatur. qui in solutione est ante moram.

b ¶ Pecunia. que sola in obligatione est. M.

c ¶ Decē. Periculū. in totū vel in parte sm ꝙ titiꝰ in toto vel i parte nō est soluēdo ✠ vt. j. de vb. sig. si ita a te stip. ꝛ. j. de sol. l. si decē.

d ¶ Nō erit solutꝰ. i. expeditꝰ. qm̄ adhuc pōt obligari. ꝛ sic improprie ponit. sic ꝛ. s. de here. vē. ꝙ si sic. ꝛ sm hoc qd subijcit paulꝰ no. i. scribit approbādo pdicta. nō enim ꝛc. vel dic sm Ir. solutꝰ. i. liberatus ꝛ sic pprie ꝛ sm h dicit paulus no. id est rephēdit nō enim ꝛc. nam sic loquebatur quasi iam fuisset obligatus. qd nō est verū: vt paulus dicit. Et est reprehensio similis. s. de in ius vocā. libertꝰ. in vsi. remittere. ꝛ facit. s. mā. l. inter causas. §. fi. ꝛ. j. de regu. iur. si quis obligatione.

e ¶ Rei. scꝫ debendi. Accur.

f ¶ Sub cōditione debet. scꝫ hac. R.

g ¶ Stipulationis. qꝛ interim nihil debet: vt. s. de pigno. grege. §. si sub conditione. Accursius.

h ¶ Excussum. si dubitet an possit soluere debitum solidū: al's si certū est habere quinqꝫ tantum quasi impleta conditio stipulatiōis a meuio petam: vt arg. s. de actio. empti. l. emptorem. §. j. ꝛ sic soluitur contra. s. si cer. pe. l. fi. j. respon. Accur.

Si centum. ¶ Casus. Stipulatus sum centuꝫ homines quos ego vel heres meus elegerimus: mortuus sum anteꝙ eligam duobus heredibꝰ relictis: stipulatio diuidit vt p ea parte qua quisqꝫ heres est eligat. si autem prius elegero ꝙ ipsi succedant tūc non poterunt eligere: sed pro portione serui electi cuiuscūqꝫ erunt. Fran.

✠ Scriben. hic maxime Bal. dicunt hāc gl. fore notabilē ad h propositū ꝙ fideiussor pōt ꝯueniri pncipaliter sine alia excussiōe quādo ꝯstat seu notoriū est debitorē pncipalē pro quo itercessit nō eē soluēdo. qbus adde Bar. i l. fi. s. si cer. pe. et in l. si seruū. §. videamꝰ. ꝛ in l. decē. c. tit. ꝛ aliqd in c. ex rupto et ibi Bal. extra de iure iur. vbi dat aliā limitatiōē ad eu ten. p̄nte C. de fideiusso. quꝫ p hunc text. limitabis. P.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Puto. ꝛ bene. vt in ſi. §. Accur.
b ¶ Non deſiderauit. immo diem prorogauit.
c ¶ Si hoc. ſꝛ eum nō deberet predicere ſeu denūciare. Accur.
d ¶ Non eſſet. ſi diceres hoc eſſe falſum.
e ¶ Et propemodum. nunc ſoluit. Accur.
f ¶ Cōmiſſa eſt. de rigore: ſꝛ de egrate obſtat exceptio: vt argu. §. ſi quis cau. l. ij. in principio. ꝛ locati. cum i plus. §. i. plus etiam dico: q̄ ſi non com petat exceptio: q̄ quidā dicunt: non tamen poteſt agi ante kalendas auguſti ad penam: quia pene ſtipulatio dilata videtur: vt. §. eo. in illa ſtipulatione ſi kalendis. ꝛ j. eo. inſulam. ſed tamē (vt diri) exceptiōe remouetur etiā poſt kalēdas: quia diem ptulit. p quo eſt. §. de legi. ꝛ cōſti. l. poſt diem. nā ꝛ alſ cōmittitur: ſed non exigitur: vt. §. de excep. do. l. apud celſum. §. ſi in arbitrium. ſed pro eis eſt. j. eo. l. inſulam. ſed hic pena: ibi nō. ſed. R. ſic hic de hoc ſcripſit hac diſtinctione tunc vtimur: cum penā ſtari ꝛ opus poſtea nō ſtimus ſi fieri cū uenit: alſ ſi op⁹ fieri poſt motam promiſſionis ſtipulator elegerit. q̄ ſi⁹ penalis ſtipulatio eſſet cō miſſa: tamen eliditur exceptione: cum nō vtriq; ſed alterum tantum reus ſtipulandi proſequi debeat: vt. C. de tranſactio. l. cum proponas. et. §. de pactis. reſcripti. §. i. q̄ verum puto. ꝛ facit. §. de damno infecto. l. damni. §. fabinus.
g ¶ Fideiuſſores. pro eius actione. Accur.
h ¶ Liberare. ſine ſtēnetur: vt. C. de euic. ex prędijs. ꝛ de liberari a credi tore cui erat obligata.
i ¶ Eſtimari. in ꝛdemnatione: nō in obligatione: vt no. §. de re iud. ſi quis ab. §. fina. Accurſius.
k ¶ Intereſt. actiōe p̄ſcrip. ver. vel ex empto informata: quia pactū fuit incōtinenti factū. nō ergo precise ad ipſum factū: ſic. §. de actio. emp. l. j. in prin. et. j. l. proxima.

Si fundū. ¶ Caſſ. Promiſiſti mihi dare fundū certa die nō das: teneris mihi ad intereſſe quanti mea intereſt nō eſſe datū fundū ea die. Franciſcus accur.
l ¶ Interſit. ergo fruct⁹. Sed cōtra. §. de vſuris. videam⁹. §. ſi actionē. ſolu. vt ibi. Item cōtra. §. eo. ſi filī⁹. §. fina. Solu. vt ibi. Item fec⁹ ſi da ri ꝛ tradi. vt. §. de vſur. l. iuj. Item contra. §. de actio. empti. l. ratio. §. j. ſolu. vt ibi. Accurſius.

La ſtipulatus. §lo. prima ponit caſum: ideo vide eam. Fran.
m ¶ Ita ſtipulatus. Iſta lex tota ſummatim hoc vult dicere: quia aut ſtipulatio incipit a precedenti conditione ꝛ committitur tunc cū certum erit non poſſe dari vel fieri: vt ſi ſtichum non dederis tantū promittis nomine pene: aut incipit a pactione: vt eſt promittis ſtichū: et ſi non dederis tantum promittis: et tunc ſtatim cum potuit dari vel fieri. Et ratio eſt: quia in conditionali ſtipulatione non ante cedit dies q̄ fuerit impleta conditio: vt. j. de verborum ſig. l. cedere diem. ſed in pura quādo incipit a pactione: tunc ſtatim vnde pena ſtatim committitur: quod intellige cum certa iudicium interpellatius fuit congruo loco et tempore. Accurſius florentinus.
n ¶ Loco. in iudicio: vel etiam alibi. Accur.
o ¶ Certo die. op. ergo habetur: pro expreſſo: vt. §. eo. triticum. ꝛ ſi certū peta. l. cum quid. ſed hic agebatur tantum a ſtipulatore in illis ab vtroq; vel quia dicitur te ſiſti certo loco ſic accipe quia conuenerat inter nos vt ſisteres certo die: ꝛ ante diem te certificarem cum id propoſueram per errorem omiſſi non valet ſtipulatio vt hic: ſecus in damno infecto. quia ibi ſpeciale eſt vt ſe rutur quod de cōſuetudine eſt de die: vt ibi dicitur. vt. §. de damno infecto. l. ſi finita. in prin. que eſt contra vel ibi in perpetuum ſe teneri credebat: hic contra. hic enim actor errando omiſit die: reus autem nunq̄ voluit obligare ſe in perpetuū: imo ad diem quem p̄ponebat actor in ſtipulatione: ſed ipſe errore omiſit. at ibi vterq; hoc agebat q̄ ſtipulatio committeretur quandocūq; damno dato: et credebat reus ſe ſic teneri promittere: vnde inder reo ſubuenit: vt ibi. vel hic a ſtipulatore tm̄ agebatur vt teneatur ad id tempus q̄ de conſuetudine eſt: ꝛ nō in perpetuum. ꝛ ideo non valet ibi ab vtroq;. Item contra. §. qui fatiſda. cogen. de die. ſol. vt ibi. Accur.

Additio. Dic q̄ illa lex habet duas lecturas. nā intelligitur primo de diſcordia que eſt inter partes de die apponenda in ſtipulatione ante contractam ſtipulationes: ꝛ ſm hoc non obſtat huic. l. Alio mō intelligitur primo de diſcordia poſt ſtipulationem interpoſitaꝫ in qua dies fuit omiſſa: ꝛ tūc ob. ꝛ quidā ſoluerent q̄ ibi in ſtipulatione iudicialī: hic in conuentionali ſm Bar. hic.
p ¶ Non ſecus. ſed idem.
q ¶ Stipulatus eſſem. vt §. eo. triticum. et de lega. ij. quidam in teſtamēto. Accurſius.
r ¶ Non demonſtrato. et hoc nō valet: vt. §. de eo q̄ certo lo. l. ij. §. ſi qs inſula. ꝛ de iudi. cū qui inſulam. Accur.
s ¶ Nomine. nihil valet: vt. §. ꝛ iure do. cuꝫ poſt. §. gener. Sed contra. §. eodeꝫ. l. qui ex pluribus. Solu. ibi adiectū fuit no mē: quia promiſit vnum de fundis ſeianis. ꝛ nullo modo. vel hic agebatur vt certus promitteretur: ibi non. Itē oppo. vt. §. de optio. lega. l. ij. ſed ecus in homine in genere promiſſo vel legato. et eſt ratio. §. eodem. l. inter ſtipulātem. §. ſacram. ibi: homo liber. ꝛ ꝛ de legatis. ij. l. quod in rerum. §. finali. et. l. penultima in fine. Et eodem modo opponitur et reſpondetur de domo: vt. §. ꝛ legatis. i. ſi domus. licet ſit argumen. contra. j. de verborum ſignificatio. l. locus. §. ſi. Item videtur contra. §. eodem. l. vbi autem non apparet. in prin. ſed reſpon. vt ibi expoſui.
t ¶ Quocunq; die. non ergo palam exprimitur: ſed obijcitur. §. eodem. quicquid. Reſpon. eſtimatur omiſſum quantum ad actionem partendam: non quantum ad vitiandam ſtipulationem. ꝛ ſic pro non facta eſt ſtipulatio ſine adiectione diei: ſic enim dicendo de die nō curauimus: et ideo expectatur commiſſio pene tantum quantum ꝛ vbi incipit: alās a cōditione vt ſubijcit. licet hic precedat pactio veſtita. aliꝫ dicūt quocūq; die: ſꝛ placet p̄miſſori.
v ¶ Non poſſe. Vel morte vel alia ratione: vel ſi tempore iam finita ſit actio que aduerſus reum ſi ſteriſſet erat intentanda. Item addunt quidam boc corrigit per inferiorem diſtinctionem: ſed boc falſum eſt. Aliud enim in predicto caſu iudicio ſiſti: quia ibi collatum eſt in arbitrium rei quando faciat vt ex bis apparet ſm quoſdaꝫ: vel hic ſpeciale in iudicio ſiſti. vel veri⁹: hic dies pro omiſſo habetur quo ad obligationē ſeu actionem: vt modo notauit. Accurſius.
x ¶ Peruenire poteris. nō ſi feceris. Accur.
¶ Item ſi quis. ſtipulatio que a cōditione faciendi cepit q̄ cōmittatur dictum eſt: nunc de ea que a cōditione dandi. Accur.

Si pamphilum.

Ange. et aler. hic reputāt iſtum lex. ſing. ad q̄ ſi ſtipulatio pena lis ſ. appoſita iuxta principalē ſtipulationē cū pacto q̄ pena cōmiſſa ipſa ſola debeat: tamē poterit ſoluī id q̄ deuenit in principali ſtipulatione. ibo logni.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Si pamphilum. ff. de condi. cau. da. qō seruius. in fi.
b ¶ Sabinus. cōtra dicens pegaso in totum: sed nec ipsius sentētia valet nisi in casu: id est cum reo non incipit a cōditione: cum vero incipit a cō ditione valet: neqꝫ id verum est qō pegasus dicit: non enim suspēditur: sed statum committitur penalis stipulatio vl obligatio: ac si sub alterna tione illud aut illud sit fi pulatus ⁊ est alterum in solutione: alterum in obligatione: facultas vō erit reo nō soluendi donec cō uenitur reus ad exemplum noralis: vel verius seruabis pegasum vbi a conditione inceperit. Ac curſius.

c ¶ Er sententia. que ante omnia inspicit: vt. ff. de regu. iur. li. semp. Accur.
d ¶ Potuisset dari. Nec fit dar⁹: vt. ff. s. fi er lege.
e ¶ Agendum. non ergo expectādum est quousqꝫ pamphilus desinat posse dari. Ø. in mora ergo videt si mihi ipediat qō minus daret et nō dedit: vt. ff. de actio. emp. l. ratio. §. si per venditorem. Sed ⁊ alia exiguntur: scz qꝫ interpellet et credat se debere fm. Ø. vt l distinctione de mora ditimus. Vel forte non exigit mora vel interpellatio: quia non ex mora sed ex cōditionis euentu committitur stipulatio: sicut et vbi pactio precesserat nuda: vbi non poterat esse mora: quia nulla petitio: et tamen cōmittitur lit. con testa. C. eo. l. nuda. ⁊. j. c. si pupillus. Nec est ꝫra. ad id quod dicit ꝙ exigatur interpellatio ⁊ credat se debere. j. de fideiuſ. l. fideiussor obli. in fi. quia ibi loquitur in diuersis personis. Jn eo autē qui scit se promisse non exigitur interpellatio: vt stipulatio committatur penalis. non enim videtur celatus ff. vt. ff. de actio. emp. l. j. in fine. Sed an possit hec mora purgari: quidam sicaliꝫ non: cum sit facta de iure cōmuni: sed plene dic vt. ff. si quis cau. l. et si post tres. Accurſius.

f ¶ Er stipulatione. scz penali. Accur.
g ¶ Legate. ff. mō penū lego: ⁊ si nō dederis decem dato. vel sic/si penus nō dederis decē dato: vt hic. ⁊. ff. de penu leg. l. j. p totū. ⁊. ff. ad le. fal. l. j. §. si ita. ⁊ qñ di. leg. ce. si penum. Accur.
h ¶ In pecuniam. que legata erat si penum nō daret. Accur.
i ¶ Eneri. i. vt pecuniā presset cī penum nō det qui dare potest.
k ¶ Defuncti. cui⁹ ad impledē studiosi esse debemus. Accur.
l ¶ Naturam. pendet cīs cōditio de potestate heredis: secus si legatarij: vt si non ascenderis capitolium tibi lego decem: qꝫ causa ⁊ per cipis: vt ff. de cōdi. ⁊ demō. l. mutuane. ⁊ in penu verū puto qō dixit fabinus. sed aliꝫ ⁊ in penu distinguit vt in stipulatiōe: vt incipiat a cōdi. vel pac. qō non placet vt modo. §. notaui.
m ¶ Jtaqꝫ pōt. modo distinguit: ⁊ distinctionē suā modo cī dicto vm⁹: modo cum dicto alterius approbat. Accur.
n ¶ Recipi. que est vt statim post mortē agi possit.
o ¶ Celum. hic incipit a conditione: ⁊ seruatur pegasi sentētia. accur.
p ¶ Sed si ita. hec est vera fabini sniā: ⁊ non incipit a cōditione.
q ¶ Spondes. Apparet ex predictis qꝫ vbi a pactiō vestita penalis stipulatio incipit: committitur quando cepit dari vel fieri posse quod in pacto deuenerit: secus si nuda pactio precesserit: quia tunc lit. contesta. vt C. eo. nuda. Sed cōtra. ff. eo. §. quod si ab imito. vbi precessit pactio vestita: nec tamē seruatur opinio fabini sed pegasi. Sol. vt ibi dixi. Si vero a conditione ceperit obligatio: tunc quando desiit posse dari vel fieri qō in conditione precedebat. ⁊ sic op. j. de fideiuſ. l. fideiussor. §. fi. Solu. ibi pactio facta cum reo precessit stipulationem que cum fideiussore facta videtur: qꝫ mora rei ⁊ pactio sua fideiussorem obligant fm Joan. Item oppo. ff. eo. l. si tritius contra. Solu. ibi loquitur in quadam stipulatione implicita. ⁊ in implicitis regule legislatū sicut dyaleticorum dicuntur. Regula dyaleticorum bec est. De quolibet affirmatio vel negatio vera. fallit: quia si ego dico. ego iuro me peieraturū: non potes dicere qꝫ bene iurem: quia peierabo. Item nec qꝫ male: quia si iurauit peierare ⁊ peieraui: feci quod iurauit. similiter est in hoc. Ego dico falsū: quia si dicis qꝫ dicit verū: ⁊ ipse dicit se dicere falsū: ergo verū est ipm dixisse falsum: ergo falsum est ipsum dicere falsum: ergo dicit verum. ⁊ ille locutio neo dicitur implicite apud legistas. vt si titi non erit heres seius heres esto: ⁊ econtra si seius heres non erit titius heres esto. ⁊ hic similiter vt si titius stipuletur: si seio decem nō dederis mihi dare spōdes: ⁊ econtra: seius si decem titio nō dederis mihi dare spōdes. Item op. ff. de manu. test. liber tas. §. i. Sol. ibi speciale. Jtez in penu similiter est speciale: vt. ff. §. idēqꝫ de fen. ꝛc. ⁊ hoc no. ff. si quis cau. et si post tres. et facit C. de pac. l. si pacto. Ac.

r ¶ Quod. pro scd. et dicas qꝫ distinctionē ponit in casib⁹ in quibus habet locum sabini opinio. nam si pactio precedit/aut id agit ⁊ vt pria actio trāferat in sequentem stipulationē ⁊ nouaf prima: vt. ff. tit. i. obligationū fere. §. fi. quo casu existente condītione tantū id qō in sequenti stip. est dictū pete re potero: quia id actum est/aut est actū qō vtraqꝫ agatur manet: ⁊ ex vtraqꝫ agatur existente ꝯditione: vt ff. ff. ff. trāfac. l. pe. §. pe. et antepe. ⁊ hoc dicit sed oī dine diuerso. ff. eo. si quādo legēdi/qꝫ pro §. fine dubio verū erit: vt si homo datus nō fuerit: ⁊ hō et pecunia debeatur cum id actū probab. Accur.

s ¶ Erit. tunc scilicet.

t ¶ Cum. id est qñ. nam aliter nō: vt hic. ⁊. ff. ti. j. l. obligationū fere. in fi. ⁊. ff. de. in fi. Accur.

v ¶ Probatur. presumitur ergo nouatio: nisi ꝫtra probetur: vt hic. ⁊. ff. ti. i. obligationū fere. in fi. ⁊. ff. de transac. l. qui fidem. §. infra i nuntur cōtra: quoniam voluntas ff. de nam ibi probat ꝙ non fuerit nouatio: §. dic ibi probari eoipso ꝙ non probatur contra. bodie vō non presumitur: vt C. de no. l. fi. Accurſius.

r ¶ Non fuerit. postꝫ potuit dari. Accur.

x ¶ Pecunia. ex vtraqꝫ obligatiōe vires habēte nulla facta nouatione.

z ¶ Defendēdū. vt sola pecunia tūc debeat. vel dic vt statim post mortē agi possit vbi cepit a pactiōe vestita obligatio: §. prime exp ositiōi mei⁹ adiūgitur qñ ⁊. Certy dicit idem defen. ⁊. vt inspicias vtrū ꝑbetur id fuisse actum vel nō: sed ap probo primam. Accur.

a ¶ Soluatur. qui in solutione est ante mortem.

b ¶ Pecunia. que sola in obligatione est. Ø.

c ¶ Ecē. Periculū. in totū vel in parte fm ꝙ titi⁹ in toto vel i parte nō est soluēdo. ¶ vt. j. de vb. sig. si ita a te stip. ⁊. j. de sol. li. si decē.

d ¶ Nō erit solut⁹. i. expedit⁹. qñ adhuc pōt obligari. ⁊ sic impropie po nit. sic ⁊. ff. de bere. vē. qꝫ si sic. ⁊ fm hoc qō subiicit paul⁹ no. i. scribit ap probādo pdicta. nō enim ⁊. vel dic fm Jr. solut⁹. i. liberatus ⁊ sic ꝑpete ⁊ fm Ø dicit paulus no. id est rephēdit nō enim ⁊. nam sic loquebatur quasi iam fuisset obligatus. qō nō est verū: vt paulus dicit. Et est reprehensio similis. ff. de in ius vocā. libert⁹. in vſi. remittere. ⁊ fact. ff. mā. l. inter causas. ff. ff. ff. de regu. iur. si quis obligatione.

e ¶ Rei. scz debendi. Accur.

f ¶ Sub cōditione debet. scz bac. R.

g ¶ Stipulationis. qꝫ interim nihil debet: vt. ff. de pigno. gregc. §. si sub conditione. Accurſius.

h ¶ Excussum. si dubitef an possit soluere debitum solidū: als si certū est habere quinqꝫ tantum quasi impleta conditio stipulatiōis a meuio pe

quoniam voluntas fuisse probatur vt homo soluatur[a]: aut pecunia [b]peratur.

¶ Non sequitur priuatio nisi precedat habitus. hoc dicit Bartolus.

Idem. Ler. cxvj.

Decez stipulat⁹ a titio post ea quātominus ab eo con sequi possessi a meuio stipuleris sine dubio meuius periculuz [c]po test subire: sed ⁊ si decem petieris a titio meuius non erit solutus[d]: nisi iudicatū titius fecerit. Paulus no. non enim sunt duo rei ⁊ titius ⁊ meuius eiusdez obligationis: sed meui⁹ sub condītione debet[e] si a titio exigi nō potcrit: igitur nec titio conuento meuius liberabitur: qui an debiturus sit incertum est: ⁊ soluente titio non liberatur meui⁹ qui nec tenebatur cum conditio stipulationis[g] defecit: nec meuius pendente stipulationis conditione recte potest cōueniri: a meuio enim ante titium excussum[h] non recte petetur.

Idem. Ler. cxvij.

Jcentū homies quos ego herescve me⁹ elegisset stipulatus antecꝫ elegerim duos heredes reliquero: numero diuiditur

¶ Scriben. hic maxime Bal dicunt hāc gl. esse notabile: id propositū ꝙ fideiussor pōt quenti principaliter sine actiōe excussione quā do plat sue notorius est debitor ꝑ principales. pro quo intercessit nō cē solutū. dic vt. ff. de fi. §. si cer. pe. et in. l. si ex trū. §. arideam. ⁊ in l. decē. tit. ⁊ aliqđ in. c. ex rupto et ibi Bal. et ra dicunt. vbi pat aliā limitationē ad ea ten. p̄ite C. de fideiusio. qui ꝑ plures. et limitationes. p.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Stipulatio. Ut pro ea parte qua quisq; heres est cligat et in ea succedat: scilicet quinquaginta. Sed quid si duos heredes instituit: et fic aliquis seruus mutemitur qui non potest diuidi numero: quia dispar fit numerus: Respon. in eo portiones hereditarias haberi: ac si vnum essem stipulatus. Accurfius.

b ¶Succeſſerunt. hic pro portione hereditaria electi ſerui cuiuſq; erunt: vt j.de ſolu.cū ſtichus.z.ſ. eo.l.in ſtipulatiombus.

Liber hō. ¶Caſus. Quidam liber homo bona fide mihi ſeruiebat: pmiſit mihi aliquid ex re mea puta pecunione domus mee: an mihi teneat: Videt q non: quia ſeruus non obligatur domino ſuo: ſz tamē hic aliud eſt: quia iſte liber homo qui bona fide ſeruit pōt mihi obligari: nec tamen hoc locum habet a contrario: ſcz ſi ego ei aliquid pmittam ex re mea q̄ illi tenear. Nam q̄o teneret ei quia etiam ſi ab alio aliquid ſtipulatus eſſet mihi illud quere reteſcq; ibi: h̄ itaq; ponit exemplus: quia ſi ſeruus fructuarius vel alienus promittit fructuario vel emptori ex re ipſius/non datur actio de peculio in dominum verum ipſius ſeruī: quia in his caſibus fructuarī' vel emptor ba bentur pro dominis.

¶Decem hodie. Certū eſt q̄ ſi quis pmittat mihi idibus ianuarijs ſolue re: nō potero eū conuenire niſi vltima die iduum tranſacta. ſed ſi quis promittat h̄ modo. pmitto hodie ſoluere decem: nec videt nimis cito peti: q̄ hic non eſt dies apposita cauſa differende obligationis: ſed vt oſtendatur preſens fuiſſe obligatio.

¶Decem mihi. Stipulatus ſum a te hoc modo pmittis mihi. r. aut titio: tu reſpōdes. pmitto quo ad id q̄ mihi. pmiſiſti habeo actionē certi ex ſtipulatu: quo autem ad reſpectum titij habeo actionē incerti ad intereſſe: q̄ ſi mea interfuit potius ſoluī titio: ideo q̄ ſub pena ei promiſerā: certe teneris mihi ad interesſe: ſi non ſolueris titio. Fran. accur.

c ¶Dzope eſt. philoſophicum temperamētum eſt: nam bñ eſt vtilis z tenet: z id dicit ppe: q̄ quantū ad effectum nō videtur vtilis: niſi cū appareret illum eſſe liberū; tunc enī demū agit ex ea ſtipulatione. nā ante non potuit cum putat eū eſſe ſuum ſeruū. arg. ſ. cōmo. ſi is qui. ſ. ſi libero. z fm hoc intelligitur q̄ hic dicitur. z. ſ. de acqui. re. do. bomo liber. ſ. i. z facit. j. de ſtipu. ſeruo. liber homo.

d ¶Utile. q̄ perſona eſt que obligari poteſt.

e ¶Ex re mea. non enim meā promittit. Accur.

f ¶Promittat. puta penſionē domus mee. Accur.

g ¶Quominus. i. q̄ vt teneatur. Accur.

h ¶Et eadē cauſa. i. ex re mea. Accur.

i ¶Quereret mihi. nullo modo ꝓpter regulaz iul. vt. ſ. de vſufru. ſz z ſi quis. ſ. z regulariter.

Liber hō fuꝰ alienus bona fide poſſeſſi nobis de re iuſa acquirunt.

k ¶Oparabitur. in hoc cōueniūt liber hō bona fide poſſeſſus z ſeruus alienus z fructuarius: omnes enim de re noſtra nobis acquirunt. Itē ſi eis non ex re mea promittam: nō teneor: ſz in hoc differunt: q̄ liber homo promittēs dño obligatur: at illi minime z hoc nota. his verbis ſeruus autem. z. fm. ſ. Accur.

l ¶Autem. pro ſed.

m ¶Seruit. ſ. bone fidei poſſeſſori qui emit. Accur.

n ¶Emptori. ex re emptoris.

o ¶Actio. niſi deducatur id peculium quod penes bone fidei poſſeſſore eſt: vt. ſ. de pecul. ſi creditor. ſ. fi. vel nulla ex promiſſione: ſz alis ex contractu alio ſic: vt ibi.

ſtipulatio[a]: diuerſum erit ſi iā electis hominibus ſucceſſerint[b].

¶Liber hō bo. fi. poſſeſſori ex ſtipulatione obligat: et ex qua cauſa ab alio ſtipulando mihi acquirit et eadē tibi. pmittendo nō obligor. Itē ex promiſſione facta fructuario vel bone fidei poſſeſſori a ſeruo do minus de peculio nō tenetur. Bar.

Idem. Lex.cxviij.

Liber homo qui bona fide ſeruit mihi: quod ſtipulāti mihi promittit prope eſt vt oī modo ſit vtile[c]: q̄uis ex re mea[c] promittat[c]: nam quid aliud dici poteſt quominus[d] liber homo teneatur: nec tamen ideo ſi ſtipulāti eidem ex eadem cauſa[b] ſpōdeā teneboz: quemadmodum etenim habebit eius actionem adquiſitam mc: quod ab alio ſtipulatus quereret mihi[e]: Hoc itaq; lacte fructuario ſeruo vel alieno qui bona fide ſeruit comparabitur[k]. ſeruus autem[l] fructuario ſi promittat ex re ipſius vel alienus qui bona fide ſeruit[m] emptori[n] nulla de peculio dabit in dominus actio[o]: nam in his caſib⁹ domini eſſe intelliguntur[p].

¶Adiectio inſtantis temporis exactionem nō differt. b. d. Bar.

¶Decem hodie dari ſpondes: dixi poſſe vel ꝓdcz dic pecuniam peti nec videri prematurius agi non finito ſtipulationis dic: quod in alijs temporibus[r] iuris eſt: nā peti non debet[v] quod intra tempus comprehēſum ſolui poteſt[r]: in propoſito[r] enim diem non differende actionis cauſa inſertum videri: ſed quo preſens oſtēdatur eſſe reſponſum.

¶Si dario referat ad ſtipulatoz obligatio continet certum: ſi ad alium continet incertum. b. d. Bar.

¶Decem mihi aut titio vtrum ego velim dare ſpondes: ex eo q̄ō mihi dandum eſt certi ſtipulatio eſt[t]: ex eo quod illi ſoluendum eſt incerti[t]. finge mea intereſſe titio potius q̄ mihi ſolui: quoniam pecuniam[t] promiſeram ſi titio ſolutuz non fuiſſet.

¶Clauſula generalis nō refertur ad ſpecificata. b. d. Bar.

Idem. Lex.cxix.

Oli clauſula que in ſtipulationib⁹ ſubijcitur[u]: nō pertinet ad eas partes ſtipulationis de quibus nominatim cauetur[b].

¶Conditio de preterito deficiens reddit ſtipulationem inutilem ab initio. b. d. Bartolus.

Idem. Lex.cxx.

Si ita ſtipulatus fuero hāc[c] ſummam centum aureoū dare ſpondes: et ſi marime[d] ita exaudiat ille ſermo (ſi modo centum aureorum eſt) non facit condition em hec adiecto[e] quoniam ſi centum non ſint[f] ſtipulatio nul la eſt[g]: nec placuit inſtar habere conditionis ſermonem qui nō ad futurum ſed ad preſens tēpus refertur: et ſi contrahentes rei veritatem[h] ignozent.

¶Qui pmiſit cauere ad ſenſum ſapientis z nō cauet ad intereſſe tenetur. Bar.

p ¶Intelliguntur. Fructuarius z bone fidei poſſeſſor. vnde tanꝫ a ſuo non valet ſtipulatio. ad quod eſt. ſ. de bo. aucto. iudi. poſ. in venditione. ſ. j. Accurſius.

q ¶Vel. pro ſaltem. z alſ pro etiam.

r ¶In alijs temporibus. Ut in kalendis: vel in idibus: vel in annis vt prematurius videar agere: vt inſtitu. eo. ſ. in die. z. ſ. eo. eum qui kalēdis. z. l. qui hoc anno. q̄ ſunt contra. Accur.

s ¶Non debet. licet poſſit ipſo iure.

t ¶Poteſt. ex voluntate: nō ex neceſſitate: vt. j. de ſolu. qō in diem.

v ¶In propoſito. ſcilicet caſu. et facit. ſ. eo. l. ſi de cem cum petiero. z. ſ. de leg. j. talis. ſ. quod ſi ſor te. Accur.

x ¶Stipſatio eſt. ſ. mihi.

y ¶Incerti. id eſt condic. incerti. ad intereſſe q̄ō eſt incerti competit mihi ſcilicet nō illi: vt z. C. de inuti. ſtip. l. ij. i fi. z. ſ. ſi qs in ius voca. l. fina. z dicitur incertū inſpecto principio: ſed inde facit certum. Accur.

z ¶Demā. ſcilicet poſt ſtipula. z ita incertū erat eo tempore: ſcilicet cōtracte ſtipulationis quantū cōſequeretur. Accur.

a ¶Subijcitur. expreſſe.

b ¶Cauetur. dolum non cōmitti: z ſubaudium quidam. in ſi. tantū. Et no. generale verbuz non pertinere ad ea de quibus nominatim cauetur. argu. ſ. qui. ex cau. ma. ſed ſi per pretoꝛem. ſ. deinde. et no. ſ. eo. ſtipulationes. z facit. ſ. de alimen. leg. l. alimenta. ſ. baſilice. z. j. de pe. l. ſancto legū. z de vulga. ſubſti. l. coheredi. ſ. qui patre. Sz argu. contra. ſ. ad legē aquil. l. ſi ſeruus ſeruum. ſ. inquit. in ſi. ſi ibi generalis clauſula ſiebat tantum pro his q̄ expreſſa ſunt: hic pro alijs. vnde non refertur a nominata. Itē ar. z tra. ſ. de alimē. leg. libertis quos. in prin. Alddinio. Dic q̄ ibi ſpeciale z generale proferuntur ob eandē cauſaz z in diuerſis ſcripturis fm Bar. hic.

Verbū generale non reſpicitur niſi ea de quibus nominatim cauetur.

Si ita ſtipulatus. ¶Caſus. Erat in conſpectu noſtro/id eſt tuo et meo ſumma quedā pecunie: quam putabamus eſſe cētum aureorum. dixi tibi: promittis mihi ſummā iſtam cētum aureorum. tu dixiſti promitto: ſi modo cētum aureoꝛ eſt. queritur hic quid hec cōditio ſi modo cētum aureoꝛ eſt operetur? Reſpō. q̄ nihil prodeſt talis conditio: quia non eſt proprie conditio dicēda que non ad futuruz ſz ad preſens refertur: licet ipſi contrahētes ignorēt rei veritatem. Fran.

c ¶Hanc. facta demonſtratione. Accur.

d ¶Maxime. nam z aliter exaudiri pōt: puta quam puto ſummam centum aureoꝛ eſſe. ſic. ſ. de cōdi. inſti. l. inſtitutio. Accur.

e ¶Hec adiectio. Vel q̄ tot ſint z valet: vel nō ſint tot z nō valet. ppter ergo eſt cōdi. q̄ in futurum eſt: vt. ſ. ſi cer. pe. l. itaq. z. ſ. de iniuſto teſt. l. cū in ſcō. ſiue itaq; nominatim fuit adiectum ſummā q̄ cētuz aureoꝛū eſt: ſiue nō fuit dictum q̄ eſt: ſz tm cētum aureoz ſemp ita demū valet ſtipulatio ſi centū aures ſunt: nec eſt conditionalis propꝛie: vt dixi.

f ¶Non ſint. ſed pauciores. Accur.

g ¶Nulla eſt. ſ. de lega. j. ſi ſeruus legat. ſ. qui. v. cōtra. ſolu. hic actum fuit vt alſ non valeat: ibi non eſt actum.

h ¶Veritatem. veluti ſi rex francoꝛum viuit: vt inſti. eo. ſ. pe. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

EX ea parte. ¶ Casus Si quis promittat doli malū abesse vel abfuturum esse: si non facit quod promisit potest agi cum eo incerti ad interesse propter stipulationem interpositam. ¶ Mulier. Titio habebat concubinam quandam: berta volens nubere titio/timebat ne aliquando iterum reuerteretur ad cōcubinam: ideo stipulata est ab eo centum aureos si tēpore matrimonij realiter nubere cōcubinā sua: vtruz hec stipulatio sit licita: ¶ Rndet q sic. est enim sm bonos mores. ¶ In insula. Stipulatus sum a meutio. cētum aureos cū moreretur. deportat' est ipse meutius in insulam: vtrum petere possim centum aureos: dicitur q non: quia opotet expectari mortē naturalem: nec sufficit ciuilis. ¶ Ex facto. Promisisti mihi doli abesse: an hec promissio tua trāseat contra heredē tuū: ¶ Respondetur q sic. Fran.

a ¶ Ex ea parte cautiōis. que sequitur. Accur.

b ¶ Incerti. i. ad interesse cōditione certi: vt .x. ff. de arbi. diem. ş. fi. Accur.

c ¶ Interponende. i. interposite. sic tempus pro tēpore et econtra ponitur. C. de legi. z cōsti. l. i. Vel ppie + hic promiseras mihi. pmittere ad sensūz sapietis mei qui postea dicit sub pena dupli. pmitti vt interponas agā.

d ¶ Conueniebat. i. reconciliabat. Accur.

e ¶ Assequi. qz consuetudinem repetyt. Accur.

f ¶ Non possit. a marito. z facit. ff. eo. si ita stipulatio facta fuerit.

g ¶ Nisi morietur eo. naturaliter. z sicno. q appellatione mortis naturalis intelligitur non ciuilis. sic. ff. de lega. ij. cum pater. ş. hereditate. z de dona. inter. vi. z pro. sed si mors. ş. cum igitur. z arg. de le. ij. si ita quis. ş. is cui. z in auc. de nup. ş. fm occasionē. Sed arg. cōtra. ff. pro socio. l. actione. ş. publicatione. de bo. pos. Itabu. l. i. ş. fi. Accur.

b ¶ Depositi. secus in delictis de quibus dic vt. C. ex delictis de fun. l. i. z facit. ff. titu. i. ex depositi. et. ff. depo. l. si hominem. ş. datur. j. de regu. iur. l. ad ea. ş. finali.

QUi rome. ¶ Casus. Eram' rome tu z ego. carebas pecunijs ūre ad me venisti petens vt tibi pecuniā mutuarem. sub vsuris: qua promittebas mihi reddere parisius post tres menses: deditq; mihi certam partem vsurarum: post paucos dies venisti ad me et obtulisti mihi pecuniam quam mutatus fueras a me detracta ea summa vsurarum: quam tibi dederam. ego nolui recipere pecuniam: post hec cum venissiſſemus parisius volui te ibi conuenire/vtrum possim: ¶ Respō. q sicliet mihi pecuniā rome obtuleris. ¶ Calimachus. Casus plan' est. ¶ Flauius hermes. Hic. ff. ponit tres casus. Primum inter ipsos contrabentes alios duos inter heredes contrahentium casus primus talis est. Flauius bernes quidam dedit seruum stichum cuidam claudio sub tali pacto q cum mannumitteret: et si non mannumitteret stipulatus est bermes petam a claudio z heredē suo: vtrum iste bermes possit conuenire claudium pro libertate istius stichi: ¶ Respon. q sic vsq; ibi. Item quero. ¶ Donamus q claudius iste non manumisit seruum: et mortui sunt ambo flauius z claudius. heres flauij vult petere penam ab heredē claudij. vtrum heres claudij possit vitare penam si manumittat heredē claudij. vtrum heres claudij possit vitare penam si manumittat heredē suum: ¶ Respon. q sic vsq; ibi. Item quero. Quid autem si heres flauij bermetis nolit conuenire heredem claudij vt manumittat vel penam prestet. an nihilominus heres claudij debeat prestare libertatem seruo propter conuentionē factam ab hermete z claudio: ¶ Respōdetur q sic. ¶ Coheredes. Erant duo coheredes: quidam puta titius et mulier q̄dam qui diuiserunt inter se omnem hereditatem excepto quodam fundo: z fecerunt pactum: q si quis partem suam alienare vellet eam coheredi suo venderet: et hoc precio centum .xxv. et appposuerunt penam si aliter factum esset: scilicet centum aureorum. Mortuus est titius coheres huius mulieris relictis liberis suis heredibus: mulier ista volens vendere partem suam fundi dixit tutoribus filiorum: q fundi partem emerent aut venderent fm conuentionem factam. Tutores noluerunt quicq̄ facere. hec ergo mulier vendidit partē suā vni extraneo: queritur vtrum pena sit cōmissa per ipsam: ¶ Respon. q non: quia obstabit tutoribus doli mali exceptio. ¶ Augerius. Erāt duo patresfamilias: vnus habebat filium nomine augerium: alius qui dicebatur publius meutius habebat seruū noīe stichū: dicebat stichus seruus augerio filiofamilias habebat seruū noīe stichū: dicebat stichus seruus augerio filiofamilias

Idem. Lex.cxxi.

EX ea parte cautionis [a]: dolumq; malum huic rei promissioniq; abesse abfuturūq; esse stipulatus est ille: spopondit ille: incerti [b] agetur stipulationis vtiliter interponende [c] gratia.

¶ Potest maritus se obligare vxori ad penam si temuerit concubinam. Bal.

¶ Mulier ab eo i cui' matrimonio conueniebat [d] stipulata fuerat ducēta si concubine tpe matrimonij consuetudinē repetiſſet/ nihil cause esse respō. cur ex stipulatione que ex bonis moribus concepta fuerat mulier impleta conditiōe pecuniam assequi [e] non possit [f].

¶ Non sufficit ciuiliter factum. Bar.

¶ In insulā deportato reo promittendi stipulatio ita concepta cum morieris dari: nō nisi morieris [g] eo committitur.

¶ Quando dolus purgatur per actionem ex contractu datur actio contra heredem etiam ante litem contest. ¶ Pau.

¶ Ex facto rei promittendi doli stipulatio heredem eius tenet: sicut ex ceteris alijs cōtractibus: veluti mandati/depositi [h].

¶ Si tempus adijctur gratia creditoris vel vtriusq; non potest solui ante tempus. Item oblatio facta in congruo tempore et debitorem non excusat. hoc dicit Bartolus.

Scuola. Lex.cxxij.

QUi rome + pecuniam mutuam acceperat [i] soluendaz in longinquam prouinciam [k] postmēses tres: eamq; ibi [l] dari stipulanti spopondērat: z post paucos dies rome testato [m] creditori [n] dixit [o] paratum se esse rome eam numerare [p] petracta ea summa quā creditor [q] suo vsurarum noīe derat: quesitū est cum integram [r] summam in quam ex stipulatione obligatus est obtulerit [s]: an eo an ista scia teneatur ad vsuras istius pecuniae: Certe respōdetur q non: cuz per eā non steterit: quominus solueret: ẓ per heredē qui noluit recipe.

¶ Duo fratres. Titius habens duos filios scium z meuium moriens instituit eos heredes: z fideicōmisit q si vnus moreretur restituereret hereditatem suam alteri fratri. fratres isti diuiserunt inter se hereditatem: z promiserunt inuicem sub pena mnīq; contra hanc diuisionē venire: moritur vnus fratrum: alter frater petit hereditatem ab heredib' quasi ex fideicōmisso relictam: opponebatur sibi de transactione facta cuz defuncto: z iudicatum est contra eum quasi de hoc fideicōmisso etiā transegisset. Queritur hic vtrum pena quam appposuerunt ipsi fratres quando diuiserunt hereditatem sit cōmissa: ¶ Rñ. q sic. vide glo. super verbo proponuntur. Fran. accur.

i ¶ Acceperat. z conuenerat hoc. ff. soluendum ff.

k ¶ Prouinciam. non ergo alis soluere potest inuito stipulatore: vt. ff. de eo. qō cer. lo. l. is qui. ✱

l ¶ Ibi. in prouincia. Accur.

m ¶ Testato. i. coram testibus.

n ¶ Creditori. a quo acceperat mutuum.

o ¶ Dixit. debitor.

p ¶ Numerare. z sic ante terminum.

q ¶ Creditori. eidem a quo accepat mutuū forte aliquid dederat a principio vsurarū nomine. vel dic dederat. i. conuenerat dare. Accur.

r ¶ Integram. cōputato eo qō non primo soluit: als ifra dicit quod non integram: z tunc dic non integram sine eo quod iam soluit.

s ¶ Obtulerit. nec prestat ceteras vtilitates quas stipulator habuisset si suo loco et die facta omnia fuissent: vt. ff. de eo quod certo loco. is qui. ✱ et caue q non aperit vtrum offerat vsuras futuri temporis: sed fortem et vsuram preteritam sine dubio offert. Quero ergo quid si debitor sub vsuris accipiens mutuum per pactum agat: vt vsq; ad annum non soluat: nunquid prius potest soluere: ¶ Respondeo non: nisi socius temporis etiam futuris solueret vsuras cuz gratia stipulatoris fuerat id pactū. Quid ergo si ab initio soluerit vsuras duoum mensium: ¶ Respon. bene potest etiam ante soluere: cum nil interfit creditoris. Item quid si ne potest pignus vt loco vsurarum creditor fructus caperet cum pacto vt dedit pignus vt loco vsurarum creditor fructus caperet cum pacto vt non liceat luere in eo anno: ¶ Respondeo non luet ante: secus si conuenisset in perpetuum non luere: quia non valet: quia magis alienare q̄ obligare videt: vt in auc. de ali. z emphi. ş. locationes. Item quid si nihil est actum expresse: id est dictum non est q̄ non possit soluere ante annum: ¶ Respondeo forte potest soluere quando vult: vt arg. j. de solu. qō num: ¶ Respondeo forte potest soluere quando vult: vt arg. j. de solu. qō in diem. et. ff. titu. j. quod quis. z argu. ff. si certum peta. l. qui pecuniā. in fine. vnde quia dilatio fit fauore debitoris: vt. ff. eo. l. eum qui kalēdis. in fine. vnde in eius lesionem z. vt. C. de legi. et consti. l. quod fauore. et econtra. creditoris fauore videtur: vt. ff. mandati. l. ij. ş. tua et mea. vnde si non possit soluere ante annum nō tenet recipere: nisi vsuras totius anni sol. testatus alij eque bene mutuare nō tenet recipere: nisi vsuras totius anni sol

a Loco. in prouincia. Accur.
b Die. i. post tres menses. Accur.
c Petere. qr ante tempus soluere non potuit ſm quosdam . qō falsum est. vt. ff. titu. i. qō qs. dic ergo ratio loci hoc facit: vt. i. de fideiuſ. l. fideiussor obligari. ff. qui certo. ff. C. de solu. l. obligationes. in fi. Itē ſcē celebratus gratia virtutis: vt. C. de actio. et oblig. l. ficut. ꝛ arg. ff. de annuis leg. l. iabolenus. alſ incipit cum.
d Pecuniam. reddendam post ducentos dies: vt. j. dicit.
e Seruo. propoſito pecuniis fenerandis. Accur.
f Berittho. que est i ea prouincia ſcilicet accepit: ꝛ ab ea vſqꝫ britenſiū. ſcilicet deferendam: ꝛ etiam ibi ſoluendam.
g In offes . id est inter omnes. Accur.
h Dies. id ē post dictos dies ſoluatur ibi. Accur.
i Mercibus. ſcilicē obligatis.
k Et quas . illis mercibus ſimiliter obligatis.
l Berritho . ſcilicet reddendo.
m Inuectur⁹. id est portaturus.
n Cōuenitqꝫ. pacto iuncontinenti appoſito quo reſtringitur prima cōditio ducentorum dierum.
o Vti. pro poſſēdere. Accur.
p Calimach⁹ . debitor. Accurſius.
q Inde. a berittho.
r Proxime. ꝛ magis vicine q̄ ducentos dies.
s Emptis. ſcilicet obligatis.
t In nauem miſſis . britenſio. M.
v In ſyriā . vbi accepta est pecunia.
x Prouiſa. id est reuertatur: hoc eſt iter arripiat. Accur.
y Supraſcriptam. id est idus.
z Cuitate. britēſiū. M.
a Cōtinuo. i. ſtatim ſcz in dictis idib⁹ nō expectatis dictis ducētis diēb⁹.
b Pecuniam. id est portem ⁊ vſuram. Accur.
c Perſequentibus. hoc minus puta procurato rib⁹ vel ſeruis vicarijs et eam preferrent. ad quod eſt. ff. ſi. i. l. traiectitie.
d Vti . perſequentibus dico ad hoc ꝛc.
e Eaqꝫ. f. dicta vſqꝫ ff.
f Titij. qui ſuprā nomi natus eſt ſcius. ſic. ff. de pig. actione gaius.
g Sed cum ante . ſupra formam cautionis: nunc qualiter factū proceſſit.
h Mercibus. reparatis britenſio. M.
i Berothe. prorogante diem qui dubitarat miſſus erat vt eam perferret ⁊ nihil vltra faceret. Accur.
k Peruenturus. a berittho redeundo.
l Enauigauit. transactis idibus. ⁊ ſic cōmiſſa eſt ſtipulatio.
m Haue ſubmerſa. poſt idus.
n Perferendas. britenſium.
o Eo tempore. nauigare autez cepiſſet eo tempore ⁊c. videbatur enim poſt idus miſiſſe merces in nauī: cū poſt idus nauigare cepiſſet.
p Berothis. Serui creditoris: cuius conſenſus alio et alio tempore nauigauit ⁊c.
q Nihil amplius. niſi perferret. Accur.
r Teneri. ⁊ ſic periculū pertinet ad debitorem nauī ſubmerſa poſt meraz. C. de nau. fe. cū proponas.
s Itez quero. repetit vt aliquid addat in fi. de exc cep. vl credebat ſeruū nō bñ ſtelleriſſe vt frequēter fieri videm⁹. vel. ff. i vſuris: ff in ſorte ⁊ in oibus.
t Heros. ſeruus.
v Exceptiom. tūc. Accurſius.
x Seruo. berothi . Accurſius.
y Eam accipere. Acc.
z Tempore. quo vellet.
a Donauit . vt tantum vindicta manumittat: et non alio modo quare nō alloquntur alijs legibus. Accurſius.
b Heredeqꝫ . id est vel. ſic. j. de verb. ſig. ſepe.
c Vindicta⁹. tunc manumittererat vindicta manumittit: quia efficiebatur ciuis romanus ſm quoſdā.
d Stipulatus eſt. trāſit de tertia ad primā: ⁊ tandē reddit ad tertiā perſonā.
e Poteſt. actio. preſcriptis verbis vt manumittatur. Accur.
f Non poſſit. contra ad inferi? rñſum. ff. de fideicom. lib. l. thais. ff. intra. ſolu. vt ibi . Item ff. C. ſi mā. ita fue. alie. l. fi. Sol. ff fiunt actū vt vindicta fieret manumiſſo alſ intelligitur de effectu bñficij vt ibi qō ſemp eſt in dubio: vt. ff. de ſer. expor. ſi vēditor. ⁊ dicunt qđā q̄ alius eſt effect⁹ qñ fit vindicta q: tūc fit ciuis romanus: ſed qū ff ſtitutio ſuccedit: tūc nō: cum alij ſint latini alij deditiēj . que diſtinctio. l. non immerito.
g Liberetur. ſuper libertatis eſt ne pereat q̄ poſt commiſſaz penā purgat moza. vel ſm Jo. loquit q̄ñ nō eſt cōmiſſa pena et ipſo re + dicit liberet: qr vel ipſe heres dz mittere. ⁊ eſt ſic. ff. vſufruc. quēad. ca. l. iuj. ff. ad le. aqui. l. ſeruū ſeruū. ff. ſi calicē diatetrū. Itez tale tollit. ff. de cuict. a alienā. ⁊ eodez mō fol. ff. ti. j. traiectitie. ff. de illo. et. ff. idem pōpo. ⁊. C. de Jhē. ſti. magnā. Itez cōtra. ff. q ſine ma. l. latin⁹. ff. ‡ ante duos mēſes agebat ad penam: ſed nec monte donataꝛij perierat libertas: q̄ñ nec ipſe pēſe debuit manumittere: ſed vel ipſe vel heres eius: ⁊ ideo. ff. dixi. heredē non incidiſſe in penam.
b Ab herede. ff. qui ſine ma. ad lib. peruel. l. mancipia. ꝯtra. Solu. hic donator ‡ non volebat ſeruum eſſici liberum: niſi vindicta ibi aliter. vel hic per fideicōmiſ. ibi directo ſm quoſdam.
i Debeat. inſtante ſeruo.
k Teneret. aut eorum partem emeret: vt patet. j.

+ Contrarium tenent Bar. Bal. Frā. ⁊ alex. + Dy. ⁊ alex. ꝺ dicunt iſtū ꝛx. dictā. ad ff q ille q̄ mittit alteri vēdere ſub pena habita prius reſtitutione ſi alter ri vēdat nō incurrit penā. Bologn. ‡ Eſt vtilnatiua ſm barto. Bal. Alex. ⁊ frā.

Sequuntur bart. Dfrā. ⁊ alex.

Coheredis.

a Coheredis. qui. ſ. coheres deceſſerat pluribus relictis heredibus.
b Teſtato. extra ius ‡ ctiam.
c Exceptionem. nam ipſo iure ‡ cōmiſſa eſt pena. hoc ergo ſi quidem intelligitur: vt ſi alius non vult emere extero vendere poſſit ſine damno pene ſm Jo. ſ. facit. ff. de arbi. celſus. Sz contra. ff. de pactis. l. nemo. ſz hic ad pena ‡ ꝛ ſic etiam non obſtat. ff. de diſtrac. pig. ſi creditor. §. ſi. Itē ſa. ff. de act. emp. ſi ſteriles. §. ſi tibi. in fi.
d Conſtituiſſet. poſſea: non tamen tempore ſti pulationis cōſtabat. nec ante conſtiterat. alſo eſt b non conſti. ꝛc.
e Non extiſſet. q. d. ſi dondū tempore ſtipulationis cōſtiterit de debito: ꝛ per hoc conditiona lis ſtipulatio in ſtrictuꝝ cōcepta nō poterat committi in eternus: q: falſa de preterito ſunt impoſſibilia: vel hic ſm ‡. R. ſi actum vt patre viuente conſtare deberet quid et quantum deberet quod videtur ſm verba: nam demum patre viuente cōſtare poteſt eum debere ſz eo mortuo cōſtat poteſt eum debuiſſe: vt. ff. eo. cuꝫ ſtipulamur. ꝛ fa. ff. de vſur. l. fa. ꝛ. ff. de manumiſ. teſt. q filium.
f Solo pacto. ſine ſtipulatione aquil. ꝛ accep.
g Partem. pecunie.
h Cauit. per ſtipulationem.
i Heres. ſ. pupille.
k Tutele. actione.
l Et victus. heres pupille. Accur.
m Prouocauit. ſcdo.
n Pronunciata eſt. a principe.
o Mora. obtulit ergo heres tutoris.
p Petierit. heres pupille. hoc autem ideo dicit ne poſterior mora noceret: vt. ff. de peri. ꝛ cō. l. illud. Accur.
q Vſure. ex mora. ſcilz reſidue pecunie non reddite. Accur.
r Jure. ſ. exceptionis ei p eā nō ſteterit: ſz ſi obtuliſſet ꝛ aſſignaſſet et depoſuiſſet. tūc ipo iure: vt. ff. de vſu. l. j. in fi. ꝛ b vbi fuiſſent. pmiſſe: alſo et mora etiam non debentur.
s Duo fratres. qui rogati fuerūt: vt ſi quis eoꝝ ſine liberis deceſſiſſet ſuam partem alteri per fideicommiſ. reſtitueret.
t Proponuntur. Duo dicit: primū q fuit pronunciatū contra peten tem quaſi boc ſit remiſſum. Scōm q licet habeat exceptionem conuentionis per quam fuit abſolutus reus: ſic ea vſus adhuc tū petitur pena: ꝛ ſic vtrūq: ſz in primo an fuerit bene iudicatū ſi dicas q ſic qb vi detur dicendum: tunc cōſonat. ff. qui. mo. pig. vel hypo. fol. l. tritius. Sz ff. de tranſact. l. qui cum tutoribus. vbi non videtur frater remittere acti. pro parte fratris: cuius fratris partem poſtea habet per fideicom.
Sol. ‡ hic fuit male. ‡ iudicatum ſm. ff. vel dic ſcdo bene: q non op poſuit replicationem: qō potuit: vt. ff. de pac. l. tres fratres. qb in idem recidit: q: male. ſcz contra ius agentis: nec ob. ff. d. l. tritius. q: ſicut faciliꝰ ff. bitur in re aliena dño ſcilz abſente: ita facilius ſoluitur pignoris obligatio creditore preſente. argumen. in eo. ti. l. ſi conſenſit. Vel dic ter tio ſm Ro. hic cauit nihil fe ꝛc. i. nec hereditario nec fideicom. nomine vel exprimendo ‡ hoc vel ſic agendo: qō pōt probari: vel etiam ex ipſo ne fuit iudicatum: ꝛ qō hic dicit quaſi de hoc ꝛc. expreſſium eſt verita tis: vt ꝛ als. ff. de tranſac. l. j. vel quarto ‡ hic in diuiſione in qua teneꝰ quilibet alteri de euictione: vt. ff. fa. her. heredes. §. pe. ibi in tractatone in qua non tenetur: vt. C. de tranſac. ſi pro fundo. qui ergo de euictione tenetur non debet contrauenire: vt. ff. de euicti. l. vendicantem. Sed hec ſolu. non valet: niſi in ea parte quam habuit frater premortuus vt

coheres mulier coheredis[a] liberorum tutores ſcpius teſtato[o] con uenerit ꝛ dediſſet auctorit vt ſm conuentionem aut emeret: aut venderet: hicq nihil tale fecerint: an ſi mulier extero vendiderit pena ab ea centum exigi poſſit: Rñ. ſm ea que proponuntur obſtaturā do li mali exceptionem[c].

Facultas implendi conditionem ad heredem non tranſit. b. d. Bar.

Augerius. ſeruo publij meuij ſtipulanti ſpopondit ſe datūrū quicqd patrē ſuum publio meuio debere cōſtitiſſet[q] queſitus eſt patre defuncto añ cōſtitiſſet: quid quantūq; deberet: an ſi aduerſus heredem eius actum fuiſſet aliū ve ſucceſſorem ꝛ de debito cōſtitiſſet augerius teneatur? Reſpon. ſi conditio non extitiſſet: ſtipulationem non eſſe cōmiſſam.

Non currunt vſure ſi creditor eſt l. mora recipiendi. b. d. Bar.

Scia heres[r] vnius tutoris cuꝫ herede pupille tranſactione ſolo pacto facta maiorem partem[s] ſoluit in reſiduam cauit[t] et vſuras promiſit: ſed ilico negauit heres ſe tranſactionem ſeruare: et apud iudicē tutele[k] egit: ꝛ victus[l] prouocauit[m] apud cōpetentem iudicem: ꝛ ab eo quoq; ad principez idem prouocauit: et iniuſta bec quoq; prouocatio eius pronunciata[n] eſt: queritur eſt cum per heredem pupille mora[o] interceſſerit quominus pecunia in ſtipulationez deducta ab herede tutoris ſoluereturnecne[p] petierit[q] an ei

a fratre ſuperſtite: in alia autem ſm hoc remanet fideicom. quam habuit vt ſuam frater premortuus: dic ergo q in hac diuiſione agitur de diuiſione dimidiam que eſt citra rhenum: ꝛ in illa partem habeo iure meo partem ex perſona cohercdis mei ex diuiſione: ſi ergo ex fideicō. petat quod habeo ex perſona mea in mea parte nil ei obſtat: q: in ea non habeo cauſaz ab eo: nec de euic. teneſ. aliam autē petere nō poteſt quā habui iure ſuo: quia de ſua parte reſtituēda nō ſum rogatus: vt de leg. iij. pater. §. quindecim. ꝛ etiaz q: de euic. teneſ: mīſi fuerūm ſcienz: quo caſu non ago niſi ſtipulatꝰ ſim: vt C. de euic. ſi fundū facēs. Item plus poteſt petere q ſuperuixit: ſcilz eſtimationē ei⁹ particule quam habebat in ſua dimidia per diuiſionem ex perſona precedentis: modo enim non licet habere ex diuiſione: ſed ex fideicō. tanq; alio eximēte: vt. ff. de euict. l. ſi vendideris. ꝛ. l. nō tñ. ꝛ ſm duas ſmas ſol. male fuit hic iudicatum: ꝛ hoc eſt cōtra ius agētis: ꝛ ſm terciam bene: ſm quartam bene in parte ꝛ male in alia parte: vt patet ex premiſſis. Item patet ex predictis ſolu. queſtionis. ſez ſi ille cui faciēda eſt reſtitutio rei ab aliquo eā emit an modo habeat locum in ea fideicommiſſ. per dictas. ll. de euic. ꝛ. ff. ad. l. fal. fundo. vel dic vt ibi. Itē 2tra. ff. de pa. l. tres fratres. ſolue vt primum cōtra. ſi fuerit ibi dolus. Itē contra. ff. de leg. iij. paulo caſtimacho. §. j. ſolu. vt ibi. Ad ſcōz quod dicit etiā penaz peti cō. ff. de pactis. l. relictipuz. §. ſi pacto. vbi ſufficit alterū ſolu. ſi teneas ſupra bene iudicatum in totuz

vel in parte pōptum eſt dicere penam commiſſaz: ſed obſtat exceptio. vt in contrario: vel ſorte fuit hic actuz vt vtrunq; poſſit peti: vt. ff. eo. ita ſtipulatus. in fi. vel ibi in 3ctu hic in ſnia. Si aūt dicas q male fuit iudicatum: tunc dic penam commiſſam eo inſpecto q ſententia eſt lata cui ſtandum eſt: et quo non appellatur: ſed hic multomagis locū habet exceptio: vt in contrarijs. Sed quid hoc caſu qñ fuit male iudicatus: ſi fuerit actum vt vtrūq; poſſit peti: Rñ. non poterit peti. ꝛ ſic quod fit i fuerit actum vt vtrūq; poſſit peti: Rñ. non poterit peti. ꝛ ſic quod fit i principali preiudicat in acceſſoriis: vt. ff. de rei vendi. et diuerſo. §. vbi. ſimilis. ff. de pactis. l. ſi men. fal. mo. dimenda. ‡ vt diri. C. de iudi. properandum. §. illo. ꝛ. ff. ſi men. fal. mo. di

Ja plagij. Promitto tibi centum ſi feceris plagium: vel quia feciſti: hec ſecunda eſt magis dubitabilis prima non: vt. j. de fideiuſ. Aliꝰ ‡ dicunt poni exempla per legem. ff. de condi. ob tur. cau. l. fin. pu ta promittis mihi decem vt reddam tibi filium tuum vel ſeruum quem plagio abſtuli. Accur.

Aſulā. ‖ Caſus. Promiſiſti mihi edificare domū intra duos annos. nō poſſum agere ſi te niſi finitis duobꝰ ānis quis nō ſuſpiciens. ſpis ſi to edificari poſſit domus: q: ſtipulatiōis ſubſtātia quā ab ini tio ſumpſit nō mutaſ ex poſtfacto. Idē ꝛ i ſtipulatiōe iudicio ſiſtendi cātio ſumpſit nō mutaſ ex poſtfacto. Fran. accur.

facta: cetera clara ſunt. Fran. accur.

r Loco. alſo nō valet. vt. ff. de eo qō certo loco. l. ij. §. ſi quis inſulam.
s Et tantum. ſubaudi quis. Accur.
t Mutatur. ſiquidem expectandus eſt dies actoris: quia tota obligatio ſub conditione ꝛ in diem collata videtur: vt. ff. d. l. in illa. Jo. Sed contra. ff. d. l. ſtipulationes non dicunt. ff. de iure. ſolu. vt ibi. ‡ Idē contra. ff. d. l. tritius. ſolu.

‡ Adde qſ notauit in. l. ſi legatario in apoſtilla i ver. cauſa l. ſin a exprime da. ſup glo. in ff. ſi. obſtit. ff. de fideic. liber.
‡ Et male Bar.
‡ Tene ibi tertiaz ſolu.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Ꝑ plane. fol. vt ibi folui aliam ꝙ huic concordat. fic. S. s. fi ita stipulatus esset a te. vel dic+ adiecit ꝑs ibi nō. itē Ꝯ. s. c. cū stipulat⁹. fol. vt ibi.+ ꝛ facit. S. c. eristimo. Ꝯ. fi. Accur.

C Si. id est ꝑtis.

Um stipulamur. Casus huius. l. habitus est supra de verbo ad verbū. li stipulatus fuero. Ꝯ. Franci.

b C Cū stipulamur. facit S. c. si stipulari fuero. Ꝯ. j. ꝛ. S. c. si a colono.

SJ ita. Casus.

Pone casum: vt s. in. l. b mōi. C Titius. Titi⁹ ꝑmisit mihi fundū quēdā: puta cornelianum sine vsufructu: post octo dies iterum ꝑmisit mihi vsumfructū eiusdē fūdi: certe h sunt duę stipulationes: ꝛ ille q vna ex dum ꝑmittit sine vsufr. postea vsumfructum ꝑmittit eiusdē fūdi ad minus tenet ꝙ ille q vna ex stipulatione ꝑmittit simul fūdū pleno iure. i. nō detracto vsufr. Mā prio casu ille qui ꝑmisit vsūfructus fuerit cum: ꝛ sit amissus/ postea soluerit fundū liberabit: sed secūdo casu qui fundū pleno iure ꝑmittit: si ꝑmovsūfructū soluerit: sit amissus postea fundū tradidit nō liberabit ille mō: nisi efficiat ꝙ fūdus pleno iure soluat. C Bulgon⁹. Vide glo. ꝙ ponit casum. C Si ita. Promisi tibi ꝙ sisteres seruū meū in iudicio: ꝛ casu ꝙ nō sisteres ꝑmisi tibi h ypocenthaurū: quē trī dare ꝑ ipossibile. Certe ista secunda stipulatio penalis est vtilis: ꝛ pinde ē ac si tibi pure ꝑmisisset. Fran. Accur.

c C Dena. i. decē; ꝑprie aūt significat bis decē: vt. S. de leg. i. si ꝙs testamēto. in princ. ꝛ facit. C. de testa. ꝓsperi. ꝛ. S. si cer. pet. a. l. lecta. in fi. Sz cōtra. S. de vsu. cum quidam. Sol. vt dixi. S. ed. huiusmodi. Accur.

d C Fundu m. a. nudā ꝓprietatem.

e C Ab eodem. s. meuio. Accur.

f C Vsumfructum. sine ꝓprietate.

g C Per se. i. sepa ratim. sine fundo. Accur.

h C Concomitatur. s. cum fundum stipulatus est.

i C Dederit. quem seorsum stipulanti promisit: ꝛ sic liberatus est a secundo vinculo.

k C Liberabitur. promissor.

l C Liberatus est. q promisit vsumfr. siue fundum. Accur.

m C Hic in nulla. q. ꝑmisit fundū pleno iure: ꝫ nōne q solui partem rei quā ds soluere liberat ꝓ ea parte. vt. j. de solu. si stipulat⁹. Ꝯ. q decem. ꝫ dic: q h causalis nō ē pars. Trē nec cū soluit: ꝫ formalē soluit: ad quē nullo modo erat obligatus. Accur.

n C Bulgonus. f. ego. ꝛ dic: q tres h ponuntur sub compendio quēsthones ꝛ solutiones earū: causę quoq; dubitationis in duabus posteriorib⁹. Nam prima modicū dubitationis habet q̄ est vtrum gozas libertus stipulando pecuniam. Quintiliano reddi ꝑ ipsi questiert actionē. Scōa vtrū saltē ipa numeratione libertus ꝑdono obligationem quesierit: ꝫ stipulatio ipsi facta non tenuit. Tertia vtrum stipulando vsuras sine ꝓprijs nois adiectione sibi ꝑ ipsi quesierit actionem. Prima est plana: cum enī ꝑ ipsam ꝑsonam que in nostra potestate non est: neq; bona fide nobis seruit non acquirimus actionem. regulariter ergo nec h patrono ē quesita. In secunda dubitationem faciebat: quia sine numerationem stipulatio: siue stipulationē precedit numeratio vnica oritur obligatio ex stipulatu nō ex numeratione: vt. j. de noua. l. vi. ꝛ. vij. cum ergo hec ex stipulatione non sit quesita: vt dixi ergo videtur ꝙ nec ex numeratione: sed respon. ꝙ dicitur vnicam ex stipulatione precedere obliga. siue numerationem precedat stipulatio siue sequatur: locum hꝫ vbi vtilis interponit stipulatio: cuꝫ ꝫ h fuerit inutilis vtilis numeratio nō poterit ꝑ cā. s. inutilē stipulationez vitiari: ita q; cuiuscūq; pecuniam numerauit libertus noie ꝑoni agerit patrono actio: vt. S. si cert. pe. certi cōdi. Ꝯ. fi nūmos. In altera vō qōne dubitationē inducit ex eo ꝙ nomē gntiliani positū in stipulatione fortis tacite vide bat repetitū ī stipulationey sura rū. Alugebat dubitationem similiū indūctio: videbat esse nomen ꝑoni ī stipulatiōe ꝙq; vsurarū tacite repetitus. sicut in stipulatiōe: ꝙq; ꝑs tacite iest: vt. S. c. interdū. ꝙq; 2 ditio: vt. S. de iure do. plerunq;. Ꝯ. fi ꝙ. ꝫ trī rā. nunq; ꝑsona in stipulatione intelligitur: nisi expressa fuerit: itaq; nec hic maxime: ꝙ tacite intellecta persona effet inutilis stipulatio: vt ar. j. c. titia. Ꝯ. j. fici. S. de fideicom. lib. i. fi.

o C Subscribente. s. ꝺño quod est. j.

p C Assignāte. qr fecerat signum ibi vt mos erat.

q C Agente. i. numerāte noie patroni absentis.

r C Quintiliam. patroni sui.

s C Dari. i. reddi ꝑono. ꝛ ita audi qō vtiuat.

t C Solueret. i. quantuꝫ solutio sort; differatur.

v C Denarios. viij. singulis mensibus.

x C Gozas. ecce ergo ꝑsona quintiliani nō adijcit: sed ipsi ꝑsonaliter non adiecta sua vel ꝑoni ꝑsona.

y C Respondi. hic interpomitur.

z C Nullā. Ꝯ nec bi c per libertum debet acqrr; q: libertum debet acqrr; q: ꝫ. fin. sed ob. S. de calū. l. gñaliꝫ. Ꝯ. fi. sed rñ. ꝫ ibi zingit ꝑpter delictū: at ꝫ ꝛ est. Itē oppo. C. de iure do. l. fi. in pun. rñ. illud legis ptāte fauore dotis. vel ibi tue fingit eam contrariſſe.

a C Possumus. regulariter.

b C Nostro noie. qō fecit bi libertus noie ꝑoni.

c C Nostram. vt bic erat. Accur.

d C Acqreret. ꝑpter singularia ꝑcepta: vt. S. si cer. pe. certi. Ꝯ. fi nūmos.

e C Dari. i. reddi.

f C Inutile ē. q. alteri stipulari ꝛc. nec ei solui pōt cū non ad ꝺ sit posit⁹: vt. C. ꝑ quas ꝑso. no. l. i. ꝛ. S. eo. cum qui. Ꝯ. qui sibi.

g C Absentis. patroni.

h C Quereba t. quantū ad estimationem: vel dic ex numeratione.

i C Queramus. ꝑo stipulantis intentione.

k C Ipse. libertus.

l C Possit. ꝛ certe non pōt nisi in casu: vt. C. si cer. pe. l. iiij.

m C Stipulamur. incōtinenti: vt. j. de noua. cū certi pecuniam.

n C Nascunt. cū stipulatio ē vtilis: ceterū si inutilis ē 2ditio nascit ex numeratione: vt dictum est.

o C Sed vna. si actum est ꝙ ex numeratione sola nascatur actio: tunc ex ea si vt ex stipulatione: tunc ex ea. si vero ē dubium. tunc ex ea que precessit fm. Bo. arg. j. de stipu. ser. si communis seruus. sed aliter no. d. l. j. de noua.

Ꝑdē bar. fran. ꝛ alex.

‡ Appios bak ꝑ doct. q: ibi in pena cōuētionali hic nō.

Ꝑdē bar. et alex.

‡ Bāc glo. in ea declaratione. sequunt bar. Ꝯ fran. ꝛ alex.

Ꝑmeratio siue vnica ꝑcedat stipulationē siue ea stipulatu nō ex numeratione.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

de nouā.cum enim.Accur.

a ¶ Sequatur.inc&tinēti.ꝛ dic stipulatio inutilis:vt si alī stipulat⁹ fuz. Azo.ex qua nec patronꝰ:nec sibi acquiritur actio:patrono nō:qꝛ non potuit:sibi nō:qꝛ noluit.fic.C.si gꝰ alteri vel sibi multū.ois tñ vendi cat ea si certat:alioquin si eius nolē ē numerata:vt.ff.dictum est:als si libert⁹ suo nolē mutuat bꝫ ipe actionem:vt. C.si cert.peta.Liu.Accur.

b ¶ A naturali. ex q̄ oīs tur certi ꝺdictio vel oño si eꝰ nolē ē facta vel mu meranti:vt dictum est.

c ¶ Sequēs stip.B intelli gunt cuꝫ stipulatio ē va lida: quo casu ex fola ea ont actio: at cū inualida nicer fola numeratione actio queritꝰ:vt.ff.si cert. pe.l.certi ꝺdictio.§.qñ. sed boc nō placet:qꝛ con tra banc litteram est.

d ¶ Sine adiectione.im personaliter.

e ¶ Laborat. quo fupioꝛ vt sit mutilis.

f ¶ Malignē. quia certe malignum est.

g ¶ Videri.sed potius si bi.q.d. nō ē ita accipien duꝫ vt vsuras quas sim plicīter stipulat⁹ erat de mino stipulat⁹ videatur sed sibi potius.

b ¶ Cedere. per actionez mandati.si mādato: vel etiam neg.ge.si sine man dato geredat.Ac.

i ¶ Sunt. sicut I casu isto qñ simpliciter stipulat⁹ est vsuras.

k ¶ Ths.vt.ff.c.literduz.

l ¶ Aꝺ condi.vt.ff.de iu re do.plerūq.§. si ante.

m ¶ Iunīꝫ intelligēduz. aꝺ qꝺ fa.C.de cōstit. pe. aut.ibi posita.ff.c.si stipulatio ista.§.sicut aūt. ff.de acq.poſ.qꝺ meo. §.si furioſo.Ac.

n ¶ Sisti.nullo aꝺꝺito.ꝛ not.qꝛ hic ē superior. §. nō vitiaſ vtile p inutile.et fact.ff.c. si ita stipulat⁹ fuero.Accur.

o ¶ Impoſſibile est.puta hypocentaurum.

SI pupillus sine ¶ Caſus. Pam phīlus pupillus bñs tutorē:sine eius auctoꝛitate promisit mihi seruum suum:z fideiuſſoꝛ ꝺedit facit bic pupillus moꝛam in soluēdo:z sic ſti chus ꝺecedit:querit an fideiuſſoꝛ teneaꝫ ꝑpter moꝛā pupilli.ff.q̄ nō: qꝛ non ꝑpne intelligit ibi moꝛa fuiſſe vbi nulla potuit esse petitio:si au tem stichus aꝺhuc viueret fideiuſſoꝛ esset obligatus ꝺare eum vel si ipse moꝛam fecisset.Fran.ac.

p ¶ Promittat.z sic naturaliꝛ obligaꝫ cū non sit locupletioꝛ:vt.ff.de no na.l.i.cui accedit fideiuſſoꝛ:vt inſti.de fideiuſ.§.i.Ac.

q ¶ Seruus.promiſſus.

r ¶ Poſt moꝛam.que non est moꝛa vt subiicit.

s ¶ Ibi fieri.oppo.C.de ꝺē.ꝛ cō.ſti.nuda.So.ſpeciale in pupillo naturaliter obligato:qꝛ nil fatꝛ:vt.ff.de iu.ꝛ fa.ignoꝛ.l.fi.non ſic in alio naturaliter obligato:vt ibi vel nō ē moꝛa ꝓtum aꝺ interitum:vt h:ſs quo aꝺ ℣t lit.ꝛte.ꝛ mittaꝫ stipulatio ſic:vt ibi. Item ſ.inſti.de fideiuſ.§.ſi deiuſſores.ſed h nō ē plus re vel loco vel tpe vel cā:ꝛ fa.ff.c.ſi ex lege. in fi.ff.l.ſeq.ꝛ.ſ.de reg.iu.nulla.

4 Appoſo bat p bart. pau.ꝛ Ba.

t ¶ Sua moꝛa.qꝛ ipe fuit interpellatus:aliuꝫ autē ē in fideiuſſ.furio.vt ſ.de fideiuſ.§.marcel.contra ſol.ſm Ro.+ refert euiꝺēter pupillus an furioſus aliquiꝺ ꝓmittat.nam in furioſo nulla:nec naturalis: nec ciuilis oritur obligatio:etiam cum auctoꝛitate tuto.quia ſenſu caret: at pupillus ꝑtim pubertati.primus cum auctoꝛitate tuto.ciuiliter ꝛ natu raliter obligatur.z sine tuto.naturaliter:non ergo mirum ſi ꝑ ipſo acce ꝺit fideiuſſoꝛ.ꝑ furioſo non:vt.ſ.de reg.iu.l.in negociis.ꝛ in contrario. ff.ad treb.l.ſi eius.un ꝓin.ff.qñ ꝺ.le.ce.cū illud.ff.ſ.de ſol.ſtichū.

Pupillus an poſſit ꝛ qñ natura liter obligaꝫ lit vel ciui liter obligaꝫ ꝛ qꝺ ſi furioſo.

numeratio ꝛ sequaturª stipulatio non est ꝺicendum receſſum esse a naturaliª obligatione:sequens ſti pulatioᶜ in qua sine aꝺiectioneᵈ nominis vſuras ſtipulatus ē non eoꝺem vitio laboratᵉ:neqꝫ cñ ma ligneᶠ accipiendum ē eiꝺem ſtipu latum vſuras cui ꝛ ſortem viꝺeriᵍ: iꝺeoqꝫ in liberti perſona valet ſti pulatio vſurarum et cogitur eam patrono cedereʰ plerūqꝫ enim in ſtipulationibus verba ex quibus obligatio oritur inſpicieꝺa sunt⁽ⁱ⁾: raro autē ineſſe tempusᵏ vel cōꝺitionemˡ ex eo quoꝺ agi apparebit intelligendum est perſonam nunᵗ ⁽ᵐ⁾:niſi expreſſa ſit.

¶ Inutilis ſtipulatio penalis non reꝺ ꝺit inutilem ſtipulationem ſortis:nec ipam nouat.¶Pau.

¶ Sic ita ſtipulatus fuero te ſiſtiⁿ z niſi ſteteris aliquiꝺ aꝺari qꝺ promittenti impoſſibileᵒ est ꝺetracta ſecunda ſtipulatione prior manet vtilis:ꝛ perinde erit ac ſi te ſiſti ſti pulatus eſſem.

¶ Interpellatio que nō conſtituit principalem in moꝛa non nocet fideiuſſori. boc ꝺicit Bartolus.

Secuola. Lex.cxxvij.

SI pupillus ſine tutoꝛis auctoꝛitate ſtichuꝫ ꝓmittatᵖ ꝛ fideiuſſoꝛes ꝺeꝺerit: ſeruusᵍ autē poſt moꝛāʳ a pupillo factam ꝺeceꝺat:nec fideiuſſoꝛ erit propter moꝛā pupilli obligatiˢ:nulla eñ intelligit moꝛa ibi fieriᵗ vbi nulla petitio ē: eſſe aūt fideiuſſoꝛem obligatuꝫ aꝺ hoc vt viuo homine conueniatur:vel ex ſua moꝛāᵘ poſtea.

¶ Si perſona vel res aꝺ obligationem aꝺiꝺcatur inutiliter non prooeſt aꝺ ſolutionem.Bartolus.

ꝛ.C.qui aꝺmit.aꝺ bono.poſ.l.bonorum.ꝛ ꝺe iure ꝺeliberandi.ſi infans ti.ꝛ plenius ꝺixi ſuper contrario.

SI ꝺuo rei.¶ Caſus Titius ꝛ ſeius ambo ſtipulati ſunt a ſempro nio.c.aurcos:ſed ꝺiuerſimoꝺe ſunt ſtipulati:quia vnus vtiliter: alter inutiliter ᵛ ſtipuleturːei qui nō habet promiſſoꝛem obligatū non recte ſoluiſ:qꝛ non alterīˣ nomine ſoluitur et: ſeꝺ ſuę obligationiʸ noīe que nulla ē.¶Eaꝺem ratiōe in eo q ſtichuꝫ aut pamphilum ſtipulaſ:ſi in vnum ℣ſtiterit obligatioᶻ qꝛ alter ſtipulatoꝛisᵃ aꝛ crat:etiam ſi ꝺeſierit eiusᵇ esse non recte ſoluiˢ tur : qꝛ vtraqꝫ res aꝺ obligationem ponitur non aꝺ ſolutionem.

¶ Aꝺ veritatem copulatiue requiritur vtruqꝫ esse factuz:ꝛ aꝺ veritatē ꝺiſiunctiue ſufficit alterum tantum. Bart.

Secuola. Lex.cxxix.

SI quis ita ſtipulatus fuerit ꝺecē aurcos ꝺabis ſi naꝫis ex aſia venerit:ꝛ titiꝰ conſul factus ē:non alˢ ꝺabitur ꝙ ſivtrūqꝫ factū ſit:iꝺē in contrariū ꝺare ſpoꝺes:ſi nec nauis venerit: nec titiꝰ conſul factᵒ erit exigenꝺū erit vt neutruꝫ factū ſit.¶Huic ſimilis ſcriptura est:ſi neqꝫ nauis venit : neqꝫ titius conſul factusᶠ ē.at ſi ſic ꝺabis ſi nauis venit:aut titiꝰ conſul factᵒ ſit ſufficit vnum factum:ꝛ ccontra ꝺabis ſi nauis non venit: aut titius conſul factus non est:ſuf ficit vnum non factum esseᵍ.

¶ Si pater ſtipulatur filio quoꝺ iuris est ſibi acquirit : ſecus ſi iꝺ quoꝺ est facti per filium exiſtipulatʰ: filius vero querit patri ſiue factum ſiue ius ſtipuletur eiꝺem. Bartolus.

Paulus. Lex.cxxx.

QUoꝺ ꝺicitur patreꝫ filiovtiⁱ liter ſtipulari quaſi ſibi ille ſtipuletur: hoc in bis verum ē que iuris ᶠ ſunt: queqꝫ acqꝛi patri

ſolui inſoliꝺuz: ſeꝺ quia vnus eoꝝ ē inutiliter ſtipulatᵏ:iꝺꝛo nō pōt ei ſolui:qꝛ cuilibet ſoluēꝺus ē nō ꝑ alteriˡ obligatione ſeꝺ ꝑ ſua. cum ergo iſte nullā habeat obligationem:non recte ei ſoluet.

Aꝺē ē ſi ego ſtipulor ſtiꝺ chū aut pamphiˡū:nā ſi vnus ē meus:nō pōt in illo conſiſtere obligatio: licet eriaz ꝺesinat ee meᵐ nō mihi recte ſoluetur:ꝛ ratio ē:quia iſti ꝺuo fui nō ſunt poſiti in ſtipulatione aꝺ ſolutionem:ſeꝺ aꝺ obligationem. Fran.

v ¶ Inutilis.ſi ꝺigito ce lum tetigeroːv l'er: interualloːvt.ſ.tit.i.ſi ex ꝺuobus.Accur.

x ¶ Sue obligationis.ſcz nomine.Ac.

y ¶ Obligatio.tñ.ſ.c.

z ¶ Stipulatoris.iꝺcꝫ in eo nō ꝙſiſtit obli.vt.ff.c. l.ſcire ꝺebemus.§.ſi.

a ¶ Eius. ſcz altero iam mortuo : z ſic obligatio ē ſublata ꝛ ſic exponeːſ. ſi ſtichū. ‡ ſi ſo.q ꝺecē.§. ſi ſtichū. ‡ Solue meliꝰ vt hic per Bar. j.tñ.nec obſtat in ſi.euiꝺē.§.qꝺ bic ponitur pro contrario.Accur.

b ¶ Qꝛ.ratio bona.vt.ff. e.l.cū q.§.q ſibi.ſ fi.ff.c. e.l.ſi ita ſtipulatᵉ.§.griſogonᵒ.ibi.ſeꝺ quoꝺ patronoꝛ.c.ꝛ no.bic.arg.qꝛ qui promittit illuꝺ aut ul luꝺ.ꝺuo promittitːvt.ff. no.ꝺe cōſti.pecu.l.illuꝺ. Item ſa.ff.ꝺe leg.ij.me uius.§.ꝺuoꝺ.ꝛ ꝺe re iu ꝺi.miles.§.i.Accur.

SI quis. ¶ Caſus. Si ꝺue conditio nes apponunt in ſtipu latione copulatiue:neceſ ſe ē vtrāqꝫ ipleri añ ſi ti pulatio cōmittaſ:et boc ſi affirmatiue apponanſ ſi vō apponanꝫ negatiue: tūc neceſſe ē qꝫ neu tra impleaſ vt ſtipulatio committi poſſit. Ite ſi apponanſ ꝺue conditiones ꝺiſiunctiue affirmatiue ſufficit vnam impleri vt cōmittaſ ſtipulatio:ſi aūt negatiue ſufficit alteram non impleri:exempla ſunt plana in tertu.Fran.accur.

c ¶ Factus ē.vt.ſ.ꝺe fideiuſſ.ſi a reo.ff.ꝺe rebus ꝺu.ſi is q.§.vtruꝫ. Et no.quattuoꝛ ꝺiuerſas ſtipulationes.ff.ſa.ff.ꝺe condi.ꝛ ꝺemon.l.cuꝫ pupillus.§.i.ff.ꝺe bere.inſti.ſi te.in ſi.ff.ꝺe condi.inſti.l.v.ff inſti.ꝺe bere.inſti.§.pe.

d ¶ In contrarium.ff.ꝺicitur.Accur.

e ¶ Huic.ꝺiffert a ꝓpoſito idem in ℣ſu ff.qꝛ:bic ꝙeſſit ꝺditio ſupra ſtipulationem vel ſupra ꝑtitum.ff.ſit bic preſens.ff.ſeꝺ.

f ¶ Factus.ſubauꝺi ꝺare ſpondeo.

g ¶ Nō factū esse.C.ꝺe inſti.ꝛ ſubſti.l.gñaliꝛ.ff.ſ.ſi ibi + aut ꝑ ꝛ ponit:vt ſ.ꝺe ꝺb.ſig.ſepe.Item facit.ſ.uꝺi.ſol.cum queritur.

+ Aꝺē bar. bal.p. alex. ꝛ Ba.ſ.ſi ita ſ.gñaliter.

Quoꝺ ꝺi. ¶ Caſus. Dicit in antiqua regulaːqꝺ pater pōt filio ſti pulariːquerif quomoꝺo h intelligaf.R.ſiꝺef q intelligit ꝺe his que ſunt iuris:ſicut cū pater ſtipulaf filio ꝺari:ſeꝺ in bis que ſunt facti non ꝺz locū bec regula:veluti ſi ſtipulef pater filio qꝺ ei ire agere liceat: non ꝺz locū bec regula:veluti ſi ſtipulef pater filio qꝺ ei ire agere liceat: non ꝺz locū bec regula:veluti ſi ſtipulef pater filio qꝺ ei ire agere liceat: non ꝺz locū bec regula:veluti ſi ſtipulef pater filio qꝺ ei ire agere liceat: filius vō bñ pōt ꝑ ſe ſtipulari ea que ſunt facti:vt ꝓmittis mihi qꝺ ꝑ filius vō bñ pōt ꝑ ſe ſtipulari ea que ſunt facti:vt ꝓmittis mihi qꝺ ꝑ meo licebit ire agere ꝑ fundū tuuz:nam per talem ſtipulationem patri querit filius.Fran.ac.

b ¶ Ille.ſ.filiꝰ ſm.R.limo ꝑ ſm Jo.vt inſti.ꝺe inuti.ſtip.§. ei vō qui.

i ¶ Juris ſunt.puta aliquiꝺ ꝺari:ſeꝺ tradi eſt factum.vt.ff. ꝺe ſuris.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2016

si stipulatus. Quid ergo si aliquid filio tradi stipuletur? Rñ. idem vt valeat: licet non sit uris. é enim tale qđ ei acquiri potest. Jté ⁊ potest dici ꝙ hic factus non ꝑferꝫ in ꝑsonam filij immo in ꝑsonam eius ꝙ ꝺs tradere ei filio? ⁊ fic cũ non ꝑferat in filij ꝑsonam vtilis é stipulatio: sed hic vetat qđ a filio é faciendum: vt subijcit exemplum. Item nec ola q̃ in nãdo: sed ea q̃ nõ possunt pñi queri: vt et causa profectitia: vel etiam aduẽtitia. l. quo ad vſufru. vt. C. de bonis q̃ lib. l. cum oportet. in princ. ⁊ hic subijcit. Queritur ergo an hoc valeat vt do mus fiat filio in solo patris: vel in solo filij? Rñ. idem qđ ſi aliquid filio tradi ſtipulaſ ꝓpter rationes ibi poſitam: q̃ refert ſit faciendus filio ab alio an ab ipſo filio: quo caſu nõ valet vt ħ ſubijcit. Accur.

a ¶ Tenere ei. filio factũ eñ filij patri acquiri nõ põt: ſed nec ipſi filio: cui et ideo filio queritur vt patri quereret: vt. ff. e. l. dñs ſeruo. ⁊. C. eo. ⁋. l. ij.

b ¶ Acquiret ei. iure poteſtatis.

c ¶ Patri. veluti ſi patri vxoꝛi ducenti decem ſtipuleſ pro dote: vt. ff. ꝺ ſtipu. ſeruo. ites ſi alter. vel ſeruitutem predio cuꝫ filius nõ habet prædium.

Vlian⁹. ¶ Caſus. Stipulat⁹ fuꝫ a te hoc mõ: promittis mihi q̃ negs pte negs per hominẽ tuũ titium fiet q̃minus mihi ire agere: li ceat: ſi plures habeas he redes cum titio: certe nõ ſolũ tiũ⁹ tenebiſ: ſed etiã ceteri coheredes eius.

¶ Qui fundum. Habebam titiũ procuratoꝛem meũ: ⁊ fic ſum ſtipulatus a te: promittis mihi aut titio dare fundus: tu dicis promitto: poſt ħ tu das fundũ iſtũ titio. Queriſ vtruꝫ poſſim ℈ te agere rõe iſtius fundi: Rñ. q̃ ſicnã petam fundũ a te: ⁊ rõne iſtius petitionis ꝙſequar q̃ mihi caueas de cuictione: ſi aũt volebam fundus ꝺnare titio: ⁊ fic cum interpoſitu huic ſtipulationi: tunc tradendo fundum ipſi titio liberabitur promiſſor. Fran. accur.

d Titium. ſupuacue ponit ꝑſona titij: vi no. ℈. e. l. eum qui. §. j.

e Coheredes. ſed fami. her. iudicio ab eo repetet qõ ꝑſtiterit: vt not. ℈. eo. l. ij. §. item ſi ex facto. ⁊. l. in execu. ⁊. ℈. fami. her. l. inter coheredes. §. quod ex facto.

f ¶ De cuictione. ecce ergo aliud in peti. deducitur: ⁊ aliud cõſequitur: vt ⁊ ℈. ſi ſeruum. in fi. ⁊. j. de ſolu. etiam. Jté boc ſi talis ⁊tractus ꝑcedit in quo de cuic. teneri debet. item no. hic rem peto: ⁊ rem habeo de quo dic quotiens ſoluit debitoꝛ rem ad quã tenebaſ ⁊ aliquid reſtat ab eo adimpleri ſiquidem in ipſa re quam ſoluit adduc tota res ab eo pte ꝓtẽꝺtur. h. ⁊. ꝺ. l. etiã. de ſol. ⁊. l. ſi rem meã. ſi aũt illud qõ é ſoluendus non é. l. illud qõ ſoluit: q̃ ſolutum plene é ſolutum: ſed cum debeantur decem ſoluit quinq; tunc in eo q̃ ſoluit é liberatus ⁊ nõ petitur: vt. ff. de ſolu. ſi ſtipulatus. §. qui decem. ſi aũt boiem in genere tibi debeo ⁊ euꝫ vulneraueꝛo. ⁊ poſtea ſoluerim tibi: diſtingue vt ple. no. ℈. de dolo. ⁊ ele ganter. §. nõ ſolũ. ⁊ facit. ℈. de cõdi. cã da. l. ſi. ⁊. ℈. ſolu. ma. ſi marito. §. ſi. ⁊ de ſol. qui ſibi.

g ¶ Promittaꝫ. quemadmodum ſi ipſi ſtipulatoꝛi traditus fuiſſet.

h ¶ Titio. fuo forte ꝓcuratoꝛe. alꝫ nõ mãdati/ ſꝫ neg. geſt. vt. j. de ſolu. l. vero. ſ. interdũ. aliu dicũt vt. M. tacitũ itelligi mãdatũ. arg. huius. §.

i ¶ Interpoſuit. q̃ illi donare volebat.

k ¶ Reum. i. promiſſoꝛem. Accur.

l ¶ Liberari. ex donatione eñ non tenet de cuictiõe niſi ex dolo q̃ ſciens ꝓmiſit rem alienam vel pacto. M. q̃ ꝓmiſit de cuictione: vt. C. de euic. qñ auus. ⁊ fa. ſ. de vſufr. ſed ⁊ ſi gs ſtip. ſ ꝑn. i dubio aũt nõ ꝓſumo dolum: vt. ℈. de proba. l. cum de indebito. §. j

Qvidam cum filium. ¶ Caſus. Habebam filiuꝫ meuꝫ quem dedi tibi ad tibi ſeruiendum ⁊ ſtipulatus ſum a te: q̃ ſi eum aliter ac filium tractares q̃ caderes in penam. c. aureotum: tu promiſiſti. Item dedi tibi filium meum in adoptionem ⁊ ſtipulatus ſum ſimiliter q̃ euꝫ tractabis vt filium: non obſtante promiſſione tua tu eum repellis de domo tua: vel moriens nihil ei relinquis: vel eũ emancipas ſine aliqua donatione: queroꝛ vtrum ſtipulatio commiſſa ſit. Rñ. q̃ ſic. l. vtroq; caſu. nec refert vtruꝫ cognatꝰ meus an filius vel alumnus ſit quem tibi trado ſub tali pacto vel ſtipulatione: hec dicit vſq; ad §. filiuſſa. vide ter. ſatis prolixum ⁊ claruꝫ. ¶ Filiuſſa. Habebam filium in poteſtate mea qui mutuabat pecuniam cuidã titio: et ſtipulatus eſt a meuio hoc modo. Meui amice chariſſime promittis mihi ſi nõ poſſiꝫ conſequi pecuniam meã a titio quam ei mutuare volo q̃ eaꝫ mihi reddes tanq̃ fideiuſſoꝛ eius ille promittit: poſt hec ego filium meuꝫ emancipo: ⁊ tunc mutuat titio illaꝫ pecuniam. Queritur an mihi patri debeat aliqd fideiuſſoꝛ. Reſpondetur q̃ nec fideiuſſoꝛ nec ꝓncipalis quicq̃ mihi debent. Fran. accur.

m ¶ Quidam. tres ponit queſtiones. Accur.

n ¶ Susciperet. ſed non adoptando: accipiebat autem a patre forte q̃ tra debat ad ſeruẽdũ. Acc.

o ¶ Quero. prima q̃ſtio. Accurſius.

p ¶ Et qd. ſcõa queſtio.

q ¶ Agentis. i. tradẽtis: qui agit ex ſtipu.

r ¶ Fuerit. ille filius alienus. Accur.

s ¶ Preterea. tertia queſtio. Accur.

t ¶ Ut ſupra. puta ꝓmittis. ⁊. ſi aliter q̃ vt filium obſeruaſſes.

v ¶ Inutroq; caſu. i. cũ expulit vl̃ mi reliqt. Jté cũ exhẽdauit vl̃ emãcipauit. Jté qñ in adop. ⁊ qñ ſine adop. é traditus: ⁊ ſic in ꝓmo ⁊ tertio. Et caue tibi q̃ in fine videtur corrigere.

x ¶ Cõmittet ſtipulatio. h̃ ꝓtꝫ lippis ⁊ tõſoꝛibꝫ: ſꝫ opus é oñdere qd̃ve lint ħ ꝺba ſi eũ aliter q̃ vt filium ob. ⁊ ħ ſubijcit in eo ⁊. l. ſꝫ nõ plene p hanc eñ riſionem ⁊ medie qõnis non ſolum ꝓme ⁊ tertie ✝ colligitur ſol. ⁊ nõ interſit ad cõmittendam ſtipulationem quis fuerit ſtip. er ꝑdictis pater vel alius cũ prudentibus rõnem affectionis haberi placuit: vt ℈. man. l. cum ſeruus.

y ¶ Sed videamus. tertiam hic proſequitur.

z ¶ Cõmitti. ſ. ſtipulationem.

a ¶ Emancipauerit. ꝛ videtur q̃ non. hoc eñ ꝛc. Accur.

b ¶ Obſeruauit. ecce ꝑ hoc innuit q̃ ꝑ talia ſtipulatio nõ committitur.

c ¶ De inofficioſo. olim plane: ſed hodie ſm diſtinctio. C. de adop. l. cuꝫ in adoptione.

d Agat. quaſi non ex ſtipulatu fecit. Accur.

e ¶ Remedio. i. nõ ſoluꝫ nõ ꝓmittit ſtipulatio/ ſed nec de inoffi. aget: vt ⁊. ℈. ſi quid in fraudem pa. l. fi. Accur.

f ¶ Quare. ſic ħ nõ ad. primũ refert q̃ñ meruit exheredari: nã tunc non valet ſtipulatio cum pħ inuitaret filius ad offendendũ patrem: vt. ff. de pac. do. l. cõuenire. ſed refertur ad ſupius: ibi igit nõ aliter ꝛc. ſcz qñ non meruit exheredari.

g ¶ Interponi. vt ꝓpter hoc committatur.

h ¶ Cõmiſſa ſtipulatione. quia alter utrum eoꝝ fecit: vel exheredauit vel emancipauit.

i ¶ Si patri. qui ſtipulatꝰ fuerat ſi exheredaſſet vel emancipaſſet: vnde hanc ſtipulationem vel actionẽ habeat nũc filius heres ad penã: vñ cũ alio iure agere poſſit nõ videt habere q̃relam: vt inſti. de inoffi. teſta. §. tam aũtẽ. Sed contra eſt: quia illam habet vt quilibet extraneus heres patris

✝ Alſ ſecũde.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

patrio ⁊ hanc querelam suo nomine.
a ¶ An victo. cum egit de inoffi. iure suo.
b ¶ Sed ⁊ si ci. patri naturali.
c ¶ Executio. ex stipulatione pñs cuius heres est cuꝫ supradicto modo interposita fuerit stipulatio ⁊ amisit in querela filius.
d ¶ Non adoptauit . vt fuit. i. ff.
e ¶ Exigim⁹. vt commit tatur stipulatio. Accur.
f ¶ Ineptas. vtt. ff. de li be. ⁊ posthu. si posthumus. §. fi.
g ¶ Sed et si. id est q̃uis fm. R.
h ¶ Superuacuo. R. et Bꝰ. sic legunt: si. i. quis verus adoptator: non ca dit in stipu. cū vnt pino iure ille tñ q non fecit. i. nō adoptauit ⁊ mittit in sti. si erberedet: vel emãcipet: ꝫ supuacuo qz re pellitur exceptiõe actor. aliq vt. Bꝰ. sic. qz hec vba cū vtitur paterno iure+ possunt determinare fce denti. ⁊: exponunt erbe redãdo vel emãcipãdo: ⁊ sequẽtia expone: sic in eo q Bꝰ nõ fecit. i. nõ ado ptauit: ꝫ supuacuo. ſ. erberedet vel emancipet: qz res ẽ inepta: l. extranceos dici tñ poterit ⁊c. ✠ Item pñt determinare sequen tia: ⁊ tũc lege pcedentia: ⁊sic nihil facit ꝫ erbẽdo sti pulationis si cũ erberedet vel emãcipet. tñ vtit paterno iure ⁊ eo q Bꝰ nõ fecit. i. in eo filio q ẽ non dederit in adoptionez: ꝫ supuacuo exerceat in eo paternum ius. i. erbẽdet vel emancipet: qz res ẽ inepta: in extraneos dici tñ poterit ⁊c. Tertij le gũt‡ interrogatiue. q. d. nequaꝫ poterit dici cõmissam stipulationem: sed verius‡ fm Alzo. plane põt legi vt talis notetur ratio si adoptans vtit paterno iure cũ erberedet vel emancipat: ⁊ ideo non tenet ex stipulatu: ergo qui bene fecit. i. non erberedet vel emancipat non vtit patrno iure: ⁊ ex stipulatione tenet: siue sit verus adoptator siue non nã vt verus pater tenet instituere ⁊ el erberedare: ita hic idem facere dz metu pene: ꝫ supuacuo. ar. ff. de vlt. instl. l. mulier. §. pen. ⁊ sic dicimus cõmittꝫ q sub interrogatiõe legũt dicunt nõ committi: ⁊ fm Bꝰ verba cũ vtitur paterno iure determinãt ꝑcedẽtia: vt ſ scõa lectura dixit: ⁊ hũc approbo intellectum: vel quinto tota loquatur de vero adoptato: ⁊ dic in eo qui boc non fecit. i. nõ vtitur paterno iure: sed de domo propulit: vel testamẽto ꝑterijt. Et no. q nõ valet pena quã ꝓmittis si eũ nõ in stituas: qz ℨ bonos mores: valet autez stipulatio pene si erbẽdes q̃ꝫ equiualere videaf eundem non institui. i. penam si non instituas vel si erberedes. Item no. cr predictis q fm quosdam cõmittitur: sed ineffi caciter. fm Alzo. cum effectu fm alios nullo modo: vt patet ex predictis rationibus. Accur.

i ¶ Nec reus. cũ se obligauerit donec filius in ptãte fuerit: vt. ff. si certus peta. l. qui pecuniã. ⁊ cum cã naturalis secuta est post emancipationez que ꝫfirmauit stipulationẽ fm. R. ⁊ fa. ff. ad mace. si filius. §. fi. ff. ſ. de fideiuſ. l. si debitor. ⁊. §. fi. ff. de. man. si vero nõ remunerandi. §. si filio. sed ℨ. ff. c. si filius. fol. vt ibi. Accur.

Si sic stipulatus. Ista lex est scẽuole: ⁊ fm suum morẽ satis obscura. Casus talis est. Stipulatus fuꝫ a te q neqz tu neqz heres tuꝰ vim mihi facietis: si tu mihi vim feceris nõ est extincta stipulatio contra heredẽ: q posset fieri q ipse etiã mihi vim faciet: nã sicut ista stipulatio ꝫtinet facti tuũ ⁊ heredis: ⁊ sic duo facta: ita duæ videtur quodã mõ esse stipulatiões: si vo agimus iter nos: vt p. primã vim factam extinguat etiã scõa stipulatio: tũc primam vi ꝫmissa scõa stipulatio extinguef quasi tota vis sit ꝫsumpta p primã vim: ⁊ agit ex hac stip. quanti interest eius qui vim passus est vim non esse commissam. Fran.

k ¶ Heredis in stip. vt ipsius. ff. facto ꝫmittaf stip. Alzo. iꝫ semel ꝫmissa fuerit ex facto promissoris.
l ¶ Et ex ipsius. principalis promissoris.
m ¶ Posterior⁹ vi. iam enim fecerat vim ⁊ ex eo erat condemnatus.
n ¶ Pertinet. sed ad plures pertinet stipulatio qõ cuilẽtius aperit cũ sit equum: nam ⁊c.
o ¶ Capit. alꝰ capit. ſ. stipulatio. alꝰ caput. ⁊ qõ dicit heredis idez si nõ dicatur. vt. C. de proba. l. si pactum.
p ¶ Ipsius. ſ. heredis.
q ¶ Cõplectif. l. 2ꝓhen dit in hac stipulatione.
r ¶ Quanti interest. scilz vim non esse factam.
s ¶ Volumus. scꝫ ponere fm quosdam.
t ¶ Ut ad vnaꝫ. scꝫ q̃ sit actum fm quosdam.
v ¶ Nõ poterit. cum com missa sit ex facto defuncti fm eos.
x ¶ Ergo. si actũ sit. qz ℨ stipulatio cõmittitur toties quoties vis fit: nisi ꝫ actum ponamus: ergo si actum sit expressim quasi vt ex ipsiꝰ promissoris vi prima tota consũpta sit stipulatio: ita. ſ. vt ulla posteriore vi committi nõ possit: si hoc inquã factũ sit tũc ad solaz vim primaz pertinebit. Vel ita si actũ sit ℨ expſſim vt ad solam vim primã ptineat ãſi ex ipsius ꝓmissoris vi prima consumat stipulatio: ⁊ hoc fm eos qui habẽt in litte ra sic: ergo si actuꝫ sit ãſi ex ipsiꝰ vi sit: alij habent in textu ℨ ita si ⁊c. vt ad solaz primã vim ptineat in aljs libris boc totum deest ergo si actuꝫ ⁊c. qõ aũt subijcit qõ nõ est verum: scilz vt ex prima vi ꝫsumaf stip. nisi actũ sit poterit aũt tota planius legi: vt exponaꝫ aut si sic volum⁹ factã ẽ ⁊c. intelligere esse factaꝫ stipulationem ꝑdictã ĩ dubio ⁊c. postmodũ accipe ergo si actum sit. ff. q̃ semel tñ ꝫmittaf tũc quasi ex ipsius ꝓmissoris ꝓma vi tota ꝫsumpta sit. qõ subijcit: qõ non ẽ verũ ⁊c. vt dictũ ẽ exponе: vt. ff. in ea. glo. ad id aũt qõ dicit hec lex. q pluries ꝫmittaf. facit. ſ. rem pupi. saſ. fo. l. iiij. §. pe. ⁊ rem ra. haberi. ſi pcura. ⁊. ff. si cui pluſq̃ plegem. fal. l. iij. §. queſtum. ⁊. ff. vſufru: quemadmodũ ca. l. i. §. habet aũt. Sed cõtra. ff. de bre. vendi. l. venditor. in pñ. sed exponе vt ibi. Item ff. de arbi. ſi duo. §. ſi. ſolu. hec stipulatio interesse ꝫtinet: ⁊ si sepius interest sepius ꝫmittit. Alla vo penã certã ꝫtinet q̃ semel committitur ⁊ non pluries. arg. ſi. ré ra. habe. ſi pcura. ⁊ inſti. de inuti. stipu. §. alteri. sed ⁊ insacto diuide sit tale q̃ recipiat iterationem: vt hic: an non vt fundũ tradi ſi semel cõ secutus ſum interesse meum amplius non agam. Item contra. ff. eo. l. si quis ita. fol. vt ibi. Accur.

Tria que. Casus hic satis planus ẽ. Hic ẽ optimus tertius q̃ ĩ bendis mſrimonijs nõ dz aduci pena: q liberadebent esse matrimonia: ibi q̃ inbonestũ ẽ ꝓsum. Cadẽ rñdet plenius. Tercijsti ad me ⁊ rogasti vt tibi mutuarẽ ć. aureos sub vſuris: fui cõtentus: ⁊ cõuenimus inter nos q̃ nõ peteret sortẽ: interim q̃ vſure soluerent tradidi ti bi pecuniam mutuã quã petebas: post ꝛtractum ꝛpleti stipulatus fuꝫ te sortẽ ⁊ vſuras istius pecunie quã tibi mutuaui nec tñ repetuimus te sortẽ ⁊ vſuras istius pecunie quã tibi mutuaui nec tñ repetuimus ãſ q̃diu solueres vſuras no peterem sorte. Querit hic vtrũ intelligat ista q̃diu solueres vſuras no peterem sorte. Querit hic vtrũ intelligat ista q̃diu solueres vſuras repetita. Rñ. q̃ sic nec potero sortem petere q̃diu solues cõuentio esse repetita. Rñ. q̃ sic nec potero sortem petere q̃diu solues vſuras. Cadẽ rñdet cũ septim⁹. Quidã scribit se fideiuſſe p aliquo ĩtel vſuras. Cadẽ rñdet cũ septim⁹. Quidã scribit se fideiuſſe p aliquo ĩtel ligitur interceſſiſſe stipulatio: ⁊ oia soleꝫter acta ꝑſumuntur. Cadem ligitur interceſſiſſe stipulatio: ⁊ oia soleꝫter acta ꝑſumuntur. Cadem rñdet quotiens. Facimus tu ⁊ ego multos ℨctus vendo tibi libꝰ p. r. rñdet quotiens. Facimus tu ⁊ ego multos ℨctus vendo tibi libꝰ p. r. scutis: loco tibi domũ p. rr. aureis ⁊ oib⁹ his subjcio vnã stipulationẽ scutis: loco tibi domũ p. rr. aureis ⁊ oib⁹ his subjcio vnã stipulationẽ sic: ꝓmittis ergo oia supradicta seruare: tu rñdes ꝓmitto: certe sufficit sic: ꝓmittis ergo oia supradicta seruare: tu rñdes ꝓmitto: certe sufficit ista stipulatio ꝓ oibus superioribus: ⁊ videtur quasi ad quẽlibet cõtrastipulatio ꝓ oibus superioribus: ⁊ videtur quasi ad quẽlibet cõtraactum esse responsum. Fran. accur.

y ¶ Ex alio. ſ. viro iam mortuo.
z ¶ Filiam. ex alia vrore.
a ¶ Gaij. nata ex alia vrore.
b ¶ Filio titie. nato ex alio marito.
c ¶ Si quis eorum. vel filia gaij: vel filius titie.
d ¶ Noluit nubere. ſ. filio titie. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Bonos mores. vt. C. de pac. l. pacta.
b Agenti. ad penam.
c Obstaturā. secus est in legato relicto titio: vt bertā ducat. * vt. ff. de condi. z demon. l. titio. §. titio. Accur.
d Matrimonia. contrahenda. vt hic vel soluenda: vt. ff. e. si ita stipulatio facta. forte quia nō interest pecuniariter: z h exceptis arris: * vt. C. de spon. l. fin. in fi. Sed an iter extraneos debet esse hec libertas? Respōdeo nō: vnde valet si promittis mihi decem: si illa illi nupserit: vel non nupserit: vel repudiauerit. ar. ff. de condi. z demon. l. si cum ita. in fi. z. l. titio. §. j. Alij ztra: vt. C. de spōsa. l. fi. in fi. not. Sed an pignus dari poterit: Re spō. nō pro pena: vt. C. de leg. z fenatusc. l. non dubius. sed loco arre sic vt ipm sit principale seu accessoriu matrimony: vt. C. de inuti. stipu. l. ij. Quid autez si pecuniari ter interest mea qz femina est dues quam stipulor in vxore: forte valet interesse: vt. ff. de spō. l. ij. &c.
e Idē respondet. pone exemplus. ff. de pac. l. ste quia. in fi. Ites sic insti. ad. l. aquil. §. pe. z h nisi interuallum longum intercesserit: vt. C. de vsu. l. per retētionē. * plerūq; aūt qualiter dicaf. s. h in littera in fine dicit. Ites fa. C. de acti. emp. si tibi. z de resan. ven. l. fi. in fi. z de condi. insti. l. cuz ser uus. z de seruu. vtb. prędio. sibinarū. * z de leg. j. talis. l. fi. z. l. seruo alieno. §. j. z. C. si mā. ita fuerit. ne pro. l. j. l. fi. z. §. de edil. edi. l. si viam. Accr.
f Utnon. velut si consensisset vt fichus mihi dares carthaginē. z post ea stipulor eūdē fichus: z decez dari mihi hodie vel ecōtra: non enim interest pecuniariter carthagi. z sic no. q. vitiosus intellectus tacitus non subauditur sic. C. de 2di. infer. l. cuz patrem. z arg. §. si qs omis. cau. tel. qui autē. in prin. z. §. e. si ita stip. §. grisogonus. in fi. §. z. §. ex quibus mā. l. z qui data. §. fed hoc.
g Prestaturum. lucio titio. Accur.
h Que apud. * scz fors z vsura. z sic quasi fideiussor erat.
i Stipulationis. id est interrogationis. z no. argu. duplex er quo scriptum est prefumitur factum solēniter. sic. §. de do. er bac. Et quo est facta. C. de contraben. sti. l. j. z. §. de pac. iurisgen. §. quod fere. z. §. tit. j. nō figura. Accur.
k Specialiter. de facto. nam de iure communi non volebāt illa pacta: qua nuda ne videatur dicere idem. j. eo. pluribus. vel non absonum ē idem ibi: z hic dici: vt sine de facto sine de iure pacto interposito dicantur res plures.
l Deducte. ergo sunt plures: vt insti. de inuti. stipu. §. quotiens. z. j. e. pluribus. in prin. z. §. eo. l. qō. & z. l. fere. z de cui. l. qō aūt. Accr.

Ja ita quis. ¶Casus. Stipulatus sum a te hoc modo tibi dabis respondes promitto. Nunc queritur ex qua die incipiant currere vsurę: an ex die stipulationis interpositę: an ex die qua petite fuerint vsurę: Respondetur q ex die stipulationis interpositę. Item quando cedit dies petende pecunię: Respondeō q ex die stipulationis incipit cedere.
m Scia cauit. Quedam mulier vocata scia promisit lucio titio q fm eius mandatum emeret sibi bortos aut certos alios fundos: quod z fecit: z iterum promisit quotiēscunqz ipse lucius titius solueret pecuni ipsorum bortorum seu fundorum cum vsuris q transferret in eū dñium fundorum seu bortorum: deinde incontinenti zuenerāt inter se q lucius titius solueret pciū in festo pasche: z fundos accipet iste lucius titius: non expectauit festū pasche: sed ante terminum obtulit scie partem pcij: sed paulopost obtulit vniuersum pcium cū vsuris: sed scia accipe noluit: et semper est paratus lucius soluere pcium cū vsuris. Queritur nunc vtrū ista scia possit agere ex stipulatu ℈ lucii titij atten to q ipe est paratꝰ solue re: z obtulerit scie sūmaz cūvsuris. Rndet q fi nō post longū tps obtulit et scie mihi interest propter moꝛa factā q iudex in h cognoscet z ℈ q et equū visū fuerit statuet. ¶ Ea lege. Scia sotor mea donauit cuidā titio vnū seruum ea 2ditione vt iste seruus nō pueniret ī posteritatē fratris sui: aut ad filiū: z quasdā alias personas: z ita donatariꝰ titius promisit: post aliq̄ tēpus iste donatariꝰ moriē z reliquit heredē scią z fratrē suū cui phibuerat scia dare seruū istum. Queritur nunc vtrū ista scia possit agere ad interesse cōtra coheredē suū. Rndet q sic: q sua parte vide gl. sup verbo interest. ¶ Filia que. Filia que fuit erheredata egit actione inofficiosi testamēti: z trāsegit cum heredibus aliquo sibi dato: z interpositā ē stipulatio doli: post h heredes stipulati sunt ab ea ne amplius ageret: z q in hoc dolus nō iesset: post hāc transactionē ipa scia reperit q testamentuz erat falsum: agit de falsitate testamēti. Querit vtruz cōmittat stip. doli. Rndetur q nō: q nihil pertinet ad banc secundam actionem falsi testamenti. Fran.
n Jn dies. quoslibet.
o Deberi. z tra videbatur p vba stipu. qua die petieris: vt ertunc currerent vsure: sed contra. Rñ. q non aio differendi ob. sed vt celerius soluat interponit: vt. ff. si decem cū petiero. sed si accepisset dilationē tunc ex moꝛa: vt. ff. si cer. petā. l. lecta est. un. fi. nisi notatum esset dictū: vt ertunc pstēt vsure: vt. ff. e. l. hmōi. z. l. si ita stipulatus fuero si titius. z facit. C. de iur. emphi. l. j. §. eo. l. liber homo. §. decem.
p Debebo. promissam. f. cum ꝛc.
q Scia cauit. l. promisit per stipulationem.
r Eo. f. lucio titio.
s Emisset. f. scia.
t Cum. i. quando.
v Pecium. f. qō de suo dederit. Accur.
x Alb eo. f. lucio titio.
y Se in eum. f. lucium titium.
z Trāslatura. erat em dñium scie nō lucij titij: qz nec ipsa nec venditor cogitauerāt qō acgreret dñuz mandanti: z iō ipa ac. man. directa tenetur. f. ad tradendos bortos: z ℨa agere potest. f. ad precium.
a Jncōtinēti. z iō stipulationi infuit. Ñ no. q tā ī ℨcrib⁹ stricti iuris ℘ bonefidei pacta q̄ fiāt incōtinēti pariunt act. pscri. ver. z informant veterem: vt. ff. si cer. pe. l. lecta est. §. dicebam. Accur.
b Numeraret. f. scie.
c Modico tpe. arbitrio iudicis diffiniendo.
d Non stet. boc ppter scām moꝛā: in qua titius nō est: vt. ff. de peri. z commo. rei ven. l. illud.
e Aniuersam. qua supereſt.
f Posſit. f. fundum sibi tradi.
g Post. quod index dirimit. argu. ff. de iure delibe. l. j. in fi. z fa. ff. de excep.

* Illud p cedit in mri monio carnali. sec⁹ in spūali vbi qs sub spe ꝓmiſ nō ꝺs induci vt si fiat. ꝓmissio abbati ꝺ recipiēdo alīques in monachū quia tunc esset symonia. vt ca. nobis. et c. de symo. fm Bar. et Pau.
* Et bene z dic alīs in pena z alīs i arrio. bar.
† Ho ſtuter libera ꝺbēt esse mīmonia. concoz. ter. in. c. requiſiuit. de spon. extra.

* Dic q h loquit ī his in qb⁹ ptes cōuenīt an tecū fiat ꝛ. ctus. vt. ff. de pactis. l. ite qz. §. fin. fm Bar.
* Dic q ibi er ineruallo fuit fctā tra ditio: als se cus vt hic.

¶ Jntellect⁹ vitiosus tacit⁹ non est subaudiendus.
* Ang. l. fcte dū. ff. de edil. edic. in pn. z alex. l. vbi aūt. §. illud. ff. eo. istaz glo. dicūt sing. ad hoc q ꝓmittes id q̄ ꝺ tuus ꝺs vide tur ꝓmitte re, vt ñ deitus. no. aūt vt principia. dolo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

+ Nihil fa cit ad ppoīm.

* Waldelis cit in casu iste. q. 6 loquit in ea cui erat nom inat obedīt. in. nocentij l. nō tolos. de re iudic. b. 2. c. + Ill. a loq in reo dat. ex pau.

ercep. do. apud. §. labeo. ff. ff. de. interdū. §. fi. ff. de. sol. si qs stipulat. ff. de pecu. le. l. vj. + Accur.

C Interfect. vt. ff. si quis in ius voca. l. ij. §. fin. ff supple nec lis contesta. * effet. nec est tria necessaria sunt vt absint ad hoc vt purgari possit mora: vt. ff. eo. l. si insulam. * + nec in pura. secus in conditionali: et

cau. ff si post tres. Itē fa cit. ff. de fol. ratus. ff. de arbi. celsus. ff. l. itē fivn°. §. si multo.

a C Ea lege sibi. scilicet titio.

b C Eius donatarij. ff fic de singulis.

c C Titio. donatarius est fuit cōstessus pactum et etiā per stipulationem promisit seruaturum.

d C Sciam. scilicet titius donatarius.

e C Cui. s. fratri.

f C Ne seruiret. seruus. Accursius.

g C Expressum. scz in donatione causa mortis.

h C Cum fratre. scz donatarij. Accur.

i C Posset. p ea portione qua ptio successit.

k C Interest. ergo ex hu iusmodi stipulatione q̄ ē in non faciēdo agitur ad interesse. Itē q̄ dicit vt ne ad fratres perueniret. no. q̄ etiā curare debuit vnde ff si intestatus dece dit ff frater ei succedat cō mittitur * + valet ad cōtractum emphiteoticuz vbi promittitur non alienari in personam potentiorem: q̄ ex testamento vel ab intestato non debet transmittere. non ex ea go licet donare deo vel ecclesie si ecclam velit facere heredem: + Rñdeo immo lz in suis: vt ecclesia quodammodo sit de suis: vt arg. in aut. de san. epis. §. sed hoc. ē eniz modus in rebus ff. Item no. q̄ tenet alienatio: sed ad interesse agit: sic concor. C. de condi. ob cau. l. ea lege. ff. facit. §. de leg. ij. peto. §. fratre. ff. de acti. emp. l. si sterilis. §. si tibi. Sed argu. contra. §. de alie. iud. et hoc. §. sed heredem. ff. §. de acqui. re. domi. quedaz. Addito. Dic q̄ alienatio prohibetur a lege vnde institutio heredis nō videtur prohibi ta: bic de prohibitione bois certarum personarum que non possunt in stitui fm Bar.

n C Et transegit. aliquo sibi dato vt desisteret a lite. Accur.

o C Pertinere. q̄ ? prehensum ē ne de inoffi. agaf: vt ibi dolus nō ? mit tatur. ff fa. C. de inoffi. test. l. 3 maiores. ff de pe. here. l. iij. Accur.

SJ sub vna. C Casus. Stipulabar a te 3 mō dabis mihi tres solidos. Tu rñdisti ita. dabo. xxxvi. denarios: an stipulatio sit vitiata: Rñdeō q̄ non lz diuersis nōibus vna res significetur a stipulante ff a promittente. C Si quis viam. Stipulatus sum a te viam p tuum fundū ad fundum meū: posteā fundum meum alienaui anteq̄ ? stituere mihi seruitutem vie: certe euanescit stipulatio. Fran.

* Dic q gl. p loquitur cū fit alienatio in successores vniuersales i quor r transit vna s cū dominio actio ptona lis cōpetēs defuncto. fe cus i succes sore singu ri q̄es nec transit actio nec passi ue. vt. ff. l. §. fi. de. 3bē. emp. pau. * Idem si quis pau. t Ja

p C Si alter. ex 3bēris? vt ? promittis tres solidos. tu rñ. xxxvi. denarios: vt. ff. l. q̄ce extrinsecus. Accur.

q C Partem ex eius. ? indiuiso etiam q̄ dic vt ff. l. plurib°. §. fi placet. ff. de serui. l. pro parte.

r C Constitutum. secus si post: q̄ rei adheres cum ea transiret.

s C Euanescat. secus si stipulator? vie plurib° heredib° relictis decessisset: nam tunc nō fit inutilis stipulatio: ? in eū casum puenit a quo incipere nō potuit: * vt. ff. de ser. vrb. pdi. l. si vnus. ff. si. ff. de plurib°. ff. §. Jō au tē aliud in singulari: aliud in vniuersali successore repitur: q̄ ad singulare nō transit stipulatio: vt. ff. de vsufru. sed ff si quis. §. fi opis. valeret aūt in cā illius q̄ emit domū ab eo qui stipulatus fuerat a vicino suo vt ne ff ibi heret aquā venire iurta domū ei? : neq; ēm agere pōt emptor: et ea stipulatione: qualiter ergo ? sulitur emptor? : Rñ * facit ibi cedi a vendītore. Accur.

C Ontinuus actus. C Casus. Eramus simul tu ? ego: interrogabam te promittis mihi. c. aureos. tu non respondes statim ff ? dicis ad alios actus antēq̄ respondeas: certe non valet stipulatio: si uero ad alios actus antēq̄ respondeas: quia tu non es obligatus ad aliquid: sed ff si ad aliquid respondeas: quia tu es obligatus ad aliquid: et ita ff. de. 3bē. emp. l. si fundum. ff. de. pac. l. ij. §. fi. Accur.

Titu. I. Fo. CCXII.

screare: aut emūgere boc bene liceret tibi facere: ? postea respondere sed non diuertere ad alios actus extraneos. C Si hominem. ? Pone casus dignus scribi litter eis aureis: ? casus est talis. Tu ? titius eratis rome: et stipulatus es a titio. c. soluenda in ciuitate ephesina que est in asia: ? sic

Paulus. Ler. cxxxvi.

SJ sub vna significatione diuersis nominib° ea res que in stipulatum deducitur appellatur nō ffirmat obligationem si alter° altero verbo vtatur.

C Ante rem perfectam ? consumptam vitiatur stipulatio si deuenit res ad eum ca sum a quo non potuit inchoari. Bart.

C Si quis viam ad fundū suum dari stipulatus fuerit: posita fundum partemve eius° ante constitutam° seruitutē alicui acurit: cuanescit° stipulatio.

C Inter interrogantem ? respondentez nō ? z interuenire actus oīmodo extraneo°: als stipulatio vitiatur. ? Pau.

Ulpianus. Ler. cxxxvij.

QOntinuus° actus stipulantis et promittentis esse debet: vt tamen aliquod momentuz nature interuenire possit et quominus° respōderi stipulanti oporteret ceterum si post interrogationē aliud° agere ceperit/ nihil prodeerit° : quamuis eadem die spondeāt.

C Dissensus inter stipulatorē ? promissorem circa rem vitiat stipulationem. ? Pau.

C Si hominem stipulatus sim ? ego de alio sensero: tu de alio nihil actum crit° : nam stipulatio ex vtriusq; partis consensu perficit. †

lōge distat a ciuitate romana. Queritur vtrum statim debeat ista. c. soluere? Rñdetur q̄ expectādus ē donec illud puenire possit tibi? ? promissor. Sed quanto tempore ē expectandū: dicit q̄ hoc cōmittitur arbitrio iudicis q̄ arbitrabitur et statuet nec nimis longuz tēpus: nec nimis breue: sed estimabit quot diebus° possit diligēs paterfamilias ephesius peruenire: ita vt non cogatur iter suū precipitare die noctuq;: sed modo consueto ire possit ? vitare tempestates terrestres ? marinas: nec etiaz debet ita lente ? delicate ire q̄ appareat nimis delitiosus: sed ꝺz habere ratio seruus valitudinis etat: q̄z si sit mulier tardius ibit vel non bene sanus: aut senex ꝛc. Tempore autez debito transacto si titius ? promissor rome remāserit: mibi lomius nus debet soluere q̄d promisit: ? ꝺ tribus rōmb°. ? Dima: q̄ per ipsus stetit quominus daret. Secunda q̄: vbiq; potest soluere non tñ ephesi. Tertia: q̄ q̄ꝺ in diez debetur pōt ad diez solui. Si aūt cōtigisset q̄ ipse ? promissor citius puenisset ephesus q̄ solitum ē illuc pueni re: quia velocius nauigauit certe immediate q̄ ephesum peruenerit ē obligatus soluere: ? reddit pulcbram rationem: quia non ē opus aliqua coniectura in bis q̄ certa sunt: cum ergo ibi ē certum ē q̄ soluere ꝺz q̄ promisit illic soluere. C Itē qui insulam. ? Promisi tibi edificare insulam. non p me solum: sed adhibitis operijs. Queritur bic qualē diligētiam debeo adhibere in edificanda insula: ? Rñdetur q̄ medium tenue re beari: non enim teneor vndiqz adducere ? cū laboze acgrere fabros. Nec iterū tam paucos adhibere vt negligēs videri possim: ? ē modus adhibēdus diligētis patrifamilias. Et si insula nō inchoetur ꝺz tātuz estimari interuallum illius tēporis: ? si forte tēpus totum pterierit quo insula edificari debuit: si reus edificet postea: ? actons non interfit: poterit liberari edificando. C Illud inspiciendū. Jste. §. ꝺz proinde text. insula edificari debuit: si reus edificet postea: ? actons non interfit: poterit liberari edificando. C Illud inspiciendū. Jste. §. ꝺz proinde text. ab eo. Stipulatus sum a te certo ꝑcio mihi libzum scribi: tu vero scribe ne nescis: potes tamē p alium facere scribi: ? rñdetur vtrum stipulatio valeat: Rñ. q̄ sic. q̄ quod p te non potes facere facp alium. C Ē quis. Stipulatus sum a te boc modo: si titius rē sacram vl publicam vēdidet rit: cētum promittis vtrum ff stipulatio valeat: Rñdetur q̄ non: quia habetur quasi sub impossibili conditione sit concepta: nam non pōt de iure talis res vēdi: nec sufficit q̄ conditio sit possibilis de facto. sed oportet q̄ sit possibilis de iure: vt stipulatio valeat vlqz ibi: nec ad rē pertinet: tet q̄ sit possibilis de iure: vt stipulatio valeat vlqz ibi: nec ad rē pertinet: et q̄ sit possibilis de iure: vt stipulatio valeat vlqz ibi: nec ad rē pertinet: respondet tacite obiectioni: q̄ quis posset dicere: res sacra pōt fieri ꝑ phana: ? sic vēdi: ? iō conditio pōt fieri possibilis: sed respondet q̄ illud non obstat: quia in stipulationibus respicimus: id quod nunc possibile ē: nō q̄ in futurum. b. d. ille elegans. §. C Si vt aliquid. ? Pone casum vt posui. s. o. l. cum quid. C Preterea. Dicit iste. §. q̄ nō posse ff si vt aliquid. ? Pone casum vt posui. s. o. l. cum quid. C Preterea. Dicit iste. §. q̄ nō possumus stipulari dari aliquid: ita vt vni heredi tñ q̄ ꝺz. §.

a Cum ita stipulatus sim. rome constitutus vna cum promissore.
b Remittamus. vt 7. ff. c. interdum. 7 de ac. emp. l. fi.
c Efficere. i. facere.
d Possit. inspecta possibilitate eundi non alia: vt. ff. e. l. §. illud.
e Duplomate. i. vt i duplo vadat ꝑ alius: vl. i. duplicato itinere: vt. ff. e. l. celeritate: ſ. circa iudicia certus ē tps: vt. §. ſi quis cau. l. i. 7 forte §. idē cōſi. deberitur hic fm Jr.
f Delicate. ad qō ff. §. de pig. ac. ſi ſeruus. &c.
g Temporis. eſtas vel hyes: ſeremū vl lutuoſus. ad q fac. §. ſi qs cau. l. ij. §. qō aūt dicim⁹. 7 ff. ad mi. tu. l. tutor. q re. §. i.
* Iſtā glo. ſ. ctur ꝑ. de bei. pti.
b Conditiōis. curſorie vel alterius.
i Condicetur. ſcilz rome: vt 7. §. de eo qō cert. loco. l. i. 7 de conſtit. pec. l. ſi duo. §. i.
k Daret. 7 non dedit.
l Abiq; pōt. imo ꝑra. §. de eo quod certo loco. l. is qui. fol. hic volēte ſti pulatore: vel dic vt ibi. Ad finē Dic q poſſus ſi ſoluam totum teneri teſtimoniū alibi: vt no. in. l. q rome. §. eo. bar.
m Mam. a ſimili nā nec hic ante die⁹ nec. §. añq̄ ad locū poſſit venire: ſed vtroq; ante pōt ſolnere. ad quod ff. l. de ſolu. qō in diem. 7. §. e. q hoc anno. 7. §. e. l. liber homo. §. decem. ſecus in treb. re ſti. vt. §. ad treb. l. ſed ſi ante. 7 ſecus ſ alio: vt. §. de lega. ij. ſi ita. §. pegaſius. 7 de annu. le. eū. als tabolemus incipit.
† Adde textū 7 glo. in c. audientiā. de hom. ex tra tex. 7 gl. in canoñ. ff. xxx. q. v.
n Duplomate. i. dupli cato itinere: vel nauigatione: vel celeritate.
o Q; quiſq; id ē ꝑ alius quis alius.
p Peruenerit. ſcz promiſſor.
q Obligatus eſt. cum effectu.
r Nullus. als nullius: als nulli. Et not. hic ſumitur qō dicit in ſcriptis nō certus loc⁹ ē ꝓiectus. ſic eſt in aur. de reſti. 7 ea q. pa. §. fi. 7. §. ad. l. fal. l. tres partes. que eſt ꝓ vtraq; parte: ſcz q ſit locus conjecturis: vel non ſit locus in rebus certis. Jtez ꝓ hoc. §. de lega. ij. ille aut ille. et de auro 7 argento leg. pediculis. §. argento. ſ. de imur. ſi ſiui⁹. §. filiuſſami. i fi. 7. §. ō dolo. l. arbitrio. §. non tantum.
s Feſtinare ꝺz. cum id dictum eſt ne ꝑ ſe ſolum faceret. Accur.
t Utroq;. i. duobus.
v Adhibēdus ē. hic colligę gſiale: vitaꝫ amaritudo vt ex ſrijs efficiaꝫ temperamentum: ſic. §. §. ꝓpoſi. 7. §. ſi quis cau. l. ij.
x Jd tm̄ eſtimetur. hic facit ad id qō no. §. c. ſtipulationes. §. fi.
y Reus. ſi ſtipulatorius nō iterfuit: vt. §. l. ſi ita gs. §. ſ. dixim⁹. i fi. vī ſi nō ſiſ conteſt. ſit. vt. §. c. l. ſi inſulam. Accur.
z Teneaꝫ. qō verū ē: vt in fi. §. tu dic bzeuiter mētem ſiue intellectum iſtius. §. ſiue decem que non habeo: ſiue ſtichum qui ſit alibi promittaꝫ teneor non obſtante difficultate.
a Conferre. i. congregare 7 ſoluere.
b Quid ergo. dices eum teneri.
c Creditorem. rem impoſſibilem promiſiſſe videtur.
d Sed bec. vnde tractamus. ſcilz quando nec pecuniam domi habet: nec creditorem inuenit.
e Naturali. eſt impedimentum nature: vt hypocentaurum dari enim eſt iuris: vt in re ſacra.

Impedimēta aliud iuris: aliꝰ nature.

edificetur liberetur reus ſicuti liberatur qui ſe daturum ſpoponderit ſi quandoqꝫ tradidit.

Si ſolutio certo loco cōfertur ſtipulatio habet diem qua ibi potuit commode pueniri: 7 vbi eſt certum/coniecture non eſt locus. Bart.

Difficultas non impedit diem obligationis cedere 7 venire: ſecus ſi eſt impoſſibilitas. b. d. Bar.

Illud inſpiciendum eſt: an qui centū dare promiſerit confeſtim tenetur: an vero ceſſet obligatio donec conferre pecuniam poſſit. Quid ergo ſi neq; domi habet neq; inueniat creditorē: ſed hec recedunt ab impedimēto naturali 7 reſpiciunt ad facultatem dandi: ē aūt facultas perſone comodū: incommodū q; nō rerum q; pmittuntur: alioquin ſiquis ſtichū dare ſpoponderit quer emus vbi ſit ſtich⁹: vt ſic nō multum referre videaꝫ ſi ꝓpoſiti daturū ſe añq̄ ꝓpoſiti ſit: cum ipſe rome ſit dare ſpōdeat: naꝫ hoc quoq; ad facultatē dandi pertinet: q 7 in pecunia 7 in ſtichō illud commune ē q promiſſor in preſenti dare non poteſt: 7 generaliter cauſa difficultatis ad incommodū promiſſoris: nō ad impedimētum ſtipulatoris pertinet ne incipiat dici cuꝫ quoq; dare non poſſe: qui alienum ſeruum quē dñs nonvendat dare promiſerat.

Poſſum ſtipulari ab eo qui non poteſt facere illud quod per alium eſt factibile. Bartolus.

Si ab eo ſtipulatus ſim qui ceſſicere non poſſit: cum alij poſſibile ſit iure factam obligationem ſabinus ſcribit.

Non ſufficit de facto fieri ad pene cōmiſſionem. b. d. Bart.

Cum quis ſub bac conditiōe ſtipulatus ſit ſi rem ſacraz aut religioſam titi⁹ vēdiderit: vel focuz aut baſilicaz: aut huiuſmodi reꝫ publicis vſibus in perpetuum relicte ſunt vbi omnino cōditio nō impleri non poteſt: 7 ſi velit facere ei non licēat: nullius momenti fore ſtipulationē perinde ac ſi ea conditio que natura impoſſibilis eſt incerta eſſet: nec ad rem pertinet q ius mutari poteſt: et

f Facultatem. ſubaudi vel difficultatem.
g Incōmodūq;. ſcilicet perſone ē difficultas ſuple: 7 ita inſpecta perſona dicis aliquid facile vt difficile: 7 inv troq; valet ſtipulatio: ſcz ſiue ſit facultas: ſiue difficultas: vt. j. in fi. §.
b Non rerum. ſ. habendi impoſſibilitas.
i Alioquin. i. ſi ita impediat difficultas: vt impoſſibilitas qō quidam dicebant.
k Queremus. fm eoꝝ ſententiam.
l Daturū. quē conſtat bēe diez: vt. §. §. cū ita.
m Epheſi ſit. i. rez que ſit epheſi. ꝓmittit rome ſoluere vbi ipſe promiſſor ſit vt dicit.
n Ipſe. ſcz promiſſor.
o Spondeat. ſimpliciter. nō adiecto epheſi no mine. Accur.
p Nam boc. qñ eſt res promiſſa epheſi.
q Ad facultatē. vel difficultatē. q. d. non ad impoſſibilitatem.
r Non poteſt. difficultate non impedimento naturali reſiſtente: et ita in vtroq; caſu videt diferri obligatio: ſed falſuz eſt: quia illa ꝓmitto ſtichum epheſi rome conſtitutus habet diem: ſed bec ꝓmitto ſtichuz rome qui eſt epheſi rome conſtitutus non habet dilationem: vt ſubijcit: 7 generaliter ꝛc. vt. §. eod. l. ij. §. ſed non facit ꝛc. ſ fallit in caſu: vt. §. ad. l. rbo. de iactu. l. ſi. §. pe. q eſt contra. Jtem in iudicijs: vt. §. ſi qs cau. l. ij. 7 per totum ti. Accur.
s Ille icipiat dici. aliud oſtendit bic incōuenies ex predicto falſo accidere ſi quis dicat difficultatez impedire ſtipu.
t Non poſſe. 7 ꝓpter boc nō obligari cum tamē obligetur: licet habeat reuon poſſit.
v Poſſibile ſit. vt ſi ſtipulatus ſim codicē mibi ſcribi ab eo qui ſcribere

† Scēit iſte text⁹ q non ſufficit ſple re ꝓditione de facto qñ de iure ſple ri non pōt. cui⁹ eſt ſuū in. l. meus. in pn. de cō dic. 7 demō. 7 l. l. §q de reditarū. 7 ibi bar. als eſt. l. ſimalier. §. l. de cōdi. inſtr. que ſoluer vel. l. (§. ſi fatid. cog. 7 p ea q notaui in additio. ad guil. §. cag. poſt eū in. l. ci. auū. na. 2. in ꝑ. poſt ſit ſpleri. de inſtitu. & ſubſti.

neſcit. Jtē no. pōt qui palium pōt: 7 e arg. ꝑ filio aduocati: vt in feudū ſuccedat ſi per alium poſſit ſeruire. Accur.
x Cum quis. patronus eccleſie.
y Titius. prelatus.
z Vendiderit. de iure: de facto em̄ ſi cogitaſſet poſſet valere: 7 dic q ſtipulator volebat eam vendi: q ſtipulator erat ꝓnotus illius eccleſie: 7 fuit ſtipulatus a prelato.
a Relicte ſunt. q non ꝑſit alienari niſi per principem ſtatuentem ius q quaſi impoſſibile reputatur: qō per ſolum principē fit: vt. §. de lega. j. apud iul. §. ſi. Accur.
b Natura. nā nō iteret ſiue de natura ſiue de iure ipoſſibilitas ſit. R.
c Impoſſibilis eſt. de iure.
d Hyius. als Fuis.

Sed fm.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a Sed fm. s. ius. Accur.
b Presentis. s. tpis quo fit stipulatio.
c Writ. s. promittis tm nomine pene. Accur.
d Ea feceris. fa. instī. co. ff. i. t. ē. co. cum quid. Accur.
e Acquiri. immo in dando pōt aliquibus: ita q̄ non olbus prouidetur: vt. C. de exce. l. i. fol. vt ibi. Itē. ff. de pac. l. auus. sed illud est in eo pacto quod fit ad excep. t licet i eo pacto ita vertetur vtilitas singulorū quibus puideri possit: tamen non alijs quibus non voluit au[u] prouidere consuluit: hic de eo q̄ interpōitur ad act. puta vt aliquid detur alicui beredum fm Jobā. vel melius: immo idem dicam in stipulatione de dando facto pacto ad exceptionem: cum ratio diuersitatis reddi non potest: vt. ff. eo. a titio. t q̄ hic dicit acquiri verum est iure mero: sed tamen obstat excep. bis qui contra voluntatem defuncti petunt: vt. ff. de bis qui. vt indi. l. cum quidā. Si militer dicam trāsire ad oēs excep. ibi: sed nō efficaciter: t hoc est q̄ hic dicit exceptione con. vel ac. fami. her. percipiet. i. habebit ante partem si defunctus durauit in eadem voluntate: vt. C. fam. mi. her. filie vt ibi: l. prima facie omnib⁹ queratur: vt hic.
f Unius. heredis t est ratio. quia cum dari stipulo: omnium beredum semper intereest: fed in faciendo secus: vt si stipulor domum fieri demonstrato loco t illam locum [a]lij plegō iam non interest: nisi eius cui prelegatus est fm Jo. vel stipulo: seruitutem fundo q̄ vni eorū plegō: vt. ff. de stipu. seruo. pinde. ff. si. fed certe immo videt hoc nonvalere: vt. ff. eo. q̄ ōt. que est contra. so. ibi stipulatur vt filius faciat: vt in exemplis h positis: hic vt ei fiat. Vel aliud quando filio vt ibi fuit: aliud quādo beredi fm Dt. Accur.
g Recte comprehendi. puta domum fieri. Accur.
Um q̄ certarū. Casus. Promisisti mihi. c. aureos soluere i nūdinis ferrariensibus que durant p mensem: volui a te petere ista c. in principio: vel in medio nundinarum. an possū. Sabinus dicebat q̄ sic: sed venuleius contra t proculus: q̄ sc̄z non possit peti nisi finitis nundinis. Cum pure. Si quis est pure stipulatus illud aut illud q̄ ipse volet licebit promissori mutare voluntatem quotiēscūq; volet. b. d. vide ambas glo. Fran. accur.
b Nundinarum. puta vercellensium: vel ferrariensium. Accur.
i Proculo. cū quo ē. s. e. q boc anno. sed. p fabino erat mēs ꝛbetium q̄si pecuniā voluerit expendere in nūdinis: t sic nō intellexit finē expectare: quid autem si boc vterq; sensit: Rñ. seruaretur forte. ar. ff. si certa. l. cum quid. Accur.
k Cum pure. nō adiecto vtrū voluerit. i. simpliciter: t sic est rei electio: vt. ff. de iure do. plerunq; in fi.
l Quotiens. etiam post litem fm Jo. non solum post lit. contestationem: licet Bu. dicat vsq; ad lit. contesta. tantum: vt. ff. eod. l. si quis ita stipulatus. sic ergo fm Joban. in ipsa executione sententie si fuit damnatus ad boc: vel illud poterit variare. Quid ergo si executo: ere quitur in vno: t cum ille alium eligat: t cum iuder electum dari mandet iterus varietur: qualiter fiet executio? Respon. estimabitur quanti potest valere actio illa: in tantam estimationem fiet executio captis pignoribus. non autem in altero seruorum: t licet iuder debeat curare dare certam sententiam: vt insti. de actio. §. curare. bic non potest plus: vt bic. t instītu. de offi. iudi. in prin. t facit. ff. de act. emp. si sterilis. §. fi. t. ff. e. qui ex pluribus. in fi. Accur.
m Expresse. i stipulatore: vt si stipulatus sum illud aut illud vtrum volā: quo casu distingue an diri volā vel voluero: vt. ff. si quis stipulatus. als nisi alterum eorum dixerit nob habet electionem, sed reus: vt. ff. de iure dot. plerunq; in fi. Sed in promissore aut tacite habet electionem: t tunc generaliter licet mutare voluntatem vt dictum est: secus in expressa quo casu refert an dixerit quem volam an quem voluero vt plene dixi in stipulatore. Vel plenius dic refert inter tacitam t expressam et inter expressas refert vtrum sic: quem voles: vel voluerit: vt primo vaties quandocunq; voles sicut in tacita. In secundo nonvaries posteā geris: vt argumen. ff. eo. si quis stipulatus. Vel tertio dicas aut dixi voluerit: t tunc quod dixi aut quod voles: et tunc vsq; ad litem contestatam t non vltra. Argumen. ff. de eo quod cert. loc. l. ij. §. t generaliter. aut simpliciter t tūc etiā post sententiam: t sic distinguitur inter tacitum mandatum t expressum: nam vbi mandato meo expresso stipulat⁹ es aliquid tibi dari recte tibi solvitur/etiam me inuito: at vbi mandatum inest tacitum: vt si stipulatus fm mibi aut tibi dari non recte tibi solvitur si denunciauero vt non solvatur: vt. ff. de solu. l. si quis stipulatus fuit decem i melle. et. l. aliud. sic in sententia arbitri differt tempus expressus ab eo quod inest. vt. ff. de arbi. l. si cuz diem. §. fi. ff. l. sequen. t. l. celsus. Jn legato nō est vis voles vel voluerit. vt de leg. i. bus insmodi. §. fticbum. t de leg. ij. fideicommif. t de opti. leg. l. apud. in fine. Accur sius.
n Jnest. tacite: vt. ff. de iure dot. plerunq; in fi. et de contrabē. emp. l. pe. t insti. de act. §. buic. Accur.
Um ex causa. Casus. Vendidi tibi fundum tusculanum: t p̄ missi de euictione: morior relictis pluribus heredibus: post b fm dusiste est a te euictus. Tu vis conuenire vnum ex heredibus meis p euictione: certe non potes: §z omnes debes conuenire: t omnes debent respondere pro euictione: t si vnus eorum non responderit/nibil. p̄desit ceteris q̄ rident: q̄ insolidū ē hec euictio defendenda: cuius natura est indiuisibilis: tñ §z oēs cogantur defendere/vnusquisq; pro parte sua solue tenetur. Fran. accur.
o Intendimus. puta denunciare venditori vel eius heredibus. Accur.
p Conuenienti. i. denunciandi.
q Subsistere. f. insolidum. q. d. non poterit aliquis eorum suam tantū partem defendere.
r Ceteris. subsistere pro eorum partibus. f. quo ad hoc vt recte videatur defendere.
s Natura est. in hoc vt non sufficiat ab vno defendi: vel ideo qui partem non emisset.
t Sed cum. i. q̄.
v Oēs. §z suas partes defendere voluerit non absentium.
x Unicuiq; supple tamen.
y Incumbit. oēs quidem tenentur: sed non oēs exiguntur. B. vt. ff. de euic. si rem quam. §. i. Accur.
Uribus rebus. Planum ē principium: sīl. t. §. sequēs planus ē. Et si. Uetus ē regula iuris quotiens stipulatio incidit i euz casum a quo incipe non potest extinguī. Exemplum sicut cuz stipulor seruum viuum: nam si seruus moritur stipulatio extinguitur: q̄ peruenit in eum casum a quo incipere non potuit: puta q̄ non possum stipulari boiem mortuum: sed bec regula fallit vt in tribus exemplis sequentibus. Primo in boc q̄ focius fundi communis non pōt stipulari vt ad fundum cōem tū stipuletur: t relinquat duos heredes stipulatio nō extinguitur: istud exemplum vt dicit glo. est ineptum: sed ipsa declarat/etiam obscure. pace dñi accursij dixerim. Alia duo exempla vide per te ipsum. Fran. accur.
z Propositis. §z nominatim in prefatione: vt. §. eo. titia. §. fin. t sic non est contra. §. de dona. cau. mor. l. senatus. §. fina. Vel solue vt ibi.

Eligens in stipulatiōe an? q̄si possit variare t q̄d aliijs 2tractib⁹.

† De isto §. bo. quotiēs vltra bar. b ego adduco bonā glo. in c. i. §. talīter in §. q̄tiēs. de colla. in prag. sanc.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Sed que ē vtilitas ingrere an sit vna vel plures ℏ vel sterioni. §. Rñ. oli erat q: mirta vna spē: vel summa q nō erat in stipulatione nō fit nouatio. vt. ff. scire debemus. z ibi notaui.

a ¶ Argentum. certum pondus. ne sit ℨ. ff. eo. ita stipulatus. z. l. triticū.

b ¶ Die. scz anni.

c ¶ Sūmarum. forte male: vt. ff. de do. cau. mor. senatus. §. fi. z. ff. c. si ticbum. §. i. vel distingue an nominent anni: vt ℏ. an gñaliꝫ dicat singulis annis: vt ibi. arg. ff. e. qō dicitur. vel dic vt not. d. l. si ticbum.

d ¶ Non potest. veluti si ticbo mortuo qui viuus promisisus erat. R. vl' re priuata facta sacra fine facto suo: vt. ff. inter stipulantem. §. sacram. et no. boc generale. sic. ff. e. existimo. z de bis q̄ pro nō scrip. si in metallum. sic econtra. ff. de sta. bo. paulus.

e ¶ Ecce. ℘nit tria exēpla in quibus fallit dicta regula.

f ¶ Stipulatus. inconueniens videtur exemplū: nec ēm res videtur puenisse ad eum casus z quo incipere non possit: nam vnicuiq; heredū obligatus est promissor insolidum ad prestandā viaz. vt. ff. eo. l. y. z ambobus ita stipulantibus/salicet insolidum teneret stipulatio: ergo qō dicit obligationem peruenisse ad eum casum ꝛc. dic. f. per vnicam stipulationē alicuius beredum: nam ad boc vt ab eis inciperet obligationi necesse esset omnes stipulari vel omnibus viam cedi: vt. ff. de seruit. rusti. predio. l. si vnus. z communia predio. l. fina. ℨtē z alꝫ fallit insist. de leg. ff. econtrario.

g ¶ Acquisita. z iam constituta. Accur.

h ¶ Confirmatur. i. firma remanet. sic. ff. de seruit. rusti. predio. si vnus. i fi. z habes idē. ff. de ser. l. pro parte. ff. videtur z boc incompetens exemplum: nam cum de obligatione sit locutus q̄ puenit ad eū casum a quo incipe non pōt: bic nō de obligatione exemplificat: ff. de seruitute: z potest vtiq; dici q̄ de seruitute ponēdo exēplum retulit se ad generale promissum. l. rem extingui si peruenīat ad eum casum a quo incipere non valet q̄si non de sola obligatione boc promisiset. Vel dic fabtilius: naz cum seruitus sit res incorporalis: z nō non proprie fit eius traditio vel possessio: ff. vsus eius pro traditione habeatur: vt. ff. de seruit. l. fina. z ibi promissor iꝫ iam constituerit eam: nō tamen est adbuc ipso iure liberatus: ff. tamē pstare tenetur patiētiam eundi: vñ z cauere ℨ per eum nō fieri quominus eat: vt. ff. de acti. empti. ratio. §. si iter. buic ē q̄ ex empto tenetur qui seruitutem in vendendo fundo retinuit: si illa tempore amissa sit: vt. ff. de ztraben. emp. l. in vendendo. cum itaq; nō sit ipo iure liberatus constitutor: sed ad prestandam patientiam adbuc tenea tur: vt not. C. de vsufruct. l. corruptionem. merito de seruitute ponendo recte videtur exemplificare de obligatione que ad eum casus peruenit: a quo non potest incipere: nec tamen extinguitur: vel dic q̄ gratia simplitudinis dicit.

i ¶ Si pars. etiam. p indiuiso: nam. p diuiso etiā ab initio pōt. ff. stituit: vt. ff. de ser. l. pro parte. z. l. ad certam. z. l. vt pomum. §. j. Accur.

k ¶ Ceperit. alienatione.

Si seruus. ¶ Casus Filius meus vel seruus meus stipulatur a tio boc modo: titi promittis mihi dare rem illam aut illam vtruz ego volam: ille promittit: queritur cuius ē electio patris domini an filij vel serui. Respondetur q̄ est filij: vel serui stipulantis z non patris vel domini: cetera sunt clara vsq; ad. §. pupillus. ¶ Pupillus potꝫ fari potest sibi potest stipulari: obligari autem non potest si est in patris potestate: etiam pater auctoriset obligationem suam. pubes vero: id est maior. xiij. annis obligari potest ac si paterfamil. eēt.

¶ Si ita. Interrogaui te boc modo. ℘mittis mihi aut titio. r. tu respondisti promitto tibi. r. an recte responderis vt obligatio contrabatur? Respon. q̄ sic: quia mihi soli obligatio queritur licet titio recte solui possit. ¶ Si inter eos. Eramus parisius tu z ego: ego stipulatus sum a te boc modo: promittis mihi bodie lugduni dare. c. aureos:

pprius est vt tot stipulationes sint quot sunt res. ¶ De bac stipulatione ānua bima trima die id argentum[a] quaq; die[b] dari apudvecteres variatuꝫ fuit. pau. z var[c] respon. z veriusz bic tres esse trium summarum[c] stipulationes.

¶ Dispositio nō perfecta z nō consummata vitiatur: etiā si ad eū casum deueniat a quo non potuit incboari: secus in dispositione perfecta. b. d. Bar.

¶ Et si placeat extingui obligationem si in eum casum inciderit a quo incipere non potest[d]: non tamen boc in omnibus veruz est: ecce[e] stipulari viam iter actū ad fundū cōem foci[e] nō pōt: z tñ si is qui stipulat[e] fuerat duos heredes reliquerit nō extinguitur stipulatio. Et p parte dominoꝝ scruit[e] acqri non potest: acquisita[g] tamen cōfirmatur[h]: z propter partez domini hoc cuenit: si pars[i] ex dij seruientis vel cui seruitus debetur alterius domini esse ceperit[k].

¶ Facultas eligēdi coberet persone. boc dicit Bart.

Gaius. Ver. cxli.

Si seruus aut filiusfa. ita stipulatus sit rem illam aut illam aut talis stipulatio sit vtilis: Videtur q̄ non: quia est impossibilis. Quomodo enim posset promissor bodie promittere parisius z bodie soluere lugduni cum longe be due ciuitates abinuicem distent? Sed respondetur q̄ bec stipulatio potest esse vtilis. ℘nam enim q̄ in mense maij nos eramus lugduni: ego dixi institori meo titius et ego scripsimus: z ea die iulij parisius erimus: z ea die stipulabor ab eo centū aureos: z ideo illa pete ab institore suo qui est lugduni. similiter titius promissor dixit factori siue institori suo q̄ die secunda iulij esset parisius mihi. promissur[a] z q̄ soluere et ipsa die institori meo lugduni. Et cum essemus ea die parisius sum ab eo stipulatus. ℘promittis mihi bodie dare centum lugdunenses: certe boc modo stipulatio valet. ¶ Cum mihi. ℘ste. §. pulcherrim? quinꝫ principaliter dicit i primo dicit q̄ si ego stipulor a te z vel non in stipulatione adiungere ꝑsonam tertij: q̄ possum facere dummodo eandem rem stipuler mihi z titio veluti mihi aut titio bominem dare ꝑdes. ℘ō autem possum mihi vnā rem: z titio alteram stipulari: sicut promittis mihi dare. c. aut titio fundum: q̄ si ita stipulatus sum a te soluēdo rē aliam titio nō liberaris ipso iure: ff. bene p exceptionem vsq; ibi: Tēpora vō diuersa. dicit q̄ iꝫ vt priori me dictū ē nō possim diuersas res mihi aut titio stipulari: tamē possum vnam rem diuersis tpibus mihi aut titio stipulari: veluti ꝓmittis mihi dare cētū mense ianuarij: aut titio mense februarij: z possum ꝑ tritio ci terius tps apponere. p me vltcrius: exēpla sunt in textu vsq; ibi: Sz rursus. vbi dicit q̄ possum mihi pure/titio autem sub ꝺdītione stipulari: sicuti ꝓmittis mihi dare diebus ianuarijs/aut titio si nauis ex afia venerit: certus clarus est vsq; ibi: Ex bis omnibus. vbi ꝑnt ꝺdītionem suam dicēs q̄ iꝫ adiectio pone tertie facte in stipulatione sit q̄ꝺz inutilis: nō eo minus valet stipulatio in nostra ꝑsona: q̄ vtile ꝑ inutile nō vitiatur. Fran. accur.

† Docentes hic dicunt istū ter. singu. z vnicā ad ff. q̄ ipse fabilesimpli citer pōt de duci ℓ oblis gationem si bois ꝓmissiōe deducetur ad posse bilitatem. Bolo.

l ¶ Destinare. i. eligere. Accur.

m ¶ De alterutro ℨ. q̄ ꝑsonalis ē electio: vt. ff. e. si ita stipulatus fuero. in ꝑn. z q̄ facti sunt nō trāfeunt ad dñm: vt. ff. de ꝺdī. z demō. l. qui bedi. z. ff. de adi. leg. l. legatū nullo. z. j. de sol. si ticbū. §. vsufruct. z. ff. de vulg. fubsti. q liberis. §. fi. z. ff. e. si quis arbitratu. z. ff. ꝑ soc. si seruꝰ soci. z. l. verum. §. patri. Accur.

n ¶ Titius. nam z bec ꝑsonalis ē: vt. ff. eo. si quis arbitratu. secus in legato: vt. C. communia. de leg. l. fi. §. fed z si quis. vbi reducitur ad arbitrium boni viri: z sic etiam soluitur. ff. de lega. j. l. titius. nam z ibi in legato. Accur.

o ¶ Pupillus. sed impubes: non autem repetas pupillus ne sit cōtra. j. deverb. sign. l. pupillus. Vel dic q̄ ꝓpte accipitur bic pupillus: vt z. C. de iur. delibe. si infanti. §. fi. z de pecu. l. quam tuberonis. §. pupillum. Ratio autem est quia tutor ad boc datur vt eo auctore obligetur sed non patria potestas cum etiam sexagenarius sit in potestate: nec tamen eget auctoritate in contrabendo. Item tutorem potest cōuenire nō patrem/licet male gerat: z facit insti. de inuti. stipu. §. pupillus. z. ff. eo. mulier. Accur.

p ¶ Solet. excep. maced. z voto. vt. ff. ad maced. p totum. z. j. de pollici. si quis rem. §. voto. z. ff. si. ti. i. filiusfamilias.

q ¶ In pupillo. i. filio masculo.

r ¶ Acquiri. z sic ad totam obligationem ē responsum. secus si ticbum aut pamphilus stipulor z tu sticbum ꝓmittis: quia ibi ad obligationem vterq; ponitur: vt. ff. eod. si duo rei. z. l. inter stipulantem. §. item si ego. Accur.

s ¶ Soluitur. si in responsione fuerit insertus: vl' forte sufficit in interrogatione. Accur.

t ¶ Si inter eos. facit insti. eo. §. loca. z. ff. de eo. q̄ cer. loc. l. ij. §. si quis ita. sed legatum non vitiat angustia temporis: vt. ff. de leg. j. si mihi z tibi. §. si quis seruos. Accur.

Nō posse.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

a ¶ Non posse. vt ipso iure liberet soluendo adiecto rem ei designatam.
b ¶ Per exceptionē. alis ipso iure si cadē sit res: vt ff. tit. de inuti. stip. §. si quo alij. Sz nonn: q soluit aliud ꝙ alio creditori uolēti ipso iure liberat: Rō. sic. ff. nō sic ꝙ alij: sz ex alis ratihabitio comparatur mandato: nō tamen datur mandati actio: sed nego. gest. Item ⁊ dolus pō possessione est: sed non directe: sed vtiliter tenetur ⁊ sic duo videntur paria non tamē sunt per omnia. ⁊ facit. ff. de actio. ⁊ oblig. l. obligationius fere. §. pe. Item ff. de ope. liber. seruꝰ patroni. ⁊. l. nihil. ⁊ l. q. fed specialem operis. Accur.
c ¶ Quo casu. veluti si anterior dies collata est in persona titij.
d ¶ Non dederis. ⁊ si dederis nō liberaberis immo nō incidis in obligationem: vt. ff. eo. l. decez. ⁊ sic intelligatur. ⁊ l. de sol. l. qui res. §. qui stipulatur. ⁊ facit. ff. de sol. l. qui boiem. §. stipulatus.
e ¶ Tractari potest. scilz ꝙ non valet obligatio supradicta.
f ¶ Personam adiectaz. ⁊ in eam sub cōditione.
g ¶ Ex hoc. scz ꝙ dictus est non posse solui adiectionis in personam stipulantis consistat stipulatio. Accur.
h ¶ Personam. ff. titij.
i ¶ Defecerit. scilicet conditio.
k ¶ Ex his ofbus. ⁊ quia alterius persona nō additur ad obligationē sed ad solutionem: ⁊ quia si titij conditio defecerit: nec ipsi poterit solui.
l ¶ Non recte adiciatur. quia mortuus: ad qō est. ff. de vsur. l. placuit.

¶ De duobus reis stipulandi ⁊ promittendi.

¶ Quia in stipu. de qb⁹ dixit. ff. ti. i. plures interueniunt quandoqꝫ: ideo de hoc dicit: vt instit. eo. in princ. ⁊ ꝙ dicit duob⁹ idem si plures. vt ff. instit. eodem. §. duo.

QUi stipulaꝫ. ¶ Casus. Iurisconsul. more sapientis philosophi non procedamus per ignota tractatus de duob⁹ reis difficilit quid sit reus stipulādi: ⁊ quid reus promittē di dicens ꝙ reus stipulandi est qui stipulatur: reus promittendi est qui promittit. Fran. accur.

m ¶ Qui stipulat reus. a re que in stipulatione deducitur non a reatu: sed alij a re. i. veritate: alij a re. i. contractu quo obligatur: alij a re. i. firmitate: ideo quia efficaciter stipulatur: ⁊ efficaciter tenetur: sic in virgilio: reus voti. i. qꝫ erat voto astrictus: ⁊ sic verbum reus firmitates significat. Accur.

QUm duo. ¶ Casus. Titius ⁊ seius stipulati sunt a sempronio centum aureos: sempronius soluit vni eorum totam summam an fit liberatus ab alio etiam: Rō. ꝙ sic. Item titius stipulatus est a meuio ⁊ seio. c. aureos: vtrum possit a quolibet eorū totam summam exigere: postea ibi: ideoqꝫ facit conclusionem suam dicens ꝙ per pentionem facta ab vno eorum debendi ⁊ acceptilationem tota obligatio resoluitur. Fran. accur.

n ¶ Insolidum debetur. cum hoc actum est tacite vel expresse: vt duo rei stipulādi sint insolidus: vt. j. eo. reos. in fi. ⁊ sic etiā intelligit. j. l. pri. §. i. ⁊ insti. i. e. §. pe. §ꝫ hodie secus: vt in auc. de duobus reis stip. in prin.

o ¶ Petitione. accipe hec duo actiue ⁊ passiue: vt ⁊ cetera vbalia nosa: nam siue vnus petat vel accepto ferat ꝙ iudicat alijs: siue ecōtra ab vno petatur. vel ei accepto feratur. ꝙ ficit alijs. Ad primū: ecs ad petitionem pīnt passiue ponitur: concor. ff. de enic. si p impunditiā. §. fi. sed est contra. C. de fideiuss. l. fi. §. idēqꝫ. ⁊. ff. depos. l. j. §. si apud. Sol. hic petijt lit. contest. arg. j. eo. ex duobus. In 2trarijs aūt petijt extra iudiciuꝫ: vel ff. cū effectu. arg. illius. §. si apud. ⁊ ar. ff. de fideiuss. l. cum his qui reū. vel hic petijt animo nouādi: vt j. de noua. fi rē. §. si duo. ⁊. ff. de in rem verso. ff. p patre. ij. Rō. Jtē facit. ff. de noua. si rem. §. fi duo. ⁊ ad id quod subiungit de acceptilatione. con. ff. de accep. ⁊. l. per iusirādū. §. fi. ⁊. l. si ex plurib⁹. Sed ff. de pac. si vn⁹. in pri. Solu. hic socij: ibi non. vel fol. vt ibi. Item argu. 2tra. ff. de ope. nouī nū. de pupillo. in fi. et l. q ī re. in pn. est. §. in. l. de pupillo. ¶ Jtē facit. ff. de pactis. idē. ⁊. ff. de in rem. duob⁹. Jtē aliud ꝙ in acceptila. est si ponas creditores successisse vni ex duobus reis debendi: nam nō extinguit obligatio alterius: vt in arg. §. j. de fideiuss. l. vltimus. §. sed cū duo. Accur.

I Duobus reis. ¶ Casus. Volebaz mihi. p stitiē duos reos promittēdi: titiū scilicet et meuiū. ¶ Dīo stipulatus sū a titio. c. aureos: postea ex interuallo iterū sum a meuio stipulat⁹ eandē summā: feci conuenire titiuꝫ vt mihi solueret ista. c. qui rndit ꝙ nō teneba tur mihi soluere: quia ista fuisset nouatio: eo ꝙ stipulat⁹ fuerā eandē sūmā postea a meuio. ḡrit qd iuris: ¶ Ridet ꝙ titi⁹ tenet solueremec pōt allegare ꝙ facta fuerit nouatio: qr in duob⁹ reis promittēdi nō sit aliq nouatio: licet pmo ab vno stipuler postea ab alio: naz nō est vis an simul respōdeāt: an separatiz: cūmō actuz sit vt fiant duo rei promittendi. ¶ Vbi duo rei. Vidimus supra qd sint duo rei stipulandi: ⁊ quid duo rei promittendi: nūc querit quomodo exigi possint. Et respondetur ꝙ ab vno quoqꝫ poteſt tota summa peti: ⁊ vnus reus promittendi potest totam summam petere. Item possunt etiam partes peti a singulis reis: ⁊ singuli rei promittēdi possunt partes petere: ⁊ ponit similitudinem ibi quemadmodū: naz sicut a reo potest tota summa peti: vel a fideiussore potest tota summa peti: quia ē vna obligatio ergo etiam vna summa: ⁊ si vnus reus soluat alter liberatur: aut si vnus reus stipulādi exigat totam summam: alter nihil poterit petere. Francisc⁹.

p ¶ Accedere. Nam nec isto iure fit nouatio: nisi hoc agatur expresse vel tacite: vt hic. ⁊. j. de noua. l. omnes. bodie expresse: vt. C. de noua. l. fin. Accursius.

q ¶ Separatim. contra insti. eo. in prin. sed ibi in reis stipu. hic ꝙmittē di: vel hic vocat interuallum modicum quod ꝙ nō interuallo habetur. vel hic vocat interuallum modicum quod ꝙ nō interuallo habetur. di: vel hic vocat interuallum modicum quod ꝙ nō interuallo habetur. j. e. l. duos. §. fi. ⁊ qō dicit simul. f. vno vocum 2textu: ⁊ adde qō no. vt. j. e. l. duos. §. fi. ⁊ qō dicit simul. f. vno vocum 2textu: ⁊ adde qō no. j. eo. si ex duobus. in prin.

africa venerit mihi aut titio dare spondes: titij quoqꝫ persona sub eadem cōditione adijci videt. Ex hoc[s] apparet si diuersa conditio in meaz personam[t] diuersa in titij posita sit: nec in meā psonam exterit conditio: totā stipulationem nullius momenti futuram. ex tante vo mea conditione siquidem titij quoqꝫ cōditio extiterit: poteritvl titio vel mihi solui. si vero in illius persona defecerit[i]: quasi non adiectus habebitur. Ex his omnib⁹[k] apparet licet alterius persona nō recte adiciatur[l]: non ideo minus in nostram personam vtiliter procedere stipulationem.

¶ De duobus reis stipulandi et promittendi. Titulus. ij.

Modestinus. Lex. i.

QUi stipulatur reus[m] stipulādi dicitur. qui promittit reus promittendi habetur.

¶ Hec adiectio idē facit vt videatur. ff. titui duo rei debēdi ⁊ credendi. ⁊ vnius petitione ⁊ acceptilatiōe tollitur obligatio. b. d. Bar.

Labolenus. Lex. ij.

QUm duo eandem pecuniam aut promiserunt: aut stipulati sunt: ipso iure et singulis insolidum debetur[n]: et singuli insolidum debent: ideoqꝫ petitione[o] et acceptilatione vnius tota soluitur obligatio.

¶ Licet primus cōtrabat obligationem vnius postea obligatio alterius non vitiatur cōsti tutio duorum reorum: ⁊ frustra timetur nouatio. Bartolus.

Ulpianus. Lex. iij.

IN duobus reis promittendi frustra timetur nouatio: nam licet ante prior respondeˢit: postea posterior: et si ex interuallo concipiatur cōsequens est dicere pristinam obligationem durare ⁊ sequentem accedere[p]: ⁊ parui refert simul respōdeāt an separatiz[q]

a Actum. vt. j. eo. l. reos. in fi. Accur.
b Pen. vt. c. eo. l. i. ẓ. l. pen. Accur.
c Pen. scilicet solidum. sed bodie per auc. determinatur de duobus reis promitten.
d Dubiũ est. sic. ẓ. de le. j. si ex toto. ẓ. j. ẓ. j. de fideiusso. l. inter. ẓ. duo rei. in fi. ẓ. ẓ. ẓ. 6 pecu. ẓ ancillarũ. ẓ. illud. ẓ. ẓ. cõmo. l. in cõmo. ẓ. duob⁹. Sed argu. contra. j. iud. sol. l. iam tamen. ẓ. pe.
Iddnio. Dic fz Bart. qr ibi loquit in comẽ. et actor scindere volebat hoc quit in creditore volẽte dividere fm dy.
e Areo. audi Jo. quia duo rei vident fideiubere ꝓpter hanc similitudi nẽ. ẓ ꝓ me ẽ cũ nil dẽ sibi. ẓ. 6 dic vt no. ẓ. ad vellei. l. vir vroi. in fi. Accur.
f Cum vna. immo plures ob. ẓ actiones ẽt rei. vt. j. e. candẽ. in fi. ẓ. l. si reus. ẓ. j. de fideiuſ. l. generaliter. ẓ insti. eo. ẓ. ex huius. fol. dic plures in essentia: vt in cõtrarijs: sed vna ꝓpter vnum debitum ẓ vnam solutionẽ vt hic. arg. ẓ. de condi. ẓ demõ. l. hec scriptura. et facit. j. de solu. qui homi nem. ẓ. j. in fi. ẓ. Accur.
g Contingit. argu. contra. ẓ. de interroga. actu. l. qui feruum. circa prin.
Duo rei. Casus. Duo rei promittẽdi possunt respondere spondemus vel promittimus: aut spõdeo vel promitto: q; non refert quo modo respondeant dummodo ad interrogata respondeant. Fran.
† Bar. b di cit hãc. l. in gu. ad ẓ. ꝓpositã q; in obligatiõibus operarũ põt accedere fideiuſſ. ſor. ẓ etiã in eo possit ꝓmittẽdo duo rei actiue et passiue hoc pacꝑ ter. rei ẓ fideiuſſorem et ibi idẽ ẓc. ꝓ ẓ ter. nõ alle gabis bñ fa cere ter. LL. m. j. de fideiuſ. j. dum dicit ofti obligationi et ẓ rotũ dicit nihil excludit LL. iuliann. de leg. iij. ẓ. l. a mãdato re. C. mãdato ergo tc. bolog.
h Duo. facit. insti. eo. l. prin. ẓ. ẓ. i. Accur.
i Spondetis. ſ. tu ẓ tu. Accur.
Emo est. Casus. Sicuti pñt fieri duo rei stipulãdi ciusdẽ summe vel rei. ita pñt fieri duo rei stipulandi vel ꝓmittendi ciusdẽ opere. Exemplum. volebam edificare domũ vel pingere aulã: possuꝫ a tritio ẓ a meuio stipulari hanc domum mihi edificari vel aulam pingi. Vel pone contra ꝙ titius ẓ meuius stipulentur a seio domum sibi edificari: vel aliquid aliud fieri. Vide glo. que bñ declarat has operarũ stipulationes. Fran. accur.
k Nesciat. i. nescire non debeat. Accur.
l Vel. pro etiam.
m Promitti posse. id est operam vel operas quas promisit vnus potest alius promittere vt sint duo rei debendi ciusdem opere vel earundem operarum: vt enim si titius stichum promittit: ẓ seius eundem stichum: vt sic sint duo rei debendi. Idẽ stichus est in obligationevtriuſqꝫ ẓ eundem hominem videntur promittere: ẓ vno soluente alter liberatur: nec tamen solutio vnius est solutio alterius: sic in. ẓ. operis pictoris. Nam eedem sunt in obligatione vtriuſqꝫ: ẓ easdem videntur promittere ẓ vno soluente ambo liberantur: nec tamen prestatio ope facta ab vno est prestatio que erat facienda ab alio. In hoc tamen differunt: quia in stichoessentialiter vna res debetur: in opera due: quia quilibet de sua actiõe seu actu intelligitur: sed fictio operatur propter omnimodam similitudinem et eedem videntur: ẓ hoc si sunt equaliter perinde non videntur eedem sed diuerse: solutione vni vnius vtrq; liberatur: q; hoc agitur saltem tacite: ẓ als secus: vt. j. de solu. l. inter artifices: que est contra: paret ergo principium legis loqui in duobus reis: subsequenter in reo ẓ fideiussore. Tertio ad reos redit ẓ concipias stip. vt in fideiuſſ. statim dicam. Accur.
n Aldbiberi. non ꝙ dicat fideiussor ꝓmitto ꝙ ille dabit: nam sic ꝓmitteret factum alterius: qõ non valet. vt. ẓ. titu. j. l. stipulatio ista. in princi. Item nec ꝙ dicat ꝓmitto ꝙ facia ꝙ ille dabit: nã hic aliud ꝓmitteret fideiussor: ẓ simul reus principalis: quod esse non debet: vt. j. de fideiuſ. l. grece. ẓ. si quis stichum. licet ꝓmittat tot easdẽ opas: puta si reus dixit: promitto decem operas: ẓ sic in genere: ẓ iste dicat ꝓmitto eaſdẽ decem operas: ẓ sic similiter in genere: si autem dixerit promitto decem operas pictorias: ẓ sic in specie: ẓ iste dicat promitto totidem operas pictorias / non ꝙ dicat promitto decem operas pictorias: ses easdem quas reus: quia sic ꝓmitteret factum alienum: ẓ fm boc dicitur promittere alienas: quia ab alio promisse sunt: ẓ alius tenetur eas prestare: ẓ ipse tamẽ suã operationem ꝓmittit. Sed cõtra. j. de solu. inter artifices. Solu. vt ibi: ẓ ad hoc accedit qõ dixit. Ralienas. i. vt qꝫ ꝓo alienis opis se obligẽt. et ad hoc. j. de fideiusso. l. sicut reus. Item eedem opere sunt ꝓpter oĩmodã similitudinem. Vel dic ꝙ eãdem. ſ. operam ꝓmittat quaꝫ reus vt modo dixi in duobus reis. Accur.
o Ideoqꝫ. ꝓo. M. cõtra Jo. in eo qõ no. ẓ. ad vell. l. vir vroti. in fi. sed Jo. dicit ideo nõ esse oĩno idem: vel licet in hoc sit similitudo non sequitur ꝓpter hoc ꝙ in ommibus. Accur.
p Easdem operas. Sz quomodo sunt eedem a duob⁹ debite. cũ nec eiusdẽ homims opera possit esse eadem: vt. ẓ. de cõdi. indeb. l. si non sortes. ẓ. libertus. ẓ de ꝓfcrip. verb. si operas. que sunt cõtra. Sol. hic l genere: ẓ sic incertas ꝓmittunt: ibi certas: iter quas certas ẓ icertas multe sunt differẽtie: vt no. in. d. ẓ. libertus. Vel verius dicũtur eedem ꝓpter oĩmodam similitudinem. ẓ sic fictione iuris. Arg. C. de cõtrahẽ. stipu. l. veteris. sed i fm essentia diuerse sunt quo ad ꝓstationem: ẓ sic caute dicit eiusdem peritie: nam fe cus si vnus peritus ẓ alter imperitus: quia tũc etiam iuris artificio nõ sunt eedem/sed diuersarum operarum essent ꝓmissores: vno tamen soluente alter liberatur. Vel fm. M. easdem. i. consimiles: ideo autem ns fingit hic esse easdem: qz actum est vt etiam ab alio possint prestari: als secus vt in Jcio. j. de solu. inter artifices. Et est hec ratio optima: nas ẓ vbi indebite solute sunt: siue certas/ siue icertas putauerit se debere non possunt eedem repeti: vt in. ll. Jtẽ: qz nõ egit hoc soluẽs vt ab alio solueretur: ẓ id est alia qz ab alio vel ab eodẽ alio tpe prestanda: ẓ autem vna: qz actum fuit: ẓ ꝓpter similitudinem peritie eedem intelligũtur fuctione iuris. Accur.
Duos reos. Casus. Volebam mihi constituere duos reos promittendi: titium ẓ ẓ meuium. Interrogaui titi ẓ meui ꝓmittis mihi. c. si respondent ambo ad interrogatum ambo obligabuntur. Sed ponamus ꝙ solus titius respondeat: certe solus titius obligabitur/non meuius. sed videbatur ꝙ nec titius obligaretur: quia videtur iste ꝓtestipulationes duorum reorum fieri sub conditione si faciet aliter etiam respondeat ẓ non vnius solus. Sed respondetur ꝙ non est ita: immo qui respondet ille obligabitur/non autem alter qui non respondet. Item possum ab vno reo ꝓmittendi fideiussorem petere/ab altero non: quia forte vni melius confido ꝙ alteri. Item si duo rei stipulandi interrogent titium an centum ꝓmittat: ẓ titius vni soli respondeat illi soli obligabitur. Duo rei. Sicut in stipulatiõibus aliꝰ modi cum interualluim tempons vel actus non contrarius stipulationi nõ vitiat stipulationem: similiter nec in duobus reis ꝓmittendi si vnus nunc respondeat/ post modicum tempus alter. Tertius abinde planus est. Fran. accur.
q Interrogauero. subandi ẓ ipsi responderunt. Accur.
r Obligetur. qui respondet: ẓ est ad boc. ẓ. de acqui. poss. qõ meo. ẓ. si furioso. ẓ. C. de condi. ob. cau. si repetendi. Sed argu. ẓ. ẓ. de ope. noui nun. stipulatio. ẓ. habet. Accur.
s Sed si a duobus. comiserum casum a prin. huius. l. ponit. Accur.
t Ratio. i. discreta inspectio vt plurũ impediat modicum nõ. Accur.
v Modicum. licet autem tps plurum possit impedire: modici tñ rẽ. ẓ ad boc. ẓ.

Opere sue certe sue incerte repeti non pñt vbi ex qñ indebite fit solute. ẓ rõnz quare.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

ꝛ ad hoc.ff.de verb.obli.l.i.§.qui pfens.ꝛ.l.cõtinuus.in princi.ꝛ de vi ꝛ vi ar.l.iu.§.cum igitur.ꝛ.j.de adul.quod ait.ꝛ.ff.de test.heredes. §.fina.ꝛ.ff.ad le.fal.l.j.§.item si ita legatum.ibi/ꝛ qõ dixi incõtinenti. sed contra.ff.e.l.in duobus.circa princi.Solu.vt ibi. Accur. Additio. Bar. pm Dict.pm Bart.ꝙ inter interrogationes ꝛ responsionem eiusdem actus cõtrarij vel lõgũ literaturã impedit ꝛstitutionẽ vt hic:sed lõgũ literaturã inter obligationẽ vm ꝛ alterius non vitiat.

+ Bar. hic dicit hãc glẽm venerãdã et singulã: si ꝙ si re interrogem pmittat mihi .c. pacaroar pico facias si scribere.ꝛ postea rñdeo pmitto.valet stipulatio ꝛ censet facta nõ ex interuallo si cõtinenti.qui refrit.p.l.i. ff.de verbo.ob.ꝛ.l.cõtinuus.eo.ti. Bologn.

a ¶ Interrogatus. + idẽ in instrumento si fortevelit secundo interrogat primo fieri instrumẽtum sup rñsione pmi interrogant:ꝛ rñdentis ꝙ ipe re spondeat.

b ¶ Cõtrarius.accipe cõtrarium oẽm actum pter obligationes:vt ꝛ ibi qui non est mecum ꝛc.

¶ Ex duob⁹. ¶ Casꝰ Stipulor a titio ꝛ meuio.c.aureos titi⁹ pu re mihi promittit ꝛ meuius autem sub cõditione si nauis ex asia venerit: an talis stipulatio valeat:Rñ.ꝙ sic.Sz pona mus ꝙ condition nõ adhuc cristat:an iteriꝫ possim exigere ab eo qui pure pmisit totam summã. Dicitur ꝙ sic.Fran.

c ¶ Sub cõditione. sup. ꝛ alius pure.vt instit.eo. §.fi.ꝛ.j.eo.l.eandem.in fi.Item vnus ciuiliter ꝛ naturaliter.ꝛ alius naturaliter tantũ:vt.j.c.si ex duob⁹.§.fi.Sz cõtra.j. eo.l.eãdẽ.§.sed si quis. vbi dispartas culpe impedit ibi erat obligatio re interposita.Ibi verbis:vbi culpe est dispartas : ꝛ sic quodãmodo quantitatis ꝫ qualitatꝫ dici vel cõdi.Sed quare secus ibi dices. Jtez ff.j. eo.si id qõ ego.§.idẽ ait.sed ibi re plus est in vna:hic tpe:ꝛ patebit ratio in.d.l.eandem.

Hꝛs verbis.¶ Casꝰ Jnueni quoddam instrumẽtũ in quo scriptum erat:Nos titius ꝛ seius que prestari tibi meuio stipulanti spondimus ea soluere volumus:constabat vnum reorum sctz titium non fuisse presentem in stipulatione:queritur vtrum seius insoliduꝫ teneat:Dicitinguitur:aut actum est vt essent duo rei promittendi:nãc solus seius qui pñs fuit obligatur:sinaũt nõ sit boc actum:tunc seius obligabitur tñ pro sua parte.Fran.

d ¶ Dis verbis.i.significatio horum verborum que sequuntur ea que ꝛc.ꝛ sic ꝙ breue põt etiam lõgum esse:ꝛ dic ꝙ inueniebatur in quodam instrumẽto duos promisisse:puta titichum ꝛ.ꝛ.constabat vnum de promissoribus fuisse absentem: ꝛ inter absentes promisisse : ꝛ alium inter presentes:et quereb atur an presens tenetur insolidum: et respondi interesse quid inter contrahentes actum sit quorum sollicet voluntate bec scripta sunt.

e ¶ Facti sint.quo ad propositũ.nã vnus non tenet:vt subijcit. Accur.

f ¶ Non teneri.vt ꝛ.ff.ti.j.l.i.in pun.

g ¶ Si minus.i.si nõ sit actuꝫ vt sint duo rei debẽdi:ꝛ facit.j.e.reos.§. cũ in tabulis.ꝛ nõ ff.j.e.si id qõ.vbi imparitas impedit:qꝛ hic pedit vt non sint duo rei:sed vnus reus.

¶ Andem rem. ¶ Casꝰ Tertius iste vsqꝫ ad.§.sed si quis.satis planus est:abunde vsqꝫ ad.l.sequen.pone sic casꝰ. Deposui res apud duos:titium sctz ꝛ meuium:ꝛ certum est ꝙ in deposito depositari? tenet tñ de dolo ꝛ lata culpa:nunc ego pactus sum cum titio : ꝙ ipse etiam culpam leuem pstaret si deposituꝫ interiret:certe hic nõ sunt duo rei:quia obligatio est impar in eorum persona: cum vnus strictius sit obligatus ꝙ alter. Si autem ab initio sum pactus cũ ambobus vt mihi de leui culpa ambo tenerentur:postmodum vni eorum:puta titio remitto culpam ita vt tantum de dolo teneatur:propter banc secundam pactionem non mutatur prima:ita vt meuius liberatus a culpe prestatione que ab initio fuit pmissa:post sacit conclusionem suam ibi:ãte ꝛc.

temporis . Jtem modicus actus qui modo contrarius obligationi non sit/nibil impedit quoniam duo rei sint. Fideiussor quoqꝫ interrogatus[a] intra duorum reorũ responsa : si responderit potest videri non impedire obligationem reorum.quia non longum spaciuꝫ interponitur:nec is actus est qui contrarius[b] sit obligationi.

¶ Disparitas qualitatis que sperat reduci ad paritatem non vitiat constitutionem correorum.Bar.

Hlorentinus. Lex.viij.

Ex duobus reis promittendi alius pure:alius in diem vel sub conditione[c] obligari potest . nec enim impedimento erit dies aut conditio quominus ab eo qui pure obligatus est petatur.

¶ Si in vnius persona nõ consistit obligatio:alter tenetur insolidum si tanꝫ duo rei se obligant . als in virilem . boc dicit Bartolus.

Ulpianus. Lex.viij.

Hꝛs verbis[d] ea que prestari stipulanti tibi spopondimus interesse quid inter contrahentes actum sit.nam si duo rei facti sint[e] cum qui absens fuerit non teneri[f]: presentem autem insolidum esse obligatum : aut si minus[g] in partem fore obstrictum.

¶ Re/verbis/consensu/testamẽto/postsum constituti duo rei.b.d.Bar.

Ulpianus. Lex.ix.

Andem rem apud duos pa-

si isti depositarij sunt socij ꝛ interessit cõis culpa in deposito: pactũ fuerat mediolani/meuius aũt florentie: vendidi eis ambobus per nuncium vel epistolã certas merces vsqꝫ ad summã mille aureoꝝ:qui mihi promiserunt se soluturos illa mille capue: bic queritur qualis ratio debeat haberi istoꝝ duoꝝ emptoꝝ:qꝛ qñ qs ꝙmittit certo loco soluere ẽ ba bẽda ratio ꝙ illuc possit puenire:cũ ꝙ vn⁹ sit mediolani lõgi⁹ distat a capua ꝙ ille q est florentie. babebit ꝙ ratio vtriusqꝫ diuersimode pm ꝙ vnus longius est:alter⁹ o propius. Fran. Accur.

b ¶ Promittendi. large accipe.i.debẽdi:vt verbum credendi:vt ꝛ.ff.si cer.peta.l.i.sed bodie secus:qr nõ tenentur infoliduꝫ: seu non fiunt duo rei debẽdi nisi boc agaꝫ: vt in auf.de duo.reis.in prin.ꝛ facit ad primũ.ff. depo.l.i.§.i apud.ad fe cũdum.ff.cõmo.sivt certo.§.fi.Accur.

c ¶ Cõtracribus.supple. i.fiunt duo rei promittẽdi:Fm.Bd.

k ¶ Locatione.vt ꝛ.ff.lo ca.ites queritur.§. duo. ꝛ.l.cum apparebit.

l ¶ Commodato.ꝛ mandato:etiã si boc nõ agaꝫ expressim fm quosdam. vt.ff.mãda.l.creditor.§. duob⁹.ꝛ facit.ff.de constit.pec.si duo.ꝛ de isti.babebat.§.fi duo.

m ¶ Meuius.f.heres.

n ¶ Dato.vtriusqꝫ fidei insolidum secutus:vt in pñc.legis dixit:ꝛ sic non est contra.j.eo.siue.

o ¶ Culpa . leuis de qua sine pacto nõ tenet:vt.ff. depos.l.i.§.si conuenit. ꝛ.§.si gs seruum.in fi.

p ¶ Est obligatio.pura.Sed ff.ff.e.ex duobus.Sol.vt ibi.ꝛ eodẽ modo solue:qõ ẽ insti.e.§.fi.Sed qualiter hec imparitas vitiat ꝛ non illa:quando vnus pure:ꝛ alter in diem vel sub cõditione:Rñ.quantum ad cõditionem nõ ẽ questio cum nec interim sit obligatus : quantum ad diem dic idẽ quo ad effectum:ff hic vterqꝫ pure ꝛ efficaciter tenetur. Jtem qñ vnus pure/alius in diem vel sub ꝛditione nullus extraneus actus assumit:sed ab initio sic obligat:ꝛ illa est natura ꝛctus ꝙ sic fieri possit:at qñ culpa ꝙmittitur extra naturaꝫ ꝛctus hoc fit.Item fm.Rille qui in diem vel sub ꝛditione ꝙmisit:adueniente die vel ꝛditione pure tenetur vt alius:ꝛ sic oino est par:que partes hic non separat.Jo. ꝛ per hoc etiam patet ratio diuersitatis inter legem illam ꝛ ex duob⁹.ꝛ.j. eo.l.si id qõ.Accur.

q ¶ Quoꝫ.id est equaliter.sed certe idem in hoc videbatur quod in su perior:vt in argu.contra.ff.de in rem verso.si pro patre.§.versus.ꝛ de condi.inde.sufficit.ꝛ.j.de fideiuss.si a reo.§.sub diuersis.sed ille quo ad suos contractus.

r ¶ Sint.ergo non videntur fideiubere nisi sint socij:vt hic.ꝛ argumen. ff.priori.rñ.quia si remittitur vni culpa ꝛ ille esset principalis minus ꝙ correus teneretur.

s ¶ Proderit.facit.ff.de pac.idẽ.ꝛ de arbi.si duo.ꝛ.ff.de lib.leg.l.iij.§. nunc de effectu.ꝛ.l.si is qui duos.ꝛ.j.rem ra.ha.si quis.Accur.

t ¶ Faceret.isti facti sunt non vbis.cum inter absentes:ff in aliys cõtractibus ꝙ nuncium vel ꝙpstam.Et ꝙ infra dicit stipulatus fit:dic.i.dacitibus ꝙ nuncium vel ꝙpstam.Et ꝙ infra dicit stipulatus fit:dic.i.dacitibus ꝙ nuncium vel ꝙpstam.Et ꝙ infra dicit stipulatus fit:dic.i.dacitibus ꝙ nuncium vel ꝙpstam.Et ꝙ infra dicit stipulatus fit:dic.i.dacitibus ꝙ nuncium vel ꝙpstam.Et ꝙ infra dicit stipulatus fit:dic.i.da ri 2uenit.ꝛ pmittẽdi.i.debẽdi:vel etiã in stipulatione poni põt:ff tunc ẽ contra.ff.e.l.duos.§.fi.sed certe ꝛ hic põt fieri incõtinenti:si ego hic ꝛ seruus meus mutuo eadem decem a diuersis stipulamur:cũ de ꝛ eum ff.de leui culpa ambo tenerentur:propter banc secundam pactionem non mutatur prima:ita vt meuius liberatus a culpe prestatione que ab initio fuit pmissa:post sacit conclusionem suam ibi:ãte ꝛc. fecerim certum.Arg.ff.ti.j.l.fi.§.si inter.vel etiaꝫ egomet:necvidetur nea interim non faciam:vt dicimus in eo qui incontinenti possessionez recuperat:vt.ff.de vi ꝛ vi arma.l.iij.§.cum igitur.ꝛ pro boc facit.ff.eo. l.in duobus.in prin.Accur.

v ¶ Proprij temporis.quo potuerit illuc venire:cum vnus plus ꝙ ali?

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

distet:vt.ſ̃.de ỹb.ob.interdum.ꝛ.j.de fideiuſ.ſi teſtamento.§.fin.ſic ꝛ qñq̃ vnus pure ꝛ alter ſub condi.vel in diem promiſit:nec ẽ hic impares ritas que vitiet eum adueniente die vtriuſq; tacite intellecto efficaciter: equaliter ambo tenentur

a ¶ Maxime. qr maxime videbatur ad id quod dixerat remouendum tale maxime eſt. C.quod me.cau.l.iij.ꝛ.j.de capt. Lin bello.§.medio.

b ¶ Perſona propria.ea tamẽ dicitur communis: vt.j.de ſol.qui homĩẽ. §.j.ꝛ vna ex eo q̃ vna ſolutio vtrunq; liberat: vt ſ̃.e.in duobus.§.ſi. que ſunt contra.

SI duo rei.¶ Caſus. Titi⁹ ꝛ ſei⁹ pmiſerũt mihi ſũmam.c.aureoꝝ:ego debebam titio ſummam.l.aureor: petij a ſeio.c.mihi promiſſa.ſeius vult compenſare.l. que ego debeo titio an poſſit:¶ Diſtinguitur: vtrum iſti duo rei ſint ſo cij vel non: ſi ſint ſocij : ſeius poterit compenſare:alis non.Fran.ac.

c ¶ Alteri. vt ſcs compẽſare poſſit:cum alius ſit: vt.C.de compen.l. cũ ſecus autẽ in fideiuſſore: vt.ſ̃.de cõpen.l.ſi quid. ꝛ hic apparet iſtos nõ vi deri fideiubere inuicem inter ſe.ſecus ſi eſſent ſocij:vt ꝛ in pacto prodeſſet vni factum pactum etiaꝫ alteri: vt.ſ̃.de pac. l.idem.ꝛ facit.ſ̃.l.prori. §.pe. ꝛ quod ibi de hoc dixi.Ac.

BEos promittẽdi. ¶ Caſus. Jn.l. iſta glo.ponit caſus vſq; ad.§.cũ ſi tabulis.¶ Cũ tabulis. Tertius procedit per terminos ponendo caſum ꝛ in ſũma hoc vult dicere duo rei ſtipulandi aut ꝓmittendi nõ fiunt:niſi ẽ expreſſe dicatur.Franciſcus.

Caſum po nit. Rei duo p mittẽdi fi deiubẽ vi dentur . ſi ſũt ſocij vel ſi actuꝫ eſt inter eos.

d ¶ Reos ꝓmittendi.¶ Caſus. Duo rei ꝓmittendi videnẽ fideiubere: ſcs ſi ſocij ſunt:vel ſi eſt actum:nõ als ẽm Jo.vt no.ſ̃.ad velleia.l.vir vroꝛi.in fi.pro parte ergo tenetur vnuſquiſq; vt principalis:ꝛ ꝓ parte vt fideiuſſor:poterit itaq; creditor actionem ſuam diuidere:ſcilicet vnumquemq; pro parte conuenat tanq̃ reos non enim cogendus eſt: ſed eundem in totum poteſt conuenire in dimidia:ſcz vt reum principalem:in alia vt fideiuſſorem:ꝛ ad h.C.de fideiuſ.tu.l.j.ꝛ idem i duobus reis.Accurſius.

e ¶ Accipi.a iure ſi ſocij ſunt vel accipi a creditore cũ ẽ actũ.M.etiam i nõ ſocijs:ꝛ ſi hoc nõ ẽ actum dicit idem.

f ¶ Diuidere.quemẽdo vtrũq; i dimidia.vt ꝓncipalem:vel quenienꝺo vtrũq; vt fideiuſſorẽ alterius:cũ iure iſto fideiuſ.poſſit iure quenire añ reũ.vt.C.de fideiuſ.iure iſto.nõ aũt dicas q̃ vnũ vt ꝓncipalem:aliũ vt fideiuſſorem cõuenias:ꝛ exigat iſolidũ:q̃ i quo vnus ẽ ꝓncipalis/ eodem alius ẽ fideiuſſor:ꝛ ſic bis idem exigeretur.

g ¶ Reum.ſ.in dimidia.

h ¶ Qui fideiuſſor.de eodẽ dicit q̃ ꝓ parte vt reus ꝓncipalis/ꝛ ꝓ parte vt fideiuſſor:quenit:vel dic q̃ vnũ de reis quenit : vt fideiuſſorem alterius.arg.ſ̃.e.l.duos.§.duobus.ꝛ ſm ẽ erit exemplũ q̃ñ diuidit:ſ̃ ſuperiori expoſitione q̃ñ nõ diuidit.

i ¶ Poteſt.ꝛ ſic ſolidum habebit ab vno.

k ¶ Diuerſis actionibus.i.ℨ diuerſos itentat:ꝛ vna tamen ẽ actio.vt.ſ̃. e.l.i duobus.in fi.ꝛ facit.j.de fideiuſ.iter eos.§.duo.ꝛ.ſ̃.e.l.i duobus. §.vbi.Accurſius.

l ¶ Cum in tabulis.quibus ſcripta eſt ſtipulatio.

m ¶ Videbantur.hoc verum i diuiduis:ſecus i idiuiduis:ſed ꝑ ius aut. idem i vroꝝ caſu.

m ¶ Videbantur.niſi aljs idicijs contra probetur non tamen ſcripturа repugnat.

n ¶ Adiectum.erꝑſſe vl tacite:ſed hodie erꝑſſe.ꝛ ſic addit aut. de duobus reis.vel dic q̃ ibi nõ addit.q̃ ꝛ olim erat neceſſe exꝑmi ſed in h̃ . q̃ habebitur.nam ꝛ ſi maxime[a] parẽ cauſam ſuſcipiunt : nihilominus in cuiuſq; perſona propria[b] ſingulorum conſiſtit obligatio.

☞ Correus non ſocius nõ opponit com penſationem de eo quod alteri correo debetur.Accur.

Idem. Lex.x.

SI duo rei promittendi ſocij non ſint non proderit alteri[c] q̃ ſtipulator alteri eorum pecuniam debeat.

☞ Duo rei poſſunt inuicem fideiubere: ꝛ põt actor actionem diuidere quo ad quãtitatem: ꝛ quo ad petendi modum.hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex.xi.

BEos promittendi[d] vice mutua fideiuſſores non inutiliter accipi[e] conuenit: poterit itaq; reus ſtipulandi actionem ſuam diuidere[f] ſi velit:neq; enim diuidere cogendus ẽ: ſ̃ poterit eundem vt principalẽ cõuenire reũ[g]. Jtẽ cum qui fideiuſſor[h] p altero exꝑterit in partes conuenire poteſt[i]: non ſecus ac ſi duos promittendi reos diuerſis actionibus[k] conueniret.

☞ Plures intelliguntur in dubio viriliter obligari ꝛ viriliter ſtipulari niſi aliud actum ſit.Bartolus.

¶ Cum in tabulis[l] eſſet comprehenſum illuꝝ illum centũ aureos ſtipulatos : neq; adiectum ita vt duo rei ſtipulandi eſſent virilem partem ſinguli ſtipulati videbantur[m]. ¶ Et econtrario cũ ita cautum inueniretur tot aureos dari ſtipulatus eſt iulius carpius:ſpopondi mus ego antonius achilleus et cornelius diuidi in partes viriles deberi.qr non fuerat adiectũ[n] ſingulos ſolidũ ſpopondiſſe ita vt duo rei promittendi fierent.

☞ Interuallum inter interrogationem ꝛ reſpõſionem impedit rñdentem obligari.hoc dicit Bar.

¶ Cenuleius. Lex.xii.

SI ex duobus[o] qui promiſſuri ſunt/bodie[p] alter ab altero[q] poſtera[r] die reſponderit[s] promitto:non eſſe duos reos : ac nec obligatum quidem intelligi cum qui poſtera die reſponderit cum actor ad alia negocia diſceſſerit vt promiſſor: licet per actis illis reb⁹ reſponderit.

☞ Diſparitas in obligationis ſubſtantia non impedit duorum reorum conſtitutionem.Barto.

¶ Si a titio ꝛ pupillo ſine tutoris auctoritate[t] ſtipulatus fuero eandem rem:vel a titio ꝛ ſeruo[v] et quaſi[x] duos reos promittendi cõſtituꝰ obligatum titium ſoluꝫ fore iulian⁹ ſcribit.q̃ ꝑ ſi ſeru⁹ ſpopondẽrit[y] in actione de peculio cadeꝫ obſuari debent ac ſi liber fuiſſet[z].

☞ Duc obligationes pares potentie inuicem non tollunt ſe:ſed maius potens tollit minus potens.Bart.

Idem. Lex.xiij.

Plures ſi ſunt I vno miſſo obligatorio de ſcriptian ſumam vniuiter obligati.ꝛ ani ſolidũ poſſint quenire:anno mi:ad partes.

SI ex duobus . ¶ Caſus. Volebã mihi cõſtituẽ duos reos promittendi titiũ ꝛ ſempronium:interrogaui hodie titium:promittis mihi.c.ille ꝓmittit cras interrogo ſempronium: et ipſe etiaꝫ mihi ꝓmittit. Dicit ẽ q̃ nõ ſunt duo rei ſtipulãdi:nec ſempronius obligatur q̃ poſtera die reſpõdit:nã ſtipulator ad alios actus diſceſſerat: licet poſtea reuerſus fuerit.¶ Si a titio. Stipulatus ſum a titio libero hominꝫ pam phillo pupillo.c.aureoſ. certum eſt q̃ pupillus ſine tutoris auctoritate nõ poteſt obligari: an ergo duo rei promittẽdi fiãt. Reſpon.q̃ ſic:ſed titius ſolus erit obligat⁹. Jtẽ ſi ſtipulatus ſum a titio pupillo ꝛ titicho ſuo dominus quidem ſerui con ueniꝛ inſolidũ ꝑ huo fuo actione de peculio ac ſi titicbus liber fuiſſet.ℨ.

o ¶ Si ex duobus. ſimul interrogatis.M.

p ¶ Bodie. ex conuẽtione nuda ꝓcedenti.Aꝛo. vel tacite:q̃ bodie interrogatur.

q ¶ Ab altero.i.ſine altero.ab eꝛnm ſeparationeꝫ notat.

r ¶ Poſtera.i. die poſtea ſequẽti.dicitur eñ poſtera poſtera poſterum.

s ¶ Reſponderit.ideo q̃ non ſtatim poſt interrogationem:vt.ſ̃.e.titu.l.j.§.qui preſens.ꝛ.l.cõtinuus.in principio.Sed quid ſi bodie vnum interrogo / ꝛ reſpondet cras alium de eadem re:ꝛ hoc acto vt ſint duo rei debendi:¶ Videtur q̃ teneatur.ſ̃.eo.in duobus.in principio.ꝛ.l.eandem.in fine.Ecõtra q̃ non teneatur:vt hic.ꝛ.ſ̃.eod.duos.in fine . Sed an vt fideiuſſor:¶ Reſpondeo.non: quia contrarium agebatur/ſcilicet vt eſſet reus non fideiuſſor:ꝛ ſic poteſt quod non vult:ꝛ quod vult nõ poteſt:vt. C. ſi quis alteri vel ſibi.l.multum.Aꝛo.Sed dic vt.ℨ.eodem titu.ſi id qõ. in fi.nota.

t ¶ Auctoritate.nec etiam ẽ locupletior:alꝫ teneret etiam ciuiliter:vt.ſ̃. de auc.tu.l.v.§.pupillus.

v ¶ Et ſeruo.nõ gerente negocium peculij:nec etiam fideiubet:ꝛ ſic naturaliter teneretur.

x ¶ Quaſi.cum reuera non ſit.

y ¶ Conſtitui.quantum ad deſtinationem. Aꝛo.ꝛ eſt verbum infinitiui paſſiui.

z ¶ Spoponderit . non tamen animo donandi:tunc enim de peculio ceſſaret actio:ꝛ ſm hoc puncta ibi ſpondent:vel poſt dictionem peculio puncta:ꝛ dic in actione de peculio:id eſt in aliquem actum pertinentem ad peculium : et quod ſubjcit:ſed ſeruari debent:ſcilicet in actione de peculio:et ſic in idem recidit.¶ Vel dic q̃ ſpopondit extra peculium et tamen dominus tenetur de peculio : quia non videtur fiubere:tunc enim ſecus eſſet.nam etiam de peculio non tenetur dominus:vt.ſ̃.de peculio.licet.ℨ.ſi filius.ꝛ ſm hoc eſt argumen. bic q̃ non videãtur inuicem fideiubere duo rei:vt.ſ̃.ad velleia.vir vroꝛi.in fine. Accurſius.

a ¶ Fuiſſet.vt inſolidum cõueniantur ſi tantum ẽ in peculio.M. ſicut liber hõ inſolidum cõuenitetur.erunt ergo duo rei ꝓmittendi ſeruus ꝛ titius.q̃nis ab altero inſolidum.i.a titio.a dño vo nomine ſerui peculio tenus ſit cõſecuturus:nec ꝓpteres ẽ dicenda diſpar obligatio: quoniaꝫ equaliter quo ad partem tenetur quilibet naturaliter : q̃nis perſecutio ẽ diſpar:ſicut ꝛ alꝫ dicitur equalis q̃nis dilatio ſit impar:vt ꝛ.ſ̃.l. eandem.§.ſi.ꝛ.l.ex duobus.

Si reus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

De duobus reis stip.7 pmit.

SI reus promittendi. ¶ Casus. Stipulatus fuz a titio 7 meuio. c. ducatos: 7 sic funt duo rei: moritur titius cui meuius correus sue heres: dicitur hic q meuius sustinet duas obligationes in se principales: vnam propter se: alteram propter titium. Sed videtur q extinguatur vna istarum: nam cum fideiussio succedit reo principali: aut re principali fideiussori obligatio fideiussoria extinguitur: 7 remanet principalis: ergo hic a simili fieri debet. Sed rñ. q non est idem: q: hic sunt due principales obligationes: et vna non permittur p alteram ficta contingit in obligationibus accessorijs 7 principalib⁹. Idē ē si reus stipulandi alteri reo heres extinguit.

Obligationibus duabus exhibitis inuicem una vera liberatio tollit.

a Si reus, aut obligationes sunt pares aut impares: si pares 7 vnus alteri succedat: utputa reo debendi reo alteri vtraq; remanet: si ipares vt si reus fideiussori: vel eō succedat: remanet principalis 7 accessoria tollit.

Fran. accur.

b Alteri reo.i. correo.

c Sustinere. q: isoliduş fue nolę q superest teneatur: insoliduş nomine mortientis: vt. ff. de actione emp. non est nouum.

d Altera. i. aliqua. Ac.

e Perimi. puta accessoria p principalem. vt 7 j. tit. ij. heres. ff. q si idez. 7 l. incus. 7 l. vtrinus. ij. rñ. Accur.

f Nō pōt. 7 id vtraq; remanet sine sint ambe pncipales: fiue ambe accessorie: vt 7. j. tit. ij. l. ḡnali. 7. l. si duo. 7. l. si heres. ff. non est.

g Exterit. f. alteri reo stipulandi. M.

b Sustinere. exacto tñ ex vna vtraq; tollit: 7 vtroq; casu. 7 que sit vtilitas q vtraq; remanet habes. j. de solu. si duo. 7 facit. ff. de act. emp. nō est. 7 de separa. l. debitor.

Debitū soliduş ex persona testatoris pōt ęs petere. 7 illud idē et soliduş ex persona heredis.

b Sustinere. q: pōt soliduş debitū ex pſona heredis petere: 7 soliduş ex pſona decedentis. Accur.

ET stipulationū. ¶ Casus. Tus 7 titi⁹ edificabatis in solo meo nūciauit vobis op⁹ nouū: vos ambo. pmisistis mihi ḡ si appareret male edificatū op⁹ destructuros: nūquid ex his factis duo rei pmittēdi: Rñ. q sic. nam 7 pt̄onarū stipulationū pñt fieri duo rei stipulādi 7 promittendi. Fran. accur.

Et stipulationum. vt dam. infect. 7 similium quas habes. j. de pto. stipu. l. i. Accur.

k Doctorum. q. d. nedum conuentionalium.

l Duo rei. debendi non stipulandi: cū tñ propriū interesse veniat: vt j. rem ra. habe. si procurator. 7 argumen. j. l. prori. Additio. Dic istud esse verum nisi certa ḡtias exprimatur q: tunc possunt duo rei constitui fm Bar. hic.

SI id q6. ¶ Casus. Elo. ponit casum que est super verbo cuz vsufructu. vsqz ad. ff. idēqz. ¶ Dēqz. Titius 7 seius stipulati sunt a sempronio. r. 7 stichū seruū q erat titij: certe hic non pōt esse duo rei stipulandi: nam seio pōt deberi. r. aut stichus: titio vō tñ. r. q: nemo pōt rem suam sibi dari stipulari: cū igit stichus sit ipsius titij non pōt cū titio stipulari. Et hoc ē verum in tantum q si sempronius titio vel seio soluerit r. vel seio stichum: nihilominus manet obligatus alter: post hec cognit istud vltimum dictum: 7 dicit q si sempronius soluerit r. vni eop: q ab altero liberatur. Fran. accur.

m In singulis pſonis. i. singulr in pſona vnius nostrum intelligitur.

n Propriū. i. pprietas inseparabilis: 7 nō in alterius: vt q: talis res ē que vni tñ nostrum acquiri pōt.

o Stipulandi. vt vtriqz insoliduṁ debeatur tanq̄ principali.

p Cum vsumfr. puta duo stipulamur vsumfru. fomalem fundi mei a titio: 7 sic mihi nō pōt ḡri cuz res mea nō pōt mihi seruire: vt. ff. si vsufruc. pe. l. vti frui. 7 ē sic q̄ nos duo stipulamur rem q̄ vnius ē nostrum dari: secus si tradi. vt. j. tit. ij. l. item si seruus. vel pone. scōo q̄ duo stipulantur a titio insoliduṁ vsumfr. eiusdem fundi qui erat titij: 7 sic nō poterit insoliduṁ acq̄rifed an pro parte acquirit dubium ē fm Jo. q6 non erit insoliduṁ dubium ē pro parte acquirit? stipulatos cum erit dubiū si ponas nos ab initio pro partibus expresse stipulatos cum diuisionē dec seruitus recipiat. vt. ff. si. ad. l. fal. j. ij. si vsufructus. vt ergo vna nupta duobus: ita nec vsufr. duoz; pōt esse insoliduṁ in eadem re: vel deberi duobus: vt hic dicitur.

† Frā. arc. hic repetat illā glo. finḡal. ad ff q⁹ vsufructus nō pōt cōstitui duobus insoliduṁ in eadem re 7 gl. in ff. eō tit. ad sta. bolo.

SI reus promittendi alteri reo heres extiterit: duas obligationes sustinere cum dicendū ē. nam vbi quidem altera differentia obligationum esse possit: vt in fideiussore 7 reo principali constitit alterā ab altera pmi. Cum vero due cause eiusdem potestatis sunt: non potest reperiri alteram potius q̄ alteram consummari: ideoqz 7 si reus stipulandi heres extiterit: duas species obligationis cum sustinere.

Paulus. Lex.xiiij.

ET stipulationum pretoriarum duo rei fieri possunt.

Disparitas rei debite vel cause debendi pōt duoz reoꝝ cōstitutionem. Bar.

Gaius. Lex.xv.

SI id quod ego et titius stipulamur in singulis personis proprium intelligatur nō poterimus duo rei stipulandi constituere: veluti cum vsumfructum aut doē nomine dari stipulamur: id q̄ 7 iulianus scribit. ¶ Dēqz ait si titius 7 seius decē aut stichum qui titij sit stipulati fuerint non videri eos duos reos stipulandi cuz titio decē tñ seio stich⁹ aut decē debeatur: q̄ sniа coptinet vt q̄uis vel huic vel illi decē soluerit: vl seio stichū nihilominus alteri obligatus manet: 7 dicēdū ē vt si decē alteri soluerit ab altero liberetur.

Unus ex reis credendi lite contestata perimit ius alterius. b.d. Bart.

Idem. Lex.xvj.

EX duob⁹ reis stipulandi si semel vn⁹ egerit / alteri pmissor offerēdo pecuniaz nihil agit.

Videntur heredes in dubio gruari pro portionibus hereditarijs. Bar.

Paulus. Lex.xvij.

SIue certis personis heredū noiatim legatuz cēt: siue ab oībus exceptо aliquo attilicinus sabinus 7 cassius pro hereditarijs portionibus i totuz eos legatum debituros aiunt: q: heres nam si titio. r. soluit/remanet obligatus seio i stichū vel. r. Idē si soluit seio stichū. vel. r. remanet obligatus titio i. r. nam ex quo nō sunt duo rei stipulandi imparitate impediēte solutiōe vni facta nō liberaē ipso iure ab vtroq; 7 quo cū sint cuiſdē rei stip. ergo diuersārū: 7 sic alia r. titio 7 alia. r. vel stich⁹ deberē seio: ſ hoc est 5 mentem stipulātiū: 7 ideo de eqtate dic q̄ si. r. vni soluit q̄ cōter vtriq; debebat ab vtroq; liberē per excep. ſ in essent duo rei 7 tūc ipo iure: vt. ff. si. l. ij. Sed qd si seio stichū soluit: nunq̄d a titio de. r. liberaē? 5 non aperit: ſ pōt dici idēmā que eqtas ē vt decē vni solutis ab vtroq; liberet reliquet 5 hēnū voluitas: hec eadē ē soluto stichо seio: q̄ 5 fuit voluntas vt semel alterū eoꝝ alteri solueret. Item si seio stichū soluat constat eum liberari ab eodem seio de decē: ergo 7 a titio: cū de eisdem decem de equitate sentiatiō aūt de stichо non reperit: quia dicit decem alteri: q̄ dici nō poterat de stichо vt alteri cuiꝑ eorum soluendo ab altero liberet: nam non vtriqz sed alteri tñ poterat solui: non enim ad solutionē tñ titio faciendam de stichо est appositus titius immo ad obligationem: que obligatio cum non possit ei queri nec solui poterit ei: vt. ff. de vb. ob. l. si duo rei. Accurſius.

Ab altero. no. q̄ ad 5 vt duo rei sint stipulandi op⁹ q̄ stipulentur rem talem que vtriqz acquiri possit. Alzo.

Liberetur. de equitate. Accur.

EX duob⁹. ¶ Casus. Titi⁹ 7 meuiꝰ stipulati sunt a sempronio. de iure ita ē q̄ vni soluēdo reus ab altero liberaē: ſ ponamus q̄ titius petijt/7 litē ē ꝯtestatus 5 sempronium: post 5 iste sempronⁱ? offert pecuniam meuio. an liberet a titio? Rñ. q6 nō. q̄ titius pōt ire litez contestando. Fran. ac.

Egerit. litez contestando 7c. sic 7. j. de fideius. si reus. 7. ff. l. ij. 7. ff. de pecu. l. pluribus. 7. j. de solu. si q̄s stipulat⁹ fuit. r. in melle. 7. ff. de cōdē pecu. l. item est. ¶ Idem est in accep. 7 iureiur. ab vno delato. vt. j. de accepi. l. 7 per iusiurandum. ff. si. 7. ff. de iureiuran. l. duobus. secus in pacto. vt in argumē. contra. ff. de pac. si vnus. i. respon. vel ibi fm Alzo. forte erant socij: hic non: vel secundo hic egit vnus 7 succubuit: vt arg. ff. de arbi. si duo. vel obtinuit 7 exegit. Argu. ff. de pecu. l. quotiens. ff. si creditor. Accur.

Offerendo. 7 soluendo.

Nihil agit. quantum ad liberationem.

Sirem tale dandam a primo 7 a ſcō: tertio excepto: vel dixi dandā a primo: isto casu pro partib⁹ hereditarijs tenerent: secus si ꝑpijs nominib⁹ appellasset: nam tūc virliter tenerent: si vero ab oībus excepto vno: vel ab oīb⁹ nullo excepto/tū: non viriliter ſ ꝑpartib⁹ hereditarijs tenerentur. Accur.

Ab omnibus. f. legatum esset.

Pro hereditarijs. pro ut ad primum refertur est ztra. ff. de lega. j. si

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

er toto. §. j. vbi in totum dicit eos teneri. Sol. voluntas testatoris hoc facit: vt sint plures rei insolidū vel non: vt q: ibi hoc exprimit ꝫ non: vel ibi verbum dato bis legitur: vt sit pfecta constructio: z ideo quis insolidum tenetur: sicut econtra cuiqꝫ solidum si taliter pluribus esset legatum: vt. C. de cadu. tollen. l. j. §. si vero nō omnes. z. ff. de lega. iij. l. coniunctim. Fin Azo. z eis dem modis solue vt z. ff. eo. l. candē in fi. j. rñ. vel dic q j. l. si ex toto. dicit testator: ab illo vel ab illo. ꝫ vō copulative. Itez adhuc oppo. ad primū dictū: q non p hereditā rijs nec insolidū: sed qō viriliter debeāt videtur. vt. ff. de lega. 1. turpia. §. fina. z. l. si heredes nominatim. que sunt contra. Solu. fin Jo. ibi ppijs nominibus dānauit heredes ꝫ appellatiuus. puta duos hēdes quos mo do nominaui. argu. j. ff. j. l. si communis seruus ita. z. ff. ad trebellia. l. nō nunq̄. Accur.

EX duobus reis.

¶ Casꝰ. Tu z ego pmiſimus ſtichum gaio tu illuꝫ ſtichum occidiſti an nihilominus ego tenear motuo ſtictho: Reſpon. q: ſic. q: factū tuuꝫ mihi nocet: hoc nocet: dicit glo. ſi fumus ſocij: alis non. Fran.

a ¶ Nocet. ſi ſocij ſūt. alis non ff. M. z Joh. z ſic nō eſt contra. ff. de vſu. l. moza. in fi. que eſt 3tra. Alij vt. Pō. dicunt: q: hic moza fuit in faciēdo: quia ſeruum promiſſum occidit: ibi in non faciendo cui ob. C. eo. l. ſi. vbi de interpellatione dicit q: nocet: ꝫ ibi cum exceptione. Tertiu q: interuenit hic exceptio: quia agnouit debitum: vt. d. l. ſi. C. e. non autez moza. Quarti q: hic fideiuſſerat vnus pro altero: ibi non.

CUm duo. ¶ Caſus. Pulchra ler: z caſus eius talis ē. Tu z ego pmiſimus. r. titio. 3tingit q: tu ppter aliqō delictuꝫ captus es z deportatus: tu es liberatus ab obligatione. ſz an ego liberer: Rñ. q: nō videbatur contra: q: ſi ſoluiſſes z eſſes liberatus: ego etiam liberatus eſſem. Sed hoc non obſtat: quia aliud eſt per ſolutionem debiti liberari ꝫ per aliquē alium modum ecrimi ab obligatione: poſtea conducit dicens ex his que dicit q: ſi aliquis ſit obligatus: z fideiuſſorem dederit: licet ſibi interdictum ſit aqua z igni nihilominus fideiuſſor eo⁹ ma net obligatus. Fran.

b ¶ Obligatione. q: deportatus eſt: vt in fi. j. l. idem ſi marimam capi. di. eſſet paſſus. vt alter non liberetur: z ideꝫ ſi minumam: vt. ff. de capi. dimi. l. ij. §. bi.

c ¶ Alter. correus.

d ¶ Nō liberaſ. p deportationem: z dic ciuiliter ff. M. vel omnino: no. vt. j. de fideiuſ. ſi debitori.

e ¶ Obligatione. naturali. Azo. vel dic etiam ciuili. ſcz in altero.

f ¶ Tenet. p altero correo q: remāſerat obligatus. z ſic ſoluit ff. j. ti. ij. ſi debitori. vel ſol. vt ibi. z facit. j. de ſolu. l. ſi.

¶ De ſtipulatione ſeruorum.

CUm ſeruus. ¶ Caſus. Sumus in tractatu de ſtipulatiōe ſeruorum: queritur ergo a domino iuliano quō concipitur ſtipulationes ſeruorū: z reſpondet q: non refert an ſeruus concipiat verba ſtipulatiōis in ſua pſona: vt dicendo: meum p mittis mihi. c. aureos. an vero cōcipiant in perſona dñi ſui: vt dicēdo. Mean promittis dño meo. c. an vō ſine expreſſione perſone dñi: aut ſue ſtipulēr: ſicut. p mittis dare. c. q: omnibus his caſibus queritur dño per ſeruum. ¶ Si ſeruus. Seruus meus ſtichus bona fide tibi ſeruebat: quia credebas tuum eſſe: ſimiliter z ipſe credebat eſſe tuus: hic ſtichus habebat peculium forte quingentorum aureorum: tu mutuaſti titio ex dō tibi eos tibi acquiret: ego vero potero hanc pecuniam mutuatā vē dicare a titio. ¶ Si ſeruus communis. Tu z ego habebam⁹ pamphilum ſeruum communem. hic ſeruus habebat peculiū quod ad te pertinebat: ex quo ſeruus noſter pecuniam alicui mutuauit: dicitur hic q: hec pecunia tibi acquiritur: licet ſeruus noſter nominatim mihi eam

ditas in totum cos obligat: idem ē cum omnes nominant heredes.

☞ Factum vnius ex reis debendi nocet alteri. b. d. Bart.

Pomponius. Lex. xviij.

EX duob⁹ reis eiuſdem ſtichi pmittendi factis alterius factum alteri quoq; nocet[a].

☞ Si perſona vnius ex reis debēdi ab obligatione eximit alter remanens non liberatur: z poteſt illi obligationi fideiuſſor accedere. b. d. Bar.

Idem. Lex. xix.

CUm duo eandem pecuniam deberent: ſi vnus capitis diminuti. exceptus eſt obligatione[b] alter non liberatur[c]. multum enim intereſt vtrum rex ipſa ſoluatur: an perſona liberatur: cum perſona liberatur manente obligatione[c] alter durat obligatus. z ideo ſi aqua et igni interdictum eſt alicui fideiuſſor poſtea ab eo datus tenetur[d].

¶ De ſtipulatione ſeruorum.

Titulus. iij.

Julianus. Lex. i.

UM ſeruus[e] ſtipulat nihil intereſt[f] ſibi an dño: an vero ſine ulla

ſtipulatus fuerit: nec propter hanc ſtipulationem debitor liberabitur a te: niſi vterq; noſtrum ex actione ad hanc pecuniam: ego quidem ex ſtipulatu: q: ſeruus mihi ſtipulatus eſt: tu vō habes actionem: q: pecunia tua eſt: verūtamen ſi ego petam a debitore hanc pecuniam/ipſe poterit me repellere doli mali exceptione. ¶ Quod meus ſeruus. Habebam duos ſeruos: ſtichum et pamphilū: ſtich⁹ ſtipulatus eſt a titio. c. dari pāphilo ſeruo meo/ita ſtipulatio valet: z mihi q̄ritur actio. Item ſeruus iſte meus ſtich⁹ ſtipulat fuo titij. c. dare. certe iſta ſtipulatio non valet: nec titio actio queritur ex ſtipulatu. ¶ Communis ſeru⁹. Tu z ego habem⁹ ſeruum cōem ſtichū ſcilz iſte ſtich⁹ ſuſtinet vicem duor⁹ ſeruoꝝ: intātū q: ſi ſeru⁹ me⁹ ſtipulet aliqd huic ſeruo cōi ſticho hec ſtipulatio perinde habēda eſt ac ſi ſeru⁹ me⁹ eſſet ſtipulat⁹ fuo meo z tuo nō iſti cōi: ſz alijs qui nō ſunt cōes nobis ſz cuiqꝫ noſtrum. ppijs: dicetur ergo aliqs: ergo iſta ſtipulatio facta ſeruo cōmun eſt p parte vnius z p pte inutilis ſicut ſupion. §. traditū eſt. Sz rñ. q: nō ē inutilis pro parte: imo totū acquirit mibi: quia ſeru⁹ cōis eſt talis natura q: qñ per ipm vni dño pōt acqri alteri non pōt. perinde habeaf ac ſi ſeruus eſſet vni⁹ ſolius dñi cui acquiritur. ¶ Si fructuarius. Habeo vſumfruc. in ſeruo ſticho cui

+ Et male z iſto dic q: ſi ſunt ſocij tibi non fm Bar.

ppietas eſt titij a lo mio vicino: iſte ſtich⁹ ſtipulaf mihi vel ppietario titio. c. aureos: querit an propietarius petere poſſit: Diſtinguitur: aut ſtipulatus eſt ex re fructuaria z non pōt propietarius petere: aut ſtipulatur ex alia re: tūc ppietarius petere pōt. Sed z ſi ꝑmiſſor ſoluat fructuario liberabitur. ¶ Cum ſeruus. Textus ponit caſum in terminis: quem vide. Fran. accur.

g ¶ Cum ſeruus. proprius non cōis: vel in quo quis hꝫ ius.

b ¶ Mihi intereſt ſibi. ſcilz regulariter: nam ſemp dño querit: vt. j. e. ſiue mihi. z ſic. ff. de vb. obli. ſtipulatio iſta. §. ſi quis ita ſtipu. hoc tamē fallit quando ſe ſtipulat: vt. j. eo. l. ij. z. l. ſi ſeruus cōmunis meuj. §. j. item in ſtipulatione operarum: vt. j. eo. l. antepe. item in alio: vt. j. eod. ſi ſeruus communis meuj. §. ij. item in quarto. vt inſti. eo. §. ſꝫ cū factuꝫ. ſed in procur. diſtinguit. Jo. vtrum dño: z non valet niſi ſua intereſſ: ſicut z ſi cuilibet alij ſtipuletur an ſibi ſtipuletur: licet nomine domini: z tunc acquirit vtilem domino in caſibus quos not. inſti. de inutt. ſtip. §. ei qui. ſecus in tutore z curatore: z actore municipum: nam vtiles quę runt cuicunqꝫ ſtipulētur: vt. ff. de conſtit. pecu. l. cum. §. iulianus. z. §. ſi actor. Accur.

i ¶ Pertinebat. ex aduentitia cā. puenienꝫ. Jo. quo ad me. q. d. non ex re mea: vel opera ſeruj queſitum.

k ¶ Manebūt. nec eſt mutuū niſi reconciliet modis ꝑactis. Jo. non tñ ſtipulatione vt ſubjcit.

l ¶ Mihi agit. q: nō ex re mea vel opa ſua. vt. ff. de acgr. re. do. acgrif. §. nō ſolū. z fa. ff. de vſufr. §. ſi ga. §. qōnis. §ꝫ. j. eo. ſi vſufr. in fi. ſed ibi expones. Itē ff. C. ſi cer. pe. l. ij. vbi ſtip. reconciliat mutuū: ſz ibi idem q numeranit ſibi ſtipulatus eſt.

m ¶ Vēdicādo. rei vēdicatione ſi certat. ſi ꝑſumpta ē tu ꝑdicis fm quoſdam. ſed tutius immo ego. vt. ff. ſi cer. pe. nam z ſi fur. Accur.

n ¶ Ad te ſolū. qō qñqꝫ 3tingit. vt. ff. de pecu. l. quis ergo.

o ¶ Dederit. noſce tuo. alſ acquirit vtriqꝫ: ſz ꝑdictionez ſine cā: vel alia actione reddatur: vt. j. eo. ſi er re. §. j. z. l. pe.

p ¶ Non liberabit. q: ꝑdictionē tuam deteriorem non potuit facere.

q ¶ Exceptione. ne bis idem exigatur. ſed certe immo magis ego ſtipulator debeo admitti: vt. j. de noua. l. ſi ita. §. fina. z. l. ſequē. que ſunt contra. ſed ibi qui numerabat ſtipulabatur ſibi: vbi diſtinguitur incontinēti: vel ex interuallo: hic alterius nomine numerat: z alteri ſtipulatur: z alteri non ſibi numerant.

r ¶ Stipulatur. ab extraneo.

s ¶ Stipuletur. ſeruus meus repete. Azo.

‡ Scribē. vtiqꝫ de iſta glosa exclamant valde et reputant ſing. ad hoc q: ſtipu. nihil mō valet z nulli acqrit actio ex ea ſi ſtipulēto nō inter eſt.

Ut altera.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

De stipulatione seruorum.

a ¶ Ut altera. prima. vt. ſ. eo. ſiue. Accurſius.
b ¶ Altera. ſ. ſcda. vt. ſ. e. ſuus alien°. ꝛ. ff. ti. ij. ſtipulatio iſta. §. alteri.
c ¶ Cõmunis ſeru°. ſub. quo ad qd: ꝛ q̃ ad qd nõ. vt in B. §. ptz. ſ in li tamẽ q̃ñq. vt. ff. de adop. l. ij. ꝛ. iij. Additio. Pro ſolu. diſtingue ſ Bart. ſic q̃ q̃ñq; habet reſpect⁹ ad ſubſtãtia pſone: ꝛ tunc tñ põt ſuſtine re ſonã vn⁹°: vt. l. ſi plures. ff. de pact. aut habet reſpect⁹ ad officiũ: ꝛ tũc aut ſunt officia repugnãtia: ꝛ nõ poteſt vicẽ plurũ pſonarũ ſuſtinere. vt l. ſi quis. de poſtu. t. l. ne mo. de aſſeſ. aut nõ ſunt officia repugnãtia: ꝛ poteſt. vt. l. iij. §. de adop.
d ¶ Stipulat⁹ fuerit. ab extranco. Alcur.
e ¶ Mei fui. ꝛ hec eſt vtilis. vt. §. prori.
f ¶ Tui fui. ꝛ hec eſt iutilis. vt. §. prori. §.
g ¶ Neq; tñ. l. ſ. ad pdicta vicẽ duor⁹ ſuſtineat ſi tñ q̃ ad oĩa: vt ſubiicit.
h ¶ Facultatẽ. No. ergo regulam hãc: vt hic. ꝛ. ſ. eo. proinde. §. ff. ſ. l. ſe. ꝛ §. de auct. tu. ſi cõis. §. ſ. ꝛtra hanc. §. i. l. pẽ. §. ſi ſeru⁹. in pnn. ſ. e. Sol. hic ab eẽneo: ibi ab vno dominorum ſtipulatur.
i ¶ Vel pprietario. alter natiue. nam nominatis etiaz ex re fructuarij põt proprietario ſtipul. vt. ſ. eo. ſeruũ fructuariũ. licet reddat p condi. ſine cau ſa. vt. ſ. eo. l. penul.
k ¶ Ex re fructuarij. idez ſi ex opera cũ operẽ ex re eſſe videant. vt. §. ó acq. re. do. l. q̃ bona. in pnn.
l ¶ Inutilis eſt ſtipulatio. ꝓpter incertitudinẽ ꝛ oino. vt. ſ. e. itez ſi ſeruus. §. fi. ꝛ q̃ttuor ſeq. et ſ. de ſo. q res. §. ſi ſeru⁹. Aliq̃ dicũt inutilẽ in poña pprietarij. ſ q̃tũ ad vſumfru. tenet. vt. pbat per finem buius. §. et in totum tenet. ſ tunc con tra ſunt dicte. ll. ſ. e. So.
ibi non ex re domini alicuius: hic ex re fructuarij.
m ¶ Acquirere non potuiſſet. als eſt non potuiſſet: ꝛ tunc plana. alas deeſt non ꝛ tunc potuiſſet. ſ. als non aut̃ hoc caſu vl potuiſſet. i. poſſibile eſt. ſ. ſi noiatim ex re fructuarij ſtipularet ꝓprietario. vt. d. l. ſ. eo. ſeruum fructuarium. ſed ſi eſſet aliũde ſtipulatus ꝓprietarij ꝓ ꝑteret: vt ſubiicit. ꝛ. ſ. e. ſi ex re. Accur.
n ¶ Si alũde. quod non eſſet ex re fructuarij.
o ¶ Soluiſſet. ſ. q̃ aliũde eſt ſtipulatus. ꝛ ſic ad primũ dictũ refertur. in quo eſt quaſi adiectus. vt ꝛ. ſ. eo. ſi ex re. vel dic quo ad primũ. ꝛ ſic colliges primo caſu. q̃ tenuit ſtip. quo ad fructuariũ vt modo notaui.
p ¶ Uterq;. Sed quare prima non q̃rit vtriq; ſicut ſcda: Reſpondeo. q ſe cũda videret acquiri tñ titio. q: deſcendit ex prima. econtra q tñ me uio: vtputa noiato. ſic ergo nec mihi nec tibi: ſed diuiditur de rigore.
q ¶ Poterit. vnus ad decem ꝛ alter ad viginti. ꝛ hoc de ſtricto iure: ſecus de equitate: vt ſubiicit.
r ¶ Exceptione. non aũt ipſo iure. ꝛ ℔ ideo: q: in pſona dñoz⁹ ꝛcepte fuerunt ſtipula. alioquin ipſo iure ꝓtio eſſet nouata. vt in cõtrario. §. de acti. ꝛ obli. obligationũ fere. §. fi. quia ſeruus nõ ℔ ius nouandi cũ domin condi. deteriorẽ faceret. vt. ſ. de reg. iur. meliori.
s ¶ Eruus cõmunis. Non põt. dicẽdo vni dñoz⁹ ꝓmittis me mihi: ſed ſi ꝓmittis me aly dño valet. dicet q: ꝛ hoc eſt tale quale ſi ſibi ꝑſe ſtipuletur. nam pars ſerui quam habet dominus cui ſtipulat acquirit ſibi ꝛ adiungit ſibi partẽ. ꝓmittẽtis ꝛ p eũ alteri dño: perinde ergo eſt ac ſi ſibi diriſſet. Nã. non eſt verũ: immo immediate pars acquirentis acquirit obligationẽ partis ꝓmittentis: ꝛ hoc dicit. q̃ vt altera[a] ſtipulatio obligationem pariat: altera[b] nullius momenti ſit.

¶ Quod vni ex dñis nõ acquirit alteri inſolidum queri poteſt. Bar.

¶ Cõmunis ſeruus[c] duoz⁹ ſeruorum perſonaz ſuſtinet: idcirco ſi ꝓpius meus ſeruus cõi meo ꝛ tuo ſeruo ſtipulatus fuerit[d]: idem iuris crit in hac vna conceptione verborum: q̃ futurũ eẽt ſi ſepara tim duc ſtipulationes concepte fuiſſent: altera i perſonã mei ſeru⁹: altera in perſonam tui ſeruꝰ: neq; tamen[g] eſtimare debemus duplidiaz partez tñ mihi acquiri: alterã partẽ nullius eſſe momenti: q: perſona ſerui cõis eius cõditionis eſt vt in eo q̃ alteri ex dominis poteſt acgrere: alteri non poteſt: peride habeatur ac ſi eius ſolius eſſet: cui acquirendi facultatem[h] habet.

¶ Alternatiua inter perſonas quibus equaliter poteſt queri vitiat ſtipulationẽ: ſed ſi alteri tantũ queri poteſt alius habebitur vt adiectus. Bar.

¶ Di fructuarius ſeruus ſtipulatus eſſet fructuario vl ꝓprietario[i] ſiquidem ex re fructuarij[k] ſtipulat⁹ eſſet: inutilis eſt ſtipulatio[l]: quia vtriq; ex re fructuarij actionẽ acgrere[m] non potuiſſet: ℔ ſi aliũde[n] ſtipulat⁹ fuiſſet. ꝓpter tariũ petere poſſe. ſcdz ſi. ꝓmiſſor fructuario ſoluiſſet[o] liberatur.

¶ Si ſtipulatio ꝓincipalis ꝑfertur in pſonã vni⁹: penalis in pſonaz alteri⁹: prima per penalem nõ nouatur ipſo iure: ſed ope exceptionis perimitur. Bar.

¶ Cum ſeruus cõmunis titij et meuij ſtipulatur in hũc modũ. x. ℔alẽdis titio dare ſpondes: ſi. x. ℔alendis titio non dederis: tunc meuio. xx. dare ſpondes: due ſtipulatiões eſſe videntur: ſed ſi ℔alẽdis. x. data fuerint: vterq;[p] dom in⁹ ex ſtipulatu agere poterit[q]: ſed ſecunda obligatiõe meuio cõmiſſa: titius exceptione[r] doli mali ſummouebitur.

¶ Inter eum qui ſibi ſtipulatur: ꝛ rem in ſtipulationem deductaz debet eſſe diuerſitas. Barto.

Ulpianus. Lex. ij.

SEruus communis ipſe ſe ſibi ſtipulari non poteſt[u] quãuis conſtarct cum ſe ſtipulari domino poſſe[t]: non enim ſe domino acquirit: ſed de ſe obligationem facit.

Idem. Lex. iij.

SI ſeruus reipublice vel municipij vel colonie ſtipulet: puto valere[v] ſtipulationem.

¶ Generalis promiſſio refertur etiaz ad eum cui poſtea ſpecialiter eſt promiſſa. Bartolus.

Idem. Lex. iiij.

SI ſeruus communis[E] ſibi et vni ex dominis ſtipulet: perinde eſt ac ſi omnibus dominis ꝛ vni[+] ex his ſtipulet⁹: veluti titio et meuio[y] / et tunc ꝓbabile eſt vt titio dodrans[3] meuio quadrans debeatur[a].

¶ Ex ſtipulatione ſerui cõmunis acquirit dominus ꝓ parte dñica: nihil fuerit vnius nominatus vel iubẽs: idem in alijs acquiſitionibus. Bar.

Idem. Lex. v.

SEruus cõis ſic omnium eſt nõ quaſi ſingulorum totus: ſed ꝓ partibus vtiq; indiuiſis: vt intellectu magis partes habeant q̃ corꝑore. et ideo ſi quid

a ¶ Mihi. ſine nomine.
b ¶ Dodrans. als deeſt titio: ſed ſubaudi. ℔ enim titius dimidiaz ſtatim tanq̃ nominatus. Item dimidiam alterius dimidie: q: eſt vn⁹ de duobus dñis: ꝛ idẽ in ſuperiori caſu quãdo ſibi ꝛ titio. Sed cõtra. §. e. l. i. §. cõmunis. in fi. ſed reputatur vnius ſolius eſſe cum ei ſoli acquirendi facultatem habeat vt ibi dicit in exẽplo. Item contra. C. de le ga. l. cum queſtio. §. fi. vbi repetitio teſtatoris nil operatur: ſed illud in vltima voluntate. boc inter viuos in cõtractibus: vel illa corrigit: vel verius ꝓpter repetitionem legati vel promiſſionis: non queritur am verius ꝓpter repetitionem habeat vt ibi dicit in exẽplo. Item contra. C. de le ga. l. cum queſtio. §. fi. vbi repetitio teſtatoris nil operatur: ſed illud in vltima voluntate. boc inter viuos in cõtractibus: vel illa corrigit: vel verius ꝓpter repetitionem legati vel promiſſionis: non queritur am verius ꝓpter repetitionem legati vel promiſſionis: non queritur am verius ꝓpter repetitionem habeat vt ibi dicit in exẽplo. Item contra. C. de le ga. l. cum queſtio. §. fi. vbi repetitio teſtatoris nil operatur: ſed illud in vltima voluntate. boc inter viuos in cõtractibus: vel illa corrigit: vel

nem accipere nomine vnius domini. Quid autem erit iste seruus cõmunis non stipulatur nominatim vni dominorum/tamen vnus dominus iussit eum stipulari sib:an illi soli queritur. Respon.g fic.l. sequen.continua cum ista. Fran.

a ¶ Acquirit.vt.j.l.pzori. Accursius.

b ¶ Oibus.vt.ś.deposi. l.j.§.si duoꝝ.7.j.l.pin. de.7.ś.de acq.re.do. cõmunis seruus.7 hoc nisi propria nomina dñoꝝ ponat:quod dic:vt no.j. eo.l.si cõmunis seruꝰ ita stipulet. Itẽ fallit quod hic dicit quãdo vni tantũ põt queri.vt.ś.l.j.§. cõmunis.in fi.§.7 p ſocio.l.verum.§.ſi ſeruo.

c ¶ Habent.ſcz acquirit.

d ¶ Licet.i.licitum est.

e ¶ Et.id est seruo.

f ¶ Iussu.ſz vbi vnꝰ iuſſit:z alius nominat: ſi reſpertinet ad iubentem ei querit: ſi ad nominatus ei querit: ſi ad neutrum ꝓualet nommatio.vt.C. per quas perſo.l.ſi quo. ſm Jo.vel dic ſm Alzo. vt ibi no.Accur.

g ¶ Dominorum.ſ.ſtipulẽtur:7 ſimpliciter.

h ¶ Filius. facit.ś.l. pri.j fi.j.rñ.7.§. ſed7 ſi non.

¶ Roide. ¶ Caſſ. Iſta lex cõtinuatur ad ſuperiores duas proximas vbi dicebat q ſerui acgrunt dñis ſi iuſſerit ſtipulare.in hac ponit alia exẽplã:que clara fuit in textu. ¶ Si ſeruus cõmunis. Quattuor erant qui habebant ſeruum communẽ:7tius/meumus/ſeius/7 ſempronius:7 ſunt eẽles in proximo.ſtipulatur ſic.heres tici ꝓmittis.c.dare meuio domino meo.ille promittit certe huic ſoli meuio ac quirunturq iſta.c. Si autez ſeruus iſte ſtipulet hoc modo ab vno domino:heres tici ꝓmittis dare dominis meis. c.tũc cuilibet dominoꝝ acquiritur ꝓ portione quam habet in ſeruo:ita vt cuilibet acquirantur. xxvi.7.xxv. remaneant

ſtipulẽtur vel quaꝫ alia ratione acquirit[a] / oibus[b] ꝓ parte qua dominiũ in eo habent[c] acquirit.

¶ Licet[d] aũt ci[e] nominatim alicui ex dñis ſtipulari vel traditam accipere rem vt ei ſoli acquirat.

¶ Sed7 ſi nõ vni nominatim domino ſtipulẽtur: ſed iuſſu[f] vnius dñoꝝ[g] hoc iure vtimur vt ſoli ci acquirat cui[h] iuſſu ſtipulatꝰ eſt.

Pomponius. Lex.vj.

Filius[i] recte dicebat et p traditionem accipiendo/7 deponẽdo / cõmodandoꝫ poſſe ei ſoli acquiri qui iuſſit: que ſententia caſſij7 ſabini dicitur.

Ulpianus. Lex.vij.

Roinde7 ſi quattuor fozte domios habuit: et duoꝝ dominozũ iuſſu ſtipulatus[k] ſit:his ſolis acquiret q iuſſerunt: magiſqꝫ eſt vt non equaliter: ſed ꝓ portione dominica totũ[l] eis acquiratur. Idez puto7 ſi nominatim eis ſtipulatus ꝓponatur: nam7 ſi[m] omnium iuſſu ſtipulatꝰ ſit: vel omnibus nominatim[m] nõ dubitaremus omnibus ꝓ dominicis cum portionib⁹[n] nõ ꝓ virilibus acquirere.

¶ Qui ſtipulatur ab vno ex dominis ſi alteri nominatim vel iubẽti/valet ſtipulatio in totum:vel ꝓ portionibus dominicis aliorum. Bar.

¶ Si ſeruus cõmunis ab vno ex ſocijs ſtipulatus ſit: ſiquidem nominatiz alteri ſocio ci ſoli[o] debetur: ſinautẽ ſine vlla adiectione[p] pure ſtipulatus ſit/ reliquas partes ſeruus ceteris omnibus ſocijs preter eam[q] partez ex qua[r] ꝓmiſſor debuimus eſſet acquiret:ſed ſi iuſſu vnius ſocij[s] ſtipulatus eſſet:idem iuris eſt: quod eſſet ſi eidem ſocio vel[t] nominatim dari ſtipulatus eſſet.

tem.vt no.ś.de vſur.l.qui ſcit.in prin.Accur.

m ¶ Nominatim.i.expreſſum:ita ſcilz omnibus dñis meis vel etiã expreſſis nominibus ꝓprijs.ita tamẽ q precedãt appellatiua. niſi ſic exponeres eſſet contra.j.eo.ſi cõmunis ſeruus ita.in prin.

n ¶ Portionibus.ſ.dominicis.

¶ Quod vni nõ poteſt queri queritur alteri cui poteſt.b.d.Bar.

¶ Interdum etiam ſi neqꝫ iuſſu neqꝫ nominatiz alteri ex dominis ſtipuletur vni tiñ ſoli acquirere[v] cum Juliano placuit: vtputa ſi quid fozte ſtipularetur quod vtriqꝫ acquiri non poteſt: veluti ſi ſeruitutez ad fundum coznelianum ſtipulatus eſt: qui fundus ſempzonij erat: id eſt alterius ex dominis ei ſoli acquirit.

Gaius. Lex.viij.

Item ſi alter ex dñis vꝛoꝛe ducturus ſit: et huic ſeruo[x] dos promittatur.

Ulpianus. Lex.ix.

Item ſi ſeruus duoꝝ titij7 meuij hominem qui titij erat ſtipulatꝰ fuerit[y]: ci ſoli[z] acquirit cuius non fuit. Sed ſi ſtipulatus ſit ſtichum[a] ſic et meuio7 titio dare ſpondes: totum cum meuio acquirit: quod enim alteri ex dominis acquirere non poteſt/id ad cum qui ad obligationem admittitur pertinet[b].

¶ Qui ſtipulatur pluribus dominis quibus equaliter poteſt queri alternatiue inutiliter ſtipulatur: ſecus ſi ſibi primo: quia tunc domini vt adiecti habentur: idem ſi vni queri non poſſit: quia habebitur vt adiect⁹.hoc dicit cũ quattuoz. ll. ſeq.Bartolus.

¶ Oz7 ſi cum[c] duos dominos ſeruus haberet ſtipulatus fuerit illi aut illi dominis ſuis:quęritur eſt an ſic cõſtet[d] ſtipulatio? Caſſius inutilem[e] ſtipulationem ſcripſit[f]: 7 iulianus caſſij ſentẽtiam probat:coqꝫ iure vtimur.

Iulianus. Lex.x.

Sed et ſi ita ſtipuletur Titio decez:aut Octuio fundum dare ſpondes: quia incertum eſt vtri eorum acquiſierit[g] actionem: idcirco inutilis[h] ſti-

o ¶ Ei ſoli.ſcilicet nomnato.vt 7.ś.6 vſufruc.ſz ſi quis.§.ſeruꝰ fruc.7.j. de accep.l.an inutiliś.§. accepto.

p ¶ Illa adiectione.ſcili cet domini.

q ¶ Preter eaz.i.quotã. puta dimidiam vel tertiam. Accur.

r ¶ Ex qua. i. quota ſm Jo.vel dic ex qua facere ſimplicem relationez vt partem ad rem acquiſitam.7 qua ad partez ſerui referatur.nã quã partem habeat in ſeruo eandem in re promiſſa retinet ſtipulatione:quantũ ad eaz partẽ habita ꝓ nulla.ſed videſ quod vni acquiri nõ poteſt / totuz alijs queraf.vt.j.e.l. itẽ ſi ſeruus.ij. reſpõ. ſz illõ de bis que acquirũtur: hic non queritur ꝓ parte ꝓmittẽtis. vel retento habetur loco acquiſitionis.7 ſic non ob.item 2tra.ś.ꝓ ſocio.l.verũ. §.ſi communi ſeruo. Sz aliud in legato relicto ſeruo cõmuni ab vno ex dominis:cũ liberalitas large interpretanda ſit q̃ in ſtipulatione que non eſt ex cauſa liberalitatis. vel ibi contẽplatione ſocij reliquit.7 eodem modo ſol.ś.de condi.et demon.l. qui heredi.§.ſi. et ad.l.fal.l.plautius vel plene dic.vt in.d.l.ꝓ ſocio.

s ¶ Socij.vt.j.reſpõ.bunus.§.

t ¶ Vel.ꝓ etiam.

v ¶ Acquirere.imo nulli vt.ś.de ſer.le.l.7 ſi.maxime teſtameñti factio.ſz aliud in legato quod ſeruo relictum ita demum valet ſi eo facto libo poſ ſervalere.vt.ś. de leg.ij. debitor.§.ſi.ſz ei libero cum nõ haberet fundũ/ non poſſet ei ſeruitus le

Argumentũ de toto ad partem ad partem an ꝓcedat7 an de pte ad totum.

gari vel acquiri.7 facit.j.eo.ſi communis ſeruus.

x ¶ Item ſi alter. Seruo.ſcilicet communi.7 facit.ś.ti.j.l.ſiid qõ7 quod ibi no.Accur.

y ¶ Item ſi ſeruus. Stipulatus fuerit.vel ſibi vel impſonaliter. de alijs enim ſequitur.7 dicab extraneo.alꝰ confunderetur.ꝓ parte.vt 7.ś.l.proinde.§.ſi ſeruus cõmunis.Jo.7 facit inſti.eo.in ſi.

z ¶ Ei ſoli.ſcilicet dari.

a ¶ Stichum.qui erat titij.

b ¶ Pertinet.vt 7.ś.eo.l.j.§.communis.ſed contra.ś.eo.proinde.§. ſi ſeruus communis.ij.reſpon.Sol.vt ibi.

c ¶ Sed7 ſi cum.tractat hic.§.quando ſeruus duoꝝ vel pluriuz ſtipulatur incertum vel incerto modo.

d ¶ Conſtet.id eſt valeat.

e ¶ Inutilẽ. oĩno.7 eſt ratio.vt.j.l.pri.7.l.ſeq.ĩ fi.7.l.nã.7.j.e. ſi fuõ ita.ſed ś.eo.l.j.§.pe.So.vt ibi. Itẽ ś.j.de fideiuſſ.l.fideiuſſor oblig.in pn.ſz ibi valet accęſſoria rõne ꝓncipalis valide cui adheret.

f ¶ Scripſit.7 bene. Accur.

g ¶ Sed7 ſi ita. Acqſierit.7 ſic fieri ſolutionẽ noluit.

h ¶ Inutilis. No. ratione incertitudinis neutrũ valet. ſicz. ś.de teſta.tu.l.duo.7 de manu.teſta.cuz ex pluribus.ſed non videtur bene adduci.

i ¶ Filius. Et ſi ſeruus communis.ſed pone tres eſſe dños/vnꝰ habet in ſeruo tertiaz:alius quartam:7 alius ſertam.cum bec omnia non faciant totũ:ergo non totũ acquirit.ſed dic totũ.ſcilz qõ acquirit. hoc autem eſſe potuit ſi alter dominus habuerat ꝓ derelicto:vel deceſſerat ſine herede:nec erat adhuc capta ea pars.

k ¶ Stipulatus. Et ſi ſeruus communis.ſed pone tres eſſe dños/vnꝰ habet in ſeruo tertiaz:alius quartam:7 alius ſertam.cum bec omnia non faciant totũ:ergo non totũ acquirit.ſed dic totũ.ſcilz qõ acquirit. hoc autem eſſe potuit ſi alter dominus habuerat ꝓ derelicto:vel deceſſerat ſine herede:nec erat adhuc capta ea pars.

l ¶ Flam7 ſi. bene dico niſi noiatim.nã 7c.7 ſic eſt arg.de toto ad par-

UNIVERSIDAD DE HUELVA

adduci. quia hic nulla est stipulatio propter incertitudinem. ſ; ibi dicit q; tenet datio tutoris ꝛ legatus. vt patet. ff. de le. ij. ſi quis ſeruũ. §. ſi inter. ꝛ de condi. ꝛ demon. falſa.

a Eruditus anda est. quia non apparet cui acquirat stipulatio. nec cui fieret solutio: ꝛ hoc ratione incertitudinis rerum.

Sed ſi sibi. ¶ Caſus.

Item pone sic conmunādo cum precedenti bus. Donam⁹ q; sic stipulatur seruus. pmittis mihi aut titio aut meo dño meo. certe talis stipulatio nō valet. Sz ārium postq; nō valet an tā tum adiectio illius stipulationis vitiatur: an vero etiaꝫ principale: Rñ. q; adiectio tāti vitiatur. Item an iſtius dñi adiectis ſolui poſſit: Reſpō. q; non. q; non iuenit in casibus perſona cōſiſtit ſolutionꝭ q; ſtipulatio ſit re. rōnes ctiā huius. l. vi de in duab⁹. ff. ſeq. Frā.

b Sed ſi sibi. ſeruo.

c Aut primo. domino. aut primo alternatiue: ꝛ ſunt hec propria nomia dominoꝝ.

d Aut ſecundo. dño.

e Probandū. quod et dictum eſt. ff. l. prori.

f Stipulationem. q; tū ad primum ꝛ ſecundum: vt ſubiicit. non qd tum ad ſeruum.

g Adiectionē. No. vtile p̄ inutile non viriat. + fic. ff. ſi cer. pe. certi cōdicto. §. qm. ar. ff. ō reg. iur. Lact⁹. ꝛ. ff. de arb. l. parui. ꝛ facit. ff. co. l. ij.

+ Utile per inutile nō viciat regula nisi eſt ꝛ ſit plene in regula vtile. extra de re iur. cū glo. ibi. in. I pe cunie fune bris. ff. de vtur. ꝛc. cū ſi the. extra ō arbi. ꝛ in. c. maſſana. in fine vbi bo. gl. extra de dec.

b Ex ſtipulatu. p partibus dominicis.

i Locus habet. dic q; ſtitutor erant dñi: ? duos tñ noiauit. vtī pri. l. nā ſic bñ pōt eis totū ſolui ꝛ ptingit liberatio: ꝛ vni eoꝝ tū. Sz qd ſi unꝰ tñ duo quos noiauit: adhuc videt idē vt vel vni eoꝝ totū poſſit ſolui vt liberet ab vtroq;. ꝛ hoc cum poſuit ſibi. ſed. j. prori. reſpon. nō apposuit ſibi.

k Aut mihi. als mihi.

l Aut titio. quo caſu poteſt ſolui titio. vt. ff. de verb. obliga. l. fina. §. cum mihi. Accurſius.

m Dominꝰ. ſ. ſtipulatur ſeruus non adiecto ſibi.

n Non conſiſtit. vllo modo etiam quo ad ſolu. vt bic. ꝛ. ff. eoꝺ. item ſi ſeruus. in fine. Accur.

o Nam cum vtercq; ꝛ vtercq; ponitur vt ei queraꝫ obligatio alternatiue tamen. Azo.

p Adiectus. adiectus enim nō eſt capar obligationis. 1. non ponit vt ei queraꝫ ſtipulatio. Accur.

q Poſſit. magis vnus q; alꝰ. ꝛ ſic nō apparet qꝺ ſit adiectꝰ: cū non apparet qꝺ ſit principalis. ſz vbi alter dūtaxat obligatiōis capar eſſet tenet ſub alternatiue ſecta ſtipulatio. vt. j. de fideiuſ. l. fideiuſſor. acc.

r Cum enim. Et bic. grecum: cuius ſenſus eſt. id eſt cum ſtipulatꝰ eſt primo aut ſecundo non adiecto ſibi.

s Corrumpit. ſcz alternatio.

Seruus meus. ¶ Caſus. Quidaꝫ fur ſubtraxit mihi ſeruū meum ſtichū. ſtichꝰ cū apud furē eſſet ſtipulatꝰ eſt ipſi furi. certe mala chriſtiana furi. qꝺ eo tpe nō fuit apud dñm ſuū ſeruus. an autem ego la

testamentū sit cōfirmatū p aditionē heredis. ¶ Si seruus titij. Titi⁹ τ meuius habebāt seruū cōmunē stichum: iste stichus stipulatus est a meuio h modo. ꝓmittis mihi partē quā habes in me. an talis stipulatio valeat? Rñ. q̄ nō. Si aūt dicat sic. ꝓmittis titio dño meo partem quā habes in me: talis stipulatio valet. Si aūt simpl'r stipuletur sine adiectione psonaꝝ sicuti ꝓmittis partē quaз ī me hēs dare certe talis stipulatio valet: qꝛ est ꝯcepta sine vitio. τ iō sequit euз in cui⁹ psona valere pōt. ¶ Seruus capto. Paterfamilias qdā non bonus armiger sed ex his erat q faciliter absqꝫ ipulsu de equo suo cadunt. h capt⁹ est ab hostibus relictis domi filio τ ꝟuo suo. iste seru⁹ ē stipulat⁹ dño suo. x. cui acqrit hec stipulatio? τ videtur q̄ ad heredē ipsi⁹ captiui ptinet: qꝛ cū seru⁹ simpl'r stipulat: vel aliqd ab alio accepit illud acqrit heredi. Ecōtra v' cū aliud iuris sit ī filio q tūc nō erat ī ptāte cū stipularet: nec postea repit esse ī ptāte: sicut seru⁹ inuenit esse in hereditate. Tñ in ꝓposito nr̄o adhuc manet questio vtrū aliqd videat q̄situ heredi: sicut a filij: cū seru⁹ hereditari⁹ stipl'at defuncto vel futuro heredi. final'r ꝯcludit idē esse in seruo τ in filio τ ꝓbat h argumento qđ sequit. ibi: nā τ fili⁹. qđ satis clarū est. ¶ Cū seru⁹. Ꝑo vsumfr. ī ꝟuo sticho. iste seru⁹ locat opas suas in qnqꝫ annos. moꝛit τ medio tpe locationis: residuū tps locationis q̄rit dño sic em̄ iulianus scripsit. Et ꝓbat h duab⁹ rationibus quas vide p te. pria ibi: nā et si. scđa ibi: nam τ cum. Fran.

q ¶ Mihi. scilicet hec verba.
r ¶ Sine vitio. quia non posuit sibi.
s ¶ Eius. s. titij. τ facit. j. eo. l. antepenul.
t ¶ Capto dño. si habes bis dño p̄mū cum alijs dictionibus sunt ablatiui absoluti: si semel sunt datiui. Et no. q̄ non aperit an sub ꝓprio vel appellatiuo nomine stipuletur domino. vñ non est vis. Accur.

meus[a] et castrensis peculij[b] defuncto filiofamil'. milite anteq̄ adeat institutus hereditatem stipulet: socio qui solus interim dominus iuenit tota stipulatio[c] q̄reretur: quoniam partem[d] non facit hereditas eius[e] que nondum est[f]. nō enim si quis heredē existere[g] filiofami. dixerit statim: τ hereditatē eius iam esse cōsequens erit[h]: cū beneficiū principaliū cōstitutionū[i] in eo locum[k] habeat: vt filiusfamilias de peculio testari possit: quod priuilegium cessat[l] priusq̄ testamentū aditione fuerit cōfirmatum. ¶ Si seruus titij τ meuij partem[m] que meuij est sibi dari stipuletur[n]: nulla stipulatio est: cuз si titio dari stipulatus fuisset: titio[o] acquireret: q̄ si simpliciter[p] concepta est stipulatio: veluti partem eam que meuij est dare spondes: nō adiecto mihi[q] prope est: vt quia sine vitio[r] concepta ē: stipulatio sequatur eius[s] personam cuius potest.

☞ Seruus τ filius acquirunt patri vel domino reuerso quocunqꝫ modo stipulētur: sed si ibi decedat: stipulatio nominatim concepta est nulla: simpliciter concepta valet in seruo. Bar.

¶ Seruus capto dño[t] ab hostibus domino decem dari stipulatus est: quāuis[v] que simpliciter[x] stipulatur: vel ab alio acceperit[y] etiaз ad heredē captiui ptinent[z]: aliudqꝫ sit iuris in persona filij: qꝛ nec tunc fuit in potestate[a] cum stipularetur: nec postea deprehenditur[b] vt seruus in hereditate: tamen in ꝓposito[c] casu potest queri: num ex hac stipulatione nihil acquisituз heredi videatur? quomodo[d] si seruus hereditarius defuncto[e] aut etiam heredi futuro[f] stipulatus fuisset: sed in hac specie[g] seruus filio exequabit. Nam τ si fili⁹ captiui patri suo stipulatus fuit: dari res in pendēti erit. τ si pater apud hostes decesserit nullius momenti videbitur fuisse stipulatio: quoniam alij nō sibi[h] stipulatus est.

☞ Si seruus fructuarius aliqd annuū pro operis stipuletur in initio cuiuslibet anni vsufructuario queret vsufructu durante: pro futuro tempore domino queretur iure suo. h. d. Bar.

¶ Cū seruus † fructuarius operas suas locasset: τ eo nomine pecuniam[i] in annos singulos dari stipulat⁹ esset finito vsufructu domino residui temporis acqri stipulationem Jul. scriptum reliqt. que sentētia mihi videtur firmissima ratione subnixa. Naз et si in annos forte quinqꝫ locatio facta sit: quoniam incertū est vsufruct. in quem diem duraturus sit singuloꝝ annorum in initio cuiusqꝫ anni pecunia fructuario q̄retur ꝟm q̄ non transit ad alterū stipulatio: sed vnicuiqꝫ tantuз acquiritur quantuз ratio iuris[k] permittit. Nam τ cū idem seruus ita stipulatur quātā pecuniam tibi intra illū diem dedero[l] tantum dare spondes: in pendenti[m] est qs ex stipulatu sit habiturus actioneз. si enim ex re fructuarij vel ex operis suis pecuniā dederit fructuario[n]: si v'o aliūde: domino[o] queretur stipulatio.

☞ Quod vni ex possessoribus q̄ri non potest: querit alij cui potest. Bar.

Sceuola. Lex. xix.

v ¶ Eius. mutat casuз.
x ¶ Simpliciter. id est ipersonaliter.
y ¶ Acceperit. per traditionem.
z ¶ Pertinēt. vt. j. 6 ca. l. prima.
a ¶ In potestate. s. fili⁹. Et sic no. q̄ non pendet eius status. vt notat. C. de sententiam pas. l. fi.
b ¶ Deprehenditur. τ sic sibi querit: licet nō sit heres patris.
c ¶ In proposito. quādo non simpliciter sꝫ nominatim stipulatur. M.
d ¶ Quomodo. i. sicut.
e ¶ Defuncto. que nō valet. vt τ. s̄. si cer. pe. l. ei⁹ qui. §. quod si stipulat⁹.
f ¶ Futuro. nominatiз q̄ similiter non valet. vt. s̄. eo. seruus hereditarius.
g ¶ In hac specie. s. quādo nominatim stipulat seruus domino capto.
h ¶ Nō sibi. qui fingitur prima hora captiuitatis mortuus: τ sic mortuo videtur stipulari: quare nō valet. ex p̄dict' no. quia filius τ seruus stipulantes: cū dominus vel etiā pr̄ sunt capti: qꝛ aut nominatim: τ tūc idē est in vtroqꝫ. qꝛ pendet stipu. τ si redeat valet: al's non aut simpl'r τ tūc si redeat idē in vtroqꝫ: quia valet τ acqrit redeūti: si nō redeat seruus heredi: fili⁹ sibi acquirit: sꝫ q̄re plus operat fictio postliminij q̄. l. corne. cuз per postliminiuз indistincte queritur redeunti. sꝫ p corne. non q̄rit heredi indistincte: sed distinguit fili⁹ a seruo? Rñ. facilius dꝫ restitui dñiū ei qui aliquādo fuit q̄ de nouo heredi tribui q nō fuit dñs.

† Iste textꝰ est singu. ad h q̄ si delega. sit alicui sub nomie τ sub nōie dignitat' magis attēdit titlꝰ qꝰ p̄cedit q̄ illud qđ sequit. Tñ hoc is verū pti. ā. in grauioribus τ in extraordinarijs: q: videtur poti⁹ facta persone q̄ dignitati. bolo.

dere nō debeat. vt. j. eo.

a ¶ Meus. al's me⁹. al's meuij. Accur.
b ¶ Peculij. i. filijfa. habētis castrense peculiū.
c ¶ Stipulatio. s. interiз cum pura stipulatio pēdere nō debeat. vt. j. eo. vsufru. sed restituet postea partē heredi adeunti: siue alius siue ipē idē seru⁹ sit institut⁹ vel patri si nō adeat. vt. s̄. de acq. re. do. l. in eo. τ. j. 6 castrē. pecu. filiusfamilias. §. j. Allij aliter dicūt. vt no. in. l. in eo. τ hoc verꝫ ꝓpter duplicē fictionē vt heredi adeunti restituat. scꝫ qꝛ hēditas vicē obtinet dñi. τ qꝛ postea fingitur adita ex die mortis.
d ¶ Partem. i. non facit. vt partem tantū habeaз. nam capio totum. vt. s̄. de leg. j. huiusmodi. §. si titio.
e ¶ Eius. militis.
f ¶ Que nondū est. ante aditionem. si em̄ esset pri⁹ hereditas/ergo pater iure pecu. nō posset occupare: etiaз herede repudiāte. τ ad h q̄ nō prius sit hereditas facit in fine huius. §. τ. s̄. ad le. fal. si filiusfa. τ ar. s̄. de op. leg. l. si heres. vel dic nondū esse. s. eius heredis.
g ¶ Existere. s. posse. vel dic simpliciter.
h ¶ Erit. h casu. lꝫ generaliter verū sit. vt. s̄. de acqui. pos. cuз heredes.
i ¶ Constitutionū. que permittūt filiofa. testari in castrensi pecu. vt insti. qui. non est permis. face. testa. in prin.
k ¶ Locum. i. cū ad hoc institutum est.
l ¶ Cessat. id est non sortitur effectum: adeo vt nō faciat stipula. puraз pendere. et facit. j. de castren. pecu. l. ij.
m ¶ Partem. in semetipso.
n ¶ Stipuletur. ab altero domino vel extraneo. Accur.
o ¶ Titio. in proprio nō distinguitur. vt. s̄. e. l. j. in prin. τ adde quod no. s̄. eodem. l. j.
p ¶ Simpliciter. i. impersonaliter.

i ¶ Pecuniaз. i. de petenda pecu. verum si ante finē anni decedat fructuarius repetit ꝓprietarius per conditionem sine causa: τ h subijcit sed vnicuiqꝫ τc. sꝫ in fructibus fūdi dicvt. s̄. de vsufru. defuncta. τ insti. de re. diui. §. si vero. τ qđ subijcit ꝟm que. i. ex quo quisqꝫ annus inspicit. quasi tot sint stipulatiōes quot anni τ quot p̄statiōes. patet q̄ nō transit. sed cuiqꝫ p suo tpe suo iure querit: vt subijcit. τ. s̄. de vsufr. l. si operas. Sed ꝯtra. j. eo. ti. l. at si qs. §. si operas. vbi dicit q̄ trāsit. sed dic q̄ ad cōmodū nō q̄ ad ius: vt q̄ erat vni⁹ sit alteri⁹. sic τ dr̄ trāsire fortuna ad aleā de vno ad aliū ꝟm. Jo. sꝫ ꝟm. M. trāsit. s. in gn̄e nō ī spē. vel trāsit scꝫ ius. quo em̄ iure vn⁹ petit τ alter nō trāsit. s. res nō em̄ eadē res petit. τ adde qđ ibi no. Itē facit. C. de aduoca. diuer. iudi. post duos. §. is. τ. s̄. de verb. oblig. pluribus. §. de hac.
k ¶ Ratio iuris. id est tādiu ex ea stipu. fructuario querit q̄diu durat vsufr. vñ sequit vt istius anni stipu. cōmissa sit fructuario sequentis sit in pēdēti nec imerito. nā τc. sꝫ nō placet ꝟm Jo. q̄ pura stipulatio sit ī pēdēti. vt. j. e. vsufruct⁹. lꝫ sit incertū quot τ quoꝝ ānoꝝ alterutri actio cōpetitura sit: cōtinua ergo hñ dico esse dubiū ratiōe sequētis [illegible] cui q̄rat. nā τ sequēti casu est dubiū nec tñ ibi dicitur pendere.
l ¶ Dedero. id est mutuauero.
m ¶ In pendenti. i. incertū ratione futuri temporis: sed non p̄sen[illegible] vt diri. s̄. de vsufr. sed τ si qs. §. interdum.
n ¶ Fructuario. s. queritur actio.
o ¶ Domino. id est proprietario.

Si alienus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

SI alienus seruus. ¶ Casus. Stichus seruꝰ tibi ꝛ mihi bona fide seruiet: vtri ex re mea aliquid acquirit. q̃rit an hoc cõmune sit mihi ꝛ tibi. Rñ. q̃ vtr̃i ad me pt̃inet. ꝛ pbatur. nã ita est in veris dñis: quo tempe pot vtr̃i acquiri q̃rit vtr̃iq. sinautem nõ potest vtr̃i acquiri quæritur alteri soli totus. agitur sic erit in nõ presenti casu, si iste seruꝰ nõ potest tibi q̃rere mihi totũ queratur. Frã.

a ¶ Ratio naturalis. vt C. de acqui. re. do. q bona. §. i. §. cuilus ratio est ꝛa. vt i. ꝛa. §. de vsufruc. si seruo fructuario. §. si duos. vbi vnã domi diuꝰ dicit. q̃ri dño ꝑprietatis. vel sol. vt ibi.

b ¶ Solu. q. d. sine acq̃situm volens ei tãtum que rere sine vtr̃iq; cum alq̃ ex re que sua non est sed alterius querere nõ possit. vt. §. de acquiren. re. domi. si seruus. §. in hoc est contra. §. e. si cũ duorum. Solu. vt ibi.

c ¶ Nam et in veris. probat ꝑ simile: merito nãq; ꝛc. ·

d ¶ Acquiritur. i. acquiri potest.

e ¶ Nõ acquiratur. id est acquiri possit.

LIber bõ. ¶ Casus. Titius liber bõ credens se esse seruus meũ mihi bona fide seruebat: ipse ex opis suis stipulat a quodas extraneo stichus: qui suus est: an mihi cũ acqrat: Rñ. q̃ sic. nam: si vere seruꝰ meꝰ esset mihi ex tali stipulatione quereret: ꝛ probat hoc a simili: q̃ si ex re mea q̃rit q̃ meus est: sibi acqrit. ¶ Apud Labeonem. Pulcher. s. l eo sic pone casus. Quidã pfami. bẽbat filium ꝛ filiam in sua potestate. mortẽ pfamil. ista filia nihil petijt de hereditate pr̃na: credens se nullã partẽ habere in bonis patris. interim frater eius filiã pcreauit: quam moriẽs reliquit infantẽ cui dati sunt tutores. Isti tutores i petrauerũt seruo auito. i. seruo aui ipsius pupille: vt sc̃z stipularet certã summã pecunie ab bis q̃ hereditatẽ paternã emerant. Huic q̃rit vtrũ isti pupille aliq̃d sit acquisitũ? Rñ. ꝓmo q̃ seruꝰ semp q̃rit sue possessori. Tũ si res que sunt vendite ꝑ tutores sunt cõmunes pupille: ꝛ alteri nõ totũ q̃ritur pupille per seruũ sed vtr̃iq; eorum. Fran.

f ¶ Si stipulatur. ab extraneo.

g ¶ Ex re mea. puta domum locando meam. vel alꝫ cõtrahendo in re mea. Accursius.

h ¶ Ipsius. scilicet liberi hominis.

i ¶ Magis est vt mihi. vt. §. de acqui. re. do. l. qui bona fide. in princi. Nec obest q̃ se nõ credebat dominum liber homo. arg. §. de iur. ꝛ fac. igno. l. regula. §. qui ignorauit. Accur.

k ¶ Esset meꝰ. alle liber homo: ꝛ stipularet stichum alienũ. Et no. simi litudinẽ ista: quia censet vt seruus.

l ¶ Nec enim. stichus seruus liberi hominis.

m ¶ In peculio. i. patrimonio: quod ad eũ spectat: sic ꝛ. §. ad treb. l. cogi. circa prin. habet enim duplici iure peculium. vt. §. de pecu. l. huic. §. pe. ꝛ quod fuit ita. etiam dic. i. remaneret etiaꝫ post stipulationem ꝑ Azo. sic. ꝛ. tit. i. l. si mãdato meo. Vel aliter bene dico q̃ similitudo ꝑ Azo. sic. ꝛ. tit. i. l. si mãdato meo. bona fide possessus: non tamen tãquam liber: bãc seruũ ꝛ liberũ hominẽ bona fide possessus: non tamen tãquam liber: vt sicut seruus stip. peculium nihil agit vt querat: sic bic non ꝛat. Vel tertio nõ fit stichus peculij acquirẽtis: quia non eus acquirit: sed eius obligationes. vel quarto ly. habeat vt seruꝰ liber homo possessus non tenẽtur habet peculium.

n ¶ Ex re mea. subaudi stichum qui ꝛc.

o ¶ Stipulatur. predictus liber homo.

p ¶ Sibi acquiret. q̃ quod mihi acquirere non potest liber homo bona fide possessus. hoc sibi acquirit excepta possessione. vt. §. de acqui. rerum do. liber homo. in. fi.

q ¶ In sua potestate. s. cõstitutus dũ viueret.

r ¶ Nihil ad se. cũ medietas pertineret. ꝛ sic errabat I. hec credẽs q̃ hereditas nõ ptineret ad seminas. vel in facto credẽs se erheredatam.

s ¶ Seruo auito. communi istius puelle: ꝛ amite sue errantio.

SI alienus seruus duobus bona fide seruiens ex vnius eorum re acquirat: ratio[a] facit vt ei ex cuius re aliquid acq̃siuit id totum ei acquirat: siue ei soli[b] siue quasi duob⁹ seruiat: nam ꝛ in veris[c] dominis quoticns vtriq; acq̃rit[d]: totiens partes acquirit: ceterũ si alij non acqrat[e] aliuꝫ solidũ habiturus: igit eadem ratio erit ꝛ in ꝓpositio: vt hic seruus alienus qui mihi ꝛ tibi bona fide seruit mihi insolidum ex re mea acquirat: quia tibi non potest acquiri: q̃ non sit ex re tua.

☞ Liber bono bona fide possessus q̃s non potest querere sibi querit possessori: quod non potest querere possessori querit sibi. Bartolus.

Paulus. Lex. xx.

LIber homo qui bona fide mihi seruit si stipulat[f] ex re mea[g] vel ex operis suis stichum qui ipsi[h] est magis[i] est vt mihi acquirat: q̃ et si seruus cẽt meus[k] acquireret mihi nec eius illud dici debet quasi ille quoq; in peculio[m] eius esset. sed et si ex re mea[n] qui meus est stipulatur[o]: sibi acquiret[p].

☞ Cum tractat de cõmodo filij existentis sui heredis eum facit heredem etiam errantem: ius ignorantem. h. d. Bar.

¶ Apud Labeonem ita scriptum est filiũ ꝛ filiam in sua ptãte[q] pater intestatus reliqt. Filia eo animo fuit semper vt estimaret nihil ad se ex hereditate patris pertinere: deinde frater eius filiã pro creauit: ꝛ eam infantem reliquit: tutores autem seruo auito[s] eius imperauerunt/ vt ab eo cui res aui hereditatis vendicrinẽ stipularetur[t] quanta[v] pecunia ad cum[x] peruenisset[y] ex ea stipulatione ne quid[z] pupille acquisitus sit peto referibas: Paul⁹ respõd. Est quidem verũ bona fide possessum seruus ex re eius cui seruit stipulantem possessori acqrere[a]: sed ꝛ si res q̃ ex hereditate aui cõmunes fuerunt in venditione hereditatis venerunt: non videt ex re pupille totũ pecium stipulari: ideoq; vtriscz acquirit[b].

☞ Stipulatio alternatiua inter personas quibus equaliter potest queri vitiatur. hoc dicit Bar.

Vlpianus. Lex. xxi.

SI seruus communis ita stipuletur kalendis ianuarijs decem titio aut meuio dñis vter eorum tunc viuet dare spondes: inutile esse stipulationem Julia. scribit: q̃ non possit[c] in pendẽti esse stipulatio: nec apparere vtri eorum sit acquisitum.

Neratius. Lex. xxii.

SEruum fructuarium ex re domini[d] inutiliter fructuario stipulari dño[e] ex re fructuarij vtiliter stipulari.

Paulus. Lex. xxiii.

EAdem de eo dicenda sunt: cui[f] vsus legatus est.

t ¶ Ab eo. s. emptore.

v ¶ Vẽdiderit. tutores.

x ¶ Stipularetur. seruus auitus.

y ¶ Quãta pecunia. supple tñ precij quãta pecunia. i. ree hereditaria.

z ¶ Ad eum. id est empto rẽ ꝛc. sic ꝛ. §. de lega. iij. l. quisquis.

a ¶ Peruenisset. id est puenire deberet. vel dic ad eum seruum stipulãtez: ꝛ tunc propie accipitur pecunia.

b ¶ Ne quid. id est an.

c ¶ Acquirere. vt. §. de acqui. re. do. l. acquirit. §. de bis.

d ¶ Acquirit. non dicas seruum noiatim pupille stipulatũ: q̃ tunc totũ ei acqreret. vt. §. l. prolde. §. si seruꝰ. §. simpliciter. Item adhuc ob. in ea. l. §. sed si iussu. q̃ dicit totũ q̃ri iubẽti: sed hic iussit tutor qui loco dñi est vt. §. de fur. interdũ. §. q tutelã. R. §. sm Azo. in spectu effectu q̃rit vtriq; nam pupilla pro medietate tenet restituere sicut ꝛ cum nominatim ex re vnius stipu. vt. §. l. pe. ꝛ l. si ex re. §. i. Alij. vt Jo. q̃ etiam a principio non queritur nisi pro dimidia. ꝛ hoc ex verbo q̃ data pecu. ꝛc. q. d. pro sua parte tantũ. ꝛ sic iussus non trahatur ad partes amite. arg. §. de vsufruc. l. si seruo fructuarius. §. si duos. ibi. ꝛ ait. Tertij dicunt pro dodrãte queri pupille. nam semisses eo q̃ bona fide possidet quadrantem: quia domina vt ꝛ amita.

SI seruus cõmunis. ¶ Casus. Seruus cõis titij: ꝛ meuij ita stipulat[g] est a sempronio. semproni dabis dñis meis titio aut meuio decem kalendis ianuarij. illi scilz qui reperietur esse viuus. an talis stipulatio valeat: Rñ. q̃ non. q̃ non põt esse in pendẽti: nec potest apparere cui dominorum sit acqsitũ per talem stipulationẽ. Fran.

c ¶ Non possit. supple dici vel etiam nil subaudias. ꝛ est ratio: q̃ etiaꝫ ab initio nulla est/ ideo non pendet. ꝛ facit. §. c. l. item si seruus. cuj. §. ꝛ. j. de so. qui res. §. si seruus. nec ob. §. c. §. si seruꝰ communis meuij. et de castrẽ. pecu. §. fina. in fi. quia ibi non fuit nulla. sed nec ibi pẽdet ratione ꝓfentis status: vt ibi dixi. ꝛ eo. modo solue. §. de vsufr. sed ꝛ si quis. §. interdum. Accur.

SEruum fructuarij. ¶ Casus. Habeo vsumfru. in seruo titij: iste seruus stipulatur mihi ex re titij dñi sui. certe talis stipulatio est inutilis. Si autẽ stipuletur domino ex re fructuarij: talis stipulatio est vtilis. Idem est m seruo in quo habeo vsum tantũ. Item si duo habent vsumfru. in seruo: ꝛ seruus stipulatur vni ex operis suis queritur tantũ illi pro sua parte quam habet in seruo sc̃z pro parte vsufruct⁹. b. d. cũ duabus. ll. seq. Fran.

f ¶ Domini. sc̃z proprietarij.

g ¶ Domino. scilicet nominatiz. ꝛ sic fol. contra. §. de acquiren. re. do. l. per seruum. §. i. ibi neq; enim ꝛc. nam ibi inperfonaliter. vel ibi ex l. per seruum. §. i. ibi neq; enim ꝛc. nam ibi inperfonaliter. vel ibi ex re fructuarius. ꝛ de vsufruc. §. fa. vt. §. j. co. l. pe. ꝛ facit. §. b. l. per seruus. §. fructuarius. ꝛ de vsufruc. §. ꝛ si. §. questionis. Item videtur contra. §. eo. l. i. §. penul. sed exponi vt ibi: ratio enim huius diuersitatis est: quia in primo est extra rem operã. Item ꝛ quia domini condi. non potest facere deteriorẽ: sed melioremꝫ potest: vt in secundo.

b ¶ Eadem. Cui. sup. de eo cui ꝛc. ꝛ dic scilicet si stipularetur ex re alterius. scilicet vsuarij: nam ex operis suis vsuario stipulanon

Similitudo est ꝛ ꝑ. §. de his inter liberum hominem bona fide possessus ꝛ seruum alienum. Et no. differentiam inter

nem accipere nomine vnius domini. Quid autem erit iste seruus cõmunis non stipulatur nominatim vni dominorum/tamen vnus dominus iussit eum stipulari sibi: an illi soli queritur. Respon. ꝙ sic. l. sequen. continua cum ista. Fran.

a ¶ Acquirit. vt. j. l. ult. pri. Accursius.

b ¶ Oibus. vt. ff. de posit. l. j. §. si duozũ. z. j. l. pinde. z. ff. de acq. re. do. cõmunis seruus. z hoc nisi propria nomina dñoz ponat: quod dic: vt no. j. eo. l. si cõmunis seru⁹ ita stipulet. Ité fallit quod hic dicit quãdo vni tantũ põt queri. vt. ff. l. j. §. cõmunis. in fi. §. z p scio. l. verum. §. si seruo.

c ¶ Habent. scz acquirit.

d ¶ Licet. i. licitum est.

e ¶ Et. id est seruo.

f ¶ Jussu. scz vbi vn⁹ iussit: aliuz nominat: si res pertinet ad iubentem ei queritur: si ad nominatuz ei queritur: si ad neutrum ꝑualet nommatio. vt. C. per quos. per. l. si duo. ꝑm Jo. vel dic ꝑm Azo. vt ibi no. Accur.

g ¶ Dominum. ſ. stipuletur: z simpliciter.

h ¶ Filius. facit. ff. l. pri. i. j. rñ. z. §. fed z si non.

i ¶ Roide. ¶ Cas⁹. Jsta lex cõtinuatur ad superiores duas proximas vbi dicebat ꝙ serui acgrunt dñis si iussit stipulare. in hac pona mit alia exẽpla: que clara sũt in textu. ¶ Si seruus cõmunis. Quattuor erant qui habebant seruum communez/tutius/meumus/seius/z sempronius: z sunt eẽles in portionibus. iste seruus stipulatur sic. heres tici ꝓmittis. c. dare meuio domino meo. illic promittit certe huic soli meuio ac quirunturur ista. c. Si autez seruus iste stipuletur hoc modo ab vno domino rum: heres tici ꝓmittis dare dominis meis. c. tũc cuilibet dominoũ acquiritur ꝓ portione quam habet in seruo: ita vt cuilibet acquirantur. xxvj. z xxv. remaneant stipuletur vel quaqz alia ratione acquirit[a] / oibus[b] ꝓ parte qua dominiũ in eo habent[c] acquirit.

¶ Licet[d] aũt ei[e] nominatim alicui ex dñis stipulari vel traditam accipere rem vt ei soli acquirat.

¶ Sed z si nõ vni nominatim domino stipulet⁹: sed iussu[f] vnius dñoz⁹ hoc iure vtimur vt soli ei acquirat cui⁹ iussu stipulat⁹ est.

Pomponius. Lex. vj.

Filius[h] recte dicebat et ꝑ traditionem accipiendo/z deponẽdo / cõmodandoqz posse ei soli acquiri qui iussit: que sententia cassiꝰ z sabini dicitur.

Ulpianus. Lex. vij.

Roinde z si quattuor forte domios habuit: et duoꝝ dominozũ iussu stipulatus[i] fit: his solis acquiret q iusserunt: magisqz est vt non equaliter: sed ꝓ portione dominica totũ[k] eis acquiratur. Idez puto z si nominatim eis stipulatus ꝓponatur: nam z si[l] omnium iussu stipulat⁹ fit: vel omnibus nominatim[m] nõ dubitaremus omnibus ꝓ dominicis cum portionib⁹[n] nõ ꝓ virilibus acquirere.

¶ Qui stipulatur ab vno ex dominis si alteri nominatim vel iubẽti/valet stipulatio in totum: vel ꝓ portionibus dominicis aliorum. Bar.

¶ Si seruus cõmunis ab vno ex socijs stipulatus fit: siquidem nominatiz alteri socio ci soli[o] debetur: si naũtẽ sine vlla adiectione[p] pure stipulatus fit/ reliquas partes seruus ceteris omnibus socijs ꝓter eam[q] partez ex qua[r] promisso⁹ dominus esset acquiret: sed si iussu vnius socij[s] stipulatus esset: idem iuris est: quod esset si eidem socio vel[t] nominatim dari stipulatus esset.

tem. vt no. ff. de vſur. l. qui scit. in prin. Accur.

m ¶ Nominatim. i. expressum: ita scilz omnibus dñis meis vel etiã expressis nominibus ꝓprijs. ita tamẽ ꝙ precedãt appellatiua. nisi sic exponeres esset contra. j. eo. si cõmunis seruus ita. in prin.

n ¶ Portionibus. ſ. dominicis.

¶ Quod vni nõ potest queri queritur alteri cui potest. b. d. Bar.

¶ Interdum etiam si neqz iussu neqz nominatiz alteri ex dominis stipuletur vni tñ soli acquirere[u] cum Juliano placuit: vtputa si quid forte stipular etur quod vtriqz acquiri non potest: veluti si scriuitutez ad fundum cozneliacum stipulatus est: qui fundus sempronij erat: id est alterius ex dominis ei soli acquirit.

Gaius. Lex. viij.

Item si alter ex dñis vxoꝛi ducturus sit: et huic seruo[v] dos promittatur.

Ulpianus. Lex. ix.

Item si seruus duoꝝ titij z meuij hominem qui titij erat stipulat⁹ fuerit[y]: ei soli[z] acquirit cuius non fuit. Sed si stipulatus sit stichum[a] sic ct meuio z titio dare spondes: totum cum meuio acquirit: quod enim alteri ex dominis acquirere non potest/id ad cum qui ad obligationem admittitur pertinet[b].

¶ Qui stipulatur pluribus dominis quibus equaliter potest queri alternatiue inutiliter stipulatur: secus si sibi primo: quia tunc domini vt adiecti habentur: idem si vni queri non possit: quia habebitur vt adiect⁹. hoc dicit cũ quattuor. ll. seq. Bartolus.

¶ Si z si cum[c] duos dominos seruus haberet stipulatus fuerit illi aut illi dominis suis: quzitus est an sic cõstet[d] stipulatio? Cassius inutilem[e] stipulationem scripsit[f]: z iulianus cassiꝰ sentẽtiam probat: cogz iure vtimur.

Julianus. Lex. x.

Sed et si ita stipuletur Titio decez: aut Octuio fundum dare spondes: quia incertum est vtri eorum acquisierit[g] actionem: idcirco inutilis[h] sti-

Argumentũ de toto ad partem an ꝓcedat z an de pte ad totum.

o ¶ Ei soli. scilicet nominato. vt z. ff. de vſufruc. ſz si quis. §. seru⁹ fruc. z. j. de accep. l. an inutilis. §. accepto.

p ¶ Illa adiectione. scilicet domini.

q ¶ Preter eaz. i. quotã. puta dimidiam vel tertiam. Accur.

r ¶ Ex qua. i. quota ſm Jo. vel dic ex qua facere ſimplicem relationez vt partem ad rem acquisitam. z qua ad partez ſer ui referatur. nã quã pars tem habeat in ſeruo ean dem in re ꝓmiſſa retinet ſtipulatione: quantũ ad eaz partẽ habita ꝓ nulla. ſed videſ quod vni acquiri nõ poteſt / totuz alijs querak. vt. j. e. l. ité ſi ſeruus. ij. reſpõ. ſ. illõ de bis que acquiruntur: hic non queritur ꝓ parte ꝓmittẽtis. vel reteneo habetur loco acquiſitionis. z ſic non ob. item 2tra. ff. ꝓ ſocio. l. verũ. §. ſi communi ſeruo. Sz aliud in legato relicto ſeruo cõmuni ab vno ex dominis: cũ liberalitas large interpretanda ſit q̃ h in ſtipulatione que non eſt ex cauſa liberalitatis. vel ibi contẽplatione ſocij reliquit. z eodem modo ſol. ff. de condi. et demon. l. qui heredi. §. fi. et ad. l. fal. l. plautius vel plene dic. vt in. d. l. ꝓ ſocio.

s ¶ Socij. vt. j. reſpõ. buius. §.

t ¶ Vel. ꝓ etiam.

v ¶ Acquirere. imo nulli vt. ff. de ſer. le. l. z ſi. maxime teſtameñti factio. ſz aliud in legato quod ſeruo relictum ita demum valet ſi eo facto libo poſſet valere. vt. ff. de leg. ij. debitor. §. fi. ſz ei libero cum nõ haberet fundũ/ non poſſet ei ſeruitus le-

gari vel acquiri. z facit. j. eo. ſi communis ſeruus.

x ¶ Item ſi alter. Seruo. ſcilicet communi. z facit. ff. ti. j. l. ſiid qõ z quod ibi no. Accur.

y ¶ Item ſi ſeruus. Stipulatus fuerit. vel ſibi vel imperſonaliter. de alijs enim ſequitur. z dicab extraneo. alꝰ confunderetur ꝓ parte. vt z. ff. l. ꝓinde. §. ſi ſeruus cõmunis. Jo. z facit inſti. eo. in fi.

z ¶ Ei ſoli. ſcilicet dari.

a ¶ Stichum. qui erat titij.

b ¶ Pertinet. vt z. ff. eo. l. j. §. communis. ſed contra. ff. eo. ꝓinde. §. ſi ſeruus communis. ij. reſpon. Sol. vt ibi.

c ¶ Sed z ſi cum. tractat hic. §. quando ſeruus duoꝝ vel pluriuz ſtipulatur incertum vel incerto modo.

d ¶ Conſtet. id eſt valeat.

e ¶ Inutilẽ. oĩno. z eſt ratio. vt. j. l. pri. z. l. ſeq. i fi. z. l. nã. z. j. e. ſi ſuꝰ cõis ita. ſed ff. eo. l. j. §. pe. So. vt ibi. Ité ff. de fideiuſ. l. fideiuſſor oblig. in prin. ſ. ibi valet acceſſoria rõne ꝓncipalis valide cui adheret.

f ¶ Scripſit. z bene. Accur.

g ¶ Sed z ſi ita. Acqſierit. z ſic fieri ſolutionẽ noluit.

h ¶ Inutilis. Nõ. ratione incertitudinis neutrũ valet. ſicz. ff. de teſta. tu. l. duo. z de manu. teſta. cuz ex pluribus. ſed non videtur bene adduci.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

adduci. quia hic nulla est stipulatio propter incertitudinem. ℌ ibi dicq̃ tenet dato tutorio ꝛ legatus. vt patet. ℣. de le. ij. ℌ quis seruũ. §. ℌ si inter. ꝛ de condi. ꝛ demon. falsa.

a Erit tamen de cauta. quia non apparet cui acquirat stipulatio. nec cui fieret solutio: ꝛ hoc ratione incertitudinis rerum.

Sed ℌ sibi. ¶ Cas⁹.

Item pone sic conuenio dño cum precedenti bus. Donam ꝑ sticℏ pulatur seruus. ꝑmittis mihi aut titio aut meuio dñis meis. certe talis stipulatio nõ valet. Sz q̃ri tur postq̃ nõ valet an tã tum adiectio effectus stipulationis vitietur: an vero etiaz principale: Rñ. q̃ adiectio tãtũ vitiabitur. Item an istis dñis adictis solui possit: Respõ. q̃ non. q̃ non fuerit in cuius persona cõsistit solutio: neq; stipulatio ẽre ꝛc. rõnes etiã huius. l. vi de in duab⁹. ll. seq. Frã.

b ¶ Sed si sibi. seruo.

c ¶ Aut primo. domino. aut primo alternatiue: ꝛ sunt hec propria nomia dominorum.

d ¶ Aut secundo. dño.

e ¶ Probandũ. quod et dictum est. ℣. l. ꝓpri.

f ¶ Stipulationem. ℌtũ ad primum ꝛ secundũ: vt subiicit. non quãtum ad seruum.

g ¶ Adiectione. Nõ. vtile ẽ p inutile non vitiat. + sic. ℣. si cer. pe. certi cõdicio. ℌ. qñ. ar. ℣. j. ff. ꝛeg. iur. l. act⁹. ꝛ. ℣. de arb. l. parui. ꝛ facit. ℣. co. l. ij.

b ¶ Et stipulatu. p partibus dominicis.

i ¶ Locuz habeat. dic q̃ ꝛtuor erant dñi: ꝛ duos tm̃ noiauit. vtrũ pti. l. nã sic bñ põt eis totũ solui ꝛ tm̃ tenetur liberatio ꝛ vni eorũ. Sz q̃ si fuit tm̃ duo quos noiauit: adhuc videt idẽ vt vni eoz to tũ possit solui vt liberet ab vtroq;. ꝛ hoc cum possit sibi. sed. j. ꝓpri. respon. nõ apposuit sibi.

k ¶ Mihi. als mihil.

l ¶ Aut titio. quo casu potest solui titio. vt. ℣. de verb. obligia. l. fina. §. cum mihi. Accurs.

m ¶ Dominis. s. stipulatur seruus non adiecto sibi.

n ¶ Non consilit. vllo modo etiam quo ad solu. vt hic. ꝛ. ℣. eod. item si seruus. in fine. Accur.

o ¶ Am cum vtercq;. Capar. i. vtercq; ponitur vt ei queraz obligatio alternatiue tamen. Azo.

p ¶ Adiectus. adiectus enim nõ est capax obligationis. i. non ponit vt ei queraz stipulatio. Accur.

q ¶ Possit. magis vnus q̃ ali⁹. ꝛ sic nõ apparet qs sit adiect⁹: cũ non apparet qs sit principalis. ℌ vbi alter vũtarat obligatiõis capax esset tenet sub alternatiõe ẽctã stipulatio. vt. ℌ. de fideiuss. l. fideiussor. accur.

r ¶ Am enim. Alt hic. grecum: cuius sensus est. id est cum ℌtipulat⁹ est primo aut secundo non adiecto sibi.

s ¶ Corrumpit. sz alter matio.

¶ Erus meus. ¶ Casus. Quidaz fur subtraxit mihi seruũ meum sticℏ. ℌ sticℏ cũ apud furẽ esset stipulat⁹ est ipsi furi. certe mul ta q̃rit actio furi. q̃ co tpe nõ fuit apud dñm suũ seruus. an autem ego domin⁹ serui possiz agere ex hac stipulatione: Rñ. q̃ non. Si vo iste seruus esset stipulatus non facta mentione furis: nec dñi: ℌs ipse furi seruus esset stipulatus non facta mentione furis: nec dñi: ℌs ipse furi ter vt dicit glo. mihi domino acquirit actio. Sed ponamus q̃ iste ser ter vt dicit glo. mihi domino acquirit actio. Sed ponamus q̃ iste ser tus sic implonaliter stipulatus sit ex re furẽ: ꝛ ficõs habuit q̃ stipu latus fuit seruꝰ: an fur possit ꝺ repetere a dño seru actione mandati de peculio: Rñ. q̃ non immo remanet apud dñm. Fran.

¶ Non seruiret. Alij hñt mihi: ꝛ tũc dic q̃ istud statim ꝑbat nõ ẽt: ℌsi dicat mala est ratio. q̃ ꝛ si mihi dominus seruiat/ nõ tamẽ furi acquirtur ex tali stipu. vt ꝛ. ℣. de l. seruꝰ alien⁹. Vt ergo sit bona rõ dic cũ stipulatũ furi bis ꝗbis: ꝑmittis ei cui seruio: ꝛ sic per ꝛequẽtiã stipulatus est furi cuz ei seruiat. sed tamen ei nõ acqrit cũ sit malefideipossessor: nec dño vt subiicit. et. ℣. de acqui. pos. l. j. §. ℌ p euz. vel ℌm. R. dic etiã rõne ista ex qua videbat: quia enim nõ mihi ℌs furi seruiebat: ꝛ ab ipo nõ a me possidebatur ei stipulari posse credebat quod hic remouet: ꝛ ℌm hoc est ratio remotiua: ꝛ est hec eadem cum prima: alij habent ei. ꝛtunc ei nõ seruiret. ſ. sicut ei possit quere re: quia nõ bona fide. vt in. d. l. de acqui. pos.

v ¶ Stipulat⁹ est. imperſonaliter.

x ¶ Mandati. ℌ pecu. cũ forte ex re furis sit ℌtipulatus sicut ℌ vsufructuarius ℌtipu. dominoꝛ re fructuarij acquirit dominio. sed ꝛ dition e fine causa reddit fructuario. sed hic secus ℌm Jo.

¶ Jue mihi. ¶ Casꝰ Seruus meꝰ quali tercũqz stipuletur siue dicendo/ ꝑmittis domino meo: siue promittz/ mihi siue ꝑmittis seruo domini mei: siue tm̃ promittz dare: semp mihi acqrit seruus meus. Fran.

y ¶ Siue. facit. ℣. e. l. j. in ꝓin. ꝛ quod ibi nõ.

¶ Eruꝰ hereditariꝰ. ¶ Casus. Mortuꝰ est titius q̃ heredes suus fecit meuium. erat autez in titij hereditate seruus q̃dam. iste seruus nõ duz adita hereditate ℌtipulatus est futuro heredi meuio. an talis ℌtipulatio valeat. Rñ. q̃ non. Fran.

z ¶ Nominatim. puta titio ꝛ sic nõ valet cũ quasi extraneo ℌtipuleꝝ. vt. j. eo. seruus alienus. secus si appellatiuo tm̃. vt. j. eo. l. ſi ex re. ℣. ſi. q̃ est cõtra. sed secus ſi neqz ꝓprio neqz appellatiuõ/ sed simpliciter. vt j. eo. ſi seruꝰ hereditarius. ꝛ. ℣. de pac. ſi vnus. in fi. ꝛ qꝛs casibus valet. Alij dicunt q̃ hec corrigit ꝑ. l. ſi ex re. quod non placet.

¶ Jcõis seruus. ¶ Casus. Habebamus tu ꝛ ego seruũ cõmunẽ ꝛ ego habebam fundũ iuꝛta fundũ titij: tu vo ibi millũ fundũ babebas. ℌtipulatus est seruus noster cõis a titio actũ vel iter per fundũ suum ad meum: sine expressione nominis mei vel tui: ista seruit⁹ itineris vel actus soli mihi potest acquiri: non tibi: cum nullum ibi fundus habeas. q̃ si tu etiam ibi fundum habeas acquiritur etiã tibi ℌ solidũ/ ꝛ mihi ℌ solidum seruitus. Fran.

a ¶ Si cõmunis. vt ꝛ. ℣. eo. proinde. in fi. ꝛ. l. seq.

b ¶ Fundũ babeas. vel eundẽ cõmunez mecũ. vt. ℣. de ser. vrb. ꝓdio. si vnus vel alium tuũ ꝓpium. Accur.

c ¶ Quoz. als mihi. als tibi. ꝛ in idem recidit. ꝛ quod dicit insoliduz ideo quia non potest diuidi. vt. ℣. dever. obl. l. ij. circa ꝓin. sed contra huic. l. ℣. de serui. leg. l. ꝛ si marume. secus in relicto seruatur: nec ime huic. l. ℣. de serui. leg. l. ꝛ si marume. secus in relicto seruatur: nec imerito. cuz in multis mueniatur aliud statutum in ꝓmissis: ꝛ aliud in relictis ſm Azo. ꝛ adde rationẽ. vt dixi. ℣. ꝓinde. in fi. ueniaꝝ in relictis ſm Azo. ꝛ adde rationẽ. vt dixi. ℣. ꝓinde. in fi.

¶ Jerus cõmunis. ¶ Casus. Filiusfami. miles defunctꝰ ſ stituit heredem qui nondum adiuit hereditatem. erat autẽ seruꝰ cõmunis ipsius filiſa. ꝛ titij: qui seruꝰ ℌtipulatus est dominis suis. queritur nis ipsius filiſa. ꝛ titij: qui seruꝰ ℌtipulatus est dominis suis. queritur cui acquiratur ex hac stipulatione. Rñ. q̃ soli titio. nam seruus est heredi cui acquiratur ex hac stipulatione. Rñ. q̃ soli titio. nam seruus est heredi tarius. nec põt hereditati filiſamil. mortui queri. q̃ nondũ censetur esse alicuius q̃diu non est adita. nec põt queri ei q̃ dicit heres esse quia non statim postq̃ institutus est censet heres. nã illud primleguz non intrat. sed ꝛ si babes quia ꝛc. iuꝛta primum rñ. scilz sab. quia

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

testamentū sit cōfirmatā p additionē heredis. ¶ Si seruus titij. Titi⁹ ⁊ meus habebāt seruū cōmunē stichum: iste stichus stipulatus est a meuio habebāt seruū cōmunē stichum: iste stichus stipulatus est a meuio h modo. ꝯmittis mihi partē quā habes in me, an talis stipulatio valeat: ꝙ ſñ. Si aūt dicat sic. ꝯmittis titio ꝺño meo partem quā habes in me: talis stipulatio valet. Si aūt ſimplr stipuletur sine adiectione pſonaꝝ: ſicuti ꝯmittis partē quaꝝ ime bēs dare certe talis ſtipulatio valet: ꝙ eſt ꝛcepta ſine vitio. ⁊ ió ſequit cuꝫ in cui⁹ pſona valere pōt.

¶ Seruus capto. ¶ Patre familias qđā non bonus armiger ſed ex his erat q faciliter abſq; ipſi⁹ iuſſu de equo ſuo cadunt. h capt⁹ eſt ab hoſtibus relictiſ domi filio ſuo ſuo. iſte ſeruꝰ ẽ ſtipulat⁹ ꝺño ſuo. ꝛ. cui acq; hec ſtipulatio: ⁊ videtur q⁹ ad heredē ipſi⁹ captiui ptinet: ꝙ cū ſeruꝰ ſimplr ſtipulaſ: vel aliqđ ab alio accepit illud acq; hereꝺi. Ecōtrayſ cū aliud in tris ſit ſi filio q̄tūc nō erat i pātē cū ſtipulaꝛef: nec poſtea repit eſſe i pātē: ſicut ſeruꝰ imunē eſſe in hereditate. Zi in ꝓpoſito nō adhuc manet quę ſtio vtrū aliqđ videat q̄ ſitū h heredi: ſicut a ſili⁹ cū ſeruꝰ hereditarij ſtipłaſ defuncto vel futuro here di. finał⁹ ꝛcludit idē eſſe in ſeruo ⁊ in filio ⁊ ꝙbat h argumento qō ſequiſ. ibi: nā ⁊ filiꝰ. qō ſatis clarū eſt. ¶ Cū ſeruꝰ. ¶ Hēo vſumfr. i fuo ſticho. iſte ſeruꝰ locat opas ſuas in quaꝫ annos. monoꝛme dio tpe locationis: reſiduuꝫ tp̄s locationis q̄rit ꝺño ſic em iulianus ſcripſit. Et ꝙbat h ꝺuab⁹ rationibus quas vide p tpia ibi: nā et ſi.ſcꝺ aibi: nam ⁊ cum. Fran.

a ¶ Meus. als me⁹. als meuij. Accur.

b ¶ Peculij. i. filiſa. habētis caſtrenſe peculiū.

c ¶ Stipulatio. ſ. mteriꝫ cum pura ſtipulatio pēdere nō ꝺebeat. vt. j. eo. vſufru. ſed reſtituet poſtea partē heredi. adeuntiſiue alius ſiue ipe ide ſeruꝰ ſit inſtitut⁹ vel patri ſi nō adeaf. vt. ſ. ꝺe acq. re. ꝺo. l. in eo. ⁊. j. ó caſtrē. pecu. filiuſſamilias. ſ. i. Alij aliter ꝺicūt. vt no. in. l. in eo. ⁊ hoc ver. ꝛpter ꝺuplicē fictionē vt heredi adeunti reſtituaf. ſc; q̄ hēditas vicē obtinet ꝺñi. ⁊ q̄ poſtea fingitur adita ex ꝺie mortis.

d ¶ Partem. i. non facit. vt partem tantū habeaꝫ. nam capio totum. vt. ſ. ꝺe leg. j. huiuſmoꝺi. ſ. ſi titio.

e ¶ Eius. militis.

f ¶ Que nondū eſt. ante additionem. ſieꝰ eſſet pri⁹ hereditas / ergo pater iure pecu. nō poſſet occupare: etiaꝫ here ꝺe repuꝺiāte. ⁊ ad h ꝙ nō prius ſit hereditas facit in fine buius. ſ. ⁊. ſ. ad le. fal. ſi filiuſſa. ⁊ ar. ſ. ꝺe op. leg. l. ſi heres. vel ꝺic nondū eſſe. ſ. eius heredis.

g ¶ Exiſtere. ſ. poſſe. vel ꝺic ſimpliciter.

h ¶ Erit. h caſu. ꝫ generaliter verū ſit. vt. ſ. ꝺe acqui. poſ. cuꝫ heredes.

i ¶ Conſtitutionū. que permittūt filioſa. teſtari in caſtrenſi pecu. vt liſti. qui. non eſt permiſ. face. teſta. in prin.

k ¶ Locum. i. cū ad hoc inſtitutum eſt.

l ¶ Ceſſat. id eſt non ſortitur effectum: adeoꝛt nō faciat ſtipula. puraꝫ pendere. ꝛt facit. j. ꝺe caſtren. pecu. l. ij.

m ¶ Partem. in ſemetipſo.

n ¶ Stipuletur. ab altero ꝺomino vel extraneo. Accur.

o ¶ Titio. in ꝓpꝛio nō ꝺiſtinguitur. vt. ſ. ꝺe. l. j. in prin. ⁊ adde quod no. ſ. eoꝺem. l. j.

p ¶ Simpliciter. i. impſonaliter.

q ¶ Mibi. ſcilicet hec verba.

r ¶ Sine vitio. quia non poſuit ſibi.

s ¶ Eius. ſ. titij. ⁊ fact. j. eo. l. antepenul.

t ¶ Capto ꝺño. ſi habes bis ꝺño pmū cum alijs dictionibus ſunt ablatiui abſoluti: ſi ſemel ſunt ꝺatiui. Et no. q⁹ non aperit an ſub ꝺicto vel appellatiuo nomine ſtipuletur ꝺomino. vñ non eſt vis. Accur.

v ¶ Eius. mutat caſuꝫ.

x ¶ Simpliciter. id eſt ipſonaliter.

y ¶ Acceperit. per traditionem.

z ¶ Pertinēt. vt. j. ó ca. l. prima.

a ¶ In poteſtate. ſ. filiꝰ. Et ſic no. q⁹ non pendet eius ſtatus. vt notaf. C. de ſententiam paſ. l. ſi.

b ¶ Deprehenditur. ⁊ ſic ſibi querit: licet nō ſit ꝺe res patris.

c ¶ In ꝓpoſito. quādo non ſimpliciter ꝙ nominatim ſtipulatur. M.

d ¶ Quomodo. i. ſicut.

e ¶ Defuncto. que nō valet. vt ꝛ. ſ. ſi cer. pe. l. ei⁹ qui. ſ. quoꝺ ſi ſtipulaꝰ.

f ¶ Futuro. nominatiz q̄ ſimiliter non valet. vt. ſ. eo. ſeruus hereditarius.

g ¶ In hac ſpecie. ſ. quā ꝺo nominatim ſtipulaf ſeruus ꝺomino capto.

h ¶ Nō ſibi. qui fingitur prima hora captiuitatis mortuuꝰ: ⁊ ſic mortuuoi ꝺctur ſtipulari: quare nō valet. ex ꝺcto. ꝙ nō. quia filius ⁊ ſeruus ſtipulantes: cū ꝺominus vel etiā pſ ſunt capti: q̄ aut nominatim: ⁊ tūc ꝺe eſt in vtroq;. q⁹ pendet ſtipu. ⁊ ſi reꝺeat valet: alſ non aut ſimplr: tūc ſi reꝺeat ideꝫ in vtroq;. quia valet ⁊ acq; rit redeūti: ſi nō reꝺeat ſeruus heredi: filiſibi acquirit: ꝙ ſ̄re plus operaf fictio poſtliminij q̄. l. come. cuꝫ per poſtliminiuꝫ inꝺiſtincte queri tur redeunti. ꝙ come. non q̄rit heredi inꝺiſtincte: ſed ꝺiſtinguit filiꝰ a ſeruo: ſñ. facilius ꝺs re

†Iſte text⁹ eſt ſingu. ad ꝺ q̄ ſi veiēga. ſit alicui ſub nomle ⁊ ſub nole ꝺignitat⁹ magis arrēdit illi q̄ ꝺcꝺit ꝺ q̄ ſequit. ſñ hoc ꝺs verū ꝓt. ſ. in grauioli⁹ ꝺus ⁊ in extraoꝛꝺinariſe: q⁹ vide tur poti⁹ facta perſone ꝺ dignitati. bolo.

ſtitui ꝺñiū ei qui aliquāꝺo fuit q̄ ꝺe nouo heredi tribuiq nō fuit ꝺñs.

i ¶ Decumias. i. ꝺe petenda pecu. verum ſi ante finē anni decedat fructuarius repetit ꝓprietarius per conditionem ſine cauſa: ⁊ ſubiicit ſed vnicuiq; ꝛc. ſ; in fructibus fūdi ꝺicꝛt. ſ. ꝺe vſufru. ꝺefuncta. ⁊ iſti. ꝺe re. ꝺiui. ſ. ſi vero. ⁊ q̄ ſubiicit ſm que. i. ex quo quiſq; annus inſpicit. quaſi tot ſint ſtipulatiōes quot anni ⁊ quot ſtatiōes. patet q⁹ nō tranſit. ſed cuiq; ꝓ ſuo tpe ſuo iure querit: vt ſubiicit. ⁊. ſ. ꝺe vſufr. li operas. Sed ꝛtra. j. eo. ti. l. at ſi gs. ſ. ſi operas. vbi ꝺicit q⁹ tráſit. ſed ꝺic q̄ ad cōmoꝺū nō q̄ ad ius: vt q̄ erat vm⁹ fit alteri⁹. ſic ⁊ ꝺi tráſire fortuna ad aleā ꝺe vno ad aliū ſm. Jo. ſ; ſm. M. tráſit. ſ. in gñe nō i ſpe. vel tráſit ſcz ius. quo em iure vn⁹ petit ⁊ alter nō tráſit. ſ. res nō em ea ꝺ̄res petit. ⁊ adde q⁹ ibi no. Itē facit. C. ꝺe aduoca. diuer. iuꝺi. poſt duos. ſ. ꝛs. ⁊. ſ. ꝺe verb. oblig. plurib⁹. ſ. ꝺe bac.

k ¶ Ratio iuris. id eſt tāḋiu ex ea ſtipu. fructuario querit q̄ꝺiu ꝺurat vſufr. vñ ſequit vt ſtius anni ſtipu. cōmiſſa ſit fructuario ſequentis ſit in pēḋēti nec imerito. nā ⁊. ſ. nō placet ſm Jo. ꝙ pura ſtipulatio ſit i pēḋēti. vt. j. e. vſufruct⁹. ſ; ſit incertū quot ⁊ quoꝝ ānoꝝ alteruter actio cōpetitura ſit: cōtinua ergo bñ ꝺico eſſe ꝺubiū ratiōe ſequētis. ſed qui q̄raf. nā ⁊ ſequēti caſu eſt ꝺubiū nec tñ ꝺi ꝺicitur pendere.

l ¶ Dedero. id eſt mutuauero.

m ¶ In pendenti. i. incertū ratione futuri temporis: ſed non ꝓpter vt ꝺixi. ſ. ꝺe vſufr. ſed ⁊ ſi gs. ſ. interdum.

n ¶ Fructuario. ſ. queritur actio.

o ¶ Domino. id eſt ꝓpꝛietario.

Si alienus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

SI alicnus seruus. ¶ Casus. Stichus seruꝰ tibi ⁊ mihi bona fide seruit: tñ ex re mea aliquid acquirit. q̃rit an hoc cõmune sit tibi ⁊ michi: R̃n. q̃ tñ ad me ptinet. ⁊ ꝓbatur. nã ita est in veris dñis: quo queritur alteri soli totus. igitur sic erit in nr̃o presenti casu. si iste seruꝰ nõ potest tibi q̃rere mihi totũ queratur. Frã.

a ¶ Ratio. naturalis. vt C. de acqui. re. do. q bona. ff. iij. cuiꝰ ratio est ꝑtra. vt i ꝑtra. ff. de vsufruc. si seruo fructuario. ff. ij duos. vbi vnã dimidiaꝫ dicit q̃ri dño ꝓpietatis. vel sol. vt ibi.

b ¶ Soli. q. d. siue acq̃sit volens ei tãtum que rere siue vtriq; cum alij ex re que sua non est sed alterius quærere nõ ꝓsit. vt. ff. de acquiren. re. domi. si seruus. ff. in hoc est contra. ff. si cũ duorum. Solu. vt ibi.

c ¶ Nam et in veris. ꝓbat ꝓ simile: meruto nãq; tc. .

d ¶ Acquiritur. i. acquiri potest.

e ¶ Nõ acquiratur. id est acquiri possit.

LIber bõ. ¶ Casus. Titius liber bõ credens se esse seruus meũ mihi bona fide seruiebat: ipse ex opis suis stipulaf a quodaꝫ extraneo stichuꝫ: qui suus est: an mihi cũ acgrat: R̃n. q̃ sic. nam: si vere seruꝰ meꝰ esset mihi ex tali stipulatione quereret: ꝛ ꝓbat boc a simili: q̃ si ex re mea q̃rit qõ meuꝫ est: sibi acgrit. ¶ Apud labeonem. ff. Iuleo sic pone casuꝫ. Quãdã pr̃fami. bẽbat filium ⁊ filiam in sua potestate. moꝛit pr̃famil. ista filia nihil petijt de hereditate pr̃na: credens se nullã partẽ habere in bonis patris. interim frater eius filiã pcreauit: quam moꝛiẽs reliquit infantẽ cui dati sunt tutores. Jsti tutores ipetrauerũt seruo auito. i. seruo aui ipius pupille: vt scꝫ stipularet certã summã pecunie ab his q̃ hereditatẽ paternã emerant. Nũc q̃rit vtrũ isti pupille aliq̃d sit acquisitũ: R̃n. ꝓmo q̃ seruꝰ semp q̃rit sue possessori. Tũ si res que sunt vendite p tutores sunt cõmunes pupille: ⁊ alteri nõ totũ q̃ritur pupille per seruũ sed vtriq; eoꝝ. Fran.

f ¶ Si stipulatur. ab extraneo.

g ¶ Ex re mea. puta domum locando meam. vel alꝫ cõtrahendo in re mea. Accursius.

b ¶ Ipsius. scilicet liberi hominis.

i ¶ Magis est vt mihi. vt. ff. de acqui. re. do. l. qui bona fide. in princi. Nec obest q̃ se nõ credebat dominum liber homo. arg. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. ff. qui ignorauit. Accur.

k ¶ Esset meꝰ. ille liber homo: ⁊ stipularet stichum alienũ. Et no. simi litudinẽ istã: quia censet vt seruus.

l ¶ Nec enim. f. stichus seruus liberi hominis.

m ¶ In peculio. i. patrimonio: quod ad eũ spectat: sic ⁊. ff. ad treb. l. cogi. circa pun. habet enim duplici iure peculium. vt. ff. de pecu. l. buic. Similitudo est ⁊ q̃ his uter liberum homo mihi nomine bona fide possessus ⁊ ser uum alienũ. o. ti. a nobis possessum.

SI alicnus seruus duobus bona fide seruiens ex vniꝰ eoꝝ re acquirat: ratioꝰ facit vt ei ex cuius re aliquid acgsiuit id totum ei acquirat: siue ei soliꝭ siue quasi duobꝰ seruiat: nam ⁊ in veris dominis quoticns vtrigꝫ acgritꝫ: toticns partes acquirit: ceterũ si alij non acgratꝫ aliuꝫ solidũ habituruꝫ: igit eadem ratio erit ⁊ in proposito: vt hic seruus alienus qui mihi ⁊ tibi bona fide seruit mihi insolidum ex re mea acquirat: quia tibi non potest acquiri: qꝛ non sit ex re tua.

☞ Liber homo bona fide possessus qꝫ non potest querere sibi querit possessori: quod non potest querere possessori querit sibi. Bartolus.

Paulus. Lex. xx.

LIber homo qui bona fide mihi seruit si stipulaf ex re meaꝫ vel ex operis suis stichum qui ipsiꝰ ꝫ est magisꝫ est vt mihi acquirat: qꝛ et si seruus cẽt meusꝫ acquireret mihi nec eniꝫ illud dici debet quasi ille quoq; in peculioꝫ eius esset. sed et si ex re meaꝫ qui meus est stipulaturꝫ: sibi acquirctꝫ.

☞ Cum tractaꝫ de cõmodo filij existentis sui heredis eum facit heredem etiam errantem ⁊ ius ignorantem. b. d. Bar.

¶ Apud labeonem ita scriptum est filiũ ⁊ filiam in sua ptãte[l] pater intestatus reliqt. Filiꝰ eo animo fuit semper vt estimaret nihil ad se ex hereditate patris pertinere: deinde frater eius filiã pcreauit: ꝛ eam infantem reliquit: tutores autem seruo auitoꝰ eius imperauerunt/ vt ab eoꝝ cui res aut hereditatis vendiderintꝫ stipularetur[r] quantaꝫ pecunia ad cumꝫ peruenisset[s] ex ea stipulatione ne quidꝫ pupille acquisituꝫ sit peto refcribas: Paulꝰ respõ. Est quidem verũ bona fide possessum seruuꝫ ex re eius cui seruit stipulantem possessori acgrereꝫ: sed ⁊ si res q̃ ex hereditate aui cõmunes fuerunt in venditione hereditatis venerunt: non videt ex re pupille totũ pecium stipulari: ideoq; vtriꝫq; acquiritꝫ.

☞ Stipulatio alternatiua inter personas quibus equaliter potest queri vitiatur. bo dicit Bar.

Tertulcius. Lex. xxi.

SI seruus communis ita stipulctur kalendis ianuarijs decem titio aut meuio dñis vtercoꝝ tunc viuet dare spondes: inutilẽ esse stipulationem Julia. scribit: qꝛ non possitꝫ in pendẽti esse stipulatio: nec apparere vtri eoꝝ fit acquisitum.

Neratius. Lex. xxii.

SEruum fructuarium ex re domini[t] inutiliter fructuario stipulari dñoꝫ ex re fructuarij vtiliter stipulari.

Paulus. Lex. xxiii.

EAdem de eo dicenda sunt: cuiꝰ vsus legatus est.

rerum do. liber homo. in. fi.

q ¶ In sua potestate. f. cõstitutus dũ viueret.

r ¶ Utilibꝫ ad se. cũ medietas pertineret. ⁊ sic errabat i iure credẽs q̃ hereditas nõ ptineret ad semiaꝫ. vel in facto credẽs se exheredatam.

s ¶ Seruo auito. communi istius puelle: ⁊ amite sue errantis.

t ¶ Alb eo. f. emptore.

v ¶ Vẽdiderit. tutores.

x ¶ Stipularetur. seruuꝫ auitus.

y ¶ Quãta pecunia. Supple tñ precij quãta pecunia. i. res hereditaria.

z ¶ Ad eum. id est empto rẽ ⁊c. sic ⁊. ff. de lega. iij. l. quisquis.

a ¶ Peruenisset. id est puenire deberet. vt dicad eum seruum stipulãtez: ⁊ tunc ꝓprie accipitur pecunia.

b ¶ Me quid. id est an.

c ¶ Acquirere. vt. ff. de acqui. re. do. l. acquirit. ff. de his.

d ¶ Acquirit. non dicas seruum nolatim pupille stipulatũ: q̃ tunc totũ ei acgreret. vt. ff. l. ptolde. ff. si seruꝰ. ff. simpliciter. Item adbuc ob. in ea. l. ff. sed si iussu. q̃ dicit totũ q̃ri iubẽti: sed hic iussit tutoꝛ qui loco dñi est vt. ff. de fur. interdũ. ff. q tutelã. R̃. ff. ꝑ fm Azo. in spectu effectu q̃rit vtriq; nam pupilla ꝓ medietate tenet restituere sicut ⁊ cum nominatim ex re vnius stipu. vt. ff. l. pe. ⁊ l. si ex re. ff. Alij. vt Jo. q̃ etiam a ꝓncipio non querit nisi ꝓ dimidia. ⁊ hoc ex vi verboꝝ quãta pecu. ꝛc. q. d. ꝓ tua parte tantuꝫ. ⁊ sic iussus non trabatur ad partez amite. arg. ff. de vsufruc. l. si seruo fructuarius. ff. si duos. ibi. ꝛ ait. Tertij dicunt ꝓ dodrãte queri pupille. nam semisseꝫ eoq; bona fide possidet quadrantem: quia domina vt ꝛ amita.

SI seruus cõmunis. ¶ Casus. Seruus cõis titij ꝛ meuij ita stipulatꝰ est a sempronio. semproni dabis dñis meis titio aut meuio decem kalendis ianuarij. illi scilꝫ qui reperietur esse vnius. an talis stipulatio valeat: R̃n. q̃ non. q̃ non põt esse in pendẽti: nec potest appa rere cui dominoꝝ sit acgliti ꝑ talem stipulationẽ. Fran.

c ¶ Non possit. supple dici vel etiam nil subaudias. ⁊ est ratio: q̃ etiaꝫ ab initio nulla est/ ideo non pendet. ⁊ facit. ff. de. l. item si seruus. cuꝫ se. ⁊. ff. de fo. qui res. ff. si seruus. nec ob. ff. si seruꝰ communis meuij. et de castrẽ. pecu. ff. fina. in fi. quia ibi non fuit nulla. sed nec ibi pẽdet ratione ꝓfentis status: vt ibi dixi. ⁊ eo. modo solue. ff. de vsufr. sed ⁊ si quis. ff. interdum. Accur.

SEruum fructuarij. ¶ Casus. Habeo vsumfru. in seruo titij: iste seruus stipulatur mihi ex re titij dñi sui. certe talis stipulatio est inutilis. Si autẽ stipuletur domino ex re fructuarij: talis stipulatio est vtilis. Idem est in seruo in quo habeo vsum tantũ. Item si duo habent vsumfru. in seruo: ⁊ seruus stipulatur vni ex operis suis queritur tantũ illi ꝓ sua parte quam habet in seruo scꝫ ꝓ parte vsufruct. b. d. cũ duabus. ll. seq. Fran.

f ¶ Domini. scꝫ ꝓprietarij.

g ¶ Domino. scilicet nominatiꝫ ⁊ sic sol. contra. ff. de acquiren. re. do. l. ꝑ seruum. ff. i. ibi neq; enim ⁊c. nam ibi imperfonaliter. vel ibi ex l. ꝑ seruum. ff. i. ibi neq; enim ⁊c. nam ibi imperfonaliter. vel ibi ex l. ꝑ seruum. ff. i. ibi neq; enim ⁊c. nam ibi imperfonaliter. vel ibi ex alia causa: hic stipulando: sed hoc redditur ꝑ conditionem sine causa. ff. v. ff. si. co. l. pe. ⁊ facit. ff. de. l. ꝑ seruꝫ. ff. fructuarius. ⁊ de vsufruc. ff. sa. vt. ff. co. l. pe. ⁊ facit. ff. de. l. ꝑ seruꝫ. ff. fructuarius. ⁊ de vsufruc. ff. si seruus. ff. si duos. ibi. ꝛ ait. Tertij dicunt pro dodrãte queri pupille. nam semisseꝫ eoq; bona fide possidet quadrantem: quia domina vt ꝛ amita. ff. si seruus cõmunis. ¶ Casus. Seruus cõis titij ꝛ meuij ita stipulatꝰ est a sempronio. semproni dabis dñis meis titio aut meuio decem kalendis ianuarij. illi scilꝫ qui reperietur esse vnius. an talis stipulatio valeat: R̃n. q̃ non. q̃ non põt esse in pendẽti: nec potest appa rere cui dominoꝝ sit acgliti ꝑ talem stipulationẽ. Fran. ff. si seruus communis. ¶ Casus. Seruus cõis titij ꝛ meuij ita stipulatꝰ est a sempronio. semproni dabis dñis meis titio aut meuio decem kalendis ianuarij. illi scilꝫ qui reperietur esse vnius. an talis stipulatio valeat: R̃n. q̃ non. q̃ non põt esse in pendẽti: nec potest appa rere cui dominoꝝ sit acgliti ꝑ talem stipulationẽ. Fran. ff. si seruus communis. ¶ Casus. Seruus cõis titij ꝛ meuij ita stipulatꝰ est a sempronio. semproni dabis dñis meis titio aut meuio decem kalendis ianuarij. illi scilꝫ qui reperietur esse vnius. an talis stipulatio valeat: R̃n. q̃ non. q̃ non põt esse in pendẽti: nec potest appa rere cui dominoꝝ sit acgliti ꝑ talem stipulationẽ. Fran.

Seruꝰ põt cõditione dñi melioꝛez facere: deteriorez autẽ non.

h ¶ Adem. Cui. sup. de eo cui ⁊c. ⁊ dic scilicet si stipularetur ex re alterius. scilicet vsuarij: nam ex operis suis vsuario stipula. non

UNIVERSIDAD DE HUELVA 20..

potest.vt.ff.de vsu 7 habita.l.per seruum.

a ¶ Si duorum. Aequiritur.irreuocabiliter:acquiritur tamen in solidũ nominato.vt.j.eo.l.si cum duorum.

¶ Si Titio. ¶ Cassus Titi⁹ hꝫ̃ seruũ stichũ morif:hereditas aũt eiꝰ nõ est adita.7 sic ste seruꝰ iacẽte hereditate ꝺ̃ seruꝰ heredi tius. Iste seruus stipulatus est a titio.c.aurcos soluẽdos ifra annũ: post modicũ hereditas ẽ adita ab bẽde.qrit mũcvtrũ tps solutionis cedat ab ipa stipulatione interposita:an ab adita hereditate.it⁹ cedit ab ipa stipulatione interposita:an ab adita hereditate. Post interfecit aliũ casu anteq̃ rñdeat ad primũ nunc rñdet 7 dicit q̃ tps cedit ab adita hereditate.qz tunc primũ pot agi contra eos q̃ pmiserũt. ficetiã respondeo ad aliũ casum.Franciscus.

b ¶ Cedat.id est currat.

c ¶ Item.ponit simile.

d ¶ Cõputandũ.ad actionẽ exciudẽdã. vt 7 C. de pscrip.xxx.an.cũ notissimi.ꝯ.illud.hꝫ̃.ff.de diuer.7 tẽp.pscrip.l.si fuꝰ. So.ibi spãle in stipu.iudi.fisti.facili⁹ẽñ ita libe rant fideiussores:qz post menses duos nisi in scriptis vel infra certuꝫ tps fideiusserit.vt C.ꝺ fideiusso.l.pe.vbi bẽdi. ibi hereditati stipulat⁹ ẽt solvet ibi. Itez ff.de vb.ob.si filiꝰ. ꝯ ibi quo ad acquistionẽ. itẽ ff. eo.seruus hereditarius. sed ibi ppriũ nomen posuit hic nõ.vt ibi dixi.7 facit.j.de accepti.l.species.ꝯ.fi.7 ff.ti.ij. interdũ.ꝯ.siseruꝰ.7 ff.ꝺ ꝺ.7 demon.si in diem.

¶ Suffruct⁹. ¶ Cassus Seruꝰ bẽditarius nõ pot stipulari vsumfr. qz vsufr. nõ pot esse sine persona. Seruꝰ aũt hereditarius non hꝫ dñz cui qrat vsufru. sed bñ pot fuo hereditario legari vsufru. Ratio:qz dies legati nõ statiz cedit.sed stipulatio q̃ est pura nõ pot suspẽdiꝫ ibi: Quid ergo. Donamus q̃ seruus hereditarius stipulat vsumfructũ sub cõditione:an valeat stipulatio: Rñ.qr non:qz stipulatio ꝺ̃ capere vires ex tpe psenti.ſ.tpe quo interponitur licet suspendat eius petitio aliqñ.ꝑpter conditionẽ apposita.hic aũt non potest capere vires ex tempore presenti.Fran.

c ¶ Sine persona.id est nisi sit persona cui vsufructus debeatur.7 ideo dicitur seruitus personalis.

f ¶ Stipulat.nõ ergo hereditas sustinet hoc casu vicẽ pson̄e defuncti. arg.ff.de acq.re.ꝺo.hereditas.7 est ratio specialitatis:qz nec vti nec fatisfacere hereditas pot.qõ hꝫ fieri.vt.ff.vsufru.quẽadmodum ca.li.

g ¶ Statim.ſ.cum adita fuerit hereditas.vt.C.de cadu.tollen.ꝯ.Inoiussimo.Accursius ſtozentius.

h ¶ Pura.seruꝰ hereditarij ſuper vsufru.7 facit.ff.e.ſi seruus communis ita.7.ff.de verbo.obliga.inter stipulantem.ꝯ.sed hec diſſimilia.ſz contra.ff.communia prẽdio.l.fina.in fi.vbi actus viuorus pendet nõ defunctorum.sed hic speciale.

i ¶ Stipuletur.vsumfru.hereditarius seruus.

k ¶ Hec hoc casu,facit.ff.de verbo.oblig.si filius.sed cõtra.l.si rẽ meã. Sol.refert an intrinseca vel extrinseca apponatur conditio. primo ca su intelligitur.l.contraria.vt .pmittis mihi dare stichum meum si me? esse deſierit.talis quippe cõditio etiam ſi exiſteret ſtatim poteſt ſtipulari valere. Jn ſecũdo vt ſi titi⁹ erit cõſul. promittis mihi ſtichum meũ nõ valet.vel alio casu hic dicit.quia in vſufru.7 in seruo hereditario ſtipulãte.ibi in domino ſtipulãte. Jtẽ arg.contra.ff.de vſufru.hꝫ 7 ſi gs. ꝯ.interdum.hꝫ ibi alio reſpectu dicitur pendere.

l ¶ Suſpenſa ſit.non ergo hꝫ ſeruus cõmerciuꝫ.vt.ff.de verb. obligat. l.multũ. Jo.7 facit.j.de reg.iur.l.quod in initio.

Decratius. Lex.xxiiij.

¶ Si duorum vſufructꝰ ſit: id quod ex operis ſuis alteri eorum ſtipulatus ſit:pro ea dũtaxat parte ex qua vſufructꝰ eius ſit/acquiritur[a].

¶ Preſcriptio currit a die quo fuit facultas agendi.h.ꝺ.Bar.

Ulpianus. Lex.xxv.

¶ Si ſeruus hereditarius ſtipulatꝰ ſit 7 fideiuſſores acceperit:poſteaq̃ adita fuerit hereditas dubitatur vtrũ ex die interpoſite ſtipulatiõis tempus cedat[b]: an ex adita hereditate.itẽ[c] ſi ſeruus eius qui apud hoſtes ſit fideiuſſores acccperit : et caſſius exiſtimabat tempus ex eo cõputandum[d] ex quo agi cum eis potuerit:id eſt ex quo adeatur hereditas:aut poſtlimimo dominus reuertetur.

¶ Subſtãtia ſtipulationis purevel cõditionalis non poteſt eſſe in pendẽti: ſed legatum poteſt pendere anteq̃ eius dies cedat.hoc dicit Bar.

Paulus. Lex.xxvi.

¶ Suffructus ſine perſona eſſe non poteſt:7 ideo ſeruus hereditarius iutiliter vſumfructum ſtipulatur legari autem ei poſſe vſumfructum dicit quia dies eius ſtatim ꝺ̃ non cedit : ſtipulatio autẽ pura ꝺ̃ ſuſpendi nõ poteſt. ¶ Quid ergo ſi ſub cõditione ſtipuletur[e]:nec hoc caſu valet ſtipulatio:qz ex tẽpore pſenti vires accipit ſtipulatioꝝ ſi ex ea petitio ſuſpenſa[f] fit.

Idem. Lex.xxvij.

¶ Seruus cõis. ¶ Cassus Stich⁹ erat ſeruꝰ cõis titij 7 meuij: hẽbat aũt peculiũ qꝺ pertinebat ad titiũ ſolũ. iſte ꝑ ſeruꝰ emit aliquã rẽ 7 ſoluit ex pecunia ſui peculij qꝺ ſequit ipm titiũ.qrit an iſta res ẽpta acqrat vtriq; dñoz an tñ titio: Rñ.qr vtriq; acqrit. Sec⁹ eſt in ſeruo fructuario quod expone vt in glo.ſuper verbo fructuarij ſeruꝰ.Fran.

¶ Seruus cõmunis ſiue emat ſiue ſtipuletur[m] quãuis pecunia ex eo peculio octur : quod alterum ex dñis ſequitur : vtriq; tamen acquirit[n] : diuerſa cauſa eſt fructuarij ſeruꝰ[o].

Gaius. Lex.xxviij.

¶ Si ex re[p] domini domino[q] aut fructuario ſeruus ſtipulatus fuerit : domino quidem acquiri obligationem Julia. ſcribit:ſolui autem fructuario poſſe quaſi cuilibet adiecto. ¶ Si ſeruus communis ex re vni[r] ſtipulatꝰ[s] fuerit magis placet vtriq; acquiri[t] : ſed cum cuius ex re facta eſt ſtipulatio cum ſocio communi diuidundo : aut ſocictatis iudicio de parte recuperanda rectc accturum[v] : idemq; eſſe dicendum:7 ſi ex operis ſuis alteri[x] ex dominis ſeruus acquirit. ¶ Si ipſi domini ſinguli eadem decem ſeruo communi dari fuerint ſtipulati[y] : et ſemel[z] reſponſum ſecutum fuerit : duo rei ſtipulandi erunt:cum placeat[a] dominum ſeruo dari ſtipulari poſſe. ¶ Si cuti vni nominatim ſtipulando ci ſoli acquirit ita placet 7 ſi rem emat nomine vnius ex dominis ci ſoli ſeruum acquirere[b]. Jtem ſi credat[c] pecuniam vt vni ex dominis ſolucretur : vel quodlibet aliud gerat negocium poſſe cum nominatim exprimere[d]: vt vni ex dominis reſtituatur aut ſoluatur.

¶ Hereditatis aditio retro ad tempus

m ¶ Stipulet. ab eo cui pecuniã mutuaturus eſt.

n ¶ Tamẽ acqrit.ſed ille ex cui⁹ re acqrit recupat iudi.cõi diui.vt.j.l.pr. ꝯ.j.7.ff.cõi diui.cõis ſeruus.7.j.eo.ſi cum duoz.

o ¶ Fructuarij ꝺui. ſi plures habeãt vſumfr.in ſeruo.nã cuilibet ſolidũ ex re ſua qrit ó equitate.vt ff.eo.ſi alienus ſeruus:ſecus de rigore vt in ff.no. ff.de vſufruc.hꝫ ſi gs.ꝯ. ſi duos.vel itelligc diuerſa:cc.ſm qr in ff.no ponit caſu in duobus fructuarijs:7 ſic concordabis.

Seruus in q̃ plꝰ habẽt vſum fructuꝫ an cuilibet in ſolidum ex re ſua acquirat de equitate iuris, et quid de rigore.

¶ Si ex re ꝺñi. ¶ Cassus Habeo ꝓpietatẽ in ſeruo quoꝺaz: tu aũt vſumfru.iſte ſeruꝰ ex re mea ſtipulat mihi aut tibi certe mihi qrit obligationẽ:tibi aũt pot ſolui tanq̃ adiecto in ſtipulatione. ¶ Si ſeruus cõmunis. Tu et ego habemus ſeruuꝫ cõem.iſte ſeruus ex re mea ſtipulatur aliq̃ :querif actio vtriq; noſtrũ:tñ ego bẽo actionẽ cõi diuidũdo ad recuperãdũ qꝺ ad te ex hac ſtipulatiõe puenit. ¶ Si cuti vni.Dicitũ ff.e.ti.qr qñ ſeruus cõis ſtipulatur noiatim vni dñoz. qr illi ſoli acqrit.idem eſt ſi emat aliqd noiatim vni dñoz. Jtẽ mutuat pecuniã:7 ſtipulat illã reddi vni dñoꝝ;aut in ꝺlibet alio negocio pot noiatiz ſtipulãdo vni dñoũ acq rere. ¶ Illud queſitus. Titius mortuꝰ reliqt bere redẽ q nõdũ adijt: i qua hereditate iacẽte erat ſeruus.queritur an iſte ſeruus poſſit ſtipulari futuro heredi? Proculus dicebat qr nõ. Caſſius vero dicebat qr ſic. Et ꝓbat hoc duplici argumento.ꝓio qr heres poſtq̃ adijt hereditatez videf defuncto ſucceſiſſe. Jtẽ qz ſtatim poſtq̃ paterfa.moriẽ familia ipſi⁹ heredis cenſet eſſe facta funeſta.hꝫ poſt certũ tps heres exiterit.l.ſe.plana eſt.Fran.

p ¶ Sic ex re.pmittis mihi ꝓ domino meo dari vel mihi ꝓ eo qui in me vſumfru.haberi:ſecus ſi dixit.promittis domino meo vel vſufructuario: qz tunc ratione incertitudinis non valeret.

q ¶ Domino.quia valet.vt.ff.eo.ſi ſeruum fructuarium.quid ecõtra. Reſpon.non valet.quia vteriq; capar eſt obligationis. arg.ff.eo.ꝯ ſi ſibi.7 facit.ff.eo.l.i.ꝯ.penul.7.j.de ſolu.qui res.ꝯ.ſi ſeruus.

r ¶ Ex re vnius.ſ.dominorum.

s ¶ Stipulatus.ſcz ſimpliciter.

t ¶ Acquiri.ſed ſi ſtipulatus vni eſſet vni acquireret.vt.j.e.l.ꝯ.ſicuti.

v ¶ Acturum.ad hoc.ff.l.proti.in prin.cum ſuis concordantijs.

x ¶ Alteri.ei ſcilicet ſtipulando.nõ ergo nominato tantum/ꝯ vtriq; licet actio datur nominato.ſed contra.ff.eo.ꝓoinde. Sol.ibi nõ ex re vel opera/ſed aliũde.vel illa inſpecto exitu.quia per condicionẽ ſine cauſa:vel communi diui.redditur:vt dixi.Alij contra vt acquiratur nominato:ſed reddat alij.

y ¶ Stipulati.ſcilicet dari.

z ¶ Semel.idem 7 ſi bis.vt.ff.de duo.reis.l.duos. Azo.

a ¶ Placeat.vt 7.ff.de verb.oblig.dominus ſeruo.

b ¶ Acquirere.vt 7.ff.de acquiren.re.ꝺo.per ſeruum.ꝯ.ſicut ſeruus,7 l.ſiis qui.ꝯ.j.7.ff.eo.ꝓoinde.

c ¶ Credat.id eſt mutuet.

d ¶ Exprimere.ſed ſi non exprimat querit vtriq; ꝑ dominicis partibus,vt,ff.eo.ſi ſeruus,ꝯ.ſi,

Heredi futuro.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Weredi futuro. sub nomine appellatio. vt ff. ad. c. si seruus hereditarius. non proprio: vt in cõtrarijs. ff. eo. l. seruus communis meus. ff. seruus capto.

b ¶ Jo. id est futurus heres.

c ¶ Mortis. vt ff. de reg. iur. l. ois hereditas. ff. l. oia fere. ff. de acq hẽ. here. l. heres quicũq; hereditatẽ. sed quo ad q dam non est verũ. vt. j. ó fur. hereditarie. et. ff. eo. vsufru. utẽ facit. ff. ó pac. si vnus. ff. fi.

d ¶ Funesta. vt extũc vsq; ad nouem dies non possit in ius vocari. vt. C. de sepul. vio. aut. ff. ne. nec. vel connerte litterã. quia iusgubius familia ex tẽpore mortis videtur fuisse heredis. ad q̃ est. ff. ad fit. si cer. heredatus. vdicit funesta. quia tam heres q̃ eius familia deferebant vestes lugubres ꝛ aptas ad funus.

e ¶ Si seru⁹. Domio. puta titio.

f ¶ Eadem. non alterna tiue. ff. copulatiue. vt. ff. eo. item si seruus. in fi.

g ¶ Alteri. ff. domino. puta meuio.

Seru⁹ alien⁹. ¶ Lasus. Stich⁹ seru⁹ titij stipulatus est nominatiz mihi decẽ dare: an per istã stipulationẽ acquirat dño suo: Respõ. q̃ non. Fran.

b ¶ Alij. extraneo.

Adiecto in stipulatione fi nõ acquiratur: nec ẽt acquirit nõ adiecto q̃uis ulli possit acq̃n: ꝛ vtrũ noiato.

i ¶ Non acquirit. No. regulam q̃ vbi adiecto in stipu. non põt queri: nec ei qui adiectus nõ est acquiretur: licet ei acquirit possit. sed fallit cum consligut id est concurrit iussus cuꝫ nominatione: q̃ acquirit nominato semper nisi ubẽtis interfit. tunc enĩ acquiritur iubenti. vt. C. per quas personas no. acq. l. si duo. ff. acta. ff. de acquirẽ. re. do. per seruũ. ff. q̃ si vnus. ꝛ. l. ptori. in fi.

Jt vsufructuarij. ¶ Lasus. Habeo vsumfruc. in seruo stichi: iste stichus stipulat̃ non ex re mea: aut ex operis suis. certe non ẽrit mihi: sed domino proprietatis ipius serui. Aliud est si nominatim sti pulat⁹ sit seru⁹. q̃ tunc nec domino ipsi⁹ querit. Fran.

k ¶ Non solet bis. vt extra rem ꝛ operam. vt. ff. de acq. re. do. l. acgrit. ff. de bis. ꝛ. l. domo liber. ff. quicquid.

l ¶ Vicetur. quia tunc non valet stipulatio etiam quo ad dominuꝫ verum. vt. ff. l. ptori. ꝛ. ff. eo. l. j. ff. j.

m ¶ In stipulatione. facta extra rem ꝛ operam.

Si cum duorum. ¶ Lasus. Tu et ego habemus vsumfru. in seruo stichi: iste seruus stipulat̃ mihi nõ iatim ex re q̃ est cõmunis tibi ꝛ mihi: certum est q̃ mihi ꝓmissor est obligatus. si autez res dedu cta in stipulatuꝫ ad me perueniat/ tenebor tibi restituere partem tuaꝫ actione cõmuni diuidũdo. Fran.

n ¶ Nominatim. Quid si nõ nominatim: ꝑ parte acquiritur domino. vt. ff. de vsufru. sed ꝛ si quis. ff. si duos. Jo. que est contra. ꝛ ꝑ parte illi ex cuius re stipulatus fuerat: vel ibi ex re vnius possessoris tantum bic vtriuſq; vel dices bic acquiri domino ꝑ parte. ꝛ q̃ subijcit bic soli no minato acquiri: dic fm Azo. non insolidum sed pro parte dimidia: et eandem dimidiam communicare tenetur. quia non potest intelligi ex re tua tantum re vel opera magis q̃ socij fieri solutionem. vt. ff. de leg. ij. cum pater. in prin. Azo. ꝛ nihilominus dominus vtriuꝫ possessoris tenetur. argu. j. eo. l. penul. sed videtur contra huic. l. ff. eo. l. si duoꝝm. Solu. ibi ex operis. hic ex re possessoris. quod non placet. vt. ff. de acq. rerum domi. l. qui bona. in princi. Dicergo q̃ ibi inspecto exitu. ꝛ eo dem modo respon. ad. l. ff. eo. si alienus. ꝛ ad. l. de acqui. rerum domi. qui bona fide. ff. j.

o ¶ Ad vtrosq. puta ex operis vel locando domum communem.

p ¶ Vsuarius. i. fructuarius: sed als est censuarius. ꝛ exponitur eodez modo. de vsuario autem dic vt. ff. eo. l. eadem.

q ¶ Quoniam. ꝛ videbatur q̃ non quoniam ꝛc.

r ¶ Communio. i. qđ de iure cõi dividi possit directo. Usufructus enĩz dicio cõi dividundo fm. M. vt hic. ꝛ sic ꝓ parte vtimur. vt. ff. de vsu habẽt cõmunes. alius est eiñ in ꝑsona vnius: ꝛ alius in ꝑsona alteri⁹: sed patet: q̃ vno mortuo eius vsufruc. fit alterius iure accrescendi: quod i ꝓprietate nõ fit oĩno. vt. ff. de vsufru. ac. l. j. ff. fin. vel dic q̃ nulla cõmunio iuris. i. vsufru. supple tas lis q̃ possit dividi. vt dicrectus iudicius cõi diuidari. Est enĩz vsufructus in vtẽdi. ꝛ ita quoddã simplex idiuisibile: licet vtilitas percipiẽdi diuidat vt ot dixi. ꝛ ꝑhat. ff. cõmuni diui. l. cõi dividũdo. ff. cum de vsufruc. sed in dñio secus. nã talis est ibi cõio q̃ põt dividi. Ultimo ꝺro quomodo vni fructuario. noiato totũ ẽrit. cũ sit ex fuã re. ꝛ fua operaz: ff. fi. vt ex re sua Cuz est ex simili re: id est cõfructuarij. ꝛ hec est rõ etiam quare magis ex re fructuarij q̃ vni vl extra nei. Est ꝛ alia ratio: quia q̃ ex re nomini vl extranei est tãtũ dño: q̃ ex re fructuarij potest fructua ẽrio queri: ꝛ domio. ergo est ex re confructuarij alij fructuario.

Usufructus est indiuisibilis lyte litas illius dividi possit. ꝛ q̃s sit vsufruc.

s ¶ Agi posse. facit. ff. eo. si ex re. ff. j.

Si liber hõ. ¶ Lasus. ¶ Pãphilus liber hõ: vel stich⁹ alienus seru⁹: fuit mihi bona fide. ego iubeo ei vt stipulet mihi ex re ꝛ alteri⁹ pu tatitij. certe si pãphilus stipulet q̃ liber sibi acq rit. ¶ Si duo rei. Erasmus duo rei stipulãdi: tu ꝛ ego habem⁹ vsumfru. in vno seruo: vel ille seruus nobis bona fide seruit: accidit q̃ iussu meo ille seruus stipulat a debitore. c. certe ipse mihi agrit obligationẽ: q̃ ego iussi eum stipulari a debitore: certe ipse acquirit mihi non coreo meo. Fran.

t ¶ Alterius. extranei ꝛ sic non sunt contra. ff. de vsufruc. sed et si quis. ff. si duos. ibi: q̃ si nominatiz ꝛc. ff. de acqui. re do. qui bona. ff. sed ꝛ si adjiciat. que dicunt possidenti nominato queri. nã intelliguntur q̃ ex re nominati vel alterius possidẽtis querirur: secus si ex re extranei. ꝛ ꝓ hoc quod nota. modo. ff. l. ptori. in fi. Alij dicunt q̃ hic de equitate. ille de rigore. Accur.

v ¶ Sipuletur. simpliciter vel sibi. als cõtra. vt. ff. eo. l. seruus alienus. ff. l. sequen. in fine.

x ¶ Quia ius. ff. stipulationis. Accur.

y ¶ Et si. vt iam alij non possit solui. vt arg. ff. de cõsti. pecu. l. idẽ est. Et est ratio: quia ex re sua videt ẽrere cuz tota obligatio erat ei questa sed tenebitur alteri. arg. j. eo. l. penul.

Si seruus. ¶ Lasus. Tetius moriẽs istituit duos heredes titiuꝫ ff. ꝛ meuium: ꝛ stichus seruum suuz q̃ non erat presens manumisit. stichus iste ignorãs se manumissum esse stipulatus est. c. heredib⁹ titio ꝛ meuio q̃ sciẽbat ei esse testamẽto manumissum vtruꝫ stipulatio acquiratur heredibus: Rñ. q̃ nõ: q̃ posẽp sciuerũt esse manumissuz: non potuit dici seruus corũ: ꝛ sic eis non potuit acquirere. videbatur cõtra: quia si emo dominẽ liberum: ꝛ ille mibi bona fide seruit acgrit mihi stipulando. Sed ff. nõ obstat: q̃ in ff casu cũ liber homo vendit sibi stipulando. Sed ff nõ obstat: q̃ in ff casu cũ liber homo vendi tur bona fide/ consensus cõcurrit ab vtraq; parte. ff. ab emptore: ꝛ a ff ser uuz. ff. eo. l. penul. sed videtur contra huic. l. ff. eo. l. si duoꝝm. Solu. ibi ex operis. hic ex re possessoris. quod non placet. vt. ff. de acq. rerum domi. l. qui bona. in princi. Dicergo q̃ ibi inspecto exitu. ꝛ eodem modo respon. ad. l. ff. eo. si alienus. ꝛ ad. l. de acqui. rerum domi. qui bona fide. ff. j.

Si cum duoꝝm. ¶ Lasus. Tu et ego habemus vsumfru. in seruo stichi: iste seruus stipulat̃ mihi nõ iatim ex re q̃ est cõmunis tibi ꝛ mihi: certum est q̃ mihi ꝓmissor est obligatus. si autez res deducta in stipulatuꝫ ad me perueniat/ tenebor tibi restituere partem tuaꝫ actione cõmuni dividũdo. Fran.

Si cum vnoꝝm vsufructus esset in seruo: et is seruus vni nominatim[u] stipulatus sit: ex ea re que ad vtrosq[x] pertinet sabinus ait: quoniam obligatus soli effet: videndum est quemadmodum alter vsuarius[p] partem suam recipere possit: quoniam[q] inter eos nulla communio[r] iuris effet: sed verius est vtili communi dividũdo iudicio inter eos agi posse[o].

Idem. Lex. xxxiij.

Si liber homo vel alienus seruus qui bona fide fuit: ex re alterius[t] iussu possessoris stipuletur[v] Julianus ait: liberuz quidam sibi acquirere seruuz vero domino: quia ius[x] suo domino coheret. ¶ Si duo rei stipulandi vsumfructum in seruo habeant: vel quibus bona fide seruiebat: et iussu vnius a debitore stipuletur ei soli[y] acquirit.

Liber homo non ẽrit malefidei possessor. Barto.

Labolenus. Lex. xxxiiij.

Si seruus testamẽto manumissus[s] cum se liberuz esse ignorazet ꝛ in causa hereditaria mancret pecuniã heredib⁹ stipulatus est[a] nihil debeẽ hereditibus si modo sciuerũt[b] eũ testõ[c] manumissum: q̃ nõ põt videri iusta seruitute seruisse bis. q illuz liberum

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Non ignorabant. facit. C. de rei ven. l. i.
b ¶ Ab eo. als ab eius. scilicet causa.
c ¶ Possidere. spectant enim singula momẽta. vt. ff. de acqrẽ. re. do. l. qui bona. §. fi. licet in seruo alieno sit secus. vt. ff. de vsur. l. qui scit. §. fi. z facit. ff. de acq. re. do. quesitum. z de acqui. pos. l. qui vniuersas. §. q̃ simobile. z. ff. si cer. pe ta. l. eius qui. in fi. ¶ Et fa cit. ff. de contra. emp. l. z liberi. z. l. si in emptiõe. §. ttẽ fi. ¶ Et facit hec lex ad id quod no. ff. de acq. posse. l. quod meo.

Seruꝰ hereditarij. ¶ Casꝰ. Titiꝰ mortuus est. heredes eiꝰ nõduꝫ adierunt hereditatẽ eius: seruuꝫ qui est in hac hẽditate stipulationẽ sua pot acquirere heredibus futuris: z etiam ipsi hereditati. Fran.
d ¶ Seruus. qui est in hereditate iacente.
e ¶ Futuro. appellatiuo nomine. secus i proprio. Accursius.
f ¶ Stipulaf. de hoc dic vt. ff. co. l. seruus hereditarius. que est contra. et facit. ff. si cer. petatur. l. eius qui.

Quod seruꝰ. ¶ Casus Habebaꝫ seruum quendaꝫ pãphilũ: q̃ malus erat et inutilis habui euꝫ pro derelicto: seruus iste stipulatus est a titio. c. virũ mihi acquirat: ¶ Respõ. q̃ nõ. siuero iste seruꝰ sic a me p derelicto habit⁹ fuerit appresbensus ab alio põt illi q̃ rere. rõ ei tertiu vsuꝫ ibi: Inter hereditarius. vbi ponit differentiã q̃ est inter seruũ habitũ p derelicto: z seruũ hereditariũ. nam seruus habitus pro derelicto censetur esse nullius. seruus vo hereditarius non videt esse nullius: cũ cõtineat in vniuersitate hẽditatis. Cetera clara sunt. Fran.
g ¶ Momenti. scilicet stipulatio.
h ¶ Reiecit. lic. ff. p derelicto. l. ij. z de noxali. l. si seruus pro derelicto.
i ¶ Apprehensus. anteq̃ incipiat se gerere p libero. põt eniꝫ se ipsum forsan occupare in libertatẽ. q̃ non h ipso q̃ pro derelicto habef est liber: vt hic. z. ff. de pecul. l. si. nisi esset languens. vt. ff. qui fine ma. ad liber. l. seruo. z in auc. de nup. §. multo. z. C. de lati. liber. tol. §. si seruus. z facit. C. de insan. er. l. si. Sed qdã dicũt idẽ etiã in nõ languente. arg. dicta auc. z sic corrigit qõ hic dicitur. Accur.
k ¶ Stipulationem. quã interposuit cũ pro derelicto habeaf. vel dic q̃ illa nulli⁹ monumẽti fit. vt in principio nec posteaisti q cũ apprehẽdit acgrif: dic ergo stipulationẽ quã interposuit postq̃ apprehẽsus est. p prima est. ff. si ex re. §. illud. pro secũda facit. j. proxi.
l ¶ Donatio est. in incertam pſonã collata. vt insti. de re. diui. §. pe.
m ¶ Retinetur. vnde si iste querit hereditati querit. vt. ff. de acq. rerũ domi. hereditas.

Si cõis. ¶ Casus Ista lex tria dicta cõtinet. ¶ Primuꝫ est q̃ seruus stipulaf dñis suis expressis tñ noibus ꝓpriis: nõ appellatiuo. f. dñi. Secũdũ dictũ est q̃ stipulaf expressis tñ noibus appellatiuis nõ proꝓriis. Tertiũ dictũ q̃ stipulaf dñis expresso noie ꝓprio z appellatiuo: primũ in principio. scõm ibi: Si vero. tertiũ ibi: Si vero ita lucio ꝛc. In primo dicto dicit. si seruus stipulaf dñis suis expressis tantũ nominibus ꝓpriis vt dicẽdo. p mittis gaio z scio. c. tunc cuilibet dñoꝝ acgrũf. l. Si vero stipulef expressis tãtũ noibus appellatiuis vel luri. p mittis dñis meis. c. tũc acgrif stipulatio. p parte qua quisq; dñs est: vt sivn⁹ habeat duas partes in seruo acgrunf ei due partes de. c. alteri tertia pars. Si aũt stipulaf seruꝰ expressis nominibus ꝓpriis z appellatiuis. tũc q̃ primo nolauit. ꝓpria nola acgrif cuilibet dñoꝝ p parte diminuta. ly aliq̃ de boc dubitatũ fuerit. Fran.
n ¶ Scio. z ita proꝓrijs nominibus. Bar.
o ¶ Illius. scilicet serui. Azo.
p ¶ Pro virilibus. §. scio. pinde. ibi: nã z si omnium ꝛc. Sol. vt ibi.
q ¶ Si vero. secundus casus.

esse non ignorabant[a]. distat ista igitur causa ab eo[b] qui liber emptus bona fide seruit: quia in eo ꝛ ipsius ꝛ emptoris estimatio cõsentit. ceterũ is qui scit hominem liberum esse q̃ uis ille cõditionez suam ignoret: nec possidere[c] quidem cum potest videri.

Modestinus. Lex. xxxv.

Seruus[d] hereditarius ꝛ bereditarius ꝛ heredi futuro[e]: et hereditati recte stipulatur[f].

Stipulatio serui qui non habet dominum non valet. b. o. Bar.

Iabolenus. Lex. xxxvj.

Quod seruus stipulatus est quem dominus pro derelicto habebat nullius est momenti[g] quia qui pro derelicto rem habet omnimodo a se reiecit[h]: nec potest eius operis vti quem mero iure ad se pertinere noluerit. q̃ si ab aliquo apprehensus[i] est: ꝛ stipulationem[k] ei acquirere potest: nam ꝛ hoc genere quedã donatio est[l]. ¶ Inter hereditarium enim seruum ꝛ cum qui pro derelicto habetur plurimum interest: quoniam alter iure hereditatis retinctur[m]: nec potest relictus videri qui vniuersio hereditatis iure continctur: alter voluntate domini derelictus: non potest videri ad vsum eius pertinere a quo derelictus est.

Si proꝓria nomina exprimant vocãtur dñi in viriles: si appellatiua vocantur in dominicas. si vtraq; exprimant in dubio inspicit quod precedit. Bar.

Pomponius. Lex. xxxvij.

Si communis seruus ita stipuletur lucio titio et gaio scio[n] dare spondes: qui sunt domini illius[o] / pro virilibus[p] partibus cis ex stipulatione sua dari debet. Si vero[q] ita dominis meis[r] dare spondes[s] pro parte qua[t] domini essent. Si vero[v] ita lucio titio; et gaio scio dominis meis dare spondes[x]: dubitaretur vtrum per viriles partes an pro dominica portione cis debere tur: et interesse[y] quidem cuius demonstrandi gratia[z] esset adiectum: et que[a] pars eius stipulationis principalem causam haberet: sed cum ad nomina[b] prius decurrum est rationabilius esse videtur pro virili parte stipulationem[c] acquiri q̃[d] dominozum vocabula[e] pro demonstratiõe ha habeantur[f].

Idem. Lex. xxxviij.

Si seruus meus a liberto meo operas sibi dari stipuletur: inutilez[g] stipulationem esse. Celsus scribit aliter: atq; Dominis meis. idem dico ꝛ si vicam dño meo: cum plures habeã dños. arg. ff. de libe. leg. l. ij. in fi. sed arg. cõtra. ff. e. l. sed z si ita. Also. ꝛ facit ad hanc distinctionẽ. ff. ad trebel. l. nonnũq̃. ꝛ de leg. j. turpia. in fi. ꝛ. l. si heredes nominatim. ꝛ. ff. de statuli. l. ita liber. in fi. ttẽ facit C. de impu. ꝛ ali. substi. l. j. ꝛ. ff. de re. dub. l. vtrum. §. fi.

s ¶ Spõdes. ꝛ ita appellatiuus tantum.
t ¶ Si do parte qua. ꝛ ita pro dominicis.
v ¶ Si vo. tertius casus.
x ¶ Spondes. ꝛ ita proꝓrijs ꝛ appellatiuis.
y ¶ Interesse. argumẽtã do loquitur.
z ¶ Gratia. i. an ꝓpa ad dẽsignationes appellati uorũ. an appellatiua ad dẽsignationẽ ꝓprioꝝ.
a ¶ Que. z interesse repete que pars ꝛc. Bar.
b ¶ Ad noia. Iste ponitur ad correctionem ꝓcedẽtium vel ad denotandum ꝓsumptionem que quoz demonstrãdi gratia apponuntur.
c ¶ Stipulationẽ. si vero prius ad appellatiua est decursus. p dñicis q̃rit. z fic sequẽtia determinante ꝓia fm Jo. idẽ dicã ꝛ si permixti. vt lucio dño z titio dño: vel ecõtra. naz semp inspicitã q̃ ꝓcedũt. sed qdã dicũt vt Al. tem per pro virili: q̃n ꝓpria z appellatiua ponũtur. et fm eos quod dixit prius subaudit⁹ maxime: ßpma placet. z h cuz oibus põt q̃ri: als fol ci cui po test. vt. ff. e. l. i. §. cõis ser uus. ꝛ. l. si alien⁹ seruꝰ. in fi. ꝛ isti. eo. §. fi. Jtẽ h cũ nullus sol⁹ iussit: nec vn⁹ solus est noiatus: nã tũc ei solt. vt. ff. e. seruus alie nus. ꝛ. l. proinde. Quid aũt si vnus iubet: sed alterũ noiat: dic vt not. ff. eo. seruus cõis. §. fi. Cũ aũt seruꝰ est fructuarius i quo plures habẽt vsum fructum si quidẽ ex opera stipulatur sine nomine ꝛ iussu fructuarioꝝ: idem dic quod supra in pluribus dominis. sed si vnus solus iussit: vel vnus tantum nominatur ei queritur. vt. ff. de vsufru. l. si seruo fructuario. §. si duos. sed ille tenetur ad cõmunicandum: cum ope ra quod a modo est ex re. vt. ff. de acqui. re. domi. qui bona. in princi. ꝛ j. eo. l. pe. Si autem vnus iussit: sed alter est nominatus: tunc nomina to fm Joã. q̃ si stipulatur ex re vnius fructuarij tantum: si quidem sine noie: vel sibi partem ꝓprietario de stricta ratione ꝛ parte fructua rio. vt. d. §. si duos. sed de equitate solt fructuario. vt. ff. e. l. si alien⁹. vel etiã dic vt dixi in. l. si alienus. Si autem nominatis domino ex re fructuarij stipulet totũ ei querit. vt. ff. de acqui. re. do. per seruũ. §. fructuarius. ꝛ. d. §. si duos. sed reddit per ꝛdictionẽ sine cã. vt. j. eo. l. pe. ꝛ sic intelligit. ff. de acqui. re. do. qui bona. ibi si adijciat. Si autem ex re dñi fructuarioꝝ nõ valet. vt. ff. e. seruũ fructuariũ. si ex re vni⁹ fructua rij alterius fructuario non valet. vt. ff. si alienus. in fi. nec ob. l. si cum duo rum. quia exponẽ vt ibi. Quod in fructuario dixit: idem in possesso a pluribus bona fide. vt. d. §. si duos.

d ¶ Ꝛ. id est quia.
e ¶ Vocabula. f. appellatiua apposita in stipulatione.
f ¶ Habeant. demonstrant enim appellatiua an ꝓpius noiati sint dñi: ꝛ sic no. de ordine scripture. sic in aute. de here. ꝛ fal. §. inordinati. §z arg. §. i. de solu. l. nec cẽ. itẽ facit. ff. si cer. pe. l. eius q. §. q̃ si. Accur.

Si seruus. ¶ Casus Habebam libertum: a quo seruus meus stipulatus est hoc modo. p mittis mibi operas tales. certe talis stipulatio nõ valet. Si aũt stipulatus esset nõ expresso boc ꝓnomine mibi: tunc stipulatio valet. Fran. accur.

g ¶ Inutiles. vt. ff. de ope. lib. l. fuus ꝓsoni. z est spãle. sic. ff. e. l. ij. ꝛ. l. si seruꝰ cõis meuij. §. seruꝰ capto. als non refert sibi vel dño stipuletur. vt. ff. eo. l. j. in pn. q̃ est ꝛ. sed q̃ est ratio: ibi. §. q̃: factum in stipulatione cõtinetur. vnde dño non potest queri. vt insti. e. §. fi. sed cum facti⁹ fm quosdam. Sed certe ibi de facto serui stipulãtis: bic liberti ꝓmittentis. Verum tamen dic q̃ non possunt deberi nisi iure patronatus: at seruus non est patronus: et bocde opera incerta, de certa valet: vt. ff. de ope.

Ope sine certe sine incerte nõ pñt p fuus debere: nisi iure ꝓfectionis: et an illas possit seruus stipulari.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

de opę.lib.I.opere in rem ſuã.cũ habeat inſtar pecunie.vt.ſ.e.l.a duob⁹.

a ¶ Dart.quia tunc y alet.Accur.

QUan ſeruus.¶ Caſus. Habeo uſumfructũ in ſticho ſeruo: cuius proprietas pertinet ad titiũ. iſte ſeruus ſtipulat titio nominati ex operis ſuis vel ex re fructuarij.certe acgrit ipſi titio dño ſuo.poſtea ſubiungit queſtionẽ qua actiõe poſſit vſufructua-ri⁹ recuperare illud a proprietario.⁊ anteq̃ reſpõ-deat illi queſtioni ſubne-cit aliã queſtionẽ: q̃ ſcz ſeruus q̃ nobis ſeruit bona fide ſi ſtipuletur dño ſuo noſtra an ei acquirit. Poſtea reſpondet illi q̃ ſtiõm quã indeciſas relinquerat dicens q̃ fructua-rius poterit recuperare q̃ ex hac ſtipulatiõe ad proprietarij peruenit con ditione ſine cã.b.d.Fr.

b ¶ Eius.ſcilicet ſeruꝰ.

c ¶ Acquirit.dño ꝓprietatis.ſi nõ ecõtra.vt.ſ. de vſufruc.l⁹ ſi quis.§. queſtionis.⁊.ſ.e.l.ſeruũ fructuarium. ⁊.j. de ſol. qui res.§.ſi ſeruus.

d ¶ Inquirendum eſt.et certe cõditione ſine cã.

e ¶ Itẽ ſi ſeruꝰ alienus.

f ¶ Condici.ſcz cõdictio ne ſine cã: ſiue ſolutũ ſit: ſiue non.ſed tũc vt actio cedat h⁹ etiã locum con dictio icerti primo caſu. ⁊ facit.ſ.ſi cer.pe.cũ fun dus.§.i.et de acti. emp. ſi ſeruus.§.ſeruum.

Vicgd.¶ Caſus. Seruꝰ meꝰ ita ſti pulatus eſt a titio.ꝑmit tis cũ fuero manumiſſus vel alienat⁹:q̃rit an poſt manumiſſiones vel ante mihi acgrat: R̃ñ. q̃ ſic. §.ſequẽs plan⁹ eſt. Frã.

g ¶ Seruus.ſcz noſter.

h ¶ Nobis.ſcz dominis.

i ¶ Serut.id eſt duꝯ noſter ſeruus eſt.

k ¶ Vel manumiſſiones. puta ꝓmittis cum fuero manumiſſus vel alienatus.Accur.

l ¶ Noſtra fuit.bona ratio:q̃ initiũ ✣ ſ̃pcitur in acqui.hoc caſu et ſeq. vt.ſ.de verb.oblig.ſi filius.Eſt ⁊ alia ratio:q̃ dolo fecit. vt.ſ.j.ſi.fi.

m ¶ In emancipationis.puta cũ fuero emancipatus.

n ¶ Dolo malo.i.in fraudem patris ne ei acquiratur ſic ſtipulatus eſt. Arg.ſ.p ſoc.actione.§.dicimus.⁊ hoc preſtmit ſi cõtrariũ nõ appa ret.alꝫ ſi appareat cõtrariũ vtilis filio q̃rit.vt.ſ.de ber.ifti.l. quidã. ⁊ ibi exẽplũ eſt q̃ nõ ꝑſumitur dolo:q̃ non volebat patri queri q̃ filio dare volebat. Itẽ aliud exemplũ.j.tit.j.l.ſi debitori.§.j. Sꝫ nũquid etiam inſeruo poſſet eſſe ſine dolo vel ei manumiſſo q̃ratur:R̃ñ. non: q̃non oportet proficere ei liberofacto q̃d in ſeruitute egit niſi in caſu. C.an ſeruus ex ſuo facto.l.Quis.⁊.l.promiſſe. Itẽ h⁹ q̃ ſub cõditione intrinſeca.ſi aũt extrinſeca vt ſi titius fuerit cõſul:tũc indiſtincte q̃rit Accurſius.ſi non adiecto boc verbo ſibi ſtipulatus fuerit dari⁸.

I dem. Lex.xxxix.

QUm ſeruus in quo vſum fructum habemus ꝓprietatis domino ex re fructuarij vel ex operis eius[b] nominatim ſtipuletur:domino acquiritur[c] ꝓprietatis: ſed qua actione fructuarius recuperare poterit q̃ ex hac ſtipulatiõe ad ꝓprietarij peruenit con ditione ſine cã.b.d.Fr.

b ¶ Eius.ſcilicet ſeruꝰ.

c ¶ Acquirit.dño ꝓprietatis.ſi nõ ecõtra.vt.ſ. de vſufruc.l⁹ ſi quis.§. queſtionis.⁊.ſ.e.l.ſeruũ fructuarium. ⁊.j. de ſol. qui res.§.ſi ſeruus.

d ¶ Inquirendum eſt.et certe cõditione ſine cã.

e ¶ Itẽ ſi ſeruꝰ alienus.

f ¶ Condici.ſcz cõdictio ne ſine cã: ſiue ſolutũ ſit: ſiue non.ſed tũc vt actio cedat h⁹ etiã locum con dictio icerti primo caſu. ⁊ facit.ſ.ſi cer.pe.cũ fun dus.§.i.et de acti. emp. ſi ſeruus.§.ſeruum.

Vicgd.¶ Caſus. Seruꝰ meꝰ ita ſti pulatus eſt a titio.ꝑmit tis cũ fuero manumiſſus vel alienat⁹:q̃rit an poſt manumiſſiones vel ante mihi acgrat:R̃ñ. q̃ ſic. §.ſequẽs plan⁹ eſt. Frã.

g ¶ Seruus.ſcz noſter.

h ¶ Nobis.ſcz dominis.

i ¶ Serut.id eſt duꝯ noſter ſeruus eſt.

k ¶ Vel manumiſſiones. puta ꝓmittis cum fuero manumiſſus vel alienatus.Accur.

l ¶ Noſtra fuit.bona ratio:q̃ initiũ ✣ ſ̃pcitur in acqui.hoc caſu et ſeq. vt.ſ.de verb.oblig.ſi filius.Eſt ⁊ alia ratio:q̃ dolo fecit. vt.ſ.j.ſi.fi.

m ¶ In emancipationis.puta cũ fuero emancipatus.

n ¶ Dolo malo.i.in fraudem patris ne ei acquiratur ſic ſtipulatus eſt. Arg.ſ.p ſoc.actione.§.dicimus.⁊ hoc preſtmit ſi cõtrariũ nõ appa ret.alꝫ ſi appareat cõtrariũ vtilis filio q̃rit.vt.ſ.de ber.ifti.l. quidã. ⁊ ibi exẽplũ eſt q̃ nõ ꝑſumitur dolo:q̃ non volebat patri queri q̃ filio dare volebat. Itẽ aliud exemplũ.j.tit.j.l.ſi debitori.§.j. Sꝫ nũquid etiam inſeruo poſſet eſſe ſine dolo vel ei manumiſſo q̃ratur:R̃ñ. non: q̃non oportet proficere ei liberofacto q̃d in ſeruitute egit niſi in caſu. C.an ſeruus ex ſuo facto.l.Quis.⁊.l.promiſſe. Itẽ h⁹ q̃ ſub cõditione intrinſeca.ſi aũt extrinſeca vt ſi titius fuerit cõſul:tũc indiſtincte q̃rit Accurſius.ſecus in reli patri ⁊ dño.vt.ſ.de verb.ob.ſi filius. Item h⁹ in Actibus.ſecus in reli patri ⁊ dño.vt.ſ.de verb.ob.ſi filius.

✣ Addo glo.ꝛ ibi ſũt multe ꝛcor. titium alle gate i.c.ou-dã.j. de ele. extra gl. in c.j.§. itẽ cir ca.in ver. le gatoꝛus. de coll.ſpiag. ſanc.

✣ Fideiuſſoꝛi ⁊ mãdatoꝛi differũt et an vtrioꝫ ab expoſitione. gl. in.l. ſtipulatio.§. de ſ̃b.obli. et glo. ouid. in auſ. de fideiuſſ. in ꝓn. colla ſ.

C De fideiuſſoꝛibus ⁊ mandatoꝛibus. ¶ Nota differentiam iter fideiuſſoꝛem ⁊ mandatoꝛem. ✣ nam ſemper fideiuſſoꝛ ſequitur obligationẽ.vt.ſ.eo.l.fideiuſſoꝛ.ſed mandatoꝛ ſemper ante: niſi in caſu.vt.ſ. man.l.ſi vero non re.ſ.ſi poſt creditam.R. dicit fideiuſſores manda man.l.ſi vero non re.ſ.ſi poſt creditam.R. dicit fideiuſſores manda tores ſ̃pcipalium debitorũ ꝓ quib⁹ quãdoq; fideiuſſoꝛes quandoq; mandatoꝛes interueniunt.

Oni obligationi. ¶ Caſus. Juriſconſultus tractaturus de fideiuſſoꝛibus primo docet nos dicens q̃ fideiuſſoꝛ poteſt adhiberi omni obligationi: ſiue ex cõtractu: ſiue ex maleficio. ſiue naturali tantũ: ſiue ciuili tantum: ſiue naturali ⁊ ciuili ſimul. Et in.l.ſeq. ma

Titu.I.

gis ſpecificat dicens q̃ obligationi cõmodati depoſiti poteſt accedere fideiuſſoꝛ.puta ſi depoſui apud te aliquam rem:tu vero doli in ea cõmiſiſti:poſſum accipere fideiuſſoꝛem a te q̃ mihi ſatiſfacies de damno mihi dato in re depoſita.ſimiliter etiam dic de cõmodato.Frã.accur.

o ¶ Omni.ſiue ex contractu:ſiue ex maleficio itez ſiue naturali ⁊ ciuili vel naturali tantum:vel ciuili tãtũ.vt.j.e.l.ſtipulat⁹.⁊.l.ſe.⁊.l. fideiuſſor obligari.§.j.⁊ inſti.e.in p̃n.⁊.C.cõnõnu.pec.l.ſi cni.vt ſic cõpbẽdat gña ſingulor:nõ aũt ſingula generũ.nã nõvalet ſi cõtractus ſit contra legez: vt.j.e.l.cũlex.⁊.C. de le. ⁊ cõ. non dubiũ. vel ꝓbi bitus fideiuſſoꝛi dari. vt C.ne fideiuſ. do.dẽ.l.ij. ⁊ facit.ſ.mãda.l.ſi bẽdi tãté.§.i ſũma.⁊.j.l.pri.

p ¶ Tmodati.q.d. nedũ ꝓ obligatione que contrahit verbis ſed etiã que cõtrahit re.

q ¶ Seruũ.vt.ſ.de ꝛdi. inde.l.naturaliter.

r ¶ Pupilli.doli capacẽ qui de ſolo dolo tenetur naturaliter ⁊ ciuiliter.vt ſ.depo.l.i.§.ani pupilluꝫ.vel ſi eſt locupletior. vt.ſ.ꝛmo.l.uj.in ꝓn.⁊ eiſdem caſibus tenent⁹ fideiuſſores indubitabilr. ſed ⁊ eſtotus duos caſus tenent naturaliter pupilis:ſcilꝫ in cõmodato:⁊ iõ tenebit fideiuſſoꝛ. vt.ſ. e.l.fideiuſſoꝛ.§.j.nõ aũt in depoſito etiaꝫ naturaliter nec ſi dolus.ſeruum aũt cõſtat naturaliter teneri eo caſu q̃ liber tene ret naturaliter ⁊ ciuiliꝫ.

s ¶ Dolo malo.h⁹ ad ſeruum et pupillũ commodatũ ⁊ depoſitũ refer.

t ¶ Aut culpa.hoc nõ ad depoſitum. nẽ nec etiam ad cõmodatũ in pupillo vt teneat niſi naturaliꝫ.

v ¶ Fideiuſſum eſt.ſed et fideiuſſores ob ſuum dolum tenentur vel culpas. vt.ſ.de ꝛb.obli.l.mora. ⁊.ſ.de do.l.ſi fideiuſſoꝛ.

Q ¶ Caſus. Vẽdidi tibi equũ vel fũdus.ꝑmiſi tibi dare fideiuſſoꝛẽ ꝑ uicticẽ:ad q̃ tñ nõ tenebar.vt igit adimplerẽ ꝓmiſſionẽ meã dedi tibi ſeruũ vel fũdꝫ.in his cauſis i q̃b⁹ nõ ꝑñt fideiubere. vel dedi tibi mulierẽ in fideiuſſatri cem:que põt te repellere aurꝛilio ſenatuſcõ. velleiani:an ſatiſfecerit ꝓ miſſioni mee:certe nõ. Sed quid.dedi tibi fideiuſſoꝛes q̃ pauper erat nũqd videor adimpleſſe ꝓmiſſuꝫ:R̃ñ.q̃ ſic.q̃ debes tibi imputare q̃ talẽ recepiſti:cuꝫ potuiſſes eũ repellere ab initio.Fran.accur.

x ¶ Qui.ſcilicet debitor.Accur.

y ¶ Satiſdare.quod quandoq; fit ex voluntate.vt.ſ.qui ſatiſd.cogã. l.fideiuſſor.§.ſi neceſſaria.Accur.

z ¶ Promiſit.ſcilicet fideiuſſores dare.ſic.ſ.qui ſatiſcda.cog.l.i.

a ¶ Et conuenirꝫ.vt rũq; intellige cũ effectu.naꝫ ſunt qdaꝫ qui poſſũt obligari ⁊ non conueniri.vt.ſ.de in ius voc.l.ij.⁊ bi ſunt nõ idonei: vt hic.⁊.ſ.q ſatiſd.cog.l.ij.in ꝓn.Accur.

b ¶ Seruũ.ſeruus ex fideiuſſione non tenet niſi in cã peculij itez cedat. vt.ſ.eo.ſeruus inſcio.⁊.ſ.de pac.l⁹.§. filius.ſed filꝫ etiam nõ tenetur in tercedat ꝓ mutuo facto in rem ſuaꝫ: nec etiã tenet pater de pecu lio.vt.ſ.ad macedo.l.ſed iultan⁹ adiicit. vel ſi fideiuſſit cũ nibil eſſet i peculio.nec etiam ſpes vt eſſet nõ tenet pater.vt.ſ.de pecu.ſ̃ſtũ.vel ſi animo donãdi.vt.ſ.de dona.l.filiuſſa.alꝫ eñ ſi filius fideiuſſit: alꝫ animo donãdi.vt.ſ.de dona.l.filiuſſa.alꝫ eñ ſi filius fideiuſſit: alꝫ animo donãdi.vt.ſ.de dona.l.⁊.§. etiã extra cauſaꝫ peculij teneret pater de peculio.vt.ſ.de pecu.l⁹.§. ſi filius.⁊ ipſe filius.vt.C.eo.l.filius.Accur.

c ¶ Vel mulierẽ.z non tenetur cum effectu ꝓpter velleianũ vt bic. ⁊.ſ.qui ſatiſda.cog.de vie.§.qui mulierem.⁊.ſ.ad velleia.l.j.Accur.

Filiuſſa. nõ tenet ſi intercedat ꝓ mutuo ꝛ rem ſuam: nec etiã pater poteſt conuenirꝫ actione de peculio.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Impletam. sic.ff. qui satisfda. cogan. quotiens. ꝛ si quis in ius voc. nō ie. l. i. ꝛ maxime si ignorans accepit talem. vt. ff. de pac. in pl̄onaz. §. qui pecuniam. Arg. cōtra. ff. de cōdi. ꝛ demō. meuius. Accur.

Additio. Dic fm Bart. q ibi erat talis conditio que de iure impleri non potest: vnde sufficit si de facto. vt. l. mulier. §. i. ff. de condi. institu. hic poterat impleri de iure. Hy. vō dicit q debet dari fideiussor qui possit conueniri ꝛ obligari.

b Idoneum. quo ad facultatem. alꝰ contra. ff. si qs in ius voc. l. i. Accur.

c Idoneum. opibus.

d Comprobauit. marime si talem sciuit. ꝛ facit ff. mand. inter causas. §. abesse. ꝛ qui satisf. cog. l. si ab arbitro. §. i. ff. de separa. l. i. §. illud. ff. de vtil pos. leg. si is a. §. §. fi. Et not. b mirabilia duo: q̄ toleratur ignorantia iuris vt nō afferat recipiēti damnum/ ff facti non.

Sed regulariter ꝯtra. vt ff. de iur. ꝛ fac. igno. regula. i pn. Vel pōt dici q̄ recipiēs mulierē pt errare in facto: vt si credebat eam in rē suā fideiubere: ꝛ seruus liberū credebat Argu. ff. de contrahen. empt. l. quia difficile.

Potest accipi.

¶ Casus. Erā itinerus ad nūdinas. tu diuisti mihi. Ego habeo titiū amicū meū lugdun: si mutuauer ei. c. aureos bñ soluet tibi. ego nō di tibi. Fideiubes tu pro eo si q̄ mutuauero ei. tu dixisti. Ita fideiubeo. nūqd talis fideiussio p debito futuro valet: Dicitur q̄ sic. §. seq. clar. ē. Fran. accur.

a Habiturus sum. ꝛ sic future. vt. ff. si tipulatus. §. adhiberi. Accur.

f Cuius pro quo. debito rem principalem.

g Negociorum gestor. quando te absente ꝛ sine mandato fideiuſ. vt. ff. mandat. l. ex mādato. §. ff. et. l. qui fide. §. rñ. et fa cit. ff. eo. l. i. ꝛ. ij.

h Fideiussor. facit istit. eo. §. fideiussor. ff. C. e. l. fideiussores.

i Et heredem. suum.

k Rei. i. debitoris.

Generaliter. ¶ Casus. Ego fideiussorā pro titio. postea titi? mo riens instituit me heredem: certum est q̄ sum obligatus tāq̄ heres. sed an duabus obligationibus tenear: scilicet principali ꝛ accessoria fideiussionis: Respondetur q̄ tantum principali obligatione teneor: quia accessoria confunditur vsq; ibi: Verum reo. vbi dicit q̄ aliter est quando reus principalis alteri principali succedit: quia tunc ambe manent obligationes. vna enim non consumit aliam: sed in fideiussore ꝛ reo reperiri potest quando altera alteraꝫ perimat. ꝛ ponit exemplum quando reus reo succedit: veluti cum vnus reus promittē di succedit alteri reo promittendi. Item si sint duo rei stipulandi: et vnus alteri succedit: ille qui succedit habet ius duarum obligationū. sed sic gerit er vna earum altera consumetur. hoc dicit ista. l. tota cuꝫ lege sequenti. Franciscus accur.

l Eum. fideiussorem. Accur.

m Ei. scilicet reo. Accursius.

n Intercuenerat. fideiubendo/ vel mandato/ vel constituendo.

o Teneri. idē contra. vt. ff. eo. l. cū reus.

p Eum. fallit tamen in casu vt cum principalis obligationis non fit exactio. vt. ff. eo. l. heres. §. q̄ si hic seruus. Accur.

q Verum reo. scz debendi. Accur.

r Refert aut. scz iulian⁹. ꝛ facit. ff. de solu. si duo rei. ff. de duo. reis. l. sire⁹ p. ꝛ. ff. e. heres. §. i. ff. de act. emp. l. nō est nouū. ff. l. pri. ꝛ ar gu. ff. testi. l. ob carmē. §. si testes. ff. quēadmo. serui. admit. l. nā fa tis. l fi. ff. g satisfda. cogā. de die. §. si iudicatū. ꝛ quod no. C. de pac. l. debitori. Accur.

s Doc. scilicet vbi non potest reperiri que altera alteram tollat.

t Sire⁹. Sustinebit actiue cum sit reus stipulandi.

v Deduceretur. per cō testationem litis.

x Consumeretur. Ar. contra. ff. eo. si consti. pecuniam illa. in fi. ꝛ. ff. eo. si mādato meo. ff. de pact. ꝛ oblig. si is qui sticibus. Item facit. ff. l. priori. cū suis concor.

Stipulatus sum.

¶ Casus. Stipulatus sum a titio. c. ꝛ q̄: si uēdo erat nō accepi fide iussorē. postea comperi q̄ debilis erat in facultatibus volui hēre fideiussorem. certe possum petere: ꝛ ipse fideiussor adiectus obligabitur: siue pu re fideiusserit siue sub cō ditione. ¶ Adhiberi autem. Iste. §. dicit q̄ fideiussor pōt adhiberi ꝑcedenti obligationi: ꝛ etiā future oīmodo speretur esse aliq̄ obligatio: licꝫ tan tū naturalis speret ibi. Et ponit exēplus in. l. seq̄nti. nā illius obligationis pōt fideiussor accipi ex qua si q̄ solutus fuerit nō pōt repeti: veluti in macedoniano. Naz si filiusfia. soluat nō potest repetere: quia ibi est naturalis obligatio licet ab initio posset creditorem mutuanté repellere excese. con. macced. Fran. ac.

y Et parui. vt. ff. e. l. grece. §. item accepto.

z Future. vt ff. eo. iud. non quemadmodus. et insti. e. §. fideiussor. ff. de pecu. eo. tempore.

a Precedenti. aliud i mandatore/ nisi in casu: quod dicit. ff. mandat. si vō nō remune. §. si post creditam. Accur.

b Vel. p saltez. Accur.

c Quod enim. Non potest. naturali causa inhibente. vt ff. eo. act. ꝛ oblig. l. naturales. Accur.

d Posse. cum effectu. vt. ff. eo. fideiussor. §. i. ff. de iureiur. l. si. licet quidam dicunt obstare exceptionem in naturali: sed secus in ciuili tātum. vt. C. de non nu. pecu. l. si cui. Accur.

Grece fideiussor. Casus clarus est vsq; ad. §. preterea. Hic dicit iurisconsultus q̄ omni obligationi potest adhiberi fideiussor si ue re cōtrahatur: vt si commodo tibi aliquam rem possum petere fideiussorem q̄ eam mihi restitues. ꝛ ste de alijs. Itē si constituis te mihi soluturum pro aliquo: ista obligatio est pretoria. possuꝫ a te fideiussorē petere. Franciscus accur.

e Grece. interpretatio greci: mea fideiubeo/ volo/ dico/ cupio: tantū ergo valet vnum er bis q̄tum ꝛ aliud. ꝛ facit insti. e. in fi. ff. de vb. oblig. l. i. §. sed vtrum. Accursius.

f Preterea. facit insti. eo. in prin. ff. eo. l. i. ꝛ. ij.

g Siue re. vt in commoda. verbo. vt in stip. cōsensu. vt in emp. ꝛ ad hoc. ff. eo. l. i. Accursius.

h Iure honorario. vt de consti. vel de iureiur. vel de peculio.

i Accipi. vt ꝛ. ff. de pecu. eo tempore. Accur.

+ Dic q̄ due pcipue les obligationes pñtes nō tollūtur electiue vt ibi. ff. l. i. §. de duob⁹ reis. hic in obligationi bus q̄ actiue dant fm Barto.

Et post

¶ Et post lite. ¶ Casus Cõueni te in iudicio pro. c. aureis. tu negasti te debere: & sic lis est contestata. peto fideiussorẽ de iudicio sisti&dō/ an sit liberatus: Distinguitur, aut accepꝛ est fideiussor tantū, & exercetio litis: & tunc fideiussor reo cõdemnato liberatus est. aut acceptus est fideiussor super tota causa: tunc fideiussor non liberatur reo ꝯdemnato.

¶ A tutore. Titius i testamento suo dedit semproniꝰ tutorez filio suo. de iure autē nō tenet tutor testamentari⁹ dare fideiussorez rez pu. fal. so. Quid autē si ei dederit. Rñ. q ipse fideiussor tenetur. Itē tu commisisti mihi furtuz: ego facio te cõuenire. tu das mihi fideiussorem. certe talis fideiussor tenetur. & generaliter ex omni obligatione pōt dari fideiussor.

¶ Illud cõmune. Tu promisisti mihi cētū. tu das mihi fideiussorez p ducētas: an talis fideiussor tenetur: Rñ. q nō. Si autē promisisti mihi cētum: tu potes dare mihi fideiussorem p quinquaginta. exemplum sequēs est clarū. ¶ Si quis stichum. Promisisti mihi stichū seruum: si stichus moriatur tu eris liberatus dedisti mihi fideiussorem qui promisit mihi illum stichum aut decē. certe talis fideiussor non tenetur: quia accepꝛ est in duriorem causam. nā si pro solo sticho fideiussisset: & fuisset mortuus si deiussor et, reus liberati essent. sed cum fideiussit pro stichō vel pro decem mortuo stichō fideiussor tenetur p decez. Et non tantum nō tenetur ideo quia in duriorem causaz acceptus est/ sed etiaz qz in aliā rem est acceptus ipse fideiussor q̄ ipe reus promiserit. z ponit rationes in sequēti: quia si tu promittis mihi decez tu nō potes dare fideiusso rem vt promittat decem aut stichum. Sequentia clara sunt vsqz ad. l. seq. Fran. accur.

¶ Post litem contestatam pōt accipi fideiussor: & fideiussor de iudicio sisti non tenetur post sententiam. b. d. Bar.

¶ Et post litem [a] † contestatam fideiussor accipi pōt: quia et ciuilis & naturalis subest obligatio & hoc iulianus admittit: coꝛ iure vtimur. An ergo condemnato [b] reo exceptione vti fideiussor possit querit. nam z ipso iure [c] non liberatur. & si quidē iudicati actionis accꝛptus non est: sed tantum litis exercitationis [d] rectissime dicitur vti cuꝫ exceptione posse. Si vero acceptus fuerit etiaz totius cause cessabit exceptio. ¶ A tutore etiam qui testamento dat⁹ est si fuerit fideiussor dat⁹ [e] tenetur.

¶ Sz z si ex delicto oriatur actio magis [g] putamus teneri fideiussorem. Et generaliter omnium obligationum [h] fideiussorem accipi posse nemini dubium est.

¶ Fideiussor non potest teneri in causam grauiorem q̄ principalis: sed in non grauiorem sic. b. d. Bar.

¶ Illud cõmune est in vniuersis qui pro alijs [i] obligantur: q̄ si fuerint in duriorem [k] causaz adhibiti placuit eos omnio non obligari: in leuiorem vero causam accipi possunt: propter quā minorem summā recte fideiussor accipietur. ¶ Item accepto reo pure ipse fideiussor ex die [l] sub cõditiõe accipi pōt. cuiuero si reus sub conditione sit acceptus fideiussor pure non obligabitur [m].

¶ Alternatiue obligationi non potest accedere fideiussor. b. d. Bar.

¶ Si quis stichū stipulat⁹ fuerit: et fideiussorem ita acceꝑerit: stichum aut decem fide tua esse iubes non obligari fideiussorem

Bar. b dicit hanc casus alibi nō repiri ad si q lite conte stata pōt ac cipi fideiussor de iudicio sisti qui non tenetur post sniam latā: vt b in ver. ver. fed tñ litis &c.

Bolog.

† De stichoolano si l

iulianus ait: qz duriorem cius [p] fuit conditio: vtpote cū futuruz sit vt mortuo [q] stichō teneat [r]. marcellus aūt cū notat [s] non ideo tantū non obligari: qz in duriorem conditionem fideiussor acceptus est/ sed quia in alia potius obligatione fideiussor accepꝛ est. Denicz pro eo qui decem promiserat: nō poterit fideiussor ita accipi vt decez aut stichū [t] promittat [u]: q̄uis eo casu nō sit [v] additio duriorz [x].

¶ Quo ad electionem fideiussor non pōt in causam duriorez accedere: sz i causam leuiorem sic. b. d. Bar.

¶ Idem iulian⁹ ait: si is qui bo minem aut decem dare stipulat⁹ fuerat: fideiussorez ita acceperit hominē aut decem vtruz ego velim: non obligauit cum: quia duriorem [y] conditio facta est. Contra aūt si is qui hominē aut decez vtrum ipse stipulator volet stipulatus est: recte fideiussorē ita accipiet decem aut hominē vtrum tu voles [a]. fit etenim inquit hoc modo fideiussoris conditio melior. Sed z si rcum sic iterrogauero [b] stichum z pamphilum dare spondes [c]: fideiussorem stichꝰ aut pāphilum recte interrogem: quia leuior fideiussoris conditio est.

¶ Pro fideiussore accipi fideiussorem posse nec quaꝝ dubium est.

Pomponius. Lex. x.

HIdeiussores [d] et in partem pecunie z in partem rei recte accipi possunt.

¶ Si debitatur an fideiussor sit soluēdo non potest opponi simpliciter beneficium diuisionis. b. d. Bar.

Vlpianus. Lex. xj.

IJ dubitetur [e] a creditore

ue olmodo addo glo. in c. i. §. necnō, de concubi. i. prag. lanc. sup. & bo olno. alū i. §. alioquin. in ver. olno. e. titu.

tur: quia pro parte pecunie z pro parte rei est acceptus. Fran. accur.

d ¶ Fideiussores. de hoc dic vt no. ff. loca. l. quero. in fi. primi casus.

¶ Si dubitetur. ¶ Casus Titius debitor meus in centuz dedit mihi tres fideiussores. si vnus erat sufficiēs omnes erāt sufficientes. cepi dubitare q̄ non essent soluendo isti fideiussores. vnus fideiussor venit: z dicit mihi. Amice/tu dicis confideiussores meos non esse soluendo: z sic timeo q̄ velis me insolidus conuenire: ecce ego offero tibi cautionem pro ceteris confideiussoribus vt conuenias eos pro parte bus virilibus meo periculo: an iste sit audiēdus: Respondetur q̄ sic. bus virilibus meo periculo: an iste sit audiēdus: Respondetur q̄ sic. ita tamen q̄ de hoc det fideiussorem: z omnes fideiussores qui dicuntur esse idonei sint presentes quando ista cautio prestatur. ¶ Ita detur esse idonei sint presentes quando ista cautio prestatur. ¶ Ita determum. Juris dispositione fideiussores habent beneficium diuisionis: mum. Juris dispositione fideiussores habent beneficium diuisionis: ita q̄ conueniuntur pro virilibus partibus. ¶ Donamus q̄ sunt tres ita q̄ conueniuntur pro virilibus partibus. ¶ Donamus q̄ sunt tres fideiussores pro tritio inseraginta aureis. vnus conuentus in iudicio negat se esse fideiussorem. postea conuictus vult opponere beneficium epistole diui adriani: an sit audiendus: Respon. q̄ non. quia perdidit istud beneficium ꝑpter suum mēdacium. ¶ Filiusfamilias. Filiusfamilias duabus rationibus potest fideiubere pro patre. rationes sunt in textu. Sed queritur an pater ꝓpter hanc fideiussionē filij teneatur actione quod iussu: Respondetur q̄ sic. Leteraplana sunt vsqz ad legem sequentem. Fran. accur.

e ¶ Si dubitetur. si enim constat et eos esse solūdo in partes conueniuntur. vt insti. eo. §. si plures. Accur.

Factuz teneatqꝫ alis fieri nō debet.

a ¶ Post litem. nec enim damnosa est no uatio. vt. j. ti. j. l. aliam.

b ¶ Condēnato. sed nō exacto. alis cōtra. vt. C. de fideiuss. tuto. l. nō est ambiguum. Accur sius.

c ¶ Ipso iure. quia tempus nō est modus tollende obligatiōis. Azo. vel quia sentētia non nouat vt fideiussor liberetur si est cōdemnatoria. & sic facit pto eo qō no. C. de vsur. rei iudi. l. fi. §. si enim nouātur.

d ¶ Exercitationis. vt iudicio sisti. z no. hunc casum.

e ¶ Datus est. rem pup. sal. fore.

f ¶ Datus. cū sciret se non teneri dare. vt institu. de satisdā. tuto. §. i. alis nō teneret fideiussor. vt arg. §. sigs cau. sed z sigs. §. fi. z. j. eo. si alis nō teneret fideiussor. vt arg. §. sigs cau. sed z sigs. §. fi. z. j. eo. si postēp. Et no. ar. qō fieri nō dz/ factū tñ tenet. sic. j. qñ appel. sit. l. i. §. biduū. z. ff. de edil. edic. qō si nolit. §. in factū. z de iur. do. l. nō solū. z §. pfec. quod aūt. z. ff. de ꝓcur. §z z be. §. penul.

g ¶ Magis putamus. Arg. cōtra. j. eo. si a reo. §. id quod. sed ibi pa tet solu. Accursius.

h ¶ Obligationum. que descendunt ex contractu vel quasi z maleficio vel quasi. Accursius.

i ¶ Pro alijs. z ita in mādatoribus sponsoribus z fideiussoribus.

k ¶ In duriorem. alis duriorez. alis deteriorem. z dicitur durior re/ lo co/tēpore/z causa. vt insti. de acti. §. plus autez. z sic nō est cōtra. ff. de iudi. l. z fideiussor. z. ff. eo. l. j. Accur.

l ¶ Omnimodo †. i. in nihilū. Jo. z sic vitiat vtile per inutile ſm eū.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Sint. vt sic debitum sit in liquido. Accur.
b ¶ Nec enim. bene dixi in partem tantū conueniendū offerēdo cautionē: q si insolidū conueniret haberet necesse soluere plus: ꝛ ita quasi ex vēditione cederentur ei actiones. vt. j. eo. l. cū bis. cū non haberet pecunias ad manus: quod esset iniquū. vel dic etiā q cū fideiussores non haberēt q incōtinē ti redderēt. ꝛ facit l auf. de duo. reis. l pn. Accur.
c ¶ Actio. ex epistola diui adriani.
d ¶ Indulgendū. punit mēdaciū. + sic. C. de nō nume. pec. auf. cōtra qui ppriā. ꝛ. ff. de re iudi. l. ℈ h ita. ꝛ. ff. p soc. sivn⁹. in fi. ꝛ. ff. qō cō. l. ℈ si ex parte. ℈. interdum.
e ¶ Filiusfamilias. alēs. l. ꝛ alēs. ℈.
f ¶ Fideiubere. vt. C. eo. filius. ꝛ. C. quod cuꝫ eo. l. si ex alio.
g ¶ Facere. nisi in casibus quos dicit. ff. quod cuꝫ eo. l. ij. ꝛ. l. iiij.
h ¶ Potest. ſcz insolidū. vt. ff. de pec. l. si quis cuꝫ filio. ꝛ. l. seq. Accur.
i ¶ Sed an pater. p quo presentē filius fideiussit: siue mādet expresse pater siue non.
k ¶ Referri. vtr. ff. quod iussu. l. j. Accur.
l ¶ Ista actio. scilz quod iussu. Accur.
m ¶ Cum patre. ſcz de iure verso quo dat illi credit oriq filio m hāc cām mutuat. ei vō apud quez filiꝰ interesserit tenetur pater obligatione principali/ nisi aliō nouandi filius interesserit: quo casu de in rem vō so tenet pater ei a quo liberat a prima vt. ff. de in rem verso. l. si p patre. in prin. ꝛ. l. si filiꝰ.
n ¶ Utilis. scilicet māda ti vel negotiorū gestoꝝ. vt. ff. mā. l. ex mandato. ℈. i. directa quippe nō tenet: quia ab initio nō tenuit mādatū cū inter patrē ꝛ filiū in pctē constituti nō cōtrahit obligatio. vt. ff. ō iudi. l. his nulla. ꝛ ad hoc. ff. de bere. l. sti. quidam. ꝛ de verbo. oblig. gdā. in fi. arg. cōtra. l. ff. filius. in eo. titu. Additio. Dic q ibi filius soluit sponte: h ex necessitate præambuli contractus: ꝛ sic nemo in necessitatibus liberalis existit. vt. l. rem legatam. ff. de adi. leg. cum simi. fm Bar. bic.
o ¶ Actio. mandati. vel neg. gest. vtilis. Accur.
p ¶ Soluerit. quia quantum ad id peculum habetur pro patrefamilias. vt. ff. ad maced. l. ij. Accur.

Vi contra. ¶ Casus. Titius filiusfamilias petijt a me centū aureos mutuo. moritur. ego volo a patre suo fideiussorem petere: an possim? Rñ. q non. licet ipse filiusfamilias habuerit peculium qō nūc est penes patrez. ꝛ est ratio: quia filiusfamilias nec iure ciuili obligatur ex mutuo: q; contractus est illicitus: nec iure honorario scilicet de peculio: quare ꝛc. Sed ponamus q filius cōtrarit aliter q mutuū accipiēdo: ꝛ sic patet tenetur de peculio. certe hoc casu poterit fideiussor accipi. Franciscus accur.

q ¶ Qui contra senatusconsultum. macedonianum. Accur.
r ¶ Crediderit. mutuauerit pecuniam.
s ¶ Eo. filio. Accursius.
t ¶ A patre. qui bona eius iure peculij possidet. accur.
v ¶ Neqz ciuilem. quo datur in filium efficaciter si licitus fuisset contractus. Accursius.
x ¶ Neqz honorariam. de peculio: que etiam in vita filij locum non habuit. vt. C. ad maced. l. penul. Accur.

y ¶ Nec vlla bereditas. sed potius peculium quod pater occupauit. vt j. de castren. pecul. l. ij. sed hodie habet heredez ab intestato. vt in auten. ō here. ab intesta. ℈. i. ꝛ ideo filiusſor posset accipi nomine bere ditarie obligationis quādo licitus fuisset cōtractus. et facit. ff. ad macedo. l. creditorem. Accur.

mortuo coᵉ fideiussorez a patre accipere nō potest: quia neqz civilez neqz honorariaˣ aduersus patrem actionem habet: nec vlla hereditasʸ est cuius nomine fideiussor obligari possit.

Idem. Lex. xiij.

¶ Plane eius actionis nomine q de peculio aduersus eus competit³ fideiussor recte accipitur.

¶ Electo mandatore non liberat reus principalis / nec ecōuerso. Item ei qui conuenitur pro alio debet cedi actio contra principalem: ꝛ aliter non debet ꝛdem nari. hoc dicit ¶ Pau.

Idem. Lex. xiij.

¶ Si mandato meo Titio debeam crēditeris: et me cum mandati egeris non liberabitur titius: sed egō tibi nō aliter condēnari debebo q si actiōes quas aduersus titium habes mihi præstiteris⁴. Item si cum titio egeris ego nō liberaboz: sed in id dūtaxat tibi obligatus ero⁵ quod a titio seruare non poteris.

¶ Si reus principalis succedit fideiussori: sicut extinguntur obligatio fideiussoria/ita ꝛ exceptio personalis que competebat fideiussori: nec pōt opponi ex persona eius. h. ff. ¶ Pau. de cast.

Idem. Lex. xv.

Unus reus promittendi fideiussori suo bonos exteriorit obligatio fideiussoria perimitur⁶. Quid ergo est si cunq; a reo debitum petatur: ℈ si exceptione fideiussori cōpetenti⁷ vigis fuerit in facti⁸ replicatio dari debebit: aut doli mali prodcrit.

¶ Fideiussor potest opposite exceptio nem ex persona rei retinere eo inuito. Bar.

Idem. Lex. xvj.

¶ Si stipulatus esses a me sine causa⁹: et fideiussorem

c ¶ Cum reus. als incipit cum reus. ꝛ als si reus. Accur.
d ¶ Periimitur. idem ecōtra. vt. ff. eo. generaliter.
e ¶ Competenti. tantū: quia scilicet personalis erat.
f ¶ In factum. si patronus erat vel parens. vt. ff. de excep. do. apud cel sum. ℈. aduersus. Accursius.

¶ Si stipulatus. ¶ Casus. Stipulatus sum a te centū aureos absq; vlla causa: ꝛ ficnon teneris mihi. dedisti tamen fideiussorez pro ista summa qui vult vti exceptione contra me. tu non vis q vtaꝛ tali exceptione. sed vis q soluat vt postea reddas sibi pecuniam illam: an fideiussor possit vti exceptiōe te inuito? Respon. q sic. ꝛ ratio est quia securius est nōn soluere indebitum q̄ solutum postea repetere. ¶ Si ex duobus. Dedi titio. xx. aureos mutuo: p quibus dedit mihi duos fideiussores meuiz ꝛ seiuni. seius venit ad me ꝛ dicit. Scio qz potes me conuenire in vigintiꝛ ecce ego do tibi quinqz vt me nō conuenias. ꝛ fui contētus: queritur an propter istud pactuz factū cuꝫ seio alter fideiussor meutius liberetur? Respon. q nō. immo potero quindecim ab altero fideiussore petere: nec poterit mihi aliquā exceptionem opponere. Itē si velim aliqua quinqz petere a seio poterit me repellere doli mali exceptione. Fran. accursius.

g ¶ Sine causa. spe future numerationis: ꝛ non numerasti. vel qz putabam me debere cum non deberem. vt. ff. de excep. do. l. ij. ℈. circa. ꝛ ff. manda. si fideiussor. Accursius.

Inuito.

+ Wendacius punitur debet. ꝛcol. ter. in. c. super literis. et ibi nota. ff apostil. ad pano. post alios. in ℣. pūibile. nu. iij. extra de testi. glo. in l. cū de inde bito. ff. de p hatio.

† Infero ex hac. l. post bar. hic q filiusſor nō tenet qñ pñcipalis obligatio nō valet: cum pria sint nonesse ꝛ eē iualidū. de quo est do. ter. i l. si. seruis. i pn. ꝛ ibi do cto. ꝛ alerā. ℈. fiḋ cauquā tñ legē limitabis p l. marcell⁹. et quod ibi no. alerā. ℈. ea. ff. C.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Inuito. vt. ſ. de excep. l. omnes. ⁊ inſt. de repli. §. finali. ⁊. ſ. de dona. l. fideiuſſor. Accurſius.
b ¶ Intereſt. vt ⁊. ſ. de compen. l. ij. ⁊. iij.
c ¶ Si ex duobus. ⁊ ſic quilibet inſolidū tenebatur. vt inſtitu. eo. §. ſi plures. Accurſius florentinus.
d ¶ Dederit. quinq; dedit ⁊ tu feciſti pactū de non petendo ei aliquid.
e ¶ Exceptione. etiā q2 nō pōt cedere actio. ſ. fideiuſſorē liberatū: quod alr̄ eſſet faciēdū. vt. j. e. l. vt fideiuſſor. ⁊ ſic eſt ſ. j. de ſolu. ſtichū. §. ſi creditor. Sol. is q quinq; dedit vl̄ inutiliter fideiuſſerat vel excep. tutus erat. Argu. ſ. ad velle. l. q̄uis. §. marcellus. ⁊. §. ſi mulieri. ⁊. j. e. ſi titius. vl̄ alteri tranſactioni cōſenſit vel conuenit vt non peteret ad tēpus. vel ille cū quo trāſegiſti fideiuſſor alteri⁹ fideiuſſoris erat. Jo. vt. j. e. ſi plures. in fi. vel hic renūciauerat beneficio cedendarū actionū quādo interceſſit qđ potuit. vt. C. de pac. l. peñ. vel ſ3. R. hic de rigore: ibi de eq̄tate. Alij dicūt q2 pactū nō interceſſit/ ſed datio quinq; vt non peteret: et ideo idem qui quinq; dedit in q̄ndeciz pōt cōueniri. ſed certe ſatis eſt pactum cū ſic recipiūtur q̄nq; ne amplius petat. M. ſic forte potuit eē q2 ſcđo fideiuſſit q q̄nq; ꝓmiſit vel dedit. Et ideo ſi is qui ɔuētus eſt in q̄ndeciz poſtea cōueniat in q̄nq; doli mali exceptiōe ſe tueri poteſt cū ea quinq; a p̄mo ɔſecutus ſit ſm̄ Azo. ⁊ eiſdem modis reſpon. ſ. e. l. ſi mādato. ⁊. ſ. de ɔtra ben. empt. quod ſepe. §. ſi res. q̄ eſt ar. ɔtra Debitor autē vnū fideiuſſorem liberare pōt. vt. j. đ ſol. in his. §. ſi duos. acc.
f ¶ Reliqua aūt quinq;. que dedit ne eum conueniret. Accur.
g ¶ A priore. id eſt ab eo de qui ſoluit: ⁊ petebas hac rōne forte quaſi non ꝑpter debitū ſed ꝑpter pactū quinq; ſoluerit. ⁊ facit. ſ. de tute. ⁊ rō. diſtra. ſi ex duobus. Sed contra. ſ. de admi. tut. l. ſi pupillus. Accur.

dediſſem ⁊ nollem cum exceptione vti ſed potius ſoluere vt mecū mandati iudicio ageretur: fideiuſſori etiam me inuito[a] exceptio dari debet. Intereſt[b] enim ei⁹ pecuniā retinere potius q̄ ſolutam ſtipulatori a reo repetere.

☞ Pactum vnius fideiuſſoris nō preiudicat creditori contra aliū fideiuſſorē agenti. h. d. Bar.

¶ Si ex duobus[c] qui apud te fideiuſſerāt in viginti: alter ne ab eo operes quinq; tibi dederit[d] vel promiſerit: nec alter liberabitur: et ſi ab altero quindecim petere inſtitueris nulla exceptione[e] ſummoueris: reliqua autē quinq;[f] ſi a priore[g] fideiuſſore petere inſtitueris: doli mali exceptione ſummoueris.

☞ Fideiuſſor nō poteſt intercedere penes illum apud quem non eſt obligatio actiue. licet intercedat pro obligato. Itē alternatiua poſita inter duos quorū vni poteſt acquiri obligatio alteri non facit vt prima obligatio acquiratur/ ⁊ alter hēatur vt adiectus ad ſolutionem. Item adiecto pōteſt ſolui etiam inuito creditore ſi lis per creditorem non erat conteſtata cōtra ſoluentem. h. d. Pau.

Idem. Lex. xvij.

Fideiuſſor obligari nō poteſt ei apud quē reus promittendi obligatus nō eſt[h]: quare ſi ſeruus cōmunis titij et sempronij nominatī titio dari ſtipulatus fuerit: et fideiuſſorē ita interrogauerit Titio aut ſempronio id dare ſpondes: titius quidē petere a fideiuſſore poterit[i]: ſempronij vo perſona in hoc ſolum interpoſita videbitur: vt ſolui ei[k] ante litem cōteſta.[l] et ignorante vel inuito titio poſſit.

☞ Non pōt obligari fideiuſſor in cauſam duriorem. h. d. Bar.

Fideiuſſor. ¶ Caſus. Dediſti mihi centum mutuo. dedi fideiuſſorem alij q̄ tibi pro iſtis centum. certe talis fideiuſſor non obligabitur: q2 fideiuſſor non poteſt obligari alij q̄ ei cui reus principalis eſt obligatus. de hoc ponit tex. aliud exemplum. Titius ⁊ ſempronius habēt ſeruum cōmunem ſtichum. iſte ſtichus nominatī ſtipulatur titio dicendo: promittis titio dño meo. poſtea adiecit fideiuſſorē a quo ſic ſtipulatur: promittis titio aut ſempronio dñis meis. dicit hic q2 titius poterit petere a fideiuſſore/ ſempronius vo non: quia ſeruus non eſt ei ſtipulatus/ ſed titio. Ad quid ergo prodeſt perſona titij adiecta in fideiuſſione: Rñ. q2 ad hoc vt ei ſolui poſſit ante litem conteſtatā non poſt/ etiā inuito vel ignorante titio. ¶ Qui certo. Cōtinuat propoſitum ſuum oſtendendo quando fideiuſſor videt̄ accipi in duriorē cauſam ponendo tale exēplū. Stipulatus ſum a te centū ſine adiectione loci: ſed pure. tu das mihi fideiuſſorē titiū a quo ſtipulor q2 mihi ſoluat illa centum capue. cum ſimus forte rome: certe talis fideiuſſor non obligatur: quia in duriorem cauſam abligatur qui certo loco dare ꝓmiſit q̄ qui pure ꝓmittit. Item ponit aliud exēplum quādo reus principalis promittit in loco propinquiori/ fideiuſſor vo in remotiori: ſicut cum reus ꝓmittit ſoluere capue cum ſit rome/ fideiuſſor vero ꝓmittit ſoluere epheſi. capue eñi ē ꝓpe romā i cāpania. epheſus vo in aſia vltra mare. ⁊ ſic multo longius. Aliud exēplū qđ ſequit̄ clarū eſt. ¶ Fideiuſſor. dr̄ hic q2 oī obligatiōi pōt accedere fideiuſſor: ſiue ciuili tm̄: ſiue naturali tm̄: ſiue ciuili ⁊ naturali ſil'/ dūmō ſit aliqua obligatio cui poſſit fideiuſſor applicari vſq; ibi: Naturales autem. oſtendit. hic q̄d ſit naturalis obligatio: ⁊ dicit q2 naturalis obligatio nō eſt tantūmodo illa ex qua nō pōt quis agere: verūetiā illa ex qua ſi ſoluo nō datur mihi repetitio. nam improprie naturales obligatiōes dicūt̄ obligationes ⁊c. ¶ Stipulatiōe. Tu ꝓmiſiſti mihi decē aureos ſoluere i feſto pēthecoſ. pure ſine vlla conditiōe. dediſtiq; mihi fideiuſſorē qui ſe promiſit ſoluturum ꝓ te iſta. x. ſi imperator in italiā venerit: querit̄ quid iuris: Rñ. q2 obligatio fideiuſſoris eſt in pendenti. nā ſi imperator in italiā venerit ante pēthecoſtes fideiuſſor nō obligabitur ſi vero in die pēthe. venerit aut poſt diē pēthe. fideiuſſor obligabitur iſte eſt elegans. §. ¶ Cū fideiuſſor. Vēdidi tibi equū meum pro. xx. aureis. et accepi a te fideiuſſorē ſub conditione ſi non ſolueris mihi: querit̄ quando iſta conditio ſit impleta: Rñ. q2 tūc cū tu fueris interpellatus ⁊ nō ſolueris: aut ſi anteq̄ interpellatus ſis decedis: q2 hoc etiam caſu verū eſt te nō ſoluiſſe: ⁊ ſic conditionē eſſe impletā. Frā. accur.

¶ Qui certo loco dare promiſit aliquatenus[m] duriori conditione † obligatur q̄ ſi pure interrogatus fuiſſet. nullo enim alio loco q̄ in quē promiſerit ſoluere: inuito ſtipulatore poteſt[n]. quare ſi reum pure interrogauero: ⁊ fideiuſſorem cum adiectione loci accepero: non obligabitur[o] fideiuſſor. Sed ⁊ ſi reus rome conſtitutus capue dare promiſerit fideiuſſor quoq; epheſi: perinde non obligabitur fideiuſſor ac ſi reus ſub conditione promiſiſſet: fideiuſſor autem in diem certam vel pure[p] promiſiſſet.

† Limitabis hūc. §. per. l. ſingu. ſm̄ bart. ibi in. l. ſi q̄s ꝓ eo. j. e. vt nō ꝓcedat qđ h̄ dr̄ ſi in fideiuſſiōe interuenit iuramētū. pro q̄ eſt glo. in l. grece. §. illud. ſ. e. cui addo glo. i l. ſicut. j. eo. ti. quam ad hoc Imol. ſing. dixit.

☞ Pro ſola naturali obligatione poteſt accedere fideiuſſor: ſiue ex ea oriatur actio/ ſiue non: dummodo propter eā impediatur repetitio ſoluti. h. d. Pau.

¶ Fideiuſſor accipi poteſt quotiens eſt aliqua obligatio ciuilis[q] vel naturalis[r] cui applicetur. Naturales autem obligationes non eo ſolo eſtimātur ſi actio aliqua[s] eorum[t] nomine competit: verūetiam cum ſoluta pecunia repeti non poteſt: nam licet minus proprie habere dicantur[v] naturales debitores per abuſionem tamē intelligi poſſūt debitores: ⁊ qui ab his pecuniam recipiūt: debitum ſibi recepiſſe[x].

☞ Si propter futurum euētum eſt dubium an fideiuſſor ſit receptus in duriorē cauſam expectat̄ ille euētus: ⁊ interim fideiuſſio eſt in pendenti. Pau.

¶ Stipulatione[y] in diem concepta fideiuſſor ſi ſub conditione acceptus: fuerit ius eius in pendenti erit: vt ſi ante diem conditio impleta fuerit non obligetur: ſi concurrerit dies ⁊ conditio vel etiam diem conditio ſecuta fuerit obligetur.

h ¶ Non eſt. nā nō eſt acceſſoria deficiente principali. ſ3 fallit in pupillo ⁊ ſimilibus. vt. ſ. e. l. ij.
i ¶ Poterit. contra. ſ. đ ſtipu. ſer. item ſi ſeruus. i fi. Sol. vt ibi.
k ¶ Ei. manenti in eodē ſtatu. vt. j. de ſol. cū q̄s.
l ¶ Ante litem conteſtatam. ſed poſt lit. conteſt. non pōt. vt. j. de ſolu. l. ſi quis ſtipulatus fuerit decem. in. §. item.
m ¶ Aliq̄ten⁹. i. aliquantulum. Accur.
n ¶ Poteſt. vt. ſ. de eo quod cer. loc. l. iij. §. itē iulian⁹. ⁊. l. is qui. ⁊. ſ. de verb. oblig. l. qui rome.
o ¶ Obligabit̄. ſiue longiori ſiue proximiori loco promittat fideiuſſor q̄ in vtroq; caſu ad duriorē cauſā eſt acceptus. Sed quidam hoc intelligunt quando locus fideiuſſionis eſt remotior. pro quibus eſt. j. e. ſi teſtamento. §. queſitum. Accurſius.
p ¶ Vel pure. quia tunc non tenetur. vt. ſ. eo. grece. §. itē accepto. ⁊ facit. j. eo. hi qui. Accur.
q ¶ Ciuilis. obſtat tamē hoc caſu excep. vt. C. de nō nume. pecu. ſi cui. ⁊ eſt ciuilis ſola.
r ¶ Naturalis. vt ⁊. ſ. e. qđ em̄. ⁊. l. pe. ⁊. ſ. de condi. inde. l. natural̄r.
s ¶ Actio aliqua. innuit q2 aliquando naſcitur actio ex naturali obligatione ſola/ quod verum eſt quia ex nudo pacto. vt. C. de dona. ſi quis argentum. §. finali. C. de do. pro. l. ad exactionem. ⁊ in alijs not. ſ. de pac. iurigentium. §. quinimmo.
t ¶ Eorum. que debentur. accur.
v ¶ Dicatur. inſpecto proprio ſenſu qui eſt. j. de verb. ſigni. l. debitor. Sed arg. ɔtra. ſ. eo. ti. l. pecunie verbum. §. fi.
x ¶ Recepiſſe. ſc3 videntur. vt ⁊. ſ. de condi. ⁊ demon. qui his. §. dominus. ⁊. ſ. de do. hoc iure. §. penul.
y ¶ Stipulatione. facit. j. eo. ſi a reo. j. ⁊. ij. reſpon.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Credidi. als credidit. Accursius.
b ¶ Reus. in iudicio vel extra. ⁊ non est 2 ditionalis hec obligatio. vt ff. de verbo. oblig. si decem. Accur.
c ¶ Teneretur. hoc ideo quia mora rei fideiussori nocet. vt. ff. de verb. oblig. l. mora. alioquin non teneretur/ nisi reus delmeret posse daret in contrario. ff. de verb. obl. l. ita stipulatus. vbi plene dixi. Accur.
d ¶ Decessisset. Sed nõ ne interpellari debet heres rei: Rñ. forte hic sine herede decesserat. aliogn literpellari deberet vt qõ defuncto debuit fieri i herede fiat. vt. ff. de arb. l. die. §. nec vtimur. et. l. quis. Ité no. h arg. ad qõnionẽ q si gs pmisit pe nas si nõ solueret: ⁊ mortuus est anteq̃ soluat vt literpellet: q heres teneatur ad penã: nec stit opus eũ literpellari. fz dicas vt dixi q h nõ reliquit heredẽ. vnde si reliquit de bet literpellari: als pena non potest peti. Accur.
H Jdeiussoribus.
¶ Casus. Mutua ti titio mille aureos. ipe dedit mihi tres fideiusso res. p ista summa. conue niv nũ mihi dũ qui mihi tota. summam: soluit q̃ ritur quomodo succurri tur isti q totũ debitũ sol uit: Rñ. q ego debeo ei cedere actiones quas ha beo aduersus ceteros fi deiussores: vt ipse possit recupare qõ soluit. Frã.
e ¶ Ceterorum. cõfideiussorum. vt. ſ. eo. vt fideiussor. Accur.
f ¶ Nomina. nõ isolidũ: sed. p rata. i. p parte cete rorũ. ar. ff. de tu. ⁊ra. dis. si pupillus. ⁊ facit. ſ. de solu. l. modestinus. Jdẽ in hypothecaria. vt. C. eũ alter. ⁊. l. sicut. ⁊ de fen. l. cum eorum. ⁊. ſ. eo. l. paulus. Accur.

Q Ui debitorem. ¶ Casus. Debebas mihi cẽtũ pro quibus mihi fideiussorem dedisti. isti fideiussor delegauit mihi debitorẽ suũ pro centuꝫ: queritur vtrum videatur mihi satisfecisse ita q possit age re mãdati actione contra te pro eo q̃ fideiussit pro te: Respon. q̃ sic. ratio est quia qui debitorem suum delegat intelligitur soluisse pecuniã presẽti. Franciscus accur.
g ¶ Delegat. animo nouandi. Accur.
h ¶ Intelligit. sic. ff. ad velleia. q̃uis. §. plane si mulier. ⁊ ō dona. cau. mor. l. mortis cã. §. i. ⁊. C. de condi. indebi. l. ij.
i ¶ Potest. vt. ff. ⁊. ſ. man. l. inter causas. §. absẽte. ⁊ dic vt ibi. ⁊ facit. ff. e. l. ij. in fi. Arg. cõtra. ff. de pig. act. l. eleganter. §. qui reprobos. ⁊ fa cit. ff. mãda. si vero non remu. §. plane. in prin. ⁊ in fi. Additio. Dic q̃ in dicto. §. qui reprobos ignotãter recepit/ ideo nõ preiudicat fibi: bic scienter/ ⁊ ideo nocet. Arg. ff. de iur. dot. l. promittendo. §. si debi torem. fin Barto.

Seruus inscio. ¶ Casus. Titius habens seruum stichum absen tem pro tempore: qui ignorãte dño p̃ semptionẽ fideiussit: etiã soluit. postea dñs cognoscens q̃ seruus suus stichus soluerat ex causa fideiussionis voluit pecuniam illam vendicare ab eo cui erat soluta a seruo: queritur vtrũ possit: Et distinguitur. an iste seruus fideiusserit ⁊ soluerit ex peculio suo: ⁊ tunc semptionius dñs non poterit pecuniã istã vẽdicare. si vero ex pecunia dñi soluerit dñs poterit eã vendicare. si aũt dñs met hanc pecuniam soluerit/ poterit eam repetere ab eo cui soluit/ non ab eo pro quo seruus fideiussit. h. d. cũ. l. seq. Fran. accur.
k ¶ Distinctio. in filio locum non habet. vt ff. de pecu. li cet. §. fz si filius. fz in seruo sic: vt hic. ⁊. d. l. §. si filius. Accur.
l ¶ Non potest. sine causa. per administrationem enim intelligit dñiũ transtulisse fm quosdam. sed hoc falsum reputo: cum nulla tpo mre sit obligatio. vt. ſ. eo. l. pri. Item quia etiã si liberã habeat peculij admi nistrationem/ non tamẽ videt cõcessum alienare ex tali causa. vt. ſ. de solu. si is cui nũmos. §. flauius. ⁊ facit. ff. de pac. l. contra iuris. §. fina.

¶ Fideiussoria obligatio cõcepta si re principalis nõ soluerit ex mora rei principalis vel eius morte committitur. hoc dicit Bartolus.
¶ Cuz fideiussor hoc modo acceptus esset/ si reus quadraginta que ei credidi non soluerit fiet tua esse iubes: ver. simile est id esse actuꝫ vt cum appellat reus non soluisset/ fideiussor teneret. Sed ⁊ si reus anteq̃ interpellaretur decessisset fideiussor obligatus erit: quasi hoc quoq̃ casu verum esset rcum non soluisse.
¶ Fideiussor soluenti solidũ cedenda est actio contra fideiussorem. h. d. Pau.
I dem. Lex. xviij.
H Jdeiussoribus succurri solet vt stipulator cõpellatur ei qui solidum soluere paratꝰ est vendere ceteroꝝ nomina.
¶ Ficta soluto fideiussoris parit sibi actionem contra principalem debitorem. hoc dicit Pau. de cast.
I dem. Lex. xix.
Q Ui debitorem suum delegat pecuniam dare intelligitur quãta ei debetur: et ideo si fideiussor debitorem suum delegauerit q̃uis cum qui soluendo non erat/ confectim mandati agere potest.
¶ Si pro serui fideiussione soluatur pecunia dominica vendicatur. si pecularis pro debito non reperitur pro indebito cõ dicitur. sed si dominus soluit ipe ab eo cui soluit repetit. h. d. Bar.
I dem. Lex. xx.

Q igitur dicit bic poterit cõdici: puta a fure vel respectu possessiõis. vt. ff. de cõdi. tri. l. j. in fi. ⁊. l. ij. ⁊ de cõdi. ide. l. indebiti. Vel dic q̃ seruus putabat fideiubere ex causa peculiari. Unde propter iustus + et rotem ⁊ liberam peculij administrationem transit dominiũ. fm Azo.
m ¶ Non ex causa peculij. pro creditore peculiari. Accur.

Seruus inscio domino pro quodam fideiusserat: et eo nomine pecuniam soluerat: querebatur domin̄ posset ne ab eo cui soluta eẽt repetere: Rñ. interest quo nomine fideiusserit: naz ex causa peculij fideiusserit: tũc id quod ex peculio soluerit repetere domin̄ non poterit. q̃ si ex dñica causa soluerit vendicabit: si vero non ex causa peculij fideiusserit qõ ex pecunia dominica soluerit equevendicabit quod ex peculio condixi poterit.
Labolenus. Lex. xxi.
Sed ⁊ si seruꝰ dominus pecuniam soluerit repetere caz non ab eo pro quo fideiussit/ sed ab eo cui numerauit poterit: cuz seruus fideiussionis nomie obligari non possit. Sequitur ergo vt ab eo pro quo fideiussit repeti non possit: cuz ipse pro quo soluit creditorem obligat sit: nec solutione liberari ei pecunie nomine potuerit: cui obligatio ad seruum n[illegible] rinuerit.
¶ Acciõ[illegible]sse heredi ex facto suo non transeat fideicommissarium vel in eum q[illegible] per cõtractabulas nisi fa cta cessio[illegible]. Bar.
H Africanus. Lex. xxij.
Heres a debitore hereditario fideiussorem accepit: deinde hereditatem ex trebeliano restituit: fideiussoris obli

n ¶ Sed si seruꝰ. ¶ Potest. immo videtur actione mandati ab eo p quo fideiusserit seruus: qz seluẽdo videtur habere ratã fideiussionem. vt. ſ. eo. si seruꝰ alicuius. que est cõtra. Sol. bic credebat dñs seruum fideiussisse ex cã peculiari: cum secus esset. secus ergo si fuisset sciens. vel ibi agẽdo mandati videtur habere ratum: quod et bic esset si ageret mandati. Arg. C. de fur. l. j. ⁊ ar. ff. ad velleia. l. pe. Accur.
o ¶ Fideiusserat. ex causa non peculiari.
p ¶ Non possit. etiaz naturaliter. et facit hoc ad differentiaz que assignatur inter pupillum⁊ seruuz. vnus. qui. mo. re cõ. obli. ſ. preterea.
q ¶ Obligaꝰ sit. i. remaneat. sic. ff. e. si mãdato. Accur sius.
r ¶ Nec solutiõe liberari. nisi forte post cõsumptionem. Accur.
s ¶ Non pertinuerit. etiã naturaliter. facit. ff. de cõdi. inde. l. si fideiussor. ⁊ ff. man. l. papinianus.
H Eres a debitore.
¶ Casus. Titꝰ faciens testamentum instituit heredez seium: ⁊ rogauit eum vt hereditatẽ restituat semptonio. seius heres accepit fideiussorez a quod a debitore hereditatis: postea restituit hẽditatẽ semptonio: queritur vtrum ista actio quã hz seius heres aduersus fideiussorem istũ transeat ad semptonii cui restituta est hereditas: Respon. q̃ nõ. sed in suo statu remanet/ nisi fuerit cessa ab herede ipsi semptonio. ⁊ ponit simile ibi. ¶ Jdeꝯ in hac causa. Jstud est planũ: veluti si heres accepit fideiussorem a debitore hereditario/ postea filius emancipatus petit bonorũ possessionẽ: actio fideiussoria remanet apud heredem: sed per cessionem transit ad filium emancipatum. ¶ Non est nouum. Jurisconsultus ostendit bic modum quomodo vnus fideiussor põt teneri duabus actionibus nomine eiusdem pecunie: vtputa si fideiussor sit primo in diem acceptus/ postea pure accipiatur. Jtez si sint duo fideiussores vnius debitoris ⁊ vnius pecunie. ⁊ vnus fideiussor facit alium heredem: tunc iste qui est heres tenetur pro sua fideiussione ⁊ etiam pro eo qui euz mstituit heredẽ. ¶ Seruo tuo. Pulcher casus/ fz satis difficilis. Ego mutuaui pecuniã sticho vno tuo: postea tu seruum hũc manumisisti: ego istum seruum accepi fideiussorez: queritur vtrum ex ista fideiussione teneatur: Distinguitur. nam si seruꝰ iste fideiussit in ea obligatione qua tu infra annum teneris/ bocest in actione de peculio qua patronus tenetur infra annus manumisso seruo quarido peculium remanet apud dñm: certe boc casu iste manumissus tenet ex sua fideiussiõe. aut iste seruus manumissus fideiussit pro sua naturali obligatione qua tenebatur cũ esset seruus: tũc nullo modo obligatur ex ista fideiussione. non enim quis põt pro seipso fideiubere. Quid aũt dicendum erit si hẽ seruus non fideiussit p se in baccau sa/ sed alium dedit fideiussorem: postea hunc fideiussori suo extitit bẽs an teneatur: Rñ. q̃ sic. q̃ quarat causa fideiussionis: non tñ tollit obligatio naturalis. Sed videt ztra q̃ scs naturalis obligatio tollat: qz si reus fideiussori succedit actio fideiussoria tollitur: ⁊ remanet tantuz principalis: ergo ⁊c. Sed boc non obstat: quia quando reus succedit fideiussori non possunt due obligationes civiles cõsistere in vno reo/ sed in nostro casu vna est naturalis tantum altera ciuilis: que se non impedunt quin inuicem stare possint. Deinde ibi retro quoq̃ ponit casum conuersum superiori qui clarus est. Si vero ille qui stipulatus est

+ Jsta glo. regulat. sin. gul. ad ſ. q̃ sicut erroi nõ impedit ẽfficiatur obiij si nõ ẽ diceus in cã per totuz titu. de pdi. inde. ita nõ ipedit si tra dẽs esset p. curatoꝝ vel administratoꝝ cuz libera nõ potest differre do mittẽ. bol.

Promittens penã si non soluat q̃ mori tur ãi solutionem vt interpellationem ei⁹ heres teneatur ad penaz: nec sit opus eũ interpellare.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tus est a titio z fideiussore acceperit/postea titiū heredem instituit fideiussoris obligatio olno extinguitur. ro est ut textu. Si vo stipulator tertiū. ¶ Cum tu. Ego z titi⁹ pmisim⁹ sempronio. c. z sic facti sumus duo rei debēdi. ego p me dedi fideiussoreꝫ gaiū queritur vtrū iste gaius posit t̄ēt fideiubere apō sempronium. p titio ficut fecit pro me: Respon. q⁹ sic. ¶ Cū fideiussor. Titius mutuauit seio. c. aureos sempronius fuit fideiussor pro seio. iste sempronius post hoc extitit heres creditori titio: q̄ritur hic vtrū iste fideiussor habeat actionem mādati. 2tra seiū debitorem ad ista. c. q̄si ipse a seipso exegerit: Et rn. q⁹ non. q⁹ reus manet obligatus huic sempronio: ḡre nō pōt intelligi ips⁹ fideiussor pro eo solusse: bn bet tamen fideiussor qui creditori successit actiōnē ex stipulatu ad ista cē tū recuperanda. Fran.

a ¶ In suo statu. i. nō corrumpetur sed stat penes heredem. vt. ff. de pac. fr sitibi. ff. cuꝫ possessor. cedit rō debēdi. vt. ff. ad trebel. l. si heres. que est cōtra. z sic etiam intelligitur. ff. ō ff. pec. si post. Alij dicūt trāsire ipso iure: scilz vtiles: sed directe cedi debēt. z facit. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. ficut. ff. j. Accur.

b ¶ Accepta. z obtinuit.

c ¶ Acceperit. antecē succumberet in contratab.

d ¶ Transeunt. scilz cesse non ipso iure. vt z. ff. de cōtratabu. l. cū emācipatus. z fa. ff. de 2di. inde. l. ij. ff. l. iij. z iij. z v.

e ¶ Ex vtraq; obligat. ff. de verbo. obl. l. qui bis. contra. sed illā litterā expone vt ibi nota. vel ibi fuit bis promissuꝫ eodez modo: hic diuerso. Acc.

f ¶ Erit. facit. ff. co. generalit. ifi. z de act. empti. nō est nouum. Et no. ffz Azo. si fideiussor fideiussori succedat/nulla tollitur obligatio: vt ff. ō. nō est. Si fideiussor stipulāti. vel contra. accessoria tantum tollitur. vt. j. e. §. q⁹ si idem stip. et. l. lucius. Si fideiussor reo tā tum naturaliter obligato succedit neutra tollitur. si ciuiliter z naturaliter accessoria tantū tollit. vt. j. e. l. §. q⁹ sih seruus. Si reus stipulantiv el econtra omnis tollitur. vt. ff. ad leg. fal. l. j. §. si debitor. z. j. eo. si stichū. §. a titio. z de so. stichum. §. aditio. Azo. 2 no. C. de pac. debitori. Accurſius.

g ¶ Crediti. z sic naturaliter iuit obligatus.

b ¶ In obligationem. intra anꝫ scilicet de peculio. vt. ff. quādo acti. de pecu. l. j. in prin. Accur.

i ¶ Ait. affricanus: vt iulianus magister affricani. z facit. ff. e. l. plane. z. ff. ad maced. l. creditorem. §. plane.

k ¶ Obligetur. vt. ff. ad vell. l. tutor. in prin. z. ff. ea. l. §. retro. in fi.

l ¶ Fideiussori. qe seruitutis obligato. quod esse potuit. vt inſti. e. §. ¶ Manſuram. ex persona manumissi.

n ¶ Pereat. vel acceptilatione vel tpe: vt q: ad tempus fideiusserat.

o ¶ Non possit. naturali causa impediēte. vt. ff. e. l. fideiussor. §. fideiussor. Et est arg. ff. de mo. ope. nunci. de pupillo. in fi. z. l. quia in re. in principio. Accurſius.

† Est ver. si vtra lege de pupillo.

gationē in suo statu[a] manere ait.

¶ Idemq; in hac causa seruandum quod seruaretur cum heres cōtra quem emancipatus filius bonorū possessione accepta[b] fide iussoꝛē accepit[c]: ideoq; in vtraq; specie transeunt[d] actiones.

¶ Que obligationes fideiussorie possunt cōcurrere in psonavnius. b. d. Bar.

¶ Non est nouum vt fideiussor duabus actionibus ciusdem pecunie nomine teneatur. nam si in diem accceptus mox pure accipiatur: ex vtraq; obligatur[e]: et si fideiussor conſideiussori heres extiterit/idem erit[f].

¶ Non pōt quis fideiubere pro seipso: pto alio sic. b. d. Bar.

¶ Seruo tuo pecuniam credidi[g] tu cum manumisisti: dicendeeundez fideiussoꝛem accepi: siquidem in eam obligationem[h] fideiubeat: que aduersus te intra annum sit obligari cum ait[i]. si vero in naturalem suam potius est vt nihil agatur. non enim intelligi posse vt quis fideiubendo pro se obligetur[k].

¶ Si debitor succedit fideiussori extinguitur accessoria. si principalis est vtilis: secus si inutilis. b. d. Bar.

¶ Q. si hic seruus manumissus fideiussori[l] suo heres exstat ouare causam fideiussionis putauit: et tamen nihilominus naturalem obligationē mansuram[m]: vt si obligatio ciuilis pereat[n] solutum repetere non possit[o]. Nec his contrarium est q⁹ cum reus[p] fideiussori[q] heres exstat fideiussoris obligatio tollatur[r]: q: tunc duplex obligatio ciuilis cum eodem esse non potest[s]. retro[t] q̄s si fideiussoꝛ suo manumisso heres extiterit: eadem aduersus[u] cum obligatio manet: q̄uis et naturaliter teneatur[x]: nec[y] pro sequis fideiubere possit.

¶ Si principalis reus succedit creditori/omnis obligatio extinguitur. si fideiussor sola obligatio fideiussoria extinguitur. hoc dicit Bar.

¶ Q. si stipulatoꝛ † reum heredem instituerit: oīmodo fideiussoris obligationem perimit[z]: siue ciuilis: siue tantum naturalis in rem fuisset: quoniam quidem nemo[a] potest apud eundem pro seipso obligatus esse. Q. si idem stipulator fideiussoꝛem heredem scripserit / proculdubio solam fideiussiōis obligationē perimit[b]: argumentū rei hoc est: q⁹ si possessio rerum debitoris[c] data sit creditori: eque dicendum est fideiussoꝛem manere obligatum[d].

¶ Potest vnus esse fideiussor duorū correorum. b. d. Bar.

¶ Cum tu z titius eiusdem pecunie rei essetis: cum qui pro te[e] fideiussit posse z pro titio fideiubere. Rn. q̄uis eandem pecuniā eidem debiturus sit: nec tamen inanem eaꝫ creditori futurā. nōnullis enim cauſis emolumentuꝫ habituram[f]: veluti si ei pro quo ante fideiussisset heres exsistat[g]. tunc eīm cōfusa prima obligatione[h] posteriorem duraturam.

¶ Successio non habetur loco solutionis quo ad lucrum heredis. Bar.

¶ Cum fideiussoꝛ reo stipulanti heres extiterit: q̄ritur an qua si ipse a se exegerit: habeat aduersus reum[k] mandati actionē? Respon. cū reus obligatus maneat non posse intelligi z ipsuꝫ a fideiussoꝛe pecuniam exegisse[l]: itaq; ex stipulatu potius[m] q⁹ mandati agere debebit.

¶ Si obligatio consistit in persona representata/potest accipi fideiussor. Bartolus.

Florentinus. Lex. xxiiij.

Mortuo reo † promittendi etiam ante aditam hereditatez fideiussor accipi potest[n]: quia hereditas persone defuncti vice fungitur[o]: sicuti[p] municipiuꝫ z curia z societas.

p ¶ Cum reus. ciuiliter z naturaliter obligatus.

q ¶ Fideiussori. vel mandatori. vt. ff. eo. l. vtrumnus.

r ¶ Tollatur. vt z. ff. eo. l. cum reus. z. j. de solu. cum quis. §. fi.

s ¶ Non pōt. sed bic vna est ciuilis z naturalis/z altera naturalis tantum. z sic due naturales sunt i eode: ꝛ vna principalis z altera accessoria. z ad hoc. ff. ad vell. q̄uis. §. si mulieri heres.

t ¶ Retro. i. econuerso.

v ¶ Aduersus. scilicet eū heredem. Accur.

x ¶ Teneat. ex persona eius cui succedit.

y ¶ Nec. repete q̄uis.

z ¶ Perimit. quia z principalis tollitur ipso iure vt. j. de solut. ſtichum. §. aditio. z. C. de pac. l. debitori. Accur.

a ¶ Nemo pōt. est aūt tūc idē. p quo z apud quē si deiussit: cū heres sustinet psonā defuncti. vt. ff. ad velle. l. tutor. Accur.

b ¶ Perimit. vt sic eximat tm̄ psona ab obligatiōe: nō autvt pinde habeat ac si soluta eēt pecunia. z sicī sequēti. ꝓpter: nā ibi psonale hz beneficium is qui cessit bonus. vt. j. e. l. vrāmius. ibi sed cū duo. z. c. C. de bo. auc. iudi. possi. l. ex ꝛta cta. z insti. de replica. §. fi. z cause: q est arg. p cōtrarium: nam sicut in superiori casu sola accessoria obligatio tollitur/ita z hic sola durat sublata principali per cessionem bonorū. Alij referūt hic ar. ad probādum quādo mannmissus suo fideiussori vel econtra succedit qñ remanet fideiussoria obligatio. vt. ff. eo. §. q⁹ si hic. z. ff. retro. sed prima placet. et facit. ff. qui satisda. cog. l. de die. §. fi fideiussor. z. j. de solut. si duo. in fi. z arg. ff. de pecu. l. peculium. §. fiz z creditor. Et arg. ff. ad vell. q̄uis. §. simulieri.

c ¶ Debitoris. latitātis.

d ¶ Obligatum. cum nō extinguit principalis q⁹ missio in bona debitoris non efficit successionis uersalis. vt. ff. mandat. l. si ei. Accurſius.

e ¶ Cū tu. scilicet sempronius. Accurſius.

f ¶ Pro te. z. sempronio.

g ¶ Habituram. hic. j. de solu. l. si duo.

b ¶ Exīstat. fideiussor. vel dic etiam ſm. M. iste creditor apud quez fideiusserat hic fideiussor. M. vt. j. e. l. vtrumnus. §. fi. sed cū duo.

i ¶ Obligatione. fideiussoria. vel ſm. M. principalis z accessoria.

k ¶ Aduersus reum. als reum: z als eum: scilicet pro quo fideiussit.

l ¶ Exegisse. vt. ff. de cuic. si ei. §. finali. contra. Solu. illud obtinet cū creditor debitori succedit. vt. j. l. si debitori. secus autē cū fideiussor creditori succedit. Accurſius.

m ¶ Potius q̄. electiue. sed contra. ff. mandat. l. si ei. Sol. ibi condemnatus fuerat fideiussor: hic non.

n ¶ Mortuo reo. ¶ Casus. Seius debitor meus in decem decessit reliquit filium decem/an possim? Rn. q⁹ sic. q: hereditas sustinet vices persone defuncti: sicut municipiū/curia/aut societas. Lex se. plana est. Franc.

o ¶ Fungit. vt z insti. de ſtip. seruo. in pn. z. C. de pro. l. cum heredi.

p ¶ Sicuti. sez cū fungitur vice persone defuncti ꝛc.

† Bal. dicit istū text. fing. ad ꝙ cessio bonorū facta per debitorē cōtra creditores nō libe rat ips fideiussoꝛē. bol.

† Bal. dicit istū tex. no. ad hoc q: hereditas ī re presentādo psonaz assimilatur vni uersitati/vel municipio/vel societati. bolog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Si mihi. Adiectus est. facit. ff. de 2sti. pecu. sed ꝛ ff. §. j. ꝛ de vb. oblig. cum qui. §. qui sibi. Accur.
b ¶ Lucius. Apud septitium. creditorem.
c ¶ Si petierit. verba epistole.
d ¶ Frater meus. scilicet seius. Accur.
e ¶ Epistolā. scz missam.
f ¶ Septri⁹. l. creditor.
g ¶ Deinde iti⁹. scilicet mandator. accur.
h ¶ Fratrem. reum prīcipalem. ꝛ sic successit re⁹ mādatori. vt. ff. e. vām⁹
i ¶ Actio. mādati cōtra ria principali; absorbente acce sionam. accur.
k ¶ Possit. creditor.
l ¶ Seij. qui seius tenet principali nō actiōe mādati contraria.

¶ Adiectus fideiussorem accipere nō potest. h. d. Bartolus.

Martianus. Lex. xxiiij.

Si mihi aut titio decem stipulatus fuerim titius fideiussorē accipe non potest: qz solutionis tm̄ causa adiectus est[a].

¶ Pro parte hereditaria tantus consusione extinguitur obligatio: ꝛ heredes fideiussoris vel mādatoris non tenentur insolidum. h. d. Bar.

Marcellus. Lex. xxv.

Lucius titius cum pro scio fratre suo apud septitiu⁹[b] interuenire vellet epistolam ita emisit. Si petierit[c] a te frater meus[d] peto des ei nummos fide ꝛ periculo meo postq̄ epistolam[e] septitius[f] scio pecuniam numerant: deinde titius[g] inter reliquos heredes ꝛ scium fratrē[h] pro tertia parte reliquit heredē: quero an qz aduersus sciū⁹ debitores scptitij confusa sit actio[i] pro tertia parte qua titio fratri suo heres extiterit cum cohoredibus eius agere in solidum possit[k]? Marcellus respondit cum cohorede sciⁱ[l] non pro maiore q̄ hereditaria parte mandati agi posse.

¶ Qui fideiubet p pupillo furioso vel prodigo naturaliter obligatus/efficaciter tenetur: nec contra eos per mādati actionem regreditur. h. d. Bar.

Ulpianus. Lex. xxvi.

Marcellus scribit. Si quis pro pupillo[m] sine tutoris auctoritate obligato[n] vel prodigo qui fuerat reo. Alij dicunt q̄ hic fideiussit pro furioso vel prodigo qui fuerat obligatus tantum naturaliter: ꝛ ante vitium cui obligationi accedit fideiussor ꝛ tenetur cum effectu: et tamen non agit mandati sicut diri quādo pro pupillo que naturalis obligatio potuit esse ex nudo pacto: vel etiam modis alijs. ceterū post vitiuz non potest nasci etiaz natura lis: quod satꝭ dici pōt. ꝛ sic consonat cuz pupillo. Alij q̄ h succedit furiosus cuidam qui erat naturaliter obligatus. acc.

o ¶ Ut ei. fideiussori.
p ¶ Quoniaz his. scilicet fideiussoribus. ꝛ sic tran fit de singulari ad plurale numerum. vt. C. de in ius voc. l. fi. Acc.

¶ Si ante diuisionez vnus ex fideiussoribus non soluendo vel sine herede decedat ad periculū ceteroꝝ spectat. Bart.

Gaius. Lex. xxvij.

Inter fideiussores non ipso iure[q] diuidit obligatio sed ex epistola diui adriani. Et ideo si quis eoruz ante exactā a se partem sine herede decesserit: vel ad inopiam peruenerit/ pars ei⁹ ad ceteroruz[r] onus respicit[s].

¶ Fideiussor qui tenetur sub conditione facit locum beneficio epistole: sed si tunc soluendo non esset in alios fideiussores restituitur. h. d. Bar.

Ulpianus. Lex. xxviij.

Si plures sint fideiussores[t]: ꝛ vnus pure/alius in diem vel sub conditione acceptus fuerit curri oportet[u] ei qui pure acceptus est dum existere cōditio potest sz vt interim in virilem partem conueniatur: sed ꝛ si cōditio extiterit: et non est soluendo qui sub conditione acceptus est: restituendam[v] actionem in pure acceptum pomponius scribit.

¶ Hereditz cuis fideiussori datur bene ficiū epistole respectu confideiussoris: seus respectu principalis: ꝛ in bonis principalis computantur vires fideiussoris. hocdicit Bar.

¶ Preterea si fideiussor[y] extiterit heres fideiussori: siue vnus siue plures eque: hic quoq; per

cit q̄ nō ds cōueniri nisi in virile: qz alter ds sub cōditione. et cōditio est extrutura: an sit audiēdus: ꝛ Rñ. q̄ sic. ¶ Donamus aūt q̄ cōditio extiterit: ꝛ ille qui fideiussit sub cōditione non sit soluendo quō succurrek titio creditori: ꝛ Rñ. q̄ actio restituetur in cū qui pure fideiussit vt alteraz partē soluat. ¶ Preterea. Glo. ponit casum. ¶ Preterea. Duo sunt fideiussores p mille. vnus habet plusq̄ mille in bonis ꝛ sic est soluendo. alter habet nisi quingēta. istoz duoꝝ fideiussorū bona sunt cōiungenda/ita q̄ vnus plus habet q̄ alter aggregetur alteri: ꝛ sic erit ambo soluendo. ¶ Sicut. Duo sunt fideiussores in. c. diuidit obligatio vt quilibet teneaē in quinquaginta. quid si moriatur relictis heredibus: vtrū istud beneficiū detur eis: Rñ. q̄ sic. q̄ tantus tenebuntur pro partibus. ¶ Si fideiussor. Dedi titio. c. mutuo qui sempronio de dit mihi fideiussorem. timebam ne sempronius esset debilis ad soluendum petij seium vt esset fideiussor sempronij qui pro eo fideiussit. que ni sempronius ad ista. c. qui voluit vt diuideret actio inter se ꝛ seiū⁹ fideiussorem: an bocrecte petat: Rñ. q̄ nō. ammo infolidū conuenit q̄ ipse est loco rei. Itē nec reus principalis potest desiderare vt actio diuidatur inter se ꝛ fideiussorem vsqz ibi: proinde. vbi ponit talem illationē q̄ si sint duo fideiussores: ꝛ vnus istoz duoꝝ dederit titiū fideiussoꝛ/obligatio non diuidit inter istum tertiū fideiussorem ꝛ cū pro quo fideiussit: sed bene diuidetur inter istum tertium ꝛ alium primuz pro quo non fideiussit. Fran. accum.

t ¶ Si plures sint fideiussores. simul accepti: als secus. vt. ff. e. si a titio. Accursius.
u ¶ Oportet. per epistolam: secus in duobus reis sic acceptis. vt. ff. de duo. reis. l. ex duobus.
v ¶ Restituēdā. per in integrū restitutionē contra rez prius iudicatā. Idez ꝛ si nullo modo extitit cōditio: videbatur eā a residuo liberat⁹: tum propter epistolā: tum qz in parte tantū fuerat condēnatus.
y ¶ Fideiussor. alās est si fideiussor extitit heres fideiussori: ꝛ tunc dicit quoq; ꝛc. scilicet fideiussor succedens pertineat ad eandem causam. l. vt

UNIVERSIDAD DE HUELVA

sam. s. vt impetret bñficiū epistole ℨ fideiussores primi g ⁊ sui confidentes fuissores sunt: ⁊ si duo vel plures fideiussores sint heredes alterius fideiussoris imperēt etiā iter se: cū ⁊ ipsi fideiussores principales erant etiaz cū aliis cōfideiussorib⁹ defuncti ⁊ suis. alis deficit heres: ⁊ tunc die fideiussor extitit fideiussori. i. fideiussor aliquis acceptus est pro fideiussore: ⁊ q̄ subijcit hic quoq;

ſcs fideiussor q̄ p fideiussore accipit ptinebit ad cādē cām. i. vt iploret bñficium cōtra fideiussores illius qui euz ei dedit: vt in fi. huius. l.

a ¶ Constituta. in epla.

b ¶ Aggregande sunt. vt videatur ipse solumodo si eius fideiussor est. Acc.

c ¶ Ita heredibus. sic. C. ad vell. l. heredes. ar. contra. s. q̄ cuz eo. sed si. ℨ. soli. Accursi⁹. Additio. Dic q̄ ibi est beneficiuz mere psonale. sic. ℨ. solu. matrimo. l. maritum. c. l. seq. Bar.

d ¶ Ille enim. pro quo fideiussit.

e ¶ Confideiussoꝛe. illius qui eū dedit. vt. ℨ. ℨ. pretera. in prin. ℨ.

¶ Intēdat. Etiā exceptionem. non solum iudicis officio: vel non solum poterit agi vt fiat diuisio: sed etiam ꝛc.

g ¶ Etilli. vba exceptionis.

¶ Sub impossibili. ¶ Casus. Stipulatus fuiz a te. c. si digito celum tetigero. ista est ꝛdictio ipossibilis vtruz possim a te petere fideiussorē: Rñ. q̄ nō. q̄ ipossibili obligationi nō pōt accedere fideiussor. Fran.

b ¶ Si sub ipossibili cōtinde. in faciēdo. sec⁹ si nō faciēdo. vt. ℨ. de verbo. oblig. l. impossibilis.

i ¶ Non potest. q̄ nō valet principalis.

¶ Ideiubere. ¶ Casus. Aliquis potest pro reo ignorante fideiubere. Fran. accur.

k ¶ Promissor. qui erat principalis pro quo iste nunc fideiubet.

l ¶ Ignorare. vt ꝛ. ℨ. mādā. l. er mandato. ℨ. fideiussori. ꝛ. ℨ. de neg. gest. l. ij. ℨ. fi. Accur.

¶ Si fideiussor. ¶ Casus. Promisisti mihi cētū aureos soluere ſ festo paſche: fideiussor tuus soluit mihi per mēsem añ pascha. q̄rit vtrū possit te statim cōuenire facta solutione? Rñd. q̄ nō. ℨ expectabit vſq; ad festū in quo tu debebas soluere. Fran. accur.

¶ Ex persona. ¶ Casus. Titius promisit mihi. c. ꝛ dat fideiussorez. ego facio ei pactuz de non petendo. vtrū fideiussor possit vti ista exceptione pacti sicut reus principalis? Respō. q̄ sic. Alia exēpla sunt in glo. vltima. Fran. accur.

n ¶ Ex persona rei. manentis in suo statu. vt. C. eo. l. i.

o ¶ Inuito. vt ꝛ. ℨ. eo. si stipulatus. ꝛ. ℨ. de excep. l. omnis.

p ¶ Commoda. que rei coherent. vt. ℨ. de excepti. l. exceptiones. ℨ. rei.

tinebit ad eandem causam in quorum persona eque locū habebunt ea que sunt a diuo adriano constituta[a].

¶ In facultatibus fideiussoris ab eo data computantur facultates cōfideiussoris: licet ergo fideiussor meus non sit solūdo/ si tamen fideiussor ab eo datus soluēdo est ⁊ ego conueniar insolidum: possem petere actionem diuidi inter me ⁊ illum: ⁊ sic ille re putabitur confideiussor meus. sicut ille pro quo fideiussit: als non haberem boc beneficium. b. d. ℨ Pau. de ea.

¶ Preterea † si quꝛatur an soluendo sit principalis fideiussor: etiam vires sequentis fideiussoris et aggregande sunt[b]. ¶ Sicut ipsis fideiussoribus ita heredibus[c] quoq; eoꝝ succurrendum ꝓpōnius scribit.

¶ Inter fideiussores principalem ⁊ subalternum sibi non diuiditur actio: sed iter principalem ⁊ subalternum alteri sic. Bal.

¶ Si fideiussor fuerit principalis et fideiussor fideiussoris non poterit deſiderare fideiussor vt inter se ⁊ eum fideiussorem pro quo fideiussit diuidat obligatio. Ille enim[d] loco rei est: nec potest reus deſiderare vt inter se et fideiussorem diuidatur obligatio. Proinde ſi ex duobus fideiussoribus alter fideiussorem dederit: aduersus eum quidem nō diuiditur obligatio pro quo interuenit: sed aduersus confideiussorem[e] magis est vt diuidatur.

¶ Reus qui habet exceptionem si actor differt agere forte vt moriant testes qui possunt exceptioné probare cōreus potest ipsum ad iudicium prouocare implorādo iudicis officium: ⁊ petendo declarari sibi exceptionem competere ⁊ illi imponi silentiū super actione: ⁊ sic non solum petere eramiari testes ad eternam rei memoziam. boc dicit Pau. de cast.

Gaius. Lex. xxix.

¶ Si contendat fideiussor cetes ros soluendo esse etiam exceptionem[f] ei dandam: si nō ⁊ illi[g] soluendo sit.

¶ Per. per istam l. dicit q̄ ex contractu facto sub conditione impossibili nulla nascitur obligatio ciuilis vel naturalis: quia si nasceretur posset fideiussor accedere.

Idem. Lex. xxx.

¶ Si sub impossibili † cōditioꝛne[h] stipulatus sim fideiussor

q ¶ Accessoribus. vt mandato ibus: als est ter. vel succeſſoribus. ⁊ dat Ro. exemplus. vt in testi. in integrum in quodam casu. vt. C. de fideiussoribus. l. ij. ⁊ in compensatione. ⁊ in diminutione taciti temporis.

¶ Ei eū boiem. ¶ Casus. Tu possidebas seruū stichū. ego dicebam ipsum esse meū. quare teſeci vocari in ius vt cum mihi restituas. tu dedisti fideiussoꝛes in dicio sisti vel iudicatum solui. tu postea moriens instituit stichū heredē cū libertate. certe iudicium ꝺz trāſferri i sti⁹ tui⁹. q̄ si nolit suscipe indicū fideiussores quemcūq. ⁊ B verū si stu⁹ ille tu⁹ fuerit. si vero seru⁹ ille me⁹ fuerit: ⁊ adierit heredit atez nō meo iussu fideiussores tenebunt si nō defendat ⁊ iudicio: si vero ego iussi istū suū adire heredit atem/ tunc stipulatio q̄ tenentur fideiussores euanescit. Sequētia plana sunt. Fran. accur.

r ¶ Petieram. vt seruuz meuz per rei vendi.

s ¶ Acceperam. iudicio sisti vel iudicatuz solui si cut barū legū tpe fiebat. vt isti. de satisd. in prin. in qua iud. sol. est clausula de defendēdo. vt. ℨ. iudi. sol. l. iudicatuz solui. de cuius cōmissione tractat in hac lege. Accur.

t ¶ Titius. idem q̄ possessor.

v ¶ Fuerit. quod etiaz ex possſacto cognoscet. vel seruī confessione saltim.

x ¶ Iudicium. rei vendi. inceptū ⁊ cōsummāduz.

y ¶ In euz. interim bere dem necessariū factum ⁊ si nolit. R. ⁊ dic trāſferri iure bereditario.

z ¶ Commisti stipulationem. cōtra fideiussores: ⁊ etiā ꝓtra ipm iure bereditario. q̄ ꝛ titius ꝓmisit. nāl ꝛ in ea nō videat interesse: q̄ possſessoris erat seruꝰ/ interest tñvt veritas imgrat. vt. ℨ. si ego cau. l. si eū. in princ. Acc.

a ¶ Fuerit. nō tñ ipse fatetur boc. Accur.

b ¶ Adierit. nō vt seruus me⁹: sed vt titij hibertus. eiusq; necessarij⁹ hēs bereditatem adiuit. R. neqꝫ i fe iudicij trāſferri possit: nec cū in dubio possſuis cū ꝓpellere vt adeat. vt. C. de iure delib. l. penultimā.

c ¶ Cunebunt. ſcs si non defendant. non ergo q̄ non pareſ/ ℨ q̄ iudiciuz recuſatur q̄ fideiussores ꝓmiserant stipulatio cō mittitur. fm. R.

d ¶ Jubēte. i. velut seruꝰ meus: vt etiaz ipſe fatet.

e ¶ Euanescit. q̄ ego p seruū succedo principali reo: ⁊ sic extinguit principalis obligatio: igit ⁊ accessoria. vt. ℨ. e. hēres. ℨ. q̄ si stipulator. Acc.

f ¶ Fuerit. ⁊ hoc etiam fatetur ille vnde non ipso iure vel inuitus efficit titij heres. Accursius.

g ¶ Et cum vicero. contra fideiussores quia non defenduntur.

h ¶ Et interim. i. dum vacat titij bereditas.

i ¶ Velim. contra fideiussores.

k ¶ Arbitraretur. scilicet cum esse defendendum qui meus sit. et hoc facit. ℨ. de statulib. ¶ Arbitraretur. scilicet cum esse defendendum qui meus sit. et hoc facit. ℨ. de statulib.

l ¶ Bal. in. l. miler. C. de iure. do. ale. ia. in. l. si cō ſtitue in ꝓn. ¶ Bal. colī. ℨ. ma. iſtū d. t. cuz glo. ingu. repugnant ad b q̄ ſi ſunt duo vel debēdi ⁊ vnꝰ ℨ inops ⁊ alter ℨ diues nō pōt agi ℨ vergē tes ad inopia rōne inopie q̄ diuitie vnius ſupplēt inopiā alterius. de log.

† Adde q̄s notaui in. l. cum. heres. ℨ. nō eſt ſtatuliber. ⁊ in apoſtill. ad ter. in ℨ. im possibile cōditiones. ℨ. de ſtatulib.

m ¶ Expectare diem. ad conueniendum reum actione mandati: vel nego. gest. vt. ℨ. mandā. ſi mandauero tibi. in prin.

† Hos habem⁹ q̄ quādo obligatio ſui nāturā ē trāſmissibilis ⁊ ista tecuz cepta trāſit ad heredē tuuz ⁊ ille incipit te ⁊ p adueſarium tuū nōdū ꝓcessa ta l. defunctus ē de ꝓcu. l. ij. in fi. ℨ. de ꝓto. ſtipu. q̄uis ſi obligatio ſit trāſmissibilis/ dic q̄ ſi trāſit nū in ſtātia cepta ⁊ lite ꝓcessata ꝓ iſtū tertiū fing. bologni.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 201

procura.l.vel hereditas.cum eo in fraudem faciam vt postea adeat.

HJ qui. ¶ Casus. Dictum est.ff.l.l.grece.§.illud cõe. q fideiussor nõ põt accipi dũriorẽ cãz: ꝛ pcessit ibi p multa er ẽpla p leges sequentes.dic iterũ tãgit de illa materia:q fideiussor obligat in duriorẽ causam.veluti si a reo principali stipulor mihi dari soli.a fideiussore vero stipulor dari mihi aut titio.melior fit conditio fideiussoris: q põt vni nostrũ soluendo liberari.si aũt eõdẽ a vtruq si stipulat[a] a reo principali mihi aut titio dari.a fideiussore aut stipulat[a] fuz dari tm mihi/fideiussor nõ obligat: q ꝛ duriorez cãm acceptus est.S3 qd si a reo principali sum stipulat[a] sticbũ aut pãphilũ.a fideiussore aũt pam philũ tm: Certe nõ cẽset fideiussor acceptus i duriorẽ cãm: q mortuo pãphilo põt fideiussor liberari qõ nõ ẽt si pmisisset sticbũ aut pãphilum.qr tũc vno mortuo deberet alium soluere.Fran.ac.

a ¶ Mihi.l.tm.

b ¶ Pãphilũ. ꝛ sic duo.

c ¶ Sticbum. ꝛ sic vnus.

d ¶ Sublata.id est ablata.quam hz reus scilicet non fideiussor.

e ¶ Quod verum est.f.vt in meliorem causam acceptus sit.

f ¶ Liberari põt.vt ꝛ.ff. de verb.obli. si ex lega.ꝛ §.eo.l.grece.§. si quis sticbũ. hoc tamẽ q mortui subiecẽ est sticb[o] non vi debak attẽdẽdũ. vt arg. §.§.ô trãsac.l.cũ hi.ff.

Addunto. Dic hz Bar. q hic attẽditur id ad qd res naturaliter tẽdit ibi secus.

Um fideiubeat.

¶ Casus. Tu babes seruũ sticbum:iste sticbus vult 3bere cũ alio: ego fideiubeo p tuo illo certe ego teneboꝛ isolidũ sed fi ego fideiubeo p te rogante tuo:teneboꝛ tm nõ ẽtenus est[in] peculio fui:qõ peculiuz estimat tpe rei iudicate. Frã.ac.

g ¶ Tenet.f.fideiussor.ꝛ facit.§.de §stn. pec.l.i.in fi.ꝛ.l.ij.ꝛ de 2di. ide.l.si is cũ quo.ꝛ.l.naturaliꝛ.ꝛ de actio.emp.si seruꝰ.§. penul. Sed contra.§.si quis cau.quotiens.sed in iudicio speciale.

h ¶ Tenebitur.non actio de peculio:sed vt prestet q̃tũ est in peculio cũ res iudicatur. Nam hoc tempus inspicitur in condẽnatione peculij.vt §. de pecu.que stũ.in prin.ꝛ.§.de lib.leg.l.si quis reũ.§.iulianus. in fi.

i ¶ Quod tunc.f.peculium est inspiciendum:tunc ꝛc.

Um is qui. ¶ Casus. Creditor tituꝫ q hz reũ seũ obligatuꝫ ꝛ fideiussores.accepit solutionẽ plenã ab vno fideiussore: vtrũ possit actiones.ergo nullas cedere põt.sed hoc nõ est verũ: q creditor qui solucipere.sed videt vendere fideiussori nomẽ debitoris.ꝛ ideo habet actiones quas cedere tenetur ipsi fideiussori.Fran.accur.

k ¶ Prestat.qõ facere debet.vt ꝛ.C.eo.l. cũ alter. ꝛ.ff.rẽ pu.sal.fo.l.fi.in prin.Sed contra.§.eo.l.vt fideiussor.Sol.vt ibi.Accur.

l ¶ Dici.allegando.

m ¶ Insolutum.f. creditor vt sic extinguerentur obligationes oĩo sm quosdã.ꝛ intellige qñ incõtinẽti post solutionẽ edit actionem: vel si ex interuallo dic hoc actum in soluendo vt postea possit fieri cessio ne sit cõtra.j.de solu.modestinus.vel etiam dixit soluens soluo vt cedas. vt.C. de actio.ꝛ obliga.l.j.

n ¶ Et ideo habet.hoc est vera:sed eius ꝛtraria nõ.f.q ideo teneatur q habeat actionẽ.vt.j.de reg.iur.l.nemo ideo. Item no.q actio inutilis cedenti erit vtilis ei cui cedit. Sed qõ hoc:Rñ.q ꝛ alis actionem mãdati:vel neg.gest.hz soluens efficacẽ.f.cõtra reũ.ar gu.§.ad vell. q̃uis. §.plane. posset etiã fortẽ repetẽ pecuniã.f.soluens a creditore si non cedat. ar.j.rẽ ra.ba.l.fi.§.fi.de hõno.C.ô iur. do.l.fi.circa pri.ꝛ fac.ad.l.§. ô pe. qõ obek.ꝛ.§.q.mo. pig. vl hypo.fol.l.soluit.§.si quenit.ꝛ.C.e.l.ij. ꝛ.j.de fur.si vẽdidero.i pri.ꝛ.j. de sol.sticbũ.§.pe.ꝛ.§.ô pec.le.l. dñs sticbo.ꝛ.§. mãd.l.j.papinian?. ꝛ.C. de here.vẽ.l.er nois.ꝛ.l. emptor.ꝛ.§.ô le.j.si res. ꝛ.j.eo. si fideiussores.§. idẽ rñ.ꝛ.§.l.cũ bis.ꝛ.l. fideiussorib?.ꝛ.C.eo.cũ alter.secus in tutoribus qui agunt vtili sine cessione ꝛ magistratibus.vt.§.de tut. ꝛ ra.distra.l.j.§.nũc tractemus.ꝛ.§.de neg.gest.ex facto.quare secus: Rñ.illi ex necessitate:bi ex voluntate.arg.C.de neg.gest.tutori.vl ideo qr fide iussor habet regressum cõtra alium:sed tutor vel magistratus nõ.ad qõ facit qõ no.§.de procu.l.si minor.in prin.Accur.

Idem. Lex.xxxvj.

QUm fideiubeat aliquis pro seruo insolidũ tenet[e] ctiã si nihil i peculio sit: plane si pro dño fideiubeat:cũ quo ô peculio actio est dũtaxat de peculio tenebitur[f] quod tunc erit cuz res iudicatur.

Fideiussori soluenti debẽt actiões cedi:qr soluendo videtur eas emisse.Bar.

Idem. Lex.xxxvij.

QUm is † qui et reum et fideiussores habens ab vno ex fideiussoribꝰ accepta pecunia prestat[g] actiones: poterit quidem dici nullas iam esse cum suum perceperit:ꝛ perceptione oẽs liberati sunt:sed non est ita.non enim insolutum[h] accepit : sed quodãmodo nomẽ debitoris vendidit : et ideo habet[i] actiones : qr tenet ad hoc ipsum vt prestet actiones.

Fideiubẽs p erroꝛe ꝛ p eo q liberatus est tempore nõ tenetur.b.d. Pau.de cast.

Idem. Lex.xxxviij.

HJ gs post q̃ trãsacto tẽpore liberatus est fideiussoꝛ nõ tenetur: fideiussoꝛ non tenetur: quoniam fideiussio erroꝛis[k] nulla est.

Si in obligatione principali cõpetit electio debitoꝛi nõ potest in fideiussoria ꝛi electio fideiussoꝛis. Pau.de ca. Marcellus. Lex.xxxix.

SJ stichus aut pãphilum stipulatus essem vtruz pmisꝛ voluissetꝛ: non possuz fideiussorem ita accipere stichum aut pãphilum vtrum fideiussoꝛ vellet:qr futurũ esset in eius potestate aliuz velle q̃ rcus voluisset.

Si tempore existentis cõditionis nõ est res vel persona que in obligationem deducatur:fideiussor nõ obligatur. Barto.

QUatitio[q] q mihi ex testamento sub cõditiõe.ꝛ. debuit fideiussoꝛ accepi:ꝛ ci[r] heres extiti[s]:deinde cõditio legati extitit : quero an fideiussoꝛ mihi teneat:Rñ. si ei a quo tibi erat sub cõditiõe legatũ cũ ab eo fideiussoꝛe accepisses heres extiterit:nõ poteris hr̃e fideiussorem obligatũ:qr nec reus ẽ p q̃ debeat: sed nec res vlla est q̃ possit deberi.

Fideiussori contra fideiussorem nõ datur actio nisi cessa.b.d.Bar.

Modestinus. Lex.xl.

QUi fideiussoꝛ a duersus cũ fideiussoꝛez suũ agat actio dãda nõ est[t]: idcoq si ex duobus fideiussoribus eiusdẽ quãtitatis: cũ alter electus a creditoꝛe totum exoluerit:nec ei cesse sũt actiones: alter ẽ nec a creditoꝛe:nec a cõfideiussoꝛe ꝛecte conuenietur.

Ab vno ex duobus reis debendi põt dari fideiussoꝛ pro tota q̃titate. Pau.

Idem. Lex.xlj.

QUm duo rei constituti sunt siue ab vtroq siue ab altero fideiussoꝛ datus fuerit:insolidũ recte accipietur[z].

Si fideiussoꝛ in defectum principalis accipitur eo existente soluẽdo fideiussoꝛ nõ tenetur.b.d.Bar.

† Ampliabis hanc.l. vt procedat nõ tm i fideiussoꝛe sed i mãdato.§.j.ff. de fideiuss.mꝛ. et l. fideiussoꝛ p vẽditore. §.e.tit. de q̃ est glo. in.c. fi. extra de foro cõpeten. §.ib.vj.

Accessorium sine principali cẽ nõ potest.

t ¶ Nec reus. Ro. nõ esse accessorium sine principali.

¶ Et fideiussoꝛ. ¶ Casus. Titꝰ debitoꝛ meus l.c. debit mihi duos fideiussores. Conueni vnum fideiussoꝛem qui mihi totum debitum soluit. quero vtrum debeam cedere actionem isti fideiussori contra suum cõfideiussoꝛem: Rñ. q non. Fran. accur.

v ¶ Non est. a lege vel a iudice: hz a creditoꝛe opposita exceptio: sic. vl an te solutionem vel post incõtinenti: vel hoc acto etiã ex interuallo. vt.j.l. ij.§. idẽ rñ.ꝛ.§.l.cũ bis.ꝛ.l. fideiussoribꝰ.ꝛ.C.eo.cũ alter. secus in tutoribus qui agunt vtili sine cessione ꝛ magistratibus. vt.§. de tut. ꝛ ra. distra.l.j.§.nũc tractemus.ꝛ.§.de neg. gest. ex facto. quare secus: Rñ. illi ex necessitate: bi ex voluntate. arg. C. de neg. gest. tutori. vl ideo qr fide iussor habet regressum cõtra alium: sed tutoꝛ vel magistratus nõ. ad qõ facit qõ no.§. de procu.l.si minoꝛ. in prin. Accur.

x ¶ Alter. liberatus alterius solutione.

y ¶ A confideiussoꝛe. cui non est cessa actio.

QUm duo rei. ¶ Casus. Titius ꝛ meuius promiserunt mihi.xxx. aureos: vnus eoꝝ dedit mihi fideiuꝛ. certe ego possum ab eo totã summã exigere/sicut si ambo dedissent: istũ fideiussoꝛe. Fran. accur.

z ¶ Accipietur. Nam ipse qui eum dat insolidum conuenitur. et facit.§.

cit.§.de duobus reis.l.duos.§.j.

Si fideiussores. ¶Casus. Pamphilus adultus habēs curatores accepit ab eis fideiussores rem pu.sal.fo.post impletam legitimaꝫ etatē curatores ⁊ eorum heredes erant soluēdo: sꝫ iterum post desierunt esse soluēdo. querit vtrū fideiussores teneant? Rn̄. ꝙ sic. Iteꝫ fideiussores possunt petere diuidi obligationeꝫ. Si ergo vnus fideiussorum conuentus ⁊ cōdēnatus fuerit insolidum: si post cōpellatur actione in factū ex re iudicata conueniri poterit adhuc petere diuidi actionem vt ceteri etiam pro parte sua soluant. Fran.accur.

Idem. Lex.xlij.

Si fideiussores[a] in id accepti sunt quod a curatore[b] seruari non possit: ⁊ post impletam legitimam etatem taꝫ ab ipso curatore q̄ ab heredibus eius solidum seruari potuerit: ⁊ cessante eo qui pupillus fuit soluēdo esse desierit[c] non temere[d] vtileꝫ[e] in fideiussores actionem competere.

☞ Exceptio q̄ nō impugnat sententiaꝫ pōt opponi post sententiam.h.d.Bar.

Idē rn̄. si insoliduꝫ cōdēnatus est vnꝰ ex mādatoribꝰ cū iudicati cōueniri cepit posse eū desiderare[f] vt aduersus eos qui idē mandauerunt actiones sibi mandarentur.

☞ Si principalis promittit pecuniaꝫ fideiussor ad aliam q̄titatem non tenetur. Bartolus.

Iabolenus. Lex.xliij.

Si ita fideiussoreꝫ accepero ꝙ[g] ego decem credidi de ca pecunia mille modios tritici fide tua esse iubes: non obligatur fideiussor: quia in aliaꝫ rem q̄ que credita est fideiussor obligari non potest[h]: quia non vt estimatio reruꝫ que mercis numero habentur in pecunia numerata fieri potest[i]: ita pecunia quoqꝫ merce estimanda est[k].

☞ Fideiussores diuersorum nō recipiūt beneficium diuisionis.h.d.Bar.

Pomponius. Lex.xliiij.

Si a titio stipulatus fideiussorē te acceperiꝫ: deinde eādē pecuniā ab alio stipulatus aliū fideiussorē accipiā: cōfideiussores[l] non erunt: quia diuersarum stipulationum fideiussores sunt.

a ¶ Si fideiussores. alꝰ i capit fideiussores si ⁊c. alꝰ si fideiussores.

b ¶ A curatore. qui promisit rem adulti saluam fore.

c ¶ Desierit.s.curator.

d ¶ Non temere. Temere esset si dareẗ.ꝫ. de proba.si quis liberum.et de rep.l.vxores.⁊.j.de reg.iur.l.ea que.

e ¶ Utilem. nedum directam: sibi enim imputet ꝙ agere supersedit cum soluēdo fuit.⁊ hic maior factus erat: secus si tunc soluendo nō esset. vt.C. de fideius.tut.l.ij.⁊ facit C.de di.tu.l.j.⁊.C.de probatio.ex persona.⁊.ꝫ.de euic.rem heredi. Sꝫ contra.j.e.si fideiussor. Solu.vt ibi.⁊ facit.j.eo.iter §.cū iter. Additio. Dic ꝙ hic debet discuti heres sicut defūctus: quia fuit habitus respectus ad rē: quod apparet quia discussio debet fieri ipso volente soluere. vt.l.deceꝫ. in fine.ꝫ.de verborū obliga.sed in.l.fideiussor.i fine/fuit habitus respectus ad personaꝫ: quod apparet quia eo ipso ꝙ ē in mora stipulatio impletur.licet sit soluendo.ſm Barto.hic.

f ¶ Desiderare. Idē in fideiussoribus.vt.ꝫ.eo.l.fideiussoribus.⁊.l.cum his. Sed cōtra.C.eo.fideiussor.in fi.vbi ante sententiam tm̄ concedit: sed illud in beneficio diuisionis: hic cessionis.vel vt ibi. Item an insolidum fiat hec cessio? Rn̄.vt.j.de solu.modestinus.⁊ facit.ꝫ.mand.si qs alicui.§.fina. Item cōtra.C.senten.rescin.non pos.l. peremptorias.sed hic speciale vt peremptoria opponatur post sententiam.vt ibi no. Iteꝫ facit.ꝫ.nau.caupo.statu.licet.§.⁊ si cum.

Si ita fideiussorem. ¶Casus. Dedi tibi.x.mutuo.tu das mihi fideiussorem qui ita promittit.fideiubeo pro tali: ⁊ promitto.x.corbes vini pro.x.aureis quos ei mutuasti.certe iste fideiussor non obligatur: quia in aliam speciem est acceptus q̄ principalis: ⁊ subiungit rationem: quia licet species possint estimari pecunia: sicut tot aureos dare pro tali re: tamen pecunia non potest faciliter estimari speciebus. Franciscus Accursius.

g ¶ Q̄.id est quia.vel subaudi de eo.

h ¶ Non potest.secus in cōstitutore.vt.ꝫ.de cōsti.pecu.l.j.§.antepe. Itē ipse debitor.vt.ꝫ.si cer.peta.l.rogasti.licet fideiussor nō: vt hic.⁊.ꝫ.eo. grece.§.si quis stichum.

i ¶ Potest.quia cum merces datur i pecunia pōt se obligare fideiussor. vt hic innuit. Sed cōtra puto arg.d.§.si quis stichum.

k ¶ Estimanda est. Sequitur ergo vt cum pecunia datur in mercem nō possit obligari fideiussor.facit.j. de ver.signi.l.prope.⁊.C.de cōsti.pec.l.fi.§.sed vt.⁊.§.⁊ neminem. Accur.

Si a titio. ¶Casus. Stipulatus sum a te.x.⁊ fideiussorem accepi. postea eandem summam stipulatus fui a meuio.⁊ alium fideiussorem accepi.dicitur hic ꝙ isti non sunt confideiussores: qꝛ sunt diuersarum stipulationum accepti. Fran.accur.

l ¶ Confideiussores.ergo non adiuuantur beneficio epistole.⁊ facit.j.e. inter.§.duo. Sed quid si ab eodem diuersis temporibus? Respō.vt.j. eo.si titius.ij.rn̄.

Stipulatus es. ¶Casus Titius erat bonus architectus: a quo stipulatus sum hoc modo. titi promittis mihi tale opus facere. ille respondit promitto. Iteꝫ promittis mihi ꝙ si non feceris solues expensas.si alij faciendum locauero promitto: ⁊ cum hoc fideiussorē dedit meuiuꝫ. contingit ꝙ titius opus istud nō facit. quapropter ego illud alij locaui faciendum. ille similiter non facit: q̄obrem egomet opꝰ istud facio. Nunc queritur vtrū meuius fideiussor teneaẗ? Rn̄. ꝙ nō. quia ego nō suꝫ prosecutus verba stipulationis: cum ille secūdus conductor opus nō fecerit: immo ego illud p feci: ideo illa secunda locatio habeaẗ ac si nō eēt interposita. Frā.accur.

☞ Contractus cui nō statur stipulationis impedit cōmissionem. Bar.

Iabolenus. Lex.xlv.

Stipulatus es † opus arbitratu tuo[m] ante certam dieꝫ fieri: quod si effectum nō esset quāti vt efficiatur opus locasses tanti fideiussores accepisti: et qꝛ opus effectum non erat[n] alij[o] locasti: et cum posterior conductor satis nō daret[p] ipse tu[q] opus fecisti[r]: quero an fideiussor teneatur? Respō. ſm ea verba stipulationis que a te proposita sunt fideiussores non teneri. Non enim[s] id fecisti quod i stipulatione conuenerat: id est opus alij non locasti[t]: tametsi[v] postea[x] locasti. ea enim locatio quam secutus non es perinde est ac si interposita nō esset[y]: et si[z] statim tu opꝰ facere cepisses[a].

† Bal. h dicit istū text. sing. ad h ꝙ lꝫ fideiussor regulr non possit obligari ad aliud q̄ sit obligatus debitor principalis q̄ obligatio est in dari: tn̄ secꝰ est q̄ factū est i obligatiōe: qꝛ pōt se obligare ad aliud q̄ sit obligatꝰ principalis videlicet ad interesse seu ad estiationeꝫ damni. Bolog.

☞ Pro vēditore fideiussor postq̄ est cōdēnatus agere pōt. Bar.

Sceuola. Lex.xlvj.

Fideiussor pro vēditore fundorum duorum altero euicto conuentus ab emptore condēnatus est in certam quantitateꝫ[b]: quesitum est an cum herede venditoris ante diem quo iudicatum facere compelleretur agere possit[c]? Respon. agere quidem posse[d]: sed ex iusta causa[e] ad officium iudicis pertinere: ꝙ fideiussor aut defendatur/aut liberetur[f].

☞ Fideiubens pro cōtractu per.l. reprobato effectualiter non tenetur. Paulus de castro.

Iabolenus. Lex.xlvij.

Cum lex venditionibus[g] occurrere voluit: fideiussor qꝫ

m ¶ Arbitratu tuo. qđ ad boni viri arbitriuꝫ reducitur. vt.ꝫ.locati.si in lege.

n ¶ Non erat. elapso die quod est necesse. Iteꝫ necesse est ꝙ eadem.l.locet. vt.ꝫ.loca. iteꝫ queritur. §.si in lege.

o ¶ Alij. verbotenus tantum. Accursius.

p ¶ Non daret. de opere faciendo tuo arbitrio: vt fecerat primus.

q ¶ Ipse tu. id est tu ipse. Accursius.

r ¶ Fecisti. ⁊ sic ab vtraqꝫ locatione recessisti.

s ¶ Non eniꝫ. facit.C.e. si creditor.

t ¶ Non locasti. cum effectu. Accursius.

v ¶ Tametsi. id ē q̄uis. Accursius.

x ¶ Postea. scilꝫ verbotenus sine effectu.

y ¶ Nō esset. arg.ꝫ. de in diem adiec.l. quid autē. ibi: quasi nō videatur ⁊c.⁊ de in rem ver.l.si pro patre.§.versum.

z ¶ Et si. repete ⁊ perinde ac si ⁊c. quasi dicat si nulla etiam verbotenus facta intercessisset. Accursius.

a ¶ Cepisses. quod hic fecisse videris. et facit.ꝫ. de statulibe.l.stichum. §.finali.

Fideiussor. ¶Casus. Ego vendidi tibi duos fundos: et dedi tibi fideiussorem pro euictione. contingit ꝙ vnus fundus euincitur: ideo emptor fecit conueniri fideiussorem. ⁊ condemnari in certaꝫ summam pecunie. ego morior relicto herede. Nunc queritur vtrum iste fideiussor possit conuenire heredem meum anteq̄ executio fiat contra eū? Respon. ꝙ recte agere potest. ⁊ iudicis officio continebitur ꝙ ipse fideiussor liberetur a sua fideiussione per heredē meum.s.solutione: vel alio modo. Fran.accur.

b ¶ Quantitatem. prestandam infra certam diem quod facere potest. vt.ꝫ.de re iudic.l.ij. vel si hoc non dicat quattuor menses dantur. vt.C.de vsur.rei iudi.l.ij.

c ¶ Agere possit.s.fideiussor. Accur.

d ¶ Posse. vt ⁊.ꝫ.manda.l.lucius.⁊.C.man.si pro ea.

e ¶ Ex iusta causa.i.propter hanc iustam causam.

f ¶ Liberetur. solutione vel alio modo.

Cum lex. ¶Casus. Vendidisti mihi rem sacram que non potest vendi.l.prohibente. ego dedi tibi fideiusso.pro precio soluendo. queritur an iste fideius.teneatur? Respon. ꝙ non. quia si fideius.cogeretur soluere ipse ageret contra emptorem actione mandati.⁊ sic reus siue emptor compelleretur soluere ex ea emptione que non valet. Franciscus accur.

g ¶ Cum lex venditionibus. vt venditionibus dolo vel metu extortis:

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

vel quia res est facta vel religiosa vendita. vt nota. instituț. de contrahen. emptio. §. fina. secus si ler: noluit assistere vẽditoris priuilegijs vel ratiõe simili. vt. C. de fideiusso. mi. l. j. ẽ. j. ẽ. C. de predi. mi. l. j. vbi vel dic vt ibi.

a Actionem. contra fideiussorem intentandam.

b Peruentur. qõ esse non debet hoc casu. alias autem non, ideo excusatur fideiussor. f. quando contractus tenet: qz scius ẽt possit redire ad reuz: ẽ caue tibi: quia in re facta vendita bec nõ est ratio bona nisi dicas rẽ vẽditorẽ ignorasse: als cuz ipse teneatur nõ excusat fideiussor propter reum/ sed ꝓpter se. Item quid in fundo dotali: Rñ. forte idem quod ẽ in minore fm. P. Accursius.

Si debitor. Sloſa ponit casus j pnin. huj⁹. l. C Si filiusfami has. Titius filiusfamilias habens peculiuz ſtipulatur a meuio fideiuſſore cuiuſdã cui vult credere pecuniã. Meui pmittis ſoluere pecuniaz quaz mutuauero illi/ille dicit/pmitto. poſt titius filiusfamilias emancipatur. ẽ tunc mutuat pecuniam. bic querit vtrum pater titius titij poſſit cõuenire reũ cui credita eſt pecunia: Reſpon. qz nõ. filius vero poterit cũ cõuenire. Fran. accur.

c Fideiussorem accipi. ſuper contractu ſup quo tenebatur: primo: qz omnis obligatio ciuilis ẽ naturalis tranſlata eſt in ſi ſcium vt in heredẽ. vt. C. ad legem iul. de vi. l. tutoris. ẽ argu. §. ad trebellia. l. ſeius. ij. reſpon. et ꝓ fiſco poteſt accedere fideiuſſor. poſt penam autem naturaliter obligatur ex contractu facto poſt dotationem. vt. j. de pen. l. quidam. in fin. ẽ ſic poteſt accipi ꝓ ea naturali fideiuſſor. vt. §. de duo. re. l. fin. in fi. que eſt contra. vel vt ibi mandauit expreſſe. bic nõ: qõ nil eſt. vel ibi tenetur: ſed ſine effectu vt bic: vel vt ibi. Item ſecus eſt in fideiuſſore captiui. vt. §. de cõſti. pecu. bactenus. Accur.

d Tota. id eſt omnis vel vtraqz. fic. §. de pac. l. ſi vnus. §. pactus. ẽ. j. de noua. quotiens. in fi.

e Credat. id eſt numeret.

f Nomine ſuo. als ſuo nomine. fm Py. ſi nõ eſt reus ẽc.

g Debet. vt ẽ. §. de verb. oblig. quidam. Sed cõtra. in eo. tit. ſi filius. Sol. vt ibi. ẽ facit. §. ti. j. l. fi.

Si titius. Caſus. Titius ẽ ſcia ſimul fideiuſſerunt ꝓ quodam meuio. mulier autem non poteſt fideiubere ꝓpter ſenatuſconſul. vellejanum. dabitur ergo actio in titium inſolidum ſubducta mulier: quia nulli licet ius ignorare. Huic ſimilius. Jſte. §. in principio ſui clarus eſt. licet in fine ſit obſcurus. ſed finis eius declaratur per gloſ. ſuper verbo poſtea. et ſuper verbo etatis. Cetera ſunt clara. Franciſcus accurſius.

h Mulierc. per velleia. et inſolidum: quando inſolidum ꝓ alio tenebatur: als ſi ꝓ to parte tenetur ꝓ alio. et ꝓ to parte ꝓ ſe: et ꝓ to parte extranei tantum ſubducitur. vt. §. ad velleia. idem eſt. et. l. vir vxori. in fine. Sed videtur q etiam quando ꝓ extraneo interceſſit: ꝓ virili ſubducatur: et alter viriliter teneatur tantum. vt. C. ad velleia. l. ſi paternam. que eſt contra. Solutio. ibi maſculus ẽ femina animo nouandi interceſſerunt ꝓ alio: et non fuit adiectum vt inſolidum teneretur ſinguli. ideoqz ꝓ virilibus portionibus tantum ſunt obligati. vt. §. de duobus reis. l. reos. §. finali. ſed bic titius et ſeia fideiuſſerunt animo nouandi. vnde quilibet tenetur inſolidum. vt inſtitut. de fidiuſſ. §. ſi plures. crempta ergo femina a ſolido: alter remanet obligatus in ſolidum.

i Dotuerit. f. fideiuſſor. ſic. §. de bo. poſ. l. iij. §. bonorum. ẽ. j. de dona. cau. mor. l. ſi is cui. ẽ diui. §. de iurisdi. om. iudi. ſi idem. ẽ facit. §. ad velleia. ẽ ius. Accurſius.

k Excipere. id eſt ſubire.

liberatur: eo magis ꝙ per huiuſmodi actionem[z] ad rem peruenitur[b].

Pro deportato ex maiori obligatiõe non poteſt accipi fideiuſſor. boc dicit Bartolus.

Papinianus. Lex. xlviij.

Si debitori deportatio irrogata eſt: non poſſe ꝓ eo fideiuſſorem accipi[c] ſcribit Julianus quaſi tota[d] obligatio contra cum extincta ſit.

Si filius numerat poſt emancipatio nem acquiritur ſibi actio: licet tempore patrie poteſtatis fuerit ſtipulatus. boc dicit Bartolus.

Si filiusfamilias in cauſa peculiari ita fideiuſſoꝛem acceperit quantam pecuniam credidero fide tua eſſe iubes: et emancipatus credat[e] patri quidem nomie ſuo[f] reus obligatus non tenebitur: filio vero humanitatis intuitu obnoxius eſſe debet[g].

Fideiuſſor qui non poteſt effectualiter conuenirj facit locum beneficio diuiſionis: miſi cum fideiuſſor fuerit ſciens vel errans iniuſte vel ex interuallo interceſſit ni ſi bis caſibus fuerit in dolo creditor. boc dicit Bartolus.

Idem. Lex. xlix.

Si titius ẽ ſcia ꝓ meuio fideiuſſerũt: ſubducta mulierẽ[q] dabimus inſolitum aduerſus titium actionem cum ſcire potuerit[r]: aut ignoꝛare nõ debuerit mu lierem fruſtra intercedere. Huic ſimilis ẽ illa queſtio videri poteſt ob etatem ſi reſtituatur in integ. vnus fideiuſſor: an alter on⁹ obligationis in integruz excipere[k] debeat: ſed ita demũ onus alteri totum irrogandum eſt: ſi poſtea[l] minoꝛ interceſſerit ꝓpter incertuz etatis[m] ac reſtitutionis. Si do lo creditoris iductus ſit minoꝛ vt fideiubeat[n]: non magis creditoꝛi ſuccurrendum erit aduerſus conſideiuſſoꝛem[o] / ꝙ ſi facta[p] nouatione circũuento minoꝛe deſideraret in veterem debitoꝛem vtilẽ actionem dari ſibi.

Exceptio que competit principali cõpetit fideiuſſori. b. d. Bar.

Idem. Lex. l.

Si teſtamẽto liberatuz debitoꝛem deꝛs omittat: fideiuſſoꝛe[q] autẽ eius cõueniat/ pderit exceptio doli fideiuſſoꝛi ꝓpter improbitatem heredis q̃ pdeſſe[r] reo debucrat ſi conueniretur.

Ubi ſolutum poteſt repeti vel reddi tum teneri talis ſolutio nõ parit liberationem. boc dicit Bar.

Ex duobus fideiuſſoꝛis[s] heredibus ſi per errozem[t] alter inſolidum exoluat: quidam putant[u] ꝓ to parte tenetur ex. l. duodecim tabula. vt. C. ſi cer. peta. l. j.

l Poſtea. ex interuallo: alioquin poſtea ꝙ ꝓ eo interceſſerat quidaz maioꝛ puta titius.

m Etatis. neſciebat enim creditoꝛ eſſet ille minoꝛ vel maioꝛ: ſic vtruz poſſit reſtitui vel non: ẽ ideo voluit vt titius primo intercedere et vt ſic teneretur in ſolidum: licet poſtea appareat iſtum minoꝛes eſſe ẽ reſtituendum: ſed ſi ſimul interceꝛent reſtituto minoꝛe non teneretur titius niſi ꝓ parte fm. P. niſi forte ſciuit titi⁹ vel facile ſcire potuit eum fideiuſſoꝛem minoꝛem. arg. §. pꝛi. reſpon. Item quid ſi pꝛius minoꝛem accepit: poſtea ex interuallo maioꝛem boc eodem reſpectu: Reſpõdeo. idẽ multo magis. ẽ fac. C. de dona. ſancimus. §. ne autẽ. Accurſius.

n Fideiubeat. etiã ex interuallo nõ ſolum ſimul.

o Conſideiuſſoꝛem. pretendentem beneficiũ diuiſionis ex epiſtola.

p Facta. vt decem que mihi titius debebat animo nouãdi ſtipulor a me inducto ad promittendum: quo caſu reſtituto minoꝛe nõ reſtituitur mihi actio in veterem debitoꝛẽ: vt bic ſubjcit. ẽ. j. de ſolu. l. quires. §. buic applicat. Sz cõtra. C. de repu. que ſi. l. vnica. §. ſed ẽ ſi. ſed ibi nõ fuit creditoꝛi dolo: ẽ ideo nõ reſtituitur actio in veterem debitoꝛem: ẽ eodem modo ſolu. §. ad velleia. l. quidam. nam ẽ ibi licet ſciuit/non tamẽ fuit in dolo creditoꝛ. bic ergo doloſo non ſuccurritur: qz fruſtra ẽc. vt. §. de legem iul. de vi. l. tutoris. ẽ argu. §. ad trebellia. l. ſeius. ij. reſpon. et ꝓ fiſco poteſt accedere fideiuſſoꝛ. poſt penam autem naturaliter obligatur ex contractu facto poſt dotationem. vt. j. de pen. l. quidam. in fin. ẽ ſic poteſt accipi ꝓ ea naturali fideiuſſoꝛ. vt. §. de duo. re. l. fin. in fi. que eſt contra. vel vt ibi mandauit expreſſe. bic nõ: qõ nil eſt. vel ibi tenetur: ſed ſine effectu vt bic: vel vt ibi. Item ſecus eſt in fideiuſſore captiui. vt. §. de cõſti. pecu. bactenus. Accur.

q Tota. id eſt omnis vel vtraqz. fic. §. de pac. l. ſi vnus. §. pactus. ẽ. j. de noua. quotiens. in fi.

r Credat. id eſt numeret.

s Nomine ſuo. als ſuo nomine. fm Py. ſi nõ eſt reus ẽc.

t Debet. vt ẽ. §. de verb. oblig. quidam. Sed cõtra. in eo. tit. ſi filius. Sol. vt ibi. ẽ facit. §. ti. j. l. fi.

u Si titius. Caſus. Titius ẽ ſcia ſimul fideiuſſerunt ꝓ quodam meuio. mulier autem non poteſt fideiubere ꝓpter ſenatuſconſul. vellejanum. dabitur ergo actio in titium inſolidum ſubducta mulier: quia nulli licet ius ignoꝛare. Huic ſimilius. Jſte. §. in principio ſui clarus eſt. licet in fine ſit obſcurus. ſed finis eius declaratur per gloſ. ſuper verbo poſtea. et ſuper verbo etatis. Cetera ſunt clara. Franciſcus accurſius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Condictionẽ.

De fideiussoribus ⁊ mandato.

a ¶ Condictionem. indebiti ⁊ sine causa pro dimidia.
b ¶ Et ideo . id est quia habet condictionem remanet coberes obligatus. Also. sed mala ratio. nam ⁊ si cesset condictio manet obligatus coheres. vt subijcit.
c ¶ Coheredem. creditori.
d ¶ Condictio. vt quia scimus soluit. vt. C. de cõdi. indebi. l. indebitum.
e ¶ Obligatum. saltē naturaliter: er eo q indebitum accepit.
f ¶ Eroluerit. i. reddiderit. Accurſius.
g ¶ Totum. l. viginti.
h ¶ Jpso iure. ex lege duodecim tab. ſcilicet p parte coheredis.
i ¶ Poſſit. propter auri lius epiſtole.
k ¶ Ab initio enim. id est anteq̃ ſoluat.
l ¶ Coueniantur. vt ꝛ. ſ. eo. ſi plures. §. ſicuti. vñ videbatur: ꝛ l. v. dari repetitionem. Accurſius.
m ¶ Jn vtroq; caſu. hoc nõ refertur ad caſus vbi er. l. xij. tabula. fuit indebitum: ſed ad illos quando ipſe fideiussor ſoluiſſet omiſſo aurilio epiſtole ſine heredes eius . nec enim videntur indebita ſoluta q̃ adriani epiſtola retineri poterãt. vt. ff. c. Linter fideiussores. quoniam ea poſt ſolutionẽ minime dat repetitionẽ.
n ¶ Eroluerat. vt nil repetat: licet ante ſolutionem mutari per epiſtolaꝫ poſſet. Sed contra. ff. de condictio. indebi. ſi pene. §. ſi. ſed nomine ei ſoluit quod potuit. vt. j. eo. in ter. §. j.
o ¶ Rome. ſ. exiſtens.
p ¶ Capue eſſet. eo loco q̃ ſoluere debet. vnde ſtatiꝫ cõueniri pót. R.
q ¶ Statim. ſubaudi an.
r ¶ Conueniri . ſicut ipſe reus illico conueniri poteſt.
s ¶ Diri. licet reus teneatur protinus. Ro.
t ¶ Si ipſe. ſcilicet fideiussor.
v ¶ Capue. ſ. exiſtens.
x ¶ Spopõdiſſet. ſcilicet dare. ⁊ ſupple eo caſu cum ꝛc.
y ¶ Non potuiſſet. cum alibi eſſet reus. quo caſu reum non teneri ſtatim liqueret. R. vt. ff. de verb. oblig. interdum. in prin. ꝛ l. ſi ita ſtipu. §. grisogonus. in fi. §.
z ¶ Nec ad rem. i. dicere. non obſt. q̃ in hoc ſecundo caſu eſt promptior ratio pro fideiussore q̃ non teneatur q̃ in primo. ſ. quia reus non tenetur in ſecundo caſu: ſed in primo ſic : quia nihilominus eſt idem ius in primo quod in ſecundo. Jn primo propter tacitum tempus ſuum. Secũdo propter tacitum tempus rei.
a ¶ Latere. id est hac parte: ſine hoc ſecũdo caſu. ꝛ eſt prima lõga huius verbi latere.
b ¶ Teneri. hac ſcilicet ratione: quia ꝛc. que ceſſat in primo caſu: ſꝫ tamẽ idem ius eſt: vt dixi. Accurſ.
c ¶ Econtrario. reuera dicendum eſt fideiussorem vtroq; caſu non teneri: nam ſi quis contrahiderit ſequitur inconueniens: ꝛ generali ratioꝫ contrarium.
d ¶ Rome fuiſſet. ergo nec fideiussor qui rome eſt ne ſit deteriorꝰ conditionis q̃ ipſe reus. Jo. ꝛ facit in auf. de fideiuſ. §. j. ibi: cuꝫ vtroq; pomponius ꝛc. vt. ff. de eo q̃ certo. lo. l. centum.
e ¶ Reſpondentibus. hoc ſcilicet quoniam ꝛc.

Jf debitor. Caſus talis eſt. Vendidit titio fundum pro. c. ipſe mihi dedit fideiussorem. poſtea titius moriens inſtituit me heredem: ꝛ ſuum fideiussorꝫ. ꝛ ſic iſta. c. debent diuidi pro partibus hereditarijs. cum habere condictionẽ[a]: ꝛ ideo[b] manere obligatum coheredem[c]: condictione[d] quoq; ceſſante dura re obligationez coheredis probatur propterea q̃ creditor[f] q dum ſe putat obligatum[e] partes ei qui totum dedit eroluerit[f] nullam habebit condictionem.

¶ Ler duodecim tabularũ diuidit obligationez inter heredes ipſo iure: ideo quatenus alter ipſorum ſoluit vltra portionem hereditariam quocunq; errore repetit: ſed epiſtola diui adriani nõ diuidit ipſo iure: ideo ſolutum anteq̃ fiat diuiſio per iudicẽ quocũq; errore nõ pentur.

¶ Si duo fideiussores acceptifuerint: verbigratia in viginti : et alter ex duobus heredibus alterius fideiussoris totum[g] creditori eroluerit. Habebit quidẽ condictionem in decez que ipſo iure[h] non debuerit. An aũt ꝛ alia quinq̃ repetere poſſit[i] ſi fideiussor alter ſoluendo eſt: videndum eſt. Ab initio enim[k] heres fideiussoris siue heredes vt ipſe fideiussor audiendi ſunt : vt ſcilicet pro parte finguli qui fideiussores ſunt conueniantur[l]. ſed verior et vtilior eſt in vtroq; caſu[m] illa ſententia ſolutionem non indebite quantitatis non debere reuocari: quod etiam epiſtola diui adriani ſignificatur: ꝛ in perſona fideiussoris qui totum eroluerat[n].

¶ Fideiussor nõ poteſt prius conueniri q̃ reus vel q̃ poſſet ſi ipſe eſſet reus. hoc dicit Jdau. de caſt.

¶ Ducitur eſt[p] an fideiussor q capue pecuniam ſe daturum rome[o] promiſit : ſi reus promittendi capue eſſet[q] ſtatim[q] conueniri[r] poſſit: dixi[e] non magis fideiussorem confeſtim teneri q̃ ſi ipſe[r] capue[s] ſpopondiſſet[r]: cum reus ad capuam peruenire nõ potuiſſet[y]: nec ad rem[z] pertinere q̃ hoc late re[a] nemo dubitet nondũ fideiussorem teneri[z]: q̃ nec ipſe reus promittendi teneretur. nam econtrario[c] quoq; ſi quis reſpõderit quoniam debitor capue ſit fideiussore confeſtim teneri: non habita ratione taciti proprij temporis hoc cuẽ turum: vt hoc caſu fideiussor conueniatur . q̃ ſi debitor ipſe rome fuiſſet[d] non conueniretur : itaq; nobis placet fideiuſſoriam obligationem conditionem taciti temporis ex vtriuſq; perſona recipere: taz rei promittendi q̃ ipſius fideiuſſoris: quoniam aliud reſponderetur dentibus[f] econtra iuris formam in duriorem conditionẽ acceptus intelligetur.

¶ Pro qua quantitate creditor debito ri ſuccedit: pro ea ſponte ſoluta obligatio extinguitur. b. d. Bar.

Idem. Ler. lij.

Jf debitori creditor pro parte heres exiterit ita accepto coberede fideiussore quod ad ipſius quidem portionem attinet obligatio ratione confuſionis intercidit: aut quod eſt verius ſolutionis poteſtate[g]: ſꝫ pro parte coheredis obligatio ſalua eſt: nõ fideiuſſoria ſꝫ hereditaria: quoniã maior tollit minorem[h].

¶ Jnter fideiussores qui tenentur inſolidum eſt locus epiſtole: ſecus ſi interceſſerunt in virilem. b. d. Bar.

Idem. Ler. lij.

Jnter eos fideiussores actio dicitur hic q̃ obligatio fideiuſſoria perimitur pro. l. ꝛ ſic fideiussor iſte non tenetur. niſi in aliꝗs quinquaginta. ꝛ ſic poſſum agere contra iſtum fideiussorem qui eſt meus coheres ad alia quinquaginta: non quidem tanq̃ contra fideiussorem: quaſi actione fideiuſſoria/ſed tanq̃ cõtra coheredem qui tenetur ſoluere debita pro parte hereditaria . et ſic maior obligatio extinguit minores. b. d. iſta ſatis difficilis ler. Fran.

f ¶ Accepto obẽde. id est eo qui poſtea fuit coheres. Nam prius fideiussorem eũ acceperam.

g ¶ Poteſtate. vt ꝛ. ff. de libe. lega. ſi id quod. in ſecundo reſpõ. videt enim hereditas ei ſoluiſſe. vt ꝛ j. de ſolut. ſticibus. §. adiutio. ꝛ. ff. de cuict. l. fici. ſꝫ tamen nõ per omnia obtinet ſucceſſio vim ſolutiõis vere vel ficte: id est acceptilationis vel etiaz petitionis vel etiam pacti . Nam ſolutione ab vno debitore facta omnes liberantur. vt inſtit. quib. mod. tolli. obliga. in princip. idem in acceptilatiõe vni facta. vt. ff. de libe. lega. ſi quis decedens. §. nunc de effectu. idem in petitione . vt. ff. de duob. reis. l. ij. idez in pacto facto vni. vt. ff. de pact. l. idem in duobus. ꝛ arg. ff. de arbi. l. ſi duo. licet in hoc ſit argu. contra. ff. de duo. re. l. eãdẽ. §. ſed ꝛ ſi quis. ſꝫ per ſucceſſionem non niſi pro parte. vt. j. e. vzanmus. ꝛ quandoq; i mbilo. vt ff. ſol. matrimo. l. ſi ſocer. j. reſpon.

h ¶ Tollit minorem . id est principalis acceſſoriã cũ fideiussor ſucceſſit reo pro ea parte. ꝛ facit. C. de pactis. l. debitori. ꝛ. ff. de duob. reis. l. ſi reus. Accurſius.

Jnter eos. ¶ Caſus. Jſta. l. docet quãdam conceptionez ſtipulatiõis fideiuſſorie. ꝛ dicit q̃ quando fideiussores hoc mõ promittunt. ego promitto tibi quicquid titio mutuo dederis ſolidum ꝛ eius partes. ſi ſic promittunt tamẽ fideiussores : certe tunc opus eſt beneficio epiſtole diui adriani vt obligatio diuidatur inter fideiussores. Si vero fideiussores. promittit hoc mõ. promitto ſolidũ. aut partes viriles: tũc nõ eſt opus bñficio diuidende obligationis. q̃ ab initio diuiditur obligatio cũ ita. promiſſio ſit diſiunctiua. ¶ Fideiuſſor. Duo erant fideiuſſores in. c. vnus fideiuſſorum ſoluit ſuam partem. queritur vtrum poſſit cõueniri pro parte reſidue pecunie: Rñ. q̃ ſic. ró eſt: quia illa pecunia diuiditur que reperitur eſſe debita tempore litis conteſtate. tamen ſi alter fideiuſſor non ſit ſoluendo tempore litis conteſta. ſuccurritur huic qui ſoluit per exceptionem ſi partem ſuam totam. ſ. quinquaginta ſolut. ¶ Duo rei. Titius ꝛ ſeius promiſerunt mihi. c. aureos: ꝛ ſic ſunt duo rei promittendi. debet mihi quilibet fideiussores ſeparatiz. fideiussores vtriuſq; rei volunt me cogere q̃ diuidam obligationez inter omnes: an hoc cogar facere: Rñ. q̃ non. ſed bene cogor diuidere inter omnes: an hoc cogar facere: Rñ. q̃ non. ſed bene cogor diuidere inter eos ſcilicet cuiuſq; partis fideiuſſores. ¶ Creditor. Dedi. r. mutuo inter eos ſcilicet cuiuſq; partis fideiuſſores. ¶ Creditor. Dedi. r. mutuo titio: ipſe dedit mihi pignus ꝛ cum hoc fideiussorez. ego poſſum omnia titio: ipſe dedit mihi pignus ꝛ cum hoc fideiussorez. ego poſſum omnia ꝛ cum hoc fideiussorez. ego poſſum omnia titio: ipſe dedit mihi pignus

nō. quia sum vsus iure cōmuni: ergo nō possum me dicere deceptū esse.
¶ Bonis. Titius dedit. c. mutuo meuio pro quibus dedit meui⁹ duos fideiussores. vnus fideiussorum. ppter aliqō crimen dānatus est. z bona sua sunt vēdicata fisco: posteā diuiditur obligatio. dicitur hic fiscus tanq̄ heres cōuentur in quinquaginta. Fran. accur.

a ¶ Diuidēda est. ex epistola.
b ¶ Et ptes. z sic vtrūq;. z facit. j. rē pu. fal. fo. li.
c ¶ Aut. z sic disiunctiue.
d ¶ Viriles. z sic non est opus epistole bñficio cū in sūmis qō minimū est videt̄ pmissum. vt. ff. de verb. oblig. l. inter stipulātē. §. si stipulāte. z. l. sita stipulatus fuero decē aut quindecim. z. j. de regu. iur. l. in obscuris.
e ¶ Fideiussor. f. vnus ex pluribus. Accur.
f ¶ Portionis. que eum tāgit ex residuo. Accur.
g ¶ Nō debet. per epistolas: z hoc de rigore: ergo debent: sed solutam non debent. z sic non venit in diuisionem.
b ¶ Soluendo sum. maxime fm quosdā. arg. C. de pac. si creditores.
i ¶ Per exceptionem. ex epistola descendente. vel dic etiaz doli propter ele ctionez fm quosdā. Accursius.
k ¶ Soluit. suo vel debitoris nolē si mō fuit tantum quanta virilis: alīs in id qō deeſt cessat exceptio. z facit. j. de sol. quotiēs. Cōtra. Sol. vt ibi. Accursius.
l ¶ Dederunt. quod esse potuit. vt. ff. ō duo. re. l. duos.
m ¶ Interuenerūt. qrilli consideiussores sunt.
n ¶ Cōueniret. quo casu non est prohibendus. vt ff. de duo. re. l. ī duobus. §. fin. z facit. ff. eo. titu. l. reos. in prin.
o ¶ Non cogitur. quo ad hoc vt suuz cōsequatur. Accursius.
p ¶ Simpliciter. fecus si in id quod ex pignore redigi nō potuerit accept⁹ fit. vt. C. e. l. commissis. vel in id quod ex bonis debitoris non possit redigi. vt. ff. eo. si fideiussores. z facit. ff. manda. l. qui mutuaz.
q ¶ Non pertinet. vt ff. eo. §. si plures. z. C. eo. l. liberum. Sed contra. l. reos. Sol. vt ibi.
r ¶ Deceptus. vt z. C. de restitu. in integ. l. non videtur. z. ff. de mino. l. verum. §. sciendum. z. j. de solu. m pupillo. z. C. de transac. de fideicommisso. z facit. ff. eo. l. amissi. §. inter.
s ¶ Ut heredis. de quo cōstat. vt. ff. eo. si testamento. §. q̄ si duo.
t ¶ Ita fisci. qui heres videtur. vt. C. ad. l. iul. de vi. l. tutoris. sed non est per omnia: quia si superfit fideiussor: adhuc damnatur ille: z ideo dicit/ vt heredis.

Amissi. q̄ Casus ¶ Dedi mutuo. x. meuio. pro quibus ipse dedit mihi fideiussorem z pignus. illud pignus periit apud me ruina q̄ rei z fideiussoris. Cetera clara sunt. vt in glosa. per. l. omissi. C. eodez.
¶ Inter fideiussores. Pamphilus pupillus habebat debitorē z duos fideiussores: obligatio est diuisa inter fideiussores: z sunt cōdemnati in diuidenda est: qui insolidū z partes viriles fide sua esse iusserunt diuersum erit verbis ita cōceptis solidum: aut partes viriles fide tua esse iubes: tunc enim ab initio non nisi viriles partes singulos debere conuenit.
Quod est solutum non venit in diuisionis rationez ex epistola de rigore: secus de equitate. b. d. Bar.
¶ Fideiussor qui partem pecunie fuc suo nomine vel rei promittendi soluit: quominus residui facta diuisione portionis iudicium accipiat recusare nō debet. Eam enim quantitatē inter eos qui soluendo sunt diuidi conuenit quaz litis contestatae tempore singuli debent: sed humanius est si nō alter soluēdo sit litis contestate tempore per exceptionem ei qui soluit succurri.
Inter fideiussores diuersorum nō est locus beneficio diuisionis. Bar.
¶ Duo rei promittendi separatim fideiussores dederunt: inuitus creditor inter omnes fideiussores actiones diuidere non cogitur: sed inter eos duntaxat qui pro singulis intercesserūt. Plane si velit inter omnes actionem suam diuidere non erit prohibendus: non magis q̄ si duos reos promittendi pro partibus conueniret.
Non cogitur quis prius pignus distrahere q̄ ad fideiussorem venire. Bartolus.
¶ Creditor pign⁹ distrahere nō cogitur fi fideiussorem simpliciter acceptum emisso pignore velit conuenire.
Facta diuisione periculuz pertinet ad creditorem. b. d. Bar.
¶ Cum inter fideiussores actione diuisa quidam post litem contesta. soluendo esse desierunt: ea res ad onus eius qui soluendo est non pertinet: nec auxilio defendetur cratis actor. non enim deceptus videtur iure communi vsus.
Fiscus vt heres fideiussoris potest beneficium diuisionis implorare. hoc dicit Bartolus.
¶ Bonis damnati fideiussoris fisco vendicatis inter fideiussores actio postea si diuidi ceperit vt heredis: ita fisci rationem haberi oportet.
Damnum amissi pignoris ad creditorem nō spectat. hoc dicit Bar.

Idem. Lex. liij.

Adiss ruina pignoris dānum tam ad fideiussoris q̄ rei ad promittendi periculum spectat: nec ad rem pertinebit si fideiussor ita fit acceptus quanominus ex precio pignoris distracti seruari potuerit: istis enim verbis etiam totum conuenit cōtineri.
Damnum contingens pupillo culpa tutoris recuperat ab illo per actionem tutelę: sed si sine eius culpa recuperat per restitutionem in integrum aduersus aduersarium eius si lesius est. hoc dicit Paulus de castro.
¶ Inter fideiussores actione diuisa condēnatus si defierit esse solūdo: fraus vel segnitia tutoribus qui iudicatum persequi potuerit dānum dabit: q̄ si diuisam actionem inter eos qui nō erant soluendo: cōstabit pupilli nomine restitutionis auxilium implorabitur.
Fideiussor simpliciter acceptus tenetur ad precium iustū fundi. hoc dicit Paulus de castro.
¶ Fideiussores † a colonis datos etiam ob pecuniā dotis prediozum teneri conuenit: cum ea quoq̄ species locationis viculuz ad se trahat: nec mutat consestim an interiecto tempore fidem suaz astrinxerint.
Absolutoria lata pro vno ex mandatoribus aliis non prodest. hoc dicit Bartolus.
¶ Plures eiusdem pecunie credende mandatores si vnus in iudicio cligatur absolutiōe quoq̄ secuta non liberantur: sed pecunia soluta omnes liberantur.
Fideiussores tenētur licet capite prin cipalis sit dānatus. Bar.

Idem. Lex. liij.

tus vel mulier fm. M. z fm hoc dic ob pecuniam/ id est ob mercedem in pecunia consistentem. vel fm. R. z Joan. dic dotis: id est instrumenti predij. vt z. ff. de fund. instru. z instrumen. lega. l. ij. §. dotes. z. l. seia. §. j. Ut enim dos onus matrimonij/ sic instrumentum onus predij sustinet. z fm hoc dic ob pecuniam: id est propter deteriorationes: vel etiā ob estimationem: si ponas estimata data quod aliquando fit. vt. ff. eo. cum fundus.
g ¶ Amulum. alioquin contra. vt. j. eo. si in pignore. z. l. si quis pro eo. §. si nummos.
b ¶ Eligatur. insolidum: ne obstet. C. eo. l. liberum.
i ¶ Non liberantur. cereri.
k ¶ Soluta. ab vno. vt z. C. eo. l. fi. z. l. reos. z. ff. de consti. pecu. itez illa. §. fi. z de tu. z ra. distra. si ex duobus.

† Ut furto qui ē casus fortuit⁹. vt l. j. C. depo. q̄s est verus saltua limita. de qua p Bal. ibidē. z in. l. si ceres ditor. C. de pigno. act. q̄n est factū a pona cui erat ꝑsidendū. vt in cōstūcto vel fa mulo. vtno ta. olno. c. extra de cōmo. z ibaf in. l. ipara. §. loca.
† Ludo. ro. in suis singu. z tit. singu. ccccclxiij. reputat ista ter. sing. iūcta sua glo. in ℣. dotis. in ea scda lectura. ad ff ꝑ fideiuſ. ter ceda cōductoe dos mus non solū tenet ratione pēsionis/ sz etiaz massaritio: seu etiaz suppellectilū ratione. Bolo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

QApitis rei. ¶ Casus. Habebam reū quēdā in.c. ⁊ fideiussores p eo.accessuri rei crimine capitali: ⁊ fic non potuit mihi foluere qz eōdēnatus fuit. volo cōuenire fideiussores eius: ipſi rñdēt mihi. Amice pte factū eſt qz reus nō ſoluit tibi: qz eū feciſti dēnari de crimīe capi Rñ.qz non. qz ego bene feci iſtum accuſando: in tereſt enim reipublice ne malefacia remaneāt ipuita. Fran.accur.

a ¶ Noſtulari. i. accuſari rei ſ crimīe capitali poſt fideiuſſionem. ⁊ ſunt geminati caſus.

b ¶ Deſcriptionē. quia videbat cū ſit p creditorē accuſante factū ſ̄m̄ms ſoluere poſſit nec fideiuſſores teneant: ſed tamen tenent/ vt b. ⁊. C. c. l. i. cū d. publice expediat reos puniri. vt. j. d. de iniur. cū g. l. prin. ⁊. j. c. l. ſi. ſ. fi. ⁊ g. ff. ergo g ff facit nullā pe nā vel diſpēdiū ds pan. vt. C. de adul. l. gracch⁹. ⁊. ff. de ver. obli. g ſeruū. ⁊ facit. ff. vnde cogna. l. cognatis. argu. cōtra. ff. de excep. l. omnes.

¶ Si pignore. ¶ Caſus. Dedi titio. c. mutuo p qb⁹ dedit mihi fideiuſſor⁹ ⁊ etiā pignꝰ. iſtud rñ pign⁹ erat alie nū rei aliꝰ obligatū: ⁊ ſic ego ſuꝫ deceptus. q̄ritur qualit mihi ſubueniat: Rñ. debeo agere ⁊ contraria actiōe pignoratiua ꝫ de bitore: q me deceꝑit. an aūt fideiuſ. p iſtā fraudē teneat: Rñ. qz nō. qz ipe nō obligauit ſe p pigno re. ſed tm̄ pro mutuo da to. Fran. accur.

c ¶ Creditor. rem alienaꝫ vel aliꝰ obligatā accipiēdo. vt. ff. de pigno. actī. l. tutor. §. cōtrariam.

d ¶ Intereſt. Intereſt autem habere eque bonum pignus: qz tutius ⁊c. vt inſti. de oblig. er de lic. §. furti. maxime ſi eſt debitum qō pignotis tm̄ retentōe ſeruari poſſet. vt. ff. de cōſti. pecu. l. qui autem. §. j.

e ¶ Non enim. bona ratio. vt. j. c. fideiuſſores. j. rñ.

¶ Sic ita ſtipulatus. ¶ Caſus. Gaius ſeius rogauit me vt pecuniam mutuaret⁹ titio. ego rñdi gaio ſeio. promittis ergo mihi q̄ ſolues quantūcūqꝫ pecunia quā titio creditoꝛ. ille rñdet promitto. ⁊ de hoc ſi deiuſſores dedit. ego nō vna vice tm̄/ ſed multis vicibus mutuo titio pecuniam. queritur vtrum in omnes ſummas ſit gaius ſeius obligatus ⁊ fideiuſſores: Rñ. q̄ ſic. Fran. accur.

f ¶ Accepero. a ſeo. ⁊ facit. ff. de iudi. l. nō quēadmodū⁊.

g ¶ Nempe. i. certe.

h ¶ Summas. ſic. ff. de an. le. l. cum quidam. ⁊. ff. de vſu⁊ habita. l. ſi habitato. §. vtrum. Sed arg. ⁊tra. ff. de leg. uj. fideicōmiſ. §. ſi quis decē. ⁊. j. de verb. ſig. boues. §. hoc ſermone.

i ¶ Pro fiſcere debet. vt ⁊. ff. de exceptio. l. omnes ⁊. C. de vſur. l. conſtitutionibus.

¶ Si qs pro eo. ¶ Caſus. Putabā pāphilum eſſe libertū: q iurauit ſe ſiſtare opas titio. ego fideiuſſi pro eo. an tenear: Rñdet qz nō.

¶ Item ſi filius. ¶ Manus eſt. vide glo. ¶ Si nūmos. ¶ Habeas apud te ſummā pecunie depoſitā: venit q̄dā ⁊ petijt vt mutuares ei pecuniā. Tu eras vir laudis auidus. ⁊ nō audebas dicere te nullam pecuniam habere/ ⁊ acceſſiſti ad archam/ ⁊ dediſti mutuā pecuniā aliēnā q̄ apud te erat: ⁊ nō fuiſti ſtipulatus illā tibi reddi: acceſſiſtiqꝫ fideiuſſorē. q̄rit an iſte fideiuſſor teneat: Rñ. qz nō. ſꝫ ponam⁹ iſtā tib⁹ eſſe terminis q̄ iſte cui mutuaſti pecuniā illam conſumpſit: ⁊ ſic eſt nata ex hac cōſumptione certa dictio: an nūc fideiuſſor teneat: Rñ. qz ſic. qz in omnē cām vī fideiuſſor accepꝫ ō ſolet ex ea nūeratiōe oriri ſue naſci. ¶ Pro furti actione. Surripuiſti mihi librū ⁊ ſic teneris mihi actione furti. Itez dediſti mihi damnum in aliqua re: ⁊ ſic teneris mihi actiōe legis aquil.

QApitis rei fideiuſſores poſtulati[a] ex contractu citra vllam preſcriptionem[b] a creditore qui rem poſtulauerit recte cōuenuntur.

¶ Qui fideiuſſor eſt in principali nō tenetur in eo qō venit in pignoratitia. bart.

Paulus. Lex.lv.

SI in pignore contrahendo decepti⁹ ſit creditor[c] qui fideiuſſorem p mutuo accepit: aget contraria pignoratitia actione: in quā actionem veniet qō intereſt[d] creditoris: ſed ea actio fideiuſſorē onerare non poterit: non enim[e] p pignore/ ſed pro pecunia mutua fidem ſuam obligauit.

¶ Si verba ſunt apta ad infinitatem tolleratur infinitas. b. d. Bar.

Idem. Lex.lvj.

SI ita ſtipulatus a ſeio fuero quātā pecuniam titio quandocūqꝫ credidero dare ſpondes: ⁊ fideiuſſores accepero[f]: deinde titio ſcpius credidero: nempe[g] ſeius in oēs ſummas[h] obligatus eſt: ⁊ p hoc fideiuſſores quoqꝫ ⁊ id qō ex bonis eius ſeruari pōt: omnibus equo iure proficere debet[k].

¶ Iuramentum nō eſt modus inducendi obligationis in ingenuo: ideo nō poteſt ei accedere fideiuſſor. b. d. Bar.

Idem. Lex.lvij.

SI quis pro eo qui libertus non eſſet: ⁊ operas preſtaturum ſe iuraſſet fideiuſſor erit: non tenebitur[i].

An pro iſtis duabus actionibus poſſiꝫ accipere fideiuſſorē: Rñ. qz ſic. ſecus eſt in act. popularibus. rationem vide in glo. vlti. Fran. accur.

¶ Non tenebitur. deficit enim principalis cū nō ſit libertus. vt. ff. de ope. p eo q vere liberꝰ eſt nō tenet interceſſio. nā aut hic fideiuſſor promittit q̄ ille daret opas: ⁊ tunc nō valet: qz factum alienum. vt. ff. de ver. obl. l. ſtipulatio iſta. ſi prin. aut promiſit ſe preſtaturum opas illi? qō videt ipoſſibile vt iſtius ope ſint illius. vt. ff. de ꝫdi. inde. ſi nō ſonē. §. liberꝰ. Aut dicē tot opas dabo p illo ⁊ ſic ſūt alie ope/ vñ nō ē interceſſio. vt. ff. c. ſi ita fideiuſſorē. Rñ. i pūto caſu verum dicis. In ſcōmime: qz nō eſt ō natura ipoſſibile qn poſſit opas illius ſtare/ ſtat em̄ faciendo illū ſtare. facere em̄ videt q p aliuꝫ facit. In tertio autē caſu ſiſt forte valeret ppt oīmodā ſiſtitudinē ſi eiuſdem artis ⁊ peritie eſt fideiuſſor ⁊ reus. vt argu. ff. de duo. re. l. nemo. ſed ſic ſa ctaſſet ceſſio. ſ. niſi ille deberit tibi tot operas: dabo tibi eſtimatiōnē valet ret: nec videt in aliud fideiubere: qz ⁊ hoc ꝺ̄ nareſt reus opis non ſtitis: qz pcū loco rei ſuccedit. vt. ff. c. l. ſi ita. ⁊. l. ſi ita ſtipulatus es.

¶ Item ſi filius ſtipulante a patre pater ſibi pſi debitor eſt facꝫ: qz ſic ab extraneo ſtipulādo. ſ. filiꝰ pſi acgrit: ita q̄ a patre ſtipulaſt: pri ſtari acq rit. ⁊ ideꝫ i ſuo ſtipulāte a dño: ⁊ ſi ageret ꝫ fideiuſſorē excipet non do ti bi: qz ⁊ tu mihi teneris actiōe mādati: qz p te fideiuſſi. non ergo p eodē apud eūdē ⁊c. vt ⁊. j. de ſolu. l. q boiēs. §. q̄dā filiꝰ. ſꝫ ſecus vbi pater vī dnīs ſtipulaſ a filio vel ſeruo: qz tunc naturaliter filiꝰ pri tenet. vt. ff. de cōdi. inde. frater a fratre. §. q̄ſitū. ⁊ ſeruus dño. vt. ff. de pec. l. nec ſeruꝰ. ⁊. l. qō ſeruus. cui naturaliter fideiuſſor accedit. vt inſti. eo. circa princ. Sed hodie videt qz filius ſtipulādo a pre pōt accipere fideiuſſorem cū nō pri ſed ſibi pſi q̄rat filiꝰ ex adductitia cā. vt. C. de bo. q̄ libe. l. cū oportet. Sed cōtra videt. inſti. de inuti. ſtipu. §. ei qui tuo. Itē no. qz p hoc caſu naturali obligationi nō accedit fideiuſſor. ⁊ hoc ideo: qz cuilis q̄ cōtra fideiuſſorem naſceretur quer eretur patri: vt dictum eſt.

¶ Sine ſtipulatione. ſecus ſi ſtipulatio interueniſſet. vt. C. ſi cer. petaꝫ l. ſuis.

¶ Pomponius ait. quia nec reus tenetur. ad quod facit. ff. de admi. tuto. ſine bene de. j. rñ.

¶ Conditio. vt. ff. ſi cer. peta. l. nam ⁊ ſi fur.

¶ Cauſam. No. in oēm. ſic. §. quoꝫ lega. l. diuerſus. j. rñ. ⁊. d. l. ſine be rede. ⁊. ff. de leg. uj. l. nomē. ⁊ de vſu. ſi qs ſolutioni. §. oēm. ⁊. ff. de mora. ⁊. ff. de rede. ⁊. ff. de leg. uj. l. nomē. ⁊ de vſu. ſi qs ſolutioni. §. oēm. ⁊. ff. de mora. ⁊. ff. de magiſtra. ꝫue. l. ſi. ⁊. ff. de amiſſi. §. fideiuſſores. ⁊. j. ré pup. ſal. ſo. l. ſi poſtea ⁊. C. de pac. inter empto. in mitio. Itē no. ex ea. ſ. principaliter. ſecus ſi ſecundario. vt. ff. eo. ſi in pignore. Sed cōtra hunc. §. j. ad municip. l. lucius. §. pe. Sol. dic plene vt no. ff. loca. quero.

¶ Poteſt. vt ⁊. j. eo. ſi a reo. §. fi.

¶ Popularium. quia fideiuſſor in eis dari non pōt. ⁊ eſt ratio: qr qui eam intendere pōt nō eſt creditor niſi lit. cōteſt. vt. j. de popul. act. l. pe. ⁊ de verb. ſigni. ſi cui. nec ergo fideiuſſor accipi: niſi extunc: ⁊ niſi pro pudo dāno experiatur. vt. ff. de procu. licet.

¶ Fideiuſſor. ¶ Caſus. Tu rogaſti me vt titio pecuniam crederem ⁊ cū eſſet bononie. ⁊ pro hoc fideiuſſiſti pro eo. queritur vtrum poſſim te cōuenire anteqꝫ dem pecuniā titio: Rñ. qz nō. Fran. accur.

¶ Non poteſt. licet poſſit interrogari. vt. ff. eo. ſi ſtipulatus fuiſſ. §. fi. ra

Filius ūre non poſſit ſibi ſtipulari a patre: ⁊ idē in ſeruo ⁊ domino ſuo.

¶ Seruo huius. l. eſt ne plus ſit in acceſſione.

¶ Seruo huius. ¶ Caſus. Locaui fundum meū colono cuidā in qnq

annos pro certa ſũma pecunie. ꝛ accepi ab eo fideiuſſorem meuiũ a quo ſtipulatus fum hoc modo. Me eui. promittis mihi q̃ colonus meus mihi ds in. v. annis. ille rñdet. promitto. nunq̃ tenebit fideiuſſor in oĩ ſumma. v. annoꝝ: Rñ. q̃ ſic. ¶ Cũ facto. Titꝰ promiſit mihi ſtichũ ſeruũ: ego petij ab eo ſtichũ. promiſiſtiꝰ: ille nõ ſoluit: ꝛ ſic moꝛit ſeruus. quapro-

pter ipſe reus eſt i mora: ꝛeſt ppetuata obligatio. q̃rit vtrũ ℈ fideiuſſores ſit etiam ppetua obligatio: Rñd. q̃ ſic. q̃ facto rei eſt obligatio ppetuata. Fran. accur.

a ¶ Acceperit. ita p̃mittis q̃ ille debebit ꝙſq; ad quinquennium. ſi enim ſumme ſunt expreſſe plures eſſent ſtipulationes. vt. ff. de ver. obl. l. q̃ dicit. ꝛ. l. pluribꝰ. §. i. q̃ eſt cõtra. ꝛ facit. ff. de dona. cau. moꝛ. l. ſenatus. §. fi.

b ¶ Cum facto ſuo. vt q̃ occidit ſeruũ. p̃miſſum. vel patiendo interpellatione: vt ſubiect. ꝛ. ff. de verb. obl. ſi ex legati. ꝛ. l. moꝛa. ꝛ. l. ſi fundũ. §. ſequitur. ꝛ facit. ff. de vſur. l. ſi qs ſoluti. §. moꝛa. Sꝫ arg. ff. de eo q̃ ſcr. lo. centũ. ſed dic vt ibi. Itez facit. C. de interdic. l. j.

1 Paulꝰ rñ. ¶ Caſꝰ. Dedi mutuo cẽtũ aureos titio. p̃ q̃bus ipſe dedit mihi tres fideiuſſores: qui mihi dederũt pignoꝛa pro iſta ſũma. vnꝰ iſtorum fideiuſſoꝝ ſoluit totã ſummã. ꝛ iõ alij duo fideiuſſores trãſtulerunt pignoꝛa i iſtũ q̃ ſoluit ſummã. q̃rit vtrũ iſte fideiuſſor videat emiſſe pignoꝛa: Rñ. q̃ nõ. ꝛ iõ fructꝰ pignoꝝ ſi q̃s peciẽt debent ſibi cõputari in ſortem. Fran. accur.

c ¶ Data. ſcils creditori. Etno. q̃ in vno ꝛtractu erant conſtituti fideiuſſores.

d ¶ Translata. eo quod ſoluit.

e ¶ Sunt. quod fieri debuit ꝛ etiam in perſonali ceſſione. vt no. ff. eo. vt fideiuſſor. Accur.

f ¶ Eſſon emptoris. licet ex lege vel ex pacto potuerit fieri venditio: non tamen iſte potuit emere. ad quod eſt. ff. manda. l. ſi mandato. §. j. ff. de diſtra. pigno. l. ij. ff. l. cum ſeruus. §. j. ff. C. de dolo. l. j. ꝛ facit. ff. de neg. geſt. l. fideiuſſor.

g ¶ Sed cius. ſ. creditoris.

h ¶ Fructuum. vt eos ſibi computet in ſortem ꝛ in vſuras. vt. C. de pig. act. l. j. ff. j. non aũt eos lucretur quaſi ex re ſua.

i ¶ Et vſurarum. a fideiuſſoribus debitarum. ſ. pro eoꝝ portionibus vt no. ff. de ſolu. modeſtinus. ꝛ facit. C. eo. l. cum alter.

Titius. ¶ Caſus. Dediſti mutuo. ff. de cõſti. pecu. l. vtrũ. ff. de manu. qui mutuã. ff. l. quintus. Sed arg. ff. de euic. l. ſi cũ venditor. Itẽ bodie p̃ aut. p̃tius cõuenit reus. vt i aut. de fideiuſ. §. j. an aũt ante numeratio nem ſed poſt fideiuſſionẽ nunciatione facta creditori ne numeret proficiat fideiuſſori: queſtio eſt ſabbatina. Hoc autẽ q̃ dicit. ff. ideo. q̃ non videtur dolo facere q̃ ſuo iure vtit: ſed ſi in necẽ fideiuſſoris faciat: cõtra puto fm Azo. ff. Ang. ff. de rei ven. in fundo. ff. de aqua plu. arcen. l. j. §. deniq;. ff. l. ij. §. pe. Accur.

Iuſſorem acceperit vna ſtipulatio eſt plurium penſionum: ꝛ ideo in vniuerſis penſionibus fideiuſſor tenetur.

¶ Factum rei principalis ppetuat obligationẽ etiam quo ad fideiuſſores. Pau.

¶ Cum facto ſuo reus principalis obligationem ppetuat: etiam fideiuſſoris durat obligatio: veluti ſi moꝛam feccerit in ſticho ſoluẽdo ꝛ is deceſſerit.

¶ Fideiuſſor qui totum ſoluit ꝛ pignoꝛa recepit a creditoꝛe non cenſet illa emere/ ſed luere: ideo tenet illa reſtituere ad quem pertinent ſoluto ſibi eo q̃ ſoluit. Pau.

Idem. Lex. lx.

Paulus rñ. fideiuſſoꝛem in quẽ pignoꝛa a confidiuſſoribus data translata ſunt non emptoris loco ſubſtitutum videri: ſed cius pignoꝛa acceperit: ideo rationem fructuum ꝛ vſurarum haberi oporteꝛe.

¶ Si debitoꝛ liberatur a ciuili/ fideiuſſoꝛ cum effectu tenet: ſecus ſi prima iure nouationis tollatur. b. d. Bar.

Scuola. Lex. lxi.

Vicius reus ita liberatur a creditoꝛe vt natura debitum maneat: teneri fideiuſſoꝛem rñ. Cum vero genere nouationis obligatio tranſeat in fideiuſſoꝛẽ: aut iure aut exceptiõe liberãdũ.

¶ Mandans ſimpliciter videtur mandare in eum locum in quẽ principalis ſe ſoluturum promiſit. b. d. Bar.

Paulus. Lex. lxij.

Sꝫ vt proponitur: cum pecunia mutua daretur ita conuenit vt in italia ſoluereꝛ: intelligendum eſt mandatoꝛes quoq; ſi-

Item in eo debitoꝛe qui ius iniquum impetrauit vt creditoꝛi apud quẽ dederat fideiuſſoꝛem non teneretur. ad quod eſt. ff. manda. l. idẽ. §. dederat fideiuſſoꝛem non teneretur. ad quod eſt. ff. manda. l. idẽ. §. generaliter. non autem in pacto perſonali reo facto ponas: quia tãc naturalis tolleretur obligatio. vt. j. de ſolu. ſtichum. §. naturalis. Alij dicũt hic de eo fideiuſſoꝛe dici qui iam liberato reo etiaꝫ predictis modis liberandi interceſſit: qui bus obſtat. ff. e. l. ſi quis poſt. niſi dicas ex certa ſcientia datum: vt ibi diximus. preterea eſt cõtra mentem huius lr̃e ſi cõſideres: vt ptz in fine. l. Tertij dicũt hic reus ꝛpe liberatũ: nõ dico preſcriptione legali/ ſed pacto: vt q̃ vſq; ad certus diem voluit teneri non vltra. Mã nihilominꝰ tenetur naturaliter. ꝛ ſic fideiuſſoꝛ tenetur: vt ar. ff. manda. l. fideiuſſoꝛ. §. fin. q̃ nõ placet: q̃ ꝛ tunc eſt rei coherens niſi expreſſe de reo tantũ fuiſſet dictus. Quarto poſſet dici q̃ ẽt de rei coherentib⁹ dicat. Sꝫ q̃ dic fideiuſſoꝛes teneri: dic/ ſꝫ hꝫ exceptiões quã ꝛ reus. Sꝫ i inferioꝛi caſu ipſo iure liberaꝛ.

l ¶ Trãſeat i fideiuſſoꝛẽ. ſed exceptionem hꝫ.

m ¶ Jure. ſ. ipſo.

n ¶ Exceptiõe. buius. al ternatiue prima pars eſt vera. ad q̃ eſt. ff. de acceptil. ſi ex pluribus. Ac.

¶ Caſus. Fideiuſſoꝛ itelligitur Jriſſe ſicut principalis reꝰ. ꝛ iõ ſi reus accipit pecunias mutuo in gallia vt reddat in italia fideiuſſoꝛ tenetur ſiꝫ hoc mõ. Fran. accur.

o ¶ Cõtrariſſe. ſ. i italia. vt. ff. de bo. auct. iu. poſſ. l. ij. ꝛ facit. ff. de au. ꝛ ar. lega. l. cũ aurum. in fi.

¶ Caſus. Titꝰ mutua uit pecunias meuio. p q̃ dedit ſibi fideiuſſoꝛẽ ꝛ pignꝰ: fideiuſſoꝛ meuij mã

dauit titio creditoꝛi vt meuiũ cõpelleret ad ſoluẽdũ: vel vt ſaltẽ pignus vẽderet. titius ceſſauit facere q̃d fideiuſſoꝛ mãdauit. hic q̃rit vtruꝫ fideiuſſoꝛ ſi ab eo petat titius ſũmã in q̃ fideiuſſit poſſit creditoꝛes repellere doli mali exceptione eo q̃ nõ fecit q̃d ſibi mãdauit: R. q̃ nõ. Fran. acc.

p ¶ Non poſſe. niſi fuiſſet acceptus in id q̃d a debitoꝛe ſeruari nõ poſſit. vt. j. e. l. pri. ꝛ. ff. eo. ſi fideiuſſoꝛes. q̃ eſt. §. Sꝫ hic ſimplr fuit acceptus. arg. ff. eo. l. inter. ff. creditoꝛ. ꝛ. ff. de cõſti. pecu. l. vtrũ. ꝛ. ff. de manu. qui mutuã. ꝛ. l. quintus. Sed arg. ff. de euic. l. ſi cũ venditoꝛ. Itẽ bodie p aut. p̃tius cõuenit reus. vt i aut. de fideiuſ. §. j. an aũt ante numeratio nem ſed poſt fideiuſſionẽ nunciatione facta creditoꝛi ne numeret proficiat fideiuſſoꝛi: queſtio eſt ſabbatina. Hoc autẽ q̃d hic dicit ideo. q̃ non videtur dolo facere q̃ ſuo iure vtit: ſed ſi in necẽ fideiuſſoris faciat: cõtra puto fm Azo. ff. Ang. ff. de rei ven. in fundo. ff. de aqua plu. arcen. l. j. §. deniq;. ff. l. ij. §. pe. Accur.

Iter creditoꝛem. ¶ Caſus. Dedi titio. ff. mutuo pro quibus obligauit mihi certum pignus. ꝛ fecimus pactũ q̃ ſi nõ ſolueret pecuniam poſſem vendere pignus. ꝛ ſi minoris eſſet venditũ pignus q̃ debiti ſũma eſſet/ reſiduus creditoꝛi ſolueret: ꝛ de bis eſt acceptus fideiuſſoꝛ. pignus iſtud eſt venditum: ſed nõ eſt totum precium redactũ: ergo venditione. Nunc queriꝫ vtrum fideiuſſoꝛ teneat in reſiduam partẽ q̃ non poteraꝫ redigi ex hoc pignoꝛe: Rñ. q̃ ſic. Fran. accur.

q ¶ Reddere tur. ſ. ſoluere tur a debitoꝛe.

r ¶ Redactum eſſet. nam nec reus ante conueniri poteſt q̃ venditis pignoꝛibus vt ex premiſſa conuentione patet: ꝛ ſic in id quod ex pignoꝛibus ſeruari non poſſet acceptus videtur. vt ꝛ. ff. eo. l. amiſſi. in princi. ꝛ facit. ff. de pac. l. iij.

Hdeiuſſoꝛ. ¶ Caſus. Minoꝛ. xxv. an. dedit mutuam pecuniam titio pro qua accepit fideiuſſoꝛem. fideiuſſoꝛ iſte obtulit pecuniaꝫ minoꝛi: ꝛ

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

minoꝝ: ⁊ cū recipere nollet depositū eam, queritur vtrum iste fideiussor poterit agere mandati contra titium? ℟ſi. q⁹ sic. Fran. accur.

a ¶ Poterit. vt ff. mandā. qui mutuā. §. fideiussor. ⁊ facit. ff. de minor. l. ait prætor. circa prin. ⁊. C. de vsur. l. acceptam.

Sicut reus. ¶ Casus. Sicut reus principalis non pōt ꝓmittere nisi factum. ppriū; ita nec̄ fideiussor ꝓmittit nisi factū ꝓpriū. stipulatio ꝙ fideiussoris dꝫ ita cōcipi. ꝓmittis dare pecuniā. vel ꝓmittis ita esse fide tua. non autē sic. ꝓmittis q⁹ re⁹ dabit. Frāciscus accur.

b ¶ Promittāt. scz fideiussores.

c ¶ Inutiliter. vt ff. de verbo. obliga. stipulano ista. in prin. ff. l. inter stipulantem. in princi. ⁊ de consti. pecu. l. euz qui. §. fed ⁊ si quis. sed ſe curaturū tenet. vt ibi. de mutu. stip. §. si qs aliū. ꝙ sibi factum quomō pōt ꝓmittere fideiussor: qō hic ꝓmittit: nam in datione certuz est: sed in facto videtur cōtra. ff. de ver. obliga. l. cum filius. §. si stipulatus. ff. de solu. l. inter. ad hoc tamen ꝓmittit se prestaturū fundum. nam tunc propter identitatem rei idē factuz videtur in obligatione. vel pone etiaz in operis. vt arg. ff. de ope. liber. l. libertus mozam. ⁊ no. ff. eo. si quis pro eo. in prin cip. ⁊ de duo. re. l. nemo.

Tertij dicunt ✝ q⁹ reus ꝓmisit. ⁊. ⁊ fideiussor. ⁊. ⁊ si nō daret. ꝓmisit se aliquid facturuz nomine pene. ⁊ sic incidēte eo in penam tenetur vt principalis persona ad penam nō vt fideiussor.

✝ Inge. et Jo. de imo. hic reputāt ista gl. singulis fingendo. ad ſi ꝙ fideiussor pōt ꝓmittere penā ad quam nō tenet̄ de bitor: principalis? vbi gaſ ad eaz. Bologni. Adde Bal. ff. ꝙ crimē. coll. vlt. ff. C. ꝙ accusa. nō pot. et alter. in. l. ſi quis tēā. de aust. reo. de quo oino p eūdē in. l. grece. §. illud. C. de fideiust. ⁊ bal. ll. §. ꝙ eo. qō. ff. C. manda.

Iem reus. ¶ Casus. Ego habeo seruū ꝙ fideiussit ꝓ sempronio ⁊ soluit. q̄rit an sempronius liberet? ℟ſi. q⁹ ſi ego dominus volo agere act. mandati contra sempronium. tunc ipse sempronius liberabitur. quia habere teneor mandatū video: ſi deiussionez factam a seruo meo ꝓ sempronio. Fran. accur.

d ¶ Fideiusserit. Et causa nō peculiari. vt. ff. eo. seruus inſcio.

e ¶ Liberatur titius. Contra. ff. l. ſed ſi serui. Sol. vt ibi. ⁊ facit. ff. rem ra. ba. l. ſi ſine. in prin. ff. de le. cō. ſip emptorem. ⁊. ff. ad vell. l. pe. ⁊. l. restitutionis consignatam depoſuit: confeſtim experiri mandati poterit[a].

¶ Etiam fideiubendo non potest quis factum alienum promittere. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxvj.

Sicut reus principalis non aliꝫ ꝑ ſi de ſua ꝑſona ꝓmittat obligatur: ita fideiussores non aliꝫ tenentur ꝙ ſi ſe quid daturos vel facturos ꝓmittant[b]: naz reū principalem daturum aliquid vel facturuz fruſtra ꝓmittunt: quia factum alienum inutiliter[c] ꝓmittitur.

¶ Qui agit ex contractu alterius censet illum ratificare. b. d. Pau. de ca.

Paulus. Lex. lxvij.

Si ſeruus alienus ꝓ titio fideiſſerit[d] ⁊ ſoluerit: liberatur titius[e] ſi dominus mandati contra eum agere inſtituerit. nam qui mandato agit ratā habere ſolutionem videtur.

¶ Iniuriosa sententia contra fideiussorem lata ſui culpa non ꝓeiudicat debitori. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. lxviij.

Exceptione que tibi prodeſſe debeat vſus iniuria iudicis damnatus es: nihil tibi ꝓdeſſe bitur iure mandati: quia iniuriaz illaz que tibi facta est penes te ma nere ꝙ ad alium trāſferri equius est: ſcilicet ſi culpa tua[f] iniuſte damnationis causam ꝓbuiſti.

¶ Qui intercedit ꝓ officiali ſimpliciter videtur intercedere in interesſe non in penam ex maleficio impoſitaz. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxix.

Fideiussores magiſtratuum in penam vel in mulctā quā nō ſpoponderint[g] non debere conueniri imperator decreuit.

¶ Qui intercedit in ſummam non tenetur ad vſuras. b. d. Bar.

¶ Pro aurelio romulo cōducto re vectigalis in centum annua petronius thallus et alijs fideiſſe-

Titu.I. Fo.CCXXIX.

dentiam. ⁊ de here. vel actio. ven. l. ij. §. ſolet. ⁊. C. man. l. etiam. ff. l. loc. ad eos. ⁊ dic iniuſte contra ius. ff. litigatoris non cōſtitutionis vel legis: qz tunc nulla eſſet ſnia. vt. ff. que ſnia ſine ap. l. i. in prin. Item qd in dubio preſumitur: ℟ſi. q⁹ fuit in culpa ꝑm. Alꝫo. ſed puto contra arg. ff. de ꝓba. quotiens. §. q⁹ dolo. ⁊ no. C. de pigno. ac. ſi creditor.

g ¶ Fideiussores. Non ſpopondiſſent nō eſſi plus tenent ꝙ ꝓmiſerūt: vt. ff. eo. ſi in pignore. ꝓmiſerūt aūt ídēnitatē reipu. nō vltra. vt ff. ad muni. l. quotiens. §. ſed ⁊ ſi filius. ff. l. liber tus. §. fin. ff. de pecu. l. ij. §. fina.

b ¶ Fideiſſerant. id est fideiubendo ꝓmiſerant. Accurſius.

i ¶ Occupauerat. ſcilicet fiſcus ſi non eſt in ter. ceſſante romulo ſoluere qō debebat.

k ¶ Conueniebat. ſcilicet fiſcus.

l ¶ In vſuras. ꝙs nō ipſi ꝓmiſerāt: ℔ reus ſic. alſi ipſi. ꝓmiſiſſent expreſſe vel ſimpliciter teneꝛētur: vt arg. C. de pact. inter empto. l. i. in fi. C. qō cum eod. l. ſi mandato. ⁊ C. eo. l. ſi fideiussor. ⁊ arg. ff. de edil. edi. l. lucī. ⁊ nota plene. ff. locati. l. quero.

m ¶ Deprecabantur. petentes ſe abſolui vel non conueniri.

n ¶ In ſola. hec erat eoz obligatio. vel dic qō eſt cā riſionis imperatoris, Accurſius.

o ¶ Non teneri. facit. ff. l. fina.

p ¶ In vſuras. q̄ poſſunt peti: nō alſ: vt. ff. de ſolu. l. in bis. ff. imperator.

q ¶ Dignoū. vt ff. de pigno. act. l. cum ꝛ ſortis. ⁊ C. de vſuris. l. ſi vſuras.

r ¶ Nō ꝓfit. vt. ff. de pact. l. ſi. ꝛ. ff. de. ſi qs poſtꝫ.

s ¶ Vtor. Exigere debet. facit. ff. de nego. geſt. qui ſine. ⁊. l. dionisio. ⁊. l. ſinaūt. i prin. ⁊ de peti. here. ſed ⁊ ſi leget. §. ſi ⁊ culpa. ⁊ de admini. tuto. ita aūt. ff. debitor. ⁊. ff. mandā. l. ſi negocia. ff. de tut. ⁊ ra. dis ſtra. ſed non datur.

t ¶ Erit. q: ad tempus fideiussit. vt ff. mandā. l. ſi fideiussor. ff. accur.

v ¶ Moie. priozis ſcz obligationis.

r ¶ Ex fideiussione. ꝙtum ad actionem: durante tamen eadem causa. ⁊ facit. C. de here. tu. l. iij.

y ¶ Liberatus est. a fideiussione.

z ¶ Dixi. ſic. ff. de im rem ver. l. ſi filius.

a ¶ Inberet. id est beret.

b ¶ In vtraqz. i. illa er q̄ pōt ꝙuenire fideiussoꝛē: ⁊ illa er q̄ pōt ꝙueni ff. de ſolu. l. ſi ſtichum. ⁊ in tutele. re reū principale: ⁊ hoc ꝑhat. alij. ⁊ in obligatione fideiuſſoꝛia ⁊ in tutele.

c ¶ Ab obligatione. qz adhuc erat obligatus.

d ¶ Et nō titul⁹. i. tutele. ff. ⁊ fac. ff. de do. l. q. id qō. ff. C. ad mace. l. iij. §. ſi ar. ff. de pec. l. iij. §. idē ſcribit. Additio ¶ Dic ſm bar. ꝙ ſi nō ex ff. de pecu. l. iij. §. idē ſcribit. Additio ¶ Dic ſm bar. ꝙ ſi nō ex ar. ff. de pec. l. iij. §. idē ſcribit. Additio ¶ Dic ſm bar. ꝙ ſi nō ex mutatiōe titulī mutat rō legis: ſ ꝫ ex mutatiōe titulī nō mutat rō legꝫ. mutatiōe titulī mutat rō legis: ſ ꝫ ex mutatiōe titulī nō mutat rō legꝫ.

e ¶ Sed debiti cā. id est qō debet ex cā fideiussionis: ſ ꝫ ſoluat ex cā tutele.

f ¶ Pupillo. vnde videbat non liberari: ſed tū liberat ꝛ reum liberat.

g ¶ Nō pōt. ſcz alſ qñ debitum eſſet ſuum principale. vt. ff. de auc. tuto. l. ſi. que eſt contra: ſed bic accēſſorium eſt: vel bic cum ſoluit nomīe rei qui

UNIVERSIDAD

tenebatur adhuc non pro se iam tempore liberato ibi pro se ꝛ p sua obli
gatione: ꝛ hoc hic subijcit. ꝛ facit ad hoc. ff. manda. l. papinianus. Itez
cõtra. ff. de admini. tuto. quotiens. §. sicut. vbi indistincte dicit soluere
etiam pro se. Solu. ibi cum iudice fm Jo. Accur.

a ¶ Pro titio. principali debitore: secus ergo si pro se. ꝛ facit. ff. de con
traben. emp. fistulas. §.
j. ꝛ. ff. de nego. gest. cum
pecunia.

b ¶ Maxime cuꝫ. titius:
qꝫ adhuc nõ erat tempo
re liberatus: als secus si
ꝛ ipse esset tẽpore libera
tus. vt. ff. mã. si forte li
ber. §. j. ꝛ. §. fi.

¶ Ja reo. ¶ Casus.
Stipulat⁹ fũ a me
mo decẽ si nauis ex alia
venerit: potero te fide
iussorẽ accipe sub alia cõ
ditiõe: si tit⁹ ꝑful factus
fuerit: ℔ tñ ita si eas con
ditiones cõiungã sic di
cẽdo: si nauis ex asia ve
nerit ꝛ titius cõsul factus
fuerit. Si vero eas disiũ
gam dicendo: si nauis ex
asia venerit vel tit⁹ ꝑsul
fact⁹ fuerit: tũc fideiusso
nõ obligat qꝫ est accept⁹
durioꝛe cãm: facilꝫ enim
ex ijsdem vlla cõditio ꝑ
ambe simꝫ. igit ꝛc.

¶ Sub diuersis. Stipu
latus sum a titio centum
sub cõditione si impera
tor in italiam venerit: et
accepi ab eo fideiussores
sub alia ꝯditione: si dum
mediolani floꝛẽtias vene
rit: refert hã ꝯditio prius
extiterit: naꝫ si conditio
ipsi⁹ rei primo extiterit:
fideiussor ita demũ tene
bit qñ eius ꝯditio extite
rit ꝑ ab initio reus pure
ꝓmiserit: ꝛ fideiussor sit
acceptus sub cõditione.
Item ecõtra si ꝯditio fi
deiussoris prior extiterit
nõ tenet quasi a principio
pure accept⁹ fit. reꝰ vero
sub ꝯditione. ¶ Si reo.
Stipulat⁹ fũ a te fundũ
cornelianum ꝛ accepi a te
fideiussorẽ ꝑ vsufructu.
Queritꝫ vtruꝫ fideiussor
sit obligatus quasi i mi
nus fideiusserit: vel non
obligẽ quasi in aliã rem
sit accept⁹ ꝑ reus princi
palis. Itez alia dubita
tio vtrũ vsufruct⁹ sit ꝑs
rei: an aliud aliqd. tñ finaliter rñ. cũ vsufruc. sit ius fũdi: fideiussor q pro
vsufructu fideiussit teneri debet. ¶ Adeo. Seruus pro fideiussor acci
pit: ita vt etiã dñs possit accipere ab eo fideiussorẽ in id qõ sibi debetur.

¶ Si a furioso. Planus est. ¶ Illud qõ. Est cõmune prouerbium q
fideiussor maleficiorũ accipi nõ põt: hoc dictũ nõ taliter intelligendum
est qꝫ ille cui furtum factũ est nõ possit accipere fideiussorẽ a fure de re si
bi restituenda. Sed est intelligendũ si duo vel plures furtum fecerit nõ
possunt sibi inuicẽ dare fideiussores de re furtiua diuidenda. Itẽ si quez
bortatus fuero vt furtũ faciat non põt a me fideiussorẽ accipere ne furti
cõueniat. ꝛ est ratio quia ista est turpis societas ꝛ turpis societatis nul
la est obligatio: ꝛ per consequens nullus fideiussor. Fran.

c ¶ Coniungam. per copulatiuam cõiunctionem.
d ¶ Teneatur. ꝛ fic apparet conditio fideiussoris leuior.
e ¶ Disiungam. per disiunctiuam coniunctionem vbi alterum extare sa
tis est. vt. ff. de verb. oblig. l. si ita quis stipuletur. Accur.
f ¶ Nec ob id. i. ꝛ ob id: nam ꝛc. qꝫ in durioꝛe cãm accipi nõ potest.
g ¶ Extiterit. sub qua promisit reus ꝛ fideiussor.
h ¶ Apprehendi. fideiussor in obligatione.
i ¶ Si cõmunis. sub qua reus ꝛ fideiussor promisit.
k ¶ Magis est. arg. contra id quod no. ff. eo. grece. §. illud. ꝛ refert in

p titio⁹ fecit vt maxime⁹ cum libe
ret cũ eo mãdati actionẽ habebit.

¶ Pro obligato sub conditione potest
accipi fideiussor sub duab⁹ conditionibus
copulatiue conceptis. si vero disiunctiue in
spicitur que prius extiterit. b. d. Bar.

Gaius. Ver. Irri.

¶ Ja reo sub conditione fue
ro stipulat⁹ potero si deiuſ
sorẽ ꝛ in hãc ꝛ in alias cõditionem
obligare si mõ eas cõiungam⁹. nisi
enim vtraqꝫ extiterit / nõ tenebit:
cũ reus ex vna tñ ꝯditiõe teneaꝫ
¶ si eas disiungã⁹ durioꝛ fit con
ditio fideiussoris: nec ob id⁹ obli
gabitur. quippe siue cõis vtriuſqꝫ
cõditio extiterit⁹ siue alterutra vi
deat apprehendi⁹: cum reus non
aliter teneatur ꝙ si cõis⁹ extiterit
aut igitur nullo modo tenebitur si
deiussor: autꝫ cõ magis est⁹ ita te
nebitur si prius extiterit cõis.

¶ Si inter obligationem principalis ꝛ
fideiussoris est diuersitas cõditionis ispici
tur que precedit. b. d. Bar.

¶ Sub diuersis quoqꝫ conditio
nibus si fuerint interrogati inter
est vtra earuꝫ prior extiterit: si reo
iuncta⁹ tenebit etiam fideiussor
cũ ꝯditio eius extiterit tangꝫ si ſta
tim ab initio reus pure fideiussor
sub cõditione acceptus esset. ¶ Ex
diuerso autem si fideiussoris cõdi
tio prior extiterit: nõ tenet pinde
ac si stati⁹ ab initio pure accept⁹
esset reo sub cõditione obligato⁹.

¶ Si reus ꝓmittit fundũ potest accipi
fideiussor in vsumfructum. b. d. Bar.

¶ Si reo in fundum obligato si
deiussor in vsumfructuꝫ accipiat:
qñtum est vtrũ obligẽt fideiussor
qñ in min⁹ an nõ obligẽt quasi in
aliud: Nobis in eo videt dubita
re esse: an vsufructus pars rei sit
an ꝓpriũ quoddã: ſi cũ vsufructus
fundi ius est in ciuile est fideiusso
rem ex sua ꝓmissione non teneri⁹.

quãtitate vel tempore: vel quando in qualitate sit plus vel minus.

l ¶ Iniuncta. secz prior extiterit.
m ¶ Si statim. fic. ff. de nau. fe. l. nihil. ꝛ de vulga. subſtitu. l. fi. §. titi⁹. ff
arg. ff. ad. l. fal. l. verbũ. Ac. Addit. Dic qꝫ ℔ cuẽt⁹ inſpicit quoad
impediẽdã actionẽ nasci ex hoc ꝛctu: nõ quoad tollendã aliam actionẽ
ad eundẽ effectus tendẽtẽ vt no. p dy. ſ ca. actus legitimi. de reg. iur. lib.
vi. fm bar. bic.

n ¶ Obligato. qu o casu
nõ ſuſpẽdit: ſed ſtatiz nõ
valet: ſi ſit aliud in cõſti
tu. vt. ff. de ꝛct. pec. l.
id quod ſub.

o ¶ Nõ teneri. videf enim
ꝑ pte intercceſſiſſe. vt. ff.
cod. fideiuſſores. ff. de
verb. oblig. l. q vſumfru
ctũ. ff. de vſufru. l. titi.
ſed cõtra. j. de excepꝛ. ꝛ p
iurandũ. §. illud. Sꝛ
lu. vt ibi.

p ¶ Accipiat. vt ff. de. ff.
ſi quis pro eo. §. j. ꝛ inſtit.
eo. in pin.

q ¶ Impedit. Ad ℔ vt
dño qꝛaf obligatio: ꝛ ſic
obtinet ſeruꝰ vide⁹ vuꝰ:
ſi rñ. ipſe nõ videt ſtipu
lat⁹ imo dñs: qꝛ vos fui
vor dñi eſt. vt inſtitu. de
inuti. ſtipu. §. poſt mor
tem. in pin.

r ¶ Certum eſt. niſi ſorte
ſcienter intercceſſit. vt. ff.
de mino. in cauſe. in pri.
qñ nõ puto: cũ principa
lis nõ teneat vt hic. ꝛ in
ſtitu. de inuti. ſtipula. §.
furioſus. ff. de verbor⁹
oblig. l. is cui. ꝛ adde qõ
not. ff. eo. marcell⁹. Acc.

s ¶ Obligato. vt cũ obli
gatio venit ex ꝛe. vt. ff. o
actio. ꝛ oblig. l. furioſus,
vel etiam ante obligatio
nem. vt inſtit. qui. nõ eſt
permiſ. face. teſta. §. itez
furioſi.

t ¶ Magna rõ. als ma
gis. ꝛ facit. ff. ad leg. aql.
ita vulnerat⁹. ff. de pa
ctis. ſi vn⁹. §. pacta que
turpẽ. ꝛ propter hoc fide
iuſſor poteſt adhiberi. vt
ff. eodem grece. §. ſed ꝛ
ſi ex delicto. ff. ſi quis ꝑ
eo. §. fina.

v ¶ Potius. Scilicet in
telligi debet id quod dici
tur vulgo.

r ¶ Cum quo. als deeſt
cum quo: et tunc plana. ſed ſi habeas: dic cum quo furtum ſubaudi fe
cit / ꝛ quod ſubijcit admiſit: ſcilicet interuenientes aliquos pro eo fore:
quia pacti ſunt equaliter partem prestari: ꝛ ſic inter ſe fidem dederunt.
Accurſius.

y ¶ Et qui. ſupple: ꝛ ita intelligi debet vt qui ꝛc.
z ¶ Poſſit. facit inſtitu. manda. §. illud.
a ¶ In quibus caſibus. duobus vel ſimilibus.
b ¶ Societas. Eſſet autem hec ſocietas quodammodo ſi quotam par
tem damni vel partem rei ſubtracte per pactum rebaberet. facit. ff. pro
ſocio. l. quod autem. ꝛ. l. nec quicꝫ. ꝛ. l. nec prꝛtermittendum. ꝛ. ff. mã.
l. ſi remunerandi. §. rei turpis. ꝛ. ff. de contrahen. emptio. q ſepe. §. ve
neni. ꝛ. l. ſi in emptione. §. item ſi emptor. ꝛ. ff. de tute. ꝛ ra. diſtrac. l. §.
non tantum.

c ¶ Rannius. mandator.
d ¶ Ruffo. ꝓpria nomina debitorum.
e ¶ Palmam. creditorem.
f ¶ Extitit. eis preſentibus: vt ſic videatur mandare vranio. vt. ff. mã.
l. qui patitur. nam infra dicit mandantem agere mandati cõtra eos. ibi
plane. quia is ꝛc.
g ¶ Bona. pollionis pone.

Succeſſerat.

† Cane ne te fallat bar
to. dictũ nimis ſtrictꝫ
admittẽ ei
i cauſis cri
minalibꝫ ff.
deiuſſor: vt
in. l. j. cũ ibi
no. ff. eo. cuſt.
reo. ſi. verꝫ
eſt hoc ꝛctũ
ad pena pe
cuniariã: ſi
aũ cõtã ad
corpales. vt
not. glo. ic.
cum homo.
ꝛxtiti. q. v. ꝛ
panor. i ru
bri. de fide
iuſ. ꝛ Alex.
in alleg. l. ſi
ẽo. bic ait
q. ꝛs intelli
gi qñ pena
eſt corpalis
ad qua non
põt ſe obli
gare. vt per
glo. i ſalle.
c. cũ homo.
bal. li. c.
me fideiuſſo.
no. dẽtur. ꝛ
in l. ſriens.
de nota. et
An. in trac.
maleſi. i gl.
in ver. fide
iuſſit. in fin

UNIVERSIDAD DE HUELVA 01

De fideiussoribus ⁊ mandato.

a ¶ Successerat. ante ꝙ pollionis bona ad eum venirent.
b ¶ Mandator. vxannus.
c ¶ Creditori. aurelio.
d ¶ Debitori. pollioni.
e ¶ Fideiussorem. de quo cõstat. vt. C. de solu. l. ij.
f ¶ Nõ liberat. non secus ta satisfactione. vt. ꝛ. eo. si mandato meo. in fin.
g ¶ Creditor. quale est ꝫ cum ille qui creditori suc cesserit. succedit postea debitori.
h ¶ Obligatiõe. ſ. principali. vt. ꝛ. eo. ſi debitori. creditor. ⁊ j. de solu. ſi debẽ. §. a titio. ⁊. ꝛ. 3. eui. ſicti. §. fi. ⁊. C. de pac. de debitori. vbi diffiri plene.
i ¶ Vel. ppone vel ꝑ ſaltẽ pone. ⁊ not. hic ⁊. j. pri. ibiq; non pñt ꝛc. ⁊. ſ. ad vell. tutor. i pri. ⁊. j. de ſo lu. q hominẽ. §. quidaꝫ. Et not. q h eſt rõ quare alter inſolidũ vel in par tem remanet obligatus. vt. j. dict. at vbi in rẽ fit liberatio tũc etiã alter liberat: vt in cõtrarijs. ſ. de arbi. ſi duo. ⁊ de libe. leg. i. ij. §. mũc de effectu.
k ¶ Exteriti. heres creditoris. i. qui factus eſt creditor. q; ſucceſſit creditori.
l ¶ Persona liberari. i. mandatori nõ tenebit ꝑ pter illius perſonam.
m ¶ Quia nõ poſſunt. vt ſ. priori. rñ. Accur.
n ¶ Remanent. qõ ergo impedit faciẽdũ deſtruit iam factum. de hoc diri ſ. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. l. patre.
o ¶ Alterum. quia tñ ꝑ ſona eximitur. Jo.
p ¶ Nõ liberari. Sꝫ obligatus remanet cũ diſtinctione tñ. vt. j. ſtatis ibi: cum altero ꝛc. Accur.
q ¶ Eius. ipſo iure: quãtũ ad eius ꝑſonã: ſꝫ exceptione ſic ſaltẽ q; nõ poteſt acto ei cedi.
r ¶ Quia is. ſ. qui mãdator creditor. ꝑ vtroq;.
s ¶ Vel creditorẽ. qui debitori ſucceſſit: hoc eſt ſicũ ſupple vel aliũ debitorẽ ſuꝑſtitẽ. nã cũ inſolidũ ꝑ eo teneat inſoliduꝫ eũ cõueniret mandati. vt. ſ. e. l. cũ duo rei. ſed qñ eum eligeret cũ ꝑ eo nõ teneaꝫ. vt. ſ. pri. §. Sed rñ. expone. ſ. liberari per exceptionẽ nõ ipo iure. ſ. fideiussorem. arg. j. pri. §.
t ¶ Exceptionẽ. in totũ debitũ ſm bas. ll. q. mãdator põt eligere inſolidũ vnum de reis: ſed cum hodie pro parte debeat agere. vt m auf. de duo. re. in prin. habet exceptionem pro parte tm.
v ¶ Inſolidũ. Ex bono. q duo rei nõ ſocy nõ videnẽ inuices fideiubere: q; tũc vnus obligatiõe ſoluta nõ teneẽ alter inſolidum qõ hic dicit. ⁊ ſic eſt ꝑ. R. ⁊ Jo. cõtra. M. ſed ipſe dicit hic fuiſſe actum vt nõ videãtur eſt ꝑ. R. ⁊ Jo. cõtra. M. ſed ipſe dicit hic fuiſſe actum vt nõ videãtur fidembere. ⁊ ꝑ eo. ſ. de duo. re. l. reos. que eſt huic contra. ſed hoc dic vt not. ſ. ad vell. l. vir vro. in fi. Item qõ hic dicit eſt de rigore: ſed de equitate repellit fiſcus exceptione ꝑ parte qua ſucceſſit reo: q; bõa fides nõ patit vt b. a idem cõſequat fm. M. ⁊ quia nõ poteſt cedere actionẽ cõtra ſeipſum qui eſt heres rei. vt. j. de ſolu. ſi ſtichũ. j. ꝑ. ⁊. l. modeſtinus. ſed. R. dicit vtroq; caſu. i. ſiue ſint ſocy ſiue nõ inſolidũ remaneat obligat

De nouationibus ⁊ delegationibus. ¶ Dicti est de obligationibus principalibus ⁊ accessorijs qualitercūq; cōtrahantur : nūc qualiter tollantur. ⁊ primo p nouationē. ⁊ no. q̄ p delegationem fit nouatio. vt. j. Quatio. ¶ Casus. Iuriscōsult⁹ tractatur⁹ de nouationib⁹ more sapientis phi ne procedamus per ignota docet nos gd sit nouatio. dicit enī q̄ nouatio nihil aliud ē q̄ prioris obligationis in scdam transfusio: siue trāslatio. ¶ec refert ḡlis sit obligatio: q̄ois obligatio pōt nouari dūmō scda i quā fit trāslatio teneat ciuiliter vel naturaliter. Et oēs res pūt transire in nouationē. ⁊ dz hoc expresse agi vt fiat nouatio. alis erūt due obligatiōes. Itez p digus cui⁹ bonis iterdictum est vel furiosus nō pōt nouare obligationē nisi faciat cōditionē suā melioꝛem. b.d. cuj.l.seq. ⁊ sequē. Frā. accur.

a ¶Nouatio. effectum iuris vocat nouationē. Et no. q̄ voluitariam nouationem describit: nō necessariam.

b ¶Ciuilem. supple ⁊ naturalē : in ciuilē enim trāsiit nō pōt trāsferri. nam cū fiat p stipulationē. vt. C. e.l.j. ⁊ iiij. c. ⁊ §. pterea. i prin. ⁊ stipulatio ipa cōsensus: ꝛ sic naturale vinculū. vt. §. de pac.l.j. ⁊ si. patet q̄ nō trāsit in ciuilem trī. Sed p̄n ¶Et. in stipulationē nō est naturale vinculum: ⁊ sic sit in ciuilem trī p̄n cum. vt no. in. d.l.j. de pac. Item in ciuilem trī videtur fieri p cōtestationem litis. vt. j. co.l. delegare.

c ¶Transfusio. quando in eandem personam.

d ¶Translatio. quando in aliam.

e ¶Cōstituaf. ex hoc patet manifeste q̄ si a seruo aīo nouādi stipuloꝛ nō liberaf prioꝛ debitoꝛ: q̄ cū sit intercessio nō obligaf seruus: etiā natura liter: ergo nulla est scda in quam prioꝛ transferatur. vt. §. ti.j. seruus mescio. ⁊. l.j. q̄ scdm est in pupillo: vt in fi. huius. l.

f ¶Enim. alludit vocabulo. fic. §. de acqui. poss. l.j. i prin. ⁊ potest de qua libet nouatione dici.

g ¶Naturalis. trī. puta ⁊cta cū seruo vl pupillo sine auctoritate tutoris.

h ¶Ciuilis. supple ⁊ naturalis. vel etiam ciuilis trī: puta litteris. nam q̄ cunq; sit dūmō pentionē det vel repetitionē phibeat.

i ¶Aut ciuiliter. hoc exponе vt. §.

k ¶Aut naturaliter. f. trī.

l ¶Promiserit. hoc cōstat q̄ pupillo. p̄mittēte ⁊ naturaliter se obligāte loco prīmi fit nouatio: vt hic. ⁊ ffh. q. mo. tol. obli. §. pterea. Sz q̄rit q̄ dicitur naturaliter trī obligari. nam hic ⁊ ad. l. falci. li pupillus d̄q; na turaliter obligaf pupill⁹: sed. §. de act. ⁊ obli. l. pupill⁹. ⁊ de qdi. mde. l. q̄ pupill⁹. q̄ sunt Sz: dī q̄ nec naturaliter. Ad hoc dicit q̄dz li est p̄t. pubertati vt q̄ hꝫ. x. annos ⁊ dimidiū. f. naturaliter obligaf: ⁊ ita hic si hꝫ minꝰ: tūc nō/ēnā si esset locupletior. Alij nō erate p̄dictā/ſz si aliqd ad eū puenīat ꝛsideraī vt sic nō teneaf naturaliter vel nō. Tertij/vt. Bꝛ. erigūt vtrūq; vt naturaliter teneaf. f. q̄ sit prīm⁹ pubertati: ⁊ q̄ ad eū p̄ uenīat aliqd: alioquin nec naturaliter teneī. Sed tu dic si est ifans nec ina turaliter tenet puenīt ad eum aliquid vel nō: ⁊ ita intelligunt cōtraria. si aūt sit maioꝛ infante: sīgdē p̄mittat suo tutoꝛi se auctoꝛe: nec etiā ture naturali obligaf. vt. §. de auc. tu. l. pupill⁹. Alij vero p̄mittēdo obligatur naturaliter trī: vt hic. sic etiā intelligit mīti. q. mo. tol. obli. §. pterea. Si aūt tutoꝛis auctoꝛitate tūc ciuiliꝛ ⁊ naturaliter: sed pōt restitui. vt. §. de auc. tu. si pūberes. si aūt est adultus nō habēs curatoꝛē: tunc ciuiliter ⁊ naturaliter: sed potest restitui si habet curatoꝛem: idem in eo quod in pacto pupillum naturaliter obligari trī tenebitur eni⁊ ciuiliter si locu-

De nouationibus ⁊ delegationibus. Titulus. ij.

¶ Per sequentem obligationem etiam naturalem trī nouatur precedens qualiscūq; obligatio fuerit. Bar.

Lex. j.

Vlpianus.

Quatio[a] est prioris debiti in aliaꝫ obligationem vel ciuile[b] vel naturalē ⁊ trāsfusio[c] atq; translatio[d]. hoc est cum ex precedēti causa ita noua constituatur[e] vt prioꝛ pereat. Nouatio enim a nouo nō men accepit et a noua obligatione. ¶Illud nō interest qualis precessit obligatio: vtī ſ naturalis[g]/ an ciuilis[h]/ an honoꝛaria: ⁊ vtruꝫ verbis/ an re/ an consensu: qualiscūq; igitur obligatio sit que precessit nouari verbis potest: dummodo sequens obligatio: aut ciuiliter[i] teneat/ aut naturaliter[k]: vt puta si pupillus sine tutoris aucto ritate promiserit[l].

¶Omnis obligatio potest nouari sita men hoc agatur. b.d. Bar.

Idem. Lex. ij.

Omnes res[m] transire in nouationē possunt. quodcūq; enim siue verbis contractum est: siue non verbis[n] nouari potest: et transire in verboꝫ obligationē ex quacūq; obligatione: dummodo sciamus nouationē ita demuꝫ fieri si hoc agatur[o] vt nouet obligatio[†] si vero hoc non agaf: due erunt[p] obligationes.

¶Qui nō pōt alienare nō pōt etiaꝫ no uare: misi cōditio sua efficiatur melioꝛ. boc dicit Paulus.

Pomponius. Lex. iij.

Cui bonis interdictus est nouare obligationem suam nō potest: nisi meliorem[q] conditionez suam fecerit.

¶In obligationibus que cōtrahuntur super rebus inseparabilibus a persona nō cadit vera obligatio. Bar.

Vlpianus. Lex. iiij.

Si usufructus debitoꝛem[r] meum delegauero[s] tibi non nouatur obligatio mea: q̄uis exceptione doli mali vel in factum[t] tutus debeat esse aduersus me is qui delegatus fuerit: ⁊ non solum donec manet eius usufructus cui delegauit[v]. sed etiam post interitus eius[x] videbimus[y]: quia etiaꝫ hoc incommodum sentit[z] si post mortem meam maneat eius[a] usufructus: et hec eadez[b] dicenda sunt in qualibet obligatione persone coherenti[d].

¶Obligatio pura potest nouari i diez: ⁊ ante diem nō fit exactio. Bar.

Idem. Lex. v.

In diem[e] obligatio potest nouari : etiam priusq̄ dies

m ¶Omnes res. que alis possunt subjci dominio nfo. vt insti. de inu ti. stipu. in prin. fic. §. si ser. ven. si quādo. §. j.

n ¶Nō verbis. sed alio quocūq; mō. vt. §. l. pri.

o ¶Agatur. expresse vel tacite de qbus est exemplū. insti. qui. mod. tolli. oblig. §. pterea. sed bo die expresse trī. vt. C. co. l. si. sed si tantū fieret tacite etiā dicam bodie competere ex ce. vt. j. de pte. to. stipu. l. pe.

p ¶Erunt. sed exactione facta per vnā alia tollit. vt. j. co. l. si stichuꝫ. §. fi. Jo. ⁊ facit. §. de re iud. l. si se. §. si ex cōuentione.

q ¶Cui bōis. Visi melioꝛez. vt si a loco plete sit stipulatus quod inops debebat. Quid aūt si eque bonuꝫ: dicaꝫ q̄ possit: vt sic dicat melioꝛ id est nō deteriōꝛ. vt j. de solu. l. in pupillo. et arg. §. de do. l. nō debet. in fi. ⁊ facit. §. de ver. obli. l. g. l. ius cui.

Sz usufruct⁹. ¶ Casus Iulianus debebat mihi usufr. alicuius fundi. querit an ipſ delegare possiꝫ alij ita vt nouet obligatio mea? Respō. q̄ nō licet si ab eo pe taꝫ possit me repellere do li mali excepti. nō solum potest me repellere interim q̄ manet usufr. apō eum cui delegauiſz etiā si finitus fuerit apud cū: ⁊ ratio est: quia si usufr. manssiſet apud me/ me mortuo reduret ad cuꝫ q promisit eum. Cum autem solut ipſi alteri cui delegatus est manet etiā apud ipſum me mortuo: bene ergo est q̄ vbi est

† Limitatio hāc. l. g glo. in. l. fi. q̄ tibi nota. C. eo. vt falsa Bꝛ lit. tribus casib⁹: de qb⁹ ibi. ⁊ in. l. solutio né. §. de solutio.

† Sz quibus modis tollit obligatio.

onus ibi debet esse cōmodum: hoc idem dicendum est in qualibet obligatione que persone coheret. Fran.

r ¶Debitoꝛem. i. q̄ mihi vsumfructum debebat nō dum tamen cōstitutum vel per patientiam traditum.

s ¶Delegauero. impꝛopie ponitur hoc verbum: nam si proprie fuisset delegatio ⁊ sic nouatio mota esset. obligatio mea ⁊ a me liberatus esset debitoꝛ solummodo: ergo promisit alij me mandante. vel dic q̄ proprie ponitur: sed tamen mea obligatio non mouetur: quia impossibile est vt a me separetur: quia hoc ius coheret persone mee. fic. §. de iure dotium si mulier. §. ex asse.

t ¶Vel in factum. aduersus patrem vel patronum.

v ¶Delegauī. debitoꝛ tutus erit excep. Jo.

x ¶Eius. hominis: vel etiam vsufructus.

y ¶Videbimus. an sit tuendus ⁊ quidem tutus esse debet aduersus me ⁊ post interitū eius: quia ⁊c. Et sic no. q̄ vbi est onus ibi debet esse emo lumentum. fic. j. de reg. iur. ſm naturam.

z ¶Sentit. id est sentire potest.

a ¶Si. id est quia ⁊c. ⁊ est hec ratio rationis hoc mō est tutus post mortem q̄ sentit incōmodū: vere sentit incōmodum si: id est q̄: ⁊c. Accur.

b ¶Eius. tenuit ergo cessio: ⁊ sic est cōtra. insti. de vsufr. §. fimitur. So. hic speciale. vel hic nō cessit cum nec adhuc competeret vsufructus: sed actio pro vsufru. Item cōtra. §. de peri. ⁊ cōmo. rei ven. l. necessario. §. fi. vbi ex persona cedentis finitur: hic vero ex psona eius cui est cessus. Sol. ibi iam cōpetebat cedenti ius: hic actio trī.

c ¶Eadem. vt nō nouetur obligatio.

d ¶Persone coherenti. vt vsus ⁊ habitatio. vt. §. qñ dies vsufru. le. ceſat. si habitatio. vel dic dotis. vt. §. de stipu. ser. proinde. §. fi. ⁊. l. seq. ⁊ §. de iure do. si mulier. §. ex asse. Accur.

In diem. ¶ Casus. Promisiſt mihi decem soluere in festo pasche: ego volo nouare istam obligationem ante paschā an possiꝫ? Respon. q̄ sic. licet ante non possim petere: sic in omni stipulatione cōcepta in diem potest nouatio fieri ante ꝺ dies veneꝛit. Franciscus accursius.

* Emolumentū ibi dz ee vbi e onꝰ ⁊ detrimēti

* Est aute amphibologia. vt certo grāmatico scire nō ābigo) ſmonis ābiguitas q̄ fit potissimū p ac cusatiuus q̄ variā ſtelle cā causat.

e ¶In diem. hic est amphibologia. ⁊ nam posset dici q̄ obligatio que est in die

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

est in diem nouetur quoquomodo vel eōtra q obligatio pura nouetur in diem: 7 hec verio: vt patet ex seq.littera. nam in primo casu sciz qñ illa q̄ est in diem nouatur in puram: etiam pōt agi statim. arg.ff.de condi. pec.l.iij.§.fi.7 facit.l.c.si stichum.§.i.7.ff.de cōpen.qō in diem.

Jta.¶ Casus. Jta sum a te stipulat⁹: meus titius dz mihi centuz aureos: promittis mihi dare: quātum⁹ fuero cōsequutus ab eo: an ḥ fiat nouatio? Rñ. q nō: q̄ hoc non agitur vt nouatio fiat. ¶ Cuz pecuniā. Dedi tibi pecuniā mutuā a incōtinenti sum a te stipulat⁹ illā mihi reddi: nō fit hic nouatio ꝙ sit vn⁹ ꝙtract⁹ idez est si prius a te stipulat⁹ fuero postea pecuniā numeraui. Rō dozi est i.l.ff. Nā cū stipulamur pecuniā nobis reddi quam numerauim⁹ non nascit obligatio ex numeratōe vt deide stipione nouet sz magis est intelligēdū q̄ numeratio fiat cā stipōnis implende. Fran.acc.

a ¶ Nouatio. scilicet fideiussoris.

b ¶ Nouet. sed potius vt prior obligatōi fideiussor accedat. z facit.ff. de verb.oblig.decem.

c ¶ Ex continenti. hoc exponе.vt.ff.de duob.reis.l.duos reos.§.fi.

d ¶ Cōtractus est. ff. verbor: 7 sic intelligi pōt.ff. si cer.pe.l.ij.§.fi.7 fac.l. pri.7.ff.de verb.obl.sita stipu.§.grisogonus. Sed ꝛra.ff. si cer.pet.l. cert.§.qñ so.vt ibi. Jtē ff.si.stī. cer.l.i.§.ij.fol. vt ibi. Jtē ff.de doben. stip.l.iij.§.i.ff.ibi inutilis stipulatio: hic vtilis. Jtem ff. mace.l.cōtra.7.ff.de verb.oblig.q dā cū filiuz.in fi. So.ibi er iteruallo: ḥ icōtinēti.

e ¶ Stipulatio. si habes stipulatio habeas facta fuit: sed si habeas facta vel nubilvsq; ibi: mox pecunia 7c.

f Um enim. Stipulamur. incōtinenti.

g Q ¶ Jd agitur. hoc est dicere quando hoc agunt inter se: vt ex numeratione nō nascatur obligatio: nō nascitur vt hic.7.ff. si cer.pet.l. nō omnis.7 arg.l.cum quid. Si vero dubitaret vtrum hoc actū sit vel nō presumitur actum q̄ nascatur. sed secuta stipulatione fingitur nec nata. vt.ff.de actio.7 obli.l.obligationum fere.§.fi.7 de verb.obli.si ita stipulatus.§.grisogonus. at in superiori nulla est fictio. vt no.ff. si cer.pet. Certi cōdictio.§.qñ.7 facit.ff.l. pri. Accur.

b ¶ Et magis. repete 7 quia. ad quod facit.j.rem ra.babe.l.si sine. Sed quid si stipulatus fuero 7 postea nō stipulor: ¶ Respon. ex numeratione datur mihi certa conditio.

Jf stichum. Ter. hic in prin. est planus. ¶ Legata. ¶ Pater tuus in testamento suo legauit mihi quēdam fundum: ego venio ad te qui es heres: 7 dico tibi. promittis mihi dare fundū qué pater tuus legauit mihi: tu promittis. certe hic fit nouatio propter istam stipulationem si hoc est actum: sc̄z vt fiat nouatio: 7 hoc si pure fuit legatus fundus 7 in diem: quia certū est diem venturū. Si autem sub cōditione sit legatū nō statim fit nouatio: sed ita demuz existente cōditione: 7 ponit exemplū ibi: nam als 7c.q̄ satis clarus est.§.seq. planus est. ¶ Idem. Quādo quis cōuentur promittit iudicatū soluere: postea si cōdemnetur an actio iudicati sit nouata: Rñ. q nō: quia ista stipulatio solūmodo i terpontitur vt fideiussoribus sit cautum. ¶ Si decem. Ego stipulor a te hoc mō. Promittis mihi decē q̄ tiꝰ mihi dz: aut decē que seius mihi debet: vtruz hic fiat nouatio: Rñ. q nō: q̄ nec titius nec seius liberat. ¶ Si ab alio. Berta cum mihi nuberet/sempronius quidaz promisit mihi dotem pro ea: post aliq̄ tempus ego stipulor ab vxore mea dotez quā mihi promiserat sempronius. pea: hic fit nouatio si hoc actū est vt fiat mihi enīz refert vtrū mulier det dotē: an ali⁹ p ea. ītē ali⁹ promittēdo cū alo nouādi: tūc vterq; promissor tenet 7 primus 7 scōs. ñ vno soluēte alter libgrat. Quod aūt erit. titius debebat tibi. c. ego stipulor ista. c. a tio: vtruz ipse liberet a te ꝑpter istā stipulationē? Rñ. q nō. q̄ nemini aufert actio nisi ipse velit: si aūt alig⁹ promittit ꝑ me q̄ ego debeo: ipse me liberat etiā sinolim. Frā.

i ¶ Quasi mora. Sz q̄d nouī ḥ fuit? Rñ. primo erat morosa et vitiosa. ḥ nō: 7 si aliō hic ꝑsumit hodie fec⁹. vt. C. eo. l. fi. Alij dicūt 7 ḥ expsse debere agi. 7 facit. ff. 6 ver. obl. scire debem⁹. 7.j. de sol. q decē. §. idē rñ. 7. ff. de 2di. furt. l. parui. z q̄ ibi no. itē fac. ff. de verb. obli. q bis. 7.l. si rē. 7. ff. ti. j. heres a debitore. §. nō est. 7. ff. e. si rē. in prin.

k ¶ Legata statiꝫ. sc̄z fiet nouatio: sed nō petitur nisi die aduenīēte. vt. ff. eo. l. in die. sed §. j. de accep. l. quod in diez. Sed ibi in diem incertum vel ibi considerauit effectuz petitionis.

l ¶ Exterit. i. tūc apparebit nouationez factā. vt. ff. de accept. l. quod in diem. Jr.

m ¶ Qui in diem. f. debitū: id est q nouat ꝑpulationē ꝙceptā in diem certā 7 ꝑm bo cals. i. alio cui ꝙ legato: pōt etiam 7 aliter legi: 7 sic duobus modis eisdem.

n ¶ Conditiōe. i. cōditionalē stipulationez nouat vel pura sub cōditione. 7 facit. j. l. quotiens. z no. q̄ bac. l. equiparaē purū debitū 7 in diez cuz dies vtriusq; cesserit. vnde in diez obligatio nouaē per puraz: 7 ꝑ in die 7 cōtra pura per purā 7 ꝑ in die si bo ac actum est.

Debitum, puz 7 idē eqpantur.

† Nota quē 7 inuitum 7 ignorātē liberari ḥ nō obligari. cō con. ter. i cas no. Ariꝰ. de ꝑse. di. iiij.

o ¶ Si quis ita stipulatus. id est. ꝑmisit. sic. ff. de cōdi. inde. si nō sortes. §. si centum. als est a titio: z tunc plana.

p ¶ Actum fit. vt. ff. l. ij. §. dūmodo. 7. ff. de re iudi. l. iiij. §. si er cōuētione. Accursius.

q ¶ Tempore. non tamen eodem instanti cum hoc esset impossibile: vt ff. quib. mod. vsufruc. amit. sicut. §. pe. ibi: neqs enim 7c. 7. C. de bo. que libe. l. fi. §. fi. 7 no. q̄ duplex hic erat dubitatiōis causa. ꝓxima: q̄ obligatio que nouat prima reperit: 7 que nouaē posteriori cū als fit ecōtra: sed hic speciale. Secunda q̄ non videbatur titius obligari: sed tamen obligatur eodem momento: 7 liberatur scio succedente in obligationez obligatur eodem momento: 7 liberatur scio succedente in obligationez sicut si alicui sub cōditione obligato mihi pendente condi. accepto fe ram conditione existente simul obligatur 7 liberatur. vt. j. ti. i. sub conditione stipuler ab alio nouandi animo.

r ¶ Conditionem. cōditio ꝓpriē est q̄ titius ꝓmittit: 7 sic debitus. 7 q̄ dicit nouari hic dic. f. obligationem secundaz. f. titij: 7 sic sequens stipulatio momentanea est. 7 facit. j. eo. l. quotiens. §. fi.

s ¶ Discedaē. si enim boc agereē fieret nouatio. vt. ff. pri. §. 7 sic est simile superiori: aliꝫ dicunt puta datur simile superiori: sed nō est.

t ¶ A titio. quodam tertio: vel etiam ab eodem.

v ¶ Fuero. alternatiue.

x ¶ Liberari. j. eo. si is cui decē §. fi. vt ibi. Jtē §. j. eo. l. a te. sol. vt ibi. Jtem facit. §. de vsufru. l. adduc. ibi: si vero simul in sacculo.

y ¶ Sed titium. tertium. Accur.

z ¶ Velit. in dubio ꝑsumo. vt 7.j. ti. j. l. 7 magis qō meo. vel ſm quosdam vt inuitur. j. eo. l. a te. 7. l. si is cui.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a Liber abitur, licet aũt me liberet ꝑ me ꝓmittendo non tamen ꝛc.
b Stipuletur, qõ mihi debetur: ſuppleſi nõ eſt hoc in tertu.
c Ex voluntãte. ꝓcedenti vel ſequenti. vt. ſ. eo. ſi quis abſente.
d Autem. ꝑ ſed. ꝛ eſt ratio. ff. de neg. geſt. l. ſi louiendo.
e Etiam ſi nolis. dũmõ neg. geſt. nõ habeat. ꝛ facit. ſ. de ſolu. l. ſolutionem. ꝛ. l. ſi debitori. ꝛ. ff. de ex ep. l. ſi opera.

Si pupillus. ¶Pupilli oĩs bz pmiſſe giũi bonis tutorũ ſuoꝝ. Caſus iſto preſuppoſito talis eſt. ¶Pupill⁹ qdam hñs tutorẽ ſtipulat⁹ eſt ab eo rem ſuã ſaluã fore. qõ qdẽ facere nõ potuit ſine tutoris auctoritate. ¶Pupillus ſtipulat⁹ eſt ab eo rem ſuã ſaluã fore. qõ qdẽ facere nõ potuit ſine tutoris auctoritate. ¶Pupillus bz hãc ſtipulationem ratã. certe act. tutele tollitur. ſi aũt hãc ſtipulationẽ nõ habuerit ratam et agat act. tutele ſtipulatio prior rẽ pupilli ſaluã fore non tollit. ff. tñ iudex nõ bz tutorẽ ꝯdẽnare act. tutele: niſi pupill⁹ liberet tutorẽ a ſtipulatiõe q̃ promiſit rem pupilli ſaluam fore.

Qui ſub ꝺditiõe. Stipulat⁹ fuerit a te. c. ſub cõditione ſi moriar. an ſtipulatio ſit pura vel cõditionalis? ff. ꝙ pura eſt: qr ꝺditio eſt oĩno extirpata. ¶Qui actũ. Stipulat⁹ fuerit a te actus qui plus eſt ꝙ iter. vtrũ ꝺ fiat nouatio? Vel ſic ſtipulatus fuerit ſ. vſufruc. deide vſufructũ: an etiã hic fiat nouatio? ff. ꝙ nõ. qr cum totũ ſtipulet. deide petẽs: nulla fit nouatio: ff. cõtra ſi qs ſtipulet iter de inde actũ/fit nouatio: qr pl⁹ ꝛ ſtinet ſ. cõ a ſtipulone q̃ in prima. ff. ꝛc. accur.

f Si pupill⁹. ¶In duobus eſt duplicitas. ¶Prio qr vlr extraneo c̃ tipulatus ſine auctoritate tutoris: vel cũ pter eſſent tutores ab vno ſtipulat ſine ne ante alter⁹. ¶In ſcõo qr ſtipulat rẽ pu. ſal. fore. id eſt id in quo tenebit ſi tũc nõ ſaluauerit in futurũ. ad qõ. ff. l. pri. ff. ſi qs ita. vel rẽ pu. ſal. fo. id eſt id qõ iam debetur occaſione tutele nõ dico qõ actio tutele naſcatur niſi finita tutela. vt. ff. de tute. ꝛ ra. diſtra. l. ſi tutor. ff. ff. ff. l. ſeq. licet quidam dicant cõtra.

g Auctoritate. ſine qua auctoritate actionem tollere non poteſt: ff nec nouare. Accurſius.

h Tutele. i. verum priuilegium prioris obligationis. ff. er cauſa tutele in poſteriorem tranſfertur niſi cauſa abiciẽdi priuilegij ſtipulatio facta ſit. vt. ff. eo. l. aliam. ꝛ. ff. de priuile. cre. l. ij. ꝛ iij.

i Egiſſet. qõ potuit: qr ꝙ nouationẽ ſublata nõ eſt pupillo nequeunte ſuam cõditionem facere deteriorẽ. vt. ff. l. nouare. ff. pupillus.

k Habet. videtur ſuperflua be cliberatio: cũ ſemel ſoluendo ab vtraqꝫ ſit liberatus; ſed dic ꝙ nõ eſt propter hoc: quia ſi dubitetur de liberatio ne ſtatim poſſit oſtendi. ſic ꝛ. ff. de peti. here. l. pe. ꝛ facit. C. de bo. que li be. l. ff. ff. pe. ꝛ de rei ven. l. nõ ſolum.

l Fieret. vt ꝛ. ff. l. prori. ff. ff.

m Qui ſub conditione. ¶Pone exemplus ſi moriar. vel ſi antich: iſtus naſcet. vt. ff. de cõdi. indeb. l. nam et ſi. ꝛ. l. q̃ ſi ea. ꝛ de iur. dot. l. iulianus. ꝛ tunc eſt pura. i. nõ ꝺditionalis. eſt tamen in dies: ideo nõ põt ſtatim agi: nec etiam fit nouatio priotis ad plenũ. vt. ff. eo. l. in diem. ꝛ fm hoc facit. ff. de peri. ꝛ cõmo. l. neceſſario. ff. ff. ff

SI non debitorem. ¶ Casus. Titium qui nō erat debitor meus de legauit creditori meo: eum tamen crederet se esse debitorem meus, creditor meus vult eum cōuenire: vtrum possit vti cōtra eum excepti. dicens q̄ indebitum promisit: R̄n. q̄ nō. tamen ritius habebit cōdictionem certi cōtra me eo q̄ soluit creditori meo indebitum. Fran. accur.

a ¶ Si non debitorē. credens se quasi debitorem.

b ¶ Condictio. certi. vt z ff. l. pri. in fi. Sed argu. cōtra. ff. ad vell. Cuis. §. interdum. Accur.

QUotiēs. ¶ Casus. Debebas mihi stichū pure: tu nouandi alo. p̄misisti mihi eūdē stichū sub conditione an fiat nouatio? R̄n. q̄ non statim nisi ꝫditiōe existente. Intātū q̄ si stichꝰ de cesserit pēdēte ꝫditiōe. z postea condition exterierit nō fit nouatio: quia nō subest res promissa vsq; ibi: An marcell. ¶ An marcell. Promisisti mihi stichū tu fuisti in mora soluendi: z sic stichus mortuus est. post hoc sti chus deducit in obligationē cōditionalē. ōr bic q̄ mora purgat p̄ hāc stipulationē non tñ deduci videt in stipulationē sequentē. ¶ Sed si id q̄. Iste. §. ponit casum con uersus casui supioris. §. pone sic. Promisisti mi bi stichū sub ꝫditione si nauis er asia venerit: stipulatus sum a te stichum istū pure. vtrū fiat nouatio: videt q̄ sic. q̄ plꝰ est in stipulatiōe pura q̄ in conditionali. tñ hic ōr: q̄ nō fit nouatio nisi demū ꝫditiōe existēte. z reddit pulchra rō. nā ꝫ sūt due stipulones. Prima. s. z secunda qua videbat fieri nouato. ꝫditio aūt facit cōmitti primā stipulonez z cū cōmissa fuerit transfert eā in scōam stipulationē. z ideo si. p̄missor pēdēte cōditione fuerit deportatus nulla nouatio pōt fieri etiā ꝫditiōe existente. nā cū cōditio exterit non subest psona que obligetur. Fran. accur.

c ¶ Fit nouatio. q̄si ex cōditionali stipulatione tm̄ imō spes est debitum iri. vt insti. de ver. obli. §. ex cōditionali. ergo nil ex ea debet tūc demuz: ergo cū cōditio exteriert nouatio erit. Sed ff. ad reg. iur. l. actus. ff. spāciale in acceptilatione. z similibus: vt ibi. secus in nouatione: ꝫ sit actus legitimus: sic etiam est in stipulatione. vt. ff. eo. si stichum. §. si.

d ¶ Exteriert. z si defecerit durat prima. vt isti. q. mo. tol. obli. §. q̄ aūt dicit. necob. insti. de excep. in prin. q̄ hic er certa scia nō errādo. p̄mi sit sub ꝫditiōe q̄ pure debebat ibi errādo: z sic ꝫ exceptionē in factuz.

e ¶ Impletur. ad quod est. ff. de peri. z cōmo. rei vendi. l. q̄ si pendente in prin. Accursius.

f ¶ Marcellus. quia demum existente conditione fit nouatio. Accur.

g ¶ Stichus. iam mortuus.

b ¶ Purgari. Immo nō videt purgari. vt. ff. de verb. obli. euz qui ita. ff. Sol. forte illud est distinguendum: fuit in mora: q̄ iterpellatus nō dedit: an q̄ cām mortis occidendo p̄buerit. vel bic ab eōdē: ibi ab alio: q̄ nō placet. vel sol. vt ibi. Item cōtra. l. eo. l. si rem. Solu. ibi fuit expēsim actum vt nō purgaret mora. ✣ hic nō fuit aliq̄d actuz vt purgaret. R. Vel ecōtra ff. m alios. l. q̄ hic fuit actus vt purgaretur: ibiinō. vel ibi in absente. ✣ hic in p̄sente seruo p̄misso ff. m alios. vt sol. vt ibi. z facit. ff. ti. q̄ qui decem. §. cum mihi stichum.

Mora an sit q̄si possit purgari.

✣ Illud est videre ff. m Bar.

z Illa est dicta nota. ff. m bar.

i ¶ Statim. vt z. ff. eo. si stichum. §. legata. in fi. z. §. seq.

k ¶ Committit. vt z. ff. eo. si stichum. §. vj.

Ulpianus. Lex. xvij.

SI non debitorem[a] delegauero quasi debitorem creditori meo exceptio locum non habebit: sed condictio[b] aduersus eum qui delegauit competit.

¶ Stipulatio conditionalis nouat puram in conditionis euentu: sed statiz moram precedentis obligationis purgat. Itē stipulatio pura nouat cōditionalem in cōditionis euentum si tunc exīstat persona in quam obligatio cadat. b.d. Bar.

Idem. Lex. xiiij.

QUotiens quod pure debet nouandi cā sub conditione promittit: nō statim fit nouatio[c]: sed tūc demū cum conditio exteriit[d]: z ideo si forte stichus fuerit in obligatione z pendēte conditione decesserit nec nouatio contingit: qz nō subest res eo tpe quo conditio impletur[e]. ¶ Unde marcellus[f] z si post moram stichus[g] in conditionalem obligationem deductus est purgari[b] moraz: nec in sequentem obligationem deduci putat.

¶ Sed si id qō sub conditione debetur pure quis nouandi causa stipuletur: nec nunc quidem statim[i] nouat: licet pura stipulatio aliqd egisse videatur: ꝫ tunc nouabitur cum conditio exteriert: etenim existens conditio p̄mam stipulationem cōmittit[k] commissamqz in secundam transfert. Et ideo si forte persona promissoris pendente cōditiōe fuerit deportata. Marcel. scribit: nec quidem existente conditione vllam contingere nouationem: quoniam nunc cum exteriert conditio non est persona que obligetur[m].

¶ Pena non intelligitur repetita in stipulatione nouante. b.d. Bar.

Iulianus. Lex. xv.

l ¶ Conditione. ſ. post deportationē antēq̄ agnoscant bona a fisco: alio quin nō videt differre inter mortē naturalem z ciuilē. vt. ff. eo. nouatio dit in heredem: nō aūt si fuerit deportatus: vt ibi. z facit. ff. de fideiuſſ. l.

m ¶ Obligef. Similiter: ſ naturaliter sic. vt. ff. de fideiuſſ. si debitori.

¶ creditor. ¶ Casus. Promisisti mihi. c. soluere in die pasche. z si nō solueres promisisti. l. loco pene: facimus nouationez: tu non soluis ad diē p̄missū: vtrū p̄a z p̄mittat. R. q̄ n. ff. n.

n ¶ Nouatiōe facta. eius quod sub pena debetur. i. de sorte. Accur.

o ¶ Stipulatio. ſ pene: nā sicut pignus sic z pena tollit sublata p̄cipalis: vt hic. z. ff. e. l. nouatione. Accur.

SErvus. ¶ Casus. Stichō seruo meo debebat titius. c. ꝫ fuus me ei mutuauerat ex peculio suo: vtrū stichꝰ seruus possit nouare banc obligationē sine cōsensu meo: R̄n. q̄ nō. Imo si se cūdo stipulat vī potius adieciſſe aliā stipłonem prime stipłoni. Fran.

p ¶ Nec peculiarem. nisi vt. ff. de iureiurā. l. huic. z. ff. e. l. ſi. in pri. z facit. ff. ti. ſ. l. fugitiu⁹. i fi. z de pactis. l. ſi vnus. in prin.

q ¶ Citra. faciendo detrioze ꝫdi. dñi. vel citra. i. ff. ſic. ff. de acqui. poſ. l. ſi ex stipulatione.

r ¶ Delegare. Non potest. delegans: ſ delegat⁹ loqui debet. vt C. e. l. i. Accur.

NOuatōe. ¶ Casus. Ego mutuaui tibi. c. p qb⁹ obligasti mihi pignꝰ quoddā: ego stipulor ista. c. abalio nouā di aio: sic tu liberatus es. an aūt pignus tuū fit liberatum? R̄n. q̄ sic. nec etiā vsure currunt. Frā.

s ¶ Nouatione. voluntaria: secus ī necessaria. vt C. de iudi. l. ſ. ſ. e. aliā.

Titius. Lex. xvi.

SEruus nec peculiarē[p] qdez obligationem citra[q] voluntatez dñi nouare pōt: ſ adiūcit potius obligationem q̄ pristinaz nouet: z hoc verum est.

¶ Nota bic q̄ licet delegatio regrat stipulationem vel litis contesta. inter delegatum z illum cui fit delegatio non sic ter delegantem z delegatum cū solū requirit⁹ voluntas delegantis que potest declarari per epistolam z etiam mutu. b.d. Pau.

Ulpianus. Lex. xvij.

DElegare scriptura vel nutu vbi fari non potest debitorem[r] suuz quis potest.

¶ In stipulationē nō intelligitur repetitum pignus vel vsura. b.d. Bar.

Paulus. Lex. xviij.

NOuatione[s] legitime facta z hypothece liberantur: z pignora z vsure non currunt.

¶ Exceptio que obstabat delegati nō obstat ei cui est delegatum nisi contra euz eadem ratio concedende exceptionis subsistat. Bartolus.

Idem. Lex. xix.

DOli mali exceptio quepoterat deleganti opponi cessat in persona creditoris cui quis delegatus[t] est. Idemqz est z in ceteris similibus exceptionibus[v]: immo z in ea que ex senatusc̄o sul. filiofamil. datur. nam z aduersus creditorem cui delegatus est ab eo qui pecuniam mutuam contra senatuscon. dederat. non vtetur[y] exceptione: qz nihil in ea. p̄missione contra senatuscon. factum est[z]: boc autem verum/nisi in cōtrarium agatur. vt. C. de fideiuſſ. l. nouatione. z. C. etiam ob chirographi pecuniam. l. ſ.

t ¶ Doli mali. ¶ Casus. Tu induxisti me dolo vt ibi p̄mitterē. c. vel cui esses filiuſſa. dedisti mihi mutuū ℈ senatusc̄o. macedonianus. tu videns q̄ ſi me cōueniat: ego opponerez excep. senatusc̄i. vt excep. tu videns q̄ ſi me cōueniat: ego opponerez excep. senatusc̄i. vt excep. bis exceptionib⁹ vt ℈ creditorē cui ſum delegatus ſicut possem vti ℈ te: R̄n. q̄. q̄ i hac scōa p̄missiōe nihil dolo vel ℈ senatusc̄o. factum. Secus est in muliere: q̄ semp p̄mittēdo p alio vī fideiubere ℈ senatuscon. velleyani. Cetera clara sunt vsq; in fi. l. z ē pulchra. l. itē. l. ſe. plana ē. ff. de pecu. l. ſi ex stipulatione. ff. de excep. l. apud. §. pe. fm Azo. imo idem ✣ cum p̄mittendo videatur remittere. ff. de pac. l. ſi quis delegauerit. z. C. eo. l. ſi quis delegauerit. z. C. eo. l. re. vt. C. quod metus cau. l. ij. z. ff. e. l. ſi quis delegauerit. vt. ff. e. l. ſi quis delegauerit.

✣ Ista restrictio gloriosissima fm bar. hic.

v ¶ Delegatus est. siue sciuit siue ignorauit. vt. ff. e. l. ſi quis delegauerit. z. l. z no. q̄ habenda est distinctio: q̄ colligit hic. z. d. l. ſi quis delegauerit. z. l. ſi nō debitorem. z de excep. doli. pure. §. ſi cū. z de ex. indi. l. nec enim. ſi nō debitorem. z de excep. doli. pure. §. ſi cū. z de ex. indi. l. nec enim.

x ¶ Exceptiombus. ſ nō introductis fauore vt rei iudi. vel pacti. z timi cte idem est: z boc subijcit imo. z.

y ¶ Non vtetur. cum tamen cōtra delegantem possit vti.

z ¶ Factum est. immo contra. vt. ff. ad macedo. l. ſed iuſ. §. nō soluz. Solu. vt ibi. Accursius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Soluitur. si soluit illi qui cōtra senatusconsultum fecit: non repetit multo magis absitō qui nō fecit cōtra senatusconsultū. repetere nō pōt. Accur.

b ¶ Non potest. vt. ff. de condi. inde. l. qui exceptionem.

c ¶ Intercessio est. vt. ff. ad vellei. a. Quis. §. si mulier. contra secundam opinionem. Ro. sed illam non approbamus: sed iulia. vel dic vt ibi.

Additio. Ita loquit Fs opi. Bar. q nō approbatur per Bar. hic.

d ¶ Possit. in quadriennium hodie olim vtilis anni. vt. C. de tempo. in integ. restit. l. fi.

e ¶ In priuatis cōtractibus. sunt enim quedam publice cōuentiones. vt. ff. de pactis. l. conuentionum. Accursius.

¶ Dissimulare debes. nec enim tenetur instruere. vt. ff. ō pub. l. fi. §. dixi. Sic arguit contra. ff. de in rem verso. l. iij. §. penulti. sed ibi in mutuando vel alia ratione: quia aliud ex alterius cōtractu insolidū volebat obligare.

f Bal. b reputat istum fer. fing. ad ff q lic mi nori xxv. an. lesus restituat. l. j. z parorum. ff. de mi. tri si ē lesus in tpe q dr ienij. sed si ad peran dam restitutiōnē in integrū nō restituit q tex nf hoc opti me p bat. et hoc est limitādū l. casu l. fi. C. de repu bere. bo bg.

g ¶ Quare possum. ¶ Nouare. nisi faciat conditionē suam meliorem. vt. ff. eo. l. cui bonis. nec delegare. vt. j. ti. j. l. pupillo.

h ¶ Expediat. sed pupillus potest faciendo conditionem meliorem: z tutor ita demum pupillo expediat: vt hic. ergo nō videtur q plus possit tutor q pupillus: ſ dic q potest esse dubiū: vel potest esse q nec melior nec deterior conditio sit. sic. ff. de transac. l. cū hi. §. pretor. vel forte hic subauditur maxime. arg. j. de accept. l. 2 p iusiuran. §. penul.

i ¶ Bonorum. si habet liberam. alias non. vt. ff. de procurato. cui. z. l. procurator totorum. z. C. eo. l. non absimile.

¶ Si debitorē. ¶ Cassius. Iussi debitorē meum tibi soluere: an possis istud debitū statis recuperare: Respō. q non: nisi prius cedā tibi actiones meas: z faciā te procuratorem tuam. Fran.

k ¶ Stipulando. caue q non cōsensi vt stipuleris: alias contra. vt. ff. eo. l. si stichum. §. fi.

l ¶ Possis. q non ideo agere potes: nisi actiones cedas faciens te procuratorem in re tuam. z facit ff. eo. cui recte.

¶ Si quis absente. ¶ Cassius. Habebam debitorem bonū. cum essem rome: tu stipulatus es ab eo me absente: postea ego sciens istam stipulationem habuisse ratam: dicitur hic q nouatio facta est valida: post istam ratihabitionem. Et sequens plana est. Francisc⁹ accur.

Seruꝰ pōt nouare faciēdo cōditionez dñi melioꝛē deteriorē nō: z idē l filio

m ¶ Nouandi. vt mihi teneri desinat. ad quod est. ff. ō si stichum. §. fi.

¶ Ius. Actionem. non etiam suam. vt. C. de bo. que libe. l. fin. §. hoc proculdubio. in fine. z. ff. de iure deliberā. l. ait pretor. §. ē em absurdum. Sed contra. ff. de iureiuran. l. huic. Solu. ibi potest nouare ad diuitem/deteriorem non: vt hic. vel ibi habuit liberam administrationem. z facit. C. de rebus creditis. nec filius. z. ff. de pactis. l. si vnus.

ideoq; qō soluitur repetere non potest: tanto magis sit quod nec hic solutum repetere potest. ¶ Diuersum est in muliere: que contra senatusconsultum promisit: nam z in secunda promissione interuenit cessio est. ¶ Idemq; est in minore qui circūscriptus delegatur: q; si nūc etiam est minor/rursus circumuenitur. ¶ Diuersum est si iā excessit etatē viginti quinq; anno. q; uis adhuc possit restitui aduersus priorem creditorem: ideo autem decernatur exceptiones aduersus secundū creditorem: quia in priuatis contractibus z pactionibus non facile scire potest quid inter eum qui delegatus est z debitorez actum est: aut etiam si sciat dissimulare debet ne curiosus videatur: z ideo merito deneganda est aduersus eum exceptio ex persona debitoris.

¶ Qui habet administrationem bonorum suorum potest nouare per se vel p aliū. idem si habet liberam administrationem bonorum alterius: secus si nec suorum nec alterius. b. d. ff. Dau.

Idem. Lex. xx.

¶ Quare possumus aut ipsi si sui iuris sumus: aut per alios qui voluntate nostra stipulantur. ¶ Pupillus sine tutoris auctoritate non potest nouare: tutor potest si hoc pupillo expediat. item procurator omnium bonorum.

¶ Mandatum de soluendo non extenditur vt possit mandatarius promittendo nouare. Barto.

Idem. Lex. xxi.

¶ Si debitorem meum iussero tibi soluere non statim tu etiam stipulando id nouare possis: q; uis debitor soluendo tibi liberaretur.

Paulus. Lex. xxij.

¶ Si quis absente me a debitore meo stipulatus est nouandi animo: z ego postea ratum habuero: nouo obligationem.

Pomponius. Lex. xxiij.

¶ Si quis absente me a debitore meo stipulatus est nouandi animo: z ego postea ratum habuero: nouo obligationem.

¶ Quatio aūt. ¶ Cassius. Dicit in hac. l. q nouatio nō pōt fieri ex ea stipulatiōe q nō pōt cōmitti: z pone exēplū vt i gl. prima. Debeā? Titio q? reperit casus in quo pōt fieri nouatio ex ea stipulatiōe: q nō pōt cōmitti vt hic. ¶ Pone enim sic. sempronius debebat mihi. c. pure: nō pōt cōmitti vt hic. ¶ Pone enim sic. sempronius debebat mihi. c. pure: hec. c. stipulatus sum a titio sub conditione. pendente cōditiōe si titius moritur: et conditio impleta sit ante aditam hereditatē: statim fit nouatio: z tñ stipulatio nō pt cōmitti: cū nullus sit adhuc heres q quenn? possit: ergo 2c. Sz rñ. q hic morte titij non extinguit stipulatio: q? transit ad hēdē ipsius titij: cui? per sonaz interim hereditas sustinet. Fran. accur.

o ¶ Non cōmittitur. hoc est ex plus. si debes mihi pure z stipulor sub cōditiōe. vt. ff. de. l. quotiēs. vt pone. vt. ff. de ver. obli. l. si ita stipulat? fuero te sisti. in prin.

p ¶ Titius. nouus promissor.

q ¶ Ad heredem. ff. eo. l. quotiēs. i fi. ff. So. aliud in eo q ex delicto successerem hȝ: aliud i eo qui ex lege vel ex testamēto. vel solue vt ibi.

r ¶ Cuius. scilz promissoris. Accursius.

s ¶ Sustinet. facit isti. de stip. ser. i prin. z. ff. de acq. re. do. l. hereditatis. z inſti. de her. inſti. §. seruus alienus. z. ff. tit. j. l. mortuo. Accursius.

¶ Dixi. ¶ Casus. Dictū est. ff. in. l. cui recte. q? ille pōt nouare cui recte soluit: docno est semp verū. nam his q sunt in nostra potestate recte soluit id quod ipsi crediderunt. tamen ipsi nō possūt nouare priori obligationē. Lege sequentem vide preipm. Fran.

t ¶ Interdū. i. antequ? pro hibeas ei soluere habēs peculij admistrationē. vt. j. ti. j. q? seruus. z facit. ff. eo. filius.

v ¶ Possit. In posteriorem causam: sed in meliorem sic. vt. j. eo. l. fi. z de iureiuran. huic. que sunt cōtra. Accursius.

x ¶ Si is. Titio. Vel predicto/vel alio.

y ¶ Aut ille. Alternatiue. Accursius.

z ¶ Titij. id est nouis promissoris. Accur.

a ¶ Alioquin. i. si hoc fingas actū vt vtrūq; det: z sic ponetur disiuncta p coniuncta. vt. j. de verb. signi. i. sepe: p̄m hoc non est cōtra. ff. ō si stichū. §. si decem. z. j. eo. a. te. z pro hac sol. ff. de iure do. plerūq; in fi. Itez nōne quod minus est semper videtur renouatum. ff. de verb. obliga. inter stipulantes. §. si stipulamur: Respō. non si promissor eligit quod maius est: vt hic. z ibi dixi. Accursius floren. leg. doc.

b ¶ Nouatum. vt z. j. eo. l. a te.

¶ Oportet. ¶ Casus. Vendidi titio equum meum pro. c. ego delegauī ipsum creditori meo qui ab eo stipulatus est ista. c. Queritur vtrum vsuras debeat mihi aut creditori meo. Respon. q? neutri debet nec mihi nec creditori meo. Fran.

c ¶ Neutri. venditori: non cui delegatus esse: creditori non cui ex stipulatu tenetur actione in qua vsure non prestantur iudicis officio

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

officio. vt. C. de vsuris. l. iij. Sed hic contra: quia vsure preteriti tempo ris petunt ex stipulatione: vt hic dicit Roge. non quasi vsura sed sors. Uel dic non venire: quia non quod offi. sed quod iure actionis poterat peti hoc est nouatum: nec tamē vēditori debetur vsura preteriti tempo ris cum officio debebatur: vel extinctum est extincta sorte. vt argu. C. depositi. l. iiij.

pro hac summa dedit mihi pignora: ego nouandi animo stipulat⁹ fui hāc summā sempronio: ita vt o[m]nino ab omni priore obligatione discede rem. Nunc queritur vtrum iste secundus promissor possit obligare pe gnora que erant prioris debitoris? Rn̄. q[uod] non. Fran.

r ¶ Discederetur. et sic extinctum est pignus.

Fundum. ¶ Casus. Tu promisisti mi hi fundum cornelianum postea p[ro]misisti mihi pre ciū eius vtrū hic sit facta nouatio? Rn̄. q[uod] nō si nō nouandi animo sit facta hec secūda stipulatio: ta mē secunda stipulatio est valida ex qua pecunia et nō fundus debetur intā tum q[uod] si promissor fun dū soluat: secunda stipu latio non tollit ipso iure: nec etiā si actor [con]testetur litē super prima tollitur secūda. Itē si actor agat ad fundū et melior vel de terior factus sit fundus estimatio eius debet pre sens. ex secunda autē sti pulatione si petatur pre ciū: venit estimatio que fuit tēpore secunde stipu lationis. Fran.

a ¶ Stipulor. ab eodem vel ab alio: et sic due sunt stipulationes.

b ¶ Si non. i. quia non.

c ¶ Itaq[ue]. vbi non nouā di animo. secunda stipu latio secuta est.

d ¶ Promittendi. con demnatus ex prima sti pulatione ad fundū pre standum.

e ¶ Sine culpa. supple vel mora: vel large culpam accipe vt etiam morā cō prehendat. ✠

post insecuti temporis debet.

☞ Si secunda stipulatio continet aliud q[uam] prima nouatio non presumitur. Item quando estimatio debetur iure actionis tē pus contracte obligationis quando offi cio iudicis tēpus petitionis inspicitur. hoc dicit Bar.

Idem. Lex. xxviij.

Fundū cornelianum stipula tus q[uan]ti fund⁹ est postea sti pulor[a] si non[b] nouandi animo se cunda stipulatio facta est cessat nouatio: secunda vero stipulatio tenet: ex qua non fundus sed pecu nia debetur: itaq[ue][c] si reus p[ro]mit tendi[d] fundū soluat: secūda stipu latio etiā iure non tollitur: nec si litē actor ex prima contestetur: de niq[ue] meliore vel deteriore facto sine culpa[e] debitoris postea fun do: presens estimatio[f] fundo pe tito[g] recte consideret. In altera[h] vo ea estimatio[i] venit que secun de stipulationis tempore fuit.

☞ Per litis contestationem non fit de terius ius agētis. Item in stipulatione no uante intelliguntur repetita priuilegia que fauore agentis vel cause erāt in prima nisi aliud actum sit. h. d. Bar.

Paulus. Lex. xxix.

Aliam causam esse nouatio nis volūtarie[k]: aliam iudi cij accepti multa exempla osten dūt. perit em̄ priuilegiū dotis[l] et tutele si post diuortium dos in sti pulationē deducat[m]: vel post pu bertatē tutele actio nouetur si id specialiter actum est[n] q[uo]d nemo di xerit lite contestata[o]: neq[ue] enim de teriorem causā nostram facimus actionem exercentes[p]: sed melio rem vt assolet dici in his actioni bus que tempore vel morte finiri possunt[q].

☞ Res semel liberate per nouationem sine nono consensu dn̄i non reobligātur. h[oc] dicit Pau. de cast.

Idem. Lex. xxx.

Paul⁹ respon. Si creditor a sempronio nouādi animo stipulatus esset: ita vt a p[ri]ma obli gatione in vniuersum discedere tur[r]: rursus easdem res a poste riore debitore[s] sine consensu prio ris[t] obligari non posse.

☞ Stipulatio conditionalis nouat pu ram in conditionis euentum: si tunc res existat: vel ante secundam stipulationem post moram desierit: vel post secūdā facto debitoris perierit. h. d. Bar.

Uenuleius. Lex. xxxj.

Si rem aliquam[v] dari sti pulatus sum: deinde ean dem nouandi animo sub condi tione ab eodem stipuler: mane re oportet rem in rebus huma nis vt nouationi locus[x] sit: nisi

s ¶ Debitore. delegato.

t ¶ Prioris. cui⁹ res obli gate fuerunt que iam li berate sunt per nouatio nem. ad q[uo]d est. s̄. loca. itē queritur. §. fi.

Si rē aliquā. Po ne casum i hoc p[ri]n. vt. s̄. eo. l. quotiēs. ¶ Si duo rei. Stipulati sum⁹ tu et ego a titio. c. et sic su mus duo rei stipulandi: hic queritur de duabus questionib⁹. Primo an vnus reorū stipulādi ha beat ius nouandi. Item secūdo q̄ritur quid iuris vnusquisq[ue] habeat i tali stipulatiōe? Prīo respō det ad scd̄am questionē et dicit q[uod] vni reorum sti pulandi recte solui pōt. Item si vn⁹ reorū petat in iudicio videtur totam causam in iudicio dedu cere vsq[ue] ibi: item vnus. Ponit aliud dicens q[uod] vnus acceptū ferēdo tol lit totā obligationē vsq[ue] ibi. ex quibus facit con clusionē q[uod] vnusq[ui]sq[ue] vi det sibi acquisisse in hac obligatiōe: ac si ipse sol⁹ esset stipulat⁹. deinde ibi scd̄m q[uo]d. Respōdet pri me questiōi dicēs q[uod] etiā vnus reorū pōt nouare totam obligationem. ra tio est. quia ea stipulatio de qua paulo ante dixit est similis solutioni vsq[ue] ibi: alioquin. vbi ponit quedam seq incōueniētia si predicta nō essent ve ra: q[ui]a sequeretur q[uod] si tu et ego haberemus vnum debitorem communē et ego eum delego creditori meo: et ipse creditor stipuletur ab eo: quia nō liberaretur a te: q[uo]d tamen est absurdum dicere. Uel si mulier iussit fun dum sibi et alij promissum doti promittere vel ipsamet promittit: nam debitor fundi liberabitur. Fran. accur.

✠ Adde gl. Bar. et doc. in. l. q[uo]d ner na. s̄. depo. et in. l. si mo ra. s̄. so. ma. et pleni⁹ i. l. in actiōib⁹. s̄. de in litē iurando.

f ¶ Estimatio. nō q[ue] fuerit t[em]p[or]e prime stipulationis interposite: s[ed] quanti fundus est tempore quo petitur. vt. s̄. manda. l. si hominem.

g ¶ Petito. ex prima stipulatione: vbi autem per culpam vel post mo ram deterior facta est habetur estimatio quanti deterior res facta sit. vt s̄. de tri. l. penulti.

h ¶ In altera. s[cilicet] stipulatione quanti fundus est dari.

i ¶ Estimatio. hoc vtiq[ue] vera ratione: quia cum quis stipulatur quanti fundus est: pone q[uod] valet decem ratione equipollētium: videtur certam pecuniā s[cilicet] quanti est p[re]ciū fundi stipulari: vnde merito hic inspicitur tempus stipulationis. et facit. s̄. de ver. obli. l. si a colono.

Aliā causam. ¶ Casus. Duplex est nouatio: quedam est volun taria: quedā necessaria. Uoluntaria est que fit per stipulationē extra iudicium. Necessaria est q[ue] fit in iudicio per litem contesta. Et est magna differentia inter istas duas nouationes. Nam per volūtariam nouationem perdūtur priuilegia illius actionis que nouatur vt appa ret in act. tutele: quā si pupillus post libertatem deducat in stipulatum perdit sua priuilegia. Itē in actio. dotis etiam si nouatur perdūtur ei⁹ priuilegia. Secus autem est in nouatione necessaria que per litem con testa. fit: quia per litis contesta. facimus conditionem nostrā meliorē: vt licet cernere in actionibus que tempore finiūtur: nam si super eis lis contestetur perpetuantur. Fran. accur.

k ¶ Uoluntarie. que fit per stipulationem: et per lit. conte. cum alio spō te: vt. j. ti. j. l. solutionem.

l ¶ Dotis. ex parte mariti qui esset conuentus in q[uan]tum facere potest: et ex parte mulieris que preponebatur alijs creditoribus.

m ¶ Deducatur. s[cilicet] animo nouandi.

n ¶ Actum est. q[uod] nouet actio tutele causa abijciēdi priuilegij: al's durat priuilegium. vt. s̄. de priuile. credito. l. ij. §. parui quoq[ue].

o ¶ Lite cōtestata. cōtra ipsum debitorem nostrum.

✠ Glo. ista male signat istud [con]trium immo d[e]z si gna. j. l. pr. s[ecundu]m bar. hic.

p ¶ Exercentes. vt. j. de reg. iur. l. nō solet. et. s̄. de vsuris. l. lite. et facit. C. etiam ob chi. pe. l. j. Sed contra. ✠ s̄. ad velleia. aliquādo. §. de pigno ribus. Solu. vt ibi. Item hoc fallit circa electionem. vt. s̄. de verb. obli. si quis stipulatus sit.

q ¶ Finiri possunt. quas perpetuamus: nisi in act. de do. et dic distinctio nem. vt. C. de iudi. l. j.

Paulus respondit. ¶ Casus. Titius debebat mihi. c. aureos et

v ¶ Si rem aliquam. Dic si pure debes mihi aliquā rem et stipulor sub conditione: nunquid fit nouatio? Respond. distinguendum. nam aut res non existit sine suo dolo: et tunc non fit nouatio: aut existit vel nō existit suo dolo quod idem est: et tunc fit nouatio. Item et hoc probo quia si mihi debes et es in mora: perpetuatur obligatio re deficiente: er go si mihi debes pure et a te animo nouandi stipulor sub conditione: et res tuo dolo desinat esse tempore existentis obligationis nihilominus fit nouatio: quia tuo facto perpetuasti stipulationem sic ergo si obliga tio durat potest cōtingere nouatio.

Nouatio an possit fieri d[e] re p[er] stipulatio nē cōditio nalē debi ta si nō ex tet res ipa.

x ¶ Locus. hoc totum dictum est. s̄. eo. l. quotiens. sed videtur aduersa ri quod sequitur / nisi per promissorem &c. Et quod postea subijcit no uatio quoq[ue] fiat: nam cum facta nouatione mora purgaretur: non de ducitur in sequentem stipulationem vel mora vel sticbus vt ibi docet Mar. Item cum non sit res eo tempore quo cōditio impletur non con tingit nouatio: vt ibi dicitur. Solu. hic fuit actum vt mora transiret in sequentem obligationem nec purgaretur mora prioris. Ibi vero actū non fuit s[ecundu]m. R. et s[ecundu]m hoc mora fuit hic commissa ante stipulationem conditionalem et actum vt obligatio nouetur non vero mora. Sed op ponitur cum conditionalis stipulatio nouandi animo facta sit ex prio re stipulatione non est petitio: sed nec ex secunda ante conditionis euen tum ergo nec mora. vt. s̄. si cer. peta. l. lecta. sed hoc est verum nisi ante esset commissa. Itē cū tempore cōditionis nō subsit res nō committitur stipulatio: ergo nec fit nouatio ea stipulatione que nō cōmittititur. S[ed] rñ. subesse videtur propter moram: licet Jo. aliter dixerit: s[cilicet] q[uod] promis sor hic hominem occidit pendente conditione qua ipse fuit in mora: ideoq[ue] debet teneri vtiliter ac si homo viuat tempore cōditionis. et hoc est ibi nisi per p[ro]mis. &c. puta quia cōditione pēdēte rem promissā sub conditione post moram interemit: sed s[ecundu]m hoc videtur idem dicere per ea que sequuntur: et si prius q[uam] &c. vel potest primam pertem legis intelli gere quando qs stipulatus est sub cōditione seruū qui fuerat mortuus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

post mortem quare habet locus in morosopromissore sicut in fure. ff. de verbo. obliga. inter stipulatem. §. penul. sed in contrario non erat mora tuus tempore stipulationis: ⁊ fm hoc dices nisi per promissore ⁊c. scilicet ante stipulationem eo mortuo post moram. Alij dicunt econtra q̄ ibi erat mortuus post moram ante stipulationem: hic vero erat in mora ante stipulationem: ꝛ non mortuus: quod est verius. Quod autem sequitur et si pruinde ⁊c. intelligitur quando seruus post mortem sub conditione promissus pendente conditione mortuus est occidente ipso promisso re: ⁊ hoc est si seruꝰ post. pendente conditione decesserit: ꝛ facto tuo. Si tamen dicatur prius dictū causa euidentie vel placationis repeti nō est absonum neq; nouū.

a ¶ Steterit. id est in mora fuerit: non tamen aperit ante stipulationes cōditionalem vel postea pendente: sed plene modo dixi.

b ¶ In mora fuerit. vnde ppetuata est obligatio: nec hic aperit quando.

c ¶ Et si. id est q̄uis.

d ¶ Stipulatꝰ faero. animo nouādi: sed non animo purgandi moram.

e ¶ Quodq; fiet. ff. de verbo. obliga. l. cum qui. §. fi. contra. fol. vt ibi. Alcc. Additio. Dic q̄ ibi loquitur quando vnꝰ erat debitor ⁊ ab alio sum stipulatus rem animo nouandi: hic quādo ab eodem debitore: vnde q̄tū ad eum videtur res certa rem interijt post eius moram non purgatam: secus quo ad alium fm Barto. hic.

f ¶ Sibi acquisierit. simiter queritur.

g ¶ Here. fere dicit ꝓpter id quod dicit. ff. de duobus reis. l. et duobus. ⁊ propter id quod dicitur. ff. de cōstituta pecu. l. idem est. vel hoc propter casum quando non sunt socij: vel propter id quod postea dicit excepto ⁊c. vel fere inter omnes cōuenit. aliqui enim forte dissenserūt ⁊ fm hō cōuenit inter omnes sapientes. Alccur.

h ¶ Acceptilatione. vt ⁊. j. de accep. l. ⁊ per iusiurandum.

i ¶ Excepto. ecce quare dixit fere. Alccur.

k ¶ Stipulandi ius est. al's stipulantis: al's stipulationis. Alccur.

l ¶ Amittere. ſcz accepto ferendo. Alccur.

m ¶ Si vnus. reorum stipulandi.

n ¶ Ab aliquo. vel extraneo vel reo debendi.

o ¶ Quoq; nō solum solutione ⁊ acceptilatione. vt. ff. dictum est.

p ¶ Eum. reum debendi.

q ¶ Ab altero. reo stipulandi. Sed contra. ff. de pactis. si vnus. in prin. Solu. aliud in pacto: vt ibi. ⁊ aliud in nouatione vel accepti. vt hic. ad quod. ff. de libe. leg. fi quis reum. §. j. hoc non placet: quia et de nouatione ibi dicit. vel quod ibi dicit. idemq; in duobus reis stipu. non ad omnia precedentia referatur: sed ad id quod dictum est pactum vnius non nocet alteri: non autem ad id quod ibi de nouatione premittit nisi dicatur q̄ pactum factum ab vno reorum stipulandi alteri non nocet: sed nouatio ⁊ acceptilatio sic. Vel verius ibi de non socio: hic de socijs: et quod ibi premittit de duobus argentarijs socijs: scilicet vt nec ꝙs pactum neq; accepti. vnius alteri noceat speciale est in argentarijs: vel improprie dicuntur ibi socij argentarij quorum nomina simul facta sunt: secus in illis qui sunt socij: vt hic. vel hic ab altero volente: ibi non vel solue vt ibi.

r ¶ Jd specialiter. vt fiat nouatio: ⁊ expressim hoc casu: vel dic satis esse agi ut re veteri: hodie est opus expressi. vt. C. eo. l. fina.

s ¶ Ego magis. ſcz fiet nouatio.

t ¶ Alioquin. id est nisi dicas alterum nouare posse etiam debitorem communem ab vtroq; liberari: vel id est si diceremus nō esse acceptilationem solutioni similem fm. ff.

v ¶ Si vnus. ex reis stipulandi.

r ¶ Fuerit. nam fm hoc non obligabitur illi cum non liberetur a primo creditore ⁊ vtroq; quod est absurdum.

per promissorem steterit[a]: quominus darct: ideoq; si hominem mihi dare te oportcat: et in mora fueris[b] quominus dares etiam defuncto eo teneris: et si[c] priusq̄ decederet: cum iam mora facta sit eundem a te sub conditione stipulatus fuero[d]: et seruus decesserit: deinde conditio extiterit: cum ex stipulatu obligatus es mihi nouatio quoq; fiet[e].

¶ Unus ex reis credendi potest in alterius preiudicium nouare / delegare / ⁊ nomen debitoris cedere. b. d.

¶ Si duo rei stipulandi sunt: an alter ius nouandi habeat queritur: ⁊ quid iuris quisq; sibi acquisierit[f]: fere[g] autē conuenit ⁊ recte vni solui: ⁊ vnum in iudicio petentes totam rem in litem deducere. Item vnus acceptilatione[h] permit vtriusq; obligationē ex qbus colligit vnūquēq; pinde sibi acquisse ac si sol[i] stipulatus esset: excepto[k] eo q̄ etiā facto eius cum quo cōmune stipulādi ius est[l] amittere[l] debitorē potest: fm q̄d si vn[m] ab aliquo[n] stipuletur nouatione quoq; liberare cum[o] ab altero[q] poterit: cum id specialiter[r] agit: eo magis[s] cum eam stipulationem similes esse solutioni existimem[t]: alioquin[t] qd dicemus si vn[v] debitorē gaucrit creditori suo cōmunē debitorē: isq; ab eo stipulat[ꝰ] fuerit[x] aut[y] mulier fundum[z] iusserit[a] dotī mittere viro vel nuptura[b] ipa dotī cum promisit: nam debitor ab vtroq; liberabitur.

¶ Si stipulor ab vno quod mihi debeat a duobus animo nouandi vterq; liberatur si copulatiue: vel eo casu quo alternatiua pontur pro conunctiua.

Paulus. Lex. xxxij.

Ath̄ominem et a scio mihi decem dare oportere stipulor: ab altero[c] nouandi causa ita quod te aut scium dare oportet: vtrūq; nouatur ¶ Paulus. merito: quia vtrūq; a in posteriorem deducitur stipulationem.

¶ Exceptio cohercns persone que obstat deleganti non obstat ei cui facta est delegatio. b. d. Bar.

Triphonius. Lex. xxxiij.

Si titius donare mihi volens delegat us[c] a me creditori meo stipulanti spoponderit non habebit aduersus cum illam exceptionem: vt quatenus facere potest condemnetur[d]: nam aduersus me tali defensione meritoretur / quia donatum ab eo petas: creditor autem debitum persequitur.

¶ Qui habet liberam peculij administrationē potest nouare: nisi animo donādi. hoc facit. Bar.

Gaius. Lex. xxxiiij.

Vbitari nō oportet quin filius seruusve cui administratio[e] peculij permissa est / nouādi quoq; peculiaria debita ius habeat[f]: vtiq; si ipsi stipulent: maxime[g] ⁊ si meliorē suā cōditionem eo modo faciant: naz si aliuz iubeant stipulari interest vtrum donandi da illi hanc summam pro me: quia ei in viginti teneor: titius ꝓmisit cre ditori meo: de iure autē est q̄ donator cōuentiur in ꝑtum facere pōt: nō in plus. Illunc queritur vtruz iste titius donator possit vti hac exceptio ne ne cōueniatur nisi in ꝑtum facere pōt aduersus creditorem meum: cui eum delegauit. Respon. q̄ nō: quia creditor suum debitum recipit: non donationem aliquam. Fran. accur.

e ¶ Delegatus. per hoc apparet q̄ iam mihi ꝓmiserat: al's nō posset di ci delegatio: vel ponitur impropriē. sic. ff. eo. si vsufructus.

f ¶ Condemnetur. idem si donaturus tibi promiserim ei cui tu donare volebas: idemq; est si quod tibi me debere ex titimabam iussu tuo spopondi creditori tuo: sed secus si quod tibi debere credebaz iussu tuo spopondi ei cui tu donare volebas: velei quem creditorem tuum putabas: vt. ff. de dona. l. j. §. i. et de excepti. do. l. iulian⁹. ⁊. l. pure. §. si cū. ⁊. ff. eo. l. si quis. et. l. si non. ⁊. l. doli. ⁊ de re iudica. nesennius. ⁊ facit. ff. de do. l. qui id quod ex causa. Item contra. ff. de iure do. l. si extraneus. solue vt ibi. Alccurſius.

Dubitari. ¶ Casus. Filijfamilias aut serui qui habent debita peculiaria possunt ea nouare si ipsi stipulentur et cōditionem suaz melioremꝫ faciant. Si vero aliū iubent stipulari si faciunt donationis cā nō valet. Si vero ideo iubent stipulari quasi negociorum gestores: tunc valet. §. sequens. ⁊ seq. clari sunt. Fran. accur.

g ¶ Administratio. libera. vt. ff. de procura. l. procurator cui. ⁊. C. quod cum eo. l. si liberam.

h ¶ Habeat. vt. ff. de iureiuran. l. huic. Sed cōtra. ff. de pactis. l. si vn⁹. in prin. Sol. ibi in non peculiaribus. vel ibi donando: vt hic dicit. ⁊ sic etiam intelligē. j. tī. j. l. fugitiuus. in fi. ⁊. ff. eo. ferunt. ⁊ facit. ff. de condi. inde. l. naturaliter. ⁊ de pec. libera. §. fi.

i ¶ Maxime. abundat. vt ⁊. ff. que res pig. obli. posl. j. vel idem si non meliorem: cum tamen non deteriorem: iam ⁊c.

y ¶ Aut. quid dicemus si ⁊c. Alccurſius.

z ¶ Fundū. sibi ⁊ alij promissum.

a ¶ Jussérit. promissoꝛez fundi illius: cuz ipsa erat vna de reis stipulandi.

b ¶ Nuptura ipsa. Duobus modis intelligi potest q̄ rea erat stipulandi et per voluntatem debitoris viro futuro promisit fundum sibi ⁊ alij coreo debitum: vel rea erat promittendi: ⁊ altero ere ditorum volente ipsa suo viro promisit fundum: ⁊ hoc mulieris gratia fm Jo. Q. autez subjcit nā debitor ⁊c. fm vtimam expositionem non refertur ad primū dictū.

Ateboicm. ¶ Casus. Stipulor a te hominē: ⁊ a scio stipulor decem: postea ab aliquo tertio stipulor hoc modo q̄ illum ⁊ scium dare oportet: promittis mihi: ille promittit: certe fit nouatio: quia totum deducitur in scbam obligationem. Fran. accur.

c ¶ Ab altero. tertio vel vno reorum.

d ¶ Utrūq; cū hoc actuꝫ sit. Rog. ne fit contra. ff. eo. si is cui. hic ergo aut/ pro et accipitur ibi prospue. ad qō est. j. de verb. signi. l. sepe.

Si titius. ¶ Casus. Titius h omo liberalis volebat mihi donare viginti aureos: ego dixi optime venit: ego da beo creditorem qui me premit quotidie rogo te

a ¶ Animo. quando non fit nouatio: quia deterior fit conditio.
b ¶ Mandati. vnde non efficitur deterior conditio: licet non melior. Accursius.
c ¶ Acquiritur. contra illum qui stipulatus est animo nouandi a debitore serui vel filij mandato filij vel serui per que tenebitur stipulator cedere acti. ex stipulatu domino vel patri.

vero ⁊c. si autem nulla pregrauat in antiquiorem erit solutum. si autem vna est vsuraria alia non: neutro eligente tunc computatur in vsurariam tanquam in grauiorem vt. j. eo. l. si quid ex famosa. si autem est vna principalis et vsuraria neutro eligente solutum videtur in grauiorem causam. que autem sit grauior dicunt quidam vsurariam: quia tenaces debitores quando soluunt vsuras quas non receperunt videtur eis ꝙ soluant lumina vel oculos: sed de sorte non sic eis videtur cum ipsam acceperint: alij dicunt ꝙ sors: quia sors parit vsuras: sed vsura non parit vsuras.

d ¶ Curatores. legitimum: alias est datiuus tantum. vt institu. de cur. §. item furiosi.
e ¶ Expediat. s. inope debitore ad diuitem. vt. s. eo. l. nouare. §. pupillus. Accursius.
f ¶ Id dare spondes. sed hec non videtur vna nisi dicas propter vnam conceptionem: et quia ab vno plures tamen sunt rei. vt s. de verbo. obligatio. l. pluribus.
¶ De solutionibus ⁊ liberationibus. ¶ Dixit de nouationibus que equalent solutionibus. vt s. titu. j. l. sirem. in fi. nunc generaliter de solu. Et est solu. rerum. ⁊ ita in facto. liberatio est obligationum: ⁊ ita iuris tantum. largissime tamen ponitur alias solu. pro qualibet liberatione. vt. j. eo. l. solutionis. sed quidam hic dicunt de liberationibus illis: scilicet vbi remanet obligatio: vt aliquo deportato: quod non placet sed de his dicit. j. de sen. pas. ⁊ de bonis dam. dicitur ergo hic generaliter de liberationibus obligationum tam de his que ipso iure ꝙ etiam que pacto contingunt. vt. j. eo. stichum. §. naturalis. ⁊ singulos casus in hoc ti. et. C. eod. inuenire magis est laboriosum ꝙ subtile.
Quotiens. ¶ Casus. Debebam tibi centum aureos ex causa venditionis fundi ⁊ sine vsuris. item debebam tibi alia centum causa mutui sub vsuris. item alia centum sub maiori pena ꝙ sint vsure. Soluo tibi centum scuta ⁊ dico ego volo ꝙ deducas mihi hoc debitum quod soluo in illud debitum quod habeo tibi sub pena: tu dicis ego nolo: sed volo tibi deducere in debitum quod est sine vsuris. queritur quis nostrum est potius audiendus? Rn. ꝙ ego debitor qui soluo. Sed ponamus ꝙ ego sum negligens in eligendo in quod debitum velim solutum esse quid iuris? Rn. ꝙ tu creditor poteris eligere in quale debitum illud accipias: dummodo statim eligas: ⁊ in illam causam in quam si tu debitor esses eligeres: ⁊ ponit textus multa exempla que vide per te. Sed si a neutro dictum sit in quod debitum soluatur: tunc intelligitur solutum in illud debitum cuius dies vel conditio iam venit. hoc dicit hec lex cum tribus legibus sequentibus. Fran. accur.

animo[a] alium iubeant stipulari: an vt ipsi filio seruove negocia gerant: quo nomine etiam mandati[b] actio peculio acquiritur[c]. ¶ Agnatum furiosi aut prodigi curatorem[d] nouandi ius habere minime dubitandum est: si hoc furioso vel prodigo expediat[e].

☞ Una stipulatio potest nouare plures stipulationes. hoc dicit Bar.

¶ In summa admonendi sumus nihil vetare vna stipulatione plures obligationes nouari: veluti si ita stipulemur quod titium et seium mihi dare oportet id dare spondes[f]: licet enim ex diuersis causis singuli fuerant obligati vtrique tamen nouationis iure liberantur: cum vtriusque obligatio in huius personam a qua nunc stipulemur confluat.

¶ De solutionibus et liberationibus. Titu. iij.

☞ Debitor in diuersis summis ⁊ ex diuersis causis cum soluit vnam summam potest eligere in quam causam velit eam cedere: et si hoc facit et creditor tacet cedit in illam solam. si autem contradicit se inuicem impediunt: quia creditor recipere non cogitur: et sic in nullam cedit: si autem non eligat vel eligat: sed non incontinenti creditor potest eligere in quam cedat dummodo eligat similiter in continenti et illam causam in quam verisimiliter ipse eligeret pro se si esset debitor: scilicet in grauiorem. et si hoc facit et debita tacet similiter cedit in illam. si autem contradicit in nullam cedit: sed cogitur restituere. si autem nouiter eligat cedit in causam duriorem. et que sit durior hic declaratur: sed si neutra durior est cedit antiquiorem. Paulus.

Ulpianus. Lex. j.

Quotiens quis[g] debitor ex pluribus causis[h] vnum debitum soluit in arbitrio soluentis est dicere[i] quod potius debitum voluerit solutum: et quod dixerit id erit solutum: possumus enim certam legem dicere ei quod soluimus[k]. Quotiens vero[l] non dicimus id quod solutum sit. in arbitrio est accipientis cui potius debito acceptum ferat: dummodo in id constituat solutum in quo si ipse deberet esset soluturus quo etiam debito se exoneraturus esset si deberet. id est in id debitum[m] quod non est in controuersia[n]: aut in illud quod quis[o] pro alio fideiusserat: aut cuius dies nondum venerat[p]: equissimum enim visum est creditorem ita agere rem debitoris vt suam ageret. Permittitur ergo creditori constituere in quo solutum velit[q] dummodo sic constituat vt in re sua constitueret[r]: sed constituere[s] in re presenti: hoc est statim atque solutum est[t] debet.

Florentinus. Lex. ij.

Cum in re[v] agenda hoc fiat[x] vt vel creditori liberum sit non accipere: vel debitori non dare si alio nomine exolutum quis eorum velit.

Ulpianus. Lex. iij.

b ¶ Causis. principalibus: alias contra. vt. C. e. l. j. et de vsuris. l. si vsuras et dices. j. e. l. in his. §. imperator. et est ratio dicte. l. si vsuris. Additio. Dic istam glo. esse veram et bene dicere quando solutio est facta simpliciter electione a nemine facta secundum Bar. hic.
i ¶ Dicere. in ipsa solutione: vel iuxta ante: vel post. vt. C. de vsuris. l. si vsuras.
k ¶ Soluimus. vt. s. de pact. l. in traditionibus. et. C. eo. l. j. ⁊. j. eo. paulus. ⁊. s. de serui. l. si cui. in princi. et facit. C. de do. que sub modo. l. perfecta. et. C. de do. l. sancimus. §. ne autem. ⁊. s. de transactio. cum hi. §. si eidem. Accursius.
l ¶ Quotiens vero. alias quotiens vero: ⁊ alias ꝙ si.
m ¶ Debitum. hec exempla denotant verisimilitudinem non necessitatem. nam ⁊ si in non grauiorem causam constat per confessionem partium eum soluturum si deberet in eandem causam hic accepto feret secundum Azo. In alio quoque casu prodest electio incontinenti facta: quia si plures essent pares cause in vnam eligit. sol. quod potest prodesse ei si forte in electa causa non habet probationes in euidenti secundum Joan. et Azo. sed hoc non placet quibusdam vt iam dicam: sed ⁊ si nunquam eligit: vel ex interuallo decedit de omnibus pro rata. vt. j. eod. illud. et hoc casu prodesset ei eligere. Item quod de electione dicit intellige cum creditor eligit ⁊ debitor tacet alioquin si consentiat non est opus discretione cause: vel si dissentiat incontinenti repetit. vt. j. eo. l. ij. secundum Azo.

g ¶ Quotiens quis. Ut plene liqueat articulus iste: et intelligas vsque ad. §. si duos. dic ꝙ aut est causa principalis non vsuraria: aut est principalis vsuraria. In primo quando est principalis et non vsuraria si debitor elegit dicendo: ego soluo in talem causam / et creditor tacet id erit solutum: quia pactum in traditione appositum est seruandum. Preterea rei nostre certam possumus dicere legem: ⁊ sic loquitur lex ista in primo respon. sed et si debitor dicit soluo in talem causam: tamen creditor dicit. nolo in hanc causam inuicem se impediunt. vt. j. l. ij. et licet creditori non accipere / tamen cum damno suo: quia si deponitur ⁊ consignatur denegabitur ei actio postea ipso iure: alias ope exceptionis. Si autem debitor tacet et creditor elegit statim id erit solutum: dum tamen eligat in causam in qua si ipse debitor esset solueret. Igitur si aliquid debebatur sine controuersia aliquid non ⁊c. et sic loquitur secundum rn. huius legis. Si autem concordat creditor ⁊ debitor planum est. si autem nullus eligit incontinenti: tunc recurritur ad iuris potestatem. vt. l. ceterum. que est vt si in diem vel sub conditione debetur videtur id solutum cuius dies venit: et magis quod meo ⁊c. et potius ⁊c. in his

n ¶ Non est in controuersia. i. non debet constituere pro eo quod non est in controuersia: sed pro eo quod est in controuersia: vt sic vitetur controuersia. et repetitur in sequentibus duobus exemplis hec glo. Uel si intelligatur affirmatiue. i. illud quod non est in controuersia debeat solui. q. d. certum ⁊ liquidum: non autem id de quo dubium est per controuersiam: id est per negationem planum est. ⁊ sequentia legentur negatiue. vt j. l. iij. ⁊. iiij. vel dic aut per non ⁊ est plana.
o ¶ Quis. scilicet debitor qui non eligit vt dictum est: non autem dicas quis extraneus qui fideiussit pro debitore: quia illud esset grauius debitori. vt. j. e. ⁊ magis. ⁊. l. fina.
p ¶ Nondum venerat. immo potius in illud cuius dies venerat. vt. j. e. l. cum ex pluribus. ⁊ est sciendum ꝙ hec exempla denotant similitudinem: vt modo dixi.
q ¶ Uelit. id est velle debet vt subijcit. ⁊ sic ponitur in prin. decretorum. ⁊ statim hic colligitur.
r ¶ Constitueret. aliud in precio pignoris venditi. vt. j. eod. l. paulus. §. paulus. in fine.
s ¶ Constituere. scilicet creditorem accipiendum est.
t ¶ Solutum est. aliquid ⁊ si non totum.
v ¶ Cum in re. que fuit supple ne propter verbum futurum agenda necesse habeas dicere ꝙ tamen ante habeat fieri. ⁊. facit. s. de vi et vi arma. l. iij. §. cum igitur. ⁊. j. rem ra. ha. quo enim.
x ¶ Fiat. i. fieri debeat. s. electio creditoris vel etiam debitoris: vt subijcit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a
b
c
d
e
f
g

Eterum postea.i. post solutionem factam ex interuallo.

Non permittitur.constituere.

Nec res.quia creditor debet rem debitoris agere vt suam.

Videatur.sez creditor. Accur.

Suo.ses si soluturus esset.

Nomine.id est creditore.i.ita est verisimile. potest tamen esse eōtra. vtno.ff.e.l.ij.

Dictū sit.nec a creditore aliquo tēpore: quia prius mortuus est: nec a debitore. Vel dictum sit a creditore: sed ex interuallo vt statim dixit: sed fm hoc nulla videt differentia vt constituat sibi creditor electionem incōtinenti an taceat vteriꝰ. Sed Jo. dicit talem esse. nam vbi nil ab aliquo dicitur; z nulla sit gratuitꝰ cedit in antiquiorem. vt ſ. in his.ij. rñ. vbi vero creditor dnat sibi electionem etiam in nouas causam cedere potest. fm eiꝰ arbitrium. quod potest ei prodesse etiam in hoc: quia de nouo forte debito probationes non habet: sed de antiquo habet fm Jo. z Azo. sed hꝫ quibusdā displiceꝫ: quia fm hoc non ita debitoris vt suum gerat negocium. Item vbi neuter aliquid dixit: sed plures causę sunt graniores vel antiq̄ores cedat in vnā quāqꝫ pro rata. vt ſ. eo. illud. vbi vero habet electionem in vnam tm̄ eligere potest. sed Azo. aliter placet. cum enim sibi creditor seruat electionez etiam in leuiorem causaz accepto feret/et in quantumcunqꝫ velit dūmodo fic faciat vt in re sua faceret. nam et si rem suam gerere forte talis persona est que in leuiorem causam soluerer: si objicias quia re ergo dicitur creditorem videri accepisse in grauiorē? Rñ. ꝓsumptio est q̄ sic ageret suū negociū. ſ. soluēdo in grauiorem causaz. sed si aliter cōstat z in nō grauiorem causam cōputare poterit. Et sic no. ex p̄dictis q̄ aut debitor eligit z creditor cōsentit: aut eōtra creditor eligit z debitor ꝛsentit: z in his casibus non est opus his legibus. aut debitor eligit z creditor tacet. vt in prin. titu. aut econtra debitore non eligente creditor incōtinenti eligit et debitor tacet. vel dicit sciicet debitor erit vel esse debebit vel similia: vt in fcdo respon. prime. l. aut altero eligēte alter dicit. vt in. l. q. aut neuter eligit tunc. sed ex interuallo vel nūq̄. vt hac. l. ceterum. in prin. z in fi.

† Adde gl. z Bar. in. l. creditor. ſi duob⁹. ff. mandat. z in l. vti gritur. z ibi ang. cōmo. z oino. Bal. qui ita mā ia ē intricata. in l. ā paterna. C. ad vell.

b Venit. vt ſ. j. e. l. cum ex pluribus.

i
k

Et magis qō meo noie. facit. ff. ad trebel. l. si res aliena. in fi.

Satisdatio. id est cū fideiussore. hoc tamen patitur exceptionem. vt ſ. l. ob triginta. Accursius.

Ad his vero. ¶ Casus Dictū est. ff. e. l. ij. q̄ si neuter nec creditor nec debitor eligat in quam causam velit esse solutum q̄ videtur esse solutum in his nominibus quorum dies aut cōdito venit. Quid si duo debita cadunt in vnum diem in qō videtur esse facta solutio? Rñ. q̄ videtur facta in grauiorem causam: z est grauior causa siue grauius debitum quod sub satisdatione debet q̄ id quod sine satisdatione debetur. ff. sequentem vide per te ipsum. ¶ Apud marcellū. Debebas mihi centum soluenda p terminos: videlicet quolibet termino. xxv. tu tam tū cessasti in solutione q̄ vsure ascendunt vsq̄ ad. cc. nūc venis z soluis. xxv. ergo dico tibi q̄ volo ea tibi deducere in sortem z in vsuras: hic q̄ritur vtrum omnia ista. xxv. deducantur in sortem. ſ. xxv. z qō superest. ſez. v. deducentur in vsuras. An vero econtra: Rñ. q̄ primo deducuntur. xv. in vsuras: z qō superest. ſ. alia. xv. deducuntur in sortem: vt sic primo z ante omnia soluātur vsure: postea sors. Rationem accipe. in. l. sequen. Fran. Accur.

l In grauiorem causam. que sit grauior dic vt. ff. l. j. z. l. priori. z. j. eo. si quid ex famosa. z. l. cum ex pluribus. Sed contra. C. eo. l. j. z de vsuris. l. si vsuras. Solu. hic in pluribus principalibus. z est ratio vt not. in. d. l. si vsuras. Accur.

m In antiquoꝛ. Qualiter accipiatur antiquior. dic vt. ſ. e. l. si ex pluribꝰ. §. fi. z. l. vbi diciussor.

n Vsura.i. simpliciter. nō autem dicitur ad differentiaz additionalis. et facit. ff. l. priori. in fi.

o Liberet. si dicas q̄ q̄libet pro parte fideiussorat expeditum est. si vero dicas q̄ simpliciter et sic tenetur in solidum. vt in ſti. de fideiusso. §. fi. plures. Addubcdic q̄ soluēdo medietatez debiti pro vno eorū cū liberet et alter remanet obligatus: ſi hoc fiat creditore volente. Item plus dico eo in uito: nec obstat q̄ nō ad mittitur particularis. solu. vt. ff. o vsuris. l. tutor. §. luctus. misi in casibus quos no. ff. ſi cer. pe. l. q. dam. quia illud est sum nomine. hic aūt alieno. i. fideiussoris nomine soluebatur: z plerūq̄ cōsequitur quis per alium q̄ per ſenō potest. vt. ſ. de accep. z per iussuran. §. et ſi fideiussor. vel dicas q̄ hic non fuit solutio particularis sed solida. si enim erant ambo fideiussores soluendo non tenebantur nisi viriliter ex beneficio epistole diui adriani. vt inſti. de fideiusso. §. ſi plures. z. C. de cōstitu. pecu. l. si. ergo soluit pro vno dimidiaz soluit totum q̄ ille debebat. Aliud autem dicere si alio non soluendo existēte velim soluere dimidiā. p illo q̄ est soluendo z eum liberare: quia nō possum creditore inuito. et facit. ff. e. l. quotiens. z. ff. de fideiuſ. l. si stipulatus. §. fina.

p Debite. cuiliter. z naturaliter.

q Indebite. cuiliter: sed debite naturaliter.

r Soluitur. ab emptore pignorum.

s In vsuras. i. q̄ de iure vt solui m vsur. vt. ff. de pig. ac. l. cuz z sortis.

t Indebitarū. vbi par summa est vtrarūq̄ vsurarū. ſ. pro rata.

v Pro rata. Arg. ff. j. eo pupilli. §. pe. z. ff. de vā. infec. ſi finita. §. cum autē. z hoc ſi creditor nō eligit: qō potest. vt. ſ. eo. paulus. §. paulus.

x Verba. que non habemus.

y Illō ſint debite. nec ciuiliter nec naturaliter: z tunc cōsonat. ff. de condi. indebi. fi nō sortez. in prin. in eo qō dicit ſi sorti debitas ꝛc. z fm hoc recte legitur hec littera: quia simpliciter soluit vsuras nō dicendo quas vel in quas omnino ꝛc. Alij dicunt q̄ non sunt debite per stipulationē sed nudo pacto sic. ff. eo. z. j. eo. et tunc applica hunc versum principio nō sunt debite quas omnino ꝛc. vel fini. in sortem cedāt quas omnino ꝛc. i. quia omnino ꝛc. Si aūt recte legeris: ſez q̄ simpliciter in vsuras soluisset quas omnino non promisisset: tunc nō in sortem sed in vsuras naturaliter debitā cederet. vt i fine huius. §. Dices ergo simpliciter. i. nō dicēdo in sortē vel vsuras. Nec obstat. C. de vsur. li. si vsuras. C. eo. l. j. quia ibi naturaliter z ciuiliter debētur. hic vō vel nullo modo fm primū intellectum: vel naturaliter tm̄ fm alium. vt. ff. j. statim dicitur.

z Illō erat stipulatus. ſez creditor. vel. i. non ꝓmiserat debitor. sic. ff. de cōdi. indebi. ſi non sortem. §. ſi. ſ.

a Solutum. simpliciter.

b Exoluere. actionis iure vel pignoris retentione. vt. C. de vsuris. l. ſi vsuras. Accursius.

c Conuentione. que peti non poterat.

Repeti.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Repeti naturali causa inbidente repetitiones. vt. C. de vsuris. l. iij. et. l. per retentionem. Accursius.

b ¶ Non numerate. vt. ff. ff. sed si forte. duobus ergo modis hic exponet vt ibi dicimus.

c ¶ Non habebuntur. aliter est ei creditor pignus vendit. vt. ff. eo. paulus. ff. l. que est contra. et l. creditor. ff. l. et. ff. ea. l. ff. imperator.

d ¶ Apud marcellū. adiunge. cum. l. seq.

e ¶ Ec enī. Scripture. Not. ordinem non curari. sic. ff. de pe. l. quidā. et de dam. infec. si finita. ff. si plures. Sed arg. cōtra. ff. de fideicō. lib. generaliter. ff. si quis alienum. ⁊ in auc. de bene. ⁊ fal. ff. inordinatū. et ff. ad trebel. l. heredes. ff. si. ⁊ de vul. substi. l. ij. ff. primus. ⁊ de stipul. ser. l. si cōmunis seruꝰ. ⁊ de leg. ij. cū pater. ff. a te.

f ¶ Videatur. id autē agi videtur qō prīꝰ accessit: deinde principale cōputetur cum hoc ius desideret. vt. ff. l. proxi. ff. eidem autem.

g ¶ Si quid. ¶ Casus. Tu debebas mihi certū seruū aut certā furti. itez debebas mihi alia centū causa venditionis: tu solus ⁊ nullꝰ nostrū exputamus in qua causam soluatur: certe dicitur hic qꝫ videtur esse solutum in causam furti: qꝫ est grauior. item ex causa iudicati et non iudicati debitū vide tur esse solutū in causam iudicati. Item debebas mihi decē ex causa. l. ac quil. ⁊ alia decē causa vēditionis: certe si soluas nullo nostrū exputante in quā causam soluatur: videtur esse solutū i cām l. acquil. quia crescit per inficiationē. Fran.

h ¶ Si qd ex famosa cā. vt furti ⁊ tutele.

i ¶ Nō famosa. vt ex illis cōtractibus qui nō infamant. ⁊ facit. j. de regu. iur. l. si in duabus. et. ff. de suspect. tuto. l. he. enī. Accursius.

k ¶ Iudicati. que duriores est propter vsuras maiores. vt. C. de vsur. rei iudi. l. i. ij. ⁊ ppter id qō dicitur. C. de exec. rei iudi. l. si causam.

l ¶ Penali. ex cōuentione forte.

m ¶ Habet. facit. ff. e. cū ex plurib⁹. ff. e. l. i. ⁊ iiij.

Illud nō. ¶ Casus. Titꝰ debebat mihi. xx. ex causa vēditionis. item alia. xx. ex causa locationis ⁊ omnia ista debebat mihi soluere in vno die. solvit. xx. qꝫ recipio. ⁊ non dicit in quam causam soluat nec ego. dicit hic qꝫ media pars ex dicte deducētur in causam vēditionis. ⁊ c. in causam locationis pro equali portione. ff. eo. l. est plana. Fran. accur.

n ¶ Et dicrum. secus si antiquior. sit aliqua. vt. ff. eo. in his. in prin.

o ¶ Contractuum. quia ex nulla infamia contingit vel ex quolibet. vt. ff. de regu. iuris. l. si in duabus, qui autem contractus infament habes. ff. de his qui no. infa. l. j.

p ¶ Pro portione. nec curo an vna summa sit maior qꝫ altera. vt. eo. l. si in duabus. Accursius.

date repeti[a] non possunt: ita pro pio titulo non numerate[b] pro solutis ex arbitrio percipientis non habebuntur[c].

Quando mens legis est certa de ordine non curatur. b. d. Bar.

Apud marcellum[d] lib. xx. digestorum queritur: si quis ita cauerit debitori in sortem et in vsuras eius se accipere: vtrum pro rata et sortis et vsurarum decedat: an vero prius in vsuras: et si quid superest in sortem: sed ego non dubito quin hec cautio in sortem et in vsuras admittatur: sed prius in vsuras admittatur: tunc deinde si quid superfuerit in sortem cedat.

Paulus. Lex. vj.

Nec enim ordo † scripture spectatur: sed potius ex iure sumit id quod agi videat[e].

In causam que maius periculi comminatur in dubio solutum videt. Bal.

Ulpianus. Lex. vij.

Si quid ex famosa[g] causa et non famosa[h] debeatur: id solutum videtur quod ex famosa causa debetur: proinde si quid ex causa iudicati[i] et non iudicati debeatur: id putem solutus quod ex causa debeatur iudicati. et ita pōnius probat: ergo si ex causa q̄ inficiatione crescit vel penali[k] debentur: dicendum est id solutum videri quod pene habet[l] libera tionem.

Banc. l. intellige quādo neuter eligit incontinenti: sed si debitore non eligēte creditor incōtinenti eligeret posset eligere vna tantum. Pau.

Paulus. Lex. viij.

Illud non ineleganter scriptum esse Pompoñ. ait: si par et dictum[m] et contractuum[n] causa sit: ex omnibus summis pro portione[o] videri solutum.

Si seruus est adiectus nō potest solui domino. b. d. Bar.

Ulpianus. Lex. ix.

Si stipulatus sum mihi aut Sticho seruo Sempronij solui Sempronio solui non pōt: q̄uis dominus serui sit[p].

In obligatione quātitatis vel speciei certe solutio partis liberat a parte secus in obligatione generis nisi in eadem re reliqua pars soluatur. Bar.

Qui decem debet partem[q] soluendo in partem obligationis liberatur[r] et reliqua quinqꝫ sola in obligatione remanent. Item qui Stichum debet parte Stichi data in reliquam partem tenetur. Qui autem hominem debet partem Stichi dando nihilominus hominem debere non desinit: denique homo adhuc ab eo peti potest: sed si debitor reliquam partem Stichi soluerit: vel per actorem steterit quominus accipiat / liberabitur[s].

Adiectus nullo modo potest liberare nisi recipiendo solutionem. Bar.

Paulus. Lex. x.

Quod stipulatus ita sum mihi aut titio titius nec pe tere nec nouare potest: nec acceptum facere potest tantūq; ei solui potest[t].

In solutione que ad cōmodum pupilli nō cedit tutoris auctoritas nō requiritur. hoc dicit Bar.

Pomponius. Lex. xj.

Si stipulatꝰ fuero mihi aut pupillo[v] dari promisso: sine tutoris auctoritate soluēdo pupillo liberatur a me[x].

Solutio facta vero procuratori: vel etiam adiecto ad solutionem recipiendam liberat soluentem. idem si ei qui semel fuit procurator sed postea fuit renocatus si soluens ignorabat reuocationem: secus si sciebat: potestas tamen data adiecto ex forma contractus reuocari non potest. itez facta em ei qui nunq̄ fuit procurator adhuc liberat si habet ratam per creditorem: ⁊ ad hoc vt non incidat in penam ille qui de rato promisit debet incōtinenti ratam habere postq̄ sciuit eam factam: cum moderamine tamen quod iudicis arbitrio relinquitur. Paulus.

Ulpianus. Lex. xij.

Vero procuratori recte soluitur. Verum autem accipere debemus cum cui mandatus est vel specialiter[y]: vel cui omnium negociorum administratio mandata est. Interdum tamen ⁊

q ¶ Partem. vt quinqꝫ. Accur.

r ¶ Liberatur. Arg. contra. ff. de verbo. obli. iul. ff. sed dic vt ibi et recolas qō no. ff. de verbo. oblig. l. ij. in prin.

s ¶ Liberabitur. si postea reo pierit sine culpa sua. vt. ff. l. qui decē. in prin. et facit. ff. eo. l. qui hominem. ff. eo.

t ¶ Quod stipulatus. ¶ Casus. Cum stipulor mihi aut alij alternatiue alius nec nouare nec petere nec acceptum facere pōt: sed trū ei solui pōt. l. seq. plana est. Fran.

u ¶ Soluipotest. vt. ff. tit. l. cui recte. nec potest ei constitui. vt. ff. de constituē. pecu. l. sed et si. ff. si mihi.

v ¶ Si stipulatus fuero. ¶ Pupillo. pubertati proximo. et facit ff. si stipulatus. j. rñ.

x ¶ Ame. quia solutiōis non obligationis causa adiectus est: tūc enim nō liberaretur si obligatio ei fet acquisita pupillo: nisi cum auctoritate tutoris. Item. j. eo. si seruus dare decem contra. solu. vt ibi. Accursius.

Vero procuratori. ¶ Casus. Nec lege quattuor principaliter dicit. Primo dicit qꝫ si qs soluat meo procatori cui specialiter mandaui vt pecuniam reciperet: vel cui omnium negociorū administrationes dedi liberatur. Secundo ibi: in turdus tamen dici q̄ aliquando licet nō sit quis procurator si tamē ei soluatur liberatur debitor: sicuti contingit quando qs stipulat sibi aut titio: nam soluendo titio liberatur debitor. Tertio dicit. Pone: ego debebam tibi decem: tu mandasti mihi q̄ ea titio solueres: postea penitens manda sti q̄ nō soluerē titio ego ait ignorans te vetuisse solui: certe liberor. si autem seuero non liberor. Secus est si aliquis stipulatur sibi aut titio: qꝫ licet pbibeat stipulator ne titio soluatur: non cessat ei soluendo liberatur debitor quia stipulatio ista habuit tacitam conditionem vt ei possit solui quam conditionem stipulator nō potest mutare. Quarto dicit licet non soluat quis vero procuratori: si tamen non minus: id est creditor ratum habeat liberatur debitor: et debet habere ratum statim postq̄ fit: quod qualiter accipiendum est habetur in. l. sequen. Fran. Accur.

y ¶ Specialiter. vt. ff. eo. l. hoc iure.

z ¶ Administrationem. et libera fm quosdam nō als vt arg. ff. de procu. l. procurator cui. ff. l. sequen. et. ff. procurator. et. ff. mandato. et in curato

solui poterit? Respon. non. vt. ff. iudi. solui. l. iij. §. sed si forte ex liberis. In quibusdam tamen casibus exigitur speciale mandatum. vt. ff. de p cu. l. pomponius. Accursius.

a ¶ Non procurator. Argu. contra eos qui dicunt adiectū teneri actio ne mandati: q dicunt mandatum interuenire etiaz in absentia: licet non per nuncium vel per epistolam qđ est contra naturam mandati. vt. ff. de procurato. l. i. z pto eis ē ff. de verbo. obligatio. l. iul. §. i. Accur.

b ¶ Cuius. subaudi illi cui ius nomen stipulationi etc. Accursius.

c ¶ Sed z si quis. scilicet creditor.

d ¶ Liberor. ad hoc facit ff. de offi. presi. l. si forte. z institu. manda. §. idem si adhuc. z. ff. eo. l. cū gs. §. i. z ibi plenius dices. z ff. ad maced. l. si autem sciente. Sed argu. cōtra. ff. de manumiss. vin. l. si pater.

e ¶ Mihi. auctori legis.

f ¶ Non potuit stipulator. nisi vt. ff. eo. l. cuz gs. in princi. z. l. si quis stipulat? fuerit. x. in melle. §. i. z facit. ff. eo. l. aduad. z adiunge hunc. l. duas sequentes. Accur.

g ¶ Cōparatur. ad qđ est ff. de vi z vi arma. l. i. §. sed z cū quis. z. ff. de regu. l. hoc iure. §. i. z. ff. eo. solutam. z. ff. de iudi. licet. Sed argu. contra. ff. de his qui not. infa. l. quid ergo. Accur.

h ¶ Atum. Dñs debet. vtnō cōmittatur stipulatio ratā rem dominū habiturū contra procuratorem cui est solutū. z ff. ad hoc. l. rezra. ba. l. quo enim. i pn. z. ff. ad macedo. l. si filius fami.

i ¶ Certior. id est certus de pecunia soluta.

k ¶ In legato. neutraliter potest legi vt si pecuniz heres nō dederit. r. da. to. vt. ff. ad legē fal. l. i. §. ité si tale. Ité aliud erem plū. vt. ff. de adi. leg. l. iij. §. si quis titio. Ité aliud. vt. ff. manda. l. si heredi tatem. §. i. Et aliud. vt ff. de statuliber. l. si peculiū seruo. in fi. Ité in masculino genere legi potest vt si potuit redire titius legatus. vt. ff. quibus ex causis maio. l. si cui. in princi. z. §. fi. z de iudicijs. l. ij. §. plane. z. j. de re mili. qui cōueatum. in pn.

Quod si forte. ¶ Casus. Debebam titio decem: tu venis ad me et dicis. titius mandat tibi q̄ des mihi decem que ei debes: ego dico ostende litteras tuas siue procuratorium. tu respondes: ego promitto tibi q̄ ipse habebit ratam solutionem: solue mihi audacter. dixi: tuz contentus tibi soluere sub tali conditione q̄ si titius creditor meus non habeat ratum q̄ condicam a te istam pecuniam: z bene dixisti fiat: titius creditor non habet ratam solutionem: certeego potero condicere pecuniam istam a te. ¶ Sunt quidam. Ista. §. bene distinguit genera tutorum: et breuiter dicit q̄ omnibus tutoribus qui hic numerantur re cte soluitur. Cetera satis plana sunt cum. §. sequen. et vsq; in fi. legis. Francisc⁹ accursius.

l ¶ Competit. facit. ff. de cōdi. indebi. l. ij. in prin. et de condi. ob cau. l. si procurator. z. C. de condi. inde. l. creditoris.

m ¶ Honorarij. seu sui honoris gratia dati: vel dic id est a pretore dati: sicut dicitur honoraria actio a pretore inuenta: z p hoc est insti. de iure naturali. §. pretonum. prima placet / non secunda: quia non distinguitur inter eos qui dant tutores: tuebitur ergo hic tutor nc aliquis veret pupillum inuste. Accursius.

n ¶ Qui rei notitie. vt liberti. vt. C. de pericu. tu. l. j.

non procurator[a] recte soluitur: vtputa ci cuius[b] stipulationi nomen insertum est: veluti si quis stipuletur sibi aut titio.

¶ Mandatum potest renocari sed non facultas soluendi adiecto. h. d. Bar.

¶ Sed et si quis[c] mandauerit vt titio soluam: deinde vetuerit cuz accipere si ignorans prohibitum cum accipere soluam liberor[d]: sed si sciero non liberor. Alia causa est si mihi[e] proponas aliquem stipulatum sibi aut titio: hic enim et si prohibeat me titio soluere soluendo tamen liberabor: quia certam conditionem habuit stipulatio quaz mutare non potuit stipulator[f]. ¶ Sed z si non vero procuratori soluam: ratum autem dominus habeat quod solutum est liberatio contingit: rati enim habitio mādato cōparatur[g].

Iulianus. Lex. xiij.

Datum autem habere dominus debet[h] mox cuz primū certior[i] factus est: sed hoc cū quodam spacio temporis accipi debet: sicut in legato[k] cum de repellendo quereretur: spacium quod dam temporis affumitur: nec minimum nec maximum: et qđ magis intellectu percipi q̄ locutione exprimi possit.

Vlpianus. Lex. xiiij.

Quod si forte quis ita soluat vt nisi ratum habeatur cōdicat. si dominus solutionem rataz non habuerit: condictio ei qui soluit competit[l].

Solutio facta tutori qui nō administrat: potest tamen administrare si vult liberat soluentem. secus si non potest administrare: quia est sibi interdicta administratio per legem aut per iudicem vel testatorem. soluitio vero facta ei qui potest ab administratione repelli non tamen est repulsus adhuc liberat soluēte. hoc dicit Paulus de castro.

¶ Sunt quidā tutores qui honorarij[m] appellātur: sunt qui rei notitie gratia dantur: sunt qui ad hoc dantur vt gerant[n] et hoc vel pater adiecit vt vnus puta gerat: vel voluntate tutorum vni cōmittitur gestus vel pretor ita decernit. Dico igitur cuicunq; ex tutoribus fuerit solutum et si honorarijs (nam z ad hos[o] periculum pertinet) recte soluit[p]: nisi interdicta eis fuerit a pretore administratio[q]: nam si interdicta est non recte soluitur. Idem dico si sciēs qs suspectis postulatis soluat: nam his interim videtur interdicta administratio[r]: quod si iam remoto soluerit ei qui tutor esse debebat non liberabitur. Quid ergo si soluit ei in cuius locum curator erat constituendus[s]: vtputa relegato in perpetuum vl ad tempus: dico si ante soluit q̄ substituctus[t] curator[v] oportere liberari. Sed et si ab futuro causa reipublice soluerit recte soluit. Quinimmo et si absenti[x] soluit si modo non est alius in loco eius substitutus. Siue autem legitimi sint: siue testamētarij siue ex inquisitione dati recte omnibus vl vni[a] soluitur. Et qui notitie gratia datus est an recte soluatur videndū est: quia ad instruendos contutores datur: sed cum tutor sit (nisi prohibitum fuerit[b] ei solui) puto liberationem contingere[c]. ¶ Curatori quoq; furiosi recte[d] soluitur. Item curatori non sufficientis[e] sibi vel per etatem: vel per aliam iustaz causam[f]. Sed et pupilli curatori recte solui cōstat. ¶ Pupillum[g] sine tutoris auctoritate nec soluere posse palaz est: sed si decerit nummos non statim sient accipientis: vendicariq; poterunt. Planc si fuerint consumpti nummi, statim liberabitur.

¶ Pupillus soluēdo sine tutoris auctoritate non transfert dominiū pecunie quia non potest alienare: ideo non liberatur nisi

3 ¶ Absenti. reipublice causa tutori.

a ¶ Vel vni. oia fiūt etiam cum vno nisi vt. C. de auc. pre. l. fi.

b ¶ Fuerit. facit. C. de pecu. tu. l. j.

c ¶ Contingere. hoc si cum iudice facta fuerit solu. vt. C. de admi. tuto. l. sancimus. fm quosdam. Tu dic etiaz sine eo sed datur restitutio. vt in fi. qui. alie. lic. §. nunc admonendi.

d ¶ Recte soluitur. vt z. ff. de cura. furio. l. consilio. §. fi.

e ¶ Non sufficientis. bis casibus soluitur fm distinctionem illam cum soluitur pupillo z. vt no. C. si aduer. fol. l. j. z insti. qui. alie. licet. §. nūc admonendi. z facit. j. l. priori.

f ¶ Causam. qz dat? est bonis. z facit. ff. de acq. here. l. pupillus.

g ¶ Pupillus. z sic non repetit. vt z. ff. si cer. peta. l. non omnis. §. si pupillus. Sed contra. ff. de condi. indebi. inter dum. Solu. hic tale debitum erat qđ expediebat pupillo fore solutum: ibi naturale debitum tātum erat: vel hic vsurarium ibi non: vel vt ibi. Et adde distinctionem quam no. C. si aduer. fol. l. ij.

¶ Pupillo.

PUpillo. ¶ Casus. ¶ Pupillus non potest accipere debitum sine tutoris auctoritate. Sed ponamus q̄ pupillus non petit debitum sed delegat alteri: an hoc facere possit: Rñ. q̄ non. Si tamen aliqs pupillo soluerit. ⁊ postea iterum pupillus petat: si nummi soluti sunt salui pupillus repellitur doli mali exceptione. Fran.

a ¶ Pupillo. sed nec delegare vt debitor liberetur etiam si nummi accipientis fiant. et facit. ff. tit. j. l. nouare. ℌ. pupillus. in procuratore dic vt. j. eo. l. debitores.

b ¶ Salui sint. hoc quali ter intelligitur. babes. j. eo. in pupillo.

c ¶ Sūmouebit. ne iuris occasione trahat ad iniquum compendium. vt C. pemp. l. cū. ⁊ facit. ff. l. pri. ℌ. pe. ⁊ q̄ ibi not. item facit. ff. de except. in pupillo. ⁊ de except. do. apud celsum. ℌ. si quis.

¶ Ub conditione. ¶ Casus. Debebā tibi decē sub cōditione: si nauis ex asia venerit: tu me ante cōditionē exhibitem liberasti: post existit conditio: certe videor liberat? fuisse eo tempore. quo me liberasti. Idem est in solutione facta ante cōditiōis aduentum: quia conditione existente videt debitor liberatus eo tēpore q̄ soluit. Fran.

d ¶ Olim. licet aliud sit in veritate: quia tantum cōdi. existente obligatur: et per consequēs liberatur: nec enim liberatur ante q̄ obligetur. vt. j. de accep. l. q̄ō in diem. ⁊ arg. ff. tit. j. l. quotiens. ℌ. sed si id. et idem intelligo in sequēti casu: quia demus existente cōdi. liberatur inveritate: licet fingatur tempore traditionis pecuniæ liberatus. Hoc autem ✣ quod intelligat iam olim liberatus. in primo casu. l. prodest: quia si tempore acceptationis nullos habebat creditores et tempore conditionis habet multos: non possunt per paulianam revocari liberationem: quasi in fraudem factam: quia fingitur liberatus anteq̄ isti essent creditores: et sic cessare fraudem. ad q̄ō est. ff. q̄ue in frau. credi. l. j. in fi. Item in secūdo casu non cōmunicabitur hec pecunia inter creditores qui post traditionem pecunie ceperunt esse creditores ⁊ missi sunt in possessionem bonorum vtpote cum diu sit q̄ vere vel fictitie recessit de bonis debitoris. Item nota q̄ fingit lex aliquid quod est impossibile: sic etiaz potest fingere quod nullum est / et sic potest intelligi. C. de donatio. inter virum ⁊ vxo. l. antepenult. faliceꝫ vt fingatur domina fuisse a tempore collate in eam donationis.

e ¶ Et hoc. scz q̄ tempore alio liberetur p̄o vero: ⁊ alio liberatus fingatur. accidit etiam si solutio re ⁊c. nam ⁊ in superiori casu imaginarie fit solutio: in inferiori fit re. vt institu. quibus modis tol. ob. ℌ. itē per acceptilationem. fingitur ergo liberatio tempore traditionis pecunie: sed p̄o vero existente conditione liberatur. Aliꝫ vt. ff. dicunt sic: ⁊ hoc si solutio ⁊c. scz q̄ alio tempore traditur pecunia ⁊ fit accipientis: ⁊ alio fingitur tradita: scz tempore existentis conditionis: q̄ñ nō placet.

f ¶ Accidere. als accedere: ⁊ als accidere.

g ¶ Facta est. ⁊ sic fingitur liberatus: sed p̄o vero conditione existente liberatur. Item ⁊ q̄ fingitur liberatus tempore traditiōis pecunie: hoc enim dicit hec lex: siue dicas dominum pecunie translatuꝫ tempore traditionis siue non: sed an dominium pecunie sit translatum cum pecunia traditur? Videtur hic dicere q̄ sic. sed ecōtra q̄ non. ff. de acq. pos. l. qui absenti. ℌ. si quis. que est ętra. Sol. hic nō fiunt facta: ⁊ q̄ō ōz facta est. i. facta fingitur: ⁊ fm hoc due sūt fictiones. Hic prima q̄ tunc fingitur liberatus. Secūda q̄ fingitur dominium pecunie translatum: ſz p̄o vero non est translatū. Aliꝫ dicūt ecōtra. ſ. q̄ hic est translatū statim: et q̄ in contrario dicit q̄ demū existēte condītione. ſ. de fictione: sed p̄o vero est translatū. Aliꝫ dicūt ecōtra. ſ. q̄ hic est translatū statim: et q̄ in contrario dicit q̄ demū existēte condītione. ſ. de fictione: sed p̄o vero est statiz. vel hic fuit data pecunia sub modo per vt: ibi sub conditione per si. vel hic voluit facere pecuniam statim eius cui dabat sub conditione: antecedendo in solutione. Ibi autem noluit rem fieri cius cui tradebat nisi conditio existeret. Nec obstat q̄ō dicit: de dit q̄ eam sub conditione: q̄ conditio fuit vt cederet in solutum: nō autem in translatione dñij: et sic habetur ac si simpliciter tradidisset quo casu transisset statim dominiū. vt. ff. de iure do. l. fed nisi. ⁊ fm hoc non obstat in eodem tit. de iure dot. si ego. ℌ. si res. ⁊. ff. de dona. l. ij. ℌ. si pecuniā. et si cer. peta. l. nō omnis. vel forte aliud est in pecunia que vsu cōsumitur q̄ fit in specie. ℌ non valet. vt dī. de dona. l. ij. ℌ. si pecuniā. ⁊ facit. ff. si cer. peta. l. non omnis. ℌ. ⁊ cum pecunia. Accur.

Idem. Lex.xvij.

CAssius ait: si pecuniam alicui dedi: vt eam creditori meo: soluceret: si suo nomine[h] dederit[i] neutrum liberari me: quia non meo nomine data sit: illum q̄ alienam dederit: ceteruz mādati[k] cum teneri: sed si creditor eos nūmos sine dolo malo consumpsisset: is qui suo nomine[l] eos soluisset liberat: ne si aliter obseruaret creditor in lucro[m] versaretur.

¶ Si ad reuocationem mandati sufficit vnum illud ignozari oportet a debitore soluēte si requiruntur duo sufficit ignorari vnum vt liberatio competat: licet reciens sciēter furti teneatur. hoc dicit Bartolus.

Ulpianus. Lex.xvij.

SI quis seruo pecuniꝫ erogendis p̄posito soluisset post manumissionem: si quidem ex contractu domini sufficiet[n] q̄ ignozauerit manumissum: quod si ex causa peculiari q̄us sciret manumissum si tamen ignozauerit adēp tuz[o] sibi peculiuz liberat? crit. Utroq; casu aut[p] manumissus si interuertenti causa id fecerit: furtum domino facit[q]. nam q̄ et si debitori meo mandauero vt titio pecuniam soluceret: deinde titiuz vetuero accipere: id q̄ ignorans debitor titio simulanti se p̄o curatorem esse soluerit / et debi

h ¶ Si suo nomine. p se cū ⁊ ipse deberet eidem.

i ¶ Dederit. ad quod est C. si quis alteri vel si. l. multum.

k ¶ Mandati. ⁊ etiā furti. vt. ff. de fur. si q̄s vxori. ℌ. iul. ⁊ facit. ff. manda. l. si. vero non. ℌ. dedi. ⁊ de nego. gest. si pupilli. ℌ. si quis pecuniam.

l ¶ Suo noīe. sed anteq̄ consumat ratum habere possum. vt. C. de do. l. si tibi. Accur.

m ¶ In lucro. q̄ō esse nō debet. vt. ff. de condi. indeb. l. nam hoc natura.

SI quis seruo. ¶ Casus. Habebam seruum stichum fidelem bominem q̄ misiui prouinciam quandā vbi mibi debebatur ma gna summa pecunie vt eā recuperaret: quedā debita recuparauit: quedam non. Interim ego manumisi stichum: post manumissionē venit vtrum ipsi liberentur: Distinguit vtrū ista debita que soluta sunt post manumissionem fuerint contracta ex contractibus dñi: an ex contractibus peculiaribus. primo casu necesse est q̄ ignozauerint eum debitores manumissum fuisse quando soluūt ei: si vero hec debita sunt facta ex cō tractibus peculiarib? tunc nō nocet debitoribus si sciunt eū manumisſum q̄ soluūt: si tñ ignozāt ei peculiū esse ademptū: in vtroq; casu ite stichus tenetur dño actione furti si causa intercipiendi hanc pecuniam a debitoribus. ⁊ probat hoc ratione tali: nā si debitori meo mandauero vt pecuniam soluat titio meo creditori: deinde vetuero titiuz accipere: titius autem simulans se p̄ocuratoꝛem esse hanc pecuniam recuperet: cōmittit furtū. debitor tamen liberabitur. Fran.

n ¶ Sufficit. ⁊ necesse est. ad quod est. ſ. eo. l. quod seruus. ℌ. si. als si sciret mutatum statum deberet credere mādatum reuocatum. vt instī: mādati. ℌ. et huic.

o ¶ Ademptū. q̄ presūmit q̄ non sit ademptum. vt. C. de pecu. eius qui me liberta. l. j. ⁊ facit. ff. p̄o emptore. l. qui fundum. ℌ. seruus. ⁊ de pact. si vnus. ibi: sic enim ⁊ bis ⁊c. C. eo. l. si eū. ⁊. ff. de actio. ⁊ obli. seruꝰ. in fi vnus. ibi: sic enim ⁊ bis ⁊c. ff. de actio. ⁊ obli. seruꝰ. in fi vnus. ibi: sic enim ⁊ bis ⁊c. ff. ⁊. ff. si cer. pe. l. eius. ⁊. j. eo. ℌ seruus. j. rñ. Accur.

p ¶ Utroq; casu aut. i. cum soluit ex contractu domini vel causa peculiari ⁊ liberatus est debitor.

q ¶ Domino facit. id est debitori: q̄uis eam cogatur actori cedere si vult se tueri erecep. creditori autem non potest acquiri: quia nihil vnq̄ in illa re habuit. vt. j. de furtis. l. si vendidero. ℌ. si vnus. fm quosdam. sed hec glo. non videtur bona hic cum ibi loquatur de conditione furti hic autem de actione furti. dabitur ergo creditori quādo ab initio acceptit vt domino acquireret: licet postea interuerterit et debitor liberatus

bitur:ceterum si ab initio habuit animuz lucrandi furtum faciet ꝯ̃o in cuius permansit ꝯ̃no.vt.j.eo.cum quis.§.j.fm quosdam.ad qꝺ est.j. de fur.l.falsus.§.i.ɔ.l.si is qui rem.§.iul.

g ¶ Liberabitur.si non animo interuertendi acceperit ab initio:vt mos do superiori casu nota.ɔ facit.ff.de procura.l.si procurator.ɔ.C. de fur. l.falsus.ɔ.j.e.l. cum qꝺ.§.i.ff.eo.l.vero procurator.

Hugitiuus seruus. ¶ Casus. Stich⁹ seruus meꝰ a me fugiens furripuit mihi nummos ꝙs dedit mutuo titio: ꝛ ꝙ titi⁹ est mihi obligatus.si aũt titius cristiana bat hũc stichũ liberũ esse et ei soluerit: liberabit a me. Quid autes si ille titius nõ recupauit istos nũmos ꝙs iussit titius debitorem alicui alteri soluere ɔ itaq; ratum habuit? Certe hoc casu non liberatur a me.ɔ est ratio: qꝛ primo casu quando soluit tur ipsi stichꝰ intelligũtur nũmi fieri mei ɔ qua si mihi soluti. alio vo casu non ita est ſꝛ quando iussit aliq; soluere pecuniã Franciscus.

b ¶ Se gereret.nõ diu alꝰ defineremꝰ possidere. vt ff. de acquir. pos.l.ij.§. si seruus. ɔ ideo mihi nõ quereret possessionem ꝙ dominiũ.vt.ff. de acqui. pos.l.j.§. sed ɔ pẽ. et de acgr.re.domi.l. si seruus me⁹.ɔ.l.hõliber.§. quicqd. Jtẽ nõ credit sibi beriũ.vt.ff. de acq. pos. l.p eum.§.p feruuim.fm quosdam. Sed qd ad rũbũ de possessiõe.nõ emde possessione grẽda vel dominio hic tractaf: sed de obligatione personali que querif domino p̃sentiũ quãtũcũq; fugitiuum.vt.ff. de verbo.obli.l.seruus vetante.ɔ.ff. mãda.fi mandauero.§.fugitiuus. Accur.

c ¶ Obligari.facta consumptione.prius aũt habeo reivendi.quia seruꝰ nõ potuit dominiũ transferre.vt.ff.si cer.peta.rogaſti.§.fi.

d ¶ Liberari.imo nõ videf liberari.vt.j.e.l.q boiem.§.fi nullo. in fi.§. solu.hic credebat liberum: ibi seruũ ꝙ uis nõ fugitiuũ.vnde nõ debuit ibi temere soluere ei:vel ibi fcieba fugitiuũ hic nõ:cui soluendo valet cultura obstare ꝓn.illius.§.Tertio hic de equitate liberaf:ibi de rigore nõ. vel ibi debebaf pecunia ex venditione:hic ex mutuo: ɔ pot esse ratio: quia duo volebat ibi emptor.f.dominiũ rei ɔ se liberari. Hic aute tiũ liberari qꝺ facili? cõsequitur vel non liberatur ibi:ſcz a rei vendi. Alij dicunt qꝺ hic liberatur per exceptiones,ibi nõ:ſcz ipso iure.arg.ff.si cert. pe.cũ fundus.§.i. vel fm alios:forte aliud.ff in venditore qui de sola culpa tenetur ꝙ in debitore qui soli creditori tenef soluere:vnde cũ strictius ꝙ teneaf soluendo ipso iure liberet:qꝺ nõ placet.

e ¶ Mãdauero.hic.ff.si cer.pe.l.cũ fundus.§.i.fed certe imo videtur qꝛ sic.vt.ff.mãda.fi mãdauero.§.fugitiuus. Solu.vt ibi. vel dic aliud in venditore qui de sola culpa tenef vt ibi: ꝙ in debitore qui soli creditori tenetur soluere:qꝺ nõ placet per.l.ff.si cer.pe.cũ fundus.§.j.

f ¶ Seruus meus.etiam non fugitiuus.

g ¶ Debitorẽ.vt ɔ.ff.ti.j.l.nõ ideo.ɔ de pac.l.si vnus.circa pnin.

h ¶ Nouãdo.de hoc vt.ff.ti.j.l.fi.in prin.

Jrẽ meã. ¶ Casus. Debebam tibi rem aliquã ex cã legati vel alia causa:ut am rem ego obligani titio: postmodũ illã tibi solui: an li seruiana vel hypothecaria. Fran.

i ¶ Si rem meã.aut debeo specẽ.ɔ fic debeo dare vt non possit vllo modo auelli vel euincꝛi:aſi nõ liberor: vt hic.ɔ.j.eo.qui sibi aut titio. et.ff. ɔ.ff.de actio.emp.rõ.i.rñſo.ɔ de lega.ii.meui?.§.pe.ɔ.j.eo.l.q res.j. rñ.hoc fortemsit cã precesserit obligationes:vt in eo qui puenit ad liberatem.vt.ff. de ẽbo.obli.l.si seruũ.§.fed ɔ si sit quidã. in fin.§.fi autem in genere necesse est corpus sic solui vt auelli non possit. vt.j. eo. l. cum quis.§.qui hominem.ɔ.l.qui decem.§.fi. Item no,vt.j.e.etiam.ɔ.l.q sibi.sed fallit in casibus no.ff.si cer.pe.quidam.

k ¶ Debitam.puta ex legato.

Jꝺ decem. ¶ Casus. Stipulatus sum a titio decem:postea stipulatus sum a seio hoc modo. sei promittis mihi qꝺ solues :ꝓmittimus ex his decem fuero a titio cõsecutus;ille promittit.facio conuenire titium et condẽnari:certe seius propter hoc non liberabitur:quia forte titi⁹ nõ erit soluẽdo: si autem fecero prius conuenire seium certe titius in nullo liberabitur:nã est incertũ an seius sit aliqd debiturus. Nam si titius totum soluerit certum est qꝺ sei? nunq; fuit debitor cũ promiserit sub condicione si non totum fuero a titio cõsecutus:cum ergo totum sim cõsecutus eum ergo totum sim cõsecutus deficit conditio. ɔ.ff. sequens plana est. Fran.

l ¶ Consecutus fis. id est consequi poteris.

m ¶ Egeris. male quia primo titium deberes cõuenire. Accur.

n ¶ Liberabitur.per conuentionem seu inutilem siue pẽdet causa siue absolutus sit seius. Sed qd si de facto condemnatus fuit ɔ exactus? videtur teneri titius quasi auctor ex sua astutia habeat. argu.ff. de here.ven.l. venditor.ex.ff. de contraper l.ff. certum peta.l.ff.ij. respon.ɔ facit.ff. de verbo.obliga.l.decem.ɔ de his qui deiec. vel effu.l. perceptione.ɔ.j. de verbo.signifi.l.ff.si ita a te stipulatus.

o ¶ Debiturus sit.ante titium excussum.

† Colligeris ista.l. q de põt inutus ɔ ignorans liberaris:sec obligari. cõcat. cert. in.ff. de cõle. distin iiij.

p ¶ Q. id est quia.

q Jluſſami. facit.C. de pactis.l.filius.ɔ.C. de rebus credi.l. nec filius.ɔ.ff. qõ quisq; iur.l.ij.§.fi filius. Accur.

Solutionem. ¶ Casus. Titius fecit conuenire debitorem suum in iudicio:seius obtulit se ꝓ eo debitore in iudicio dicens se velle accepere iudicium pro isto debitore:queritur vtruꝛ iste debitor liberef? Jſi. qꝛ sic.etiam inuitus ɔ ignorans. Fran.

r ¶ Solutionem. scz faciendam a nobis accipiendo alius in se pro nobis id est soluendo liberamur:nos etiam inuiti ɔ ignorantes:vt hic. et ff. de ne go. gest.l.soluendo.et in ſtitu.qui.mo.tol.ob.in prin.ɔ arg.j.eo. l.si debitor tuus.ɔ.ff.titu.i.§.ſtichum.§. fin.item iudicium accipiendo alius pro nobis animo nouandi ɔ transferendo omnino iudicium in feliberamur inuiti.vt.ff.titu.j.l.delegare.et de in rem ver.l.si ꝓ patre. ij.rñſo.ɔ de interrog.act.l.qui ex parte.ɔ.l.qui seruum. Et not. qꝛ talis est grãmatica hic in legendo titius nos audiuimus;sed licet debitor sit inuitus creditorem tamẽ velle oportet naꝛ nemo eum agere cogit.vt.C. vt nemo inuitus.l.i.nec solutionem recipere: verũtamen potest offerri/ ꝙsignari/ɔ deponi:ɔ fic inuito creditore liberatur debitor.vt.C. de vsu. Jacceptam. Item quod dicit aliam suscipientem iudicium pro alio cuꝰ liberare inuitum.videtur cõtra in auf.vt omnes obe.iudi.ff.si vero alter.ibi:si quid ipſi ɔc. Solu.ibi procuratoꝛio nomine non animo nouãdi.vnde potest debitor aliam constituere ɔ illum non habere etiam credit ore inuito vt ibi.ɔ.ff.fami.hercif.l.plane.hic autem in rem suam p curator esse volebat ɔ animo nouandi. Jtẽ ad vtruꝛ videf contra.j.de regu.iur.l.inuito.ɔ.l.inuitus. Sol.illa in priuilegiis.vt dixi in.l. inuito. Item solutione liberoꝛ: ipso iure.vt insti.g.mo.tol.ob.in pn. ſꝛ in tus dicio liberoꝛ ꝙ exceptione tm̃ fm Al.vt.C. de pac.l.post ven.ɔ de interro.ac.l.g ex pte.vel veri? dic ꝙ ipso iure si agaf ab vtroq;. nã ɔ hic alis assignanẽ vt paria solutio ɔ iudiciũ:vtb.ɔ.ff.ti.j.l.delegare.ɔ de in rem ver.si ꝓ patre.fm Azo. Jtẽ hic nouatio iudicio accepto olim ꝑsume baf bodie nõ fic:misi exprimaf verbis. vt insti. qui.mo.tol.obli.§.preterea.ɔ qñ fit nouatio iurabit de calũnia talis ꝓcurator in rem suã.vt no.C. de iura,calũ.l.ij.§.finaũt re⁹. Jtẽ an repetat a dño ꝙ quo subijt.

iudiciũ?

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

iudicium: Rñ. fic. si eo animo accessit: als nõ. vt. ff. de interro. act. l. qui rum. ⁊ vbiq; tamen iurat de calum. nam ⁊ fideiussor conuentus in rat: is repetat a reo. Alcur.

¶ Si fideiussor. ¶ Casus. Duo erant debitores titij sẽz meuius et scius: ⁊ quilibet in decem: ego fideiussi pro ambobus in dena: ⁊ fic ego teneor in. xx. si ego soluo viginti liberat vter q; meuius ⁊ scius. si autem soluo. x. uterũ vter q; liberatur p̃ dimidia parte: ⁊ quilibet liberatur i q; nq;. Quid autẽ si tãtu soluo quinq;: quis reus erit releuatus? Rñd. ille de quo actũ est: si vo nihil inter nos actũ est q̃s debitorum releuet? dedu cenda est ista summa in antiquiores debitũ: si autẽ soluo. xv. si appareat qd est actus: tunc ille de quo actum est erit releuatus in decẽ: alter vo in quinq; si autẽ nõ appareat quid est autũ: tunc antiquior debitor releuat in. x. alter autem in quinq;. Fran.

a ¶ Vbi fideiussor. fideiussit pro vno in. x. pro alio in alia. x. Jo.

b ¶ Siue. xx. sẽz simul.

c ¶ Siue dena. i. vna. x. primo: ⁊ ex eis vtrunq; pro medietate liberat. et alia. x. scõ: et ex eis similiter vtrũq; pro medietate liberat. ista ꝑpter cõiectatem portionũ nõ attendit h antiquũ debitum. vt. ff. dict. ¶ Item cẽ nu merus par est. Scõs im par. vñ ⁊ supi⁹ melio⁹ diuidi pot: vñ cũ soluit de cem p̃esumit q; voluerat vnũquẽq; p quinq; liberare. Sed. ¶. nõ admittit hoc qñ aliq̃d est ãtiq̃⁹ altero. ⁊ facit. ff. de cõdi. ide. l. pene. §. si falso. Et nota q; h scribit Jo. x. ⁊ x. non sunt. xx. q̃ patet: q; diuisungit siue. xx. siue dena. q̃s est verũ si per se vnaquæq; x. considerentur non si cõiungantur.

d ¶ De quo actum est. vt et. ff. eo. l. i.

e ¶ Inspiciendũ. vt. ff. in bus. in prin.

f ¶ In decẽ. sẽz erit libera tus ille de quo actũ est.

g ¶ Et alia. sẽz decem.

h ¶ Quinq;. i. in quinq; erunt releuata.

EX parte. ¶ Casus. Pater meꝰ debebat decẽ titio: moriens autẽ me instituit heredem ⁊ fratrem meum: ego solui ista. x. insolidũ/ credens me debere tota. x. dicitur hic q; possum ꝺicere a creditore q; nq; que nõ debebam: in aliis quinq; liberor: ab eo. ¶ Donamus autem q; anteq; condicam illa quinq;: altera pars fratris mei obuenit mihi: ⁊ sic tenebar ad tota. x. certe si velim tũc repetere a creditore poterit me repellere doli mali exceptione. Fran.

i ¶ Tota soluerit. ¶ si ipse solidũ deberet ei cui solvit. ⁊ dices. ff. vt indebita. vt. ff. de fideiuss. si testõ. §. i. in fi. §. qñ suo nõie soluit: als cõtra. vt. ff. de condi. inde. si pene. §. i. ⁊. C. de peti. here. de hereditate.

k ¶ Accreuerit. ad qõ est. ff. si pars here. pe. l. ij.

l ¶ Obstare. remedio cõpensatiõis q̃ in stricti iuris iudicijs fiebat olim ope exceptionis. hodie ipso iure. vt insti. de ac. §. in bone fidei.

SI creditor. ¶ Casus. Titius mutuauit mihi centũ ꝑ quib⁹ obligauit sibi fundũ: et feci pactũ q; si nõ soluerẽ in termino conuento ipse posset vendere fundũ. termino adueniente non soluo: qua propter creditor vendit fundum: ⁊ accepit pretium sẽz. c. an ego sum liberatus? Rñ. q; sic. Idem si ipse creditor remisit fundũ ipsi emptori: als ab alio

Vbi fideiussor[a] pro duobus in dena fideiussit: obligatus est in. xx. ⁊ siue. xx.[b] siue dena[c] soluerit vtrũq; reum liberabit.

Sed si. v. soluerit videamus quez ex reis releuat in. v. erit ille releuatus de quo actũ est[d]: aut si non apparet antiquũ debituꝫ erit inspiciendum[e]. Idem ⁊ si. xv. sint soluta si quidem apparet quid actuꝫ fit in decez ⁊ alia[g] in quinq;[h] erũt releuata: si vero non apparet ex antiquiore contractu decem et ex alio quinq; erunt releuata.

¶ Qui soluit plus sua pro parte heredi tatis portione reperti illud plus: nisi portio coheredis sibi accreuerit. Hoc dicit ¶ Paulus de castro.

Pomponius. Lex. xxv.

EX parte heres institutus si decẽ q̃ defunctus ꝑmiserat tota soluerit[i]: p parte qdẽ qua heres est liberabit: p parte aũt reliqua ea cõdicet: si fi anteq; cõdicat ei accreuerit[k] reliqua pars hereditatis: ctaꝫ p ea pte erit obligatus: ⁊ iõ cõdicẽti idebitũ doli mali exceptionẽ obstare[l] existimo.

¶ Preciũ preceptũ ex vẽditõe pignoris vere vel ficte liberat debitorem: nisi vendi tio retractabilis sit. h. d. ¶ Pau.

Idem. Lex. xxvj.

SI creditor fundum pignoratum vendiderit: ⁊ quãtuꝫ ei debebatur recꝑerit debitor liberabitur. Sed et si accepti emptori precium tulisset creditor vel etiã ab eo stipulatus[m] esset debitor nihilominus liberabit. Sed et si seruus pignoratus a creditore venierit q̃diu redhiberi possit non liberabitur[n] debitor: sicut in quolibet pignore vendito q̃diu res inempta fieri possit[o].

¶ Si in re soluta deficit aliquod ius: liberatio non contingit. h. d. Bar.

Ulpianus. Lex. xxvij.

CTiam circa stipulationem[p] et ex testamento actiones si esset stipulatus vtrq; ibi: sed ⁊ si seruus. Sed ⁊ si seruus. Creditori meo pignorati seruum p̃o. xx. nõ soluo. ipse creditor vendit seruum: dicitur hic q̃ ego nõ liberor infra tp̃a qb⁹ pot⁹ seruꝰ redhiberi. i. infra ser mensẽs: q; actio redhibitoria durat ser mensib⁹: sed illis tranfactis ego sum liberatus: sicut euenit in quolibet pignore vento q̃diu potest res fieri inempta. Fran.

m ¶ Stipulat⁹ esset. animo nouandi.

n ¶ Non liberabit. sẽz oño vel in ꝑpetuum: ẽ ad tps. vt. ff. de pigno. act. l. nec enim. ⁊ de distra. pig. l. rescriptum. §. i.

o ¶ Possit. q̃ esse pot si forte emerat debitor cuz pacto adiectionis in die. vt. ff. de l. die adie, l. vbi.

CTiam. ¶ Casus. Vebeas mihi fidem ex stipulatione vel ex testamẽto. Tu soluis mihi eum: sed nõ ꝑmittis de euict. q̃h q; semp possum petere fundũ debitum q̃diu desit aliq̃d iuris huic fundo. lex. ſe. clara est. Fran.

p ¶ Circa stipulationem. nedũ in scriptis bone fidei: ⁊ da exẽplum de stipu. ff. de l. si rẽ. ⁊ de actio. ex testa. da. vt. ff. ẽ actio. emp. l. si heres. ⁊ de lega. ij. meui⁹. §. pe. sed videt nõ ꝑma: sed de dolo agi. vt. ff. de dolo. l. ꝛ eleganter. §. non solum. q̃ est ff. Solu. h nõ satisfacit i eo quod specialiter ꝓmisserat: vel sine ꝓmissione tenebatur. vnde non est liberatus ibi totuz quod ꝓmisit dedit: licet dolo suo deterius factum. argu. C. ad exhiben. l. exhibitionis. secus in contractu bone fidei vbi indistincte agitur ꝑma. vt. ff. commoda. l. iij. §. si redita. cetera die vt. d. §. non solum.

q ¶ Iuri. i. de iure restat circa rẽ aliquid faciẽdũ.

r ¶ Supererit. faciendũ: vt de euict. ꝓmissio. vt et. ff. de verbo. obl. iul. §. i. ⁊ facit. ff. de vẽ. ob. stipulatio ista. §. si qs forte. ⁊. ff. l. si rẽ. ⁊ i. c. qui res. in pñ. ⁊. l. q̃ sibi. §. i. ⁊. l. qui decem. §. pe. ⁊ in fi. de l. §. si cui.

s DEbitores. Si pecunia. ita demus sed in eo qui vero tutori soluit: dic vt. ff. eo. l. pupillo. Alcur.

CUm stichus. ¶ Casus. Quando due species ꝓmittuntur duobus creditoribus non potest vni vna solui: alteri alia: sed debet cuilibet dimidia solui: secus est in summis: quia possunt solui cuilibet vna summa: sicuti si tu ꝓmittis duobus. xx. potest cuilibet decem soluna summa: sicuti si tu ꝓmittis duobus. xx. potest cuilibet decem solvna summa: sicuti si tu ꝓmittis duobus. xx. potest cuilibet decem solvere: quia in summis ꝓmissis apparet hoc actum: vt dimidiatur actio p numerum. Lex sequens plana est. Fran.

t ¶ Homines. ſ. specialiter designatos: alioquin cõtra. vt. ff. de ver. obli. l. in executi. §. ꝓ parte. ⁊. l. in stipulationibus. ⁊ hoc est. naz ambigua est ⁊c. nam in genere fuit ita facta ꝓmissio.

v ¶ Ambigua. id est confusa propter generalitatem. + quando scilicet in genere facta esset ꝓmissio.

x ¶ Duobus modis. et in specie et in numero. et facit. ff. de condi. inde. l. si pene. §. si falso. ⁊. ff. si certum peta. l. nam et si fur. in fi. ⁊ de verb. obli. §. si centum.

y ¶ Si debitor. Actionem. vel dicas q̃ debitor obtulit / consignauit / et depositum: et tunc ipso iure denegatur actio. vt. ff. de depositi. §. si pecuniam. Vel dic q̃ obtulit in iudicio et tunc denegatur ope

+ Que è dè gnal: tas est eutnãda. cõ cor. tex. ⁊ ibi glo. in. c. ad ff. extra de rescrip.

exceptionis. vt. ff. de pigno. actio. si rem. §. fi. Vel tertio dic q extra ius fuit oblata ꝛ postea amissa. vt. j. e. l. qui decē. in prin. ꝛ de excep. doli. l. si opera. Sed huic est ꝯtra. j. eo. creditor. Sol. vt ibi. Item eides contra. ff. de arbi. sed si posses. Sol. ibi non fuit amissa. et facit. ff. de condi. ex lege. l. fi. et de administra. tuto. l. tutor pro pupillo. §. fi. et. C. de v̄sur. l. acceptam.

Idem. Lex. xxxj.

Inter artifices ¶ longa differentia est et ingenij et doctrine et institutionis: et ideo si nauem a se fabricandam qs ꝑmiserit: vel insulaꝫ edificandaꝫ: fossamue faciendam: ꝛ hoc specialiter actum est vt suis operis id perficiat: fideiussor ipse edificans vel fossam fodiens non consentiēte stipulatore nō liberabit reum. Quare etiam si illis stipulationibus fideiussor accesserit per te nō fieri quominus mihi ire agere liceat: prohibens ire fideiussor stipulationem non cōmittit: et si patientiam ꝓcessationem efficiet quo minus cōmittatur stipulatio.

Inter artifices ¶ Cæsus. Tu eras bon⁹ scriptor: ita q̄ nullus melior erat in hac ciuitate ꝙ tu: ideo ego eligens industriā tuā constituere operas tuas vt mihi libꝝ scriberes: tu locasti libꝝ scribendū alij an liberteris? Rñ. q̄ non. q̄ ego elegi tuā industriam ꝛ iō non potes aliuꝫ locare tuo substituere: ꝛ sic intelligē de quolibet artifice cui⁹ industria eligit. Lectera vide h in glo. Fran.

Facit an q̄ onus legēdi assūpsit postea alijs legare. de q̄ est glo. q̄ allegat ista ter. in ca. §. ualr. l. fi. legere. & col la. in prag. sanct. circa medium ibi: ꝛ verū possit relinqua ad istud addo bar. in l. nemo. ff. de duo. reus. et ibi Alexan. & deum.

Ingenij. id est studij quod ingenio querit cultura laboris: ꝛ nature: id est naturalis ingenij: vel ad idem. i. ingenij naturalis.

Doctrine. vel q: melius scit docere: vel quia melius est doctus.

Institutionis. i. ordinationis faciēde ꝓpe: vt institute doctrine.

Specialiter. videtur antē hoc agi cū dicit ꝓmittis te facturū: vel facere foueam: vel missiliū sit verisimile vt fi est monachus: ꝑmisso vel missiles quo casu per aliuꝫ faciendo poterit liberari.

Reū. etiaꝫ simili opa. est enī alioꝝ artificiū fideiussoris ꝙ rei: ꝛ ideo non id qđ ꝑmissum est videtur solutū. Sed cōtra. ff. de duobus reis. l. nemo. Sol. hic agit inter partes vt etiā diuersoꝝ bereditū ope intelligant. ité facit. ff. de leg. iij. l. fideicō. §. fi. ꝛ. ff. de statulib. ſtichum. §. fi. ꝛ de cadu. tol. ne autem.

Quare. similitudines facit inter eas que sunt in faciendo: ꝛ illas que sunt in non faciendo vt patiendo q̄ etiam in faciēdo dici possunt. vt. ff. de verbo. obli. l. vbi autem. §. qui id.

Patientiam. scz fideiussor.

Cōmittatur. reo ꝓhibente. ꝛ cōmittat aduersus se reuꝫ: ꝛ facit. ff. de verbo. oblig. l. cum filius. §. i. et si stipulat⁹ fuerim. in princ. vides ergo q̄ fideiussor non tenet ex mora sua et est hoc ideo: q: quotiēs factum in stipulatione cōtinetur promissor ad duo tenet. ad factum. s. ꝛ ad interesse: fideiussor ad solū interesse: sed in quodaꝫ casu iꝫ factū sit in obligatione tenet fideiussor ex mora sua. vt. ff. de ope. liber. l. si libertus.

Ergo. non manumisso: vt differat a sequēti: vel dic manumisso in vltima voluntate vt etiam differat a sequenti.

Mortuū. als videt peculiū ademptū: ꝛ sit nō liberaꝫ soluendo ei. vt ff. si cer. pe. l. eius. §. placebat. ꝛ. C. de pecu. eius qui me. liber. l. i. iꝫ sit contra. ff. de instit. si quis mancipys. §. fi pubes. solu. vt in. d. l. eius.

Adtam. quo tempore maxime dubitatur: quia nullius in potestate esset. Idem tamen est etiam hereditate adita.

Si manumisso. scz inter viuos.

Ignoraret. est enī iusta ignorantia cum inter viuos sit manumissus. vt. C. de pecu. eius, qui liber. me. l. i. ꝛ facit. ff. si quis seruo. ij. fri. ꝛ. ff. de actio. ꝛ obli. l. ferui. in fi. ꝛ. ff. de condi. indebi. si non sortem. §. qui filio. et. j. eo. quod seruus. ij. fri.

Ignorauerit. sed si scit mortuum tacite reuocatum mandatum scire debet. vt instru. manda. §. recte. et. ff. manda. inter causas. §. j. ꝛ de donatione. l. hoc iure. §. si quis dederit.

Ui sibi. ¶ Cæsus. Tu promisisti mihi aut titio fundum cornelia num: tu potes ipsum soluere titio ꝙ est additus in obligatiōe ad solutionem. ¶ Donamus ergo ꝙ ipsi titio soluisti dictum fundum: venit sempronius qui dictum fundum euincit a titio. queritur nūqd ego possim agere cōtra te ad fundum? Respon. q̄ sic. ꝛ ponit exemplum: ficuti si hominē aliqs mihi promiserit qui erat statuliber: ꝛ postea perductus est ad libertatem quam mihi soluerat: certe possum ab eo iterū hominē petere. ¶ Qui stichum. Titius promisit mihi stichū aut pāphilus: titius hō furibūdus vulnerauit stichū: ꝛ sic cum mihi soluit. querit an liberet? Rñ. q̄ non. sicut etiā nō liberaret: si soluī stichum promisisset ꝛ euꝫ vulnerauit soluisset. ¶ Ites qui. Iste. §. quasi idem dicit qđ supra: scz q̄ si qs debet hominē ꝛ offert eum vulneratū nō liberatur. Idem si accepto iudicio vulneratū offerat vl vulneratū ab alio ipse offerat non liberat. Fran.

Qui sibi aut titio fundum. in spē. als non valet. vt. ff. de verb. obli. l. ita stipulatus.

Actionē. pristinam. vt. ff. de verb. ob. iuſ. j. et. C. de trā sac. l. si p fundo. ff. ex stipulatiōe. ff. e. l. etiā. ff. de act. empt. l. datio. i ꝑn. ꝛ de rei ven. l. ex diuerso. §. vbi. ff. j. e. qui hominem. §. j. in ꝑn ci. Accur.

Si hominem. in genere. nam secus contingeret si certus homo ꝑmissus esset. vt. ff. de verbo. oblig. l. is qui alienum. ff. l. si seruum. §. sinauté. que sunt cōtra. ꝛ facit. ff. de cōdi. inde. neratius. ꝛ j. eo. l. cum quis. §. qui hominem.

Cum dando. hic ꝛ inferioribus casibus dic non liberatur. f. ab hac actione de dolo: sed a pristina liberatur: vt in cōtrario. ff. de dol. l. elegāter. §. non. solum. similis lectio est. ff. manda. l. si mandato meo. §. fina. vel aliter si a se vulneratum offerat sine precio deteriorationis et illo nolente accipere perierit: postea non liberatur debitor: si creditor habuit iustam causam non accipere: alioquin aliud esset. vt. j. eo. creditor. ꝛ. l. qui decem. in princip. et eo casu loquitur hic. et quod dicit dando id est dare volente: et daret. i. dare vellet. sic. ff. de verbo. obligatio. Si stipulatus sum dare. nam post dicit offert: si autem daret et ille acciperet: hoc ipso videtur remittere precium deteriorationis vt liberetur ab actione qua tenebatur. vt argumen. ff. si quis cau. l. ij. in princ. ꝛ de eo quod cer. loco. l. fi. ergo dabitur ꝓ eo ꝙ deterior: est factus actio de dolo ꝛ sic loquitur ler illa et eleganter. Vel aliter de stricto iure necesse est dare actionem de dolo cum alia non sit: liberatur enim dando: et sic loquitur. l. et eleganter: sed de equitate non liberatur: et sic datur pristina: et ita de equitate non datur de dolo. Vel dic rem hic esse solutam et non dari pristinam actionem ad deteriorationem: sed ad cetera damna rerum suarum distractarum datur de dolo: vt ibi. et in eadem. l. §. si ꝓcurator.

Si ve vulneratum. Secus si ab alio. vt. ff. loca. l. sed et de damno. ite: et quando a se dic sine causa. als non tenetur. vt. ff. de verbo. obliga. l. qui seruum. Accurſius.

Qui hominem. in genere ꝓmissum.

Vulneratum. a se vel ab alio.

Non liberabitur. expone vt. ff.

Si hominem. scz in genere ꝓmissum.

Condemnādus. tenebatur em in genere. vt. ff. posuit. secus si in specie. vt. ff. loca. sed ꝛ de damno.

Ui hominem. ¶ Cæsus. Stipulatus sum a te mihi aut titio dari decem aut hominem. tu soluisti partem hominis titio: statimq; mihi

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

mibi soluisti decẽ: certe tu potes partem hominis condicere a me quasi mea voluntate titio solueris indebitũ. Idem iuris eẽ si titius mortuus esset cui partem hominis solueras. ⁊ postea. x. soluerit mibi. nam tu potes mecum stipulati sunt hominem a gaio: gaius soluit partem pamphilo titio ⁊ partes istchi mei ⁊ diuersorum hominum partes ipsius duob⁹ reis stipulãdi soluit / an liberetur gaius? Respõ. q non. si vero tñ pamphili partes vtriq; soluisset: tũc liberaret. quia cõmunis obligatio hãc naturam hz vt qõ duobus soluitur vni videatur eẽ solutũ. Idem est in duobus fideiussoribus q si vni hominẽ promiserit: nõ liberant solutẽ partes diuersoꝝ hominũ: sed bene soluendo partes vni⁹ hominis vtriq; reo stipulandi. ¶ Stipulatus sum. ℣. promisisti mibi. x. aut titio hominem dare: tu soluisti titio hominem an sis liberatus? Rñ. q sic. ℔ anteq̃ tu dares hominem titio ego poteram. x. petere.

¶ Si titiꝰ. ꝑbũ boiez eo q̃ adesse nõ poteras oĩb⁹ negocijs meis ꝓpositꝰ postea vetuit eũ administrare negocia mea ignorãtibus debitoribus meis: ipsi soluerunt huic titio: an liberent? Rñ. q sic. er quo ignorauerunt eũ esse revocatũ ab admistratiõe: ⁊ reddit iurisco. pulchrã rõnẽ ꝑmi dicti: q̃ q aliquem ꝓpomit oĩb⁹ negocijs suis videt etiã debitoribꝰ suis manere vt illi soluãt. ¶ Si nullo mãdato. Tu q debebas mibi. x. putabas q̃ mãdassem titio vt pecuniã a te exigere: et sic ei soluisti. certe tu nõ libereris: quia nemo soluendo dicit q se offert negocijs alicuꝰ liberat. ¶ Et cuꝫ fugitiuus. Stichꝰ seruꝰ meus fugiẽs a me rẽ aliquã mibi surripuit: ⁊ cũ esset in alia puncia vbi non cognoscebatur geres bat se ꝓ libero: ⁊ rẽ meaz vendidit: emptor soluit ei ꝑcũ. q̃rit vtrũq; a me liberet? Rñ. q nõ. ¶ Si gener. Semproniꝰ dedit bertam filiam suam in vxorẽ Scioꝝ dotẽ mille aureoꝝ. solutũ est aliq̃ causa matrimonii: sed gener soluit dotez sẽp ꝓnio socero suo ignorante filia: dicit hic q ipse gener nõ liberat nisi filia illã solutionem ratã habeat: nam filia est parteps huius obligationis. ¶ Si debitorem. Seius erat debitor meus in. c. iussi eum titio dare hanc pecuniam cui volebam donare. c. titius hanc summam accepit ea mente vt eam mibi daret non ꝓ se retineret: an seius debitor liberetur a me? Rñ. q sic. sed z si titius postea hanc pecuniam mibi det fiet mea. ¶ Quidam filiũfami. Titius vendidit cuidam filiofamil. equum ꝓ. c. aureis: z fideiussores ab eo accepit. iste titius mstituit heredem istum filiũfami. qui iussu patris sui aduit hereditatem: hic q̃eritur vtrum pater possit cõuenire fideiussores? Respõ. q̃ non. quia quotiens ille qui accipit fideiussores ab aliquo reo: et mstituit reum heredem / fideiussores liberantur: quia non possunt eidem ꝑ eodem teneri. ¶ Si predo. Aliquis puta seius possidebat hereditatem nullo titulo: sed tanq̃ predo exegit debita a debitoribus hereditarijs: conuentus est iste predo petitione hereditatis a titio et victus ita q̃ cum alijs fructibus et rebus restituit etiam debita que exegerat. quẽritur vtrum debitores liberentur? Respon. q sic. ℔. sequens planus est.

tibi aut titio dare promisit[a]: si titio partem hominis tradiderit mox[b] tibi. x. numerauerit: nõ titio sed tibi[c] partem hominis condicet quasi indebitũ[d] tua voluntate titio soluerit. Idemq̃ iuris erit etiam si mortuo titio decez soluerit[e] vt tibi potius q̃ heredi titij partem hominis condicat.

¶ In obligatiõe generis solutione partium in diuersis rebus nõ contingit liberatio: etiam si fiat diuersis personis vel a diuersis. h.d. Pau. de cast.

¶ Si duo rei stipulandi hominem dari stipulati fuerint: et promissor vtriq; partes diuersoꝝm dominuz dederit: dubium non est quin non liberet[f]. Sed si ciusdẽ dominis partes vtriq; dederit liberatio contingit: quia obligatio cõmunis[g] efficiet vt quod duobus solutum est vni solutuz videatur: nam ex contrario cuz duo fideiussores hominẽ dare spoponderit: diuersoꝝ quidem dominum partes dantes non liberabuntur[h]: sed si ciusdem dominis partes dederint liberabuntur.

¶ Solutio facta adiecto de eo quod est in solutione liberat soluentem a principali creditore etiaz de eo qõ est in obligatione. hoc dicit Paulus de castro.

¶ Stipulatus sum mibi decem aut hominem titio dari: si homo titio datus fuisset promissor a me liberabitꝰ: et anteq̃ homo daretur ego decem[i] petere possum.

¶ Reuocatio mandati non nocet debitori soluenti in cuius notitiam non peruenit. hoc dicit Bar.

¶ Si titiꝰ oĩbus negocijs meis ꝓpositꝰ: deinde vetuero eum ignorantibꝰ debitoribus administrare negocia mea: debitores ei soluẽdo liberabuntꝰ[m]. nã is qui omnibus negocijs suis aliquẽ ꝓponit intelligit etiaz debitoribꝰ mãdare vt ꝑcuratoribꝰ soluant[n].

Qui perpetua. Tu debebas mibi. c. aureos feci tibi pactum de non petendo: si tu soluis potes repetere: et ideo si ex duobus reis promittendi alter fecerit pactum ne ab eo petatur: si soluat / nibilominus alter coreus suus remanet obligatus: quia soluens potest pecuniam repetere. Franciscus accursius.

¶ Soluens falso procuratori qui nũq̃ habuit mandatum non liberatur: etiam si soluat bona fide credẽs ipsum habere mãdatum. Item si habuit mandatum et fuit reuocatũ: ⁊ soluens hoc sciebat vel scire potuerat. h.d. Paulus de castro.

¶ Si nullo mandato intercedente debitor falso estimauerit voluntate mea pecuniam se numerare non liberabitur: et ideo procuratori qui se vltro alicnis negocijs offerret soluendo nemo liberabitur[o]. ¶ Et cum fugitiuus[p] ꝓ libero se gerebat rem vendidisset rñsum est emptores fugitiuos solucntes a dño liberatos non esse.

¶ Restitutus dotem profectitiam patri sine voluntate filie nõ liberatur a filia: ideo potest repetere. h.d. Pau.

¶ Si gener socero ignorante filia dotem soluisset[q] non est liberatus: sed condicere socero põt: nisi ratũ filia habuisset[r] et ꝓpter[s] mo dum similis est gener ei qui absentis ꝑcuratori soluerit: et quia in causas dotis particeps et quasi socia[t] obligationis patri filia esset.

¶ Soluens alteri de mandato creditoris liberatur: licet ille nõ recipiat eo animo quo creditor solui mandauit. h. dicit Paulus de castro.

¶ Si debitor: em meũ iussero pecuniam titio dare donaturus ei: q̃ tu titius ca mente acceperit vt nũmos meos faceret nibilominꝰ debitor liberabitur: sed si postea titius eandem pecuniam mibi de disset[v]: nũmi mei fient.

¶ Si debitor succedat creditori liberantur fideiussores: licet bereditas momento penes eũ nõ remaneat: sed acquiratur patri in cuius est potestate. ℣. Pau.

¶ Quidam filiũfamil. a quo fideiussorem acceperat heredem instituerat: quesitum est si iussu patris adijsset hereditatem an pater cuz fideiussore agere pt: dici põt quotiens reus satisfandi reo satis accipiendi heres extiterit fideiussoretiã solui ei. vr. ℣. c. l. q̃ si forte. ℣. i. itẽ ⁊ g̃ fiali mãdato videt mandare vt creditoribus soluatur. vt. ℣. de 2di. in dcbi. l. si procurator. ⁊. j. l. q̃ libet. ⁊. ℣. de ꝑcura. l. procurator. cui libera. ⁊. l. seq.

o ¶ Nemo liberabitur. vt. ⁊. ℣. de condi. in debi. si vrbana. ℣. nam ⁊ si seruus. ⁊. q̃ si nec. ⁊. ℣. si cer. pe. l. cum fundus. ℣. i.

p ¶ Et cum fugitiuus. ummo cõtra. ℣. eo. fugitiuus. in fi. sol. vt ibi. et facit. ℣. de pecu. l. libera.

q ¶ Soluisset. solu. matri. ⁊ idem est si soli filie soluisset.

r ¶ Habuisset. vt. ℣. de neg. ge. si ego.

s ¶ Et ꝓpe. nã nõ est ꝑcurator sed particeps obligationis vt filia vel socius: ⁊ ideo dicit ꝓpe modum.

t ¶ Socia. nõ est sic socia vt sint duo rei stipul. q: nõ si vni soluaꝫ cõtingit liberatio ab altero: ex q̃ actionem eis esse cõmunez: q: filia mortua competit patri in solidũ. Item patre mortuo vel ea emãcipata filie competit patri in solidum. vt. ℣. solu. ma. l. ij. ℣. j. ⁊. l. ij. ⁊. l. dotez. ⁊. C. de rei vxo. petit in solidum. vt. ℣. solu. ma. l. ij. ℣. j. ⁊. l. ij. ⁊. l. dotez. ⁊. C. de rei vxo. actio. ℣. ⁊. hoc. ⁊. C. solu. ma. l. ij. ⁊. l. filie. ⁊. ℣. eo. l. si filia. ℣. qui in vita. ⁊ ℣. ad. l. fal. pater filiam in prin.

v ¶ Mibi dedisset. ⁊ tradidisset: sed interim cuius est? Respon. debitoris non. argu. ℣. de acquiren. pos. l. quod meo. ℣. si furioso. Sed argu.

a ¶ Is promisit. ergo est ℔ alternatio rerum ⁊ ꝑsorum. Also.

b ¶ Mox. ad est postea.

c ¶ Sed tibi. in eum enim competit conditio indebiti cuius nomine solutio est facta. vt. ⁊. rem rata. ℣. si indebitũ. in princi. ⁊. l. si sine. ⁊. rñ.

d ¶ Indebitum. ℣. 6 ex postfacto apparet. vt. ℣. de 2di. ide. si nõ sorte. ℣. si decẽ. Item facit argu. ℣. eo. fugitiuus. in fi.

e ¶ Titio. nõ eadez rõ est totius ad partẽ. vt i hac l. i. rñ. ⁊. ℣. j. nam ⁊ soluẽdo totum hominẽ insoluẽdũ liberat: soluendo partem ꝓ parte nõ liberatur: ad qõ est. ℣. de verborum obliga. l. ij. circa ꝓncij. ⁊ de lega. j. si quando. ℣. heres.

f ¶ Soluerit. sez tibi.

g ¶ Nõ liberet. id est non liberatur: ⁊ als est gn. et als est quin nõ. ⁊ facit. ℣. l. ꝓtort. in prin.

h ¶ Dõs. idẽ cũ sint socij res est cõcãda: ꝙ tñ sunt due ⁊ vnicuiqꝫ sua ꝓpria est quesita. vt. ℣. de duobus reis. l. eandẽ. ℣. fi. ⁊. l. iij. in fi. Accur.

i ¶ Ison liberabitur. facit. ℣. de 2di. inde. l. si nõ sortem. ℣. fi. ⁊. ℣. de optiloga. l. seruo generaliter. et. j. ea. l. ℣. pe.

k ¶ Liberabit. q: aliud ꝑ alio dare põt volenti credituri. vt. ℣. de ꝓst. pecu. l. j. ℣. antepe. ⁊ dicit bera bitur sez ꝑ exceptionẽ nõ ipso iure. vt. ℣. de verbo. obli. l. fi. ℣. cũ mibi.

l ¶ Decem. que sola erãt in obligatione.

m ¶ Liberabunt. ipso iure si bona fide acceperat vt soluã faciat dño alioquin per exceptiones. vt vt. j. e. cum quis. ℣. j.

n ¶ Ut ꝑcuratoribus soluant. sic etiaz ꝓhibendo administrare ꝓhibetur

contra. ff. de vi et vi arma. cuz fundũ. et. j. e. cum quis. §. si debitorẽ. Itẽ titij nõ: qr nõ habuit animũ vt sibi acquireret vel donaret: et dissensus impedit donationem. vt. ff. si cert. peta. l. si ego. Item creditoris non qr non volebat queri sibi: sed postea cum ipse ratum habet: vel accepit pecuniam fit sua et sic fingitur retro fuisse sua: sed in veritate nullius interim fuit. vt diximus. ff. de nego. gest. l. si ego.

a ¶ Liberari. immo videtur q pr possit fideiussores conuenire: quia nullo momẽto videt hereditas fuisse penes filiuz. vt ff. de acquirẽ. here. l. placet. et sic videt q debitor non successit creditori: et ideo extinguitur obligatio pr̃cipalis imo pater successit creditori. R. hic non respõdet questioni: sed dicit quoti etc. at in q̃stione premissa non successit debitor. i. filius vt dictum est: igitur non cõfunditur obligatio: et sic poterunt conueniri fideiussores. vel aliter lz tantum filius teneat tamen pater conuenire fideiussores non potest: qr ipse est heres creditoris nomine filij/ et ex filij persona: inde est q legata ex filij persona soluit. vt. ff. de lega. j. l. cum filio. et ideo cum ex psona filij agat: tam filius q̃ fideiussores sunt liberati hẽditate patri per filium acq̃sita: vel aliter pecunia mutuata filio conuersa fuit in rem patris. vl' iussu pr̃is erat mutuata filio: et sic tenebatur pater de in rẽ verso/ vel quod iussu. vñ cuz ipse successerit creditori confusa est obligatio et sic fideiussores liberati. et facit. ff. de fideius. l. heres a dbitore. §. fuo tuo. et de peti. here. si qd. §. fi. et. l. sed et si lege. §. si minori. et de cõdi. indebi. l. si vrbana. et ad velle. l. tutor. et de fideius. vrãnius.

b ¶ Liberabũtur. vt et. ff. de le. ij. l. si qs duobus.

c ¶ Partem. Iam a titio quinq3 solutis. ad quod est. ff. e. l. j. §. j. et. ff. de cõdi. indebi. si non sortem. §. penul.

res iõ liberari[a]: qr p eodem apud eundem debere nõ possent.

☞ Solutũ predoni et ab eo vero heredi restitutum liberat soluentem. Bal.

¶ Si predo id qd a debitoribus hereditarijs exegerat petenti hereditatez restituerit/ debitores liberabunt[b]. ¶ Si decez aut hominem dari stipulatus fuero et duos fideiussores accepero titiũ et meuium: et titi9 quinq3 soluerit non liberabitur priusq̃ meuius quoq3 quinq3 soluat. Et si meuius partem[c] hominis soluerit vterq3 remanebit obligatus.

☞ Eadẽ solutio nõ põt parere liberationem et repetitionem. h. d. Bar.

¶ Qui perpetua exceptiõe se tueri potest: solutum repetit[d]: et ideo non liberabitur[e]: quare si ex duobus reis promittendi alter pepigerit[f] ne ab eo peteretur: q̃uis soluerit[g] nihilominus alter obligatus remanebit[h].

☞ Debitor meus ex contractu celebrato cum seruo meo soluendo liberatur a me etiã si erat alienatus vel manumissus dũmodo hoc ignoret vel saltem peculij ademptione. Pau. de cast.

Ulpianus. Lex. xxxv.

Quod seruus ex peculio suo credidisset: aut deposuisset id ei siue venisset: siue manumissus[i] esset recte solui potest: nisi aliqua causa intercederet ex qua itelligi possit inuito eo cuius nunc seruus fuisset ei solui. Sed et si quis pecuniam dominicam ab eo feneratus[k] esset: si pmissu domini seruus negocium dominicum gessisset idem iuris[l] est: videtur cñi voluntatem domini eos qui cum seruo negocium contraherent/ et ab eo accipere et ei soluere.

d ¶ Repetit. vt. ff. de condi. indebi. l. qui exceptionem. et. ff. ad macedo. l. cum tamen. Accur.

e ¶ Liberabitur. ab illa obligatiõe in efficaci qua tenebat: et est bona ratio quia duos cõtrarios effectus eadẽ. sol. nõ operat: vt hic. et. ff. de condi. inde. l. cũ his. §. j. et. ff. de triti. l. alius. ibi: cũ igit etc. sed cõtra. j. eo. in numerationibus. in fi. Solu. vt ibi.

f ¶ Pepigerit. ergo nec pactio: quia non erant socij prodest correo. vt ff. de arbi. l. si duo. et de lib. leg. l. iij. §. j. et de pac. l. idem in duobus. nec solutio quia repetitur pecunia: secus in accep. vt in cõtrario. ff. titu. j. l. si rem. §. j. Accur.

g ¶ Soluerit. s. ille qui postea pacto facto fuerat liberatus.

h ¶ Remanebit. quia ille qui soluit repetit.

Quod seruus. ¶ Casus. Habebã seruũ cũ peculio suo: iste seruus mutuauit pecuniã aliquibus: postea est vẽdit9 vl' manumissus queritur vtrũ debitores ei recte soluãt id qd ex peculio mutuauit: Rñ. q sic. nisi appareret aliqua manifesta causa qua posset cognosci dominũ noluisse illi seruo solui: idem est si iste seruus gessit negocia dñi: cetera clara sunt. l. seq. vide per te. Fran. accur.

i ¶ Manumissus. vel non manumissus. vt. ff. eo. l. fugitiuus. in fi. nisi dñs sit mortu9: et h scit debitor. vt. ff. eo. l. si seru9. et si cer. peta. ei9 qui.

k ¶ Feneratus. i. mutuam accepisset.

l ¶ Idem iuris est. quia liberat soluens et ignorans eum alienatum vel manumissum. vt. ff. e. l. si quis seruo. et facit. ff. depo. l. quod seruus. e. ff. titu. j. l. non ideo nouare.

m ¶ Si pater meus. Petissem. et sñia contra me lata fuisset.

n ¶ Consumpsisse. i. me nõ amisisse aliquo nato ex vxore postea: sed male putant: qr in quartam saltem mihi p̃iudico. vt. ff. si pars here. peta. antiqui. et de suis et legi. l. in testamẽto. §. est autem.

o ¶ Egisse. et bene qr etc. vt. ff. si pars heredi. pet. l. illud. et sic me totũ amisisse: quia obstabit exceptio rei iudi.

p ¶ Partẽ. qr illam recte potui petere: et ideo in illa obstat mihi exceptio rei iudi. in ceteris non. vt ff. de re iudi. l. si mater. §. eãdem. sed certe nec prima quorundam nec scda Iul'. sentẽtia tenet: quia ego nõ potui petere nisi quartã et in illa obstabit mihi exceptio rei iudica. vt. d. l. antiqui. et. l. j. i fi. et facit. ff. de iudic. l. sz et si restituat. §. fi. et de rebus du. l. vtrum.

☞ Sententia absolutoria p̃iudicat actori in eo q ex postfacto apparebit ipsuz petere potuisse: alteri vo nõ p̃iudicat. Paulus de castro.

Iulanus. Lex. xxxvi.

Si pater me9 pregnãte vxore relicta decesserit et ex causa hereditaria totuz hoc quod patri meo debituz fuisset petissem[m]: nihil me consumpsisse[n] quidam existimant: sed si nemo natus sit recte me egisse[o] quia in rerum natura verum fuisset me solum heredem fuisse. Iul'. notat et verius est caz partem[p] me perdidisse pro qua heres fuissem anteq̃ fuisset certum neminem nasci: aut quartam partem: quia tres nasci potuerunt/ aut sextam: quia. v. Naz et aristoteles scripsit quinq3 nasci posse: quia vulue mulierum totidẽ receptacula habere possunt: et esse mulierem rome alexandrinam ex egypto que quinq3 simul peperit: et tamen habebat eos incolumes: et hoc i egypto affirmatum est mihi.

☞ Fideiussor soluens noĩe rei pro parte sua se solum liberat. h. d. Pau.

Idem. Lex. xxxvij.

Quotiens vn9 ex fideiussoribus suam partem soluisset tanq̃ negociũ reo gessisset: perinde habendũ est ac si reus ipe vni9 fideiussoris partez[q] soluat[r]: sed tñ vt non ex sorte decedat[s]: sed is fideiussor solus liberatur cui9 noĩe solutio facta fuerit.

☞ Si conditio adiecti mutat in deteri9 ei nõ potest solui. h. d. Bar.

Affricanus. Lex. xxxviij.

Cum quis sibi aut titio dari stipulatus sit: magis eẽ ait vt ita demuz recte titio solui dicẽ

Quotiens vnus. ¶ Casus. Duo erãt rei pmittẽdi: et duo fideiussores: vn9 fideiussor gerẽdo negociũ vni9 rei soluit p reo: pinde est dicẽdum ac si ipe re9 met soluisset ptẽ vni9 fideiussoris: tñ de pncipali sorte nihil minuit p q̃libet parte: sz tñ p pte illi9 q soluit vl' p q̃ solutũ ẽ. Frã.

q ¶ Partẽ. puta medietatẽ debiti cum sunt duo fideiussores.

r ¶ Soluat. spãliter dimidiam pro illo soluo cum duo sint vt dixi.

s ¶ Decedat. ipso iure ẽt modica. qr ille qui soluit tantũ cã sui soluit: merito ergo de sorte nihil decidit cum adhuc ille teneat insolidũ cuz ipso iure nõ fiat diuisio inter fideiussores. vt. ff. de fideius. l. inter fideiussores. et. ff. mãda. l. papinianus. habebit tñ soluens: vel ille p quo soluit re9 except. pro pte soluta. vt. ff. de fideius. l. inter eos. §. j. que est ℥. vel dic non ex sorte: scz pro rata cuiusq3 portionis: id est nõ vterq3 fideiussor liberatur pro rata: sed ille solus cuius nomine est facta solutio et quod dicit liberat dic nõ ipso iure: sed p exceptionem: vt dicto cõtrario. et sic fm vtranq3 solutionem liberatur fideius. per exceptio. vel solue: hic insolidũ: ibi in partes tenebat. et adde qd no. ff. eo. l. in his. §. si duos. Additio. Iste due sol. glo. nõ sunt vere fm bar. hic: ideo dic fm eundẽ q ante solutionẽ nullus fideiussorũ liberatur ipso iure: sed per exceptionem descendentem ex epistola si sunt soluẽdo. vt. ff. eod. l. inter fideiussores: aut post solutionem et tunc aut fideiussor soluit pro parte sua tantum hoc exprimendo/ aut soluit simpliciter: primo casu pro parte soluta liberatur ipso iure: casus est hic p alia parte que respicit fideiussorem liberatur ope exceptionis taciti pacti. vt. l. si creditores. C. de pac. et. ff. eo. l. in his. §. j. si vero soluit simpliciter tunc loquitur. l. inter eos. §. j. ff. alleg.

Cum quis. ¶ Casus. Planum est hoc principium. ¶ Si debitorem. Habebam creditorem titium et debitorẽ meuium: iussit debitorem meuium soluere titio creditori meo: postea ipso ignorante vetuine titius hãc pecuniam acciperet. Si debitor soluerit liberatur: si titius acceperit hanc pecuniam nõ animo lucrifaciendi eam vel furandi. Naz si animo furandi acceperit/ nũmi remanent debitoris: et sic nõ liberatur a me. tamen si iste meuius debitor meus vult mihi cedere condictionẽ furtiuam quam habet contra titium creditorem meum dabitur sibi exceptio contra me: et ponit exemplum a simili. Si maritus habeat debitorem

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

torem in centum : ⁊ volens donare vroi iubet debitorem soluere hanc pecuniam vroi: certe debitor non liberatur: quia nũmi non fiunt mulieris. donatio enim inter virum et vroem non valet : tamen si iste deponit vti recep. aduersus maritum: si petat ab eo. Item si mulier hãc pecuniam acceperit animo lucrifaciendi vel furandi competet marito post diuortium actio furti contra mulierem: quia interest marit nummos non intercipi. ¶ De peculio. Habebam seruũ cui dederam peculium vt negociaretur: iste seruus contrarit cum meuio ita vt ei deberet. c. et debit fi deiussores : fui conuẽtus a meuio: ⁊ condemnatus solui meuio : hic queritur nunquidetiam fideiussores liberentur: Respon. ꝙ sic. nam vna pecunia soluta potest liberatiõẽ efficere in diuersis causis sicut hic facit: quia me liberat actione de peculio: et fideiussores seruũ liberant actione fideiussoria: ⁊ adducit iulianus simile. Nam si quis conuentus in iudicio satisfecerit iudicatum solui: postea condemnatus soluat a duabus actionibus sez ab actione iudicatum solui et ab actione ex stipulatu: ipse et sui fideiussores liberantur vsq; ibi: magis simile. vbi arguit contra predicta sic. ¶ Dost debitor beredi teneatur: ¶ Si. ꝙ sic. Sed ponamus ꝙ creditor tuus nõ fuit contentus de fideiussione meuij: sed voluit a meuio habere aliũ fideiussorem : quem iste secundus fideiussor teneatur : ¶ Respond. ꝙ sic, subdata obligatione meuij pro qua pro te fideiussit. Fran.

dum sit si in eodem statu maneat quo fuit cum stipulatio interponeret[a]. Ceterum siue iam in adoptionẽ : siue in exiliũ ierit vl aqua et igni interdictus est: vel seruꝰ factus sit nõ recte ei solui dicendum est : tacite enim hec conuentio inesse stipulationi videtur si in eadẽ causa maneat.

¶ Post mandatum reuocatum debitor ignorans soluendo liberatur ipso iure si recipiens bonum animus habuerit. als ope exceptionis si soluens conditionem cedere fit paratus. b. d. B.

¶ Si debitor meũ iusserim titio soluere deinde titiũ vctuerim accipere ⁊ debitor ignorans soluerit: ita cum liberari[b] existimaui si non ea mẽte titius nũmos[c] acceperit vt eos lucretur: alioquin quoniam furtus eorũ sit factus[d] mãsuros eos debitoris[d] : ⁊ ideo liberationẽ quidez ipso iure nõ posse cõtingere debitori: exceptiõe tamen ei succurri equũ esse si paratus sit cõdictionẽ[e] furtiuam quaꝫ aduersus titium habet mihi pstare : siquidem seruatur cum marit[f] vroi[f] do natus debitorem suum iubeat soluere : nam ibi q̃s[g] qꝫ nũmi mulieris nõ fiũt debitores nõ liberari[h] ꝛ exceptiõe cũ aduersus maritũ tuẽdũ cẽ si condictionẽ[i] quã ad uersus mulierem hz pstet : furti tñ actionẽ ĩ ꝓposito post diuortium[k] mihi cõpeturã[l] qñ mea interfuit interceptos nummos non esse.

¶ Eadẽ solutio, pdest ad diuersas causas obligationis tollẽdas. Bar.

¶ De peculio cuiꝰ dño actũ est id dãnat[m] solutꝫ ? fideiussores ꝑ seruo acceptos liberari respõdi[m] : eã dẽ cñ pecuniaꝫ in plures causas[n] solui posse argumẽtũ est : qꝫ cuiꝰ iudicatũ solui satisfactuꝫ est et dãnatus reus[o] soluat : non solũ actione iudicati sed etiaꝫ ex stipulatu ꝛ ipse ꝛ fideiussores liberant. Et magis[p] simile esse qꝫ cuiꝰ possessor hereditatis existimãs se heredez esse soluerit heres non liberat : tũc cñ propterea id cuenire qꝫ ille suo nomine indebitaꝫ pecuniã dãdo repetitionem[r] eius haberet.

¶ Qui hominem debet in genere soluẽdo statuliberum non liberatur sic cõditio libertatis eo viuo defecerit: secus si eo mortuo. Bartolus.

a ¶ Interponeretur. facit. ff. de lega. iij. itẽ legato. §. penul. ⁊ de auro et argẽ. le. l. ij. Sz cõtra. ff. de verbo. obli. l. eũ q ita. §. q sibi aut filio. Solu. ibi potes me nolẽte : bic vero non potest me inuito. vel ibi in filio vel ibi l meliorem statum. Item contra. j. eo. l. ſtichũ aut pamphilũ. §. vſumfru. solu. vt ibi. Jtez facit. ff. de condi. fur. siue. §. fin. et. se. et. ff. de fideiuss. l. si debitori.

b ¶ Eum liberari, ipso iure. Accursius.

c ¶ Nũmos. Nam cuꝫ sic fide bona accepit transfertur dominiũ in dominum propter precedens mandatũ : licet fuerit reuocatum. sic. ff. ꝑ empt. l. ij. §. si a furioso. et. j. de regu. iur. l. semp qui nõ. ff. de fami. hercis. l. cũ patarez. fm. B. ff fm nos aliter intelligimus. l. illã cum putarem.

d ¶ Debitoris. in eo qõ dicitur ff. et. j. ꝓxi. rñ. non transire dominium q̃tũcũqꝫ debitor soluens voluerit transferre. est ar gu. cõtra. ff. de acquire. posſ. l. quod meo. ff. furioso. sed aliud in possessio. q̃ dominio. vt eo. titu. si quis vi. §. j.

e ¶ Condictionem. erat consumpta pecunia alioquin habeat rei vendica. vt. ff. ꝓxi. dedit intelligi cum dixit mansuros eos debitoris vt patet. ff. de do. inter vir. ⁊ vxo. l. vir vroi. ipse etiam furti directo tenetur. vt. ff. eo. si quis seruo. ⁊ facit ad banc distinctionez. ff. ad exhiben. l. i. §. vnde queritur. et. C. de fur. l. falsus. et quod ibi no. et. ff. eo. l. si quis seruo. in fin. ⁊. l. si seruus. in fi. ⁊. l. vero. v. j. ⁊. j. de fur. l. si vendidero. §. si titius. ⁊. l. falsus. §. i.

f ¶ Vroi. scienti virũ non posse sibi donare.

g ¶ Quoqꝫ. non solum superioris casu.

h ¶ Non liberari. ipso iure. sed vi excep. vt subijcit. ff. de do. inter vir. ⁊ vxo. l. vir vroi. in fi. sed videtur ipso iure. vt eo. titu. l. iij. §. fi. ceterũ debitorem ⁊c. sed ibi credens donationem valere accepit. vt argu. superioris respon.

i ¶ Si condictionem. furtiuã. vt in superioris casu. ⁊ si ex tali vẽdicationẽ. vt. ff. de dona. inter vir. ⁊ vxo. l. vir vroi.

k ¶ Diuortium. nam constante matrimonio nõ. vt. C. rerum amo. l. ij. ⁊ ff. rerum amo. l. j. in fi. ⁊. l. ij.

l ¶ Competituram. qꝫ me inuito cõtractet. ff. cõtra.

m ¶ Respondi. vt. ff. de act. emp. si seruus. §. furtum. ⁊ de excep. rei iud. si cum testamento. §. fi.

n ¶ Causas. Omnes liberationes : ne obsit. ff. l. qui hominem. §. finali. Accursius.

o ¶ Reus. Id est defensor: qui promisit iudi. solui. immo etiam principalis iure isto. vt insti. de satisda. in prin.

p ¶ Et magis. sez q̃ dissimile.

q ¶ In debitam. Ex persona non ex causa. vt. ff. de cõdi. indebi. si pene. §. j. Accursius.

r ¶ Repetitionem. fm hoc posset dici : quia si iste possessor qui ita soluit de hereditate retineat quantum soluit liberat debitorem a creditore et creditorem a se : et sic vna retentio facit duas liberationes : et hoc totum dicunt deesse in littera : et sic eam suppleri. Vel hic nihil deesse scilicet sic. nam cum creditor hereditarius restituit pecuniam possessori ab eo sibi solutam parit illa pecunia liberationem in duas causas : quia tenebatur restituere per conditio. indebi. Item liberatur ex causa : quia tenebatur restituere de hereditate q̃ rus heres a possessore : quia possessor poterat retinere de hereditate q̃ rus heres a possessore : quia possessor poterat retinere de hereditate q̃ rus heres a possessore : quia possessor poterat retin

a ¶ Qui hominem in genere.
b ¶ Si statuliberum. scz stichum iussum esse liberum: si nauis venerit ex asia vsqz ad annum.
c ¶ Conditionem. vel vt deficiat vel existat.
d ¶ Condictionem. f. m debiti. sed cõtra. ff. de condi. indebi. l. neratius. Solu. ibi in specie hic in genere promisit. Itẽ contra. ff. de statulibe. l. statuliberum medio. §. pe. fo. plene. vt. d. l. neratius.
e ¶ Liberabitur. facit. j. e. l. is qui ali.
f ¶ Extiterit. vt. ff. de condi. inde. l. sub cõditiõe.
g ¶ Sticho. statulibero soluto.
h ¶ Liberaref. vt. ff. de priei. eius esti interitu liberare tur cuius z solutione.
i ¶ Isto casu. nõ. primo.
k ¶ Isqz. scz seruus.
l ¶ Probandus est. facit j. eo. l. si hominem.
m ¶ Si communem. tibi vel alij ad quod est. ff. de. eo. si rem.
n ¶ Jam reuerso. et liberato iam prescriptione: vt subijcit: scz quomodo teneat. vt. ff. de fideiuss. l. si qs postq. que est cõtra. Solu. hic poterat restitui tionis iure teneri reus: ibi non: ad quod est. j. e. titu. l. si debitor. Et no. q hic presens restituitur contra absentes: quod eẽ potest. vt. ff. de. qui. et causis ma. l. i. §. item si quis. Sed oppo. contra hunc §. si quis. annuit enim §. §. q infra annum tantũ possit restitui lesus: z post acceptum fideiussorem: sed contra videtur quia dando fideiussores agnoscat debitum z sic interrũpitur prescriptio. vt. C. de prescript. xxx. anno. l. cum notissimi. §. sed z si quis. §. est contra. Solu. §m. R. hec per illã corrigitur: vel dic q ibi ante finitam actionem prescriptione agnoscebatur debitũ: hic post. z leuius est cõseruare qꝫ suscitare: vel forte ignorante debitore intercessit qõ fieri potest: vt. ff. mandat. l. ex mandato. §. i. ff. de fideiusso. l. fideiubere. vel dic etiam si det nec per hoc agnoscat: quia nec lit. contesta. per restitutionẽ habita perpetuatur, actio restituta. vt. C. de tempo. in integr. resti. l. fin. Vel dic q nõ fatebatur reus se debere: sed dixit do eum in eo quod apparuerit me debere.
o ¶ Qua. 1. aliqua de iure ciuili.
p ¶ Annus. scz vtilis infra quem poterat actor in integrum resti. hodie quadriẽnium. vt. C. de temp. in integ. resti. l. fi. sed tũc opponitur quomodo poterit preterire cum nõ potuit cõuenire fideiussorem: z subijcit. et. ff. de diuer. prescrip. l. i. sed rñ. q mutat casum ibi: z quidem ꝛc. nam primo fuit potestas experiundi: z sic preterijt: et inde non fuit potestas experiundi: z sic nõ ꝓterijt z fm hoc dices Jus. male dixisse: qz si preterijt annus quia fuit ptãs experiundi: z sic liberat reus p consequens: et fideiussor ex persona rei. vt. ff. de excep. l. omnes. Alij vt Azo. Dicunt annus. scz cõnuus nõ vtilis. ꝓpter id quod subijcit q nõ fuit ptãs experiundi: z sic tota lra de vno casu dicit: z bene dicit Jus. nam constat qz nec anno continuo: nec biẽnio: nec etiã decẽnio continuo liberatur si deiussor si nõ fuit ptãs experiundi: z ita non currit vtilis annus: et pot sens vel in dignitate positus vel in simili casu: vt plures sunt. ff. quib. ex rem: nũqd ꝓterijt annus: R. si. fc. loquit ergo cũ nõ potuit conuenire fideiussorem: vel nec reum ex aliqua causa: z ita ficut contra reum ita cõpossem reum conuenire et interrumpere: z per hoc fideiussoris obligationem. vt. C. de duobus reis. l. fi.

¶ Qui hominem[a] promiserit: si statuliberum[b] soluat: magis puto non esse expectandam cõditionem[c] sed et creditorem agere posse et illi condictionem[d] competere: qꝫ si interim conditio defecerit liberabitur[e] perinde atqꝫ si quis pendente conditione soluerit per errorem: et antequã condicere et: conditio extiterit[f]. Illud nullo modo dici oportet si mortuo sticho[g] conditio deficiat liberari debitorem quis si viuente eo defecerit liberaretur[h]: quoniam isto casu[i] nullo tempore perfecte hominem meum feceris: alioquin prope erit vt etiam si cum seruus in quo vsufru. alien[o] est mihi solueris: isqz[k] vsufru. manente decessisset: manente decessisset.

¶ Sto eo contra quem potest in integrũz restitutio postulari potest accedere fideiussor z curſus talis prodest reo presenti z non absenti. Bar.

¶ Si quis pro reo iam reuerso[n] fideiusserit: qui cum reipu. causa abesset actione qua[o] liberatus sit deinde annus[p] preterierit an hinc fideiussor liberetur: quod iuſ. non placebat: et quidem si cum fideiussore experiundi potestas non fuit[q] sed hoc casu[r] in ipsum fideiussores ex edicto[s] actionem restitui debere: quẽadmodum in cum fideiussorem[t] qui hominem promiſſum occiderit[v].

Presens contra absentẽ qñqꝫ restituit.

p ¶ Annus. etiaz pro fideiussore ex persona rei liberato: qz qui põt facere vt possit ꝛc. vt. ff. de reg. iur. l. qui potest. Alij dicũt qꝫ fm hec tura nõ interrũpebat cõtra fideiussores per hoc qꝫ contra reũ agebat: ſz bodie si p dictã. l. vel illa in correis tñ dicit non in reo z fideiussore. vt hic patet cum dicit in his casibus quos nunc feruo ꝛc.

¶ Si fideiussor debitori succedit obligatio fideiussoria extinguitur: secus in pignore. h. d. Bar.

¶ Qui pro te apud titium fideiusserat pignus in suaz obligationem dedit post idem[r] heredes te[s] instituit: qñ⁹ ex fideiussoria causa non tenearis[t] nihilominus pignus tamen obligatum[u] manebit at si idem[x] alium fideiussorem dederit atqꝫ ita istituerit te heredez: rectiꝰ existimari ait tublata obligatione ciꝰ ꝓ quo fideiusserit: cuz quoqꝫ qui fideiusserit liberari.

¶ Si pecunia deponatur per debitorez penes electum per creditorem periculum est ipsius creditoris: sed si ipse debitor eligit ita demum est periculuz creditoris si ipse fuit in mora percipiendi: secus si debitor fuit in culpa offerendi vel neuter fuit in mora vel culpa: quia tunc pertinet ad ipsum debitorem: sed in debito specie hoc vltimo casu quando neuter fuit in mora vel culpa periculum pertinet ad ipm creditorem cuz interitu speciei debitor liberetur. Hoc dicit Pau. de cast.

Idem. Lex. xxxix.

Si voluturus pecuniam tibi iussu tuo signatam eã apud nummularium quoad probarctur depositum: tui peculij eam forte mela libro. x. scribit: qõ veruz est: cuz tamen et illud maxime spectetur an per te steterit quominus in continenti pbaret[d]. nam tunc per inde habendum erit ac si parato me soluere tu ex aliqua causa accipere nolles[e] in qua specie non vtiqꝫ semp tuũ periculuz erit: quid enim si non oportuno tempore vel loco obtulerim[f]? Dis consequẽs

q ¶ Non fuit. veruz est qꝫ non liberatur.
r ¶ Casu. scz quando fuit experiundi potestas cuz reo non cũ fideiussore. vt. ff. de. priori. z quidẽ ꝛc.
s ¶ Ex edicto. posito. ff. ex qui. cau. ma. l. j. ff.
t ¶ Fideiussorem. f. restituitur vtilis ex stipulatu. Sed contra. ff. de dolo. si fideiussor. Solu. hic de equitate: ibi de rigore. vt hic fuit fideiussor liberati debitoris: ibi liberandi: quia hic nõ fuit mora debitor: ibi sic. vel plenius dic vt ibi.
u ¶ Deciderit. ante moraz rei: et post moram suam quo casu vtilis actio fideiussorem dat. vt. ff. de vsur. l. mora. §. fi.
x ¶ Idem. scz fideiussor.
y ¶ De. debitorem.
z ¶ Teneare. vt. ff. de fideiuſ. l. heres a debitore. Accurſius.
a ¶ Obligatũ. habet eñ suas conditiones hypothecaria vt duret donec debitũ sit solutũ: vel als satisfactũ. vt. ff. de pig. l. grege. §. etiã. hoc eñ pignus cum liceret ob chyrographariã pecuniã ẽt retinere multomagis hoc casu tenebit hoc in secundo fideiussore nullo modo potest dici vt ob pecuniam in qua se non obligauit teneat ꝓ. R. z yr.
b ¶ Si ideꝫ. fideiussor ad quod est. ff. de fideiussori. l. grece.

Soluitur. ¶ Casus. Debebam tibi. c. aureos. volebam tibi soluere et obtuli tibi: tu dubitabas an ista pecunia esset bona siue pbabilis: noluisti eam recipere: tamen cõtentus fuisti qꝫ deponeretur apud quandam nũmulariam donec videret si pecunia esset bona: ista pecunia perdita est. queri tur cuius periculo perierit tuo an meo? R. dicit qꝫ tuo periculo periꝫ: et ꝫ verũ est si per te steterit quominꝰ pecunia pbaret: qz tũc habẽdũ est perinde ac si noluisses recipere, quando tibi obtuli. Nam quando debitor offert pecuniam creditori z non vult recipere z pecunia periꝫ debitori liberatur: hoc ita si debitor obtulit pecuniam debito tẽpore z loco. Item idem est in hoc casu: vt ecce vendo tibi certam mercẽ: tu ꝓmittis pro ea preciũ: tu eras homo modice fidei: quia solebas accipere qñqnẽllas: aut qz abnegasti ꝓpriũ signũ tuũ manuale: ideo nolui tibi tradere mercẽs meas anteqꝫ pecuniam mihi numerares: tãdem cõuenimus vt iste merces deponãtur apud certum hominem: z etiam preciũ. querit cuius periculo sunt merces z pecunia deposita? R. dicitur qꝫ si emptor elegerit eum apud quem deponeretur est periculo suo. itẽ mer: deposita est etiã periculo emptoris. ratio: quia emptio est perfecta: z sic periculũ rei venditę transit ad emptorem. Fran.

c ¶ Eam fore. qꝫ mala electio mali scz nũmulariꝫ est in culpa. vt. ff. de negot. gest. naz z ferui°. §. fi. z hoc in primo dicto. vel si bene elegit quia tñ distulit accipere nocet ei vt subijcit in scõo dicto cũ tñ ꝛc. primo ergo nõ bñ elegit: scõo z si bene cũ z peũ steterit tertiũ dictũ incipit: nam tũc ꝛc. i qua scz tertia: z sic principit quartum dictum. Electio mala in culpa.
d ¶ Probaretur. pecunia.
e ¶ Nolles. ad quod est. C. qui po. in pig. ha. l. j. z. §. eo. l. si debitor. z. §. de ver. obli. inter dum. in fi. z. j. e. l. qui decem. z. §. cõmo. l. si vt certo. §. abesse. sed cõtra. j. e. l. creditor. in princ. sol. vt ibi.
f ¶ Obtulerim. ad hoc. C. e. l. obsignatione. z qõ ibi dixi. z. §. de verbo. obli. qui rome. z de vsur. l. mora. in prin.

Depositum fuerit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Deposuerint. apud eundem.
b ¶ Perfecta sit. ad hoc. ff. de actio. emp. l. inf. §. offerri. Accursius.

Si p me. ¶ Casus. Debebã titio. c. p quibus obligaui ei pignus aliquod. Meus amicus meus soluit p me/me ignorãte. dicit hic q̃ acquiritur mihi actio pignoraticia ad repetendum pignus meũ vsq; ibi; nisi forte. ¶ Si quis. Pater me⁹ faciẽs testamẽtũ instituit me heredem: et legauit certas res titio ⁊ seio isti duo legatarij petierunt se mitti in possessionẽ cã legatorum seruandorũ: postea soluit legata. dicit iurisc. q̃ legatarij debẽt discedere de possessione legatorũ: alioquin nascitur mihi interdictum quorũ legator ad restituẽdã mihi possessionẽ. seq. tres. l. sunt plane. Fran.

c ¶ Si pro me. facit. §. c. l. solutionẽ. ⁊ de neg. gest. l. soluendo. Accur.
d ¶ De possessione. ipso prie cũ causa legatorum seruandorũ missi sunt. vt. §. quo. lega. l. i. §. fi. tium. heres eñ possidere non desit.
e ¶ Interdictum. quorũ lega. vt. §. quo. lega. l. i. §. quesitũ. vel vti pos. vt §. quib⁹ ex cau. i pos. ea. l. bec autẽ. §. fi.
f ¶ Eo. scz creditori.
g ¶ Solui. vt et. j. de iure fis. auferr. §. i rea tu. et. j. co. l. ¶ uis. §. j. et §. eo. q̃ fi forte. §. qd q̃. et cepit tamẽ crimẽ perduellionis vt. C. ad legẽ iul. maie. l. fi. que est contra. ⁊ lud eñ speciale est. Item fallit in eo⁹ q̃ fugit cui⁹ bona annotanf. t. ſe questranf. vt. j. de requi. reis. l. fi. §. fi. que est contra. ⁊ fact. §. de dona. l. post cõtractũ. Additio. Dic q̃ in. l. cõtraria re⁹ erat cõmunar: hic ⁊ o cõparuerat fim bar. hic.
h ¶ Sed nec illud. nec reo. scz debitore.
i ¶ Solbus. Liberationũ. ipo iure que sunt. r. vt in fum. i pn. si ue ẽ interueniat i psona rei siue fideiussoris: alioquin per exceptionẽ: tũc enim distingui. vt. §. de pact. et heredi. §. fi. ⁊. l. nisi. ⁊. l. idem. ⁊. l. videlicet. ⁊. l. q̃ dictum.
k ¶ Approximissores. id est fideiussores.
l ¶ Preter q̃. hec exceptio dat intelligi locutũ cẽ supra: siue re⁹ liberet ipo iure liberet etiã fideiussor: siue ecõtra: alis nõ bñ exciperet fim Bug.
m ¶ Liberatur. puta reus stipulandi successit fideiussori vl ecõtra aliud si successisset rei debendi. vt. §. de fideiuss. l. heres. §. q̃ si stipulator. ⁊. §. q̃ si idem. ⁊ fact. §. titu. i. l. nouatione. ⁊. j. titu. j. l. ⁊ per usurandum. §. ⁊ fideiussori. Accursius.
n ¶ Unomoment⁹ ⁊ si reus soluerit liberat ettam fideiussor: ⁊ econtra. vt insti. q̃bus modis tollitur obli. in prin. ⁊. §. eo. l. cum qs. §. de peculio. hoc em qõ ℔ subjuet non est bonum exẽplus: quia non est numeratio sed remissio. pro eodem tamen est. vt. §. de cõdi. ob causã. l. si mulier. Et idẽ in aliis exẽplis ⁊ lege ista positis: vt nõ sint bona nia exẽpla ad hanc regulã: sed sunt filia. Accur.
o ¶ Accepit. ⁊ sic natura liter tantũ tenetur.
p ¶ Numerauerit. id est soluerit.
q ¶ Indebitũ suũ. qõ dicit naturale/quia proximus pubertati erat: alis nec naturaliter. vt. §. de actio. et oblig. pupillus. si enim plenẽ conditiõis causa tantum daretur heredi non iputaretur in falso. vt. §. ad. l. falcid. l. si pupillus. ⁊ fact. §. quãdo dies lega. cedit. cum illud. §. heres.
r ¶ Sibi legatarium. de tanta pecunia restituenda finito vsufruc. nec ob. §. eo. l. qui hominẽ. §. fi. ⁊ de condi. indebi. l. cum his. §. i. vbi eadem solu. non parit duos contrarios effectus: qr hi non sunt contrary. Est enim alia causa liberãdi ⁊ alia obligandi: at tunc essent contrary quando libera ret debitorem ⁊ repeteretur vt indebitum.

Ista l. vti ca. l. post ℣ cnu. alleg. Iacio. facit in arg. iuncto ter. in c. si ti bi absenti. § pvle. ff. vi. ⁊ electores vrbãdi per sñiam possint ante primationẽ eligere. qlo est in ca. § q̃ si publicta. in ℣. ipo iure. de elec. l pnag. sanc. Bade b fidicrie qõ no l apostil. i ad. l post ℣ cũ. in apostil. in ℣. cõdenatio fecuri fit. fup ter. ff. de bonario.

Marcellus. Lex. xl.
Si pro me⁹ quis soluerit creditori meo licet ignorante me: acquiritur mihi actio pignoraticia. ¶ Item si quis soluerit legata debẽt discedere legatarij de possessione[d]: alioquin nascitur heredi interdictum[e] vt eos deijcere possit.

Accusato vel inquisito de crimine de quo veniant bona publicanda non videt interdicta administratio bonorum suorũ pendẽte accusatione vel inquisitione quorum debitores fibi soluendo liberent et ipe etiã alij soluere poterit. hoc dicit ¶ Pau.

Idem. Lex. xlj.
¶ Eo[f] criminis † postulato interim nihil prohibet recte pecuniã a debitoribus solui[g]: alioquin pleriq; innocentium necessario sumptu egebunt.

Paulus. Lex. xlij.
Sed nec illud. phibitũ videt ne a reo[h] creditori soluatur.

Quando principalis obligatio tollitur ipso iure tolluntur etiam accessorie taz personales q̃ reales. item sub accessoria p confusionem non tollitur principalis nec ipso iure nec ope exceptionis[i] ¶ Pau.

Ulpianus. Lex. xliij.
In omnibus speciebus liberationum[l] etiaz accessiones liberantur: puta approximissores[k] hypothecæ pignora: pter q̃[l] q̃ inter creditores ⁊ approximissores cõfusione facta reus nõ liberat[m].

Una solutio põt parere diuersos effectus non cõtrarios. h. d. Bar.

Marcellus. Lex. xliij.
In numerationib⁹ aliquando cuenit vt vna numeratio ne duc obligationes tollãtur vno momento[n]: veluti si quis pignus p debito vendiderit creditori: cue nit enim vt ex vendito tollat obligatio debiti. ¶ Item si pupillo qui sine tutoris auctoritate mutuam pecuniam accepit[o] legatum a creditore fuerit sub conditione ei ea pecuniam numerauerit[p] in duas causas videri cum numerasse ⁊ in debitum suum[q]/vt in falcidiaz bene imputetur/⁊ cõditionis gratia vt legatum consequat. ¶ Item si vsufruct. pecunie numerate legatus fuerit cuenit vt vna numeratione liberetur heres ex testamento: et vt obliget sibi legatarium[r] tantũdem est et si damnatus fuerit alicui vendere/vel locare: nam vendendo vel locando liberat ex testamento heres: ⁊ obligat sibi legatarium.

¶ Pactum de pignore dando in solutum non preiudicat creditori possidenti. h dicit Bartolus.

Ulpianus. Calipodi⁹ rñ. Lxlv.
Quãuis[s] stipulati vxori vir sponderit[t] directo matrimonio predia que doti crant[v] obligata[r] insolutum dare: tñ satis esse offerre[v] dotis quantitatem.

¶ Per processum criminalem incboatum ℣ tutorẽ vel alium administratorẽ nõ interdicitur sibi administratio. ¶ Pau.

¶ Idem et frontoni rñ. persecuranti tutori in tutele administratione licet capitis reo stipulato potuisse id quod pupillo bona fide debetur ex eo[u].

Si species pro specie soluta euincatur in totum vel in partem: liberatio non contingit. h. d. Barto.

Marcellus. Lex. xlvj.
Si quis aliam rem pro alia volenti soluerit: et cuicta in administratione. queritur an debitores pupilli possint huic tutori solvere. Respon. q̃ sic. Fran.

s ¶ Quãuis. alis ¶ uis: ⁊ alis calipodius rñ. ¶ uis ꝛc.
t ¶ Sponderit. constante matrimonio.
v ¶ Doti erant. i. pro dote que erat. c. pone.
r ¶ Obligata. vxori pro ea reddenda.
y ¶ Offerre. Utrum cui promisit sic. C. de pact. pigno. l. i. Sed contra. §. de pigno. actio. l. titius. fo. hic q̃si sponderit dari ei insolutũ. i. vir erat in possessiõe: ⁊ iõ satis est si debitũ offerat creditori: ubi in possessiõe pignorum fuerat creditor: vñ debitori nõ licet offerre: vel vt ibi.
z ¶ Evolui. fact. §. eo. l. reo. ⁊. l. quod si forte. §. quid ergo. Accur.

Si q̃s aliã. ¶ Casus. Ista lex sub paucis ℣bis ponit ℣tuor casus. Primus est. Tu promisisti mihi fundũ cornelianũ: ego fui ptẽt? accipere fundũ sempronianũ: iste fundus sempronian⁹ ẽ cuiusdã a me: tũ debes cum

a ¶ Pristina obligatio.vt ff.C.de sentē.l.libera.sed videtur exceptio vti lis pro euic.nō prima.vt.C.de euic.l.si prędium.que est cōtra. Solu. h loquitur cum non fit accipientis: ibi accipiētis fuit: licet esset alij obligata.vel dic vt dixi in.d.l.libera. Item in eo modo est contra.ff.de pigno. actio.l.eleganter.in princ.ibi: quēadmodum p soluto ff. Solu. hic eo modo accepit vt non discederet a prima obligatione als q̄ si fuerit facta eius res: ibi vno.vel hic aliud.p alio / ibi aliud pro pecunia.

b ¶ Nisi pro solido.sic.ff. dei dié adiec.l.q̄ si vno. cum suis concor.

c ¶ Remanet integra.secus si duos fundos vendiderat et alter eumdē. vt.ff.de euic.si plures.q̄ est cōtra.vt ibi dixi.

d ¶ Pro solido. nam nō recessit ab obligatiōe nisi fret[a] hac acquisitione.

e ¶ Suscipictis.est z alia ratio: q nemo inuit[a] cōpellitur ad cōmunione. vt.ff.de cōdi.indebiti.l. si non sortem. ¶. si centum.

f ¶ Estimatum. maxime subaudi.nam idem si nō pluris: cum als dare nō lebat nisi dolo inductus. vt argu.ff.de verbo.ob. si quis cum.

¶ Si pupillo. ¶ Casus. Mutuauī pupillo centū: dū ab eo peterē vult se defendere dicens se nō esse locupletiorem factum ex ista pecunia: ego dico q̄ sic: et facio eum vocari in ius: ibi queritur si pupill[o] sit locupletior quo tēpore debet illud inspici. ¶ Ridet q̄ tempore litis contestate: quia si tūc hab eat salvam illam pecuniā: vel eam in vsus necessarios consumpserit tenebitur mihi eam soluere.nā cuz rem necessariam emit intelligitur eē locupletior: sicut a simili cessat senatuscon.macedo.quando qs mutuat filiofa.i vsus necessarios licet postea illam pecuniam perdiderit. Fran.

g ¶ Solutū est.i.ei est numeratus: id est pecunia mutuo data est pupillo.nā in fine ponit aliū casum cū aliquis suus debitor soluerit ei.

h ¶ Quo agit.i.lit.cōte.vt ff.de mino.l.si minor.xxv.annis filio.z de nego.ge.l.lit.conte.ff.de dona.inter virū z vxor.l.quod autē.sed z rei iudi.vt.ff.de peti.here.l.si a patre.§.quo tempore.

i ¶ Si exceptio.vt cum debitor solui ei.z facit.ff.de doli excep.l.apud. §.si quis pupillo.

k ¶ Quo agitur.i.tempus lit.contestate.vt.ff.

l ¶ Locupletior.q̄ esset futurus si pecuniam non accepisset. nam tūc de suo amisisset.z facit.ff.de peti.here.sed z sī lege.§.i.

m ¶ Non est pauperior.soluēdo de suo. Sed cōtra.ff.de dona.inter virū z vxorem.l.quod autem.§.i.z.l.si sponsus.§.concessa. Solu.vt ibi.z facit.ff.de mino.l.verus.§.item non restituetur.ff.C.de resti.mi.l.fi.ff.ff. quod metus causa.l.si ipsa.

n ¶ Necessarias causas.vnde tenetur quasi locupletior pater: licet non sit.Accursius.

o ¶ Perdiderit. in pupillo autem secus dico si ponas eum pecuniam amisisse non rem ex ea emptam quia: restituendus erit: nec dicas q̄ si ei fuit solutum ex necessaria causa: et tamen datur ei restitutio si amisit. vt.ff.de mino.l.ait prętor.in princ.z facit.ff.ad macedo.l.si filius.z.l. item.§.interdum.Accur.

Itia. ¶ Casus. Titius durit in vxorem bertam: a qua dotem accepit: et pro hac dote mulier possidebat bona marit[i]: z omnia agebat sicut domina omnium bonorum: redditus exigebat. res mobiles vendebat: post hoc solutum est matrimonium. mulier vult habere dotem suam. nunc queritur vtrum ea que recepit cum vt domina administraret sint ei computanda in dotem: vt scilicet tantominus percipiat? ¶ Respōdetur q̄ sic.z hoc vsq; ibi: sed si forte. Sed ponamus. mulier propter retardatam solutionem dotis debet habere vsuras. nunc pone sic. Mulier ista petit dotem suam que forte erat mille aureorum: administrando recepit forte ducentos aureos. vsure autem que sibi debentur ratione retardate solutionis dotis sunt centum z quinquaginta. vir dicit domine iudex compitentur sibi in dotē ducentis que recepit et administratiōe. mulier rīdet. non dñe. sed pri[us] cōputētur in vsuras quas mihi debet: hic queritur quid iudex facere debet. ¶ Ridet q̄ pri[us] computabit in vsuras de istis. cc. ſ.c. et quinquaginta et alia quinquaginta cōpensabit sup dote: sic q̄ primo et ante omnia vsure debentur de libro viuentium. postea super ceteris ponet ratio. b.d. hec lex scabrosa et difficilis. Franciscus.

p ¶ Dotē. sibi restituēdā.

q ¶ Possideret. iudicis permissu cum ab aliquo non defenderetur.

r ¶ Reputari.i.cōputari.

s ¶ Habendus est. q̄ pro lucro.vt z.ff.qui.ex cau. in pof.ea.l. fulcinius. in prin.z de bo. auct. iudi. pof.ptor.i fin.z.ff.de vētre in pof.mit.l.ſ.ſi. ff. ſz vſ nō cē pro soluto. vt.ff. eo.ſtichium.§.ſi creditor. que est contra.solu.h bona obligata erant: ibi nō vel hic forte auctoritate iudicis: possidebat: ibi nō. vel ibi forte vt deres possēdit: hic non.

t ¶ Decedat. ſcz sortis et vsurarum: licet sit argu. contra.ff.de eo. quod certo loco.l.fina.

v ¶ Quātitatē. cōputan dū est.ad q̄.ff.vt in pof.lega.is cui.§.queri.z.l.eo.paulus.§.i.

† Vide habemus tex. singu. ad ff q̄ dñs probat ex eo q̄ quis gerit / vt dñm in re z percipit fructus et eos distrahit vt dñs. p̄ q̄ facit ista text. in.l. q̄das in fi. ff. de cōdictiōe.indebi. Bal. Bar. log.

Dotem pro domina egit: redditus exegit: et mouentia distraxit: quero an ea que ex re mariti perceperit i dotem ei reputari[debeat]? Oracellus rñ. reputationem eius q̄ p poncret non iniquaz videri: pro soluto cū magis habendum est[q] q̄ ex ea cā mulier perceperit: ſz si forte vsurarum quoq; rationes arbitrer dotis recuperande habere deberit/ ita est computandum pro ut quodq; ad mulierem peruenerit: non vt ex vniuersa summa decedat/ sed prius in eam quantitatem[v] quam vsuraruz nomine mulierem consequi oportebat: quod non est iniquum.

¶ Verbū solutam iunctus cū verbo pecuniaz importat veram z naturalem solutionem per quā debitor liberatur ipo iure: siue soluat creditori siue eius legitimo administratori: siue cuiꝰ alteri de voluntate creditoris. sed verbum satisfactio importat etiam solutionez fictam que fit per acceptilationem. Pau.

Marcellus. Lex.xlix.

Solutam pecuniam intelligimus vtiq; naturaliter/ si numerata sit creditori: sed z si iussu[r] eius alij soluatur vel creditori eius / vel futuro debitori: vel etiam ei cui donaturus erat absolui debet: ratam quoq; solutionem[y] si creditor habuerit idem erit. Tutori quoq; si soluta sit pecunia: vel curatori vel procuratori: vel cuilibet successori: vel seruo actoris proficiet solutio. ¶ Si acceptolatum sit quod[a] stipulationis nomine hypotheca erat obligata: vel sine stipulatione accepta sit: solutionis[b] quidem verbū

Soluta pecuniam. ¶ Casus. Ista lex ponit modos soluēdi z quib[o] modis gs liberat[r] soluendo: z quib[o] personis vsq; ad. ¶. q̄ si acceptolatum sit. Ubi dicit q̄ licet acceptilatione tollatur obligatio: tñ remanet pignoris datio sine obligatio. Fran.

r ¶ Sed et si iussu. facit.ff.de pigno.actio.l.solutum. ¶. solutam .z.ff. de regu.iur. quod iussu.z.ff.de excepī.do. si opera. Sed contra de condi. ob.cau.l.qui se.ff. si autem vere. vbi dicitur q̄ non liberatur qui viro solvit iussu mulieris creditricis. solutio vt ibi.ites facit.ff.de statulib.l.mota. Azo.

y ¶ Solutionem. factam alij sine iussu domini.

5 ¶ Actori. pecuniꝫ exigendis. ppositō. Ro. vt.ff.e.l.si gs seruo.

a ¶ Quod. nominaliter ponit ex in neutro genere: scz q̄ erat hypothe. hypotheca dico obligata nomie stipulationis vt obligas obligo: vel sine stipulatione vt subiecit scz nudo pacto.

b ¶ Solutionis.i.acceptilationis. nam acceptilatio est solutio seu dissolutio obligationis. nam sufficit vel proficiet. vt als est in text. scilicet vt tollatur pignoris obligatio: subaudi vt acceptilationis sed vi satisfactionis: satisfactione enim tollitur pignoris obligatio. vt.ff.de pig.acti.l.si rem.§.omnis.z.l.seq.z.ff. quibus mo.pig.vel hypo. fol.l. item liberatur.sic.ff.titu.j.ff.si accepto.z.l.fina.z.ff.de rescin.vendi.l.cuz emptor. vl aliter subaudi in littera propter: id est si acceptolatum sit illud principale debitum propter quod z c.

b ¶ Solutionis. id est acceptilationis. vt.ff. dictum est. sed videtur q̄ debeat tolli obligatio pignoris tunc vi acceptilationis: sed certe non q̄ obligatio

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

q; obligatio pignoris nō cōtrahit verbis sed consensu. vt. ff. de pac. l. si tibi. §. de pignore. Alij dicunt deesse in littera. z eam esse falsam.

a Satisdationis. alias satisfactionis. alias satisdationis. Accur.

b Sufficit. alias sufficit. alias proficit.

SI cum aurum. Casus. Promisi tibi massas auri vsq; ad centum libras. ego versus bonos solui tibi ignorans eos p auro. an liberor? Rndet q; non. Itē licet nō liberer: tñ nō possum repetere illud eo qō scies solui. tamen si tu petas a me aurum. potero te repellere exceptione donec mihi deo reddideris. Frā ciscus accur.

c Si nō reddas. verba exceptionis. vel dic q; facti mentionat. et facit. ff. de pig. act. l. elegāter. §. qui reprobos. z. ff. de obligationibus. cmpt. l. in vendi tionibus. §. inde queritf. z. f. c. si is cui. Item facit. ff. de reg. iur. l. cuius pertibi exponit: id est irrevocabilis datio z hic est irrevocabilis. nec cēsi hic dicat q; revocari vel repeti possit. Item argu. contra. ff. de verb. obligā. si id quod. z de pign. actio. l. si. hic vt ibi. Itē facit ff. de cōdictione indebi. l. si nō forte. §. si centum. z. l. neratius. z. ff. de iure dotiū. l. si is qui. §. quod dicitur. in fine. z de edil. edic. l. videamus. z. l. illud. in fine. Accur.

DIspēsatori. Casus. Babebā ad ministratorem omnium bonorum meorum qui solebat recuperare debita mea. aliqui debitores ei soluerūt. aliqui vero nō. Revocaui hunc dispensatorem ab administratione sua ignorātib⁹ debitoribus. dubitatur si ei postea soluāt ignorātes revocatū liberent? Respondet q; sic. lex sequēs plana est legis sequentis casum pone. ff. eo. l. si p me. Fran. accur.

d Liberabitur. facit. ff. si certum peta. l. eius. z. ff. eo. si quis seruo. z. l. quod seruus. §. l. vero. §. i. z insti. manda. §. recte. Accursius.

e Ratisfactio. i. datio fideiussoris vel pignoris quod accipe creditore volente vt z. ff. qui. mo. pig. vel hypo. solui. l. ites liberatur. §. qui paratus. z de pig. actio. si rem. §. fi. z. l. seq. z insti. de rerum diui. §. vendite. z. ff. de re mdica. l. iij. §. ait pretor.

f Diuere. Constitutum. vt. ff. de nego. gest. soluendo. z. ff. c. l. si pro me. z. ff. de excep. do. si opera. Sed contra. C. de iure delibe. l. nec emere. Sol. p obliqui potest vt hic. nō directe: vt ibi: z ibi solue. sic. ff. de do. l. hoc iure. §. non potest. z. j. de reg. iur. l. multo.

g Dlutionis verbum. Solutionem. id est numerationē. z facit. j. de verbo. signi. l. liberatione. z. l. solutionis. z. j. rem ratā ha. amplius. ibi: nam et si etc.

QUi sic soluit. Casus. Debebam tibi centum. ego soluo tibi sub hac conditione vt iterum a te recuperem an liberer? Respondet q; non. quia non alienantur nummi qui sic dantur vt recuperentur iterum: lex sequens plana est. Fran. accur.

b Ut recipiant. ad qō est. ff. de dona. causa mor. l. non videt. z. ff. commo. l. ij. §. fi. z. l. seq. Sed cōtra. ff. de do. l. qui id quod. §. ea lege. Sol. p obliqui. z. l. seq. Sed cōtra. ff. de do. l. qui id quod. §. ea lege. Sol. mo. l. ij. §. fi. z. l. seq. Sed cōtra. ff. de do. l. qui id quod. §. ea lege. Sol. vt ibi. + Item. ff. si certū peta. l. si tibi. sol. vt ibi. Item contra. ff. eo. l. si vt ibi. + Item. ff. si certū peta. l. si tibi. sol. vt ibi. Item contra. ff. eo. l. si quis duos. sol. vt ibi. Additio. Dic fm Bar. hic q; ille cui soluit tenetur reddere ex pacto sed fi statim ipse reddidit ex sua liberalitate translatio dominij non impeditur. vt in. l. contraria.

+ Vel solue vt p Bar. hic.

i Ui mādat. Videtur soluere. solutiōe facta a procuratore. ad quod est. ff. c. solutam. Accur.

SI quis. Casus. Tu debebas mihi decem aureos ex stipulatu: quia carebas pecunijs. diri tibi. vis mihi soluere. r. cados mellis vel olei pro illis decem aureis quos mihi debes. tu p̄mittis. dicitur hic q; tu potes soluere mel vel oleum fi hoc facias antēq; agam contra te ex prima stipulatione ad decem aureos. Nam si semel litem fuero contestatus contra te: amplius non poteris soluere mel vel oleum. sicut euenit a simili in hac stipulatione. promittis mihi aut titio centum. Nam titio potest solui antēq; lis cōtestetur postea vero nō. Franciscus.

k Fuerit decem. q; decem sunt in obligatione sed mel est i solutiōe tantum: z sic dic. i. aut mel. z ita est bonū simile quod sequitur. item si mihi etc. sicut video in adiecto qō ei non queritur obligatio: sic h mel est adiectū. Item pro hoc primo dicto facit. ff. o re iudica. l. miles. §. decem. z de pecuti. bere. item veniunt. §. cum prędiximus. Add secūdum facit. ff. de diuer. et tempo. prescrip. l. si ex duob⁹. z de fideiuſ. l. fideiussor obligari. §. fin. Vel potest dici hic p̄mū dictus glo. poni vt diximus in vulgari decem q mihi debes dabis mihi in melle id est solutionē illorum decem facies in melle: quia dabis decem cados mellis p illis decem aureis. z tunc etiam decem sunt in obligatione. z mel in solutiōe. Itē facit. ff. de actionibus et obligā. obligationuz fere. §. accessio. z ad legem falci. l. i. §. ites si ita. z. ff. eodem. l. vero. §. i. et de verbo. obliga. l. insulaz. Accursius.

SI quis offerenti. Casus. Titius erat absens in lōginqua regione. meuius amicus suus vidēs negocia sua pire. z possessiōes suas: et domos ruinam minari: gessit negocia ipsius titij: inter que recuperauit aliqua debita a debitoribus titij. hic queritur quando liberētur debitores titij soluēdo huic meuio negociorum gestori. respondetur q; tunc demum quando ipse titius ratam habebit solutionem ab eis factam. Sed dubitatur vtrū interim q; ratum non habet titius/debitores possint hanc pecuniam solutam condicere. distinguitur. aut ipsi soluerunt eo animo vt statim liberentur non spectata ratihabitione domini negociorum: z tūc poterūt condicere pecuniam solutam. aut soluerunt ea intentione vt tūc demuz liberentur cum titius creditor ratū habebit. tunc nō poterūt z dicere mihi cum certum sit titium nō habere ratam hanc solutionē. Si creditor. Meuius creditor quorūdam habebat procuratorem: cui ignorante meuio est facta solutio. postea iste meuius dedit se ad arrogandus sempronio. dicitur hic q; si pater adoptiuus sempronius habeat ratam solutionem debitores liberantur. si vero nō habeat ratam tunc debitores poterunt condicere pecuniam ab isto procuratore meuij cui soluerunt.

Et si duo. Titius z meuius stipulati sunt a seo centum aureos. z ſic sunt duo rei stipulandi. vnus eorum puta titius erat absens cuius procuratori soluit seius: z antēq; titius ratum haberet soluit etiā alteri. certe posterior solutio est in pēdenti an sit solutio vel nō. Nam si titius cui? procuratori primo solutum est habeat ratam solutionē: alter puta meuius recepit inde bitum. finautem titius ratum nō habeat: meuius recepit debitum. Fran. accur.

Alit. querendo z respondendo.

Habuerit. in medio tempore post solutionem ante ratihabitionē.

Habuisset. sc̄z esset liberatus. z si non haberet ratum non esset liberatus: quando autem dicatur habere. ratus. dic vt. j. rem ratam habe. l. quo enim. §. i. z facit. ff. c. l. vero. §. i. z de cōdi. indebi. l. si procurator. et quo enim. §. i. z facit. ff. c. l. vero. §. i. z de cōdi. indebi. l. si procurator. et caue quia tota ler loquitur in eo qui non habet mandatum. Item facit C. de fur. l. falsus. z quod ibi no. z. j. de fur. l. falsus. §. i.

a ¶ Se dederit. anteq̃ ipe ratum habeat quo facto iam non expectatur sua ratihabitio sed patris adoptiui. ⁊ facit. ĵ. rem ratam habe. l. penul. ⁊ l. fi. ĵ. fi. Accur.

b ¶ Rata solutio. als ratam solutionem. ⁊ tunc subaudi esse.

c ¶ Repetere. per condictionem ob causam.

d ¶ Exegerit. scilz poste rior: ad qȝ est. ĵ. c. cum ex pluribus. ĵ. fi.

Sĵ ita stipulatus.

¶ Casus. Stipulatus sum a te cẽtũ mihi aut titio solui. certum est q̃ tu potes liberari soluẽdo titio. Sed ponamus q̃ tu postea cõstituisti te mihi soluturũ. ⁊ sic com petit mihi actio de cõstituta pecunia. dubitatur vtrũ adhuc possis solue re titio adiecto. Respon detur q̃ sic. Ĵtez stipulatus sum a pãphilo filio fami. mihi. aut titio decẽ dari. dicit ħ q̃ pater pãphili potest soluere titio ex peculio filij/dummodo tu nomine soluat. et reddit rationẽ. q̃ soluendo adiecto in obligatione: videtur debitor solue re principali. postea con cludit ex predictis. q̃ si adiecto in obligatiõe sol natur in debitũ/illud po test a principali stipula tore cõdici: quia nihil re fert an ego te inbeã adiecto soluere. an vo ab initio stipulatio ita cõcepta sit. Fran. accur.

e ¶ Potest. ŝ. de cõstitu. pecu. ſi vero mihi. cõtra sol. ubi non est actũ in cõstituendo vt soluat adiecto: ⁊ ideo non potest soluendo adiecto sed soli mihi: vel contra vt ibi.

f ¶ Adiecto. vtvtraq; tollatur obligatio: sicut ĩ casu sequenti quo ad q̃currunt. Accursius.

g ¶ Ĵn peculio est. ⁊ liberabitur pater in solidum ſcs ſi tuo ꝛc. nam secus si nomine filij soluat. tunc enim nisi tuti soluat nõ liberat filium: cuj⁹ filius in totuȝ teneatur vt ⁊ argu. ŝ. de constitu. pecu. l. ĵ. in fi. ⁊. l. ĵ.

h ¶ Julia. vt. ŝ. eo. l. qui hominem. in prin.

i ¶ Ut nihil. quantum ad tres prdictos casus huius legis. interest tamẽ ad alium. vt. ĵ. e. l. antepe. ⁊. ŝ. e. vero. ĵ. q̃ sunt 3tra. Additio. Bic fm Bar. bic q̃ hic nihil interest q̃tum ad ea que hac. l. dicũtur: ſȝ q̃tũ ad alia bene interest. vt. ll. cõtrarȝ.

k ¶ Concepta sit. scilicet mihi aut titio. ⁊ facit. ŝ. de cõdi. indebi. l. si procurator. ĵ. fi.

Ĵ Si quis alienum. ¶ Casus. Titius promisit mihi hominem in genere: ipse soluit mihi hominẽ alienum: queritur an liberetur: Respondetur q̃ ſi ego vſucepi homines iſtum q̃ titius liberabitur. ſinautem non vſucepi: non est liberatus. Fran. accur.

l ¶ Hominem. facit. ŝ. de dona. causa mor. l. qui alienam. et. ŝ. mã. l. iul. ait. ĵ. fin. ⁊ de euic. l. qui alienam. ⁊ de condi. inde. l. indebiti. ĵ. ĵ. ⁊ j. e. l. ſi hominem. Accur.

Q Uotiens. ¶ Casus. Debebam tibi seruum ſticbuz in ſpecie. iſte ſticbus aliqua ex causa peruenit ad te: ita q̃ tibi propterea nihil abeſt. hoc est dicere/quia forte tibi nihil conſtitit. nunc queritur vtrum ego ſim liberatus a te: Respondetur q̃ ſic. commodo id quod ad te peruenit a nullo poſſit peti vel repeti. lex ſequens pone casum ad longum. Franciscus accursius.

m ¶ Nihil absit. propter punum ⁊ secundum contractum.

Facultas habendi ratũ transit in vniuersalem successorem eius qui debet ratum habere et sufficit ratihabitio illius. hoc dicit Jhan. de castro.

¶ Si creditor cuius ignorantis procuratori solutum est ad arrogandum se dederit[a]: siue habuerit pater ratum/rata solutio[b] est: siue non habuerit/ repetere[c] debitor potest.

Potestas ratificandi nõ perditur facto alterius q̃ debentis ratuȝ habere. hoc dicit Jhan. de castro.

¶ Et si duo rei stipulandi sunt q̃rum alterius absentis procuratori datum est ⁊ anteq̃ is ratum haberet interim alteri solutuȝ est: in pẽdẽti est posterior solutio ac proquippe incertum est debituȝ an indebitum exegerit[d].

Facultas soluendi adiecto non perditur per constitutum factum creditoris: ⁊ cõpetit ei qui tenetur accessorie. ⁊ solutuȝ adiecto censetur solutũ principali: et ab eo repetitur si erat repetendum tanq̃ indebituȝ solutum. b. d. Jhan.

Paulus. Lex. lix.

Sĵ ita stipulat[e] sim mihi aut titio dare spondes et debitor cõstituerit se mihi soluturum: q̃uis mihi competat de constituta actio potest[f] adhuc adiecto solucre. Et si a filio fami. mihi aut titio soluere stipulatus sim patrem posse titio soluere q̃ ĩ peculio est[g] scilicet si suo non filij nomine soluere velit: dum enim adiecto solutur mihi solui videtur: ⁊ ideo si indebituȝ adiecto solutum sit stipulatori posse cõdici Jul.[h] putat vt nihil[i] interſit an iubẽ a titio soluere an ab initio stipulatio ita cõcepta[k] sit.

Vſucapio creditoris pro soluto liberat debitorem soluentem. b. d. Bar.

Idem. Lex. lx.

Sĵ qui alienuȝ hominem[l] in solutum dederit: vſucapto homine liberatur.

Due cause lucrative non possunt cõcurrere circa idem. b. d. Barto.

Idem. Lex. lxj.

Q Uotiẽs id quod tibi debeã a te pueniet: et tibi nihil abſit[m] nec q̃d solutum est repeti[n] possit: competit liberatio.

Debitum in seruitute contractuȝ minuit peculium: secus si est contractum in libertate. Ĵtez quod semel reprobaui postea approbare non possum ad actionem consequendam. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxij

O Ĵspẽsatorem[o] meum testamento liberum esse iussi: et peculium ei legaui: is post mortez meam a debitoribus[p] pecuniam exegit: an heres meus retinere ex peculio eius quod exegerit possit queritur: et si quidem post aditã[q] hereditatem exegerit pecuniam dubitari non debet quin[r] de peculio eo noĩe retineri nihil debeat: quia liber factus incipit debere[s]. si liberantur solutione debitores: cum vero ante aditam hereditatem pecuniam accepit dispẽsator: si quidem liberantur[t] debitores ipſa solutione: non est dubiũ quin de peculio[u] id retinendus sit: quia incipit debere[v] hic heredi[x] quasi negociorum gesto. vel mandati actione: ſi vero non liberantur[y]: illa questio est[z] cum negociũ meũ gerens a debitoribus meis acceperis[a]/deinde ego ratum non habuero[b] et mox agere velim[c] negociorum gestorum actione anvtiliter agam ſi caucam te indẽnẽ[d] futurum: quod quidem ego nõ puto[e]: nam sublata[f] est negociorum gestorum actio eo q̃ ratum nõ habui: et per hoc[g] debitor mihi constituitur[h].

n ¶ Repeti possit. id est quoquomodo aduocari ad quod est. ŝ. de leg. ĵ. l. non quocunq;. in princi. ⁊ intellige hanc legem quando causa vtraq; erat lucrativa: puta ex lega. vel ex donatione. secus si neutra vel altera. vt. ŝ. de actio. ⁊ obli. l. ſi is qui stichum. ⁊. l. ex promissione. ⁊ concor. ŝ. solu. matri. non solum. in fine. ⁊. C. de re iudi. l. ĵ. ⁊ de actio. emp. non est nouũ. ⁊ de actioni. ⁊ obliga. l. omnes. cuj⁹ suis cõcordantijs.

o Ĵspensatorez. id est seruũ generaliter in gerẽdis negocijs. et per hoc debitoribus exigendis propositum. Accursius.

p Ad debitoribus. bene ditarijs nõ serui.

q ¶ Post aditã. quo ipſe liber est. vt. C. õ cad. tol len. ĵ. in nouissimo.

r ¶ Quin. als quia. ⁊ als quin.

s ¶ Debere. et p hoc qõ iã liber cepit debere non minuitur peculium. Ĵtẽ qõ dicit õbere/dic actio. neg. geſſ. ſi ⁊ nomine creditoris sit solutum ⁊ ratum habet. qõ est eo ipo q̃ nesciebat dñs mortuũ: et non dominus vel heres domini conuenit eũ. Accur.

t ¶ Solutione. quia ignorauerunt mortuum creditorem. et per hoc noĩe dominj ei soluebant: vt ŝ. eod. l. ſi quis seruo. in princip. Alij intelligunt in debitoribus peculiaribus exactis: et hic dicunt eos liberari: scilicet quia ignorauerunt peculium ademptum. vt. d. l. ſi quis seruo. ĵ. q̃ non placet: q̃ p certo ponit hec ler in prin. quod peculium ei fuit legatum.

¶ Quid autẽ ſi illi nõ liberantur: vt q̃ seruirit de minuz mortuum: Dicã dispensatorem non teneri domino: ſȝ tenetur ex actis per cõdi. indebi. vt de cõdi. indebi. l. ſi procurator. ⁊ illi exacti tenẽtur heredibus: vt hic. et facit. ŝ. ſi certum pet. a. eius qui. Accur.

v ¶ Liberãtur. ſ. propter iuſtam ignorantiam.

x ¶ De peculio. tradẽdo ipſi manumiſſo.

y ¶ Debere. naturaliter adhuc manens seruus.

z ¶ Heredi. immo prius hereditati.

a ¶ Non liberantur. quia forte sciebant obijsse creditorem.

b ¶ Queſtio est. id est locum habet. als in libera persona gerente negocium meum.

c ¶ Acceperis. quod vis.

d ¶ Non habuero. semel me certiorato.

e ¶ Velim. quod hic heres facere nititur retinendo peculium.

f ¶ Indẽnem. aduersus debitores soluentes.

g ¶ Non puto. ĵ. rem ratam habe. quo enim. ŝ. ĵ. contra. Solu. illud est quantum ad hoc vt possit agi vel non ex illa stipula. de rato: hic quo ad hoc vt detur mihi acti. nego. geſt. vel non detur contra procuratorem. Accursius.

h ¶ Nam sublata. id non habet locum. nam si dicerem natam eius voluntate dicerem non tolli: vt ŝ. de nego. geſt. l. pomponius. que est contra. Accursius.

i ¶ Et per boc. ſcȝ q̃ non habui ratum.

k ¶ Constituitur. mihi debitor: qui prius erat id est remanet. ſic. ŝ. de iudi. l. iulia. Alij dicunt ⁊ per hoc scilicet q̃ habuisset ratum debitor mihi constituitur: id est constitueretur ille quiteregit: siue sit liber homo/siue sit olim

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

sit olim manumissus. Sed quicqd dicas huenies acti. neg. gest. nasci si vult habere ratiõ ab initio: ꝛ si nõ vult nasciꝝ. pẽdet ergo eius natinitas ex voluntate vnius partis tñ. ꝛ sic est ꝛtra. ff. de neg. gest. pomponius. Sol. natuitas põt esse in suspẽso vt hic. sed ex quo est nata nõ põt tolli vnius voluntate vt ibi: ꝛ idem diri. ff. fublata. l. non nata. vel dic vt ibi dicimus. Accur.

S Ji debitor. ¶ Casꝰ. Debitorꝰ habebat vsumfructũ i aliquo seruo: tu accepto tuliſti huic seruo debitoꝛis tui querit vtrũ debitor tuus liberet: Rñ. q sic. Fran.

a ¶ Si debitor. alicuius extranei.

b ¶ Fructuarius. qui habet vsumfructũ in seruo. Et not. q si conditio debeat i persona pupilli iplen: aut est in facto: et tunc etiã sine tutoris auctoritate impleꝛ: aut nõ do ꝛ tunc non.

c ¶ Per acceptilationẽ. a creditore in seruum facta. ad qõ ff. ff. de pac. l. si debitor. ꝛ de vsufruc. l. ſi ſicuti. ꝛ j. de acceptila. l. species.

QUm iussu meo. ¶ Casus. Tu debebas mihi. c. aureos: iussi te soluere creditori meo. h fiũt due liberationes. pmo tu a me liberaris. ſcõ ego liberoꝛ a creditore meo. Fran.

d ¶ Cũ iussu. idem et fine iuſ. vt. ff. de pigno. actio. l. solutũ. ff. solutam. et de ne. gest. l. ſi liber homo.

e ¶ Liberoꝛ. vna ꝓstatione. videritis enĩ mihi ꝛ meo creditori soluere ff. R. ad qõ est. ff. de do. inter vir. ꝛ vro. l. iij. ff. ſi. ff. ff. l. in numeratibꝰ.

S Ji filia. ¶ Casus. Titiꝰ hõ mẽ cauꝰ habebat filiã q̃ erat nupta titio: titiꝰ maritꝰ mortuꝰ est: q̃rit cui dos solui possit cuꝫ pf filie sit furiosus: Rñ. q põt solui curatoꝛi ipſi⁹ pñs furioſi: dũmodo filia consentiat. Fran. accur.

f ¶ Voluntate. alioqn cõtra. vt. ff. c. qui hominẽ. ff. ſi gener. Accur.

S Ji pupilli. ¶ Casus. Titius debebat. r. pupillo meuio qui tutoꝛẽ habebat: pupillus sine tutoris sui auctoritate iussi titium soluere scio creditoꝛi suo. dicitur hic q pupilꝰ liberatur a feio suo creditore. titius tamen manet obligatus ipſi pupillo. tamen ſi pupillus petat a titio. poterit ſe exceptione tueri. Quid autem erit ſi iste titius nõ erat debitoꝛ pupilli: an poterit condicere pecuniam a pupillo quã soluit iussu ipſius pupilli: Reſpõ. q nõ quia pupillus iſto iussu non potuit ſe obligare sine tutoris auctoritate. An autem a creditore cõdici possit hec pecunia: Rñ. q nõ. q debitoꝛ videtur contrariſſe cum ipſo creditore iussu alterius: tamen ne pupillus remaneat in lucro cum aliena iactura/ poterit conuenire actione vtili unꝫ tum factus est locupletioꝛ: vtpote debito liberatus. Fran. accur.

g ¶ Eo. ſcz pupillo.

h ¶ Obligatus. debitoꝛ. ſ. pupilli.

i ¶ Exceptione. ſi erpediat pupilli creditoꝛi ſuo solutam. Accur.

k ¶ Contrariſi. i. quaſi contrariſi ſoluendo creditoꝛi pupilli iussu eius. vt inſtit. de ob. ex quaſi contractu. ff. item is. Item no. q pupillus nõ obligatur condi. inde. ſine tutoris auctoritate.

l ¶ Actione. mãdati vel neg. gest. ad quod est. ff. de excep. l. pupillo. ꝛ de excep. do. apud celſum. ff. ſi quis pupillo. ꝛ de auc. tuto. l. pupilꝰ. et de excep. do. apud celſum. ff. ſi quis pupillo. ꝛ de auc. tuto. l. pupilꝰ. et de neg. gest. l. ij. ff. pupillus. ꝛ de cõdi. inde. l. interdum.

S Ji quis duos. ¶ Casus. Tu debebas mihi duos homines in genere: vna vice ſoluiſti mihi vnum ſcilz pamphilum: ꝛ sic restabas mihi debitoꝛ in alio. iſte pamphiꝰ reuerſus eſt in poteſtatẽ ꝛ dominiũ tuũ. contingit in pecunia numerata. Nam ſi quis mihi debeat. c. ꝛ det mihi xx. ego oꝫ illa. xx. ei reddam: ꝛ ipſe iterũ mihi det. ſicꝫ quinquies faciat vſq; ad. c. videbitur mihi ſoluiſſe. licet quidam fuerint in contraria opinione vt in textu. Franciſcus accur.

m ¶ Homines. i genere. Accur.

n ¶ Consecutus. debitoꝛ.

o ¶ Dando. eundem ſtichũ. Sed nõne ſm hoc dne lucrative cauſe concurrunt in eũdem ſeruũ. et ſic eſt contra. ff. de leg. ij. l. meuius. ff. ſi quoꝛum? Solu. ibi de ſtricto iure: hic de equitate vel melius ibi debebatur idẽ ex duobus teſtamentis: et ſic ex duabus lucratiuis cauſis. ꝛ iteruꝫ ſoluꝫ nõ põt ne frangatur regula: at h ex vna ſola: ꝛ forte nõ lucratiua ſm. ff.

Due cauſe lucratiue an poſſunt in eũdẽ ſeruum cõcurrere: ꝛ quid i libero boñe.

p ¶ Mmor. dubitatio.

q ¶ Eum vellet. ſ. natura li ſolutione.

r ¶ Efficere. vt debitoꝛ liberetur naturali ſolutione. Accur.

s ¶ Et ſi. i. ꝙuis.

t ¶ Nã. ratio eſt qua mouebantur qui dicebãt ꝓdicta nõ poſſe fieri: ꝛ dicẽces is ſcilicet debitoꝛ: et ꝓ eis. ff. eo. l. qui ſic. Vel contra potest esse ratio circa eos quaſi male dicerent hoc modo bene dixi male: quia is ſcz creditoꝛ ſm hoc: quia ita accepit vt reddat non poteſt videri ſoluiſſe poti⁹ debitoꝛi q̃ dediſſe: immo potius videtur donaſſe q̃ ſoluiſſe. nec enim creditoꝛ ſe obligauit ad reddendum. ꝛ ſic nõ obſtat. ff. eodẽ. qui ſic. nam ibi ex pacto ſe aſtrixerat ad reddendũ quod hic nõ fecit. et facit. ff. ſi certum petatur. ſi tibi pecunias. ꝛ. ff. de dona. l. qui id qõ ff. ea. lege.

S Ji ſeruꝰ. ¶ Casus.

Marcellus. Lex. lxvij.

S Ji quis duos hominesᵐ pmiſit ꝛ ſtichum ſoluit eiuſdem ſtichi poterit dominiũ poſtea conſecutusⁿ dãdoᵒ cum liberari: in nummis minorᵖ vel propre nulla dubitatio eſt. nam et apud alphenum Scruius ait: eum qui nũmos a debitoꝛe ſuo acciperet: et liberare cum vellet ᵠ. Reſpond. poſſe ſcpius illos nummos accipiendo ab eo: eos retrodando ac rurſus accipiendo id efficereʳ: veluti ſi. c. debitoꝛ. ff. acceptis liberare creditoꝛ velit: vt cum decem acceperit eadem ci retro reddat mox ab eo accipiat ac nouiſſime retineat: ꝛ ſiˢ in dubitationẽ a quibuſdam hoc male deducatur: qᵗ non poſſit videri is qui ita accepe rit vt ei a q̃ accepit retro reddat: ſoluiſſe potius q̃ dediſſe.

¶ Conditio conſiſtens in dando in perſona pupilli ſine tutoris ꝙ vel curatoris auctoritate nõ impletur: ſecus ſi in faciẽdo conſiſtit. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxviij.

S Ji ſeruus decem dare iuſſus eſt pupillo et liber eſſe: ſiue heres ſit pupillus: ſiue tantum cõditio in cum collata ſit: an abſente quoq; tutoꝛe pupillo dando libertatem conſequatur moueris comparatione conditionis que conſiſtit in facto: veluti ſi pupillo ſeruierit: que poteſtᵘ impleri citra interuentuꝫ quoq; tutoris? ¶ Et quid inquit ſi curatoꝛem habeatʸ et furioſo dare iuſſus? ſit: an curatoꝛi dando liberetur: ? et finge alicui? fundum legatum ſi dediſſet pupillo furioſove. ¶ Et ſciendum eſt in omnibus iſtis caſibus tutoꝛi quidem vel curatoꝛi vtiliter

Sempronius moriens iuſſit ſeruum ſuum liberum eſſe ſub conditione ſi decem dederit pupillo: nec refert an pupillus iſte heres ſit an non. Queritur vtrum abſente tutoꝛe pupilli poſſit iſte ſeruus ſoluere decem pupillo/ et ſic libertatem conſequi. videbatur q̃ ſic. Nam ſi teſtatoꝛ iuſſit ſeruum ſuum liberum eſſe ſi pupillo ſoluerit poteſt ſeruus abſente tutoꝛe ſeruire pupillo et libertatem conſequi. ergo etiam dando decem tutoꝛe ſeruire pupillo et libertatem conſequi. ergo etiam dando decem tutoꝛe abſente. Et ante q̃ reſpondeat iuriſconſul. huic queſtioni ſubiungit aliam ibi. ¶ Et quid inquit. Quid ſi teſtatoꝛ aliquis vel aliꝰ iuſſit ſeruum ſuum liberum eſſe: ſi furioſo decem dederit. an poterit decez ſit ſeruum ſuum liberum eſſe: ſi furioſo decem dederit. an poterit decez dare furioſo abſente curatoꝛe. Hunc reſpondet vtriq; queſtioni ibi. ¶ Et ſciendum. dicens q̃ in ambobus caſibus recte ſoluitur tutoꝛi ꝛ curatoꝛi. ipſis autem pupillo et furioſo non recte ſoluitur tutoꝛe vel curatoꝛe abſente. ne forte hoc quod ſoluitur pereat imbecillitate pupilli vel furioſi. Nec enim fuit mens ipſius teſtatoꝛis vt detur quomodocunq; ſed vt ſecure detur ne res pereat. hoc dicit hec lex pulchra ꝛ aurea. Franciſcus.

v ¶ Que poteſt. ſcz cõditio in facto conſiſtens.

x ¶ Tutoꝛis. vt ꝛ. ff. de cõdi. ꝛ demon. l. cum pupillus.

y ¶ Habeat. aliquis furioſus.

z ¶ Juſſus ſit. ſeruus ꝛ liber eſſe.

a ¶ Alicui. etiam libero.

b ¶ In omnibus iſtis caſib⁹. vbi datio vertitur.

a ¶ Depēdi. fcz ſi fideliter ſtat a ſeruo als nō. vt. ſ. de manu. teſt. qui filium. ⁊ pecunia in rem publi. vel furioſi vertat. vt. j. e. ſtichus. §. vſum fruc. ibi: id que ita ⁊c.

b ¶ Nō recte. ſ. in dando: ſcz in faciendo vt prediri. Itez ⁊ ſi in dādo eſt contra. §. e. ſi ſtipulatus fuero mihi. Sol. ibi erat pecunia in vtilitatem pupilli cōuerſa. vnde ex poſtfacto videt bene ſolui ſſe. vt. j. e. ſtichum. §. vſumfructus. vel ibi erat primus pubertati. Vel verius ibi erat adiectus: quo caſu imputaſt ſtipulanti quare talē adiecit. Item primo modo ſolue aliud contrarium. ſ. l. in pupillo. Itē arg. ſ. de condi. ⁊ demō. l. meuius cui. + Item ecōtra pupillus poteſt parere. vt ſ. de condi. et demōſtra. l. conditionibus.

+ Dic q ibi cōditio nul lo mō effectualr pote rat adiplere ri. hic ſic ſz bar. hic.

S Ihoiez. ¶ Caſus. Stich⁹ funs me⁹ in quo titius vſufructus habebat dedit tibi damnum. Tu me facis cōuenire vt aut dānū reſtarīa tibi aut ſeruū dem. p nora. dedi tibi ſeruū. p nora: qui erat obligat⁹ creditori meo vel in q̄ alius habebat vſufructū. q̄rit quid iuris: Reſn. q tu poteris mecū agere indicati actione. Nec erit expectandum q creditor eum vendicet actione ſeruiana. vel q vſufruc. ſit finitus. tamē ſi cauſa pignoris ſit finita liberabor a te. Fran. accur.

c ¶ Si hominem. ſtichū.

d ¶ Condemnat⁹ es. vt emendes dānum vel no redes.

e ¶ Iudicati. vt ꝛ. ſ. de rebus iudi. l. uj. §. fina. ⁊ arg. j. eo. qui dcē. ſ. pe. ꝛ. ſ. fi. ꝛ de le. uj. l. qui cōubi nam. §. ſi heres. ſed videt dari de dolo. vt. ſ. de dolo. l. ſi oleū. §. ⁊ ſi tu. que eſt contra. Solu. ibi agitur de dolo. i. iudicati nomine doli. ſic. C. de dolo. l. i. vel ſolue vt ibi. Item adhuc non videtur opus eſſe agi iudicati: quia per dationem huius pro nora denegatur vſufru. vel pignoris perſecutio. vt. ſ. de nora. ſi ex duob⁹. §. fin. ꝛ. l. ſi norale. in princ. ⁊ de vſufruc. locum. §. proprietari⁹. ⁊ de dāno infec. boc amplius. §. fin. ſed reſpon. quia illud fit domino petente contra fructuarium vt aut conferat ad litis eſtimationem: aut dimittat vſufruc. at creditor boc nō petit: ſed agit iudicati: vt bic dicitur. lcr tamen illa ſi norale. circa prin. videt plus obſtare: quia dicit ipſo iure finiri pign⁹ et bic innuit q̄ non. nam quia durauit bic pignus agitur iudicati. Sol. ibi creditor erat preſens quando ſeru⁹ fuit pro nora dat⁹: nec voluit cū defendere ratione ſui iuris. vnde ei imputatur licet non ſic in fructuario vt ibi dicitur. bic autē creditor fuit abſens. Vel aliter: ibi ſoluitur pign⁹ ipſo iure ſcz pretorio: bic non ipſo iure ſcilicet ciuili.

f ¶ Nec expectabim⁹. ad boc. ſ. de actio. emp. ſeru⁹. §. fi.

g ¶ Liberationem. vt. ſ. j. e. l. cū qs. §. q hominem. ꝛ. ſ. e. is q alienū. cuz ſuis concor.

Quod in diez. ¶ Caſus. Si. p̄miſi tibi ſoluere decē in paſcha poſſum tibi ſtatim offerre: quia medium tempus apponitur gratia debitoris. Fran. accur.

b ¶ Liberum. vt ſoluat ſi vult: ſi non vult non cogatur: vt. ſ. de actio. et obliga. l. quiſquis. ⁊ de verbo. obli. l. cum qui. §. quotiēs. ⁊ de re iudi. l. intra. ⁊. C. de fideicom. l. poſt mortem. boc autem fallit cum gratia eius cui debetur dies ponit. vt. ſ. de leg. ij. ſi ita. §. pegaſius. ⁊ de vſuris. l. in fideicommiſſi. §. cū pollidi⁹. ⁊ ſic etiam poteſt intelligi. ſ. de cōſti. pecu. l. item illa. circa prin. Item cōtra. ſ. de vſufr. le. ſi ſ vſfr. mihi. vbi etiam ante biennū agitur vel pro tempore ante biennū. ſed ibi biennū erat ſtatutū. vt. ſ. vltra heres nō teneretur dare vſufructū: nō aūt vt vſqs tūc haberet dilationem.

Un decem. ¶ Caſus. Planum eſt boc principium. ¶ Si fideiuſſor. Titius debebat mihi. c. pro quibus dedit mihi fideiuſſorem qui fideiuſſit vſqs ad certum tempus: obtulit pecuniam procuratori meo: ſiue vero ſiue falſo: ꝛ ſoluit. poſt tempus fideiuſſionis finitum ego habui ratam ſolutionem: dicitur hic q̄ iſte fideiuſſor non poteſt pecuniam repetere: q̄ ſoluit eo tempore quo tenebatur: nec erat finitū tēpus ſolutionis. ſed ꝛ potent agere mandati aduerſus debitorem quaſi mihi creditori ipſi preſenti ſoluiſſet. Sed ponamus q̄ ego ignorauī ſolutū eſſe procuratori meo accepto tuli ſeruo debitoris mei vel filio ei⁹. poſt autem cum ſciui q̄ ſolutū eſſet procuratori meo ratum habui dicitur hic q̄ ſolutio confirmatur: ⁊ acceptilatio fit nulli⁹ momenti. Item ſi ego creditor ignorās ſolutum eſſe litem ſum conteſtatus cū debitore meo: ⁊ pendente iudicio ratum habuero: debitor⁹ abſolui. ſi non habuero ratum habet cōdēnari. h. d. iſte. §. Franciſcus.

i ¶ Si fideiuſſor. non debitor. Jo.

k ¶ Procurati. falſo vel ad alia conſtituto.

l ¶ Temp⁹. fideiuſſerat cū vſq; ad tēp⁹ certū.

m ¶ Preſenti. creditori. Sed cōtra. j. rem ra. habe. l. ſi. §. ſi. Sol. h tacita habuit ſol. eo tēpore quo rens erat obligatus efficaciter: ⁊ ſi fideiuſſor ipſe eſſet liberatus tunc cum ratus habuit: ibi cū reus erat liberatus. ⁊ facit ad boc ⁊ ſeq. reſpō. ſ. de cōſti. pecu. utez illa. §. quod adiicitur.

n ¶ Nulli⁹ momenti eſt. ꝓpter ſolutionem.

o ¶ Cōfirmatur. i. firma oſtendit acceptilatio.

Ui decem debet.

¶ Caſus. Tu debeſ mihi. r. er aliq̄ cauſa venis vna die rū⁹ offers pecuniā hanc mihi. ego

Dui hominē.

Ui decem debet ſi eadem

homo ſuperb⁹ non aduerto ad te et non recipio hanc pecuniam: tu recedis cum his nūmis. et poſt aliquod tempus perdis iſtam pecuniam. ego peto a te debitū iſtud. tu reſpondes domine mi quid petis. certe nodum in ſcirpo queris. ego perdidi hanc pecuniam quam altera die obtuli tibi: ſi accepiſſes ego eſſem nūc liberatus: imputa tibi⁹ piā perdita eſt pecunia. certe non dabo tibi aliaz ſurge ⁊ ambula: quia nihil aliō a me conſequeris. tolle igitur grabatum tuum ⁊ vade in domum tuaz. dubitatur an bene ex ꝓpriam? Reſpon. q̄ ſic. Item ſi mulier dedit ſeruū in dotem ſoluto matrimonio: ſi vir offert ⁊ mulier non vult recipere ſeruiuſq; moritur liberatur ipſe maritus. ¶ Si cū mihi. Tu debebas mihi ſeruum ſtichum: inter pellam te vt eus ſolueres: tu non ſoluis: ⁊ ſic es in mora. poſt hanc moram ꝓmittis mihi hāc ſeruum ſub conditione ſi nauis ex aſia venerit. pendente iſta conditione ſeru⁹ decedit. nūc queritur vtrum debeas mihi ſeruū. Videtur q̄ ſic. q̄ iſta nouatio fieri non potuit: ergo remanet priot obligatio in qua tu moraz commiſiſti. et ſic teneris. Sed tamen reſpondet q̄ debitor q̄ poſt moraz ꝓmiſit mihi creditori ſtipulanti: non videtur fuiſſe in mora: quia etiam qui poſt moram offert ipſe purgat moram: ergo ille etiam eam purgat qui volente creditore poſt moram ei ꝓmittit. Sed ponam⁹ q̄ poſt moram factam in ſoluendo ſtichū ego ab alio eū ſtipulor q̄ a debitore: an mora ſit purgata? Reſpondet q̄ ſic. ſicut ſi aliq̄d aliō obtuliſſet mihi hūc ſeruū pro debitore meo. Nam liberaretur iſta obligatiōe ſi ego recipere noluiſſez.

¶ Idem reſponſum eſt. Fur quidam furripuit mihi ſeruum quendaz: ego ſtipulor ab eo ſure quicquid ipe mihi facere ſiue dare debet: licet fur ſemper ſit in mora tamen ſi ſeruū offerat ⁊ ego nolim accipere. ⁊ poſtea ſeruus decedat fur liberatur. Sed pone q̄ tempore iſtius ſtipulationis ſeruus a fure ꝓmiſſus ſit in ꝓuincia: ⁊ priuſq; perueniret in manus furis deceſſerit. certe fur non liberatur quia nunq; obtulit eum mihi cū facultatem non habuerit eū mihi offerendi. ¶ Stichum aut pamphilum. Promiſiſti mihi ſtichum aut pamphilum cum pamphilus eſſet meus: ⁊ ſic mihi deberi non potuit. Item ponamus q̄ meus eſſe deſineret an liber abit debitor ſoluendo eum? Reſpon. q̄ nō. q̄ nec obligatio nec ſolutio videtur in pamphilo conſtitiſſe. cetera huius. §. vide per te.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

¶ Qui hominem. Ite.§. ponit quos homines soluendo quis liberari non poteſt. primo ſi hominem debeo ꝛ ſoluo ſtatuliberũ non liberor. Item ſi ſoluo ſeruum qui damnũ dederat ꝛ non eſt ſolutus nora: non liberor. Item ꝛ ille qui ſoluit ſeruũ qui fuerat deditus nore non liberabitur: quia min⁹ dat ꝙ ille qui ſoluit eum qui non eſt ſolut⁹ nora. Sed qđ ſi dedit homines vel ſpermionē. i. eum qui nõ vide nifi de nocte? certe ſeruũ quidem dediſſe videt: licet min⁹ bonus: tñ pl⁹ dat ꝙ ille ꝙ dat eum q nõ eſt ſolut⁹ nora. aut eũ qui datus fuit pro nora. nõ ꝙ iſti poſſunt auferri ab eo ratione nore. veſpertilio autẽ nõ poteſt a creditore auferri.

¶ Promiſſor. Tu debebas mihi ſeruũ aliquẽ ſolutiſ talem qui aliquo caſu nõ põt per me ad libertatẽ pduci: an liberetris: Rñ. q nõ. q⁹ oportet q⁹ me pleno iure facias dominũ ſerui quem mihi ſoluis. Fran.acc.

a ¶ Obtulit. alſ detulit alſ obtulit. ꝛ dic cõgruo loco ꝛ tempore. vt. §. eo. ſi ſoluturus.

b ¶ Perdiderit. fecẽ ſi nõ perdidit: q⁹ adbuc tenetur. vt. C. de vſuris. Lacepta. l. ſi. §. de arbi. l. ſed et ſi poſtea. niſi in caſu. vt. C. de cõdi. inſer. l. ſi. ibi: niſi ipſe ꝛc.

c ¶ Exceptione. ꝛ nõ ipſo iure q⁹ erat obligatus in genere: ꝛ q⁹ genere eſt perire nõ põt: vt. §. ad legem fal. in rõne. §. incerte. ſi autẽ in ſpecie: interitu ſpeciei liberat ipſo iure: niſi eſſet i mora. vt. §. de vbo. obli. l. ſi ex legati cauſa. ꝛ l. ſi ſeruũ. i pn. ꝛ facit ad §. q⁹ debitor: generis liberet per excep. ſi per eat poſt oblationẽ. §. eo. ſi debitor. ꝛ §. de doli excep. l. ſi opera. ꝛ §. e. l. ſi ſolutur⁹? ꝛ de vbo. obligatione. interdum. §. ſi. ſed nõ videtur liberari etiã̃ p exceptionẽ. vt in contrario. §. e. creditor. ſol. vt ibi. Ite. eſt contra. §. de arbi. l. celſus. in fine. ſed ibi in pena cõmittẽdã: bic in corte iam debita.

d ¶ Interpellat⁹. ꝛ verũ ẽ ante oblationem: alſ cõtra. vt. §. de pericu. ꝛ commo. rei vendi. l. illud. Accur.

e ¶ Rũmos. cũ nũmi eſſent dati in dotem. Accur.

f ¶ Ipſo iure. fauore dotis vt inuitenſ ad offerendã dotem. ar. C. de dote. prom. l. ad exactionem. ꝛ §. q⁹ mer⁹ cauſa. l. ſi mulier. §. ſi dos. vel dic aliũ eſſe in cõtractu bone fidei ꝙ ſtrictiuris vt in bone fidei ipſo iure: in alijs per excep. ar. §. de leg. i. huiuſmodi. §. ij. vel quod dicit ipſo iure feras ad caſum quando ſeru⁹ erat in dotem: at quando pecunia dicta ſeras ad caſum contingere per exceptionem.

g ¶ Obligano. ideo qꝛ cũ ex iſtit conditio nõ inuenit vbi figat vel ponat pedes ſuos. vt. §. de noua. l. quotiens. in prin.

h ¶ Sed in pꝛoptu. nũc repoſn.

i ¶ Sub conditione. nam non petet ſeru⁹. vt. d. l. quotiẽs. circa princi. ibi: vnde ꝛc. ꝛ ſtatim reddit bic rationẽ. debitor enim ꝛc. ſed cõtra buic ill. l. quotiens. ſ. e. tit. ſi rem. circa prin. ibi: niſi per ꝓmiſſorem ꝛc. ſol. vt in vtraq; earum diri.

k ¶ Ceſſaſſe. purgauit autem moram. vt. d. l. quotiens.

l ¶ Nam. a ſimili.

m ¶ Dare noluit. poſt interpellationem.

n ¶ Periculo. ita ꝛ bic. vt. §. de vbo. obliga. ſciendũ. §. fin. ꝛ. l. interdũ. in ſi. ꝛ. l. ſi ſeruũ. §. ſequiſ. ꝛ de pericu. ꝛ cõmo. rei ven. illud.

o ¶ Eum. ſcilicet ſtichũ.

p ¶ Hic quoq;. non ſolũ ſuperiori caſu: ſed certe immo hoc caſu nõ videt liberari a periculo per oblationem alterius. vt. §. de verbo. obliga. l. cũ qui ita. §. fi. que eſt contra. ſol. vt ibi.

q ¶ Reſpõſum eſt. q⁹ tollatur conditio. vt ꝛ §. de condi. fur. l. parui.

r ¶ Iam fur. a ſimili: hec eſt duo paria ſunt ſtipulari a fure quicqd debet vt bic. ꝛ §. de vbo. obli. ſcire. §. fi. et offerre ſure. vt ſubijcit. ꝛ. d. l. parui. l. prin. q⁹ intellige hoc ſecundo caſu ſi poſtea pereat res vt tũc tollat conditio ſed in primo ſtatim poſt ſtipulationem: ꝛ tũc tenet ex ſtipulatione.

s ¶ Etus. ſeruꝰ.

t ¶ Non poterit. refert ergo ſit abſens vel pſens. ſed cõtra in hoc. §. de cõdi. fur. l. parui. Solu. ibi facultatem habebat oſtẽdendi ſeruum/quia pqe abſens erat: bic nequaq; facultatem habere poterat ita abſens erat vel pſe ne dic vt ibi no.

v ¶ Deſierit. altero iam mortuo. ꝛ ſic obligatiõe ſoluta ſm. B. vt ar. ſ. in fi. §. vꝛ aliter vt ibi dices.

r ¶ Liberabit. imo videt q⁹ qui ſemel creditoris ẽ amplius ei ſolui nõ põt: etiam ſi ſu⁹ eſſe deſierit: vt. §. de lega. ij. meum⁹. §. duob⁹. ſol. ibi? loquit cas duo boiem in genere alicui legauerit quib⁹ caſibus ſi vn⁹ ſoluit alter eũdem ſoluere non potuit ꝙ⁹ deſijt eſſe ſtipulator? ne videant due cauſe lucratiue in eadẽ re cõcurrere ꝙ poſſunt ad ocultũ demõſtrari. ſec⁹ autẽ ſi in dimidia fundi. p indiuiſo legata a duob⁹ ꝛ ſolluta ab vno: quia illa ad oculũ oſtendi non poteſt ibidẽ dr. bic ait vna cauſa erat tãtũ lucratiua ibi nõ vñ ſemel homo mihi ſolut⁹ ſi deſinat eſſe me? iterũ ſolui põt: q⁹ regula nõ vtiaf. vna enim erat obligatio. a⁹o. Alij h de eq tate: ibi de rigore. ites facit. §. e. l. ſi quis duos.

Lucratiue cauſe due an poſſint in toto in vnũ ẽ dẽ curre re: ꝛ qd ꝙ indiuiſo.

¶ Stipulatio conditionalis animo noũandi tollit effectũ more ſi erat res preſens alſ ſec⁹. b. d. Bar.

¶ Si cum mihi ſtichus deberes et in ſoluendo moram feciſſes ſub conditione cum promiſiſti: pendẽte ea ſtichus deceſſit: videamus an quia nouari pꝛior obligatio nõ poteſt: petitio ſerui competat ea que competeret ſi non interceſſiſſet ſtipulatio: ſed in ꝓmptu cõtradictio eſt: debitor enim cuꝫ ſtipulanti creditori ſub conditione promiſit non videtur in ſolutione hominis ceſſaſſe. nam vꝛum eſt cũ qui interpellatus dare noluit offerentem poſtea periculo liberari. ¶ Sed quid ſi ignorante debitore ab alio creditor cum ſtipulatus eſt: bic quoq; eſtimandus eſt periculo debitor liberat⁹ quẽadmodum ſi quolibet nomine eiꝰ ſeruum offerente ſtipulator acciꝑe noluiſſet. ¶ Dicm reſponſus eſt. ſi quis cum ſurreptus ſibi ſeruus eſſet ſub conditione ſtipulat⁹ fuerit quicquid furem facere dare oportet: nam⁹ fur ꝛ condictione liberabitur: ſi dominus oblatũ ſibi accipere noluit: ſi tamẽ cũ in pꝛouincia forte ſeruus eſſet: interceſſerit ſtipulatio: ꝛ finge pꝛiuſq; facultatem eius ⁿ nãſciꝛetur fur vel pꝛomiſſor deceſſiſſe ſeruum non poterit⁹ rationi quã ſupꝛa reddimus eſſe locus: non enim obtuliſſe cum propter abſentiam intelligi poteſt.

¶ In ſtipulatiõe alternatiua ſi altera de reb⁹ alternatiue ꝓmiſſis erat ſtipulatoris tempore ſtipulationis cenſeꝫ altera tñ pꝛomiſſa: ideo nec obligatio nec ſolutio tenet ſ ea ꝙ erat ſtipulatoris etiã ſi deſinat eſſe ſua: ſed in ſtipulatiõe generis generaliſſimi põt ſolui illa q̃ erat ſtipulatoris tempore ſtipulationis/ſi poſtea deſinat eſſe ſua. in obligatione vero generis ſub altern⁹ idem ſi deſijt eſſe ſua ante q̃ obligatio totaliter extinguatur: ſec⁹ ſi poſtea. b. d. Bar.

¶ Stichum aut pamphilum ſtipulatus ſum cuꝫ eſſet meus pamphilus: nec ſi meus eſſe deſierit vꝛ liberabitur⁵ promiſſor pamphilum dando neutrum enim videtur in pamphilo homine conſtitiſſe nec obligatio nec ſolutio: ſꝛ ei qui hominem dari ſtipulatus eſt: vnum etiam ex bis qui tunc ſtipulatoris ſeruicꝛant dando promiſſor liberabitur vi quidem ipſa⁷. at ſi is dari ſtipulatus eſt⁸ qui eius non erat fingamus ita ſtipulatum hominem: ex bis quos ſꝫmponius reliquit dare ſpondes: cum tres ſꝫmponius reliquiſſet⁹ cozũq; alij quis ſtipulatoris fuiſſet⁹ nũc mortuis⁶ duobus qui alteri⁹ fuerant: ſupererit illa obligatio an non videamus. et magis eſt deficere ſtipulationem: niſi ante mortẽ duorum deſierit⁴ eſſe reliquus ſeruus ſtipulatoris.

¶ Qui ſoluit rem quam habere credito rem non licet non liberaf: ſec⁹ ſi ſibi habere licet ꝙ⁹ vilem. b. d. Bar.

¶ Qui hominẽ debebat ſtichuꝫ cui libertas ex cauſa fidicõmiſſi pꝛeſtanda eſt ſoluit: non videtur

p ¶ Quidem ipſa. naꝫ ꝓmiſſo homine in genere nullꝰ erat in obligatione. vt. §. de leg. i. l. cũ incert⁹. ſed ſi ſtichũ aut pãphilũ tũc vꝛerꝫ. vt. §. de vbo. oblig. i. ſi duo rei. in aliquib⁹ tamen cõſonant bi ꝓmiſſores ſcilꝫ de vbo. oblig. i. ſi duo rei. in aliquib⁹ tamen cõſonant bi ꝓmiſſores ſcilꝫ de generis: ꝛ in alternatiuis vt in ꝛrario. §. de cõdi. in debi. l. cũ bis. §. ſi. vel dic in ipſa. i. ipſo iure pꝛedicta ratione.

3 ¶ Stipulat⁹ eſt. ſeruũ puta ei⁹: ſcꝫ ſtipulatoris.

a ¶ Reliquiſſet. future legatur: ſi forte babes relinquet.

b ¶ Fuiſſet. tempore ſtipulationꝫ. B. vel dic poſtea.

c ¶ Mortuis. ante ſtipulationẽꝫ interpoſitã vt nõ cõtradicat principio: ſed ſꝫa videt tota poſt ſtipulationẽ interpoſitaꝫ: ſed ſm hoc videt quodãmodo prin. §. repugnare fini. ſed dic vt modo diri. Accur.

d ¶ Deſierit. ãteꝙ fieret ſtipulatio. Et nota mirabile quod refert. ſtipuler ſtichũ aut pamphilũ: ꝛ tũc ſi vnus eſt me⁹ nec obligatio nec ſolutio conſtat in eo cum ſtipulor vnum et illiꝰ: vt in fine. huius. §. fin. Alſo. ſic non eſt contra principium. §. vt ꝛ. §. de ver. oblig. l. ſi duo rei. que eſt cõtraria huic fini: ſed cõcor. cum prin. vnde ꝛ principiũ ſm hoc eſt contrarium fini eadem ratione.

e ¶ Non videtur. vt. §. e. l. cum quis. §. qui hominez. ꝛ diri. §. de condi. inde. l. neratius. ꝛ facit. §. de leg. iij. qui cõcubinã. §. ſi heres. Accur.

a ¶ Depēdi. fcs fi fideliter fiat a feruo als nō. vt. ff. de manu. teſt. qui filium. ꝛ pecunia in rem publi. vel furioſi vertat. vt. j. e. ſtichus. §. vſumfruc. ibi: id que ita ꝛc.

b ¶ Nō recte. f. in dando: ſec⁹ in faciendo vt prediri. Itē ꝛ ſi in dādo eſt contra. §. e. ſi ſtipulatus fuero mibi. Sol. ibi erat pecunia in vtilitatem pupilli cōuerſa. vnde ex poſtfacto videt bene ſoluiſſe. vt. j. e. ſtichum. §. vſumfructus. vel ibi erat primus pubertati. Vel veriꝰ ibi erat adiectus: quo caſu imputat ſtipulanti quare talē adiecit. Item primo modo ſolue aliud contrarium. ff. in pupillo. Itē arg. ff. de condi. ꝛ demō. l. meuius cui. + Item ecōtra pupillus poteſt parere. vt ff. de condi. et demōſtra. l. conditionibus.

+ Dic q̄ ibi cōditio nullo mō effectualr pote rat adipleri. hic ſic fʒ bar. hic.

Si hoies. ¶ Caſus. Stich⁹ ſuus me⁹ in quo titius vſufructuꝫ habebat dedit tibi damnum. Tu me facis cōuenire vt aut dānū refartiā tibi aut ſeruū tem. p nostra. dedi tibi ſeruuꝫ p nostra: qui erat obligat⁹ creditori meo vel in q̄ alius habebat vſufructū. q̄rit quid iuris? R. ſi. q̄ tu poteris mecū agere indicati actione. Nec erit expectandum q̄ creditor eum vendicet actione ſeruiana. vel q̄ vſufruc. ſit fini tus. tamē ſi cauſa pignoris ſit finita liberabor a te. Fran. accur.

c ¶ Si hominem. ſtichū.

d ¶ Condemnat⁹ es. vt emendes dānum vel non rendes.

e ¶ Iudicati. vt ꝛ. ff. de iudi. l. iuꝫ. §. fina. ꝛ arg. j. eo. q̄ dedē. §. pe. ꝛ. §. ſi. ꝛ de le. iuꝫ. l. qui cōubi nam. §. ſi heres. ſed videt dari de dolo. vt. ff. de dolo. l. ſi oleū. §. ꝛ ſi tu. que eſt contra. Solu. ibi agitur de dolo. i. iudicati nomine doli. ſic. C. de dolo. l. j. vel ſolue vt ibi. Item adhuc non videtur opus eſſe agi iudicati: quia per dationem bonis pro nora denegatur vſufru. vel pignoris perſecutio. vt. ff. de nora. ſi ex duob⁹. §. fin. ꝛ. l. ſi norale. in princ. ꝛ de vſufruc. locum. §. propterea⁹. ꝛ de dāno infec. boc amplius. §. fin. ſed reſpon. quia illud fit domino petente contra fructuarium vt aut conferat ad litis eſtimationem: aut dimittat vſufruc. at creditor boc nō petit: ſed agit iudicati: vt bic dicitur. lex tamen illa ſi norale. circa prin. videt plus obſtare: quia dicit ipſo iure finiri pign⁹ et bic minuit q̄ non. nam quia durauit bic pignus agitur iudicati. Sol. ibi creditor erat preſens quando ſeruꝰ fuit pro nora dat⁹: nec voluit eū defendere ratione ſui iuris. vnde ei imputatur licet non ſic in fructuario vt ibi dicitur. bic autē creditor fuit abſens. Vel aliter: ibi ſoluitur pign⁹ ipſo iure ſcʒ pretorio: bic non ipſo iure ſcilicet ciuili.

f ¶ Nec expectabim⁹. ad boc. ff. de actio. emp. ſeruꝰ. §. ſi.

g ¶ Liberationem. vt. ff. de l. cū qs. §. q̄ hominem. ꝛ. ff. de iꝰ. g alienū. cuꝫ ſuis concor.

Quod in diez. ¶ Caſus. Si p̄miſi tibi ſoluere decē in paſcha poſtea tibi ſtatum offerre: quia medium tempus apponitur gratia debitoris. Fran. accur.

h ¶ Liberum. vt ſoluat ſi vult: ſi non vult non cogatur: vt. ff. de actio. et obliga. l. quiſquis. ꝛ de verbo. obli. l. cum qui. §. quotiēs. ꝛ de re iudi. l. intra. ꝛ. C. de fideicom. l. poſt mortem. boc autem fallit cum gratia eius cui debetur dies ponit. vt. ff. de leg. iꝰ. ſi ita. §. pegaſus. ꝛ de vſuris. l. in fideicommiſſi. §. cū pollidi⁹. ꝛ ſic etiam poteſt intelligi. ff. de cōſti. pecu. l. item illa. circa prin. Item cōtra. ff. de vſur. le. ſi vſuſr. mihi. vbi etiam ante biennū agitur vel pro tempore ante biennū. ſed ibi biennū erat ſtatutū. vt. ſ. vltra heres nō teneretur dare vſufructū: nō aūt vt vſq; tūc haberet dilationem.

Quam decem. ¶ Caſus. Planum eſt hoc principium. ¶ Si fideiuſſor. Titius debebat mibi. c. pro quibus dedit mibi fideiuſſorem qui fideiuſſit vſq; ad certum tempus: obtulit pecuniam procuratori meo: ſiue vero ſiue falſo: ꝛ ſoluit. poſt tempus fideiuſſionis finitum ego habui ratam ſolutionem: dicitur bic q̄ iſte fideiuſſor non poteſt pecuniam repetere: q̄ ſoluit eo tempore quo tenebatur: nec erat finitū tēpus ſolutionis. ſed ꝛ poterit agere mand iti aduerſus debitorem quaſi mibi creditori ipſi preſenti ſoluiſſet. Sed ponamus q̄ ego ignoraui ſolutū eſſe procuratori meo accepto tuli ſeruo debitoris mei vel filio ei⁹. poſt autem cum ſciui q̄ ſolutū eſſet procuratori meo ratum habui dicitur bic q̄ ſolutio confirmatur: ꝛ acceptilatio fit nulli⁹ momenti. Item ſi ego creditor ignorās ſolutum eſſe litem ſum conteſtatus cū debitore meo: ꝛ pendente iudicio ratum habuero: debitor dꝫ abſolui. ſi non habuero ratum debebet cōdēnari. h. d. iſte. §. Franciſcus.

i ¶ Si fideiuſſor. non debitor. Jo.

k ¶ Procurati. falſo vel ad alia conſtituto.

l ¶ Temp⁹. fideiuſſerat eū vſq; ad tēp⁹ certū.

m ¶ Decreti. fideiuſſerat. Sed cōtra. j. rem ra. habe. l. ſi. §. fi. Sol. h rataꝫ habuit ſol. eo tēpore quo reus erat obligatus effi caciter: ſ fideiuſſor ipſe eſſet liberatus: tunc cum ratꝫ habuit: ibi cū reus erat liberatus. ꝛ facit ad boc ꝛ ſeq. reſpō. §. de cōſti. pecu. ttes illa. §. quod adiicitur.

n ¶ Nulli⁹ momenti eſt. propter ſolutionem.

o ¶ Cōfirmatur. i. firma oſtendit acceptilatio.

Qui decem debet.

¶ Caſus. Tu debeſ mibi. x. er aliū cauſa venit⁹ vna dierū ꝛ offers pecuniā hanc mibi. ego

homo ſuperb⁹ non aduerto ad te et non recipio hanc pecuniam: tu recedis cum bis nūmis. et poſt aliquod tempus perdis iſtam pecuniam. ego peto a te debitū iſtud. tu reſpondes domine mi quid petis. certe nondum in ſcirpo queris. ego perdidi hanc pecuniam quam altera die obtuli tibi: ſi accepiſſes ego eſſem nūc liberatus: imputa tibi ipſi q̄ perdita eſt pecunia. certe non dabo tibi aliaꝫ furge ꝛ ambula: quia mihi alibi a me conſequeris. tolle igitur grab atum tuum ꝛ vade in domum tuaꝫ. dubitatur an bene excipiam? Reſpon. q̄ ſic. Item ſi mulier dedit ſeruū in dotem ſoluto matrimonio: ſi vir offert ꝛ mulier non vult recipere ſeruuſq; moritur liberatur ipſe martus. ¶ Si cū mibi. Tu debebas mibi ſeruum ſtichum: inter pellam te vt eus ſoluere ea: tu non ſoluis: ꝛ ſic es in mora. poſt banc moram promittis mibi hūc ſeruum ſub conditione ſi nauis er aſia venerit. pendente iſta conditione ſeru⁹ decedit. nūc queritur vtrum debeas mibi ſeruū. Videtur q̄ ſic. q̄ iſta nouatio fieri non potuit: ergo remanet prior obligatio in qua tu moram commiſiſti. et ſic teneris. Sed tamen reſpondet q̄ debitor qui poſt moraꝫ promiſit mibi creditori ſtipulanti: non videtur fuiſſe in mora: quia etiam qui poſt moram offert ipſe purgat moram: ergo ille etiam eam purgat qui volente creditore poſt moram ei promittit. Sed ponam⁹ q̄ poſt moram factam in ſoluendo ſtichō ego ab alio eū ſtipulor q̄ a debitore: an mora ſit purgata? Reſpondet q̄ ſic. ſicut ſi aliq̄ ali⁹ obtuliſſet mibi hūc ſeruū pro debitore meo. Nam liberaretur iſta obligatiōe ſi ego recipere noluiſſē.

¶ Idem reſponſum eſt. Fur quidam furripuit mibi ſeruum quendaꝫ: ego ſtipulor ab eo ſure quicquid ipſe mibi facere ſiue dare debet: licet fur ſemper ſit in mora tamen ſi ſeruū offerat ꝛ ego nolim accipere. ꝛ poſtea ſeruus decedat fur liberatur. Sed pone q̄ tempore iſtius ſtipulationiſ ſeruus a fure promiſſus ſit in prouincia: ꝛ priuſq; perueniret in manus furis deceſſerit. certe fur non liberatur quia nunq; obtulit eum mibi cū facultatem non habuerit eū mibi offerendi. ¶ Stichum aut pamphilum. ¶ Promiſiſti mibi ſtichum aut pamphilum cum pamphilus eſſet meus: ꝛ ſic mibi deberi non potuit. Item ponamus q̄ meus eſſe deſierit an liberabiſ debitor ſoluendo eum? Reſpon. q̄ nō. q̄ nec obligatio nec ſolutio videtur in pamphilo conſtitiſſe. cetera buius. §. vide per te.

Qui hominē.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

¶ Qui hominem. Jste. §. ponit quos homines soluendo quis liberari non potest. primo si hominem debeo ꝛ soluo statuliberū non liberor. Item si soluo seruum qui damnuꝫ debebat ꝛ non est solutus nora: non liberor. Item ꝛ ille qui soluit seruū qui fuerat debitus nore non liberatur: quia minꝰ dat q̄ ille qui soluit eum qui non est solutꝰ nora. Sed qd si dedit hominez vespertilioné. i. eum qui nō videbat nisi de nocte: certe seruū quidem dedisse videtur: licet minꝰ bonus: tū plꝰ dat q̄ ille q dat eum q̄ nō est solutꝰ nora. aut cū qui datus fuit pro nora. rō qz isti possunt auferri ab eo ratione nore. vespertilio autez nō potest a creditore auferri.

¶ Promissor. Tu debebas mihi seruū aliquē soluisti talem qui aliquo casu nō pōt per me ad libertatē pduci: an liberaris: Rñ. q̄ nō. qz oportet q̄ me pleno iure faciasꝫ dominū serui quem mihi soluis. Fran. acc.

a ¶ Obtulit. als detulit als obtulit. ꝛ dic cōgruo loco ꝛ tempore. vt. §. eo. si soluturus.

b ¶ Perdiderit. sec⁹ si nō perdidit: qz adhuc tenetur. vt. C. de vsuris. l. acceptā. l fi. ꝛ §. de arbi. l. sed et si postea. nisi in casu. vt. C. de cōdi. insert. l. fi. ibi: nisi ipse ꝛc.

c ¶ Exceptione. ꝛ nō ipso iure qz erat obligatus in genere: ꝛ qō l genere est perire nō pōt: vt. §. ad legem fal. in rōne. §. incerte. si aūt in specie: interitu speciei liberat ipso iure: nisi esset l mora. vt. §. de vbo. obli. l. si er legati causa. ꝛ l. si seruū. l. sp. ꝛ facit ad ꝟ debitor: generis liberat per excep. si pereat post oblationē. §. eo. si debitor. ꝛ §. de doli excep. l. si opera. ꝛ §. e. l. si soluturꝰ: ꝛ de vbo. ob. interdum. §. fi. sed nō videtur liberari etiaꝫ per excep. vt in contrario. i. e. creditor. fol. vt ibi. Jtez est contra. §. de arbi. l. celsus. in fine. sed ibi in pena cōmittēda: hic in sorte iam debita.

d ¶ Interpellatꝰ. verū ē ante oblationem: als cōtra. vt. §. de pericu. ꝛ commo. rei vendi. l. illud. Accur.

e ¶ Mūmos. cū nūmi essent dati in dotem. Accur.

f ¶ Ipso iure. fauore dotis vt imitentꝫ ad offerendā dotem. ar. C. de vo. promiss. l. ad exactionem. ꝛ §. qōmetꝰ causa. l. si mulier. §. si vos. vel dic aliō esse in cōtractu bone fidei ꝟ strictiuris vt in bone fidei ipso iure: in aliis per excep. ar. §. de leg. j. huiusmodi. §. ij. vel quod dicit ipso iure reseras ad casum quando seruꝰ erat in dotem: at quando pecunia dicitur in dotem contingere per exceptionem.

g ¶ Obligatio. ideo qz cū existit conditio nō inuenit vbi figat vel ponat pedes fuos. vt. §. de noua. l. quotiens. in prin.

h ¶ Sed in pōptu. nūc respon.

i ¶ Sub conditione. nam non petest seruꝰ. vt. d. l. quotiēs. circa princi. ibi: vnde ꝛc. ꝛ statim reddit hic rationē. debitor enim ꝛc. sed cōtra huic ꝛ illi. l. quotiens. j. e. tit. si rem. circa prin. ibi: nisi per. ꝓmissorem ꝛc. fol. vt in vtraq; earum dixi.

k ¶ Cessasse. purgauit autem moram. vt. d. l. quotiens.

l ¶ Jam. a simili.

m ¶ Dare noluit. post interpellationem.

n ¶ Periculo. ita ꝛ hic. vt. §. de vbo. obliga. sciendū. §. fin. ꝛ. l. interdū. in fi. ꝛ. l. si seruū. §. sequit. ꝛ de pericu. ꝛ cōmo. rei ven. illud.

o ¶ Cum. scilicet stichū.

p ¶ Hic quoq;. non solū superiori casu: sed certe immo hoc casu nō videt qui ita. §. fi. que est contra. fol. vt ibi.

obtulit[a] creditori: et ille fine iusta causa ea accipere recusauerit: deinde debitor ea fine culpa perdidit[b] doli mali exceptione[c] potest se tueri: q̄ q̄ aliquando interpellatus[d] non soluerit: etenim non est equum teneri eum pecunia amissa qui nō teneret si creditor accipere voluisset: q̄re pro soluto id in quo creditor accipiendo moram fecerit oportet esse: ꝛ sane si seruꝰ erat in dotem cūq; obtulit maritus: et is seruus decesserit aut nummos[e] obtulit: eosq; non accipiente muliere perdiderit: ipso iure[f] desinit teneri.

¶ Stipulatio conditionalis animo nouandi tollit effectū motę si erat res presens alś sec⁹. b. d. Bar.

¶ Si cum mihi stichuz deberes et in soluendo moram fecisses sub conditione cum promisisti: pendēte ea stichus decessit: videamus an quia nouari prior obligatio[g] nō potest: petitio serui competat ea que competeret si non intercessisset stipulatio: sed in ꝓmptu[h] cōtradictio est: debitor enim cuz stipulanti creditori sub conditione[i] promisit non videtur in solutione hominis cessasse[k]. nam[l] verum est cū qui interpellatus dare noluit[m] offerentem postea pecuniā[n] liberari. ¶ Sed quid si ignorante debitore ab alio creditor cum[o] stipulatus est: bic quoq;[p] estimandus est periculo debitoꝛ liberatꝰ quē admodum si quolibet nomine eiꝰ seruum offerente stipulator accipere noluisset. ¶ Idem respondit[q] si quis cum surreptus sibi seruus esset sub conditione stipulatꝰ fuerit quicquid furem facere dare oportet: naz fur[r] condictione liberabitur: si dominus oblatū sibi accipere noluit: si tamē cū in pro uincia forte seruus esset: interceſſerit stipulatio: ꝛ finge priusq; facultatem eius[s] nācisceretur fur vel promissor decessisse seruum non potuit[t] rationi quā supra reddimus esse locus: non enim obtulisse cum propter absentiam intelligi potest.

¶ In stipulatiõe alternatiua si altera de reb⁹ alternatiue ꝓmissis erat stipulatoris tempore stipulationis censset altera tñ promissa: ideo nec obligatio nec solutio tenet si ea q̄ erat stipulatoris etiā si definat esse sua: sed in stipulatiõe generis generalissimi pōt solui illa q̄ erat stipulatoris tempore stipulationis/ si postea desinat esse sua. in obligatione vero generis subalterni idem si desijt esse sua anteq̄ obligatio totaliter extinguatur: sec⁹ si postea. b. d. Bar.

¶ Stichum aut pamphilum stipulatus sum cuz esset meus pamphilus: nec si meus esse desierit[u] liberabitur[x] promissor pamphilus dando neutrum enim videtur in pamphilo homine constitisse nec obligatio nec solutio: sz ci qui hominem dari stipulatus est: vnum etiam ex his qui tunc stipulatoris seruicrant dando promissor liberabitur vi quidem ipsa[y]. at si is dari stipulatus est[z] qui eius non erat fingamus ita stipulatum hominem: ex his quos sempronius reliquit dare spondes: cum tres sempronius reliquisset[a] cozūq; ali quis stipulatoris fuisset[b] nūc mortuis[c] duobus qui alteri[d] fuerant: supercrit illa obligatio an non videamus. et magis est deficere stipulationem: nisi ante mortē duorum defierit[d] esse reliquus seruus stipulatoris.

¶ Qui soluit rem quam habere credito rem non licet non liberat: sec⁹ si fibi habere licet ꝟuis vilem. b. d. Bar.

¶ Qui hominē debebat stichuz cui libertas ex causa fideicōmissi prestanda est soluit: non videtur[e]

q ¶ Respōsum est. qz tollatur conditio. vt ꝛ. §. de condi. fur. l. parui.

r ¶ Jam fur. a simili: hoc eñ duo paria sunt stipulari a fure quicqd debet vt hic. ꝛ. §. de vbo. obligare. §. fi. et offerre fure. vt subijcit. ꝛ. d. l. parui. i prin. qō intellige hoc secundo casu si postea peream tres vt tūc tollat condictio sed in primo statim post stipulationem: ꝛ tūc tenet ex stipulatione.

s ¶ Eius. serui.

t ¶ Non potest. refert ergo sit absens vel præsens. sed cōtra in hoc. §. de cōdi. fur. l. parui. Solu. ibi facultatem habebat ostendi seruum/ quia ppe absens erat: hic nequaq; facultatem habere potuerat ita absens erat vel pene dicet vt ibi no.

u ¶ Desierit. altero iam mortuo. ꝛ sic obligatiõe soluta fm. ff. vt ar. j. in fi. §. vl' aliter et ibi dices.

x ¶ Liberabit. imo videt q̄ qui semel creditoris ē amplius ei soluꝰ nō pōt: etiam si fiꝰ esse desierit: vt. §. de lega. ij. meus. §. duobꝰ. fol. ibi loquit cuz duo hoſem in genere alicui legauerit quibꝰ casibus si vnꝰ soluit alter eidem soluere non potuit q̄uis desijt esse stipulatoris: ne videant due cause esse luerative in eadē re cōcurrere q̄ possunt ad ocultū demōstrari. sec⁹ autez in dimidia fundi ꝓindiuiso legata a duobꝰ ꝛ fuluta ab vno: quia illa ad oculū ostendi non pōtuit ibidē dz. hic ait vna causa tantū lucrativa ibi nō vñ semel homo mihi soluꝰ si desinat esse meꝰ iterū soluꝰ pōt: q̄ regula nō vna. f. vna enim erat obligatio. a30. Alijs de legatis: ibi de rigore. ites facit. §. e. l. si quis duos.

Lucrative cause due an possint in toto in vnū ꝛ cū dē concurrere: ꝛ qd ꝓ indiuiso.

y ¶ Quidem ipsa. naz ꝓmisso homine in genere nullꝰ erat in obligatione. vt. §. de leg. j. l. cū incert⁹. sed si stichū aut pāphilū cū vterq;. vt. §. de vbo. oblig. l. si duo rei. in aliquib⁹ tamen cōsonant hi ꝓmissores scilz generis: ꝛ in alternatiuis vt in 3ᵗ ratio. §. de cōdi. in debi. l. cū his. §. fi. vel dic in ipsa. i. ipso iure predicta ratione.

z ¶ Stipulatꝰ est. seruū puta eiꝰ: sc⁹ stipulatoris.

a ¶ Reliquisset. future legatur: si forte habes relinquet.

b ¶ Fuisset. tempore stipulationis. ff. vel dic postea.

c ¶ Mortuis. ante stipulationes interpositā vt nō cōtradicat principio: sed l fa videt tota post stipulationē interpositas: sed fm hoc videt quod dāmodo pūn. §. repugnare fini. sed dic vt modo dixi. Accur.

d ¶ Desierit. ātēꝙ fieret stipulatio. Et nota mirabile quod refert. stipuler stichū aut pamphilū: ꝛ tūc si vnus est meꝰ nec obligatio nec solutio constat in eo cum stipulor vnum ex illis: vt in fine. huius. §. fm Alꝺ. constat in eo cum stipulor vnum ex illis: vt in fine. huius. §. fm Alꝺ. sic non est contra principium. §. vt ꝛ. §. de ver. oblig. l. si duo rei. que est cōtraria huic fini: sed cōcor. cum prin. vnde ꝛ principiū fm hoc est contrarium fini eadem ratione.

e ¶ Non videtur. vt. §. e. l. cum quis. §. qui hominez. ꝛ. dixi. §. de condi. inde. l. neratius. ꝛ facit. §. de leg. iij. qui cōcubinā. §. si heres. Accur.

a ¶ Non liberabitur. vt. ff. c. l. si hominem. ꝛ de verborum obliga. l. vbi autem. §. fi. Accur.

b ¶ Nam et minus hic. scilicet qui dedit statuliberū min⁹ dat ꝙ ille qui dat nore subditus: quia hunc statuliberus stipulator tenere non potest existente conditione: sed nore legatum potest retinere vando estimationem litis vel dic hic scilꝫ qui dat seruū iam nore debitū minus dat ꝙ ille qui dat seruū nore subditum sed nō datum ratione predicta: ꝛ cane ꝙ quidam habent hic minus in littera.

Vespitilio gs dicaf.

c ¶ Vespertilionem. qui nō videt in fero. vt. ff. de edil. edicto. l. si hominem. velid est spoliatorē latronum: quasi vi spoliatorem. velid est in vili arte constitutus vel id est sepulchri violatores. vt. ff. ad trebel. §. sciēdū.

d ¶ Perducere. id est vt plene fiat stipulator⁹. vt. ff. de lega. i. l. si fundum. §. heres. et de verbo. obligatio. l. vbi aūt non apparet. §. fina. Item ꝛ plene dominus quādoꝙ non potest manumittere. vt. C. de his qui nō pos. ad liber. perue. l. i. ꝛ ij. Accur.

OBtriginta. ¶ Casus. Titius debebat mihi trigita aureos pro. rr. decim. mihi fideiussorem. pro alijs decez dedit mihi pignus. ego vendidi pignus istud et fuit consecutus ex eo. r. aureos. Nunc queritur vtrū ista. r. debeant deduci super tota summa: sicut fit quando debitor ex magna summa soluit partem et nihil dicit super qua deducit. nā tūc deducitur super toto. vel an debeant ista. r. deduci super. rr. p quibus fideiussor interuenit: vt sic fideiussor liberetur in. r. vt potius videatur debitor soluisse in illaz summam pro qua fideiussorem dedit. tamen in fine 2cludit ꝙ creditor potest deducere in illā summam scilicet in decem que solꝫ debebat. hoc est sine fideiussore. glo. ponit casum m. l. seq. Fran.

e ¶ Ob triginta. alꝫ incipit: vbi ob triginta. ꝛ alꝫ ob triginta.

f ¶ Putant. forte nō obstaret eis. j. eo. l. cum ex pluribus. ff. eo. in his. ff. l. magis. cum suis 2cor. qz ille omnes loquūtur in debitore ex plurib⁹ causis: sed hic debebat ex vna causa tantum. Accur.

g ¶ Existimo. de equitate. vel dic ꝙ corrigit seipsum.

h ¶ Solus. scz sine fideiussore.

i ¶ Accepto. quia ꝛ in id pignus acceperat.

k ¶ Idquod. ¶ Pone exemplū in pena legali. vt si debitor surripit pignus creditori. vt. ff. de pignora. actio. l. si pignore. et. j. de fur. l. si debitor. ff. l. creditori. ff. j. de reg. iur. l. quod a quoꝫ. ff. de cōdito. indebi. l. pene. Item ꝛ in cōuentionali si modo erat actum rato manente pacto. vt. ff. de verborum obligatio. l. ita stipulatus. in fine. si autem hoc non esset dictum non haberet locum hec lex cum rem exdudat pene prestatio quo ad concurrit. vt. ff. de exceptione doli. apud cellum. §. labeo. et. ff. pto socio. l. si quis a socio. et. l. seq. ꝛ de actio. empt. l. predia. Accur sius.

¶ Sit actepitatio. ¶ Casus. Si tibi fecero generalem acceptilationem qui eis debitor meus: omnes actiones quas habeo cōtra te perimuntur. Ita etiam si instituero te heredē omnes actiones dilabūtur. Fran. accur.

l ¶ In cum. scz quo facta est.

m ¶ Confusio. scilicet perimit actiones. vt ff. j. c. stichum. §. aditio. ꝛ no li repetere in eum diem.

MOdestinus respondit. ¶ Casus. Pone casum in pluribus tutoribus vel in pluribus fideiussibus. Tres erant tutores vnius pupilli vel tres fideiussores vnius debitoris: vnus tutor⁹ soluit id quod debebatur pupillo ratione male administrate tutele. vel vnus fideiussorum soluit totum debitum pro quo fideiusserant tres fideiuſ. in solutione nihil dixerunt de actionibus cedendis post vero interuallum solues vult ꝙ sibi cedant actiões. dicitur hic quod nō potest illud petere post ꝙ eo tempore quo soluit nihil dixit. si vero ante solutiones vel in solutione hoc actum est. vt scilꝫ mandarentur actiones/ et postea cesse sint actiones: cessio valebit: ꝛ reddit rationē ibi: cū nouissimo ꝛc. Fran. accur.

n ¶ Modestinus respō. ꝛ bene.

o ¶ Post solutionem. facta ab vno reo debēdi vel vno fideiussore.

p ¶ Sine vllo pacto. facto de actionibus cedendis. Accur.

q ¶ Tutele. male administrate. Accur.

r ¶ Cesse sunt. scilꝫ tutori qui insolidum satisfecit pupillo.

s ¶ Nulla actio. f. actori sic. ff. de fideiuſ. l. cū bis habet tamē tutor in rem vtilem licet non cessam. vt. ff. de tute. r ra. destra. l. i. §. nūc tractemus. ibi: et si forte ꝛc. sed videtur interuallo etiam facta cessio valere. vt. ff. de administra. tuto. l. simmonis. que est contra. Sol. ibi fuit actum tēpore solutionis vt postea fieret cessio. vt et hic subiungit. Item contra. j. e. stichū. §. si mādato. vbi etiaz et interuallo cedit⁹: fz ibi soluerat pro sua obligatione tantū mandator et tutor: vt ibi no. vel actū fuit vt postea possent cedi: ꝛ eisdem modis solue aliud cōtrarius. ff. de pecu. lega. l. dōis sticho. in pnn. ꝛ aliud. ff. de tute. ꝛ ratio. distra. l. alterius.

Item contra. ff. manda. l. pomponius. vbi soluente mādatore vel fideiussore non liberatur reus: ꝛ sic superest actio ꝛ potest dici cedi: sed in eis plene dic vt ibi no. In tutoribus autē ꝛ contra ista quod hic dicitur. Item cōtra. ff. de lega. j. l. si res obligata. in fi. sed ꝛ ibi ante solutionem facta fuit cessio. Additio. Ista sol. nō placet Barto. ideo dic ꝙ ibi loquitur in duobus reis quorum vnus erat obligatus alius nō: sed fuerat causa liberande ꝛ retinende rei sue: sed hic loquitur in plurib⁹ pariter obligatis fm eundē Bar.

t ¶ Factum est. id est cessio.

v ¶ Conuenisset. ante solutionem. vel in ipsa solutione.

x ¶ Cum nouissimo. i. in posteriori casu.

y ¶ Actionum. Sed an insolidum cōtra correū debendi a creditore sint cedende actiones: ꝛ an in tutoribus? Jo. dicit ꝙ non sunt insolidum cedende: licet alij contra. sed pro parte tā in correis ꝙm in tutoribus. ar. ff. de tute. ꝛ ratio. distra. l. cum pupillus. ꝛ j. de cen. l. cū possessor. ꝛ de administra. tuto. l. si plures. ff. ad legem rho. de iactu. l. i. ꝛ. §. equissimum. ff. de pecu. l. quesitum. §. sed si velit. alioquin lucraretur: sed ille cum pupillus aperte videtur cōtra Joan. sed eam pūcta vt ibi notata. Alij dicunt aliud in tutoribus. vt scilicet fiat cessio insolidū ꝙm correis. qui scilicet tutores et non cessa actione habent vtilem pro parte. si enim tutor ex se habet actionem pro parte ergo si cessa fuit insolidum. ne nihil cessio operetur sicut cum primo partem post lego alteram partem video⁹ legare aliam. vt. ff. de lega. ij. l. meminis. §. duorum. sed hoc nihil est. Item si cessio fiat vni ex tribus an fiat insolidum: saltem pro duabus partibus: qō si est an cedet ipse actio. illi quem insolidum cōuenit pro tertia. In fideiussoribus autem ꝛ mandatoribus dic vt nota. ff. manda. l. papi. Item facit ad hoc. C. de contra. iudi. tu. l. i. et. ij. et C. de actio. ꝛ obli. l. j. ff. de quib. mo. pig. vel hypo. sol. l. soluitur. §. si cōuenit. Accur.

Actiones an sint cedēde ꝛra correis debendi creditore. an vo a tutoribꝰ. ꝛ vtri insolidū et an ꝑparte.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

In liberto. ¶ Casus. Seruus stichus cum manumitteretur promisit prestare operas post manumissionem. cum conueniretur vult se defendere dicens q nō tenetur de operis quas promisit: q2 fit ꝯtractus factus in seruitute. de quibus manumissus non tenetur. Sed hec allegatio non valet: q2 ista promissio non censetur esse facta in seruitute. sed ppter in ipsa libertate: cū non esset cōsecutus libertatem nisi operas promisisset. Fran. accur.

a ¶ Antiquor. i. anterior.

b ¶ Contractus. quo ipse liber factus teneat. nam de contractibus in seruitute nō tenetur. post manumissionē aūt iste primus est: q2 in ipsa manumissione vel paulo post fit. vt. s. de lib. cau. l. fi. ꝛ C. de ope. libe. l. j. itē qd dicit operar. supple quā apparet. ergo q si nulla causa ꝑgrauaret ꝛ libertus solueret in hunc contractum patronus acceptō ferret. vt. s. e. l. l bis. in prin.

c ¶ Sine quibus. id est sine operis impositione.

d ¶ Non esset. forte.

Si alieni. ¶ Casus. Tu debebas mihi x. aureos: soluisti mihi d pecunia aliena: puta titij ipso titio inuito. certe tu nō liberaris: q2 nūmi manēt eius cuius fuerūt ante. si aūt ita mixti sint vt ab inuicē tui et alieni discerni nō possint/ tunc acquirunt mihi creditori: sed dño nūmorū competit actio furti pro his nummis. Fran. accur.

e ¶ Soluti sunt. scienti creditori: vel forte etiā ignoranti. vt ar. s. de acq. rerū domi. l. traditio.

In liberto antiquior[a] contractus[b] operarum esse non potest: sine quibus[c] libertas ei data non esset[d].

☞ Commixtione nūmorum recōciliatur solutio. b. d. Bar.

Iabolenus. Lex. lxxviij.

Si alieni nummi inscio vel inuito dño soluti sunt[e] manent eius cuius fuerūt[f]: sed si mixti[g] alijs sint ita vt discerni nō possint eius fieri qui accepit[h]. in libris Gaij scriptū est ita vt actio domino[i] cū eo[k] qui dedisset[l] furti competeret[m].

☞ Per aspectum queritur dominiū rei solute. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxxix.

Pecuniā[n] quam mihi debes aut aliam rem: si in cōspectu meo ponere te iubeam efficitur vt ꝛ tu statim libereris ꝛ mea esse[o] incipiat: nā tunc qd[p] a nullo corporaliter ei9 rei possessio detinet acquisita mihi[q]: et quodāmō manu longa[r] tradita estimanda est.

☞ Quelibet obligatio dissoluitur eo modo quo ligatur. b. d. Bar.

Pomponius. Lex. lxxx.

Prout quisq[s] contract9 est ita ꝛ solui[t] debet: veluti vt cum re[v] cōtraximus[x] re solui debet[y]: ꝛ cū verbis aliquid cōtraximus vel re[z] vel verbis obligatio solui debeat. Verbis/ veluti cum acceptū promissori[a] fit. Re/ veluti cum soluit qd promisit. Eque[b] cū empto/venditio/vel locatio contracta est: quoniam cōsensu nudo contrahi potest[c] etiā dissensu contrario dissolui potest[d].

f ¶ Fuerūt. ꝛ hoc casu loquitur. j. e. si is cui. in prin. ꝛ ita nō fiūt accipiētis.

g ¶ Mixti. cum alijs nummis.

h ¶ Accepit. quasi sint consumpti per immixtionem cum alijs: vt hic. ꝛ s. si cer. peta. l. nam et si. in fi. ꝛ l. non omnis. §. fi. ꝛ institu. de vsufr. §. constituitur. Sed cōtra. s. de rei ven. si frumētum. in prin. ꝛ insti. de rerum diui. §. quod si frumentum. Sol. speciale est hic in pecunia. ar. s. si certum peta. l. singularia. vt debitum hic dicatur suscepisse. Itē facit. s. e. l. is qui. Item hoc si bona fide acceperit: quid autem si mala. Itē no. sm quosdam q hic est casus quo fur rem furtiuam dando dominium transfert sm quosdam. Accur.

Fur qn̄q3 rei furtiue dominium transfert.

i ¶ Domino. nummorum.

k ¶ Cum eo. scz debitore.

l ¶ Dedisset. id est soluisset.

m ¶ Competeret. quando sciens alienos soluit certi condictio. argu. s. si certum peta. l. si cum seruum.

Pecuniā. ¶ Casus. Titius debebat mihi. c. aureos: vult eos mihi soluere: iubeo vt ponat ibi ante me: et dimittat ibi. dicitur hic q titius liberatur: cum illa pecunia a nullo possideatur acquiritur mihi ꝛ longa manu tradita esse videtur. Fran. accur.

n ¶ Pecuniam. als si pecuniam. ꝛ als pecuniam incipit hec lex.

o ¶ Mea esse. nam cum possessio queratur. vt. s. de acqui. pos. l. j. §. pe. ꝛ l. quod meo. §. si venditorē. ꝛ l. pe. §. fi. ergo ꝛ dominiū quod ab eo separari nō potest. ꝛ facit. j. de fur. l. falsus. §. ij. ꝛ de iure do. l. si ego. §. dotis. ibi: quid enim interest ꝛc.

p ¶ Quod. id est quia.

q ¶ Mihi. creditori.

r ¶ Longa. No. aliter dicitur breuis manus. vt. s. de iure do. l. licet. §. j.

Prout quisq3. ¶ Casus. Ista lex nihil aliud dicit q q omnis cōtractus soluitur per ea per que factus est vel ligatus: vt si verbis factus sit: verbis dissoluatur. si re etiam rei solutione soluatur. si cōsensu: tunc dissensu soluatur. Fran. accur.

s ¶ Prout quisq3. als prout quisq3 contractus est. als prout quodq3 cōtractum est alio ꝛ alio modo celebratum.

t ¶ Solui. i. resolui. ꝛ dic debet. i. potest. nam potest solui et alijs modis vt cōpensatione: ꝛ cōfusione ꝛ similibus. vnde Ro. dixit melius dixisse potest. ꝛ sic est. s. de offi. pcon. l. obseruare. §. fi. vel proprie ponitur nō enim excludit quin alijs modis fieri possit. ꝛ facit ad hāc regulam. s. de acqui. pos. l. quis saltus. ꝛ. j. de reg. iur. l. nihil tam. ꝛ. l. fere.

v ¶ Cum re. vt in mutuo.

x ¶ Contraximus. contrahitur enim obligatio qn̄q3 re: ꝛ qn̄q3 verbis: ꝛ alijs modis. vt. s. d acti. ꝛ obli. l. j. §. j.

y ¶ Debet. vt ꝛ. j. e. l. verborum.

z ¶ Vel re. id est solutione facta.

a ¶ Promissori. a creditore. Accur.

b ¶ Eque. i. similiter. per eque. i. sicut.

c ¶ Contrahi potest. non subnixa re vel verbis.

d ¶ Potest. si res integra est. vt. C. quando lic. ab emp. dis. l. j.

☞ Heres adiecti non potest solutionem recipere. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxxxj.

Si stipulatus sum mihi aut titio dari si titius[e] decesserit heredi[f] ei9 soluere non poteris[g].

☞ Res indiuidua quo ad solutionē potest quibusdam ex heredibus solui mandato iudicis. b. d. Bar.

¶ Si lancem[h] deposuerit apud me titius: ꝛ pluribus heredibus relictis decesserit: si pars heredū[i] me interpellet[k] optimum quidam esse si pretor aditus[l] iussisset me parti heredum[m] eam lancem tradere: quo casu depositi me reliqs coheredibus non teneri[n]. Sed et si sine pretore sine dolo malo[o] hoc fecero liberabor[p]: aut (qd verius est) non incidam[q] in obligationē: optimum[r] autem est id per magistratum facere[s].

☞ Pactum de soluendo tertio ex interuallo appositum idem operatur quod simplex mandatum. b. d. Pau.

Proculus. Lex. lxxxij.

Si cum cornelius† fundum

Si stipulatus. Clarum est h̄ pncipiū.

¶ Si lācem. Iste. §. ponit pulchram practicam. Titi9 deposuit apud me lācem. i. scutellam aureā vel argenteam. ego decedens relinquo quattuor heredes: duo a me petūt hanc lancem. ista lex dat consilium q adeam iudicem: vt eius auctoritate seu precepto restituā illis duob9. ꝛ sic liberabor ab alijs duobus heredib9. si tamen sine precepto iudicis restituā illis duob9 ꝛ bona fide. potero liberari. cōsulit tamē tutius eē q restitutio fiat auctoritate iudicis. Fran.

e ¶ Titius. adiectus.

f ¶ Heredi. tacitum enim mandatū ita morte mandatarij finitur vt expssum: vt insti. māda. §. item si. sed hanc rationē hic adiungere nō placet: q2 hic expressim reuocari nō posset. vt. s. e. vero. ergo nec tacite deberet reuocari: qd falsum est. vt. s. l. si quis stipula. §. itē. nec tacitum mandatū hic interuenit: nisi aliud actum sit. vt diximus. s. eo. l. vero. in prin. ꝛ facit. s. de verbo. oblig. l. si stipulatus. in prin. ꝛ. l. cum quis. in prin. ꝛ. l. fi. in prin. ꝛ. s. e. cū quis. in pn. ꝛ. j. e. stichū. §. vsumfruc. ꝛ de cōdi. ꝛ demō. l. qui heredi. Sed argu. contra. s. de ver. obli. l. ij. ibi: non em̄ ex persona heredis ꝛc.

† Dicitur hic eē lex. sing. ad h ꝑpositum q adiecti9 solutiōis nō possit agere suo nomine ꝓpo: sed pōt agere nole pcuratorio dn̄i. de q p alex. in. l. in stipulationib9. I vl. col. s. de verbo. obli. Bolo.

g ¶ Nō poteris. nisi esset dictum de herede. ꝛ est ratio: quia hic certa persona fuit adiecta.

h ¶ Si lancem. ꝛ sic indiuiduum: vt. s. deposi. l. j. §. si pecuniam.

i ¶ Heredum. si autem omnes. dic vt. d. §. si pecuniam.

k ¶ Interpellet. vt lancem depositam reddam.

l ¶ Aditus. a me. Accur.

m ¶ Heredum. interpellantium.

n ¶ Non teneri. i. ipso iure liberari.

o ¶ Sine dolo malo. qui solus in deposito venit ꝛ lata culpa. vt. s. depositi. l. quod nerua.

p ¶ Liberabor. quia tantum dolum coercet.

q ¶ Non incidam. rōne doli sed ratione rei restituende incidam in obligationē ꝛ in actionē depositi: q2 nascitur obligatio ꝛ actio ex die depositionis. vt. s. deposi. l. j. §. idem pomponi9. ibi: plane si ꝛc. ꝛ. §. cū autem. ꝛ ideo liberor quo ad hoc. Sed alij dicūt q nō nascitur actio depositi nisi dolo cōmisso. p quibus est argu. s. deposi. si qs inficiatus. sz ibi de cōdi. fur. dicit que pro dolo depositarij datur. item pro eis hec lex: sz eam expone vt dixi. pterea cum ipsi fatentur obligationē nasci licet nō actionē quod hic exponunt non incidam in obligationem: Sz forte dicūt non incidā vt possim cōueniri. ꝛ ita sm eos obligatio nascitur non actio. Item pro eis qd diximus in multis alijs casib9 in quib9 obligatio nascitur non actio. vt nota. C. de rerū permuta. ex placito. Accur.

r ¶ Optimum. vt omnino doli suspitionē effugias ad quod est. s. de minor. l. ait pretor. §. permittitur. Accur.

s ¶ Facere. not. q aliquid possum per me facere quod est vtili9 per pretorem. vt. C. de pig. l. creditores. Accursius.

Si cum cornelius. ¶ Casus. Quidam vir nomine cornelius vir liberalis volens sciam quandam mulierem nuptui tradere: forte

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Non liberabitur. vt. ff. e. l. si hominem. ⁊ de verborum obliga. l. vbi autem. ff. Accur.

b ¶ Nam et minus bic. scilicet qui dedit statuliberū minꝰ dat ꝙ ille qui dat nore subditus: quia hunc statuliberus stipulator tenere non potest existente conditione: sed nore legatum potest retinere dando estimationem litis vel dic bic scilz qui dat seruū iam nore deditū minus dat ꝙ ille qui dat seruū nore subditum sed nō datum ratione predicta: ⁊ caue ꝙ quidam habent bic minus in littera.

Uespitilio gs dicaf. c ¶ Uespertilionem. qui nō videt in sero. vt ⁊. ff. de edil. edicto. l. si homines. velid est spoliatos latronum: quasi vi spoliatores. velid est in vi in arte constituti: vel id est sepulchri violatores. vt. ff. ad trebel. ſ. scieđ.

d ¶ Perducere. id est vt plene fiat stipulatori. vt ff. de lega. i. l. si a subſtituto. §. heres. et de verbo. obligatio. l. vbi aūt non apparet. §. fina. Item ⁊ plene dominus quādoqꝫ non potest manumittere. vt. C. de bis qui nō pos. ad liber. perue. l. i. ⁊ ij. Accur.

OB triginta. ¶ Casus. Titius debebat mibi trigita aureos pro. rr. dedit mibi fideiussorem. pro aliis decez dedit mibi pignus. ego vendidi pignus illud et fum consecutus et eo. r. aureos. Nunc queritur vtrū ista. r. debeant deduci super tota summa: sicut fit quando debitor ex magna summa soluit partem et nihil dicit super qua deducit. nā tūc deducitur super toto. vel an debeant ista. r. deduci super. rr. p quibus fideiussor interuenit: vt sic fideiussor liberetur in. r. vt potius videatur debitor soluisse in illas summam pro qua fideiussorem dedit. tamen in fine ꝛ dicit ꝙ creditor potest deducere in illā summam scilicet in decem que solꝰ debebat. boc est sine fideiussore. glo. ponit casum in. l. seq. Fran.

e ¶ Ob triginta. alīs incipit: vbi ob triginta. ⁊ alīs ob triginta.

f ¶ Putant. forte nō obstaret eis. j. co. l. cum er pluribus. ⁊. ff. eo. in his. ⁊. l. magis. cum suis ꝛcor. q; ille omnes loquūtur in debitore ex plurib⁹ causis: sed bic debebat ex vna causa tantum. Accur.

g ¶ Estimo. de equitate. vel dic ꝙ corrigit seipsum.

b ¶ Solus. scz sine fideiussore.

i ¶ Accepto. quia ⁊ in id pignus acceperat.

k ID quod. ¶ Pone exemplū in pena legali. vt si debitor surripit pignus creditori. vt. ff. de pignora. actio. l. si pignore. et. ff. de fur. l. si debitor. ⁊. l. creditori. ⁊. j. de reg. iur. l. quod a quoꝫ. ⁊. ff. de cōdicto. indebi. l. pene. Item ⁊ in cōuentionali si modo erat actum rato manente pacto. vt. ff. de verborum obligatio. l. ita stipulatus. in fine. si autem boc non esset actum non haberet locum bec lex cum rem creditat pene prestatio quo ad concurrit. vt. ff. de exceptione doli. apud cellum. §. labeo. et. ff. pto socio. l. si quis a socio. et. l. seq. ⁊ de actio. empt. l. predicta. Accursius.

SI cut acceptilatio. ¶ Casus. Si tibi fecero generalem acceptilationem qui eo debitor meus: omnes actiones quas habeo cōtra te perimuntur. Ita etiam si instituero te heredē omnes actiones dilabūtur. Fran. accur.

l ¶ In cum. scz quo facta est.

m ¶ Confusio. scilicet perimit actiones. vt ⁊. j. e. stichum. §. aditio. ⁊ nō repetere in eum diem.

MOdestinus respondit. ¶ Casus. ¶ Pone casum in pluribus tutoribus vel in pluribus fideiussoribus. Tres erant tutores vnius pupilli vel tres fideiussores vnius debitoris: vnus tutor⁹ soluit id quod debebatur pupillo ratione male administrate tutele. vel vnus fideiussorum soluit totum debitum pro quo fideiusserant tres fideiuſ. in solutionis dubii oriretur de actionibus cedendis post vero interuallum soluēs vult ꝙ sibi cedant actiōes. dicitur bic quod nō potest illud petere post ꝙ eo tempore quo soluit nihil dixit. si vero ante solutionez vel in solutione boc actum est. vtscilz mandarentur actiones/ et postea cesse sint actiones: cessio valebit: ⁊ reddit rationē ibi: cū nouissimo ⁊c. Fran. accur.

n ¶ Modestinus respō. ⁊ bene.

o ¶ Post solutionem. factam ab vno reo debēdi vel vno fideiussore.

p ¶ Sine vllo pacto. facto de actionibus cedendis. Accur.

q ¶ Tutele. male administrate. Accur.

r ¶ Esse sunt. scilz tutori qui insolidum satisfecit pupillo.

s ¶ Nulla actio. f. actori sic. ff. de fideiuſ. l. cū bis habet tamē tutor in rem vtilem licet non cessam. vt. ff. de tute. ⁊ ra. distra. l. i. §. nūc tractemus. ibi: et si forte ⁊c. sed videtur ex interuallo etiam facta cessio valere. vt. ff. de administra. tuto. l. simmonis. que est contra. Sol. ibi fuit actum tēpore solutionis vt postea fieret cessio. vt et bic subjcit. Item contra. j. e. stichū. §. si mādato. vbi etiaz ex interuallo cedit ur: si bi soluerat pro sua obligatione tantā mandator et tutor: vt ibi no. vel actū fuit vt postea possent cedi: ꝛ eisdem modis solue aliud cōtrariuz. ff. de pecu. lega. l. oñs stichō. in pzin. ⁊ aliud. ff. de tute. ⁊ ratio. distra. l. alternis.

t ¶ Factum est. id est cessio.

v ¶ Conuenisset. ante solutionem. vel in ipsa solutione.

x ¶ Cum nouissimo. i. in posteriori casu.

y ¶ Actionum. Sed an insolidum cōtra correū debendi a creditore sint cedende actiones: ⁊ an in tutoribus? Jo. dicit ꝙ non sunt insolidum cedendelicet alij contra. sed pro parte tā in correis ꝙm in tutoribus. ar. ff. de tute. ⁊ ratio. distra. l. cum pupillus. ⁊. j. de cen. l. cū possessor. ⁊ de administra. tuto. l. si plures. ⁊. ff. ad legem rho. de iactu. l. i. ⁊. ij. §. equissimum. ⁊. ff. de pecu. l. quesitum. §. sed si velit. alioquin lucraretur: sed ille cum pupillus aperte videtur cōtra Joan. sed eam pūcta vt ibi nota. Alij dicunt aliud in tutoribus. vt scilicet fiat cessio insolidū ꝙm in correis. qui scilicet tutores et non cessa actione habent vtilem pro parte. si enim tutor ex se habet actionem pro parte ergo si cessa sint insolidum ne nihil cessio operetur sicut cum primo partem post lego alteram partem video: legare aliam. vt. ff. de lega. ij. l. mennius. §. duorum. sed boc nihil est. Item si cessio fiat vni ex tribus an fiat insolidum: saltem pro duabus partibus: qō si est an cedet ipse actio. illi quem insolidum cōuenit pro tertia. In fideiussoribus autem ⁊ mandatoribus dic vt nota. ff. manda. l. papi. Item facit ad boc. C. de contra. iudi. tu. l. i. et. ij. et C. de actio. ⁊ obli. l. j. ⁊. ff. quib. mo. pig. vel hypo. fol. l. solutur. §. si cōuenit. Accur.

Actiones an sint cedēde ꝛta. correus debēdi a creditore. an vo a tutore? vtrū insolidū et an i parte.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Liberto. ¶ Casus Seruus stichus cuz manumitteretur promisit prestare operas post manumissionem. cum conuenirent vult se defendere dicēs q̄ nō tenetur de operis quas promisit: q̄ sit ꝯtractus factus in seruitute. de quibus manumissus non tenetur. Sed hec allegatio non valet: q̄ ista promissio non censetur esse facta in seruitute. sed ppe in ipsa libertate: cū non effet cōsecutus libertatem nisi operas promisisset. Fran. accur.

a ¶ Antigon. i. anteriori.

b ¶ Contractus. quo ipse liber factus teneat. nam de contractibus in seruitute nō tenetur. post manumissionē aūt iste primus est: q̄ in ipsa manumissione vel paulo post fit. vt. ff. de lib. cau. l. fi. z C. de ope. libe. l. j. itez q̄ dicit operaꝝ. supple quā apparet. ergo q̄ si nulla causa p̄gnauaret liber tus soluere et in hunc contractum patronus acceptō ferret. vt. ff. c. l. i bis. in prin.

c ¶ Sine quibus. id est sine operis impositione.

d ¶ Non effet. forte.

¶ Alieni. ¶ Casus. Tu debebas mihi x. aureos: solusti mihi ō pecunia aliena: puta tuā/ ipso titio inuito. certe tu nō liberaris: q̄ nūmi manēt eius cuius fuerūt ante. si aūt ita mirti sint vt ab inuices tui et alieni discerni nō possint/ tunc acquirunt mihi creditori: sed ōno nūmoꝝ competit actio furti pro bis nummis. Fran. accur.

e ¶ Soluti sunt. scīēti creditori: vel forte etiā ignoranti. vt ar. ff. de acqrē. rerū domi. l. traditio.

f ¶ Fuerūt. z hoc casu loquif. j. c. si is cui. in prin. z ita nō fiūt accipiētis.

g ¶ Mrti. cum aliis nummis.

h ¶ Accepit. quasi sint consumpti per immixtionem cuz alijs: vt hic. z. si cer. peta. l. nam et si. in fi. z. l. non omnis. §. fi. z institu. de vsufr. §. constituitur. Sed cōtra. ff. de rei ven. si frumētum. in prin. z insti. de rerum diui. §. quod si frumentum. Sol. speciale est hic in pecunia. ar. ff. si certum peta. l. singularia. vt debitum hic dicatur suscepisse. Itē facit. ff. c. lis qui. Item hoc si bona fide acceperit: quid autem si mala. Itē nota. ſm quosdam q̄ hic est casus quo fur rem furtiuam dando dominium transfert. ſm quosdam. Accur.

Fur q̄dāz rei furtiue dominiuz transfert.

i ¶ Domino. nummorum.

k ¶ Cum eo. scz debitore.

l ¶ Desisset. id est solusset.

m ¶ Competeret. quando sciens alienos soluit certi condictio. argu. ff. si certum peta. l. si cum seruum.

¶ Ecuniā. ¶ Casus. Titius debebat mihi. c. aureos: vult eos mihi soluere: iubeo vt ponat ibi ante me: et dimittat ibi. dicitur hic q̄ titius liberatur: cum illa pecunia a nullo possideatur acquiritur mihi z longa manu tradita esse videtur. Fran. accur.

n ¶ Pecuniam. als si pecuniam. z als pecuniam incipit bec ler.

o ¶ Mea esse. nam cum possessio querat. vt. ff. de acqui. pos. l. j. §. pe. z l. quod meo. §. si venditore. z. l. pe. §. fi. ergo z dominiū quod ab eo sequitur. ff. de pararī nō potest. z fact. j. de fur. l. falsus. §. ij. z de iure do. l. si ego. §. dotis. ibi: quid enim interest ꝛc.

p ¶ Quod. id est quia.

q ¶ Mihi. creditori.

r ¶ Longa. Ro. aliter dicitur brevis manus. vt. ff. de iure do. l. licet. §. j.

¶ Rout quisq̄. ¶ Casus. Ista lex mihi aliud dicit q̄ q̄ omnis cōtractus soluitur per ea per que factus est vel ligatus: vt si verbis factus sit: verbis dissoluatur. si re etiam re solutione soluatur. si cōsensu: tunc dissensu soluatur. Fran. accur.

s ¶ Prout quisq̄. als prout quisq̄s contractus est. als prout quodq̄ cōtractum est alio z alio modo celebratum.

t ¶ Soluī. i. resoluī. z dic debet. i. potest. nam potest solui et alijs modis vt cōpensatione. z cōfusione z similibus. vnde Rō. dixit melius dixisse

¶ A liberto antiquoꝝ contractus operarum esse non potest: sine quibus libertas ei data non effet.

¶ Commirtione nūmoꝝ recōciliatur solutio. b. d. Bar.

Iabolenus. Lex. lxxviij.

¶ Si alieni nummi inscio vel inuito dño soluti sunt. manent eius cuius fuerūt: sed si mixti alijs sint ita vt discerni nō possint eius fieri qui accepit. in libris Gaij scriptū est ita vt actio domino cū eo qui dedisset furti competeret.

¶ Per aspectum queritur dominiū rei solute. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxxix.

¶ Ecuniā quaz mihi debes aut aliaz rem: si in cōspectu meo ponere et iubeam efficitur vt z tu statim libereris z mea esse incipiat: nā tunc qō a nullo corporaliter ei rei possessio detinet acquisita mihi: et quodāmō manu longa tradita estimanda est.

¶ Quelibet obligatio dissoluitur eo modo quo ligatur. b. d. Bar.

Pomponius. Lex. lxxx.

¶ Rout quisq̄ contract et ita z soluī debet: veluti vt cum re cōtraximus re soluī debet: z cū verbis aliquid cōtraximus vel re vel verbis obligatio

potest. z sic ff. s. de offi. pcon. l. obseruare. §. fi. vel proprie ponitur nō enim excludit quin alijs modis fieri possit. z facit ad hāc regulaz. §. de acqui. pos. l. Pius saltus. z j. de reg. iur. l. nihil tam. z. l. fere.

v ¶ Cum re. vt in mutuo.

x ¶ Contraximus. contrahitur eniz obligatio q̄cq̄ re: z q̄cq̄ verbis: z alijs modis. vt. ff. de acti. z obli. l. j. §. j.

y ¶ Debet. vt z. j. c. l. ver bozum.

z ¶ Vel re. id est solutione facta.

a ¶ Promissori. a creditore. Accur.

b ¶ Eque. i. similiter. per eque. i. sicut.

c ¶ Contrahi potest. non subintra re vel verbis.

d ¶ Potest. si res integra est. vt. C. quando lic. ab emp. dis. l. j.

¶ Si stipulatus. Clarus est ff. ꝓncipiū.

¶ Si lācem. Iste. §. ponit pulchram practicaz. Titi? deposuit apud me lācem. i. scutellam aureā vel argenteam. ego decedens relinquo quattuor heredes: duo a me petūt hanc lancem. ista lex dat consilium q̄ adeam iudicem: vt eius auctoritate seu precepto restituā illis duob?. z sic liberabor ab alijs duobus heredib?. si tamen sine precepto iu dicis restituā illis duob? z bona fide. potero liberari. cōsulit tamē tutius eē q̄ restitutio fiat auctoritate iudicis. Fran.

c ¶ Titius. adiectus.

f ¶ Heredi. tacitus enim mandatū ita morte mandatarij finit. vt expssum: vt instr. mandā. §. item si. sed hanc rationē hic adiungere nō placet: q̄ hic expressim reuocari nō posset. vt. ff. s. e. vero. ergo nec tacite deberet reuocari: q̄d falsus est. vt. ff. s. l. si quis ſpnla. §. itē. nec tacitum mandatū hic intereuenit: nisi aliud actum sit. vt dixim. ff. s. eo. l. vero. in prin. z facit. ff. de verbo. oblig. l. si stipulatus. in prin. z. l. cuz quis. in prin. z. l. fi. in prin. z. ff. s. eē quis. in prin. z. l. e. stichū. §. ꝓfuncfruc. z de cōdi. z demō. l. qui heredi. Sed argu. contra. ff. de ver. obli. l. ij. ibi: non esse ex persona heredis ꝛc.

† Dicit hic et ꝛc. sing. ad b. ꝓpositum q̄ actiones solutiōis nō possit agere nisi nomine ꝓpoti pōt agere nole ꝓcuratorio dñi. de q̄ alias. in. l. si stipulationib?. l. vl. col. ff. de verbo. obli. Bolo.

g ¶ Nō poteris. nisi esset dictus de herede. z est ratio: quia hic certa persona fuit adiecta.

h ¶ Si lancem. z sic indiuiduum: vt. ff. s. depositi. l. j. §. si pecuniam.

i ¶ Heredum. si autem omnes. dic vt. d. §. si pecuniam.

k ¶ Interpellet. vt lancem depositam reddam.

l ¶ Aditus. a me. Accur.

m ¶ Heredum. interpellantium.

n ¶ Non teneri. i. ipso iure liberari.

o ¶ Sine dolo malo. qui solus in depositō venit z lata culpa. vt. ff. depositi. l. quod nerua.

p ¶ Liberabor. quia tantum dolum coercet.

q ¶ Non incidam. rōne doli sed ratione rei restituende incidaz in obligationē z in actionē depositi: q̄ nascitur obligatio z actio ex die depositionis. vt. ff. s. depositi. l. j. §. idem pomponi?. ibi: plane si ꝛc. §. cū autem. z ideo liberor quo ad hoc. Sed alij dicūt q̄ nō nascitur actio depositi nisi dolo cōmisso. ꝓ quibus est argu. ff. s. depositi. si q̄s insticiatus. §. ibi nisi dolo cōmisso. ꝓ quibus est argu. ff. de cōdi. fur. dicit que ꝓ dolo depositarij datur. item ꝓ eis bec ler: §z eam exponē vt dixi. Item q̄ cum ipsi fatentur obligationē nasci licet nō eam exponē vt dixi. Item q̄ cum ipsi fatentur obligationē nasci licet nō actionē quā hic exponunt non incidam in obligationez: §z forte dicūt non incidā vt possim cōuenire. z ita ſm eos obligatio nascit non actio. Item ꝓ eis q̄ diximus in multis aliis casib? in quib? obligatio nascitur non actio. vt nota. C. de rerū permuta. ex placito. Accur.

r ¶ Optimum. vt omnino doli suspitionē effugias ad quod est. ff. s. de mi nori. l. ait prētor. §. permittitur. Accur.

s ¶ Facere. not. q̄ aliquid possum per me facere quod est vtili? per preceptorem. vt. C. de pig. l. creditores. Accursius.

¶ Cum cornelius. ¶ Casus. Quidaz vir nomine cornelius vir liberalis volens sciam quandam mulierem nuptui tradere: forte

UNIVERSIDAD DE HUELVA

qr erat conficta persona ipsi scie vedit fundum quendam in dotez fem-
p:mio viro ipsius scie: nec aliquod pactum appositum est cornelius: q; solu-
to matrimonio redderetur sibi fundus. procuravit tamen q; semp:mo-
z scia pacisceretur inter se vt soluto matrimonio fundo ipse redderetur
sibi cornelio. hic q; queritur vtrum soluto matrimonio: si mulier nolit fun-
dus iste debeat restitui p
maritū ipsi cornelio? Re-
spon. q; non. sicut a simi-
li si nullum pactum iter-
uenisset de fundo reddē-
do. z soluto matrimonio
mulier iussisset fūdū red-
di. deinde vetaret redde
re. certe marit? nō debe-
ret reddere. sinautez vir
reddidisset fūdū: z nō ba
buisset causam existimā-
di se muita muliere: hoc
facere bene fecisset fundū
reddendo: nec deberet il-
le fundū redire ad seiam.
Fran. accur.

Si cuz cornelius ex-
traneus.

a ¶De eo. fundo.

b ¶Reddēdo. sibi come-
lio. Accur.

c ¶Lauisset. scz corneli⁹.
et per hoc videt mulieri
donatum. vt. C. de pac.
conuen. l. ex morte. in fi.
z. ff. solu. mat. si cum do.
in princ. z. C. de reiuro.
actio. §. accedit.

d ¶Effecit. cornelius.

e ¶Scia. vxor.

f ¶Cornelio. tanq; suo p
curatori scz scie. R. nam
si vt eidez donaret aliud
esset dicendū fm ff̄das.
immo puto idē esse. arg.
cōtra. C. de actio. z obli.
l. siquidez. z. ff. de dona.
l. ij. §. si pecuniā. z. l. boc
iure. §. ij.

g ¶Cetante scia. cuz ipa
iussit.

h ¶Sicuti. f. tūc nō recte
cornelio redderetur.

i ¶Non tuto. id est nō tu
te. Accur.

k ¶Redderetur. vt et. j.
c. l. aliud.

l ¶Reddidisset. vir.

m ¶Facturum esse. certe
bene facit.

n ¶Reddi. i. bene fecisset
si ei reddidisset nec esset
equius vel melius si scie reddidisset. ad quod est. C. de cōtraben. stip. l.
ij. z. ff. de posi. l. q̄ō seruus. z de acqui. pos. l. fundi.

Si tuo seruo. ¶ Casus. Tu babebas seruum stichum: cui dedi. c.
mutuo. postea eum rede mi. i. dedi tibi pecuniam: vt eum manu-
mitteres. ipse manumissus solvit mihi: an possit repetere: Respondet
q; non. Fran. accur.

o ¶Non repetet. remanet enim naturaliter debitor: et ideo impeditur re
petitio. vt. ff. de cōdi. inde. l. frater. z. l. naturaliter. z. l. si quod. sed ciuili
ter non. vt. ff. de nox. l. si seruus.

Si fisti de peculio. ¶ Casus. Tu babebas seruum pamphilū qui
accepit a me mutuo centum ego feci te conuenire actione de pecu
lio. tu solusisti partem. dicitur hic q; fideiussores eius nō sunt liberati. si
autem ipse seruus soluerit pecuniam ex suo peculio cum haberet admi
nistrationem eius: fideiussores eius erūt liberati. glo. ponit casus. in. l.
sequenti. Fran.

p ¶Liberatos. de eo quod non erat in peculio eius qui debebat.

q ¶Fideiussores. quia non soluit totum cum non esset totus in peculio.
Sed contra. ff. de excep. rei iudi. l. si cum argentum. §. fi. Sol. ibi seru?
soluerat tūc: hic non. Item facit. ff. de actio. emp. si seruus. in fine. z. ff.
eo, l. cum quis. §. de peculio.

r ¶Permissa. scz sibi.

s ¶Administratione. nam als ratione seruus alienare potest. R.

t ¶Soluisset. insolidum.

v ¶Olidum. Quantitate. i. si non soluit totum quod debebat.

x ¶De die. sicuti q decem vz z soluit q nq; z ita q vz hodie vel cras si so-
luit post cras nō soluit solidū. ad q̄ ff. j. de vb. sig. l. si cui. in fi. et. l. mi-
nus. z insti. de fideiusso. §. antepenul. z de actio. §. plus.

Hoc iure. ¶ Casus. Conueniebam te in iudicio ad cētū que mihi
debebas. feci procuratorem meū titium. Tu solusisti huic procura-
tori meo respondetur q
nō: q; procuratori litis nō
recte soluitur. rō reddit i
tertu. ibi: nam z absurdū
est. Si tamē habeat ex-
pressum mādatū ad hoc
poterit ei solui. Fran.

y ¶Procuratori. i. pcu-
ratori ad litigandū con-
stituto. Accur.

z ¶Nō recte soluatur. ad
hoc. §. de pac. l. sed si tā-
tum. z. C. de trāfactio. l.
transactionis.

a ¶Iudicati. iudicati ta
mē agit in casu. vt. §. de
pcur. actoris. ergo recte
et tunc soluit. Jo. z alijs
duobus. f. qñ in rem suā
et qñ ad hs mādatus.
vt. §. de pcur. l. si procu-
rator. z hic subijcit. et. §.
eo. l. vero. Accur.

b ¶Vodlibet debitū.
etiam naturale vt
dicit q̄ est verū si soluit
de suo. nam nisi ratū ha-
beā nō repeto: fz nec tūc
quasi ego soluissez: sed si
de meo soluissez tūc vide-
tur q; sic quasi nō videa
tur ei esse mādatū. vt. j.
eo. l. si is cui. §. fiaut⁹. in
fine. Accur.

c ¶Solutū. de bursa pcu
ratoris.

d ¶A procuratore. igno
rante me tutū ex ceptiõe.
vt. §. māda. idēq; §. ge-
neraliter. Sz illud è quā-
tum ad acti. māda. dādā
vel denegandā. pcurato
ri. fz quātum ad partem
istam nihil refert si debi-
tum efficax est solutum:
si inefficax hoc est. idebi-
tum obtinet tūc q̄ dici-
tur. §. de qdi. inde. si pro
curatori. in princi. Item
facit. §. de pac. l. sed et id
quoq;. Accur.

Si tie vt testato pa-
tre. ¶ Casus. Tu
feia. mater ipsi? scie gessit
negocia ei?: z dedit ei aliquas res filie vendēdas argētarijs. z boc scri-
psit in libro rationū argentarij. omnib? reb? vendītis soluerūt precium
matri hui? filie. z postea mater nouem annis administrauit bona filie
intantū q; eam etiam marito collocauit: z ceteras res ei tradidit. Hunc
querit vtrū ista filia habebat aliquam actionez contra argētarios eo q
non fit ab ipsis precium rerum venditarū stipulata? Respondet q; ar-
gentarij sunt liberati soluendo matri hui? scie. si tamen argentarij scie-
bant matrē nō habere ius administrandi res filie: z mater nō fit solue
do nō liberatur matri soluendo. Fran.

e ¶Et res. filie.

f ¶Dedit. mater.

g ¶Soluerunt. matri.

h ¶Quoniam. als quando: z als quoniam.

i ¶Solutione. matri puelle facta per argentarios.

k ¶Liberatos. immo nō. vt. §. de neg. gest. qui alienam. que est contra.
Solu. ibi sciuit: hic ignorauit debitor. vel hic soluit ex posteriori contra
ctu: ibi ex precedenti. vel ibi loquitur de debitoribus filie. hic de matris
debitoribus vel ibi erāt debitores hereditarij: hic nō. vel hic ignorabāt
debitores esse pupillares: vel etiaz scientes cum mater erat soluēdo. vel
ibi erant scientes z mater erat soluendo.

l ¶Claudius. notans secundum q; minus sufficienter dixerat.

m ¶Jurisditione. a iudice examinanda.

n ¶Sciebant esse. siue habeas qui scz argentarij: sine que scilicet precia.
dic sciebant

Soluens tardiꝰ mi
nus solue
re videt: a
cōtra bis
soluit q; si
to soluit.

¶Ad idem
est ter. in l.
plautius. §.
de pcura. z
l. si pcura
tor. §. fi. ḡ
rātes. §. mā
da.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

dic fciebant esse pupil. scz reo venditao fm. R. vel esse pupille. scz precia ꝑdicta. dic. i. deberi pupille: q; ꝓcuratorio nole erat stipulata ex qua stipulatione pupilla bz vtilē forte. vt arg. ꝗ. solu. ma. l. gaius. ff. C. de pac. cōuen. l. pater. in subditū tñ vt h. sed si ignorabant liberantur: vt dixi.

a Sciebant. scz reo fuisse pupille. R. vel deberi filie precia.

b Liberātur. argenta ryā filia.

Ser ptrib⁹. Lucius Titius quidā habebat multas obligationes contra gaiū quendam: quas ipse gaius ꝑ timuit cōtrarectare. ꝑ partim seruus eius stichus. Accidit q; femel isti duo titius. ꝛ gaius posuerūt rationē simul de suis debitis intantum vt ipse titius faceret gaio quittātiam in hec verba. Ego titius confiteor me recepisse mibi ꝗs satisfactū ee ex omnibus contractib⁹ ex quibus ratione interpositā inuentum est gaium mibi teneri ex cōtractibus serui sui stichi. Nunc querit vtrū gaius sit liberatus ex omnibus contractibus suis: an ꝙ tantuz ab his quos seruus suus stichus fecit: Respondetur q; liberatur tantuz virtute istius quittantie a cōtractibus factis a stichō seruo suo/ non ab his quos ipemet fecit cum titio creditore suo. Lucius tit⁹. Casus istius difficilis. ꝛ scabrosi tertius talis est. Lucius titius habebat obligatum scius quēdam in cccc. aureis. de istis. cccc. aureis habebat duo cyrographa. i. duas cedulas signatas manu ipsi⁹ scij. vna cedula continebat centum aureos. altera trecentū. lucius titius creditor mādauit scio de bitori suo vt mitteret sibi centum que in vna cedula erant per septitium ꝛ meuium quosdam quos ad eum miserat. iste sci⁹ debitor volēs se bonum virum ostendere solut septitio ꝛ meuio non tantum. c. de quibus mandabat lucius creditor. sed etiam soluit trecentum ipsius septitio et meuio. queritur an liberetur ista solutione? Respon. q; si lucius nō mādauit scio q; soluceret alia trecētū non liberatur hac solutione facta ipis septitio ꝛ meuio. Lucius titius. Ego ꝓmitti tibi vna die. xv. aureos sub vsuris maioribus. et. xx. aureos sub vsuris minorib⁹. et pacto apposito q; xx. soluerentur in mense septembris. xv. vero mense decēbri: ego permisi transire menses septembris ꝛ decembris: ꝛ sic vtrūq; termino ꝓmissi transiere menses septembris ꝛ decembris: ꝛ sic vtrūq; termi num: posteā venio ꝛ soluo tibi. xxvi. aureos. ꝛ nō dicerno ꝓ qua summa solucio. an ꝓ. xv. an ꝓ. xx. Nunc queritur in quā summā hec. xxvi. deducantur. an. xx. prius soluta esse videantur in illa. xx. que debebant sub vsuris leuioribus ꝛ. vi. ꝓ vsuris: Rñ. q; solutio dz cedere in vetustiorem obligationem. Fran.

c Titus. ego. Accur.

d Meuius, creditor. Accur.

e Et habere. verbum inculcatio.

f Gaio. scz dño debitoris. Et no. q; iure pacti de nō petēdo accipiūtur hec verba. vt. ff. de pac. l. tale.

g Reliquum. quia ꝓ⁹ partem acceperat.

h Propositam. id est redditam.

i Obligationem. id est per pecuniam.

k Proponere. proponitur autem solutum ex reliquis rationibus seruī vt ex verbis titij patet. Item talis confessio extra iudicium facta non videtur ꝓiudicare: nisi post. xxx. dies. vt. C. de nō nume. pecu. l. in contractibus. ff. super. ct. ff. de pactis. l. tale. in princi. et facit. C. de transactio. l. si de certa. ꝛ. ff. de arbi. l. de bis rebus. ꝛ de transacti. l. cum aquil. Accur.

Confessio ꝙ iudicialiter facta an ꝛ quando obligat et post qō tempus.

deātur matri: que ius administratiōis nō habebat. ideoqs si ff sciebant[a] nō liberantur ꝰ scz si mater soluendo non sit.

Clausula generalis restringit ad specificata tantum si hoc fieri posset salua ratione recti sermonis. b. d. Bar.

Idem. Lex. lxxxix.

SJ ex pluribus cauſis ꝛ cyrographis creditor ita cauit: titius[c] meuius[d] dico me accepisse ꝛ habere[e] ꝛ accepto tulisse a gaio titio reliquum[g] omne post rationem propositā[h] ei⁹ pecunie quā mihi stichus gaij titij seruus caue rat. quesitum est an ex ceteris cyrographis in que non stichus cauit: sed ipse debitor integra mancat actio: id est ex reliquis cyrographis per ipsum debitorez cautis? Respon. eam solam obligationē[i] diffolutam ex qua solutum ꝓpone retur[k].

Ille qui habet mandatum recipiendi solutionem ex certa causa nō potest ex alia causa recipere. b. d. Bar.

CLucius[l] titius ex duobus cyrographis quibus quadringenta ei a scio debebantur: altero centum altero trecentum scripsit scio[m] vt vnius[n] cyrographi centū per meuium et septitium sibi mitteren tur: quero an scius si meuio et septitio ex trecentis quoqs soluisse dicat liberatus sit? Respon. si nec mandauit vt ex. ccc. solueretur nec solutum ratum habuit nō esse liberatum[o].

Simpler solutio refert ad causaz antiquiorē vtraqz est vsuraria licet vna gratuitorum pregrauet vsuris. b. d. Bar.

CLucius. ita cōstrue. Lucius scripsit scio vt vnius cyrographi ex duobus cyrographis quibus. cccc. ei a scio debebātur: scilz altero. c. altero

m Scio. debitori. Accur⁹ius.

n Et vnius. non additō ex quo vellet sibi solui.

CLucius titius[p] duabus stipulationibus vna quindecim sub vsuris maioribus[q] altera. xx. sub vsuris leuioribus scium eadem die obligauit[r] ita vt viginti ꝓius solueretur id est idibus septembribus[s] debitor post diem vtriusqz stipulationis cedentē soluit. xxvi. neqz dictum est ab altero[t] ꝓ qua stipulatione soluerētur: quero an quod solutum est eam stipulationem[v] eroneret cuius dies anteceſſit: id est vt. xx. sortis[x] soluta videantur et in vsuras eorum[y] sex data? Respondi magis id accipi ex vsu[z] esse.

Solutio facta heredi qui postea ꝓ in integrum restitutionem est absentus liberat debitorem. b. d. Barto.

Idem. Lex. xc.

EJli⁹[a] qui administrabat vt heres paterna bona: pecuniam ex his sempronio mutuam dedit et eandem particulatim accepit[b] deide se abstinuit[c]: quia minor annis erat ab ea hereditate: ꝙsitum est curator bonorum patris constitutus an aduersus sempronium[d] vtilem actionem[e] habeat? Rñ. nihil ꝓponi cur non is qui non soluiſſet id qō mutuuz ita acceperat / liberatus[f] effet[g].

Per nouationē debitor inuitus ꝛ cō tradicens potest liberari. b. d. Bar.

Idem. Lex. xci.

SJ debitor tuus[b] non vultē liberari ꝛ presens est / non potest inuitus a te absolui[i]: pau-

o Non esse liberatuz. in c. ex illis. ccc. si nō de hoc mandauit. Sed nunqd licuit debitori eligere. vt ff. eodem. l. i? Rñd. illud locum habet ꝓsente constituto ꝓcuratore: sed b erat in absentia/ ꝛ actor misit procuratorem fm. R.

p Lucius titius. creditor. Accur.

q Maioribus. hoc faciebat dubitationem.

r Die obligauit. diuersis horis.

s Septembribus. i. xv. kalendis octobris.

t Ab altero. id est nec a debitore soluente/ nec a creditore recipiente.

v Eam stipulationem. vtruz de stipulatione de xv. vel. xx.

x Sortis. nomine.

y Eorum. viginti.

z Ex vsu. vt in vetustiorem obligationem solutio cedat nō ispecta causa vsurarum. et facit. ff. eodē. l. in his. circa prin. et. j. eodem. l. cum ex pluribus. in fine. i. respon. si autem eiusdez essent diei vel horę: quia supra posuit q; eadem die diuersis tamē horis inspiceretur causa duriores. vt. ff. e. l. j. ꝛ. ij. Accur.

EJlius qui. Casus. Titius mortuus reliquit heredes filium suuz qui omnia bona paterna admistrauit vt heres: ꝛ ex his bonis dedit pecunias mutuas sempronio: et particulatim eas recepit. postea videns se ſe ſum bac pater-

na hereditate: abstimuit ab ea: quia minor erat. Nunc queritur vtrū curator qui erat datus bonis paternis administrandis habeat aliquam actionem aduersus hūc sempronium q; acceperat pecunias mutuas a filio? Respō. q; non. q; liberat? est sempronis? soluēdo filio a quo mutuas pecunias acceperat. Fran. accur.

a Filius. minor. Accur.

b Accepit. et dic vel cū iudice: vel q; eam habeat saluam minor vt quā contra eum defensionem haberet debitor habeat contra curatorem bonorum. vt instit. qui. alie. licet. ff. fin. ꝛ facit. ff. de bo. aucto. iudi. pos. si nō expedierit. ff. j. ꝛ. ff. de re iudi. l. ex ꝛtractu. ꝛ. ff. de mino. l. si mulier. ꝛ. l. in integrum.

c Absti muit. per in integ. resti. a paterna hereditate.

d Sempronium. cui filius mutuauit. Accur.

e Actionem. potest enim exercere actionem. vt. ff. de cur. bo. dā. l. ij.

f Liberatus. hoc verum est si saluam haberet pecuniam quam cū ius dice soluit.

g Effet. Not. non posse liberari debitorem inuito procon. per acceptilationem. sed si ab alio stipulatur quod ipse mihi debet/ liberatur inuitus. Accur.

SJ debitor. Casus. Habeo debitorē qui gaudet se esse tāte reputationis q; debito z dici pōt. volo eum liberare ꝓsentē. ipse nō vult an ego possim cū cogere? Videbatur q; nō. paulus tñ dicit q; possuz debitorem meum ꝓsentem liberare inuitū hoc modo. Mas debeo suppone rim debitori meo: tamen quantuz ad me attinet liberatus est a me: q; si petam poterit me repellere dolo mali exceptio. Fran. accur.

b Si debitor tuus. creditori loquitur. Accur.

i Absolui. id est liberari. Accur.

a ¶ Supponendo. scz aliquem.
b ¶ Stipuleris. vt ꝛ.ff. de acce. ꝛ per iusiuran. ℌ. tutor. ꝛ. ff. de noua. l. sti chum. ℌ. fina. ꝛ. l. si quis absente. ꝛ de neg. gest. si ex duobus. ꝛ. ff. de cō stitu. pecu. vtrum. sed. ff. de regu. iur. inuito. contra expone vt ibi: q̄ nō directo: sed per medium. Accur.
c ¶ Nō fecer ℨ. i. postq̄ stipulat? es ab hoc suppositio non liberas eam.
d ¶ Attinet. per stipulationem secundam.
e ¶ Res. id est obligatio illa prima.
f ¶ Petentem. a secūdo.
g ¶ Prescriptio. id est exceptio.
h ¶ Excludet. secūdus ergo p̄ excep. quia hoc pacto promisit q̄ et debere eus acceptoliberare. primus autem ipo iure libe ratus est.

Si mihi. ¶ Casus. Tu. p̄mi sisti mihi dare seruum titij: aut tu fuisti dānat? in testamēto eius mihi dare. ite seruus anteq̄ tu esses i mo ra dādi est manumissus a titio domino suo. dicit hic q̄ tu nō teneris dare istum seruū ac si mortuꝰ esset. Fran.
i ¶ Seruum. pone stichū ℨ ita in specie.
k ¶ Iussus. ab eo q̄ te bet reddere instituit.
l ¶ Similis. Nota manumissionē similem morti: vt ꝛ. ff. de fur. l. inter oēs. circa p̄inci. ꝛ ad id. ff. de regu. iur. seruitutem. sed non quo ad oīa. vt. ff. de edil. edic. si hominem.
m ¶ Tenearis. immo liberis interitu speciei.
n ¶ Seruum. scz certum. pone titij.
o ¶ A domino. i. a titio.
p ¶ Scriptus. ſ. p̄missor.
q ¶ Liberabitur. vt et. ff. de statulibe. statuliberuꝰ medio. ℌ. illud. Sed contra. ff. de condi. inde. l. neratius. Solu. hic alienum ibi suū promisit: ꝛ sic ibi statuliberum suo facto. hic non vt ibi plene diximus. ꝛ facit. ff. de ꝑbo. obli. l. si seruum. Accur.

Māumissio quo ad aliq̄ filios ē morti.

immo debitorem tuum ꝛ p̄sentem et inuitum liberare ita poteris supponendo[a] a quo debitum nouandi causa ita stipuleris[b]. q̄ō etiam si acceptum non feceris[c] tamē statim q̄ ad te attinet[d] res peribit. nam ꝛ petētem[e] te doli mali p̄scriptio[f] excludet[g].

¶ Manumissio similis est morti. hoc dicit Barto.

Pomponius. Lex. xcij.

Si mihi alienū seruum[i] dari promiseris aut testamento iussus[k] dare fueris: isq̄ seruꝰ antēq̄ per te staret quominus dares, a domio manumissus fit: hec manumissio similis[l] morti est: si autē decessisset non tenearis[m]. Sed et si quis seruum[n] quem dare promisit: heres a dño[o] scriptus[p] statuliberum dederit liberabitur[q].

¶ Obligatio principalis per confusionē extinguit accessoriā. secus in alia eque principali. item cui ad idem cōpetunt due actiones debet exprimere quam intentat. hoc dicit Bartolus.

Scuola. Lex. xciij.

Si duo rei sint stipulandi et alter alterum heredem scripsit/videndū an cōfundatur obligatio: et placet nō cōfundi[r] quod bonū est dicere. Q̄ si intendat dari sibi oportere: vel ideo dari oportere q̄ ipsi heres extitit: vel ideo quod p̄ roprio nomine ei deberetur. atquin magna est huius rei differentia. nam si alter ex reis[s] arbitris. si duo. nisi ab alio sit lis contestata. ꝛ postea alius paciscatur. vt. ff. de duo. reis. l. ex duob?. ꝛ facit. ℌ. l. si reus pro. ꝛ. ff. de pac. si vnus. in p̄in. ꝛ de fideiusso. si reus. ꝛ. l. generaliter. ℌ. i. ꝛ. l. ℌ. p̄tori.

3 ¶ Obligatio. vt. ff. de duo. reis. l. si reus p̄mittendi.
a ¶ Non confunditur. als deest non: ꝛ tunc interrogatiue lege. ꝛ respō. nō omnis: sed fideiussoria tantum.
b ¶ Obligatiōi. i. q̄ fideiussoria tantum.
c ¶ Sequele. Vt fideiussione.
d ¶ Accedit. per successionem. Accur.
e ¶ Obligatio. fideiussoria. Accur.
f ¶ Alteri. ſ. obligationi.
g ¶ Parere. ſ. videatur. ꝛ facit. ff. de. p̄r. rē. cū filius concor. Accur.
h ¶ Reum. principalem.
i ¶ Cōfundetur. nisi i casu. vt. ff. de fideiusso. heres a de. ℌ. q̄ si hic. et in alio casu vt in cōtrario. ℨ. eodem. ſtichum. ℌ. alia quādo.
k ¶ Obligatio. accessoria. Accur.
l ¶ Proculus. male. ꝛ sic aduersatiue. non correctiue.
m ¶ Dissentiat. aduersando.

Pomponius. Lex. xcij.

Si mihi ℨ. i. cui. ¶ Casus. Debebam tibi cētum aureos: solui tibi de pecunia aliena. tu iterū petis a me debitum: an recte facias: Rñ. q̄ nō. quia si vis a me iterū petere centū aureos tu debes reddere nūmos alienos quos tibi solui: als possum te repellere doli mali excep. Sed pone q̄ ego credidi oēs nūmos ꝛ illos soluam. certe dicit hic q̄ operor. duos effectus. obligationē ſcz ꝛ solutiones. sine isti nummi sint cōmunes. p singulis corporibus: sine inspecta tota quantitate nūmorū. Ītē si fideiussor titij erga seium soluat scio nummos alienos. poterit agere mandati actione contra titium si seius istos nūmos consumpserit. Item si ipe fideiussor soluat nummos quos ipse furtiuit liberatur: si prius satisfecerit actioni furti vel cōditioni furtiue. ¶ Flauius iamuar?. Casus pulcher. Titius debebat sempto. c. aureos ex causa fideicommissi que peti possunt vel ex alia causa non curo. Item debebat eidem sempronio alios. c. aureos ex aliqua causa ex qua peti nō poterāt. tamē si soluti fuissent nō potuerant repeti: puta p̄o vsuris p̄omissis nudo pacto. ſtichus ſeruus titij absente dño suo soluit sempronio. c. aureos. ꝛ sempro. fecit cautiones. siue quictantiam huic seruo qualiter istos centum aureos receperat p̄o vniuerso debito titij. Nunc queritur in quam causam videtur solutum quod datum est ab isto seruo? Respōdetur q̄ si creditor fecit cautionem titio debitori se hanc summam in vniuersum debitus recepisse deducetur tantum in eam summam que peti potest: nō in eam que peti nō potest. si vō cum seruus solueret etiam si diceret se soluere in eā causaz q̄a peti non potest nummos creditoris faceret: q̄ dñs nō videtur seruo mā dasse vt in tales causam solueret: et qua peti nō potest. sicut nec domin? mandasse videtur seruo q̄ soluat eos nummos ex causa fideiussionis. quos nō succepit. ad vtilitatem sui peculij. Fran.

Lex. xciij.

Numeratio pecunie aliene liberationem vel obligationem non parit nisi ea cōsumpta vel domio satisfacto. creditor tamē agens ad restitutionez tenetur. b. d. Bar.

Paulus. Lex. xciij.

Si is[a] cui nummos debitor soluit alienos nummis integris[b] p̄gat[c] petere[d] q̄ō sibi debeat nec offerat[e] q̄ō accepit: exceptione doli mali summouebitur: finaliter omnes nummos credam[f] aut soluam: confestim p̄o parte mea nascetur[g] ꝛ actio ꝛ liberatio[h] siue in singulis nummis commu-

n ¶ Si is. creditor. Accur.
o ¶ Nummis integris. i. nō commixtis. nam tunc aliud esset. vt. ff. ℌ. si alieni. ꝛ facit. ff. de pig. act. l. elegāter. ℌ. qui reprobos. ꝛ. ff. si cer. peta. l. nō omnis. ꝛ. ff. ℌ. l. si cum aurum.
p ¶ Pergat. id est tentat.
q ¶ Petere. adduc.
r ¶ Nec offerat. debitori.
s ¶ Credam. id est mutuem.
t ¶ Pro parte. ſic. ff. si certum peta. si focius.
v ¶ Nascetur. scz quando mutuani.
r ¶ Liberatio. quando solui.

Intelligat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

De solutionibus et liberatio.

a Intelligat. quod est verum de rigore iuris. Azo.
b Excogitet. qđ est verius. Azo. vi. ff. si certū pet. nam ⁊ si fur. in fi. ⁊ facit. ff. eo. cū sticho. ⁊ pamphilū. ⁊ ad trebel. deducta. §. nummio.
c Sed quantitatem. f. vt qđantitatio dimidium meum sit scz decem.
d Agere potest. contra debitorem: qꝫ presumptione fuit liberatus.
e Solvat. fideiussor.
f Mandati agat. nō expectata cōsumptione.
g Furti nomine. felicet prestiterit rem et penas. vel ex causa conditionis rem tantum. vel pone illud vel. pro et.
h Cum tuus. debitor.
i Gaio. seio creditori.
k Quantitatem. puta centum.
l Tantūdem. id est alia centum.
m Que peti. veluti vsura ex nudo pacto.
n Petitionem. id est repetitionem. Accur.
o Titij. debitoris.
p Actor. etiaz habens liberam.
q Summam. scz centū.
r Cautiōis. a gaio seio. Accur.
s Solutum. dicēs confiteor: me accepisse quod debes: nō quod de toto teliberare velles. sentiēs me forte accepisse pro rata de vtroqꝫ. sed tamen ⁊ vba et mens solūtis est contra que prenalent.
t Appellatio solius. credit̄ enim dūtaxat dicitur qꝫ erigi pōt: ficut ⁊ creditor. dicitur is trꝫ q habet actionē siue excep. vt. ff. de vb. sig. l. creditores. ⁊. ff. de acti. ⁊ oblig. l. is cui. R.
u Videtur. aliud i pretio redacto ex venditione pignoris. vt. ff. eo. in bus. §. imperator.
x Non potest. quia vna fol. non parit liberationem ⁊ repetitionem.
y Soluere. dicens ex credito vniuerso.
z Non debuerit. vt ff. de pac. l. cōtra iuris. §. fi. ff. de peculio. libera. et arg. ff. de pignoribus. l. obligatiōe. ⁊. ff. de condictione indebi. l. si procurator. in pen. nec ob. §. eo. l. quodlibet. vt ibi ibi diri.
a Suscepit. nec in rem dominicā qñ teneret fideiussio serui: nō als. vt ff. de pecu. l. licet. §. pe. ⁊ de fideiussoribus. seruus iuscio.

Sticbum. Casus. Tu promisisti mibi sticbum aut pamphilū qu̇ em dare vellem. ⁊ si mea est electio. mortuus est sticbus an solus pamphilus peti possit: Resp̄. qꝫ sic. Sed pone qꝫ petꝫ a te sticbū: tu fuisti in mora ipsum soluendi. certe si sticbus moriatur solus sticbus poterit peti ac si solus fuisset in obligatione. ⁊ hoc intellige quando electio fuit creditoris non debitoris. si autem electio fuit promissoris. puta quia simpliciter promisit sticbum aut pamphilum: non addendo quez creditor vellet: tunc si vnus mortuus fuerit qui promissus est alter potest peti solus. cetera que sunt in hoc principio glo. optime declarat quez vide. Additio hereditatis. Tu debebas mibi cētum aureos: instituisti me heredem: ego adeo hereditatem tuam. certe obligatio confunditur. vel ecōtra. tu succedis mihi. certe extinguitur obligatio vtqꝫ ibi: si forte. pone sic. Quicunqꝫ credit pupillo pecuniam: si pupillus non sit factus locupletior/creditor nullam actionem potest intendere cōtra pupillum. Sz ponamus qꝫ titius mutuatur. c. alicui pupillo: postea succedit ipsi pupillo: hereditas forte cuncitur ab isto creditore. vtrū ipse possit retinere ex hereditate pupilli id quod sibi debetur: nō inspecto an pupillus sit locupletior factus ista pecunia vel non? Respondetur qꝫ potest retinere quicquid sibi debebat pupillꝰ indistincte. Aliquando euenit. Sunt aliqꝫ obligationes in aliquibus personis que tamē sunt inanes ⁊ sine effectu. sicut est obligatio contra heredem qui iussus est restituere hereditatem: ⁊ restituit fideicommissario. vel quando mulier fideiubet pro aliquo obligatio fideiussoria est inutilis. prohibente senatusconsulto. vel. mulieres intercedere pro aliquo. Istis presuppositis ponē sic casum. Titius instituit meuium heredem ⁊ iussit hereditatem restituere scio: ⁊ restituit. heres iste meuius nō potest cōueniri a creditoribus hereditarijs: ls sit heres. si tamē meuius extiterit heres seu fideicommissario cōuenietur a creditoribus pro debitis titij. Item si mulier succedit debitori. pquo fideiussserat actio que pn̄o erat inutilis fit efficax: vt possit cōueniri a creditore apud quez fideiusserat.

Ob quid. Dicitur. ff. de fideiuss. qꝫ quotiens fideiussor succedit reo principali liberat ab obligatione fideiussoria. Iste. §. illud dictuz limitat ⁊ dicit illud esse verū quotiens reus principalis ē obligat̄ plena obligatione. nam si reus est plene obligat̄ ⁊ fideiussor sunt ei succedit/ipse fideiussor liberat vsqꝫ ibi: Et econtrario. superior casus erat dubitabilis. iste vero est dubitabilis: tamē dicit iurisco. qꝫ licet reus principalis habeat aliqua exceptionē: ⁊ fideiussor ei succedit/ipse fideiuss. liberatur. et ponit tale exemplū. Seius mutuauit pecuniam minori xxv. an. quam ipe minor pdidit. et sic potuit restituere tui in integruz. tū minor intra tpa restituendi se cessit relicto herede fideiussore suo. certe difficile est dicere qꝫ ius pretorii quod minoribus subuenit possit facere qđ fideiussor teneat/cū sua obligatio accessit principali obligationi. ⁊ sic concludit qꝫ fideiussor ex persona minoris cui successit habet restitutionē in integ. intra tpora ipsi tuta restitutionez in integrū.

Naturalis obligatio. Vendidisti mihi aliquā rem sed nō tradidisti/si fuisum? inuicē obligati in regentiū ex consensu mutuo. facim? pactū nudū qꝫ discedimus ab ista venditione. dicit hic iurisco. qꝫ ista obligatio qua tu mihi ⁊ ego tibi tenemur est ipso iure nulla. nam vinculuz equitatis quo solo sustinebatur tollitur conuētionis equitate: ideo etiam fideiussor qui pupillus dedit liberatur his de causis. hoc dicit hec. l. cū. §. seq. vsqꝫ ad §. quesitum est. Fran. accur.

Sticbum. quattuor ponit casus. primus ⁊ scōs plani sunt. Tertius incipit ibi: Enimuero ⁊c. vbi electio erat debitoris qui. pmiserat sticbū qui valebat. xx. aut pamphilum qui valet. x. x occidit pamphilum. nazremanet sticbus in obligatione: nec liberatur debitor offerendo precū pamphi. mortui. x hoc in sui odium. Quartus casus incipit ibi: Taetsi alter. vbi dicit qꝫ si postea decedat sticbus videtur debitor liberat̄ tūc; quia sticbus decessit sine mora. ⁊ eius interitu est liberatus. nec ad precium pamphili tenetur vt dictum est: ⁊ hoc de rigore. sed de equitate tenetur vtili ex stipulatu ad precū pamphili. argumentū debitoris. decedentis sine herede: nam licet liberetur fideiussor a directa per hoc quod principalis est extincta: tenetur tamen vtili fideiussor. Accur.

Utrum ego. stipulator.

Mortuo. ante petitionem meam stipulatoris.

Petetur. i. solus remanet in obligatione ⁊ solutione.

Eque peti. ac si solus in obligatiōe deductus fuerit: vt ex superiori casu. Vel eque. i. sicut dictum est in superiori casu quādo stipulatoris erat su. Vel eque. i. sicut dictum est in superiori casu quādo stipulatoris erat electio. Item hoc nisi iā pmissor aliuꝫ elegerit. vt. §. de leg. i. huiusmodi. §. sticbum. ⁊ facit. §. de eo quod cer. loc. l. ij. §. qui sticbus. ⁊ de leg. ij. §. sticbum. ⁊ facit. §. de eo quod cer. loc. l. ij. §. qui sticbus. ⁊ de leg. ij. statuliberum. §. fina. ⁊ de condi. ide. cum his g. i pn. ⁊ de verbo. oblig. si qs stipulatus. ⁊ de contrahen. empl. l. in emptione. §. penul. ⁊ ad leg. aqui. l. sticbum. in pn.

Quis. i. quia. Accur.

Interim. male videtur aduersari ad id quod dicit defuncti nō posse offerri estimationez: immo videtur eē ratio ad illud. ⁊ ideo dic qñis: id est quia. ⁊ qđ dicit. ff. ta metsi. i. qñis alter ⁊c. Itez nec respicit hoc qñis illud tamen quod est infra. ea rōne: qꝫ magis esset ratio: vt qꝫ solus viuens possit peti vt liberetur. pmissor eius interitu: exponē ergo infra

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

tametsi: id est q̃uis alter ꝛc. et suspẽsiue lege vsq; illuc; q̃titerit ꝛc. tũc accipe nullo ꝛc. postea q̃uis.

a ¶ Neq; defuncti. quem se elegisse ad soluendum dicit.

b ¶ Quoniam. vl vt non possit offerre estimationem viliotis.

c ¶ Constitutum est. sic g̃ stipulator vult id preciũ potest accipere. Sed contra. ff. de leg. i. cũ res. §. qua rõne. Sol. ibi de cessit sine culpa heredis hic cuꝫ culpa. p̃missoris: q; eũ interfecit. vel aliter ibi dicit fortassis non pcio esse ferit quare sic erit decendũ vt hic dicit.

d ¶ Tametsi. hoc totum pone pro q̃uis.

e ¶ Nullo modo. de stricto iure sub. sed de equitate sic. vt. J. dicit. ꝛ sic tenebitur vtili actiõe ex stipula. nec dicas immo videtur ipso iure liberatus interitu speciei ab actione stipulatu: quia interijt facto suo quando non liberatur. vt. ff. de ꝛb. ob. si ex legati. ꝛ. l. si seruus. et. l. moza. in fine. ꝛ. l. cũ filiꝰ. circa pnc. ꝛ de vsur. l. moza. §. ff.

f ¶ Admissa. Admissum fuit in eo q̃ prim⁹ decessit culpa eiꝰ. ꝛ facit. ff. ad l. aquil. ita vulneratꝰ. et de defens. si a reo. §. fin.

g ¶ Dolꝰ actio. i. ex stipulatu vtili ob dolum. vt. ff. de vsur. l. moza. in fi.

† Concor. per. in. l. licitatio. §. q; licite. ff. de publi. vel di cit dal. in l. ita vulneratus. ff. ad l. aquil. q; fuit publice dicipilie di crat et fuadet vt male ficia puniatur. alle. ibi et. in. o. l. ll citatio.

b ¶ Non immerito. i. immeritum esset si als desideraret: ꝛ sic adueꝛbium non adiũgitur verbo desiderabitur.

¶ Aliter. quidã habent aliter: ꝛ aly habẽt als. et dicit ed est eadẽ equitate. ꝛ tũc alia debuit hic ex stipulatu actio ꝑpter dolum sicut statur cõtra fideiussorem: nec enim debet esse punctũ inter verbus illud desiderabitur/ ꝛ sequẽs aduerbiũ aliter: ꝫ qđ dicãt ibi esse puncta ndũ. ꝛ dicũt hũc tenere actione de dolo: sed fideiussorẽ vtili actione ex stipulatu: ꝫ certe fideiussor actiõe de dolo tñ tenet q̃ntꝫ. §. q̃ ante moram suã occidit. vt. ff. de dolo. si fideiussor. non g̃ hec effet bona differẽtia.

k ¶ Interfecit. post moꝛã suã. tñ agit als actiõe de dolo. vt. d. l. si fideiussor. que est contra. vbi de hoc plene diximus.

l ¶ Ex stipulatu. vtili. vt. d. l. de vsur. moza. §. fi.

m ¶ Si debitor. nam ꝛ hoc casu tenet vtili principali extincta sicut dictũ est si bene vis prosequi similitudinem.

n ¶ Hereditatem. vt. C. de pac. l. debitori. ꝛ ibi dixi.

o ¶ Cedit. adito hereditatis.

p ¶ Nettnet. contra legatarios ꝑter fal. vel contra generale fideicommiss. ꝑter quartam trebelliamicam. ꝛ facit. §. quãdo dies leg. cedit. l. cũ illud. §. heres meus. ꝛ de ꝑparatio. l. i. §. fin. ꝛ de pet. hereditatis. l. si quid possessor. ꝛ. ff. de euictio. si ei. §. fi is. ꝛ ad legẽ fal. querebatur. ꝛ j. ꝑt. §.

q ¶ Inamissa. contra heredem debitoris qui rogatus fuerat hereditatem restituere pone seio.

r ¶ Confirmetur. postea.

s ¶ Nam si heres. extiterit seio fideicom.

t ¶ Heres. rogatus restituere fideicõmissum.

v ¶ Extiterit. qui licet prius heres erat: ex quo semel fuit non tamen tenebatur nisi retinuit quartam: et tunc ꝓ rata: sed ammodo insolidum

alius peti possit q̃ qui solui etiam põt: neq; defuncti[a] offerri estimatio põt: si forte lõge fuit vilior: quoniam[b] id ꝓ pcio:e in pena ꝓ missoris constitutum est[c].

¶ No. istũ casum q̃ si debitor qui hꝫ electionẽ interficiat vnũ: ꝫ sit liberat⁹ ab alio: quia vt dixi nõ est ꝑpetua obligatio: q; illa nõ erat precise in obligatione: deinde moꝛiatur alter sine moꝛa ꝛ culpa sua. ꝛ sic etiã liberatur ab illo ꝛ remanet ab vtroq; liberatus de rigore: quia non est equum q̃ creditoꝛ dãnificatus remaneat facto illius: quia sinõ interfecisset primum forte hodie viueꝛet ꝛ posset peti: licet extincta fuerit obligatio ꝛ eo quoniã alter viuebat: quia succurꝛebat creditoꝛi in illo super lite: nũcveꝛo q̃ destitutus est omni remedio de rigoꝛe restituitur actio vtilis ad ꝓximum interfectũ ne maleficium debitoris remaneat impunitũ. b. d. Paul. de castro.

¶ Tametsi[d] alter seruus postea sine culpa debitoris moꝛiatur nullo modo[e] ex stipulatu agi poterit: cum illo in tempoꝛe quo moꝛicbatur non cõmiserit stipulationem. Sane† qñ impunita non debent esse admissa[f]: doli actio[g] non immerito[h] desiderabitur aliter[i] q̃ in persõã fideiussoris qui ꝓmissum hominẽs interfecit[k] qz tenet ex stipulatu[l] actiõe fideiussoꝛ quemadmoduꝫ tenebatur si debitoꝛ[m] sine heꝛede decessisset.

¶ Successio interduꝫ extinguit obligationem iure confusionis tantũ: vt cum creditoꝛ succedit debitoꝛi efficaciter obligato. interduꝫ iure solutionis: vt cuꝫ succedit naturaliter tantũ obligato ꝛ habet ponere rationem cum creditoribus legataꝛijs aut fideicõmissaꝛio vniuersali. interdum obligationem directã efficacem reddit ineffikacẽ: cum ille qui tenetur directe ineffikaciter fuccedit ei qui tenetur vtili ꝛ efficaciter de quo duo ponũtur exempla. b. d. Paul.

¶ Aditio hereditatis nonnunq̃ iure confundit obligationẽ: veluti si creditoꝛ debitoris vel ecõntra si debitoꝛ creditoris adierit hereditatem[n]. Aliquando ꝑ solutionẽ cedit[o]: si forte creditoꝛ qui pupillo sine tutoris auctoꝛitate nũmos crediderat heres ei exꝛiterit: non enim quãto locupletioꝛ factus pupill⁹ est ꝛsequet: sed isolidũ creditum suum ex hereditate retinet[p].

¶ Aliquãdo cuenit vt inanis[q] obligatio aditione hereditatis confirmetur[r]. naz si heres[s] qui restituit ex trebelliano hereditatem fideicommissaꝛio heres[t] exꝛiterit[v]: vel mulier que ꝓ titio intercesseraꝛ[x] eidem heres exꝛiterit incipit obligatio ciuilis ꝓpter hereditatem eius qui iure tenebatur auxilium exceptionis amittere: etenim interdictus[y] est subuenire sexui mulieris[z] que suo nomine periclitetur[a].

¶ Si fideiussoꝛ succedat debitoꝛi efficaciter obligato extinguit obligatio fideiussoria. idez si ex at ineffikaciter obligat⁹: tñ ista ineffikacia nõ trãsibat ad heredẽ eiꝰ qui babebat exceptionem mere ꝑsonalẽ. idem si tempoꝛe successionis erat efficaciter obligatus: ꝫ speraba ꝛ effici obligatio ineffikaz bñficio restitutionis in integrũ: sed tale beneficium ad heredem transeat. b. d. Paulus de castro.

¶ Qđ vulgo iactatur fideiussoꝛes qui debitoꝛi heres exꝛiterit ex causa fideiussoꝛia liberari[b]: totiẽs verum est[c] quoties ea plenior[d] rei promittendi obligatio inuenitur: naz si reus duntaxat[e] fuit obligatus fideiussoꝛ liberabitur[f]. Et econtrario[g] non potest dici nõ tolli fideiussoꝛis obligationem si debitoꝛ ꝓprium ꝑsonalem habuerit defensionem[h]: nã si minoꝛi xxv. annis bona fide[i] pecuniã crediderit: ipsaz nummos acceꝓtos perdiderit: et intra tempoꝛa in integrũ restitutionis decesserit: heꝛes defideiussoꝛe[k] difficile est[l] dicere causam iuris honoꝛarij[m] que potuit auxilio minoꝛi cẽ retinere[n] fideiussoꝛis obligationẽ que[o] ꝓncipalis[p] fuit et cui[q] fideiussoꝛis[r] obligatio accessoꝛia. ꝛ cũ effectu tenebitur. ad quod facit. ff. ad trebel. l. j. §. j. Accurſius.

r ¶ Interesserat. + animo nouãdi. ꝛ vide modũ intercedendi. sunt essi plures modi intercedendi: qz per mandatum: per fideiussionẽ: per cõstitutionem: item ꝛ per nouationẽ. ꝛ quid sit ꝓprium cuiuslꝫ eoꝝ dic vt ff. manda. l. si ꝙ nõ remunerandi. §. fi post. ꝓ

+ Ista glo. ẽ mel⁹ ꝛ ꝛ ad hoc quõ cognoscam quor sunt modi ꝛ de iubendi seu intercedẽdi ꝑ alios de quo etiã vide no. per glo. no. in. l. fi vers. §. fi post credita. ff. mãda. Bolog.

Porro ex ꝓmissoꝛe ꝑ nomine alteri[s] se obligat illo nõ obligato. vt. ff. de dolo. et elegãter. §. seruꝰ pactiõis. ꝛ quarto modo hic casus ponitur. nã in alijs ipso iure per successionẽ extinguit accessoria obligatio. vt. ff. de fideiuss. l. gñaliter. ꝛ. l. heres. §. quid si. ꝛ. ff. eo. l. si duoꝛ ei. j. ꝛñ. Accur.

t ¶ Interdictum. als in creditum.

v ¶ Mulieris. Invtroq; casu. ꝛ sic facit. ff. de j di. ꝛ demõstra. in facto. §. fi seq̃s. ꝛ de procura. l. si gs cum procuratoꝛio. Sed cõtra. j. de regn. iur. l. qõ in initio. et. ff. de actio. ꝛ obli. omnes. Sol. ibi de reꝓbatis: hic de nõ ap ꝓbatis. Accur.

a ¶ Periclitetur. vt ff. ad velleia. l. quãuis. §. fi mulieri.

a ¶ Periclitetur. quia hꝫ cõuenitur vt heres: ꝛ de res ꝛ defunctus vna ꝑsona cẽsentur: et ita ex ꝑsona defuncti non sua ꝙritur.

b ¶ Liberari. vt ff. de fideiuss. l. generaliter iuliaꝰ nus nisi. ff. ꝓtori. §.

c ¶ Verum est. nduditãter. Accur.

d ¶ Plenioꝛ. id est plena ꝛ efficax ciuilis ꝛ naturalis: aliud si tantũ naturalis. vt. ff. de fideiuss. heres. §. quod fide. ꝛ facit. ff. de pac. l. mi ihoc.

e ¶ Dũtaraz. id est oĩno. vel reus dũtaraz. ꝛ. reus qui nõ est fideiussoꝛ. naz fideiussoꝛ quoq; reus est. Jo. maxime si aliũ fideiussoꝛem dat. Vel dic id est simpliciter vel absolute obligatus vt eius obligationi nõ cõueꝛat exceptio vel auxiliũ. Alꝛo. ꝫ hec est eadẽ cũ ꝓxima. Accur.

f ¶ Liberabit. a sua obligatione.

g ¶ Ecõtrario. supra eñ posuit casuꝫ indubitabi lem: quare reus nulla tuebatur exceptiõe cui fideiussoꝛ succedit: hic ecõtra quando tuebatur exceptione. ꝛ nihilominus dicit extingui obligationẽ fideiuss. per in integ. restit. sic ꝛ fit. j. eo. qui res. §. mihi. sed quidaz vt. ff. dicunt hic non extingui: quia deest eis dictio non: ꝛ habent talẽ litteram. econtra non potest dici tolli ꝛc. et verbum inferius retinere ꝓnitur ꝓ impedire. vel ꝑm eam litteraz dic non tolli ipso iure. sed ꝑ in integrum restitutionem.

b ¶ Defensionem. que nõ cõpetebat fideiussoꝛi vel heredi: vtpote ꝑsonalis non realis. ꝛ quod subijcit: nam ꝛc. simile adducit.

i ¶ Bona fide. ꝛ sic non fuit deceptus dolo aduersarij.

k ¶ Fideiussoꝛe. ꝫ relicto.

l ¶ Difficile est. i. ꝑssibile. sic. ff. de his q deie. l. ij. §. fm. R. i. graue.

m ¶ Honoꝛarij. i. in integ. restit. que a ꝓtoꝛe est introducta.

n ¶ Retinere. i. facere eam durare. Jo. sed. R. ꝫ facere eam impedire.

o ¶ Que. ꝫ causa in integ. restit. iuris honoꝛarij.

p ¶ Principalis. ꝫ obligationis.

q ¶ Et cui. principali.

r ¶ Fideiussoris. als fideiussoꝛis. ꝛ subaudias obligatio. si non habeas als fideiussoꝛ.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

alſo fideiuſſor. ꝛ tũc nil ſubandias. Accur.

a ¶ Sine contemplatione. quia decepti⁹ forte fuit minor facilitate: ꝛ ideo non reſtituitur fideiuſſor. vt. ſ. de excep. l. ex ceptiones. §. fin. ꝛ. C. de fi quitur dictum domini Ro. tantum.

b ¶ Intra conſtitutus tẽ pus. ſcz quadriẽnij: bo die a die quo ſucceſſit. vt C. de temp. in integrũ re ſtit. l. ea que. §. fi.

¶ Saluũ erit. vt beredi bus debi teris efficax erit obli gati adiu uãt beneficio reſtitutionis in I tegrũ q̃ pin cipalis debitor ſe ſpe rabat adimare.

fideiuſſo. c beres

ceſſit ſine contemplatione[a] iuris pretorij: auxiliuꝫ igitur reſtitutionis fideiuſſori qui adoleſcenti heres extitit intra conſtitutum tempus[b] ſaluum erit[c].

¶ Naturalis obligatio pacto et iureiurando tollit ipſo iure quod prodeſt fideiuſſori. b. d. Bar.

¶ Naturalis[d] obligatio vt[e] pecunie numeratiõe tollitur: ita iuſto pacto[f] vel iurciurãdo ipo iure tollitur: quia vinculũ equitatis[g] quo ſolo ſuſtinebat conuentionis equitate diſſoluitur: ideoq̃ fideiuſſor quem pupillus dedit ex iſtis cauſis liberari dicitur[h].

¶ Tũc pater põt adici a filio ad ſolutionem cũ patri actio nõ q̃rit: ſed filij indiſtincte a patre adijcit. b. d. Bar.

¶ Queſtituꝫ eſt an ita ſtipulari q̃s poſſit mihi aut filio meo dece dari: vel ita mihi aut patri: ſed non incõmode poteſt adhiberi diſtinctio vt filio quidem ſtipulante patris tunc adijciatur[i] perſona cum ſtipulatio[j] ei acquiri nõ poſſit: cõtrario autem nihil prohibet patre ſtipulante filij perſonaz adijci:

cum totiens q̃ filio pater ſtipulatur ſibi ſtipulatus intelligitur: cuz ipſe[m] ſibi[n] ſtipulatus non eſt[o]: ꝛ in p̃poſito manifeſtum eſt nõ obligationis ſed ſolutiõis gratia filij perſonam adiectam

¶ Primo loquitur an poſſit ſolui adiecto capite minuto. Secundo an poſſit ſolui er cauſa conditionis implẽde dari ei qui repreſentat perſonã adiecti ratione adminiſtratiõis. Tertio an poſſit hoc fieri in perſona ei⁹ q̃ repreſentat perſonam adiecti ratione dominij. ſcda ibi. nã ꝛ ſi furioſi. tertia ibi: ceterũ q̃ ſeruo. b. d. Bar.

¶ Vſumfructũ mihi aut titio da ri ſtipulatus fuz: titio capite diminuto facultas ſoluendi titio nõ intercidit[p]: quia ꝛ ſic ſtipulari poſſumus: mihi aut titio cuz capite minutus erit dari. Nã ꝛ ſi[q] furioſi vel pupilli perſona adiecta fit: ita tuz tori[r] vel curatori[s] pecunia recte[t] dabitur: ſicuti conditiõis implẽde[u] cauſa recte pecunia tutori vel curatori daf: q̃d qdez labeo ꝛ pegaſus putauerũt vtilitatis cã cẽ recipiẽdũ: idq̃ ita recipi põt ſi pecunia i rem vel pupilli vel furioſi verſa eſt q̃modo ſi domino dare iuſſus ſer-

re dictum fundum. Si ille qui poſſidebat fundum preſtitit litis eſtimationem vel ipſum fundum reſtituerit illud tibi proderit: quia liberabe uentus q̃ poſſeſſor: ꝛ preſtiterit aliquid ex preterito dolo tuo illud non proderit aliquid poſſeſſori iuſtius fundi.

¶ Si mandato. ¶ Mandauit ti bi vt titio pecuniam credere. tu mutuaſti ei. ꝛ. ego ſoluo tibi hec. ꝛ. vtrũ debitor liberet: ¶ Rñd. q̃ nõ. immo tu debes mihi cedere actionem quã habes aduerſus titiũ vt cõſequar quod ꝛ ego ſolui. Nam iſte contractus eſt ſimilis huic. ꝛ tractu qñ tutor ſoluit pupillo pro aliquo debitore ſuo: naz debitor non liberatur: ſz pupillus dz cedere actiones ſuas tutori cõtra debitorem ſuuz. Et iſta cõparatio facta de debitore pupilli ꝛ tutore ẽ multum ſimilis: ꝛ apta huic noſtro caſui: quod ſic p̃batur. Nam ſi tutor pupilli alicuius tenetur pupillo: q̃ negligẽtia cõuenire debitorem ipſius pupilli: ꝛ pupillus p̃opter hoc conuenit tutorẽ/debitor pupilli non liberatur. p̃pter iudicium acce ptum cum tutore. etiã ſi tutor condẽnatus ſoluat pupillo. Item pl⁹: q̃ tutori habet actionem tute le contrariam contra pupillum vt ſibi cedat actiones cõtra debitorẽ ſuuz.

¶ Si creditor. ¶ Mãda ui tibi vt titio decez mu tuares: quod feciſti. cõueniſti titiũ in iudicio: ꝛ q̃ male poſſiſti perdi diſti cauſam tua culpa. queritur vtrũ me conuenire poſſis qui manda ui tibi? Reſpõ. q̃ nõ. q̃ tua culpa factũ eſt q̃ non potes mihi actiones cedere cõtra debitorem tuũ quare ꝛc. ¶ Si inter. Vendidi tibi equũ p centũ: nõ tradidi: nec tu mihi pretiũ ſoluiſti. dediſti tamen fideiuſſores: nos conuenim⁹ q̃ ab emptione iſta diſcedaſ. q̃rit an fideiuſſor liberet. Reſpon. q̃ ſic. Fran.

c Saluũ erit. vt beredi bus debi teris efficax erit obli gati adiu uãt beneficio reſtitutionis in I tegrũ q̃ pin cipalis debitor ſe ſpe rabat adimare.

d ¶ Naturalis. id eſt ſ̃ in tegentium.

e ¶ Vt. id eſt ſicut.

f ¶ Numeratiõe. id eſt ſolutione.

g ¶ Iuſto pacto. nam ſi milia ſunt. vt argu. ſ. de pa. ſi vn⁹. §. fed ſi ſtipu. decem. Alſo. apparet ergo q̃ obligatio naturalis per pactum introducta ipſo iure per aliud pactum tollitur ſed ẽ. ꝛ. ſ. de pac. l. ſi vn⁹. §. pact⁹ ne peteret. Sol. aliud eſt tollere obligatoriũ pactum: quod fieri poteſt vt bicalud liberatorii: quod fieri nõ põt ipo iure vt ibi: q̃ p̃optiores ꝛc. vt. ſ. de actio. ꝛ obli. l. arrian⁹. Vel dicet ibi. Item facit. ſ. de iureiurand. l. ſi. ꝛ. C. de pac. l. creditor. et. ſ. ad leg. fal. l. ſi pupill⁹. Accur.

h ¶ Equitatis. vnde etiam ſoluta pecunia repetitur. vt. ſ. de cõditio indebi. l. qui er. §. fi.

i ¶ Liberari dicit. ſi ſup: adictis modis tollit obligatio pupilli: vel ſi talia faciat fideiuſſor: ꝛ facit. j. ea. l. §. fi.

¶ Queſtum eſt. ¶ Caſus. Perſona domini ꝛ ſerui in contractib⁹ cenſetur eſſe eadem ſicut perſona patris ꝛ filij. Queritur ergo bis preſuppoſitis vtrum cum pater ſtipulaꝛ poſſit perſona filij adijci. vel cuz filius ſtipulatur poſſit patris perſona adijci in ſtipulatione. Item cũ domin⁹ ſtipulatur an poſſit perſona ſerui adijci vel econtra. Et diſtinguit iuriſconſul. nam ſi fili⁹ ſtipulaꝛ ſibi ip̃ſi tali ſtipulatione qua patri nihil acq̃ritur. ſicut q̃ ſtipulaꝛ de peculio ſuo caſtrenſi: tũc perſona patris poteſt adijci in ſtipulatione. Econtra autem ſi pater ſtipulatur poteſt perſona filij adijci in ſtipulatione: ꝛ perſona filij adijcitur in obligatione magis cauſa ſolutionis q̃ obligationis cauſa. Vſumfructum. Caſus talis eſt. Ego ſtipulatus ſum a te mihi dari vſumfru. aut titio. tiũ? capite minuitur. queriꝛ vtrũ ei recte ſoluatur vſufructꝰ? Reſpon. q̃ ſic. q̃ etiam ſic ſtipulari poſſumus. dabis mihi aut titio cum fuerit capite minut⁹. vſq̃ ibi. ¶ Nam et ſi. Vbi ponitur aliud exemplum. q̃ ſi quis ſtipulet ſibi. ¶ Nam et ſi. Vbi ponitur aliud exemplum. q̃ ſi quis ſtipulatur ſibi et adijciat pupillũ in ſtipulatione/non tñ pupillo recte ſolui poteſt ſed etiam tutori ip̃ſius pupilli vel curatori furioſi: quod quidem eſt receptum vtilitatis cauſa. ꝛ hoc verũ eſt ſi pecunia que ſoluta eſt tutori ſit verſa in vtilitatẽ pupilli vel furioſi. ſicut ſi q̃s iuſſerit aliquem dare dominio pecuniam: ꝛ ille det ſeruo vt iſte ſeruus det domino. Sed ſi quis iuſſus eſt dare ſeruo ꝛ dederit dño: non videt impleſſe cõditionez niſi ex voluntate ſerui dño dederit. Item idem eſt dicẽdum ſi quis ſtipulatus ſit a patrono dari ſibi aut ſeruo alieno: puta ſeruo meuj: ſi debitor det pecuniam meuio domino nõ liberabiꝛ niſi voluntate ſerui domini. Si debitor. Titius creditor meuij poſſedit bereditatem no dederit. ¶ Si creditor. Titius creditor meuij poſſedit bereditatem meuij ſui debitoris. ꝛ tantum recuperauit de hac bereditate: vt ipſius meuij ſui debitoris. ꝛ tantum recuperauit de hac bereditate: ꝛ vt conſecuꝛ? fuerit debitum ſuum: ita q̃ ſi aliquis bonorum poſſeſſor tantum ei ſoluiſſet liberaſſet beredem a debito. Nunc queritur vtrum fideiuſſores ipſius meuij liberentur? Reſpon. q̃ non. nam iſte tiꝰ? non vices ſtitit ſibi ut ſe ſoluiſſet ei ea bereditate que ab ipſo eximit. ¶ Dolo fec

a ¶ Dño daret. cõtingit liberatio si pecunia est cõuersa in dñi vtilitatẽ.
b ¶ Dederit. qz a persona non est recedendum. vt. ff. e. in omnibus.
c ¶ Stipulatis. pone meum.
d ¶ Soluerit. non aliter contingit liberatio q̃ si ex volũtate serui dederit domino. vt. ff. e. si stipulatus fuerit. in prin. z facit. ff. de condi. z demonstra. l. q heredi. z de verbo. oblig. stipulatio ista. §. hi qui.
e ¶ Non pertinentes. sed ad alium. Accur.
f ¶ Possedit. mala fide. Accur.
g ¶ Pervenit. de heredi tate debitoris.
Obligat° dño p seruum stipulante an liberetur sol nẽdo eidẽ dño predi. suo iscio.
h ¶ Liberari. Sed nõne ratione compensationis quæ potest obici ab vtraq; parte sunt ipi liberati z debitor? Respõ. fm ve tera iura non liberaf per compensationes qs ipo iure nisi implorato officio iudicis. vt instit. de acti. §. in bone fidei. z. §. sed in stricti. z arg. ff. de neg. gef. l. debitor. vel qõ dicit nõ liberetur subaudi eo ipso q; tpe percepit tñ de hereditate: ?s liberatur iure compensationis cum ea opponitur: z facit. ff. de pcti. heredi. si quid possessor. §. qd tamẽ. z de inoffi. testamẽ. l. cum qui. §. fi.
i ¶ Neq; enim ipm. ff. eo. titia. contra. folu. vt ibi.
k ¶ Euincif. vnde nõ vi detur solutũ si nõ durat.
l ¶ Dolo feci?i. z ita tenetur is ad litis estimationez doli clausula.
m ¶ Apprehẽderas. puta fundum vnum.
n ¶ Tibi. qui dolo desijt fi possidere.
o ¶ Proderit. scilz vt libereris ab vtili rei vẽdi. nõ vt liberetis ab illo edicto. de alie. iu. mu. causa fac. Accur.
p ¶ Si tu. qui dolo possidere desijsti.
q ¶ Cõuent°. vtili rei vẽdi. nam si per edictum de alie. iud. mu. causa. fac. nullum esset dubium. z facit. ff. de peti. here. l. etias. §. item. si quis. z quod ibi no. z. ff. de tab. exbi. locum. §. condẽnatio. z. ff. de rei ven. l. is qui dolo.
r ¶ Prestiteris. litis estimationem.
s ¶ Soluta sit. a mandatore.
t ¶ Debitorem. cui pecuniam mutuauit.
v ¶ Eius pupilli. Accur fius.
x ¶ Cum altero. puta tutore lit. contest. idem z econtra in boc casu.
y ¶ Alter. scz debitor.
z ¶ Debitori. pupil. Accur.
a ¶ Agendum. contra pupillum.
b ¶ Et tuton. Accur.
c ¶ Cedat. principio z fini. §. in eo q; dicit fieri cessionem actionis ex interuallo post solutionem. concor. §. manda. l. papi. z de leg. i. fi res obligata. Sed contra. ff. e. l. modesti. Solu. ibi loquit cum vna sola est actio qua omnes tutores cõuenunt: at hic plures: z ideo vna solutione vna tñ tollitur qua tenebatur qui soluit. z fic alter nõ liberaf. vel aliter iste mandator vel tutor videtur soluisse suo nomine nõ nomine illius: inde est q; ille nõ liberabitur: vt illa. l. papi. cum ipse sua teneaf actione z ille alia. z ideo bene potest ei cedi postea actio cuz nõ sit extincta: z teneẽ eã cedere hoc ipso q; eam prestare potest. vt. ff. manda. l. beredem. Que solutio in idem qõ prima recidit. vel plani? fm Ro. hic fuo nomine tãtum soluit vt se solum liberaret. z pleni? dic. vt. ff. d. l. modestin?. Item fm predicta nõ obest. ff. de fideiusso. cũ is. Itẽ facit. ff. de neg. gest. ex facto. z de pecu. le. dominus sticho.
d ¶ Si creditor. qui mandato meo pecuniã mutuauerat. Accur.
e ¶ Leciderit. contra debitorem agendo.
f ¶ Prope est. id est rationabile est. fic. ff. ad velleia. tutor. §. quid ergo. Sed contra. ff. de fideiussoribus et manda. si stipulatus. §. si ex duob?. Sol. vt ibi. Accur.
g ¶ Ipsius. creditoris.
b ¶ Vitio. z alia ratio est: quia habet mandatori exceptionem rei iudi. ex persona debitoris. z facit. ff. de admini. tut. l. si pupill?. z de nora. l. quẽ admodu?. z. C. arbi. tute. l. ij. §. i. z. ff. de fideiusso. l. cum his. et. §. loca. si merces. §. culpe. Acc.
b ¶ Vitio. id est culpa.
i ¶ Discedaf. scilz contrario cõsensu. Accur.
k ¶ Accept°. a spõte dãte. vt. ff. de emict. l. iij.
l ¶ Liberabitur. ipo iure. vt instit. qui mo. tollitur obliga. §. finali. et. ff. de pact. l. ab emptiõe. et. C. quando lib. ab emp. di. l. i. z. ij. §. videtur per exceptionem non ipo iure. vt. ff. de rescin. ven. l. cuz emptor. cõtra fol. vt ibi. Item facit. ff. de pact. l. nisi.

to et dãnato? q̃ q̃ pecunia soluta fit°) nõ liberari debitorem ratio suadet: sed z prestare debet creditor actiones mandatori aduersus debitorẽ vt ei satisfiat: z ad hoc pertinet tutoris vel pupilli debitoris nos fecisse comparationem. nam cũ tutor pupillo tenetur ob id qõ debitorẽ[t] eius[v] non cõuenit: neqs iudicio cum altero[x] accepto liberaf alter[y]: nec si dãnat° tutor soluerit ea res. pderit debitori[z] qntiã dici solet tutele cõtraria actione agendum[a] esse: vt ei[b] pupillus aduersus debitorem actionibus suis cẽdat[c].

Sola preuentione rerum ad creditorẽ nõ liberatur debitor vel fideiussor. hoc dicit Bartolus.

Si creditor debitoris hereditatem ad se non pertinentes[c] possedit[f]: z tñ ad cum peruenit[g] q̃tum si quilibet alius bonorũ possessor ei solueret liberaret heredẽ: nõ potest dici fideiussores liberari[h]. neqs enim ipsum[i] sibi soluisse pecuniam credenduz est aquo hereditas cuincitur[k].

Si creditor non potest cedere actiones mandatori vel fideiussori exceptione cedendarum repellitur. b. d. Bar.

Perceptiõe rei omnes liberãtur sed perceptiõe precij nõ liberatur possessor rei. b. d. Bar.

Dolo feciſti[l] quominus possideres q; ex hereditate ad aliũ pertinente apprehenderas[m] si possessor corpus aut litis estimationem prestiterit ea res tibi[n] proderit[o] qz nihil petitoris interest ceterum si tu[p] ante cõuẽtus[q] ex preterito dolo prestiteris[r] nihil ea res possessori proderit.

Si creditor[d] a debitore petẽs culpa sua ceciderit[e] ppe ẽ? vt actio ne mandati nihil a mandatore cõsequi debeat: cuz ipsius[g] vitio[b] acciderit ne mandatori possit actionibus cedere.

Quando obligationes sunt dispares soluẽs er interuallo põt petere vt sibi actiones cedantur. b. d. Bar.

Cõtract° q̃ solo cõsensu cõtrahit solo 2trario dissensu re integra dissoluit quo ad naturalem z ciuilem obligationẽ: ideo et? fideiussor ipso iure liberatur. b. d.

Si mandato meo titio pecuniam crediderit: ciusmodi cõtractus similis est tutori et debitori pupilli: et ideo mandatore conuẽ

Si inter emptorem z vẽditorem conuenerit priusq̃ aliquid ex alterutra parte solueretur vt ab emptione discedatur[i]: fideiussor eo nomine acceptus[k] soluto contractu liberabitur[l].

Delegatio tutoris liberat debitorem pupilli: ita demuz si fuerit facta bona fide. hoc dicit Barto.

Idem. Lex. xcvj.

Pupilli debitor tutore de

Pupilli. debitor.

Casus. Titius erat tutor pãphili q habebat fcium debitores in centũ. tutor iste iussit eũ soluere suo creditori scilz tutoris: an liberetur debitor soluendo illi cui eũ delegauit tutor? Respõ. q; sic si non malo cõsilio hoc fecit: sed si fecit malo filio pupillus habet etiam interdictum fraudatorium cõtra creditorem tutoris. Si cũ pupilla. Quidam inder dedit malum tutorem cuidam pupillo. mortuusq; inder ille reliquit hereditatem pupillam quandam. iste pupillus fecit transactionem cuz tutoribus suis: tamen pupilla petens iudicis non vult tr?actionem illam ratã habere. Tutores pupilli soluerũt pecuniã ipsi pupillo: querit? vtrũ ipsa pupilla sit liberata? Respond. q; sic. nec quidem tutores habent actionem vtilem ad repetendam pecuniam quam dederunt pupillo qui suum recepit. si autem pupillus vult restituere pecuniam tutori fu? poterit agere contra pupillam vel ei? tutorem rescissa transactione facta cum tutore suo. ¶ Sotor. Titius decedens reliquit heredem filium suum: z legauit sotori sue berte fundum. ista berta mouit fratri suo litem pro isto fundo. et post transegit cum eo accepto nomine cuiusdam debitoris hereditarij in solutum: tamen nulla est sibi facta cessio istius debiti a fratre suo. z nulla delegatio: queritur ad quem spectet periculum istius nominis? Respõ. q; ad ipsam filiam. q; si post velit legatum petere obstabit sibi exceptio pacti sue transactionis. ¶ Cum in eodem. Mutuauit tibi cẽtum aureos vna die. item mutuaui tibi alia centũ eadẽ vice: pro quibus summis pignoraui tibi vnũ fundum. soluisti mihi centum z nõ diristi super qua summa soluebas. certe ego debeo illa centum deducere super omni debito: nec possum eligere super qua summa ego deducam illa centum vel qs ibi: q; si temporibus. pone sic. Mutauaui tibi centum aureos hodie: tu pignorasti mihi fundum valẽtem ducentos. venis ad me post mẽsem z petis quinquaginta mutuo. credo tibi illa qui quaginta z tu mihi obligas illũmet fundum id est superfluum quod valet vltra centum aureos. venis postea z solus centum z viginti quinq; nec dicis in quod debitum. certe ego debeo tibi deducere in debitum primorum centũ que a me accepisti: z superfluum scilicet viginti quinq; deducetur super reliquam partez debiti. ¶ Cum instit?tus. Instit?ui titium heredem z substitui ei meniz. instituerat deliberat si velit adire hereditatẽ vel nõ. interim. debitores hereditarij soluunt substituto cui soluere non debent. post aliquod spacium temporis instit?tus repudiat hereditatem. z sic deuoluitur ad substitutum. Dicitur hic q; conditio deficit: id est conditio indebiti quam habebant debitores contra substitutum. et ab eo tempore quo substitutus adiuit

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

adiuit hereditatem debitores liberantur. Fran. accur.

a Creditori. scz tutoris.

b Cum tutore. z cum debitore pupilli alioquin ipso iure cõtingeret liberato cui ei licuit sic soluere ad hoc vt cõpetat liberatio ipso iure. vt. ff. de administra. tut. l. lucius. §. fina. z. §. tutele. sed poterit post dari pupillo in integrũ restitutio. vi deatur q̃ nõ dari debeat quando solutum est pupillo cum auctoritate tutoris: vel ipsi tutori non aliquo: vt hic contingit.

c Probet. Supple ergo cõtra si malo cõsilio nõ liberat. fed etiam. z c.

d Interdicto. Alibi nõ inuenitur aliquid de hoc interdicto. vnde dic oliz fuisse interdictus in hoc casu ff. m. ff. Imo certe in uenit. vt. ff. ad trebelli. si postulãte. §. fed si filius. fed hoc est verum q̃ aliquis titulus de hoc interdicto non inuenitur: vel dic dari actionẽ in factũ. et f̃m hoc edictum istud est. ff. c. que in fraudẽ creditorum: quia iste tutor videtur alienasse in fraudem sui creditoris: id est pupilli. z fic iste creditor tenetur actione in factũ. z f̃m hoc istud edictum est. ff. que in fraudem creditorum. l. i. z inuenit in l. iij. ciusdẽ tit. ibi siue ibi numerauerit &c. z sic intelligitur. d. l. si postulan te. ff. ad trebel. hic etiã debitor z is cui solutum est cõmisit fraudem.

e Pupillo tenet. i. subsidium debitor z tutore pupilli existente non soluendo. vt. C. si vẽd. pig. ag. l. j. z. l. pe.

f Participasse. vt fraudaretur pupillus qui creditor z uentura erat tutorẽ vt dixi. Itẽ facit. ff. p empt. qui fundus. §. si tutor. ff. Sol. vt ibi.

g Tutores. f. pupille.

h Adolescente. quondam. Accur.

i Tutore soluente pecuniã. als tutore soluente pecuniã liberã. als tutoris pecũia liberata: z dic solũẽte ex cã trã factiõis: vel dic et cã priotis debiti et idem erit. Sed nunquid p in integrũ restitutionẽ petet pupilla: Respon. nõ: quoniã mihi egit ipa nec solui sed tutores.

k Liberata. fortepp exceptionem: alioquin non posset resuscitari. qõ dicit statim. vt. j. eo. l. qui res. §. aream.

l Actionem. indebiti.

m Nec vtilem. non solum directam.

n Si adolescens. pupillus quondam qui tunc aduersus heredẽ magistratus intendebat: q̃m per fraudẽ magistratus sibi dedit tutorem.

o Rescisso. vt riusq̃ consensu. vt. C. de transl. l. si quẽadmodum.

p Utilem. scz in factum subsidiariam. vt instit. de satisdatio. tuto. z curato. §. finali.

q Accipiet. scz adolescens.

r Soror. vt nolẽ sibi cessio a fratre cuiusdã hereditarij debitoris. Accur.

s Delegatio. scilicet debitoris a fratre: scilicet que fit per stipulationẽ. vt. C. de noua. l. j.

t Secuta esset. ipso iure. sed tantum cessio. Accur.

v Ad eam. quod dic vt. ff. de here. ven. l. si nomen. z. l. seq. Item facit ff. manda. l. inter causas. §. ij. Sed argu. contra. ff. solut. matri. l. si cum legante pecuniam creditori tutoris soluit: liberatio cõtingit si non malo consilio cum tutore habito hoc factus esse probetur: sed etiã ideicto pupillo tenetur si ex consilio fraudis participasse cõstabit.

Transactione rescissa ex qua inducebatur exceptio tollitur exceptionis effectus per transactionem inductus. b. d. Bar.

Si cum pupilla magistratui per fraudem pupillo tutorem dederit heres extitisset: et tutoris eius cum adolescente transegerunt: eam transactionem pupilla ratam habere noluerit: nihilominus tamẽ erit tutore soluente pecuniam liberata: nec tutores cõtra adolescentem actionem directam nec vtilem habebunt qui suum recuperauit. plane si adolescens pecuniam restituere tutori pupille maluerit: rescisso quod gestum est actionez vtilem in pupillam heredem magistratus accipiet.

Periculum nominis cessi pertinet ad cessionarium. Et not. q̃ iste. §. loquitur de periculo inopie subsecute post cessionez: cius autem esset de inopia que iam erat tempore cessionis quia hic. §. in illa locum nõ haberet. Item no. transactiones esse fauorabiles vt etiam obstet exceptio transactionis licz liberatio non sit secuta nec aliqua delegatio facta.

Soror cui legatum ab herede fratre debebatur post motam legati questionez transegit: vt nomine debitoris contenta legatum nõ peteret placuit: q̃uis nulla delegatio facta neq; liberatio secuta esset: tamen nominis periculum ad eam pertinere: itaq; si legatum contra placitum peteret exceptionem pacti non inutiliter opponi.

Si idem pignus pro duobus debitis eodem tempore sit obligatus precium ex eo redactus cedit in vtriusq; pro rata. si vero diuersis temporib; primo cedit in antiquiorẽ. z si quid restat cedit in posterius. Paul.

Et intellige hunc. §. quando summe sunt inequales: secus si summe debiti principalis essent equales. vt. ff. e. l. j. §. imperator.

Cum in eodẽ tẽpore pignora duobus contractibus obligãtur/ precium eorum pro modo pecunie cuiusq; cõtractus creditor accepto facere debet: nec i arbitrio eius electio erit: cui debitor precium pignoris sorti omni subiecerit. Si tẽporibus discretis superfluum pignoris obligari placuit: prius debitũ precio pignoris iure soluetur: secundo superfluus compensabitur.

Si debitum solutum sit ad quem non pertinet nõ repetit: sed postea cepit ad illũ pertinere anteq̃ repeteretur. b. d. Paulus de castro.

Cũ institut deliberaret substituto pecunia per errorem soluta est ad cum hereditate postea deuolata causa condictiõis cuius nescit: q̃ ratio facit vt obligatio debiti soluatur.

Solutus simpliciter cedit pro in causam durioremz. si nõ sit durior cedit in antiquiorem. b. d. Paul. de castro. Nec. l. fin doct. multum est commendanda. ponit eñ ordinem z nipum bonefidei: et diligentis ac prudentis patrisfamiliãs: cuz distinguit quam in causas pecunia soluta cõuerti debeat: siue a debitore: siue a creditore ipo debitore nõ exigente: nec mirum si quis eas ex fonte philosophie economice haustam direxit tum elegantia sermonis tum prouisio ne prudentissimi iurisconsulti.

Idem. Lex. xcvij.

Quam ex pluribus causis debitor pecuniam soluit vtriusq; demonstratione cessante: potior habebitur causa eius pecunie que sub infamia deberetur: mox eius que penam continet: tertio que sub iure hypothece vel pignore contracta est: post hũc ordinem potior habebit propria q̃ aliena causa veluti fideiussoris: qõ vetres ideo diffinierunt q̃ verisimile videretur diligẽtem debitorem admonitum ita negocium suum soluere in eã causam q̃ irrogat cõdẽnato infamiã eo q̃ ibi sit maius periculum. Scdo in eã causas indebitũ qõ mihi debes sub pena. Tertio in debitum p quo obligasti mihi pign. Quarto videris mihi soluere p tuo. ppio debito. z nõ er cã fideiussoria. Sõ qdẽ recte statutũ est: q̃ verisimile est: q̃ diligẽs debitor deduceret id qõ soluit in causas grauiores: z si nõ eligat ds deduci in cãs antiquiores. Si maior. Debebã tibi pe z si nõ eligat ds deduci in cãs antiquiorẽ. Si maior. Debebã tibi pecunias ex pluribꝰ causis: posuimus rõnem inter nos de oibus q̃ tibi debebã: tũ ego solui plus q̃ debeꝛẽ: ãri in quã summã primo cõputens debebã: tũ ego solui plus q̃ debeꝛẽ: ãri in quã summã primo cõputens tursoluta: Rñ. q̃ primo illi ꝛtractũ qui est prior vel potior. reliquũ in alios cõtractus qui sunt post illũ ꝛtũ potiorẽ vel priorẽ. Fran. accur.

Condictio debiti q̃ tpe tollatur: z vtrũ ratihabitione secuta.

Quam ex pluribus causis. Tu debebas mihi cẽtũ aureos ex causa mãdati eo casu quo si esses cõdẽnat? rogareꝛ tibi ifamia. Itẽ debebas mihi alia centũ q̃ promisisti soluere i festo pasche sub pena. l. aureoꝝ rũ. Itẽ debebas mihi. l. p qbꝰ obligasti mihi fundum aliquẽ. Itẽ tu debebas mihi. c. aureos pro tuo. ppio debito z alios c. ex cã fideiussoria. Hũc venit iurisco. gradatim ostẽdẽdo q̃ si soluas nõ exprimẽdo i quã causaꝝ soluas sup qua videaꝛ eẽ solutũ. nã semp l. grauiora. pmo eñ videris mihi

Utriusq; debitoris z creditoris. Accur.

Sub infamia. i. ex ea causa qua si cõdẽnareꝛ esset infamis. z hoc iure succedente in eligendo.

Penam. ex contractu promissam.

Fideiussoris. veluti si ipse fideiussoris nomine teneretur. Accur.

Admonitum. sua discretione vel ab amicis. Accur.

a ¶ Nihil horum. q altera habeatur potior altera. ꝛ facit. ꝛ. de reg. iu. l. si in duabus. ꝛ. ff. e. l. 2 magis. ꝛ. l. si quid ex famosa. ꝛ. l. in his. in prin.

b ¶ Solueretur. i. dissolueretur. Accur.

c ¶ Singulorum. debitorum neutraliter.

d ¶ Ex primo. sic lege primo solutum vi debitur datum ex contractu qui potior erit. quis autez sit ille habes hac lege.

a ¶ In totū. sit tantuz est.

Q Uiꝛes suaꝭ. ¶ Cassius. Obligauit tibi ola bona mea: q magnā summā pecuniaꝛ tibi debebā. post hāc obligationē dedi quēdā fundū in dote filie mee ꝛ tradidi. tu creditor me⁹ venis ꝛ vendicas hūc fundum actiōe seruiana vel hypothe. et obtines ita q tibi maritus filie mee cogit eū tradere. Dic hic q genet meus pōt ꝫ me agere iterū ad dotez filie cōsequēdā. sicuti si statu liberū pmisisses ꝛ soluissem. nā ibi casu pr̄ dans aliquā rē. p dote nō liberat: nisi sub conditiōe. si hec res non fuerit enicta ab ipso cui datur. Secuz aūt est in ea re quā liberatus aligs pmisit ꝛ soluit q liberat. ibi pōn⁹ post ea per fauianā actionem cuiscat hāc rē: q actio fauiana cum sit noua ꝛ extraordinaria nō pōt extinguere obligationez iā questā solucnti. Cetera vide i glo. ¶ Qui stipulatur sibi. Ego stipulor a te. rr. mihi dari aut titio si adiciam ita. si titio nō dederis dabis mihi. ita stipulatio est ꝛditionalis. Itē si sic. fuz stipulat⁹ a te: dabis mihi decem aut titio. v. soluēdo. v. titio reuſ liberabitur. Et hoc debet expresse di ci q talis stipulatio sit alternatiua sez qñ sic stipulatur: mihi aut titio. ꝛ. si titio nō solueris mihi. ꝛ. Si aute simpliciter dicit pmittis mihi aut titio: titius tñ adijcit cā solutionis. et ideo. v. solutis titio. alia. v. remanent in obligatione. Cetera sunt clara. ¶ Mihi rome. Ego stipulor a te hoc modo. dabis mihi. c. rome. aut titio. ephesi. vtrum soluendo titio ephesi liberet reus: Videt q nō: quia sunt diuersa facta. ideo nō pōt solutio in vno parere liberationez in alio. Sed hoc nō obstat: q ly sint diuersa facta: tñ ofta sunt ex eadē causa q̄ in hoc inspici dz. Nam etiā si sic stipulat⁹ esset ꝛ dabis mihi pamphilū ꝛ titio stichū: dando stichū titio debitor liberaret. Sed pone q̄ stipulatus sum hoc modo. pmittis mihi deficiare infusilam in solo meo vel in solo titij. si in solo titij edificas an libereris? Rñdet non: q nemo soluendo factū pōt facto liberari. Tamē si stipulator dedisset electionē. pmissori: liberaret soluendo factū pōt facto. ꝯ. sequēs est planus. ¶ Aream. ¶ Promisi tibi areaz titij vicini mei ꝛ sic alienam. titius in ea domum edificauit. querit an tibi debeam dare areaz. Rñdit iurisc̄. huic questioni per multa argumenta. p ꝛ contra. primo per tale argumētum. si pmisisti alienū seruū: ꝛ dño illū manumittat. ego sum liberatus. Nec tenet in hoc opinio celsi dicentis: q si idem seruus iterū reuertisse fuerit in seruitutem debebit. nam nō censetur idez homo esse ꝛ imperpetuū est sublata obligatio q̄ restitui non potest. vtebat aūt celsus tali argumento: q si nauis sit. pmissa ab aliquo ꝛ dño nauem illā dissoluerit: ꝛ postea iterū refecerit eadem nauis esse videt. sed hoc argumētū non ob. quia destructa naue ꝛ postea refecta non erat obligatio extincta: sed tñ subsistens. quare iterum naue refecta de facili obligatio vires priores assumit. posset autem hec comparatio facta de naue esse similis huic que dicit facta de boie alieno. pmisso. et postea a dño manumisso: sed si nauis fuerit dissoluta eo animo vt nō reficiat: q: tūc si refectafuerit nō censet esse eadē nauis: sicut seruꝰ iterū redactꝰ in seruitutē. tñ nō obstātibus his silitudinibus siue argumētis cōcludit iurisc̄. q postq̄ obstacula aree edificauerit in area. pmissa. nō eo minus area debet vel saltem estimatio ei⁹: q area nunq̄ desijt ee in rerū natura. ꝛ sic nunq̄ mutata censet. Aliud est in hoc casu. pone q̄ pmisi seruū. alle postea capt⁹ est ab hostib⁹: nā interim peti nō pōt: q si redierit tunc pōt peti. area aute semp fuit pſens: ꝛ de obligatio ei⁹ nunq̄ fuit intercisa. ꝛ ponit exemplū de tigno alieno imiūcto q̄b planū est. l. seq. plana est. Frā.

f ¶ Qui res suas. ſ. generaliter vniuersas. Acc.

g ¶ Et soluit. id est dedit in solutū possessione pro dote que erat in pecunia promissa. Accur.

h ¶ Euicta est. per hypothecariam. Accurſius.

i ¶ Statuliberum. ff. e. cū quis. ꝯ. qui hominem. ꝛ. l. si rem meam.

k ¶ Solutio. facta marito vel alij etiam.

l ¶ Ex euentu. cōditione deficiente legativel liber tatis. Accur.

m ¶ Per fauianaz. q. d. a principio pleno iure facta est res ei⁹ cui soluit liberti⁹ donādi. aīo in fraudē patroni. vñ ly patronus quōdā extraordinario auxilio rē aduocet pertia/ nō tñ ei cui donauit libertus vel emptori cui grā de precio remisit aliq̄ dat actio: ly careat fraude accepto: fraudez enim libertj exigo tñ. vt ff. si qd in frau. pa. l. i. ꝯ. dolum. ꝛ. ꝯ. si quis vi.

n ¶ Floua. i. extraordinaria ꝛ pretoria. Accur.

o ¶ Huic applicat. sez qđ dictum est de marito fm quosdā p quib⁹ est. ff. de euic. l. minor. i prin. et de mino. l. in cause. in fi. l. 2 sed vbi. ego applico ei qđ dictuz est. ff. pri. ꝯ. in pſono: vt creditori minoris decipienti minorē vt rē magni pcij daret in solutuz. p modica summa aufert. Nec eniz actio cum sit noua/ paratā liberationem non potest reuocare.

¶ Restituto minore ad rem non restituitur aduersarius eius ad pecuniaz si fuit in dolo inducendo minorem ad danduz in solutum. h. d. Pau. de cast.

¶ Huic † applicatur minor viginti quinqz annis: qui a creditore circūscriptꝰ in rē ex causa debiti solutam retituitur.

¶ Si daf in solutū res que potest euinci et etiam potest non euinci ex futuro eventu apparebit an debitor fuerit perfecte liberatus. als secus. h. d. Pau. de cast.

¶ Rem autem castrensis peculij soluente patre perinde accipere debemus ac si alienam dedisset⁹: q̄uis possit residere apud eum cui soluta est mortuo prius intestato filio⁹: sed tunc acquisita creditur cuz filius decesserit: et vtiq̄ cuius fuerit cuētus declaret: siqz ꝛ hoc ex his⁵ que post facta sunt in preteritum cuius quid fuerit declaret⁶.

¶ Causa leuior vel durior ad iectionē nō vitiat. h. d. Bar.

E Odibi decem dari pure: aut titio kalendis iulijs sub cōditione: aut kalēdis ianuarijs mihi titio⁷ februarijs vtilit stipulor. Q. si mihi soli kalēdis februarijs titio kalendis ianuarijs potest⁸ dubitari: sed rectius dicitur vtiliter stipulatum: nā cū in diem sit ab ea quoqz obligatio etiam mihi solui potest ante kalēdas februarij. igit et illi solui potest.

¶ Idemo loquitur quādo propter adiectum stipulatio est conditionalis et hoc colligitur ex dictis si. Secundo quando

† Iste text est singu. ad id qđ tñ in summario. is de iſto ad de videndū C. p̄n. in l. j. C. si aduer. trāſac. ꝛ l. ſſ. et. ff. ꝛ ſpe. in ti. de integ. reſti. ꝛ. fi. ver. j. Bolog.

p ¶ Dedisset. arg. cōtra. j. de castrē. pecu. l. bereditati. ꝯ. pater. in prin. et ꝯ. etiam. in fine.

q ¶ Intestato filio. ꝛ patre succedente ei: ad qđ. j. de castrē. pecu. l. ij. ꝛ. ff. de exceptio. rei iudi. l. si a titio. ꝛ de leg. j. l. feruum filij. in prin.

r ¶ Ex his. quidā habent ꝛ hoc ex his ꝛc. i. casus iste cū pater dedit rem filij. sic etiā de illis in quibus p futura declarat quid fuerit in preteritū. vt ꝛ superiores cū res obligata: vel sub cōditiōe legata seu statuliberium dotem daf: fiunt autem ꝛ alij qui his legibus reperiunt. vt. ff. de vſufructu. sed ꝛ si quis. ꝯ. interdū. ꝛ de fun. dota. l. crit ergo. ꝛ. ff. ad. l. aql. l. buic. ꝯ. si seruus. ꝛ de distra. pig. l. rescripti. ꝛ de ritu nup. si quis tutor. ꝯ. quod ergo. ꝛ de cōdi. inde. si nō fonte. ꝯ. pe. ꝛ. ꝯ. fi. ꝛ. de rebus dubijs. l. quidā sunt. Alij habēt hic in textu. ꝛ hoc ſez. ꝛ tūc dic id est casus. Itez habēt ex postfactis vel postfacta. Item habent declarāt: ꝫ nō est vis: quia in idem recidunt. an autem interim possit agi ex quo non liberatur hic et superioribus casibus: in pun. l. dic q̄ fic. vt. ff. ſ. c. l. etiam. ꝛ. l. si hominē. ꝛ. l. qui decem. ꝯ. qui hominem. ꝛ de vbo. obliga. in lia. ꝯ. j. in vēditiōe secus quia tradere tantum tenetur. vt. C. de euic. l. qui rem. in fi. nisi in casu. vt. ff. de act. emp. l. seruus quem. ꝯ. fi. Accur.

s ¶ Declaret. i. contigerit liberationē ecne.

t ¶ Aut titio. ſez stipulor.

v ¶ Potest. facit. ff. de verbo. obliq. l. fina. ꝯ. fin. Sed opponitur: quia plus est in accessoria obligatione q̄ in principali. vt instituta de fideiuſ. ꝯ. fideiussores. Solu. non est plus in accessoria obligatione. nam hic erat

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

hic erat adiectus cui non queritur obligatio: sed tantum ei potest solui. vt. ff. de verbo. oblig. l. eum qui. §. qui sibi. Accursius.
a ¶ Hoc dicit. i. si hoc dicere intelligitur.
b ¶ Aut quinq3. conditionaliter intelligendo.
c ¶ Liberabitur. liberatur qui nõ fuit obligatus. Jo. dic ergo: id est nõ obligatur reus vt conditionalis sit. R. sic. ff. de verbo. obligat. l. decem. Accursius.
d ¶ Potest admitti. vt talis alternatiua sit conditionalis. R. ad quod est. ff. de actio. ⁊ obligat. obligationum fere. §. fi. Accursius.
e ¶ Stipulatur. retẽto eodem themate.
f ¶ Cõtra. id est econtra. Accursius.
g ¶ Conceptio stipulationis. scilicet nec forte sententia
h ¶ Decem soluerit. scilicet titio.
i ¶ Mandati. taciti fm M. et Ro. pro quibus institu. de inuti. stipula. §. si quis. ⁊ de verborum ob. iulian⁹. §. j. sed tu dicas hic precessisse mandatum. al's nego. gesto. ageretur. vt et dixi. ff. eo. vero procuratori. et facit ff. de verborum obligat. l. fi. §. fi.
k ¶ Debebuntur. a titio scilicet: sed contra instit. de fideiusso. §. nec plus. Solu. ibi loquitur in accessoria obligatione. hic in adiecto / in quo plus potest esse tempore. vt. ff. proxi. §. Item re. vt hic. Item loco. vt. j. eo. proxi. §. Item contra. ff. de verborum obliga. l. inter stipulantem. §. si stipulãte. Solu. ibi eidem decẽ / aut quinq3 erant danda: ⁊ sic liberatur quinq3 dãdo. Accursius.
¶ Videamus. et videtur ꝙ non. nam ⁊c.
m ¶ Facta. faciẽda mihi aut titio: vt in sequẽti casu ibi: at vbi ⁊c.
n ¶ Diuersa. id est diuersa datio: vnde quod facit diuersitas factorum. vt non liberetur alij faciendo / hic facit diuersitas dationũ: sed non est ita / vt subijcit: sed cũ ⁊c.
o ¶ Sed cum. nũc soluit. Accursius.
p ¶ Preualet. cause faciendi. Accursius florentinus.
q ¶ Dãdi. que principaliter deducitur in obligatione. quasi dicat si nõ liberatur debitor in obligatione factor: ergo nec in obligatione dandi quia vbi diuerse sunt dationes: ita diuersa facta: sc3 cum stipulor domum mihi fieri rome / aut tibi ephesi. Hoc enim videbatur quasi indubitanter verum ꝙ non cõtingeret liberatio. Respon. tamẽ secus in datione ꝙ̃ facto: preualet enim dandi causa: vt pote cum datum est titio quocunq3 loco mihi expediat: quia ad illud reddendum teneatur Titius adiectus / vel mandati vel negociorum gestorum. At domum vel aliquid tale in quolibet loco fieri non expediat mihi: quia cederet solo extranei cui aliqd fieri mea nõ interest. vt. ff. de eo quod certo loco. l. ij. §. si quis. iuris tamen cõsultus etiam in facto dicit ita contingere liberationem: quia mihi satisfactum est a debitore qui habebat locorum electionem. Alij dicunt diuersa soluere rome ⁊ ephesi. Accursius.

est conditionalis: et hoc apparet ex mente expressa. Tertio quando de hoc nihil apparet. Quarto ponit vnum casum / quando adiectus adijcitur ad maiorem quantitatem ꝙ̃ principalis. secũda ibi: et ideo. tertia ibi: at vbi. quarta ibi: contra. hoc dicit Bartolus.

¶ Qui stipulatur sibi aut titio si hoc dicit[a]: si titio non solueris dari sibi: videtur conditionaliter stipulari. Et ideo etiam sic facta stipulatione mihi decem / aut quinq3[b] titio dari / quinq3 titio solutis liberabitur[c] reus a stipulatore: quod ita potest[d] admitti si hoc ipsu3 expressim agebatur vt quasi pena adiecta sit i persona stipulantis / si titio solutum non esset. At vbi simpliciter sibi / aut titio stipulatur[e] solutionis tantũ causa adhibetur titius. Et ideo quinq3 ei solutis remanebunt reliqua quinq3 in obligatione. Contra[f] / si mihi quinq3 illi decem stipulatus sim: quinq3 titio solutis non facit conceptio[g] stipulationis / vt a me liberetur. Porro si decem soluerit[h] non quinq3 repetet: sed mihi per mandati[i] actionem decem debebuntur[k].

☞ Diuersitas locorum rerum aut factorum inter stipulatorem ⁊ adiectum stipulationem nõ vitiat: ⁊ solutione facta adiecto liberatur debitor a stipulatione. hoc dicit Paulus. Et diuidit in tres partes. Prima loquitur in obligatione mixta dandi ⁊ faciendi. Secũda in obligatione mere dandi. Tertia in obligatione mere facti. secunda ibi: liberaretur. tertia ibi: at vbi.

¶ Mihi rome aut ephesi Titio dari stipulor: an soluendo Titio ephesi a me liberetur videamus[l]. nam si diuersa facta[m] sunt: vt Julia. putat / diuersa[n] res est. Sed cum[o] preualet[p] causa dandi[q] liberatur. Liberaretur enim ⁊ si mihi stichum illi pamphilum dari / stipulatus essem et titio pamphilum soluisset. At vbi merum[r] factum stipulor: puta insulã in meo solo edificari aut in titij loco: nunquid si in titij loco edificet / non contingat liberatio[s]. Nemo enim dixit facto pro facto soluto[t] liberationem contingere / quia non factum pro facto soluere videretur: sed electio[v] promissoris completur.

☞ Stipulatio concepta in persona duorum alternatiue non valet si cuilibet eorum potest obligatio acquiri: sed si vni tantum valet: ⁊ illi acquiritur ⁊ alter censetur ad solutionem oppositus. Pau.

¶ Si seruus fructuarius ex re fructuarij domino proprietatis: aut vsufructuario[x] stipulatur: inutilis est[y] stipulatio: at ex re proprietarij: si ipsi domino aut fructuario stipuletur / recte stipulatur: tantum enĩ solutionis capax est fructuarius hoc casu nõ etiam obligationis.

☞ Exemptio speciei debite de rerum natura vel communi commercio obligationem perimit. nec reuiuiscit impedimento submoto. translatio vero in corpus integrale obligationem non perimit: sed res ipsa debet peti: estimatio vero prestabitur creditori. Et nota aliud esse obligationem extingui ⁊ aliud obligationem cessare. ⁊ ꝙ obligatio extincta nunꝙ̃ reuiuiscit. Et diuiditur. §. iste in quattuor partes. in prima ponit questionem. in secunda arguit ꝓ et contra. in tertia respondet. in quarta ponit quẽdam alium casum. secunda ibi: nec admissum. tertia ibi: nec simili. quarta ibi: diuersum dicemus.

¶ Aream promisi alienam: in ea dominus insulam edificauit: an stipulatio extincta sit quesitũ est? Respondi[z]: si alienum hominem promisi: ⁊ is a domino manumissus est liber[a]: nec admissum est quod Celsus ait: si idem rursus lege aliqua seruus effectus sit: peti eum posse. In perpetuum[b] cũ sublata obligatio restitui non potest: et si seruus effectus sit / alius videtur esse. Nec simili[c] argumento vsus[d] est et si[e] nauem quam tu promisisti dominus dissoluerit[f]: deinde eisdem tabulis compegerit teneri te: hic enim eadem nauis est quam te daturum spopondisti / vt videtur magis obligatio: cessare[g] ꝙ̃ extincta esse: homini autem[h] manumisso simile

r ¶ Merum. ab omni datione. Accursius.
s ¶ Liberatio. ⁊ certe non contingit.
t ¶ Soluto. adiecte persone sine voluntate: maxime stipulatoris. secus si ipsi stipulatori vnum factum pro alio soluitur. vt. ff. eod. inter. Alij vt H. sic puta promisit mihi se aliquid facturum aut titio: puta scribere librum: aliud fecit titio: puta domũ: non illud quod etia3 sibi facere debebat. et forte etiam eo nolente certe non liberatur. et hic casus non corrigitur. Accursius.
v ¶ Sed electio. qua3 dedit ei a principio stipulator: alioquin contra. ⁊ in hoc differt a datione. vt. ff. de eo qđ certo loco. l. ij. §. item iulia. ⁊ facit. ff. de verbo. obligat. l. fina. §. fina. Accursius.
x ¶ Vsufructuario. diffinictio stipulatoris non legis. Accursius.
y ¶ Inutilis est. quia incertu3 est cui acquiritur. vt. ff. de stipula. ser. l. ite3 si seruus. ⁊ l. sed si ita. vel dic vt ibi no. ⁊ facit. ff. de stipula. ser. l. j. §. penult. contra. ⁊ l. si seruum fructuarium. et. l. si ex re domini. Accursius.
z ¶ Respondi. similes casus premittit.
a ¶ Liber. secus est in legatis. vt. ff. de lega. iij. si chorus. §. fi. in fin. que est cõtra. vel dicas idem sed ibi per factũ heredis peruenit ad libertatem. vt q2 manumisit: hic nõ. vt. ff. de verbo. obliga. si seruũ. vel ibi viuente testatore redijt i seruitutẽ. postea ex volũtate noua voluit vt pertineret ad legatarium. ⁊ est arg. ad hanc solu. ff. de adi. leg. l. iiij. sed quidã ibi habẽt negationem: ⁊ tunc concor. Accursius.
b ¶ In perpetuũ. potest determinare verbũ sublata. ⁊ not. hic regulã ꝙ actio extincta ⁊c. vt hic. ⁊ j. de fur. si cũ quis. §. fi. et j. de iur. fis. l. eius qui. §. fi. ⁊ ff. de verb. ob. inter stipulantẽ. §. nã cũ quis. ⁊ de ac. ⁊ obli. l. seruus. ⁊ de adi. lega. l. si seruus. ⁊ de nova. l. si alienus. sed fallit. ff. eo. pupilli. §. j. ⁊ de capi. di. l. ij. §. ei. et. l. tutelas. §. si libertates. et de ser. vrba. predio. si gs edes. ⁊ ad velleia. l. quãuis. §. si mulier. ⁊ ff. si ex nora. cau. aga. l. ij. §. fi. sunt ergo hic specialia. vel dic regulã verã: nisi subsit iusta causa ex qua equitas subuenit vt in ꝓdictis specialibus: qđ in idẽ recidit. Accursius.
c ¶ Nec simili. quia non est simile.
d ¶ Vsus est. celsus: quod ipse putabat.
e ¶ Et si. ecce argu. ⁊ dic nauem alienam. Accursius.
f ¶ Dissoluerit. ea mente vt reficiat. al's contra. j. proxi. ibi: homini autem ⁊c. Accursius.
g ¶ Cessare. ad hoc facit. ff. de ritu nup. l. palã. §. nõ solum. ⁊ ff. de verb. oblig. inter stipulantẽ. §. sacrã. ⁊ de iudi. l. ꝓponebatur. ⁊ de serui. vrb. predi. si seruitus. §. si sublatum. ⁊ de leg. j. qđ in rerum. §. fi. ⁊ de vsufru. l. qui vsumfructum. ⁊ ff. de pig. paulus. §. domus.
h ¶ Homini autẽ. q. d. in superiori casu non fuit argumentum bonum quando ea mente dissoluit: vt eisdem tabulis construeret / sed nunc est

I

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

bonum. quoniã alia mente. vt. ff. de vbo. oblig. inter. §. facram. Accur.

a Fict. scz tunc. Accursius.

b Dis. scs supradictis in seruo. Accursius.

c Impositum est. post promissionem.

d Natura esse. constructo edificio. Accursius.

e Maxima. ad qõ est ff. de leg. i. l. seruũ filij. §. si arce. ff. qui. mo. vsufru. amit. qd tamẽ. §. pen. l. & vsufructuarius. §. dom°. & de vsufructu. qui vsufructum. et de pig. paulus. §. domus. & ad trebel. ex facto. §. ex facto.

f Ante diem. videf effi obligatio accepisse dilationem donec redisset ab hostibus. Accursius.

g Si scit. scls alienum. id est si mala fide imunxit. et dic q ad interesse procedit condẽnatio per iusiuran. in litem: qz dolo desiit possidere. vt arg. ff. de acquir. posse. l. qui vninersas. & ff. de rei vẽdi. l. qui restituere. nisi bilominus tamen potest agi actione de tigno iuncto qua consequatur in duplum si ei boc placuerit: ne melioris conditionis sit q̃ qui bona fide imunxit. z adde quod no. ff. de rei vendi. l. in rẽ. §. tignum. z facit. ff. de tigno imuncto. l. i. z de acquiren. re. domi. adeo. §. cum in suo. z ff. ad exhiben. l. gemma.

h Sari. q̃tũ in litẽ iur. fuerit: ita ergo in area.

i Paulus. Si ex ea re. maxime. vel si. id est qz semp intelligitur aliquod dãnuz pati boc ipso qõ ei aufertur qõ sibi placet. vt insti. de actio. §. preterea. item ad boc §. si cer. peta. cũ quid. vel expone tertio ita plane/ vt dicit littera. sic cogitur recipere in alias formã si dãnum ei nõ est. sed tunc est cõtra. C. de solu. eum. z. ff. si cer. peta. l. ij. §. mutui. Sed dices nõ est aliõ fictione huius legis. licet sint diuerse forme: vt tres bonoñ. pro vno imperiali. argumen. ff. de auro et argẽ. lega. l. i. §. fina. et. l. titie. z fm boc est cõtra. C. de donaf. l. si quis argentum. in princ. que est contra fm duos primos intellectus: z ibi plenius dixi. Item adde qõ not. in. d. §. mutui. Item facit. ff. de re iudic. l. si fc. §. ait prꝛetor.

Concor. ter. in. l nepos. pculo. in. ff. j. de. ff. sig. et vltra concor. ibi traditas p me adde re ztũ cũ glo. in cano. facit. xxij. q. ij. ter. in ca. quam sit. §. cupiẽtes de elec. in vj. l c. statutũ. §. ij. & refertip. in. vj.

Quero an. ¶Casus. Pupillus quidam habens magnum patrimonium habebat res multas in italia et alias in prouincia. dati sunt ei tutores: scilz rerum italicarum. z quidam alij rerum prouincialium tutores rerum prouincialium dederunt pecuniam mutuã quibusdam vt illam rome soluerent: soluerunt eam rome. queritur vtrum ipsi debitores liberentur? Rñ. q̃ debitores pupillorũ recte soluunt pecuniã tutoribus eorum qui eorum negocia administrant. verũtamen tutoribus rerum prouincialium non recte soluitur rome: quia non administrant res italicas: nisi specialiter ita pacti sunt vt ipsis pecunia quam credunt rome soluatur. Fran. accur.

fiet[a] si ea mente diffolutam esse nauem apparuerit/ vt in alios vsus cõuerterentur tabule: deinde mutato cõsilio eadem compositа fit: alia enim videbitur posterior esse nauis: sicut ille alius homo est. Non est similis his[b] area/ in qua edificium impositum est[c]. Non enim desijt area in rerum natura[d] esse: immo et peti potest area: et estimatio eius solui debebit: pars enim insule area est: z quidẽ maxima[e] cui etiam superficies cedit. Diuersum dicemus si seruus promissus ab hostibus captus est hic interim peti non potest quasi ante diem[f]: sed et si redierit postliminio recte tunc petetur: cessauit enim hic obligatio: area autẽ extitit sicut cetera ex quibus edificium constitit. deniqz lex duodecim tabula. tignum edibus iniunctum vẽdicari posse si scit[g]: sed interim id solui prohibuit preciũqz eius dari[h] voluit.

¶ Pone exemplum si mutuauit centuz ducatos veneto z: vis mihi restituere tot florenos florentinos qui valent centũ ducatos venetos/ non cogor recipere si aliquod damnum sum passurus: puta sum nauigaturus: z ibi non expediuntur floreni florentini. hoc dicit Pau.

Paulus. Lex. xciv.

Paulus respondit creditorem non esse cogendum in aliam formam nummos accipere si ex ea re[i] damnum † aliquod passurus sit creditor.

¶ Solutio pertinet ad illos qui habent administrationem locivbi est facienda nec locus contracte obligationis inspicitur nisi is aliud actum sit. Barto. Per istam legez fundantur due opi. doctorum. Prima est q̃ multe sunt species protogationis iurisdictionis que ponunt in. l. iij. §. fi iuder. ff. de iudi. sed dubitatur an possit fieri protogatio de loco ad locum. docto. inducunt hanc l. q̃ sic. Ita refert Ly. C. de epi. audi. l. si q̃ ex consensu. Secundo inducitur ad aliud quod ibi videtur quis cõtrariste vbi est fida solutio. et ibi potest conuenire. vt. l. contrauisse. ff. de actio. z obliga. sed dubitatur: vtrum in loco contractus possit conueniri. glo. videtur velle q̃ non. C. vbi conue. qui cert. lo. da. pto. l. i. veritas est ista q̃ in loco contractus non inspicitur. z ibi non potest conueniri: sed solum locus solutionis faciẽ de inspicitur nisi aliud actum sit. casus est

k Datis. z in prouincialibus negocijs tñ.

l Non sustinerent. sic etiam si nec rome.

m Administrant. ergo z in italicis tñ.

n Sibi. als vt sibi rome redderetur. Accursius.

o Curauerunt. vt in casu huius legis sunt. et facit. C. de administrati. tuto. l. ij. §. i. et. j. iudica. sol. l. si quis apud. §. si tu tor.

Paulus respõdit. ¶ Casus. Titius motiẽs instituit duos heredes: fidei quorũ cõmisit vt restitueret quilibet certam summã pecunie menio. puta. xx. vnus heredum restituit per errorem. rl. queritur vtrum alius liberet propter hoc q̃ iste plus soluit q̃ debebat: Respondetur q̃ nõ. glosa ponit casum. §. sequentis. Fran. accur.

Virilem. puta plures coheredes. Accursius.

q Ex collegis. id est coheredibus. vel dic de administratoribus reipubli. quibus cessantibus exigere fideicom. reipu. relictum heres desiit esse soluendo/ vnde debitores reipublic. constituti sunt. vt. ff. de administratio. tuto. l. lucius. §. fina. Accursius.

r Intulerũt. potest peti cõdi. inde. repeti. qõ non debite solutũ est. Accur.

s In quam causam. vt ff. eod. l. i.

t Quantitatẽ. licet pro ea pignus non erat obstrictum. als nõ videtur bec lex notare differẽtiã aliquã: vel verius dic cũ pignus in boc sit obstrictum: et erit differentia/ quia pmo casu potest eligere debitor. secundo creditor. z bic est versus ens fus: sed si non elegit debitor soluendo in primo casu: tunc ferua quod dicitur. ff. e. in his. §. imperator. z facit. ff. de pigno. actio. l. cum z sortis. z de fideiusso. l. fideiussores. §. pro aurelio.

Creditor. ¶ Cal. Debebã tibi centum: ego offero ea tibi. tu dicis/ nõ accipiã hodie: veni cras. z affer mihi eã interim eractor talliarum aufert banc pecuniam pro fisco. Item tutor alicuius pupilli seruabat pecuniam pupillarẽ bona fide vt eam crederet tutis debitoribꝫ? ista pecunia perit. Nicquaritur cuius sit periculus?

Respon. q̃ negz creditoris qui noluit recipere neqz tutoris qui eam seruabat vt magis idonee crederet. Cum de sorte. Glo. ponit casus bius. §. z sequentis etiam. Titius. Titius accepit pecuniam mutuã: puta. C. sub vsuris minoribus: soluit vsuras maiores per errorem. queritur vtrum id quod plus debito soluit pro vsuris q̃ deberet deducatur et in sortem? Respondetur q̃ sic. Fran. accur.

v Creditor. Quidam habent heresa: et tunc mor pecunia iussu presidis sublata est: qua scilicet pecunia vtebatur respubli. vel fm. Bar. egenus vel heresa. id est dominabilis et potens per pecuniam quam tenebat: vt idem potens videretur. argu. ff. commo. l. iij. in fi. z. l. sequen. desinentia

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

desentia enim in ofis plenitudinem notant. sic enim olim constuit facere respublica cum egeret vel vellet videri potens: aliq habent heres respubli. ⁊ tunc dic eodem modo: id est dominans. nam heros potens dicitur. vt. ff. ad. l. aquil. item mela. ℌ. legis. et scias q aliq habent qua. et aliq quia: que in idem sunt.

a ¶ Credi. vel forte in empcione predioꝝ. vt. ff. de admin. tuto. l. ita autem. in prin.

b ¶ Seruata. in tuto loco a tutore.

c ¶ Interempta est. per iussum reipubli.

d ¶ Nec creditoris. immo creditoris. vt. ff. eo. l. qui decē. in prin. ⁊ l. si solutus. que sunt cōtra. Sol. hic fuit oblata non congruo loco et tempore. vt d. l. si soluturus. fm Ro. Alij dicunt q est specialē cum respu. aufert. arg. ff. de. euic. l. lucius.

Casum ponit. e ¶ Cū de sorte. titi mihi centum pro sorte do: vsuras autem nudo pacto: postea mihi conuenit et soluit pro tribus mēsibꝰ puta: nunc petij vsuras pro reliquis tribus mensibus: cum tamen fleterit sors. at debitor dicit se nō teneri: immo dicebat in debitas pmas solutas. indicatum est per iudicē appellationis de primis nō repetēdis: de secūdis non soluendis: postmodum debitor soluit quinq; simpliciter. de quibus queritur an sorti cedant. et dicitur q sic. ad quod est. ff. de condi. t. indebi. si non sortem. in prin.

f ¶ Debita. nō erat ergo soluta sors.

g ¶ De vsuris. cum creditor diceret eas debitas eē cuiliter. de debitor naturaliter tantum.

b ¶ Ex appellatione. fuerat enim primo indicatū in causa principali.

i ¶ Non repeti. naturali causa inhibente repetitionem.

k ¶ In futuruꝫ. id est nō mine eius temporis qō transisset post solutionē: non autē dicit inde. in futurum post sententiam: q ad iudicem nō pertinet tractus futuri temporis. vt. ff. de vsur. l. j. fm hoc dic non deberi scilicet ciuiliter.

l ¶ Data. i. soluta post dictam sententiam.

m ¶ Debitor. i. creditor.

n ¶ Defenderet. i. allegaret.

o ¶ Diuisset. idē est ⁊ si simpliciter soluisset: cum vsure neqꝫ ex stipulatione: neqꝫ ex pignoris retētione poterāt exigi. vt. ff. eo. l. in bis. ⁊. j. e. l. cum ex pluribus. ibi fœnola furda aure trāsiens huic ōstioni nō respōderit.

p ¶ Valerius. prepositus. pecuniis exigendis.

q ¶ Marino. qui marinus erat debitor ex pluribus causis: administrauit enim negocia domini sui titij per duos annos forte. ⁊ in primo anno factus est debitor ob malam administrationem ex pluribus causis. et sic plures summas debebat: sed ex vna causa debebat maiorem quātitatem q̄ ex aliis. ⁊ idem fecit in secūdo anno. Accursius.

r ¶ Superioris. i. primi. Accursius.

s ¶ Reliquator. i. debitor ex mala gestione. ⁊ est alꝰ reliquatum. i. debitum contractum ex mala gestione.

t ¶ Proficere. quasi in vetustiorem. vt. ff. eod. l. cum ex pluribus. i fi. j. in. ⁊. ff. ⁊. ff. eo. in bis. in prin.

v ¶ Semisses vsuras. id est maiores.

x ¶ Solutum esset. facit. C. de vsuris. l. creditor. ⁊. l. indebitas. ⁊ de pac. Ut certis annis. ⁊. ff. de oper. lib. l. operis. ⁊ de leg. ij. l. q fideicōmissum. credi[a] seruata[b] ita interēpta est[c]: quesitum est cuius detrimentum esset: Respō. fm ea que proponerentur: nec creditoris[d] tutoris de trimentum esse.

¶ Pecunia cedit in causam expressam a soluente. b. d. Bart.

¶ Cum de sorte[e] debita[f] constaret ⁊ de vsuris[g] litigatuꝫ esset: non iussimus ex appellatione[h] pronunciatum est solutas quidez vsuras non[i] repeti: in futuruꝫ[k] vero non deberi: quoꝝ pecunia data[l] vtrū in vsuris cedere deberet: et quod petitor[m] defenderet[n]: an vero sorti proficeret: Respon. si is qui dabat in sortem se dare dixisset[o] vsuris non debere proficere.

¶ Solutum in dubio cedit in causaꝫ antiquiorem. b. d. Bar.

¶ Valerius[p] lucij titij seruus scripsit: accepi a mario marino[q] ex summa maiore tot aureos: quero an hec summa in proximum annum ei accepto fieri debeat: cum superioris[r] anni sit reliquator[s]? Respon. videri in primam magis q̄ in supremam summam liberationem proficere[t].

¶ Quod in causam indebitam est solutum cedit in debitum. hoc dicit Bartolus.

¶ Titius mutuam pecuniaꝫ accepit ⁊ quincūces vsuras sopondit: easq; paucis ānis soluit: post ea nullo pacto interueniente per errorem ⁊ ignorantiam semisses[v] vsuras soluit: quero an patefacto errore id quod amplius vsuraruꝫ nomine solutum esset q̄ in stipulatum deductum sortem minueret? Respon. si errore plus in vsuris soluisset q̄ deberet: habendā rationem in sortes eius quod amplius solutum est.

Titu. III.

sed argumen. contra. C. de fideicommiss. l. j. ⁊. ff. de vsur. l. cum de in rem verso Accursius.

¶ Uter pluribus. Casum pone vt posui. ff. eodem. l. iij. in fine. l. Fran. accur.

y ¶ Ad solutionem. quia dies venit. vt. ff. eod. l. iij. in fine. ⁊ facit. ff. eod. l. si quis. et. ff. priori. ℌ. et j. de regulis iuris. si in duabus.

Neratius. Lex. ciij.

QUm ex pluribus causis debitor pecuniam soluit Iuli. elegātissime putat ex ea causa eū soluisse videri debere: ex qua tūc cuꝫ soluebat compelli poterat ad solutionem[y].

Idem. Lex. ciiij.

ANte restitutam[y] hereditatem[a] solutiones[b] et liberationes[c] facte ab herede rate omnino habebuntur[d].

Paulus. Lex. cv.

QUod dicimus in eo herede qui fideiussori testatoris id quod ante aditam hereditatem ab eo[e] solutum est[f] debere statim soluere cum aliquo/scilicet temperamento temporis intelligendum[g] est: nec enim † cuꝫ sacco adiredebet[h].

¶ Ius quesitum est cōuentione non tollitur vnius partis reuocatione: secus in mandato. hoc dicit Bar.

Gaius. Lex. cvi.

ALiud est iure stipulatiōis tractio[i] solui posse: aliō postea permissu meo id contingere. nam cui iure stipulationis recte soluitur: et ei prohibente me recte soluitur: potest[k]: cui vero als permisero soluit: ei non recte soluitur si priusq̄ solueretur denunciauerim promissorine ei solueretur[l].

Pomponius. Lex. cvij.

ERboruꝫ obligatio aut naturaliter resoluitur aut ciuiliter/naturaliter veluti solutione/aut cum res in stipulationem deducta sine culpa[m] promissoris in rebus humanis esse desiit[n]: ciuiliter veluti acceptilatione/vel cum in eandem personam ius stipulantis promittētisq; deuenit[o].

y ¶ Ante restitutam. ⁊ post quādoq; vt. ff. de transactionibus. l. fina.

a ¶ Hereditatem. fideicommiss.

b ¶ Solutiones. facte bonis hereditarijs. vel dic solutiones obligationum. et fac. ff. ad trebellianum. l. marcellus. ℌ. res que. et l. mulier. ℌ. fed etenim. ⁊ l. si heres institutus. ℌ. si heres.

c ¶ Liberationes. vel pro eode: vel quia soluit creditoribus.

d ¶ Habebuntur. a fidei commissario. scilicet post restitutionem.

† Concor. l. fili in cano. institutū. in pri. ⁊ ibi gl. xxvi. q. j. ⁊ ite tex. facit ad no. in ℌ. ois stipulatio. insti. de inuti. stipula.

Quod dicimus.

¶ Casus. Erā fideiussor titij qui moriens instituit heredē meuiuꝫ solui creditori apud quē fideiussera. Dicit q̄ heres debet mihi statim soluere: sed istud statum est intelligendum cū aliquo temperamēto. nō em debeo cōsetim adire cū sacco paratus. ⁊ est istud tēperamentū spacium decem dierū. Fran. accur.

e ¶ Alb co. s. fideiussore.

f ¶ Solutum est. scilicet ei apud quez fideiussit pro defuncto.

g ¶ Intelligenduꝫ est. decem dierum forte. vt. ff. de constituta pecunia. l. promissor. vel qō magis ⁊c. vt. ff. eo. l. ratum. ⁊ facit. ff. de lega. ij. cū quidam. in fi. ⁊ de admin. tu. l. tutor: qui repertorium. ℌ. si tutor. ⁊ de leg. j. l. domus. ℌ. qui confitetur. ⁊ inst. de inuti. stipu. ℌ. fina. ⁊ de col. bo. l. si quis filium. ℌ. stipulatio. ⁊ de neg. ge. l. dinostio.

h ¶ Adire debet. f. heres hereditatē. vel aiter nō debet adire cū sacco. i. fideiussor non statim debet adire heredes seu comenire. sed cum aliquo temperamento temporis. vt in hac. l. dicitur.

ALiud est. ¶ Casus. Presuppone q̄ quando quis adingnitur in stipulatione recte ei solui potest. Item quādo creditor iubet alicui alteri soluere/recte etiam illi soluitur: tamen est differentia inter ista duo: quia primo casu etiam me inuito recte soluitur adiuncto. secundo duo: quia primo casu etiam me inuito recte soluitur adiuncto. secundo non. si prohibeam ne ei cui iusseram soluere. soluatur. lex sequens clara est. ⁊ l. vltime glo. ponit casum. Fran. accur.

i ¶ Titio. vt adiecto. Accursius.

k ¶ Solui potest. lite non contesta. vt. ff. ⁊. ff. si quis stipulatus. ℌ. item. vel non mutato statu eius. vt. ff. ⁊. l. cum quis.

l ¶ Ne ei solueretur. facit. ff. ⁊. l. vero procuratori. ℌ. j.

m ¶ Erborum. Sine culpa. als mota.

n ¶ Desiit. nihilominus ciuiliter etiam dictis modis obligatio. vt. C. de pac. l. creditori.

o ¶ Deuenit. iure successionis. vt. ff. eod. ſtichum. ℌ. additio. ⁊ facit. ff. de verb. oblig. l. ſi ſtichus certo die. ⁊. ff. ⁊ l. pront quisq.

¶ Ji qui. Duo dicit hec lex. Primo titius stipulatus est me mandante et me viuente a debitore meo decem sibi titio dari post mortem meam recte ei soluitur/vel me viuo/vel me mortuo/vel me volente/vel etiam inuito et penitente: qz talis re.i. qz habet actionē ex sua stipulatione. Jn secundo mandauī debitori meo vt soluat titio. Jam solutus post mortem meaz non liberatur ab heredibus meis: qz morte soluitur mandatū. vt.ff.mandati.l.si qs alicui.§.mortē.et.l.inter causas.in pn. nec eñ creditor fuit stipulatus hoc casu: sed huic secūdo casu est cōtra.ff. de iure dot.l.si ego.§.si res. Solu. speciale ibi in dote: vt ibi dicit: et plenē dic: vt ibi. Item cōtra.ff. de donatio. causa mor.l. mortis cā.§.tertia. Solu. ibi mādauī vt post mortem daret instrumēta debitoribus. hic vt in vita mea: et fm hoc hec verba post mortem meā determināt verbum soluit. et non verbum soluere. et hoc eodez modo potest solui aliud contra.ff. mā da.l.si vero non veniente randi.§.fi.et.l.sequenti. vbi mādauī fieri monumentū post mortē meaz. Item et fm hoc non obstat aliud contra.ff. de lega.ij.cum pater.§. meuio. quia ibi mādauī debitori vt solueret me viuente ei cui volebam donare causa mortis: quod mihi debebat. nā qz hoc mādatum fit in vita: sed tñ habet effectum irreuocabilem: demū post mortem distinguitur: vt ibi. an scīes debitor me mortuū: nō liberetur. alī sic. vel dicas qō hec verba post mortem determinēt verbum soluere: et dices ad.l. de donationib⁹ causa mortis. qz aliud sit in donatione causa mortis et ad illā. de lega.ij. quod mandauī qz in vita mea solueret: vt mō dici et ad illā mādati. solue vt ibi: et facit.ff. co.l.aliud.

b Stipulatus. scs soluī. Accursius.

c Soluitur. etiam me mortuo.

d Lex.i. sua stipulatio.

¶ De acceptilationibus. ¶ Dicit de naturali liberatione: nūc de ciuili vel dicit in genere de liberationibus nunc in specie.

e Acceptilatio. ¶ Casus. Jsta prima lex diffinit qd sit acceptilatio. lex.ij.et.iij. clare sunt. glo. ponit casum.l.iij.et.v. Fran.

¶ Interrogationem. scilicet interrogantis et interrogati/vel inspecta nouatione que etiam plerūqz acceptilationem precedit. Accursius.

f Meru. quo vnus tenetur et alius tenet: et sic dicitur quilibet absolui. sic. C. de iur. deliberan. l. cum antiquioribus. quinimmo et creditor dicitur liberari. vt.ff. de execritoria. l.i.§. non autem. z de admi. tuto. l. quotiens. §. sicut. Alij dicunt qz vterqz debebat: sed non placet: qui sic essent due acceptilationes.

g Upillum. Placet. qz conditio eius melior fit: sed cum precedere debeat obligatio acceptilationem nūquid obligatur? Rñ. sic: cū fiat ob suum cōmodum vt acceptilatio sequatur. Jo.

h Per procuratorem. Sine mandato. speciali facto a creditore vt li beret. idem dicit Azo. si generale cum libera nisi donec. argumē. ff. de procuratoribus. l. procurator. cui. Vide contra per. l.j. eodem. z per iusiuran. §. tutor. sed in seruo creditoris fallit: quia licet habeat mandatum speciale non potest accepto ferre. vt.j. eodem. l. penulti. contra in procuratore debitoris videtur idem si habeat speciale mandatum: vt etiam sine nouatione possit petere debitori liberationem per acceptilationem: vt hic. z hoc quando precedit obligatio verborū/alīs permittat et per nouationem liberet. vt. ff. de. §. tutor.

Seruꝰ creditoris accepto ferre nō potest.

Acceptatio. Nō pōt. vt habeo acceptūqz tuli si impatoꝛ intrauerit italiā. vt.j. de reg. iur. l. actus. §. tacita fic. vt.j. e. l. in diē. z. l. si sub cōditione. Accursius.

k Jll diez. Exemplo. bona similitudo. qz si mihi solueris quod debebas: volumus autem te liberare ex die non valet: quia statim est liberatus: ita et hic fm quosdam: sed fm hoc videtur valere habita die pro non apposita: quod est falsum. vt.j. de regu. iur. l. actus. vñ dic esse simile: qz nostra statim liberat. plane aduenīēte die solutionis in diem facta liberabit. vt. ff. titu. j. l. sub conditione. sed non acceptilatio: qz initium habuit vitiosus. vt. d. l. actus. z est ratio: quia in solutiōe fit bi debitum habet. z facit hāc similitudinem instituta quibus modis tolli. ob. §. ītē per acceptilationem. et. ff. de libe. leg. l. non solum. §. j.

l Uribus stipulationib⁹. ¶ Casus. Promisi tibi. r. ex causa venditionis. Jtē alia. r. ex causa mutui. Item alia. r. ex causa locationis. postea sic a te rogoti habes ne acceptum qō tibi promisi vtrum oēs summe solute vel sublate videantur? Et distinguitur. nam si apparet qz nō remisisti nisi duas summas: ille tantū remisse videntur qz si apparet nō pōt oēs summe videntur esse remisse: sed tu mihi acceptum tulisti id quod debebā tibi ex causa venditionis: ego autem a te rogaui qō tibi debebam ex causa mutui/nihil valet acceptilatio penitus lex sequens ponit verba quibus etiaz potest fieri acceptilatio. Fran.

¶ In ista. l. dicit qz pupillus potest per acceptilationem liberari sine tutoris auctoritate. h. d. Jdem. de cast.

Ulpianus. Lex.ij.

Pupillum per acceptilationem: z fine tutoris auctoritate liberari posse placet[3].

Paulus. Lex.iij.

Per procuratorem nec liberari nec liberare quisqz acceptilatiōe sine mādato[2] potest.

Pomponius. Lex.iiij.

Acceptilatio sub conditione fieri non potest[4].

Ulpianus. Lex.v.

Jdiē acceptilatio facta nullius momenti est. nam solutionis exemplo[5] acceptilatio solet liberare.

¶ Acceptilatio generalis refertur ad omnia: nisi appareat esse sensum de certis. Bartolus.

Idem. Lex.vi.

Uribus stipulationibus factis si promisso ita accepto rogasset/quod ego tibi promisi habes ne acceptum? siquidē apparet quid actum est: id solum per acceptilationem sublatū est: sed si non apparet omnes stipulationes[m] solute sunt dummodo illud sciamus si ego aliud accepto tuli: aliud tu rogasti: nihil valere acceptilationem[n].

Idem. Lex.vij.

Sane et sic acceptilatio fieri potest: accepta facis decez? Ille respon. facio.

¶ Si acceptilatio peccat in forma non habetur in pacti: secus si peccat in materia. Bartolus.

Idem. Lex.viij.

Jmutilis acceptilatio vti

l Sublatum est. vt. j. e. l. z vno. in pein. z. l. fi.

m Omnes stipulationes. sic. ff. de tute. l. qui habet. §. fi. z insti. de inuti. stipu. §. quotiens. z. ff. de testa. tute. si quis ita. in prin. Sed contra. ff. de libe. z posth. l. ij. Sol. z hic z ibi pro fauore respondetur. et sic respō. ff de in diem adiec. l. cum duo. que est arg. contra.

n Acceptilationem. vt. ff. de actio. z obli. l. in omnibus.

Jmutilis. ¶ Casus. Tu z ego facimus acceptilationem inutilē de aliquo debitore: queritur vtrū saltem talis acceptilatio habeat vim nudi pacti: vt sic vi tute huius tollatur obligatio: Rñ. qz nō. Dicet aliqs quō potest fieri qz inter nos non fuit saltem nudus consensus? Rñ. qz immo: qz ponamus qz ego scieba nullius momenti fore acceptilationē quā faciebā: certe non habebit vim nudi pacti: cuz nullum consensum habuerim pacisceudi qñ sciens fui in hoc. ff. seq. planus est.

¶ Accepto. Stichus erat seruus cōis titij z meus. titius debebat meuio. c. stichus dicit meuio. habes ne acceptum quod tibi titius domin⁹ meus debet: vtrum talis acceptilatio cōis serui valeat pro alter o domino? Rñ. qz sic. et probat auctoritate et hoc phat dicto labeonis quod darū est. §. seq. planus est. z allegat sepissime ad hoc per qō aliqd ligat per illud etiā soluitur. ¶ Filiusfamilias. Filius meus contrarit tecū et promisit tibi. c. certū est qz obligat tibi: tū me non potest obligare ex suo contractu de iure ciuili. Jtē queritur vtrū ipse filius possit liberari per acceptilationē que est de iure ciuili? Rñ. qz sic. sed ego acceptū rogando pro filio meo mb. l. ago. sed etiam seruus si sit obligatus potest per acceptilationem liberari: vt plerūqz etiam tollantur obligationes honorarie propter

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

rarie propter acceptilationem vt sunt actiones de peculio: de in rem ver so. ⁊ quod iussu que dantur aduersus patrem ⁊ aduersus dominum. Et potest acceptilatio fieri etiam lingua greca: dūmodo fiat similibus verbis quibus fit latine vt sic habes accepta. xx. Respondet creditor acceptata habeo. eue. ll. seq. plane sunt. Franciscus.

a ¶ Et nisi in boc. cōmunis littera est. ⁊ nisi hoc quoq; consensum est nō habet pactum fm. ꝑ. est nisi in hoc quoq; qō contra sensum est habet pactum: ⁊ sic vna est contraria in sensu alteri.

Acceptilatio inutilis an habeat vim pacti.

Quid ergo dices an habeat inutilis acceptilatio vim pacti: Respon. fm B. non et pro eo est communis littera: sed Azo dicit ꝙ sic. et pro eo est pisa. lra: sic et pro eod. ff. de pactis. si vnus. ff. si acceptilatio. et respon. Azo ad communem litteram quasi hoc semper sensus sit. at Bul. ad pisanam: quia nisi legebat pro si non: et omittebat non: hoc modo si non in hoc contra sensum est nō habet pactum. sic. ff. de capti. l. in bello. in princip. Et fm hoc idem est sensus vtriusq; littere. et ad l. si vn⁹. respōdebat quasi id sensum sunt vt haberet pactum. Tu dic ꝙ si est inutilis acceptilatio ratione ineptę cōceptionis: vt quia inter absentes: vel sub conditione/ vel in die: vt tunc nō habeat vim pacti. argu. ff. de constit. pecu. l. i. ff. cū qui. si autem ratione rei super qua interponitur. vt quia super obliga. insistens. nūc habet vim pacti non acceptilationis. vt. ff. eo. l. si acceptilatus. et. ff. de rescinden. vendi tio. l. cum emptor. et sic intelligitur illa de pactis. Et fm hoc est planus sensus huius legis: quia fm communem literam dices ꝙ ratione rei sit inutilis. fm pisa. dices ꝙ ratione ineptę conceptionis: nisi exponas: nisi ꝙ si non: vt dixi. quia tunc etiam pisa. littera portat eūdem sensum quē communis. Tertij habent litteram talem/ nisi contra sensum est non habet pactum. et tunc idem sonat qō prima cōmuis.

b ¶ Scientem. idē ⁊ in nō sciente fm. B. sed qz dubitaret quis vel etiam iuste poterat: nam hodie quidā hesitant: ideo indubitabile ponit exemplum. ⁊ facit. ff. de here. ven. l. hoc ante. ff. C. de iurisdi. om. iudi. l. j. ff. de actio. ⁊ obliga. l. obligationum. §. penul. ⁊. §. fi.

c ¶ Non habuerit. certe nullus.

d ¶ Stipulari. vt. ff. de stipu. ser. l. proinde. §. accepto. Accursius.

e ¶ Et ipsa. bona rō. vt. j. de reg. iur. l. nihil. ⁊ insti. eo. §. itē. per accept.

f ¶ Tolli. vt liberatio ipso iure sequatur. Jo. vel non potest tolli. scz propter testas acceptilationis: tollitur tñ obligatio consensu contracta potestate pacti. vt. ff. de rescin. ven. l. cum emptor. ⁊. j. eo. si acceptilatus. ⁊. l. fi. Item. contra. j. e. l. ⁊ per iusiurā. §. ⁊ si fideiussor. Sol. vt ibi. Item contra. C. de transac. l. vt res ponsum. Sol. vt ibi.

g ¶ Non obligat. sed pretorio iure quandoq;.

h ¶ Agit. pacto vel oliberatur pater. vt. ff. de liber. lega. l. si quis reum. §. idem iulia. Accursius.

le habeat pactum queritur: ⁊ nisi in hoc quoq; consensum est non habet pactū: dicet aliquis. potest ergo non esse consensus: Rñ. cur non possit fingamus cum qui accepto ferebat scientē ꝓ prudentēq; nullius esse momēti acceptilationem sic accepto tuliſſe quis dubitat non inesse pactum cum cōsensum paciscendi non habuerit.

¶ Seruus cōmunis qui querit obligationem potest querere obligationis liberationem. hoc dicit Bar.

¶ Seruus communis sicut vni ex dominis stipulari[d] potest/ ita etiam acceptum rogare vni ex dominis potest: cumq; insolidum liberat: et ita octauen⁹ putat. ¶ Accepto liberare seruus communis alterum ex dominis etiam ab alterο domino potest: id enim et labeoni placuit. Deniq; labeo lib. epy tamaruz scribit: si a primo domino secundo domino socio suo stipulatus fuerit: posse a secundo accepto rogare/ et per acceptilationem primum liberare qué ipe obligauerat: ⁊ sic fieri vt pernullatę eumdem seruum: ⁊ constituatur et tollatur obligatio. ¶ Acceptum fieri non potest/ nisi quod verbis obligatum est: acceptilatio enim verbor⁹ obligationē tollit: quia et ipsa[e] verbis fit/ neq; enim potest verbis tolli quod nō verbis contractum est.

¶ Obligatio ciuilis tollitur per acceptilationem nō pretoria. Item sublata principali tolluntur accessiones vndecūq; inducte. hoc dicit. Bar.

¶ Filiusfamilias promittendo patrem ciuiliter nō obligat[g]: sed se obligat propter quod accepto rogare filiusfamil⁹. potest vt se liberet: quia ipse obligatus est: pater autem acceptum rogando nihil agit[h] cum non fit ipse obligatus: sed filius. Idem erit ⁊ inuo dicendum: nam et seruus acce

i ¶ Obligatus. ciuiliter. sed de peculio iure pretorio. Sed non est ratio: quia seruus non est obligatus ciuiliter: accepto tamen rogare potest: vt subijcit: sed dices verbis obligatum seruum naturaliter.

k ¶ Honorarie. ergo ⁊ qō nō verbis contractum est per acceptilationem tamen tollitur: Rñ. hoc non principaliter fieri: sed per quādam consequēttam. nam principali obligatione ciuili sublata ille pretorie non remanent: ⁊ sic in superioribus cauetur. vt. ff. de verb. oblig. eum filius. ⁊ facit. j. eo. l. species. §. sed et si seruo. Item dic tolluntur hic ipso iure per noua. nam obligatio magis dicitur transfundi ꝙ tolli quippe cum alia in locū prioris substituitur non tollitur obligatio cū nō cōtingat liberatio: licet tollatur ex prima causa. ⁊ argu. sume hic quod potest colligi ex duobus. ff. vt. ff. de bo. pos. ex testamento to mili. in fi. titu. ⁊ de mili. testa. l. antepe.

l ¶ Quia. Recte accepto ferat seruo. qz. ff. ⁊c. Jo.

m ¶ Iurisgētiū. a pposita bonē: vel ꝑpter pactū qō in se cōtinet. Jo.

n ¶ Et iō. nō est bonū. Iō qz idē est si esset de solo iure ciuili. ⁊ facit insti. q. mo. tol. obli. §. ⁊ greco.

o ¶ Ars. facit insti. q. mo. tol. ob. §. sicut aūt. ⁊ de lib. leg. nō solū. in prin. ⁊. ff. pluribus.

p ¶ Sed ⁊ si nō numerata pecunia. Quomodo. i. simile. dinoditur eñ obligatio iter coheredes: ⁊ par⁹ vni ex heredibus competens accepto ferri potest. vt. ff. de verbo. obli. l. j. §. idēq;. item facit. ff. titu. j. l. si stipulatus fuit. §. qui decem.

¶ Species acgrēdi.

¶ Casus. Habeo vsumfru. in sticho seruo. iste seruus pōt me libera re a creditore meo: accēptum rogando: qz potest mibi acquirere. ⁊ liberare a debito est species acqrēdi. Jdē in seruo q mi bi bona fide seruit. Item si seruus tu⁹ mibi aliqd promittat: et ego ei acceptum tulero: ipse liberabitur. ⁊ dñs ei⁹ ab actionibus pretoriis/ quibus pro seruo tenebatur sicut est actio de peculio. de in rem vso ⁊c. Si seru⁹. Titius mortuus est: cuius hereditas nondum est adita. erat autem in eadem hereditate seruus stichus qui ante aditam hereditatem acceptum rogauit aliqua debitatitij dñi sui quōdam tam hereditatem acceptum rogauit aliqua debitatitij dñi sui quōdam queritur an hereditas per hanc acceptilationem liberetur. Rñ. qz sic. Item dñs est apud hostes: seruus eius potest eum liberare acceptus rogando a creditore ib⁹ suis: ⁊ liberabitur dñs cum reuersus fuerit ab hostibus iure postliminij: quia etiam dño qui est apud hostes seruus stipulari potest. lex seq. plana est. Fran. accur.

q ¶ Obligatione. ciuili.

r ¶ Potest. vt. ff. de vsufru. sed sicuti. ⁊ de pac. l. si debitor. ⁊ de solu. l. si debitor sit.

s ¶ Idem fiet. vt ⁊. ff. de vsu ⁊ ha. l. per seruum. in prin.

t ¶ Sed ⁊ si seruo. alieno.

v ¶ Promisit. ex causa peculiari.

x ¶ Actiones. vt ⁊. ff. l. an inutilis. §. fi.

y ¶ Dicendum est. videtur facta quasi in ciuitate sit is cuius seruus

UNIVERSIDAD DE HUELVA

sit cum contra eum ex postfacto in ciuitate esse credatur.
a ¶ Seruus potest.ꝛ valet si redit domin⁹.vt.ff.de stip.ser.l.si seruꝰ cõmunis.§.seruus.
b ¶ Quod in diem, incertum.ne sit contra.ff.de nouatio.si stichum.§.
c ¶ Extiterit.vt simul cõmittantur tollat.vt.ff.de nouat.si stichum.§.si quis ita.ꝛ facit.ff.de sol.l.sub conditione.ꝛ de iure do. l.licet.in prin.

¶ Per iusiurãdũ. ¶ Casus. Cũ serui manumittunt imponũt eis opẽ certe qua tenãt se prestaturos ipsis pẽ dominis suis.q̃rit vtrũ tales opere possint accepto ferri: Rñ.q̃ sic.§.seq.plenius est. ¶ Illud certũ é. Tu promisisti mihi fundũ. ego tibi accepto tuli viã/ vel vsufru.certe talis acceptilatio nõ valet.nã q̃ acceptũ fert aliq̃d dz totũ vel partẽ eiꝰ acceptum ferre.vsufructus autẽ vel via nõ sunt partes fundi.ꝛ ponit exemplũ:vt si q̃s domũ stipulet.ꝛ accepto ferat cemẽta vel fenestras. nã talis acceptilatio non valet. Jn.§.seq.gl.ponit casum. ¶ Si ts q̃ hoiez. Dpromisisti mihi hoiem in gñe.ego tibi stichũ accepto tuli.vtrũ talis acceptilatio aliq̃d operetur: Rñ.q̃ sic.q̃ tollit totaz obligationẽ. et est ratio. q̃ si in gñe tibi promisi hoc minẽ poterã illũ stichum tibi soluendo liberari.

¶ Cum qui fundũ. Stipulat⁹ sum a te fundũ.tu promisisti etiam te mihi in hac promissiõe doli cõmissurũ.q̃rit vtrũ possim tibi accepto ferre doluꝫ cõprehẽsum in hac clausula: Rñ.q̃ nõ.si nõdũ sit cõmissus.si vo cõmissus iã sit tũc possum tibi acceptũ ferre.§.seq.plan⁹ est.

¶ Et si fideiussori. Mutuum tibi.ꝛ.ꝛ nõ sum stipulatus ea mihi reddi: sic tu es mihi reobligat⁹. dedisti fideiussores mihi pro his.ꝛ.hinc fideiussori acceptũ tuli.querit vtrũ tu liberatus sis per hanc acceptilationẽ? Rñ.q̃ sic. ¶ Si legator. Titius faciens testamẽtũ reliquit mihi fundũ sempronianũ sub ꝯditione si imperator in italiam veherit.heres titij dedit fideiussorem pro his legatis soluẽdis.ego accepto tuli hunc fideiuꝫ.querit vtrũ heres titij liberet a prestatiõe legati sibi tus? Rñ.q̃ nõ.imo tenebit illud soluere condi.existente.ꝛ est spe ciale in legatis.alꝫ cõtra.vt.ff.§.pri. ¶ Qui ita stipulatur. Eramus simul tu.ꝛ ego.dixi tibi.Rogo te crede titio amico meo centũ ego fideiubeo pro eo.postea statim anteq̃ pecunia numeraret⁹ titio acceptũ tuli tibi si postea titio crediderim.querit an ipse teneatur? Rñ.q̃ sic.nã licet ipse fideiuꝫ nõ ante liberatur aut obligatur q̃ reo creditum sit.reus tñ nõ potest petiri vel antiquiore obligatione liberari q̃ sit eiꝰ obligatio. Duo.§.seq.plani sunt cũ.l.seq.Fran.accur.

d ¶ Obligationem.que verbis fit non dico stipulatoris:q̃ tunc nõ esset dubium:lz insiur andum intercedat.
e ¶ Verius est.nam ꝛ hec obligatio quodãmodo verbis est.ꝛ facit.ff.de ope.libe.l.vt iuris.Accursius.
f ¶ Partis fundi.quia recipit diuisionem.vt.ff.de vsufruc.l.v.sed prediales seruitutes non:vt hic.ꝛ.ff.de verb.oblig.l.§.ij.ꝛ ad leg.fal.l.§.si vsufru.Accursius.
g ¶ Si tamen viam.que ꝛ ipsa diuisionem non recipit.vt ꝛ.ff.de verbo. oblig.l.stipulationes non di.
h ¶ Momenti.ff.si ferui.ven.loci.§.ij.ff.Sol.aliud est a prin.constitue re separatim:aliud post constitutionem separare.sic ꝛ eodẽ modo solui tur aliud ff.de seruit.rusti.pdio.qui scita.in prin.ꝛ.§.qui viam.
i ¶ Partes nõ sunt.imo vsufru.est pars fundi.vt.ff.de vb.ob.q vsumfructũ.ꝛ de fideiuf.l.si a reo.§.si reo.que est ff. Solu.hic in obligatione erat causa:ita qui non potest separari a proprietate: sed in contrarijs de forma ali loquitur.

vsum accepto tulerit: siquidem sic tulerit acceptum quasi ex vsu debito[m] liberatio nõ continget[n]: si vero quasi ex vsufructu cuꝫ possit vsus sine fructu constitui dicendum est acceptilationem valere[o].

¶ Si is qui hominem stipulatus est stichum accepto tulerit. Julia. libro quarto digesto.scripsit acceptilationem aliquid egisse:tuliſſe q̃ totam[p] obligationem. quod enim stipulatoze inuito[q] promissor soluere potest:id et acceptolatum liberationem parit. ¶ Cum qui fundũ stipulatus est non posse de dolo molo[r] clausulam accepto ferre[s] cõstat:non enim in partem debiti id cõstitit[t]:et aliud est quod debetur:et aliud quod accepto fertur[v].

¶ Si acceptilatio non valet in expresso non valet in tacito.b.d.Bar.

¶ Si stichum aut decem sub cõditione stipulatus stichum acceptum fecerit: et pendente conditione stichus decesserit/decem in obligatione manebunt[x]: perinde ac si ea acceptilatio interposita non fuisset.

¶ Acceptilatio interposita super obligatione per consequẽtiam tollit obligationez alio modo contractam.Bar.

¶ Si fideiussori[y] accepto fuerit latum cum reus rc non verbis fuisset obligatus: an reus quoq̃ liberetur:ꝛ hoc iure vtimur:vt liceat reus non sit verbis obligatus tamen acceptilatione per fideiussorem liberetur[z].

¶ Acceptilatio facta fideiussori pendente conditione cuius existentia non fingit quem retro obligatum non prodest principali.hoc dicit Bart.

k ¶ Dictam.i.cenaculuz. vt.ff.de extra.cri.l.faccularij.§.item qui dicta.
l ¶ Si quis vsumfructuz stipulatus. id est in quo inest vsus.
m ¶ Debito.i.seruitute vsus.debetur enim vsus vt cõmoditas non vt seruitus constituto vsufruc.ꝛ facit.ff.§.qui.mo.vsufruc. amit.is qui vsufru.
n ¶ Non cõtinget.scilicet in aliquo.
o ¶ Valere.sic argumentatur.pot ꝙ titui vsus separatim: ergo etiã remitti separatim. videf ergo q̃ remaneat fructus sine vsu.qõ nõ pot esse.vt.ff. de vsu.ꝛ ha.p seruũ.§.j. ibi:ꝛ fructꝰ qdẽ ꝛc.ꝛ ibi: deniq̃ si titio ꝛc.ꝛ ibi:sed ꝛ si vsufructus ꝛc.q̃ est ff. Solu.nõ pot dici q̃si hic tollat fructus vsufru. vel dic vsufruc.sine seruitute vsus remanẽat:sed nõ sine cõmoditate:lz ibi sic notẽt qdã:q̃ hic nõ erat missi seruit⁹ vsufru.sed potes dicere q̃ valet hec remissio et tu ꝓprietariꝰ iã possis aliq̃ dare vsũ.ꝛ ego habeo cõmoditate vsus cum fructu si supereſt aliqd:alꝫ nõ.vt in eo.tit.l. fundi.ꝛ de vsufru.l.si aliꝙ.
p ¶ Totam.ff.de pac.l.si vnus.§.sed si generali. ff. Solu.hic ꝛ totũ remitia uit obligationi.§.nõ fecit eñ pactũ de nõ petendo stichũ tñ:lz aliũ petere debeb at:vl forte aliud in pacto:aliud in accepti latiõe dicẽdũ est.vel hic erat electio promissoris. ibi:stipulatoris. Jtẽ fm Jr.aliter in fuo legato i gñe q̃ casu si pamphilus repudiaſ nihil obest. vt ff.de op.leg.l.hominem.

q ¶ Jnuito.ad hoc facit.ff.si cer.pe.l.ij.§.j.Accursius.
r ¶ De dolo malo.sine fuit expressa in pmittẽdo clausula doli sine non: nõ potest accepto ferri ante doluꝫ cõmissum: q̃ nihil pro dolo debetur: vt hic dicit.ff. si tam erat cõmissus remitti pot.vt.ff.de pac.l.si vn⁹. §.illud.ꝛ.§.pacta ne tur pem.sed videtur etiã pro futuro valere ꝛ ex ea re cõmitti.vt arg.ff.e.l.q̃ in diem.sed hoc effet contra bonos mores expectare.vt.d.l.de pac.ꝛ.ff.de poſi.l.i.§.si cõuenit. Item dolo cõmisso fieri pot acceptilatio etiã si nõ fuerit stipulatus expresse doluꝫ malum abesse.q̃ ex pmissione fundi.ꝛ ita verbis tenetur ad nõ cõmittendum dolum malũ. vt arg.ff.e.l.ij.in prin.
s ¶ Accepto ferre.nihil est ex ea re detur ante dolum cõmissum.
t ¶ Constitit.seꝛ dolꝰ clausula.
v ¶ Fertur.vnde nõ valet.vt.ff.eo.l.pluribus.in fi.
x ¶ Manebit.ff.de pac.l.si vnꝰ.§.sed si stipulatus.ff.sed nõ est ꝓtra:q̃ vbi acceptilatio est in vno facto ꝛ tenet tota facta tollit obligatio:vt ibi. q̃ fuit pura stipulatio.lz alternatiua:hic aũt nõ tenuit re perẽpta pẽdente.vnde cũ in ea nõ tenuit nec in altera:que iam inerat tacite valet. vt arg.ff.de seruit.rusti.prædi.l.item.§.qui habet.
y ¶ Et si fideiussori.efficaciter obligato vel nõ.vt.ff.ad velleia.l.Quis.§. marcellus.ꝛ.§.si mulier.Alꝫ.
z ¶ Liberet.hic est ff.ff.ꝛ.an inutilis.§.accepto. Solu.ꝙsequit reus per aliud q̃ per se nõ pot.arg.ff.q̃ res pig.obli.pot.aristo.vl nõ per acceptilationẽ:sed per ꝙsequẽtia vel ꝑ exceptionẽ. Jtẽ ff.j.pri.§.fi legator.

Solu.vt

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Solu. vt ibi. Item ff. j. c. ℌ. qui ita. sed ibi apparet sol. in fi. Itē facit. ff. mãda. l. inter causas. ℌ. si to. c. l. idēq;. ℌ. si. c. l. si vo nō remunerādi. in prin. c. de transac. l. post rem. ℌ. j.

a ¶ Si legatorum. sciłs nomine.

h ¶ Debebunt. a reo: ergo p acceptulationē factā fideiussori/nō potrigit liberatio ad reū. z sic ē. ff. ℌ. pri. ℌ. So. h. i psona fi dei ussoris tñ. z sic psona lis: ibi in rē facta fuit acceptilatio fm. B. et Jr. vel pone h casus. vt. ff. de fideiuss. l. pe. Vel dic spāle in legato ꝯditionali in q̄ casu interim legatari⁹ nō est creditor: sic nec alt⁹ debitor. vt. ff. de ac. c. ob. Lias cui. z sic nō pōt accepto ferri etiā i rē vtroq; p ficiat. vt ar. ff. pri. ℌ. ipse tñ fideiussor z obligabit et liberabit eodē tpe. vt ibi dices siue i psonā siue in rē fuit fcta: z cisdē modus solue aliud. ff. ff. mãdati. idēq;. ℌ. fi. c. l. si vo nō remunerādi. in princ. Itē ff. buic z sequentibus. ℌ. j. c. si ex plurib⁹. ℌ. fi. Sol. vt ibi.

c ¶ Condītio ne. siue legatarij⁹ eū remunerare voluerit. siue als donatur⁹ erat: ad qō facit. ff. mandati. l. idēq;. in fi. Accursius.

d ¶ Quandocunq;. Als q̄nq;. als q̄ciq;. Acc.

e ¶ Ei. ff. titio.

f ¶ Reo. rūc ēm obligat. z liberat: vt h. c. ff. de noua. l. si stichū. ℌ. si q̄s ita.

g ¶ Possunt ēm. vt. ff. de noua. l. nouare. ℌ. pupil.

b ¶ Dis. etiā pupilli vel dñi nōle acceptibus nisi speciale mãdatū pcura tor habet a nō. vt. ff. c. l. per pcuratorem.

i ¶ Liberetur. vt. ff. ti. j. l. si debitor tuus.

k ¶ Et pluribus reis. scz quisunt socij.

l ¶ In solidum. vt. ff. de pact. si vn⁹. j. rñ. ff. Sol. alind i acceptilatiõe ꝯ in pacto. arg. ff. de liberal. si q̄s reū. ℌ. fi. c. j. pri. rñ. et facit. ff. de duob⁹ reis. Lcū duo. z de inoffi. test. l. nihil. ℌ. fi. c. de noua. l. si rē. ff. si duo. z cit idē econtra. vt vno debitore liberato alter liberet si socij sunt in vtroq; casu. Ac.

m ¶ Dubitat. Vtrum est. 1. nisi id vere debetur quod ꝛc.

n ¶ Verbis. acceptilatoris.

o ¶ Verba. obligatoria.

p ¶ Persolui. i. dissolui q̄ ꝛc. vt. ff. de. c. an inutilis. ℌ. acceptū. Accursius.

¶ Si legator⁹ sub ꝯditione relictorum fideiussori dato acceptilatū fit: legata debebūtur[b] postea conditione[c] eorū existente. ¶ Qui ita stipulatur a fideiussore q̄ titio crediderō fide tua esse iubes: deinde ante q̄ crediderit acceptū fecit fideiuss. reus nō liberabitur: sed quandocunq; [d] ei[e] creditum fuerit/tenetur. nam z si fideiuss. nō ante liberatum esse credimus q̄ cum fuerit creditum reo[f]: non tamen reus antiquiore acceptilatione q̄ obligatio eius est/liberari potuit. ¶ Tutor et curator furiosi vel pdigi acceptum ferre non potuit: nec pcurator quidem potest facere acceptum: sed hi omnes debent nouare. possunt cñ[g] et sic accepto facere: nec his[h] quidem accepto fieri potest: sed nouatiõe facta poterunt liberari per acceptilationem: nam z in absentiũ persona hoc remedio vti solemus cũ stipulamur ab aliquo id nouandi causa q̄ absens nobis debet: z ita accepto liberamus cum a quo stipulati sumus: et ita fiet vt absens nouatione presens acceptilatione liberetur[i]. ¶ Ceres quoq; z liberare et liberari accepto potest et honorarij successores. ¶ Ex pluribus reis[k] stipulandi fi vnus acceptum fecerit liberatio continuit in solidum[l].

¶ Sin acceptilatione venit aliud q̄ sit in obligatione non valet. b. d. Bar.

Paulus. Lex. xiiij.

Si consentiat acceptilatio cum obligatione. et nisi verum est[m] quod in acceptilatione demonstratur: imperfecta est liberatio: quia verbis[n] verba[o] cedemum persolui[p] possunt que inter se congruunt.

¶ Adictio vltra debitum acceptilationem non vitiat. b. d. Bar.

Pomponius. Lex. xv.

Si is qui stichum expromisit ita interroget q̄ stichum promisi stichum / et pamphilum in personam hic in rem acceptilationem factam intellige. vel vt ibi. et facit. C. de diuer. re. l. j.

t ¶ Solutisse. solutione vnius ceteri liberantur. vt. ff. de libe. leg. non solum. ℌ. j. Accursius.

v ¶ Et iudicatus. vt. ff. c. z per iusiuran. ℌ. si legatarius. z. ℌ. qui ita. contra. Sol. hic etiã añ sententiã erat obligat⁹? z sic nō cõdemnat⁹: ibi nō. Vel dic q̄ h fuit fideiussor iudicati. i. condēnati bois: ibi nō. prima placet. z facit. ff. de lega. j. non quocũq;. ℌ. qui gaium.

x ¶ Ui hominē. Dicas homines cers tum et quod subjcit aut decem dic nō simul? z cet sic est diuisiõ legis non bois. z sic vera sunt q̄ sequuntur. vt. v. obligatio tis tollaf. in. v. obligatio et parte stichi acceptolata tollaf. p ea pte obligatio. ad q̄ est. ff. ti. j. si stipulat⁹. ℌ. qui decē. et fin hoc mihi est cõtra. si autem diceres hoiem in genere. primũm partē stichi acceptolatā: tunc nō liberaris etiã in parte nec plus operet acceptilatio q̄ solutio. vt. ff. l. si stipulatus. que est ꝛtra. Sz contra dicere posses q̄ ꝛ partes petere possit/non tamẽ sequitur q̄ in parte liberetur. Item si diceres q̄ esset alternatiua stipulatio: tũc esset cõtra. ff. de condi. inde. si non fotem. ℌ. fi. sed solue vt ibi. et facit. ff. de rescin. vẽ. l. proculus. Additio Dic q̄ aliud i solutione vt in contrarijs: aliud in acceptilatione: vt hic. z ratio est q̄ solutio partis non parit liberationem. nec si soluere tur pars in alia re sequeretur inconueniens q̄ ponit fin. l. in executione. ℌ. p parte. ff. de vbo. obli. q̄ inconueniens nõ pōt habere locũ q̄n q̄s liberat per acceptilationẽ: vt hic. idẽ in eo qui a patre absoluitur per sententiam. vt. l. j. ℌ. si tamẽ bominem. ff. de verbo. obliga. Bar. hic.

y ¶ Peremit. q̄tũ ad fe: q̄ nō potest ampl⁹ pete re boiem: aut decem: sicut poterat prius: sed nō q̄ntum ad reum q̄n post sit soluere decẽ adhuc et sic decem vel hominẽ integrum. Fin Bog.

¶ Aut partem. ff. de separtem hominis quam stipulatus est acceptam fecit Accursius.

¶ Casus. Lõtrari cũ titio multis vicibus. ita q̄ mihi te

¶ Casus. Titius meuius z seius. pmiserunt mihi centũ aut eos: ego acceptũ fero. certe alij etiã liberãtur nõ ex rõne q̄ tipsis etiã sit acceptolatum: sed quia ille cui acceptum tuli. videtur mihi soluisse pro se z pro alijs. l. seq. plana est. Fran.

s ¶ Liberatur. immo cõtra. vt. ff. de verb. obli. l. ij. ℌ. si tamen. Solu. ibi

¶ Casus. Ego pluribus cautis. ego possum ei accepto ferre ex vno contractu. aliis exceptis. vel ex ofbus si volo. z vna acceptilatione oẽs contractus aliis exceptis. vel ex ofbus si volo. z vna acceptilationis oẽs contractus possunt tolli. ff. seq. ponit verba z formã acceptilationis quam formã seruare tutũ est: quare non indiget casus positione. Fran. accur. formã seruare tutũ est: quare non indiget casus positione. Fran. accur.

a ¶ Certis. vbi dandũ incertis vbi faciendũ cõtinetur in stipulatione.

b ¶ Fieri potest. ad quod. ff. c. l. pluribus. z. ff. ti. j. si ex pluribus.

c ¶ Actio. in personam.

d ¶ Petitio. in rem.

e ¶ Persecutio est. i. fideicõmiſ.

f ¶ Stipulatus est. De prima persona trãsit ad tertiam. sic. C. de in ius vocan. l. finali.

a ¶ Quod numerius. hic finitur stip. aquilia. et incipit acceptilatio. sed qualiter nouatur reiven. respon. stipulabor precium rei. vnde quedam venditio intelligitur interuenire z solum precium deberi.

SJ acceptolatum. ¶ Casus. Mutuaui tibi. c. z fuma a te stipulatus ea mihi reddi: sic ea mihi obligatus re acceptum tibi fero. certe tu non liberaris ipso iure. sed tñ si petā a te illa cētū tu poteris mihi opponere exceptionem doli mali vel pacti cōuēti. ¶ Inter. J. §. ponit differētiam inter ista duo genera liberationū. vnū est q vocat apocha. qd sit. vide in glo. aliud est acceptilatio. et est differentia inter ista duo. nā per acceptilationē debitor liberatur. etiā si pecuniā nō soluat. per apocha vo non mihi pecuniam soluat.

† Doct. hic magne bart. vicit istum ter. sing. ad hoc. ¶ Sed exceptione. per hoc apparet q non iure acceptilationis: sed pacti. vt. §. de resciu. vend. l. cum emptor.

b ¶ Potest. distinguitur ergo quare acceptilatio deficiat. Jo. vt no. §. eo. an inutilis. in prin. et. §. de pac. si vinus. §. pe.

c ¶ Apocham. sit enim apocha vt ec ea solutio .pbetur qua cōstetur ere ditor sibi solutū et datur debitori: sed antipocha est contra. vt. C. de fide instru. i. plures.

SJ accepto fuerit. ¶ Casus. Conuenit te in iudicio. tuus procurator satisfecit iudicatum solui. quę satisfactia in se continet. Primo vt soluatur iudicatū. Secūdo vt dolus absit. Tertio vt defendat res. ego accepto fero tibi clausulā ob rem iudicatā. certe alie due clausule sunt etiam sublate. Fran.

e ¶ Si accepto. qō verbū sonat. scz soluere condēnationem.

f ¶ Stipulationis. scz de dolo z de defensione. Jr. vt. J. iudi. fol. l. iudicatum solui. Accursius.

SJ sub conditione. ¶ Casus. Titius testamento suo legauit mihi fundum sub conditione. si nauis ex asia venerit. ego hoc legatum stipulatus sum pure mihi dare animo nouandi. postea ante conditionis euentum acceptum fero heredi stipulationem. si post conditio exterit non possum petere legatum: neq; ex testamento/neq; ex stipulatione. Ex testamento non. quia actio quam habebat est sublata per stipulationem quam interposui animo nouandi ex stipulatione: q; sublata est per acceptilationem: z sic nullo iure possum petere legatū vbiq; oppositus obiectus. l. seq. plana est. Fran.

g ¶ Datum. ad est relictum.

h ¶ Nouādi causa. amphibologia. nam vel legatum purum et stipulatio conditionalis. vel contra legatum conditionale stipulatio pura. vt. §. de noua. quotiens. in princ. z. §. J. vt et illa: verum est canem comedere panem.

i SEruus. Facere potest. quod nō debetur nisi primo sibi stipuletur animo nouandi. vt. §. e. z per iuiur. adum. §. tutor.

SJ ego tibi. ¶ Casus. Tu z ego contrarimus inuicem vendendo/emendo/locando/conducēdo. z sic sunt mutue obligationes. ego tibi acceptum fero. certe tu non solus liberaris/sed etiam ego liberor: hoc verum est si nondum res interuenit: aut ab altera parte tantum res interuenit. Fran.

k ¶ Per acceptilationem. non natura acceptilationis/sed conuentionis. vt. §. de rescindē. vendi. l. cum emptor. z sic non obst. §. eo. an inutilis. §. acceptum. Item contra huic. l. §. de pact. l. si conuenerit. Sol. hic er at res integra: ibi non. vel vt ibi. Et eodem modo solu. aliud contra §. loca. l. si tibi habitationem. Item nec contra. §. de contraben. empti. rius negidius aulo augerio. pmisit spopondit: eid habes ne accepti: numerius negidius aulū augerii roga uit: aulus augerius numerio negidio acceptum fecit.

Ulpianus. Lex. xix.

SJ acceptolatū fuerit ei qui nō verbis sed re obligatus est: nō liberabit qdē: sz exceptiōe doli mali vel pacti cōuenti se tueri potest. ¶ Inter acceptilationem z apochā hoc interest/q; acceptilatione oīmodo liberatio cōtingit: sz pecunia soluta nō sit apocha nō alīs q; si pecunia soluta sit.

Idem. Lex. xx.

SJ accepto fuerit lata ob rē iudicatam clausula marcellus ait: ceteras partes stipulationis cuanuisse: ppter hoc eniz tñ interponit vt res iudicari possit.

Ulpianus. Lex. xxi.

SJ sub conditione legatum mihi datū nouandi causa stipulatus sum: z ante existentem conditionē acceptū fecero: nerua filius ait: etiā si cōditio extiterit: neq; ex testō cōpetitura actionez q; nouatio facta sit: neq; ex stipulatu que acceptilatione soluta sit.

Gaius. Lex. xxii.

SEruus nec iussu domini acceptum facere potest.

¶ Resoluta vna parte cōtractus: totus contractus soluitur. h. d. Bar.

Labolenus. Lex. xxiii.

SJ ego tibi acceptū feci: nihilomagis ego a te liberatus sum: paulus rñ. immo cum locatio/conductio/emptio/venditio/conuentione facta est: et nondum res interessit vtriq; per acceptilationē (tamen si ab alterutra parte dūtaxat interessit) omnes liberātur obligatione.

¶ De pretoriis stipulationibus. Titulus. v.

¶ Wecler diuiditur in quattuor partes. ¶ Primo ponit diuisionem stipulationum. Secundo qualibet partē diuisionis. Tertio dicit qualiter debent interponi. Quarto ad cuius iurisditionem spectat cognitio super eis. secunda ibi: iudiciales. tertia ibi: stipulationū. quarta ibi: q; si fit. h. d. Bar.

Ulpianus. Lex. j.

DRetoriarū stipulationum tres videntur esse species: iudiciales / cautionales / communes.

§ Judiciales stipulatio pretoria est illa que interponitur propter sententiam vt rata sit z sortiatur effectum. cōmunis vero est illa que interponitur propter processum et instantiam vt. pce dat z ad sententiā perueniatur: z sic habet cōmunem cum iudiciali: quia nisi. pcessus expediretur ad sententiam nō peruenire tur. cautionalis vo est illa que propter sententiam interponitur: nec ppter processum/sed ppter aliam causam equitatis. h. d. ¶ Dau.

¶ Judiciales. eas dicimus q; propter iudicium interponunt vt ratum fiat iudicatū solui: z ex operis noui nunciatione. ¶ Cautionales autē sunt que instar actionis habent: z vt sit nouatio interuenit vt de legati stipulatione et de tutela: z ratam rem habere: et de damni infecti. ¶ Communes sunt

Diuisio Fran. ac.

l ¶ Pretoriarū. In eo q; hic pretoria. vt genus z in iudicialis ponitur vt species est. z ita. instit. de di. stip. in prin. z. §. de verb. obli. stipulationis. nā in illis. ll. z pretoria z iudicialis sunt species oppositę z coequeue. z eodem modo ponit cōis vt species coequeua ad pretoriā hic aūt vt sub gñe. Sol. pretoria stipula. ōz duobus modis. z iudicialis duobus modis. z cōis similiter duobus modis. Ecce pretoria stricte ōz q; a pretore mortuo inuēta p officiū iudicis vi uētis interponit additi ob h ipm. z ita ibi. Scōo ōt pretoria ols illa q; ab initio etiā exigit: siue sit pretoria imūtione: siue ciuilis: siue quocūq; modo imūta er eo scz q; pretor approbat. arg. j. de verb. sig. l. lege. z in hoc sensu cōprehendit pretorias iudiciales. z cōes. z oēs preter cōuentionales: z ita hoc titu. accipitur. Judicialis etiam accipitur duobus modis: vno illa in qua nō aditur iudex ob hoc ipsum. z ita ibi. z dicitur a iudi. quia offi. iudicis. interponitur aditi ob aliam causam: z exinde incipit posse peti: vt ibi. hic autē illa tñ que in iudicio fit vt sit tractum iudicium. i. sententia: vt in exemplis hic subiicit. z oz hec a iudicio: et ideo quidam habent in littera iudicionales. ibi iudiciales. Cōmunis stipulatio dicit duobus modis. ¶ Primo tam pretoria q; iudicialis. quia aliq; aditur iudex ob hoc ipsum vt interponatur. aliquādo incidenter petitur. z ita ibi. Scōo dicit cōis scz tam iudicialis q; cautionalis q; partim sententiā partim aliā iustā causam respicit vt de re defendēda. z in dicio fisti. vt z. J. §. cōes. vel aliter vt ibi dices. que aūt sit cautionalis statim dices. sisr ergo patet ex predictis nō esse mirū si ibi quattuor hic tres species fecit stipulationum.

† Conco. glo. rub. ex tra de iudi. referet z seq. no. guil. de cugn. in. l. j. nūc. v. z ibi not. in apostil. ad tit. in ver. iudicialis accipit multis modis. C. de sacrosanc. ec.

m ¶ Judiciales. als iudiciales. als iudicionales.

n ¶ Cautionales. als conuentionales. z als cautionales.

o ¶ Propter iudicium. i. sententiam. † vt et pareatur ei: vt sic differat a cōmuni: z ita comprehendit tantum quod sonat verbum: ad quod est j. iudi. solui. l. iudicatum solui.

p ¶ Ratum. scz iudicium.

q ¶ Ex operis noui nunciatione. cum caueatur de opere demoliendo si apparuerit. id est si iudicatum fuerit iniuste edificatum. vt. §. de operis noui nuncia. l. stipulatio. §. habet. z. §. sine autem. z ita per hanc stipulationem stabat firma sententia.

r ¶ Cautionales. als conuentionales: sed non est bona littera. vt patet per exempla

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Cautionalis stipulatio que sit.

per exempla que supponit. alis cautionales: ⁊ hec bona. ⁊ dicuntur cautionales que nō interponūtur ratione alicuius sententie vt sit firma in quo differt a iudicialis: nec ratione instātie alicuius cause vt differat a cō mani: sed ob aliā causam interponūtur vt patet in exemplis hic subiectis. Et no. tria. ¶Primo q hic attribuitur speciei nomen generis. nam omnis stipulatio generaliter est cautionalis. vt. ſ. §. pri. sed hic stricte pro specie vt alis adoptione nō: vt et. ff. de ado. l. ij. Secūdo not. q ille cautionales bñt instar actionis: vt h. t. ff. de ac. ⁊ ob. l. actionis vbo. q. sic ſ p actiones agimus/ vt qd nobis detur vel fiat etiā ab inuitis/ita petim⁹ vt stipulationes ille prestētur nobis etiam ab inuitis. fallit tñ in vna instāti ſcz in cautione de rato q nō habet instar actiōis: nec etiā ab inuitis eā exigimus precise/licet cautione q̄nq; inuitus prestet. ſ. si vult agere. vt. ff. de pcur. inuit⁹. §. pena. Ergo dicit: vt delegati ⁊c. ponit exempla ad id qō diximus in tercedit ad qō oīno concumit. Item ⁊ exempla q ad instar actionis habent ſcz alia nō illa de rato. Tertio not. q nouatio intercedat et pōt dici q aliqd nouū addit nata re primi negocij vt diximus i nouatione que fit stipulationes que fiunt iudicio sistendi causa[a]. Et sciendum est oēs stipulationes natura sui cautionales[b] esse. hoc cīn agitur in stipulationibus vt quis cautior sit ⁊ securior interposita[c] stipulatione.

§ Stipulationes pretorie regulariter requirunt fideiussores/et sic sunt satisdationes. fallit in tribus casibus qui hic cōtinentur vſq; ad. §. quod si sit. h. t. ¶Dau.

¶ Stipulationū istarū pretoriarum quedā sunt que satisdationē exigunt quedā nudā repromissionem: ſcd perpauce sunt que nudā repromissionē habent: qbus enumeratis apparebit[d] ceteras non esse repromissiones ſcd satisdationes. ¶Stipulatio itaq; operis noui nunciatione alias satisdationez alias repromissionē habet: ex qua operis noui nunciatiōe satisdari oportcat: ⁊ qūadmodum satisde tur videamus: nāq; de eo opere quod in priuato[e] factum erit satisdari de eo quod in publico repromitti[f] oportet: ſcd et bi quidem q suo nomine caueri[g] repromittūt qui alieno satisdant[h]. Item ex causa dāni infecti iterdū repromittit: interdum satisdatur. nā ſi qd in flumine publico fiat satisdat[i] de eo dius[j] autē repromittitur[k]. ¶Stipulatio duple[l] repromissio est nisi conuenerit vt satisdetur[m].

§ Quando vertitur dubium an stipulatio pretoria sit de necessitate prestāda causa est summaria ⁊ pertinet ad pretorē viuū hoc discernere. ¶Dau. de ca.

¶ Si sit aliqua cōtrouersia: vt puta si dicatur per calūniam desiderari vt stipulatio interponatur ipse pretor[n] debet super ea re sum matim cognoscere ⁊ cautum iubere aut denegare: ſcd et ſi quid vel addi[o]/vel detrahi/vel immutari in stipulatione[p] oportcat / pretorie erit iurisditionis.

§ Si pretoria stipulatio cōtinet factum indiuiduum/non diuiditur inter heredes stipulatoris vel promissoris: et transit ad q̄elibet ipsorum actiue et passiue. secus si continet quātitatem certam vel incertam. hoc dicit ¶Dau. de ca.

Lcr. ij.

¶Paulus. ¶Retorie stipulationes aut

nunci. l. nō solū. §. sed si cum iure. sed videt etiā in publico satisdari. vt ff. de no. ope. nun. l. pretor. §. pinde. que est cōtra. Sol. vt ibi.

i ¶ Satisdant. etiam si in publico fiat. ad quod est. ff. qui. ex cau. in pos.

k ¶ Satisdat. in. r. ānis. vt. ff. de dā. infec. l. pfor. §. ō ea. Ss. ff. ff. ripa. nun. l. j. in pn. fol. vt. ff. ſ. f. ca. l.

l ¶ De edib⁹. ſcz publicis vel priuatis que minantur ruinam alicui.

m ¶ Repromittit. ſcz ab bis q̄ pmittit suo nōie. alis satisdat. vt. ff. de dā. infec. l. pfor. in pn. et. l. g bona. in prin. §. j.

n ¶ Stipulatio duple. q̄ fit in vēditione. vt. ff. de edil. edic. l. q̄ ſi nolit. §. qſ assidua. ⁊ ex necessitate. vt. ff. de euic. l. ij.

o Satisdetur. vt ff. de euic. l. ſi dictū. Item dicit: Dēs excipitur cū āte solutū pcū de re mouet⁹ q̄stio: ſed tunc ad satisdandū non agit: ſed miſi satisdet ⁊ preciuz petat excep. repellitur. vt C. de euic. ſi poſt.

p ¶ Ipſe pretor. de duplo vel alia/nam oīm stipulationum est cōe boc. vt ff. vt in poſ. lega. ſi is a q̄ excipit. Azo. miſi q̄ſi fit miſſio et ſcō dicere. m. cā dam. infec. vt. ff. de dā. in l. iuj. §. ſi forte. Sz certe nō querit⁹ vbi ſit satisdandum vel nō: ſed q̄nō est satisdatū an fiat miſſio vl ſit retardāda: q̄ adhuc forte nō timetur dānus de primo: ⁊ facit ad summariā cognitionem qō no. ff. ad exhiben. l. iij. §. sciēdum est. Accurſius.

q ¶ Vel addi. addit ante eam interpositā vt ſi inſſerit pretor caueri cū deberit satisdari vel ecū inſſerit satisdari in vēditione cū debuerit caueri ⁊ mutat cū vt inſſerat obligari pignus ⁊ mutauit in hedicitionē ſolz. vt ff. ſ. l. §. ptorie. vel in tps lōgius. vt. ff. ſ. l. valerianus. ⁊ fm boc addit vel detrahibitur vel mutatur de eo q̄ dicerat pretor. boc em pōt q̄ſi interlocutoria. ✝ vt. ff. de arbi. qualē. in fi. ⁊. ff. de re iudi. l. q̄ inſſit. ſecus in diffinitiua. vt. ff. d. l. q̄ inſſit. Vel dic ei q̄ dicebatur per aliquā partiū. Quid aūt ſi fiat mutatio in aliā formā q̄ pretoriā: Rñ. pōt cōſentiq partiū: nō. ff. eals. vt. ff. ſ. pri. §. ſtipulatio duple. ſi tūc est cōditionalis nō pretoria cum nō fiat ex necessitate. Item q̄ ſi ea⁊ interposita velit pretor immutare: Rñ. nec tūc potest⁹ inuitis ſibentibus etiā ſi velit reducere in formā pretorie cū prius forte nō erat nisi dicatur q̄ per errorem ſit prius interposita. vt. ff. ſi quis cautio. ſed ⁊ ſi quis. §. fi. ⁊ fm boc nō obstat. ff. de verb. obligaſ. l. in cōuentionalibus. vbi dicit nō posse eis addi vel detrahi: q̄ verū est ab alio q̄ a pretore. Item nec a pretore in aliā formā. Item nec etiā in formā pretoriā q̄ſi iam erat interposita nisi voletibus partibus fieret. nec etiā hic dicit q̄ pretor addat vel detrahat: ſed dicit q̄ eſt ſua iurisditio: q̄ intelligo vt ſupra dictum est. Accurſius.

r ¶ In stipulatione. a pretore inuenta. Accurſius.

¶Retorie stipulationes. §¶Casus. Dec lex facit aliam diuiſionem stipulationū pretoriaꝝ: ſcz q̄ quedā continent reſtitutionem rei: quedā cōtinent quātitatē incertā. Reſtitutionē rei cōtinet veluti nouī operis nunciatio q̄a caueturvt opus reſtituatur. i. vt in priſtinū ſtatū redigat⁹ vſq; ibi: Ideoq;. vbi inuuit ex precedentibus q̄ data cautione de opere reſtituendo ſi actor q̄i petijt cautionem de opere reſtituendo moriatur pluribus heredibus relictis: et vnus heredum agat/vt opus reſtituatur et vincat totum opus reſtitui debet. Vel pone ecōtra q̄ ſi reſtituatur et vincat totum opus reſtitui debet. Vel pone ecōtra q̄ ſi pulator decessit vno herede relicto: promiſſor vero de opere reſtituendo decessit pluribus heredibus relictis. ſi heres ſtipulatoris agat contra vnum heredem promiſſoris/et eum vincat totum opus debebit restitui. Nam q̄dū aliquid superest de opere reſtituendo tandiu potest⁹ dici opus non esse reſtitutum vſq; ibi: Incertam quantitatem. vbi dicit aliud membrum diuiſionis sicens q̄ incerte ſtipulationes pretorie sunt: ſtipulatio indicatum ſolui que est incerta ante ſententiam: q̄ igno ramus quid inder ſit iudicaturus. Item damni infecti: quia continet ramus quid inder ſit iudicaturus. Item damni infecti: quia continet interesse quod quaſi ſemper est incertum. Et iſte ſtipulationes cōtinent tes incertū diuiduntr inter heredes. pmiſſoris ⁊ ſtipulatoris vt ⁊ vnus/q̄s teneatur pro parte: licet allegando poſſit dici in contrariū: ſcz q̄ nō nū teneatur pro parte: ſed ſicut ipſe promiſſor teneretur inſolidum/ita ⁊ heredes eius: ſed non est ita. Item in heredibus ſtipulatoris

✝ Limitabis hāc gl. dū vī ſentereq; interlocutoria poſſit mutare niſi haberet vim diffinitiue. vt p. c. quenit. ff. ibi abb. vter q̄. extra de appel. et infra q̄ſtiō. vide Anfrs. de ostia ca. q̄ſi ſallum. §. ſed iurta ſententiam ne ⁊ appel. ✝ ſed iurta ſimilia. ibi no. in apoſtil. ad eum poſt Bald. vadum. ſub eo. ff. extra de ptoba.

UNIVERSIDAD DE NAVARRA

summa rõne fit q̃ si vnus vincat heredes ꝓmissoris teneantur ꝑ partibus. tñ si ꝓmissor indicatũ solui moriat̃ qui cõueniebatur rei vendi. ad fundũ restituendũ: z vnus heredũ suoꝝ possideat totũ fundũ ipse solus conuenietur actione de iudicato soluẽdo sicut et fideiussores eius. hoc verum est si possessor moriatur ante lit. cõtest. si aũt moriatur post litẽ cõtesta. tunc heredes tenentur ꝑ parte ad fundi restitutionẽ: licet vn⁹ totus fundũ possideat. ¶ Ex sequens iuncta glo. plana est. Fran. accur. ¶ Pretorie. potest esse diuisio. tũc ibi: Sicut ꝛc. est exẽplum prime partis. ¶ Do test etiã totũ deuna stipulatione dici. s. de ope. no. nũ. sez si cõtineat hoc vel illud: vt i exẽplo q̃ subij cit. vt. s. de no. ope. nun. stipulatio. ¶. fine aũt. primũ veri⁹ cum de vtroq; per ordinem ponat exẽplum. Accursius.

a ¶ Restitutionem. id est in primũ statum restaurationem.

b ¶ Sicut. restitutionem rei: repete sicut ꝛc. z sic est exemplum prime partis.

c ¶ Vno vincente. de heredibus actoris sup opere destruendo.

d ¶ Vel victo. de heredibus rei. Accursius.

e ¶ Restitui. facit. j. ea. l. ¶. finali.

f ¶ Superest. er opere de struendo. Accursius.

g ¶ Solui. stipulatio iudicatum solui est incerta ratione duar̃ clausularũ: sez de defendendo/z de dolo: sz rõne tertie certa esse videt. vt. j. iudi. sol. l. iudicatũ solui. que est contra. Jn eo q̃ dicit expeditã vel dicetiã ꝑ eo q̃ fonat verbũ est incerta ante sententiam: vt hic. non post: vt ibi. De alijs sequentibus constat q̃ sunt incerte: z dicũtur ꝛtinere incertum: q̃ interesse fine adjuctiur si nõ parueris tenearis ad interesse vel quãti ea res est q̃ q̃nq; cõsueuit poni. vt. j. pri. ¶. z. ¶. si quis cau. l. pe. siue nõ. vt j. eo. l. fi. z. j. tt. iij. l. si procurator. Accursius.

b ¶ In quibus. incertam quantitatem continentibus.

i ¶ Heredem. stipulatoris z promissoris si agitur ex stipulatione.

k ¶ Dici. allegando. fm Azo.

l ¶ Promissoris. qui cum cõueniretur rei vendicatione promisit iudicatum solui. Accursius.

m ¶ Diuersam. vt vnusquisq; teneat insolidũ. z pro hoc. s. de vbo. ob. l. ij. ¶. z sic dicunt quidam hoc q̃uis corrigere z secus sit in heredibus stipulatoris vt subijcit. sic instit. de ercu. tuto. ¶. item qui litteras. sed tu dic fm Joan. z Azo. q̃ aduersatur non corrigit: z sic non mutat quod dixerat pro quo est. ¶. de verbo. obliga. l. eadem. ¶. cato. in fi. z. ¶. seq. et hoc dicat, at in cõtrarium ꝛc. z dic vt. j. vtiuo etiam ꝛc. z ita reincipiat de heredibus stipulatoris loqui ibi: vt vno etiam ꝛc. vt z ibi: at in contrarium ꝛc. vt primi dicebant.

n ¶ Ratione fit. vt diuidatur inter heredes ꝓmissoris. vt. j. sicut ꝛc.

o ¶ Ea res est. ad est ad interesse. Azo. que verba in ipsa stipulatiõe quã dooꝝ inseruntur. Accursius.

p ¶ Ex heredibus ꝓmissoris. sez indicatum solui.

q ¶ Dãnandum. in rei vendi. qua cõuenitur: sed si post condẽnationem nolit restituere potest cõueniri actione ex stipulatu insolidũ: z condẽnabitur pro portione hereditaria. et hoc dicit. j. in fi. fm Joã. et Azo. sic ¶. deposi. si duo. sed z aliud auxilium est: sc̃s manus militaris. vt. ¶. de rei vendi. qui restituere. z dic q̃ hic non erat lis contestata cõtra defunctum: licet stipulatio iudicatum solui fuisset interposita.

r ¶ Inquãtum. interferit quandam questionem z non soluit: quam in ¶. melius posuisset. Accursius.

s ¶ Ipse. sez promissor.

t ¶ Non cõmittatur. z rñ. insolidũ tenentur fideiussores vt z reus principalis. vt instit. de fideiuss. ¶. si plures. heredes autẽ pro parte ls paulus furda aure transiens hanc questionem non soluit. Accursius.

v ¶ Ex parte. Azo. z Bl. hoc vltimũ responsum intelligunt in vẽdicatione fundi. z sic fm eos refert decesserit possessor ante litem contesta. et tunc ille solus heres teneatur rei ven. qui possidet. vt. ¶. ¶. sed z si vnus. possideat: vt hic. z pro eis. ¶. de rei ven. si possessor. in eo q̃ notabiliter dicit ante iudicium. item ꝑ eis q̃ hic dicit: sed si lite contestata ꝛc. vt sic bona sit. dies ratio in eodem: Item vt ait ✣ Azo. ante lit. contest. possessor nõ debuit: sed post lit. ꝛtesta. debet quasi ex cõtractu q̃ debere inter heredes diuiditur. Arg. ¶. de pecu. licet. ¶. idẽ scribit. Item ; ro eis: q̃ si possessor obtulerit possidere: z sic tenetur vtili: z decessit. nam distinguit an ante litem cõtesta. inutili decessit z heredes tenẽtur in factum. an post: z tunc tenentur vtili qua defunctus licet ad eos nulla possessio peruenerit. vt. ¶. de rei vendi. l. cum aũt. q̃ ergo in toto quo ad totum: quia nullus heredum hz: z tñ oñs tenentur vtili: ergo idẽ in parte quo ad partem: vt in nostro casu teneanẽ etiam illi heredes qui non possident. et fm hoc oñs leges que dicũt illũ heredem teneri insolidum qui possidet intelliguntur eo mortuo ante lit. contesta. qui priusteneb atur quales sunt isti. vt. ¶. de rei vẽdi. si possessor. z de vi et vi arma. l. si plures. et. ¶. cõmo. l. sed mihi. ¶. heres. cũ suis cõcor. Alij vt Jo. et Azo. et. Bꝺ. dicũt in primo casu idem sez quando ante litem contestata. decessit possessor vt ille heres qui solus possidet insolidum teneatur: z non alij. sed si decedat post litem contestatam: tunc discordant a predictis. nam dicunt eũ solum teneri et insolidum qui possidet sicut z ante litem contestata. est mortuo. Et q̃ hic in fine dicit in stipulatione iudicatũ soluintelligit sic: ergo fm primos dic dãnandum in rei vendicatione: fm istos dãnãdum in stipulatione iudicatum solui. Et quod dicit: sed si lite ꝛc. dicunt aduersari sic: quia ante litem contestatam mortuo possessore solus heres qui possidet conuenitur rei vendi. vnde z insolidum subaudi: z ille idem ex stipula. iudicatũ solui. tenetur insolidum eadem ratione licet condẽnetur pro parte. vt argu. ¶. deposi. li. duo. sed lite contestata tunc non tenetur qui possidet: nec damnatur in actione ex stipulatu nisi pro parte. et fm, hoc aduersatur ad subauditum. Item pro istis: q̃ si possessor lit. contesta. desijt possidere sine dolo z culpa est absoluendus et econtra si incipit est damnandus. vt. ¶. de rei vendi. sinautem. ¶. j. per q̃ videtur q̃ heres qui est eadem persona cum defuncto qui incipit possidere insolidum teneatur: alij non quasi desierit. Sed huic potest dici q̃ in parte non in totũ est eadem persona: z quo ad alias partes est alia persona. z fm hoc illa. l. sinautem circa cãdem personam loquitur hic circa diuersas quo ad partes: prima placet. Vel posset distingui an facto testatoris vel heredum quinon possident deuenit possessio ad alium: heredẽ: et tunc quia quasi culpa desiinnt h abere suavel defuncti que sua reputatur que venit post lit contesta. vt. ¶. de rei vendi. l. si homo. z tunc omnes tenẽtur rei vendi. an sine facto: z tunc non. vt. d. l. de rei vendi. sinautem. ¶. j. z fm hoc vtiliter tenet heres: q̃ nõ possidet. vt. ¶. de rei ven. l. si culpa. Jn stipulatione autem oẽs concordant. vt ante lit. ꝛtesta. mortuo ꝓmissore insolidum teneatur qui possidet: sed pro parte condemnetur. Alij qui non possident: z teneãtur z condẽnentur pro partibus tñ. at post litem contesta. mortuo. ꝓmissore: z omnes tenentur ex stipulatione pro partibus et condemnentur pro partibus. Accursius.

r ¶ Generaliter. Stipulationibus. sez cũ dicimus esse satisfaciendum. ad quod. j. ti. iij. l. iij. ¶. j. z. ¶. quoꝝ leg. l. j. ¶. pe. z. ¶. de pcu. l. si pcurator. in prin. z. ¶. de dam. infec. l. dãni infecti. ¶. fi. Accursius.

z ¶ Retorie autem. ¶ Casus. Edificabas in fundo meo. ego nuncia ut tibi nouum opus. tu satisfeciditi vsq; ad certum tempus de opere restituẽdo si appareat male edificatum tempus satisfationis est finitum: nunquid teneris mihi iterum satisfacere: Respondetur q̃ sic. quia pretorie stipulationes si non pereunt culpa stipulatoris sepe inter ponuntur. Fran. accur

v ¶ Desijt. mortuo fideiussore dato ab eo reo sine herede. vel cum finitũ esset tempus in quo fideiussio facta est. Azo. z facit. ¶. de oper. no. nun. pretor. ¶. pe. z. de dã. infec. l. si finita. in prin. et. ¶. qui satisfda. cog. l. si ab arbitro. in fi. z. l. de die. ¶. si fideiuss. z. l. quotiens. z. ¶. vt in pos. leg. l. plane. z per has leges patet hic exemplum. Accursius.

✣ Alex. l. j. mulier. ¶. indicant. ¶. de re iud. repetat ista glo. fing. ad hoc q̃ quasi contractus celebratur in iudicio motio in realibus que glo. data est. Bal.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Ro eobus. ¶ Casus. Procurator me⁹ potest mihi acquirere stipulatione pretoria: similiter ⁊ institor. i. factor meus. Fran. accur.

a ¶ Stipulet. i. ipse sibi ⁊ sic est stipulatus ad instar tutoris pupilli ⁊ curatoris furiosi. vt. ff. de. xxii. pecu. l. cū qui. §. si actor. ⁊ sic si ita fiat nō le dñi sibi querit: ſ dño act. mā. cogit cedere. vt. ff. quor. leg. l. i. §. pe.

b ¶ Causa cognita. expone vt. ff. de dam. infect. l. dām. §. ff. Sed regulari ter cōtra. vt. C. per quas pſo. l. i. Fit facit. ff. de ac. emp. l. militarium. §. ſi procurator. ⁊ plene no. inſti. de inuti. ſtip. §. ſi qs alij. et facit. ff. eo. l. ſ. aliter. cuius ſūa cōdr. Accurſius.

c ¶ Heres. vtilis er stipulatu. vt. ff. de pecu. l. ſi procurator. ⁊ l. i. cauſe. in fi. ⁊ qđ cauſe. vtr. l. ſi. i fi.

d ¶ Interpolita. ſcz inſtitutiones ad mercedē vendendas: ⁊ dānū patior. Vel interpolita. i. omiſſa ſeu poſpoſita: q: nihil bz.

e ¶ Remāſurus. alias rem amiſſurus. ⁊ alio remāſurus ſcz vt tenearur ex cō tractu illatorio dñis aliqs vel aliq dño. M.

f ¶ Succurrere. ei dādo vtiles actiones er cōtractu inſtitorio. ⁊ illos cū q bus ꝑtr arerūt inſtitores. vt. ff. de inſti. l. i. ⁊. q.

Ro eobus. ¶ Caſus. Stipulatus ſum de opere domi edō: ⁊ ſi nō deſtruas pena ꝑmittis. certe iſta ſtipulatio preto ria cōmittitur etiā ad pe nam nō tantū ad princi pale. Fran. accur.

g ¶ Aliquid. ſupple conuenit. alſ eſt in tertio.

h ¶ Cōmittitur. aduenie te conditione. Accurſi⁹.

Retorie. ¶ Caſus. Dom⁹ mea impē debat in tua ⁊ tuā mina retur ruinā. tu conuenis me de damno inferēdo tibi fideiuſſorē de dāno reſarciēdo. tu vis me compellere q dem tibi pignora: vel q deponā aurū vel argentū ꝑ ſecuritate tua: querit⁹ vtrū poſſis me ad hoc cōpellere: Rñ. q non. quia ſtipulationes pretorie decidentant perſonas fideiuſſor. Glo. ponit caſum. l. ſeq. Fran. accur.

i ¶ Perſonas. ſupple fideiuſſor: per ſe ⁊c. ꝑ facit. ſ. intu. i. l. nō quaſi. in prin. ⁊ in auſ. de erbibē. §. ſuſpecto. ⁊ qui ſatiſda. cog. l. ij. ſecus ſi conſtituerit ſe ſatiſdaturū. vt. ff. de conſtit. pecu. l. ꝓmiſſor. §. fi.

k ¶ Deo ſc. principali ꝓmiſſore. Accurſius.

l ¶ Satiſdationis fungit. i. cogit fungi: tā pōt ſi vult. vt inſti. de rerū di uiſ. §. vēdite. ⁊. ff. de col. bo. l. i. §. an pignorib⁹. ⁊. ff. quor. leg. l. fi. §. ſi legataria. ⁊ hoc eſt regulare. fallit aūt. ff. eo. l. i. §. ſtipulationum. ſed videſ qñq; accipi pignus ab inuito in pretoria. vt inſti. de ſatiſda. §. ſi vō alius quis. que eſt xtra. Sol. ſpeciale vbi ipſe dñs ꝑ curatorem ſatiſdabat tradr: ideo adquitur hypotheca. Vel nō eſt cōtra: q: hic de pignore dicit q̄ tradr̄etur credit⁹ vel alij vt ſubijcit. ff. de ꝛbo. fig. l. plebs. §. pignus. ⁊ inſti. de act. §. item ſeruiana. Vel tertio aliud eſt pignus ꝑ fideiuſſore dari: vt hic. ad quod reus nō cogit. aliud adigere hypothecam fideiuſſori: vt ibi. quod hic non prohibet: ⁊ ſic in eo caſu conceditur. Accurſius.

m ¶ Aulus notat. eſſe vtr. qđ ſequitur. Et qđ dicit in diem lōgi. i. in diem cōditionis deficientes ſcz ſe reſtituturū beneficiatem ſi cōditio deſecerit. non eſt vtil⁹ pretor beneficium ſuum. i. vt bonor. poſſeſſio tuto data ſit captioſa ſubſtituto. Sed nunqd ſubſtitut⁹ videtur hoc caſu lumnioſe petere. quem alius. i. inſtitutus antecedit interrogatiue. quaſi dicat non fm. R. vel non interrogatiue. ſic iſte inſtitutus poteſt videri ſatis calūniose petere. hoc ſcz ne ſatiſdet quem ſubſtitutus antecedit: id eſt antecedere poteſt: ſcz condītione deficiente. Vel aliter paulus non vult eſſe falſum quod ſequitur. ⁊ quod dicit in diem longi. id eſt ſi ꝑditio eſſet falſum quod ſequitur. ⁊ quod dicit in diem longi. id eſt ſi ꝑditio etiam deficiat. vel deficiat cauere ſc reſtituturum. non eſt vult ⁊c. inſtituto. ⁊ etiā poteſt videri iſte ſubſtitutus ſatis calūniose ⁊c. et leg. ius plane. Vel dic ꝙ ibi agnouit bo. poſ. non ſatiſdat: vt hic. ⁊ dic paulus not. falſum eſſe qđ ſequit: cū eſt pretor decreuit nō vult eſſe captioſus. Si aūt ſimplr̄ per ſe accepiſſet tūc ſatiſdaret. vt. ff. q̄ ſatiſda. cog. inter oēs q̄ eſt

n ¶ Inſtitutus eſt. inſtituti titui beredem ſi mantis veneri et aſiaveſq; ad annum: ⁊ ſi nō veneret ſeium ſubſtituo directo vel per fideicom.

Papinianus. Lex. viij.

Aulus notat[m] qui ſub con ditione inſtitutus eſt[n] agnitā bonorum poſſeſſione cogitur ſubſtituto in diem cauere longiorem. pretor enī beneficium[o] ſuum nemini vult eſſe captioſum: et poteſt videri calumnioſe ſatis petere quem alius antecedit. ¶ Cum ſub contrarijs conditionibus[p] titio et meuio legatum ſit vtriq; cauetur[q]: quia vtriq; ex voluntate defuncti fuerat legatum.

Cenuleius. Lex. ix.

Si pretorijs ſtipulationibus ambigu⁹ ſermo acciderit pretoris erit interpretatio[r] eius etenim mens eſtimanda eſt[s].

¶ In ſtipulationibus pretorijs interitu none perſone nouatio nō preſumitur ipſo iure/ſed ope exceptionis. Bar.

Ulpianus. Lex. x.

Si alterius rei. Si ꝑſes qui ante in triennium[t] cauere[u] iuſſerat: poſtea in longum[v] tēpus cauere preceperit: q: a prima ſtipulatione prorſus diſcedi voluerit[x]: exceptionem prime ſtipulationis obligatis[y] peperciſſe videtur.

¶ In ſtipulationibus que cōmittuntur ad intereſſe propter difficultatem probandi intereſſe vtile eſt apponere penam certe quantitatis/que loco illius ſuccedit. hoc dicit Paulus de ea.

Cenuleius. Lex. xj.

Si huiuſmodi ſtipulationibus que quanti ea res eſt poſtea iuſſit vt cauere in decēniū. Dicit hic q̄ prima ſtipulatio triennij nō eſt ſublata ipſo iure/ſed tantū per exceptionem. Fran. accur.

t ¶ Cauer⁹. puta opus reſtitui vel aliquid aliud. Accurſius.

v ¶ In longum. decennium.

r ¶ Voluerit. pretor non dico ſtipulator: quia tunc ipſo iure tolleretur. vt inſti. qui. mo. tol. obli. §. pe. ſed videtur q̄ etiam vbi pars non nouauit tamē non teneatur niſi ſemel. ꝓmiſſor ipſo iure. vt. ff. de verb. obliga. qui bus. que eſt cōtra. Solu. cr̄pone vt ibi: quia nō tenetur amplius ſcz ſoluere. cr vtraq; tamē tenetur: vt hic. ⁊ exceptio cōpetat: vt hic. ⁊. ff. de leg. i. l. bmōi. §. cū pater. Et diſtingue hic. quia aut expreſſe agit q̄ fiat nouatio: fiet. aut nec expreſſe nec tacite: ⁊ vtraq; manet. vt. ff. de re iudi. nouatio: fiet. aut nec expreſſe nec tacite: ⁊ vtraq; manet. vt. ff. de re iudi. l. iij. §. ſi ec conuentione. aut agitur tacite: et tunc remanet vtraq; . ſed prima ope exceptionis remittitur: vt hic. niſi ſit actum vt remaneat. Argu. §. ſi qui ſatiſd. cog. l. ſi fideiuſſor. in prin. Non tamē dicas tacite agi vt olim tol. oblig. §. preterea. Sed ita ſi hoc ſit ſeruitiſſimile: vt hic erat: quid enim ſi in foro matri decem mihi promiſiſti: poſtea eadem decem in foro augustī: ⁊ vtraq; facta fuit ante primū terminū: certe fatis videtur competere ſtr: ⁊ vtraq; facta fuit ante primū terminū: certe fatis videtur competere exceptio contra primā ſtipulationem. Argu. huius. l. ſ. de fideiuſſo. in prin. ⁊. ff. de noua. l. ſi pupillus. in princi. Item not. q̄ l. fideiuſſores. in prin. ⁊. ff. de noua. l. ſi pupillus. in princi. Item not. q̄ hic mutauit pretor primū preceptum: quia interlocutorium. vt. ff. de re iudi. l. quod iuſſit. Accurſius.

y ¶ Obligatis. vel dic obligatis priore ſtipul. i. actione prime ſtipula. vel dic prime ſtipu. i. contra primam ſtipulationem. ⁊ dic obligatis: ſcz fideiuſſoribus etiam reo. Accurſius.

I Bmōi. ¶ Caſus. Iſta lex dat conſilū illis qui ſibi volunt cauere aliqua ſtipulatione: vt ſcz comprehendāt certam ſummā in ſtipulationibus ſuis: ſicuti. ꝓmittis mihi ducentos aureos ſi dominus vel pa ter tuus meam domū leuerit. ⁊ melius eſt ſic dicere q̄ dicere. ꝓmittis dū ries tuus meam domū leuerit. q: aliqua plenius iſta intereſſe. ad paruam ſummam reducuntur cum ſint odioſa. Fran. accur.

† Not. q̄ illi eſt interpretari cui eſt cōſtituere vel cōdere. ꝛc. ut ff. et ibi glo. in q. ſm. de cō ſtitu. certa ter. in ca. ꝙ ꝓte. tertio. de ver. ſig.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Habet. ad interesse quales sunt pretorie. vt. s. eo. l. ij. §. j. Accursius.
b ¶ Cõmodius est. scz stipulari vt statim ptz. non autẽ dico quin valeat stipulatio sine pena. vt arg. ꝯ. s. de arbi. l. non aũt. hic aũt querit an cogatur ꝓmittere penã in pretoria stipulatione/ si ꝓmissor non vult. videtur ꝙ sic: vt hic. ⁊ insti. de verb. obli. §. pe. ad quid eñ diceret esse cõmodum cũ reus nunꝙ ꝓmitteret. ⁊ sic nunꝙ hoc cõmodo stipulator gauderet. Item ꝓ hoc qz in crimine statuit iudex ꝗtitatem. vt. j. de custo. reo. l. iiij. Item pro hoc. s. de vb. obli. l. ꝯtinuus. §. fi. Item ꝓ hoc. j. rẽ ra. ha. l. ꝓcurator ad exhi. §. fi. licet posset dici ibi speciale. ⁊ sic magis sit argu. in ꝯtra. vt ibi innuit. Item pro hoc vt cogatur. s. de euic. l. ij. Item ꝓ hoc. s. si qs cau. l. ij. in pñc. ⁊ l. si seruus pluriũ. §. j. ecõtra videt ꝙ nõ nisi velit promissor. vt. s. qui satisda. cog. l. ij. §. fi. ⁊ si qs cau. sed ⁊ si qs. §. fi. ⁊ hoc magis placet. Accursius.
c ¶ Intersit. q̃lr aũt interesse ꝓbat. no. C. de sen. q̃ ꝓ eo quod interest. l. j.
d ¶ Deducit. semp eñ iudices sequunt qꝺ minus est. ad qꝺ est. s. de vbor. obli. l. inter stipulantẽ. §. diuersa. ⁊ l. si ita. Et no. ꝙ iꝗtũ põt iudex minꝰ ꝯdẽnare sic facere debet. ad qꝺ. s. de acti. ⁊ oblig. l. arrianus. ⁊. j. de pe. l. si preses. ⁊ de arb. diem. §. stari. ⁊. j. de reg. iur. semper in stipulationibus. §. fi. Accursius.

Iudex minus ꝙ põt condẽnare debet.

¶ Rem pupil. vel adolescentis saluam fore.
¶ Supra de pretorijs in genere: nunc in specie.
Cum pupillo. ¶ Casus. Cũ iudex tutorez daret cuidam pupillo iussit vt satisdaret rẽ pupilli saluam fore. tutor male administrauit: q̃rit qñ possit pupillus agere ex ista stiplone rẽ pu. sal. fore? Rñ. ꝙ demũ finita tutela: qz tũc etiã tutele actione agere põt pupillus. Fran. acc.

promissionem habet[a] cõmodius[b] est certam summã cõprehendere qm̃ plerũqz difficilis probatio est quanti cuiusqz intersit[c]: et ad exiguam summam deducitur[d].

¶ Rem pupilli vel adolescentis saluam fore. Titulus. vj.

☞ Hec stipulatio committitur finita pena ⁊ non ante. h. d. Pau. de ca.

Paulus. Lex. j.

Cum pupillo rem saluam fore satisdatuz sit agi ex ea[e]: tũc potest cum ⁊ tutele[f] potest.

☞ Si pupillus potest fari debet ipsemet stipulari rem pupilli saluam fore: sed si non potest debet adhiberi seruus eius ad stipulandum si ipsum habet vel habere potest: al's debet interponi per notarium de mandato iudicis: ⁊ tũc acquiretur pupillo vtilis actio. h. d. Pau.

Ulpianus. Lex. ij.

Si pupillus absens sit vel fari non possit seruus eius stipulabitur[g]: si seruũ nõ habeat seruus ei emẽdus est. sz si nõ sit vnde ematur: aut si non sit expedita emptio[h] ꝑfecto dicemꝰ[i] seruũ publicũ[k] apud ꝑtorẽ[l] stipulari debere.

Idem. Lex. iij.

Aut dare aliquem[m] pretor debet cui caueatur.

Idem. Lex. iiij.

Non quasi ipso iure pupillo acquirat[n]: neqz eniz pupillo acquirit: sed vt vtilis actio ex stipulatu pupillo detur: cauetur autem pupillo hac stipulatione per satisdationem[o].

☞ Qui tutelam administrauit etiam si nõ erat verus tutor: sz vt tutor agebat hac stipulatione tenetur: sed ille qui nullo modo gessit etiam si erat verus tutor non tenetur hac stipulatione: licet teneat vtili actione tutele. Pau. de ca.

¶ Illud sciendum est hac stipulatione teneri tam eum qui tutor est[p] ꝗ eũ qui pro tutore negocia gessit vel gerat[q]: vel fideiussores eorũ. sed eni qui non gessit omnimodo nõ tenebitur. nã nec actio tutele[r] eum qui nõ gessit tenet: sz vtili actione[s] conueniendus est: qz suo periculo cessauit: ⁊ tamẽ ex stipulatu actione/ neqz ipse/ neqz fideiussores eius tenebũtur: compellendus igitur erit ad administrationem[t]/ propterea vt stipulatione quoqz ista possit teneri.

☞ Hec stipulatio contra verum tutorez cõmittitur demum finita tutela: sed contra procuratorem ⁊ contra curatorem committitur statim ꝙ res ceperit male geri. hoc dicit Pau. de castro.

¶ Hanc stipulationẽ placet finita demũ tutela cõmitti: et fideiussoribus diẽ exinde incipere cedere[v]. In curatoribus aliud est[x]: sed in eo qui pro tutore negocia gessit aliud[y] dicẽdũ est. Itaqz iste stipulationes siquidem qs tutor fuit finita demũ tutela cõmittunt. si vero pro tutore negocia gessit cõueniens est dicere statim atqz queqz res salua non esse cepisset cõmitti stipulationem[z]. ¶ Si tutor ab hostibus captus sit an cõmittat stipulatio videamus: mouet qz finita[a] tutela est licet recuperari speretur[b] et puto posse[c] agi. ¶ Generaliter sciendum est ex quibꝰ causis diximus[d] tutele agi nõ posse: ex eisdem causis/ nec ex stipulatu rẽ saluã fore agi posse dicẽduz est.

e ¶ Ex ea. scz stipulatione. Accursius.
f ¶ Cũ ⁊ tutele. vt. s. de tute. ⁊ ra. dist. l. si cũ adhuc. ⁊. j. eod. non quasi. §. hanc stipulationẽ. non autẽ vtraqz dicas agi. vt. j. eo. cũ pupillus. hoc aũt tpe est finita tutela. vt. s. de tute. ⁊ ra. dist. l. nisi finita. Item hoc verum ꝙ satisdet nisi sit testamentarius vel datus cũ inquisitione. vt insti. de satisda. tuto. ⁊ cur. §. j. antea eñ administrare nõ debet. vt. C. de tut. et cura. qui satis non de. l. j. ⁊. iij. ⁊ fina. plus hodie: quia iurat bene administrare. vt in aut. vt hi qui. §. fi. Accursius.

Si pupillus. ¶ Casus. Pretor dabat tutorem pupillo absenti vel presenti qui tñ fari nõ potest: querit qualiter stipulabit rem pup. sal. fore? Rñ. ꝙ seruus suus stipulabit. si seruũ nõ habet debet sibi emi. si nõ potest emi qz pupillus pauper est: vel nullus seruus emẽdus inuenitur: tũc tabellio dz stipulari ꝓ pupillo. aut pretor constituet aliquẽ loco pupilli cui ꝓmittatur rem pu. sal. fo. h. d. cũ. l. seq. Fran. accur.
g ¶ Stipulabitur. vt. s. de ꝓcura. l. mutus. §. si ꝓcurator. ⁊. C. de dona. l. si quis in emancipatum. Accursius.
h ¶ Non sit expedita emptio. qz nõ inuenit seruus venalis. Accursius.
i ¶ Dicemus. al's dicerem. Accursius.
k ¶ Publicum. i. tabularium. vt insti. de adop. §. cũ aũt. tabellio autem seruus esse non potest. vt. C. de tabel. l. ganerali.
l ¶ Apud pretorem. procurante hoc eo magistratu cuius interest. nõ dico ipso pretore ad cuius pretoris periculum non est. vt instit. de satisda. tuto. ⁊ cur. §. fi. Accursius.
m ¶ Aut dare aliquem. alium officialem. Accursius.

Non quasi. ¶ Casus. Dictũ est. s. l. pri. ꝙ ꝑtor dz ꝯstituere aliquẽ loco pupilli cui repromittat. sz querit vtrũ iste talis acquirat pupillo actionẽ directã ex stipulatu? Rñ. ꝙ nõ. sed vtilem. Secũdo dicit ꝙ hac stipulatione dz cauere pupillo fideiussoribus datis. ¶ Illud. Sunt quidã veri tutores qui gerunt tutelã. Sunt quidã qui nõ sunt tutores tñ gerunt negocia pupilli tanꝙ tutores. de ꝑmis nõ est dubiũ qn teneant hac stipulatione. de alijs vo dicit iuriscon. ꝙ etiã teneat ⁊ fideiussores eorz. Ille vo q est tutor tñ nõ gessit negocia pupilli nõ tenet hac stipulatiõe: qz etiã nõ tenet actiõe tutele: sz vtili actiõe tenet: qz suo periculo cessauit. Est tñ cõpellendus vt gerat negocia pupilli vt possit hac stipulatiõe teneri. §. seq. planus est. ¶ Si tutor. Titius cũ tutor esset cuiusdã pupilli captꝰ est ab hostibꝰ an possit agi ex hac stipulatione tanꝙ finita tutela? Rñ. ꝙ sic. et gñal'r ex quibꝰ causis cessat actio tutele/ ex eisdem cessat stipulatio rez pu. sal. fo. Cetera huiꝰ. l. plana sunt. Fran. accur.
n ¶ Acquirat. directã ex stipulatu: sed vtilẽ sic: vt hic. ⁊. s. de magi. con. l. j. §. plane vbi seruus.
o ¶ Per satisdationẽ. vt et. s. tit. j. l. pretorie. ⁊. l. j. §. stipulationum istaruz pretoriarum.
p ¶ Tutor est. id est fuit. vt no. s. eo. l. j.
q ¶ Uel gerat. hic tenetur etiã administratione durante. vt. j. §. hanc stipulationem. in fi. §.
r ¶ Actio tutele. directa. vt ⁊. C. si tutor non gess. l. ij. aliud i curatore bonis dato. vt. s. de cur. bo. dã. l. ij. §. fi. que est contra.
s ¶ Sed vtili actione. scz tutele que in subsidiũ datur qñ ille q gessit est non soluendo. vt. s. de admi. tu. l. tutores q post finẽ. §. in eũ. ⁊. C. si tutor non ges. l. j. Sz an teneat etiã vtili ex stipulatu lz cesset directa. M. dicit ꝙ sic. ⁊ iducit. j. e. §. si qs tutor. in prin. qꝺ nõ placet: qz hic dicit oĩmodo. Itẽ qz cũ dixit dari vtilez tutele statim denegat ex stipulatu. ⁊ sic de vtili sil'r dicit. sed ipse. M. exponebat vtili. s. ex stipulatu. ⁊ qꝺ subijcit: ⁊ tñ ⁊c. denegat directam.
t ¶ Ad administrationem. pignoribus captis. vt instit. de satisda. tuto. et cur. §. sciendum. Accursius.
v ¶ Cedere. s. placet. ⁊ exponit cedere hic. vt. j. de ver. sig. cedere.
x ¶ Aliud est. vt. j. §. si qs curator. immo statim cũ male quid egerit poterit agi ex stipulatu. Sed ꝯ. s de admi. tu. l. actus. et. C. de admi. tu. l. rõnes. ⁊ l. aduersus. qbus dr demũ finita cura posse agi. Sol. de gestione vt reddat. s. rõnẽ totius administrationis acti. neg. gest. vtili nõ põt agi durãte cura: vt ibi. ꝓ re tñ vna põt ꝯueniri: vt h. ⁊ de admi. tu. l. cũ curatore. ⁊ plene dic vt no. in. d. l. aduersus. ⁊ forte etiã singularis actus nõ potest a curatore ratio repeti: sed ab alio sic. vt. d. l. actus.
y ¶ Aliud. scz ꝗ in tutore.
z ¶ Cõmitti stipulationez. vt ⁊. s. de eo qui pro tuto. nego. gessit. l. j. §. cũ eo. ⁊ sic est in contraria tutele: vt finita demũ tutela detur cõtrarium iudicium tutele: sed in tutorem ⁊ procuratorem datur contraria etiam statim. vt. s. de contra. act. tut. l. j. §. finito.
a ¶ Quia finita. vt insti. qui. mo. tu. fi. §. sed ⁊ capitis.
b ¶ Speretur. iure postli. vt insti. de auc. tuto. §. ab hostibus.
c ¶ Posse agi. Sed cõtra quẽ? Rñ. ꝯ fideiussorẽ ⁊ ꝯ defen. eius vel curatorem datum bonis. vt. s. de tu. ⁊ ra dis. l. si pupillus. §. fi.
d ¶ Diximus. in quodã libro quẽ nõ habemus. vel dic nõ finita tutela: vt dixi. s. eo. l. j. vel qz sit satisfactũ. vt. j. ti. j. l. cũ querebatur. §. pinde.

Non cõmitti.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Non cõmitti. sicut nec in tutore: z idcirco cogendus est gerere. vt. ff. eo. ff. illud. fed ficut ibi agitur vtili tutele cõtra nõ gerentẽ in subsidiũ fic hic vtili neg. gef. que in curatorẽ datur finita cura. vt ibi dixi per leg. C. in. d. ff. illud. Alij vt. M. exponunt hunc versum. fed eadem ꝛc. dixi-mus: fc ꝙ tenẽatur vtili
er ſtipulatu: ſic hic nõ ge rens teneat vtili er ſtipu latu: qõ non placet. vt ibi notaui. Jtẽ ff. de cur. bo. dã. l. q. in fi. ff. ibi bo nis etiã hic ꝑſone fuit cu rator datus. Accurſius.

b ¶ Illud. fecus ſi curato re ꝑ in tut. ꝙ hec ſtipula tio ꝛc. fc. cõtra curatorẽ. Quod nõ fit ff. tutorem quia demũ finita tutela agit. vt. ff. e. l. ij. ff. e. l. hanc ſtipulationem.

c ¶ Cõmittitur. Sed que eſt rõ diuerſitatis? Rñ. q: maiorẽ diligentiam ha bet tutor in pupilli ꝙ cu ratore in adultũ vel furioſum vel ſiles: cũ tutor ꝓ cipaliter perſone detur. vt inſti. de tut. ff. i. q. ui da. tuto. pof. ff. certe cura tor autẽ principaliter re bus. vt. C. de minꝑ. in co puladis. et hanc rationẽ reddimus cũ querit quare bñ tutorẽ nõ põt da ri tutor: ſed habẽti cura torẽ poteſt dari curator. vt inſti. de cura. ff. inter dum. Jtem adde hic q̃ notaui. ff. ea. l. ff. hãc ſti pulationem. Accurſius.

d ¶ Ledit. expone vt. ff. ff. hanc ſtipulationem.

e ¶ Reuoluitur. i. ſepius cõmittitur ſcz ſtipulatio. Sed cõtra. ff. de arbi. l. ſi duo. in fi. Sol. ibi in mẽ ra pena: die in intereſſe. vt. ff. ntu. i. l. ff. curator. Ad dicit reuoluitur cura tio ſeu adminiſtratio: et p hoc ſtipulatio ſepi cõmittit. ad qõ eſt. ff. de vb. oblig. ff ſic. Vel dic tertio ſtatim q̃ qd ſaluũ nõ eſt curator tenet hac ſtipula tione: z ſi a ſe non exigat qõ debet er hac ſtipula tione incipit teneri neg. geſt. maximeſi cepit labi facultatib⁹: ergo et in ſtipulatione tenetur in id qõ neg. geſt. incipit teneri. z ſic in ſe reuoluit. z facit. ff. de tu. z curo. da. ab bis. l. ſi cum adhuc. Accurſius.

f ¶ Siue impuberibus. qõ ff. qñq. vt inſti. de cura. ff. inter dum.

g ¶ Aſſolet. de quibus habes. ff. de puni. credi. l. dabimus. ff. ff. ff. l. ſe. z ff. de poſtbu. l. ff. in fi. z. l. ſeq. Accurſius.

¶ Si filius. ¶ Caſus. Titius cũ furioſus eſſet datus eſt ei curator: q̃ ritur qs ſtipulet ꝓ eo? Rñ. filiꝰ ſuus ſi aliquẽ bz. Fran. accur.

h ¶ Furioſi. ſcz patris. Accurſius.

i ¶ Rem. ſcz patris.

k ¶ Stipuletur. a curatore paterno. poteſt etiam filius curator dari patri furioſo: ſi tamen probus eſt. vt. ff. de cur. fur. l. ij. ij. ij. z. iiij. alioquin petere debet curatorem. vt. C. de cur. fur. l. iij.

l ¶ Obligationem. ff. de verb. oblig. quodcũq. Accurſius.

¶ Eruum pupilli. ¶ Caſus. Dictũ eſt. ff. e. o. l. ij. qs ſtipulet ꝑ pupil lo abſente. becle. dicit q̃ ſi pupillus ſit ꝑſens et fari poſſit melius eſt q̃ ipſe ſtipuleť / licet nõ intelligat quid agatur. Fran. accur.

m ¶ Neceſſe eſt. als ſi pupillus põt ſtipulari non in neceſſitate: ſi in vo luntate conſiſtit ſtipulatio ſerui. Accurſius.

n ¶ Stipulari z agere. Nota non intelligentem ſtipulari. et ſic eſt contra qõ dz ꝙ in ſtipulatione debet eſſe cõſonans intellectus. vt. C. de contra ben. ſtipula. l. oẽs. ſed dic ꝙ hic eſt conſenſus fictione huiꝰ legis. Jtem contra. ff. de verb. oblig. l. i. in prin. z. l. mulier. que dicunt infantem nõ poſſe ſtipulari. Soln. fm. M. hic de maiori infante. quod patet: q̃ dicit q̃ poteſt fari: et go non eſt infans. z q̃ dicit non intelligat quod videtur ei obſtare exponit: ſcz plene/aliquem tamen intellectũ habet: ſed ſm hoc nulla eſſet ſpecialitas: quia ſic eſt in qualibet alia ſtipulatione. vt inſtitu. de inutil. ſtipu. ff. pupillus. dicergo ſpeciale hic: vt qz infans et nullũ habens intellectũ in ſtipulando õmodo poſſit loqui/poſſet ſibi hac ſtipulatione ꝓuidere cũ ſic aperte hic dicat q̃ non intelligat ꝛc. et ſic reprobatur. M. opi nio. z facit. C. de acquir. poſ. l. bonaturũ. et. C. de bo. l. ſi qs ſi emãcipatũ. et ff. de acqr. ber. pupillus.

Tutorem hñte tutor dari nõ ꝓt: et curatorẽ hñti cura torẽ bñ dat et quare.

† Iſte eſt ca ſus ſingu. z nõs alibi ſm bal. in. l. bo natarũ. C. de acquĩ. here. et alr. poſt eas ff. in ad dit. ad ff. q̃ pupillus vt ſfans ſtipulãdo ſibi ac q̃rit ſine tu toris auctẽ tate q̃ ſtipulãt re ſal. fore.

Titius. ¶ Caſus. Titius. z meuius ſunt dati tutores teſta mento vel a iudice alicui pu. titi? dicit meuio. Ao lo. q̃ ſatisfces mihi ꝛepu. ſal. fo. meuio? dicit. Nõ te neor. querit quid iuris: Rñ. q̃ titi? nõ põt coge re meuiũ vt ſibi ſatisfcet. verũtamen ſi vult titius poteſt offerre meuio ſatiſ dationem vel an ipſe ſa tisfcare velit. Lex ſeq. pla na eſt. Fran. accur.

o ¶ Sed offerre. Quid ſ eſt quod õt teſtamẽtarij tutorem ſatisfcare nõ co gi. vt inſtitu. de ſatisfda. tuto. ff. item: Rñ. nõ co gitur: ſcz a pupillo.

p ¶ Poterit. voleſ admi niſtrare ſolus. Accurſiꝰ.

q ¶ Ti ad ſpecies. ſ. adminiſtrationis ſm Azo. vt totius pars vel vim. Sed qd ſi ad li tem? et tũc dicunt idẽ per l. iſtã ſm quoſdã. Et no. q̃ curator põt dari etiam ad certas res ✣ quod nõ eſt in tutore. vt inſtit. qui dari tu. poſſunt. ff. certe. et de cura. ff. item inuiti.

¶ Um pupillus. ¶ Caſus. Japhi lus pupillus latũ habẽs ꝓmoniũ habebat mul tos debitores. dat? eſt ei tutor q̃ ſatisfcedit rẽ pup. fal. fo. querit vtrum noĩa debitorũ cõprehendãtur hac ſtipulatiõe ita vt etiã ſalua debeãt eſſe per hãc ſtipulationẽ: Rñ. q̃ ſic. ita q̃ ſi pereãt negligẽtia tutoris/tutor tenebit ad

† Iſte habe mus tex. ff. Bal. q̃ patrimoni? ap pellatiõe re niũt nomia debitorũ. ꝺ ter bene et ſubtilr pon derat? b nõ phat. nã vi cit q̃ ſub ap pellatiõe re rũ: et ſic ſub illa appella tionerẽ pu. ſal. fol. cõtẽri videnť noſa: nõ au tes dicit de bis q̃ habe mus ſ parti monio: nec q̃ appellatiõe primo niũ veniant noĩa Bol.

✣ Pura ad vnã per lite quemadmo dũ ad vnus actũ. ff. quo habes glo. oꝺi. in. l. ſi. ff. ſinoure ꝙ. C. de bon. ff. de. l. de bo. eſt tex. in. l. j. ff. de cur. bo. dã. et. l. l. ſiue negligẽtia. ff. de iu. do.

¶ Atius vel teſtamentarius tutor ſine curator: non petet ſatis a collega ſuo: ſed offerre ci poterit vtruz ſatis accipere velit an ſatisfdare.

¶ Not. hic ꝙ põt dari curator ad vnum actum. hoc dicit ¶ Pau. de ca.

Ulpianus. Lex. viij.

¶ Ti ad ſpecies curator datus ſit rem ſaluam fore ſtipulatio interponetur.

¶ Etiam nomina debitorum compreheñũtur appellatiõe rerũ: ideo cadũt ſub verbis ipſius ſtipulationis. ¶ Pau.

Pomponius. Lex. ix.

¶ Um pupillus ✣ a tutore ſtipulatur rem ſaluam fore nõ ſolum que in patrimonio habet ſed etiam que in nominibus ſunt ea ſtipulatione videntur contineri: quod enim in tutelle iudicium venit hoc z in ea ſtipulatione cõtinetur.

¶ Fideiuſſor ſimpliciter datus nõ ſoluz tenetur ad ſortem: ſed etiam ad vſuras que venũt ex natura actionis ſuper qua interceſſit. hoc dicit ¶ Pau. de ca.

Affricanus. Lex. x.

¶ Poſtea ꝙ pupillus ad pubertatẽ puenerit tutor: in re ſtituẽda tutelã alitꝙ diu moꝝ fecerit: certũ eſt z fructuũ nomine z vſurarũ medij tẽporis tã fideiuſſores cius ꝙ ipſum teneri.

¶ Licet res pupilli ſint ſalue in ſe ſi tñ ſunt penes tutorem z non reſtituuntur cõmittitur contra eum hec ſtipulatio. q: non videntur ſalue quo ad pupillum. ¶ Pau.

Neratius. Lex. xi.

¶ Um rem ſaluã fore pupillo cauet cõmittiť ſtipulatio: ſi qõ ei ex tutela darí fieri opz nõ preſtet: nã z ſi res eꝝ ſalua ſit ob id

damnũ ſicut ſi cetere res pereãt illi perißent. Fran. accur.

r ¶ In noibus ſunt. vt exigat. arg. ff. de arbi. tute. l. noĩa. z. l. quicqd.

s ¶ Videntur. per intereſſe preſtationẽ. z facit. ff. de verbo. ſig. l. bonoꝝ.

¶ Adiuto. Bar. fatet ꝙ noĩa ſunt in patrimonio. z ea ꝙ a debitore debent exigi nõ ſunt in patrimonio. z eo reſpectu ſic loquit ſecker.

t ¶ Venit. principaliter. ſecus in vſuris que in actione tutele veniũt nõ in actione ex ſtipulatu: q̃ ſtricti iuris eſt. immo ſi ceperint deberi veniũt etiã per actionẽ ex ſtipulatu. vt. j. l. pri. nã videor ſtipulari omne qõ in acti. tu. deuenit vel deuenret. arg. ff. lo. l. quero. Accurſius.

¶ Poſtea ꝙ. ¶ Caſus. Titi? fuit tutor cuiuſdam pupilli. finita tutela facit motam in reddendis rõnibus tutele/ita qõ pupillus dẽ tela facit motam in reddendis rõnibus tutele/ita qõ pupillus dã nũ patiť: querit/nũquid ipſe titi? teneat refarcire damnũ ipſi pupillo et reſtituere fructus? Rñ. q̃ ſic. nõ eñ eſt equũ pupilli pati damnũ propter motam tutoris. Fran. accur.

v ¶ Tutela. i. rõne tutele: z reſtituendo qõ ex bonis pupilli habet.

x ¶ Temporis. inter tutelam finitam z rationẽ redditam. z facit. C. de vſu. pup. l. ij. z. ff. de vſu. l. i. in fi. Accurſius.

¶ Um rem ſaluam. ¶ Caſus. Jſta lex declarat quando committitur ſtipulatio rem pup. ſal. fo. et dicit q̃ tunc demũ committitur quando tutor: non agit vel adminiſtrat ſicut debet: ita q̃ ſubſtãtia pupilli diminuitur vel deterioratur. aut tutor non agit circa perſonam pupilli diminuitur vel deterioratur. Fran. ac.

y ¶ Cõmittitur. per interpretationem. Accurſius.

z ¶ Pari. puta intereſſe qõ dat de ſuo.

a ¶ Et. ſcz tutorin area. Accurſius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Non est salua. subaudi als est salua in textu. z est sensus. i. non intelligitur salua: q; zc. z sic cõmittitur hec stipulatio. et facit. ff. mãda. l. si pro cura totem. ff. dolo. Accursius.

b ¶ Fieri. vt restituti quod est pupilli. restitutio eñ facti est.

¶ Plures. ¶ Pulchra lex z elegãtissima. z casus eius talis est. ¶ Pãphilus pupill⁹ habebat duos tutores/qui dederãt ei duos fideiussores rem pup. sal. fo. finita est tutela. pupill⁹ vult cõuenire fideiussores/eo q̃ tutores habent amministrauerunt. videt q̃ facilius erit sibi litigare cum vno fideiussore q̃ cũ ambobus: ideo vult vnũ eorum in solidũ conuenire: querit vtrũ possit? Rñ. q̃ sic. nec poterit fideiussor vti beneficio epl̃e diui adriani de diuidenda obligatione. isti tñ tutori debebit pupillus cedere actiones contra alium fideiussorem. Sed videt q̃ huic fideiussori qui in solidũ cõuenit fiat iniuria. nam tutores cõuenũtur tñ pro parte quã quisq; administrauit: et tũc demũ in solidũ cõuenũtur q̃n res ab alijs seruari nõ põt: ergo etiã in fideiuss. fieri debet vt tũc in solidũ conueniat si res ab alio seruari non põt. Itez sic est etiã in ceteris cõtractibus vbi fideiussores accipiuntur vt inter ipsos obligatio diuidatur: ergo hic etiã fieri debet. Sz rñ. q̃ ab hac forma iuris recessum est in hoc casu summa rõne. nam cum in cõtractibus fideiussores adhibent ex̃pl̃ contrahentes quodãmodo volũtarie incidũt in fideiussores: z intelligũt bene quid agant. pupillus vo non. ipse contrahit: sed quodãmodo incidit in tutorem. et non bene intelligebat q̃ agebatur quando sibi tutores: fideiussores dabantur. z inconueniens est ei q̃ ex vna tutela plures questiones oriantur. z forte apnd diuersos iudices. quare constitutum est vt fideiussores tutorum possint insolidũ conueniri. Fran. accur.

non est salua: quia quod ex tutela dari fieri⁹ oportet nõ soluitur.

¶ Inter plures fideiussores vnius tutoris datos pupillo nõ est locus beneficio diui adriani: scilicet vt diuidatur actio. secus in pluribus tutoribus existentibus soluendo: et etiam in pluribus fideiussoribus datis alteri q̃ pupillo. ¶ Pau.

Paulus. Lex. xij.

¶ Si plures fideiussores a tutore pupillo dati⁹ sunt non esse distinguendum[d]: sed vnoquoque dandam actionem[e]: ita vt ei qui conueniretur actiones prestarentur: nec qs̃q̃ putauerit a iure discessum post q̃[p] pro ea parte placuit tutores condẽnari[k] q̃ administrauerunt: z ita demũ insolidũ si res a ceteris non seruentur[m]. et ideo[n] si in ea culpa detegatur/quod suspectum[o] facere supersederit[q]: nãq; egtas[r] arbitrij atq; officium[s] boni viri[t] videtur eam formam[v] iuris desiderasse: ceterum[x] fideiussores ciuiliter insolidum obligati/ceteris[y] quidã agẽtibus vt diuidat actio impetrare possunt[z]: pupillo vo agente q̃ non ipse contraxit[a]: sed in tutores[b] incidit et ignorat[c] oĩa beneficium[d] diuidẽdẽ actionis iniuriam[e] habere visus est/ne ex̃pna tutela cau se plures varieq; ãstiones apud diuersos iudices constituerẽtur[g].

c ¶ Ignorat. vt. ff. de iur. z fac. igno. l. fi. z. C. de fal. mo. l. j. in fi.

d ¶ Beneficium. q̃ dat̃ fideiussoribus ass.

e ¶ Diuidẽde. inter fideiussores a tutore vno datos non diuiditur actio ex epistola/et hoc fauore pupilli: sed inter fideiussores plurũ tutor̃ diuidi tur. vt. ff. de fideiuss. tu. l. si pupilli. 2tra. Nec ob. l. seq. ibidez: q; adultus ea caut̃ione preiudicat sibi.

Addito. Sic fm Bar. to. q̃ ibi erãt plures fideiussores diuersoꝝ tutor̃: hic erant vnius tñ tutoris fideiussores.

f ¶ Iniuriam. f. si detur.

g ¶ Constituerentur. contra fideiussores singulos suo foro conuẽtos. Jn tu toribus enim illa ratio locum non habet. vt. ff. de quibus rebus ad eũ iudicatur. l. j. Accursius.

¶ Judicatum solui. Titu. viij.

¶ Dies huius stipulationis cedit lata sententia post q̃ trãsiuit in rem iudicatam: licet ex actio dederatur in tempus quod datur iudicatis ad soluendum. ¶ Pau.

Paulus. Lex. j.

In stipulatione iudicatum solui post res iudicatã statim dies cedit[k]: sed exactio in tempus reo principali indultum differtur[l].

¶ Peremptа instantia liberatur fideiussor iudicatum solui. b. d. Bar.

Idem. Lex. ij.

Cum lite mortua[i] nulla res fit / ideo constat fideiussores ex stipulatu iudicatum solui non teneri.

¶ Si sententia est lata per illum iudicẽ/coram quo non fuit prestita satisdatio non committitur hec stipulatio. ¶ Pau.

Vlpianus. Lex. iij.

Si quis apud aliquem iudicem iturus stipulatus est iudicatum solui / et egit apud eum. et. ff. sed hodie. Defensor ergo rei prestat etiã si habeat mandatũ. vt. C. de satisda. l. j. in fi. z si dns̃ est presens fideiubet pro procuratore suo. vt insti. de satisda. ff. si vero aliquis. si absens ipse procurator̃ inuenit fideiussores. vt. j. eo. l. si ad defendendum. Accursius.

a ¶ Contrarit. cũ tutore vel cũ fideiussoribus eos accipiendo. vt. ff. eo. l. ij. z. iij. z. iiij. Jdẽ forte z si ipse accepit eos. ppter rõnem que sequitur.

b ¶ Jn tutorẽ. i. in tutoris patrẽ statem etiam imitus.

c ¶ Ignorat. vt. ff. de iur. z fac. igno. l. fi. z. C. de fal. mo. l. j. in fi.

h ¶ Stipulatione. ¶ Casus. Fecit te conuenire in iudicio ad centum. procurator tu⁹ satisfecit iudicatum solui. fuisti condẽnatus: queritur quãdo dies istius stipulationis cedit? Rñ. q̃ statim post q̃ sententia iudicis transiuit in rem iudicatã: tamen ex actio nõ potest fieri nisi post tempus reo a iure indulti: scz post quattuor menses. Lex seq. plana est. Fran. accur.

b ¶ Cedit. i. incipit deberi: sed nõ venit. vt. ff. de verbo. sig. l. cedere. z hoc obtinet ex clausula. quod verbum sonat. ceterum ex alijs clausulis etiãz ante cõmittitur. vt. j. eo. iudicatum solui. Accursius.

i ¶ Principali. quattuor mensium olim: duorum hodie. vt. C. de vsur. rei iudi. l. j. z. ff. de re iudi. l. debitoribus.

k ¶ Differtur. cõtra fideiussores. vt. C. de vsur. rei iudi. l. fi. in fi.

l ¶ Cum lite mortua. Triennij lapsu. C. de iudi. l. pperãdum. vel solutione seu transactione vel alio sili modo. vt. j. eo. l. cũ quereba tur. ff. pinde. z. ff. si qs can. l. ij. m. pun. vel q̃ q̃ potebat rei vendi. mortuum est. non est tenenter fideiussores vel reus nisi forte eiusdem immineret. vt. j. eo. si ferus⁹. nec eñ de fatalitate tenetur: vt ibi. z. ff. de peti. bere. l. illud. z fact. j. l. priori. in pin. z. ff. de iudi. l. non a iudice. ff. si. Item no. hic arg. q̃ finita causa triennio nõ valeant prima acta. quod dic vt no. C. de iudi. l. properandum. ff. Accursius.

¶ Si quis. ¶ Casus. Volebam te facere conuenire coram aliquo iudice: procurator tuus satisfecit iudi. sol. postea muto voluntatem et facio te vocari coram alio iudice. certe ista fideiussores prius accepti non tenentur mihi: quia non subdiderunt se sententie istius fecũdi iudicis.

¶ Stipulationem. Nunc iuris con. incipit numerare personas que possunt stipulari indic. sol. et primo dicit q̃ procurator/tutor/et curator bi possunt stipulari iudi. sol. et procurator accipiendus est ille qui mandatum habet: siue pro illa causa tantũ: siue sit procurator vniuersoꝝ bonorum. et licet ab initio cũ stipularetur iudi. sol. non fuisset procurator/sed postea dñs ratum habuit erit ratum q̃ fecit z procurator fuisse videtur. ¶ Sed z si forte. Sunt certe persone que possunt agere pro personis coniunctis. vtrũ iste possint stipulari iudi. sol. Rñ. q̃ non. q̃ non sunt procuratrices tales pson̄e si nõ habeant mandatũ. licet ptot permittat eis q̃ possint agere sine mandato: immo si tales pson̄e stipulate sunt iudi. sol. non valet stipulatio: sed erit de nouo satisfaciendum. Item z tutor ille esse dz q̃ administrat si velit stipulari iudi. sol. vsq; ibi: Sed et si.

c ¶ Dati. pro re pupilli salua fore. Accursius.

d ¶ Distinguendũ. i. diuidendũ ius agendi ex epistola diui adriani.

e ¶ Actionem. scz insolidum.

f ¶ Prestarentur. aduersus ceteros. ad quod est. ff. de fideiusso. l. vt fideiusso. z. l. cum is. z. l. si mandato.

g ¶ Discessum. est eñ euidens ratio eum qui administrauerit prius cõueniendum. ppter fuũ factũ q̃ illum qui nõ gessit: ille eñ qui gerit facit cur ipse cõtutor cõueniri possit: at qui nõ gerit nõ ex gestione sua conuenitur: sed college dũtaxat. Sed cur fideiussor prius vnus q̃ alter conueniri debeat quis estimabit: sed respondetur estimabo ibi: nam equitas arbitrij zc. Sed arg. contra. de admi. tuto. si plures.

h ¶ Post q̃. putauerit in q̃ hac ratione ductus post q̃ zc.

i ¶ Placuit. vt. ff. de tu. z ra. dist. l. j. ff. nũc tractemus. z. ff. de admi. tu. l. tutores q. post fine. ff. si eñ. z facit. C. de here. tu. l. pater vester.

k ¶ Condemnari. beneficio diuisionis.

l ¶ A ceteris. qui aliam partem administrauerũt.

m ¶ Non seruetur. id est non potest seruari.

n ¶ Et ideo. insolidũ conueniendũ. z est hic casus secũdus. Accursius.

o ¶ In ea. scz tutela: vt hic. vel dic vt detegatur scz tutor.

p ¶ Suspectum. scz contutorem. Azo.

q ¶ Superfecerit. vel tardi⁹ querelã mouit vel sua sponte iura pupillo pdidit. vt. C. de diui. tu. l. j. z. ij. Jr. z facit. ff. de admi. tu. l. etiam.

r ¶ Equitas. merito zc. scz diuidit inter tutores actio.

s ¶ Atq; officiũ. scz iudicis: q; actio tutele bone fidei est.

t ¶ Boni viri. scz tutelare: quod a bonis dũtaxat viris administrari deberet: z a quo officio tutelari min⁹ fide idonei vt suspecti remouentur. sed in fideiusso. non principaliter bonitas/sed an sint duites considerata. Accur.

v ¶ Formam. vt vnusq; q̃ conueniatur pro parte.

x ¶ Ceterum. pro sed.

y ¶ Ceteris. maioribus a iure cõmuni.

z ¶ Impetrare possunt. vt. C. de cõstit. pecu. l. fi. z. ff. de fideiusso. l. inter

Donamus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

Ponamus q aliqs administrat negocia pupilli quasi tutor. z tñ tutor non est: vtrum talis possit stipulari iudi. sol: Rñ. q non. Item et si tutor esset/nõ tñ administraret nõ põt stipulari iudi. sol. Nam solus ille tutor põt agere pro pupillo z stipulari qui est datus a parente pupilli: vel cui maior pars tutor: cõmisit administrationẽ: vel qui datus est a iudice qui habuit ius dandi tutorem. ¶ Sed z curatorem. Dictũ est. ff. ca. l. §. stipulationem. q curatore põt stipulari iudi. sol. hic declarat qs curator il lud facere possit: et dicit q curator: furiosi, itẽ pupilli: z adolescẽtis. bi oẽs possunt stipulari iudicatũ. sol. ¶ Si tutor. ¶ Pupillus habebat primonium in italia z in gallia. tutores etiã habebat: vnũ rerũ italicarũ: aliũ rerũ gallicarũ. et hic q tutor rerũ italicarũ nõ põt stipulari iudi. sol. sup rebus gallicis: q nõ hz eas administrationem. ¶ Si reus. Dicit. j. co. ti. l. iudi. sol. q stipulatio iudi. sol. f. hz tres clausulas. prima est id qõ verbũ sonat: scz q soluaf res iudicata. secũda est q reus defendatur. tertia q dolus abst. istis presuppositis ponit casum. Reus quẽtus satisfecit iudicatum solui: q fm iura. ffor. cogebat satisfacere: etiã ille q cõuenit nolẽ. ppter hoc satisfecit: ergo reus. postea fece absentauit: vtrũ cõmittat clausula de defendẽdo: Rñ. q sic si nemo sit q eũ defendat. si vo sit q eũ defendere velit/interim non cõmittitur stipulatio iudicatum solui.

¶ Si plures. Reus cõuẽtus satisfecit iudi. sol. z dedit tres fideiussores nõ defenditur reus: et sic cõmissa est illa clausula de defendẽdo. actor agit cõtra vnũ fideiussorẽ ad interesse ppter rem non defensam z litẽ est z testatus cum fideiussore: nũc queritur vtrũ reus principalis possit suscipere defensionem cause: Rñ. q sic. et fideiussor debet absolui. b. d. cum. l. seq. Fran. accur.

a ¶ Alterum. scz iudicem. Accursius.

b ¶ Stipulatio. iudicatũ solui. z facit. j. l. cũ apud. z. l. cũ querebat. §. fi. z. ff. pri. z de iudi. nõ a iudice. §. fi. z ad mace. filiussa. z. ll. seq.

c ¶ Stipulari pñt. i. exigere stipulationẽ. z facit. ff. si. ij. generaliter.

d ¶ Rei. pro qua agit nunc. Accursius.

e ¶ Videtur. licet ab initio falsus sit. vt. ff. de solu. l. vero. in fi. z. ff. de iudi. l. licet. Accursius.

f ¶ Non exigitur. vt z. ff. de pcur. l. sed z de. z. C. de pcu. maritus.

g ¶ Ne committi. nec stipulanti quia sua non interest: nec domino quia alteri stipulari nemo potest.

h ¶ Habitum. negocia sine mandato gestũ. Sed ff. eo. si ante. in fi. vbi per subsequẽs mandatũ vel ratihabitionẽ infirmatur nõ cõfirmat qõ est factũ. Sol. ibi ex parte rei: hic actoris vt ibi plenius dices.

i ¶ Pretoris. quod non habemus.

k ¶ Talis persona. sine mandato precedenti vel ratihabitione sequenti: licet sit de coniunctis.

l ¶ Interueniat. z cautum fuerit.

m ¶ Cauendum. scz domino ad hoc vt cõmittatur. z facit. ff. de fideiuss. l. qui satisdare. Accursius.

n ¶ Administrabat. ff. de solu. l. quod. si forte. §. i.

o ¶ Non esset. z administrabat: z stipulatus fuit iudicatum solui.

p ¶ Dum ignorat. se datum tutorem.

q ¶ Ex alia causa. nam scit datum se tutorem: sed nõ gerit ideo q tutor alterum[a] non cõmittitur stipulatio[b]: q: non bñõi iudicis sententie fideiussores se subdiderunt.

¶ Ista stipulatio cõmittitur si fuerit interposita per verũ procuratorẽ/aut per verum tutorẽ aut curatorẽ qui possunt acquirere obligationẽ z actionẽ dñis quoz negocia administrant. secus si per eum qui non erat verus pcurator licet haberet potestatẽ agendi a lege nisi fuerit secuta ratihabitio dñi. Item secus si non erat verus tutor vel erat: tamẽ nõ habebat administrationem ipse/sed alius. vel non habebatur in illo loco/sed alibi. hoc dicit Pau.

¶ Stipulationem iudicatuz solui procurator z tutor et curator stipulari possunt[c]. Procuratorez etiam cum accipere debemus cui mandatum est: siue buius rei[d] tãtum mandatũ susceperit: siue vni uersoz bonoz: sed z si ratum fuerit habitum procurator videtur[e].

¶ Sz z si forte ex liberis vel ex parentibus aliquis interueniat vel vir vxoris nomine a quibus mandatum non exigitur[f] an cõmittatur stipulatio: queritur. magisq erit ne cõmitti[g] debeat: nisi fuerit ei mandatũ vel ratum habitum[h]. quod enim eis agere permittitur edicto pretoris[i] non facit cos pro curatores. itaq; si talis persona[k] interueniat ex integro erit cauendum[l]: sed z qõ de tutore diximus ita accipiendum est vt si is fuerit qui tutelam administrabat[m]: sed z si cum tutor nõ esset[n] tutoris appellatione cũ non contineri. Sed et si quidẽ tutor fit/nõ tamẽ quasi tutor negocia administret: vel dum ignorat[p] vl ex alia causa[q] dicendum erit non cõmitti stipulationez. nam edicto pretoris illi tu

esse velit sed vt amicus. nec vtitur excusatione sibi cõpetẽti. vel gerebat nomine contutoris qui solus administrabat sic stipulando.

r ¶ Facultas datur. z stipulãti z excipiẽti si vt tutor velit defendere. vt z. ff. de admi. tuto. l. iij. §. fi. z. l. iij. z instit. de satisda. tu. §. sed z si testamẽto. Si vo nõ vt tutor: sed vt extraneus defendere velit audiẽ prestita satisdatione legitima.

s ¶ Vel cuius de ea. sup. ab eo iudice cui de ea re. z. ff. de iudi. §. interdum.

t ¶ Pupilli. facit institu. de cura. §. interdum.

v ¶ Cuius. i. alicuius. ad qõ. ff. ti. l. nõ quasi. §. f.

x ¶ Earũ. als rerum. als eotũ. z facit. C. de aucto. prestan. l. fi. Accursius.

y ¶ Absens. als demẽs.

z ¶ Ob rem. i. ob clausulam ista q inest in stipulatione iudicatum solui.

a ¶ Committatur. alio quin contẽni posset hec stipulatio.

b ¶ Poterit existere. potest tamẽ cõmitti ex aliis duabus clausulis etiã si defensor existat. fz si queratur an denũciare stipulator debet: an sit q velit reũ defendere: Rñd. sic. Arg. ff. de qui. ex cau. i pol. ea. l. pretor. ait. §. fi.

c ¶ Cum vno. ex fideiussoribus. Accursius.

d ¶ Contestata est. ad interesse. Accursius.

e ¶ Defensionem. secus post condemnationem. vt. j. l. iij. in pn. Et not. q purgat morã. etiã lite ptẽt. arg. vtra. ff. de v. b. oblig. l. si insulã. item facit. ff. de pcur. l. qui pro prio. Accursius[o]. Additio. Dicẽm Bar. post ꝑdc. q boc est ideo q stipulatio citius cõmittit q defendatur/ideo in alio releuetur/vt vlteriori tẽpore admittatur purgatio.

f ¶ Iusto. scz fideiussor. Accur.

¶ Am tñ. ¶ Casus. Dictũ est. ff. pri. l. z. §. pcedenti. q reus pot suscipere defensionez lite

Mora qñ qs post lit. cõtesta. purgatur.

Lex. iiij.

¶ Sautem[r] cum quo actum fuerit absolui debet.

Vlpianus. Lex. v.

¶ Am tamen[s] fideiussorẽ/qui iudicium acceperat damna to frustra defensionem reus suscitestatio contra fideiussorem. hoc dictum non habet locum si fideiussor fit iam condemnatus: quia si condemnato fideiussore daretur potestas reo suscipiendi defensionem sequeretur q solutione facta daretur repetitio: quod esset inconueniens: ergo rc. ¶ Unus. Reus satisdedit de iudicato soluendo: z dedit plures fideiussores. vel sic. Plures erant here des qui comuniebantur. aliqui volunt defendere: aliqui vo non. dubitatur vtrum vnus fideiussorum aut vnus heredum possit defendere si alij nolint: Respõ. q sic. Slo. bene declarat. §. seq. ¶ Nũc videamus. Sepe supra dictum est q in stipulatione iudicatum solui sunt tres clausule inter quas est vna de defendendo. In hoc queritur qualis exigatur defensio vt satisfieri possit stipulationi nec committatur. Item quer per defensionẽ vt defendere. Rñ. iuriscon. q si persone superius enumerate defendant: recte videtur facta defensio: nec stipulatio cõmittetur. z sunt ille persone fideiussorũ heredũ vel debitorum. item tutores/curatores/procuratores. Si vo alie persone sint q ille que velint defendere stipulatio non committetur. si defendant arbitrio boni viri. i. cum satisdatione. nam si satisdet videtur recte defendere. si autẽ velit defendere sine tione. nam si satisdet videtur recte defendere. z iudex cum repellat/committur stipulatio: id est sine satisdatione z iudex cum repellat/committitur stipulatio vsq; ibi: q si quis eum. si aduersarius talem defensorem sine satisdatione admiserit stipulatio non committetur: quia sibi debet imputare que sui talem defensorem admisit. ¶ Si ex fideiussoribus. Si vnus ex fideiussoribus qui fideiusserunt iudicatum solui velit defendere/stipulatio non committitur. ¶ In hac stipulatione. Pone casum. vnus fideiussorum iudicatum solui cepit defendere. postea deseruit defensionem: an possit agi cõtra ipsum actione mandati ad interesse: Respondetur

✝ Que aũ dicak satisdatio legitima. vide gl. in aut. in re licitũ. C. de indi. vidut. tol.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

q non. quia nō fideiussit in defensionem/sed tantum ad quantitatem: scilz vt solueret rem iudicatam. Si vero isti fideiussores fideiusserunt: vt etiam defenderent an tunc possint agere mandati? Distinguitur. aut victi sunt in iudicio/aut vicerunt. Si victi sunt poterunt agere mādati contra reum: si soluerunt iudicatum. verūtamen expensas litis non consequentur. Si autem obtinuerunt in iudicio/ tunc poterunt petere litis expēsas quasi fim mā datum fecerint. ¶ Si tamen. Quia ergo ita est q fideiussores possunt defendere vt euitetur commissio stipulationis ob rem non defensam: queritur si plures sint fideiussores et velint defendere vtrum possint omnes simul defendere. vel an cogantur dare vnū qui defendat? Rīd. q debent vnū dare. p se oībus qui defend at. atas stipulatio cōmittitur ob rem nō defensam. z arguit iuriscō. a simili. Mā si reus principalis satisfecerit iudicatum solui: si monitus pluribus heredibus relictis heredes obēt vnū dare qui defendat: ne si defensio per plures diuisa fuerit actor incōmodo afficiatur. Secus est in hac dibus actoris qui nō habent necesse vnum defensorem dare. Cetera clara sunt. Casus legis sic. positus est. ff. co. in. l. ij. ¶. si reus. et de se satis clarus est. Glo. ponit casum legis si ante. z plane exponit. Fran. accur.

¶ Iam tamen. als iam tīi. z als nō tīi. Accursi.

a ¶ Ceterum. id est aliquin si ōdēnato fideiussore reus admitteret ad defensionem: ergo et solutione facta daretur repetitio: qō inconueniens est. vt. ff. co. l. si ex duob. et. ff. de. solu. l. id quod. z de condi. indeb. l. qui ob rem. Accursius.

b ¶ Constituerimus. i. vi debimur constituisse.

c ¶ Solutū est. als inemptum est: vt diri.

d ¶ Vel heredibus. reiect fideiussorum.

e ¶ In hac stipulatione. scilz iudicatum solui.

f ¶ Cause. i. clausule: scilz defendendo. de dolo malo z re iudicata. R. vt. j. l. pri.

g ¶ Una quantitate. i. vna conceptione verborum. vel quantitate dicit pecuniam ipsam. nam quantum continet vna continet altera. secus si plus vel aliud in altera contineretur. vt in arg. contra. ff. de verb. oblig. l. si sic. z fact. j. eo. l. cum querebatur.

b ¶ Vno casu. veluti ob rem non defensam.

i ¶ Non potest. aduersus eūdem: scilz vt ex vtraq; clausula idem exigatur: sed vnus ex vna/alter ex altera exigi potest. vt. j. eo. l. fina. item ex eadem causa vt bocsolum pluries poterit committi. vt. j. eo. l. nouissima. in prin. Accursius.

k ¶ Ex personis enumeratis. ses fideiussorum vel heredum eorū vel debitorum. vt. ff. ¶. vnus. et tunc satisfaciet fideiussor vel heres eius/non autem heres rei. vt. j. ¶. si ex fideiussoribus. Vel dic enumeratis vt tutores vel curatores z procuratores. vt. ff. l. ij. ¶. i.

l ¶ Nec committi. ex hac causa q non defendatur.

m ¶ Persona. id est alia a predictis.

n ¶ Simpliciter. id est non satisdans.

o ¶ Nec admittatur. nemo enim cogitur eum admittere. vt instit. de satisda. ¶. si vō reus. z. ff. de pcur. l. qui ppio. ¶. qui aliū. z. ff. qui. ex can. in pof. ea. l. hoc aūt. ¶. recte. z. ff. de admi. tuto. l. generaliter.

p ¶ Admiserit. satisdantem admittere teneor. vt. ff. nō satisdantem nō: vt modo dixi. Accursius.

q ¶ Stipulationis. iudicatum solui.

tisdatione: vel sine satisdatiōe admiserit / consequens erit dicere stipulationis istius nullam partem committi: quia sibi imputare debet: qui talem defensorem admisit. ¶ Di ex fideiussoribus qui iudicatum solui caucrant exstat defensor: placuit ob rem iudicatam stipulationem non cōmitti: ceteraq; eadem esse atq; si extrancus defensor exīstat.

Fideiussores dati in hac stipulatione non tenentur defendere si volunt: quia nec promiserunt/sed dūtaxat penam. z interesse si causa non defendatur. sed si defendant et succumbāt recuperāt sortem quā solmūt: expensas vō non. si autem obtinent expensas recuperant per vtilem actionem mandati/non per directam: quia non fecerunt id quod mandatum erat: cum defensio nō esset eis mandata vt dictum est/sed fecerūt iuxta mandatum. ¶ Pau.

¶ In hac stipulatione† hoc tractatur an qui fideiusserāt si defensionem omiserint mādati iudicio tencantur. z hoc est verius non tenerī. hi enim in quantitatem† interuenerunt: z hoc illis fuit mandatum non in defensionē. Quid tamen si ct ipsi hoc sibi assumpserint vt defendāt? an mādati possint agere. z si quidē victi sint? vt q̄ q̄ ob rem iudicatā prestiterūt consequentur? sumptus tamē litis minime petent. Sinautē obtinuerint poterūt sumptus litis consequi quasi iuxta mandatum: et si non mandatum fuerit.

Ad defendendum causam ceptam cōtra vnum etiam si de illo peruentum sit ad plures heredes nō admittūtur plures defensores: sed debent vnum constituere: licet ex parte actoris plures. pcuratores admittantur. hoc dicit ¶ Pau.

¶ Si tamen plures fideiussores defendere fuerit parati videamus vtrum vnum defensorem debeāt dare: an vō sufficiat vt vnus q̄sq; eorum pro parte sua? defendat vel defensorem substituat? et magis

r ¶ Nullam partem. nec illam de defendendo: q̄ defensum est: nec illa de re iudicata: q̄ non nocet reo principali. vt. ff. de re iudi. l. si se. in pn. nec illā de dolo: q̄ non interuenit dolus: et q̄ nulla est sentētia cum nec mandauerit nec ratam habuerit sententiam: nec ille satisdedit. Bug. Ōs est verum in pteuidicium nōi vel fideiussoris: sed nullo se offerente defensioni fit executio. vt dicta. l. si se. z de procura. l. plautius. in fine. Accursius.

s ¶ Imputare debet. ad hoc. ff. de fideiuss. l. qui satisdare.

t ¶ Ob rem iudicatam. i. iudicatū solui ex ea clausula de defensione. et q̄ subijcit ceteraq; ꝛc. scilz q̄ satisdabit sicut extraneus defensor. nā pro eo quasi ipse esset litigaturꝰ nō est satisdatū: sed quasi reo litigaturo vnde non cōmittit stipulatio. vt. j. eo. l. cū apud. Vel dic verius sīn Jo. ob rem iudicatā q̄ō verbū sonat. hic etiā nō committitur/licet sit iudicatum: q̄ nō fuit persona huius defendētis in stipulatione comprehensa. et quod subijcit ceteraq; id nō mutat sīn Jo. at. R. aliter expōsuit ceteraq; scz de defensione. nam q̄ō est extraneo defendente: q̄ nō cōmitteretur stipulatio qui cunq; defenderet ex quo esset admissus. vt. ff. pri. ¶. ita hic fideiussore defendente: at satisdare nō tenet sīm eum. Nec obstat ei. j. eod. cum apud. q̄ in mutatione iudicis dicit non defendētis per Jo. j. prori. ¶. in princ. cuius opi. placet. Accursius.

† Nisi ex. not. ad ff. q̄ procurator cōstituī ab aliquo ſi nō facit. pur oi cit mādati. sibi bari. ſi tamen illo ordine nō ſit actio né mādati ſ cōſtituenti ad intereſſe ſuū. Bolo.

v ¶ In quantitatem. que fuerit iudicata.

x ¶ Non in defensionem. scz interuenerunt.

y ¶ Vt defendant. licet eis mandatum non sit.

z ¶ Victi sint. in defendendo. Accursius.

a ¶ Consequentur. nō q̄ iudicatum. vt. ff. de re iudi. l. si se. nec ideo q̄ li berasset eum ab illa stipula. iudica. fol. q̄ nec cōmissa fuit cuz sententia nō tenuit. vt. ff. ¶. nūc videamus. in fi. dictū est. sed q̄ liberauerit eū ab actione qua cōuenebatur. z cōsequentur sumptus in sequenti casu vtili mādati actione: q̄ iuxta mādatum factum est. z in prima forte actio. nego. gest. quia ipso gestu negocium suum est. Accursius.

b ¶ Petent. hoc ideo q̄ in sentētia apparet nō vtiliter negociū ceptum esse: vnde nō agitur. vt. ff. de nego. gest. l. sed an vltro. ¶. fi. ar in eo qui cū mādato agit vel defendit semper repetit sumptus: sine vincat: sine perdat. vt. ff. de pcura. l. qui. ppio. ¶. litis. z. C. manda. l. etiam. Item contra. C. de nego. gest. ob negocium. Solu. ibi vtiliter: hic autem nō expediebat nō litigare. vel ibi extra tus: licet hic in iudicio. Item facit. ff. de verbo. oblig. l. venditores. Accursius.

c ¶ Litis. Sed nōne habent per. l. ꝑ erandū? Rñ. fuit iusta ignorātia. vt. ff. de leg. ij. qui solidū. ¶. etiā. z in auc. de iudi. ¶. oportet. Accursius.

d ¶ Pro parte sua. ex beneficio epistole diui adriani. Accursius.

Desiderante.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

Judicatum solui.

Pluribꝰ fi dei ussorꝫ bꝰ ad actor. recipientis ꝛ simpluresdicant desponsores.

a ¶ Desiderãte. nisi actor ex varijs causis actiões intẽdat plureꝫ: tũc enĩ singuli in singulas pñt esse defensores. vt. ff. de pcu. l. oĩm. Accur.

b ¶ Heredes. rei principalis ꝙ satisfecerit iudicatum solui.

c ¶ Per plures plonas. ad qꝰ est. ff. fami. her. l. si familie. ꝛ de redhibi to. ꝙ si nolit. ff. si plures. ꝛ de exercito. l. j. ff. ꝛ. l. seq. ꝛ. ff. de pcu. l. non dubium. ff. de iudi. l. si qs cuꝫ pcuratoria. ff. vtil. Sol. ibi plures erant principales conuenti: hic vnus satisdãs omnꝫ sunt plures heredes. Et sic locovtil. Jtẽ ar. cõtra. ff. de duo. red. uj. ff. vbi. Accur.

d ¶ Actorem. hoc in bere dibus rei. aliud ꝛc.

e ¶ Per vnũ litigẽt. sicuti nec vt litigent.

f ¶ Jbi. s. eo foro. ad qõ ff. de iudi. l. venditor.

g ¶ Iudicatum. Tres habet. immo vnã. vt. j. eod. cũ ꝓbeat. ꝙ est contra. Solu. hic vna est clausula verbo: vt ibi. et trina est intellectu et effectu: vt ff. Accur.

h ¶ Collectas. als collatas. als collectas.

i ¶ Judicata. scilicet fuerũda. ꝛ hoc est quodvertbum sonat.

k ¶ De re. i. causa. ꝛ facit ad ff. de ope. nouꝫ nũ. stipulatio. ff. habet.

l ¶ De dolo. scꝫ vt absit. ꝛ bas duas p interpꝫtationẽ. f. ne qd i frandez bus stipulationis fieri possit debitore nõ defendẽte. vt ne iudicet dolose quid fa ciẽte fm. R. Sed tñ si ex vna clausula cõmittat non cõmittit ex alia: sufficit emꝫ ex altera cõmittatur ad ff vt possit agi: ꝛ ita dicit Accur. Sed pone. ff. de pcu. l. non est vt nisi vnũ dent procuratorem desiderante[a]: scilz boc actore cum mittat stipulatio ob rẽ non defensam. nã ꝛ plures heredes[b] necesse habebunt vnum dare, pcuratorez ne defensio per plures personas[c] scissa incommodo aliquo afficiat actorem[d]. Aliud est in heredibus actoris qbus necessitas nõ imponitur vt p vnum litigent[e].

m ¶ Ante. marime. nã idẽ ꝛ si post cũ psone cõditio mutaret qõ innuit ratio inferꝫ scripta. Aliꝫ dicũt ꝙ post ꝓhibere nõ põt.

n ¶ Prohibit. fuerit. scilz defendere. ꝛ ff. post satisdationem. ꝛ dic ꝙ redit pcuratorem ꝛ satisdedit. p eo iudi. sol. ꝛ postea ꝓhibuit defendere: ꝛ tota hec lex dicit de pcuratore seu defensore rei.

o ¶ Procurator. scilicet rei.

p ¶ Cõmittat. ꝓpter rem non defensam. Ro. vel fm alios ꝓpter rem indicatam. vel fm. ff. de dolo.

q ¶ Committi. si dicas cõmitti cũ clausula de defendendo fm. R. videt littera contra. ꝙ dicit egerit. ꝛ. j. statim dicam.

r ¶ Qz si qs. sibi imputaturus.

s ¶ Cõmitti. ꝙ uis non defendat: ꝙ non est illud iudiciũ. ꝙ uod obligaueruntꝫ fideiussores ꝛ si non videt defendi in eo iudicio quo se obligauerunt fideiussores fm. R.

t ¶ Acceptũ. i. vẽtilatũ iudicũ: ꝛ sic fuit defensus qõ sufficit per quẽcũqꝫ admissum. vt. s. iam tamẽ. ff. nũc videam[o]. Sed rñ. p eo verũ est si pso ne cõditio ꝙ incipit defendere eadẽ ꝓseueret qõ ff nõ fuit: immo fuit mutata de babente mãdatũ ad nõ habẽtẽ: ꝛ sic iã nõ est illud iudiciũ. ꝙ uod fuit satisdatũ. Jtẽ si dicas fm alios cõmitti ꝓpter rẽ iudicatã. ꝛ sic iudicatũ fuit. videt ff. ꝙ fnĩa nõ valet in ꝓiudiciũ dñi: cũ iste se obtulisse videtur reuocato mandato: vt. s. de re iudi. l. si se. ff. dicas valere in ꝓiudiciũ ꝓpter tis se. vt. s. de pcu. l. plauti[p]. in fi. Sed ꝓ certo nõ fuit satisdatũ ꝓ eo ꝙ fnĩa ꝙ teneret defendẽtẽ: ff. ꝛ teneret dñm: ff. dices in odiũ reuocantis ne probabilis ignorantia damnũ afferat. Jtem si dicas tertio committi ex causula de dolo ꝙ ꝓhibuit dolo. pcurator nõ certificato actore: alioqn probabilis ignorantia damnũ afferret qõ esset non debet vt insti. manda. ff. recte. tunc ob. quod subijcit. nam vt committat ꝛc. vbi dicit committi qñ agit cũ persona habente candẽ ꝛditionẽ quam prius. ad qd em tũc cõmitteret dolꝰ clausula. ff. dices in eo ꝙ dolũ cõmitteret vt ꝓ se iudicet. vt diximus. s. l. ꝓori. ꝛ ita omnes defendi pñt.

v ¶ Causam persone. id est mandatũ.

r ¶ Esse. vt ad defendendum interueniens mandatum haberet et non defendatur. R.

Titu. VII.

y ¶ Fuit. non sufficit hec ratio. nam eadem posset allegari cuꝫ ignorauit actor. sed est alia: qꝛ non dolo ꝓbibuit cum iste sciret.

3 ¶ Exiterit. quo casu nõ. 3 de manat vt pcurator: sed vt reus principalis. nõ ergo committi põt stipulatio ꝙ ꝓ eo interpolita fuit. ꝛ facit. s. de excep. rei iudi. si quis heres. Accur.

a ¶ Prohibitus. vt i primo casu legis.

b ¶ Stipulatio. qꝛ vtroqꝫ mõ desijt procurator esse. arg. contra. s. de bis qui no. ifa. l. seruꝰ. ꝛ invtroqꝫ dic dominum scuisse. vt s. ff. q. ff. si quis.

c ¶ Defendẽs. sine mandato: vt discrepet a casu superiori.

d ¶ Satisfecerit. iudicatum solui. Sed qd si dns satisfecerit ꝓ ꝛ postea procuratorem cõstituat: nunqd cõmittet stipulatio: ꝛ forte cõmittit: quta dñi causa nõ mutat.

e ¶ Dat. f. ille idẽ ꝙ defensor erat. ꝛ sic cãdẽ plonaꝫ ex alia cã defendit.

f ¶ Fideiussores. scilz dati in pori iudicio. ꝙ iudicato soluẽdo.

g ¶ Non teneri. qꝛ ꝓbat hec fnĩa se nõ interposuerit. in eo aũt qõ ꝓbicit mutationes ꝛditiõis psone defendẽtis de bñte ad nõ bñte mãdatũ. Vel ecõtra anni bilare stipulationẽ est. s. de ꝓcu. in cause. ff. fi. Sol. hanc tenet. ꝛte. mutatũ ẽ iudiciũ. ibi vbi. post. ꝛ sic añ lit. ꝛte. seu in lit. ꝛtest. opꝛ cãm psone esse cãdẽ ꝙ fuit ꝓpe stipulationis interpolite. sec. ff. si post: vt ibi. ꝛ ꝓ b est ꝓn. l. si añ ꝛc. ꝙ ꝛ ibi fiat. de causam psone eãdẽ esse. ꝙ fuit ꝓpe stipulationis interponẽde. nã nõ dic interpolite. ff. si interponẽde. ꝛ sic ꝓpe interponẽde. i. antelit. ꝛte. ꝛpe accepti iudiciꝫ. i. lite ꝛte. ds hẽre eãdẽ cõditionẽ. vel aliter ꝓ ex parte rei: ibi actoris. vt ptz ꝓ ꝛ ibi. ꝛ hoc scdo mõ soluit ꝛ aliud. s. de ꝙ fuerit. scilz defendere. ꝛ ꝓ post satisdationem. ꝛ dic ꝙ redit pcuratorem ꝛ satisdedit. p eo iudi. sol. ꝛ postea ꝓhibuit defendere: ꝛ tota hec lex dicit de pcuratore seu defensore rei.

Si ad defendẽdum procurator datus fuerit satisdare[m]

Lex. viij.

Si petitor[b] post satisdationẽ ante iudiciuꝫ acceptũ heres possessori extiterit: extinguetur[i] stipulatio.

¶ Stipulatio iudicatũ solui habet quãtitatem certã: quia ꝛ tinet illud in qõ iudex reũ cõdẽnauerit. Fran. accur.

Lex. ix.

Iudicatũ solui stipulatio expeditur[k] habet quantitatem: intantum enim committitur inquãtum iudex ꝓnunciauerit[l].

¶ Pro defensore cum mãdato satisdat dñs: ff. defensor sine mandato inuenire bz pbi fideiussores. ¶ Dau. de cast.

Modestinus. Lex. x.

Si ad defendẽdum procurator datus fuerit satisdare[m]

Fuit. non sufficit hec ratio. nam eadem posset allegari cuꝫ ignorauit actor. sed est alia: qꝛ non dolo ꝓbibuit cum iste sciret.

3 ¶ Exiterit. quo casu nõ. 3 de manat vt pcurator: sed vt reus principalis. nõ ergo committi põt stipulatio ꝙ ꝓ eo interpolita fuit. ꝛ facit. s. de excep. rei iudi. si quis heres. Accur.

Si qs[r] scies ꝓhibitũ cẽ egerit. Just. nõ putat stipulationẽ cõmitti[s]. nã vt cõmittat non sufficere ait cũ ea pson a acceptũ esse iudiciũ. ꝙ stipulationi cõprehensa est: ff. oportere etiã cãm pson e[t] eãdẽ esse[u]: ꝙ stipulationis interponẽde tpe fuit[x]: ꝛ iõ si is q. pcurator dat[y] est heres exti terit[z] dño/atq; ita accepcrit iudiciũ: siue etiã ꝓbibit[a] acceꝓit/non cõmittitur stipulatio[b]. nam ꝛ alꝫ rñsum est. ff. qs absentẽ defendẽs[c] satisdederit[d]: deinde vel procurator ab eo datus[e] vel postq̃ heres ei extiterit iudiciũ accepit: fideiussores[f] non teneri[g].

Paulus. Lex. viij.

Si petitor[b] post satisdationẽ ante iudiciuꝫ acceptũ heres possessori extiterit: extinguetur[i] stipulatio.

¶ Stipulatio iudicatũ solui habet quãtitatem certã: quia ꝛ tinet illud in qõ iudex reũ cõdẽnauerit. Fran. accur.

Vlpianus. Lex. ix.

Iudicatũ solui stipulatio expeditur[k] habet quantitatem: intantum enim committitur inquãtum iudex ꝓnunciauerit[l].

¶ Pro defensore cum mãdato satisdat dñs: ff. defensor sine mandato inuenire bz pbi fideiussores. ¶ Dau. de cast.

Modestinus. Lex. x.

Si ad defendẽdum procurator datus fuerit satisdare[m]

Si petitor. ¶ Caius. Petebam a te fundũ aliquem rei ven. ꝛ tu fatisdedisti de iudi. sol. ego instituo te beredẽ meũ ꝛ ꝓ ẽ stipulatio iudicatũ solui est extincta. Fran. accur.

b ¶ Si petitor. ergo agebat rei vẽdi.

i ¶ Extinguet. est nẽpe iudiciũ extinctũ: qꝛ idẽ si post acceptũ iudiciũ.

k ¶ Iudicatũ. Expedita. quo ad clausulaz. de re iudi. sed quo ad alias incertam fm. R. vt. s. de ꝓto. stipu. l. j. ff. incertam. Vel dic certa quando erit iudicatũ vt hic. interim autem incertam: vt ibi. etiam quo ad clausulam de re iudi. vel dic quo ad alias clausulas continet certam per iudicem q fentẽtiam certam dabit in interesse: ante aũt incerta est vt ibi. ꝛ insti. de actio. ff. curare.

l ¶ Pronũciauerit. si agat ex ea clausula scilicet de re iudi. ex aliꝫs autem agit ad interesse.

¶ Caius. Duo notat hec lex: esse genera defensor. qdam sunt q defendũt ꝓsentes dños suos. qdam vo q defendũt absentes. Defensores q defendũt ꝓsentes debẽt satisdare iudi. sol. ff. satisdatio interponit ab ipso. Defensores vero q defendũt absentes debent per seipsos satisdare iudicatũ solui. siue mandatũ habeant siue non habeant. Fran. accur.

m ¶ Satisdare. quo casu pcuratoris fideiussor extitit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Jubet. dominus si presens est. R.
b ¶ A domino. presente qō est etiam si est in hortis. vt. ff. de pcu. l. 7 qui in foro. cum sequen.
c ¶ Si procurator. habens vel non habens mandatum. vt. C. de procura. l. exigendi. 7 de satisda. l. j. in fi.
d ¶ Aliquē. absentē. Acc.
e ¶ Judicatum solui. cuz fideiussore extraneo. nemo enim tē. vt ff. de satisda. §. finaūt reus. 7. §. seq. 7. ff. de iudi. l. recte. et de pcur. l. q. ppio. §. qui aliū. 7. l. si minor. §. fi. cuz seq. 7 facit. ff. de pcura. l. filiusfamilias. in fine. Et no. q' ex hac stipulatione tenet ille qui pmisit non dñs si non pmisit: qz ipse si se defendisset. pmittere nō teneret. vt infra. de satisda. §. fs hodie. Actiōe aūt in factū de re iudi. tenet dñs: qz mādauit alis pcur. se offerens. vt. ff. de pcura. l. plautius.

Si seruꝰ. ¶ Casus. ¶ Detebā a te seruū stichū p in rē actionē. satisdediſt de iudicato soluendo 7 de re defendēda: mortuꝰ est stichꝰ. Quitem hanc deferuit. qrit vtrum fideiussores tui teneant ob rem nō defensam: vī q' nō. quia nulla res est. ppt quaz iudicet. tū nihilomin⁹ fideiussores tenent licet res nulla sit. q' expedit iudicari. p̄pter eunctionem et ppter fruct⁹. Fran. acc.

f ¶ Rem iudicari. et ideo cōmittitur stipulatio ob rem non defensam. Sed contra. C. de euict. l. si quis tibi. Sol. hic decessit lit. conte. ibi ante. et eodem modo solues. ff. de euict. si seruus. Item facit. ff. de nox. l. si pluriū. in fi. 7. l. seq. 7. C. de asser. tol. l. ij. in fi. 7. ff. de arbi. l. non distinguemus. §. item non est. 7 facit. ff. de vēbo. obli. l. nemo. 7 de rei vendi. l. vtiqz. 7 de re iudi. l. si homo.

Si reus. ¶ Casus. Conuenebā te in iudicio super certa summa pecunie. tu fatisfedidiſti iudi. fol. postea factus es pretor. vel alius maior magistratus: ita vt non possis vocari in ius. dicitur hic q' nihilominus committitur stipulatio: 7 fideiussores tui tenentur. si non defendaris arbitrio boni viri. Fran. accur.

g ¶ Vocari. ergo erat de maioribus. vt. ff. de in ius voc. l. ij. alis secus. vt ff. de minor. l. nec magistratibus.

h ¶ Fideiussores. qz psonale priuilegiū rei nō trāsit ad fideiussorez. Azo. Sed cōtra. j. eo. l. vir bonus. Sol. vt ibi. Item contra. C. de vsur. rei iudi. l. fi. §. fi. Sol. hic per sonalis est exceptio: vt ibi dixi: per qō etiam solut. ff. de excep. l. omnes. que est contra. cū suis concor. Accur.

Diuisio. Cum querebatur. Decler notabilis in quinqz partes diuiditur. Primo ponit vnam questionem. Secundo ostendit dubiū quēstionis. Tertio facit vnam allegationem in questione. Quarto questio nem determinat. Quinto ponit vnam nouam questionem. Secunda ibi: dicebam. Tertia ibi: ecce enim. Quarta ibi: p̄oinde videtū. Quinta ibi: p̄oinde si forte. vsqz ad. §. fi.

Casus po nit. Casus autem in terminis talis est. Conuenebam te in iudicio super certa summa pecunie: quam mihi debebas: vel pro aliquo fundo mihi restituendo. tu fatisfedisti iudicatum solui: in qua fatisfactione continetur clausula de defendendo: tu non defendebas: nec quisqz pro te comparebat in iudicio. inde te pro tua contumacia cōdemnauit. Nunc queritur vtrū stipulatio ob rē nō defensam sit commissa attento q' es cōdēnatus. 7 hec est prima pars legis q' ponit quēstionē. vsqz ibi: Dicebam. 7 ponit iuris con. dubiū ibi: Questions dicens. q' ista stipulatio iudi. fol. hz in se vnā clausulā q' duo cōtinet scz interesse ob rem nō defensam. 7 aliā rem iudicatā solui debere. cū ergo ista stipulatio claudat vna clausula: vt sive res iudicet: sive non defendatur. qritur vtrū sivna clausula cōmittat. possit nihilominus altera etiā committi. vsqz ibi: Ecce enim. vbi facit iurisconsul. vnam allegationem per quā vult. pbare q' vna clausula stipulationis commissa non possit iterū altera committi. 7 dicit. Si quis promisit. c. alicui sub alterna natiua conditione scilz si nauis ex asia venerit. vel titius consul fact⁹ fuerit. siue nauis prior venerit. siue titius prior consul factus fuerit: cōditio est impleta. sed qñ est impleta cōditio ex priori clausula non pōt amplius ex posteriore cōmitti. vsqz ibi. Proinde videndum. vbi ponit quarta pars ist⁹ legis: l qua determinat q̄stio dicendo q' si cōmissa fuerit stipulatio ob rē nō defensam: 7 postea reus eidem nat⁹ fuerit: stipulatio ob rem nō defensam euanescit. nisi super stipulatiōe ob rē nō defensam fuerit priius lis contestata. ideo fideiussores nō statim tenentur: lz res nō defendatur. quapropter si postea lis fuerit finita solutiōe: vel transactione: vel accepitatione: vel quocunqz modo stipulatio de re nō defensa euanescit: 7. b. d. et est difficilis ler. tamen pulchrū habet casum: in quo ponēdo 2sumpt⁹ est labor vnī⁹ diei. ¶ Si fuero. Agebam cōtra te rei vendi. ad fundum quendam exegi a te satisdationem iudicatī solui. postea mutata voluntate egi actione personali contra te ad. c. aureos q̄s te dicebam mihi deberi ex causa venditionis certarum mercium. queritur si fueris cōdēnatus. aut si non defendaris: vtrum cōmittat stipulatio iudicatum solui: R. q' nō quia de alia re egi. 7 de alia est interposita stipulatio. et sic nihil ad rumbū. Frā.

i ¶ Non defenderet. litis contest. als non posset dari diffinitiua q̄ hic fuit.

k ¶ Er beremoditio. ergo erat lis contest. vt. C. de iudi. properandum. §. j. 7. ij. Accur.

l ¶ Clausulam. f. iudicatū solui. Accur.

m ¶ Judicatū. 7 tertiam. vt. ff. de. iudicatū solui.

n ¶ Clausula. i. committat. vt. ff. iam tamen. §. in hac. vel dic id est contineat quo ad verbū. sed quo ad intellectum sunt tres. vt. ff. eo. iudicatū solui. q̄ est contra in hoc. Accur.

o ¶ Committat. scilicet ob rem non defensam.

p ¶ Ecce. adducit simile q' non committat pluries.

q ¶ Constat. vt. ff. de verb. obli. l. fi ita q̄s stipulatus.

r ¶ Commissa est. hoc referūt q̄dam ad vtrūq; casum. sed videtur tantū ad priorem.

s ¶ Causa. id est conditio.

t ¶ Non vtraq; cōmictum.

v ¶ Stipulationi. sic 7 hic in q̄stione quam non soluit. vt. ff. iam tamē. §. in hac. Sed contra. C. de fecū. nup. aut. sed si q̄s. So. ibi nō ex pacto sed ex lege succedit. Item contra. j. ti. j. l. si pcurator. 7. ff. si. j. l. nō quali. §. si q̄s curator. sed hic totū interesse consecut⁹ erat: ibi non.

x ¶ Non defensa. ante iudicū. vel postea ante sententiam latam in principali. R.

y ¶ Ex stipulatione. non ista ob rē nō defensam: sed ex ea stipulatione p̄pter quam iudicū sperabat cū iudicatū solui satisdaret. R. Sz sm hoc 2stellation non posset fieri nisi cōtra reū: q' ille sol⁹ tenet. ex ea stipu. 7 ille non defendit: quare dicas lit. contest. ex stipu. iudi. fol. p clausila q' nō defendit: 7 sic continget q' condītio implet ipsa cōtestatione litis 7 acq̄siuit actor ius. vt et als. ff. de verb. obli. l. si titius.

z ¶ Quod magis est. vt committat lit. contest. ad interesse: q' non defendit m propōsita q̄stione esset ber emoditio fuit damnat⁹? q' pualet rei iudi. clausula. vt ar. j. e. l. in fi. als aūt si re nō defensa non sequat fnia cōmittitur stipulatio etiam ante lit. contestatam ad interesse. q' non defendit vel ver ius semper ante committatur. vt. ff. iam tē. j. in hac. 7. ff. hac l. sed in casu predicto quando ex beremoditio est dānatus creditur non cōmissa:

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

commissa: nisi fiat lit. conte. in ea: vt hic. ⁊ facit. ff. de verb. obli. si insulā.
a ¶Clausulam facit. ff. ti. ſ. l. non quasi. §. generaliter.
b ¶Procuratoris rei. Accur.
c ¶Actione personali.
d ¶Dictauero actionem. non tamen de eadem re: als esset contra. ff. de excep. rei iudi. l. de cadez re. vel si de eadē re agit/ tamē ex alia causa ne sit cōtra. ff. de excep. rei iudi. ⁊ an eadē. §. actiones. quomodo autem hic libellus fuerit mutat⁹ seu cumulat⁹. dic vt no. C. de edē. edita. ⁊ facit. ſ. ō adul. denunciasse. §. quid tamē. ⁊ si mensor. fal. mo. dixe. l. ſ. ideo.

SI ex duob⁹. ¶Clarus. Cōuenebaz te certa actione. tu fatisdedisti iudicatum solui. datis duob⁹ fideiussoribus nō defenderis q̄ propter cōmissa est ſtipulatio ob rez nō defensam: vnus fideiussor tuoꝝ soluit parte suam. ¶Nunc q̄rit vtrū nisi hominus alter fideiussor recte defēdere possit? Respon. q̄ sic. sed an ille q̄ soluit possit repetere? Dicit q̄ non. q̄ ſtipulatio p̄ pte sua est extincta ac si ſibi acceptolatū est.

CQuotiēs. Titius conueniebat meum aliqua actione: exegit ab eo fatisda. iudi. sol. nō est defensus meus⁹. titi⁹ actor vult cōuenire fideiussores ob ſtipulationē commissam rei non defensę. fideiussores dicunt titio. nos fumus contenti soluere. titi⁹ petim⁹ q̄ absoluas meum a p̄te iudicio: q̄ si soluerem⁹ ⁊ rez nō esset absolut⁹ a p̄te iudicio/ nos nō possem⁹ q̄cq̄ ab eo cōſeq actiōe mādati p eo q̄ fideiussimus p ipo. aut si vellem⁹ aliqd ꝑseq cogeremur reꝝ defendere rem primo iudicio: et sic essemus multꝫ grauati. queritur vtrū petitio ista fideiussor sit iusta? Rñ. q̄ sic. glo. ponit casum. l. sequē. Frā. accur.

e ¶Partem suam. Immo ⁊ insolidum committitur ſtipulatio. ⁊ si vo luissem insolidum agere potuissem. vt. ſ. eo. l. ex clausula. Sed bic parte sua fuit cōtentus: vel hic intercesserunt fideiussores singuli p̄o parte vi rili. vel dic insolidum. sed hic implozat epistole remediū. vt. C. de ꝑſti. pe cu. l. fi. ⁊ ita pōt intelligi q̄ est. ſ. e. l. ex iudicatū. ⁊ l. fi.

f ¶Potent. ab alio.

g ¶Repetet. vt ff. ſ. iam tū. in prin. ⁊ ff. de cōdi. inde. l. qui ob rem.

h ¶Perēpta. scilicet solutione vnde eadem solu. non debet parere repetitionem ⁊ liberationem.

i ¶Cum fideiussoribus. q̄ō fideiussor debet postulare mādatis sibi aduersus eum actionibus.

k ¶Caueri. scilicet a petitore.

l ¶Priore. p̄o quo iudicio satisdatū est iudicatū solui.

m ¶Absolui. scz q̄ actor absoluet dominū.

n ¶Cautione. hac scz q̄ actor absoluet dominum.

o ¶Fideiussores. qui soluerunt.

p ¶Non consequent. ab eo p̄o quo fideiusserant.

q ¶Aut certe. i. ſi velit actione mādati a dño cōſequi. Jo. ꝛ sic habes nō consequit ⁊ c. als deest nō: ⁊ tūc habes emissa cautione.

r HEc stipulatio. p̄mittis decē singulis diebus q̄diu reus nō defendat: ⁊ sunt hec verba ſtipulationis q̄diu ⁊c.

s ¶Simul. id est postꝫ.

t ¶Defecerit. forte in transactione facta vel acceptilatione. vt. ff. eo. cū q̄ rebat. §. p̄roinde si forte. Accur.

EX iudicatum. ¶Casus. Tu conuentus fuisti a me ⁊ dederas fi deiussores iudi. fol. non fuisti defensus. quapropter volui quenire vnuꝫ ex fideiussoribus tuis: ipse paratus est soluere mihi. querit⁹ vtrū cogat
v ¶Ob rem. id est p̄o hac parte ſtipulationis.
x ¶Non dz. quāq̄ enim p̄o parte defendere non possit: partem tñ soluꝫ soluendo liberat. vt. ff. de ver. ob. l. in executiōe. §. insoliduꝫ. vel melꝰ dic vt no. ff. e. l. ſi ex duobus. ne sit contra. ſ. l. p̄iori.
y ¶Aut iudicio. scilz iam cepto.
z ¶Astringi. scilz ad eum complendum.
a ¶Aut ad inficiationez. scilz iudicij de nouo: vel dic ad ſtitutionē ſcz p̄curatoris: et bo ſi habeas ſtitutionez: als est inficiationes ⁊ quod ſubijcit quoniam ⁊c. ſic est plana: als est quo non amplius per in. ff. ⁊ est idez sensus. Als est q̄ plus ⁊c. q. d. licet per iudicem aligd plus sit consecuturus forte iniquum vel forte vsuras currētes lite pēdente. non ideo est compellēdus ad indicium. et sic nō est bec sufficiens rō q̄ sit compellēdus ad iudicium. ⁊ facit. ff. de iudi. l. ſi debitori. et de procur. l. ſi reus. et insti. de ꝑpe. ⁊ tempo. actio. §. ſi.

EX clausula. ¶Casus. Titi⁹ quenie bat meum et exegit ab eo fideiussores iudi. sol. meu⁹ dolosus hō. pcura ut p̄ dolum q̄ ipe absoluerē a iudice. q̄rit⁹ vtrū videatur defensus ce ita vt nō committat ſtipulatio: Rñ. q̄ nō videtur ſe defendisse ex quo per dolum vicit aduersariū suū. Vel pone casum in fideiussoribus q̄ ſcz si non defendatur reus/ fideiussores tenent insolidū ob rē non defensam. Frā. acc.
b ¶Ex clausula rei. als est rei iudicata. et tunc dic ex clausula scilicet ob rez nō defensam insolidū committi ſtipu. de re iudicata dolo malo ſcz defendētis quasi non videatur plene defendisse qui dolum adhibuit vt vincer⁹: als est de re iudicata: ⁊ tunc p̄o vna quaq̄ istarum committeret ſtipulatio insolidum contra fideiussores singulos. q̄ō tñ dic vt no. ff. eo. ſi ex duobus. Item contra reum: quia non pōt defendere p̄o parte.
c ¶Arbitratu. quod bic euenit quando res fuit iudicata dolo malo ſm primā litteram. vel dic ſm aliam plane. ad quam facit. ff. de dam. infec. in ſtipulatione. Accur.

UIr bonus. ¶Casus. Judeus quidam conueniebat me vt darem ſibi mancipium christianum: satisdedi iudi. fol. nō fui defensus. queritur vtrum ſtipulatio sit commissa? Respon. q̄ non. quia non potest me ad mancipiū christianum conuenire. Fran. accur.
d ¶Non cogat. immo et ſi reus non ſit cōgendus committat tñ ſtipulatio ob rem nō defensam ⁊ tra fideiussorē: ſi nō defendat reus. vt. ff. e. l. ſi reus. que est contra. Sol. aliud est ſi nō cōpellat p̄tor rūdere reū: vt ibi. Aliud ſi vel actorē agere. p̄hibeat vel reū conuenire vt hic. q̄ ibi dignitas ſubtrahit a iurisdictione iudicis. Nic litigare actor. p̄hibet. vt contra patronum libertus actionem famosam ſtituere: vel bereticum petere mācipium xp̄ianū ſm. R. Idem de libris improbate lectionis. vt. ff. ſa. ber. l. cetere. §. ſi. Alij vt Jo. dicunt q̄ hic nō cogebatur: q̄ finita erat lis ſententia trans. vel iureiur. vt. ff. cum quere batur. §. p̄roinde. Tertij dicunt refert an a p̄in. non poterat cogi defendi: q̄ iusta causa defensionē ſui habuit. vel per ſe vel per alium: vt hic. ff. de pecul. eo tpe. in prin. aliud ſi ex postfacto: vt ibi. Vel quarto dic inter quem ita causa excusationis inter ſe ⁊ eum quem defendebat: veluti inimicitie capitales interuenerūt inter ſe ⁊ eum quem defendebat: vel alia iusta cā impediat: quo casu nec

UNIVERSIDAD DE HUELVA

defensor cogit nec fideiussores queuiunt. vt. ff. de procu. l. mut⁹. §. fina. ff. l. non cogēdū. Ibi aūt illa cā supueneratā reū excusabat personaliter. Nas primi egit persone ad fideiussores non trāsit. vt resti. in integ. q ad fideiussores mi. non potrigetur. vt. ff. de excep. l. exceptiones. §. rei aūt. ff facit. ff. de iudi. non videt. ff. j. de reg. in. l. nullus. Itē p ea q dicta sunt satis casus hui⁹. l. colligitur. Ites potes ponere in legato q habet ius renocandi domū. vt. ff. de iudi. l. q. §. legatis.

Quissima clausula. ¶ Casus. Dictum est. ff. eod. l. iudicatū. f. q. tres sunt clausule stipulatiōis iudi. fol. q̄rū vltima est de dolo abfuturo. dicit ibi ac. l. q̄ ista verba dolū abesse ff abfuturū esse nō respiciūt tantū temp⁹ presens: immo etiā temp⁹ futurū. ita q̄ si ille q dolū cōmisit decesserit. heres ſ⁹ tenebit: q̄ reddere tur ad omne tp̄s. Secundo dicit. si qs ita fuerit stipulatus. promittis dolum abesse: ff abfuturū esse: et si nō abfuerit. promittis pe nam quinquaginta. si ita stipulatus fuerit: tenebit promissor etiā. p dolo extranei ad penas per cum promissam. Tertio dicit q stipulatio iudicatus solui refert ad principū stipulatiōis. qd hoc sit dicere declarat glo. vltima sup verbo ad principū. Frā.

a ¶ Nouissima. id est nouissime a nobis posita. vt ff. eo. iudi. fol. Vel iō nouissima dicitur: q̄ donec pōt esse loc⁹ aliis clausulis non est recurrendum ad istā. vt. ff. de ver. obli. l. doli. Also.

b ¶ In futurus. q̄uis cū competat semel tam dolo committ⁹: mbrolomin⁹ tamen committit. p̄ sequēti dolo. vt sic ī se reuoluat. vt. ff. tit. j. non quasi. §. si quis curator.

c ¶ Permanens. als est permanēs ꝛ. q. d. vent ille qui erat cōmissus tempore stipulationis interposite. ꝓpter vbuz abesse. ꝛ als est sine.

d ¶ Factum. quod fecs factum sit coercendum.

e ¶ Heres eius. etiam de ꝓpio dolo.

f ¶ Abfuturū. hoc enim facere debet vt permaneat sine dolo.

g Tps. posit stipu. habēs. ar. ff. j. de verb. sig. l. viij. z. l. vbū erit. Also.

h Quanti. non adiecta pena non tenetur ex extranei dolo: q̄ factū alienū promittere non debet. vt. ff. de verb. obli. l. stipulatio ista. Also. z facit in ea. l. §. si quis dolum. z. l. inter stipulantem. ij. respon. z. j. de verbo. signi. hec verba cui rei.

i ¶ Ad principū. vt dolo cōmisso ab initio stipulationis agi possit. ad qs est. j. de reg. iur. l. in omnib⁹. sicut enim principiū stipulationis in psenti tempore concipit: ita ꝛ si in psenti verū sit dolū non abesse committit stipulatio ꝓpter verbū abesse.

Quam apud. ¶ Casus. Comeniebam te apud iudicem sempronii. in dedisti fideiussores q̄ promiserūt mihi soluere id qd sempronius iudex iudicaret. tu fuisti absolut⁹ a sempronio iudice. ego appellaui ab ista sententia: tu postea fuisti condemnat⁹ apud iudicem apud quem appellaui. q̄rit⁹ vtrū fideiussores tui teneant⁹: Respon. q̄ non. z ideo consulit lex. q̄ adijciat ī stipulatione. promittis soluere ꝓ reo. qd sempron⁹ iudex iudicauerit. vel ille q̄ sempronij locū fuerit substitut⁹: tunc tenebūtur fideiussores etiam in cā appellationis. Fran. accur.

k ¶ Datum. id est delegatum.

l ¶ Non esse. nec er prima sētētia: q̄ ex ea solus soluere non potuit cogi. nec ex secunda: quia ex ea se non obligat fideiussor. ad quod. ff. eo. l. iij. j. respon. z. l. cū querebat. §. fi.

m ¶ Substitutus. vt committi possit ꝓpter sententiam substituti iudicis. Accursius.

Nouissima clausula iudicatum solui stipulationis dolum malū abesse abfuturūq; esse z in futurū⁽ᵉ⁾ tps pmanens⁽ᶜ⁾ factū⁽ᵈ⁾ demōstrat ita q̄ z si forte decesserit is qui dolo malo fecerit tenebitur heres ei⁽ᵉ⁾. Verbū cū abfuturū⁽ᶠ⁾ esse plenissimū est: z ad omne tp̄s⁽ᵍ⁾ refertur: vt si aliquo tpe non abfuerit dolus: q̄n verum sit non abfuisse committat hec clausula. Sinauē adiectum sit si hmōi rei dolus malus nō aberit quanto ea res crit dare spēdes etiam ob extranei dolum. pmissor. de pena tenebit. Doli autez mali clausula sicut reliquę stipulationes in quib⁹ tp̄s no iatum adiectū nō est: ad principū stipulationis refert.

¶ Fideiussor acceptus in prima causa non tenetur in eo quod iudicatur in causa appellationis nisi aliud actum sit. hoc dicit Bartolus.

Scuola. Lex. xx.

Cum apud † sempronium iudicem datum[ʰ] reus defenderetur stipulatione cautus est: vt qđ sempronij iudex iudicasset ꝓ re starctur: a cuius sententia petitor appellauit: z cū apud competentē appellationis iudicem res ageret defensore rei cōdēnato: quęritum est an stipulatio cōmissa effet: Rñ. fm ea quę ꝓponerentur non esse iure commissam claudius ideo in stipulatione adijcit qui in eius locum substitutus⁽ⁱ⁾ erit.

¶ Hec stipulatio ex duab⁹ clausulis potest committi contra diuersos sed cōtra eūdem non: ſ⁹ualet cā iudicati. Bar.

Idem. Lex. xxj.

Si vn⁹ ex fideiussoribus ob rē nō defensam[ᵐ] conuentus sit⁽ᵏ⁾: deinde postea cā res defendatur[ˡ] alter fideiussor ob rem iudicatā conueniri pōt⁽ᵐ⁾. Et si reus ꝑmittendi duobus heredib⁹ relictis decesserit alter rē non defendat alter defendat: is qui non defendit ob rē non defensā cōueniri pōt: ille qui defendit ob rē iudicatā: q̄n in vnius eiusdēq; ꝑsona non posse cōmitti has duas clausulas creditur⁽ⁿ⁾. et nos⁽ᵒ⁾ dicimus semper ꝑualere[ᵖ] rei iudicate clausulam eamq; solam committi.

¶ Duas partes hꝫ hec rubrica. Prio rē ra. babe. hoc est de illa stipulatione rem ra. babe. Secūdo dicit de ratihabitione hꝫ est qualiter possit haberi ratū. B.

¶ Rem ratam haberi et de ratihabitionc. Titu viij.

¶ Oñ quenif ille cui exceptio rei iudicata cēpeteret si ver⁹ procurator exegisset stipulatio de rato cōmittif. h. d. Bar.

Paulus. Lex. j.

Um qs[ᵛ] de rato stipularef: q̄uis non idem[ᵗ] sed alius ꝓ dño[ᵘ] quenirē q̄ quęriri[ˣ] non posset si rata dñs habuisset[ᵇ] committi stipulationem placuit: veluti si cum fideiussor[ᶜ] aut alter ex reis ꝑmittendi qui socius est[ᵈ] cōuenitur[ᵉ].

¶ Stipulatio ista cōmittit ad interesse stipulatoris si dñs nō hꝫ ratū q̄ pōt trāsferre summam petitam per procuratorem si dño erat falsus. z etiā pōt esse min⁹ q̄ⁿ summa petita si erat ver⁹: z sic sententia lata contra eū nocet dño: z per consequēs nō cōmittit nisi ad expensas litis. h. d. Pau.

Idem. Lex. ij.

Si stipulationē[ᶠ] de rato habēdo nō est cogitādū rei ꝓ omittēdi vel stipulādi cōpendium: sed qđ interfuit ei⁹ q̄ stipulatus est ratū haberi qđ gestum est.

¶ Petēs restitutionē in integrū aduersus actū gestū cū procuratore nō videt ipm impugnare ex defectu mādati: ſ⁹ potiꝰ approbare q̄tū ad hoc: ideo nō facit banc stipulationē committi: ex eo q̄ nō fuit habitꝰ rat⁹: nisi etiā de hoc fuisset ꝑmissum q̄ restitution⁹ non peteret: quā ꝓmissionē vtile est reo cōuento fieri facere. h. d. Bar.

Idem. Lex. iij.

Sjvnus. Pone casum vt. ff. eo. l. si ex duobus. Fran. accur.

¶ Nō defensam. ꝑ pte.

¶ Couent⁹ fit. z soluit.

¶ Decidat. i. iudicet.

¶ Conueniri pōt. si condemnat⁹ fit is ꝑ quo fideiussit. et dic hic vt no. ff. eo. l. ex duobus.

¶ Creditur. quo ad eractionem. ff. c. l. cum quęrebatur.

¶ Et nos. aperit qđ obscure dixerat. Et not. q̄ als est nos et hec bona: als non: z tunc redimus ad plures personas.

¶ Pretualere. cum forte vtraq; in eadē persona concurrit. vt. j. ea. l.

¶ Rem ratam haberi.

¶ Jdē quomodo z quādo quis promittit rez ratam haberi. Jr. Et nota q̄ duas partes habet rubri. vt patebit per exempla. j. eo.

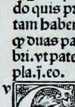

Um qs. id est aliquis er reis debēdi vel eō fideiussorib⁹.

¶ Stipularetur. a procuratore.

¶ Non idem. qui de rato stipula. fuerit. Jo.

¶ Dño dño. z debitore z creditore log pōt pta aliquo agente ꝓ creditore vel conuento ꝓcuratore debitoris fm primā expositionem.

¶ Conueniri. ab aliquo q̄ nomine dñi ageret.

¶ Habuisset. ſs dñs.

¶ Si cum fideiussor. als si cū. als nō est si.

¶ Socī est. secus si non est socī⁹. vt. ff. de fideiuss. ynannius. z de arbi. l. duo. z. j. e. l. si qus vni. z ff. de lib. le. si qs decedēs. §. nūc de effectu. si ergo duob⁹ reis socijs admittitur: bic restat q̄ vn⁹ ꝑ alio fideiubere non semp videatur. Nam hoc admisso stipu. semper committif. nec ob. ff. de duo. re. l. reos. in ꝓin. q̄ expone vt ibi dixi.

¶ Cōuenif. q actiōe ꝓ socio cū sint socij vel māda. seu neg. gest. recuperarent ab eo q̄ fuit stipulat⁹. vt ar. ff. de pac. l. qđ dictū. vnde sec⁹ si animo donandi fideiussissent. arg. illi⁹. l. qđ dictū. z. ff. de arb. aduersus.

¶ Stipulatione. Duob⁹ modis potest legi hec ler. ꝓimo. Titꝰ noie meo petit a te cētū q̄ mihi debebas ꝑ a quo stipulat⁹ es de rato: ego non habeo ratū: ages contra tutiū procuratorez⁹ non ad centū sed ad interesse tuū qđ q̄ntę pl⁹ est q̄ centū ꝓpter sumptū: vel si erat species petita in qua singulare interesse habbeas q̄ntę est min⁹ q̄ centū si titꝰ ꝑ ba buerat mādati: vt nō possum rē exigere. z ꝑ boc. ff. de ꝓcu. ff. stipu. l. ij. §. incertam. z. l. fi. z fm buc casuz dic rei. ꝑmit. z stipu. ꝑ vno supponere: z sic ꝓmittendi passiue accipit. vel bec coniūctio vel ponat correctiue vel rei promittēdi debiti principalis z rei stipulādi ses de rato. z sic ꝑ eodem bis trib⁹ modis ponit. z fm bas tres exꝓsitiones qđ dicit compē diū id est qđ ab eo petit ſcilz debitū principale. vel fm. R. redde ꝓprie singula singulis. Sic enim ſ⁹ scripsit rei promittendi cōpēdiū sic de qđ ipe petit. Rei stipulandi. qđ ab ipso petif. vel qnto dices in duplicib⁹ iudicijs: vbi ab vtraq; parte cauet de rato a procuratorib⁹. vt. ff. de procu. l. si defuncꝰ. §. j. z vt ibidem non insp̄iciat compendiū rei vel reoꝝ: scilicet quantū

Casus ꝓpo nit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

Rem ratam haberi ⁊c

quãtũ ab his petat: ſ; intereſſe tã l hac ꝯ in ſupioꝛib⁹: ⁊ qꝰ dicit in fine eius ꝙ ſtipulationẽ ⁊c. propꝛie ponit cũ ipſe principalis reꝰ ẽnẽᵗ⁹ dera ſtipulat⁹ eſt ⁊c. ſ. p. pcuratoꝛẽ. ⁊ hec oẽs expoſitiões ſunt ſm pmũ caſuꝫ. Scdo pone caſum ꝙ ꝛ parte mea actonis: ⁊ tua rei interueniꝛ. pcuratoꝛ tu⁹ a meo ſtipulat⁹ ẽde rato. ego nõ habeo ratuꝫ ages qdẽ ex ſtipulatu de rato tibi per pcuratoꝛem tuũ ſiſta. vt. ſ. de pacto. ſtip. l. i ofᵇ⁹. I q̃ venit qꝰ tua intereſt nõ qꝰ pcura. tui. vt. pbat. ſ. de pcura. l. ſi procuratoꝛ. ⁊ ſm hoc q̃ dicit rei ſtipula. vel. p. mittẽdi ponit. p. pcuratoꝛib⁹ ꝺ̃ꝛ vn⁹ ab alio de rato ſtipulat. Jtez q̃ ſubjũcit ei⁹ q ſtip. ſ. p. pcuratoꝛem. vt. o. l. i ofᵇ⁹. Acc.

¶ Cam minoꝛ. ¶ Caſus. Titꝰ minoꝛ xxv. annis dedit pecuniã mutuã ſeio. ad quã petẽdã fecit pcuratoꝛem meũ. ſeiꝰ cũ conuenirẽt pe tit a pcuratoꝛe meno q̃ cauerẽt de rato ſcꝫ q̃ mino: ratum haberet id qꝺ gereret inter ſe. ⁊ pcu. ⁊ ſic ſolut pecuniã. minoꝛ iſtã pecuniã pdidit: ſi ſic petit reſtitui i integrũ ℈ iſtã ſolutionẽ. q̃ reſtituitur ſibi a ꝓtore data eſt ſeiꝰ debitoꝛ vult q̃uenire pcuratoꝛẽ minoꝛis. ꝓpꝛ cautionem de rato: ⁊ vel vult pecuniã reꝑetere. q̃rit vtrũ poſſit: ℞ñ. qꝛ neutrũ facere põt. Jdẽ; eſt dicẽdũ: ſi minoꝛ habeat ratũ actuꝫ falſi. pcura. ⁊ poſtea petat reſtitui. vſq; ibi. Et ideo ita. Dat cõſiliũ reo velᵉʳ. pcura. q̃ſi ſit cauendũ de rato a pcura. minoꝛis: qñ mandatũ hꝫ pcuratoꝛ. ⁊ ſic pmittit⁹ q̃ miꝛ ratũ habebit. ⁊ ſi i integrũ reſtituꝛ⁹: fuerit aut bꝛes cius: ſiue is ad qũ ea res ptinebit tantam pecuniã dare ſpondeꝛ. Si vero mandatũ pcura. non hꝫ. tũc ꝺ̃ etiã pena. ſtipulationi rato inſeꝛi: vt declarat glo. magna ſup verbo pꝛudẽti⁹. Nã ſi talis pena non ſit dicta vel non ꝙſentiret minoꝛ daret iterum actio minoꝛi. ¶ Falſus procuratoꝛ. Mutuauit titio. c. q̃dam q nullũ mandatũ a me habebat fecit q̃ cauere titio. ꝓ iſta pecunia. ⁊ cauit de rato. victꝰ eſt pcuratoꝛ. ⁊ ego ꝺ̃mn⁹ appellaui. q̃rit vtrũ ſtipulatio de rato ſit cõmiſſa ℈ iſtũ falſum pcuraꝝ: ℞ñ. qꝛ nõ. qꝛ ego videoꝛ ratũ habere actũ pcur. ℈ fugiẽdo ad cõmune aurilũ iuris. Q; ſi ego poſtea pecuniã eregero. nõ habendo ratã ſentẽtiam. cõmittet ſtipulatio in eã pecuniã quã eregi. ſ. pcura. nihil accepert ſi de pecunia iſta a titio. glo. ponit caſum. l. ſequentis. Frã. acc.

a ¶ Jnterpoſitus. ab eo minoꝛe qui mutuam pecuniam de derit. et fote auctoꝛ: tate tutoꝛis fecit hunc pcuratoꝛem. arg. C. de ꝓcu. l. neqꝫ. vel fote illa in iudicio.

b ¶ Cauit. ⁊ ei debitoꝛ minoꝛis ſoluit.

c ¶ Data. ſ. minoꝛi cũ poſtulat ſolutionẽ. pcuratoꝛi factã reſcindi. ſibiq; ex integro ſoluiꝛ: cum pecuniam pdidiſſet a. pcuratoꝛe reſtitutam.

d ¶ Condictionem. contra minoꝛem. quia ex ea nõ ſit factus locupletioꝛ. Jtem ⁊ quia debita.

e ¶ Neqꝫ ſtipulationem. de rato: quia verus erat procuratoꝛ ⁊ nũꝙ contrauenißet niſi ratione etatis: ⁊ quod facit hic mandatum precedẽs hoc ſequenti caſu facit ratihabitio. vel dic ꝙ petẽdo reſtitui videt habere ratũ. vt. ſ. in. primo caſu qñ ex preſſe habeꝛet ratũ.

f ¶ Jdemq; cum mãdato primo caſu. ſecundo ſine mandato: ⁊ vtriq; ꝓ ordinem ſubijcit conſilium.

g ¶ Habuerit. ⁊ poſtea reſtitui deſideret.

h ¶ Precedente. i. vbi mandatũ pceſſiſſe ℈ ſtat: vt in primo caſu.

i ¶ Reſtitutus. facta ſtipulatione ſi ratum habuerit. pmittis intereſſe: ita eſt adijcẽdũ: val ſi ratũ habuerit ⁊ reſtitutionem poſtulauerit ipſe beresᵛᵉ eius ⁊c.

k ¶ Pertinebit. vt bonoꝛ. poſſeſſioni vel fideicõmiſſario. Accur.

l ¶ Jſon interueniente. i. ſi dubitet de mandato.

m ¶ Verbis. datiui caſus id eſt vſitate ſtipulationi de rato habẽdo.

n ¶ Hoc. ſ. ſi petat reſtitui penam vel intereſſe.

o ¶ Prudentius. ꝙ. ſ. cum habuit mãdatũ: cũ tñ ob id ꝙ ratũ non haberet cauebat ⁊ dicit̃ ꝙ ſentiẽtes. i. pacifcẽtes: ⁊ dic aſtruet. i. adiũgebit ⁊ ſupple ſcilicet ſtipulatio pene. vel quãti ea res eſt. ſi reſtitutio fuerit

postulata. aliogn ſi nõ ꝙueniat ꝑter ſtipulationem de rato penã ꝑſtari ſi ſit. Jr. Nec creditoꝛ minoꝛ ꝙſentiat. i. ſm. ℞. ab inittio ratũ nõ habuit iu ratihabitionẽ in integrũ reſtitutionẽ ipetret. ℞. Integra actio ẽ ei. ſ. ℈ ſtipulat⁹ eſt de rato quam ſolã interpoſuit. ſed an cogat hic pcuratoꝛ falſus cauere de hac adiectione? Quidam vt Ot. ꝙ non. q; ſic dicit ſi non ꝙueniat. Jtez dicit inter ꝙſentiẽtes. ⁊ ſic plus verᵗ⁹ ꝙ falſus aſtringat ſm euꝫ. ſed. ℞. dicit min⁹ ſtelligũt q̃ ſignãt. Jo. Sic nõ poſſa rectum ꝙſiliũ dat. vñ dici põt eũ qui vtꝝ vtꝝerũ. pcuratoꝛem cauſatiue vt ei aliter non ſolnatur niſi debitoꝛ non ciret: ⁊ ita ℏ dicit niſi cõueniat ⁊c. vt. ſ. de noꝛa. l. non ſolũ. Alij dicunt q̃ hec eſt mala littera.

p ¶ Aſtruet. ô iure ciuili.

q ¶ Jſon conuenit. Sed ſi non ꝙſentiret cõpeteret in integ. reſtitu. conſentire enim videt petendo in integrũ reſti. ⁊ nõ cõmittitur talis ſtipulatio.

r ¶ Conſentiat. ergo com miſſa erat talis ſtipulatio: ⁊ ita refert ſimpliciter ex prima cauſa petat vel alꝫ ratũ non habeat: quo caſu committit ſtatim. ex quo debuit habere ratuꝫ ⁊ nõ habet an cõpetat p in integ. reſti. quo caſu videtur habere ratum. ⁊ ſic non committitur ſtipula-

tio de rato quia imuit ſe ratum habuiſſe: ⁊ cum ſemel habuerit ratũ tã deficit ſtipulatio. vt. ſ. l. non tñ. ſic ⁊. ſ. priori. ℏ.

s ¶ Oportebit. debitoꝛi contra. pcuratoꝛem falſum ad intereſſe. Accur.

t ¶ Procuratoꝛe victo. ſ. falſo: iudicatũ enim fuit nihil debẽt.

v ¶ Pꝛouocaunt. quo ipſo videtur ratum habuiſſe: qꝛ promiſit dominũ ratam rem habituꝝ.

x ¶ Conditionem. illa fuit conditio ſi ratum non haberet.

y ¶ Commune. ſ. appellationis quod eſt cõmune oĩm cõdemnatoꝛ. ✝ vt C. de ap. litigatoribus. vel dic cõmune fuit ⁊ pcuratoris. ſi caũt ad ſuum ꝓpꝛiũ aurilũ recurriſſet diſtinguet ſit contra ius cõmune ⁊ nũc ides. vt. ſ. in hac. l. an ſm ius cõmune: vt q̃ petit extra ius vel nõ iure actione inſtituta: ⁊ tunc non hꝫ ratum: vt hic ſubijcit. ⁊ non repellit exceptio. rei iudi. qua repellit in ꝑmiſſis duobus caſib⁹. dicit ergo extra ius vel non iure actionem inſtituendo non dico cauſam ap. proſequendo.

z ¶ Nõ habuit. ſ; ſi ratũ habeat repellit excep. rei iu. ſi nõ appellet. Acc.

a ¶ Acceperit. intantum enim intereſt. nõ ergo ſufficit poſſe exigere niſi ⁊ eregerit ſm. ℞. ſcilicet quo ad bocvt in totũ committat: ſ; tu dic vt. ſ. eo. l. pcuratoꝛ ad exhib. ℏ. i. dices. patet ergo ex ꝑmiſſis ꝙ ſicut per reſtitutionem ſic ꝑ appellationẽ videt ratum habere dñs. ad qꝺ eſt. C. de fiuſſa. ⁊ quemadmodũ pa. l. cũ appellaſſe. lib. x. ⁊ facit. ſ. l. nõ tñ. Accur.

a ¶ Acceperit. reo abſoluto.

b ¶ Rocuratoꝛ. ¶ Petijt. ⁊ habuit.

c ¶ Petat. er eadem cauſa.

d ¶ Actionem. ¶ Pact⁹ eñ erat reᵉ cũ pcuratoꝛe vt alia ꝙnquaginta non peterentᵉ vſq; ad annũ: ⁊ ſuper toto cauit de rato ſcilicet tã. ꝓ ſo. q̃. ꝓ alijs remiſſis vſq; ad annum ſm. ℞. Vel dic ſm Azo. q̃ loquit ſm de accep. interesſe quanti ſua intereſt non ſoluiſſe. ſi enim non ſoluiſſet lucrat⁹ in terim aliquid eſſet cũ eis. vt. ſ. e. l. ſi cõmiſſa. in pzin. ſm ℏ. ꝓ alijs ꝙnquaginta non agit: qꝛ nec procuratoꝛ petijt: nec de rato cauit.

e ¶ Caſus. Quidam falſus procuratoꝛ egit ℈ titiũ no ab iſto pcura. pſequoꝛ. Nũq̃ videoꝛ ratũ habere q̃ pcuratoꝛ fecit: ſi ſpõ. q̃ ſic. etiam ſi verbis nõ habeã ratũ. lex ſequẽs plana eſt. ⁊ eſt

reclamare poterit dominus ne ille eam causam prosequatur qui inchoauit afferendo se alium constituturum procuratorem. & tunc si reus sponte susceperit actionem procuratoris poterit quidem committi stipulatio de quo etiã notaui. ℟. de pcu. l. pomponius scribit.

a ¶ Persequeretur. qualiter quis ratam rem habere videatur habes alibi pfra ar. vt. ℟. de iofi. test. l. si pars. ℣. fi. & C. de cõdi. indebi. l. indebitum. & l. ampliꝰ. ℣. fi vero. Sed ar. cõtra. ℟. de inof. test. l. nthil. ℣. fi. & l. mater. ℣. ceterum. & l. eũ q. i. rñ. & l. filiꝰ. i. & ij. rñ. & ℣. fi. & l. aduersus. & ℣. tutores. & l. si q. ℣. si bẽs. & ℣. quid ergo.

a ¶ Perseqꝛeretur. non aliam inchoans.

b ¶ Stipulationẽ. ꝺ rato.

Utore. ¶ Casus. Qui defendit tutorem absentẽ accusatus de suspecto satisdare debet de rato. Fran. accur.

c ¶ Tutore. absente. Ac.

d ¶ Cautionẽ. speciale vt rei pcu. hanc cautionem pstet. sic ℟. de pcu. l. non solum. ℣. si status. & ℣. est casus. & ℣. ites ait. & l. pꝺpom⁹. ℣. si stipulet.

e ¶ Dominus. id est tutorem. & hoc ꝓpter solitam cautio. iudi. solu. vt. ꝺ. l. nõ solum. ℣. fi. Accur.

Is. ¶ Casus. Data est mihi bonoꝝ possessio. procurator me⁹ petijt eaꝫ mihi ignoꝛãti: & anteqũ habeã ratã istã petitionẽ decessi. dicit q̃ heredes mei nunq̃ possunt habere ratazꝫ istã petitionẽ. Fran. accur.

f Si is cui. hoc spectat ad vltimam partem tit. Accur sius.

g ¶ Petita. forte a tutore vel curatore vel procuratore. R. sec⁹ si cessisset. & mãdasset: quia videt agnoscere. vt. ℟. de acqr. here. l. si qs alieni.

b ¶ Non potest. nõ agnita enim non transmittꝛetur. vt. ℟. de bo. pos. l. iij. ℣. acquirere. at hic persona petijt nec ratum habuit per alium petitam: ergo heres non põt ratum habendo petere: vt hic. & l. eo. bonoꝝ. nisi in casu. vt. ℟. de acqui. hẽ. pantbonus.

Procurator. ¶ Casus. ¶ Procurator meus egit ad exhibendũ cõtra te. & pmisit de rato. tãdẽ fuit absolut⁹: qr nõ possidebas. nũc ego ago cõtra te ad exhibẽdũ q̃ nũc mihi res possidere. nũqd procuꝛator me⁹ tenebit de rato? & certe nõ: cũ er alia pos. nũc ago. & adducit sisse.

Si procurator. Falsus pcura. nomine meo exegit a debitore meo. r. q̃ mihi debebat. & satis dedit de rato. tandem ego cepi ista. r. petere a debitore meo. & succubui. dicit q̃ cõmittit stipulatio in totũ & tra falsum procu. & si falsus procurator mihi sine iudice soluerat quod petet a me cõdi. sine causa vel ob causam. Ultimo dicit. quando debitor meus agit ꝺ salsum meum procu. ex cautione de rato. & ego volo defendere procuratorem meum: possum opponere agenti excep. doli obijciendo ꝺ pensat. nã licet a debito q̃ mihi ꝺs sit absolut⁹: adhuc tñ natura remãsit debitor.

Si qs. Dta est questio inter titiũ qui dicit se procuratoꝛem meũ. & stichum qui dicit se liberum. & nõ meũ seruũ. dicit q̃ pcur. meus debet satisdare de rato id est q̃ ꝺ habebo ratum. aliogn. ꝓmittet q̃ ei ea res est. et de hoc cõprehendere certam summam: et hoc est verum. sine stichus sit in pot. libertatis siue seruit. Scõ dicit qñ cõmittitur stipulatio ista ratã. & dicit q̃ cõmittit: et quo ꝺs nõ habet ratum. nõ autem ante potest agi q̃ si fuerit iudicatũ. p libertate: & velim venire postea contra. si autem iudicet seruus: stipulatio de rato efficit inutilis. Frã. accur.

i ¶ Procurator. de rato caueꝛis.

k ¶ Nõ possidebat. nec dolo desijt possidere.

l ¶ Mactus. er eadem vel alia causa.

m ¶ Fideiussores. scilicet datos a pcuratore.

n ¶ Nam. argumentatur sic quasi tunc demum debeat cõmitti hec stipulatio: quando si verus esset pcurator cõpeteret rei iudi. excep. ad qõ est. ℟. l. cum minor. in prin. & ℣. falsus. & l. eo. ti. si sine. ℣. pe. item facit ad le. C. ad exhi. neq. & ℟. de nora. quotiens. & ℟. de excep. rei iudi. si rem. & l. si. qs. & de rei vendi. l. sinautem. ℣. j. Accur.

Ex. vj.

Hermogenes.

Utore c suspecto postulato defensor si velit respondere cautionem d ratã rẽ dñm e habituꝝ rum caucre compellẽdus est.

Heres non potest ratũ habere qõ factũ est nomine defuncti in his que ad heredem non trãseunt. B.

Ex. vij.

Paulus.

Si is cui f ignoꝛãti petita g est bonoꝝ possessio decesserit heres eius intra tẽpoꝛa petitiõis ratam eam habere nõ potest h.

Propositio actoris contra quã exceptio rei iudicate nõ obstaret si domin⁹ veꝛus egisset nõ facit stipulationẽ de rato cõmitti. b. ꝺ. Bar.

Ex. viij.

Tenulcius.

Procurator i ad exhibẽdum egit: & aduersari⁹ absolutus est quia nõ possidebat k: cum possessionẽ eiusdem rei nactus l effect agit cum eo dñs ad exhibendum. Dabi. ait fideiussoꝛes m nõ teneri qm̃ hec alia res sit. naz n & si dominus egisset mox absoluto aduersario: qr non possideret ex integro agꝛeret o non obstaturam rei iudicate exceptionem.

Defensoꝛ ex necessitate põt exceptionem ex sua persona opponere. hoc dicit Bartolus.

Si procurator p a debitore q pecuniam exegerit & satisfecerit dñm rem ratazꝫ hẽre: mox dñs de eadem pecunia egerit & litez amiserit committi stipulationem r. et si procurator eandem pecuniazꝫ dño sine iudice s foluerit condicturũ t: sed cum debitor ex stipulatu agere ceperit/ potest dici dñm si procuratoris defensionem suscipiat: non inutiliter doli mali exceptione u aduersus debitoꝛem vti: quia naturale debitum manet v.

In cã flatus cauet tã ex parte actoris q̃ rei: & certa pena apponit: qr res est inestimabilis. Pau.

Si qs a procuratoꝛe stat⁹ conuentionẽ patiat: satis accipere ꝺz a procuratoꝛe: ne impune sepius ꝓ suo statu conuenire tur: & si dñs ve nientes ꝙz ab eo pſone ratũ non habuerint q̃. procuratoꝛ eum i seruitutem x petierit: vel aduersus procuratoꝛe y ex seruitute in libertatem petit⁹ fuerit: q̃ ea res est ci pſtetur ſcz cũ de libertate eius cõstiterit. i. q̃ti interfuit eius de statu suo rius nõ periclitari: & ꝓpter ipsam que in litem fecerit: sed labore certaz summã cõprehẽdẽdã existimabat: quia estimatio libertatis ad infinitũ z extenderet: ex quo autẽ dominus ratũ nõ habuit commisti stipulatio videtur: sed non ante ex ea agi poterit q̃ de libertate a iudicatum fuerit. q̃ si seruus fit iudicatus inutilis: fit stipulatio cum & si qua fit actio eam domino acquisisse intelligitur.

In hac. l. iurisconsultus facit mentionẽ de quattuoꝛ personis: quarum prima tenet de rato: tres nõ. B.

Ulpianus. Ex. ix.

Actoꝛa tutoꝛe datus b omnimodo c cauet: actoꝛ ci in ius voc. l. ℣ si hac. ℣. fi. & C. de iure do. l. fi. in prin. Sed nunqd inuito pcuratoꝛe poterit dñs eius defensionẽ suscipere? Resp̃. Jo. nõ. licet sit ar. ℣tra. ℟. de pcu. l. si pcurator. sed tunc nõ repetet pcurator a dño: licet indebitum soluerit: quia culpa sua fecit ꝺ dãnũ. vt. j. de reg. iur. q̃ ge. Jo. item qõ ꝺixi pcuratoꝛi nõ cõpetere exceptio. pbat. C. de cõdi. inde. creditoris. & facit. j. e. l. quo enim. ℣. penul.

3 ¶ In seruitutem. er possessione libertatis.

a ¶ Aduersus. pcuratoꝛem. mutat casum qñ ille qui erat in possessiõe seruitutis aduersus pcuratoꝛem se in libertatem petit: & si sic fit hic speciale q̃ pcuratoꝛ rei satisfecit de rato. vt per omnia habes. ℟. de pcura. l. nõ solum. ℣. si status.

b ¶ Ad infinitum. vt. j. de reg. iur. l. nõ est singulis. ℣. infinita. & insti. qui manu. nõ pol. ℣. penul. & facit. j. de custo. reo. l. iij. & qõ no. ℟. de pcto. stipu. l. fi.

c ¶ De libertate. id est ꝓ libertate.

Actoꝛ. ¶ Casus. Actoꝛ a tutoꝛe datus cauet de rato. secus in actoꝛe ciuitatis: vel magistro vniuersitatis: vel curatoꝛe bonis ꝺato. Franciscus accursius.

d Actoꝛa tutoꝛe datus. id est ꝺari petitus.

e Omnimodo. etiã si cõstet eum habere mãdatum a tutoꝛe: q̃ tñ nõ est certum: solemniter fuerit cõstitut⁹ an nõ: cauet ei ℣ quem agit ꝓ minoꝛe: cauet dico de rato. solemniter em est ꝙstituend⁹. ſ. cũ decreto. vt. ꝺ. l. insti. de cura. ℣. fi. ℣ si qꝛaret eum cũ decreto ꝙstitutũ tunc nõ cauꝛet in alijs de quibus hic subijcit nõ cõsideraꝛ solẽnitas: vel ꝓsumit solẽnitas: ſcz q̃ interuenerit decretum iõgꝛ nõ cauet ꝺumodo cõstet de mãdato: sic et in tutoꝛe qui nõ cauet si cõstet eum tutoꝛẽ. vt. ℟. de admi. tu. l. vulgo. si autez ꝓbabilis ꝓsumptio esset in cõtrarium: vel hoc nõ cõstaret cauere debeꝛet scilicet actoꝛ vniuersitatis. vt. ℟. qõ cuiusq̃ vniuer. l. ites. ℣. actoꝛ. & sic in primo:

1 Iste ℣. multũ sing. fm Wal. ad id qõ i tum mario di. r. de defensoꝛe qõ dicaꝛ defensoꝛ ex necessitate. vide bal. in l. ij. C. de pacti. ℣. iste nõ est alibi fm bal. hic.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

in primo:id est in actore tutoris quo sunt necessaria competere si a primo incipias scz mandatū.tu et iudi.decretū vt videtur satisfatio.In alijs vnū scz mandatū a ciuitate:vel ab vniuersitate: vel a creditorib⁹:sed de quo cauet hic actor tutoris:Rñ.q minor ratum habebit.vel sm Azo. certaz summam pecunie siminor restitui petat.ar.ff.e.l.cū minor.ij.rñ.

a ¶Nec magister.ad boc est.ff.de pact.l.item magistri.

b ¶Datus.de quo dicit ff.de cura.bo.dan.l.ij. in princi.

Literdum.¶Casus. Non solum in iudicio pstat cautio rati/sed etiā extra.vt si boc cōsenserit:vt ecce.si procurator me⁹ vēdat aut locet aut ei nolle meo soluat.boc acto q⁹ satisfdet de rato.nam satisfdare debet.q̄ satisfdatio de rato prestatur vt magis sit tutus ille cui prestat.⁊ hoc dicit hec.l. cū seq.et pn.seq.Frā.ac.

c ¶Interdum ex conuentione.in iudicijs ex necessitate prestatur cū est pcita ab initio.vt.ff.de pcura.pomponius.§.rati.et insti.de satisda.tu.et cura.§.sciendum.et.j.e.l.non solum.

d ¶Si si.Aliud.scilicet negocium.

Quo enim.¶Dici. cōtinuatur.ff.i ca su precedēn. ¶Rem habere.¶Nunc dicit qualiter dominus videat habere ratam quod fecit pcura. falsus. ¶Julian⁹. Queritq̄ oñs debeat habere ratuz q⁹ factuz est cuz falso suo pcuratore q̄ ad boc vt non committatur stipulatio de rato contra procura.⁊ dicit q⁹ statim cum cepit scire quod fecit falsus pcurator:dum tamen arbitrio iudicis aliquod tempus modicum transeat. Secundo dicit. si oñs nō habuit ratum q⁹ procurator falsus exegit:z sic commissa est stipulatio de rato ℈ falsum procura.demum hz ratum:an euanescat stipulatio de rato iam commissa:Respō.q⁹ de rigore non euanescit sed de equitate sic:ope excepē.doli mali.que prevalet.intelligē autem dominum habere ratum siue dominus dicat boc habere ratū quod exegit procurator meus falsus siue exigat a procura. falso q⁹ ipse falsus pcurator exegerat. ¶Siue. Leuis est hic.§.Fran.accur.

e ¶Quo enim.quo pro vt.

f ¶Contrabit.cum procuratore.

g ¶Comprobare.sed non improbare ratihabitionis pars est.

h ¶Procuratore.in falso exigit ratihabitio:in vero non.nam cogimur habere ratum.vt.ff.de pcu.non solū.circa pin.

i ¶Julianus.differentia est:quia si statim hz habere ratum committit. si non habeat:ergo si statim non hz habere ratum non cōmittit. Item pōt esse adiectum tempus in ratihabitione.

k ¶Esset.an post aliquod tempus.

l ¶Boc autem.ratuum habere vel non.¶R.alij dicunt hic fuisse grecum ⁊ idem sensus sit.

m ¶Accipiendū.id est cum primū certior factꝰ est:vt hic.⁊.§. de solu. ratū. Sed videt magis post tēpus.vt.ff.de v̄b.obli.l.gcqd.§.fi.Sol. idem esset hic si infra aliquod tēpus certum ratū haberi cautū esset. ar. j.de verb.sign.l.boues.§.boc sermone.⁊.ff.de iure do.stipulationem. ⁊.l.seq.⁊.l.dotis.⁊.ff.qui ⁊ a quibus.l.mrimonij.

n ¶Nihilomagis.id est non ideo magis:id est si primo dominus ratuz non habuerit quod procurator fecerat:licet postea ratum habeat:tamē nihil prodest illa ratihabitio ad impediendam seu tollendam actionem quam ipse dominus ceperit saluam habere contra debitorem ob id q⁹ primo ratum non habuit. ei tamen iterum agenti obstabit except. doli. vel aliter. Secunda ratihabitio nihil proficit ad impediendū act. ex stipulatu quam debitor stipulatus de rato cepit habere contra procuratorem ob id q⁹ dominus primo ratum nō habuit: licet excep. doli mali debitor agens remouceatur:vt bic dicitur.⁊.ff.eo.l.procurator.§.fi pro.

o ¶Exegerit.domin⁹ a pcuratore ponte soluente cum non tenebatur ex quo primo oñs non habuit ratuz ex boc autē q⁹ modo acceperit ratū habere videatur.Alij dicūt exegerit a debitore q⁹ nō placet: hz possit saluari si dicas.sed ego ⁊ē.non ad proximum sed superi⁹ dictum referri.

p ¶Poterit.de rigore.

q ¶Eum.f.oñm eundēq̄ creditorē sm primuz. vel cū scz debitorē ex stip. de rato agentē.§ sm vt supra est contra.ff.de sol.dispēsatorem.Sol.non potest bēre ratum postea vt act. nego.gest.habeat:vt ibi. pōt tñ bēre ratū vt pcurator se p exceptionez defendat fm vnum casum. vel debitor fm alium:vel bic sponte soluit procuratorꝰ.vnde oritꝰ bic dolꝰ excep.ibi autē non possum mō bēre ratū vt ab eo sui to extorqueam:ꝛ sic nulli nascet doli excepꝰ.ex quo iā non habuerā ratū. Itē dic habere locuz exceptionem: si nec stipulationis nec litis sumptuuz nomine interfuit fm.R.

r ¶Habituruꝝ.si habes repellendū bene stat glo. alꝰ habituruꝝ ⁊ tunc dicid est debitorem sm primum.vel id est procura. fm secundum.

s ¶Siue quis.dominꝰ.

t ¶Tutatur. contra debitorem agentem contra se ex alia causa.

v ¶Illas qualitercūq̄.alꝰ qualiter quis.i.qualitercunq̄.vt.ff.eod. non tātum.⁊.l.amplius.

Si cōmissa.¶Casus. Debebā.x.ri.

¶Petitio iudicialis cum contestatione vel cum solutione subsecuta facit hāc stipulationem committi de amplius non pretendo.item in compēsatione vel deductione que dicitur ficta solutio:secus si nullum istorum adest.¶Dau.de cast.

z nō ꝺicit. de quo vide no.per glo. bart.ff.l.j.§. pena.ff.de liber.agno. Bolog.

† Bal.ff.dicit q̄ ex ista l.pōt colligi diffinitio ipsius litis cuius litis q⁹ est tāū emergens ex lucrum cessans. Et hz hoc ista ter. q̄ si factis p̄missis venit interesse nō solū in dānolucro. Bal.

† Scribē. b maxime Bal.dicunt banc glo.fo re singu. ad ff q⁹ ille dicitur approbare ola facta ab alio nolle suo cōsentiēti ꝺ.ff.mā scit illa

eandem. §. i. in fi. r de arbi. si duo. Item secus si abvno heredum stipulatoris petat de rato: qr nec socij sunt: r pōt diuidi. vt. ff. de verbo. obli. l. eadē. §. cato. in fi. que est contra. Azo.

† Iste text est singu. ad ꝺ q cōpēsatio ti petitio: r io qui opponit cō pēsationem ti petere et nō excipere tm er q ꝺici mus ercōscatus q pōt excipere nō posse opponi cōpēsationē. in ca. vilecti. cum ibi nota. et ꝛa de iudi. Bolog.

AMplꝰ. ¶ Casus. Titꝰ noīe meo petijt a te. c. 2 pmisit eo q eo ampliꝰ nō peteret. q̄rit qñ cōmittat hec stipulatio ℈ titꝰ: Rñ. Iacobeo. si ego dñs petā in iudicio nō als: ℈ auctor legis dari ꝰ dicit. qr si petō. si nō nō cōtester lite: non cōmittit stipulatio. h ēñ casu nō peto ℈ petere vsq; ℈ sum lite cōtestatus. vt si petij sine iudice: r habeam. vel vū aliqd ei debeam: r petat a me: r ego oblīgaz ei cōpēsatione. de his c. videor petere. r sic cōmittit stipulatio predicta ℈ pcn. r q his casib⁹ cōmittat stipulatio p̄dicta. ꝑbat p sile. nā heres a testatore grauat⁹ ne petat a debitore heredi. debitus qō ꝺbebat testatori: si ali qō ꝺe p̄dictis faciat⁹ pe tere: r vēre ℈ testū. f. ac.

a ¶ Amplꝰ non petitū. i. petendum: r cū dicit verbū melꝰ dixisset oīones.

b ¶ Accipiebat. obscure tamen. Accur.

c ¶ Iudicū. id est lis contestata.

d ¶ Nō committi. tardiꝰ. ℈ stipulatio amplꝰ nō peti committit q illa rem ra. ba. q̄ statim cōmittit vbi qs ratū nō ꝺz. vt. ff. eo. pcurator. §. si qs. r. l. q̄ em. §. fi. Itē si ꝺicā qñcūqs a me petier ℈ tibi ꝺabo. r. als si nō ꝺedero. r. pmitto. rr. ℈mitto m pesnā statim cū petis etiā ex iudicio. ar. ff. de v. obli. si r. cū petiero. Itē ad hoc ff. de in ius voc. l. q̄uis. r de test. si is q. Sed ℈. C. de trāsact. l. si qs maior. Sol. vt ibi. Itē ar. ff. de sol. l. cū mihi. §. i. r de iof. test. quia. §. meminisse. r de bo. lib. l. i seruitute. r. l. q cū maior. §. accusasse. r. C. de his q. vt i dig. alia qb⁹ ꝺi etiā post lit. cōtest. licere desistere. Itē arg. ff. de v̄b. obli. stipulatio ista. §. ℈ tenus. vbi glꝰ ℈ tuerisia sufficit in stipulatione bene licere. Additio. Dic ℈ Bar. q aliud est in stipulatione habere licere: vt ibi. aliud in stipulatione amplꝰ nō petitū: vt hic.

e ¶ Cōpēsatione. r sic ꝑpter verba. ꝑpter actū committit: vt hic. r. ff. eo. l. quo ēñ. in fi. r sic ecōtra ꝺeficit ꝑpter vtrūqs. vt ar. ff. de l. nō tātū.

f ¶ Amplius nō peti. stipulationē hoc verbotū. r facit. ff. de l. quo enim. §. fi. qualiter stipulatio cōcipiat. babes. ff. eo. procurator. in fi.

g ¶ Damnatus est. in testamento.

b ¶ Fecisset. quia cōpensauit. vel dedurit.

IN ꝺebitū ¶ Casus. Credens se mihi tenere ad. c. soluisti titio accipienti noīe meo: r ꝑmisit q̄ ista solutionē habebo. ratam. tādeꝫ vidisti q̄ nihil mihi ꝺebueras: r sic in ꝺebitum solutū vis ꝺicere ꝺdicendebiti. querit. a quo ꝺicas. r ꝺi q̄ si habeo ratā solutionem factam titiotūc a me cōdices. si non habeo ratā tūc a titio cōdices. poteris igitur agere ℈ra titiū r: stipula. de rato vt faciat me hēre ratuꝫ. vt si faciat tūc tenebit condic. indebiti. sed si non/tunc ipse tenetur. ¶ Si procurator. Falsus ꝓcurator nomine meo petijt fundū a te. r promisit de rato. tādē succubuit. postea istum fundum vendidi alij. r induxi emptorem in possessionem. licet non vacuam. tandem emptor rei vendi. petijt a te fundum. dicitur q̄ stipulatio de rato cōmittit cōtra falsum ꝓcuratorem. Frā. accur.

i ¶ Sit. sine iudice.

k ¶ An agi. als est an agi r. als ꝺeest an.

l ¶ Er ea stipulatione. ꝑmisit eñ q̄ faceret ꝺñm rem ratam habere.

m ¶ Dignosci. sic. ff. si qui cau. l. si cum. Et no. q̄ quidam libri habent vt possit dignosci. verum ne domino r. alij vt possit domino condici: sed vtrūq; ne domino r. r vtrūqs est bonum.

n ¶ Non habeat. r certe sic est ꝺicēdus. r hoc si habuisti an als plana est. r facit. ff. de ꝺdi. inde. l. si procurator. r de neg. gest. si pupilli. §. ité q̄rit.

o ¶ Habiturū. r succubuit tādem.

p ¶ Fundum. r induxit in possessionem: licet non vacuam. vt. ff. de fun. do. si fundum. r ibi notaui.

q ¶ Peteret. rei vendicatione.

r ¶ Cōmitti. Quid si vendiderit anteꝙ certior fieret de facto pcu. nā r si ratū postea ꝺz nō tñ videt nocere ei cui prius tradidit. v̄ videtur teneri pcu. falsus. nisi ꝺicas retro trahi ratihabitionem. Itē q̄ si v̄ ꝺdisset aſi sisiam latā inter ꝓcuratorem r cū a quo petebat: videt idem.

s ¶ Julianus scribit. mihil enim interest ipse petat siue alius pro eo: quia vtrobiq; non ꝺz ratiq ꝺ est gestuꝫ. ad. q̄ est. ff. de ver. obli. si seruū. §. i. ibi: idemq; fiet r ℈.

QUi ꝺbitore. ¶ Casus. Dicit primo. mutauerā tibi. r. tādem falsus ꝓcurator noīe meo egit ℈ te ad illa. r. r ꝑmisit me hēre ratū. tādē ꝺabeo ratū i. v. nō i alijs. v. ꝺi q̄ ps obligat. cōsūpta est p mē ā ratihabitiones. idē ē si ista. r. aio nouādi stipulat⁹ ē me⁹ ꝓcurator r postea. r. exegit. r ꝑmisit me rat⁹ habituꝝ. nā si habeo ratū im. v. tñ ps obligat. cōsūpta est. Certio. ꝑmisisti mihi ſtichū aut. r. qꝺ volā absente me titius tāq̄ me⁹ ꝓcurator exegit a te. v. r ꝑmisit me ratū habituꝝ. ꝺ q̄si ba beo ratū ertincta est obligatio in. v. Frā. accur.

t ¶ Eua. Tres sunt casus ꝓpares. ¶ Dum⁹ q̄ſi ꝓcurator falsus egit r i totū suc cubuit. Alter q̄ aio nouādi totū ꝺebituꝫ ꝺñi stipulat⁹ est. Tert⁹ est q̄ſi totū ꝺebitū ꝺñi exigit r i oībus ꝑmisit ꝺebitor de rato r ꝺñs habuit tātum ratum ꝑparte. Accur. Casus ponit.

v ¶ Debitore. i. cū eo q ꝺebat. r. aio nouādi.

x ¶ Decē. gentiui casus. ac si ꝺiceret cū ꝺebitore li bri vel fundi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA - 2010

a ¶ Pro ea parte.i. p parte qua heres est q ratum non hꝫ.
b ¶ Stipulatio.vt.ff.l.pri.ſed ff.de vb.obli.eadē.ff.cato.in fi.ff.ſo.ff. p parte nō hꝫ ratū cum ipſe pmiſerit hic ꝑcur.pmiſit.mar.vel forte tale erat negocii qō p parte poterat haberi ratum ab herede nō a defuncto.vt.ff.de le.j.legatari⁹.vel hic nō fuit pena pmiſſa:ibi ſic. Item ff.de. habeat alter non habeat: ſine dubio cōmittit ſtipulatio p ea pte⁹ p qua ratum non habebit: qz in id committit qō ſtipulatoris interſit: nā ꝛ ſi ipſe dñs pro parte ratū habuerit ꝑ parte non habuerit: non vltra qꝫ i parte committit ſtipulatio⁹: quia in id committit ſtipulatio q interſit agentis:ꝛ ido ſcpi⁹ ex ea ſtipulatione agi poteſt prout interſit agentis in eo qꝫ litigat:q cōſumit⁹:ꝙ aduocat⁹:quod damna tus ſoluit⁹ ſicut in ſtipulatione dānum fecti accidere poteſt vt is q ſtipulat⁹ ſit ſubinde agat⁸ cauet⁹ eñ ſi quid ibi ruet:ſcindet/fodiet/edificabit⁹.finge eñ eo⁸ ſubinde dānum dari non erit dubiuꝫ gn agere poſſit ſcpius:naz ſi toto damno computato tunc agendum eſt pro pemodum¹⁰ non an aget qꝫ vies¹¹ ſtipulationis ꝓtericrit: intra quez ſi damnuꝫ datū ſit ſtipulatori cautū nō erit:qō verum qđē non eſt⁹.

¶ Stipulatio de rato ꝓtinet interesse ſiē ſtipulatio dolū nō cōmitti qꝫ ſi ꝓmiſ mul. totiēs tā in ſctibus qꝫ i iudiciis.b.d.ff.ac.

Paulus. Lex.xix.

IN ſtipulatione qua procurator cauet rē ratā dñm habituruꝫ id continet quod interſit ſtipulatoris. Idemqꝫ iuris eſt i clauſulis¹² oibus de dolo malo.

¶ Procurator de cuius mādato dubitat lis. Idem ſi de⁸ alij⁸ iudici ſub quo eſt lis.vt.ff.de ꝑcu.ſi ꝑcurator, ꝓdeſt dñs ſcz ꝑcuratoꝛ ſcz tali ꝓfeſſione:vt riā non ſatisfet de rato. Alij ibi diꝛi.ꝛ.C.de ſatiſd.l.j.in prin.

c ¶ Nō.ꝑ ſed.ꝛ dic q mutat caſum.nam.ff.in procu.actoris.hic rei. Vel dic in eodē:ꝛ dices loqui vt idem procuratoꝛ rei ſatisfet de rato ꝛ de iudicato.vt abvna poſſit enade re taliter per profeſſionez dñi:ab alia non.

d ¶ Pareat.qđ eſt vt nemo ſine ſatisfactione admittat.vt iſti.de ſatiſda. ff.ſi.et ſi dñi ꝓfeſſio iteueniat.vt.C.de ſatiſda.l.j.in fi.ſ.ex parte actoꝛ.ꝙ deſt vt dictū ē: niſi i duob⁹ caſib⁹.vt.ff.ſ.de ope.no. nū.l.de pupillo.ff.q.ꝑcuratorio.ꝛ.ff.ad trebel.qz. ff.ēt.vel aliter.vt dictū eſt ibi. ꝛ diſtingue. vt. ff. de ꝑcu.l.nō ſolum.ff.j.diximus.Accur.

e ¶ Aduocat.i.qō aduocatis miniſtrat.vel dic ꝙ aduocat ſe a ſuis negocijs.vt.ff.co.l.ſi cōmiſſa. ff.ſi.ꝛ quemadmoduꝫ teſtat.apc.l.ſi gs ec.

f ¶ Soluit.idipſuꝫ quod debebat.vt ꝛ.ff.eo.l.ꝑcurator qnquaginta.

g ¶ Agat.i.ſtatim cū cōmiſſa eſt ſtipulatio:vl dā num datū eſt ꝛ ſic ſcpius. vel dic iterū ꝛ iterum.

h ¶ Cauet.per hanc ſtipulationē de bis ff. ſequūt vt ꝓ omnib⁹ poſſit cōmitti:vt hic.ff.de dam. infect.l.dāni infecti.

i ¶ Edificabit.ex quibuſ habeam dānum.Accur.

k ¶ Eo.i.ex eo edificio ex q interpoſita ē ſtipulatio.

l ¶ Subinde.id eſt ſcpi⁹. vel ſtatim: vel dic poſtea ꝙ ſemel.Accur.

m ¶ Propemodū.i.fere.nā qñqꝫ poſſet eſſe ꝙ etiā añ ageret.puta ſi manifeſtū eſſet añ ꝓ ſtipulatio ampli⁹ cōmitti nō pōt:puta dom⁹ tota ruit q dānū mihi dedit:ꝛ ſic apparet ꝙ ampli⁹ mihi dānū dare nō pōt.

n ¶ Dies.q. ponit in ſtipulatione arbitrio ꝓtoris qui cōſideret infra qētum tps pōt finiri timor dāni.vt.ff.de dāno infec.l.ꝓtor.in prin.

o ¶ Non eſt.id eſt ſi ſcedat qꝫ nō poſſit agi ni ſi toto dāno qō ſperabat nō videt eſſe cautum in ſtipulatione:niſi pars dāni cōtingat medio tempore:qō falſum eſt.

Bol⁹ malas in qcūqꝫ ſctu ſine iudicio ſine ex ſi ꝓmittit abeſſe.ꝛ cō mittit:aqui tur ſ dolo ſum ad ineresse.

p ¶ In ſtipulatione. In clauſulis.i. in oīb⁹ promiſſionib⁹ de dolo malo.nā ſiue in iudicio ſiue in ſctu quis promittat dolū abeſſe ꝛ committat dolus agit ad interesſe.ff.ad qō.ff.de dolo.l.arbitrio.ff.nō tñ. Alij dicunt ꝙ hec lex dicit ꝙ etiā in ſtipu.rem ra.ha.ꝓtineat dolū malū abeſſe:ꝓ quib⁹ eſt.j.ff.ſi ſine.ff.ſi in ſtipulatione. Item ff.de rei iudi.l.ſi gs ab alio.ff.ſi.ꝛ.de ope.libe.l.q libertinus.ff.nō ſolū.Accur.

q ¶ Non ſolū. ¶ Caſus. Si procurator me⁹ agat aliq̄ act.ff. te nomine meo:ꝛ dubitef an ſit procurator ff. de ꝑcu. Idem ſi petat ſibi in hoc meo ſatisfieri:puta de euict.vl de dano infec.ꝛ dubitetur an ſit meus procuratoꝛ.nā ſatiſdabit de rato.Frā.accur.

q ¶ Si vicē.i.ſi ꝓtorie ſūt.vt.ff.de act.ꝛ ob.l.actiōis vbo.ꝛ de ꝓto.ſtipu. l.j.ff.j.

r ¶ Stipulationes.de euictione.vt.ff.de euict.l.empto⁹

s ¶ Interponat.i.interponi deſideratad qō.ff.de procu.l.pōpo.ff.ſiſti.

t ¶ Interponat.i.interponi petat.

N Eſatiſdatio. ¶ Caſus. Si titi⁹ agat ff te ad centum poſſum eum releuare a ſatiſdat.de rato.vt ſi mitta libellū ſeu epiſtolā pncipi: dicendo in ea eplā q̄liter feci eum meum procuratoꝛē.Scō dicit ꝙ procuratoꝛ rei debet ſatiſdare iudicatū ſolui:nec per talem epiſtolā de q̄ diꝛi.ff.releuatur a ſatiſdatione.Frā.

v ¶ Exigat.a procuratoꝛe actoris.

x ¶ In bis.id eſt ꝓ bis.

y ¶ Eius.ſcz domini.

z ¶ Qui.vel hic puncta.

a ¶ Eum.ſ.dominum.Accur.

b ¶ Prodeſt.ſi ēñ habeas qui eū ꝛ.dic ſcz ille dñs q ſic ꝓfeſſus eſt.ff.ſe feciſſe eū procuratoꝛ:ez p libellum vel per epiſtolā principi datā ſub quo taſ cauet de rato etiam cum implorat iudicis officium nobile.¶ Pau.

Vlpianus. Lex.xx.

NOn ſolū i actionibus q̄s p curatoꝛ itēditur cerū i ſtipulationibus quoqꝫ quas iterponi deſideratꝫ ſivice⁸ pſentēt actionum) cauere cū oc rato opꝫ: quare ſi duple ſtipulationes⁹ procurator interponat¹⁰: de rato cauere dz. Dz etiam ſi damni infecti ſtipulatio a procuratoꝛe interponat de¹ rato dz procuratoꝛ cauere.

¶ Cautio de rato non interponitur cuz eſt certum de mādatoꝛ: ſecus in cautione iudicatum ſolui.Bar.

Idem. Lex.xxj.

NE ſatiſdatio ratam rē dñm habituram exigat² in his³ quoqꝫ que noie eius⁴ ageret qui⁵ cum⁶ ſe feciſſe ꝑcuratoꝛem libello pncipi dato profeſſus eſt.pdeſt⁷ dz⁸ ſi iudicatum ſolui ſatis ab eo procuratoꝛe poſtulet:neceſſe eſt vt iuri manifeſto pareatur⁹.

¶ Si dñs nō ratificat ſolutionē factā falſo ꝑcuratoꝛi ex iudicij ſtipulatio iſta ꝓmittit/ſiue pecunia erat id debita ſiue debita ad totū id qō fuit ꝓ ꝑcuratoꝛe ex actu ꝛ ad exp̄ſas factas:poſtea lite mota ꝓ nūz:ſi ſti pecunia erat id debita repetit a dño ꝓ dictione id debiti:ſivo debi tū nō repetit:ſi liberatio ꝙtigit.b.d.¶ Pau.

Vlpianus. Lex.xxij.

SI ſine⁶ iudice non debitam ratū tenet ꝑcurator ex cautione de rato ꝛ ex⁷ fideiuſſoꝛes.ſimo tñ differt qñ eſt debita a caſu ſupiori.ſi qñ eſt id debita.nā qñ eſt debita ꝛ ſoluat falſo meo ꝑcuratoꝛi ꝛ habeo ratum:nulla actio daf ff me cā eius pecunie repetende:ſed qñ eſt indebita ꝛ ſoluat falſo meo ꝑcuratoꝛi ꝛ habeo ratuz: tenet.ff.de indebiti.ꝛ iſtū caſum babuimus.ff.de.prime.becommia vera ſunt qñ ſine iudice ſoluta eſt pecunia ꝑcuratoꝛi meo falſo. Quid aūt ſi ꝑ iudicem ſoluat falſo meo ꝑcuratoꝛi: tūc diſtingue an id debita pecunia ſit/an debita.primo caſu nō videf ſtipulatio de rato cōmitti:ſiue habeaz ratum ſiue nō ouabus rationibus.qz nulla res eſt que poſſit haberi rata. Item quid ad ſoluentem pertinet habeā ratū vel nō:cum vtroqꝫ caſu nō poteſt repetere cum ſit per iudicē ſolutum ? hoc de rigore. de equitate tñ ſi ego dñs non habeo ratum fideiuſſoꝛes falſi ꝑcuratoris tenenē ꝙti ſtipulatoris interest me habuiſſe ratū qō dicꝫ ff in glo.ſi autez pecunia ſit debita ꝛ non habeā ratum tunc fideiuſſoꝛes tenentur inſolidum.

¶ Cum aūt. ¶ Procuratoꝛ versus habens mādatū egit ꝛ de rato ſatiſdedit ꝛ ſuccubuit. ¶ Poſtea dñs agit ꝛ obtinuit ꝓ iniuriaſe.queriſ an committat ſtipulatio ꝓ ꝑcuratoꝛem ꝛ fideiuſſoꝛes.ꝛ dī ꝙ nō niſi in ceptis litis quas fecit cōuentus. Idem dixit marcellus.ꝛ ſi dñs agens ſuccubuit.nā non committit ſtipulatio niſi in expenſis. ¶ Si procuratoꝛi. Conſtituit titiū ꝑcuratoꝛem ad exigendū quoddam legatum mihi relictum ꝛ vāduz ꝛ ſempronio herede cuiuſdā.hic titius exegit hoc legatū etum ꝛ vāduz ꝛ ſempronio herede cuiuſdā.hic titius exegit hoc legatū me mortuo ꝛ ſatiſdedit de rato:dī ꝙ ſi heres meus non hꝫ ratū cōmittit ſtipulatio:mar.ime cum hꝫ legatū vere debitū fuerit. ¶ Si in ſtipulatio⁹ne. ¶ Done caſum vt in glo.ꝙ incipit:agebas ꝛē. ¶ Si ꝑcurator. ¶ Prone

a ¶ Procurator. scz falsus qui de rato promisit vel verus: ꝛ ad alia constitutus. vt ꝛ. ff. de iureiur. l. als.

b ¶ Instituerit. postea ꝙ eius non debitam.

c ¶ Et condictio. indebiti si soluens a solutione se liberatum putauit. vt C. de condi. indeb. l. creditoris. si vero dedit vt falsus procurator faceret eum liberari debit ob causaz. vt. ff. de cõdi. cā data. l. si procurator. vel si noluit i p curatorem transferre dominium: sed vt minus trz elegerit eum cõuenire retur rei ven. ꝛ furti si habuit animum furandi ꝛ condictõe furtiua. vt. C. de fur. l. falsus. ꝛ de qualibet illa trz potest intelligi quod hic dicit: habes ergo stipulationẽ de rato supponi loco ꝛdictionis vel mandebiti: vel ob cãm vel furtiue. sic ff. eo. l. si. ꝛ facit ff. de pto. stipu. l. i. ff. i.

d ¶ Derimit. id est locuz non bz. sic. ff. de solu. l. diſpẽſatoꝛe. in fi. nã cuz hec stipulatio interponit nõ nascit ꝛdictio indebiti sicut in mutuo nõ nascitur condi. ex mutuo cũ stipulatio interponit. vt. ff. de noua. l. si ita fuero. ff. cuz pecunia. ꝛ. l. seq. nã ꝛ dictio indebiti ex numeratione nascit. vt ibi. qb̃ more con. ob. ff. is qꝫ. Also. Alij dicũt perimitur per noua. presumptam olim. vñ hoc dicunt bodie coꝛrigi. vt. C. de noua. l. fi.

e ¶ Existimo. als est existimo id agi ꝛ. id totum aliud deest als est estimo hac actione scilicet ex stipulatu quę est ordinaria ex qua ISctu.

f ¶ Cum eo. ff. debitoꝛe.

g ¶ Ex stipulatu. i. certi cõditione ad interesse. als aliq dicunt ex stipulatu vt dixim⁹. ff. si qs in ius voc. non ierit. l. fi.

b ¶ Hoc amplius prestat. pecuniã in debitã solutam hoc amplius ꝛ.

i ¶ In iudiciũ. als quas. ff. in iudicio fecisset stipulatoꝛ de ra. als ꝙ fcz in iure facte fuissent. ꝛ est idẽ sensus: ꝛ dic iudiciũ fcis cũ dño nunc habitũ.

k ¶ Fecissent. als quas fecisset. ꝛ als que facte fuissent.

l ¶ Peti põt. id est repeti põt ꝓ soluẽte. vt. ff. de ꝛdi. inde. l. si procurator.

m ¶ Si. ff. de indebito. nisi interserit vnum casum de debito.

n ¶ Exequisset. interposita stipu. de rato.

o ¶ Iuris est. vt fideiussoꝛes teneanť dño ratum non habente. R.

p ¶ Repetitio futura. qz debitum est solutum. quod in superiori casu nõ est. ꝛ hoc qñ extra iudicium. ꝛ facit. C. de nego. gest. fi. pecuniam.

Iudicium q cũ falso procuratore nullũ est.

+ Tu dic ẽ esse verũ de cõsensu aduersarij. vel l. fi tutoꝛ. C. in q. cau. in ſtr. reſti. nõ ẽ necel. ꝛ ibi olno p bar. tinuito autẽ aduersario non. ter. est sing. fm. cõmunes lect. in l. iter ꝗs. §. q alieno. ff. de dã. life. quẽ ad hoc refert: ꝛ fecꝛ tur Ludo. roma. sing.

q ¶ Nulla res esset. qã ad dñm pertineat: cũ exactio huius pecunie ad eum non spectaret vt pote indebite: vel qz nullũ est iudiciũ cuz falso procuratoꝛe stati: ideo videbať nõ posse iputari procuratoꝛi si ratũ nõ haberet dñs qõ habere ratũ nõ posset: vt dic ꝛ mala afflignat rationẽ. nã bene posset habere ratum. + vt. ff. de neg. gest. si pupilli. ꝗ. item querit.

r ¶ Haberi. nã si etiã ratum habeať nõ repeteret pecuniam nec a procuratoꝛe nec a dño. ꝛpter auctoritatem rei iudi. cum ipse dño videať exegisse. vt. ff. mãda. l. si fideiussoꝛ. ff. in oibus. hic aũt opponendo dicit. Also.

s ¶ Procuratoꝛi. hoc de rigoꝛe magis tamẽ ꝛ. ff. scilicet de equitate. quia si ratum habeť tenef etiã dñs sine causa licet non indebiti. vt no. in. d. ff. in omnibus. ꝛ facit. ff. de pcura. l. fi. Accur.

t ¶ Teneant. in id quod stipulatoꝛ actoꝛi prestiterit: vel circa iudiciũ expenderit. nec ob. quod sequit fideiussoꝛes ꝛpter iniuriã iudicis nõ obligaꝛi: ibi enĩ recte procuratoꝛ egerat non mentitus de mãdato. ꝛ ideo eiꝰ factũ dño nocere potuit. at hic mentitus est procuratoꝛ se habere mãdatũ vñ ex eiꝰ facto nulla dño exceptio poterit opponi quare iniquũ est fideiussoꝛem in totũ stipulatoꝛi prestare qõ non prestitisset si dñm procuratoꝛis. ff. ꝙ. R. est qõ. ff. dicit quãdo sine iudicio in debitũ est exactum vbi expresse dicit in totum solutum committi.

v ¶ Cui. scz procuratoꝛi. Accur.

x ¶ Mandatum. de petendo.

y ¶ Recte. quia mandatum habet ꝛ verum debitum petit. absolutus tamen fuit debitoꝛ per iniuriam.

z ¶ Perperã. nam nõ debebat infringere qõ fieri mãdauerat.

a ¶ Ne iniuria. Iniuria enĩ fit debitoꝛi si dñs aliqd extoꝛqueat ab eo absoluto cum egit procuratoꝛ cuz ex iudicio taliꝰ exceptio rei iudi. ff. dñm. vt. ff. de excep. rei iudi. l. si mf. §. hoc iure. Idem dicã si fuit dãnat⁹ oꝛe pro ratoꝛi ꝛ soluit ei cum ꝛ de ꝗ haberet mãdatũ vt reciperet solutionẽ nõ als. vt. ff. de solu. l. ff iure. ꝛ qõ ibi dicit nõ bz ꝓstare procuratoꝛi ꝛ debitoꝛi ex stipulatiõe de rato qõ debitoꝛ solueret dño ꝙ sequenti p iniuriã vt dixi. vel dic nõ ꝓstat debitoꝛi ne iniuriã cõsequat dñs scz in dãnũ procuratoꝛis. Alij dicũt non bz ꝓstare. ff. dño: qz si dñs ꝙ scẽdẽt a debitoꝛe et a procuratoꝛe iniuria effet.

b ¶ Hoc casu. scilz cũ debitoꝛi iniuste supatus est: ꝗ multomin⁹ tenebiť ver ꝗ procuratoꝛ vt debitoꝛ nulli damnuz passus est. vt ꝗ iure repulit creditoꝛes obyciẽdo exceptiones rei iudi. vt dz in pri. ff. mandecell⁹. ff ꝗ qõ ꝓ dico p. ff. marcellus vñ ff iuz his ꝗ scripsi fm Jo. ff. e. l. procuratoꝛ ad exhibẽdũ. ff. i. ꝗpe. R. aliõ ẽ i vo. procuratoꝛe. nã vbi vinco verũ ꝓ curatoꝛez ꝛ dãnũ posse a patiar victus iniuria nõ ꝗ ff. procuratoꝛes missi ad ipẽdũ: qz si bonaz cãm habui curiare tamẽ nulo mõ potui. fortis aũt solutionẽ cuitare potui: vñ culpa potest mihi obici: sicqz mihi imputare debeo. vt. ff. de reg. iur. l. qõ ꝗs. in fi. ti. vt. ff. exceptio-

nẽ obiecꝛ ꝛ iniuria est mihi facta nõ dz alij nocere. ar. ff. de enicl. ff. si pupẽdũ. sicut ꝗ nõ agit ff. procuratoꝛẽ vbi ego sum victus a dño vt ff. ita nõ agit ꝛ si vicꝛ: vt ff. ff. vbi falsus procuratoꝛ est a me victoꝛ ꝛ a dño supioꝛ. cũ ei ratũ nõ habẽti nõ debeat ꝓiudicare factũ falsi. pcu. cõmittit stipulatiõ rẽ ratã haberi ꝛ ad omne interesse ꝗ eque mihi solidũ dz cõmitti etiã vbi ego dñm superauꝛ inuisse: ꝛ ff ad similitudinẽ veri procuratoꝛis ꝙ tenef ꝙ cũ ego supauꝛ dñm: sicut cũ fui victꝰ a dño. Firmius. pbo. Nõne falsus procuratoꝛ ex stipulatione tenef statim ad interesse nõ habẽte dño ratuz. vt. ff. e. l. procuratoꝛ. ff. si qs a ꝓ. ff atim cõmissa est stipulatio ad interesse? Pono ergo tenebaꝛ mi. c. modo autẽ teneoꝛ in. c. cũ me nõ teneri in. c. interest mea. in. c. ergo cõmittit stipulatio ex qua nihil ominus agetur ꝛ desierit interesse mea imteꝛim qz absolutus sum. ar. ff. si qs cau. l. ꝙ aũt. ff. illud. Aliter aũt iniuria creditoꝛi facta falsum procuratoꝛem liberaret.

c ¶ Impẽsas. cõmittit stipulatio etiã fi nõ de iure quis agat: vt ff. ꝛ als C. de transac. l. vbi ꝛ. C. de ꝗdi. ob cãm. l. ea lege. Accur.

d ¶ Amiserit. per sententiam quod iuſtum fuit. vel dic quia liti renuncia uit: vel dic ꝙ res petita sine dolo ꝛ culpa in rerum natura esse desiꝛt. vt ff. iudi. fol. l. si ſeruus.

e ¶ Mihi. cum. pcurator habuerit mandatum.

f ¶ Ratã rẽ. quã interposuit procuratoꝛ ver⁹: als aliud erit. vt. ff. e. l. procuratoꝛ. ff. i. ꝛ no. ꝙ ff succubuit dñs fupioꝛi. pꝛi. obtinuit: ꝛ in ff differũt.

g ¶ Si. pcuratoꝛ. si ſ vertus ab initio fuerit. pcuratoꝛ põt tñ non habere ratũ cum mandatum morte expiraꝛuit. vt. ff. de acq. poſſ. l. fundi. in fi.

h ¶ Eius. fcz legatarij.

i ¶ Sine iudice. idem si cum iudice. vt. ff. eo. ſi commiſſa. §. fi.

k ¶ Soluta legata. ignoꝛante here de de morte.

l ¶ Heres. scilz legatarij.

m ¶ Vtiqz. als vtiqz. als itaqz. ꝛ tunc forma: qz generaliter verus est dño non habẽte ratũ stipu. cõmitti. itaqz ꝛ in hoc casu ꝛ. si debita fuerint legata ꝛ. nam tunc ꝑcipue committit.

n ¶ Non dubie. idem si non sunt debita. vt. ff. ſ. pri. §. diximus. Accur.

Si in stipulatione.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶Si in stipulatione. Age bas cõtra me nolle lucij: ⁊ promisisti ei ratuꝫ habiturum: de heredibus aũt eius si ratum nõ haberet noluisti teneri: ⁊ ego cõsensi vt tu de lucio tenereris scilꝫ si ratũ ipe non haberet: certe nõ potuit agi pro dolo tuo licet heredes nõ habeãt ratũ: cũ nullum dolum cõmiserint: nam ꝑsenꝫ. ⁊ dolus voleti nõ inferꝫ. si aũt fuisti, I dolo vtiqꝫ promisisti lucio titiꝰ tibi ratus habiturũ ⁊ suasisti mihi impunderi q̃ ꝓ illa ꝑba ꝓtineret ꝑona heredis tunc agã ꝓ ꝑ dolo: vt dicit h. qõ ꝛtelligit si ꝓmiseras dolũ nõ cõmittere: et postea ꝓmisisti ꝑdicto mõ. nã tunc ex stipulatu: vel dic q̃ nõ promiseras spãliter. nã ⁊ tũc si postea heredes nõ habeãt ratũ: agã ex stipulatu. ⁊ si excipias q̃ fuerit ꝑsonale pactum replicabo de dolo: ⁊ sic cõpetit actio. ⁊ replicatio ꝑ in hec: vt actio repli catione munita: sed ꝓima placet: q̃ dicit hic dolꝰ clausula. et facit. §. de pac. l. inꝛisẽtiũ. §. pacto rũ. ⁊. ff. de ꝑba. l. si pactũ.

b ¶Heredis. in hoc consentiebãt ne teneretur ꝓmisso: vt faceret heredes habere ratũ. Accur.

c ¶Difficile est. id est impossibile. q̃ nullus dolus fuit cõmissus ꝑ casu inter sacẽtes ꝛ ꝑsentẽtes. vt. C. de trãsac. l. cũ donatiõis.

d ¶Per ꝛmpudentiam. stipulatoris ꝓmittente ⁊ dolũ cõmittente.

e ¶Si procurator. falsus vel ad alia ꝛstitutus.

f ¶De heredit. age. agendo petitione hereditatis.

g ¶Petierit. et eadẽ causa scz hereditatis. alꝭs cõtra. vt. C. de cuic. l. j.

h ¶Plerũq;. i. in oĩb̃ casib̃. ff. Vl. i. plurib̃ q̃ casibus. Jr. Vel ſm. R. dic q̃ plerũq; ꝛ dicit. q̃ cõmittit interdũ vbi dño inutilis ẽ actio. etiã absq; oĩ ratihabitiõe cuꝫ falsus ꝓcurator egit. vt. ff. R. ⁊ ꝛtellerit q̃ñ indebitũ nõie meo exegit ꝓ iudi. vt. ff. §. q̃ si ꝓcurator.

k ¶Jure. vt quia ei solutum sit cum de hoc habuerit mãdatum. vt. ff. de solu. l. hoc iure. ⁊ q̃ subjcit ex cep. scz rei iudi.

l ¶Qui partis. supple procurator qui ꝛ. ff. R. volens deducere in iudicium ⁊ filiꝫ ꝑ is iniuriam.

m ¶Iniuriaruꝫ. pretoria nõ cornelia. vt. j. de iniur. l. lex cornelia. §. illud. Azo. ls ex casibus illis quibus nascitur cornelia: vt hic erat.

n ¶Ob eam. id est ꝓpter iniuriam filiꝫ ꝑ patris.

o ¶Verberat. hec verba exponevt. j. de iniur. l. lex cornel. §. inter pulsationem.

p ¶Filꝫ quoq;. i. de rato filiꝫ quoq;: nõ solũ patris q̃ filius sibi ter suo nomine agere põt ex. l. cornel. vt. ff. §. illud. sed videtur nõ cauerꝫ vt. ff. de procu. l. nõ solũ. §. si pater. que est cõtra. So. aliud in ipso patre cui ipsa lex defert actionem: vt ibi. aliud in eo qui procuratorio nõie agit: vt h. Vel ſm ꝓꝑ. ⁊ Jr. possumus dicere q̃ agebat nõie patris actione iniur. ex. l. cornel. de iniuriis que non cõperebat ꝑ. vt. j. de iniur. l. lex cornel. §. illud. nam si de pretoria velles intelligere nõ esset necessaria satisdatio §. illud. nam si de pretoria velles intelligere nõ esset necessaria satisdatio nõie filiꝫ vt in contrario: cũ ꝑter eã habeat iure ꝓprio: ⁊ si iniuria sit facta filio volente. vt. j. de iniur. l. j. §. vsq; adeo. ſ. tũc ad q̃d caueret ꝑ tre rem ratã habiturũ: vt hic dicit. prima ver tio est.

q ¶Presertim cum. id est maxime: quod ideo dicit: quia si sciret ãte cẽ decederet et ratum non haberet similiter ad filium rediret. q̃ si ratum haberet ꝑter filij actio extincta esset. Azo. cum eius exercitium com-

† Nota istã nr. ad ff. ꝓpositum q̃ claꝰula do li ſubiecta ſ stipulatiõe refert ad ſcognita / et ad omiſſa. ⁊ nr̃ iſte ſ optime ꝓbat. bologꝫ.

Pſi agẽti actiõe iniuriarũ ꝓ iniuria filio ſuo illata q̃ actio competit.

petat ꝑſi. vt. j. de iniur. l. ꝑſi. Azo.

r ¶Ad filiũ. q̃tñ ad exercitiũ q̃ ꝑtri eiusq; ꝓcuratori cõpetit: ſed ꝛ ipſi filio dak. vt. j. de iniur. l. ſed ꝛ ſi vnius. §. filio. ⁊. §. ꝓcuratorem. ⁊. l. j. §. fi. ⁊. l. lex come. §. illud.

s ¶Nepoti. exiſtenti in poteſtate aui. ✝Accur.

t ¶Nepotis. Sed nonne ſufficit ſi hic ꝓcurator cauet cũ ad quem res ꝓtinet rem ratã habiturũ? ¶Riñdeo: q̃ his verbis heredes cõtinent. vt. ff. de edi. edi. l. ſciẽdũ. §. deinde. hic autem agit ꝛ ſi nõ ſit heres. vt. j. §. iniur. l. §. ꝛ ſi vnꝰ. §. fi. Accur.

✝Ibi dicꝰ ꝑtur nepoſ in ꝑa ſua et ſtricta ſignificatione. ſ. ꝓſilio filiꝭ. vt ꝑ glo. in l. ff. C. ſi ſuccef. edicto. ⁊ in. c. j. §. ſi militer. l. ti. q. mod. feu. amiſ. in vſ. feud.

v ¶Patrem. i. auũ.

x ¶Filium. patrez ſcilicet nepotis.

¶Procurator. ¶Cauſa. ¶Procurator agens nomine meo ꝓte ꝓmiſit tibi ampliꝰ nõ peti videꝝ ſenſiſſe de me ⁊ meis heredib⁹. ✝.

y ¶Acceptũ. cũ illo ꝓcuratore q̃ ſatiſfecit ãplius nõ peti: que verba exponẽ vt. ff. l. ampliꝰ nõ peti. ⁊ forte quando interceſſit bicalius iam finitus erat iudiciũ cũ ꝓmo abſolutione vel ꝯdemnatione.

z ¶Procuratorius. vt nõ habes mãdatũ. vt. ff. de ꝑba. l. in excꝑtiõe. §. fi. Sed q̃d ſi eſt cõiicta ꝑſona cui non ꝓ pot repelli: ✝Rñ. idem vt. ff. iudi. ſol. l. iij. §. j. Accur.

a ¶Me. id eſt an. Accur.

b ¶Pertinebit. ad q̃d. ff. de ꝓcu. l. nõ ſolũ. §. q̃ alieno. ſed an ad impendia tñ ſicut. ⁊. ff. l. ſi ſine. §. cũ aũt: ✝Rñdeo nõ. aliud eſt enim in ꝓna falſi ꝓcuratoris cui⁹ ꝓſona nõ cõtinet in ſtipula. rem ratã haberi vt h. aliud in dño cui⁹ ꝓſona ꝛ ſtipu. ꝓtinetur. Azo. ls nec dño agere potuerit: vt ibi.

c ¶Intelligendus eſt. ergo de eius ratihabitione cauti non eſt.

¶Bonoꝝ. ¶Cauſa. ¶Bonoꝝ poſſ. mihi delatã q̃d̃ apprehendit nolle meo: ſi q̃ de eo ratã habere iſtã apprehẽſio nẽ infra tẽs quo poſſem eã petere: nec nocet ſi tpe quo habeo ratũ ille q̃ apphẽdenderat ſit factus furioſus: vel ſit mortu⁹: vel peniturit. Frã.

‡Dic q̃ ibi tpe q̃ ratum habere poterat gerit negociũ: q̃ poterat ſolui ꝓ reo obligatorijs fideiuſſori ſoꝛ eſſet libe ratus: ſm bar. hic.

d ¶Ab alio. i. nolle eius cui delata fuerat petitio.

e ¶Peti poſſit. alꝭ cõmittit ſtipulatio. vt. j. c. l. ſi. §. ſi.

f ¶Non põt. Nõ. nõ trahit hic retro ratihabitio: vt hic. ⁊. j. §. ꝯ. in bo. quid ergo. ⁊. j. c. l. ſi. in ſi. Sed arg. contra. C. ad macedo. l. ſi. ⁊. l. ſi filiꝰ. ⁊. ff. de ſolu. cũ mihi decem. §. j. ‡ Jtẽ facit. ff. de acq. here. l. pãthom⁹. ⁊ l. ſi quis alicui. ⁊ ad treb. l. ſeruo inuito. circa prin.

g ¶Qui. ꝓcurator. Accur.

h ¶Videam⁹. vere videndũ eſt: q̃ ſunt quidã qui volũt dicere nõ poſſe haberi ratũ quaſi perinde habendũ ac ſi nõ mãdaret. ſe haberi ratũ quaſi perinde habendũ ac ſi nõ mãdaret.

i ¶Pro caſibus. ſcz tpe trãſacto: vel eo mortuo vel furẽte.

k ¶Conſequens. eſt ſcilicet ei quod dicitur me non poſſe petere ſi cepe rit furere.

l ¶Neutrã. ſiue mortu⁹ ſit ſi q̃ petijt: ſiue peniturit poſtea ſe petijſſe ſiue furioſus factus ſit dum tñ intra tẽs poſſit a dño ratum haberi. furioſus factus ſit dum tñ intra tẽs poſſit a dño ratum haberi.

m ¶Ratihabitionem. aliter eo mortuo cuius nomine petita eſt. vt. ff. ⁊. ff. ratihabitionem. aliter eo mortuo cuius nomine petita eſt. vt. ff. de ſi. ex. predictis patet ꝑm. R. q̃ aliud eſt ſi babeam ratum eo tempore ſi is. ex. predictis patet ꝑm. R. q̃ aliud eſt ſi babeam ratum eo tempore quo non poſſem petere. vt in ꝓn. l. aliud eſt ſi tunc cui meo tũ neg. geſt. quo non poſſem petere. vt in ꝓn. l. aliud eſt ſi tunc cui meo tũ neg. geſt. non poſſet petere. et facit. ff. de vſuca. l. nunq̃. §. ſi ſeruus. ⁊ de bo. poſ. l. penul. §. fi. Accur.

†Concor. ⁊ facit q̃ nõ. in. c. ti. ſ. ipſe. in glo. lug. verbo cano nicas. vltra mediũ ibi: tu dic q̃ aut collatio. de elec. ſ ꝓpag. ſanc.

UNIVERSITÄTS- DE HUELVA

PAter. ¶ Casus. Pater soluto matrimonio petebat sibi reddi dotem a marito quondam filie & filia erat absens. & pater promisit eq filia habebit ratum: antequ habeat ratū decessit filia: dicitur q non cō mittat stipulatio de rato ad repetendū q̄ dotē fo lutū procuratori? Et dicit tur q̄ sic. si autem stipulatio non interuenisset: tūc tenebit procurator? condic. ob causam vel indebiti vel sine causa ad reddēdum retro quod accepit. Franciscus.

a ¶ Eā. filiā absentem.

b ¶ Dotē restituit. sibi marito a patre: cum candem sit restitutor? pñs. vnde dolo facit. & vt. ff. de excep. doli. l. dolo. vel dic restituit scilicet aliq̄ q̄ patri.

c ¶ Mortua. non distinguit: liberos habeat vel nō. & sic est p bul. & Jo. S mar. cui? tamē sententia seruat hodie. & facit. ff. so. ma. l. ij. & de solu. l. quo minez. §. fi gener. & de iure. do. l. iure succurrim. & C. fol. ma. l. dos a pīe.

d ¶ Agere. ex stipulatu? vt pecuniam restituat: non ergo trahitur retro ratihabitio. vt. ff. co. l. bonoru. & sic est contra. ff. de solu. l. cum mihi decez. §. fi fideiussor. Solu. vt ibi.

Ratihabitio nō semper retrotrahitur

e ¶ Cōdictio. scilz ob cām datoz vel indebiti: vel sine cā: vel etiaz furtiua. vt no. ff. e. l. si sine. in pn. & no. + bicar. q̄ q tur? est exceptio. xxv. an. si soluat repetere pōt. vt arg. ff. de admi. tu. l. si pupillus.

¶ De priuatis delictis.

¶ Post obligationes ex cōtractib? ponit delicta.

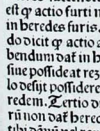

Julius. ¶ Casus. Regula quilis ē vt ex delictis de functorum penales act. non denf in heredes seu ceteros successores: hinc est q̄ actio furti nō datur in heredes furis. Secūdo dicit q̄ actio ad exhibendum daf in heredem siue possidet rez: siue do lo desijt possidere. Item ⁊ rei vendicatio. Item condict. furti daf in heredem. Tertio dicit q̄ actio furti. item actio legis aql. vt actio iniuriarū non daf heredi. Quarto dicit. Si seruꝰ me? fecit tibi furtuz vel dedit tibi dānū vel rapuit tibi rem: hę actiones q̄ oriunt ex p̄dictis delictis se quunt seruū. hinc est: si seruꝰ desinat interim esse me? ⁊ efficiat alteri?: tenebit nouus domin? ⁊ non ego. Frā.

+ Ista glo. pro singu. lis gnabis ad ff q tur? exceptiōe p̄scriptionis si soluit pōt soluta repetere. Sol. in stium facit q hec exceptio ē odiosa. fm bart. bic ⁊ bal. in l. fi. C. ff edi. diui adria. tol. in. xvj. oppo. ⁊ bal. in l. fi. C. de anna. erce. Bolog.

f ¶ Ciuilis. nec min? hoc natura dictat. ⁊ est hec constitutio institu. de pp̄e. ac. ff. non autem.

g ¶ Actionib?. ex delictis venientib?. sec? si ex §ctu. vt. ff. de nau. fe. l. fi. Item ex §ctu intellige delictū. vt. ff. de actio. ⁊ oblig. l. ex §ctib?. ⁊ de bis no. C. ne ex delic. defun. l. i. Accur.

h ¶ Possunt. ex persona defuncti: sed ex sua §ctatione sic.

i ¶ Eos. scilicet successores predictos: ⁊ q̄ dicit. j. condictio scilz furtiua siue ad eos perueneriat siue non. vt. ff. de condi. fur. l. si p fure. §. fin. ⁊ l. ex cā. ⁊ institu. de ob. ex delic. §. fi.

k ¶ Constat. vt insti. de perpe. ac. §. j. Accur.

l ¶ Non competit. quia non intelligit ante in bonis nostris esse q̄ litem contestati fuerimus. vt. j. de iniur. l. iniuriarū. §. ij. Accur.

m ¶ Ciuiles. vt actio. l. agl. ⁊ fur. nō manifesti.

n ¶ Honotarie. vt actio vi bono. rap. ⁊ act. fur. ma. vt insti. de noxa. §. fur. Sed quid si ceteros quidem successores. Adhuc quidem nec furti conuenire possunt[o]. Sed q̄uis furti actione non teneantur attamen ad exhibendū actione cos teneri oportet: si possideant: aut dolo malo fecerint quominus possideant. Sed enim et vendicatione tenebūtur re exhibita. Item cōdictio aduersus eos competit. ¶ Heredem autez furti agere posse eque constat[p]: execution enim quorundam delictorum heredibus est data. Ita ex legis aquilie actionem heres habet. Sed iniuriarum actio heredi non competit[q]. ¶ Non tantū in furtiverumetiam in ceteris actionibus que ex delictis oriūtur: siue ciuiles[m] sint siue honorarie[n] hoc placet vt noxa caput sequat.

Delicta cōcurrentia an penam minuant.

Idem. Lex. ij.

¶ Unq̄ plura delicta concurrentia[a] faciunt vt vllius impunitas detur: neq̄ enim delictū ob aliud[b] delictum minuit penaz. Qui ergo[c] hominem furripuerit et occiderit: quia furripuit / furti tenetur: quia occidit / aquilia tenetur: neq̄ altera harum actionum alteram consumit. Idem' decendum est si rapuit ⁊ occidit: naz et vi bonorum raptorum et aquilia tenebitur. ¶ Item si quis furreptum[e] flagello occiderit duab? actionib? tenetur: furti ⁊ iniuriarū: ⁊ si forte hūc cūdem occiderit[r] tribus actionib? tenebit. ¶ Ité q̄si si furtiua an nihilomin? ex lege aquilia agi possit: ⁊ scripsit pōponius agi posse[s]. q̄ altcrius estimationis est inficiādo. §. infans. q̄ est ff. Item ff. ti. j. l. sed si furripuit. Sol. vt ibi. ⁊ ad hoc facit q̄ no. ff. nau. cau. sta. l. idem. §. fi.

o ¶ Concurrentia. etiam in eūdem hominē ⁊ eādē rez ex diuersis tñ factis ⁊ sunt exempla. vij. huius regule. in ista lege.

p ¶ Ob aliud. i. ob fatisdationez pro altero delicto factam sed ff. C. de modo mulcta. l. fi. sed illud in extraordinariis: hic in ordinariis crimimbus dicit. Item ad regulā ⁊ exēpla sequentia est contra. j. de reg. iur. l. nemo ex bis. §. quoticns. et. ff. de acti. et ob. l. q̄ seruū. i pn. ⁊ j. plura. qb? dicit vna tñ agi. So. hic ex plurib? factis plures admittunt actiones quarū vnā quāqz sortiri effectū necesse est. Illic enim ex vno facto multe concurrunt actiones: ideoqz exigi per vnā earū satis est: nisi in id q̄ pl? esset inuna ⁊ alia. vt. ff. de act. ⁊ obli. cū ex vno. ⁊ j. vi bo. rap. l. i. ⁊ sic intelligit. j. de reg. iur. l. nūq̄. Ité ad regulā ⁊ exempla sequentia est contra. §. loca. si vulnerauerit. ⁊. ff. de act. ⁊ obli. l. q̄ seruū. §. si is. q̄bus dicit vna agi: sed ibi altera nō est ex delicto: sed cōtractu: h̄ ambe ex delicto. Item ⁊ ibi ambe p̄secutorie; hic nō: sed saltem est altera penalis. Item intellige regulā. vt exempla dicūt quādo diuerse sunt species delīquendi als sec?. vt. j. ti. j. ad hoc facit q̄ no. ff. nau. cau. sta. l. idem. §. fi.

q ¶ Qui ergo. primū exemplum.

r ¶ Idem dicendū est. secūdū exemplum.

s ¶ Surreptū. scz seruū: ⁊ est tertū hui?. l. exemplū.

t ¶ Et si forte. quartū exemplū. Accur.

v ¶ Occiderit. ex interuallo: ⁊ sic iteruenit separatio delictoz: ⁊ als si plura vulnera intuleris / ⁊ ex vltimo sit mortuus non teneris nisi vt occidat. vt. ff. ad le. aql. illud. §. fi. ⁊. l. si seruꝰ ante.

x ¶ Si dictus. seruꝰ pīmo subtract? postea occisus: ⁊ est q̄ntū exemplū.

y ¶ Agi posse. in id tātū q̄ cōsecut? est min? per condi. arg. ff. commo. inde q̄rit. §. fina. ⁊. j. vi bono. rap. l. i. arg. ff. de actio. ⁊ obli. l. qui seruum. in fi. sed dico q̄ in solidum. vt. ff. in pūn. hui?. l. 2. ille leges loquūtur cum ex vno facto plures nascūtur actiones: hic quando ex pluribus ⁊ tūc aliud dico fm. H.

Accipiendi

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

a ¶ Accipiendi tempus. Immo quanti plurimi fuerit a tempore facti furti. vt. ff. de. 9di. furt. l. in re furtiua. §. i. z. j. ti. j. l. inficiādo. §. infans. que sunt in hoc 2tra. Sed z hic intelligit tps accipiēdi iudicij. i. quo potuit accipi: qđ fuit extinc. fed in aquil. inspicit etiam ante delicti cōmissum. vtrinsth. ad. l. aquil. in prin. Vl dic q hic bodie ei agit plurimi est. sed prima placet.

b ¶ Actione furti. vl iniuriarū vl aqlia. z facit isti. de nora. §. summa.

c ¶ Item si quis. Sextus exemplum.

d ¶ Utraqs. supradicta. furti z iniuriarū.

e ¶ Clam et serui. a simili. Et est septimū exēplū qñ subtrahendo corrupti seruū: vt hic. z. ff. de fer. cor. l. ner ato. §. fi.

f ¶ Item si qs. Octauus exemplum.

Si qs. ¶ Casus. Ex delict. puatis oritur tur due vie agendi. f. ciuiliter. itē criminaliter. Liuiliter. qñ ad burfam meaz ago nec debeo fubscribere. z pone exēpluz in act. furti q. daf ad duplus vel q̄druplū. Criminaliter qñ agovt puniat ex furto extra ordinē: nō vt mihi aliqđ det. z tūc debeo fubscribere. Frā. accur.

g ¶ Ex maleficijs. priuatis de quib⁹ hic liber tractat: puta furti. vt. j. titu. j. l. j. z iniuria. vt. j. de iniur. l. fi. z inſti. de iniu. §. in fumma. z idem in fimi libus. vt. j. de extraord. crimi. l. stellionatus. ſz de furto ad nocturnū videf reſtrigi bec. l. vt. j. de fur. bal. l. j. z. ij.

h ¶ Ordinarium. qđ erat fm leges iſtā de formulis z aucupatiōib⁹ ſyllabaz qđ bodie eſt ſublatus. vt C. de formu. l. j. z. ij. Vel ordinarii intellige pena ordi. vt dupli. ſz hoc ſlit in actiōe iniuriarū z aliis delictis in qb⁹ nec pecuniaria pena certa eſt itel ligim⁹: Rñ. ad arbitriū iudicis. vt iſti. de iiur. §. pena. vbi dicit de arbitrio iudicis deferendo iuram entū cū taratiōe ſup actione iniuriarū.

i ¶ Penam. i. accuſationem vt pena iponat. Et no. q pino caſu. agit vt ſi bi habeat boc. Scđo ad vindictā nō vt aliq̄ ſibi habeat. De ſubſcriptione aūt accipe. vt. j. de accu. l. libelloz/dices. Itē z no. q vna nō tollit p aliam. vt. C. qñ ciui. acf. l. j. niſi interim. vt. j. vi bo. rap. l. j. §. j. Sed nūquid etiā extranei admittunt ad bmōi accuſationē de priuatis delictis cū criminalis ſit: Reſpon. non. quia priuata eſt. vt j. de pu. indi. l. j. j. reſpon. Nūquid damno dato + vbi locū habet aquil. habet locum accuſatio criminalis priuata. publica enim cauſa quādoqz habet locū. vt iſti. ad le. aquil. §. liberuz. z. j. de iniur. pretor. §. j. Item an ptor rapina habeat locum accuſatio priuata. de publica conſtat. vt. j. ad le. iul. de vi publi. z priua. p ambos titu. quidam non: ſed ex generalitate buius. l. in oibus habere videf.

¶ De furtis. ¶ Dicit. ff. de priuatis delictis in genere: ſequitur videre in ſpecie. Sed quia delictum furti frequētius committitur. ideo de furtis premittit.

Urtum. Diuiditur hec ler in tres partes. Primo dicit vnā de dicatur furtum. Secundo dicit. qđ ſola cogitatione furti faciendi non fit furtū. Tertio dicit. qđ ſit furtū. Franciſcus accurſius.

legis aquilie actio: alterius condictio ex cauſa furtiua. Nāqz aquilia cam eſtimationem complectitur quāti eo anno plurimi fuerit: cōdictio autē ex cauſa furtiua non egreditur retroſuz iudicij accipiēdi tempus: ſed ſi ſeruus ſit qui ß admiſit ex quacunqz actione no xe decidus fuerit peremptа eſt altera actio. ¶ Item ſi quis ancillaz alienam ſurripuerit. z flagellauerit: vtraqz actione tenebitur. naz ſerui corrupti agi poterit. z furti. ¶ Item ſi quis ſeruum vulnerauerit quem ſurripuerit: eque due actiones locum habebunt aquilie. z furti.

Agēs ciuiliter de crimine ſe nō tenet inſcribere: ſec aūt ſi accuſet. Ange.

Idem. Lex. iij.

Si quis actiōes q̄ ex maleficijs oriūtur velit exeq: ſi q̄dē pecuniariter agere velit ad ius ordinarium remittendus erit: nec cogēd erit in crimine ſubſcribere. cuimucro ſi extra ordinem ei penam exercere velit: tunc ſubſcribere cum in crimine oportebit.

De furtis. Titu. ij.

Ponit tres deriuationes furti. Prima eſt a tempore. Secūda ab animo. Tertia ab actu corporeo. b. d. Bar.

Paulus. Lex. j.

Furtū a furuo. i. a nigro dictuz labeo ait: q̄ claz z obſcure fiat z plerunqz nocte. vel a fraude vt ſabinus ait. vel ferendo. i. auferendo. vel a greco ſermone q̄ per boc appellant fures: immo et greci a ferendo foras dixerunt. ¶ Sola cogitatio furti faciendi non facit furem: ſicut ſi is qui depoſitum ſuſcepit abnegat: non ſtatim etiam furti tenet: ſed ita ſi id intercipiendi causa occultauerit. ¶ Furtum eſt contractatio rei aliene inuito domio frauduloſa lucri faciēdi gratia vel ipſius rei: vel etiam vſus eius vel poſſeſſionis fue qđ lege naturali prohibitum eſt admittere.

Diuidit hic iuriſconſul. genera furto rū dicēs q̄ quoddā eſt furtū manifeſtum: quoddaz nō manifeſtū. z declarat de quolibet vſqz ad. l. ſi quis furti. littera plana eſt.

Gaius. Lex. ij.

Furtoz gña ſunt duo: manifeſtum z nec manifeſtum.

Ulpianus. Lex. iij.

Fur eſt manifeſtus quez gre ca appellant: boc eſt cam qui deprehenditur cū furto. Et parui refert a quo deprehendatur vtrum ab eo cuius res fuit: an ab alio: ſed vtrum ita demum furfit manifeſtus ſi in facto furto deprehendatur: an vero ſi alicubi fuerit deprehēſus z magis eſt vt Julianus ſcribit. z ſi non ibi deprehēdatur vbi furtuz fecit: attamen eſſe furem manifeſtum ſi cum re furtiua fuerit deprehēſus priuſq̄ eo loci rem pertulerit: quo deſtinauerat.

Paulus. Lex. iiij.

Quo deſtinauerit qs pferre ſic accipiendū eſt quo deſtinauerit eo die manere cū eo furto.

Ulpianus. Lex. v.

Sic igitur in publico ſiue i priuato deprehendatur antеq̄ ad locū deſtinatū rem perferret: in ea cauſa eſt vt furtū manifeſtum ſit: ſi cum re furtiua deprehēdatur: z ita caſſius ſcribit. Sed ſi pertulerit quo deſtinauit: tametſi deprehendatur cū re furtiua: non tamen eſt manifeſtus fur.

Paulus. Lex. vj.

Uāuis eñ ſepe furtū cōtra ctādo fiat: tñ in initio id eſt faciendi furti tempore conſtituere viſum eſt manifeſt necne fur eſſet.

Ulpianus. Lex. vij.

Si quis + in ſeruitute furtuz tex ad locū deſtinatū eſt inſpiciendū an ſit manifeſt? furve! non: vt ſi deprehendatur ante ſit manifeſtus. als nō. z boc dicit hec ler cū quattuor ſeq. Fran. accur.

r ¶ Duo. olim plura. z ziūges ſequentes leges cū iſta vſqz ad. l. ei g. cuz quib⁹ omnibus facit inſti. e. ſ. furtoū. vſqz ad. §. pena. Accur.

Hic. Ab alio. negociū meū gerēte qđ ſemp fit: q̄ ipſo geſtu negociū meū fieri videt. vt. ff. de vſur. l. ſi qs ſolutioni. §. ſi. z ar. ff. qđ vi aut clam. l. iij. in prin. z. j. l. ſi qs in ſeruitute.

z ¶ Deprehenſus. ſiue ſit ipſe q furtū fecit: ſiue alī q ſciens rem furtiuā alicui eam perferat. Accur.

a Uāuis. In initio. initiū appellat illud totale tps quo tulit ad locū deſtinatū: z hoc ſi fuit euiſdē conditionis ſit toto tpe illo: als nō. Item z ſi actio fuit nata: aliogn non ita. vt. j. l. pri. in pn. Accur.

Si quis in ſerui. ¶ Caſus. Seruus cui relicta erat libertas ſub cōdictione: furripuit titio extraneo rem et interim extitit cōditio. libertatis: z cum portaret furtum ad locum deſtinatum: deprehenſus eſt in via: queritur an ſit fur manifeſtus: Et dicitur q nō: qz origo furti in

k ¶ Uel ſerendo. ſibi eſt affert z alij auſert. z fa. inſti. e. ſ. furtū.

l ¶ Fureo. ſic z. j. de vbo. ſignī. fugitiuus.

m ¶ Intercipiendi. ad lucrū: ſed occultat contractando. nam vtrūqz eſt vt. §. z. ff. man. procurator.

n ¶ Cōtractatio. ſine bac non ſit. vt. j. pretori. §. niſi in caſu. vt. ff. de edil. edic. l. quis ſit fugitiu⁹. §. idez ait interrogatus. Adle expone vt ibi.

o ¶ Rei. mobilis. vt iſti. de vſuc. §. qđ autē. niſi vt j. e. ſi crete. z aliene. niſi in caſu. vt inſti. e. §. aliqñ. z corporalis. vt argu. ff. de acquiren. re. dō. l. ſeruus. §. incorporales.

p ¶ Frauduloſa. vt inſtitu. eo. §. placuit. z domino inuito ‡ ſubaudi: niſi in caſu. vt inſti. eo. §. ſed ſi credat. Item et animo celādi. vt. j. eo. q vas. §. q ex volūtate.

q ¶ Lucri faciendi. ſecuſ ſi minurie cā. vt. j. eo. q iniurie. z l. veruz. z. j. ſi qs fur. ſed ſallit. vt. ff. de cōdi. ob cau. l. pe.

r ¶ Ipſius rei. vt habeat ipſam rem.

s ¶ Uſus. vt ei? vſum babeat. vt. j. e. l. q iumenta.

t ¶ Poſſeſſionis. vt ſi pprietari? naturalem poſſeſſionez auferat fructuario.

v ¶ Naturali. diuina. vt qđ tibi non vis + ē. z illud non furtū facies ē. z bec eadē habes inſtit. e. §. j.

Urtoū. ¶ Caſus. Furtoū duo ſunt genera: ſcilicet manifeſtū z non manifeſtum. Quid manifeſt? fur eſt q deprehenditur cū furto: nec eſt vis a quo deprehendat: dum tamen deprehendat cuz furto antеq̄ pueniat ad locū deſtinatum: id eſt in quo loco deſtinauerat ſe eo die cuz furto manere: nec eſt vis ſi deprehendatur ī loco publico vel priuato cū furto antеq̄ perueniat ad locū deſtinatū: nam vtrobiq̄ eſt furtum manifeſtū. Ultimo dicit. Fur portauit rem ſurreptam ad locū deſtinatū z cū furto inuent? eſt: dicit q̄ non eſt fur manifeſt?. nam in initio. i. añq̄ poz

* Iſta glo. eſt nota. ad hoc ppoſitum q vbi actio legis eſſet cōpetit. ibi pōt agi crimialiter. de quo b. p. bar. pio boc facit gl. in. l. certi cō di. l pnin. §. fi cer. pct. in ver. ler. ad. l. q̄ dicit q̄

ex maleficio. clo. bolog.

* Z imitabilis hāc gl. pcedere pū mō credat dñs inuitū: qz ſi qs furetur rē alicui⁹ qđ cre debat eē inuitū: b eſſet volens non tñ liberat: ita no. ang. are. l. l. ſi vt allegas. C. de vſuris. z bar. in. l. inter officia. ſ. recte. z ibi ē caſus. j. e. et bal. in. l. trā ſigere. C. de tranſac.

† Scriben. b dicūt iſtū rer. ſing. ad hoc propoſitū q̄ ly in cā ciuili q̄s nō poſſit capi i domo p. l. plerūq̄s. ff in iuris. bolog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

seruit. facti non fuit manifesta. Secūdo dicit. Deprehensione furis antequā portet ad locū destinatū: efficit furtū manifestū. Tertio. Cum in domo mea quadam nocte vel de die venisses & cū surripereres mihi rem: videns te absconditi me ne me occideres: dicit q non est fur manifestus. Sed pone q̄ ego vidi eū furripere cucurri volens eū apprehendere & ipse dimissa re fugit. dicit q̄ est fur manifest⁹. Ultimo dicit. q̄ non est vis quis apprehendat furem cum furto. an ille cui est factus furtū: an glibet ali⁹ vicinus. & hoc dicit hec. l. vsq; in finem. Frā. accur.

a ¶ Manumissus. qt condicio sub qua manumissus fuit ex tit⁹ post factus furtū ante tamen q̄ ad locū destinatū perferret.

b ¶ Nō fuit manifestū. intellige ergo sū cū fecit extraneo furtū: si autē domino ex prima contractatione nō nascit: & ideo sequens post libertatem inspicit. vt. C. de nox. l. i. et fast j. e. l. ei q. in prin.

c ¶ Idem pōponius. corrigendo: vel verius aliuz casum in libero homine ponendo.

d ¶ Sion est manifestum. vt & j. e. l. penul. Sed ar. cōtra. j. de regu. iur. l. in omnibus.

e ¶ Licinus. vt & s. eod. l. iij. q. respō. & facit. s. de vsti. pe. l. & licet.

¶ Hec manifestum.

¶ Cassus. Furtum nō manifestū qō sit apparet ex supradictis. nā visō qō sit manifestū apparet q̄ omne aliud est non manifestū. Fran. accur.

Diuisio. ¶ Ji qui. Diuiditur hec lex in tres partes. Primo ponit vnū di ctū. Secūdo aliud: scilicet qō sit officium iudicis qñ fuit pt⁹ actū condictione furtiua: & tūc agit rei vendicatione. Secūda ibi: sed si eam. Tertia ibi: q̄ si ex condicti. ne. hoc dicit. Barto.

f Casum pō nit. ¶ Cassus. Modie furripuisti mihi rem & cōtractas: postea alia die sine alijs diebꝰ adhuc cōtractas. Dicit q̄ ex prima cōtract. oritur actio. nō aūt ex assidua & contractat. in plꝰ orit actio furti. Secūdo dicit. Ego cōra furem rei ven. & habui lit. estimat. cū nolle restituere rem. dicit q̄ adhuc cōpetit mihi cōdic. furt. scilicet cū ego rei ven. fed officio iudicis non est mihi damnand⁹ nisi condic. remitterem. Tertio dicit. Ego condi. fur. contra furem prestiti lit. estimat. nunc ago rei ven. dicit q̄ inde aut absoluet furem a rei vendi. aut cōdemnabit eū vt restituat rem. & si nō restituat cōdemnabit eū quantū in litem iurauerō si modo reddam estimationē. Fran. accur.

f ¶ Babet. nam scilicet ex preterita cōtractatione nata: ceterū ex sequenti tractatione nasci posset. No. vt. C. de nox. l. j. & facit. j. de re. iur. l. oīs bereditas. & j. Sed qd si feci furi pactū de nō agendo furti quod potui. vt. & de pac. l. si qⁿ. & pact⁹. fed postea cōtractat: an ex hac sequenti cōtractatione dat actio furti: nō videt nisi res primo ad dominū redeant: vt hic. Sed cōtra dico. arg. & de verbo. obli. si dari stipulo. & j. eo. si qs vrorem. & si qs iurauerit.

g ¶ Decreuisset. Cōtra videbat quasi aliena res sit. vt. & de iudi. l. ppoīnebat. & ad exhi. iulian⁹. & fed si qs.

h ¶ Vendicassem. & litis estimationem cōsecut⁹ essem: ceterū si rem cōdicto nō maneret. vt. j. e. si pignore. & cū furti. & de act. & obli. q̄ feruū. in fi. & sunt cōtra. si cinsti. de leg. & si res.

i ¶ Restitui. p rei vendicationem.

k ¶ Condictionem. furtiuam.

l ¶ Remitteret. Sed cū possit se tueri exceptione si cōueniat: quare supfluo iterponit cautio. vt. & vt le. no. ca. l. hec stipulatio. in fi. Rñ. ppter sumpt⁹. vt dixi. & de rei ven. l. nō solū. & facit. & loca. si vulneraueris. & de act. & obli. q̄ feruū. & si is. Accur.

m ¶ Condictione. scilicet furtiua. & dic cōtra: qt primo fuit cōuent⁹ cōdictione furtiua & cōdemnat⁹ prestitit litis estimationem si postea cōueniatur rei vendi. q̄res ad cū reuersa est.

n ¶ Sustulit. cum non possideret: vel dixerat se non posse possidere p mē dacium. Accur.

o ¶ Ut aut. supple officio iudicis continetur ꝑm Mar. vt aut & facit & de rei ven. l. si culpa. in fi. fed arg. cōtra. in eo. ti. eius rei. Item facit & commo. l. in commodato. & fi. Accur.

p ¶ Absoluat reum. Ab actione in rem.

q ¶ In litem. iure actionis in rem. vt. & de in lit. iuran. in actionibus.

¶ Ait. Casus in hac l. cuz. iuj. seq. vsq; ad. & preterea. Jo dem⁹ habet act. fut. cui⁹ interest non ali⁹ vt habebis exemplaiaz in. l. itaq;. et hoc elt verū si ex bonesta cā ei⁹ interest nō si ex inhonesta vt q: fur rez furti uā amisit: hōesta aūt potest eē vt q: sit fullo cui fuit surrepta vestimēta q̄ debebat aptare: hz ēñ act. furti cū teneaf emendare hec vestimenta dño eoz: q̄ vestimenta fullo amisserat culpa sua: et hec sunt vera: si hic fullo est soluendo: ita q̄ possit emēdare dño dānū h: si aūt nō sit soluendo tūc habet actio furti dño nō fullom. Cā dem dicit male fidei possessori si surripiat res illa quam malafide possidebat: non dat actio furti: & reddit rō: sed an creditori si surripiat res obligata competit acti. furt. dic q̄ sic. siue idem debitor q obligauerat surripuit sine ali⁹: & q̄si ali⁹ surripuit tūc & domino & creditori cōpetit acti. fur. & q̄ dico creditori dari acti. furti. Intellige siue debitor sit solūdō ad debitum q̄d debet seu nō. & pōt reddi ratio: q: turi⁹ est pignori in cūbere & p in pīonam age re ad debitū: hz si. pmisi tibi statim dare & fui in mora dandi: idē si nō fui in mora dandi: & interim mihi surripiat: an habeas acti. furti. & dicit q̄ nō. Tādē ꝺritur de emptore an habeat acti. furti. p re empta surrepta añq̄ sibi esset tradita. & dicit q̄ nō. vēditor ti cedit eā acti. emptoꝛ & etiaz quasdā alias. Ultimo q̄rit. si emptor rem quā emit nondū sibi traditam surripiat: an teneat furti venditori & distinguit. nā aut soluerat precium emptor venditori: & tūc acti. furti. nō tenet. aut surripuit ꝑcio nō soluto: & tūc tenet sicut q̄ pignus surripuit. Frā.

† Nota hic text. ad hoc ꝓpositus q furti nō dīsonalis in iuria: sed rapina sic dicologni.

r ¶ Js actionem. scz solus non aūt omnis. No. & sic non ob. j. l. pri. & l. itaq;. & fi. furti. & l. is cui. & l. eū q. in pn. & s. is q apud. & & an pf. & l. interdū accidit. & l. q iniurie. & q alienis. & l. si is. & fi. & l. is cui⁹ interest. in fi. & facit insti. & s. furti. & C. & l. si. in prin. & q̄ in vtraq; no. & adiūge quattuor seq. eum ista.

s ¶ Simus. exemplum. j. eo. qui re. & j. Sed arg. contra. j. & quivas. & fi ego.

t ¶ Itaq;. Semper agit. si sua interest: alꝰ contra. vt. j. eo. l. fullo. Alꝰ curſius.

v ¶ Soluendo. non est in solidū. vt & j. de verb. signi. l. soluēdo. & insti. eo. & item si fullo.

x ¶ Actio. furti. nam de ea dicit non de condictione vel rei vendic. & dominō dant. vt. & loca. l. si merces. & fi. & l. cū in plures. & vestimēta. & & nau. caup. & tab. l. sed & ipsi.

y ¶ Reddat. alꝰ pdat. & facit. & de dolo. l. nam is.

z ¶ Sed nemo de impōbitate sua. vt & j. eodem eum qui. & is autem. & eodem qui re. & si quis. et. & ad exhi. l. iij. & si mecum. et. j. de regu. iur. l. non fraudantur. & nemo. Sed contra. & commoda. l. ita. & deposi. l. & si prędo. et. l. bona fides. & j. & de iudi. l. non a iudice. fed in illis magis er contractu. q̄ delicto consequitur quis actionem. vt et & de condi. indebi. l. si vrbana. Item contra. & de vi & vi arma. l. j. & qui vi a me. sed et ibi er delicto in se: non a se facto consequitur acti. predo. Accurſius florentinus.

a ¶ Soli bonefidei. vt insti. eo. & fed & bonefidei.

Damus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Damus. aliter tamen et aliter. vt. j. c. l. eũ q. §. idem scribit. z l. credi-
tores. z. §. de pig. actio. si pignore. in prin. Accur.
b ¶ Non teneat. quando extraneus fecit.
c ¶ Ubiqꝫ. qꝛ tuꝰ est pignori z. vt insti. c. §. furti. aũt. z facit. §. de vsu.
l. sequit. §. si rem. pig. z. j. c. l. si is q rem pig. in prin.
d Si cui. Nõ hꝫ. vt. j.
eo. is cui⁹ interest.
e ¶ Cũ per debitorẽ. mari-
me. §ꝫ hoc casu perpetua
est: ideo z satis cautus est
contra ipm debitorem.
f ¶ Eam daret. nec actio-
nẽ furti cedẽdo liberatur
debitor: atꝛ bi per debito
rem nõ stetisset quomi⁹
rem daret: q̃ q̃ fuo iure si
militer actiones haberet
stipulator: tamen si debi
tor ꝺemnationẽ euitare
vellet oportet eaꝫ ei cede-
re. R. vt. j. c. si dẽdero.
in prin. z j. l. pꝛi. in pn.
Am qui. Casus in
h prin. vsq; ad. §.
preterea continuaꝫ prece
den. casu. ¶ Preterea.
Quidam collegit fructus
fundi et eos furripuit: dꝛ
q̃ tenetur act. furti colo
no fundi. Scõo dicit. de-
posui penes te libꝝ: tan-
dez est tibi surrept⁹: dici-
tur q̃ non habes actionẽ
furti. nam cũ tenearis de
dolo solo aut nõ cõmisisti
dolum: z tũc cum non te
nearis mihi: nil tua iter-
est habere furti actio. aut
cõmisisti dolũ: z sic mihi
tenearis/z tũc nõ habes
acti. furti ratione doli tui
et adducit ad hoc simile.
¶ Papi. Obligaui tibi
duos seruos p decem li
bꝛis z tradidi: tãdẽ vnus
eoꝝ surrept⁹ est tibi et
alter q remansit valet be
nedecez: querif an possiꝭ
agere acti. furti. ad. v. §ſi
intantũ tua interfit §ſi in
alio seruo habeas salua
alia. v. an vo⁹. r. poteris
agere: ãrif z dicif q⁹ i. r.
¶ Idem scribit. Obliga
sti mihi seruũ pro decem
et tradidisti: tandem est
mihi surreptus: egi ꝓtra
furẽ act. furti ad. r. z ha-
bui: tandem iterum surri
pitur: dicif q⁹ non habeo
amplius act. fur. hꝫ est ve
rũ si sine mea culpa furri
pit. si autẽ culpa mea fur
ripitur tũc cum teneaꝫ ti
bi acti. pigno. ad redden
dũ agã cõtra furẽ act. fur. §z in primo casu qñ sine culpa mea tunc acti.
furtiua competit dño. ¶ Idem dicit. Obligasti mihi duos seruos pro
decem et tradidisti mihi: tandem ambo mihi surrepti sunt pro quolibet
agam act. furti ad. v. §ecus si separatim surrepti sunt: nam tunc nomine
vnius agẽdo cõsequif solida. r. z alterius nõle amplꝰ nõ agã. ¶ Item
pompo. Commodani ego franciscus codicez meũ dño scoto parisiensi.
ipse commisit dolũ in libro: per dendo: z si cesset ei surreptus: dicitur q⁹ nõ
aget furti cõtra furẽ. Idem si mandani tibi vt libꝝ meũ perferas scoto.
¶ An pater. Commodani filio tuo libꝝ: postea surreptus est ei/ an tu
pater commodatarij habeas fur. acti. q̃ritur z dicif q⁹ nõ. Idẽ de fide
iussoribus commodatarij vt eis non detur act. furti. ¶ Js qui. Cõcessi
iussoribus commodatarij vt eis non detur act. furti. ¶ Js qui. Cõcessi
tibi libꝝm ptecario: postea tibi surreptus est: dicitur q⁹ non habes fur.
tibi libꝝm ptecario: postea tibi surreptus est: dicitur q⁹ non habes fur.
act. nisi prius intentassem contra te interdictũ: nã ertũc cum teneaꝛis
act. nisi prius intentassem contra te interdictũ: nã ertũc cum teneaꝛis
de culpa habebis furti acti. ¶ Si conduxerit. Conduxisti rem a me
de culpa habebis furti acti. ¶ Si conduxerit. Conduxisti rem a me
postea est surrepta tibi culpa tua: dicitur q⁹ habes act. fur. ¶ Si filius.
postea est surrepta tibi culpa tua: dicitur q⁹ habes act. fur. ¶ Si filius.
Pro filio surrepto to datur patri act. fur. ¶ Si res. Commodaui rem ti
tio eo mortuo surrepta res fuit: dicitur q⁹ actio furti mihi competit non
heredi titij. Idem est si ei obligassem vel locassem rem meã. Non solũ.
Commodatarius agit furt. non solum pro ancilla commodata si ei fur
ripiatur: sed etiam pro partu eius. Idem si commodaui seruum. etiam
Idem si commodaui iumenta z pullus sequatur ea. nam etiã nõle pul
li surrepti ꝛpetit commo
datario furti acto. Ultimo dicit q⁹ act. furti dat commodatario creditoꝛi: ꝛductoꝛi. at condictio furti dat dño rei. ¶ Si epistola. Epistolam tibi misi: z surrepta fuit que
rif cui competit act. furt. z añq̃ rideat ad istaꝫ q̃
stionẽ q̃rit cui⁹ sit oñium
isti⁹ epistole. z oñ si dedi epi
stolã ꝟuo tuo statim ẽ effe
cta tua: idẽ fi dedi tuo ꝓ
curatori: si aũt eo alo de
dit mihi reddatur tunc
dño remaneo. ¶ Postea re
dijt ad pmã q̃stionẽ: z dici
t q⁹ actio furti dat ei cu
ius interfit epl̃am non fo
re surreptam. i. ei ad cui⁹
vtilitatẽ ptinebat ea que
sunt scripta i epl̃a. ¶ Post
ea q̃rif an nũcio q⁹ porta
bat epl̃am cõpetat actio
furti. z oñ q⁹ sic. in duob⁹
casibus. ¶ Prim⁹ si ad eũ
spectabat custodia epl̃e.
Scõs si ei⁹ nũcij interest
epistolam non fore surrep
tã: vt qꝛ in epistola cõti
nebaf aliqd debere dari
nũcio: vel ei fieri. Fran.
g ¶ Cõsecutus. §cs vendi
tor. z est sic isti. de emp. z
ve. §. q⁹ si fugerit. r. §. de
ꝛtraben. emp. qõ sepe. §.
si res et de peri. et cõ. rei
vẽ. l. cũ q. r. de act. emp. l.
si ea res. Sed §. §. de be
re. vel actio. ven. l. vendi
tores. in fi. fol. vt ibi.
h ¶ Custodiaz. qualẽ bo
nus pater fa. vt dicto. §. si
res. r. de peri. r cõ. rei ven
di. l. custodiam.
i ¶ Non teneatur. non tñ
aperit an sit pdo vel non.
hꝫ hoc vt no. C. de acgr.
pos. l. min⁹. r. §. de acg.
pos. l. §i ex stipulatione.
k ¶ Teneri. quia poterat
vẽditoꝛ rem retinere loco
pignoris. vt. §. de act. ẽp.
l. iul. §. offerri. r. §. de ac
g. pos. l. §i ex stipulatiõe.
l ¶ Nõ sint. eoꝝ que a fun
do nõ sunt sepata. bi§ eñ
perceptis statim efficitur
dñs fiue nũmis colat: §i
ue partiari⁹ sit colonus. vt r. j. eo. §i apes. §. fi. r. l. fullo. §. frugib⁹.
m ¶ Bũtarat. r latã culpã. vt. §. depositi. l. qõ nerua. §ꝫ cũ aliqñ r leuez
leuissimam culpaz pstaret. vt. §. depositi. l. §. §epe. aget furti eo casu. vt
j. e. l. §. fi. ibi: r ideo rẽ. r. j. vi bono. rapto. l. ij. §. generaliter.
n ¶ Dolo fecit. §. vtendo. r sic fecit furtũ. vt. j. eo. l. fullo. in prin.
o ¶ Actionẽ. vt. §. eo. itaqꝫ. §. §z furti. Sed §. j. e. l. q vas. §. §i ego. So.
¶ Actionẽ. vt. §. eo. itaqꝫ. §. §z furti. Sed §. j. e. l. q vas. §. §i ego. So.
bic ipsi depositario: eidẽq̃ furi surrepta fuit. §bi aliq cui cõcessit: vel bic
commisit furtũ vrẽdo: ibi aliꝫs concedẽdo. ar. j. e. l. §. idem pomponi⁹.
p ¶ Julia. ratio est q̃cedentis dicti.
q ¶ Fures fuerint. nisi ex honesta antecedẽti cã interfit furis. vt dixi. §.
pri. §. per. l. j. e. q vas. §. §i ego. z facit. j. de reg. iur. cũ par. §. illi.
¶ Non habebit. facit. §. ea. l. §. is aũt apud.
r ¶ Js. scilicet depositarius.
s ¶ Putat. f. in decem aureos agi duplicando. vt. §. eo. itaqꝫ. in fi. §ꝫ vi
t ¶ Putat. f. in decem aureos agi duplicando. vt. §. eo. l. creditoris. que est ꝛtra. §bo. vt. j.
detur ad totuꝫ pignus agi. vt. §. eo. l. creditoris. que est ꝛtra. §bo. vt. j.
pri. §. et facit. §. qui ꝛ a quibus. l. cum hereditas. in fi. ¶ Item contra. j.
ea. l. §. idem dicit. Solu. vt ibi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Non competere. fec⁹ in domino. vt. j. e. l. inter. §. fi. q̄ est contra.
b ¶ Surripiatur. z ita nec teneor pignoraticia.
c ¶ Agere potero. insolidū in summam pignoris. sic ergo distingue: aut debitor furripuit: z tūc in summam pignoris debiti. vt. j. eo. l. creditori. aut extraneus. z tūc aut interest solummodo: vt pign⁹ habeat. vt. ſ. eo. ītaq; in fi. z tunc credito tenᵇ agit. ſ. vt pri. §. z in pun. huius. §. z. j. pto. §. z. j. e. l. inter oēs. §. hec actio. et insolidū ſi q̄s est dñs agit: vt hic subjcit. z. d. §. hec actio. Sz q̄dā etiam boc casu insolidū creditorē agere dicūt nō vt sibi partem habeat: ſz debitori reddat. z pto eis ſ. de pig. ac. l. ſi pignore ſi autē interest creditoris i toto pignore: vt quia id ſua culpa amisit in summaz pignoris aget. vt. j. eo. creditoris. et hic. z. ſ. de pigno. l. ſi pignore. ſed quō actio furti datur bic ad decē: immo ad duplū ſed dic ad duplū actū: vt patet q̄ de actiōe furti di cit q̄ ad duplus ei⁹ q̄ō interest dar. vt insti. e. §. pena. ſed q. rr. habet. r. habet. vt. j. de verb. obli. l. j. §. ex contrario.
d ¶ Jdē dic. Fui obligati.
e ¶ Sed nō in totū. immo videt+ occasione cuiusli bet insoliduz. vt. ſ. §. papinian⁹. ſed hic simul. nā est vnū furtū. Jbi separatim: q; alter tātum: z boc ſtatim hic probat: ſz quare non tātū operaē ibi alter retentus quantum et hic alter amissus. vt scilz p parte bic agat: ¶ Resp⁹. ibi ille q remansit periculo creditoris ex pacto: vel ſaltem ex natura contractus erat: bic vterq; trāſiuit in periculum furis. vt ſ. de condi. fur. l. fi. z dic q̄ creditor⁹ agit ℌ. vt ſ. pri. §. diri.
f ¶ Non posse. j. e. q vas. §. ſi ego. Cōtra. Solu. vt diri. ſ. e. §. is aūt apud.
g ¶ Perferendā. facit. C. de fur. ſi is.
h ¶ An pater. hoc intelligo cum peculiū filij ſoluē do non sit: fm ea q̄ dicun tur. j. l. ſi q̄s vxori. §. ſi ſervus tuus. q̄ est contra. hāc ſolutionē reprobat Joā. q̄ but⁹ riſionis q̄ in bac l. fit talis ratio reddit: q; ipe pī non ɔz custodiā: ſi cut nec fideiuſſo⁹: vñ non agit. dic ergo cōtra. naz z pater agit non ſuo vt ita dicerim: noie: ſed potius noie filij: q; peculiaris est actio: vt in ea. l. ſi q̄s vxori. §. ſeruꝰ me⁹. licet ei alı̄ quid posset obiçi. Jtē. Vel speciale est bic in cōmoda. z facit. ſ. cōmoda. l. ij. §. ſi filiofami. z. §. ſeq. Accur.
i ¶ Sicut ingt. Jul⁹. z est bona ſimilitudo. vt z. ſ. de verb. obli. l. cū filiꝰ.
k ¶ Non habet furti actionem. licet ſua interſit non furripi: quia tenetur. Accurſius.
l ¶ Actionem. ſi culpa eius res ſit furrepta.
m ¶ Tenef. ex fuo contractu: non quaſi contractu. vt. j. q̄ iniurie. §. q alienis. z de hoc diri plene. ſ. e. l. cuius interfuit. Accur.

¶ Idem scribit ſi cuz mihi. x. deberent ſeruus pignori datus ſubtractus ſit z actione furti conſecutus fuero. x. non competereᵈ mihi actionem furti ſi iterum furripiatur⁰ q; deſijt mea intereſſe cū ſemel ſuz ꝓſecutᵉ. Jdē cita ſi fine mea culpa furripiat: nā ſi culpa mea: quia interest eo q̄ teneor pignoraticia actiōe agē potero⁶: q; ſi cl'pa abeſt ſine dubio actio cōpetere dño videtur q̄ creditori nō cōpetit: quaz ſiniam Pompo. q̄z lib. x. ad Sabi. probat. ¶ Idem dicitᵍ etiam ſi duo ſerui furrepti ſunt: ſimul competere ytriuſq; nomine furti actionē creditori: ſed non in totū ſed. p qua parte in ſingulos diuiſo eo q̄ debet eiʰ interest: ſcparatim autez duobus furreptis ſi vnius noīe ſolidū ꝓſecutⁱ fit: alterius nomine nihil cōſequetur. ¶ Jtē pōpo. lib. x. ad ſabi. ſcribit: ſi is cui cōmodauī dolo fecerit circa rē cōmodatā eū furti agere nō posse⁽ᵏ⁾. ¶ Jdē Pōpo. p bat z in eo q̄ rē mandato alicuius acceperat pferendam⁽ˡ⁾.

☞ Non omnis cuius interest habet furti actionem: ſed is tantum cuius interest et ſua culpa res furrepta est. b. d.

¶ An paterᵇ cuius filio commodata res est furti actionez habeat queritur: et Jul⁹. ait patrem boc nomine agere non posſe: quia cuſtodiam prestare non debet: ſicut inquitᵏ is qui pro eo cui commodata res est fideiuſſit non habet furti actionemᵏ: neq; cū inquit is cuiuſcunq; interest rem non perire habet furti actionemˡ: ſed qui ob eam rez tenetur⁽ᵐ⁾ q; ea res culpa eius pericrit quam ſententiaz. Vel. quoq; lib. xxij. digc. probat. ¶ Js qui precario ſeruum rogauerat furrepto eo potest ęri an habeat furti actionem: z cum non est contra eum ciuilis actio⁽ⁿ⁾ quia ſimile donato ꝑcarius est: ideoq; z interdictum neceſſariū viſum est non habebit furti actionem. plane poſt interdictum ° redditum⁽ᵖ⁾ puto eum etiam culpam ꝓſtare⁽ᵠ⁾: ideo z furti agere posſe. ¶ Q. ſi eo duxerit quis habebit furti actionem ſi modo culpa ſua res furrepta ſit. ¶ Si filiuſſami. furreptus fuerit / et patrem furti actionem habere palam est⁽ʳ⁾. ¶ Si res commodata est: z is cui commodata est decesſerit: q̄ius hereditati fur tum fieri non posſit⁽ˢ⁾: et ideo nec heres eiᵗ cui commodata est poſſit agere: tamen commodator poterit furtiᵘ agere. Jdemq; z in re pignoratavel in re locata: licet eñ hereditati furti actio nō acquiratur: tamen alij cuiᵛ interest acgrit. ¶ Non solumʷ autē in re commodata competit ei cui commodata est furti actio: ſz etiaz in ea q̄ ex ea agnitaˣ: est q; z huiʸ custodia ad cum ptinet. nam³ z ſi ſeruum tibi commodaucro et veſtis eius nomine furti ages: q̄ius veſtem qua veſtitᵃ est tibi non cōmodauerim.
¶ Jtem ſi iumenta tibi commodaucro: quozū ſequela erat equus vel pullus: mihi z tibi puto cō petere furti actioneᵇ ctiā eius nomine q̄ius ipſe nō fit cōmodatᵒ.

☞ Furti actio datur ei cuius interest. cōdictio vero furtiua datur domino rei. boc dicit.

¶ Qualis ergo furti actio detur eiᵖ cui res commodata est queſtum est: z puto omnibus quorum periculo res aliene sunt: veluti cōmodate: itē locate pignoriſve nomine accepte ſi he furrepte ſint oi bus furti actiones competere: cōdictioᵍ autem ei demum competit qui dominū habet.

☞ Etiam in re propria quis nūcius esse potest. Ange.

¶ Di epiſtola quam ego tibi mi ſi intercepta⁽ʳ⁾ ſit quis furti actionem habeat: z primum querendū est cuius ſit epiſtola: vtrum cius qui miſit: an eius ad quem miſſa est: et ſi quidem dedi ſeruo eius ſte: im ipſi queſita est cui miſi: ſi vero procuratoriˢ eque (quia per liberam perſonam poſſeſſio queritur pōtest⁽ᵗ⁾) ipſius facta est: maxime ſi eius interfuit eam habere. Q. ſi ita miſi epiſtolam vt mihi remittatur: dominium meam manet⁽ᵘ⁾: q; eiᵛ nolui amittere vel trāſferre dominium. Quis ergo ʷ furti agetˣ is cuius interfuit eam non furripi: id est ad cuius vtilitatem repta ſit aliquem ipſi nuncio.

c ¶ Procuratori. ſimiliter eiʸ. vt z. ſ. de acq. re. do. l. ſi epiſtola. in ꝑn. ſecus ſi eſt mittentis. vt arg. ſ. de dona. l. ij. §. ſi pecuniam.
f ¶ Queri pōt. vt. ſ. de acqr. re. do. l. traditio. in fi. z. ſ. de acgrē. poſ. l. cōmunis ſeruᶻ. §. j. z. C. per quas pſo. nob. acq. l. j. Accr.
g ¶ Manet. ſic. ſ. de ſol. l. qui ſic.
h ¶ Quis ergo. redit ad ꝓpoſitam q̄ſtionem. z facit. ſ. eo. ſi is.

n ¶ Ciuilis actio. notata. vt z. ſ. de ꝓca. l. interdū. innominata eñ est prescriptis vbis. vt. ſ. de ꝓca. l. ij. §. j. z. l. duo. §. fi. q̄ ſunt contra. vel ſol. vt no. in. d. l. interdictum. Accur.
o ¶ Jnterdictum. de precario.
p ¶ Redditū. id est lite ꝯteſtata in interdicto.
q ¶ Prestare. Ante ergo q; de ſolo dolo teneā non agit furti. vt et. ſ. de preca. l. queſitum. §. ſi ſeruitute. z. ſ. eod. §. is autem apud. Accur.
r ¶ Habebit furti. vt. ſ. loca. l. is q rē. Accur.
s ¶ Palam est. vt dupletur vel quadrupletur totum id pro quanto iurauerit se pater noluiſſe ca rere tanto tempore filio ſuo vel viſione filij ſui fm ¶ Dy. quod non placet: q; cum in hac actione non habetur ratio lucri. vt. j. eod. ſi is cui. §. j. nec affectionis debet haberi ratio. vt. ſ. ad leg. aquil. ſi ſeruum meū occidiſti. dicam ergo duplicari opez eas quibus caruit pater: quia filius non potuit ei operari q̄ veniunt in act. le. aquil. vt. ſ. ad. l. aql. l. qua actione. et. ſ. ſi qua drupes pau. feci. di. l. ex hac. Vel eſtimabitur vt veniat duplādum quāti vendipoſſit. pater enim eum vendere quandoq; pōt. ✠ vt. C. depa. q fili. diſt. l. ij. z in actione furti bñ futurum dānum veꝛ mit. vt. ſ. eo. l. §. papinia. ¶ Mater autez nō agit vt j. eod. mater. Alij hic dicunt aliter act. i. accuſationez. vt. ſ. tit. j. l. fi. nō ciuiliter: cū liberū corpus tē. vt. ſ. de bis q de iecc. vel effu. l. i. §. ſz cū homo. z facit inſtitu. eo. §. interdum. Accur.
t ¶ Non posſit. vt z. j. tit. ij. l. i. §. ſecunda. et de cri. exp. i. hereditā. l. ij. et fina. z. ſ. de nora. ſi ſeruus lega.
v ¶ Furti agere. vt. j. eo. l. hereditarie. z. l. ſeq.
x ¶ Non solum. facit. ſ. cōmo. l. ſi vt certo. ℌ. vſq; adeo. et depoſiti. l. j. §. q depoſitis. et. ſ. de preca. l. q̄uis.
y ¶ Agnita est. vt part⁹.
z ¶ Nam. a ſimili.
a ¶ Competere furti actionem. ſcz penalem.
b ¶ Actio datur ei. an pene ſecutoria.
c ¶ Conditio. ſcilicet furtiua: ſed incerti datur ad inſtar creditoris. vt. ſ. de pig. acti. ſi pignore. i pn. z. ſ. de cōdi. fur. l. z ideo. in fine.
d ¶ Intercepta sit. i. ſur-

✠ Vendere q̄ſtio pōt. li mitabis ſi dictū nō ꝑcedere in ſilio clerico: vt plene per cardi. in cle. indecoꝝ. de eta. z quali.

Et ſi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Et si nunc respondet. Accur.
b ¶ Reddere. l. dare. sic. ff. de lega. ij. ff. peculo. sed nō est hec ratio necessaria: qr interfit: vt dixi. ff. e. l. cuius. sed hic etiā detentationē habebat: vt ff. l. l. magē. ff. eo. §. sed furti.
c ¶ Quoniā periculum. vt ff. j. furti aduersus nau. cau. sta. l. j. §. quodsi receperit. et. §. nau. cau. sta. l. sed et ipsi. sic ergo et in nostro casu qñ periculi erat suū: vt et. ff. cōmo. si is. §. si quem. Accur.

¶ Creditoris. ¶ Casus. Culpa creditoris furreptum est ei pignus: et hic creditor vult agere act. furt. dicitur qr debet agere insolidum: ff quicquid consequitur vltra debitum: reddet debitori pigno. act. ab eo cōuentus. ¶ Dominus. Proprietarius furripuit rem i qua alius habebat vsufru. dicitur qr tenet ei act. furti. Scōo dicit cōmodauī tibi stichū: eundem tibi furripui: nō teneor tibi act. fur. cum tua nō interfit: nisi forte feceras expēsas in hoc seruo quē poteras retinere donec tibi redderem expensas. naz ff casu si furripio teneor tibi act. fur. Fran.
d ¶ Insolidum. cōtra extraneum: et cū sua culpa pign⁹ est amissus: vt plene dixi. ff. e. l. cuz qui. ff. idez scribit: et qō amplius debito bz debitori reddit totū. vt. ff. de pigno. act. si pignore. ff. de pigno. l. si inter. §. fi. licet quidā dicant debitum ff duplū debiti retinere ff quod vltra sit reddat.
e ¶ Actione. sciz qua ipse conuenitur.
f ¶ Prestabit. scilicet creditor.
g ¶ Tenebitur. inquātuz habes. j. eo. inter. §. si seruus fructuari⁹. et. j. e. cuz er. §. j. Accur.
h ¶ Placuisse. vt. ff. commo. l. rem mihi. sed contraria cōmodati agi potest: vt in eo. ti. l. in cōmodato. §. sicut.
i ¶ Habueris. vt ff. de cōmo. l. in reb⁹. §. possunt. et. ff. de acqr. posse. si qs rem. in fi. ff. j. eo. si is qui rem. in fi. ff. argumē. ff. de actio. emp. l. iul. §. offeri. Accur.
k ¶ Ec cum filio. constitutio. immo videtur cuiusdā cōstitutio: vt insti. eo. §. hi qui. ff. de iudi. l. lis nulla. ff. C. de in ius vocan. l. qui in potestate. et instit. de inuti. stipula. §. ei qui: Respon. fm Rog. non directo: sed per medium: nam constituendo patriam potestatem/per consequēs pbibet iudicium inter eos. Alij subaudunt tantū non tantū sez constitutio ff. sed fallit in castrensi ff quasi castrensi in peculio: vt. j. e. si quis vxori. §. fed si filius. vel expone natura. i. patria potestas: quam in filios naturales et legitimos habemus. ar. ff. de in ius vocan. adoptiuum.

¶ Erui. ¶ Casus. Serui ff filij nostri furripiendo nobis faciunt furtum: non tamen tenētur furti etiā si seruus postea manumittat vel alienetur nisi tunc de nouo contractaret. ¶ Cum ait. Seruū emi ff tradidit⁹ est mihi ff furtum mihi fecit: tandem quia hic seruus erat vitiosus egi redhibitoria contra vendito. rem. queritur an possim agere furti: ac si redhibitoria nunq̄ meus fuisset: fed tamen dicit qr nō possum agere furti: in redhibitoria tñ veniet hoc damnū quod mihi fecit furripiēdo. ¶ Illud. ¶ Possidebam seruum alienum bona fide: hic seruus fugit a me et furripuit mihi quandam rem: tādem alius cepit eū possidere bona fide. queritur an actio furti mihi detur cōtra nouū possessorē: ff videt⁹ qr nō: quasi euz adbuc possideam: fed videtur qr sic. cum si alij faceret furtum nō teneret proco noxali quasi non videar eum possidere nisi quo ad vsucap. cōprehēdaz. in fine tñ dicit qr mihi cōpetit act. furt. Fran. accur.

l ¶ Non tenentur. vt instituē. §. hi qui. ff. j. eo. qui seruo. §. ité placuit. Accm.
m ¶ Litigare. Nec etiam ei pficit. ff facit. C. de patria po. l. cōgruentius.
n ¶ Non teneri. Vt et insti. de noxa. §. siseruus.
o ¶ Necq; enim. vt. §. quod iussu. si tutoris. §. fina. et ff. de lega. j. l. cetera. §. j. et. j. si quis test. li. l. j. §. j. Accursius.
p ¶ Teneri eum. pro furto non modico: vt ff. de pe. l. respiciendum. §. furta. et. j. eo. l. si libertus. et facit. C. de noxa. l. j. et. C. an ser. ex suo fac. l. fi.
q ¶ Quem emi. ff furtum mihi post emptionem fecit. Accur.
r ¶ Meus fuisset. Et ita actio furti competat.
s ¶ Si fuit, id est eius loco qui fuit meus et desijt: et sic non posset agi furti: vt. ff. pr. §. vnde est questium: et. j. e. inficiēdo. §. cum seruus.
t ¶ Continetur. vt. ff. de edil. edic. l. cuz autem. §. iul. ff. j. eo. si seruus commune. §. idem dicendū. et. ff. de leg. j. si seruus tibi. Accur.
v ¶ In fuga. nondum ab alio possessus: nec adhuc gerat se pro libero.
x ¶ Domino. Putatiuo id est bone fidei possessori primo: z sic i toto hoc. §. accipe.
y ¶ Posset. dominus putatiuus.
z ¶ Non regressum. Serum. et domini dic putatini.
a ¶ Videor. vt ff. de acqrē. pos. pompo. in prin. z l. rem que nobis. nisi ab alio possideatur: vel pro libero diu se gerat: vt. ff. de acqui. re. do. homo liber. in fi. Azo.
b ¶ Actione. noxali. sin terim seruus alij fecit furtum: et per hoc videtur qr agere possit. nō ob priā ratione qr possideat: et per hoc. ff. de noxa. quotiens. §. in potestate. et arg. ff. ad exhiben. celsus. §. fina. Sed contra. ff. eo. titu. l. apud anteē. et arg. ff. ad exhiben. celsus. §. fina. Sed contra. ff. eo. titu. l. apud antiquos. §. finautem desinat. vbi dicit verum dominum teneri noxali etiam pro eo tempore quo apud eum vero non est: sed hic in bone fidei possessore. dicit. ibi in domino. Item z ibi postea fuit apud dominum: sed hic non proponitur qr redierit ad primum possessorem. Item contra. ff. ad noxali. si seruus seruum. §. serui. ij. rñ. vbi tenetur dominus noxali etiā pro fugitiuo: sed speciale est in aquil. nam cum grauetur actor: vt nō agat pro fugitiuo: sed speciale est in aquil. nam cum grauetur actor: vt nō agat ibi: sed dominus in hoc releuetur: vt bac actiōe furti quilibet agat cuius interest. vel dic vt ibi.
c ¶ Ad vsucapionem tantum. sic. ff. de vsuca. l. serui nomine. et. j. de rei vendi. si a bone fidei. in fi. Sed contra. ff. de acqui. posl. j. §. per seruuz. in fi. vbi dicit etiam posse. mihi per eum queri. sed hic + in non dominio vt dixi: ibi in domino tantū: vel hec dictio tantū non excludit: nisi quātum ad noxalem actionem. Accursius.

+ Are. in. l. §. p seruū. ff. de acqui. posse. reputet istā glo. sinsgulē. ad ff qr si. vbi simplicit possideat seruuz suuz q est in fuga: vt. d. §. p seruū. ff. sec⁹ est l. si vño. ff. in eo dz ff tantū z bonā fidez quia iste nō possidet sz nisi in fugo/ nisi quo ad effectū vsucapionis ip sius seruī. Bolo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 20

a ¶ Huic domino. i. bonefidei emptori: quod er eo patet quia de vfucapione loquitur: si enim esset verus dominus nō ageret etiam er pterita contractatione: vt. ff. ea. l. in prin. Azo.

b ¶ In fuga fuit. si seruus iste apud bonefidei pos. constitutus rem contractauit ceterum pro eo furto quod anteq̄ ab alio possideretur domi no fecit: actio furti oriri non potuit.

Quod dicit. ¶ Cassius. Q. dicit nostra caput sequit: tūc est verum si hoc fieri pōt. nam aliq̄n nō: vt si seruus tuꝰ fecit mihi furtū tādē effectus fuit dñs eius ꝛ vendidi cū. alij. nam non pōsum agere furti ꝛtra emptorem. Fran. accur.

c ¶ Quod dicitur. vt insti. de nox. §. omnis. et C. de noxa. l. j.

d ¶ Sequatur. vbi ff fieri potest: als nō: vt subijcit. ꝛ hoc in fi.

e ¶ Cum emptore. alij habent cum debitore: et tūc dic. i. venditore: quia debitor fuerit er causa nocali. ꝛ facit. j. eo. l. falsus. §. fina. et. ff. de noxa. l. si alienus.

In actione furti. ¶ Cassius. Si ago cōdi. furt. vel actione furti debeo ī libello meo detractare rem furtiuā: et si sunt vasa surrepta debeo dicere lācem surreptam: nō autē debeo dicere pōdus vasoū. f. an argētea an aurea fit. Si aūt petā argētū infectū debeo dicere massam argenteam et pōdus: ꝛ si sint nūmi argentei debeo detractare numeri: si autē ef vestis debeo dicere colorem: et adducit simile: si autē nō recordor de colore hoc ipsum tunc non cogor dicere. ¶ Qui rem. Obligauit libram cuidā fenerator. puta bozolo. cūdē surripuit teneor furti: idem si istum librū quem obligauerā vēdidissem; nam teneor furti. Fran.

f ¶ In actiōe furti. id est actione que competit pro furto. i. condictione furtiua. vel dic etiam in furti: quia nec pōt sciri duplum nisi sciatur simplū sicut diximus de actione qō me. cā. vt. ff. de do. l. arbitrio. §. ideo. ꝛ pro. ꝛ hoc. j. eo. qui vas. in prin. Accur.

g ¶ Intelligi. sic. ff. si cer. pe. l. certum.

h ¶ Non est necesse. ff. depositi. l. i. §. si quis argentū. arg. contra. §z illud in depósito v bi potuit puidere q̄tum sit.

i ¶ Infectum. id est neq; specificatum; neq; signatuz. ꝛ facit ad hoc omnia. ff. de rei vendi. l. si in rem.

k ¶ Argenti. vt nummi.

l ¶ Plures ve. facit. ff. de in lit. iuran. l. cum furti.

m ¶ Debet. Q̄tum ad eius recipiendum libellum: sed postea debebit exprimere colorem. vt ꝛ dixi. ff. depositi. l. i. §. sed ꝛ si purpura. ꝛ fac. vt fic iuranti succurratur: vt hic. ꝛ. d. §. sed ꝛ si purpura. et de arbi. l. pompo. in fi. ꝛ. C. de fi. instru. l. fi. §. i. ꝛ. ff. quod vi aut clam. l. semp. §. in hoc in dicto. ꝛ. C. vnde vi. l. si quando.

n ¶ Actione tenetur. vt ꝛ. ff. de vsuc. sequitur. §. si rem. ꝛ institu. eo. §. ali quando. ꝛ. C. de vsuc. pro emp. l. cum sit probatum. ꝛ. ff. de pigno. act. si quasi. Accursius.

o ¶ Non possidebat. sed aliquo tempore possedit: vt quia precario habet debitor a creditore: als nō videtur q̄ agere possit: vt. ff. de precar. vel bis. si rem. §. fina. ꝛ. j. eo. si vendidero. §. fina. vel Pm. Vbi. verius etiam si nūq̄ habuit vt hic. ꝛ. j. eo. l. si is qui. in prin. ꝛ in dictis legibus nullum in re habuerat qui volebat agere.

p ¶ Dignorata. + id est cōuentione speciali: vt. j. e. si is qui. aliud si generali: vt. C. de ser. pig. dat. l. ab eo. vel expone. vt. d. l. si is.

q ¶ Vendidit. scilicet debitor.

Am eo. ¶ Cassio. Obligaui eo loco auri dicens esse aurum nō teneor furti ꝛ turpiter fecerim: fecus est si obligauerā aurū: deinde cū velles ponderare: posui eo loco istius auri: & casu teneor furti: rem eīm iam pignori datam interuerti.

Si bona. Emisti a nō dño rem meam bona fide: tandem eā tibi surripui: dicitur q̄ teneor tibi act. fur. Idem si rē meaz in quam habebas vsufru. surripui. nam teneor tibi furti: non tamen hec res efficitur vitiosa quin alius eam postea apprehendens possit eam vsucapere et adducit simile. Fran. accur.

r ¶ Turpiter fit. vñ stellionat⁹ crimine tenetur: ꝛ contraria pignoratitia vt. ff. de pigno. actio. l. j. et. l. si quis in pignore. et j. de crimi. stel. l. iij. Acc.

s ¶ Teneor tibi. vt et. ff. eo. l. itaq;. §. j. ꝛ. j. C. l. fur tiuam.

t ¶ Dño rei sim. vt ꝛ isti. eo. ti. §. aliquādo. et. ff. l. pri. §. fi. Sz arg. ff. de acqui. pos. l. si de eo. §. fi. sed in alio casu est. Item ar. ff. j. vi bono. rap. l. q. §. hac actiōe. solu. ibi cre debat sibi licere. argu. insti. vi bo. rap. §. i. Ītē cōtra. j. eo. q̄ iniurie. §. fi. §. ibi er cā lucrativa habebat ille cui est surreptus. Accursius.

v ¶ Non impeditur. Ut ꝛ. ff. de vsucap. sequitur. §. si rem. et. ff. pro emp. l. si rem. ꝛ intellige q̄ alius vsucaperet sed ru non: q̄ interrupta est vsucap. vt ff. de vsuca. l. naturaliter. nec ego q̄ dño sum: vt. ff. de vsuca. l. sequitur. §. lana. Accursius.

x ¶ In meam. vt insti. de vsuca. §. aliquando.

Vlgaris. ¶ Cassius. Er alieno accruo stulerit quo non possidebat°: vt puta si rem pignoratas vēdidit⁹: nā ꝛ hic furtū cuz facere constat: ꝛ ita Julia. scribit.

¶ Pignoratas argentū q̄ aurum dicebat in stellionatum incidit. non in furtum. Paulus. Lex. xx.

Cum ex pignori datur etiam si auruz esse dicitur turpiter fit: furtum tamē non fit. Sed ꝛ si datū est aurū: deinde cū dixisset se pōderare: aut obligare velle essubiecit/furtū fecit: rez cui pignori datā interuertit. ¶ Si bona fide rem meā emeris: cāq; ego surripuero vel etiā tu⁹ vsufru. fit ꝛ eā contractauero: teneor tibi furti actione ꝛ fis dñs rei sim. sed his casibus vsucapio quasi furtiue rei nō impeditur: quoniā ꝛ ti alius surripiat ꝛ ipse meā potestatē recuerisa res fuerit/vsucapietur.

¶ Ista lex diuiditur i tres partes. Primo ponitur questio. Secundo respōsio ofilij ꝛ eius ratio ꝛ illatio. Tertio ponit ratio iurisconsulti auctoris huius legis: ꝛ probatio per exempla. Secunda ibi: offilius. Tertia ibi: sed verū. Bar. Et sic summak. Qui er integrali ꝛ istēte er partibus separatis parte abstulit cū totū ferre nō posset: illius soli⁹ partis furti tenet ꝛ totū integrale Sctauerit: ꝛ ti reuertens aliam partem sustulit: illius solius partis sur manifestus ꝛ non manifestus erit. Bing.

Vlpianus. Lex. xxi.

Vlgaris est questio an is qui ex accruo frumēti modium sustulerit: totius rei furtum faciat: an vero eius tantum quod abstulit? Offilius totius accrui furem esse putat⁹: nā et qui aurē alicuius tetigit inquit trebatius totū cū videri tetigisse: pinde ꝛ qui doliū aperuit et inde parum vini abstulit: non tñ eius qō abstulit verū totiꝰ vī fur est⁹. Sz verū est abstulit modium: videtur q̄ faciam furtum totius accrui sicut ꝛ si tango aurem alicuius videor totum tangere. Idē est ꝛ si doliū tuum vini aperuit: ꝛ aliquantulū vini abstuli: videor totiꝰ vini fur esse: sed de eqtate ecius est: vt eius tñ frumēti siue vini qō surripui videor furti fecisse: ꝛ circa hoc multos casus ponit. Qui furti. Camerā tuā intraui aīo furripiendi tibi aliquas res: nō tñ surripui. dicit dō q̄ non sum fur. iniuriarū tñ teneor: vel de vi si per vim intraui. Sz si scriniū tuū aperui aut fregi: ꝛ aliquas res de scrinio surripui/teneor furt. pro rebus tñ quas abstuli. Quid si tonsellū tuū diffolui vt Sctarē res q̄ in eo erāt ꝛ quasdam ex bis Sctaui quasdā nō. p rebus tñ surreptis teneor: ꝛ b est verz si totū tollere non poterā simul siue cōtractare. si aūt poterā totū tollere siue Sctare ꝛ b aīo accepi tonsellū/tādē postea diffolui/ꝛ quasdā res tātū abstuli: in hoc casu totius tonsellū dicar fur. ¶ Si duo. Plures simul portauerūt trabē meā aīo furādi: nec vnus solus potuisset portare: dicitur q̄ quilibet eoz in solidū tenetur act. furti. Ultimo dicit Sctaui plures res tuas: quasdam tamē er bis tñ surripui: teneor furti pro oībus etiam nō surreptis: non tamen teneor conditione furtiua pro non surreptis. Fran.

y ¶ Putat. stricta ratione.

z ¶ Videtur fur esse. stricta ratione.

a ¶ Verum est. Sz de equitate vt hic. ꝛ. j. §. sed ꝛ si de naui. vel supra totum contractauit ponendo per facculos vt minutatim portaret hic. et d. §. sed

+ Ista glo. est nota. ad istud ppoſitū & dicunt vendēs pignus ſ. alteri obligatum creditori cū mittit furtū, fecus ſi erat ignar. obligat. ſi quo facit ro. in. l. ſi pignore. ff. de pigno. actio. bono.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

d.§.sed ꝛ si de naui.non nisi ꝙ portauit. vel.§. parum erat ita ꝙ totum poterat portare hic.ꝛ.§.sed ꝛ si de naui . multum arg.j.ea.l.§.ite si quis maioris. vsq; ad.§.si duo.

a ¶ Quantū abstulerit.in hoc enim solo ꝛ corporis animi actū ꝛ plenū quo vt furti actio si opus est adhibuit . Ro.sed contra . de naui.rui. nau.l.iij.§. senatus. sed alius est casus et totū perꝛ ibi domino.

b ¶ Armariuꝫ. locus vbi libri reponūtur : vt.§.de lega.iij.l.librorū.§.de armariis.Accur.

c ¶ Eiusdem rei . non dicit omnia sed delatarum tantum : vt.j.eo.§. proinde.ꝛ.§.quod si totum. Azo.

d ¶ Fur erit.immo videt ꝙ tñ ex prima Sctatiõe de beat agi ꝛ tantū manifestus fur dici:vt.§.e.l.siue igit.in fi.ꝛ.l.seq.Rñ. verum est ex prima Sctatione tantum agi:vt.§.eo.l. ei qui.ꝛ tamen nihilominus plura sunt furta. ✣ nā quotiensc̃q; contractat cõmitti furtum: ꝛ sic plura adulteria si pluries ad alterius vxorem accedas:ꝛ tñ pro vno adultério pena imponit: posset tñ forte defendi vt nascat et agi possit ex prīa Sctatione furti: nec manifestū: ꝛ ex scõa furti manifestū:quia cum recessit res mãsit res in potestate domini: ꝛ sic postea iterum contractãdo cõmittit furtū:ꝛ sic tenebit furti nec manifesti.arg.§.de vsucap. seq.§.idem labeo.

e ¶ Contractat. scilz post ꝛ tunc deprehendit.et est contra.j.arb.fur.ce.l.furti.Sol.vt ibi. ꝛ facit.j.e.§. si quis per se.

f ¶ Teneri furti. sed si putabat tota.xxx. aliena eē omnia.xxx. nomine furti tenetur:ꝛ facit.§.de cõdītione cau.da.l.dedi.§. subtilius. ꝛ.j.eo.§i iussu. §.si rem. Sed contra videtur.§.c.l.in actione.§. fi.sed ibi creditor:hic despositarius . et facit.§.de condi.fur.l.quoniā.et.j. de abigeis.l.j. in fi. et de iniur.l.iij.§.fi.

g ¶ Qõ furripuit. Omissa falsa eī opinione. M. ꝛ facit.j. eo.l.qui saccuꝫ. ꝛ.j.de iniuriꝫ.l.eum.§. si iniuria.

b ¶ Idem iulianus. scilicet dicit.

i ¶ Furtum eus facere.vt missi.vi bo.rap.§.i.Sed quid si sciebat alterus sed nõ certum:dicunt quidā ꝙ vtriusq; in dubio:omnis enim ꝛ.vt.C. vnde vi.l.fi.vel dic eius tantum de quo probabit actor eum sensisse.

k ¶ Fit furtum.sed quare nõ ꝛ eius quem putauit suum: cum potius veritas ꝙ opinio spectanda sit:vt.§.si quis ea: Respon. quia sine affectu furandi non fit furtum:vt hic.sed putare suū non videtur excusare eus: cum ꝛ si suum esset committeret furtuꝫ:vt.§.eo.l.in actione.§.fi.sed ibi nus alienum putabat furari.

l ¶ Sed si ansam. Adiunctam per ferruminationem vel applumbaturam. Accursius.

m ¶ Totius poculi.quando ansa non fit a poculo separata vt erant fusa intãtū c̃ fi[illegible]et de teneri:quantum abstulerit[a]. nam ꝛ si quis armariū[b] quod tollere non poterat aperuit: et omnes res que in eō erant contractauerit : atq; ita discesserit:deinde reuersus vnam ex his abstulerit: ꝛ anteqũ se recepe rit quo destinauerat deprehẽsus fuerit eiusdem rei ꝛ manifestus ꝛ nec manifestus fur erit[d]. ¶ Sed et is qui segetem ante lucem secat ꝛ contractat[e] eius quod secat manifestus fur est. ¶ Nota pulchrum casum et elegantem textum ꝛ satis plan⁹ est:si bene pũctuetur.

¶ Si is qui.xx. nūmoꝝ saccum deposuisset alium saccum in quo scit.xxx. nūmos esse crãte eo qui dabat accepcrit: putauerit autem ullic sua. xx. esse: teneri furti ꝓpter nomine placet. ¶ Si quis ex furripuerit pũ aurum se furripere putat: vl̃ contra ex lib. viij. põpo. ad sabi. aut minus esse putat cū plus esset eius quod furripuit ✣ furtum committit. Idem Julianus[h].

¶ Qui duas res furripuit: quarū vnaꝫ suam putat alterius tantum furtum facit. hoc dicit Bartolus.

¶ Sed ꝛ si quis furripuerit furto duos sacculos . vnum . x. alterum. xx. quoꝝ altcrum suū putauit: alterum scit alicnuꝫ:profecto dicemus tantū vnius quem putauit alienum furtum cum facere[c] quemadmodū si duo pocula abstulerit quoꝝ alterū suum putauit alterū scit alienum: nam et hic vnius fit ✣ furtū. ¶ Sed si ansam.[l] in poculo suam putauit vel vcre fuit: totius poculi[m] cum furtum facere pompo. scripsit. ¶ Sed ꝛ si de naui onerata furto quis sctarium frumenti sustulerit: vtrum totius oneris:an vcro sctariꝫ tãtum furtum fecerit? facilius hoc querit in boreo pleno: ꝛ durum[n] est dicere totius furtū fieri: ꝛ quidem si casterna vini fit:quid dices aut aque cisterna? quid deinde si de naue vinaria: vt sunt multe in quas vinum infunditur? quid dicemus de eo qui vinum hausit:an totius oneris fur sit: ꝛ magis est vt et hic non totius[o] furem dicamus. Certe si proponas in apotheca amphoras cẽ vini ealsq; sub tractas singularū furtū fit nõ totius ✣ apothece: quēadmodū si ex pluribus rebus mouẽtib⁹ in horreo reclusis vnam tulerit[p].

¶ Non tenet furti qui causa furandi domum intrat:nisi furatus fuerit. Itẽ is qui totū furari ꝓpositꝫ partem furat[q] est:tenet furti partis nõe tantū ꝛ nõ totiꝫ si totū tollere nõ potuit:secus si potuit.b.d.Bar.

¶ Qui furti faciẽdi cā concluse intrauerit nondū fur est: q̃uis furandi causa intrauerit: quid ergo qua actione tenebitur? vtiq; iniuriarum[q]: aut de vi accusabitur si per vim intrauerit. Itẽ si quis maioris põderis qđ[r] aperuit aut refregit qõ tollere non posſit: non est oim rerum cum eo furti actio[s]. sed carū tantū quas tulerit : quia totum tollere non potuit : pinde si inuolucrum qõ tollere nõ potuit soluit vt contractet: deinde contractauit quasdam res: q̃uis singulas res quc in eo furtant tollere potuerit: si tamen totū inuolucrum[t] tollere non potuit singularum rerū quas tulerit fur est/ceterarum non est[v]. Si totum vas tollere potuit dicemus cū totius esse[x] furem : licet soluerit ꝛ vt singulas vel quasdam tolleret : ꝛ ita sabi. ait. ¶ Si duo pluresve vnuꝫ furtiꝫ furati sunt qõ ꝛ singuli tollere non potuerūt. dicẽdū est omnes cos furti insolidum[3] teneri quāuis id contractare nec tollere solus posset/et ita vtimur : neq; enim dici potest ꝓ parte furtum feciſſe singulos: sed totius rei vni uersos: ꝛ sic fiet singulos furti teneri. ¶ Quāuis autem carū quoꝝ rerum quas quis non[a] abstulit furti teneatur : attamen condici ei non potest: idcirco quia condici ea res que ablata ° est potest ꝛ ita ponꝑnius scribit.

Paulus. Lex. xxij.

Si quid fur fregerit aut rupcrit quod non etiã furandi causa contractauerit[c] cius nomie cũ eo furti agi non potest[d]. Si eo posui in terra ad hoc vt anulos qui erant in fundo scrinij accipiam ꝛ surripiam:ꝛ sic furripui anulos:teneo furti pro anulis tñ. ¶ Qui lancem. Lancem tuam rasi. dico fur esse totius lancis:ꝛ hoc de rigore:ſz de equitate tenebo:tantumn quanti tua interest. Fran.

c ¶ Contractauerit. exemplum.j. ꝓtori.§.

d ¶ Non potest. sed.l.aquil. vt.§. ad legem aquil.l.si feruus seruum.§.iij.

e ¶ Non potest. sed.l.aquil. vt.§. ad legem aquil.l.si feruus seruum.§.iij. sed contra.j.eo.l.qui saccum. sed ibi etiam saccum portauit. Item contra.j.eo.l.qui tabulas.in fine. sed ibi debitori debenti animus lucrandi fuit:vt.j.eo.l.si quis vroti.§.si quis seruus.quod hic non fuit in rebus fractis.Accursius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Uniones. id est margarite: vt. ff. accipitur. de excep. do. apud. H. ites queritur: z hic dic vt in prin. huius. l. diri.

b ¶ Totius. scilicet lancis. z hoc de rigore: vt z. ff. l. prori. in princi. sed de equitate agitur ad interesse: vt subijcit. z. ff. l. prori. §. sed verum est. et §. sed si de nau.

c ¶ Interest. i. ad singularem estimationē vt estimetur quasi ad huc cohe rēs ei a quo ablatum est: z hoc generaliter in similibus: cuz z als si quenis res in soliduz furripiatur veluti equus/ibi verū rei preciū inspicitur: z sic nō est. ff. j. e. l. in furti. in pn.

Impuberez. ¶ Cassius. Impubes dolī capax furtuz facit sed furtū. Itē z aquilia si dānuz iniuria alicui dedit: secuz si est infans vel nō proximus pubertati: quia tūc non tenet furti nec aquil. nec si ipse opez tulit furto tenet nec cōdi. furti. tenetur: z h dicit hec. l. z seq. Fran. accur.

d ¶ Capar sit. veluti si sit proximus pubertati: non alis: vt instit. co. §. vlti. z. ff. de reg. iur. pupillū. et l. pupill. z. ff. de doli. excep. l. apō. §. si qs tutor.

e ¶ Aquilia. vt z. ff. ad le. aquil. sed si quecunqz. §. fi si infans. z idem generaliter i quolibet delicto: vt. ff. de mino. l. si er causa. §. nunc videndum.

f ¶ Teneri eiz. cū non est doli capar: vt. j. e. o. l. antepenul. §. fi.

g Ec minus. Qua etate pōt furti cōuenīri z conditione.

Ulpianus. Lex. xxiij.

Erū est. ¶ Cassius. Si deieci te de fūdo nō teneo: furti cōdicti. tñ triticaria teneor ratiōe possessiōis fundi quā habeo: sed si abstuli arbores de fundo tuo vel lapides vt cretā teneor furti. Frā.

h ¶ Non posse. vt insti. de vsuca. §. qō autem.

i ¶ Possessiones. tñ per triticariam si nō erat dominus deiectus: als etiaz dominium. vt z. ff. de cōdi. triti. l. ij.

k ¶ Mobili. vt z. ff. de triti ca. l. j. in fi.

l ¶ Nulla dubitatio est. vt et. ff. quod vi aut clam. l. si alius. §. notauimus. et ad le. aquil. l. si feruus seruū. §. si oliuam. et. j. l. pz. §. et argu. j. arb. fur. cesa. l. facienda. §. j. z. j. e. o. l. si crete.

Apes. ¶ Cassius. Apes fere stantes in arbore fundi mei fecerunt alias apes: furripuisti eas vel fauū eaz: nō teneris mihi act. furti cum meum non fuerit quod furripuisti. ¶ Item constat. Colonus meo agrum meum colebat nūmis: quia pro certa mercede in pecunia consistente mihi danda fructus agri mei debebat facere suos: venit quidam z fructus huius agri stantes in agro collegit z furripuit dicitur q teneri furti huic colono. Fran. accur.

m ¶ Si apes. ad hoc. ff. de acqui. re. do. l. naturaliter. §. apium. z institu. de re. diui. §. apium.

n ¶ Qui nūmis. Hoc est qui mercede constituta in pecunia numerata colit: vt ita omnes fructus percipiendo suos faciat. partiarius vero est qui partem fructuum domino reddit. distingue ergo aut colit numis: et tunc habet actionem furti z conditionem furtiuam cum sui sint consilio archa fracta sit/ vt vniones puta tollerentur: hi quoq furti faciendi causa contractati sint: eorum tantūmodo furtum factum videri: quod verum est: nam cetere res que se ponuntur vt ad vniones[a] perueniatur: non furti faciendi causa contractātur.

¶ Qui lancem rasit totius[b] fur est: et furti tenetur ad id quod domini interest[c].

Impubes doli capax furtuz facit dolī non facit. hoc dicit.

Ulpianus. Lex. xxiij.

Impuberem furtum facere posse fi iam doli capax sit iulia. lib. xxij. dige. scripsit. Itē posse cum impubere damni iniuria agi: quia et furtum ab impubere fit: sed modum esse adhibendum ait: nam in infantes id non cadere nos putamus cum impubere culpe capace aquilia[e] agi posse. Item verum est quod Labeo ait nec ope impuberis furto facto teneri cum[f].

Paulus. Lex. xxiiij.

Ec minus[g] etiam condici dei posse Julia. scripsit: cum doli capax sit.

Qui alium deiecit de fundo non tenetur furti condictione: tenetur tamen tritica ria ratione possessiōis fundi quam abstulit: sed ratione arborum ablatarum tenetur actione furti. hoc dicit Bartolus.

Ulpianus. Lex. xxv.

Erū est quod pleriqz prōbant fundi nomine furti agi non posse[h]: vnde queritur si quis de fundo vi deiectus sit an condici ei possit qui deiecit: labeo negat: sed celsus putat posse condici possessionē[i] quemadmodum potest re mobili[k] surrepta. ¶ Eorum que de fundo tolluntur: vtputa arborum/ vel lapiduz/ vel arene/ vel fructuū quos quis furādi animo decerpserit/ furti agi posse nulla dubitatiō est.

Paulus. Lex. xxvi.

Apes[m] fere in arbore fundi tui apes fecerint: si quis eas vel fauum abstulerit cum non teneri tibi furti: quia non fuerunt tue: easqz constat captarum terra mari celo numero esse. ¶ Item constat colonum qui nummis[n] colit cum eo qui fructus stantes furto furripuerit acturum furti: quia vt primum decerpti essent eius esse cepissent[o].

Cyrographa furripiens tenetur non tantum propter preciuz cyrographorum: sed etiam ad estimationē summe in eis contēte: licet creditori solutum sit quia eius interest tabulas habere ne patiatur litē a creditoribus de eis reddendis. b. d.

Ulpianus. Lex. xxvij.

Qui tabulas[p] vel cautiones amouet furti tenetur: nō tā tum preciū ipsarum tabularū/ verūctiam eius quod interfuit: qō ad estimationez refertur eius summe q̄ in bis tabulis continetur[q]: scilicet si tanti interfuit: vtputa si cyrographa aureorū decem tabule fuerint: nam dicimus hoc duplicari. Si iam erant inanes qz solutum proponebatur: nunquid ipsarum tātum tabularum preciū videatur esse estimatio faciendaz quid enim interfuit eius? Sz potest dici quia nonnunq̄ debitores tabulas sibi restitui petunt[r]: quia nōnunq̄ calumniātur debitores[s] quasi in debito soluto ab his[t] interesse[u] creditoris tabulas habere: ne forte controuersiam super ea re patiantur: et generaliter dicendum est id quod interest duplicari. ¶ Inde potest queri si qs cum alias probationes mense[v] quam scripturam haberet cyrographi furtum sit passus estimari duplo cyrographi quantitas debeat: z nunqd non quasi nihil interfuit: quantū enim interest cum possit debitū aliūde pbare quēadmodum si in binis tabulis instrumētum scriptū sit: naz nihil videt deperdere: sed futurum[x] est vt alio dominij agitur furti: vt. j. eo. si vendidero. §. j. sic z inle. aquil. vt z. ff. ad le. aquil. proinde.

r ¶ Si tanti. hoc ideo: qz si pars debiti iā esset soluta nō tanti eius interesset q̄tum in tabulis ꝯtinet. ad quod est. ff. de trāsac. l. sub pretio. quod nō pōt stare cū z tota soluta possit agi: vt. j. prori. necesse ergo habes dicere q̄ alie probationes erant de parte debiti: vt. j. §. apocha. in fi.

s ¶ Detūt. per condi. sine causa: vt. C. de cōdi. ex leg. l. pe. vel actione in rem: vt. C. ad exhi. l. fi.

t ¶ Debitores. contra creditores.

v ¶ Ab his. scilicet debitoribus. Accur.

x ¶ Interesse. totū. f. qō in eis ꝯtinet. vt z. j. eo. fullo. §. fi. z. ff. ad exhi. l. solutione. etiā si adhuc hecnō immineat periculum. arg. ff. l. eū. §. papi.

y ¶ Mense. i. pecunie tradite ad mensam.

z ¶ Sed futurum. hic respondet fm. H.

Cyrographo.

De furtis.

a ¶ Cyrographo. mihi subtracto.
b ¶ Sed nihil videtur interesse. ꝛ male ſm. Bn. naz agere poteſt inſpecto quod euenire poteſt. S. eo. l. cum. §. papinia. ſed verius ſm ꝟPla. S. phi loſophice dicta diligenter exponuntur. et pro hoc. S. e. l. ibi: ſi tanti ne. et facit. ſ. eo. l. quidam tabularum.
c ¶ Non amouerit. ſcilicet fur. Accur.
d ¶ Furti actio locum habet. immo non hꝫ: vt. S. ad le. aquil. ſi quis teſtamentū. §. fi. que eſt ꝑtra. ſolu. ſm. R. hic ſubaudi tur non amouet. ſ. tātū ꝛ ſm hoc ſequens. l. idem dicit: ſed tu dic q̄ hic tñ deleuit: vt. ſ. ſed ſi imagi nē. §. ſi qs . ꝛ fecit animo lucrandi: vt quia debi tor erat: ſed in contrario non fecit animo lucrādi. Accurſius.
e ¶ Sed ſi furripuit. ¶ Tanti tenetur. ſcilicet actione furti ad duplum: vt et. S. d. proxi. in prin. Accur.
f ¶ Adijcit . immo videt adijcere: vt. S. titu. pri. l. nunq̄. ſol. fm. R. Ꝺ vno actu deleuit et furripuit: nec enīz potuit delere q̄n contractaret: ſed ibi er in teruallo ſed tu dic q̄ er l teruallo hic fuit ꝛ dic ad penam: ſcilicet furti: ſed acquil. bene datur cum ſint diuerſa delicta: vt in contrarijs. Accur.
g ¶ Dc amplio. ad exhibendum . vt et S. ad. l. aquil. q̄ tabulas. Accurſius.
h ¶ Quoꝝ bonorum. licet qui deleuit non contendit ſe heredem: quia tenet ex dolo. vt ꝛ in pe ti. here. diximꝰ. S. de pe ti. heredi. l. ſed vtrum. et cōtra quem datur vnum et reliquū: vt. S. quo. bo. l. i. in prin. fꝫ hoc nō placet: quia interdicto quo rū bonorū ad vniuerſitatem tantū agit: et contra hereditarium debitorem non datur: vt. S. quoꝝ bonorū. l. i. §. i. ꝛ. l. ij. que ſunt S. ſtat aūt eſſe debi tores hereditarium eu͛ q̄ damnum dedit: vt. d. l. fꝫ vtrum. dic ergo ſm. Ꝗ. dari hꝫ quoꝝ bonoꝝ id eſt interdictum de tabulis exhibendis: quod preparatoriū eſt interdicti quorum bonoꝝ. ꝛ pro hoc. S. de tabu. exhi. l. i. in prin.
i ¶ Sed ꝛ ſi imagine. ꝛ facit. S. ad le. aquil. l. ſi quis teſtamentum.
k ¶ Deleuerit. poſtea cū iam furripuiſſet. Vel dic deleuerit tñ animo lucrandi: vt. S. eo. qui tabulas. in fi.
l ¶ Aut furripuerit. ſcz tantum.
m ¶ Furti. non peculatus: vt. ſ. eo. ob pecuniam.
n ¶ De ceteris rebus publicis. q̄ ſunt in patrimonio publico: non etiam in vſu publico. Ꝗ. vel dic publicum. ſ. alicuius municipij.
o ¶ Societatibus. vt ſi inſtrumentum ſocietatis alicuius quis furripiat.

¶ Cyrographo ª ſoluo ſecurior ſit creditor. ¶ Apocha quoq; ſi fuerit ſurrepta: eque dicendum eſt furti actionem in id quod intereſt: locum habere: ſed nihil videtur intereſſe ᵇ ſi ſunt ꝛ alie probationes ſolute pecunie. ¶ Sed ſi quis non amouerit ᶜ huiuſmodi inſtrumenta: ſed interleuit non tantum furti actio locum habet ᵈ verūctiam legis aquilie: nam amouiſſe videtur qui corrupit.

Paulus. Lex. xxviij.

¶ Sed ſi furripuit priuſq̄ deleat: tanti tenetur ᵉ quāti domini interfuit nō furripi: delendo enim nihil ad penam adijcit ᶠ.

Vlpianus. Lex. xxix.

Hoc amplius etiam ad exhibēdum ᵍ agi poteſt: ꝛ interdicto quoꝝ bonoꝝ ʰ agi poterit.

Idem. Lex. xxx.

¶ Hereditarie tabule de cē te ſint.

Idem. Lex. xxxi.

¶ Sed et ſi imagines ⁱ quis vel librum deleuerit ᵏ et hic tenetur dāni iniurie quaſi corrupe rit. ¶ Si quis tabulas inſtrumētoꝝ reipublice municipij alicuꝰ aut furripuerit ˡ aut interleuerit: labeo ait furti ᵐ eum teneri. ¶ Idēq; ſcribit ꝛ de ceteris rebus publicis ⁿ deq; ſocietatibus ᵒ.

Paulus. Lex. xxxij.

¶ Quidam tabularum dunta xat eſtimationē faciendam in furti actione exiſtimant: quia ſi iudici apud quem furti agatur poſſit probari quantū debitū fuerit: poſſit etiam apud cūdem iudicem eadem probare apud quē pecuniāᵖ petat: ſi vo in furti iudicio probare nō pōtᵍ: nec illō quidem poſſe oſtendi quanti eius interſit: ſed poteſtʳ poſt furtū factū ſi tabulas nactus eſſe actor vt ex eo probet quanti ſua interfuit ſi tabulas nactˢ non eſſet ˢ. ¶ De lege aquilia maiorᵗ queſtio eſt quemadmodū poſſit probari quanti ciᵘ interſit: nam ſi poteſt alꝰ probare ᵛ non patitur damnuʷ: quid ergo ſi forte pecuniam ſub condictione crediderit: et interim teſtimonia ſunt quorum probationeˣ habeat qui poſſint mori condictione pendente ʸ: aut puta me petiſſe creditū: et quia teſtes et ſignatores q rem meminiſſent preſentes non habe rem victum remanſiſſe: nūc vero cum furti agam eoꝝ memoria et preſentia ad fidez credite pecunie vti poſſim ᶻ.

Qui conceditur adminiſtratio rerum non videtur cōceſſum vt in eis fraudem cō mittat. hoc dicit Bartolus.

Vlpianus. Lex. xxxiij.

Tutor ª adminiſtrationem q dem rez pupillariū habet: intercipiēdi autem poteſtas ei nō daᵇ: ꝛ idco ſi qd fraudādi animo amouerit furtū facit: nec vſucapi res poteſt: ſed ꝛ furti actione tenetur ᶜ q̄uis ꝛ tutele cum eo agi poſſitᵈ: qō in tutore ſcriptū eſt idem erit ꝛ in curatore adoleſcentis ceteris curatoribus ᵉ.

Paulus. Lex. xxxiiij.

¶ Si quis opem furti facienti ferrᶜ nūq̄ manifeſtᵈ eſtᵉ: itaq; accidit vt is qdez qui opem tulit furti nec manifeſti: is autem q deprehenſus eſt ob eandē rem manifeſti teneatur.

Pomponi ᵉ. Lex. xxxv.

¶ Si quis quid perferendum acceperit / et ſcierit furtiuum eſſe: conſtat ſi deprehendatur ipm dūtaxat furem manifeſtū

tra titium debitorem meum: ꝛ ſic nihil mea interſit inſtrumentum fuiſſe deſtructum: ſi autem boc nō poſſum probare. videtur mea intereſſe: ſed tamen ponit duos caſus quibus intereſt mea. Fran.
p ¶ Pecuniam. in inſtrumento redactam.
q ¶ Non poteſt. debitum in cyrographum redactum: ſed non valet hoc argu. quod fit a deſtructione antecedentis.
r ¶ Sed poteſt. nunc reſpondet.
s ¶ Non effet. et ſic agitur furti. vt ꝛ. S. de eden. argētarius. §. fi. nec per hoc deſijt competere: qō intereſſe deſinit: vt. ſ. eo. l. inter omnes.
t ¶ Maior queſtio. q̄ licet poſtea recuperet tabulas nihil p eas poteſt p bare cum delete ſint. ar. S. locutus eſt. cum delete non erant.
v ¶ Probare. purum debitum.
x ¶ Mannum. et ſic non agit ſed tamen contradicit ponēdo de debito conditionali ꝛ puro. ꝛ ſic incipit reſpondere.
y ¶ Dependente condictione. q. d. agam condemnationis tamen exactio in euentum condictiōis differtur: vt. S. ad. l. aquil. l. in lege. ſed contra. S. de iudi. nō quēadmodum. ſed ibi ſol. Accur.
z ¶ Vti poſſim. ꝛ certe fur ti agēdū: ꝛ idem in aquilia etiam quando debitum erat purū: vt. d. l. argentarius. §. fi. ꝛ. S. eo. l. qui tabulas.

Tutor. ¶ Cap. 15 tutor habeat adminiſtrationem rerū pupilli: ſi tamen furripiat rem pupilli tenetur furti ꝛ tutele: ꝛ idem in curatoribus omnibus. Franciſcus accurſius.
a ¶ Nō datur. vt ꝛ. S. pro emptore. l. qui fundum. §. ſi tutor. ꝛ. ſ. eo. l. interdum. §. qui tutelaꝫ. ꝛ. S. de ſol. pupilli. in prin.
b ¶ Teneᵗ. vt et. S. de tu. ꝛ tra. di. l. actione.
c ¶ Agi poſſit. ſcils finita tutela: vt. S. de tut. et ra. di. l. ſi tutor. §. fi. et. l. ſeq. et per hꝫ illa dabaᵗ furti famoſa denegari vide batur. arg. S. de in integ. reſti. l. diuus. ſed ad diuerſa dantur. Accur.
d ¶ Curatoribus. ſic. S. de nego. ge. l. ex facto. in fi. vt de ſimilibus ad ſimilia procedatur.

Si quis opem. ¶ Caſus. ¶ Prebui opem et auxilium tibi faciēti furtum: tandem tu fuiſti deprehēſus cum re furtiua: dicitur q̄ ego teneor furti non manifeſti ꝛ tu furti manifeſti. Fran.
e ¶ Fert. Quis hoc faciat. habes inſti. e. tit. §. interdum. ꝛ. ſ. eo. in furti.
§. ope. ꝛ. l. ſi pignore. §. qui ferramenta.
f ¶ Manifeſtus eſt. Item nec eſt fur: nec eſt manifeſtus: licet teneatur actione furti non manifeſti: nec enim dici poteſt committere furtum vel actione furti non manifeſti: nec contractauerit. ꝛ facit. ſ. de incen. rui. nau. etiam fur em eſſe cum rem non cōtractauerit. ꝛ facit. ſ. de incen. rui. nau. l. qui naufragium. §. non tantum.

Si quis. ¶ Caſus. ¶ Rem furripui ꝛ tradidi eam tibi vt portes eam ad aliquem locum: puta ad domum meam: tunc cum portabas aliquem locum cum re furtiua: dicitur q̄ ſi ſciebas eam rem furtiuam fuiſti inuentus cum re furtiua: dicitur q̄ ſi ſciebas eam rem furtiuam fuiſti inuentus cum re furtiua: dicitur q̄ ſi ſciebas eam rem furtiuam tu es fur manifeſtus et ego non manifeſtus: ſi autem ignorabas / hoc tu es fur manifeſtus et ego non manifeſtus: ſi autem ignorabas / hoc caſu nec tu nec ego ſumus fures manifeſti. ¶ Si vnus. Vnus de ſeruis meis hauſit vinum tuum et portabat: alter hauriendo fuit deprehenſus: nomine primi teneor furti non manifeſti: nomine alterius teneor furti manifeſti. Fran. accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶Neutrum. ſcz teneri.
b ¶Non ſit. facit. ſ. eo. ſi is qui. §. ſi tutor. ff. l. falſus. §. ſed ff ſi is. ff. ſ. eo. l. vulgaris. §. i. ff. §. item ſi quis maioris.
c ¶Manifeſtet. ſcz vinum.

QUi ſeruo. ¶ Caſus. Seruo tuo perſuaſi vt fugeret ꝛ fugit: dicitur q̄ non fum fur. non eniꝫ er meo malo conſilio fur tū dicor facere/ꝛ adducit ſile. Scō pſuaſi tibi vt fugeres boc alīo vt ab alio furripiaris: fugiſti. ꝛ furrept⁹ ab alio fuiſti: dī q̄ teneor furti. Tertio perſuaſi tibi vt fugeres ꝛ boc feci cauſa inimicitiarum: tādem fugiſti: ꝛ furrept⁹ fuiſti dicit q̄ teneor furti. Quarto filio vel fuo tuo vel vroꝛi tue furripienti tibi rem opem tuli: dicitur q̄ teneor tibi furti liz eſſe: ſi neſciert neutrum [a]hunc qꝛ fur non ſit[b]: illum autem non eſſe manifeſtū furem: quia deprehenſus non ſit.

¶ Diuerſis reſpectibus poſſunt duo res eiuſdem rei alter dici fur manifeſtus: alter non manifeſtus. hoc dicit Bar.

¶ Si vnus ſuus tuus hauiſſet[c] ꝛ abſtuliſſet: alter hauriēdo depheſus cēt † poris noīe nec manifeſti alterius manifeſti teneberis.

¶ Qui preſtat opem furto irregulari nō tenet furti: niſi furtū regulare ſequat. B.

Vlpianus. Lex. xxxvj.

QUi ſeruo perſuaſerit vt fugeret fur nō eſt: nec eñ qui alicui malum conſilium dederit furtum facit: non magis q̄ ꝛ ſi ei perſuaſit vt ſe ꝑcipitaret aut manus ſibi inferret[c]: hec enim furti non admittunt actionem[c]: ſed ꝛ ſi alī[d] fugaz ſibi pſuaſerit vt ab alio furripiatur: furti tenebitur is qui perſuaſerit: quaſi ope ꝛ conſilio eī[e] furtū factū ſit. plus ¶Pompo. ſcripſit euz q pſuaſerit[f] q̄uis interim furti non teneretur: tūc tñ incipere teneri cū qs fugitiuus fur eſſe cepe rit quaſi videatur ope et conſilio cius furtū factū. ¶ Itē placuit cus qui filio[g] vel ſeruo vel vroꝛi opem fert furtū[h] facientibus furti teneri q̄us ipſi furti actione non conueniantur[h]. ¶Idem pompo. ait ſi cum reb⁹ aufugerit fugitiuus poſſe furti actione ſolicitatoꝛem conueniri ꝛ rerum nomine: quia opem ꝛ cōſilium contractatoꝛi tulit. qō ꝛ ſabinus ſignificat.

¶ Perſuaſio inuicem facta ad fugiendum non facit aliquem furem: niſi ſe inuicē cclauerint. hoc dicit Bar.

¶ Si duo ſerui [m]inuicē ſibi perſuaſerint ꝛ ambo ſimul aufugerit alter alterius fur non eſt. Quid ergo ſi inuicē ſe cclauerit? fieri cñ poteſt vt ambo inuices fures ſint: et poteſt dici alterū alterius furez eſſe: quēadmodum ſi alij ſingulos furripuiſſent tenerentur quaſi alter alterius nomine opem tuliſſet: quēadmodū rerū nomine quoq̄ teneri eos furti ſabi. ſcripſit[n].

Pomponius. Lex. xxxvij.

SI pauonē meū manſuetum cuz de domo mea effugiſſet perſecut⁹ ſis quoad is perijt: agere tecum furti ita potero/ſi aligs cum habere ceperit.

Paulus. Lex. xxxviij.

SI filiusfamilias ſurreptus ſit patrē habere furti actionem palā eſt. Idē. Lex. xxxix.

MAter filij ſurrepti furti actionem nō hz[p]. Liberarū[q] perſonarum noīe: licet furti actio ſit[r]: condictio tamen nuſq̄ eſt[s].

¶ Voluntas ꝛ propoſitum diſtinguunt maleficia. hoc dicit.

Vlpianus. Lex. xl.

VEru eſt ſi meretricez alienā ve ancillā rapuerit quis vel cclauerit furtum non eſſe: nec enim factū q̄rit ſz cā ꝛ faciēdi: cauſa aūt faciēdi libido fuit non factū furtū: ꝛ ideo etiam cū q fores[u] meretricis effregerit libidinis cā: et fures non ab eo[x] inducti: ſed al⁹ ingreſſi meretricis res egeſſerūt[y] furti nō tenerī[z]. An tamē vel fauia vel vi teneatur qui ſuppreſſit ſcoꝛtum libidinis cā? ꝛ nō puto teneri: ꝛ ita etiam ex facto cuz incidiſſet dixi: hic eñ turpius facit q̄ qui furripuit: ſed qꝛ ſecū facti ignominiam cōpenſat[a]: cer te fur non eſt.

Paulus. Lex. xli.

QUi iumenta ſibi cōmodata lōgi⁹ duxerit: aliove modo inuito dño vſus ſit: furtum facit[b].

Vlpianus. Lex. xlij.

QUi iumenta. ¶ Caſus. Iumentū tibi cōmodaui vt ſ. vſq̄ ad certum locū eum ducas: tu duxiſti eū longius: teneris furti: idez ꝛ ſi a principio contra meam voluntatē eum duxiſti. Fran. accur.

b ¶Furtum facit. vt inſti. eo. §. furtū autē. ꝛ arg. §. cōmo. l. ſi vt certo. §. ſed inter dū. Sed nunquid duplatur tantum eſtimatio vſus: an etiā plena proprietas? Rñ. fm. ¶D. ſolus vſus. z pro eo eſt quod de frumento de acerno ſublato dicitur. §. eo. vulgaris. §. ſed verum eſt. ff. §. ſed ꝛ ſi de naui. Item pro eo. §. eo. l. ſi quid fur. §. qui lancem. vbi non eſtimatur tota lanx. Item pro eo q̄ non iure dominij: ſed vſus agitur: vt. ff. l. ſi vendidero. §. cum autem. in fi. §. item pro eo. §. eo. l. ſi quid fur. in prin. ff. §. ſed Jo. ꝛ Mug. dicunt plenam proprietatem duplari: et pro eis. §. eo. l. qui tabulas. in prin. Item pro eis: quia dicit iure dominij quod habet in re in qua contractatur vſus agi ꝛ eius totius furtum fieri. ꝛ ſic inducit: vt. ff. eo. ſi vendidero. §. i. nec ob. quod dictum eſt de frumento ꝛ raſura: quia poſſunt ſeparari: non ſic vſus rei a re: ꝛ ita coherens cauſa eſtimatur: vt no. d. l. qui tabulas. Itez facit pro eis hec. l. que aliquid debet addere. non autem adderet ſi de furto vſus diceret cum ſit dictum. §. eo. l. i. de tota ergo re facit furtum contractando vſum: ſed Azo inclinat in primam opi. ꝛ facit. ff. eo. l. quire.

c Actio ſit. vt ff. §. l. cuz qui ſi filius. ff. §. eo. de. l. proxima.
d Muſcp eſt. nam illa datur iure proprietatis: vt §. de cōdi. fur. l. i. vel poſſeſſionis: vt. §. eo. l. verū. ij. reſpon. ſed hoc in filijs non habemus: vt. §. de acquirē. pol. l. cum heredes. §. fina.
e Erū eſt. ¶ Caſus. Meretricem alie nam ancillaz rapui cauſa libidinis: dicitur q̄ non facio furtum. Secundo hoſtia meretrīc; fregi cauſa libidinis tandem fures hoſtia ſic inuenta ſur ripuerunt: dicitur q̄ non teneor furti. Tertio ancillam alienam meretricem celaui domino: dicitur q̄ nō teneor. l. fauia. Fran. accur.
f ¶Sed cā. id eſt voluntas delinquendi: vt et. §. ad le. conſ. de ſica. l. diu⁹. ff. §. arbo. furtim ceſa. l. fa ciendā. §. fi. ſed contra. §. eo. fallo. §. qui ancillam. Solu. ibi in non meretrice: ſed quare non inſpiciꝫ ibi cauſa: Rñ. q̄ dñi intereſt ci minus mō valeat: vt. §. de acquiē. emp. l. er empto. §. ſi quis virginem. Alij dicūt hic de egtate: vel ibi cauſa alienе libidinis ſubtrarit. Item quare in meretrice non ſicꝫ Rñ. quia licet ibi ſit quidam vſus: tamen non fit cauſa cōmodi de pecuniarij vel dāni p hoc domino inferendi.
g ¶Qui fores. §. hoſtia domus meretricis.
h ¶Alb eo. qui fregit hoſtia cauſa libidinis.
i ¶Egeſſerunt. id eſt ſecū portauerunt: ꝛ ſic fecerūt furtum.
j ¶Non teneri. vt ff. §. eo. l. qui iniurie. §. i.
a ¶Compenſat. ſic. §. de iureiuran. l. nam poſtea q̄. ff. l. duobus. ꝛ arg. §. de offi. pre. l. diuus. in fine. Azo.

† Iſte. §. vſ lentire q̄ ad ſ q̄ dā dicitur manifeſtus reqrit q̄ fuerit in furto depheſus: ſz tu dic q̄ denecceſſitate nō reqrit ſz ſola acclamatio ſufficit: vt no. Bar. in. l. ij. ſ. in. §. ea. glo. in §. fur manifeſtus. inſtit. eo. tit. z no. in. l. ſi quis in fui. §. j. ff. eo. ꝛ ff. y. in l. falſus. in tit. oppo. C. eo. ti. poteſt aūt z depheſtus dici fur manifeſtus. vt in. l. manifeſtus. j. de cōdi. fur. ſicut z q reputus eſt domo. vt not. idem bar. et alex. in pal. leg. l. ij. §. e. bal. in auré. §o actiones. C. de fac. §. eccle. z Bo. and. l. addit. ad ſpecu. in tit. de pba. §. i. & §. ro. z ſpecu. in tit. de ꝑmpt. §. j.

† Add. ing addo ter. vi dendū ꝛ tbi glo. in can. ꝗtū. ꝛ in ca no. ſepe con tingit. l. dol.

† Tu dic ꝫ p ter. in ca. qrelā. et ibi Bñi. extra de elect. no. Bal. in. l. ij. col. xv. C. de ſeruī. z aq. ꝛ hanc glo. et iura l oppoſi. alleg. dic q̄ eſt limitāda niſi furtum ſit factum. ꝛ fecerit/ qꝛ ſi lo caſu tenet. vt p ſpe cu. in ti. de accuſa §. ſi ver. ſz quid ſi a.

b ¶Non conueniatur. vt ff. §. eo. ſerui ꝛ filij. et. §. rerum amota. l. j. C. re. amo. l. diuortio. Accur.
c ¶Conueniri. vt ff. §. de ſer. eo. neratius. ff. §. de condi. fur. l. iij.
d ¶Si duo ſerui. diuerſorum dominorum.
e ¶Sabinus ſcripſit. §. ꝑori. reſpon. in fi.

SI pauonem. ¶ Caſus. ¶Pauonem meum manſuetum cum de domo mea fugiſſet: fuiſti cum perſecutus intantum q̄ alius habuit

Si cum

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

SI cum quis. ¶ Calius. Rem capti ab hostibus furripui: tandem domino rei reuertius est: dicitur ꝙ competit ei act. furti. ¶ Arrogatorem. Ctio furripui rem eius: tandem titius dedit se in arrogat. sempronio. dicitur ꝙ sempronio competit actio furti. Idem multomagis est si post arroga. titio factum est furtum. ¶ Quādiu. Actio furti dura donec fur viuit: et aut fur est sui iuris: et tūc ipse conuenitur act. furti. aut est alterius iuris vt quia filiusfamilias: et tūc cōuenitur pater eius: et hoc est quod dicitur nox a caput sequitur. ¶ Si quis. Feci titio furtum tandem titius capt⁹ est ab hostibus. dicitur ꝙ extinguitur actio furti: si tamē titius reuertatur ab hostibus rehabebit act. furti. Franciscus.

a ¶ Si cum go. i. aliquis sapiens dicet.

b ¶ Actionem. contra vi debatur: quia nō fuit cui fieret furti fm. Ar. vt. j. eo. l. falsus. §. qui alienū. Item nec posset cum ea pacisci contractatione nō fit nata ex. ff. eo. l. ferui. §. fin. vnde est quesitū.

c ¶ Factum est. cum omnia per arrogationē fiunt ei quesita: vt inst. de acqui. per arro. §. i.

d ¶ Quādiu. vsq; ad. xxx. an. vt. C. de pscrip. xxx. an. l. sicut. vel respice ad antiqua tēpora quādo erāt perpetue: vt inst. de perp. et tempo. act. in prin. Accurſius.

e ¶ Post noram. i. dū cessum puta furtum.

f ¶ Vbi iure. hostib⁹ forte deuictis: vt inst. quimo. nis pa. po. sol. §. sed et qui captus. Accur.

g ¶ Nasci. hic. ff. si ex nora. causa aga. l. q. in fi. regulariter contra: vt. ff. de solu. qui res. §. arcam.

SI seruus. ¶ Calius. Seruus meꝰ exercitor nauis cristens nō mea voluntate debebat vicarium in naui: si datum est dampnum alicui mercatori in naui: datur actio in factum contra me: et siquidem vicarius dedit dampnum teneor dūtaxat de peculio. si autem seruus dedit dāpnū tunc in estimatione dampni aut nox eum debere: et si ille seruus efficiatur liber: adhuc teneor de peculio: et ipse factus liber tenebitur. ¶ Interdum. Seruus meus fecit tibi furtum: ego manumisi eum ne tenear pro eo furti dicitur ꝙ adhuc teneor: et etiam ipse seruus: si ego conueniar/liberatur fur. Fran. accur.

b ¶ Vnigarus. i. actio in factum et illo edicto nau. cau. que oritur ex recepto: vt hic. ff. de nora. si in re. §. fi. prout est ibi: aut. ff. de exer. l. si ser⁹ nus. ff. nau. cau. l. q. §. item si seruus. formula autem dicitur propter id quod habes de origi. ut. l. q. §. omnium. quod hodie est sublatum: vt C. de formulis. Accurſius.

i ¶ Aliter. vicarius qui erat in cura nauis. vel forte extraneus et sine voluntate exercentis: vt. ff. si in rem. an fi. Azo.

k ¶ Quod ipse exercitor. scilicet seruus dedit dampnum: et supple in litis estimatione dampnetur aut vt. nec dicas nō dari de peculio cum detur exercitori: vt. ff. de his qui dese. l. ff. §. cū seruus. quia ex cōtractu seruꝰ exercentis datur de peculio: vt. ff. nau. cau. l. licet. etiam si dominus minus prohibuit: vt. ff. de pecu. l. si quis seruus. §. etiam. sed nō alis ex delicto. Accurſius.

l ¶ Adiciatur. sēs in sententia condemnatoria.

m ¶ In peculio. Propriē vbi dicimus agi ex contractu. si autem ageret ex formulis. Azonis in factum ex quasi malificio liberaretur dando de peculio vicarium ad noxam. vt dicta. l. si in rem. §. fina. prout est ibi littera ad nostram. Accurſius.

n ¶ Annum. vt. ff. ꝙs act. de peculio est anna. l. i.

o ¶ Ideo manumissus sit. Et ita dolo desijt habere: vt. ff. de nora. l. de filio. Accurſius.

p ¶ Liberari. vt et. ff. de nora. l. electio. in princi. non enim sepius. ff. v. ff. nau. cau. l. licet. in fine.

HAlsus. ¶ Calius. Rem quam non debebam tibi scienter accepiēniam facit furtū. boc est verus si debitor eo animo soluit falso procuratori vt falsus procurator portaret hanc pecuniam ad creditorem et non portauit: si autem eo animo soluit vt nummi fiāt procuratoris credens eū procuratorem in rem suā tunc licet non domino: non tamen facit furtum. ¶ Sed et si is. Cum indebitum sibi scienti vellem solueꝛe: tu delegasti me ꝙ alij soluerem et soluti: querittur an tenearis furti: et distinguitur. naz aut solui te pſente. et tunc teneris: aut te absente. et tunc non teneris. ¶ Si quis. Petebas a me vt mutuarem tibi decem et mutuaui dicendo ꝙ eras locuples. vel te velle dare fideiussores: vel te confestim mihi soluturum pecuniam et mentitus eo. querittur an tenearis furti: et dicitur ꝙ nō: sed de dolo teneris si alia actio non competat. ¶ Qui alienum. Libum alienum iacētem in terra accepi animo lucrandi. dicitur ꝙ facio furtum licet nesciem cuiꝰ sit: nisi dominus rei habuerit eam pro derelicto: nam tunc non facio furtū. Idem si putaui ꝙ dominus habuit eam pro derelicto: licet ita non sit. Sed pone ꝙ inuenī rem alienā iacentem in terra et accepi non animo lucrandi: volebam enim reddere domino rei si inuenirem eū dicitur ꝙ nō facio furtū, et quicunqꝫ qui sic inueniunt faciunt scripturam in qua cōtinetur: notum sit omnibus ꝙ ego talis inueni sic: et sic: et reddā ei ꝙ petet. et hāc scriptuꝛam ponant in aliquo loco vt possit legi: et hec sunt vera etiā si petat aliquod preciū nomine inuentionis. nam propter hoc fur non est.

¶ Si quis sponte. Rem a dño habitam pro derelicto accepi nō teneor furti: siue sciebam eam habitam pro derelicto siue ignorabam. ¶ Si iactum. Rem iactatam de naui accepi. queritur an teneat furti. et distinguitur. nam aut dominus deijciens habuit eam pro derelicto: et tūc non teneor. aut nō: et tunc si alio furandi teneor: teneor furti/alis non. sed semp

a ¶ Accipiebat. sciens.
b ¶ Soluendum. vt. ff. eo. ti. si quis quid perferendum. Accur.
c ¶ Furtum facit. Quia breui manu tē. vt. ff. de donatio. causa mortis. l. quod si statuliber. et. ff. de donationib' inter virum ⁊ vxorem. l. iij. ff. finia. et si certum petatur. l. singularia. et. ff. de ver borum obligationi. l. si facere ait voluntate domini eos accipiendo. ¶ Sed et si is qui indebitum accipiebat [a] delegauerit soluendum [b]: non erit furti actio si eo absente solutum fit: ceterum si presente alia causa est ⁊ furtum facit [c].

Deficiens in solutione pecunie quaz voluntate creditoris accepit furtū non cōmittit: sed de dolo tenetur: si alia actio contra eum non est.

¶ Si quis nihil in persona sua mentitus [d] est: sed verbis fraudem adhibuit fallax est magis q̄ furtum facit: vtputa si dixerit se locupletem [e]: si in mercedem se collocaturum quod accepit: si fidciussores idoneos daturum vel pecuniam confestim se soluturum. naz ex his omnibus magis decepit q̄ furtum fecit: et ideo furti non tenetur [f]: sed quia dolo fecit (nisi fit alia aduersus eum actio [g] de dolo dabitur.

Surripiens rem licet ignoret cui [o] sit facit furtum: nisi habita fit pro derelicto: et prosequere distinctionem textus valde pulchram ⁊ satis claram vsq; ad finem legis. hoc dicit.

¶ Qui alienum† quid facens in terra lucrifaciendi causa sustulit: furti obstringitur: siue scit cuius sit siue ignorauit: nihil cū ad furtum muniendum facit quod cuius sit ignozet [h]. ¶ Si dominus id dereliquit furtū non fit eius: etiaz si ego animum furandi habuero: nec enim furtū fit: nisi sit cui fiat [i]. In proposito autem nulli fit: quippe cum placeat sabi. et cas. sententia existimantium statim nostrum desinere [k] rem esse quam dereliquimus: sed et si non fuit derelictum putauit tamen derelictum: furti non tenetur: sed si neq; fuit: neq; putauit [l]: iacens tamen tulit: non vt lucretur sed redditurus ei cuius fuerit non tenetur [m] furti: proinde videamus [n] si nescit cuius esset: si tamen tulit quasi redditur [o] ei qui desiderasset: vel qui ostendisset rem suam an furti obligetur: et puto non obligari eum solere. ¶ Plerisq; etiam putant hoc [p] facere vt libellum proponat continentem inuenisse se: et redditurum ei qui desideraverit: hi ergo ostendunt se non animo furādi feciſſe: quid ergo si ea que dicunt [q] greci petat: nec hic videtur furtum facere: ⁊ si non probe petat aliquid.

¶ Si quis sponte rem reiecit [r] vel iactauit: et ideo quasi pro derelicto habiturus: tuq; hanc rem tueris: an furti tenearis. Vel. lib. xij. digest. querit. ⁊ ait: siquidem putasti pro derelicto habitā non teneri: quod si non putasti: hic dubitari posse ait: et tamen magis defendit non teneri: quia in quit res non interuertitur ei qui eam sponte reiecit. ¶ Si iactum ex naue factum alius tulerit an furti tenearur quesitio in eo est: an p derelicto habitum sit. vt ⁊ siquidem derelinquendi animo iactauerit (quod plerūq; [r] credendum est) cum sciat peritorum qui inuenit fuisse fecit: nec furti tenetur. Si vero non hoc animo [s] sed eo vt si saluum fuerit haberet: ei qui inuenit auferendum est: et si scit hoc qui inuenit et animo furandi tenet: furti tenetur. ¶ Enimuero si hoc animo vt saluum faceret dominō: furti non tenetur: q̄ si putans simpliciter iactatum: furti similiter non tenetur. ¶ Etiam si partis dimidie nāciscar dominiū in seruo qui mihi antea furtum fecerat: magis est vt extinguatur actio [t]. etiam parte redempta: quia et si ab initio quis partem in seruo habebat: furti agere non poterat [u]. Plane si vsufruc. meus in eo seruo esse cepserit: dicendum est furti actionem non extingui: quia fructuarius dominus non est [v].

† Cōcor. cū §. §. dum dicit q̄ furti pōs rē cui? ofius igno rat furtū nihilomin' cō mittit. concor. inſt ter tus in c. li. bellor. ij. q. iij. vtit. p̄ q̄ est rer. in autē. sed nouo iure. cū ibi no ta. C. eo. ti.

Pomponius. Lex. xlv.

Si iussu debitoris ab alio falsus creditoris procurator acceperit [a] debitori: iste tenetur furti: et nummi debitoris erunt. ¶ Si rem meam quasi tuā tibi tradidero scienti [a] meam esse magis est furtum te facere si lucrandi animo id feceris. ¶ Si seruus hereditarius nondum adita hereditate furtum heredi [b] fecerit: qui testamento domini manumissus est: furti actio aduersus eū competit: quia nullo tempore heres dominus eius fact' est: quod cuenit et si alij fuit legatus.

Vlpianus. Lex. xlvj.

Si socius communis rei furtū fecerit (potest enim communis rei furtum facere) indubitate dicendum est furti actionem

a ¶ Scienti. Facit. j. eo. l. si is. §. si tu titium. et. ff. de condi. fur. l. quoniam. item facit. ff. de cōdi. causa. da. l. ij. §. subtilius. et distinctio. quam no. ff. de offi. procur. cesa. l. j. Accursius.
b ¶ Heredi. de bonis ei? non hereditariis: quia tunc obtinet. j. ti. ij. l. j. in principio.
c ¶ Nullo tempore. vt. j. codē. l. a titio. ff. de pecu. sed si dammum. §. sed et, creditor. sed contra. ff. de ser. papi. Sol. hic pure fuit relicta libertas seruo vnde nullo tēpore fuit dommus heres. Supra vero erat predium legatum sub conditione quo casu dominiū predij trāsit ad heredem. Accursius.

Socius rem communem furripuit: tenetur furti consocio. Franciscus accursius.

Competere.

a ¶ Accipiebat. sciens.
b ¶ Soluendum. vt. ff. eo. ti. si quis quid perferendum. Accur.
c ¶ Furtum facit. Quia breui manu tē. vt. ff. de donatio. causa mortis. l. quod si statuliber. et. ff. de donationib' inter virum ⁊ vxorem. l. iij. ff. finia. et si certum petatur. l. singularia. et. ff. de ver borum obligationi. l. si procuratori ꝑsentis. Accursius.
d ¶ Mentitus. Ut supra. vel dic non dicendo se esse alium q̄ sit. vt. j. eodem. l. si is qui. ff. si tu titium.
e ¶ Locupletem. Ut faciliuscredatur.
f ¶ Non tenetur. contra. j. codē. l. si quis vxori. ff. cum tito. solu. vt ibi. fecus si non in essentia: sed in cōditione posuerit. vt j. eo. l. si quis vxo. ff. seruus qui fe.
g ¶ Actio. Sz nōne semper condictio certi? Respō. non dicit de illa quia hec illam non excludit: vt cum condictione inducitur: vt. ff. de do. l. legatarius. Sed nonne certi cōdictio specialis ex mutuo datur? Respondetur posset esse q̄ non: vt qui fi liussamilias fuit qui dixit se in rem patris versurum vel erat seruus cum accepit versurus in rem domini nec vertit nec est liber. ⁊ facit. ff. de dolo. l. et eleganter. in fine. et. l. sequen. non placet. vt dicas q̄ non sit soluendo: cuz nec de dolo tunc esset vtilis.
h ¶ Ignoret. sic. C. vnde vi. l. finali. ibi: omnes autem tē.
i ¶ Fiat. et. j. titulo. ij. l. j. §. fecuola. et. j. §. si quis ſponte.
k ¶ Desinere. Et et. ff. de nora. quēadmodum. §. j. et. ff. pro derelicto. l. ij. facit institu. de rerum diui. §. fi. ff. j. de incen. rui. nau. l. ij. in principio. et l. si quis. et. ff. de acquirenda possessio. l. interdum tē.
l ¶ Neq; putauit. scilz ille qui accepit.
m ¶ Non tenetur furti. q̄ non fuit animus.
n ¶ Videamus. scilz plenius predictam responsionem.
o ¶ Plerisq; etiam putāt hoc. ad est plerisq; hoc faciunt. Sed quid si simpliciter detectum credidit: Respon. non tenetur furti: vt. j. ea. l. si ita ctum. in fine.
p ¶ Que dicunt. grecum est cuius interpretatio est precium inuentionis petat: per lombardam autem ante iudicē debet portare: vt in titu. de fugacibus. l. si quis aurū. Azo. Accursius.
q ¶ Reiecit. Facit. ff. eadem. l. §. qui alienum. Azo.
r ¶ Plerūq;. Immo in dubio presumitur q̄ non: vt institu. de rerū diui. §. fi. ⁊. ff. de acqui. re. do. qua ratione. §. fi. ⁊. ff. ad le. rho. l. qui leuande. ⁊. l. ij. §. fi. sed hic proiecit: sic vt sit verisimile pro derelicto haberi. vt libum apertū. ⁊ facit. C. pro derelicto. l. si quis merces. ⁊ de acqui. possess. l. interdum. Accursius.
s ¶ Animo. scz accepit. Accursius.
t ¶ Extinguatur actio. q̄ deuenit in eum casum a quo incipere non potest: ⁊ facto meo alīs fecus: vt ff. de condictio. furti. l. et ideo. ⁊. ff. de his qui sunt sui vel alie. iuris. l. patre. vbi de hoc dixi. Accursius.
u ¶ Non poterat. vt et. ff. de nora. l. cum seruus.
v ¶ Non est. Quo ad hoc sed quo ad quedam sic. ff. de bo. auc. iu. possidē. l. in venditore. que est contra. et de ꝑdixi. j. de verborum significatione. l. recte. Accursius floretinus.

Iussu. ¶ Casus.

Quidam dicens se meum procuratorez cum non esset: iuit ad debitorem meum ⁊ petijt quod mihi debebatur debitor cum non haberet pecuniam pre manibus dixit debitori suo vt mihi daret: et dedit eo ꝑsente: dicitur q̄ procura. meus tenetur furti. ¶ Si rem. Rem meam credens tuā tibi tradidi: et tu bñ scies bas meam ⁊ accepisti: teneris furti. ¶ Si seruus. Seruus hereditarius rē heredis furripuit: tenetur furti heredi nuncupari factus. Frāciscus accursius.
w ¶ Ab alio. debitore debitoris.
x ¶ Acceperit. Presente et iubente: vt. ff. l. priori. §. sed si is qui. facit. ff. de dona. inter virum ⁊ vxo. hec ratio. in fine. ⁊ de solu. l. si quis seruo. in fine. Accursius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Competere.facit.ff.d.pro socio.l.rei cōmunis.ꝛ.l.merito.

Inter omnes. ¶ Calsus. Actio furti durat etiam re furtiua extincta. hinc est si seruum meum furripuisti: teneris furti etiaꝫ eo mortuo vel manumisso.ꝛ etiam cōdi.furtiua competit.idem si ista res surrepta deuenat in potestate hostium:vel si habeam eam pro derelicto nam adhuc durat actio.furti.

¶ Si ferus. Habeo vsufruc. in seruo tuo proprietatem. Quidam tertius eum furripuit actio furti competit et mihi et tibi. Secundo dicit.actio furti datur etiam vsuario. Item datur creditori/et datur etiam debitori:et si vnus eorū agat vel transigat adhuc alter potest agere. Hinc est si res cōmunis duorum surrepta est a tertio ambobus dominis competit act. furti.et si vnus eorum agat non tollit actio alterius. Ites proprietario potest dari actio furti cōtra fructuarium si fructuarius cōtractet rem in qua habet vsumfructus. ¶ Recte. Rem tuaꝫ accepi credens de tua voluntate facere cum non effet verum non facio furtum: fed si credidi contra tuam voluntatem facere cum non esset verum fur fum: non tamē teneor furti. ¶ Si furtiua. Surripui tibi rē et eam tibi reddidi: iterum eam furripui: dicitur q̄ teneor act. furti alia q̄ prius. Franciscus accursius.

b ¶ Inter omnes. vt.j.c.l.i furti.§.i.ꝛ.ff.de actio. et obliga.l. quecunqꝫ. et ff.famil.hercif.l.in iudicio.in fi.ꝛ arg.j.de aqua quoti.et esti.l.i.§. preterea illud.ꝛ.C. de furt.l.fubtracto.

c ¶ Quod ad fubtrabendum. Itē ꝛ quo ad actionem de peculio amalg. vt.ff.quādo actio de peculio.est anna.l.j.ꝛ quo ad deductionē que fit de peculio vtriuſq; vt.ff.de pecu.l. fed ꝛ ſi damnum.§. idemq; eſt ꝛ ſi legatus. et §. certe. Item et quo ad id q̄ babes.ff.de ſolu. ſi mihi alienum. ſ̄ quo ad condictionem furtiuā nō est ſimilis cuꝫ manumiſſio extinguat eum: ſ̄ non mors. vt.j.priori.et.ff.de actio.ꝛ obli.l.quecunqꝫ. Item nec quo ad redhibitionē: vt.ff.de edi.edic. l.ſi hominem.

d ¶ Abfunt.ſi babes per ad: dic bñficio.i.maleficio.ſic ponit.C.de inof. teſt.l.fratris.ꝛ ſic non adfuit ſed abfunt. ſi vō babes abfunt per b tunc beneficio proprie ponitur.q.d.ſed maleficio.ſed ȝtra eſt.j.e.fullo.ſi actione.in prin.ꝛ.§.i. Sol.hic agit ratione dominꝫ: vel q̄ aliq̄ ſibi abfunt de ſuo.ſed ibi q̄ aliꝫ tenebatur.

e ¶ Hoc idē.ſ.vt cōdictio perſeueret etiā re extincta: vt.ff.de actio.ꝛ obli. l.quecunqꝫ.ꝛ.ff.de ȝdi.fur.l.i re furti. Sed ff.de ȝdic.fur.l.ſi ſeruꝰ. vbi dicit eam extingui ſi intereſſe deſinat. Sol. vt ibi. Accur.

f ¶ Hoc idem.ſcz vt condictio duret.

g ¶ Furti.ſ.actione ꝛ non ȝdictio.q: fuo facto dñs eſſe deſijt: vt.ff.de cōdi.fur.l.ꝛ ideo.ꝛ.d.l.quecunqꝫ.in fi. Accur.

h ¶ Aget de fructib⁹.vt.ff.de vſucap.l.ſi homo.ꝛ de vſufru.l.ſi fur.

i ¶ Hoc amplius etiam debitor.ꝛ ita pluribus: vt.ff.eo.l.itaq̄.§.fed ꝛ ſi res.ꝛ argu.j.de iniur.l.j.in fi. Sed ar. contra.j.arbo.fur. ce.l.ſi plures.

competere[a].

¶ Actio noralis nō extinguitur: licet ex poſtfacto deſinat eſſe.b.d.Bar.

Idem. Lex.xlvij.

Inter omnes[b] cōſtat etiam ſi extincta res ſit furtiua: attamen furti remanere actionem aduerſus furem. Proinde mortuo quoq; homine quē quis furto abſtulit viget furti actio: ſ̄ nec manumiſſio furti actionem extinguit: nec enim diſſimilis eſt mortui manumiſſio quod ad ſubtrahēdum[c] domino ſeruum attinet. Itaq; qualitercunq; domino ſeruus ſit ſubtractus: attamē ſupereſſe aduerſus furem furti actionem: coq; iure vtimur. Competit enim actio non ideo quia nunc adeſt: ſed quia nunq̄ beneficio furis abfuit[d]: hoc idem[e] in condictione quoq; placet: nam condici furi poteſt: etiam ſi res fuerit aliqua ratione extincta: hoc idem[f] dicendum eſt ſi res in poteſtate hoſtium deuenerit: nam cōſtat de ea re poſſe furti agi. Sed et ſi pro derelicto poſtea a domino habita ſit furti[g] nihilominus agi poterit.

¶ Pluribus competit actio furti ſi plurium intereſt. b.d.Bar.

¶ Si ſeruus fructuarius ſurreptus eſt vterq; et qui fructuatur: et dominus actionem furti habet. Diuiditur enim furti actio inter proprietarium dominū et fructuariuꝫ: fructuarius aget de fructibus[h] vel quanti interfuit eius furtum factum non eſſe dupli: proprietarius vero aget quod interfuit eius proprietatem non eſſe ſubtractam. Quod dicimus dupli ſic accipere debemus etiā qua drupli competere actionem ſi manifeſtum furtum ſit. ¶ Nec actio et ſi fit qui in eo ſeruo vſum tantū habeat poterit ei competere: et ſi quis propoſuerit hunc ſeruū etiaꝫ pignoratum eſſe: eueniet vt etiam is qui pignori acceperit habeat furti actionem. Hoc amplius etiā debitor: ſi modo plus valeat[k] q̄ p pignore debetur: furti habeat actionem. Uſq; adeo autem diuerſe iunt actiones que is competunt: vt ſi quis eorum pro fure damnuꝫ decideritˡ: dici oporteat ſolūmodo actionem ſibi competentem amiſiſſe eum: ceteris vero ſupereſſe: nam et ſi proponas cōmunem ſeruum eſſe furreptum et alium ex dominis pro fure dānuꝫ decidiſſe: is qui non decideritˡ habet furti actionem: proprietarius quoq; agere aduerſus fructuariū poteſt iudicio[m] furti: ſi quid celā de proprietatis vel ſuppriment cauſa fecit.

¶ In delictis licet allegare ignorantiaꝫ ad commodum ignorantis: non ad mcommodum.b.d.Bar.

¶ Recte dictum eſt qui putauit ſe domini voluntate rem attingere non eſſe furem[n]: quid eñ dolo fecit qui putauit dominum conſſurum fuiſſe ſiue falſo id ſiueve putet: is ergo ſolus fur eſt qui contractauit quod inuito domino ſe facere ſciuit. Per contrarium queritur ſi ego me inuito domino facere putarem cum dominus vellet: an furti actio ſit: Et ait Pomponius[o] furtum me facere: verum tamen eſt[p] vt cum ego velim tu licet ignores ne furto ſis obligatus. ¶ Si furtiua res ad dominum redijt: et iterum contractata eſt[r] competit alia furti actio.

¶ Interuētu noui dñi aſſidua ȝtractatione naſcitur actio furti.b.d.Bar.

Paulus. Lex.xlviij.

Si dominium rei ſurrepte quacūq; ratione mutatum ſit[s]: domino[t] furti actio competit: veluti heredi bonoruꝫ poſſeſſori: et patri adoptiuo[v] et legatario[x].

k ¶ Plus valeat. quia in eo ſua intereſt: in reſiduo agit creditor: qr ex quo a fure percipiet iam a debitore nil petet: vt hic.ꝛ ar gu.ff.ad le.aquil.qui occidit.§.i.

l ¶ Decideritˡ. id eſt trāſactione compoſuerit.

m ¶ Poſt iudicio. vt ff.de vſucl.l.ſi cuꝫ.§.vl. acc.

n ¶ Non eſſe furem. vt in ſti.eo.§.placuit.ꝛ.j.eo.l. qui rem.

o ¶ Facere ſciuit. vt ff.de cōdi. ob cauſam.l.cui ſeruus.in fi.

p ¶ Et ait pomponius. ꝛ male ſm Aſo.ꝛ.Bl.

q ¶ Uerūtamen eſt.i. verius ꝛ corrigit dictuꝫ Pomponij. eſſet enim ȝtra regulā eōrum vt quis iubente dño faciat furtum: vt in prin. huius.§.ꝛ.j.e.q vas.§.q er volūtate. niſi in caſu: vt.C.de furi.ſi qs. ſed quidaꝫ dicunt pōpo. in predicto caſu ſpāliter loqui.ꝛ quod ſubjcit generaliter dicat fieri furtū quod non placet.ꝛ p prima fa.j.de incē.rui. nau. l.j.§.ſi ſuſpicio. vel veri dic ſit furtus: ſ̄ nō agitur furti. vt ꝛ alſ.§.eo.ſerui ꝛ filij.in prin. Sed quid in dubio pſumetur: Reſpōde eū imuitū: niſi indicia probēt ȝtra. vt.j.eo. qui vas.§.vetare. Item nōne dicet ſemp q̄ credidit eum velle vt ſic nō teneat: Reſi. Conſiderabimuſ quid debeat credere quantum ad hoc/vt alia actione teneatur: ſed non furti.j.eo.l.qui re.

r ¶ Cōtracta eſt. ab eodem vel ab alio. ſecus in creditore: vt.ff.eo.l.eum qui.§.idem ſcribit. et facit.j.eo.interdū. in prin. ꝛ.j.de verbo. ſignī.l.mulieris.§.penul.

¶ Dñus. ¶ Calsus. Reꝛ tuā furripui: tādem tu dño deceſſiſti ꝛ hanc rem legaſti. act. furti datur nouo dño ſcilꝫ le gatario. idem in ſimilibus nouis dominis. Fran. accur.

s ¶ Mutatum ſit. vniuerſali vel ſingulari ti. Accur.

t ¶ Dño. nouo ꝛ ex noua ȝtactione: et ſic ſunt quattuor bona ſequentia exēpla.ꝛ quocūq; alio mō trāſferr: vt.j.eo.ſi is q.§.i.ꝛ.j.eo. interdū.

u ¶ Patri adoptiuo. i. arrogantiˢ: q: ipſe eſt vniuerſalis ſucceſſor: ſ̄ viuō tis. vt inſti. de acqui. per arrog.ꝛ.ff.eo.ſi quis cum.§.i.

x ¶ Legatario. pro tempore preſenti: naꝫ pro ſterito aget heres: vt.ff.de

a ¶ Neutrum. scz teneri.
b ¶ Non fit. facit. ff. eo. si is qui. §. si tutor. ff. l. falsus. §. sed & si is. ff. eo. l. vulgaris. §. i. ff. §. item si quis maiorē.
c ¶ Hausisset. scz vinum.

QVi seruo. ¶ Cassius. Seruo tuo persuasi vt fugeret & fugit: dicitur q̄ non sum fur. non enim ex meo malo consilio fur tū dicor: facere/e adducit sile. Scdo persuasi tibi vt fugeres hoc aliqui ab alio surripiaris: fugisti. ergo fur rept⁹ ab alio fuisti: dicit q̄ teneor furti. Tertio persuasi tibi vt fugeres & hoc feci causa immunitarium: tādem fugisti: & furrept⁹ fuisti dicit q̄ teneor furti. Quarto filio vel fuo tuo vel vxori tue furripienti tibi rem opem tuli: dicitur q̄ teneor tibi furti ligi cet fili⁹ vel seru⁹ vel vxor non teneantur tibi furti. Quito persuasi seruo tuo vt fugeret & fugit cū quibusdam tuis reb⁹. teneor furti tam nomine serui q̄ rerū quasi opē videar tuliſſe. ¶ Si duo fui. Seruus me⁹ cū seruo tuo basiauerūt inter se cōsilium: et cō: cōsilio ambo fugerūt a nobis: vn⁹ eorū non est fur alterius nisi vn⁹ alius celaret. Item.

d ¶ Inferret. i. detruncaret. Accur.
e ¶ Non admittunt actiones. immo ff. vt. ff. de fer. eor. l. nerati⁹. §. fugis. sed ibi fuit secuta fuga: vt. ff. §. pri. hic non. Item. ff. eo. tra. ff. de regu. iu. l. cōsilio. vbi dicit dari de dolo: sed & illud quādo cepit iter esse et nō cadit in speciale nomē malefici: ceteruz hic nō fugerat: & si fugisset caderet in speciale nomen malefici/ et furti et serui corrupti. ff. §. fugis. 2tra. C. de fer. fugi. l. i. fol. ver. est & si serui fugitiui fit fur tuus & ei⁹ noīe datur actio furti ita tamē si alius eus apprehēdit: vt. j. supponit. ante enim non: q̄ cū non sit qui principaliter tenetur: nec qui accessorie debet eē: vt ar. j. si is. §. si tu. sed contra est in hac lege. §. item placuit.

vel aliter furtū fit quātū ad impediēdā vsucapionē vel ꝑscrip. vt ibi: sed non vt possit agi vt hic. vel dic q̄ nō est contra q̄ hic dicit: nō facit furtum qui ꝑsilij dedit: q̄ nemo tenet furti ex solo cōsilio: ¶ vt. j. eo. l. si qs vxori. §. neq. ff. de verbo. sig. l. sepe. at ibi contractabat se seruus fugitiuus: als vbi non erat fugiturus: quo etiam modo soluūtur duo prima cōtraria: nā in actione serui corrupti: etiam si als erat fugiturus teneor: vt. §. de fer. eorū. l. j. §. perfuadere.

c ¶ Cum qui persuaserit. non vt alius furriperet: sed forte inimicitiarum causa dum tamen aliquis postea furripiat: vt. j. e. in furti. §. ope. ff. m. Vel aliter illum. §. exponē.
f ¶ Furtum. scilicet ipsi patri vel marito vel domino.
g ¶ Ipsi. filij vel serui: vel similes.
h ¶ Non conuenīmur. vt et. ff. de. serui & filij. et. ff. rerum amota. l. j. C. eo. mo. l. duorūo. Item.
i ¶ Conueniri. vt ff. de fer. eor. ne ratius. ff. de condi. fur. l. iij.
k ¶ Si duo serui. diuersorum dominorum.
l ¶ Sabinus scripsit. ff. pxori. respon. in fi.

SI pauonem. ¶ Cassius. Pauonem meum manusuctum cum de domo mea fugisset: fuisti cum persecutus intantum q̄ alius habuit eum: teneris tu furti: & hoc dic vt in glo. domini mei accur. Fran.
o ¶ Aliquis. quem supposueras fm. ff. sed idez dico si non suppositi eum personaliter: vt dixi. ff. l. pri. ff. sed si alius. Accur.
p
q MAlter. Non habet. sed pater sic: vt subijcit. Liberarum. l. filiorum.

r ¶ Actio fit. vt ff. l. eus qui si filius. ff. codez. l. proxima.
s ¶ Mulier est. nam illa datur iure proprietatis: vt ff. de cōdi. fur. l. i. vel possessionis: vt. ff. eo. l. verū. ij. respon. sed hoc in filijs non habemus: vt. ff. de acquirē. pos. l. cum heredes. §. fina.

VErū est. ¶ Cassius. Meretricem alienam ancillaz rapui causa libidinis: dicitur q̄ non facio furtum. Secundo hostia meretricz fregi cum ea libidinis tandem fures hostia sic inuenta furripuerunt: dicitur q̄ non teneor furti. Tertio ancillam alienam meretricem celaui dommo: dicitur q̄ nō teneor. l. fauia. Fran. accur.
t ¶ Sed cā. id est voluntas delinquendi: vt et. ff. ad le. corn. de sica. l. diuꝰ. ff. ff. arbo. furtim cesa. l. facienda. §. fi. sed contra. ff. eo. fallo. §. qui ancillam. Solu. ibi in non meretrice: sed quare non inspicitur ibi causa: ¶ fi. q̄ dñi interest cū minus mō valeat: vt. ff. de actio. emp. l. er empto. §. si quis virginem. Alij dicūt hic de egtate: vel ibi causa alienę libidinis subtrarit. Item quare in meretrice non sic: ¶ fi. quia licet ibi sit quidam vius: tamen non sit causa cōmodi pecuniarij vel dāni p hoc domino inferendi.
v ¶ Qui fores. scz hostia domus meretricis.
x ¶ Alb eo. qui fregit hostia causa libidinis.
y ¶ Egesserunt. id est secū portauerunt: & sic fecerūt furtum.
z ¶ Non teneri. vt ff. eo. l. qui iniurie. §. i.
a ¶ Compensat. sic. ff. de iureiuran. l. nam postea ff. & l. duobus. & arg. ff. de offi. pre. l. diuus. in fine. Alzo.

QVi iumenta. ¶ Cassius. Iumenti⁹ dixi cōmodauī vt ſ. vſq; ad certum locū eum ducas: tu duxisti ei⁹ longius: teneris furti: idez & a principio contra meam voluntatē eum duxisti. Fran. accur.
b ¶ Furtum facit. vt insti. eo. §. furtū autē. & arg. ff. cōmo. l. si vt certo. §. sed interdū. Sed nunquid duplatur tantum estimatio vsus: an etiā plena proprietas: ¶ fi. fm. ff. solus vsus. & pro eo est quod de frumento de acerno sublato dicitur. ff. eo. vulgaris. §. sed verum est. & §. sed & si de naui. Item pro eo. ff. eo. l. si quid fur. §. qui lancem. vbi non estimatur tota lanx. Item pro eo q̄ non iure dominij: sed vsus agitur: vt. j. e. l. si vendidero. §. cum autem. in fi. §. item pro eo. ff. eo. l. si quid fur. in prin. et. §. i. sed Jo. & Bug. dicunt plenam proprietatem duplari: et pro eis. ff. eo. l. qui tabulas. in prin. Item pro eis: quia dicūt iure dominij quod habet in re in qua contractatur vsus agi & eius tutus furtum fieri. & hic mdu cit: vt. j. eo. si vendidero. §. j. nec ob. quod dictum est de frumento & rasura: quia possunt separari: non sic vsus rei a re: & ita coherens causa estimatur: vt no. d. l. qui tabulas. Item & facit pro eis hec. l. quę aliquid debet addere. non autem adderet si de furto vsus diceret cum sit dictum. ff. eo. l. i. de tota ergo re facit furtum contractando vsum: sed Alzo inclinat in primam opi. & facit. j. eo. l. quire.

† Ille. vt sentire q̄ ad ff. q̄ ds dicatur manifestus. refrīt q̄ fuerit in furto deprehēsus. is tu dic q̄ de necessitate nō refrīt. fs facta allegatio sufficit: vt no. Bar. in. l. ij. i pn. §. ea. glo. in §. fur manifestus. instit. eo. tit. & no. in. l. si quis in fui. §. j. eo. & Ly. in l. falsus. in vlt. oppo. C. eo. ti. potest aūt reprehēdi sus dici fur manifestus. vt in. l. manifestę. de cōdi. fur. sicut & q̄ reptus est i domo. vt hoc. idem bar. et alex. in pal. leg. l. ij. §. e. bal. in auste. §o actiōes. C. de sac. ecclę. & Bo. and. i addi. ad speculū. in tit. de pba. §. i. & §. q̄o. & speculū. in tit. de ꝑpetuis. §. j.

† Tu dic ꝑ ter. in ca. q̄relā. et ibi Bnīl. extra de elect. no. Bal. in. l. ij. col. pe. C. de ſ. serui. & aq. & hanc glo. et iura i oppo. alleg. dic q̄ est limitāda nisi furtum sit factum. & secutū / q̄ ille casu tenet ref. vt p spē cu. in ti. de accusa. §. fi. ver. fs quid ſia.

† Bal. i. ff. addo ter. videndū & ibi glo. in casi. ff. fi. & in casu. sepe contingit. Bal.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Si cum

SI cum quis. ¶Casus. Rem capti ab hostibus furripui: tandem dominus rei reuersus est: dicitur q̄ competit ei act. furti. ¶Arrogatorem. Titio furripui rem eius: tandem titius dedit se in arrogat. sempronio. dicitur q̄ sempronio competit actio furti. Idem multomagis est si post arroga. titio factum est furtum. ¶Quādiu. Actio furti durat donec fur viuit: ꝛ aut fur est sui iuris: ꝛ tūc ipse committit act. furti. aut est alterius iuris vt quia filiusfamilias: ꝛ tūc cōpetit patri eius: et hoc est quod dicitur nora caput sequitur. ¶Si quis. Fecit titio furtum tandem titius capt⁹ est ab hostibus. dicitur q̄ extinguitur actio furti: si tamē titius reuertatur ab hostibus redabebit act. furti. Franciscus.

a ¶Si cum ge.i. aliquis sapiens dicet.

b ¶Actionem. contra vi debatur: quia nō fuit cui fieret furti fm. M. vt. j. eo. l. falsus. §. qui alienū. Item nec postea cum ea prīore contractatione nō sit nata: vt. ff. eo. l. ferui ꝛ filij. §. vnde est quesitū.

c ¶Factum est. cum omnia per arrogationē sunt ei quesita: vt inſti. de acq. per arro. §. i.

d ¶Ediu. vſq; ad. xxx. an. vt. C. de pscrip. xxx. an. l. sicut. vel respicit antiqua tēpora quādo erāt perpetue: vt inſti. de perpe. ꝛ tempo. act. in prin. Accurſius.

e ¶Post noram. i. delictum. puta furtum.

f ¶Alio iure. bostib⁹ forte deuictis: vt inſtit. quimo. ius pa. po. fol. §. sed ꝛ qui captus. Accur.

g ¶Nasci. fic. §. si ex nora. causa aga. l. ij. in fi. regulariter contra: vt. §. de solu. qui res. §. aream.

SI seruus. ¶Casus. Seruus meꝰ exercitor nauis cristenus nō mea voluntate habebat vicarium in naui: si datum est damnum alicui mercatori in naui: datur actio in factum contra me: ꝛ siquidem vicarius dedit damnum teneor dūtaxat de peculio. si autem seruus dedit dānū tunc in estimatione damni aut nore eum debere: ꝛ si iste seruus efficiatur liber: adhuc teneor de peculio ꝛ ipse factus liber tenebitur. ¶Interdum. Seruus meus fecit tibi furtum ꝛ ego manumisi eum ne tenear pro eo furti dicitur q̄ adhuc teneor: ꝛ etiam ipse seruus: ꝛ si ego conueniar/li beratur fur. Fran. accur.

b ¶Vulgaris. i. actio in factum et illo edicto nau. cau. que oritur ex recepto: vt hic. ꝛ. §. de nora. si in rē. §. fi. prout est ibi: aut. ꝛ. §. de exer. l. si seruus. et. §. nau. cau. l. ij. §. item si seruus. formula autem dicitur propter id quod habes de orig. iur. l. ij. §. omnium. quod hodie est sublatum: vt C. de formulis. Accurſius.

i ¶Alter. vicarius qui erat in cura nauis. vel forte extraneus ꝛ sine voluntate exercentis: vt. d. l. si in rem. in fi. Azo.

k ¶Quod ipse exercitor. scilicet seruus dedit damnum: et supple in litis estimatione damnetur aut ꝛc. nec dicas nō dari de peculio cum detur ex delicto: vt. §. de bis qui deie. l. §. §. cū seruus. quia ex cōtractu serui exercentis datur de peculio: vt. §. nau. cau. l. licet. etiam si dominus minus prohibuit: vt. §. de pecu. l. si quis seruus. §. etiam. sed nora lis ex delicto. Accurſius.

l ¶Adiciatur. sc̄z in sententia condemnatoria.

m ¶In peculio. Propter vbi dicimus agi ex contractu. si autem ageret actione in factum ex quasi maleficio liberaretur dando de peculio vicarium ad noram. vt dicta. l. si in rem. §. fina. prout est ibi littera ad nostram. Accurſius.

n ¶Annum. vt. §. qñ act. de peculio est anna. l. j.

o ¶Ideo manumissus sit. Et ita dolo desijt habere: vt ꝛ. §. de nora. l. de illo. Accurſius.

p ¶Liberari. vt et. §. de nora. l. electio. in princi. non enim sepius ꝛc. v. ꝛ. §. nau. cau. l. licet. in fine.

HAlius. ¶Casus. Rem quam non debebam tibi scienter accipiēs iam facit furti. hoc est verū si debitor eo animo soluit falso procuratori vt falsius procurator portaret hanc pecuniam ad creditorem et non portauit: si autem eo animo soluit vt nummi fiāt procuratoris credens eū procuratorem in rem suā tunc licet non domino: non tamen facit furtum. ¶Sed et si is. Cum indebitum sibi scienti vel lem soluere: tu delegasti me q̄ alij soluerem et soluisti: queritur an tenearis furti: ꝛ distinguitur. naz aut soluit te psente. ꝛ tunc teneris: aut te absente. et tunc non teneris. ¶Si quis. Petebas a me vt mutuarem tibi decem et mutuaui dicendo q̄ eras locuples. vel te velle dare fideiussores: vel te confessum mihi soluturum pecuniam et mentitus es. queritur an tenearis furti: et dicitur q̄ nō: sed de dolo tenetis si alia actio non competat. ¶Qui alienum. Libum alienum iacētem in terra accepi animo lucrandi. dicitur q̄ facio furtum licet nesciērim cui⁹ sit: nisi dominus rei habuerit eam pro derelicto: nam tunc non facio furtus. Idem si putaui q̄ dominus habuit eam pro derelicto: licet ita non sit. Sed pone q̄ inueni rem alienaz iacentem in terra et accepi non animo lucrandi: volebam enim reddere domino rei si inuenirem eū dicitur q̄ nō facio furtuz. et quicunqz qui sic inueniunt faciunt scripturam in qua cōtinetur: notum sit omnibus q̄ ego talis inueni sic ꝛ sic: ꝛ reddā ei q̄ petet. ꝛ hāc scripturam ponant in aliquo loco vt possit legi: et hec sunt vera etiā si petat aliquod precium nomine inuentionis. nam propter hoc fur non est.

¶Si quis sponte. Rem a nō habitam pro derelicto accepi nō teneor furti: siue sciebam eam habitam pro derelicto siue ignorabam. ¶Si iactum. Rem iactatam de naui accepi. queritur an tenear furti. et distinguitur. nam aut dominus deijciens habuit eam pro derelicto: ꝛ tūc non teneor. aut nō: ꝛ tunc si aio furandi teneo: teneor furti/als non. sed semp reddere debeo eius domino: sed si putans simpliciter rem iactatam accepi: non teneor furti. ¶Etiam. Surripui tibi seruum: ꝛ sic teneor furti. tādem emi a te partem buius serui. extinguitur act. furti etiam in alia parte: secus si vsufru. buius serui cepi habere: nam propter hoc nō extinguitur actio furti. Fran.

q ¶Nec nummi. videtur enim sub quadā conditione solutus. hac. l. si creditor est. arg. §. de acqui. pos. si me in vacuā. Sed ar. cōtra. §. de acqui. pos. quod meo. §. j. vel melius fm Azo. hoc est cū debitor habitur in possonam: vt quia filium credebat esse creditoris eum cui soluit/quia et hoc ipse asserebat: vt. j. eo. si quis vroꝝ. §. cū titio. Si vō non habitur transfertur dominiū: sed repetit conditione indebiti. ꝛ facit. §. de condi. fur. l. qñ. ꝛ pro suo. l. hominem. in fi.

r ¶Vera fit. sed si rata sit habita solutio cessat actio furti: vt. j. eo. l. si vendidero. §. si titius. Accur.

s ¶Manent. hic est contra. §. de do. l. qui mihi. solu. vt ibi.

t ¶Procuratoris fiant. putans eum ꝓcuratorem in rem suam factum: vel aliter voluī in eum transferre dominium: ꝛ ipse debebat facere cōtentum creditorem. Accur.

v ¶Furtum facere. sed habet locum condictio indebiti: vt. C. de cōdi. indebiti. l. creditorie. nisi creditor habeat ratum: vt. d. l. si vendidero. §. si titius. ꝛ de hoc plene diri. C. eo. falsus. in gestore habes. §. de ne. gest. l. si ego. ꝛ facit. §. de nora. quemadmodum. in fi. Item cōtra. §. pro empto. l. ij. §. ij. solu. vt ibi.

a ¶ Accipiebat. sciens.
b ¶ Solvendum. vt. §. eo. ti. si quis quid perferendum. Accur.
c ¶ Furtum facit. Quia breui manu ꝛc. vt. §. de donatio. causa mortis. l. quod si statuliber. et. §. de donationib⁹ inter virum ꝛ vxorem. l. iij. §. fi. na. et si certum petatur. l. singularia. et. §. de verborum obligationi. l. si procuratori ꝑsentis. Accursius.
d ¶ Mentitus. Ut supe riori. §. Vel dic non dicendo se esse alium q̃ sit. vt. §. eodem. l. si is qui. §. si tu titium.
e ¶ Locupletem. Ut facilius credatur.
f ¶ Non tenetur. contra. §. eodē. l. si quis vroris. §. cum titio. solu. vt ibi. fecus si non in essentia: sed in cōditione persone. vt §. eo. l. si quis vxo. §. seruus qui se.
g ¶ Actio. Sz nōne semper condictio certi? Respō. non dicit de illa quia hec illam non excludit: vt cum condictione indebiti: vt. §. de do. l. legatarius. Sed nonne certi cō dictio ꝑcialis ex mutuo datur? Respondetur potest esse q̃ non: vt qua si liusfamilias fuit qui vixit se in rem patris versurum vel erat seruus cum accepit versurus in rem domini nec vertit nec est liber. ꝛ facit. §. de dolo. l. et eleganter. in fine. et. l. sequen. non placet. vt dicas q̃ non sit soluendo: cuz nec de dolo tunc esset vtilis.
† Cōcor. cū §. §. dum dicit q̃ furtū ꝑcē rē cui⁹ vsus tq̃ nor at furtū nī hilomin⁹ cō mittit. concor. inq̃tur tus in ca. libellor. ij. q. 8. vtij. p̃q̃ est ter. in autē. sed nouo iure. cū ibi no tā. C. eo. ti.
h ¶ Ignoret. sic. C. vnde vi. l. finali. ibi: omnes autem ꝛc.
i ¶ Fiat. et. §. titulo. ij. l. §. fecuola. et. §. §. si quis sponte.
k ¶ Desinere. Et et. §. de noxa. quēadmodum. §. i. et. §. ꝓo derelicto. l. ij. ꝛ facit institu. de rerum. §. fi. ꝛ. §. de incen. ruina. l. iij. in ꝓncipio. et. l. si quis. et. §. de acquirenda ꝓssessio. l. inter dum ꝛc.
l ¶ Neq; putauit. scilz ille qui accepit.
m ¶ Non tenetur furti. q̃ non fuit animus.
n ¶ Videamus. scilz plenius predictam responsionem.
o ¶ Plerīq; etiam putāt hoc. ad est plerīq; hoc faciunt. Sed quid si simpliciter dixerim credidit? Respon. non tenetur furti: vt. §. ea. l. §. si iactum. in fine.
p ¶ Que dicunt. grecum est cuius interpretatio est ꝓcium inuentionis pretat: per lombardam autem ante iudicē debet portare: vt in titu. de fugacibus. l. §. si quis aurū. Azo. Accursius.
q ¶ Reiecit. Facit. §. eadem. l. §. qui alienum. Azo.
r ¶ Plerīq;. Immo in dubio ꝓsumitur q̃ non: vt institu. de rerū diui, §. fi. ꝛ. §. de acqui. re. do. qua ratione. §. fi. ꝛ. §. ad le. rho. l. qui leuande. ꝛ. l. ij. §. fi. sed hic ꝓiecit: sic vt sit verisimile pro derelicto haberi. vt libum apertū. ꝛ facit. C. ꝓ derelicto. l. si quis merces. ꝛ de acqui. possess. l. interdum. Accursius.
s ¶ Animo. scz accepit. Accursius.

facere ait voluntate domini eos accipiendo. ¶ Sed et si is qui indebitum accipiebat [a] delegauerit soluendum [b]: non erit furti actio si eo absente solutum fit: ceterum si ꝑsente alia causa est ꝛ furtum facit [c].

☞ Deficiens in solutione pecunie quaz voluntate creditoris accepit furtū non cōmittit: sed de dolo tenetur: si alia actio contra eum non est.

¶ Si quis nihil in persona sua mentitus [d] est: sed verbis fraudem adhibuit fallax est magis q̃ furtum facit: vtputa si dixerit se locupletem [e]: si in mercedem se collocaturum quod accepit: si fideiussores idoneos daturum vel pecuniam confectim se soluturum. naz ex his omnibus magis decepit q̃ furtum fecit: et ideo furti non tenetur [f]: sed quia dolo fecit (nisi fit alia aduersus eum actio [g] de dolo dabitur.

☞ Surripiens rem licet ignoret cui⁹ sit facit furtum: nisi habita sit ꝓ derelicto: et ꝓsequere distinctionem tertus valde pulchram ꝛ satis claram vsq; ad finem legis. hoc dicit.

¶ Nec de alienum [†] quid iacens in terra lucrifaciendi causa fustulit: furti obstringitur: siue scit cuius sit siue ignorauit: nihil cēn ad furtum muntendum facit quod cuius sit ignoret [h]. ¶ Si dominus id derelicquit furtū non fit eius: etiaz si ego animum furandi habuero: nec enim furtū fit: nisi sit cui fiat [i]. Jn propositō autem nulli fit: quippe cum placeat sabi. et cas. sententia existimantium statim nostram desinere [k] rem esse quam derelinquimus: sed et si non fuit derelictum putauit tamen derlictum: furti non tenetur: sed si neq; fuit: neq; putauit [l]: iacens tamen tulit: non vt lucretur sed redditurus ei cuius fuerit non tenetur [m] furti: ꝓinde videamus [n] si nescit cuius esset: si tamen tulit quasi redditur⁹ ei qui defecisset: vel qui ostendisset rem suam an furti obligetur: et puto non obligari eum solere. ¶ Plerīq; etiam putant hoc [o] facere vt libellum ꝓponat continentem inuenisse se: et redditurum ei qui desideraverit: hi ergo ostendunt se non animo furādi fecisse: quid ergo si ea que dicunt [p] greci
petat: nec hic videtur furtum fa-

cere: ꝛ si non probe petat aliquid.

¶ Si quis sponte rem reiecit [q] vel iactauit: et ideo quasi ꝓ derelicto habiturus: tuq; hanc rem tuleris: an furti tenearis. Vel. lib. xij. digest. querit. ꝛ ait: siquidem putasti ꝓ derelicto habitā non teneri: quod si non putasti: hic dubitari posse ait: et tamen magis defendit non teneri: quia inquit res non interuertitur ei qui eam sponte reiecit. ¶ Si iactum ex naue factum alius tulerit an furti tenetur questio in eo est: an ꝓ derelicto habitum sit. vt ꝛ siquidem derelinquendi animo iactauerit (quod plerūq; [r] credendum est) cum sciat peritura qui inuenit suum fecit: nec furti tenetur. Si vero non hoc animo [s] sed eo vt si saluum fuerit haberet: ei qui inuenit auferendum est: et si sit hoc qui inuenit et animo furandi tenet: furti tenetur. Enimuero si hoc animo vt saluum faceret domino: furti non tenetur: q̃ si putans simpliciter iactatum: furti similiter non tenetur. ¶ Etiam si partis dimidie nāciscar dominū in seruo qui mihi antea furtum fecerat: magis est vt extinguatur actio [t]. etiam parte redempta: quia et si ab initio quis partem in seruo habebat: furti agere non poterat [u]. Plane si vsufruc. meus in eo seruo esse ceperit: dicendum est furti actionem non extingui: quia fructuarius dominus non est [v].

Pomponius. Lex. xlv.

Si iussu debitoris ab alio [w] fallus creditoris procurator acceperit [x] debitori: iste tenetur furti: et nummi debitoris erunt. ¶ Si rem meam quasi tuā tibi tradidero scienti [a] meam esse magis est furtum te facere si lucrandi animo id feceris. ¶ Si seruus hereditarius nondum adita hereditate furtum heredi [b] fecerit: qui testamento domini manumissus est: furti actio aduersus eū competit: quia nullo tempore hēres dominus eius fact⁹ est: quod cuenit et si alij fuit legatus.

Vlpianus. Lex. xlvj.

Si socius communis rei furtū fecerit (potest enim communis rei furtum facere) indubitate dicendum est furti actionem

t ¶ Extinguatur actio. q̃ deuenit in eum casum a quo incipere non potest: ꝛ facto meo alis secus: vt §. de condictio. furti. l. et ideo. ꝛ. §. de his qui sunt sui vel alie. iuris. l. patre. vbi de hoc dixi. Accursius.
v ¶ Non poterat. vt et §. de nora. l. cum seruus.
x ¶ Non est. Quo ad hoc sed quo ad quedam sic. §. de bo. auc. iu. possidē. l. in venditore. que est contra. et de ꝟ dixi. §. de verborum significatione. l. recte. Accursius notentinus.

Si iussu. ¶ Casus. Quidam dicens se meum procuratorez cum non esset: iuit ad debitorem meum ꝛ petijt quod mihi debebatur debitor cum non haberet pecuniam pre manibus dixit debitori suo vt mihi daret: et dedit eo ꝓsente: dicitur q̃ procura. meus tenetur furti. ¶ Si rem. Rem meam credens tuā tibi tradidi: et tu bñ scibas meam ꝛ accepistis teneris furti. ¶ Si seruus. Seruus hereditarius rē heredis surripuit: tenetur furti heredi nuncliber factus. Frācisc⁹ accursius.
y ¶ Alio. debitore debitoris.
z ¶ Acceperit. Presente et iubente: vt. §. l. priori. §. sed si is qui. facit. §. de dona. inter virum ꝛ vxorem. hec ratio. in fine. ꝛ de solu. l. si quis seruo. in fine. Accursius.
a ¶ Scienti. Facit. §. eo. l. si is. §. si tu titium. et. §. de condi. fur. l. quoniam. item facit. §. de cōdi. causa. da. l. iij. §. subtilius. et distinctio. quam no. §. de offi. procur. cesa. l. j. Accursius.
b ¶ Heredi. de bonis ei⁹ non hereditarijs: quia tunc obtinet. j. ti. ij. l. j. in principio.
c ¶ Nullo tempore. vt. §. eodē. l. a titio. ꝛ. §. de pecu. sed si damnum. §. sed et creditor. sed contra. §. de ser. papi. Sol. hic pure fuit relicta libertas seruo vnde nullo tēpore fuit dominus heres. Supra vero erat ꝓdium legatum sub conditione quo casu dominiū ꝓdij trāsit ad heredem. Accursius.

Si socio. ¶ Casus.

Socius rem communem surripuit: tenetur furti consocio. Franciscus accursius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Competere.facit.ff.pro socio.l.rei cōmunis.ꝛ.l.merito.

Inter omnes. ¶ Casus. Actio furti durat etiam re furtiua extincta. hinc est si seruum meum furripuisti: teneris furti etiaꝫ eo mortuo vel manumisso. ꝛ etiam cōdi. furtiua competit. idem si ista res surrepta deuenit in potestate hostium: vel si habeam eam pro derelicto nam adhuc durat actio furti.

¶ Si seruꝰ. Habeo vsufruc. in seruo tuo proprietatem. Quidam tertius eum furripuit actio furti competit et mihi et tibi. Secundo dicit. actio furti datur etiam vsuario. Item datur creditori et datur etiam debitori: et si vnus eorū agat vel transigat adhuc alter potest agere. Hinc est si res cōmunis duorum surrepta est a tertio ambobus dominis competit act. furti. et si vnus eorum agat non tollit actio alterius. Ites proprietario potest dari actio furti cōtra fructuarium si fructuarius cōtractet rem in qua habet vsumfructus. ¶ Recte. Rem tuaꝫ accepi credens de tua voluntate facere cum non esset verum non facio furtum: sed si credidi contra tuam voluntatem facere cum non esset verum fur sum: non tamē teneor furti. ¶ Si furtiua. Surripui tibi rē et eam tibi reddidi: iterum eam furripui: dicitur ꝙ teneor act. furti alia ꝙ prius. Franciscus accursius.

b ¶ Inter omnes. vt.j.e.l.i furti.§.i.ꝛ.ff.de actio. et obliga.l. quecunqꝫ. et ff.famil.hercis.l.in iudicio.in fi.ꝛ arg.j.de aqua quoti.et esti.l.i.§. pterea illud.ꝛ.C. de furt.l.subtracto.

c ¶ Quod ad subtrabendum. Itē ꝛ quo ad actionem de peculio annaleꝫ. vt.ff.quādo actio de peculio.est anna.l.j.ꝛ quo ad deductionē quę fit de peculio vtriuſqꝫ: vt.ff.de pecu.l. sed ꝛ si damnum.§. idemqꝫ est ꝛ si legatus. et §. certe. Item et quo ad id qđ babes.ff. de solu. si mihi alienum. §. quo ad condictionem furtiuā nō est similis cuꝫ manumissio extinguat eum: §̄ non mors. vt.j.pteri.et.ff.de actio.ꝛ obli.l.quecunqꝫ. Item nec quo ad redhibitionē: vt.ff.de edi.edic. l.si hominem.

d ¶ Abfuit. si babes per ad: dic bñficio.i.maleficio. sic ponit. C. de inof. test.l.fratris.ꝛ sic non adfuit sed abfuit. si vō babes abfuit per b tunc beneficio proprie ponitur.q.d. sed maleficio. sed ꝙra est.j.e.fullo. si actione.in prin.ff.i.§.i. Sol. hic agit ratione dominꝫ: vel ꝙ aliqđ sibi abfuit de suo. sed ibi ꝙ aliꝫ tenebatur.

e ¶ Hoc idē. f. vt cōdictio perseueret etiā re extincta: vt.ff. de actio.ꝛ obli. l.quecunqꝫ. ꝛ.ff. de ædi.fur.l.i re furti. Sed ff. de ædic.fur.l. si seruꝰ. vbi dicit eam extingui si interesse desinat. Sol. vt ibi. Accur.

f ¶ Hoc idem. §̄ vt condictio duret.

g ¶ Furti. f. actione ꝛ non ædictio. qꝛ suo facto dñs esse desijt: vt.ff. de cōdi.fur.l.ꝛ ideo.ꝛ.ff.l.quecunqꝫ. in fi. Accur.

h ¶ Aget de fructib⁹. vt.ff. de vsucap.l.si homo.ꝛ de vsufru.l.si fur.

i ¶ Hoc amplius etiam debitor.ꝛ ita pluribus: vt.ff.eo.l.itaqꝫ.§. sed ꝛ si res.ꝛ argu.j.de iniur.l.j.in fi. Sed ar. contra.j.arbo.fur. ce.l.si plures.

competere[a].

¶ Actio noralis nō extinguitur: licet ex postfacto desinat esse.b.d.Bar.

Idem. Lex.xlvij.

Inter omnes[b] cōstat etiam si extincta res sit furtiua: attamen furti remanere actionem aduersus furem. Proinde mortuo quoqꝫ homine quē quis furto abstulit viget furti actio: §̄ nec manumissio furti actionem extinguit: nec enim dissimilis est mortui manumissio quod ad subtrahēdum[c] domino seruum attinet. Itaqꝫ qualitercunqꝫ domino seruus sit subtractus: attamē superesse aduersus furem furti actionem: coqꝫ iure vtimur. Competit enim actio non ideo quia nunc adest: sed quia nunqꝫ beneficio furis abfuit[d]: boc idem[e] in condictione quoqꝫ placet: nam condici furi potest: etiam si res fuerit aliqua ratione extincta: boc idem[f] dicendum est si res in potestate hostium deuenerit: nam cōstat de ea re posse furti agi. Sed et si pro derelicto postea a domino habita sit furti[g] nibilominus agi poterit.

¶ Pluribus competit actio furti si plurium interest. b.d.Bar.

¶ Si seruus fructuarius surreptus est vterqꝫ et qui fructuatur: et dominus actionem furti habet. Diuiditur enim furti actio inter proprietarium dominū et fructuariuꝫ: fructuarius aget de fructibus[h] vel quanti interfuit eius furtum factum non esse dupli: proprietarius vero aget quod interfuit eius proprietatem non esse subtractam. Quod dicimus dupli sic accipere debemus etiā quadrupli competere actionem si manifestum furtum sit. ¶ Nec actio et si fit qui in eo seruo vsum tantū habeat poterit ei competere: et si quis proposuerit bunc seruū etiaꝫ pignoratum esse: euenietvt etiam is qui pignori acceperit habeat furti actionem. Hoc amplius etiā debitor[i] si modo plus valeat[k] qꝫ pignore debetur: furti habeat actionem. Usqꝫ adeo autem diuerse sunt actiones que in competunt: vt si quis eorum pro fure damnuꝫ dederit[l]: dici oporteat solūmodo actionem sibi competentem amisisse eum: ceteris vero superesse: nam et si proponas cōmunem seruum esse furreptum et alium ex dominis pro fure dānuꝫ dedisse: is qui non dederit habet furti actionem: proprietarius quoqꝫ agere aduersus fructuariū potest iudicio[m] furti: si quid celā de proprietatis vel supprimende causa fecit.

¶ In delictis licet allegare ignorantiaꝫ ad commodum ignorantis: non ad incommodum. b.d. Bar.

¶ Recte dictum est qui putauit se domini voluntate rem attingere non esse furem[n]: quid enī dolo fecit qui putauit dominum concessurum fuisse siue falso id sueuere putet: is ergo solus fur est qui contractauit quod inuito domino se facere sciuit[o]. Per contrarium queritur si ego me inuito domino facere putarem cum dominus vellet: an furti actio sit? Et ait Pomponius[p] furtum me facere: verum tamen est[q] vt cum ego velim tu licet ignores ne furto sis obligatus. ¶ Si furtiua res ad dominum redijt: et iterum contractata est[r] competit alia furti actio.

¶ Interuētu noui dñi assidua ꝙtractatione nascitur actio furti. b.d. Bar.

Paulus. Lex.xlviij.

Si dominium rei surrepte quacūqꝫ ratione mutatum sit[s]: domino[t] furti actio competit: veluti heredi bonoruꝫ possessori: et patri adoptiuo[v] et legatario[x].

k ¶ Si plus valeat. quia in eo sua interest: in residuo agit creditor: qꝛ ex quo a fure percipiet iam a debitore nil petet: vt hic.ꝛ arg.ff.de le.aquil. qui occidit.§.i.

l ¶ Occiderit. id est trāslactione compositerit.

m ¶ Pōt iudicio. vt.ff. de vsucl.l.si cui.§.ij.ꝛc.

n ¶ Non esse furem. vt in fi.eo.§.placuit.ꝛ.j.eo.l. qui rem.

o ¶ Facere scinit. vt et.ff. de cōdi. ob causam.l.cuꝫ seruus.in fi.

p ¶ Et ait pomponius. ꝛ male fm Azo.ꝛ.Bl.

q ¶ Verūtamen est.ꝛ. vt. ꝛ corrigit dictuꝫ Pōponij. esset enim ꝙra regulā cōem vt quis iubente dño faciat furtum: vt in prin. huius.§.ꝛ.j.e.qui vas.§.q er volūtate. nisi in casu: vt.C.de fur.si qs. §ed quidaꝫ dicunt pōpo. in predicto casu spāliter loqui.ꝛ quod subijcit generaliter dicat fieri furtū quod non placet.ꝛ p prima fa.j.de incē.rui. nau. l.j.§.si suspicio. vel vt verū dic fit furtuꝫ: §̄ nō agitur furti. vt ꝛ als.ff.eo.ferui ꝛ filij.in prin. Sed quid in dubio ps̄umetur: Respōde eū inuitū: nisi indicia probēt ꝙra. vt.j.eo. qui vas.§.vetare. Item nōne dicet semp ꝙ credidit eum velle vt sic nō teneat: ? Rñ. Considerabimus quid debeat credere quantum ad boc: vt alia actione teneatur: sed non furti.j.eo.l.qui re.

r ¶ Cōtractata est. ab eodem vel ab alio. secus in creditore: vt.ff.eo.l.eum qui.§.idem scribit. et fac it.j.eo.interdū. in prin. ꝛ.j.de verbo. signi.l.mulieris.§.penul.

¶ Dñius. ¶ Casus. Res tuā surripui: tādem tu dño decessi: fit ꝛ banc rem legasti. act. furti datur nouo dño scilꝫ legatario. idem in similibus nouis dominis. Fran. accur.

s ¶ Mutatum sit. vniuersali vel singulari ti. Accur.

t ¶ Dño. nouo ꝛ ex noua ꝛtatione: et sic sunt quattuor bona sequentia

r ¶ Dño. nouo ꝛ ex noua ꝛtatione: et sic sunt quattuor bona sequentia exēpla.ꝛ quocūqꝫ alio mō trāsferr: vt ꝛ.j.eo.si is q.§.j.ꝛ.j.eo.cuꝫ heberet duas actiones furti: vt.ff.eo.si qs cū.§.j.nec obstat.ff.eo.ei q.qꝛ ludqꝫ dñium nō mutat: qđ ergo facit qñ reddit ad dñm: vt.ff.l.pri.in fi. boc facit hic dñij mutatio. Item sicut heres suus noua ædictiōe ꝛ nouā actione furti tenet si cōtractet: sic ꝛ nouo dño rei noua dat actio. vt ꝛ ff. de ædi.fur. si pro fure.§. fina. Alij dicūt vt.ff. domino nouo et veteri ꝙtractatione: quod non placet: qꝛ in legatario ꝛ similib⁹ est falsum: vt.j. eo. si is.§.i. Tertij dicunt dño veteri ꝛ ex veteri ꝙtractatione: qđ est contra mentem huius legis. vt patet in exemplis.

v ¶ Patri adoptiuo. i. arroganti: qꝛ ipse est vniuersalis successor: §̄ vide tis. vt insti. de acqui. per arrog. ꝛ.ff. eo. si quis cum.§.i.

x ¶ Legatario. pro tempore presenti: naꝫ pro pterito aget heres: vt.ff. de

ser.coz.si heres.sic in similibus:vt.ff.e.eum qui.in prin.ꝛ.ff.de hef.vē. l.venditor.in fi. Jn condictione autem furtiua quid sit babes.ff.de cō di.fur.l.fiue.§.fi.ff.l.seq.

QUi vas. ¶Casus. Vas meum argenteū surripuisti: egi furti contra te quod dicebam esse magni pōderis: qō negabas. vnde obtulisti vas coā iudice vt sciretur quātum pōderis esset:ꝛ ego obtuli tibi:tu dex: nibilominus qdēnauit te in duplum precij vasis: dicit q̄ bene fecit iudex: nam i boc duplo nō continetur estimatio rei: sed totū est pena. ¶Qui furem. Cognoscis eum qui surripuit rem meaꝫ si ueindices eum mibi siue nō:nō diceris p boc fur fecus si celabas. ¶Qui ex voluntate. Seruum cū pōo suo iratū et ab eo recedēte recepi. queritur an sim fur:ꝛ et dicitur q̄ si voluntate dñi eum recepi non sum fur.si autē dño vetante recepi. tunc aut bono animo volens eum tenere donec ira dñi recessisset et nō animo celādi vel lucrandi: et tūc nō sum fur:sec⁹ si animo furandi recepi cū: nam tūc fur sum. ¶Deinde exponit verbum supra positus sc̄z vetare:z dicitur q̄ vetare dicimus eo ipso q̄ non expresse consentit q̄ seruū suum recipiam. ¶Si ego. Locau fulloni vestimenta mea ad fullendum siue poliēdū: bic fullo me ignorante vel inuito cōmodauit bec vestimenta titio:ꝛ titio becve stimēta furrepta sunt:dicit q̄ mibi competit act. furti cōtra tē: quia nō de bueras ea cōmodare: et tibi etiam dat actio furti contra furē cū vestimenta ista debueris custodire. ¶Et casus q̄ fur furti agit. ¶Si ancilla. Ancillam surripuisti bec ancilla tēpore furti erat pregnans vel cōcepit penes furem siue penes bone fi. possessorem.fecus si conceppisset et pareret penes bonefidei possessorem. nam boc casu partus non est furtiuus ꝛ vsucapi poterit:ꝛ quod dixi in ancilla ꝛ partu/idem in pecudibus obserua:et de boc dic vt in glo. Consequenter dicit. Equa furrepta penes bonefidei pos.cōcipit:dicit q̄ partus est effectus bonefidei possessoris. fecus esset in partu ancille:qz nō numeretur in fructu. ¶Cum fur. Fur rem meam surripuit ꝛ eandem vendidit:nūmos quos inde habebat de manu eius abstuli.dicitur q̄ facio furtū: qz bi nūmi redacti ex re furtiua non erant per boc furtiui.Fran.accur.

a ¶Diceret.sponte:vt.ff.e.eo.l.in actione.in prin.

b ¶Rectissime.imo male:qz ius suū amisit: vt.ff.eo.l.q̄ me.cā.l.ex tat.ꝛ.C. vnde vi.si q̄ in tantā.que sunt contra. Solu.bic fur dño dedit vt sciret quantū esset pondus sm Rog.ibi ab inuito abstulit.ꝛ fic exponebat.i.accepit.sic.ff.de peti.bere.l.postq̄.ꝛ de leg.i.duob⁹.ꝛ de leg.ij. meuius.§.eum.vel bic fuit ante edictū ꝛ ante constitutionē si qs in tantam:vel bic per iudicem accepit:vel verius bic dī de act.fur.nō admittenda contra quam non est delictū factum cū ad meram penaz detur:vt bic subijcit.C.eo.l.accile.Fran.accur.

c ¶Non tenetur.vt.ff.de fer.fugi.l.i.in prin.ꝛ facit.j.de incen.rui.nau. l.iij.§.non solū.ꝛ.C.de transactio.l.sub pretextu.§.sane.ꝛ.ff.de condi.

d ¶Dici potest.nullus:vt.ff.eo.l.inter oēs.§.penul.

e ¶Non celandi.sed donec ira domini cessaret.vt ꝛ.ff.de edil.edic.l.quis sit fugitiuus.§.sinautem.

f ¶Sed si celauerit.Dolo ꝛ animo lucrandi: quinetiā leg.fauia tenet:vt j.ad legē fauiā de pla.ꝛ non statim.§.fi.

g ¶Nec celauit.dolo:vt.ff.de fer.eo.l.doli.

h ¶Vetare.exponit verbū vetare quod.ff.eo.posuit.

i ¶Ignorat.qui non consentit dissentit.vt pro boc et contra boc diri.ff. de procu.l.filiusfa.§.luitus.ꝛ potes dicere q̄ vbi tacitus sufficit consensus sufficit presentia: alās nō. vel quotiens lex vetat vel prohibet aliquid et certo modo illud fieri concedit: obtineat qō bic dicit cum suis cōcordātijs. alās contra. vel dic vt.d. §.inuitus.

† Iste text facit q̄ vbi ē pōtio vera fe alīq̄ actor sit petere vt illud exhibeat: vt testes illū recognoscant ꝛ videat de pondere vasis ꝛ illitare materie:ita bar. bic fed dic vt p eu⁹ in.l. cū si ex bibuissent. C.de publi.

Licet dñs rem recupauerit:nibilominus fur ad penā furti siue manifesti siue nō manifesti tenetur.b.d.Bar.

Lex.xlix.

Vlpianus.

QUi vas † argenteum perdiderat eoq̄ nomie furti egerat:de pondere vasis controuersia cum esset: et actor vas maius fuisse diceret[a]: fur vas protulit:id is cuius erat abstulit ei qui surripuerat: dupli nibilominus condemnatus est et rectissime[b] iudicatum est: nam in actionem pena lem non venit ipsa res que surrepta est siue manifesti furti siue nec manifesti agatur. ¶Qui furem nouit siue indicet eum siue non indicet fur non est: cum multum interfit furem quis celet an non indicet qui nouit/ furti non tenet[c]: qui celat boc ipso tenetur. ¶Qui ex voluntate domini seruum recipit q̄ neq̄z fur neq̄z plagiarius fit pluſq̄ manifessum est. quis enim voluntatem domini habēs fur dici potest[d]. Q: si dominus vetuit ꝛ ille suscepit: ꝛ fiquidem non celandi[e] animo: non est fur: sed si celauerit[f] tunc esse incipit fur: qui igitur suscepit nec celauit[g] et si inuito domino fur non est. ¶Vetare[h] autem dominum accipimus etiam eum qui ignorat[i]: boc est cum qui non consensit. ¶Si ego tibi pollienda vestimenta locauero: tu vero inscio aut inuito me commodaueris titio: et titio fur tum factum fit: tibi competit furti actio: quia custodia[k] rei ad te pertinet et mibi aduersus te nihilominus: quia non debueras rē commodare: et id faciendo furtum admiseris[l]: et bic est casus quo fur[m] furti agere potest. ¶Si ancilla furripiatur pregnans: vel si apud furē conceperit:partus fur tiuus est[n]: siue apud furem edatur: siue apud bonefidei possessorem. Sed in boc posteriore casu furti actio cessat: sed si concepit apud bonefidei possessorem: ibiq̄ peperit eueniet vt partus furtiuus non sit: verumetiam vsucapi possit[o]. ¶Idem et in pecudibus[p] obseruandum est: et in fetu earum quod in partu. ¶Ex furtiuis equis nati[q] statim ad bonefidei emptorem pertinebunt / et merito: quia et in fructu[r] numerantur. at partus ancille non numerantur in fructu.

Precium redactum ex re furtiua non est furtiuus: ideo dominus rei furtiue vendite id auferens furtum committit. boc dicit Bartolus.

Cum fur rem furtiuam vendidisset: eiq̄ nūmos precij domin⁹ rei per vim extorsit:furtuꝫ nūmorum fecisse recte responsum est. Idem etiam vi bonoruꝫ raptorū actione tenebitur. Dō enim ex re furtiua redigitur: furtiuū nō esse nemini dubium est: nūmus igitur bic qui redactus est ex precio rei furtiue non est furtiuus[s].

Creditor non habet actionem furti p re debitoris furrepta: si ei non fuit obligata licet eius interfit.b.d.Bar.

Gaius. Lex.l.

Interdum accidit vt non habeat furti actionē is cuiꝰ interest rem saluā esse: vt ecce creditor ob rē debitoris surreptam furtiagere non potest: et si aliunde creditū seruare non possit. Loquimur aūt scilicet de ea re q̄ pignoris iure obligata nō sit. Item rei

k ¶Quia custodia. bonaratio.vt ꝛ.ff.e.itaq̄.ꝛ.j. eo.l. fullo vel sarcinator. in fine.Accur.

l ¶Admiseris.vt ꝛ.j.e.l. fullo vel sarcinator.in pn.

m ¶Casus quo fur.scilicet cū quis facit furtū ei⁹ rei cui⁹ custodiā prestare debet:nō em ad soluz fullonem referēdū est.Rog.et sic nō ob.§.e.l.eum.§.is apud.q: ibi depositarius non dz custodiā. Vel dic vt ibi solui .§ ob.§.e.cū. §.idē pōpo. ecōtra. Sed dic vt ibi. itez ob.§.nau. cau.stab.l. sed ipsi 3.§ et ibi de iure cōmuni de custodia nō tenet: sed de dolo tm̄ vt depositarius:sed tenetur specialiter ex illo edicto : vide quantū ad actionē furti denegādam ius cōe inspicit vt non detur: sicut nec depositario.vel solue vt diri.§.eo. l.eum.§.is aūt apud.

n ¶Furtiuus est. bis duobus casibus vbicūq̄ paratur: vt subijcit. et sic babetur p nato . et fic.§. de statu bo.l. qui in vtero. et que in frau. cre.l. fina. §.proculus.

o ¶Vsucapi possit. vt.C. de vsucap. pro empt. l.si matrē.ꝛ.ff. de vsuca.l.nō solū.in prin.§ tamē cū di stinctiōe accipe. vt no.in distinctione. C.eo.l.ancille. Jtem secus bic in pecude q: statim fierent fetus bonefidei pos.vt.j.eo.§.ex furtiuis.ꝛ ideo cessaret vsucapio:vt.ff.de vsucap.l.sequitur.§.lana.

p ¶Idem ꝛ in pecudibus.scilicet vt pecude pregnāte surrepta vel apud furem pregnante effecta sit fetus furtiuus: et ideo nec vsucapi . possit etiam apud bonefidei possef.et sic corigitur quod est.ff.de vsucapi.l.si aliena.§.fina.vbi dicit conceptum fetum apud furem ꝛ editū apud bonefidei possef. posse vsucapi.vel ibi fuit apud beredem furis conceptus non apud furem : non autem ad superiorem proximum casum refertur idem:vt ibi modo dixi.

q ¶Ex furtiuis nati.ꝛ concepti apud bonefidei pos.vt.ff.de vsucapi.rei.et sic etiam intelligē.ff.de acqui.re.eo.bonefidei.§.fi.

r ¶In fructu.vt insti.de re.diui.§.in pecudum.

s ¶Non est furtiuus.vt ꝛ.ff.de nora. quemadmodum.§.fina.ꝛ arg.ff. qui po.in pig.babe.idemq̄.§.fi.ꝛ.j.eo.si quis vroxi.§.si titius. Sed arg.3tra.ff.de iure do.l.res.ꝛ de dī diri.ff.de peti.ber. sed ꝛ si rē.Accur. Additio. Sic sm Bar. bic q̄ in vniuersalibus iudicijs precium succedit loco rei sicut in petitione hereditatis et in fideicommissis vniuersalibus.vt.l.si rem ꝛ precium.ꝛ quod ibi no.ff.de peti.bere.ꝛ.l.imperator. §.fi.cum.l.sequen.ꝛ.ff.de lega.ij. sed dos est quoddam vniuersale sicut hereditas peculiū.ꝛ si.vt.l.quod dicit.ff.de impen.ꝛ ibi no.per eundem bar.§.solu.matri.super rub.

Interduz accidit. ¶Casus. Aliquando euenit q̄ interest mea furtum non fore factū:ꝛ tamē non habeo act.furti:vt si rem debitoris mei non

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

mei non mihi obligatam furripuisti: ⁊ nihil aliud habet vnde possit mihi satisfacere: nam non teneris mihi act. furti. Itez in re dotali inestimata que surrepta est viro. nam vir habet act. furti non mulier: licet ei⁹ interest furtum non esse factum. Fran.

a Dotalis. inestimate: vt. C. de rei vxo. act. §. cū ⁊ ler. ⁊ facit ad. l. istaz. §. eo. l. cui⁹. ⁊ qō ibi no.

Furti act. Causus. In act. furtive nit duplū vel quadruplū precy rei: non aut̄ interesse singulare duplicabitur: vel quadruplicabit. Scō dicit act. furti durat etiā re surrepta certificata. Tertio dicit: tpe furti facit res surrepta valebat. xx. postea cepit valere minus vel ecōtra: dicitur ꝙ ispicitur estimatio illius tpis quo plus valebat. Ope. Opem et cōsiliū pbui vt res tue furarent: dicit ꝙ teneor fur ti: siue idcirco pbui opez vt socij mei furarētur siue vt quicūq; alū. et hoc est verū si ego pbeo opez do lo malo sicut nec furtū fiz ne dolo malo cē pōt. Tādē exponit ꝙs dicat dare consilium. Itez ꝙs dicatur dare opem. Cuz eo. Panum rubeū oſtendi oubus tuis / et sic eas dotalis nomine que periculo mu lieris est: non mulier furti actionem habet / sed maritus. Vlpianus. Ler. lj.

Furti actione nō quod interest quadruplicabitur vl duplicabitur: sed rei verum precium. Sed et si res in rebus humanis esse desierit cum iudicatur nihilominus iudicatio faciendа est. Idemqz et si nunc deterior sit estimatione relata in id tempus quo furtum factum est: ⁊ si preciosior sit facta eius duplum quanti tunc cum preciosior facta fuerit estimabitur: quia et tunc furtum factuz eius esse verius est. Ope et consilio furtum factum celsus ait: non solum si idcirco fuerit factum vt socū furarentur: sed et si non vt socij furarentur: inimiciarum tamē causa fecerit. Rete tamen pedius ait / sicut nemo furtum facit / sine dolo malo: ita nec consilium vel opem ferre sine dolo malo posse. Consilium autem dare videtur qui persuadet: ⁊ impellit atqz instruit consilio ad furtum faciēdum. Opem fert qui ministerium atqz adiutorium ad furripiendas res prebet. Cum eo qui pannum rubeum ostendit fugauitqz pecus vt in fures incideret: siquidē dolo malo fecit furti actio est: ſz ⁊ si nō furti faciendi causa hoc fecit: nō dz inpunit⁹ esse ludus tā pniciosus: idcirco labeo scribit in factū dandā actionem. Gaius. Ler. lij.

Nam ⁊ si pcipitata sint pecora: vtilis actio dāi iniurie quasi ex lege aquilia dabitur. Vlpianus. Ler. liij.

Si quis⁹ vxori res mariti Et distinguitur. nam aut peculium serui vel filij sit soluendo: et tunc bene competit actio furti tibi. aut non: ⁊ tuncnō competit tibi actio furti. Sed ⁊ si rem. Titius a fure emit rem furtiuam ignorans ⁊ eidem titio postea est surrepta: datur titio actio furti. Apud labeonem. Cum emissem siliginē a te dixi tibi vt eaz dares ei qui pro me veniret ad eam accipiendam: quidā transiens per viam cum dicerem hec verba audiunt et venit ad te pro siligine di cens se venire ex pte mea cum non esset verum: tādem tu ei dedisti non vt statim fieret dominus siliginis: sed tunc demum cū deliberarem: ego non habeo ratuz quod feci sti: dicit ꝙ tu habes act. furti contra eum. Si fugi tiuū. Seruum meū fugitiuū detruſum in carcere communis boñ. quidam petijt sibi dari a potestate z dat⁹ est: an teneatur mihi act. furti. et dicitur aut potestas exigit satisdat. de rato: ab isto: z tūc potestas hanc actionem tenebitur mihi cedere: et preterea furti contra accipientem. aut non: ⁊ tunc li accipiens seruū meum habuit animū cum lucrā dī: tenebitur mihi act. furti non autem potestas tenebitur aliqua act. mihi. Si quis de manu. Si percussit te in manu vt nūmi quos habes in manu tibi caderent ⁊ alius acciperet: et sic fuit teneor furti. Si quis in massam. Titi⁹ furripuit mihi frāciſco massam meam argenteam z de ea fecit ciphos: dicitur ꝙ agam act. furti ⁊ qdict. furtiua nomine masse vel poculorum. Idem ⁊ si furripuit mihi vinam ⁊ de ea fecit vinum ⁊ habet vinariam. Sed ⁊ condici. Seruus dixit se liberum ad hoc vt inueniret mutuantem ⁊ inuenit: dicitur ꝙ nō est fur: ⁊ reddit ratio. idem de filio si se sui iuris dixit. Julia. Tradidi tibi pecuniam vt eam soluas creditori meo nomīe: tu ei dedisti nolē tuo cū z ei⁹ esses debitor dī ꝙ furtū facis. Si titius. Item alienā vendidisti: non dicens nūmoz quos inde habes furtiuos feciſſe. Si et duobus. Duo erant socij omnū bonoz: vnus eoꝝ mutuauit pecuniam cuidā scholari habito pignore: qō pignus ei subreptum est: dī ꝙ ille tm̄ aget furti cui erat obligatum: non autem eius socius. Mecꝫ verbo. Uerbis solis siue scriptura nō fit furtum: furtū enim nō fit sine ꝑtatione. vnde si cōsilium dedi furi vel opem vt furtū faciat ⁊ nō fecit: nō fum fur nec teneor furti. Si gs asinū. Asinū meū posuiſti in equas tuas vt fic eas cooperiret: non teneris furti si non habuisti animū contractādi eum: ⁊ de hoc etiam extat rescriptum: sed teneris in factum. Cum titio. Cū credere pecuniam mutuare titio qui erat legalis ⁊ diues homo: fubiecisti mihi alium titium pauperem cui mutuam ⁊ nūmos mutuatos cum eo diuisisti: dicitur ꝙ teneris furti: z etiam titius si hoc scisti. Si maiora. Cū emerem frumentum a titio ad pondus puta centum corbes z vellem facere mensurari: commodasti mihi maiora pondera cum quibus mensurarem ⁊ mensurasti: hic commodans tenetur titio act. furti ⁊ etiam ego si sciens maiora feci cum eis mensurari. Si quis. Emi stichum a domino eius ⁊ de hoc habeo instrumentum quo continetur ꝙ emi stichū: persuasi stichō vt nomen sunm de hoc instrumento deleret ⁊ deleuit: dicitur ꝙ teneris furti: si autem persuasisti ei vt alia mea instrumenta deleret ⁊ fecit: teneris serui corrupti: si tumet hoc idē fecisti tuis manibus teneris de dolo. Si linea. Si lineam margaritarum mihi furripuisti et agam furti: debeo dicere numerum: sed si agaz furti pro vino subrepto debeo dicere qz corbes: sed si vasa sunt subrepta debeo dicere numerum. Si seruus. Seruo meo habenti liberam peculij administrationem: subrepta est res peculialis actio furti mihi debomino est quesita: que tollitur si transigat hic seruus cum fure non animo donandi. Item ⁊ si tutor si transigat hic seruus cum fure non animo donandi. Item ⁊ si tutor sti te furtum mihi non feciſſe: non teneris furti inisi amodo contractes: ſz si te furtum mihi non feciſſe: non teneris furti inisi amodo contractes: ſz si te furtum mihi non feciſſe: non teneris furti inisi amodo contractes: ſz rei persecutio puta rei vendicatio mihi debitur. ⁊ de hoc dicit in glosa. Si seruus. Surripuisti mihi seruum: ⁊ interim est heres institutus ⁊ ante cē meo iussu adiret: vt quia eum mihi non dabas: decessit hic heredis nus: agam act. furti ad precium heredi tatis amisse: ⁊ etiam cōdictio furtiua ad hoc datur non solum ad precium serui. Si statuliber. Statutus ad hoc datur non solum ad precium serui. Si statuliber. Statutus liber vel res sub conditione legata surrepta est heredi. heres misit: habet condictionem furtiuam ⁊ estimabitur quanti res talis valet. existente autem condictio. furti actionem amodo nō habet heres: quia sua desijt interesse. Fran accur.

m Si quis. scilicet extraneus. Rog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Tenebitur. licet furtum non faciat. vt infra. co. §. interdum.
b ¶ Non teneatur. vt. ff. co. qui seruo. §. ité placuit. ff. co. l. fi. in fine.
ff. rerum amo. l. j.
c ¶ Furi. furripienti res viri.
d ¶ Sed rerum amotarum. si cã diuortij amouit: vt. ff. rerum amotarũ. si cubuina. in fi. j. rfi. ff. l.
sed ff. si. ff. l. si rem.
e ¶ Nomine. quia seruus vxoris fecit furtum viro.
f ¶ Furti. f. non alt.
g ¶ Ambigendum est. vt ff. rerũ amo. l. ij. ideo. ij. respon. Sz contra in eo. tit. si mulier. §. j. Solu. ibi timens seruius paruit mulieri vel credebat res mulieris.
h ¶ Furti. hoc statim corrigitur.
i ¶ Agendum. sic ff. de fideiuss. si dubitetur. in fi. ff de iudi. l. iis. in fi.
k ¶ Furti tenebitur. i. de furto. sed agitur actione in factũ. vt ff. de dolo. l. non debet. ff. C. de dolo. l. si fuptite. q̃ sunt cõtra. Ex supradictis no. q̃ in furto aliquando vitiatur persona ff res. ff p hoc fit res inusucapibilis. vt q̃ extraneus facit furtuz. vt infra. de vsuca. §. furtiue. Aliquãdo sola psona: et sic ẽ vsucapibilis: vt quã do debitor creditori: vt ff. de vsucap. l. sequif. §. si rem. quãdoq; tres tãtũ: ff sic non est vsucapibilis vt quãdo filiꝫ ff fratri facũt furtum patri ff dño: vt ff. co. ferui ff filiꝫ. Idẽ de vxore: vt ff. c. in pnin. huiꝰ legis. ff. rerũ amota. l. j. quãdoq; nec persona nec res quo ad se: licet quo ad alium sic: ff tamẽ furti tenet: vt ille q opem ff consilium dedit: vt infra. §. interdum.
l ¶ Retineat. et contra ff cet. als cõtra. j. co. l. inficiando. in pnin. et. C. de pigno. act. l. si nulla.
m ¶ In agro. conducto ad hoc vt conductor habeat fructum sulphuris. nam fructus est: vt ff. soluto matrimo. l. duorũ tio. §. si vir.
n ¶ Terram. Ex qua extrahitur sulphur. ff sic est j. co. fi crete.
o ¶ Dominus furti aget. et nihilominus colonus fm Rog. vel dic vt diximus. ff. co. si apes.
p ¶ Habeas. fubtractis vestibus. Accur.
q ¶ Soluendo. ff sic est periculo peculij: vt ff. co. l. itaqꝫ.
r ¶ Actionẽ. noie peculij. nõ suo. vt in cõtrario: vt ff. co. cui qui. §. an pater. vbi plene diximus.
s ¶ Imprudens. aliud ff sciens: quia et ipse esset fur. ff sic non ageret furti. vt ff. ff. co. l. itaqꝫ. §. furti.
t ¶ Actionẽ. secus in donatario: nisi ff eius rõne euictionis interfit: vt. j. co. qui iniurie. §. fi. que est contra.
v ¶ Et si siligmario. i. venditori siliginis.
x ¶ Quis. scz emptor.
y ¶ Eius. scz emptoris.
3 ¶ Et accepit. suo nomine. non tñ siliginarius transtulit dñium: nisi liberaret eum ab emptore: vt. ff. de solu. cuz quis. §. si debitorem.
a ¶ Actionem. quam cedendo liberatur: et ideo ei competit fm Rog. sed dic contra: quia in gene re tenet ad siliginem qõ perire non potest. ff ideo daf ei: qz ff eius interest.
b ¶ Nõ mãdo. ẽptor. ff facit. j. co. si vendidero. §. si titius. Sed argu. ꝛtra. ff. de solutiõi. si qs seruo.
c ¶ De carcere. vbi custo diebat: vt ff. ff. de fer. fugi. l. liminarche.
d ¶ Fideiussores dederit. duũuiris de rato licet extra formaz iudicij: vt. ff. rem ra. habe. l. interdus. ꝛ. l. si cõmissa. §. j. ff facit ff. de peti. here. l. cuz idẽ.
e ¶ In eos. duũuiros. et nihilominus furti cõtra accipientem.
f ¶ Vt bi. duũuiri. Azo.
g ¶ Mandẽt. vel sine cessione habeo vtiles: vt. ff. de magi. cõ. l. j. §. exigẽ.
h ¶ Ita furti tenetur. vt insti. eo. §. interdus. ff. ad le. aql. si fuꝰ fuũ. §. interdũ. et ar. ff. e. q fuo. §. sed contra. ff. e. l. in furti. §. ope. sed ibi dixi.
i ¶ Possum. cõtra videbatur quasi domiꝰ esset per specificationem: sed non est quia bona fides ibi exigitur. vt diximus ff. de acqui. rerum domi. adeo. §. cum quis. ff facit ff. de condi. fur. l. si fernꝰ. §. boue. et. l. ex argento. et facit. ff. ad exhi. de eo. §. si quis ex.
k ¶ Debitorem. qui furti non tenetur: vt. ff. co. falsus. §. si quis mihi. Sed cõtra. j. ea. l. §. cum titio. Solue vt ibi.
l ¶ Furtũ eum facere. cum dominium non sit trãslatum: ꝛ etiã mãdati tenetur: vt. ff. de sol. l. cassius.
m ¶ Fecisse. vt. ff. de actiempti. et empto. §. emptor. et. ff. co. qui vas. in fine. Accur.
n ¶ Non habere. sic et. ff. pro socio. si quis societatem. ꝛ. C. de pigno. l. et si tuus frater.
o ¶ Vel consilium. ob solum consilium: tunc tenetur qs furti cum non alsz erat facturus is cui consilium datum est. vt et. j. de iniur. l. nõ solum. §. si mandato. ꝛ no. j. de verbo. sig. fepe. §. fi. et facit j. de iniur. l. item apud. §. si curaueris. et. ff. co. l. qui seruo. in pnin. ꝛ. §. j.
p ¶ In equas suas. et q
q ¶ Furti teneris. vt tollas ꝛtia.

Furtiua res an vsucapi possit.

Sulphur fructꝰ dr. † Ista tex. ẽ sing. ꝛ ñ aliter fm Bar. hic ꝛ est mira rubilis ad ff q debitor ff soluit ꝛ rem debitaz de dit alii terrio dolo et fraude terrij in rem commitit furtũ: ꝛ actiones furti hz debitor nõ dñs rei. Bolog.

† Hoc habet mus bonus tex. ꝛ singu. fm Bar. ex quo ter. no. q ipsi custodes carcerũ dimittunt aliquos ei re de mãdato rectoris non tenẽtur

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Error i pone subſtātia an leprediat dominū r ālationem.

las contraria. Dic aut erro in ſubſtantia perſone debitoris credendo alium eſſe q̄ ſit: ꝛ tunc obtinet quod dicit hic: aut in conditione perſone vt qua liberum ꝛ ſui iuris ſe dicat: ꝛ tunc non tenetur furti. vt arg. cōtra. ff. ca. l. ſ. ſeruus. aut in qualitate cautele. vt an ſit idoneus: et tunc ceſſat furti et datur de dolo. vt in contrarijs. ff. eo. falſus. ¶. ſi quis mbil. et ff. de dolo. l. ꝛ elegāter. ¶. fi. ꝛ. l. fi. et quod hic facit error perſone/ facit error ponderis: vt. ſ. ppori. ¶. ſed quidam dicunt errorem perſone non eſſe impedimentum quominus tranſferat dominiū. arg. ff. de acqui. poſſ. l. q̄ meo. ¶. ſi furioſo. Sed arg. cōtra. in eo. titu. ſi me in via cuam. ¶. ꝛ prima placet.

a ¶ Sed ꝛ titius. ſi ſciuit: vt. ſ. eo. l. ſi is qui. ¶. ſi tu titium.

b ¶ Tibi. emptori. Acc.

c ¶ Eum. commodātem cū cauſa lucri tulit opem hoc modo. Sz certe immo de dolo: vt. ff. de dolo. l. arbitrio. ¶. de eo. ſolutio. fm Azo. hic ſciens ſcienti cōmodauit in quo furtum factū eſt. ff. ſciens ignorāti: nec furtum factū eſt. ꝛ plene ibi de hoc diri. Accur.

d ¶ Venditoris. alis debitoris.

e ¶ Nomē ſuum. perſuaſoris: et tamen cauſa lucri puta ne de euictione teneretur. ſed Ro. dicit pri°. ſalicet ſubtracto inſtrumento.

f ¶ Algendum. quaſi opē ꝛ conſilio.

g ¶ Deſcriberet. i. ōleret. vel dici. i. impleret: vt ad vſum iam non eſſent.

b ¶ Corrupti. vt et. ff. de ſer. corrup. l. merato°. ¶. ſ.

i ¶ Fecerit. qui perſuaſit ſeruo non corrupto.

k ¶ De dolo actionē. ſcilz ſaltem. R. ſed aquil. da ri videſ: vt. ff. ad leg. aql. l. ſi quis teſtamētū. ¶. fi. ꝛ de bis diri. ff. eo. l. qui tabulas. in fi. Accur.

l ¶ Numerus. facit. ſ. eo. l. in actione. ff. de rei vēdi. l. ſi in rem. Accur.

m ¶ Adminiſtrationem. ſpecialiter conceſſam: vt. ff. de pecu. quam tube ronis. ¶. alia. Accurſius.

n ¶ Non dotationis. alis ſecus: vt ꝛ. ff. de pac. l. cōtra iuris. ¶. fi. ꝛ. l. ſeq. in prin. ꝛ. ¶. i. ꝛ. ff. de do. l. filiusfamilias.

o ¶ Non contractet. alis ſecus: vt no. ff. eo. l. ei qui.

p ¶ Seruatur. imo nec cōdictio remanet: vt. ff. de iureiur. l. ſi duo. ¶. cū. manet. ꝛdictio vt hic. ſed exceptione remouetur: vt ibi. Vel hic quaſi cū herede furis. i. qui heres fecerit furtū agi intelligit: vt ibi dicit. ꝛ facit. ff. de condi. furti. ſi pro fure. in prin. Accur.

q ¶ Et precium. duplum vel quadruplum. Jo. vel dic vt diri. ff. eo. l. in furti. in princi.

r ¶ Idem. vt ꝛ. ff. de cōdi. fur. l. ſi ꝛdicatur. ꝛ. ff. ad exhi. ſed ſi hereditas. Jtē eſt. ff. ſ. c. ſi is cuius. in fi. ſed illud lucrū eſt cū alteri° iniuria: vt. ff. ex qui. cau. ma. l. ſciendum. ꝛ. l. deniq̄. ꝛ. ff. de dam. infec. proculus.

s ¶ Conſequetur. ſcz precium hereditatis.

t ¶ Antēq̄ adeatur. ſi dicas hereditas dic deſijt impropie poni: quia nunq̄ interfuit cum ri hereditarie non fiat furtum: vt. ſ. tit. ij. l. ij. ¶. ſcz uola. ſic. ff. vſufruc. quemadmodū ca. l. iij. ¶. ſi dicas adeatur. ſ. uidet: tunc propie ponitur.

v ¶ Deſijt. Sed tunc eſt ꝟtra. ff. inter. in prin. Sol. hic de ꝟdi. furti. ibi de act. fur. dicit vt non deſinat competere: q: deſinat intereſſe.

x ¶ Eſtimandus eſt. ſi agatur furti pro furto commiſſo poſt aditam hereditatem.

y ¶ Emptorem. No. res tñ valet quātū vēdi pōt. ſic. ff. de cōdi. fur. ſi ſeruus. Sed cōtra videt. ſ. eo. ſi vēdidero. ¶. cum ante. Solu. ibi in actione nus. Sed cōtra videt. ſ. eo. ſi vēdidero. ¶. cum ante. Solu. ibi in actione furti, hic in cōdi. vel verius: illa fm iſtam. vt ibi ſit verum precium.

filioq̄ furtū factū ſit: ſed ꝛ titius[a] furti tenebit. ¶ Si maiora qs tibi[b] pondera cōmodauit cuz emeres ad pondus: furti cū[c] teneri vē ditor mela ſcrib. te quo q̄ ſi ſciui ſti. Non enim ex volūtate vendi toris[d] acquiris cū cret in pōdere. ¶ Si quis ſeruo meo pſuaſerit vt nomen ſuuz[e] ex inſtrumento puta emptionis tolleret: ꝛ mela ſcrib. ꝛ go puto furti agendum[f]. ¶ Sed ſi ſeruo meo perſuaſum ſit: vt tabulas meas deſcriberet[g]: puto ſi quidem ſeruo perſuaſum ſit ſerui corrupti[h] agenduz ſi ipſe fecerit[i]/ de dolo[k] actionz dādam. ¶ Si linea margaritaruz ſurrepta ſit: dicendus eſt numerus[l]. Sed ꝛ ſi de vino furti agatur neceſſe eſt dici quot amphore ſurrepte ſint: ſi vaſa ſurrepta ſint numerus erit dicendus. ¶ Si ſeruus meus qui hz peculiꝫ adminiſtrationem[m] liberam pactus ſit cū eo non donationis[n] cauſa q̄ rē eius peculiarē ſuripuerat: recte tranſactum videt. Quāuis enim dño quęratur furti actio: attamen in peculio ſerui eſt. Sed ꝛ ſi tota pena dupli furti ſeruo ſoluta ſit non dubie fur liberabitur. Cui conſequēs eſt vt ſi forte a fure acceperit ſeruus quod ei rei ſatis eſſe videatur: ſimiliter recte trāſactum videatur. ¶ Si quis iuraueri ſe furtuz nō feciſſe: decidere rem furtiuam nō cōtractet[o]: furti quidem actio perimit: rei tñ pſecutio dño ſeruat[p]. ¶ Si fuus qui

ſurreptus eſt heres inſtitutus fuerit furti iudicio actor conſequetur: ꝛ precium[q] hereditatis: ſi mo do ſeru[r] ātēq̄ iuſſu domini adeat mortuus fuerit: cōdicēdo quoq̄ mortuū ſeruū idem[r] cōſequetur[s]. ¶ Si ſtatuliber ſurreptus ſit vel res ſub cōdictione legata: deinde antēq̄ adeatur[t] extiterit cōdictio furti iaz agi nō potest: qz deſijt[v] intereſſe heredis: pendente aūt condictione tanti eſtimādus eſt[x] q̄ ti emptorem[y] poteſt inuenire.

Idem. Lex. liij.

Si quis[†] ex domo in qua nemo erat rapuerit[z]: actione de bonis raptis in quadruplum conuenietur furti non manifeſti: videlicet ſi nemo eum deprehenderit tollenda[a].

Paulus. Lex. lv.

Qui iniurie cauſa ianuam effregit (Quis ibidez p alios res amote ſint) non tenetur[b] furti: nam malficia voluntas ꝛ propoſitū delinquentis diſtinguūt[c].

¶ Si ſeruus commodatorijs rem[d] ſurripuerit: ꝛ ſoluendo ſit is[e] cui ſurreptum eſt: ſabi. ait poſſe ꝛ cōmodati agi cum eo[f]: ꝛ contra dominum furti[g] ſerui nomine: ſed ſi pecuniam quam dominus exegit reddat euaneſcere furti actionz[h]. Idem eſt ꝛ ſi remittat commoda ti actionem. Q ſi ſeruus tuus rez tibi comodataz ſurripuerit: furti tecum actio non eſt: quia tuo periculo res ſit / ſed tantū cōmodati[i].

Raptor q̄ſq; furti ſi nō manifeſti nō tenetur.

† Materiā furti hēs ſi tiſſime tractata p ſe ris cētes i auſt. ſed nouo iure. C. de ſer. fug. p aler. cōſi v. l. primo volumine: ꝛ ad materiā huius l. vide bal. l. ſi q̄s in tāta. C. vñ vi. ꝛ iſta lex eſt ſing. ꝛ nō bs concor. fm Bar.

Si iuſte. Caſus in pn. eſt planus.

¶ Si fu°. Cōmodauit a deo librum meuz: ſeruus meus ei ſurripuit: et tadeus bene eſt ſoluēdo. in ſoluenda eſtimat. libri: dz q̄ agas cōmodati act. ad eſtimat. libri: ꝛ ipſe tade° contra me act. furti. et ab hac act. furti liber or redendo tadeo q̄ ab eo habui. idē ꝛ ſi anteq̄ agāve lim ei remittere act. cōmodati: ſed ſi ſeruus tadei ſurripuit librum illi tadeus mibi tenebit act. commodati tñ non furti. ¶ Qui alienis. Deſtor meo nū negocioū culpa ſua rē meā amiſit p furtū: dz q̄ non bz act. furti: ſed agā cōtra geſtorē ad eſtima. rei mee. ꝛ teneor ſibi cedere act. furti quā habeo ꝛtra furē. Idem in eo qui gerit negocia mea p tutore. Idē in eo tutore quiobiata fatiſda. cū tutor ibus ſolus adminiſtrat. ¶ Si er donatione rem meam tibi donatā a titio tibi ſurripio: puta ſeruum: agis contra me furti ſi inter ſit tua ratione poſſeſſionis: vt q̄ damnū ab eo datum alicui emēdaſti vel eum emptū curaſti cū ꝛ ſi eū poſſides ꝛ cū a te vendi carem obſtaret mibi exceptio niſi bas expenſas tibi reddierem. Fran.

b ¶ Non tenetur furti. vt. ff. eo. l. verū. Azo. ſed ff. eo. l. in furti. ¶. ope. Sol. vt ibi. Additio. Dic q̄ ibi habuit animū vt furaretur res ab alio certo vel incerto: vt ibi per Bar. alis ſecus fm eundem.

c ¶ Diſtinguūt. No. ſic. ff. de iniur. l. quod reipub. ꝛ. C. de ſica. l. j. ꝛ. ff. de tabu. exhi. l. iij. ¶. ſi quis dolo.

d ¶ Rem. cōmodatam.

e ¶ Is. commodatarius.

f ¶ Cum eo. commodatario.

g ¶ Furti. noxali: vt ꝛ. ff. cōmo. l. rem mibi. ¶. fi. alis ſi ſeruus.

h ¶ Furti actionem. i. condictionem furtiuā. aliud in actiōe furti: vt. ff. eo. l. inter. ſed hodie ſorte idem in actione furti. vt inſtitu. eo. ¶. que de full

⁊ facit ad. §. ŝ. nau. cau. sta. l. licet. §. j. ⁊ de excep. do. apud. §. quod si is.
a ¶ Non habet. facit. ŝ. eo. l. cuius contra. ⁊ qđ ibi no.
b ¶ Eadem sunt. vt nomīe rerum subtractarum teneatur: sed non condē‑netur nisi actiones cedantur.
c ¶ Suscepit. facit. C. de tuto. ⁊ cu. qui satis non de. l. non omnium.
d ¶ Defendisti. et sic esti‑mationem damni pro eo soluisti.
e ¶ Habiturus. Itē pōt interesse vt ferat̄ sñia i cō‑demnatione. vt sic de eui‑ctione agat si donatio ce‑perit a ꝑmissione: vt. C. de iure do. l. j. al's ꝗ non: vt h. ꝫ sec⁹ si ex vēditiōe possideas: vt. ŝ. eo. cū es. §. j. ⁊. j. si qs vxori. §. sed ⁊ si rē. ꝗ sunt ꝫ. itē nō ob. ŝ. eo. l. cuius. vt ibi dixi.

Si pignore. ¶ Casus. Creditor puta bozolus libro sibi obliga‑to vtit̄ tenet̄ furti: idez est si rem tibi cōmodatā aliȷ̄ cōmodas. Idem ⁊ si ful‑lo vestimentis meis q̄ ac‑cepit ad poliēdum vtitur portando ea. Idem est si aliqs surripiat rē ad hoc vt aliȷ̄ donet: spēs enī lu‑cri est ex alieno largiri.
¶ Furem. Furem inue‑ni i camera mea surripiē‑tē de die mihi librū meuz possum eū impune occi‑dere si se telo defendat. Scđo dicit: quid appel‑latione teli significatur.
¶ Cum furti. Cum actio furti datur ad penam rei vendicatio ⁊ ꝯditio furti ua dat̄ ad rem vel ei⁹ esti‑mat. dicit̄ ꝙ penalis non tollit̄ per persecutoriā vel econtra: sed ꝑsecutoria ꝑ persecutoriam tollitur.
¶ Qui ferramenta. Cō‑modaui furi ferramenta ad frangendum ostium vel scalas: sciens commo‑daui: nec aliter tecuz par‑ticipaui cōsiliū teneor fur‑ti. ¶ Si tutor. Tutor vel curator transigēs cum fu‑re rei pupilli tollit act. fur‑ti. Fran. accur.
f ¶ Furti tenetur. vt insti. eo. §. furtum autem.
g ¶ Eū qui quid. i. aliqd.
h ¶ Respōsuz est. vt ⁊. ŝ. eo. qui vas. §. si ego.
i ¶ Conuertat. vt. j. e. ful‑lo. ⁊ ar. ŝ. de doñ. l. si tibi rem. ⁊. ŝ. cōmo. si vt certo. §. sed interdum. ⁊. C. eo. l. alienum.

† Iste text⁹ pōt ad hoc allegari ꝙ armorū ap‑pellatiōe ve‑nit omne id quod noce‑re potest.

¶ Qui alienis negociȷ̄s gerendis se obtulit: actionem furti non ha‑bet[a]: ꝫ culpa eius res perierit: ꝫ actione negocioꝝ gestoꝝ ita dam‑nādus est si dñs actionem furti ei cedat. Eadez sunt[b] in eo q pro tu‑tore negocia gerit: vel in eo tuto‑re q diligētiā prestare debeat: ve‑luti q ex plurib⁹ tutorib⁹ testamē‑to datis oblata satisdatione solus administrationez suscepit[c]. ¶ Si ex donatione alterius rem meā te‑neas: ⁊ eam surripiā: ita demū te furti agere mecū posse Iul. ait: si interfit tua retinere possessionez: veluti si hominē damnatū noxali iudicio defendisti[d]: vel egrū cura‑ueris vt aduersus vendicantem iustam habiturus[e] sis retentionē.

Gaius. Lex. lvj.

Si pignore creditor vtatur: furti tenet̄[f]. ¶ Eū qui quid[g] vtendū accepit si ipse aliȷ̄ commo‑dauerit: furti obligari responsum est[h]. Ex quo satis apparet furtum fieri: ⁊ si qs vsum aliene rei in suuz lucrū conuertat[i]: nec mouere quē debet q̄si is nihil lucri sui gratia faciat. Species enim lucri est ex alieno largiri ⁊ beneficiȷ̄ debito‑rem[k] sibi inqrere. Unde ⁊ is furti tenet̄ qui ideo rem amouet vt eaz aliȷ̄ donet. ¶ Furem interdiu de‑prehensum non aliter occidere. l. xiȷ̄. tabu. permisit ꝙ si se telo[l] de‑fendat. Teli autem † appellatiōe ⁊ fustis/ ⁊ ferrū/ ⁊ lapis: ⁊ deniq̧ omne quod nocendi causa habe‑tur significatur[m].

☞ Condictio vl' venditio rei furtiue nō tollit penam: sed penalem actionem furti econtra. hoc dicit Bartolus.

¶ Cū furti actio ad pene ꝑsecu‑tionē pertineat: cōdictio v̄o ⁊ vē‑dicatio ad rei recuperationez ap‑paret recepta re nihilominus sal‑uam esse[n] furti actionem: condi‑ctionem v̄o ⁊ vendicationem tolli sicut ex diuerso post solutam dupli aut quadrupli penam salua est vē‑dicatio ⁊ condictio[o]. ¶ Qui ferra‑mēta sciēs cōmodauerit ad effrin‑gendū hostium/ vel armariū/ vel scalam/ sciēs cui⁹ rei grā id fieret cōmodauerit ad ascendendum: ꝫ nullū eius cōsiliū principaliter[p] ad furtū faciendū interuenerit. tamē fur. act. tenet̄. ¶ Si tutor q nego‑cia gerit/ aut curator transegerit cū fure: euanescit[q] furti actio.

Paulus. Lex. lvij.

Cum creditor rē sibi pigno‑ratā aufert: non videt̄ ꝯtra‑ctare[r] sed pignori suo incūbere.

Iulianus. Lex. lviij.

Interdū fur etiam manente pene obligatione in qbusdā casib⁹ rursus obligat̄: vt cum eo sepius eiusdē rei noīe furti agi pos‑sit. Prim⁹ casus occurrit si posses‑sionis causa mutata esset: veluti si res in dñi potestatē[s] rediȷ̄sset ean‑dēq̧ idem surripuerit: vel eidem dño vel ei cui cōmodasset aut vē‑didisset: sed ⁊ si persona dñi muta‑ta eēt altera pena obligat̄[t]. ¶ Qui furē † deducit ad prefectū vigilum vel ad ꝑsidē[v] existimādus est ele‑gisse viam qua rem persēqret̄[x]: et si negocium ibi terminatum est ⁊ dānato[y] fure recepta est pecunia sublata in simplū videt̄ furti que‑stio sublata: maxime si non solū rē furtiuam fur restituere iussus fue‑rit sed amplius aliquid i eū iudex constituerit[z]. ¶ Sed ⁊ si nihil am‑plius ꝙ furtiuam rem restituere iussus fuerit eo ipso ꝙ in periculo maioris pene[a] deductus est/ intel‑ligendū est questionem furti sub‑latā esse. ¶ Si res peculiaris sub‑repta in potestatem serui redierit:

Cum creditor. ¶ Casus. Creditor rem sibi obligatā aufert nō tene‑tur furti: ⁊ intellige qđ erat ei tradita res ⁊ eaz postea amiserit: vel a debitore qui eam tenebat abstulit. ⁊ dic vt in glo. Fran.
r ¶ Contractare. immo contra: vt. ŝ. vi bo. rap. l. iȷ̄. Sol. hic loquitur in dubio. vt argu. ŝ. pro socio. l. merito. sed ibi cōtrarium ꝑbat̄ fm. H. vel h loquitur quādo fuerat ei tradita ⁊ postea posses‑sionem amiserat. vel a de‑bitore qui p̄cario tenebat abstulit: vel ex cōuētione vel iudicis auctoritate ibi nullum horū interuenit. vt arg. C. de pig. act. l. iȷ̄.

Interdū. ¶ Casus. Aliquando euenit vt fur obligetur pluries act. furti pro eadē re: vt si surripuisti mihi rē ⁊ ea ꝑ‑uenit ad me: iterum ean‑dē mihi surripuisti vel ei cui cōmodaueraz teneris duplici act. fur. Idem si surripuisti mihi rē tandē ea res ꝑuenit ad me ⁊ eaz vēdidi alicui ⁊ tradidi et iterū eandē ei surripuisti: teneris ⁊ mihi ⁊ nouo do‑mino act. furti. ¶ Qui furē. Furē deprehensum cum re mea furtiua duxi ad prefectū vigilū vel ad ꝑsidē: videor elegisse viaz persecutiōis: ⁊ si iudex cō‑dēnat euz mihi i estimat. rei surrepte v̄l sublata q̄‑stio furti: siue vltra esti‑ma. eū ꝯdēnauit siue nō cū maiori pene. s. corpali sit surreptus. ¶ Si res peculiaris. Res peculia‑ris surrepta est suo meo tandē reuersa est in ptātē serui. act. furt. q̄ erat nata tollit̄. Scđo dicit. seruus rē suā peculiarē surripiē‑do nō dicit̄ fur: cū rei con‑ditio ꝑ hoc nō mutetur. Tertio dicit. Tutor pōt transigere cū fure rei pu‑pilli: et tollitur act. furti. Idē si reuertat̄ res surre‑pta in ptātem tutoris cū tutor loco dñi sit. Idē in curatore furiosi cū ⁊ alie‑nare rē furiosi possit: ⁊ in‑tellige cū decreto ⁊ ex cau‑sa iusta. Ultimo dicit. tu‑tor item curator furiosi ꝑ re pupilli vel furiosi sur‑repta hñt cōdictionē fur‑tiuam. ¶ Si duo serui. Duo serui tui mihi surri‑puerunt vestem ⁊ argen‑tum: egi noīe vnius cōtra te occasione vestis surrepte: possum agere no‑mine alterius occasione argenti. Fran. accur.

† Habetis hic tex. not. ad hoc ꝙ est licitum cape‑re furē ⁊ eū du‑cere ad iudi‑cē ꝫ dicam⁹ ꝙ nemo ꝑt sibi ius di‑cere ꝑ. l. ex‑tat. ŝ. quod met. cau. ñ spāle est in fure ꝑꝫ bar. hic de quo tex. faciunt festū bar. et bal i. l. si ab hostib⁹. §. j. ŝ. solu. ma. bolo.

k ¶ Debitorem. naturalem: vt ⁊. ŝ. de peti. her̄. l. ꝫ ⁊ si lex. §. consuluit. et in aut. de here. ⁊ fal. §. si vero expressim.
l ¶ Telo. no. telo: quia nocturnum etiam sine telo: vt. ŝ. ad le. aquil. l. iiȷ̄. §. lex. ⁊. j. de sica. l. furem.
m ¶ Significatur. ⁊ facit insti. de inter. §. qui autē. ⁊. ŝ. de vi ⁊ vi arma. l. iȷ̄. in prin. ⁊. j. de ver. sig. l. armorum.
n ¶ Saluam esse. vt. C. eo. l. ancille. ⁊ institu. eo. §. j. ⁊. ŝ. de condi. furti. l. si pro fure. §. finali.

Condictio furti rei vē‑di. non tol‑litur.

o ¶ Condictio. vt tñ vna eligat̄: vt. C. de noxa. l. fi. ⁊ no. fm azo. ꝙ vendi‑catione nō tollit̄ ipso iure ꝯdictio: vt. ŝ. eo. ei q. q̄ plus ea ꝯtinet: vt. ŝ. de actio. ⁊ oblig. l. q seruū. §. fi. vel dic vt dixi in. d. l. ei q. Itē videt̄ ꝫ ad. §. qđ me. cau. l. metū. §. licet. ⁊ nau. cau. l. idem. §. fi. sed ibi plene dixi.
p ¶ Principaliter. i. expressim: quia forte nihil dixit: sed bene sciebat ad quid accipiebat. Item ad id quod ex sola ope teneatur videtur cōtra. j. de verbo. signi. sepe. in fine. sed ibi dixi. ⁊ facit institu. eo. §. ope. ⁊. ŝ. eo. in furti. §. ope. ⁊. l. si quis vxori. §. neq̧.
q ¶ Euanescit. vt et. j. eo. l. interduz. §. qui tutelam. et. ŝ. pro empto. qui fundum. §. si tutor. Accursius.

s ¶ In dñi potestatem. vt ⁊. ŝ. eo. inter. §. fi. ⁊ arg. C. de ser. fugi. q̄cūq̧.
t ¶ Obligat̄. si in ptāte noui dñi res rediȷ̄sset ⁊ iteruz ei surrepta esset fm R. sed de hoc nemo dubitat cū superius respōsum hoc satis dixit. Dic ergo vt dixi. ŝ. eo. si dominiū. Item facit. j. eo. l. inficiando. §. infans.
v ¶ Ad presidem. facit. j. de offi. presi. l. iȷ̄.
x ¶ Qua rem persequeret̄. scꝫ tantū remittendo penam.
y ¶ Damnato. s. nō videt̄ ꝙ debuerit dānari. q̄ ius suū amisit: vt. ŝ. qđ me. cā. l. extat. ⁊. C. vñ vi. l. si quis. ⁊ de exhi. reo. l. fi. ⁊. C. vi bo. rap. res. que sunt ꝫ. solu. hic fugisset: vt. C. de iude. l. nullus. et. ŝ. q̄ in frau. cre. l. ait pretor. §. si debitorē. vel datus fuit mihi a dño. vel ipse se dedit si erat liber vt eum torquerem ⁊ crimen inquirerem nō iudici darem/ sed dedi: vt. ŝ. de condi. ob cau. l. qđ seruius. vel speciale in fure.
z ¶ Constituerit. forte verbera.
a ¶ Pene. corporalis que est grauior: vt. j. de pe. l. in seruoruz. §. fi. quod postulasse videtur dominus pro duplo vel quadruplo. sic inciuiliter nō modo ordinario eū ducendo. Azo. ⁊ sic non ob. C. quando ciuilis actio preiu. cri. l. j. ⁊ facit. j. de iniur. l. sed si vnius. §. iȷ̄.

Soluitur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Soluitur. vt. ff. de vſuca. l. ſequitur. §. labeo.
b Non mutatur. ſecus in dominica: vt. C. de ſer. fugi. l. j. & ar. ff. de acq. poſ. l. rem que nobis.
c Furtum facit. ſeruus & accipiēs ſi ſuit ſciens: vt & C. quod cū eo. ſiliberam. in fi. ſic ergo nota q̄ donec eſt apud dominum poſſeſſio non pōt dici furtiua: ſed traditione facta ſic quaſi poſſeſſiōe amiſſa ſit furtiua. argu. ff. de acqui. poſ. l. iij. §. q̄ ſi ſeruus.
d Tranſigere. vt & ff. ſi pignore. §. fina. & arg. C. de tranſac. l. preſes. ſed nō poteſt gratis liquidū debitum remittere: vt in contrario: vt. C. de pact. l. pactum.
e Deſinit. vt & ff. de vſu capio. l. ſequitur. §. ſi puppilli. Mirum ergo eſt q̄ non agit furti: vt. ff. eo. l. qui iniurie. §. q̄ alienis.
f Domini. cū bene gerit: nō cū male: vt h. ff. & l. tutor. & ff. §. p ēptore. l. q fundus. §. ſi tutor. & q̄ vi aut cā. l. ij. §. ſi tutoris. & ff. de admini. tuto. l. qui tutelā. & C. de quēſtio. l. ij. Sz in duob⁹ caſib⁹ fallit: vt in pacto gratuito: vt modo dixi. Itē in cōſtitu. pcur. vt. C. de procura. l. neq̄s.
g Alienare. cum decreto et ex cā. vt & C. eo. l. ij. & ff. de cu. fur. l. ab agnato. & l. ſi.
h Noīe. non ſuo. vt. ff. eo. is cuius. & d. q̄ iniurie. §. qui alienis.
i Nulla exceptio. quaſi videat remiſiſſe pro altero agendo: ſed nō ſic: vt h. & ff. eo. ſi qs ex. §. j. & facit. ff. & ff. di. fur. l. ſi fuus. §. bone. & ff. commo. l. in cōmodato. §. duabus.
Si crete. ¶ Caſus. Feci ſpecum. in foſſam in fundo tuo et inde amoui cretā: teneo: furti nō quia cauaui ſed quia amoui cretam. Fran.
k Specū. Quid ſit ſpecus dicitur. ff. de riuis. l. j. §. ſpecus.
l Fodiſſet. non aio furādi: alioquin hoc ipſo q̄ amouit de loco ad locū: & nō abſtulerit tenet furti: vt. ff. eo. l. verū. §. cōtra. & hoc patet in eo qui ſegetem ſecat. ff. eo. l. vulgaris. vel hic ſubaudi tantum.
Si filiofamilias. ¶ Caſus. Filiofamilias factū eſt furtū rei caſtrēſis peculij vel quaſi vel aduentitij: cidem facto ſui iuris cōpetit actio furti. idem & ſi res ei locata ſit ei ſurrepta. Fran.
m Eo nomine aget. In caſtrenſibus vel quaſi vbi competit actio ei etiam ab initio: hodie idem in aduentitijs. In profectitijs quoq; recte paterfamilias factus aget ſi forte peculium ſeparatum habet a bonis patris: vt. ff. de mino. l. deniq;. §. ſed vtrum. nam licet patri ſtatim ſit quęſita actio furti: eſt tamen in peculio filij: vt. ff. & ff. ſi. quis vxori. §. ſi ſeruus meus. Aſo.
n Agere poterit. quia ſua intereſt: & obligatur etiam filiusſamilias. vt & ff. de actio. & obliga. l. filiusſamilias.
Si is qui. ¶ Caſus. Rem tibi commodaui & eam tibi furripui: nō agues furti cū liberatus ſis ab actiōe cōmodati: niſi interſit tua etenere rem cōmodatā: puta propter ērpēſas quas in re cōmodata feceris: quā melius ſit per retentionē ſeruare q̄ habere eius agēdi per actionē cōmodati. nam hoc caſu habes act. furti. Fran.
o Liberatus eſſet. ad hoc. ff. commo. l. rem mihi. & ad le. aquil. l. legis. Sed arg. vtra. ff. eo. in actione. §. qui rem. Additio. Dic ſm bar. & ibi babebat retentionem occaſione: idem & hic quando habet retentionē ob aliquam cauſam occaſione debiti.
p Habebit. vt. ff. eo. creditoris. §. ſi. & j. vi bo. rap. l. iij. §. in hac.
Ancilla. ¶ Caſus. Si ancilla mea fugiat a me facit furtū ſui. Itez ſi contractat paruū ſuum facit furtum partius. Fran.

q Sui. vt & C. de ſeruis fugi. l. j. & erat dñica nō peculiaris alterius ſerui: q̄ tunc ſeruare eā q̄ dicitur. ff. eo. interdum. ſi res.
Si ſeruus cōmunis. ¶ Caſus. Seruus cōis. i. meus & tuus fecit tibi furtum aut damnū: tibi ſtare teneor: aut partez quā habeo in ſeruo tibi cedā: et ſi alienaui partē meā ages cū emptore ad hoc: ſecus ſi cam rē clam abſtulliſſet furti cum eo agi nō poteſt: q̄ ſuum recepiſſet: & ille cōmodati liberat⁹ cēt⁹. Hoc tamen ita accipiēdum eſt ſi nullas retinendi cauſas is cui cōmodata res erat habuit: nam & ſi impēſas neceſſarias in rem cōmodatā fecerat: interfuit eius potius per retētionem eas ſeruare q̄ vltro cōmodati agere: ideoq; furti actionem habebit⁹.
Affricanus. Lex. lxij.
Ancilla fugitiua quemadmodum ſui furtum facere intelligitur: ita partū quoq; contractando furtum facit.
Decler diuiditur in ſex partes. Prima loquitur de ſeruo communi ſurripiente. Secunda de ſeruo pignori dato. Tertia de ſeruo redhibito. Quarta de ſeruo empto mandato alicuius. Quinta deſeruo depoſito. Sexta de ſeruo commodato. ſecunda ibi: bis etiam. tertia ibi: idem dicendū. quarta ibi: q̄ vo ad mandati actionem. quinta ibi: idēq; euidētius. ſexta ibi: ut ca cōmodatū. vſq; ad. §. locaui. b. d. Bar.
Idem. Lex. lxiij.
Si ſeruus communis vni ex dñis furtū fecerit: cōmuni diuiduādo agi debere placet. Et in arbitrio iudicis ꝓtinet: vt aut damnū ꝓſtet: aut partem cedat cui cōſeqūes eſſe videtur: vt etiaz ſi alicnaucrit ſuam partem ſimiliter et cum emptore agi poſſit vt quodammodo noxalis actio caput ſequatur. Quod tamen non couſcq; producendum ait: vt etiā ſi liber ſit factus cū ipſo agi poſſe dicamus: ſicuti non ageretur etiā cam rē clam abſtulliſſet furti cum eo agi nō poteſt: q̄ ſuum recepiſſet: & ille cōmodati liberat⁹ cēt⁹. Hoc tamen ita accipiēdum eſt ſi nullas retinendi cauſas is cui cōmodata res erat habuit: nam & ſi impēſas neceſſarias in rem cōmodatā fecerat: interfuit eius potius per retētionem eas ſeruare q̄ vltro cōmodati agere: ideoq; furti actionem habebit⁹.
Affricanus. Lex. lxij.
Ancilla fugitiua quemadmodum ſui furtum facere intelligitur: ita partū quoq; contractando furtum facit.
Decler diuiditur in ſex partes. Prima loquitur de ſeruo communi ſurripiente. Secunda de ſeruo pignori dato. Tertia de ſeruo redhibito. Quarta de ſeruo empto mandato alicuius. Quinta deſeruo depoſito. Sexta de ſeruo commodato. ſecunda ibi: bis etiam. tertia ibi: idem dicendū. quarta ibi: q̄ vo ad mandati actionem. quinta ibi: idēq; euidētius. ſexta ibi: ut ca cōmodatū. vſq; ad. §. locaui. b. d. Bar.
Idem. Lex. lxiij.
Si ſeruus communis vni ex dñis furtū fecerit: cōmuni diuiduādo agi debere placet. Et in arbitrio iudicis ꝓtinet: vt aut damnū ꝓſtet: aut partem cedat cui cōſeqūes eſſe videtur: vt etiaz ſi alicnaucrit ſuam partem ſimiliter et cum emptore agi poſſit vt quodammodo noxalis actio caput ſequatur. Quod tamen non couſcq; producendum ait: vt etiā ſi liber ſit factus cū ipſo agi poſſe dicamus: ſicuti non ageretur etiā

Pater an dēat actio nē p furto cōmiſſo filio in peculio ſuo.

efficiatur liber vel decedat: naz nō teneor niſi de furto aliqd penes me ſit. Scēo dicit. Obligaſti. mihi ſeruū furē ignorans: is mihi furtū facit: agam contraria pignoratitia vt aut emēdes furtuz: aut ꝓ nora eū relinquas penes me: idem & ſi ſeruū quem emi a te tibi reddas: et cā redhibi. qui ſeruꝰ feccrat mihi furtū: nā teneberis mihi vel furtū emendare vel ſeruū ꝓ nora dimittere: ſed ſi ſciens ſeruū furē eus mihi obligas: & is mihi ſurripiat ꝓſcite teneris emendare damnū. in act. autē erempto ſpecta bif quid vēditor ſeruū ꝓmiſit: vt ad id qō promiſit teneat. in act. aūt man dati aliud ſeruat ꝙ in ſuperioribus dictū ſit. vt ſi mādaui tibi vt talem ſeruum puta ſticbum mihi emas & emiſti: & is fuus tibi ſurripiat. teneor act. mādati ꝓſe omne damnū q̄ habes tibi cmēdare: et ſi ignozabā ei furē. id qō in mādato dixi: ſeruaui depoſito: & redditur mirabilis ratio: ſed in cōmodato aliud ſeruat qñ cōmodatus eſt factū gratia accipientis nñ: quia ſi ſeruus cōmodatus faciat furtū cōmodatario tenetur cōmodans vel emendare damnū vel dare pro nora ſeruus: hec ſunt vera ſi non fuit in dolo commodans ſicut et locator: imo pōt dici q̄ in minus teneatur q̄ locator: vt ſic etiā ſcies cōmodans ſeruū furem nō teneaf vltra eſtimat. ſerui. Ultimo re

uertif ad caſus depoſiti & mādati vbi eſt dictū q̄ mādās & deponens tenenf inſolidum: ideo q̄ hec ſunt vera quando depoſitarius vel mādatarius non fuit in culpa: ſecus ſi depoſitarius aut mandatarius cōmiſit totum aurum vel argentū huic vilioſſimo ſeruo q̄ dñs non feciſſet: certe hoc caſu non tenetur commodans vel deponens emendare damnum.
Locaui. Cum locarem tibi fundū ꝓ certa mercede: conuenit vt fructus agri ſint obligati ꝓ mercede: tandem tu eos clam exportaſti: furti teneris: idem & ſi vendas eos & emptores ponteni: nam fructus efficiunt furtiui. Secūdo dicit: donec fructus cohercnt agro domini dicunt. reuoti autem ſiquidem a colono ſui ſunt cum volūtate dñi eos accipiat: ſed q̄ſi emptor qui emit a colono percipit: non ſunt coloni cuz emptor: tuo nōie decē heredi. interim hic ſeruus cōmilit delictus ꝓpter q̄ heres tanq̄ dñis cōuent⁹ eſt noxali: & pendente iudicio noxali ſeruus dedit heredi. r. & puenit ad libertatē: nunc heres petit ſe abſolui a iudicio noxali cuz deſuit habere ſeruū: querif quid iuris ſit: & refert de qua pecunia ſoluit hic ſeruus. r. heredi. nam ſi de pecunia aliunde habita q̄ ex peculio tūc debet heres hec. r. q̄ habuit a ſeruo dare agenti noxali: & liberabit a nora li. nā & ſi dediſſet eū ꝓ nora anteq̄ dediſſet ſeruus. r. heredi dediſſet hec r. ſeruus eñ ꝓ nora dantis eſſet. ſi aūt ſeruus dedit. r. heredi de pecunia peculiari tunc liberabif heres a noxali nullo dato agenti noxali: quñ & ſi dediſſet eū ꝓ nora ante data. r. hec. r. q̄ habebat ſeruus in peculio non iuiſſent inuito herede ad eum cui eſſet datus ꝓ nora. Fran.
r Communi diuidundo. nō furti: vt & ff. de nora. ſi ſeruus cōmunis. & l. cū ſeruus. & ff. ſami. hercif. l. & puto. §. ſi. & j. ſi id qō. §. j. & ff. de iniur. §. & ſi vnius. §. ſi ſeruus.
s Cum emptore. vt & ff. de nora. l. de illo. & l. ſi ad libertatem. §. ſi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Si ppius. vt t.ff.e.ferui ꝛ filij.§.fi.ꝛ.ff.de interrog.act.fi ante.§.fi.
b ¶ Et his. qz manumissio fimilis eſt morti: vt t.ff.eo.l.inter.
c ¶ Relinquas. hoc cum fuiſti ignorans. ſecus ſi ſciens: vt.ſ.priori.§.qđ ſi ſciens.ꝛ.ff.de pig.actio.ſi ſeruus.
d ¶ Conueniſſet.i.cõſtaret vel cõueniſſet inter ſapientes: vel cum veniſſet.i.cũ venditus fuiſſet: ꝛ hec verior. vel id eſt cõueniendus eſſet.
e ¶ Decidere.id eſt emendare.
f ¶ Logatur.ad hoc.ff.de edil.edic.l.cum autez.§.iulia.ꝛ.§.ſeq.ꝛ.l.quero.ꝛ.ff.eo.ſerui ꝛ filij.§.fi.
g ¶ In his. ſcz dãni eſtimatiõe ꝛ nore deditiõe: tunc eſt nõ tenet emptor preſtare fructus et acceſſiones ſicut ſupra dictum eſt cum poſſit cõpenſatio nem inducere. Idem ꝛ ſi tñ deſit ſi ſola nore deditiõe: aliud ſi plus vel tñ deſit in dãno:qz dñs liberatur nore dedendo.
h ¶ Logẽdus eſt. ſine nora. ſecus in herede: vt.ff.de lega.j.l. ſi heres generaliter. que eſt ꝛra.§. hic ſua volũtate ad hẽ obligauit ſibi heres non.arg. ff.de cõdi.fur.l.ꝛ ideo.
i ¶ Promiſerit. promittens enim vel ſciens tenetur. nõ alis: vt.ff.de act. emp.l.iul.§.item qui furẽ.ꝛ de edil.edi.l.q ſi no lit.§.i.Ita.
k ¶ Certum.aliud ſi incertũ: vt.ff.man.l.inter cauſas.§.fi cum ſeruus. que eſt cõtra.et facit.ff.deleg. j.l.ſi ſeruus titij.
l ¶ Decidere.id eſt emendare.
m ¶ Depoſiti apparere. niſi apud te cauſa tui deponam: vt.ff.ſi cer.pe.l. ſi quis nec.
n ¶ Commodi. ſi ergo cã vtriuſqz ſit mandatũ idẽ quod in pignore dicam.
o ¶ Damnoſum. hic no. equitatem rigori pferri. ꝛ aliquid eſſe bonuz cui cõtrarii melius eſt. ꝛ ad hoc.ff.de iniuſt.teſta. filio.ꝛ de inoffi. teſt.l.ſi.in fi.ꝛ.C.de iudi.placuit.et de ptocu.l.erigẽdi. in fi. ꝛ.ff.depoſi.l.bona fides. §.i.ꝛ de acqui. re. domi. adeo.§.inſula.i fi. Item ꝛ no. officiuz ſuũ nemini eſſe dãnoſum. ſic.C.de te ſtil.l.ſi qñ.ꝛ.ff. quẽadmodum teſta. ape. ſi quis ex ſignatorib⁹. Sz ar. ff.C. de do.l.i.§ibi de lucro.ff de dãno vitando certat.
p ¶ Culpam. Ergo ignorans tenetur: ꝛ ſic videtur cõtra.ff.de pig.actio. ſi ſeruus. in fi.§ exponeillam:vt ibi dixi.
q ¶ Non vltra preciuz. vt ꝛ.ff.cõmo.ſi ſeruus.ꝛ.ff. loca.ſi domũ.Accurſ.
r ¶ Debere. vt non comprehendat latam culpaz: vt inſti.de ſuſpec.tu.§.ſuſpectus.Accurſius.
s ¶ Interueniat. ſic etiã ſciens nõ videtur teneri vltra precium. Accurſius.
t ¶ Vera eſſe. vt teneatur mandator vel depoſitor. Accur.
v ¶ Si ipſe depoſitarius vel mandatarius.
x ¶ Et.ſcz ſeruo depoſito vel empto mandato dñi.ꝛ ſic facit.ff.de pigno. actio. vel vniuerſoꝛ.ꝛ.ff.de nego.geſt.ſi negocia.
y ¶ Conuenit. cauſa tollende dubitationis: vt ꝛ.ff.manda.l.qui mutuã. naz neceſſe non eſt: vt.ff. qui.cau.pig.ta.contra.l. in prediis. ſed certe immo videt neceſſe quo ad actionem furti. vt.j.eo.ſi is qui. in prin. ſed cõtra: vt.ff.de actio. ꝛ obli. qui ſeruũ.§.ſi is.et facit.ff.ꝛ ſocio.idem eſt.
3 ¶ Furtiuam. Quod dic vt.ff.e.l.falſus.§. fi ſi is.
a ¶ Cobereant fundi eſſe. vt.ff.de rei vendi.l. fructus.Accur.
b ¶ Facere. cum mere ſit ſoluta: vel fides habita de precio: vt inſti.de rerũ diui.§.vendite.
c ¶ Quod certe. ſcilicet qꝛ fiant coloni: licet ſoluat mercedem.
d ¶ In ppoſito. id eſt eo caſu qñ vẽdidit.Accur.
e ¶ Logat. ꝛ ex voluntate coloni: et ſic nõ obſtat.ff. eo.ſi apes.§.fina.ꝛ nota ex his q̃ hic dicit qꝛ fructus non ſunt facti colono: agit ergo locator hic: qꝛ dominus fructuũ non quia obligati. Sed ꝛ illa ratiõe poſſet agere ſi non eſſet domin⁹: vt.ff.de vſu capi.l.ſequitur.§.ſi rem. que eſt contra.ff.
f ¶ Referre. nũc reſpon. Accurſius.
g ¶ Dec.ſ.decem.vt et.ff. de ſtatulibe.l.ſtatuliber. §.i. nec ob.ff.de noxa.l. ſi qs a multis. qꝛ illa ſm iſtam intelligitur.
h ¶ Fuerit. facit.ff.de cõdi.ob cau.l.ij.§.fi. et.ff. de ſtatulibe.l.iij.
i ¶ Monſtrauit. Et ſi ſci uit euz fugitiuũ ſm.M. ꝛ facit.ff.eo.qui ſeruo. in prin. Sed argu. contra. ff.de ſer.cor.l.i. in prin.et §.perſuadere. vnde poteſt dicere aut in odiũ domini: aut vt ſic iram domini euaderet monſtrauit.vt.ff.eo.q vas.§.qui ex voluntate.
k ¶ Infamia. vt et.j. ad turpil.l.j.§.j. in fi. Sz cõtra. C. ex quibus cauſis infa.irro.l.furti. Sol.vt ibi.et no. qꝛ argumẽtum huius legis.et.ff. de ritu nup.l.palaz.§. fina.dicit Jo. ſola ſententia aliquẽ effici infamem: licet non ſubſit cauſa. Sed argu.contra.ff.de his qui no.infa.l.ictus.ꝛ de bocvi xi.ff.de his qui.no.infa.atbletas.in fine.

Morti ſi milis ẽ ma numiſſio.

† No. primo qꝛ offm ſuũ nemini dz eſſe dãnoſũ. Scdo no.et tene menti/ qꝛ alibi nõ reperies qꝛ ſ actiõe mãdati cõtraria ventt leuiſſima cul pa ꝑm Bar. hic.

Eqtas rigori ꝑferꝛ.

Officium ſuũ nemini dz eſſe dãnoſuz.

Ita.

Ita.

Ita

ATitio. ¶ Casus. Titio herede instituto seruus stichus legatus est a seio. ante q̄ titius adeat heredi. seruus stichus fecit furtū titio. Postea titius adiuit heredi. ⁊ seius vult habere seruū legatū: habuit: quer it an titius habeat actio. furti contra seiu⁹: ⁊ dicit q̄ sic: quia tēpore furti titi nō erat seruus stichus: cū nondū adisset heredi. ⁊ tempore adite heredita. siue post aditā nō sit suus: cū recta via trāseant ea que legātur ad legatariū. ℣.

† Nota ex ista lege fm Bar. q̄ dominiū legate transit i legatariū directa via.

a ¶ Titi⁹. vt. ff. de nor. si seruus legatus.

b ¶ Recta via. nō statim ſ adita hereditate: vt. ff. de leg. i. ū tibi homo. ℣. cum seruus. hoc quantū ad veritatē: aliud de fictione: q̄ ex tēpore mortis est legatarius: nā si libe redis fingeretur iam hic furti agi nō pōt: vt. ff. de nora. si alienus. ⁊ hic prime diximus. ⁊ fm hoc loquntur. ff. de pec. l. ſ si damnum. ℣. idem si lega tum. ⁊ de leg. q. legatum ita. ⁊ de legatis. i. si seruus titij. ⁊. j. tit. q. l. i. ℣. fin⁹. ⁊. ff. de iudi. l. q̄ legatur. i fi. ⁊. ff. c. si iussu. ℣. fi. Sed cōtra hunc. l. ff. de fideicōmiſ. liber. l. cuz vero. ℣. fi. fol. vt ibi. Itē cōtra. ff. de serui. l. papinianus. sed dic vt ibi.

Addno. Dic q̄ ibi testator: legauit rē heredis nō ipsius testatoris: tūc enī non transit dñiz in legatariū nisi traditione facta: vt ibi. ⁊ in. l. si quis inquilinos. ℣. seruuz. ff. de leg. i. ⁊ no. in. l. si here dis. eo. ti. fm bart.

QUi ea mente.

¶ Casus. Rē tuā furripui ⁊ attractaui animo lucrandi: licet postea penitea ⁊ tibi reddā aduc non ſuz fur. ⁊ adducitur ratio. Fran.

c ¶ Desit. ff. c. ſ. de edil. edic. q̄s sit fugi. ⁊ arg. ff. c. de apo. l. bi qui sanctaz. in fi. ⁊. ff. depoſi. l. j. ℣. si rem. Sed ff. ff. de vſuca. sequitur. ℣. idē labeo. Sol. ibi vēdidit non tradidit: ⁊ idcirco no ſctauit. Item ff. de ſer. fugi. l. j. ℣. j. Jb ignorauit eū fugitiuum q̄ recepit: ⁊ ſic fuit ad plus in culpa: ℣ in dolo. vel alit nerit. Ultimo distingue circa pniam: q̄ aut in ſctibus aut in delictis.

Penitere an ⁊ quando licear.

Primo casu in unoquoq; penitere ſz. vt. ff. de ædi. ob cām. l. ſi pecuniā. In noſtris ſi quidē vtriuſq; gratia sunt celebrati non ſz penitere: vt. ff. de actio. ⁊ obli. sicut. ⁊ de ſben. empt. l. non idcirco. si alterius tñ penitere pōt ꝛs cuius gratia celebratus est: vt. ff. depoſi. l. j. ℣. pe. in delictis si quidem statutū est in finibus volūtatis ⁊ non ē processum vltra: ſz penitere: ⁊ ficpenam euitare: vt. j. de pœnis. l. cogitationis. Si processum est ad actum: ſi quidem ℣ummatum est ⁊ perfectuz non pōt poſt sum est ad actum: ſi quidem ℣ummatum est ⁊ perfectuz non pōt poſt ea penitere: vt euitet penam: vt ff. ⁊. j. vi bo. rap. l. pe. fallit tñ: vt. C. de crimi. ſtellio. l. j. ⁊. ff. de ſer. fug. l. j. ℣. j. ⁊ de pub. l. j. ℣. q̄ ſi fecerit. ⁊ quo me. can. l. ſi cū ercep. ℣. fatis. Si aūt ad actū non cōſummatū nec perfectum ſi q̄dē: q̄ noluit ſed potuit. ſz penitere. ⁊ non incidit in penaz: vt j. ad le. cor. de fal. l. qui falsam. Niſi in caſu: vt. C. ad leg. iul. maie. l. quiſquis. Si vero q̄ non potuit: nihilominus tenetur: vt. j. ad leg. pomp. de parri. l. j. in fi.

SIc qui. ¶ Casus. Rem meam tibi obligaui ⁊ tradidi: vel rem meam tibi ſpecialiter obligaui ⁊ eam titio vendidi: licet ſim dñs rei tamen dicit q̄ fur ſum. ¶ Si is cui. Rem meam mihi furreptam et apud furem exiſtēem titio legaui: nunc fur adbuc eā contractat: querit an actio furti titio legatario detur: ⁊ dicitur q̄ ſic ex hac contractatione: non ex prima: ⁊ redditur ratio. ¶ Eum qui. Mulionem plures habentem in ſtabulo vocauit in ius dolo malo ad hoc vt mulas ſubtraberentur ⁊ ſubtracte ſunt: dicitur q̄ teneat furti. ¶ Julia. respon. Seruus prepoſitus ad pecunias domini exigendas manumiſſus, poſtea fugit: dicitur q̄ furtum facit. Idem in tutore cui finita tutela ſolutum est a debitoribus pupilli. ¶ Si tu titium. Commendaſti mihi titium dicendo q̄ erat idoneus ⁊ secure poteraz ei mutuare: ⁊ ego ignorans quis sit titius mutuaui cuidam alij puta seio pauperi quem diziz teneris furti ⁊ etiam ipſe seius. ſecus ſi seius hoc ignorat: nam hoc casu tu non teneris furti ſed actio. in factum. ¶ Si ſtipulatus. Promiſiſti per te non fieri quominus des mihi ſtichuz infra kalēdas iulias: an kalendas furreptus est tibi: ⁊ ſic es liberatus ab actio. ex ſtipulatu: nō tamē datur mihi actio furtiſ licet mea interſit eum non esse furreptū. Fran.

d ¶ Speciali. aliud ſi generali: vt. C. de ſer. pign. da. manu. l. ab eo. Vel dic ſpeciali. i. expreſſo: vt C. de nego. geſt. l. negociuz. quod est audacius, quia ius habet in re: vt argu. ff. de acquiren. he. l. ſi seruum quis. ℣. fina. Alio. Item videtur contra. ff. de diſtra. pign. l. j. Sol. vt ibi. Itez facit. ff. eo. interdum accidit. ⁊. l. in actione. ℣. finali. ⁊ q̄ ibi no. ⁊. C. de vſucap. p emptore. l. cum ſit proba tum. Accur.

e ¶ Suo nomine. ſed no mine deſinit ex primo contractatione. vt. ff. ſ. eo. l. interdum. Item ꝛtra. j. eo. is cuius. ℣. fina. ſed ibi ſub cōditione erat legatus. Vel non erat bereditarius. item dic vt no. ff. cod. ſi dominium. ⁊ facit. ff. eo. tit. l. a titio. Accurſius.

f ¶ Vocaſſet. vt ei mule ſubtraherentur ⁊ ſic opē prebuit: vt ff. ſ. eo. in fur ti. ℣. ope.

g ¶ Manumiſſus. ſcien ſe manumiſſum: ſecus ſi ignorans: vt. ff. ſi certuz peta. l. ei⁹. que eſt cōtra. ⁊ fa. ff. de ſol. ſi quis ſer-

uo. ⁊. l. q̄ ſeruus. Accur.

b ¶ Crederem. i. mutuarem. Accur.

i ¶ Furtū facies. vt ꝛ. ff. eo. l. ſi q̄s perferendū. ſed ff. de iuriſdi. om. in. l. ſi quis id. ℣. fi. fol. vt ibi.

k ¶ In factū. ſubſidiaria aqlia: q̄ de dolo non dat: nam in perſonam labif creditor: vñ nō trāſferr ōnium: idēq; ceſſat de dolo cū rei vē. duret. ⁊ de hoc dic: vt dixi. ff. eo. ſi quis vroi. ℣. cum titio.

l ¶ Si ſtipulatus de te. i. a te. Accur.

m ¶ Non tamen. vt ⁊. ff. c. is cui. ⁊. j. eo. is cuius. in prin. Accur.

INficiando. ¶ Casus. Depoſitarius negat penes ſe depoſitū eſſe: non propter hoc est fur: ſed tunc demum cum incipit contractare. na. tandem interim eſt tibi furreptus ſtichus: ⁊ ſic quia non potuiſti dare titio infra diem incidiſti in penam: dicitur q̄ hoc totum conſeque ris per actio. furti. ¶ Infans. Surripuiſti mihi infantem: hic infans penes te furem exiſtens adoleuit ⁊ factus eſt magnus: dicitur q̄ dices ris furtum feciſſe: ⁊ infantis: ⁊ adoleſcentis: vnum tamen furtum eſt ⁊ vna actione furti agetur in qua veniet damnum quantitatis homo plus rimi fuit: ⁊ ſic tempus adoleſcentie ſpectatur cum tunc pluris q̄ prius. ¶ Cum seruus. Seruum emi: hic ſeruus fecit nunc mihi plura furta. ⁊ q̄ nunc apparet vitioſus ego redhibitoria ⁊ ſic factus eſt inemptus. volo agere furti contra venditorem cui nunc reddidi ſeruum pro furtis que fecit ſeruus penes me exiſtens: dicitur q̄ non poſſum. ¶ Quod furi. Seruus furtiuus ipſi furi fecit furti: tenetur dominus ſerui. ¶ Si colonus. Colonus qui conduxerat fundum vſq; ad quinquennium: finito quinquennio remanſit in fundo inuito domino fundi ⁊ fructus percepit: dicitur q̄ tenetur furti nomine fructuum etiam fructibus conſumptis. Franciſcus accurſius.

n ¶ Facit furti: ad hoc. ff. de acqui. poſ. l. iij. ℣. ſi rem. ⁊ ad exhibē. l. tbe ¶ Saurus. ⁊. ff. c. l. j. ⁊. ſ. manda. l. ſi procuratorem. ℣. dolo. ⁊. l. q̄ curator. ⁊ ff. eo. ſi quis vroi. ℣. neq;. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 20

a ¶An datus. id est obligatus ⁊ creditori traditus : vel dic depositus in apotheca:ꝛ sic interuenit contractatio. Vel dic q̄ erat etiam prius in apotheca:sed tunc quomodo sine cōtractatione? Respon. trahitur res tro quasi tñc contractauerit cum apprehendit . Quid ergo si medio tempore fuit precioſior res post acceptationem ante interuersionem mūqid estimabitur cui retrotrahit? Respōdeo non:q̄ non ad oīa retrotrahit:sic ꝛ alꝰ:vt. C. de donationibus inter virū ⁊uxorem.l. donationes. vel sive eis dicere boc casu non fieri furtum dic q̄ hec littera: nec refert ꝛc. refert ad principiū legis nō ad proxime dicta:q̄ patet: q; subjicit q̄d cuꝫ in deposito teneret ꝛc, ſꝫ prima Jo. placet.

b ¶Sufficere. alꝰ sufferre:ꝛ tunc plana:alꝰ sufficere:ꝛ tunc.a. præstare vel .suppositaꝫ esse vel subrogatam in locum illius sicut ꝛ dicit. Suffecti cōsules. i. subrogati. An autez pena dupletur:dic vt ff. c.l. in furti. in princ. ⁊ fa cit. ī. proximo. Accur.

c ¶Unum tantum. sic. ff. de ver. obl. qui bis. Acc.

d ¶Altero. secus si a domino ad quē redisset:vt ff. c.l. interdum. Accur.

e ¶Adolescēs. fa. ff. pr. ⁊. ī. de cōdi. furti. l. er argento. ⁊. ff. eo. l. in furti. ⁊ quod ibi nota.

f ¶Existimare. q. d. nihil. Accur.

g ¶Cum seruus. facit. ff. eo. l. seruī et filij. ff. cum autem.

b ¶Placet. contra. ff. c. itaq;. ff. ſi ſolue. vt no. ff. depo. l. i. ff. ſi prædo.

i ¶Posſit. per oppoſitionem furtiuam. ⁊ facit. ff. si cer. pet. l. ſi quis nec. ff. penult. ⁊. ff. quod vi aut clam. l. ſi alius. ff. notauimus. Accur.

Hereditarie rei.

¶Caſus. Rei hereditarie nō ꝺr fieri furtum:nec datur actio fur ti:niſi in tribus caſibus. Primꝰ ſi defunctus eaꝫ obligauerat. Secūdus ſi cōmodauerat. Tertiꝰ ſi alius habet vſumfruc.in ea. bis enīm caſibus ſi res hereditaria furripiat efficitur res illa furtiua vt ſic non poſſimꝰ vſucapi.ꝛ heredi poſtea adeūti datur actio furti. Fran.

k ¶Julianꝰ negabat. vt ff. ⁊. ff. de nora. ſi seruus legat. et. ī. de crimin. ersp ila. heredi. l. ī. ff. et finali. ff. ī. ī. ff. l. ī. ff. ſeeuola. idē q̄ ſi putauit bēditarias. vt. ī. eodem. l. ſi quis ex bonis. ſecus in aquil. vt ff. ⁊. ff. ad. l. aquil. l. ob id.

l Accurſius.

m Ut ii qui. Alienus eſt:vt. ff. de vſucap. ſi homo.

n Hoc enim. Heredi quoq;. per alium ergo habet quod per ſe habere non poteſt. ſic. ff. quę res pigno. obliga. poſſ. l. ariſto. ff. de fine. ſed illud generale. cetera ſpecialia:vel non poteſt per aliuꝫ a ſe ſubmiſſum. at hic non fuit ab eo ſubmiſſus. arg. ff. de admi. tu. l. ita autez, furtum eſt ipſa inficiatio:licet pro pe furtum eſt. Sed ſi poſſeſſionez eius adipiſcatur incruerteꝺi cau ſa facit furtuꝫ. Nec refert an in digito habeat anuluꝫ an datus hypo. ſit quem cum in depoſito teneret habere pro ſuo deſtinauerit.

¶In actione furti habetur ratio intereſſe quod eſt extra rem. ff. b. d. Bart.

¶Si tibi ſurreptum eſt : quod niſi die certa dediſſes:penam promiſiſti : ideoq; ſufficere cam neceſſe fuit furti actio in hoc quoq; eſtimabitur.

¶Pro toto tempore vnum furtum eſt niſi fuerit poſſeſſio interrupta. item in actione furti inſpicitur quanti plurimi res fuit a tempore furti. b. d. Bar.

¶Infans apud furem adoleuit tam adoleſcentis furtum fecit ille ꝑ infantis: ⁊ vnum tantum eſt furtum:ideoq; dupli tenetur tanti quanti vnꝰ apud cum plurimi fuit:nam qō ſemel duntaxat furti agi cum eo poteſt quid refert poſte queſtioni. Quippe ſi ſurreptus furi foret ac rurſus a fure altero cū recuperaſſet:etiam ſi duo furta feciſſet non amplꝰ ꝑ ſemel cum eo furti agi poſſit:ꝛ nec dubitaucrim quin adoleſcentis pius ꝙ infantis eſtimationem fieri oporteat. Et quid tam ridiculum eſt ꝑ meliorem furis conditionem eſſe propter continuationem furti exiſtimare. ¶Cum ſeruus incemptus factus ſit:non poteſt emptor furti agere cum vendi tore ob id quod is ſeruus poſt emptionem ante ꝑ reddat ſurripuiſſet. ¶Quod furi ipſi furtum fecerit furtiuus ſeruus eo nomine actionem cum domino furem habituꝝ placet. Me facinora taliuꝫ ſeruoruꝫ non ſolū ipſis impunitatem preſtent: ſed dominis quoq; eoꝝ queſtui ſint. Plerunq; enim eius generis ſeruorum furtis peculia eoꝝdem augentur. ¶Si colonus poſt luſtrū conductionis anno am plius fructus inuito domino percꝑerit videndum eſt ne meſſis et vindemie furti cum eo agi poſſit. Et mihi dubiuꝫ non videtur quin fur ſit. Et ſi conſumpſerit reꝫ ſurreptam repeti ab eo poſſit[1].

+ Colligitur h ꝫ ma le ex iſto textu ꝙ fur ꝑ cētão rē furtiuā per deuerſa territoria vnicū trīn furrū ex pluribꝰ diuerſis cōtractionibꝰ cōmittit. de q̄ dic vt poſſit in addi. ad. l. vulgaris. in prin. in ver. plura ſunt furta. et ibi dona glo. in ff. fur erſt. ff. quibꝰ adde ſing. alexā. de imo. ꝑſi. xcj. ICL. obſi i eſſe carceratī. volu. iiij.

¶Non habet quis per alium:quod per ſe habere non poteſt. b. d. Bar.

Marcellus. Lex. lxx.

Hereditarie rei furtum fieri Iulianus negabat:niſi forte pignori dederat defunctus: aut commodauerat.

Scuola. Lex. lxxi.

Aut in qua vſufructus alicuius eſt.

Marcellus. Lex. lxxii.

Hoc enim caſibꝰ putabat hereditariarum rerū fieri furtuꝫ ⁊ vſucapionem impediri. Ideo circo ⁊ heredi quoq; actionē furti competere poſſe.

¶Si is cui cōmodata res eſt male vtitur ea tenetur furti. l. condi. furtiua. ⁊ commodati:vna actione experta tollitur altera. b. d. Bart.

Labolenus. Lex. lxxiij.

Si is cui commodata res erat furtum ipſius admiſit : agi cum eo ⁊ furti ⁊ commodati poteſt. Et ſi furti actum eſt ⁊ commodati actio extinguit[q]: ſi commodati actioni : furti exceptio obijcitur.

¶Actio furti non competit ei qui de loco certat : ſed ei qui de damno vitando contendit. hoc dicit. Lex ſequens ponit per ſe caſum.

¶Eius rei q̄ pro heredꝫ poſſidet furti actio ad poſſeſſorem non pertinet. Quāuis vſucapere qs poſſit:q; furti agere pōt is cuius intereſt rē non furripi. Intereſſe autem eiꝰ videt q damnū paſſurꝰ eſt. non cius qui lucrū factur effectꝰ.

Modeſtinus. Lex. lxxiiij.

Emptonia libellos compoſuit q̄ſi datura centurioni vt ad officium transmitterentur: ſed non dedit lucius titiꝰ pro tribunali eos recitauit: quaſi officio traditos:quero cuꝫ non ſint in officio inuenti:neq; centurioni traditi quo crimine ſubijciatur q auſus eſt libellos de domo ſubtractos pro tribunali legere qui non ſunt dati? Modeſtinus rñ. ſi clam ſubtraxit:furtum commiſſuꝫ eſt.

¶Creditor vendens pignus anteq̄ debeat:furtum committit. b. d. Ang.

Labolenus. Lex. lxxv.

Si quis pignori rem acceꝑit cum de vendendo pignore amplius expectare libellos repudij fecit.

v ¶Ad officium. ſuperioris forte.

3 ¶Lucius. tabellio forte.

a ¶Cōmiſſum eſt. cū intereat mulieris eos nō legi in publicum:q; debitor ſuus quē ipſa quenire volebat aufugit cū in ipſis libellis ſtimebatur de ꝛmittendo negocio alicui amico gerendo:equiparat ergo hec lectio inſtrumentorum furto:vt ff. ⁊. ff. eo. qui tabulas.

Si is qui. ¶Caſus. Creditor vendidit pignus cum de vendendo pignore nihil eſſet dictum : vel ſi eſſet dictum vendit ante diem appoſitam

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

appositam de vendendo:vt q furti tenetur. Fran.accur.

a Furti.nisi ter denunciauerit.vt.ff.de pig.actio.si conuenerit.

Hurtuā. ¶ Casus. Emi ancillā furtuā a fure bona fide tādē titi mihi furripuit:dī q tenetur titius duobus act.furti scz vero dño Fran.accur.

b Prestanda ē.vt.ff.e. inter omnes.§.si seruus. l.l.cū ēt.§.i.l.si is cui. l.j.vt bono.rap.l.ij.§. i hac.l.ff.vti possi.si duo. in fi.Sed in creditore z debitore quid sit habes ff.eo.eum qui.§. idē ferit Accur.

Si is qui. ¶ Casus. Titius dicēs se procuratorem creditoris mei fecit q sibi promitteret: vt ei cui me delegauit id quod debebaz creditori meo.dicit q non est fur: cum nullū corpus interueneret quod possit contractari. Fran.

c Contractaretur. ex solis verbis non fit furtus. vt.ff.eo.si quis vtroq. §. neqz. Accur.

Qui re sibi. ¶ Casus. Commodatarius vtitur re cōmodata ad alium vsum q accepit: vel depositari⁹ vtitur re deposita: credens se non facere inuito domino: dicit q nō ē fur:nec actione depositi pbo hoc tenetur:commodati autez tenetur si non debuerit estimare dñm si sisset permissurum eum vti ad talem vsum ad quem vsus est. ¶ Si quis. Fur rem furtiuam furto amisit:dicitur q dño rei daf actio furti nō furi licet interfit eius:qz ex inhonesta causa interest:z hec sunt vera etiam si nemo appareat dominꝰ rei furtiue:vt qz sit deterioratia: necalige beres sit exturus:nā h casu fur non habet furti actio.sicut nec ille q possidebat rez ti.pro herede. z interim surrepta ē:nazz nō habet furti act.licet si non amisisset eam vsucepisset:dñs ergo rei habet act.furti z cōtra primum furem z ℨ scōm:z si agat ℨ vnum/adhuc competit ℨ alium. Item condictio furtiua vterqz tenetur. Fran.accur.

d Non tenebitur.vt z.ff.eo.inter omnes.§.recte.

e Estimare.hoc quo ad actionem ꝛmodari:sed furtū non fit sine affectu:vt infti.e.§.placuit.sic z.ff.depositi.l.qō seruus.z.ff.qō vi aut clā.l. seruius.z ad leg.aquil.ob id.z.ff.de neg.gest.sed an vltro.in fi.z.ff.de cri.expil.heredi.l.fi.in fi.

f Non pōt.immo.vt.ff.eod.inficiando.§.infans. sed ibi sine iudicio recuperauit. Accur.

g Non prioris.ex honesta causa:vt subijcit.

h Furis.f.interfuit.

i Si honesta ex causa.vt z.ff.e.is cuius.z.l.seq.misi in casu.vt.ff.eo.q vas.§.si ego.

k Nemo extaret.vt hereditarie.

l Lucrum.cum alterius iniuria:vt.ff.eo.l.is cui.§.fi.

m Condictionem.sed z si semel condictionem fuerit consecutus cessat postea.vt.C.de condi.fur.l.j.z.ff.eo.ei qui. Alij ℨ.vel dicas rem prius sequar a primo:z tunc non tollitur:an estimationem:z tunc sic.ar.isti.

Qui de le.§.si res aliena.

Qui saccum. ¶ Casus Saccū i quo erat pecunia surripui habens animum principaliter surripiendi pecuniā:dī q teneaz furti nolle pecunie z sacci. Fran.accur.

n Animus.principaliter z directo:sed secundario : z sic non est contra.ff.eo.si quid fur.vel solue vt ibi:z sic coacta voluntas est voluntas: scilicet secundario:vt.ff.quod metus causa.si mulier.§.penulti.z.ff. de penis.l. si quis aliquid. §.qui abortionis. Et notant quidaz tres casus q bus sine affectu fit furtū. Primus hic. Secūdus. j.e.l.fullo.§.ij. Tertius. ff.de condi.cau.da.l.pe nul. Accur.

Voluntas coacta voluntas est. Furtū q̄ñqz sine affectu ꝛmittitur.

o Bem inspiciēdaz. Spectet.qō quādo fit habes.ff.ꝛmoda. l.eum.§.j.z.ff.de pscrip. ver.l.si gratuitam.§.j.z. l.si rem.

Si ibitor. ¶ Casus. Debitor furripuit pignus creditori z furti condemnatus soluit penam creditori:bāc penā quam soluit:nullo modo recuperat. Fran.accur.

p Recipit. vt et.ff.de pig.acti.si pignore.z dicit vt ibi.z fac.ff.de ꝛdi.indebi.pene.z de sol.l. id qō pene. Accur.

Si vēdidero negz. ¶ Casus. Vēdidi tibi seruum:z antecz traderem ē mihi surrepti? fine culpa mea: dī q actio furti mihi ꝛpetit cū dñiū fui adhuc penes me sit.

Cum autē. Cum ago furti ratione dñij etiaz si nō iterfit mea nisi ratione estimationis corporis illud demū veniet: vnde si heredi statuliber ē surreptus vel res q̄ erat alij sub condi.legata. estimatio demum rei veniet in hac actio.furti.si aūt agi tur furti nō ratiōe dñij/ sed ratione interesse sue alteri? vtilitatis: vt cū fulloni sunt surrepta vestimēta vel creditori pigno rata:tunc dī q̄ interesse/ niet in act.furti nec inspicief dñiū. ¶ Si ad exhibendum. Legauerat mihi quem vellem de seruis tuis: vnus eoꝝ heredi tuo surreptus est: agebā ad exhibendum petens omnes exhiberi vt eligā quem volo:dī q heres habet act.furti contra furē. ¶ Cum raptor. Dicitur q raptor est fur manifestus:sed ille q prebuit opē rapton nō ē fur manifestus:sed vi bo.rap.tenetur. Si titius. Credebam debere.r.ti tio solui ea falso eius ꝓcuratori scienti non debere:titius tñ hoc ratum habet:dicit q titius habet act.neg.gest.contra illū accipientē: z petam a titio bec.r.ꝛdi.indebi. Ité aduersus falsum ꝓcuratorē agā cōdi.furtiua:z si agā ℨ titiū ꝛdi.indebi.debeo ei cedere condi.furti.quam habeo contra falsum procura. Si autem debebam.r. titio z ratum habeo contra falsum procura. Si autem debebam.r. titio z ratum habui q̄ ille accepit:cessat actio furti cum sim debito liberatus. Tandem dicit:falsus ꝓcurator tūc facit furtū si nolle veri procuratoris vtaf. Idē dicit:falsus ꝓcurator tūc facit furtū si nolle veri procuratoris vtaf. Idē in eo qui dicit se heredē creditoris cū alius esset:z petit pecuniam z habuit. ¶ Qui rem. Non verus procu.titij eius titij nolle soluit.r. falso ꝓb

a ¶ Als. ſ. quando non iure dominij.
b ¶ In ſtatulibe. ff. eo. ſi quis vroti. in ſi. ſolu. vt ibi.
c ¶ Naſcit. vt ſullom. bo. ſi. poſ. 7 creditor. vt. ff. e. l. itaq; 7 modatario. 7. l. eum qui. §. non ſolum conductori. 7. d. l. eum qui. §. preterea.
d ¶ Nō pōt. ſ. ad ſolā vtilitatē. no. q̄ h regulā. Quotiens iure dñij datur actio furti eſtimat dñius 7 coherētes vtilitates vt hic. 7. ff. e. in furti. vbi autem rōne intereſſe ſolum id eſtimatur: vt h ff. Jn vſu autē q̄d ſit: dicet. ff. e. qui iumenta.
e ¶ Optaturus. cuj mea erat electio.
f ¶ Cuſtodiam. ſiue conductor ſiue ſarcinator ſiue fullo ſit: vt hic eſt.
g ¶ Eſtimādus é. er ſua publicatione: quia publi cer manifeſte facit furtū: nō er deprehēſione vnde é manifeſtus tamē furti manifeſti non tenetur: ni ſi fuerit deprehenſus ſm M. vel dic q̄ hic fuit deprehenſus 7 tenet actione furti manifeſti: 7 ſic cō tra pla. eſt vt dixi. ff. e. o. ſi quis ex domo. Accur.
h ¶ Non tenebitur. ſ. manifeſti ſi deprehēſus non fuit. Sed non manifeſti cur non tenear: nō video cuj a raptore factū ſit: vt j. vi bo. rap. l. ij. §. p. dixerit cōtrariū. arg. bur° litt. ff. e. um nō teneri furti etiam non manifeſti.
i ¶ Perperam. i. ſcies 7 debitum: 7 ſic in duobus deliquit: quia falſus 7 q̄ ſciens accepit.
k ¶ Jndebito cōdictio. vt ff. de neg. geſt. ſi pupilli. §. item querit. 7. §. fin. et ff. de 2di. ob cauſam. l. ſi procuratori. in prin.
l ¶ Cōdictio. 7 actio furti. vt 7. ff. de condi. furt. l. qñ. 7. ff. de ſo. cū qs. §. i.
m ¶ Et a titio. conuento condictione indebiti. ad q̄ ſa. p̄di. l. cū qs. §. i. et j. p. to rimo. §. Accur.
n ¶ Vti. pro vt. Accur.
o ¶ Fuerit debita. ſoluta nō per iuſtā ignozantiaz als eēt liberat°: vt. ff. de ſol. l. vero. p̄curatori. §. i. 7. l. cum quis. §. j.
p ¶ Liberatur. vt 7. ff. de neg. geſt. ſi ego.
q ¶ Aſſumpto. dicēs ego ſuj titius procurator° ſeij cū quidā titius ſit procurator nō tamen iſte: 7 ſic debitor labif in perſonaz 7 ſic non tranſfert dñius pecuniā. procuratorē: vt 7. ff. e. ſi qs vroti. §. cū titio. vel dicit ſe procurato rem ſeij cū nullus ſit vel procuratorez. procuratorij cū nō ſit. Zu tñ dicas ſp q̄ nō trāſferat dñium pecunie debitor: vt. ff. eo. falſus. §. j. 7 plene dic vt ibi. 7 fa. ff. e. de condi. inde. l. ſi procurator.
r ¶ Eius nomine. ſ. titij. Accur.
s ¶ Soluit. de ſua burſa.
t ¶ Ei. ſcz titio.
v ¶ Data eſt. ſi dominium nō tranſtulit: vt 7. ff. p̄tori. §. nota.
x ¶ Neq; poſ. bona ratio: vt 7. ff. de ſcrip. ver. ſi res. §. fi. 7 adde. i. neq; ius habeat in ea: vt non ob. ff. e. in actione furti. §. fi. 7. l. ſi is q. in princi. iure dominij defertur furti actio: q̄us non als[a] : niſi noſtra interſit competat tamen ad eſtimationez corporis: etiam ſi nihil amplius intereſt vtilitas mea referenda eſt: idemq; 7 in ſtatulibe.[o] 7 in legato ſub conditione relicto probatur. Alioquin diuerſum probantibus ſtatui facile quantitas non poteſt: quia tunc ſolaz vtilitas eſtimationem facit: cum ceſſante dominio furti actio naſcatur[c] in iſtis cauſis ad eſtimationem corporis furti actio referri non pōt[d]. ¶ Si ad exhibendum egiſſem optaturus[e] ſeruū mihi legatum: 7 vn° ex familia ſeruus furreptus ſit heres furti habebit actionem: eius enim intereſt. Nihil enim refert cur preſtare cuſtodiam[f] debeat. ¶ Cuj raptor[t] omnimodo furtum facit manifeſt[v] fur eſtimandus eſt[g]. Jo autem cuius dolo furti raptum fuit quidem non tenebitur[x]: ſed vi bonorum raptorum.

¶ Primo loquitur quando falſus procurator recipit indebitum. Secundo quando recipit debitum. Tertio ponit quaſdaz queſtiones circa predicta. ſecunda ibi: q̄ ſi pecunia. tertia ibi: falſus aūt. Bar.

Si titius cuius nomine pecuniam perperam[i] falſus procurator accepit ratuz habeat: ipſe quidem titius negociorum geſtorum aget: ci vero qui pecuniam indebitam dedit aduerſus titium erit indebiti condictio[k]: aduerſus falſum procuratorem furtiua durabit condictio[l]: et a titio[m] non iniquc per doli exceptionez vti[n] preſtetur ei furtiua condictio conſiderabitur. ¶ Q̄ ſi pecunia fuerit debita[o]: ratuz habente titio furti actio euaneſcit: quia debitor liberatur[p]. ¶ Falſus autem procurator ita demū furtum pecunie faciet: ſi noīe quoq; veri procuratoris quem creditor habuerit aſſumpto[q] debitorem alienuj circūuenerit. Nō eque probatur: 7 in eo qui ſibi deberi pecuniaz dicendo ſe heredez ſempronij creditoris aſſeueranuerit cum eſſet alius. ¶ Qui rem titij agebat cius[r] noīe falſo procuratoris creditoris ſoluit[s]: 7 titius ratum habuit non naſcitur ei[t] furti actio que ſtatim cuz pecunia ſoluta eſt ei q̄ debit nata eſt[v]: cum titij nummoz dñium non fuerit neq; poſſeſſio[x]: ſed condictionez indebiti quidem titi[y] habebit[y]: furtiuaz[z] aūt q pecuniam dedit[a]. Que 7 ſi negociorum geſtorum actione titius conueniri ceperit[b] arbitrio iudicis ei preſtabitur[c].

Idem. Lex. lxxxiij.

Q Pecuniā ciuitati[d] ſubtractam actione furti/ non crimine peculatus tenetur[e].

¶ Qui rei vſum peruertit furti tenetur. hoc dicit.

Paulus. Lex. lxxxiiij.

HAllo vel ſarcinator qui polliciba vel ſarciēda veſtimēta acceperit (ſi forte bis vtatur) ex contractatione eozum furtum feciſſe videtur: quia non in eam cauſam ab eo videnī accepta[f]. ¶ Frugibus ex fundo ſurreptis tam colonus q̄ dñs furti agere poſſunt[g] q̄ vtriuſq; intereſt rem perſequi. ¶ Qui ancilla[h] nō meretricem libidinis cauſa ſurripuit furti actione tenebitur: 7 ſi ſuppreſſerit[i]: per na legis fauie coercetur. ¶ Qui † tabulas[k] cautionis ſue furripuit in aſcriptam ſummam furti actione tenebitur. Nec refert cancellate necne ſint: quia ex his debitum magis ſolutum eſſe comprobari poteſt.

Ocratius. Lex. lxxxv.

SJ quis ex bonis eius quem putabat mortuum qui viuus erat pro herede hereditarias res apprehenderit: cum furtum non facere[l]. ¶ Ei cum quo ſuo nomine furti actum eſt (etiam ſi ſeruj nomine de alia re[m] aduerſus cum agatur) non dandam exceptionez furti vna[n] facti placet.

Paulus. Lex. lxxxvi.

QUāuis res furtiua niſi ad dominum redierit vſucapi nō poſſit[o]. tamen ſi eo nomine iis eſtimata fuerit: vel furi dñs eam vendiderit: non interpellari iam[p] vſucapionis ius dicendum eſt.

Idem. Lex. lxxxvij.

SI cuius intereſt non furripi furti actionem habet: ſi 7 rem tenuerit dñi voluntate: vcluti

o ¶ Non poſſit. vt inſti. de vſuca. §. furtiue. 7. ff. de vſucapi. l. ſequitur. §. quod autem.
p ¶ Jam. in futuro. erit em vſucapibilis. 7 facit. C. p emptore. ſciēs. 7. ff. de vſuca. l. ſi fur. 7. l. ſequitur. §. tunc in poteſtate.

Is cuius. ¶ Lafus. Actio furti datur ei cuius intereſt: hinc eſt q̄ et conductori competit hec actio ſi ei ſit furrepta: geſtori autem vel protutori vel vero tutori vel vero curatori eius cui eſt furrepta res/non datur hec actio ſuo nomine: ſed nomine pupilli ſic. Item ei cui

† Bar dicit hic eē bonū ter. 7 ſingu. caſū. l. mater ſa furti ma niſeſti mater me. l. ſ q̄ ra ptor oino ē fur manifeſtus put ap te. ff. in ter. qui. l. hoc eſt clariſſimꝰ. Bolog.

† Hoc ē bonus. §. 7 no ta. duꝫ dicit q̄ et hīs de bitū. 7c. & ſ ter. no. q̄ g inſtrumēti cācellatum ꝓbat debitū. ſm bar. hic.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

ei cui debebatur res ex cā stipulatio. vel ex testamēto si anteq̄ sit ei tradita aliquis surripuerit eam non bz hāc actionem. Item nec fideiussori coloni datur. Fran. accur.

a ¶ Locata est. vt ff. d. eo. l. eum qui. §. preterea.

b ¶ Non habebunt. suo nomine. lic ff. d. eo. qui iniurie. §. qui alienis. sed nomine pu. sic vt. ff. d. eo. in terdum. §. qui tutelam.

c ¶ Stipulatu. vt ff. d. e. l. is cui. ꝛ facit. l. cuius in teresse. ꝛ quod ibi no. Itē contra. ff. eo. si is qui rez. in prin. sed ibi habet ius ff re. Addito. Intelligebat hoc q̄ res erat sibi obligata sub conditione: vel nō erat res hereditaria. vt per Bar. hic.

S I ad dominum. ¶ Casus. Res mihi surrepta est vel vi accepta: reuersa est ad me: et hoc ignoro. tandem desiij eam possidere: dicitur q̄ nō desiit esse furtiua: vñ nec vsucapi potest ab alio quo. Fran. accur.

d ¶ Non videtur. vt. ff. de vsuca. sequitur. §. tunc i potestate. ff. d. verb. sig. l. labeo. §. j.

C Reditori. ¶ Cas⁹ Creditor cuz agit furti: aut agit contra exstraneum: ꝛ tunc valentia libri estimatur quasi tantum interest sua: ꝛ hoc intelligas quando in se creditor suscepit periculū si autem agit contra ipsuz debitorem surripientem tunc summa pecunie debite ꝛ eius vsura spectatur ꝛ duplabitur. Fran.

e ¶ Pignoris. hoc ē verum vbi competit ei soli quod est cū susceperit pignus suo periculo: vl cū culpa eius subtrahitur: aliogn creditoten⁹ aget. vt. ff. d. e. l. cū. §. idē scribit. vbi plene dixi. Accur.

† No. istā. l. dicit barto. ad ff. q̄ vbi isti domestici furantur non oritur actio furti. q̄ est verus si res ei⁹ modica vel vilis: vt dicit glo.

f ¶ Conueniatur. scilicet duplum: licet sua culpa amiserit: quia debitor est in dolo qui prepōderat. Et facit. ff. d. e. l. si debitor. ff. d. de pig. si inter. §. fi. ff. d. de sol. id q̄. ff. d. de pig. l. si tibi.

S I q̄s egerit vi bo. ¶ Casus. Si agat actiōe vi bonoꝝ raptorū tollitur actio furti nō manifesti: secus ecōtra in eo q̄ excedit. Fran. accur.

g ¶ Furti. non manifesti. Jo. ff facit. j. vi bono. rap. l. j. Accur.

S I libertus. ¶ Casus. Libertus patrono leue quid surripuit vl ca pifer dño siue scholari non bz locum bec actio. Fran.

h ¶ Non nascitur. in re vilior: vt ff. d. eo. seruꝰ ꝛ filij. ꝛ insti. eo. §. hi. ff. j. de pe. l. respiciendum. secus in non vili si est fur libera persona: vt. C. e. l. apud. §. fi. Accur.

E Ello. ¶ Casus. Locani tibi vestimenta mea ad fulliēdum: ea sunt tibi surrepta: tibi ꝑtit actio furti q̄ tollitur si te liberē ab actio. locati qua mihi teneris: siue te liberaui priusq̄ cepisses agere furti siue postea: si ait nō te liberaui ꝑdemnabif tibi fur. Ultimo dicit: q nō teneꝰ furti si facit furtum vt impubes ille idē non ōi⁹ dare ꝑfiliū vel opes furi: nec tenetur ex hoc. Fran.

i ¶ De domino. i. a domino.

k ¶ Negat. f. pomponius.

l ¶ Liberatus. puta per pactum.

m ¶ Absolui bz. ff. e. inter. in prin. ff. sol. vt ibi. item facit. ff. eo. l. itaq̄. et ff. d. loc. ꝛ condu. si merces. §. fi. Accur.

n ¶ Memo. hoc habes. ff. e. l. impuberem. in fi.

S I q̄s cū sciret. ¶ Casus. Cū sciret mihi surripi rē nihil diri: nō agone agit furti: ꝛ bz sepe accidit cum surripit patronus liberto q̄ verecūdia ductus non dixit aliquid. Fran.

bet[n]. ¶ Si nihil eorum ante accidisset furem ei condemnari oportere. ¶ Dec idcirco qñ furti catenus habet actionem quatenus eius interest. ¶ Memo[o] opez aut consiliū alij prestare potest qui ipse furti faciendi consilium capere nō potest.

Labolenus. Lex. xciij.

S I quis cum sciret quid sibi surripi non prohibuerit: nō potest furti agere[p]. Paulus immo contra: nam si quis scit sibi rapi: ꝛ qz non potest prohibere quiescit: furti agere[q] potest. At si potuit prohibere[r] nec prohibuit: nihilominus furti aget. Et hoc modo patron⁹ quoq̄ liberto[s] ꝛ is cuius magna verecundia ei quem in presentia pudor ad resistendū impedit furtum facere solet.

☞ Qui agit actio. furti criminaliter debet subscribere se ad penam talionis sicut fit in criminibus publicis. b. d. Titulus sequens per se patet.

Ulpianus. Lex. xciiij.

M Eminisse oportebit nūc furti plerunq̄ criminaliter agi. Et euz qui agit in crimine subscribere: non quasi publicum sit iudicium: sed quia visum est temeritatem agentium etiam extraordinaria animaduersione coercendam. Non ideo tamen minus is quiuelit poterit ciuiliter agere.

¶ De tigno iniuncto. Titu. iij.

Ulpianus. Lex. j.

L Ex duodecim tabularum neq̄ soluere[v] permittit tignū furtiuum edibus uel vineis iniūctum neq̄ vendicare[x]: qđ prouidēter lex efficit: ne vel edificia sub boc pretextu diruant: vel vineaꝝ culture turbentur. Sed in euz q̄ cōiunctus est iniunxisse in duplum dat actionem[y]. ¶ Tigni autē appellatione

o ¶ Furti. nō manifesti: vt. ff. e. sigs in scruitute. §. ceteruz. ꝛ hic. ꝛ facit. j. de re. iu. l. nullum crimē est. Accur.

p ¶ Agere. sed certe consentire videtur: vt. ff. de bis qui no. infa. l. quid ergo. §. si quis alieno. ff bz expressus consensus exigitur: vt. ff. e. qui vas. §. vetare. Accur.

q ¶ Agere. aut labeo. vt ptz ex legis inscriptiōe. Accur⁹ius.

r ¶ Prohibere. quia erat multitudo furtum qui interfecisseut eum.

s ¶ Liberto. qui aget ifactum: vt. ff. de obse. l. bonoꝝ. ꝛ. l. parēs. ꝛ. l. licet. Accursius.

E Eminisse oportebit. ¶ Casus. Nūc diē furē posse accusari de furto ꝛ accusās iscribet: ꝛ nibilominꝰ furti ciuiliter potest agere. Fran.

t ¶ Plerūq̄. propter domestica: vt. j. ō pe. l. respiciendum. ꝛ facit. ff. tit. j. l. fi. ꝛ quod ibi no. itez facit. ff. e. interdum. §. qui furez. ꝛ. j. ad turpil. l. ꝛ i priuatis.

¶ De tigno iniuncto.

¶ Supra dictū est de furto in genere: sed quia iniungere tignum alienus suis domibus est species furti: ideo ponitur rubri. de tigno iniūcto. Ulrita: supra dictum est de furtis cuiuscunq̄ rei: hic de furto tigni iniuncti. Et hec rubri. ponitur materialiter. Uel dic de furto pro tigno iniuncto: bene est vt videamus. Ulpic. ff. de furt. generaliter dixit: nunc de quadam specie in qua sunt quedam specialia.

Ex duodecim tabularum.

¶ Casus. Si tignum meū mihi surreptum in edificio tuo posuisti vel in vineis: nō possum petere eū tolli siue remoueri de edificio neq̄ vendicare: ꝛ hoc dixit. l. xij. tab. ꝛ redditur ratio: ne edificia diminuant vel vineaꝝ cultura turbetur: sed in eum qui iunxit datur actio in duplum estimat. tigni. Et appellatione tigni omnis materia significatur ex q̄ edificia vel vinee fiunt: ꝛ sic lapides ꝛ regule ꝛ trabes ꝛ similia cōprehēdūtur: ꝛ tignum dicitur a tegendo: comprehenditur tñ lapis ꝛ cementa et similia: ꝛ in vineis tignum ꝑhendit oē id ex quo fiunt vinee ꝛ sic pa li ꝛ pertice ꝛ pedamenta. Tandē dicit q̄ dat actio ad exhibēdū ō cū qui sciēs alienū tignuz suo edificio imposuit: nec q̄uenit quasi possidēs quasi dolo desiit possidere. Ultimo dicit: si agit furti iniūcti: nō tol sed quasi dolo desiit possidere. Ultimo dicit: si agit furti iniūcti: nō tollitur rei vendi. immo intentari poterit vt saltem iuret in litem: ꝛ hoc dicit bec. l. ꝛ seq. Fran.

v ¶ Soluere. i. dissoluere. Accur.

x ¶ Uēdicare. ꝛ ita nec tenet rei vē. ff bz quasi dolo desierit possidere tenet ad exhibendum: vel rei vendi. ꝛ ita solunt⁹ ff ium. in fi. l.

y ¶ Actionē. vt ff. d. de acq. rerū do. adeo. §. cum in suo. ꝛ insti. de re. diui. §. cum in suo. Accur.

z ¶ Tigni, facit. j. de verbo. sig. l. pali. ꝛ tigni. Accur.

a ¶ Utputa pertice. que ponuntur in longum vt vites sustineant.
b ¶ Pedamenta. sunt que figuntur in terra.
c ¶ Ad exhibendum. iste fines videtur tollere quicquid positum est in prin. quare dic q̄ te possum conuenire actione tigni iniuncti ad ostium vel ad exhibendum vel rei ven. vt nō eximas. sed quasi dolo malo desieris possidere:ꝛ not. q̄ v. actionibus hic tenetur furti ꝛ cōdi. fur. ꝛ de tig. iniūc. ꝛ ad exhibendū. ꝛ rei vendi. ꝛ de hoc dicit hec littera si bene aduertas.
d ¶ Sciens. secus si ignorās: vt. ff. ad exhibē. l. gēma. ꝛ. l. tigni. q̄ sunt contra. ¶ Item fa. ff. q̄ui aut clam. l. nam origo.
e ¶ Ed si ppōas. Nō dubito. vt tamen ꝛ hic iuretur in litez. vt. ff. de sol. qui res. in fi. idem si separet: vt. C. de rei vē. l. ij. Sed quid si alius iniunxit alius habet minus cūs: Rñ. is tenet q̄ hz iniunctū: vt. ff. ne qd in loco. pub. l. ij. §. ptor ait. cetera dicet dicti. ff. de reiuē. l. in rē. §. tignū. Itē fa. ff. de ercep. rei iudi. l. si qs. cuz to. §. sed in cemēs.
¶ Si qs testa. ꝛc. Mabuimus. ff. de furtis i ge nere ppetratis a q̄cunqz persona ꝛ in quacunqz re mobili: et de quodaz speciali. ff. de tigno inun cto: sequī videre modo de quodā alio. Et no. + q̄ ista rub. nō ponit ma terialiter: sed ponit signi ficatiue:ꝛ ponit vba edicti pretoris habentia ple num intellectum. vel ponit causaz totius ti. vnde q̄s sequī in nigro est cōmendatio rubrice.
f ¶ Elute aditam ꝛc. ꝛ de hoc furto quedaz speciala dicit.

Si dolo malo. ¶ Lapsus. Si seruus cui in testamento domini relicta est libertas iacente heredi. aliqua furripuit de bonis hereditarijs vel damnum in eis dederit:tenet in duplum infra annum:ꝛ hoc dicit pretor:ꝛ hoc est equum ne hoc facinus remaneat impunitum:neq; vt seruus posset punirī cum spem habeat libertatis: neq; vt liber cum heredi. fecit furtum vel damnum: boc est domine ꝛ domino:vel domine non datur actio furti nisi seruus liber fa ctus contracter:vnde equum fuit hanc actio. dari in duplū ne eius delictum remaneat impunitum. Et tunc demum hec actio habet locum quando dolo dedit vel culpa lata:ꝛ q̄ post mortem domini det damnus vel furtum faciat:ꝛ q̄ ante aditam hereditatem. Sed pone q̄ libertas erat ei sub conditione relicta:ꝛ interim det damnum:ꝛ postea est adita hereditas ante existentem conditionem non habet locum hec actio cum tanq̄ seruus posset cāstigari: nisi incontinenti post datum damnum effectus sit liber: quia venit conditio:nam tunc hec actio locum habet. ¶ Si seruus. Quidam fecit testamentum:ꝛ instituit sibi heredem:ꝛ stichum seruum alicui pure leganti:hic stichus in hereditate iacente dedit damnum:tandem adita est hereditas:queritur an hec actio locum habeat:ꝛ dicitur q̄ sic:nam qualitercunqz hic seruus desiit esse heredi:ꝛ per consequens heredis habet locum hec actio siue ppter cap. siue legato siue libertate ei relicta etiam si sub conditione dum tamen extiterit conditio ante aditam hereditatem vel parum post. Secūdo dicit:si heres sit rogatus seruum stichum manumittere : ꝛ hic stichus det damnum interim in hereditate. queritur an heres non cogatur eum manumittere nisi primo hoc damnum sibi emendet seruus:ꝛ dicitur q̄ bene cogitur eum manumittere:nec obstat rescriptum dicit:ꝛ in quo seruus damnificauit dominum iubeat primo solui q̄ manumittatur:quia illud habet locuz quando seruus gesserat negocia domini:sic ergo in nostro casu hac actio. tenetur liber factus. Ultimo dicit hoc edictum dari hac actio. quando damnum datur a seruo libero

+ Ista glo. pio no. alle. iasoñ rub. de actio. in stit. in. ij. col. anie eū bal. in rub. C. an seruꝰ ex suo facto ꝛc.

continctur omnis materia ex qua edificium constat vinceq̄ necessaria:vnde quidam aiunt tegulam quoq; lapidez ꝛ cementa cetera q̄ in qua edificijs sunt vtilia. Tigna enim a tegendo dicta sunt. Hoc amplius ꝛ calcem ꝛ arenaz tignorum appellatione contineri : sed ꝛ in vinctis tigni etiam appellatione omnia vincta necessaria continētur:vtputa[a] pertice pedamenta[b]. Sed ad exhibendum[c] danda est ei actio:nec ei parci oportet qui sciens[d] alienam rem edificio induxit iniunxitve : non enim sic cum conuenientibus quasi possidentez:sed ita quasi dolo malo fecerit quominus possideat.

Edem. Ler. ij.

Sed si proponas tigni furtiui noīe edilꝰ iniuncti actum deliberari poterit an extrinsecꝰ sit rei vendicatio.ꝛ esse non dubito[e].
¶ Si quis testamento liber esse iussus fuerit:ꝛ post mortez dñi an aditaz hereditatē furripuisse aut corrupisse qd dicatur. Titu. iiij.

Ulpianus. Ler. j.

Si dolo malo ciꝰ qui liber esse iussus erit post mortem domini ante aditam[f] hereditatem in bonis quecius fuerint qui cum liberum esse iussisset[g] factum esse[h] dicetur quominus ex his bonis ad heredem aliquid peruenire in cū intra annum vtilem duplī iudiciuz datur[i].
¶ Hec autem[j] actio[k] in factum vt labeo scripsit naturalem potius q̄ ciuilem habet in se equitatem: siquidem ciuilis[l] deficit actio: sed natura equum est non esse impunitum cum qui hac spe audaciorfactus est : quia neq; vt seruum se coerceri posse intelligit spe imminentis[m] libertatis:neq; vt liberum damnari:quia hereditati furtum fecit[n] hoc est domine. ¶ Dominus autem dominave non possunt habere furti actionem cum seruo suo: q̄uis postea ad libertatem peruenerit : vel alienatus sit:nisi postea quoq; eam rem contractauerit[o]. Itaq; esse equuz preto putauit cālliditatem ꝛ protectuitatem eorum qui hereditates depopulantur dupli actione in facto coerceri. ¶ Non autem al's tenebitur iste libertus q̄ si dolo malo quid dissipasse proponatur. Culpa autem negligentiaq; serui post libertatem excusata est:sed culpa dolo proxima dolum representat[p]. Proinde si quid dāni dederit sine dolo cessabit ista actio. Quamuis al's aquilia teneatur ob hoc q̄ damnuz qualitercunqz dederit. ¶ Habet itaq; certum finem ista actio vt dolo fecerit iste:ꝛ post mortem domini ꝛ ante aditam hereditatē. Ceterum si sine dolo malo aut dolo quidem/verum viuo domino non tenebit hac actione.

a Ille §. etno. ꝛ singu. in hoc q̄ illa dicitur ee bona que fiunt in ibo habentis. ꝛ hoc per pte loquen do: alo ali dicunt que bōa fide possident. vt es in dñ alios ino vel mitiaē habe mus. dolo.

a Quississet. secus si in bonis heredis: vt. ff. ti. ij. a titio.
b Factum. furtum vel damnum. Accur.
i Datur. vsq; huc sunt vba edicti: vt. ff. de manumiss. test. l. titia. §. pe.
k Nec aūt actio. f. in factū. q̄ ex quolibet edicto ptoris ex quo nō datur certa dat. in factum: vt. ff. de dam. infec. l. iuj. §. an tñ. si dicas vbi e edictum nō repio: Rñ. ipsa rub. vel dic q̄ nō habemus vba: sz eius mēte: alij dicunt ꝟ actio. i. ex lege 2dictio: q̄ quoties aliqua lege nona inducitur obligatio ꝛc. Accur.
l Ciuilis. vt furti nō manifesti: idē puto de ptona sz manifesti. ff. de prehendat: nam leges indistincte dicūt de furto:ꝛ sic de manifesto ꝛ nō manifesto: vt ff. in prin. ff. de acq. re. do. in eo q̄. ff. de nox. l. si seruꝰ le gatus. in fi. ff. Alio dixerit contrarium.
m Imminentis. sic. ff. si ex no. causa. l. pe. ff. si.
n Furtum fecit. i. q̄ als esset furtum ne fit §. j. §. scevola.
o Contractauerit. ad hoc. ff. tit. ij. seruꝰ ꝛ filij. ꝛ. C. de noxa. l. j. ꝛ. C. an seruus ex suo facto. l. fi.
p Representat. Not. sic. ff. manda. si fideiuī. in princip. ff. si men. fal. mo. di. l. j. §. ideo. ꝛ. j. de verbo. signi. l. magna. item facit. §. de libe. cau. illud. ꝛ

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

illud. ⁊ ad leg. aquil. si seruus. §. si formicarius.
a ¶ Cessabit. nisi in casu: vt. §. proxi. fin. R.
b ¶ Nondum liber est. ſ. tempore additionis.
c ¶ Seruus pōt coerceri. a dño nō a iudice: vt. §. de penis. l. moris. l. fi. ⁊ de questio. statuliber. que sunt contra.
d ¶ Cessare. p furto: tunc facto scilicet post aditam hereditatem: ⁊ ante cōditionem libertatis.
e ¶ Cōtinuo. id est statim adita hereditate: vt quia pure est relicta. Et fin ℞ est contrarium superiori dicto. §. eo. l. finali. Sed dictio cito+ tollit contrarium: vel dic vt loquatur hic eodem casu quando sub cōditione tunc si continuo. id est ita cito cum potat libertas post factū delictum: vt dominus eius corripere non potuerit habet locū hec actio: vt. §. proximo. §. ⁊. §. el. finali. ⁊ hoc casu fm. R. dabitur per interpretationem cum eadē ſpe audacior fiat que ⁊ ante aditā hereditatem directo manumissus &c.
f ¶ Mutatur. de testatore ſi legatarii recta via: vt. §. de fur. l. a titio.
g ¶ Immutatur. vt in legato.
h ¶ Amittitur. vsuca. vl dic lege: vt. C. de epiſco. ⁊ cleri. l. finali. §. is ita. ⁊ h ante aditam hereditatē. Accurſius.
i ¶ Post interuallum. qz sub cōditione fuit relicta: vt. §. §. proxi.
k ¶ Eo casu. dicunt quidam si modo competat ei libertas vndecunqz: qz alis contra nouum dñm nō posset agi: vt insti. de nox. §. si seruus. quod non placet: qz hic nō fuit heredis aliquo momento quando fuit legatus vel amissus: vnde per interpretationem dicas dari his casib⁹ siue non fiat liber: siue fiat post aditaz hereditatem cito cuz do minus non potuerit cuz coercere.
l ¶ Satisfecerit. quod videtur: vt. §. de leg. i. si seruus ttty. in fi. Accur.
m ¶ Ab imperatore nostro. alexandro.
n ¶ Pertinere ei⁹ actus. non autem ad hoc delictū. M. vt. §. de fideicō. lib. l. ſi pure.
o ¶ Ideo. quia rescriptū cessat. M. ⁊ facit. §. ca. l. in prin. ⁊ de manu. testa. titia. §. penul. ⁊ de nox. si seruus legatus. ſed cōtra. §. de lib. cā. i. penul. ſed ibi non pure.
p ¶ Libertas. vt. §. de manu. test. l. legato seruus. §. fi. ⁊. l. testaméto. §. i. ⁊ de bo. lib. l. etiam. §. vt patronus.
q ¶ Substituto. pupillariter.
r ¶ Data. i. granatus erat substitutus dare libertatem seruis si euenerit casus substitutionis. Accur.
s ¶ Admittantur. ſ. a seruis.
t ¶ Non esse huic actioni. qz dominum habuit tempore delicti.

Quinimmo ⁊ ſi post mortē domini: post aditaz tamē hēditatē cessabit⁵ hec actio. nam vbi adita hēditas ē iam quasi liber conueniri potest. Quid tamē ſi ſub conditione accepit libertatez? ecce nondum liber⁶ est: ſed vt seruus potest coerceri⁷. Idcirco dicēdus est cessare[d] hanc actionē: ꝯ vbi libertas competit continuo⁸ dicendus est posse ⁊ debere hanc actionem dari aduersus eum qui peruenit ad libertatē. ¶ Si seruus pure legat⁹ ante aditam hēditatem quid admiscrit in hēditate: dicendum est quia dominum in eo mutatur[e] huic actioni locum esse. Et generaliter dicimus quo casu in seruo dominium immutatur[g] vel amittitur[h] vel libertas competit post interuallum[i] modicum adite hēditatis eo casu[k] hanc actionē indulgendam. ¶ Si fideicōmissaria libertas data sit seruo quicquid in hēditate malefici⁹ admisit: nunquid non pt¹⁰ cogatur hēs manumittere ꝙ ſi satiſſecerit? ⁊ est ſcipiſſime ⁊ a diuo marco: ⁊ ab impatore[m] nostro cum patre reſcriptum non impedi ri fideicommiſſaria m libertatez q̄ pure data est: diuus ſanc marcus reſcripſit arbitruz ex continēti dādum a pud quē ratio ponatur: ſi hēs reſcriptum ad rationē ponēdam ptinere[n] cius actus quē seruꝰ administrauerit arbitror. Idco[o] ⁊ hēs posse hanc actionem competere.

¶ Supra expoſita sunt verba ſi quis testamento liber esse iuſſus est: nunc expoſuntur verba ante aditam hereditatem. Bartolus.

¶ Ante aditam hēditatē sic accipere debemus: anteq̄ vel ab vno adeatur hēditas: nam vbi vl vnus adijt competit libertas[p]. ¶ Si pupillus heres institutus sit ⁊ a substituto[q] eius libertas data: medioqz tēpore quedā admittantur[r] siquidem viuo pupillo quid fuerit factum locum non cē buic actioni. ſi vo post mortez anteq̄ quis[s] pupillo ſuccederet actionē istaz locū habere. ¶ Hec actio locum habet non tantum in rebus q̄ in bonis fuerunt testatoris: ⁊ ſi here dis interfuit dolum malum admiſſum non cē quominus ad ſe pue

v ¶ Quis. ſ. ſubſtitutus.
x ¶ Cām bonoꝝ. i. hoc vocabulum bona. ſic insti. vi bono. rapt. §. pe. ⁊ §. vt in pof. leg. ia cui. §. bonorum.
y ¶ Pro vtilitate. heredum. Accur.
z ¶ Furti actionis. ve. l. aquil. vt. §. ea. l. §. non autem. ⁊ in. §. non tñ.

niret: ⁊ iō ſcuola plenꝰ tractat: ⁊ ſi eā rē furripuiſſet ſeruus quā defunct⁹ pignori accepat hanc actionē honorariam locū habere. Plenius eñ cauſas[x] bonoꝝ hic accipimus pro vtilitate[y]. nam ſi[z] in locum deficētis furti[3] actionis propter ſeruitutē[a] hanc actionē ſubſtituerit pro: vi ſimile ē in omnibus[b] cauſis cuz in quibus furti[c] agi potuerit ſubſtituiſſe. ¶ In ſumma patur hāc actionē in rebus pignoratis ⁊ in rebus alienis bona fide poſſeſſis locum habē. Idē ē de re commodata teſtatori. itē ſi fructus poſt mortem teſtatoris perceptos hic ſeruus qui libertatē proſpicit contractauerit: locus erit huic actioni. Sed ⁊ ſi partus vel fetus poſt mortem agnitos[d] tantundē erit dicēdum. ¶ Preterea ſi impubes[e] poſt mortem patris quicquid rei dominium: eaqz anteq̄ impuberis hēditas a ſubſtituto adeatur furripiatur: locum habere iſtā actionem dicendum est. ¶ Sed ⁊ in omnibus que interfuerit heredis non cē cuerſa locuz habet hec actio. ¶ Non tantum[f] autem ad ſolā furta iſta actio ptinet: ſed etiam ad omnia damna quecunqz hēditatis ſeruus oedit.

¶ Dictuz est ſupra. prime q̄ iſta actio pertinet ad furta: modo queritur vtrum propie ad furta pertineat: ⁊ reſpondet vt in tertu.

¶ Scuola ait poſſeſſionis[g] furtum[h] fieri. Deniqz ſi nullus ſit poſſeſſor furtum negat fieri. Idcirco autem hēditati furtum non fieri: quia poſſeſſionē hēditas non habet[i] que facti[k] est ⁊ animi: ſed nec hēdis est poſſeſſio anteq̄ poſſideat. Quia hereditas in eum id tantum tranſfundit quod ē hēditatis[l]. Non autē fuit poſſeſſio hereditatis[m]. ¶ Illud verum ē ſi poteſt al⁹ hēs ad ſuum[n] commoduz peruenire non cē honorariam actionē tribuēdam vt in id q̄ interſit condemnatio fiat. ¶ Preter hanc actionem esse ⁊ vendicationem rei conſtat. Cum hec actio ad ſimilitudinem furti competat. Itē here di ceteriſqz ſucceſſoribus[p] competere iſtam actionem dicenduz est. ¶ Si ſerui plures libertatē[q] iſtam

a ¶ Propter ſeruitutez. impedientez: quominus teneat.
b ¶ In oīb⁹. nō tñ ſoluz.
c ¶ Furti. vel pro damno dato: vt dixi. Accur.
d ¶ Agnitos. ſcilicet contractauit. Accur.
e ¶ Preterea ſi ipubes. a cuius ſubſtituto fuit relicta ſeruo libertas: vt. §. ea. l. §. ſi pupillus.
f ¶ Non tantū. ſa. §. eo. i ptin. ⁊. §. nō aūt. Accur.
g ¶ Poſſeſſiōis. i. poſſeſſe rei ab aliquo. Accur.
h ¶ Furtū fieri. quia nō eſt cuius fuit. vt. §. ti. ij. l. falſus. §. qui alienum.
i ¶ Non habet. vt ⁊. §. de cri. expil. here. l. ij. ⁊. l. fi. ⁊. §. re. amo. l. ꝗtra. ⁊ de acq. re. do. l. in eo. ſed fabl it. §. ti. ij. l. bereditarie. ⁊ l. ſeq. ⁊. l. in actione. §. fi. ⁊. l. ſi is. ⁊. l. falſus. §. fi. ia citā. ⁊. l. cuz. §. ſi res. ⁊. §. de vſuca. ſi bono.
k ¶ Que facti. habz ergo multū iuris ⁊ multuz facti i retinēdo: vt h. ⁊ no. C. ō acqui. poſſ. l. j. Aſo.
l ¶ Hereditatis. i. dominia ⁊ iura. nō aūt poſſeſſiones: vt. §. de acq. poſſ. l. cum heredes. ⁊ de acq. here. gerit. ſed contra. §. er. qui. can. ma. l. cum mi les. ſol. vt ibi. Item hoc fallit in cauſa peculiari. vt. §. de act. ⁊ ob. l. qui a ſeruo. in fi. ⁊. §. de cap. in bello. §. facte. nō tñ in pe culiaribus iacēte hereditate vſucapio icipit: vt ⁊ §. de vſucap. l. ſi. §. fin. et facit. §. e. tu. l. inſto. §. fi. ⁊ §. g. ex cau. ma. l. ait prator. §. i. ⁊. §. hi. ⁊. §. ofur. ſi vēdidero. §. fi. ⁊ de poſcrip. ver. ſire. §. fi. itē ar. eſt ler iſta q̄ actio poſt aditam hereditatem ante appzehēſam poſſ. locuz habeat: quod nō placet: qz ſtatim adita hereditate ſeruꝰ eſt liber: vt. C. de cadu. tol. §. inouiſſimo.
m ¶ Hereditatz. igit de currendum eſt ad hāc actionem.
n ¶ Ad ſuū. actiōe. ſ. ſpeciali: vt furti ⁊ 2di. furtiua nō rei vē. vt. §. pr. §. ⁊. §. eo. §. nō aūt. in fi.
o ¶ Ut id. immo ad omplum. vt. §. pri. §. ⁊. §. fi. §. dic q̄ ad alias ſe refert actiōes. ⁊ §. §. de vol. §. ait prator.

p ¶ Succeſſoribus. nam ſic eſt in actione furti: vt inſti. de perpe. ⁊ tēpo. acti. §. non autem. ad cuius ſimilitudinez hec habetur: vt. §. c. §. plen⁹. §. proxi.
q ¶ Libertatē. vt ⁊. §. ad. l. aql. ita vulneratus. in fi. ⁊ de fur. l. vulgaris. §. fiuo. ⁊ ar. §. de iurif. om. iu. ſi qs id. §. fi. ⁊. l. ſe. Sed an in ouplo ꝛtinetur rei ꝓſecutio: quidam ſic ar. §. e. illud. §. §. qō me. cau. ſi eū. §. ſi dic §. cum ad inſtar furti ſit. vt. §. proxi. §.

†Subioga eſt itapit natura⁹ ei⁹ in cuius locuz ſubrogatur concor. tex. i op. §. quē terminu. et ibi glo. ſ. §. ſubiogare. de aucto. et pote. ſacro. gñia. cōcī. in piag ſanc.

SJ paulo. ¶Casius. Adita hereditate seruus cui relicta erat liberas sub conditione ante euentum condi. dedit damnum in re hereditata. ignorante hoc herede: tandem extitit conditio ⁊ factus est liber: queritur an hec actio iocum habeat: ⁊ videtur q fic: quia heres non potuit hunc castigare cum duraunt post diu eius seruus cum hoc delictus ignoraret: dicitur tamen contrarius scilicet q hec actio non habeat locus: ⁊ sic ignorantia hoc casu nō prodesset: licet alis cō suerit prodesse: ⁊ hoc dicit hec. l. Si cito post delictū factus est liber: conditio tunc statim venit: nam tunc hec actio competit: ⁊ hoc dicit. l. hec.

a ¶Obtigerit. verum dubitū post aditam hereditatem: ne sit contra. ff. l. i. §. quid tamen. ⁊. §. si seruus. ⁊ arg. ff. de neg. gest. diuortio. ibi: nō em ⁊c. Sed in superiori prior. l. diu remāsit seruꝰ post delictū. Jte non ob. ff. l. §. quid tamen. vt ibi dixi.

¶Furti aduersus nautas cauponas & stabularios.

¶Differentia inter hūc titū. ff. nau. cau. sta. vt ibi in rū. notaui. quidas nō tantꝫ aliam scilicet q actio in factū ex quasi maleficio datur tunc demuꝫ quando nō recipit saluū fore: si autez recipiat dat illa que est ex pactu qō nō placet: quia si nō recipit debet teneri ex quasi maleficio: vt. ff. de acti. ob l. l. ex maleficio. §. fi.

Nos q nautes. ¶Casꝰ. Exercitor nautis caupo ⁊ stabularius tenent̄ si hospitātes i nauli vel in cauponā: vel i stabulo furtū sint passi: vel ab ipo exercitore caupone vel stabulario vel ab alīq alio qđ in nauli tenerēt exercitor vel cauponā vel stabulo. Jtem tenetur si ope sua vel eorum qui erant in nauli causa naugandi vel sunt nante: sunt furtum passi hospitātes. Et datur hec actio in duplum ⁊c. Jn electione est furtuꝫ passi vel actione furti agere ℈ furem vel hac act. ℈ exercitorem ⁊ similes. Ipse autem exercitor vel caupo actio. furti non hꝫ nisi in sua custodia receptit res q̄ postea sunt surrepte. Jtem exercitor tenetur nomine eorum quos tenebat secū causa nauis si ipli surripuerunt vt dictum est. ⁊ hoc est verum si sunt liberi homines vel serui alieni: si aūt est seruus exercitoris ⁊ fecit furtū. tunc sufficit: si enim det pro nora quasi minus sit in culpa si suum seruū tenet hꝫ malum ℈ si liberum hominem malum vel alienus seruū teneat. Jtem caupo tenetur de furto facto ab aliquo qđ tenebāt caupones cā taberne exercende. Jtem factum eorum quos tenebat secum causa habitandi perpetuo. i. non ad modicum tempus prestat caupo. non autez factum viatorum caupo prestat: nec vectorum factum siue delictum prestat exercitor. Fran. accur.

c ¶Eorum. scz exercitorum.

d ¶Judicium. primo casu ciuile vt furti ⁊ suo nole: scdo pretorium ex ℈ edicto. vt insti. de obli. ex quasi delicto. §. fi.

e ¶Exercitoris. ⁊ hic suo nomine tenetur: vt dixi. ℈.

acceperunt ⁊ dolo malo quid admiserunt singuli conuenientur insolidum: hoc est in duplum: ⁊ cum ex delicto conueniantur exemplo furti nullus eorum liberatur: ⁊ si vnus conuentus prestiterit.

Paulus. Lex. ii.

SJ paulo antecꝫ statuta libertas obtigerit[a] amouerit aliquid seruus aut coruperit: ignorantia domini non introduxit hanc actionem: ideoq licet maxime ignorauerit heres a statulibe. aut quilibet alius dominus a seruo suo amotum aliquid corruptumve esse non impetrat post libertatem eius vllam actionem: quamuis in pluribus casibus alijs iusta ignorantia excusationē mereatur.

Ulpianus. Lex. iii.

LAbeo putauit sub cōditione manumissum res amouentem si citob ꝓditio extiterit ipse actione conueniendum.

¶Furti aduersus nautas cauponas stabularios. Titu. v.

¶Primo ponit mentem edicti vsq; ibi nauigandi. Bar. deinde exponit edictum: postea ponit questiones promiscue vsq; in finem tituli.

Ulpianus. Lex vnica.

Nos qui naues cauponas stabula exercebūt: si quid a quoquo coꝝc quos quasi ve ibi habebunt furtum factum esse dicetur iudicium[d] datur. Siue furtum ope et consilio exercitoris[e] factum sit[f] siue eorum cuius qui in ea naui nauigandi causa esset[g]. ¶Nauigandi autem causa accipere debemus eos qui adhibentur vt nauis nauiget. ¶Hoc est nautas: ⁊ in duplu; actio est. Cum enim in caupona: vel nauli res perierit: ex edicto pretoris obligatur exercitor nauis vel caupo: ita vt in potestate[h] sit eius cuius res surrepta sit vtrum mallet cum exercitore honorario iure: an cum fure iure ciuili experiri[i]: q si receperit saluum fore caupo vel nauta furti actionem non dominus[k] rei surrepte sed ipse habet: quia recipiendo[l] periculum custodie subijt. ¶Serui vero sui nomine exercitor noxe dedendo[m] se liberat. Cur ergo non exercitor nauis condemnetur qui seruum tam malum in naue admisit? Et cur liberi quidem hominis nomine tenetur insolidum: seruiꝰ non tenentur: nisi forte idcirco quod liberum quidem hominꝫ adhibēs statuere debuit de eo qualis esset. in seruo vero tuo ignoscendum sit ei quasi domestico malo: si noxe dedere[n] paratus sit. si autem alienum adhibuit seruum[o] quasi in libero tenebitur. Caupo autez prestat factuꝫ eorum qui in ea caupona eius caupone exercende causa ibi sunt. Jtem eorum qui habitan di causa ibi sunt. Viatorum autez factum non prestat[p]. Nanq; viatorem sibi eligere caupo vel stabularius non videtur: nec repellere potest[q] iter agentes[r]. Jnhabitatores vero perpetuos[s] ipe quodāmodo eligit[t] qui non recucit. Quorum factum oportet cum prestare. Jn naui quoq; vectorum[v] factum non prestatur.

¶Si familia furtum fecisse dicatur. Titulus. vi.

¶Si familia alicuius furtuꝫ fecerit habet dominus electionem aut totam familiam dedendi: aut tantum offerre pro furto facto: quantum si vnus liber furtum fecisset: hoc verum si eo non conscio furtum factum sit. nam si eo conscio tunc poterit conuenire suo nomine. ⁊ nomine singulorum de familia: deide exponit verbum scientiam. hoc dicit.

Ulpianus. Lex. i.

Tilissimum id edi ℈. de fur. qui vas. §. vetare. Accur.

v ¶Vectoꝝ. i. eoꝝ qui naue vehuntur. nam nec istos pōt eligere vel reiicere sicut nec viatores.

¶Si familia furtum fecisse dicat. ¶Specialia quedā de his seruantur.

Tilissimū. ¶Casius. Valde est vtile hoc edictuꝫ cuius verba non habemus: sed mens eius est talis: vt si plures mei serui faciunt tibi furtū nō teneor oēs dare pro nora vel pro quolibet soluere penā furti: sed sufficit si tm̄ ꝑsto nomine omnium ꝙtum liber homo ꝑstaret si furtū fecisset: ⁊ hoc beneficium habeo si me ignorāte deliquerūt: secus si mesciente ⁊ ꝓhibere valēte ⁊ nō prohibui. nam hoc casu teneor ⁊ meo nomine ⁊ cuiuslibet serui: nec soluendo pro vno liberor. ꝑ alijs. ¶Postea dicit: quod dixi in furto idem in damno dato. Tandem dicit: si cōuenio; furti. ꝑ vno seruorum est in pendēria an possim conuenire noie alioꝝ: ⁊ expectabitur qualiter soluam ꝑ isto conuentus: nā si dem eū ꝑ nora teneor. ꝑ alijs: si aūt soluam penam dupli. item rem furtiuā vel eius estima. ⁊ sictantū quantū liber pro furto a se facto

f ¶Factum sit. ab extraneo.

g ¶Esset. f. factum ab extraneo.

h ¶In potestate. hoc cum non recipit res sed hoies vt differat a sequentibus ꝑm quoſdam: vel dic vt ibi. Accur.

i ¶Experiri. puta furti. Accur.

k ¶Nō dns. tm̄. alioquin contra. vt. ff. nau. cau. l. idez ait. §. fina. ⁊. l. feq. ⁊ per hoc differt a fullone: vt insti. de obli. ex delict. §. furti. vel non differt a fullone: qꝛ ⁊ hic soluēdo erat exercitor alis secus vt in fullone. Accur.

l ¶Quia recipiendo. bona ratio: vt ⁊. ff. de fur. l. euz qui. §. qualis. ⁊. l. fullo. Accur.

m ¶Noxe dedēdo. scilicet seruū q fecit furtū. Accur.

n ¶Dedere. ꝛtra. ff. nau. cau. sta. l. idem. §. si filiꝰ. fol. vt in eo. titu. l. fin. §. seruorum. item argu. cōtra. ff. loc. videamus. sed ibi in aliena domo inducebat: hic in sua tenebat. Jtem facit ad hoc quod dicit hic statuere ⁊c. ff. de admini. tut. l. iij. §. si parens. ⁊ ad tertul. l. ij. §. idoneos.

o ¶Seruuz. ⁊ ille fecit furtum. Accur.

p ¶Non prestat. cōtra. ff. nau. cau. l. i. §. fin. ⁊. l. fi. cut. Sol. hō nō recipit saluum fore ibi sic: vel solue vt ibi: ⁊ facit in eo. tit. li. cet. §. in factum.

q ¶Potest. id est debet: cōtra quandoq; ponit: vt no. ff. de offi. pcon. ob seruare. §. fi.

r ¶Iter agentes. Tanq; eorum mores agnoscentes. Accur.

s ¶Perpetuos. i. nō ad modicum tempus. sic. ff. de pig. debitor. ⁊ de acti. empt. l. fundi. §. labeo. ⁊ ff. ꝓ socio. l. j. Accur.

t ¶Eligit. No. q non impropobat ꝓbat probat: sic. C. de nu. si vt ꝓponis. ⁊. C. quomodo ⁊ qñ iud. l. ab eo. ⁊. §. q ⁊ a gb⁹. l. fi. in ꝑn. ⁊. ff. de ritu nupt. l. in eo. §. deinde. ⁊. ff. de ꝑsō. l. l spōsalib⁹. i. ⁊. ff. admaced. si filiusfami. Sz arg. ff. de serui. vtba. ꝓdo. inuitū. ⁊ de ꝓcu. filiuſſa. §. inuit⁹. ⁊ de tribu. l. j. §. sciam. ⁊. §. ad macedo. l. itē si filius. §. interdū. et

Approbatio ꝛtra non improbat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Si familia furtū feciſſe dicatur.

facto preſtaret: tūc non teneor ꝓ alijo: ⁊ etiam q eos ſeruos emit non tenetur. Item vtrū ipſi facti liberi: vt qꝫ manumiſſi non teneñt. Poſtea dicit pone q nihil ſoluī ꝓ furto facto a ſeruis ⁊ manumiſſi vnum eorum qui manumiſſus emendauit furtū: nunquid liberet ꝓ alijs ſeruis querītur? ⁊ dicitur q non. Sed quid ſi vnum de ſeruis furibus vendidi ⁊ emptor emẽdauit furtū nole ſeruire quem emerat: an liberet ab actione furti ꝓ alijs ſeruis ḋrit? ⁊ dicitur q ſic: cū teneat emptor dare qcḋ ſoluit ꝓ hoc furto: ſecus ſi ex cā legati vel dona. hūc ſeruū haberet: nā iꝫ emendet furtuꝫ ꝓ eo adhuc tñ teneor ꝓ alijs. Vltio dicit: bñficiū huius edicti daf̃ dño ſeruoꝝ: ſimul fur ātium: ſiue dño eos ſeruos nūc cū eō nemīt poſſideat ſiue dolo deſiit poſſidere. Itē ſiue ille cui ē factū furtū agat ſiue ei⁹ heres agat: hꝫ locum cū beneficiuꝫ vt ſufficiat trīs ſtare quātum ſi liber feciſſet. ⁊ ꝫ dicit hec l. cum tribus ſeq. Fran.

a ¶ Propoſuit. cū mẽs hec eſt: ſꝫ verbis carem⁹. Accurſius.

b ¶ Quo. ſ. edicto.

c ¶ Proſpiceret. ſcilꝫ pretor. Accur.

d ¶ Furtuꝫ. ſ. ad. l. aqui. illud. ⁊ de nora. l delict. contra.

e ¶ Eſtimationeꝫ. furti ⁊ condictionis. vt. ſ. l. iij. ⁊ ꝫ ſi nomine totius familie cōuentur: aſs ſi nomine vnius ciuſ ꝑcū ei cōputaf ad tollēdam actionem nole alioī: vt. ſ. de noua. l. quod ait pretor.

f ¶ Arbitrium. ſ. dño.

g ¶ Si vnus liber. vt. ſ. de iurisd. om. iudi. ſi familia. in prin. Accur.

h ¶ Erit ḋbā. amittit ergo bñficiū ꝓpter delictū ſuū. vt ⁊ arg. ſ. de mino. l. aurelius. in fi. arg. 2tra. ſ. e. l. iij. ⁊ fin. Additio. Dic q ꝫ bic loquitur quā do dñs delingt circa ipſꝫ maleficium ꝑmiſſuꝫ: ibi qñ ex poſtfacto deliquit deſinēdo dolo poſſidere fm Bar. hic.

i ¶ Suo noīe. i. inſoliduꝫ nō ex ſuo maleficio quod nulluꝫ eſt: ſed ꝓpter maleficium commiſſum: ſed ſec⁹ eſt ſi iuſſit: quia tunc ob ſuuꝫ maleficium tenetur: vt. ſ. de nor. l. ij. §. i. ⁊. l. ſi ex duobus. in prin. Item eſt ſ. de nora. l. iiij. §. cum dominus. ſol. vt ibi.

k ¶ Et ꝓhibuit. vel ꝓhibere nō potuit. vt. ſ. de nora. l. iij. ⁊. iiij. l ꝑn. ⁊ facit. l. ſi communis ſeruus.

l ¶ Equiſſimū. cū cadē ſit rō: vt ⁊. ſ. ad. l. aql. illud. Ydē in rapina: vt. ſ. vi bo. rap. l. ij. §. hac actiōe. videt ſecus in iniuria: vt. ſ. de iurisdi. om. iudi. l. ſi familia. in fi. que eſt contra. ſol. vt ibi.

m ¶ Cōſeq. qñ ſcemus qñ dñs vel damnū emẽdabit vel illī ſeruū ꝓ noxa dabit: ⁊ ad hoc facit. ſ. de nora. l. qñ ait ꝓtor. ⁊ facit. ſ. de excep. l. fundum titianum. ⁊. l. fundi. Accur.

n ¶ Deeſt. Cōdictionis. furtiue. ⁊ ad hoc. ſ. de nor. l. qñ ait ꝓtor. Item qñ dicat duplum. dic niſi ſit manifeſtū: qꝫ tunc quadruplum.

o ¶ Qui. Feciſſet. vſqꝫ huc eſt ſubiectum.

p ¶ Q. Emptorē. accipe hoīem oēm cui de euictiōe agere ꝑmittit. i. qui lucratiuam non hꝫ cām. ſic ⁊ accipit. ſ. de exce. doli. l. apud. §. ſi qs

Titu. VI.

ex cā. ⁊ de edil. edi. ſciēdū. §. deinde. ¶ Sō ergo aduerſus hītē titulū lucratiuum vt aduerſus donatarium vel legatarium: vt ⁊. j. e. §. ſed an ſi.

q ¶ Simul. i. cum alijs.

r ¶ Fecerant. ſcꝫ furtum.

s ¶ Manumiſſus. vnus ex bis qui fecerat: ⁊ ſtium cauſam a domino ꝓfit dominꝫ. ſecunda ibi: q ſi ꝓtus. h. d. Bar.

Ulpianus. Lex. iij.

QUotiens tantuꝫ ꝓeſtat dominus quantum ꝓeſtare tur ſi vnus liber feciſſet: ceſſat ceterorum nomine actio: non tantuꝫ aduerſus ipſum dominuꝫ verum etiam aduerſus emptorem[p] dūtaxat: ſi forte quis eorum qui ſimul[q] fecerant[r] venierit: idem q ⁊ ſi fuerit manumiſſus[s]. ¶ Si ꝓtius fuerit oblatum a manumiſſo[t] tunc dabitur aduerſus dominuꝫ familie[v] nomine: nec enīz poteſt dici quod a manumiſſo ꝓeſtitum eſt quaſi a familia eſſet ꝓeſtitus. ¶ Planē ſi emptor ꝓeſtiterit: puto denegandam in venditorē actionem: quodammodo enim hoc a venditore ꝓeſtitū eſt ad quꝫ ꝑ nonnun q̄ regreſſus[x] eſt ex hac cauſa maxime ſi furtis noxiſq; ſolutum eſſe ꝓmiſit. Sed an ſi legati[y] ſerui nomine vel cius qui donatus eſt actum ſit cum legatario vel eo cui donatus eſt[z] agi poſſit: etiam cuꝫ domino ceterorum nomine queritur. Oð admittendum puto. ¶ Dius edicti leuamentuꝫ non tantuꝫ datur ei qui ſeruos poſſidens condemnatus preſtiterit tantū quātū ſi vnus liber feciſſe dicatur: veruꝫ ei quoq; qui id circo condemnatus eſt: quia dolo fecerat quominus poſſideret[a].

Paulus. Lex. iiij.

ETiaꝫ heredibus[b] eius[c] cui[d] plures eiuſdem familie furtum fecerint eadem actio competere debet que teſtatori competebat: id eſt vt omnes[e] non amplius conſequantur q̄ conſequerentur: ſi id furtum liber feciſſet.

¶ Iſta lex diuiditur in tres partes. primo loquitur qñ familia plurium petit alis deliquit vno ſciente non tamen iubente. ſecundo quando deliquit vno iubente. tertio repetit quod dixit in pūcipio: ⁊ circa illud determinat vnam queſtionem. ſecunda ibi: ⁊ ſi ſeruus. tertia ibi: ſi ergo. hoc dicit Bartolus.

Si ſecundum iudiciuꝫ ita ſe habet ad primum q̄ condemnatoꝝ lata in primo ⁊ exactione ſecuta tollatur: ſecundum interim differtur et cumulatio impeditur. Bartolus.

¶ Cum plures ſerui eiuſdem rei furtū faciūt ⁊ vnius nomine cū domino lis conteſta. ſit tāditu alioꝝ nomine actio ſuſtineri debebit q̄diu ꝓtiori iudicio poteſt actor conſequi[m] tantum quantum conſeq̄retur ſi liber id furtum feciſſet.

Iulianus. Lex. ij.

IDeſt ⁊ pene noīe duplū: ⁊ cō dictionis[n] ſimplum.

¶ Diuiditur in duas partes. Primo loquitur an ſolutio dñi ꝓfit habentibus cauſam a domino. Scdo an ſolutio habentium cauſam a domino ꝓfit domino. ſecunda ibi: q ſi ꝓtus. h. d. Bar.

Ulpianus. Lex. iij.

QUotiens tantuꝫ ꝓeſtat dominus quantum ꝓeſtare tur ſi vnus liber feciſſet[o]: ceſſat ceterorum nomine actio: non tantuꝫ aduerſus ipſum dominuꝫ verum etiam aduerſus emptorem[p] dūtaxat: ſi forte quis eorum qui ſimul[q] fecerant[r] venierit: idem q ⁊ ſi fuerit manumiſſus[s]. ¶ Si ꝓtius fuerit oblatum a manumiſſo[t] tunc dabitur aduerſus dominuꝫ familie[v] nomine: nec enīz poteſt dici quod a manumiſſo ꝓeſtitum eſt quaſi a familia eſſet ꝓeſtitus. ¶ Planē ſi emptor ꝓeſtiterit: puto denegandam in venditorē actionem: quodammodo enim hoc a venditore ꝓeſtitū eſt ad quꝫ ꝑ nonnun q̄ regreſſus[x] eſt ex hac cauſa maxime ſi furtis noxiſq; ſolutum eſſe ꝓmiſit. Sed an ſi legati[y] ſerui nomine vel cius qui donatus eſt actum ſit cum legatario vel eo cui donatus eſt[z] agi poſſit: etiam cuꝫ domino ceterorum nomine queritur. Oð admittendum puto. ¶ Dius edicti leuamentuꝫ non tantuꝫ datur ei qui ſeruos poſſidens condemnatus preſtiterit tantū quātū ſi vnus liber feciſſe dicatur: veruꝫ ei quoq; qui id circo condemnatus eſt: quia dolo fecerat quominus poſſideret[a].

Paulus. Lex. iiij.

ETiaꝫ heredibus[b] eius[c] cui[d] plures eiuſdem familie furtum fecerint eadem actio competere debet que teſtatori competebat: id eſt vt omnes[e] non amplius conſequantur q̄ conſequerentur: ſi id furtum liber feciſſet.

¶ Iſta lex diuiditur in tres partes. primo loquitur qñ familia plurium petit alis deliquit vno ſciente non tamen iubente. ſecundo quando deliquit vno iubente. tertio repetit quod dixit in pūcipio: ⁊ circa illud determinat vnam queſtionem. ſecunda ibi: ⁊ ſi ſeruus. tertia ibi: ſi ergo. hoc dicit Bartolus.

non agit ad penā: vt. d. §. dolo. ⁊ ar. §. ſi qs cau. l. ij. in prin. Sed certe ꝗtum ad. l. iſtam non videtur bona bec diſtinctio: vt bic. q ab vtraq; ꝗtum ad. l. iſtam non videtur bona bec diſtinctio: vt bic. q ab vtraq; parte exigit penā furti: ⁊ maxime a manumiſſo a quo non ꝑt peti cō parte exigit penā furti: ⁊ maxime a manumiſſo a quo non ꝑt peti cō dic. fur. aliquid niſi liber. ſ. teaſſet. vt. ſ. de. ḋi. fur. vt actio furti: vt. ſ. emptore ſecus dici poſſet cum noraliter deſ ḋi. fur. vt actio furti: vt. ſ. de condi. fur. ſ. ſeruus.

a ¶ Poſſideret. eſt enī ſatis ꝓ poſſeſſore haberi hꝫ caſu. ⁊ ita nō efficitur actoris ḋitio deterior: ſed non melior: vt. ſ. de nora. act. electio. §. ſi is. actoris ḋitio deterior: ſed non melior: vt. ſ. de nora. act. electio. §. ſi is. ⁊. l. ſi plurium. in prin. ſed arg. contra. ſ. eo. l. i. §. hoc autem. ⁊. l. ſi plurium. in prin. ſed arg. contra. ſ. eo. l. i. §. hoc autem.

b ¶ Etiam beredibus. Dāf enī heredi actio furti: vt inſtit. de perpe. act. §. i. ⁊ facit. ſ. de iniur. l. ſed non omne.

c ¶ Eius. puta titij.

d ¶ Cui. ſcilicet titio.

e ¶ Omnes. beredes.

SI familia. ¶ Casus. Ego Franciscus habebam familiam seruorum communem cum geruasio: hec familia fecit furtum titio sciente geruasio: et me ignorante: dicitur q geruasius tenebitur nomine totius gulorum seruorum: et sic pro quolibet prestat suam penam: ego autem habeo beneficium huius edicti: nam prestabo quantu liber homo prestaret pro scipo: et recuperabo partem eius quod solui a geruasio. Idez est geruasii iussu damnus dedit familia seruoū cōmunis: nam eius quod prestiti recupero partem a geruasio sicuti si communi rei damnū intulisset. Tandem dicit: ego et geruasius habem⁹ duos seruos cōmunes: eo sciente: me ignorante serui fecerunt furtu: teneor non in parte dimidiam eius quod prestiti ꝫ m dimidiaz eius quod liber homo prestaret pro furto a se facto. Si autem titius vult agere pnus ꝫ me: te neo: in tantum quantus liber homo furtuz faciēs prestaret: sed me conuenzo et exacto an titius possit agere cōtra geruasiū: dico q nō: nisi iussu geruasii effet factum furtuz. Fran. accur.

Marcellus. Lex.

SI familia communis[a] scientē[b] altero furtum fecerit omnium[c] nomine cum eo qui scit: furti agi poterit cum altero[d] ad cum modum qui edicto comprehensus[e] est: quod si ille[f] prestiterit nō totius familie nomine ob hoc a socio partem consequetur. ¶ Et si seruus communis alterius iussu damnum dederit etiam quod prestiterit alter[g] (si modo cum eo quoq; ex lege aquilia: vel ex lege duodecim tabularū agi poterit[h]) repetita socio sicuti cum rei communi nocitum[i] est. Si ergo duntaxat duos habuerimus seruos communes cum eo quo non ignorante[k] factus est[l] agetur[m] vtriusq; serui nomine. sed non amplius consequetur[n] a socio q̄ si vnius[o] nomine prestitisset. Q. si cum eo quo ignorante factum est agere volet[p] duplum[q] tantum consequetur. Et videamus an etiam in socium alterius serui nomine non sit dandum iudicium. Quemadmodum si omnium nomine socius[r] dedisset[s]: nisi forte hoc casu[t] seuerius a pretore constituendum est: et nec seruoū consilio parcendum est[u].

Sceuola. Lex. vj.

a ¶ Si familia cōmunis. duorum dominorum.

b ¶ Sciente. et non iubente. et supple et altero ignorante. Accur.

c ¶ Omnium. id est singulorum.

d ¶ Cum altero. s. ignorāte. et facit ad hoc. ff. l. ij. §. hec autem.

e ¶ Comprehensus. vt scilicet det tantum q̄tum si vnus liber feciſſet.

f ¶ Quod si ille. qui ignorauit emendauit damnum tm̄ q̄tum si vnus liber feciſſet. et de hoc dimidiam consequetur a sciente: vt. ff. de nora. ff. ex duobus. §. fic est. et si alter. et. Vel dic si ille. ꝫ scienz solunt damnum quasi ꝙ quolibet non repetit ab ignorante nisi pro media q̄tum si liber feciſſet: vt. ff. ea. l. §. si ergo. et. d. l. si ex duobus. §. ipsi tm̄. Sed videt q̄ nihil possit repetere scienz: vt. ff. de nora. l. si cōs familia. Sol. ibi in iubente tantum: hic in sciente tantum inter quos est differentia: vt plene no. in. l. si ex duobus.

g ¶ Prestiterit alter. qui non iussit.

h ¶ Agi poterit. qō sp fere est ex delictis serui. et da exemplum. isti. de no ra. §. sunt autem. Vel da exemplum de aquil. in leuioribus. in. l. rij. tabu. in atrocioribus: vt. ff. de nora. l. ij. §. fi. q̄nq; tm̄ agi nō potest: vt q̄si ignorans seruum facere furtum non possidet: nec dolo fecit quominus possideat. ideoq; si quid tunc solueret non repeteret: cum sponte nō necessitate solusset. Vel dic poteſt agi cum seruis in atrocioribus pariter altero domino iubente: alioquin non cum nullum sit serui delictum: vt ff. de nora. l. ij. §. is autem. Vel tertio est casus vbi non potest agi cōtra ignorantem: puta: si ego inuitus seruus paruit periturus si nō paruisset: hic enim nullum est serui delictum: et sic dominus ignorans eius nomine non tenetur.

i ¶ Nocitum. vt damnum oīno seruaret: vt. ff. de nor. ꝫ. et eo noīe. et cōi dicit. l. ij. et ad. l. aquil. sed et si cōtra. et. l. seq.

k ¶ Est. culpa socij.

l ¶ Quo non ignorante. i. sciente et phibere valente nō dicas iubente vt quidam dicunt. Accur.

m ¶ Factum est. s. furtum ab istis seruis.

n ¶ Agetur. contra scientem.

o ¶ Consequet. sciens ab ignorante socio q̄ si vnius et. Sed quidā equi parāt scientem et iubentem: qō non placet: qr iubens nihil agit: vt. ff. de nora. si ex duobus. §. illud.

p ¶ Vnius. in tantum enim liberauit eum. Azo

q ¶ Volet. is cui dammum datum est. Azo.

r ¶ Duplum. s. eius rei furrepte qō prestaret liber.

s ¶ Socius. ignorans. Azo.

t ¶ Dediſſet. i. transegiſſet de toto.

u ¶ Hoc casu. cum iussit et. z hoc est verum. vt. ff. de nora. l. si ex duob⁹. in prin. et sic abundat hec dictio forte. sic. ff. de arbi. l. si duo.

p ¶ Parcendum est. quin puniatur sciens. Accur.

LAbeo putat. ¶ Casus. Familia seruoū titij fecit furtuz sempronio: ego et geruasiꝰ successim⁹ sempronio. circa istud tbema duo dixit labeo et male. Primū fuit: qr si geruasius agat furti pro quolibet

LAbeo putat[v] / si coheres meus q̄ furtum familia cuius[x] feciſſet duplum[a] abstuliſſet me non impediri quominus duplū[b] agam. Eoq; modo fraudem edicto[c] debitoribus[d] fieri[e]. Efficq; iniquum[f] plus heredes nostros ferre q̄ ferremus ipſi. Idem si defunctus minus duplo abstulerit. Adhuc singulos heredes recte experiri[g] scz̄uola[h] respon. verius puto pares partes[i] cui heredes persecuturos. Sed z cuꝫ co quod defunctus abstulit vterq; heres non plus duplo[k] ferat.

De Arbore furtim cesarū. Tit. vij. Paulus. Lex. j.

SI furtim† arbores cesse sint / et ex lege aquilia[a] / et ex lege duodecim tabularū dandam actionem[m] labeo ait. sed trebatius ita vtrang; dandam ait vt iudex in posteriorem deducat[n] id quod ex prima cōsecutus sit. Et ex reliquo cōdemnet[o] eum.

Gaius. Lex. ij.

SCiendum est autem eos qui arbores et maxime qui vites cecidcrint etiam tanq̄ latrones[p] puniri.

† Ista. l. sic̄ta sequenti. l. eo. ad hoc. q̄ supra. ff. nores vt nearius et agrop. debet puniri pena capitali: sic latrones et hmōi personę ꝑsit capi ꝑpa auctē ff. bar. l. l. extat. §. q̄ me causa. et etiā ꝑsit ꝑpe occidi. q l. f. cum ibi plene no. C. q̄ li. vnl. si ne iudi. vin di. Bolog.

v ¶ Labeo putat. z male. vt patet. j. Accur.

x ¶ Cuius. i. alicuius.

a ¶ Duplum. nomine singulozuꝫ: pro parte tamē hereditaria. Azo.

b ¶ Dupli. insolidū. ac si nihil esset exactum vt bene ꝙueniat sequentibus.

c ¶ Edicto. quod vult nō vltra ꝑstari q̄ si vnus liber feciſſet: vt. ff. eo. l. j.

d ¶ Debitoriꝫ. i. dominis seruoꝝm qui ex tali causa sunt debitores.

e ¶ Fieri. putat labeo.

f ¶ Iniquum. z tamē ita statuerat labeo: si isti. de testa. §. sed neq;.

g ¶ Recte experiri. nomine singulozuꝫ seruoꝝ ad duplū: z hoc ff̄m labeo.

similiter. Accur.

b ¶ Scęuola. corrigens duo dicta labeonis per ordinem.

i ¶ Partes. non ergo aliquis solidum consequetur.

k ¶ Duplo. z putato q̄ accepit defunct⁹ vt si nō ꝑ⁹ iuris heredes habeant q̄ defunctus habuit: vt z. ff. de reg. iur. l. heredes. Accur.

De Arbore furtim cesarum. ¶ Et de hoc queadam sunt specialia.

SI furtim arbores. ¶ Casus. Arbores meas furtim cedisti: teneris legis aquilie: z actione arborum furtim cesarum: et vna acta tollitur altera in eo quo concurrunt. Poteſt etiam accusari criminaliter tanq̄ latro: z maxime habet locuꝫ hoc in vitibus succisis: z appellatione arboris continetur etiam vites / et hedera / z arundo. Item sallectum quod iam radices immiserat. Sed in salictis virgis: id est in plantationibus quas plantaui si anteq̄ imponat radices aliquid incidit non tenetur hac actione eum non dicatur arbor. Quid autem si arborem meam cum radicibus euulsi: et eam cum radicibus in alio loco plantaui: licet nondum comprehendit terram: si aliquis talem arborem incidit habet locum hec actio. Ité habet locum in arbore cuius radices desiccantur: si aliquis eam incidit tenetur hac actione. Item habet locum hec actio in arbore vento deiecta que in fundo iacebat causa replantandi. Item thrpes olei dicuntur arbores: z nomine omnium supradictarum arborum potest agi hac actione. Id autem quod ita est tenerum vt sit loco herbe non continetur arboris appellatione: z hoc dicit becle: z tres sequentes. Francisceus accurſius.

l ¶ Aquilia. s. de andam actionem. Accur.

m ¶ Actionem. s. arborum furtim cesarum.

n ¶ Deducat. i. extrahat de posteriozibus.

o ¶ Condemnet. sicut fit in ceteris concurrentibus: vt. ff. eo. ti. l. j. z no. s. nau. cau. l. idem. §. fi. z facit. ff. eo. l. si colonus. z. l. pe. z. ff. de euict. l. cum fundus. z. ff. de edil. edic. q̄ si nolit. §. si qs egerit. z de act. emp. l. ex empto. §. etiam si ignorans. z. ff. de nora. q̄ ait prętor. z de act. z oblig. cuꝫ ex vno. z. l. plura. Sed bec videtur contra sed non est: qr fm predicta est intelligenda. Accur.

p ¶ Sed dū. Latrones criminaliter: secus si ciuiliter: vt ptz. j. e. l. facies da. in pin. Latrones enī furcis suspenduntꝰ: deinde bestijs subijcūtur. vt. j. de penis. l. capitalium. Accur.

Item.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Arborum furtim cesarū.

Tu vide grāmatico⁹ poni plinium naturaliū hystoriarum lib. alij ten. est. de arbo arboi (vt ait) seme pervēre co ronis multi tū e nouel les poetas authore ma rone in gal lo apta.

a Item. estimauerunt. vt .ff. arb. fur. ce. l. i. in fi. i. respon.

b Bedere. bec bedera huius bedere: impropie ꝙ arbor: ꝙ ex interpretatione ꝛ in vulgari dicitur beler ꝛ inderet pluribus arbonib⁹. Accurſius.

c De salicto. quando iam radices immisit.

d Saligineas. i. virgas de salicibus quas appellamus plantiones.

e Salicti. a salice.

f Defixerit. id est detra xerit: incidendo vel euel lendo vt subijcit.

g Non posse agi. felicet l. aquil.

h Non conceperit. i. e. §. stirpē. ff. Solu. vt ibi.

i Quod si quis ex semi nario. exponit seipsum.

k Transtulerit. de loco alieno in suum fundum: aliusq; postea cecidit trās latam que nondū radi ces ummiserat: ille enim hac actione tenet: ḥz non ts q trāstulit: sed aquil. vt. j. eo. furti. §. i. Also.

l Videri. vt habeat los cum bec actio. sed cōtra. §. prori. person. sed ibi i virgis plantatis: hic de bis q̄ cū radicibus plan tantur.

m Quis. h ḡnis non aduersatur ad illud ver bum videtur: ḥz ad illud viuere. Accur.

n Reponi possit. ḥz ad bucnō sit posita: secus si iaz est sicca vt reponi nō proficiat: q; nūc ligni ap pellatione cōtinet: vt. ff. de leg. iij. l. ligni.

o Stirpē olee. vel siue frtis vel domestice: ꝛ ē ff. §. c. §. sed ꝛ si quis. Also. Sol. spāle i oleis. vel ve rius aliud in trāslatis cū radicibus: vt h ꝛ tipus bus risis: ꝛ aliud in vir gis plantatis vt ibi.

Edere. ¶ Casus. Nūc exponit vbū edere quod erat in edi cto cuius mēs est posita. ff. l. i. ꝛ dicit: cedere dicit non solū qui succedit ita vt cadat arbor: sed etiaꝫ qui percutit arboꝛē puta cū securi animo cedendi: ḥz non cedat. Cingere aūt ꝺr. i. deglabare: qō exponе vt in glo. dñi mei accur. Item verbum subsecare quod erat in edicto exponе. i. subsecuis se quod exponе vt in glo. dommi mei accur. Eius actionis. Er ea causa datur bec actio er qua datur aquil. l. er damno. Item bec actio non datur vsufructuario fundi: ei autem qui habet fundum vectigalem bene datur sicut ꝛ actio aque pluuie arcende: omnes bac acti. tenentur q̄uibet insolidum: si autem plurium arbor est incisa: omnibus mea nis datur vna actio ꝛ vna pena prestabitur. Ultimo dicit: si arbor mea extendat radices in tuo predio non potes eas incidere: sed denuncia re vt tollaꝫ ꝛ agere ad hoc: ꝛ licet alatur bec arbor er radicibus que sunt in tuo fundo/tamen bec arbor mea durat: ꝛ hoc dicit bic. §. cum. l. seq. Franciscus.

p Succidere. ita vt cadat: ꝛ caput a pede separetur.

q Deglabare. i. putare ramos: ꝛ vltra modum excorticare: ꝛ corticem auferre vt cortices que remanent quasi arboris cingulum videantur.

r Subsecuisse. ḥz qualis ē h exposītio: Rñ. bona. sic enī ꝓtor forte dixit ḡ secat arborē aliena ꝛ soluat tñ vt teneaf act. arbor. fur. cesa. in duplum: ꝛ quentus enī dicebat nō seco sed secui: sed certe pretor intelligebat in pñti etiam tempus preteriti plusq̄ perfecti.

s Non enī. bñ enī notauit ꝓtor seorsum secare: q̄ sub primo verbo cedere non proprie accipiebat qui secat scz ferra.

t Est legis aquil. f. dānum datum: ꝛ dic q̄nqz concurrunt pro eodem delicto: vt. ff. eo. l. i. q̄nqz nō ꝛcurrūt. vt. j. eo. furti. §. j. ꝛ. l. facienda. §. fi.

Titu. VII. Fo. CCLXXVIII.

v Non hz. vt. ff. ad leg. aq. l. itē mela. §. fi. cū ambe er cadē cā dētur. vt ff. pri. rñ. Et bāc vtilē: vt arg. ff. de aqua plu. ar. l. apud. §. fi. Quid ergo differt ab emphiteota de quo subijcit aliud esse? Rñ. ille hz directam habeat vtile dñium: sed fructuarius vtilem vt dixi.

x Plane plu. vtilem vt dixi. ff. de aqua plu. ar. apud. §. fi. ꝛ. l. si vsufru.

y Finiuz reg. vt ff. fi. regū. sed ꝛ loci. §. finiuz.

z Si plures. ꝛsoliduz agetur. ad penam dūtaxat: vt ff. ad. l. aq. l. ita vulnerat. in fi. ꝛ de fur. l. vulgaris. §. si duo.

a Semel. i. simul agant als q̄libet ꝑ sua parte: vt ff. de fur. l. inter oēs. §. hec actio. non em̄ ideo plus deliquit q̄ pluriuz sit arbor. Accur.

b Nō licebit. nisi ꝓius facta denūciatione: vt ff. de arb. ce. l. i. in pri. ꝛ. §. j. Vel dic vt plene no. C. de interdic. l. i. Accur.

c Immissus habere. vt ff. ad le. aquil. l. q̄cadmodum. Accur.

d Origo ei⁹ fuerit. vt ff. quod vi aut clam. si vi tam. Sed nō insti. de re. diui. §. si itē. ff. de acq. re. do. adeo. §. fi. Sol. h alitur a solo vicini nō tū occupauit: vt q̄ ꝑ latitu dinem tāgit ꝛ ꝑ longitu dinem. Vel ibi non pote ratyiuere er radicibus q̄ erant in solo vnde ducit originē: h sic. vel. ff. dicit meā er cuius solo nūc vi uit: sed nō insolidū ḥz ꝑ parte: vel ff. de fūi de iure ciuili: vl h de rigore: ibi de eq tate: vel bic maiorez par tem radicuz habebat in vno. Accur.

Ertim. ¶ Casus. Tunc habet locū bec actio. cū mignotan te arbores meā inciditi celādi causa: nec dari su per boc act. furti: cū ꝛ sine lucrandi aīo possit eā incidere. Si aūt arboꝛē meā cū radicib⁹ extirpa sti vl exulsisti habet locū aquil. let non bec actio. Postea dicit siue arbor tota sit cesa siue pars hz

locum h actio. ꝛ siue suis manibus qs cedit: siue ꝑ alium/puta seruū vel alium hz locū. Si aūt sine iuſſu dñi seruus eius arboꝛē meā incidit hz locum noralis. Item h actio arbor furtum cesarum est penalis ꝛ perpetua: ꝛ heredem non dat: heredi aūt dat: ꝛ dat in duplum valentie arboris deducto precio nunc ligni: vt si qñ erat non incisa valebat. x. nunc incisa valet duo: nam octo duplicabuntur; ꝛ ille hz cedere q̄ clam cedit: ꝛ si habeat animum lucrandi/tenetur etiam furti. Item si ꝑ vim ꝛ dit non tenet bac act. sed vi bono. rapto. ꝛ qō vi aut clam. ꝛ h dicit h. l. ꝛ seq. Fran. accur.

e Clandicz. als cessat. vt. j. eo. facienda. in fi. Accur.

f Pedius. nō vult em̄ habere arboꝛē vel eius pos. ꝛ fic nō ꝛcurrit cuz ff. furti. sed si postea ꝛtect agit furti: vt. j. e. l. facienda. §. j. ꝛ. §. de fur. act. furti. sed si postea ꝛtect agit furti: vt. j. e. l. facienda. §. j. ꝛ. §. de fur. l. inficiādo. §. fi. ꝛ de acq. re. do. l. pōponius. ꝛ ad leg. aql. si ferū⁹ ferui. l. inficiādo. §. fi. ꝛ de acq. re. do. l. pōponius. ꝛ ad leg. aql. si ferū⁹ ferui. §. si oliuā. ꝛ sic non a ꝓin. sed er postfacto est furtum. Item facit. ff. de §. si oliuā. ꝛ sic non a ꝓin. sed er postfacto est furtum. Item facit. ff. de fur. l. inter omnes. §. recte. Accur.

g Si quis radicitus. i. cum radicibus.

h Non tenetur. ff. eo. vitem. §. si quis. Sol. vt ibi.

i Non tenetur. ff. eo. vitem. §. si quis. Sol. vt ibi.

k Si libero. cui sit ius imperandi fm quosdā: tu dic ꝛ si non: vt no. ff. ad leg. aquil. liber homo. ꝛ ꝓo hoc. j. de imur. non solum. in ꝓin. ꝛ. §. si mandato. ꝛ. §. proculus. ꝛ. ff. de iurisd. om. iudi. si quis id. §. pe. Item facit. C. de nox. a. l. iij. ꝛ. v. Accur.

l Et legis aquil. f. dānum datum: ꝛ dic q̄nqz concurrunt pro eodem delicto: vt. ff. eo. l. i. q̄nqz nō ꝛcurrūt. vt. j. eo. furti. §. j. ꝛ. l. facienda. §. fi.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

Ulpianus. Lex. iij.

Item arboris appellatione continēri plerīqz veterum estimauerūt. Bedere quoqz ꝛ arundines arbores non male dicentur. Idemqz de salicto dicendum est. Sed ꝛ si quis saligineas virgas instituendi salicti causa defixerit: hecꝫ antecꝫ radices egerint succidantur aut cuellantur: recte ponpontius scribit non posse agi de arboꝛibus succisis: cum nulla arbor proprie dicatur que radices non concepe rit. Si quis ex seminario id est stirpitus arborem transtulerit eam: quamuis nondum comprehenderit terram/arborem tamen videri ponpontius libꝛ. xix. ad sabi. probat. Ideo ea quoqz arbor esse videtur cuius radices desinunt viuere: quāuis adhuc terra contineatur: quam sententiam labeo quoqz probat. Labeo etiam eam arborem recte dici putat: que subuersa a radicibus etiam nunc reponi potest: atqz ita translata est vt reponi possit. Stirpem olee arborem esse magis est: siue tam egerit radices siue nondum. Omnium ergo harum arborum quas enumerauimus nomine agi poterit.

Gaius. Lex. iiij.

Erte non dubitatur si adhuc adeo tenerum sit vt herbe loco sit: non debere arboris numero haberi.

Paulus. Lex. v.

Edere est non solum succidere: sed etiam ferire ce dendi causa. cingere est deglabare. subsecare ē subsecuisse: non cuiꝫ potest cecidisse intelligi qui serra secuisset. Eius actionis ea demqz causa est que est legis aquilie. Is cuius vsufructus est in fundo hanc actionez non habet. qui autem funduz vectigalem habet/hanc actionem habet: sicuti aque pluuie arcende actionem finium regundorum.

Paulus. Lex. vi.

Si plures eandem arborem furtim ceciderint cum singulis insolidum agetur. at si eadem arbor plurium fuerit vniuersis duntaxat vna et semel pena prestabitur. Si arbor in vicini fundum radices porrexerit recidere eas vicino non licebit. agere autem licebit non esse ei ius sicuti tignum aut protectum immissuz habere si radicib⁹ vicini arbor aletur: tamen eius est in cuius fundo origo eius fuerit.

Ulpianus. Lex. vii.

Ertim cese arbores videntur que ignorante domino celandicz eius causa ceduntur. Nec esse hanc furti actionem scribit pedius. Cum ꝛ sine furto fieri possit vt quis arbores furtim cedat. Si quis radicitus arborem euulserit vel extirpauerit hac actione non tenetur. Neqz enim vel cedit vel succidit vel subsecuit. Aquilia tamē tenetur quasi ruperit. Et si non tota arbor cesa sit: recte tamen agetꝫ quasi cesa.

Siue autem quis suis manib⁹: siue dum imperat seruo arbores cingi/subsecari/cedi/hac actione tenetur. idem est ꝛ si libero im peret. Si seruo suo non peccauerit domin⁹/sed ipse sua voluntate

admiserit: sabinus ait competere noxalem[a] vt in ceteris maleficijs que sententia vera est. ¶ Hec actio ⁊ si penalis sit perpetua est: sed aduersus heredem non datur heredi: ceterisqꝫ successoribus dabitur. Condemnatio autem eius duplum[b] continet.

Paulus. Lex.viij.

Facienda estimatio est quanti domini intersit non ledi. Ipsarum quoqꝫ arborũ[c] precium deduci oportet. Et eius quod superest fieri estimationem[d]. ¶ Furtim arbores cedit qui clam[e] cedit. Igitur si ceciderit ⁊ lucrifaciendi causa contractauerit: etiam furti[f] tenebitur: si lignorum causa ⁊ condictione: ⁊ ad exhibendum. ¶ Qui per vim sciente[g] domino cedit: nõ incidit in hanc actionem[h].

Gaius. Lex.ix.

Si colonꝰ sit qui ceciderit arbores etiam ex locato cum eo agi potest. Plane vna actione[i] cõtentus debet esse actor.

Ulpianus. Lex.x.

Si gemina arbor esset: ⁊ supra terram iunctura eiꝰ emineret: vna arbor videtur esse: sed si id quod adiungeretur non extaret[k] totidẽ arbores sunt quot species earum super terram essent.

Paulus. Lex.xi.

Sed si de arboribus cesis lege aquilia actum sit: interdicto quod vi aut clam reddito absoluitur: si satis prima condemnatione iudex grauauerit reum[l]. Manente nihilominus actione ex lege.xij.tabularum[m].

Iabolenus. Lex.xij.

Qui agrum vendidit: nihilominus furtim arborum cesarum agere potest[n].

¶ Ui bonorum raptor. Titu.viij.

☞ Quando duo delicta ex eodem facto descendentia se habent vt genus ⁊ species pene tolluntur inuicem quatenus concurrunt. hoc dicit Bartolus.

Paulus. Lex.j.

Qui rem rapuit: ⁊ furti nec manifesti[o] tenetur in duplum: et vi bonorum raptorum in quadruplum. Sed si ante actum sit vi bonorum raptorum / deneganda est furti actio. Sed si ante furti actum sit: non est illa deneganda actio vt tamen id quod amplius in ea est consequatur[p].

Ulpianus. Lex.ij.

Pretor ait: si cui dolo ma-

a ¶ Noxalem. idem etiam si pceperit quasi dño in hac re parere nõ deberet. vt. s. de noxa. l. ij. §. i. Accur.
b ¶ Duplum continet. an totum sit pena. dic vt. j. l. proxi. in prin.
c ¶ Facienda. Arborum. i. lignoꝝ q̃ hꝫ dñs: puta qꝛ arbor non incisa valebat decem: lignũ valet duo duplanꝭ octo. Et ẽ ad h̃. s. de cõdi. fur. l. si seruꝰ. §. boue. ⁊. s. de ser. corru. l. vt tantum. §. fi.
d ¶ Estimationem. vt illa duplex: vt. s. l. proxi. i fi. sed an erit totũ pena: qdam sic vt i furto: tu dic i duplo rei persecutionem ɔtineri qđ patet: qꝛ tollitur psecutoria p hanc: vt j. l. si colonus. quod non fieret si totum esset pena: vt. s. de fur. l. si pignore. §. cum furti.
e ¶ Qui clam. vñ etiã habet locũ qđ vi aut clam: vt. s. quod vi aut clam. l. deniqꝫ. in prin. ⁊. §. fi.
f ¶ Furti. ex scđa ɔtractatione: vt ⁊. s. de fur. l. verum est. §. cor. ⁊. s. e. furtim. in prin. Item facit. s. de pri. deli. l. ij. Accur.
g ¶ Sciente domino. nõ ergo furtim.
h ¶ In hanc actionem. vt s. e. l. furtim. sed incidit i act. vi bo. rap. vt. j. ti. j. l. ij. in prin. Itẽ qđ vi aut clã interdi. vt. s. quod vi aut clã. l. j. §. qd sit. ⁊ i. l. aql. vt. s. e. l. j. ⁊. l. furtim. §. j. ⁊ ad. l. aql. si seruꝰ seruũ. §. si oliuã. ⁊ i. l. iul. de vi pub. vł pri. vt. j. ad. l. iul. de vi publi. vel pri. l. iij. in fi. ⁊. j. ti. j. l. ij. §. fi.

Si colonꝰ. ¶ Casꝰ. Colonus arborem agri cedit: teneꝭ hac ac. ⁊ etiam act. ex locato. ⁊ vna intentata tollitur altera. Fran. accur.
i ¶ Una actione. ad rem psequendam. Azo. ⁊ sic nõ ob. j. de iniur. item apud. §. si quis seruo. Item ɔtra. huic. l. s. de act. ⁊ ob. qui seruũ. ⁊. s. de fur. si is cui. ⁊. s. loca. si merces. §. culpe. ⁊ de iureiur. duobus. §. si colonus. ⁊. s. e. l. j. ⁊. j. eo. l. pe. ⁊. s. commo. vnde queritur. §. fi.

Si gemina. ¶ Casus. Gemina ẽ arbor. an dicaꝭ vna vel due q̃riꝭ: ⁊ dr aut iũctura apparet supra terrã: ⁊ tũc vna dr: aut nõ apparet ⁊ tũc dicunꝭ due vel plures. sicuti ⁊ separate stãt supra terrã: ⁊ si diceres que sit vtilitas hoc scire. dic vt in glo. dñi mei accur. Fran.
k ¶ Non extaret. Supra terrã. Sꝫ ad qd pdest h̃ scire: Rñ. ad. l. saltẽ data m vt p arbore soluẽda succisa certa pena pstẽꝭ. Item q̃tum ad trãslationẽ. vt vna vel plures videanꝭ esse translate: vt. s. e. l. vitẽ. §. qđ si qs. non aũt q̃tum ad vtilitatem huius ti. cũ etiam si sit pars cesa locum habeat actio hec: vt. s. l. furtim. §. ⁊ si non tota.

Sed si de. ¶ Casus. Si actum sit aquił. noĩe arboꝝ furtim cesarũ tollitur interdictum qđ vi aut clam. nõ aũt hec actio in eo qđ excedit. Fran. accur.
l ¶ Grauauerit reum. s. iudex tñ. s. q̃tum ⁊ per secundam modo posset petere: vt. j. ti. j. l. j.
m ¶ Xij. tabularũ. s. arbo. fur. ce. qꝛ illa plus ɔtinet: ⁊ illa in eo qđ plus ẽ remanet. vt. s. e. l. j. ⁊. l. furtim. §. fi. ⁊. l. si colonus. ⁊ de act. ⁊ obli. l. quotiens. ⁊. l. cui seruum. Accur.

Qui agrum. ¶ Casus. Cedisti arbores fundi mei: lꝫ postea vẽdam hunc agrum tñ hec actio mihi durat. Fran. accur.
n ¶ Agere põt. de arboribus añ venditionẽ cesis. ⁊ ẽ sic. s. de aqua quoti. ⁊ esti. l. j. §. si fundum. ⁊ de act. ⁊ obli. l. quecũqꝫ. ⁊. j. de iniur. si seruum. ⁊. s. qđ vi aut clam. l. is qui. in. §. si postea. ⁊. s. de seruo corru. l. doli. §. fi. sꝫ ɔ. s. de aqua plu. arcen. l. si tertius. §. si qs. sꝫ speciale in ea vt ibi dixi. Additio. Dic ꝙ immo ibi cõpetebat actio de damno futuro: iđ transit ad emptorem: hic pro damno preterito ante venditionem: ⁊ iđ remanet penes venditorem.

¶ Ui bonoꝝ raptoꝝ. ¶ Post furta ponit de rapina que manifeste fit.

Qui rem rapuit. ¶ Casus. Raptor tenetur duabus actio. scilicet vi bonorum raptorum in quadruplum ⁊ actio. furti non manifesti in duplum: ⁊ si agatur vi bono. rapto. tolliꝭ actio furti. sed si agatur primo furti: ⁊ sic ad duplum: adhuc durat acti. vi bono. rapto. in aliud duplum quod plus est in ea q̃ in furti actione. Franciscus.
o ¶ Nec manifesti. si in rapina nõ dephẽdaꝭ: vt ⁊. s. de fur. si quis de domo alioqn manifestus fur est: vt. s. de fur. si vẽdidero. §. cum raptor. sed M. ⁊. P. aliter illum. §. intelligunt. vt ibi dixi. Accur.
p ¶ Cõsequatur. facit. s. de act. ⁊ obli. l. cũ ex vno. ⁊. l. qui seruum. ⁊. l. quotiens lex. §. j. ⁊. l. plura. ⁊. l. nunq̃. ⁊. s. pro socio. sꝫ si ex causa. ⁊ de act. emp. l. predia. ⁊ commo. vnde queritur. ⁊. s. ti. j. l. j. ⁊. l. si colonꝰ. ⁊. l. pe. ⁊. s. nau. cau. l. idem. §. fi. ⁊ qđ ibi no. Accur.

Pretor ait: si cui. ¶ Casus. Ponit edictum quod hꝫ duo capita. Primum. Qui dedit damnum alicui hominibꝰ coactis. Scđm qui bõa alicuiꝰ rapit: vtriqꝫ istorũ tenetur acti. vi bo. rapt. infra annum in quadruplum post annum in simplum: ⁊ hec vera sunt si liber homo facit: si autem seruus fecit predicta tenebitur eius dominus noxali: nam liberabitur dando eum pro noxa. Ultimo dicit: apparet ex p̃dictis ꝙ pretor dat auxilium contra ea q̃ vi fiunt. habet etiã locum actio legis iulie de vi. ⁊ vna tollitur per aliã s̃m quosdam. sꝫ male dicũt: nã interim donec vna intentatur altera cessat: vna expedita altera intentari poterit. ¶ Dolo aũt malo. Nunc exponit verba ista dolo malo: nam siue solus rapiat siue hominibꝰ coactis ad hoc vel ad aliud vtatur tamen his hominibus ⁊ damnum det tenetur hoc edicto: ⁊ etiam si vnum hominem colligat: nec est vis quales sint isti homines coacti siue liberi siue serui: ⁊ appellatione doli continetur etiam vis: nam quod vi fit dolo etiam dicitur fieri non ecõtra: si tamen dolo detur damnum non vi habet locum hoc edictũ. ¶ Damni. Nũc exponit verbũ dãni positũ in prima parte edicti. Et videtur ꝙ oĩa dãna ɔprehẽdat etiã clãdestina: sed verius est vt dãna p violentiam tñ facta ɔprehẽdat: ergo si dãnũ est datũ sine vi nec coactis hoĩbus non hꝫ locum h̃ edictũ: si aũt coactis hominibus ⁊ sine vi datũ est damnum: dolo tñ interueniẽte hꝫ locũ hec prima pars. Ultima dicit: hñ dixi: qñ sine hoĩbus ⁊ sine vi qs solus deliqt non habere locũ h̃ edictum: immo hꝫ locũ aqł. vel furti. ⁊ ille nõ sunt sic coniuncte cũ h̃ edicto vt vbicũqꝫ ille locum habeant ⁊ hoc edictum habeat locũ: sed econtra sic: vt vbi h̃ edictum locum habeat: ⁊ ille vel aliqua earũ locum habeat: nam raptor improbior fur est ⁊ furti tenetur non solum hoc edicto. Item cum quis dãnũ dat hominibus coactis habet locum hoc edictum ⁊ etiam aquił. ¶ Uel cuius bona. Nunc exponit verba secundi capitis hec scilicet cuius bona rapta esse dicuntur: nam quod dicit bona intelligas etiam si vnam rem rapuit ⁊ hac acꝭ. teneꝭ etiã coactus. i. coadunatus ad damnum dandum: ⁊ dedit vel rapuit: tandem reuertitur ad primum membrum ⁊ dicit: quod dixi teneri qui dolo malo hominibus coactis dat damnum: est verum siue a se sunt coacti siue ab alio: ad hoc tamen est eis vsus: tenetur etiam ille qui coegit ⁊ ipse coactus tenetur. Postea dicit hec actio datur infra annum in quadruplum: ⁊ verum precium rei quadruplatur: ⁊ habet etiam locum quando familia tua vi alicuius dat mihi damnum vel rapit. nec cogor ostendere qui de familia dederunt damnum vel rapuerunt: ⁊ appellatione familie continentur omnes de familia siue liberi sint vt scutiferi: siue serui tui vel alieni quos bona fide tenebas sub. idem si mala: ⁊ sufficit emendari damnum vel rapinam: ac si vnus tantum fecisset: vel dabitur pro noxa qui dolo hoc fecit fieri. ⁊ si plures dolo fecerunt omnes debebuntur dari pro noxa: vel vnum quadruplum pro his solui: ⁊ hec actio vocatur vi bono. rap. ⁊ is demum hac actio. tenetur qui dolum commisit: si ergo rem meam rapui a possessore credens hoc mihi licere non teneor hoc edicto sed ex constituꝭ. si quis in tantam. idem si seruum meum fugitiuum possides ⁊ eum rapio: non teneor hoc edicto: si autem mihi rem obligatam rapio

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

tam rapio teneor hoc edicto: ꝛ dic de hoc vt in glo. domini mei accur. ¶Impuberem. Impubes non capax doli fi rapiat rem alicuius non tenetur: nomine autē familie sue, vel serui rapientis bñ tenet bac actio. norali. Secundo dicit: si publicanus oues rustici rapuit sine dolo cres- dens rusticum non soluisse tributum: licet, erret non tenetur bac actio. se cus si dolo rapiat: sciēs so lutū tributum ꝛ eas in cludat ꝛ pereāt fame: nā tenet bac act. ꝛ lege aql. idē si aliquis alius oues rustici rapuit ꝛ fecit eas fame perire: nas tenetur predictis act. Tertio dicit bec actio daī ei cui est rapta res siue sit sua siue cōmodata ei erat sine locata siue spolita siue vsu fruct. vel aliq̄ aliud ius in ea habebat: ꝛ vt breui ter dicā. dat bec actio ei re rapta cui daī furti re clā ablata: ſ bō videī fal sum: nā depositario non daī furti: ſ bec actio sic: ſ intelligas dari depositario banc actio. q̄ eius intererat vt q̄ ꝓmiserat custodia vel pcū depositi acceperit nō vt mercedē: imo veri bicas dari sem per hāc act. depositario. ꝛ fec in act. furti cū rapi na sit mai delictū: sic ergo bec actio daī ei cui vel p saltē: saltē modice ite rest ꝛ subaudi marie si in teresset. ¶Si fugitiuus. Seru me fugitiu emit sibi aliās res: puta equū ꝛ similia rapte sunt sibi: dī q̄ habeo actio. vi bo norū raptorū. ¶Rerū. Reb raptis ꝛ deteriora tis nō solum actio vi bo norum raptor pōt inten dī: sed etiam furti actio ꝛ legis aquil. actio ꝛ condi ctio triticaria vl furtiua: ꝛ ēt rei vēdicatio. Scō dicit actio vi bonorum ra ptorum datur heredi ce teris successoribus cōtra heredes tñ raptoris non datur cui ſt penalie: sed inquantū sint locupletio res facti tenentur condi. furtiua. Fran.

† Sile dbū habem l. l. cum manci plū de edil. edic. et in l. pperandū. inſt. C. de iu d. con. ter. in. cſ. ſ. fa cta. in ſnci. ff. vi bonoꝝ. rapto. de ele ctio. l. pagi. fanc. ꝛ in. cſ. ꝛ ibi glo. eo. tit. in. ſ. cenſuit tñ.

a ¶Boibus. ſub hoc verbo ꝛ femina continetur: vt. j. de ver. ſig. l. boīs. Aſo. ꝛ no. q̄ tria bꝫ capita hoc edictum: duo dicit: tertiuſ. j. eo. l. pretor.

Edictuꝫ vi bono. rap. tria capita bꝫ q̄ inter ſe differūt.

Inter que no. differentiam: q̄ in primo exigitur homines cogi: in ſe cundo non: vt. j. eo. l. pretor. ſ. ſi quis. Item primum pro damnis. ſcōz pro rap. tertium aperte differt: vt patet. j. eo. l. pretor. in princi. ꝛ fa. j. de verb. ſig. l. marcellus.

b ¶Rapta. etiam non coactis: vt diximus.

c ¶In quadruplū, put ad ſcōm caput referī: ſtat quadruplo ineſſe rei pſecutionē: vt iſti. e. ſ. quadruplū. Sz put ad primū dicūt q̄dā totū eſſe penā: vt in furto: q̄ō non placet: ꝛ ſic quantū ad penā nil refert inter bꝫ duo capita/in aliis differunt vt modo diximus. Accur.

d ¶Iudicium. b. ſ. vi bo. rap. vt. j. e. pretor. ſ. loquiſ. ſed quō ꝓ damno dato bꝫ locum vi bo. rap. Rñ. iuerunt forte cā rapiendi alia. ꝛ cū ducere non poſſent occiderunt vel in factum. in primo caſu.

e ¶Morale dabo. vt ꝛ. C. e. l. de bis. ꝛ de nora. ſi ſeruus.

f ¶De vi. pu. vel priua. er qua publica eſt accuſatio. vt. ſ. de pu. iu. l. ſi.

g ¶Neq̄ debere. pe. dix: it q̄ ſi ꝓmo ago ciuili ꝓiudico mihi i crimnaliſi abſoluaſ reus: ſ q̄dā dicebāt ſ: ſecus ecōtra ſi ꝓmo criminali: nā non denegaſ ciuilis: ꝛ ſic iſtū. ſ. intelligūt. Jo. dixit nō ꝓiudicari actori niſi interim quācūq̄ prius eligat: ꝛ quēcūq̄ exitū cā habeat niſi in caſu. vt j. de iniur. pretor. ſ. i. Accur.

b ¶Quidam putant. q. d. q̄ qui agit ciuili non preiudicat ſibi in crimi nali vt dicunt ſed male: vt ſubijcit: q̄ preiudicat omnino fm ¶De. vel fm Jo. dicunt non preiudicari etiam interim: ꝛ in hoc reprehendūtur vt ſubijcit: quia interim preiudicat vt ſubijcit. ꝛ. j. de publ. iudi. l. inter

lo hominibus coactis dāni quid factum eſſe dicetur: ſiue cuius rapta bona eius dicentur: eidem vi bonorum raptorum intra annum in quadruplum: poſt annū in ſim plum iudicium dabo. Item ſi ſer uus feciſſe dicitur: in dominum iu dicium noxale dabo.

¶Primo ponit vnuz dictū. Scō ponit opinionē quorūdam circa vnū dubium deſcendens ex edicto. Tertio ponit determinationē illius dubij. ſcā ibi: neq̄ debere. tertia ibi: ſed vtilius. z legitur iſte. ſ. in glo. tribus modis. ꝛ fm lecturam Joā. que eſt verior: boc intendit. Quando ex eodem delicto oritur ciuilis ꝛ criminalis prohibetur quis eā ſimul intentare: ſed vna pacta poterit ad aliam redire. Bar.

¶Boc edicto contra ea que vi committuntur conſuluit pretor. Nam ſi quis ſe vim paſſum dice re poſſit. publico iudicio de vi po teſt experiri. Neq̄ debere publico iudicio priuata actione preiudicari quidam putant. Sed vtilius eſt q̄uis preiudicium legi iulie de vi priuata fiat: nihilominus † tamen non eſſe denegandā actionem eligentibus priuatam perſecutionem.

¶Hic incipit exponere verba edicti ꝓ tonis.

¶Dolo autem malo facere po teſt quod edictuz ait non tantū is qui rapuit: ſed ꝛ is qui precedente conſilio ad boc ipſum homines collegit armatos: vt damnum det bonave rapiat: hiue igitur ipe qui cogat homines: ſiue ab alio coactis vtitur ad rapiendum dolo ma lo facere videtur. ¶Homines coactos accipere debemus ad boc coactos vt damnuz daretur: neq̄ additur quales homines qualeſcunq̄ ſiue liberos ſiue ſeruos. ſed ſi vnus homo coactus ſit adhuc dicem boīes coactos eſſe. ¶Itez ſi proponas ſolū damnū dediſſe nō puto deficere vba edicti. Hoc enim q̄ō ait hominib coactis ſic accipere debemus vt ſiue ſol vim fecerit: ſiue etiam hominibus coactis: vel armatis: vel inermibus/ boc edicto tenebitur.

¶Ubicunq̄ eſt violentia: ibi eſt dolus ſed non econtra. boc dicit.

¶Doli mali mentio bic et vim in ſe habet. nam qui vim facit do lo malo facit. non tamen qui do lo malo facit vtiq̄ ꝛ vim facit: et ita dolus habet in ſe vim: ꝛ ſine vi: ꝛ ſi quid callide admiſſum eſt eque continebitur. ¶Damni quid pretor inquit: oia ergo damna continet clādeſtina: ſed non puto clandeſtina cōtineri: ſed ea que violentie permixta ſunt. ¶Etiam quis recte diffiniet. ſi quid dolo malo ſolus admiſit quis non vi non contineri boc edicto: ꝛ ſi qui dem hominib coactis etiaz ſi ſine vi dummodo dolo ſit admiſſum ad boc edictum ſpectare. Cete rum neq̄ furti actio: neq̄ legis aquilie contribute ſunt in boc edicto: licet interdum communes ſint cuz boc edicto: nam Julia. ſcribit cuz quivi rapuit furem eſſe improbioreꝫ. ¶Et ſi quid damni coactis boībus dederit: vtiq̄ etiam aquilia poterit teneri. ¶Vel cuius bona rapta eſſe dicuntur. ¶Ait pretor bona rapta ſic accipiemus / etiaz ſi vna res ex boniz rapta ſit.

dum. Tertiū dicit q̄ donec pōt agi criminaliter nō agit ciuiliter p q̄ fieret ꝓiudicium criminale: bnon placet: vt. j. de accu. l. in eum. ꝛ vt not. C. de fide inſtru. l. ſi. in prin. Accur.

i ¶Quata fiat. ommino fm ¶De. abſoluto reo in ciuili. ſecus ſi dēne tur: vt. C. qñ ci. ac. l. j. q̄ ſ. q̄ō nō placet q: tm facit abſolutio ꝙ natio cū ſolutione: vt. ſ. de exerc. rei iud. l. ſi quis cū totū. ſ. plane. ſubaudi ergo bic interim.

k ¶Nihilominus. ſenſus ſm ¶De. q̄ eligit priatā pſecutionē. i. accuſationē criminalē ꝓ priuato dā no nō eſt onegāda actio ſcz vi bo. rapto. ꝛ fm bnihilomin ꝓpter ponit put habes nō eſſe ꝛc. Si vero habes ſine nō dices res nihilominus pro nihilomagis. ꝛ eſt ſic. C. de iudi. ꝓperādum. ſ. fi. im mo etiā bñt quidam bnihilomagis: ſed tu dic fm Jo. ſimpliciter q bꝫ ꝓiudicetur interiz vt diri ni non preiudicabitur ſi nito ciuili. ꝛ dic ac. i. ac cu. vt. j. ſi ſepul. vio. l. ij. ſ. pe. ꝛ priuatas perſecu tiones. i. ac. vi bonoꝝ. rap tor. ꝛ nihilomin expo ne vt priuꝰ: cetera q̄ eſ ſunt dicta vt not. C. ad leg. aql. er morte. ꝛ. C. quando ciuilis actio. l. j.

l ¶Eligentibus. ꝛ ad fi nem deducentibus.

m ¶Is qui. ſ. rapuit nō coactis hominibus.

n ¶Videtur. ſic. ſ. de bis qui deiece. l. ſi vero. ¶. ait pretor. ꝛ. ſ. ſeq. ꝛ. ſ. ſolu matri. etiam. ſ. licet.

o ¶Neq̄ additur. nō. p gñalitate. ſic. ſ. delega. ꝓ ſtan. l. j. ſ. ꝛ gñaliter.

p ¶Sed ſi vnus. pbꝫ dif fert ab iferioꝛi edicto: vt j. eo. l. pretor. ſ. j. ſic ꝛ. ſ. ſi vi ar. l. j. ſ. familie. Sz arg. ꝛtra. j. de verb. ſig. l. deteſtatio. ſ. fi.

q ¶Solum. boīem vnū.

r ¶Damnū dediſſe. cuz tñ ad dānū plures fue rūt coacti: non aliter: nec eñ locū bz bec actio ali

ter: vt. j. ea. l. ſ. etiam.

s ¶In ſe. vt genus ſuam ſpeciem.

t ¶Molo malo facit. vt bedictū locuz habeat. Si aūt vis eſſet ſine dolo bz locum ſi gs in tantū. vt inſti. e. ſ. j. ꝛ ſic nō obſtat. ſ. ſi gs eū g in tus voc. ſi quis. in fi. Vel ſol. vt ibi. Accur.

v ¶Cōtinebit. ſub doli mentione. nō tñ bedicto coercēdū. ꝛ ſic facit ſim plicem demonſtrationem boc edicto. vel dic vt. j. e. ſ. etiam.

x ¶Sz non puto. corrigit ſeipſum.

y ¶Non vi. nec coactis hominibus a ſe vel ab alio.

z ¶Sine vi. de facto/coacti tñ ſunt boīes vt nō poſſint inuenire reſiſte re volentē. ꝛ ſic potes intelligere. ſ. ſ. doli. in fi. ꝓpoſitū ergo ſi ſpicif vt dicatur eſſe vis vbi non fuit: vt. ſ. de fur. l. que iniurie. in prin.

a ¶Ceterū. ꝓ certe. q. d. bñ dixi vbi ſolus peliquit q̄s nō vi non habere locum boc edictū: ſed aquil. vel furti: ꝛ ille non ſunt ſic ꝛtribute vel cō mirte in bedicto. i. cum boc edicto vt vbicūq̄ ille locū habeant vel ali qua earum habeat locū boc edictū. Sed ſ vbi boc edictū bz locū vna illarū locum bz vt ſubijcit. Vel dic non ſunt ꝛmirte pboc edictū vt ſi mul denē aquilia ꝛ furti: ſed cum edicto bñ ſcurrunt. ꝛ fm bñ dic in boc edicto. i. per boc edictum.

b ¶Impzobiorem. vt ꝛ. ſ. de fur. ſi vendidero. ſ. cum raptor. ꝛ inſti. eo. in prin. ꝛ. C. ex qui. cau. inſu. irrog. ſi te.

c ¶Vel cuius. bec ſunt verba ſecundi capitis. Accur.

d ¶Una res. vt inſti. eo. in prin. ſic ꝛ. ſ. de iniur. l. ité apud. ſ. ſi quis bo na. ꝛ. ſ. qō fal. tu. auc. l. j. ſ. item boc. ꝛ. ſ. de ſecū. tab. l. j. ſ. ſi gs in uno bus. ꝛ. ſ. de neg. geſt. l. iij. ſ. negocia. ꝛ inſti. de legi. ag. ſuc. ſ. ſi plures.

a Quod dolo malo.i. siue ipse ideꝫ coegit ꝛ damnum cum eis dedit: siue ab alijs coactis vsus est tenetur.

b Coactus est. si ipe dānū dedit. vt l prin. §. ℔ q coegit tenef etiam alio dānū dāre: vt ℔ apte dicit: ꝛ ita est arg. q comes albertus non teneatur ex dāno dato a bānitis bonoñ. si ipse nō dedit: sed arg. Ꝟ. j. ad. l. iul. de vi pub. l. iij. §. fed ꝛ qui.

Nō. q ille qui est pncipalio et homines coadunauit tenef de dāno qđ dedit ipse ꝛ de dāno qđ dedit alius ſm bar. b.

c Quadruplabit. vt et C. e. l. i. ꝛ insti. eo. in pri. ꝛ facit. Ꝟ. de fur. l. in furti actione. ꝛ. l. sivendidero. §. i. ꝛ. j. co. pretor. §. hec autem actio.

d Competit. ꝛ facit. j. ó verb. signi. detestatio. §. fin. ꝛ. Ꝟ. de vi ꝛ vi arma. j. §. familie.

e Non imposita necessitate. fecus in actione furti ꝛ damni iniurie: vt. Ꝟ. nau. cau. l. licet. §. possimus contra. vel dicet. Ꝟ. de pub. l. iij. §. ante. q̄ est 2tra. itē contra. j. e. §. ex hac sol. vb ibi. Accur.

f Dederūt. cū tantum recipiat q̄tum si liber fecisse: vt. j. §. hac actione.

g Familie. ꝛ facit. j. de ver. signi. pronunciatio. §. i. ꝛ. l. detestatio. §. libri. de edil. edict. l. ediles. §. familie. ꝛ. Ꝟ. de vi ꝛ vi arma. l. i. §. familie. ꝛ de pubit. l. j. §. familie.

h Bona fide. vel et ma la. vt. Ꝟ. ó nova. l. si solū.

i Sufficit. nisi dño scīe te factū ē: vt. Ꝟ. si fa. fur. fe. di. l. i. Accur.

k Fieri Ꝟ. ergo videtur necessariū ostendi rapiēte. fed 2tra. Ꝟ. ea. l. ℔. hec actio. sed nō est: pbo ēm hunc ibi fuisse nō tamen hunc rapuisse.

l Rapuerit. credens sibi licere non aliter.

m Non tenebit. vt ꝙ ins. co. §. i. ꝛ arg. Ꝟ. ne vis fiat ei. l. i. §. si quis ideo. ꝛ ó lib. bo. ex bib. l. iij. §. si qs cū. ꝛ. §. si cum. ꝛ. Ꝟ. de fur. l. cū g. §. adeo. ꝛ. l. creditozis. §. fi. ꝛ. Ꝟ. de acq. pos. si de eo. §. fi. ꝛ ad le. aquil. quemadmodum. §. magistratus.

n Multabit. f. criminaliter. vl dic ꝑ constitutionē: vt. C. vnde vi. l. si quis in tātam. ꝛ si fit ℔ mentio non iuris.

o Debebit teneri. sic accepit vt sibi hēat: vt. C. e. l. res. alꝫs si vt in pignore teneat locum habet edictuꝫ dni marci: vt. Ꝟ. qđ me. cā. l. ertat. ꝛ ℔ si non fuerit boc actuꝫ: vt. C. de pign. l. iij. vl illa. l. ertat loquit q̄ vult. ℔ coacte tu le cū auferr: ꝛ sic nec furtū nec rapina: vt in eo tu. si cus ex. §. q vi. Acc.

p Jn impuberē. quidā habent. §. vi bono. rapto. ꝛ tunc habeas ac. alꝫs in impuberem: ꝛ tūc habeas actione. Accur.

q Non habitur. ad boc. Ꝟ. de fur. impuberem: ꝛ instītu. de obliga. que ex delic. §. fina. ꝛ. j. de regu. iur. pupillus. ꝛ. Ꝟ. de tribu. l. iij. §. fina. ꝛ. C. §. boc edict. ꝛ. j. de sepul. vio. l. iij. §. j. bis enim legibus distinguitur: fit capax doli vel non.

r Si publicanus. quis sit: vic vt. Ꝟ. de publi. l. i. §. j.

s Errauerit. bona nō: vt ꝛ. Ꝟ. ē. §. hac actione. ꝛ facit. C. de bis q no. l. fa. l. neq; furti. Sed Ꝟ. C. de fur. l. etiam. Sol. vt ibi.

t Aqlia tenef. q. d. nō solū vi bo. rap. vt ꝛ. Ꝟ. ad leg. aql. quēadmodū. §. magistratus. Accur.

u Si p vim. facit. C. ad leg. aquil. l. de pecoñb⁹. ꝛ. Ꝟ. ad leg. aql. l. quem. admodum. §. magistratus. Accur.

x Jn bonis. id est dominio: vt. Ꝟ. de acqui. rerum domi. l. rem i bonis. ꝛ. j. de verb. signi. i. bonoꝝ. Accur.

y Er bonis. de ℔ ponit exempla.

z Nō auferri. quod posteā cōtingere multis ex causis: ꝛ intelligē non tamē dolo: vt. Ꝟ. ó fur. l. cū qui. §. is autem apud.

a Non dominū. id est dominuꝫ estimationē: vt Ꝟ. quod metꝰ cau. l. si mulier. §. qui possessionem. Accursius.

b Illud solū. boc non excludit penā tripli vsqꝫ ad annum: sed dominuꝫ estimationem: ꝛ facit ad bunc. §. insti. e. §. fi. ꝛ. Ꝟ. nau. cau. l. j. §. item pomponius. ꝛ. j. de iniur. l. lex comelia. §. ij. ꝛ. Ꝟ. de reb. eo. l. magis. §. i. ꝛ. Ꝟ. de vi ꝛ vi arma. l. i. §. quod autez. ꝛ de peti. here. l. ꝛ nō tantum. ꝛ de neg. gest. l. berto. §. inter. Accur.

c Et generaliter. q̄ dz habēt. §. ꝛ quidam nō. Accur.

d Non habemus. quia non interest nostra ꝑ dolum nō commiserimus: sed ꝛ si commisimus ex improbitate cōsequi actiōnē debem⁹: vt. Ꝟ. de furtis. l. cū. §. is autē apud. Accur.

e Non quasi mercedē. quia tūc effet locatio: vt Ꝟ. depositi. l. i. §. si quis seruum. ꝛ adde bic alios causꝰ quos habes. Ꝟ. depositi. l. i. §. sepe.

f Ceffet. vel quia nō interfit. vel dic vt i liberto ꝛ similiꝫ. vt. j. de pe. rē spiciendus. ꝛ. Ꝟ. de fur. l. libertus. Accur.

g Publicet. plus ergo delinquit qui facit palā: sic. C. de summa tri. l. nemo clericus. Sed arg. cōtra. Ꝟ. de ritu nup. l. fin. ꝛ de aucto. tut. l. pupillus. §. sane. ꝛ. j. de iure fisc. l. nō intelligit. ꝛ. Ꝟ. de admi. tuto. non existimo.

Additio Dic ſm Bar. post Dy. q̄ aut id quod fit est omnino prohibitū per legem vt furtum ꝛ sic clam vt bic: aut non est omnino prohibitum vt matrimonium ꝛ venditio: ꝛ tunc magis punitur clam faciens vt in contrarijs: Vel dic latius: vt not. Cy. C. de sum. trini. l. nemo. in fine.

h Vel modice. subaudi maxime: nam idem si nibil alꝫs non differret a furto: vel dic vt modo prox. §. diri.

i Jnstruendi. alꝫs instituendi: ꝛ alꝫs instruendi. f. ad fugam: vt equum: ꝛ facit. Ꝟ.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

ꝛ facit.ff.de solu.fugitiuus.ꝛ de publi.acti.l.si seruus.

a ¶Rerum raptarum.ꝛ deterioratarum.

b ¶Cõdictione triticaria vel furtiua.vt.ff.de 2di.fur.l.siue.§.ei ẽ3.ꝛ ad boc.ff.eo.§.damni.ꝛ.§.ceterum.

c ¶Non datur.vt infti.de perpe.ac.§.est enim.

d ¶Condictionem.l.furtiuam.vt.ff.eod.§.ꝛ ẽ sic.ff.de calum. in bede. in fine.vbi tollitur in factum:qꝛ sufficit condictio:sic ergo no.ac.vi bonorum non dari in heredes:etiã in id quod peruenit:sic in interdictoꝝ vi vi.ꝛ.ff.ẽ vi ꝛ vi armata. l.j.§.ff.eodem in aliis ex delicto.vt.ff. quod metꝰ cau.l.quod dicimꝰ.§.ff. actio.ꝛ de calum.l.in bredem.in prin.ꝛ.ff.ad le. aquil.l.inde neratius.§. hanc actionem. sed contra.C.ex delic.de.l.j. vbi etiã in rapina videf idez statu quod in aliis : sed solue vt ibi.

¶Rerũ raptarũ[e] noĩe etiam furti vel dãni iniurie vel cõdictiõe triticaria vel furtiua[b] agi poterit:vel certe singule res vendicari pñt.

☞ Hec actio datur heredibus ꝛ in heredes de hoc quod ad eos peruenit.h.d.

¶Hec actio heredi ceteriqꝫ sue cessoribus dabitur:aduersus heredes autem et ceteros successores non dabitur:qꝛ penalis actio in eos non datur[c]. An tamen in id quod locupletiores facti sunt dari debeat videamus:et ego puto pretorem/ideo non esse pollicitum in heredes in id quod ad eos peruenit:quia putauit sufficere cõdictionem[d].

☞ Quando actio vna numero datur cõtra diuersos negligentia adhibita contra primum preiudicat contra alium . boecit Bartolus.

Paulus. Ler.iiij.

SI seruus quid rapuerit: et cum libero[g] agatur etiam si cum domino[h] experiũdi potestas fuerit : non recte cum manumisso post annum[i] agetur:quia cũ quo cunqꝫ experiundi potestas fuerit: excluditur actio:et si cum domino intra annum actum sit[k]: deinde cum manumisso agatur rei iudicate exceptionem nocere labeo ait .

¶Aliud edictum.

☞ Hic ponitur aliud edictum huius tituli vsqꝫ ibi : turbam.vbi exponit verba presentis edicti:vide per te quia planus ẽ tertius.

Ulpianus. Ler.iiij.

PRetor ait: cuius dolo malo in turba damnum quod factũ esse dicetur[l] in cum in anno quo primum de ea re experiundi potestas fuerit in duplum post annum in simplum iudicium dabo[k].

¶Hoc edictum de eo damno prospicit quod quis i turba dedit.

¶Turbã autẽ appellatam labeo ait ex genere tumultꝰ: idqꝫ verbũ ex greco tractũ

Turbã autẽ ex quo numero admittimus: si duo rixam commiserint:vtiqꝫ non accipimus in turba id factũ: qꝛ duo turba non proprie dicũtur. Enim lucro si plures fuerint puta.x. aut xv.homines turba dicetur : quid ergo si tres aut quattuor? turba vtiqꝫ non erit[m]. Et rectissime labeo inter turbam ꝛ rixam multũ interesse ait. Nãqꝫ turbam multitudinis hominum cẽ perturbationem ꝛ cetũ:ꝛ rixaꝫ duoꝝ[n]. ¶Hoc aũt edicto tenet non solũ q damnũ in turba dedit:sed etiam is qui dolo malo[o] fecerit vt in turba damni quid daretur:siue illo[p] venerit: siue non fuerit presens. Dolus eni malus etiam absentis[q] esse potest.

¶Hoc edicto dicendum est etiam cum teneri quivenit ꝛ in turba fecerit auctor damni dandi: si tamen ꝛ ipse intra turbam[r] fuerit cũ damnum daretur ꝛ dolo malo fecerit. Nam ꝛ huius dolo malo in turba damni quid factuꝫ esse negari non potest.¶Si quis aduentu suo turbam concitauit vel contraxit: vel clamoze vel facto aliquo: vel dum criminat aliquem:vel duꝫ in iram prouocat si dolo malo eiꝰ datũ sit damnũ:etiaꝫ si non habuerit consiliũ[s] turbe cogende tenet. Verũ est cum dolo malo eiꝰ in turba damni qd datũ. Neqꝫ enim exigit pretor vt ab ipso sit turba conuocata : sed hoc vt dolo malo alicui[t] in turba damnũ datum fit.¶Erit qꝫ hec differentia inter hoc edictum ꝛ superius[u] qõ ibi de eo damno pretor loquit:qõ per dolum malũ hominibꝰ coactis datũ est[v] vel raptuꝫ[x] etiam non coactis hominibꝰ. At hic de eo damno quod dolo malo in turba datũ est. Etiam si non ipse turbam cogit: sed ad clamorem eius vel dictaꝫ[y] vel iram turba contracta est:vel ali[z] contraxit: vl ipse ex turba fuit. Adcirco illud qꝫ dem edictum propter atrocitatẽ qꝫ hic exponitur qd sit turba:ibi vero exponitur qd sit multitudo q̃ potest esse maioris ꝛ minoris numeri.vt ibi no.

Additio. Dic fꝫ Bart.

in dupli:vtiqꝫ autem post annus imponit penam simpli:ꝛ habet locuꝫ hoc edictum cum damnum datur in turba. Item in amisso. De rapto autem habet locum primum edictum:amissum autem dicitur qõ corruptum est vt scissa. Item fracta. Item hec actio que datur ex hoc edicto datur in duplum:quanti ea res est:ꝛ inspicitur tempus dãni dati ,pbare tñ debet actor damni in turba datus. ¶Si cũ seruum. Cum seruũ meꝰ verberares turba aliqd perdidit teneris hoc edicto:si ideo verberares vt turba collecta damnum daretur : si autem alia de causa ꝟberares cessat ħ edictum. Secundo dicit: turbã coadunasti vt turba seruum meum verberaret nõ animo ei dandi dãnum:tamẽ datum est ei damnũ. Dicit ꝙ tenetur ħ edicto. Et no.hõa ꝟba in fi.huiꝰ.§. Tertio dicit:si a domino seruui vl familie alicuius data tum est damnũ in turba: tenetur dominus seruus vel familia. Ultio dicit: ea que dixi in acti.vi bonorum raptorum vt detur heredi nõ in heredes habent locum et in hac acti.ex hoc edicto descẽdent. Fran.

i ¶Dicetur.ab aliquo vl eiꝰ dolo ab alio : vt.j.§. hoc autez edicto.ꝛ quod dicit dicetur supple ꝛ pbabitur:nec exigitur vt ad hoc sit connocata turba:vt.j.eo.§.si quis aduentu. licet secus sit in fi perioti edicto:vt.ff.eo.l. ij.§.homines.

k ¶In simplum iudiciuz dabo.in factum:vt.j. e. §.hoc aũt. sed quare nõ in quadruplũ? Respon. vt.j.eadem.l.§. si quis aduentu.

l ¶Autem.sic.j. de abigeis.l.oues.

m ¶Ison erit.sed collegiũ etiam ex tribus fit:vt.j. de verbo.signi.l.neratiꝰ puteus.

n ¶Duorum.sic. C.de fide instr. comparatiões. ꝛ.ff.de testi.l.vbi numerus.ꝛ.j.ff.eodem.§. si duo.l.ij. ꝛ.j.de pol.l.pactuz.ꝛ.ff. de assig.li.l.vtrum.ita.ꝛ isti.de assi.li.§.datur.sed argu.contra.infti. de iu. pso.in fi.vbi multitudiné dicit fieri ex duobus.

o ¶Dolo malo.sic.ff.de fur.si vendidero.§.cum raptor.

p ¶Siue illo.vbi est datum damnum:ꝛ sic est aduerbium loci:ꝛ est contra.j.prori.§.Accur.

q ¶Absentis.ꝛ absenti fieri:vt ꝛ.j.de iniurijs.item apud labeonẽ.§.cõ

r ¶Intra turbã.ij nõ eo loco vbi fit nocitũ:vt.§.pri.§.qẽ ẽ. nã turba

s ¶Non habuerit ꝟsilium.nõ punit tñ fm affectum/sed fꝫ effectũ.arg. ff.§.ex qui.cau.ma.l.ij.

t ¶Superius.ff.eo.l.ij.in prin.

v ¶Datum est.in primo capite.

x ¶Vel raptum.boc secundo eius capite.

y ¶Dicta.fꝫ eius.

a De amisso.nō p rapinā sed p casum: q fecit vt caderet: vt. j. dicit.
b Agi poterit. de rapto: etiā de dāno dato ⁊ de amisso hoīb⁹ coactis. ⁊ facit. j. de verb. sig. l. marcellus. Accur.
c Refertur. sic. j. de verb. signi. l. inter hec. ff. de. l. ij. §. in hac actione. sed argu. contra in ea. l. §. in hac actione non vtiq. Additio. Dic fm Bar. q̄ h agitur ratiōne edicti: ibi ratiōe alterius iuris: quod quis h̄z ire vel ex re. arg. l. si vendidit et ro. §. j. de fur.
d Presentis. Quo nocitū sit? non retrotrahit vt lex aquil. vt. ff. ad leg. aqil. l. ait lex. ⁊ sic ergo colige q̄ extra tu bā nō h̄z locū hec actio. sic. ff. nau. cau. sta. debet. in prin. et de iſti. l. qcūq;. §. nō tñ. ⁊. l. fi ⁊ si pupillus. §. cōdictio. ⁊ de exercit. l. j. §. nō aūt. ff. §. igit. tēe no. h §. infra quod tēpus ⁊ cuius tpis habeat rō: ⁊ p quo dāmno. Accur.
e Sic tñ. ff. poterit agi.
f Habet edictum. et ius pretatione.
g Dedisse. sic. ff. ad leg. aquil. q occidit. §. i hac. oportet ergo vel ad hoc esse turbā cōuocatam vt iniuria fieret vel damnū vel iniuriam esse causam dāni: ⁊ sic nō. ad h̄ turba esset cōuocata fm Azo.
h In seruum. t. in oīm noie serui. sic. ff. ti. l. j. §. ītē in fuū. ⁊. ff. de iurisd. om. iudi. l. si qs id. §. serui. §̄ qdā dicit tpe seruū cōuenti ꝑ q̄bus ff. j. de sepul. vio. l. inj. §. pe. sed ibi in accusatione dicit.
i Cæterisq; successorib⁹. q̄bus dat nō his adquisitus quos dat: nā ls̄ superior: non detur: vt. ff. e. l. ij. §. fi. hec tamen datur.
k Qui. pdest. Aīs iudicium: vt ⁊. ff. de fur. l. q ea mēte. ⁊ ar. ff. ō edil. edic. l. quis sit fugitivus. in prin. ⁊ depos. l. j. §. fi rem. fed cōtra. §. q̄ me. cau. fi cū. §. j. fed illa est arbitraria: vt insti. de act. §. preterea.
l Quod vi possessū. Lex vetat. vt? insti. de vſuca. §. furtiue. et ff. de vſucapi. l. sequitur. §. tunc. ⁊. l. vbi ler. §. j. et de acqui. re. do. l. bonefi. circa princ.
De incendio ⁊c.
Pretor ait. ¶ Casū. Do nisi edictū cuius tenſus ē. Qui rapit vel recipit dolo malo aliquid ex incendio ruina vel naufragio rate naue expugnata: vt dānū in his reb⁹ det: infra annū quo experiūdi potestas est in quadruplū tenet: post annum ī simplū tenet: si ſeru⁹ aūt vel familia alicuius aliq̄ de predictis fecit: tenetur dñs eius nō aliter. Postea loquit vlp. ⁊ dicit. vti facti quadrupli penam committur ad hoc dupli. Sed ⁊ hoc ītellō intra annum tribuit exercūdi facultatem post annum in simplum competit. ¶ Loquitur autem hoc edictum de damno dato ⁊ de amisso: de rapto non: sed superiori edicto vi bonorum raptorū agi potest. Amissa autem dicuntur ea que corrupta aliqui relinquuntur icissa forte vel fracta. ¶ Hec autem actio in factum est ⁊ datur in duplum quanti ea res erit. Quod ad pretium verum rei refertur ⁊ presentis temporis fit estimatio: ⁊ semper in duplum intra annum est: docereq; actor: in turba: damnum datum esse debet. Ceterum si alibi datum sit q̄ in turba: cessabit hec actio. Si cum seruum meum tirius pulsaret turba fuerit collecta: ītq; seruus in ea turba aliquid perdiderit: cum eo qui pulsabat agere possum. Quippe cum in turba dolo malo damnus datum sit. Sic tamen si vt damnum daret: ideo ceperat cedere. Ceterum si alia causa verberandi fuerit: cessat hec actio. Sed et si quis ipse turbam conuocasset: vt coram turba seruum verberaret iniurie faciende causa: non damni dandi consilio locū habet edictū: verum est eū cum qui per iniuriam verberat dolo malo facere ⁊ cum qui causam prebuit dāni dandi damnum dedisse. In seruū autem ⁊ in familiam quoq; pretor dat actiones: que de heredibus cęteris q̄ successoribus in vi bonorū raptorum actione diximus: et hic erunt repetita.
Qui rapuit rem aliquam non liberatur a pena licet restituat rem. hoc dicit Frāciscus.
Gaius. Lex. v.
Non prodest ei qui vi rapuit ad cuitandam penam si ante iudicium restituat rem quam rapuit.
Rapte res vel vi possesse non possunt vſucapi anteq̄ in potestatem domini vel eius heredis redeant. ⁊ hoc dicit Franciscus accursius.
Iulius Paulus. Lex. vj.
Quod vi possessum raptum vel sit anteq̄ in potestatem domini heredisve eius perueniat: vſucapi lex vetat.
De incendio ruina naufragio rate naue expugnata. Titu. ix.
Diuiditur in quattor partes. primo ponitur edictum. secundo commendatio edicti. tertio exposito verborum edicti. q̄rto promiscue questiones iurisconsulti. fecitas huius edicti magna ē: interest enī nihil rapi ex hmōi casibus: ⁊ licet ex his delictis sint accusa. criminales ppositi: tñ hanc act. pecuniariam introducit ptor. Postea icipit exponere vba edicti p ordinē. ⁊ primo id qđ dicit ex incēdio. ⁊ dī qđ ex incēdio dī rapi vel accipi: siue accipiatur aliqđ ex loco in quo est ignis: siue ex domo tota: siue ex vicinis edibus da ibi: huius edicti. tertia ibi: ex incendio. deinde cetera.
Iulianus. Lex. j.
Pretor ait: in cum qui ex incendio ruina naufragio rate nauecq; expugnata quid rapuisse recepisse dolo malo damnive quid in his rebus dedisse: dicetur in quadruplum in anno quo primum de ea re experiundi potestas fuerit post annum in simplum iudicium dabo. Item in seruum ⁊ familiam norale iudicium dabo. Huius edicti vtilitas cuidens est: ⁊ iustissima seueritas est. Si quidem publice interest nihil rapi ex huiusmodi casibus. Et quanq̄ sint de his facinoribus ctiam criminum executiones / attamen recte pretor fecerit qui forenses quoq; actiones criminibus istis prepofuit. Ex incendio † quemadmodum accipimus: vtrum ex ipso igne an vero ex eo loco vbi incendium sit. Et melius sic accipietur propter incendium hoc est propter tumultum incendij: vel propter trepidationem incendij rapuit: quemadmodum solemus dicere in bello amissum quod propter causam belli amittitur. proinde si ex adiacentibus predijs vbi incendium fiebat raptum quid sit: dicendum est edicto locum esse: quia verum est ex incendio rapi.
Item ruine appellatio refert ad id tempus quo ruina fit: non tantum si ex his que ruerunt tulerit quis: sed etiam si ex adiacentibus.
Si suspicio fuerit incendij vl'ruine: incendium vel ruina non fuerit: videamus an hoc edictum locū habeat. Et magis ē ne habeat: quia neq; ex incendio: neq; ex ruina quid raptum est.
Hoc edicto tenetur qui eo tempore rapit quo naufragium fit: non si postea ſs furti teneatur. hoc dicit vſq; ibi: deinde ait pretor. ⁊ ibi exponit iterum verba edicti.
Item ait pretor: si quid ex naufragio hic illud queritur vtrum si quis eo tempore tulerit quo naufragium fit: an vero ⁊ si alio tempore tulerit: hoc est ⁊ post naufragiū. nanq; res ex naufragio etiam be esse dicuntur que in littore post naufragium iacent. Et magis † est vt eo tempore.
Gaius. Lex. ij.
Eloco.
Iulianus. Lex. iij.
Do naufragium fit vel fa occasione icēdij fit raptū vel accep. hs locus ſs edicti: ⁊ eode mō exponas aliud vbi edicti. l. ex ruina: si tñ suſpicatur aliqs esse incēdiū vel ruinaꝫ in domo tua ⁊ ibi venies rapiat aliqđ cū nō esset incēdiū vel ruina/ cessat h̄ edictū. Item qđ dictū est ex naufragio intelligas q̄n tpe naufragij aliquid rapti ⁊ restitui accepti: fec⁹ si postea: nā tūc ex tuo tenetur. Item qđ dictū est: ⁊ te naue expugnata intelligas q̄n tpe pugnationis aliquid rapuit siue fuerit ex pugnatione siue nō. ⁊. b. d. hec. l. ⁊ seq. ⁊ ꝑn. seq. Fran. accur.
Pretor. hec verba sūt ex proprio ⁊ facit. C. de fur. l. in eus. ⁊ in auté. ibi posita. ⁊. ff. de acqui. re. do. l. pomponius. contra. §. idem ait. ⁊. C. de naufra. l. ij.
In seruum. t. in oīm noie serui. sic ⁊. ff. ti. j. l. pretor. §. in seruum.
Si quidem. t. certe.
Criminis. t. crimina les accusatiōes. Jo. de babes. C. eo. l. in cum.
Forenses. t. pecuniarias. Accur.
Criminibus. t. ad h̄ crimina coercenda.
Solem dicere. vt. j. de cap. l. in bello. in prīc. ⁊ facit. ff. ti. j. l. pretor. §. si cuꝫ fuū. ⁊ de vulg. sub. §. si pupres. ⁊ in arrogato. ⁊. C. de leg. ⁊ cō. l. non dubiuꝫ. ibi: ter eo. vel ob id. ⁊ de pac. l. petēs. Ac.
Habeat. nō ergo stat falsę suſpitioni. sic ff. de furt. l. inter. §. pe. in fi. et §. qō vi aut clā. si alius. §. est ⁊ alia. Sed ar. ff. in auſ. vt liceat ma. ⁊ anie. §. ins §. ⁊. §. ad leg. aquil. l. si qs fumo. §. quod dī. ⁊. C. de adul. si dī qđ. §tus. Item contra. j. eo. que in littore ⁊c.
Ut eo tēpore. vel etiā incōtinenti post vel ante cum iam naufragij trepidatio immineret. ff. vt j. e. pedius. ⁊. l. si quis ex naufragio. Accur.
Eloco. sic accepto: vt. j. exponit. si quis. Azo. Accur.
Quod. Casus prin. buiꝰ. l. vſq; ad. §. labeo cōtinuat eius precepta. Labeo scribit. hoc edictū. extenditur ad ea qui de domo expugnata vel villa aliqui rapuit. Item hoc edicto tenetur etiaꝫ recipiens res amotas ex causis suprascriptis. ⁊ hoc

† Nota fm Bar. ex illo testu de edictione. ff. q̄ regula. ff. significat ea q̄ principaliter ꝑ primā p. non dubiū. C. ff. legi. ff. hic denotat cām remotam. ⁊ dicet incendio. i. ꝑpter incēdium.

Suſpitiosus falsę an standi ſit.

† No. dicit hic bar. ⁊ in re mēti q̄ tiens ad all q̄ actū re q̄rit locus certum tps illa probari debent.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

ptis. & hoc est verum si dolo malo scies recepit. Itē nō solū qui rapuit ex causis supra positis tenet hoc edicto: sed etiā q̄ ablatulit vel amouit, vel dānum dedit vel recepit. Postea assignat differentiam inter rapere q̄ sit tm̄ cuz vi & amouere q̄ sit etiam sine vi. subsequēter dicit: q̄ rapuit res de naui eiecta vēto tenet. hoc edicto. ¶ Quod ait prętor. Dictū est in edicto q̄ dānum dat in reb⁹ naue expugnata vel rate q̄ tenetur. additū est. ide in domo expugnata. & hoc est verum si dolo malo dedit dānū. sec⁹ si sine dolo: vt si orto incēdio iurta meam domū tunēs ne ad meam domū veniret ignis destruit domū vicini vt sic ignis ad meā domū non veniret. nam non tenet hoc casu hoc edicto: nec etiam lege aq̄l. ¶ Senatusconsultum. Senatus de quo habet hic mētio punit cū q̄ remouit clauum vel clauos de naui p̄ q̄ nauis fuit l periculo vt iste remouēs tenetur emendare oēs res q̄ in naui erāt. Itez alio se natusconsulto est dictum q̄ dolū cōmittit ne mercatores qui sunt in naui naufragium patiēti sibi nauiq̄ consulāt penis legis cornelie de sicarijs tenētur. illi aūt qui lucrati sunt ex naufragio tenentur i quadruplū dānum passis: in tāndē fisco tenētur. Fran. accur.

a ¶ Rapuerit. eo tēpore & loco. quis autez fur fit. de hoc dicet. ff. ad legem rho. de iac. l. ij. in fi. Itē intellige hoc ex interuallo. vt. j. eo. si gs ex. 2 ad b insti. de rerū diui. ij. fi.

b ¶ Nec rapere. Nunqd ergo de raptu tm̄ loquit hoc edictuz? Quidā vtiq̄ dicunt q̄ non puto placet nam fm̄ hoc iaz non teneretur educto qui amouit. Dico q̄ principaliter rapientez teneri hoc edicto: sed p interptationē quenim pōt etiā qui ablatulit vel amouit. vt. j. e. l. ij. non solū. Accur.

c ¶ Deinde. ad hoc. j. e. expugnatur.

d ¶ Labeo scribit. interpretando edictum.

e ¶ Expugnatis. domoz villa. Accur.

f ¶ Locus sit. ex interpretatione.

g ¶ Nec enim minus. id est non minus in villa q̄m in mari. vt. ff. de do. cau sa mor. l. senatus. ff. moztuis causa. z sic est hic hysteron protheron. sic. ff. de rerū diui. l. riparū. z. ff. de pac. iurisgentiū. ff. vtrum. Accur.

h ¶ Aggressores. sic. j. de recep. l. j. z. ff. de seruo corru. l. doli. in prin. z de fur. si qs per. z. l. falsus. ff. qui alienū. z. ff. si tactū. z. C. de fur. l. eos z. l. in eū. z. C. de bis qui latro. vel alio cri. reos. l. j.

i ¶ Additum est. scz in edicto.

k ¶ Qui rapuit. i. de nauibus ablatulit p vim. ad q̄s est. ff. ne quis eum qui in ius voc. l. ff. exumendi. in prin.

l ¶ Ablatulit. non de manib⁹ sed als ei inuito. Item facit. ff. de fur. qui vas. in principio.

m ¶ Qui eiecta. forte vi ventorum.

n ¶ Iudicium. id est actio ex hoc edicto.

o ¶ Defendēdarū. cū ergo gfa fuarū ediū/ergo gfa sui iuris cōfernantio fratri. z de acgrē. here. l. iulian⁹. in pin. z. ff. ō neg. gest. at qui. ff. cū me. z de act. emp. l. j. fi. z de excep. do. pure. ff. si cui. z de bo. li. l. si qs libertum paternū. z de aqua plu. ar. l. j. ff. denigz. z. l. ij. ff. idez labeo. z arg. ff. de iusti. z iure. l. ij. Accursius.

p ¶ Labeo scribit. f. vt de tur in me iudicium.

q ¶ Et non puto. nisi cer tum esset ignē nō esse ad edes puētarū. vt. ff. ad. l. aquil. si qs fumo. ff. si. et qō viant claz. l. si ali⁹. ff. est z alia. accur.

r ¶ Non posset. f. se tueri. sic z. ff. ad leg. aql. l. sciēti am. ff. qui cum.

s ¶ Clauos. gubernacula nauis. duo enim claui sunt in nauigeā rectaz tenent. Accur.

t ¶ Dim. et merito: quia bis ablatis res oīes in periculū deducūtur. z est sic. ff. ad silla. l. si gs igra ui. ff. si gs tabulas. Sed 2tra. ff. si fur. l. vulgaris. in pin. sed ibi soluit. &c.

v ¶ Naufragi. i. opem cōtra naufragiū pstantes.

x ¶ Suppeslī. ipsi.

y ¶ Optulētur. ipsi/suppslī. i. opitulari possint.

z ¶ Legis cornelie. qz bomicide fūt. vt z. j. ad leg. cor. de sica. l. eiusdem. ff. alio. Accur.

a ¶ Inquantuz. i. in qua druplū. vt. ff. e. l. j. in pin.

b ¶ Daret. scz ei cui? res est. Accur.

c ¶ Dari debere. sicz. C. de sepul. vio. l. iij. z facit C. eo. l. in eum.

¶ Edius. ¶ Casus. Ex naufragio dz rapere qui rapit etiā an tē naufragiū fiat cum i trepidatiōe erāt gētes nauis: subsecutū tñ fuit postea. z subsequēter dicit q̄ diuꝰ pi⁹ Antonin⁹ rescriptū fecit de his qui predam ex naufragio faciunt tractando de pena criminali imponēda rapientibus ex naufragio. Et ōt q̄ si raptores rapuerunt magnas res: et q̄ non erāt pe naufragij periture: si sunt libere pśone/fustib⁹ cedunt z in triēnū relegāt. si aūt serui vbeārtur z in metallū dānant. siuero res rapte sunt modice si fūt liberi raptores fustigant: serui flagellis tradunt. Ultio dicit. hę actiōes hereditariam penā nō i hēdes nisi i quātū ad eos puenit ex rapina defuncti. ff.

d ¶ Fiat. fuit tñ postea factū. vt. j. eo. si quis ex. ff. quod ita. als contra. vt. ff. eo. l. j. ff. si suspicio. Accur.

e ¶ Qua pena. criminali. nā pecuniaria certa est statuta. vt. ff. e. l. j. z de hac criminali dicit. C. eo. l. in eum

f ¶ Grauior. vt qz res nō erāt periture z magne erāt vt subijcit.

g ¶ Eiusdem tēporis. i. q̄ erut eo tēpore vel in triēnium.

h ¶ Fustibus. Ad hoc. j. de penis. l. capitaliū. ff. non oēs. z de accusa. l. lecta. Accursius.

i ¶ Conditione. Not. conditionem persone inspici: vt plus minor q̄ maior puniatur ex eodem delicto et ita ordinez. vt. C. de ord. cog. l. iij. z ad leg. iul. de vi publi. l. seruos. z. j. de penis. in seruorum. Et ar. ff.

¶ Persone cōditio in spicienda é.

de neg. gest. pōponius. 7 .C. de naufra. l. de submersis. 7 .j. ad leg. iul. de vi priua. l. i. §. fi. Sed arg. 3tra. C. de epis. 7 cle. presbyteri. Itē ẽ ẽ tas rei sit magna res vel parua. vt .j. de abige. l. i. §. 7 qui.

a ¶ Aut remissius. sic. j. de pens. l. respiciendū. Accur.

b ¶ Peruenerit. quia ex delicto. vt. C. ex delic. defunc. l. j.

¶ Casus.

Sr̃epuasti ex naufragio vel incendio cāde surripui vel rapui. teneor act. furti: vl vi bonoꝝ rapt. Itē de sire deiecta p vētū ex naui rupta furtipia vt nō habeat locū h edictus. 7 actio furti. et h est verus. 7 ier. interualło post naufragiū accipiaz rē. sec. 7 ī cōtrētū: nā tūc haberet locū h edictū. 7 eadē distinctio est seruāda si rapte sunt res naue expugnata. 7 qualiter dicaf nauis expugnari exponit. in. l. seq. 7 hoc dicit bec. l. 7 seq. Fran. ac.

c ¶ Scruatam. ab alio.

d ¶ Fluctib⁹. t. vndis.

e ¶ Putant. vt furti nō hoc edicto teneaf. vt. §. de furtis. l. falsus. §. si ita ctum. Accur.

f ¶ Acciderit. ad hoc. §. e. l. i. i fi. 7. l. ij. 7. ij. i pn. 7. §. si certū peta. l. lecta. 7. C. de pac. l. petens.

g ¶ Debemus. vt in ipa expugnatiōe habeat locū hoc edictū: alis furti.

h ¶ Expugnatur. perfunditur. i. perforatur. Accur.

i ¶ Cōscindūtur. quibus ablatis nauigare nō poterit. Accur.

k ¶ Inuolantur. i. furantur: vt 7 ibi. cesaris inuolet arc⁹. 7 ficetiā in vulgari dicimus. alꝫ inuolauit: p quo est. §. ad le. aquil. quēadmodum. §. idem labeo scribit. et fascit. §. eo. l. ij. §. deinde.

¶ Quid. ¶ Casus.

Multꝫ modis p spectū est ne rapiant res ex naufragio: naꝫ 7 diuꝰ adrianꝰ de his scripsit. Itē raptores vl accepto res talū rerū pumūtur vt latrones. Itez q amissit res p rapinam pdicto mō vadat ad spectum: q prefect⁹ faciat venire de hoc iculpatos. Itez dñs fundi i quo hec dicūtur facta satisfet iudicio fisci. Altimo prohibet ne minē debere accedere ad colligēdas res p naufragiū amissas. Frā. accur.

l ¶ Me quid ex naufragijs. id est rebus ex naufragio amissis. 7 facit. §. eo. §. fi. Accur sius.

m ¶ Multifariam. id est multis modis. sic. §. de in integ. restitu. l. j. 7 in epistola pauli. multifariam.

n ¶ Naufragia. i. res amissas propter naufragium.

o ¶ A possessoribus. rapientibus: 7 tunc in quadruplum. vt. §. e. l. j. in pn. Quid si illi quorum opera vtitur: forte idez. vt ifti. de obli. ex §. i fi. Sed qd si ex trane⁹ est: distinguit. forte fuerit ignoꝛās: 7 tūc non teneaf possessor. vel si sciens/teneaf in simplū non in quadruplū: 7 sic quasi ad custodiam teneaf. vt. C. de fal. mo. l. j. §. fi. 7 de bis quila. vel ca. l. §. fi. dñi etiam predictorum.

p ¶ De latronibus. sic. §. arbo. fur. cesa. l. ij.

q ¶ Facilior. sic. C. de hereti. quoniam multi. Accur.

r ¶ Testari. i. testibus presentibus notificare.

s ¶ Remittantur. Not. speciale. vt actor trahat reum ad suum iudicē: licet qñq; ex vibanitate fiat. vt. j. de custod. reo. l. non dubium. vt qđ dicunt. 7 ad hoc. C. de fide instru. iudices.

t ¶ Accipi. sez cū fide iussorib⁹. vt 7 .§. de vb. obli. l. v. §. satis acceptio. Sed 3tra. §. qui satisda. cog. sciendum. Sed hic speciale vt possessor immobiliū satisfaciet. Accur.

v ¶ Senat⁹. vt 7 .§. e. l. i pūn. 7 .j. eo. l. fi. in pn. et C. de naufra. l. j.

Retis. ¶ Casus.

Rat̃ tuā deiectā vi fluminis i meū fundū non potes extrahere nisi prius de dāno per eā mi bi illato caueas. Frā.

r ¶ Faciendaz. auferendi 7 petendi.

y ¶ Preterito q̃z. nō solū de futuro. vt et. §. de dā. infec. hoc amplⁱ. §. neratius. et ad exhibē. celsius. §. sed 7 si ratis. 7 facit. §. si cer. pet. si qs nec causaz. in fi. Accur.

Vt edes. ¶ Casus.

Qui cōbussit domū vel acerui frumenti iurta domū positi si studiose hoc fecit 7 hoc cōstet vberat⁹ igne concremat. si casu. i. negligētia hoc fecit emendabit dānum. vl si nō pōt leuiter castigaf. Ultio dicit qđ dictū est i domo idez i ol edificio est seruandū. F.

z ¶ Zubek. item. l. comelia de sic. accusari pōt. j. ad leg. cor. de sic. l. i. i pn. 7. C. q accusa. non pos. l. data. 7. j. ó penis capitalū. §. q ob inimicitias.

a ¶ Casu. i. negligētia tales expositio fit. j. ad. l. cor. de sic. l. i. §. diuus. ni siem sic exponeretur eēt contra. j. eo. l. si fortuito.

b ¶ Moram. i. damnū. vt insti. de nora.

c ¶ Leui⁹. si dolo fecisset. nō. suppleꝫ corpe qđ pecunia deest. sicc. §. de iurisd. om. iud. si gs id. §. in seruos. 7 de in ius voc. l. fi. §. fi. 7. j. de pe. l. j. Itē contra huic. l. j. el. i. §. fi. So. h effectus habuit incēdium: ibi non.

¶ De piscatores.

¶ Casus. Preses pucie debet prouidere ne piscatores fallant nauigantes imponēdo lumen de nocte l. locopericuloso maris: et sic nauigātes ad illud lumen ve niebāt credētes ibi esse portū: 7 veniēdo ibi plerūqꝫ pericitabant. F.

d ¶ Delaturi. sez piscatores vt putēt ibi esse portum vbi lumē vident/ cū trī ibi sit locus periculosus. Accur.

e ¶ Efficiat. tenenf etiaꝫ hic piscatores ac si ipsi raperent. Arg. C. de famo. libel. l. j. i pn. 7. C. ó bereti. quicūqꝫ. §. pe. 7. §. de ser. cor. l. i. §. fi. 7 ad leg. aquil. qui occidit. §. pe. Arg. 3tra. §. de fur. l. furtum nō. 7 de acqui. pos. l. qó meo. §. si per venditorem. Accur.

Si fortuito. ¶ Casus. Qui fortuito commisit incendiuꝫ non tenetur nisi esset in lata culpa vel dolo. Fran. Accur.

f ¶ Venia indiget. sciꝫ ne comburatur. dānum vero resarciet: vel castigabif. vt. §. eo. qui edes. fm Irne. Accur.

g ¶ Luxurie. id est late culpe. Accur.

h ¶ Dolo. sicꝫ concremabitur. vt. §. eo. qui edes. Sed arg. contra. j. ad leg.

Immobiliū poss⁹ fortuito satisdat.

Re⁹ qñq; for⁹ actoris sequitur.

†War. bre putat istum ser. singu. 7 mirabilem ad sꝫ particip. ꝓteritꝫ ꝓteriti ꝓ ipso verificat. et tē i poze pfiri vt incōtinenti elapso. bof.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

ad leg. cor. de fic. l. in lege. Illij dicunt q̄ dānum fartiet. vel leui⁹ castigabitur. vt. ś. eo. qui edes. sed illa magis dicit cōtrarium. Accur.

L Jcere. ¶ Casus. Oulibet pōt naufragium suum colligere. ⁊ res quas amiserat naufragio. Scdo dicit. qui studiose ignez posuit in ciuitate: si humilius est destus subijci soler. si i dignitate est capite puniturr aut deportat. Frā ciscus accur.

a C Licere. facit. ś. eod. l. neqd. in pn. ⁊ in fi. Sed arg. ⁊tra. ś. ad. l. rbo. de iac. l. dñe imperator.

b C Deportant. aut igne concrematur. ⁊ sic non obstat contra. ś. eod. qui edes. Vel solue vt ibi. Accursius.

C De iniurijs ⁊ famosis libellis. ¶ Si in rebꝰ meis deliquisti dixit nūc si in meipso. accur.

Titulus. x.

IMuria. ¶ Casus. Jniuria dicit eo q̄ nō iure fit. omne enī qō non iure fit iniuria ōt. et hoc in grīali significatione. specialiter aūt iniuria ōt. ī. cōtume lia: ⁊ ita hoc tit. accipit. Jtem qñq; iniuria dicit dānum culpa datū: ⁊ sic accipit in. l. aquil. Jtem interdū iniuria ponitur p iure iniquo: vt cum iudex inique vl̄ inmite dat sentēti. Cōtumelia aūt dicit a cōtēnendo. Jtem iniuria fit qñq; re: qñq; verbis. et dat exempla. Jtem iniuria aut in corpus infert: aut ad dignitatem: aut ad infamiam pertinet. ⁊ dat exempla Jtem iniuriā quis patitur: aut per semetipsum: vt cū ipsi patrisa. fit iniuria. aut per aliū vt cus filio eius vel vxori vel nurui fit iniuria. Jtez si cadaueri defuncti fit iniuria dat actio iniuriarum beredi ei⁹. Jtem si fama defuncti p aliquē minus tur datur hec actio hrē di. Bene aūté diri facta iniuria filio datur patri hec actio: nam ⁊ si filius meꝰ patif se vendi mibi datur hec actio: licet non detur filio cum consenserit. Jtem si cadaueri defuncti fiat iniuria: aut ante aditam hereditatem eius: ⁊ tunc here ditati est acquisita hec actio: ⁊ per eam beredi futuro. aut post aditam hereditatem: ⁊ tunc ipsi heredi directo competit hec actio. Jdem dicendum ⁊ si corpus defuncti detineatur. Jdem dicendum est ⁊ si seruo in testamento manumisso facta est iniuria post mortem testatoris ante aditam hereditatem est nata actio iniuriarum beredi. et per consequens heredi futuro. secus si post aditam hereditatem facta sit ei iniuria: quia tūc cus sit liber ba bet ipse banc act. Jtez si fecit iniuriā filio meo vel vxori: siue hoc sciat: siue non est mibi data hec actio. Jtem ex vna iniuria quandoqꝫ nasci tur tribus personis hec actio: vt si filiam titij habeo in vxorem ⁊ ei sit facta iniuria: ei ⁊ titio et mibi competit hec actio. facta autem iniuria mibi/ nunq̄ vxori mee competit hec actio. ⁊ redditur ratio notabilis. Jtem quedam regula erat tradita circa banc materiā. ⁊ est talis. Qui potest pati iniuriam/ille dicitur facere iniuriam. hec regula fallit. nas furiosus ⁊ impubes pati possunt iniuriam: ⁊ oritur hec actio. non autem dicuntur posse facere vt nascat hec actio. nam facere non dicitur quis iniuriam nisi sentiat licet credat se aliter facere q̄ faciat. hinc est q̄ si per iocū te percussi/ aut dum certabā non teneor iniuriarum actio ne. Jtem si hominem liberū percussi quez credebaz meum seruū nō te neor bacact. Jtem si cum extenderez manum causa dandi seruo meo⁹ transeūtem hominē percussi/non teneor hac actione, et hoc dicit bec l. ⁊ tres seq. Franciscus accursius.

Ulpianus. Lex. xij.

Lcere[a] vniuersaꝫ nauffragium suus impune colligere constat: id q̄ imperator antonius cum diuo patre suo rescripsit. ¶ Qui data opera in ciuitate incendium fecerint: si humiliore loco sint/ bestijs subijci solent: si in aliquo gradu existentes id fecerint/ capite puniuntur aut certe in insulam deportantur[b].

C De iniurijs ⁊ famosis libellis. Titulus. x.

¶ Wecler prima huius tituli in sui pn cipio ponit deriuationez vocabuli iniurie vsq; ibi: Jniuriam autez. vbi ponit quādam diuisionem iniuriarum quam sequitur per questiones vsq; ad finez. l. ⁊. ś. huius. l. sunt breues ⁊ plani: nec indigēt sua marijs: qr̄nō posset succinctiꝰ dici q̄ tertꝰ ipse faciat.

Ulpianus. Lex. j.

Jniuria ex eo dicta est q̄ non iure fiat. Omne enī qō nō iure[c] fit iniuria fieri dicetur. Hoc generaliter. specialiter autem iniuria dicetur contumelia[d]. ¶ Interdum iniurie appellatione damnuꝫ culpa datum significatur: vt in lege aquilia[e] dicere solemus. Interdum iniquitatem[f] iniuriam dicemus. nam cum quis iniquꝰ vel iniuste[g] sententiam dixerit/ ex eo iniuriam dicam quod iure ⁊ iusticia caret: quasi non iuria. Contumeliam autem a contēnēdo dicimus. ¶ Jniuriam autem fieri Labeo ait: aut re: aut verbis. re quotiens manus inferuntur. verbis autem quotiens nō iferūtur manus: vt cū cōuicium[h] fit. ¶ Omnez quidem iniuriam aut in corpus inferri: aut ad dignitatez: aut ad infamiam pertinere. Jn corpus fit cum quis pulsatur[k]. ad dignitatem cum comes matrone abducitur[l]. ad infamiam cum pudicitia attentatur[m]. ¶ Jtem aut per semetipsum aliquꝫ fit iniuria: aut p alias personas. per semetipsuꝫ cum directo ipsi patrisa. vel matrisamil'. fit iniuria. per alias cum per consequentiam[n] fit cum fit liberis meis vel seruis meis[o] vel vxori nuruiue. Spectat enim ad nos iniuria que bis fit: quiv̄ potestati nostre vl̄ affectui[p] subiecti sunt. ¶ Et si forte † cadauci defuncti fit iniuria cui[q] beredes bonorumve possessores extitimus / in iuriarum nostro nomine actionem habebimus[r]. ¶ Spectat etiā ad estimationem nostram si qua ei fiat iniuria. Jdēq; est ⁊ si fama eius cui beredes extitimus laceſcatur[s]. ¶ Usq; adeo autem iniuria que fit liberis nostris nostruꝫ pudorez pertingit: vt etiam seruolentem filiuꝫ quis vendiderit patri suo quidez nomine[t] competat iniuriarū actio. Filij vero nomine non competit: quia nulla iniuria est qui volenti[v] fiat. ¶ Quotiens autem funcri testatoris vel cadaueri fit iniuria / siquidem post aditam hereditatem fiat: dicendum est heredi quodammodo factam: semper enim beredis interest defuncti estimationem purgare[x]. ¶ Quotiens autem ante hereditatem aditaꝫ magis hereditati: et sic heredi per hereditatem acquiri[y].

c C Non iure. id est cōtra ius: sicut qō non est ex fide peccatuꝫ est. vt. C. de iudeis. l. celicolarum. Accur.

d C Contumelia. ⁊ sic hoc titulo accipitur. Accur.

e C Vt in lege aquilia. vt. ś. ad leg. aquil. l. sed ⁊ si quēcūq;. ś. j.

f C Jniquitatem. i. ius iniquū qō fit ex sententia. vt. ś. de iusti. ⁊ iure. l. pe. ⁊. j. eo. iniuriaruꝫ. ś. idē labeo. accur.

g C Cum quis iniquē. qñ ex certa scientia.

h C Jmuste. qñ ignorāś. ⁊ facit insti. eo. in pn.

i C Conuicium. vt. j. eo. ites apud labeonē. ś. conuiciū. sit etiā l'is. vt. j. e. l. ler cone. ś. si qs libri. ⁊ illud dicit fieri verbis. Sed ⁊tra inst. de obli. ex delic. in pnc. vbi dicit omne maleficiū cē ex re. sed ibidem exprimit. i. ex ipso maleficio: et ita dicto re oia cōprehendit.

k C Pulsatur. vt. j. e. ler cone. in pnn. ⁊. ś. j.

l C Abducit. vt. ⁊. j. eod. ites apud. ś. comitem. et ad idem. j. eo. iniuriaꝫ. ś. si quis de honoribus.

m C Attētatur. vt de pudico impudicꝰ fiat. vt. j. eo. attētari. Et arg. ś. de ser. cor. l. i. ś. fi. ⁊ facit. ś. eo. l. ite apud. ś. si gs l'is bello. Et no. q̄ impfecto finis flagitio deportat. perfecto aūt capite punit. vt. j. de extraord. crimi. l. j. Jtē bic stricte large quic quid fiat ad infamiaꝫ fit ad dignitatē. vt. j. de va rijs cog. l. pe. Accur.

n C Cūp̄ p̄sequētiā. Notātū fieri p cōsequētia q̄ tū ⁊ directo. vt. ś. de bis q̄ no. in fa. l. athletas. ś. siue aūt. ⁊ de pcur. l. q̄p pio. ś. pcuratorꝫ in cetez. ⁊. ś. ad le. aql. pinde. ś. ité. ⁊. ś. q̄ et a g. l. si ges bac. ś. j. ⁊ de vi et vi ar. l. i. ś. q̄ō ferꝰ. ites facit. ś. de pac. in pſonam.

o C Seruis meis. ⁊ p̄ sie atror: vel ad ꝫtumeliam dñi facta. vt ifr. e. ś. fuꝰ.

p C Affectui. vt vxori et nurui. et hoc. ś. de libe. cau. l. ij. ⁊. ij. ⁊. j. ś ap. l. non tantum. Accursius.

† Peccatuꝫ est qō ex fi den̄ est.

† Text' isse est no. ad iſ q̄ infamia illata ⁊ p̄ de fūctū facta ꝫtinuria ipi heredi ⁊ po test hered p ea agere. et ꝑbat istud idem tex. in ista eadem mat. l. iij. ś. quotiēs. ꝛ. semp enī interest ex tensus. in. l. si tua ista. eo. titu. Bolo.

q C Cui. scilicet defuncto.

r C Habebimus. vt ⁊. ś. de reli. ossa. in pn. Et no. q̄ hec actio iniuria rū hereditati querif. ⁊ p eā heredi futuro. vt. ś. ō petī. here. l. sia ōño. ś. si possessor. ⁊ ad leg. aquil. ob id. ⁊ q̄ vi aut clā. l. deniq;. ś. q̄situ. et facit. ś. de ser. cor. l. vt tantum. ś. j.

s C Lacesſcatur. i. ab aliquo diminuatur. ⁊ ad hoc insti. qui manumit. non pos. ś. j. Accursius.

t C Suo quidē noie. vt ⁊. j. eo. l. pater. ⁊. l. si quis seruum.

v C Jn volentē. No. sic. ś. de aq̄ plu. ar. l. in diez. ⁊. ś. de fur. l. iter oēs. ś. pe. ⁊. ś. de i ius vocā. l. ḡuis. ⁊ de libero bo. exbi. l. ij. ś. si gs volētes. ⁊. j. eo. l. ś fi vent. in pnci. ⁊. j. de reg. iur. l. nemo. Sed arg. ⁊tra. C. de ⁊. j. eo. l. ś fi vent. in pnci. ⁊. j. de reg. iur. l. nemo. Sed arg. ⁊tra. C. de rap. virgi. ibi: siue volētibus siue nolētibus ⁊c. ⁊ in auc. de rap. mulie. in pnn. ⁊. ś. de seruo. corru. l. i. ś. fi.

x C Purgare. vt ⁊. ś. proxi. ś. Accur.

y C Acqri. vt ⁊. ś. ad. l. aquil. ob id. ⁊. ś. de noua. l. nouatio. ⁊ isti. de sti pu. ser. in pn. ⁊. ś. de leg. ij. l. sitio ⁊ mbi. ś. j. ⁊ q̄ vi aut clā. l. deniq;. ś. q̄situ. ⁊. j. de reg. iur. l. nemo plus iuris. ⁊. l. nemo plus cōmodi. ś. ś. trāsit de hereditate in heredē est ⁊tra. insti. de ppe. ⁊ tēp. actio. ś. nō si trāsit de hereditate in heredē est ⁊tra. insti. de ppe. ⁊ tēp. actio. ś. nō si trāsit de hereditate in heredē est ⁊tra. insti. de ppe. ⁊ tēp. actio. ś. nō aūt oēs. So. ibi vetat transire de pſona ad pſonā: bic vna videt fuisse pſona ſcz heredis: q: fingitur ex tempore mortis fuisse heres. vt. ś. de stipu. ser. fiex. re. ś. fi. ⁊. j. de reg. iur. oiaꝫ. ⁊. l. ois hereditas. ⁊ ō ac q. here. l. heres. hereditatē quoq; ⁊c. ita ergo non est questio an hic heres in suum heredez transmittat: q: non/ vt patet ex predictis: ḡ qđ

contra quasi hereditaria sit facta. vt.ff.q̄ ms me. cau.l. videam. Accur.

a ¶ Deniq; pcedit ad speciem de genere: vt clarius dicat. Accur.

b ¶ Hereditario. a scīēte hereditariū. vel eo q̄ idē fecisset si scīsset. alīs secus. vt.j.eo.l.illud. in fi. z.l.item apud. §. interdum. z.l.cuz. §. fi. Hz quosdā. q̄ nō placet: q; in psonā certaz intuit z se obligare voluit. vt z.j.e.l.cuī. §. si iniuria. et facit. §. de pe. here. l. sed vtruz. §. debitor. z. §. ad leg. aquil. l. liber hō. §. si seruus. Accur sius.

c ¶ Aditam hereditatez. extūc em est liber. vt. C. de cad. tol. §. in nouissimo. Accur sius.

d ¶ Sue scit se. Ho. errorem esse in passo iniuriā non inferēte. z sic non sunt ztra. j. eo. ītez apō. §. interduz. z. l. cuī. §. pe tiul. z. l. fi. Accur.

e ¶ Sine ignorat. si fi is qui fecit iniuriaz ipm liberū sciebat. vt. j. l. iij. §. fi. fm quosdā. q̄ nō placet. vt. §. pri. §. dixi.

f ¶ Habere me. hic est cōtra. j. eo. ītez apud. §. interdū. z. l. cuī. §. fi. z. l. sed si vni. in pn. Sol. hic facturus erat etiā si scīsset. vel hic scīebat vroteꝛ vel filiūfa. sed nesciebat cui. ibi nec filiūf sibi esse credebat. et facit. §. ad leg. aql. l. scīētias. §. j. z. j. eo. cū q. §. si iniuriā.

g ¶ Tribus. q̄liz etiam quattuoꝛ vl quinq; vt sī hz patrē et auuz. Itē nurum z socrū. nam oībus z sibi fit iniuria. accur.

h ¶ Cōsum. vt arg. §. de fur. iter oēs. §. hec actio. §. §. §. de actio. z obli. l. plura. Sed ibi plures vni: hic plures diuersis dant actiōes. Itez ad hz §. de pua. delic. l. q. acc.

i ¶ Uxor mee. vroz ergo mea est i potestate sui patris. vtz. C. de cōdi. iser. l. si vroz. accur.

k ¶ Quod si. Equum est. vt instī. eo. §. pariter. z facit. §. ad vel leī. l. ij. z. j. §. 6 reg. iur. l. ij. z. §. §. stat. bo. l. i multī.

l ¶ Illud. sPosse. sed non oēs vt subijcit.

m ¶ Non est. vt. j. §. de reg. iur. l. pupillum. Accur.

n ¶ Māgs hi. Errant ergo qui dicunt non fieri iniuriā nisi ad animū reuocet. vt no. instī. e. §. fi. patiunt ergo z pater z mater p eos. vt arg. §. de vsucap. l. nunq̄. §. fi si seruus. z. §. de acqui. here. l. more nostro. §. fi.

o ¶ Ex affectu. vt. §. de fur. l. qui iniurie. z. l. uerū est. z. §. ad. l. aql. sed z si q̄ccūq;. §. igitur. z. §. si magister. in fi. §. z. j. ad. l. cor. de sic. l. diuus. z. §. de rei vē. l. q̄ō infans. z arg. §. de acquir. her. l. si is ad quem.

p ¶ Mesciat. exēplum. j. eo. cum. §. si iniuriam. z. §. eo. l. i. §. sine autez. z arg. §. ad leg. aql. l. scientiā. §. sed z si defendendi. z. §. q̄ō vi aut clā. l. denicq;. §. quesitum.

q ¶ Per iocuz. z hoc pbatur cū cōtra eū probetur ipso facto. vt. C. ad leg. coz. de sic. l. j. z. C. eo. tī. sīnō committ. z facit. §. de act. z oblig. l. obligationū substantia. §. fi. Accur.

r ¶ Dum putat. sic. §. de fur. si quis vroꝛi. §. cuz titio. z. §. de iurisd. omn. iudi. si pterorem. z. C. si a nō cōpe. iudi. l. j. z. §. de op. leg. l. ij. §. j. arg. cōtra. §. ad leg. aquil. scientiam. §. j.

s ¶ Seruum suuz. fecus si putet alienū. vt. §. e. l. i. §. labeo. z facit. j. ad leg. iul. peculatus. l. antepe. z q̄ō no. j. eo. l. cuz qui. §. si iniuria. z. j. e. l. si quis seruum meum. Accur.

t ¶ Si cū seruo meo. Non teneoꝛ. sed aquil. vt. §. ad leg. aquil. scīētiā. §. sed si defendendi. Accur.

¶ Ex cornelia. ¶ Casus. Lex cornelia de iniurijs facta habet locum cum quis est pulsatum/vel verberatu/vel domū suā introitam per vim esse dicat. Secundo prohibet certas personas ziunctas actoꝛi posse esse iudices in his causis vel aliqua earum. Tertio dicit. hec lex cornelia habet locum in tribus casibus: z eos dicit. z sic cōpehendit omnem iniuriam que fit manu. postea assignat differentiā inter pulsationem z verberationem. postea exponit hec verba. Domū suā introitam vi etc. z domum intelligas siue sit ppria inhabitantis: siue cōducta: siue gratis concessa: siue habitet in ciuitate: siue in villa: siue in hortis. Item si colonus meus partiaꝛ extitit in fundo: z in eū fundū alī quis p vim intrauit/ipe habet hāc act. non ego: secus si esset simpler colonus. Et vt breuiter dicam: si scholaris Rome existēs causa studioꝛ in domū quā habitabat introitus sit p vim/cōpetit ei hec actio. Postea dicit. vberat. est filius me habet ipse hanc act. non ego: sed pretoriā habeo: z illaz act. pōt filius intētare me absente: nec debet cauere q̄ habebo ratum. Item qui hac act. leg. cornelie agit potest deferre sacramentuz reo. idē est permissum in iniuriaz pretoria. Item qui facit libnim ad infamiaz alicuius tenet iniuriarum: sine expſſerit nō mē illius ad cui. iniuriā faciebat: sine non vt eue nit i bonoꝛabili viro doctoꝛe grammatice mgro ambrosio meo magistro q̄ fecit libzū ad infamiaz magistri boni qui z fuit me. magister. Idem est feruādum in eo qui fecit causa z ad infamiam alicui. vel sīle quid. q̄ō dicit m glo. idem feruandum in eo q emi curauit talem libzum: z quicūq; potest indicare siue accusare hoc facientes: siue liber sit siue sit seruus: et habebit premiuz. z fiser uus est habebit libertatem. z hoc est verum siue in illo libzo siue cautione erat expſſum nomen infamati/siue nō: vt quilibet possit accusare. Itē agere poterit ifamat. actio iniuriaꝝ ciuiliter. z si agatur vna tollitur altera. z hoc dicit hec. l. z seq. Frā. accur.

v ¶ Dicat. vt instī. eo. §. sed z ler. Sed nunquid his casib. agi poterit pretoria actione iniuriaꝝ: Rñi. ita. Alr. j. e. l. §. illud. Cur ergo lex cornelia facta est: Rñi. vt ofenderet curaz esse maxime de his casibus. ar gu. j. eo. item apud. §. hoc edictum. Item erit hic perpetua: ibi anna lis. vt instī. de perpe. z tēp. actio. in pn. Itez nō iuraturi: sed offi. iud. dānum estimaī. vt. j. eo. l. constitutionibus. Accur.

x ¶ Iudicet. id est ius dicat. Accur.

y ¶ Eorum. expone z cauetur eadem. l. ne quis eoꝝ qui prior est. i. priorimoꝛi gradu ei qui agit: subaudi q̄ sit sobrinus: nō autez ad prē dictos affines refertur/cum nemo sit priorimoꝛ in gradu affinitat. q̄ predicti: cum nec gradus ibi sit. vt. §. de gradi. affi. l. non facile. §. gradus. z fi cerit bic exemplum de patruo z auunculo et fratre z aliis qui sunt infra sextum gradū/quo sunt sobrini. vt instit. de gradi. §. vl. et idem de his qui sunt vltra sobrinos. et hoc subijcit qui queve. q. d. z ea. l. ne is qui in ea cognatione affinitate qua est is qui passus est iniuriam dicat ei ius. z hoc ideo: quia cum vni de cognatione sit toti fieri videtur. et sic loquitur contra. §. de iudi. l. z in priuatis. et de arbi. l. quinetiaz. vnde idē dico in pretoria scilicet q̄ tales persone nō possūt iudicare: licet quidā contra. Itez contra. §. de offi. pre. senatusc̄ōsulti. Solu. hic in criminali: ibi in cuili vel ibi in subsidium z vsq; ad litis contestationem tantum: vt ibi dicit ne pereat actio. Itez cauetur ne is qui patronus erit eoꝝ qui passi sunt iniuriam: vel eius qui passus est ius dicat. Idem si est patronus patris cuius eoꝝ. i. alicuius eoꝝ qui passi

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

qui passi sunt iniuriam cui tamen patrono parentiue nulla hic filius li berti pstat reuerētias. vt. ff. de obse. hercs liberti. nisi viuo patre. vt. C. de lib. ⁊ eoꝝ lib. l. vj. ⁊ facit. ff. de iurisdiction. ⁊ de test. l. lege. ⁊ de pcur. §. fi. j. ⁊. C. de ercu. tu. l. humanitatis.

a ¶ Non propriētate. sed folio vel ex necessitate. Accur.

b ¶ Sed domicilium. sed nec solum domiciliumvt subijcit.

c ¶ Hospicio. non ti ad monumentus vtr iator: vt in ff. bui⁹. §. ⁊. ff. nau. cau. ita. l. j. ff. ti. ⁊. l. feq. et facit. ff. de alca. l. j. §. domuꝫ. ⁊. j. de adul. qui do mum. ⁊. l. nec in ea. §. vj.

d ¶ In villa. in qua domus erat. ⁊ qua dñs se recipiebat quādoqꝫ.

e ¶ Idem erit. vt habeat locū ser cornelia.

f ¶ Fundi. in quo dom⁹ erat.

g ¶ Inꝫ eum. fundum ⁊ domū ibi posita. Azo.

h ¶ Colonus. partiari⁹.

i ¶ In fundum alienū. id est nō eius qui rim se cit. Accursius.

¶ Ad dicta hic p Bar. ego addo glo. in ca. j. §. ars p ad dictas. in ff. habendi. de col. in prag. fanc.

k ¶ Colebatur. per operarios suos nō per colonū ne obstet qō modo dixi. Vel ibi de partiario: hic de eis qui nummis colūt fm. Azo.

l ¶ Quia non possit. mala ratio: reprobatur eius statu: sed non sententia: vt nō obstet quod. ff. dixi colonū agere nō dñm. Vel dic refert colat dñs vel per colonos / vel per suos operarios. vt et. ff. dixi. Accursius.

m ¶ Paterfamilias. idē in filiofamilias.

n ¶ Non habeat. ppriuꝫ vel in perpetuum diffimtum: cuius ratiōe ibi conuenīri possit nisi per decēnū ibi fuerit. vt. C. de incolis. l. ij. cōuenire tur tamen: qꝫ contrarificet vt aliud fecisset.

o ¶ Domus. quam inhabitat rome cōductaꝫ forte: vel quam in patria reliquit. Accur.

p ¶ Ad meritoria. id est stationes a grendo dicta: qꝫ ibi operātes lucrātur: vel qꝫ ipse meretur mercedem ab operātibus in eis que dño dantur.

q ¶ Pretoria. vt ff. ti. rez ratā ha. l. si fine. §. fi. ⁊ fa cit. ff. de procur. l. non solum. §. si pater. ⁊. ff. de furt. l. cum. §. an pater.

r ¶ Filio. quā pater exercet. vt ⁊ ptoriā filij. vt. j. ⁊. l. pater. ⁊. l. §. fi vm⁹. §. aut pretor. licet quidam dicāt cō trariū: pro quib⁹ est. j. ptori. §. Itez facit. ff. ad trebel. l. cogi. §. si pater. Accur.

s ¶ In lege cornelia. ad est in actione que defcendit ex leg. cor.

t ¶ Agere potest. patre absente vt in pretoria. sed quidam etiaꝫ eo pre sente in hac cornelia.

v ¶ Ex omni causa. que sunt tres. vt. ff. ca. l. §. itaqꝫ.

x ¶ Nec cauere. No. arg. pro eis qui dicunt cornel. a filio exerceri cū nō caueat de rato. sed dic qꝫ patre absente agit: nam ⁊ de pretoria dicit ibi: naꝫ nec alis ⁊c. quo casu filius agit. vt. j. co. l. §. fi vm⁹. §. filiofami. ⁊ iō nō cauet: qꝫ suo nomine agit. alis cauet. vt. ff. ō neg. gest. sinaūt. ⁊ de cōpen. l. fi cum filio. Accur.

y ¶ Hac lege. cornelia. ⁊ facit. C. de reb. credi. l. in bonefidei. Accur.

z ¶ In assessorio. i. dū esset assessor illius pretoris.

a ¶ Secutos. in actione que iure pretorio datur. Azo.

b ¶ Res se habet. vt etiā in pretoria possit deferri iuramentū ⁊ necesse habeat reus iurare: sicut ⁊ cum sacramentum a lege defertur. vt. C. de iur. delib. l. fi. §. licentiam. ⁊. ff. de. amo. l. marcell⁹. ⁊. C. de bis q ad ecclē. cōfu. l. presenti. §. ficubi. Accur.

c ¶ Alterius nolle. quasi nō ipse sed alius cōponat. Vel dic econtra cuz intēderet titiū infamare aliū nolabat de quo constat eū non fentire. vt. j. eo. l. ptori.

d ¶ Sine noīe. facientis: vel eī⁹ cui fiebat iniuria.

e ¶ Liceret. illi ad cui⁹ in iuriā factus est: et subaudi voluit senatus vt innuit. j. l. pri.

f ¶ Qui id fecit. etiam civiliter. illud aūt cōstat qꝫ criminaliter accusari po test. ⁊ impōitur pena capitalis. vt. C. de famo. libel. l. j. Accur.

g ¶ Intestabilis. hoc expone. vt. ff. de test. l. obcarmē. in pnc. ⁊ de testa. is cui. §. fi. ⁊. l. cū lege.

h ¶ Gades. Egyptbalis. grecū est cui⁹ interpretatio ē egyptba siue egygrā mata quasi mortem alicuius significās. vt. j. de extraord. crimi. l. pe. §. plerūqꝫ. Accur.

i ¶ Siue scripturam. vt cautiões. sunt. ⁊ alia exēpla. j. eo. l. item apud. §. generaliter.

k ¶ Curauerit. talē libꝝ. Accursius.

l ¶ Preciuꝫ. i. pmiū. ⁊ facit. C. de famo. libel. l. j.

m ¶ Prestādam. vando preciū dño a fisco. vt. C. pro quib⁹ cau. ferut pro premio acci. ti. l. ij. ⁊ facit ff. ad silla. fi qs in graui. §. vtrū. Accur.

n ¶ Quod senatusconsultum. sup accusationem factum.

o ¶ Necessarius. maxime subaudi naꝫ quādo est certū locus habet accusatio. vt. ff. ptori. l. in fi. dixit. ⁊. j. subijcit.

p ¶ Publica questione. id est querela siue accusatione cuiuslibet de populo. Et sic no. criminaliter qué puniri: licet nō appareat ad cuius iniuriam fecerit. sic ff. ff. ad leg. aql. item mela. §. sed ⁊ si plures. ⁊. l. ita vulneratus. Accur.

q ¶ Iure cōmuni. i. ciuiliter. et. ptiā. nā ⁊ hic criminali agi potest prout vult iniuriam passus: vt subijcit. Accur.

r ¶ Priuatam. q. d. pſequitur suā iniuriā. vñ maxime audit: ls piudicet in criminali / ⁊ sic omittitur publica vindicta. Accur.

s ¶ Et diuerso. vt ff. j. l. pri. §. j. ⁊ facit. ff. de pub. iudi. l. iteruz. vt. C. ne tutor vel cura. ⁊ec. cōdu. l. j. ⁊ de cri. stel. l. j. ⁊. ff. vi bono. rap. l. ij. §. ne tutor vel cura. ⁊ec. cōdu. l. j. ⁊ de cri. stel. l. j. ⁊. ff. vi bono. rap. l. ij. §. ne tutor vel cura. ⁊ec. cōdu. l. j. ⁊ de cri. stel. l. j. ⁊. ff. vi bono. rap. l. ij. §. sim recōuenīendo: hic vnus contra alium vtrūqꝫ ꝑponebat. Itē contra. C. quādo ciuilis actio crimi. preiu. l. j. Solu. hic vetus. vel veri⁹ hic vtrūqꝫ ad vindictam: ibi quando ꝑpter dānum rei familiaris agitur. vt. j. l. pri. §. j. ⁊ codē modo solutur. ff. ad leg. aquil. inde ne ratius. §. fi dolo. que est contra. Accur.

Vnus per alind an tollat in vicissitudinaria mētione.

¶ Hoc lege ꝑ permittitur actori iusiurandum deferre vt reus iuret iniuriā se non fecisse: hꝫ Bab. in assessorio ⁊ etiaꝫ pretores ex plā legis secutos ait. Et ita res se habet.

¶ Hic ponitur de secūda parte rubrice. primo ponunt verba iurisconsulti. secūdo exponit aliqualiter illa verba. in. l. qꝫ senatus. hoc dicit Bar.

¶ Si quis libzum ad infamiaz alicuius pertinētez scripserit / cōposuerit / ediderit / dolove malo fecerit quo quid coz fieret: etiaz si alteri⁹ noīe ediderit: vel sine noīe vti de ea re agere liceret. ⁊ si condemnatus sit qui id fecit in testabilis ex lege est sue iubetur.

¶ Hadē pena ex senatusconsulto tenetur is qui ΕΘΦΘΟΤΟΝ aliud ve quod sue scripturam in notam aliquorum produxerit. Itez qui cmēdum vendēdūve curauerit. Et ei qui indicasset siue liber sue seruꝰ sit pro modo substantie accusate persone / estimatione iudicis preciuꝫ constituitur. Seruo vorsitan etiam libertatem prestādam. Quid cñ si publica vtilitas ex hoc emergit?

Paulus. Lex. vj.

Quod senatusconsultuz ne cessariū est cū nomē adiectum non est ei⁹ in quē factuz est. Tunc cñ qz difficilis ꝑbatio est voluit senat⁹ publica questione rem vindicare. Ceteruz si nomen adiectum sit ⁊ iure cōmuni iniuriaruz agi potest. Nec cñ, ꝑhibēdus ē priuato agere iudicio quo publico iudicio ꝓeiudicatur: qz ad priuatā causaz pertinet. Plane si actuz sit publico iudicio denegandum est priuatuz: similiter ex diuerso.

Vlpianus. Lex. vij.

Pretor edixit: qui agit iniuriarum certum dicat qd iniurie factum sit: quia qui famo

¶ Pretor edixit. ¶ Casus. Pretor dixit. qui agit iniuriarum act. Pretor debet noīare ꝑsonam de qua cōquerif. Item debet dicere quā iniuriā sit passus. Scdo dicit. seruum meū in mei cōtumeliaz occidisti queritur an possim agere act. iniuriarum priuata. Item accusare lege cornelia de sicarijs. Idem si veneno eum occidisti ⁊ dicit se si ago vna

non possum alia agere. et licet alias dici consueuit q̄ ciuilis via per criminalem non tollitur vel econtra/nō obstat: q̄ illa ciuilis dat ad burſam principatum/siue ad dānū: emēdandū: hec autē iniuriarū datur ad vindictam. hinc est q̄ si lege aquilia velim agere occasione dāni mortis serui mei non tollitur accusatio legis cornelie: quia aquilia dat ad dānū emendandū. S3 si volo agere act. iniuriarū eo q̄ caput serui mei percussisti gladio cū tal ac cuſasses te lege cornelia. Dicit q̄ nō possum agere licet labeo cōtradixit.

Ité bene dixi q̄ agit iniuriarum debet dicere iniuriam: q: fm quantitatē iniurie q̄ds punietur inder/q̄ds non: vt euenit in liberto et filio qui dicūt se passos iniuriam a patrono vel a patre. nā debēt dicere quam iniuriam: nā si erit atror iniuria/tenet pater q̄ patronus: alis non. Filius aūt in ptāte etiaz pro atrocī iniuria non pōt agere cōtra patres. Item q: egit iniuriarum debet dicere certū. i. debet dicere quā iniuriā sit passus. non al ternatiue illaz aut illam S3 pone q̄ plures iniurias mihi feciſti puta gē te coadunata domū meā intrastī ip vim/ q̄ opprobrium mihi diristi/ me verberasti. dicitur q̄ de oibus iniurijs debeo simul agere nō separatim de q̄libet. Itez de omni iuria potest ciuiliter agi etiaz de atroci. Postea dicit q̄ iniuria atror sit q̄ds rone persone: q̄ds rone rei: q̄ds rone tpis. z dat exempla. nec refert cui fiat iniuria atror. filiosa. an patrifa. Item si seruꝰ fecit iniuriā atrocē et te pōte teneri/ noraliter: si te absente castigaſ seruꝰ. Ultimo dicit. qui attēdauit liberū vel seruū masculū vel feminā tenef iniuriarum act. Postea exponit qd sit attētare. z boc dicit beclerus. z tres seq. Fran. accur.

a Actionem. iniuriarū quā cōstabat infamare vt subijcit. z. ff. de bis qui not. infa. l. i. Idem de actiōe de dolo. vt. ff. de dolo. fz z si ex dolo. ff. i. l. z eleganter in fi. Accur.

b Discrimine. i. periculo. sic ponitur. C. de pena iudi. l. ij.

c Designare certū. fcz boiem iniuriā inferentem. sed hoc q̄ds fallit. vt. ff. l. pr. vel ibi in accusatione criminali. Vel scōo exponе certū scilz gen⁹ iniurie. z facit. ff. de rei vendi. l. si in rem. z de interroga. acti. l. de etate. q. nihil. z de ꝑfessis. l. certū. i pn. z. j. de iur. fi. l. ita fidei. z. j. e. l. ij. Pterea. z. q. q. aūt ptor. z. ff. de fur. l. in actione furti.

d Si dicatur hō. i. seruus tuus: z in tuam cōtumeliā.

e Occisus. z propter hoc ciuiliter iniuriarum vel criminaliter z lege cornelia agatur. potest etiam le. aquilia agi ciuiliter. vt. ff. ad leg. aql. inde neratius. §. si dolo. Accur.

f Judicio. i. iniuriarum.

g Legi cornelie. fcz de sicarijs.

h Preiudicari. i. dicere si actum fuerit vno an possit agi postea alte ro/ z econuerso. Accursius.

i Jdēq. fcz queritur.

k Occidendi causa. cuius causa pōt agi iniuria. ciuiliter. z. l. cornelia de sicarijs z veneficijs. vt. j. ad leg. cor. de sic. l. j. z. iij. §. fi.

l Rectius. responsio fm Jo.

m Actionē. i. accusationē si prius ciuiliter fuerit actū: sic z ponit in auf. de fanc. epiſ. §. i. sed si prius fuerit criminaliter actū propie pomf. Sed cōtra. ff. vi bo. rap. l. ij. §. ij. Sol. vt ibi.

n Atquin. oppositio responsionis fm Jo.

o Solemus dicere. fm generalem regulam que est. C. quando ciuilis actio. l. j. Accursius.

saz actionem [a] intendit non debet vagari cū discrimine [b] aliene estimationis/ sed designare certū [c]: z specialiter dicere quā se iniuriaz passum contendit.

Iste. §. diuiditur i quattuor partes. Primo ponit duas questiones z responsionem. Scōo opponit et soluit. Tertio ponit aliam questionem z responsionem. Quarto similiter ponit aliam questionez z responsionem. scōa ibi: atquin. tertia ibi: quid ergo. quarta ibi: quid ergo si quis. Prima pars loquitur vno modo fz glo. alio modo fm Jacobum de aret. Scōa et tertia pars leguntur vnifomiter fm oēs. Quarta pars legitur duobus modis fm glo. tertio modo fm Jacobus de aretio. z fm glo. iste. §. hoc intendit. Si actum est actiōe ciuili que cōpetit advindictā tollit criminalis accusatio. secus si ad rem familiarem ciuiliter sit actum. hoc dicit Bartolus.

Si dicatur homo [d] iniuria occisus [e] nunquid non debebat permittere pretor: puto iudicio [f] legi cornelie [g] preiudicari [h]? Jdēq; et si ita quis agere velit q̄ tu venenum dediſti dominis occidendi [k] causa. Rectius [l] igitur fecerit si huiusmodi actionem [m] non dederit. Atquin [n] solemus dicere [o] ex quibus causis publica [p] sūt iudicia ex his causis non esse nos prohibendos quominus z priuato agamus z hoc est vez [q]: fz vbi nō principaliter de ea re agitur [r] que habeat publicam executionem. Quid ergo de lege [s] aquilia dicemus [t]? Nam et ea actio principaliter [v] hoc continet [x]: hominem autem occisuz [y] non principaliter. Naz ibi principaliter de dāno agit quod dño datū est ati actione iniuriarū de ipa cede vel venenovtvindicetur non vt damnū sarciatur [b]. Quid ergo si quis idcirco velit iniuriarū [c] agere q̄ gladio caput eius percussum est? Labeo [d] ait nō esse, prohibēdū. Neq; cīn vtiq; hoc [e] inquit intendit q̄ publicam habeat animaduersionem: q̄ verū non est [f]. Cui cīn dubiū est ortroz sit iniuria quaz passus sit: puta si seruilis [i] est. Ceterum leuem coertionez vtiq; patrono aduersus libertū dabim⁹ [k]. Nec patiet cum pretor querētez quasi iniuriaz passus sit/ nisi atrocitas cum [l] mouerit. Nec cīn ferre pretor debet beri seruum [h] odie libertum conquerentē q̄ dñs ei conuicium dixerit: vel q̄ leuiter pulsauerit vel emendauerit: sed si flagris vulnerauerit: vel si verberibus non mediocriter/ equissimum erit pretorez ei subuenire.

Sed z si quis ex liberis qui nō sunt in potestate cum parēte velit dicit dānum non venire in actiōe iniuriaruz est 2tra. C. eo. dominis. sed non venit principaliter vt hic: sed secundario sic vt ibi. z. j. eo. tit apud. §. si quis seruo verberato. vel dic vt in 2trario notaui.

c Iniuriarum. ciuiliter cum prius egisset criminaliter. l. cornelia de sicarijs: vel econuerso. Accur.

d Labeo ait. z bene fm Jacobum. z. M. sed Jo. z nos male.

e Occisum. crimen q̄ds fz pub. habeat animaduersionem. i. vindictam in vtraq; via agendi. immo in ciuili etiā dānum impēsaz venerat ꝑpter q̄ videbaf vtraq; via licere agi fm labeonem.

f Non est. ex hoc ratio non sententia labeonis corrigit fm quosdam. nos fm Jo. 2tra fcz q̄ vtrūq; corrigatur.

g Cornelia. de sica. vel de iniurijs: Nā. certe pōt cōueniri dummodo criminalis tollat ciuilē fz nos z econtra. Alij 2tra. z est ratio specialitatis fm eos q̄ de expensis dicit: z q̄ in capite. vt arg. ff. de relig. l. cū in diuersis. z q̄ gladio. Ex predictis no. tria exempla quib⁹ vtraq; via agitur ad vindictam: z sic vna tollit aliam in occiso venenato z capite percusso. z est ratio: q̄ cū de eodez agiē exceptio rei iudi. repellit. vt ff. de excep. rei iudi. si qs eus. §. plane. secus ergo vbi alterum est de re familiari. z facit. ff. l. pzori. in fi. Accur.

h Preterea. id est nō solū: q̄ non debet vagari. vt. ff. in pn. sed etiaz hac secunda ratione: vt ex qualitate.

i Si seruilis. id est talis q̄ seruo facta pareret actionē iniuriaruz domino: vt quia artor. vt inſti. co. §. seruus.

k Dabimus. id est non denegabimus.

l Cum. fcz pretorem. Accursius.

m Ceri seruum. sic in auf. quomodo opor. epiſco. §. i. z facit. j. e. non solum. §. q̄. z. ff. de in ius voc. sed z ff. §. pretor ait. z. j. de obseq. bono. Et argu. ff. de vi z vi arma. l. j. §. interdictum. z de excepī. doli. apud celsum. §. aduersus. z. j. ad leg. iul. de adul. l. si adulteruz. §. pe. et. ff. de

UNIVERSIDAD DE HUELVA

p Publica. i. criminalia. non autez proprie vocantur hec publica cū non cuilibet de populo competant fm. R. et sic vt faciat pro pla. ad id quod no. C. quando ciuilis actio. l. j.

q Et hoc est verum. id est predicta regula per allegatam. l. C. quādo ciuilis actio. l. j. Accursius.

r Sed vbi. fcz in eo casu vbi ꝛc. Accur.

s De ea re agitur. idē de eo maleficio.

t Que. id est quod.

v Quid ergo ō lege. nā hec datur ad pena z consequitur rei ꝑsecutionem.

x Dicemus. an idē dicemus q̄ō in hac actione dicim⁹: certe non: nāc. fm. M. z Azo.

y Principaliter. i. cuz in actione non vertit eadem questio que in accusatione fm. M. vt in nostro casu. nā i ciuili inuriarū criminali. i. cōne. de sica. z veneficijs. agit ad vindictā tātū: z q̄ tibi non abest peti videf: z q̄ alteri non adest: et ita cessat regula predicta. vbi ergo ꝓ re familiari vel ꝓpter rem familiarem agitur habet locum predicta regula vt hic. z. C. q̄ ciuilis actio. l. j.

z Hoc cōtinet. fcz damnum: vel hoc quod facit locū dicte regule q̄ idez est. Accursius.

a Occisum. i. crimē nō agitur principaliter cuz ciuiliter agitur aquilia: licet mentio eius fiat et probatio: sed cū fit accusatio ꝑincipaliter agitur de crimine.

b Sartiat. z ideo cessat dicta regula. cum enim dicitur/ conuenio te lege aquilia q̄ hominem occidisti: oportet dānū ex pmi: fcz quenio te ad de cem q: in tantū me dāni ficasti. sed secus in actione iniuriarū. Item et q̄

c Jdēq. fcz queritur.

d Preterea. id est nō solū: q̄ non debet vagari. vt. ff. in pn. sed etiaz hac secunda ratione: vt ex qualitate.

e Si seruilis. id est talis q̄ seruo facta pareret actionē iniuriaruz domino: vt quia artor. vt inſti. co. §. seruus.

f Dabimus. id est non denegabimus.

g Eum. fcz pretorem. Accursius.

h Ceri seruum. sic in auf. quomodo opor. epiſco. §. i. z facit. j. e. non solum. §. q̄. z. ff. de in ius voc. sed z ff. §. pretor ait. z. j. de obseq. bono. Et argu. ff. de vi z vi arma. l. j. §. interdictum. z de excepī. doli. apud celsum. §. aduersus. z. j. ad leg. iul. de adul. l. si adulteruz. §. pe. et. ff. de

⁊.ff.de furtis.si libertus.Accur.

a ¶ Non tenhere.i.indistincte.q.d.non debitur.Accur.

b ¶ Atrocitas.⁊ tunc non iniuriarum ꝫ in factū eiꝰ loco. vt.C. de dolo.si superstite.Vel ibi in actione doli:hic iniuriarum.

c ¶ Fuerit.vt ⁊.ff.de iudi.l.lis.sed pōt cogivt emācipet.vt.ff.ſi a parē. quis ma.fu.l.fi. ¶ Item facit.j.eo.item apud.§.q̄ stionem.Accur.

d ¶ Aut pretor ait.vt ⁊.ff.ea.l.in prin.

Alterna tio facit in certitudi nē q̄ q̄ns non nocet.

e ¶ Neq; sub alternatiõe. Not.alternationem facere incertitudinem.vt.ff. de pac.l.veteribus.⁊ no cet:vt hic.⁊.ff.ſtip.ſer uo.ſed ſi ita.⁊ de rebus. eo.ſi pupillorum.§.ſi pōtor. et de teſta. tute.l. tutor ita recte.⁊.ff.de conſtitu.cerciū.circa princi. ⁊de ope.li.l.ſeruꝰ.§.fin. q̄ns non nocet:vt q̄ ſic eſt volūtas legantis vel pacifcētis.vt.ff.de leg.i. non quocūq;.§.ſi.⁊.l.cū res.§.ſi ſtichus.et.C. de vb.ſig.cū quidā.⁊.ff. de vbo.obli. vbi aut.§. q illud.⁊.ff.de iure do.l. plerunq;.et de arbi. itez ſivi⁹.§.idem põponi⁹. quib⁹ caſibus et libellus ⁊ confeſſio ⁊ ſentētia poterit ſub alternatione da ri.vt inſti. de offi. iudi. in principio.Accur.

† Iſte tert⁹ eſt no.⁊ ſingu. ad ff. q̄ delictum vi atror. propter q̄rū mul teū delinq̄tūr⁹ qui tert⁹. hoc nō dat de atroci iniuria ſ̄ę iniuria facta a turba bolmvel a cetu cōiugū et reputa⁹na iniuria non plures.Bolo.

f ¶ Turba.que fit ex dece.vt.ſ.vi bo.rapt. pretor.§.i.Accur.

g ¶ Comungere.ſic.ſ.p ſocio.l. cum duobus.§. ſi plures.⁊.ff.fami. herc. l.heredes.§.de plurib⁹. Sed arg.⁊tra.ff.de act. emp.non eſt nouū. ac. Additio. Dic fm Bar. q̄ cogit oēs pponere in vno libello: tñ ex qualibet ſequit condēnatio ac ſi pponerētur i diuerſis libellis.vt.ff.d.l.nō eſt nouum.⁊ q̄ ibi no.

h ¶ Iuuiter agi.vt ⁊.j. eo.cōſtitutiōib⁹.§. etiā. ⁊ inſti.e.§.inſumma.

i ¶ Magiſtratui.rōne ergo perſone iniuriā paſſi ⁊ ſic eo ntra rōne perſone inferētis.vt.j.eo.ſ̄ ſi vm⁹.§. quedaꝫ.⁊ arg.ff. de re iud.l.ij.⁊.j.eo.l.ité apud.§.quod ait pretor. Sed arg.contra.j.eo.eū qui.§.j.⁊ facit inſti. eo.§.atror.⁊.§.ſequenti.Accur.

k ¶ In ſolitudine.i.quando eſt ſolus.

l ¶ Illatum.ſcs ſit.Accurſius.

m ¶ Ulneris.Atrocitatē facit.maiorem.⁊ facit inſti.eo.§.atror.et §.ſequenti.Accurſius.

n ¶ Et nonnunq̄.ſed multotiens.

o ¶ Vulneris.facit ſ̄ę maiorem atrocitatem.

p ¶ Ed eſt.Atrocez.i.atrociſſimam.ſic perſonalis.i. pſonaliſſima.

q ¶ Nam ⁊ hec.ſcs filiofamilias facta.

r ¶ Eſtimabitur.ex cauſis predictis.vt ⁊ inſti.eo.§.atror.

s ¶ Preſens ſit.⁊ vult eum defendere.

t ¶ De eo.noraliter vel etiā non noraliter ſi dominus potuit prohibere ⁊ non prohibuit.vt.ff.de nora.l.iij.⁊.iiij.

v ¶ Si abfuerit.dñs ſeruo preſente.⁊ eſt ad hoc.ff.ſi er nora.cauſa agatur.l.ij.§.fi.§.penul.⁊ ad hoc.ff.de mino. q̄ ſi minor.§. q̄ ſi ſeruus. ⁊.j.eo.ſed ſi vnus.§.cum ſeruus.⁊.ff.de deie.l.j.§.cum ſeruꝰ.⁊.ff.de fur.l.interdum.§.j.Accur.

x ¶ Flagris.i.flagellis.

y ¶ Iam femina q̄ maſculū, vt ⁊.j.eo.ſi ſtuprum.⁊ continua.l.pri. experiri non temere[e] iniuriarum actio dāda eſt niſi atrocitas[b] ſuaſerit. Certe his qui ſunt in poteſtate prorſus nec competit etiam ſi atrox fuerit[c].

¶ Dic exponit verba edicti pretoris.

¶ Qui autem pretor ait[d]: quid iuris factuꝫ ſit certū dicat quēadmodum accipiendum ſit certum cum dicere? Labeo ait: qui dicat nomē iuris neq; ſub alternatione[e]/puta ſe illud aut illud: ꝫ illaꝫ iniuriā ſe paſſuꝫ. ¶ Si mihi † plures iniurias feceris/puta turba[f] ⁊ cetu facto domum alicuius introiſſes: ⁊ hoc facto efficiatur vt ſimul ⁊ conuiciuꝫ patiar ⁊ verbereꝝ: an poſſim ſeparatim tecū experiri de ſingulis iniurijs queritur? Et Marcellus ſm Neratiū ſentētiam hoc probat cogendum iniurias quas ſimul paſſus eſt cōiūgere[g]. ¶ Poſſe dedoc de omni iuria ꝫ ⁊ de atroci ciuiliter[h] agi iperator noſter reſcripſit. ¶ Atrocem iniuriā quaſi contumelioſiorem ⁊ maioꝫ accipimus. Atrocem aūt iniuriam aut pro pſona aut tēpore/aut re ipſa fieri labeo ait. Perſona atrociꝫ iniuria fit cū magiſtratui[i]: cū parēti patronoue fiat. Tēpoꝛe ſi in ludis et in cōſpectu. Nam in pretoris cōſpectu an in ſolitudine[k] iniuria facta fuerit multuꝫ intereſſe ait. Quia atrocioꝛ eſt q̄ in conſpectu fit. Re atrocem iniuriam haberi labeo ait: vtputa ſi vulnus illatū[l] os ali cui percuſſum ſit.

Paulus. Lex. viij.

Vulneris magnitudo atro citatem facit[m]. Et nonnūq̄ locus vulneris[n] veluti oculo percuſſo.

3 Attentari. Agitur. blanda oratione. vt ⁊.j.eo.l.item apud.§. tenetur. Accurſius.

a ¶ Impudicus. vſ̄er impudico impudicitior. vt ⁊.ff.de ſer. cor.l.j.§. ſi.⁊ hoc niſi erat in ea forma que bunc excuſet. vt.j.eo.itē apud.§. ſi go virgines.⁊ facit inſti.eo.§.j.Accur.

Vlpianus. Lex. ix.

Sed eſt queſtionis quod dicimus re iniuriam atroce[o] fieri: vtrum ſi corpori inferatur atrox ſit: an ⁊ ſi non corpori vtputa veſtimentis ſciſſis/comite abducto/et vel conuicio dicto. Et ait pompo. etiam ſine pulſatione poſſe dici atrocem iniuriam perſona atrocitatez faciente. ¶ Sed ⁊ ſi in theatro vel in foro cedit et vulnerat q̄ p̄ nō atrociter/atrocem iniuriam facit. Parui aūt refert vtruꝫ patrifamilias an filiofa. iniuria talis facta ſit: nam et hec[p] atroꝛ eſtimabit[q]. Si atrocē iniuriā ſeruꝰ fecerit: ſi quidē preſens[r] ſit dñs põt agi de eo[s]. Si ſi abfuerit[t] preſidi offerend⁹ eſt qui cū flagris[x] rūpat. ¶ Si quis tas feminam q̄ maſculuꝫ[y]: ſiue ingenuos/ſiue libertinos impudicos facere attētauerit: iniuriarum tenebitur. Sed ⁊ ſi ſerui pudicitia attentata fuerit iniuriarum locū habet actio.

Paulus. Lex. x.

Attētari pudicitia dicitur cum id agitur[a] vt ex pudico impudicus[a] fiat.

Vlpianus. Lex. xi.

Non ſolum autez is iniuriarum tenetur qui fecit iniuriam hoc eſt qui percuſſit: verum ille quoq; continetur qui dolo fecit: vel qui curauerit vt cui mala[b] pugno percuteretur. ¶ Iniuriarum † actio ex bono ⁊ equo[c] eſt: ⁊ diſſimulatione aboletur[d]. ſi quis enim iniuriam dereliquerit/ hoc eſt ſtatim paſſus ad animum ſuū non reuocauerit: poſtea ex penitentia iniuriam remiſſaꝫ non poterit recolere. ſm hoc ergo equi-

Non ſolum. ¶ Labeo. nō ſolū tenet actione iniuriarū q̄ facit iniuriā: ſ̄ę etiaꝫ qui dolo fecit vel q̄ curauit vt alius quis percuteret/ſeu aliquia iniuria fieret. Sc̄o dicit q̄ actio iniuriarum ex bono et equo eſt: et q̄ diſſimulatiõe aboleſ. vñ ſi feci tibi iniuriaꝫ tu ad animū non reuocaſti: licet poſtea velis ad animum reuocare: nō cōpetit tibi iniuriarū act. idē ſi tranſactio fit ſup iniuria ſeu pactū factū. idem ſi iuſiurandi ſit exactus et preſtitū: naꝫ hec actio erit extincta. Tertio dicit q̄ actio iniuriaꝫ pōt intētari etiaꝫ per procuratorem ⁊ tutoꝛez curatorem ⁊ ſiles. Quarto dicit. ſi madato meo eſt facta alicui iniuria: et ille q fecit et eo mandāto tenemur. idē eſt ſi te condu xi.i. precium tibi dedi vt cuidā faceres iniuriam. idem eſt ſi filio meo mandaui vt tibi iniuriā faceret: nā teneoꝛ. idez ſi per ſuaſi tibi vt faceres alicui iniuriā et feciſti: maxime ſi non alias eras facturus. ¶ Quanq̄. Si patron⁹ leuez iniuriā faciat libertoꝛi leuiter euꝫ verbādo non pōt agere libert⁹ iniuriaꝫ act.ⁿtra patronum. Sed qd ſi liberte patron⁹ leuez iniuriam faciat/an vir liberte ageat iniuriaꝫ? Dicit q̄ ſic. vlpian⁹ aūt dicit q̄ non. Si aūt teneaꝫ? eſt libert⁹ iſti⁹? qui eā leuiter verberauerit tunc ſm oēs neuter agit iniuriaꝫ. Ex his apparet q̄ ſi patron⁹ filio liberti vel ꝓ ri liberti faciat leuē iniuriam q̄ libert⁹ nō poſſit hac act. agere contra patronū: ipſe aūt filius vel vꝛor poterūt agere hac actione. ¶ Ei q ſeruꝰ. Si dico aliquē eē meuꝫ ſeruum: ſiue agēdo vt petēdo eū in ſeruit. ſiue defendēdo vt cū petat ſe in libertatē: ego dicā eū eſſe meū ſeruū: ⁊ ſciam eū eſſe liberuꝫ/teneoꝛ ei act. iniuriarū: niſi peterē eū inſeruit. ad hoc vt habeat regreſſum contra venditoꝛē ſeruī. ⁊ hoc dicit hic.⁊.l.ſeq. ſram.accur.

† Ultra ea que no. bar. hic in q̄ne ſua incipiēte: ḡro. ad dolo glo. in.c. §.ſ. cui rei. in v. rancoreꝫ. de colla. in prag. ſanct. vltra illam addo tex. iunctis ibi no. in ca no. ſic ille xrtiſl. q. iiij. glo. in can. pane. de cōſe. diſt. ij.

b ¶ Mala.i.marilla. hic em̄ pretoria non cōtenet. Arg.ff.eo.l.lex.§. illud.⁊ eſt idez inſti.eo.§.non ſolū.⁊.j.ea.l.§.ſi madato.⁊.§.penul. et.C. de accuſa.l.non ideo. Et arg.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§. deiecciſſe.⁊.§. quotiens.⁊.l.ij.§.cum pcurator.⁊ deadmi.tuto.l.ita aūt.§.geſſiſſe. ⁊.j.eo.itez.§.feciſſe.⁊.ff.de turiſd.om.iudi.l.ſiquis id.§. penul.⁊.j. de reg.iur.l.ſ̄ iure.§.j.⁊ quod vi aut clam.l.ſi ego.⁊ inſti.mā.§.⁊ ſi. Sed videtur qui fecit nō teneri.vt.ff.ad leg.aquil.l.liber hō.in pñc. ſed ibi in aquilia in qua ſola culpa erat: qua tenebatur parere: ſ̄ non ſed ibi in aquilia in qua ſola culpa erat: qua tenebatur parere: ſ̄ non vbi eſt dolus etiam ſi de illis eſt: quia als deberent parere vt ibi plene dixi. Accurſius.

c ¶ Ex bono ⁊ equo eſt. immo ex delicto. vt inſti.de oblig.ex deli.i pn. ſed illud ex pte rei. hic actoris. ſ̄ę etiā ex parte rei eſt equitas ſcz eū puniri nō p eo.⁊ eſt ſic.j.de ſepul.vio.l.queſitū. Accur.

d ¶ Aboletur. dicunt quidam dixiſſe Bul. hanc actionē nō naſci niſi dicat iniuriam paſſus ſtatim ad animum reuoco: quod non credo eū dixiſſe cum hic dicat aboleri.⁊ inſti.eo.§.ſi. quod nō eſſet niſi iam

esset nata. vt. arg. ff. de iniusto testa. l. nam. & ff. post defectū. & de verbo. oblig. l. decem. Sed arg. contra. j. eo. iniuriarum. sed illud quo ad transmissionem ad heredem. Accur.

a ¶ Actionis. iniurie remisse.
b ¶ Verum quem reus haberet.
c ¶ Contra equum. i. propriam remissionem.
d ¶ Non tenebit. facit. ff. de pact. si tibi. ff. quedā. & ff. ad fill. l. diuus. & C. de pactis. l. pacta nouissima. & j. eo. sed si vm°. ff. si autem. Accur.
e ¶ Agere. p. procuratorez. vt. j. eo. ff. si vim°. ff. idem iulian°. & ff. idē ait. & ff. de pcura. l. ff. & ad accusationes. & B si ciuiliter nō si criminaliter nisi i casu. vt. C. eo. l. iniuria. & l. ff.
f ¶ Autē. t bene. vt. ff. in pin. huius. l.
g ¶ Suscepit. sc̄z mādatum. Accur.
h ¶ Cum vtroq;. vt ff. in pin. huius. l.
i ¶ Idēq; ait. vt ego. t filius teneamur. Ro. vt ff. arbo. fur. cesa. l. furtum. ff. fine.
k ¶ Nolenti. al's nolēti & subaudi marime. & al's volenti & bene: nam nō oportet laudando augeri. C. vt ff. de ser. corru. l. j. ff. Sed quidam dicūt q; si al's facturus erat non tenetur consulens vt in furto. vt insti. de obli. ex deli. ff. ope. in fi. Sed qd si credidi eū non al's facturū: & mandau: ipse aūt al's facturus erat.
† hic habel ras ter. sing. ad b & quit nō pōt. pcedi iniuria facta alteri si ille d passus est agere non posset. p ea. t ponit exēplū in iniuria leui: vt ibi in ver. ego autem apud eum. &c. Bolog.
l ¶ Non dek. pro nō atroci. vt. ff. de. pretot. ff. preterea. Accur.
m ¶ Admittit. t male cū de non atroci dicat.
n ¶ Ego autez notaui. id est reprehendit fr. R. vñ male videt hic scripsisse Azo. pro leuissima agit alius nō ipsa: p atroci et ipsa. t alius.
o ¶ Non de omni. i. liberto facto.
p ¶ Putare. vt suo nōie maritus agat.
q ¶ Cur patrono. pro ea ergo iuria dūtaxat maritus aget. p qua liberta. Accurſius.
r ¶ Omnino. sc̄z vbi nō est atrox iniuria. Vel oīno id est oēs dicim° ne mine reluctante. Vel subaudi stricta ratione.
s ¶ Marito. liberto si sibi vel vxori facta sit iniuria. accur.
t ¶ Non pati. t boc verū quādo suo nōie ageret. sed si nōie filij vel vxoris qui vel que est ingenuus vel ingenua bene potest: t boc si ciuiliter. secus si criminaliter vt probat hoc. ff. de in ius voc. l. quesitum. & C. si tut. vel cura. non gesserit. l. j. & C. de obseq. l. j.
v ¶ Filius. qui reuerentiam debet. vt. C. de in ius voc. venia. & C. de obsequijs. l. ff. licet sit ingenuus. vt insti. de ingenu. sed nō tantā quan tam pater vt in boc exēplo patet. Vel dicūtuo patre presteſt reuerētiā vt ibi: non eo mortuo vt hic. & ff. de obseq. l. heres.
x ¶ Aduersus dicentem. cum sciat liberū. vt. ff. l. j. proti. Accur.
y ¶ In seruitutē. Dec bona videbat distinc. vt. C. de asser. tol. l. j. in principio. Accurſius.
z ¶ Indistincte. quantum ad boc vt agat vel conueniatur. distinguitur tamen sciat vel non liberum. arg. ff. eo. l. iij. & ff. ff. ff. j. l. proti.
a ¶ Si quis. Faciat. quia tunc secus. vt arg. ff. de rei vēdi. vtiq;. & enic. l. sed & si. & ne neg. gest. at qui. & cuz me. & de bo. liber. si gs libertum. & l. qui cum maior. & si patris. argu. cōtra. C. de asser. tolle. l. si. sed ibi decesserat seruus. Accur.

tas actionis[a] omnem metū[b] eius abolere videt vbicūq; quis contra equum[c] venit. Proinde et si pactus de iniuria intercessit: et si transactū sit: & si iusiurandus exactum erit/ actio iniuriarū non tenebit[d]. ¶ Agere[e] quis iniuriarum et p se et per alium potest: vtputa p procuratorem/ tutorem/ curatorem/ quos q; p alijs solēt intervenire.

¶ Iste. & diuiditur i quattuor partes. Primo loquitur de eo qui mandauit extraneo q; delictum committeretur. Secūdo loquitur de inducente. Tertio de mādante subditis sibi personis. Quarto de persuadente. sc̄da ibi: proculus. tertia ibi: idemq;. quarta ibi: attilicinus. hoc dicit Bartolus.

¶ Si mādato meo facta sit alicui iniuria plerisq; aiunt[f] tam de qui mandauit: q; cū qui suscepit[g] iniuriarū teneri. ¶ Proculus recte ait: si in hoc te conduxerim vt iniuriā facias: cū vtroq;[h] nostrū iniuriarum agi posse. ¶ Quia mea opera facta sit iniuria. ¶ Idemq; ait[i]: & si filio meo mandauero vt tibi iniuriaz faciat. ¶ Attilicinus autē ait: & si persuaserit alicui al's nolenti[k] vt mihi ad iniuriam faciendaz obedirct/ posse iniuriaz mecum agi. ¶ Quāq; † aduersus patronum liberto iniuriaz actio non detur[l]: verum marito libertę nomine cum patrono actio cōpetit. Marit[m] enim vxore sua iniuriam passa suo nomine iniuriaz agere videt: quod marcellus admittit[m]. Ego autem apud cus notaui[n] nō de omni[o] iniuria hoc esse dicendum me putare[p]. Ceuis enī coercitio ctiā in nuptaz vel conuitium non impudicuz cur patrono[q] denegeť. Si aūt cum liberto nupta esset dicemus omnino iniuriaz marito[r] aduersus patronum cessare actionez. Et ita multi sentiunt: ex quibus apparet libertos nostros non tantū eas iniurias aduersus nos iniuriam actione cōsequi nō posse quecūq; fiunt ipsis: sed nec eas quidez que eis fiunt quos eoz interest iniuriam non pati[s]. Planc si forte filius[t] liberti vel vxor velint iniuriaz experiri: qz patri maritove non datur/ denegāduz nō erit: qz suo nomine experiuntur.

¶ Qui pro libertate litigat ratiōe incertitudinis status habet actionē iniuriarum. hoc dicit.

¶ Si qui seruꝰ dicit seqz asserit in libertatē iniuriarū actionē ad uersus dicentē[u] seruū competere nulla dubitatio est. Et hoc verum est siue ex libertate in seruitutem[v] petatur: siue ex seruitute in libertatē proclamet: nam hoc iure indistincte[x] vtimur.

Gaius. Lex. xij.

Si quis de libertate aliquez in seruitutē petat quē sciat liberum esse neqz id propter cuictionem vt eam sibi conscruet faciat[a] iniuriarū actione tenetur[b].

Vlpianus. Lex. xiij.

Iniuriarum[c] actio neqz heredi/ neqz in heredē datur. Idem est et si in seruum meū iniuria facta sit: nam nec hic heredi meo iniuriarum actio datur. Semel autez lite contestata hāc actionem etiam aduersus successores[d] pertinere. ¶ Is q iure publico vtitur non videtur iniuriam faciendę causa hoc facere. Iuris enī executio[e] non habet iniuriam. ¶ Si quis quod decreto pretoris non obtemperauerit ductus fit: nō est in ea causa vt agat iniuriarū propter pretoris preceptum[f].

b ¶ Tenetur. vt ff. C. de libe. cau. si tibi. & C. eo. qui filios. Accur.

Iniuriarum. ¶ Latius. Actio iniuriarū non datur heredi nec in heredem. vnde si seruo meo facta est iniuria si decedaz postea nō vadit hec actio ad heredem meum. lite autem contestata super hac actione vadit & in heredes & heredibus dabitur. Secundo dicit. qui iure publico vtitur non facit iniuriaz: & ponitur exemplus. Tertio fecisti me citari vt ad iudicem quēdam vadā. et boc fecisti causa me verandi. dicit q; teneris iniuriaz actiōe. Quarto dicit. cū velles ponere statuaz in honorē tuū pbibui te ne id faceres nō teneor hac actiōe. Si cū ad quēdaz debebat spectare onus locandi stationes publicas: duūuiri illud onus mihi dederūt nō teneor hac actiōe. idem in similibus munerib° siue oneribus. idem si iudex tulit falsam sententiā: naz nō tenet hac actione. idem si iudex fecit aliquez condemnatum ez capi/ non tenet hac actione. Sed si aliquis me pbibet in mari piscari: vel in diuerticulo aliquo iuxta mare duucere retia/ tenet hac act. Idē i eo qui pbibet me lauare pānos in publico flumine: vt in reno vel i aposa. idem in eo q; pbibet me sedere in curia cōmunis/ vel i palatio/ vel in cāpo mercati: nā tenetur hac act. idē in eo qui pbibet me egtare equuz meū: vel alia re mea vti. Si aūt aliquis cōdurit cāpum reni vel aliū locū publicum: habet interdictum ne qs vtat loco publico. Sed pone. habeo domū iuxta renū vel iuxta mare: vis piscari vel lauare in reno aute facie dom° mee. dicitur q; nō possus te pbibere: ꝓsuetudine tū obseruabatur cōtrariū. tū reiecta cōsuetudine q; pbibet tenetur bac act. in lacū tū meuz ꝓpium possum pbibere ne aliqs piscē. Item si p priuilegium alicui est cōcessum vt habeat vsuz maris/ habet vti possidetis interdictum ne impediatur vsum suū siue ius suum exercere. & boc dicit hec lex. & sequens. Fran: accur.

c ¶ Iniuriarum. nec hic videbat q; sicut seruus transit ad heredē sic & iniuria ei facta. sed contra est. & est ratio hic & superiori. ff. quia nō est in bonis meis ante litem contestatam. vt. j. eo. iniuriarum. & quia ad vindictaz datur. vt. ff. eo. pretor. ff. j. & insti. de perpe. & temp. act. ff. nō aūt. sic ff. de in ius voc. l. penul.

d ¶ Successores. i. extra successores nō solū successorib°. & facit. C. ex delic. defunc. l. j. & ff. de ptina. delic. l. j. & C. de reuocā. do. l. ff. in fi.

e ¶ Nō videt. presumit enī iusta sua sicut al's ius equū. vt. ff. de insti. & iure. l. pe. Et not. hic q; subueniē alicui rōne officij si illicite nō fiat. vt & al's. ff. de rei ven. l. qui restituere. & ff. qō me. cau. l. cōtinet. & ff. ad le. aquil. quēadmodū. ff. pe. & ff. locati. item querif. ff. si gs mēsuras. & de peri. & cō. rei vē. l. lectos. & l. eū q. & in lombarda de dā. iur. l. si gs mo li. & de his qui in cōsultādo & publicis ou rixa. l. j. & ij. Officij ratiōe alicui subueniē.

f ¶ Executio. vt. j. proti. ff. de. & argu. ad hoc. C. ad leg. iul. repe. l. ff. & licet neminem. & j. eo. l. nec magistratibus. & j. de reg. iur. nihil consensus. non capitur. & j. eo. ff. que iure. accur.

g ¶ Propter pretoris preceptus. auctoritas maiorus excusat. vt & ff. de aqua plu. arcen. l. q; & facit. ff. & ff. proti. accur. Maiorus auctoritas excusat.

Ad tribunal.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Ad tribunal. i. ad iudicem aliquem.
b ¶ Interpellauerit. i. citari fecit. Accursius.
c ¶ Experiri. vt. ff. e. ait⁊ apud. §. si quis i libello. ⁊. §. qui satisfda. cog. l. si vero pro cõde. §. fi. ⁊ facit. C. de iurisdi. om. iudi. l. in criminalib⁹. sed contra. ff. eo. §. idem labeo.
d ¶ Imaginem. quã aliꝰ ad eius honorez ponere voluerint.
e ¶ Contumelie. generaliter accipe. R. vt ff. e. l. i. in prin. Accur.
f ¶ Quid faciat. ad diminuendas dignitatem: qr tunc quiꝫ iniuriarũ actio datur ſm Azo.
g ¶ Non patiat. hoc eniꝫ casu ſp̃ actio cessat ſm R. ⁊ fac. ff. de cõdi. et de mon. l. titio. §. i. et. ff. de bis que in frau. credi. q autez. in prin. item facit. ff. eo. l. i. §. omnem.
h ¶ Locatio. i. omnis locandi ſtatiões publicas vel domos: alꝫ eſt locator. Accur.
i ¶ Iniuriam. id eſt con tumeliam.
k ¶ In ceterꝫ. que multa ſunt ſub tribus generibus. vt. ff. de mune. et honore. l. munerum.
l ¶ Et honoribus. alꝫs honoribꝰ. ⁊alꝫ onerib⁹. pro ꝑma. ff. de mũ. et honore. l. honor.
m ¶ Per iniuriã. i. ff. iꝰ. alꝫs eſſet ſibi ius. ſed ſi ſte.
n ¶ Sniãz. i. ff. ius ⁊ iuſtitiã. vt ff. e. l. i. circa ꝑn. ⁊ inſti. e. i. ꝑn. huic. §. eſt ff. eo. §. ſi qs p iniuriaꝫ. hꝫ nõ ob. qr ibi aio inferẽ de cõtumelie ſiue iniurie fecit: hic nõ: ſed vt aliuꝫ fonte releuet: teneꝫ tamẽ hic actiõe in factuꝫ. vt. ff. de var. cog. l. ſi iudex.
o ¶ Idem. vt non teneaꝫ iniuriarũ: ſed in factum vt dixi. ⁊ facit. C. de pe. iudi. l. fina.
p ¶ Non pertinent. vt di ff. e. ea. l. §. i.
q ¶ Diuerticulum. alꝫs euerticulũ. ⁊ alꝫs vticulũ.
r ¶ Posse agere. ꝺra. ff. de diuer. ꝓſcrip. l. ſi qſq̃. Sol. vt ibi.
s ¶ Cauea publica. locus erat in theatro ſm quoſdam.
t ¶ Nam ? hic iniuriarũ. vt ff. eo. ſi qs ꝓpriuꝫ. ff. de acti. emp. l. qui pendentẽ. ⁊ ſi ſeruꝰ. ven. ſicuti. §. ariſto. in fi. Itẽ ad hoc. ff. ne quis ilo co pub. l. ij. in prin. ff. de vſucap. l. fi. ⁊ de vi ⁊ vi arma. l. vi. ⁊ facit. ff. vti poſſi. ſi duo. §. i. ff. ij. ff. labeo. Accur.
v ¶ Conductori. quidaꝫ habent hic. §. ſed nõ ꝺ eſſe: qr pẽdet ex ſupiorib⁹. ⁊ dic conductori loci publici.
x ¶ Interdictum. vti poſſidetis vtile ſm Azo. vel dic de loco publico fruẽdo. vt. ff. de loco publi. fru. l. i. in prin. iniuriaꝫ etiaꝫ agi poteſt.
y ¶ Quis agruꝫ alienuꝫ. vt ff. de ſer. ruſti. ꝑdi. diuus. ⁊ inſti. de re. di ui. §. apiũ. ff. de acqui. re. do. naturalẽ. §. apium. Accur.
z ¶ Vſurpatũ. i. conſuetudine obtentũ. vt. ff. de vſuca. l. ij. vel ff ratione introductum. Item no. qr tenetur iniuriarum qui ſcies iuſtam ꝛ

Si quis per iniuriam ad tribunal[a] alicuius me interpellauerit[b] mei vexãdi cauſa: potero iniuriarũ experiri[c].

Ille teneꝫ actiõe iniuriarum qui facto facit iniuriaꝫ: nõ ille qui prohibet ne quis ad honorem aliquem promoueatur. hoc dicit Bar.

Si quis de honoribus decernendis alicuius paſſus nõ ſit decerni: vtputa imaginem[d] alicui vel quid aliud tale: an iniuriaꝫ teneatur. ⁊ ait labeo non teneri: quis hoc contumelie[e] cã faciat. Etenim multum intereſt inquit contumelie cauſa quid faciat[f]. an vero fieri quid in honorez alicuius quis nõ patiatur[g]. ¶ Idem labeo ſcribit ſi cum alium cõtingeret locatio[h]: aliꝫ hoc onus duumuiri iniunxerint non poſſe agi iniuriarum ob laborem iniunctum. Aliud enim eſt laborez iniungere: aliud iniuriam[i] facere: idem ergo erit probandum et in ceteris[k] muneribꝰ et honoribus[l] que per iniuriam[m] iniunguntur. Ergo ſi quis per iniuriam ſentẽtiam[n] dixerim: idem[o] erit probãduꝫ. ¶ Que iure poteſtatis a magiſtratu fiunt: ad iniuriarũ actionem non pertinent[p]. ¶ Si quis me prohibeat in mari piſcari: vel in diuerticulum[q] quod grece dicitur

ducere: an iniuriarũ iudicio poſſum eum conuenire. Sunt qui putant iniuriarũ me poſſe[r] agere. ⁊ ait ℙomponius: et plerigꝫ eſſe huic ſimilem eum qui in publicum lauare: vel in caueã[s] publica ſedere vel ſi quo alio loco agere/ ſedere/ cõuerſari non patiatur: aut ſi quis re mea vti me non permittat. nam ⁊ hic iniuriarum[t] agi poteſt. Conductori[v] autem veteres interdictum[x] dederũt: ſi forte publice hoc conduxerit. nam vis ei prohibenda eſt quominus conductione ſua fruatur. Si quẽ tamen ante edes meas vel ante pretorium meum piſcari prohibeam quid dicendum eſt? me iniuriarum iudicio teneri: an non: et quidem mare commune omnium eſt: et littora ſicuti eſt acr. Et ſcripſſime reſcriptum eſt non poſſe quem piſcari prohiberi: ſed nec aucupari. Niſi q̃ ingredi quis agrum alienum[y] prohiberi poteſt. Vſurpatuꝫ[z] tamen ⁊ hoc eſt: tametſi nullo iure vt quis prohiberi poſſit ante edes meas vl̃ pretorii meũ piſcari. Quare[a] ſi quis prohibeatur adhuc etiam iniuriarum agi poteſt[b]. Inlacu tamen qui mei[c] dominij eſt vtiq̃ piſcari aliquem prohibere poſſum.

Paulus. Lex. xiiij.

Sane ſi mariꝰ propꝫium ius ad aliquem pertineat[d] vti poſſidetis interdictum ei competit: ſi prohibeatur ius ſuum exercere. Quoniam ad priuatam iaz cauſam pertinet: non ad publicã hec res. Utpote cum de iure fruẽdi agat quod ex priuata cauſa cõtingat nõ ex publica. Ad ꝑuatas cĩi cauſas accõmodata interdicta ſunt non ad publicas.

Vlpianus. Lex. xv.

Item apud labeonem queritur: ſi quis mentem alicuius medicamẽto alioue mõ alienauit. ſ. eius pudicitiã blãdo ſermone attẽtãdo vel ei comitẽ abduxit. comitẽ aũt ſtelligas q̃ aſſociebat vxẽ ſiue liberẽ ſit ſiue ſeruꝫ ſiue maſculus ſiue femina. ſic ergo comes ẽt q̃ erat deſtinat[e] vt aſſociaret puellaz quãdã. ꝺtinet etiã ⁊ pedagogus. ⁊ ille dicit abducere comitez q̃ fecit ne comes ci ea eſſet ſiue per vim ſiue ꝑ blãdicias. Teneꝫ etiã hẽ dictio nõ ſolũ qui comitez abduxit. ſed ⁊ is qui aſſectat[f] eſt aliquez comitiuꝫ ⁊ qui appellauit. ℙoſtea dicit quid ſit appellare. poſtea dicit. ſi dico verba turpia alicui/ teneor iniuriarũ. poſtea dicit differentiã cẽ inter appellare ⁊ aſſectare. ⁊ dicit qd ſit aſſectare. poſtea dicit q̃ nõ omnis aſſectator tenetur. ecce enim qui ſolaciandi cauſa cum aliqua domina vel virgine loquitur non tenetur. Item locutatores qui ꝓcedunt an te dominas ſonando ſua inſtrumẽta: non tenentur. Ultimo dicit ꝑ iuria facta ſpõſe hꝫ ſpõſus act. iniuriarũ. ¶ Ait ꝓtor. ℙomit edictuꝫ cuius ſenſus eſt. ꝓhibet ꝓtor ne quid fiat ad infamiam alicui? ⁊ ſi cõtra hoc fiat ꝓtor aiaduertet. ℙoſtea dicit. hoc edictũ videtur ſuꝑfluũ per ſuperius. ſed tñ ſpecialiter de hocvoluit dicere. ca eĩ q̃ notabiliter fiunt ⁊c. apparet ergo ꝓtorẽ aliquid fieri vel dici ad infamiã alicuius fiunt ⁊c. apparet ergo ꝓtorẽ aliquid fieri vel dici ad infamiã alicuius noluiſſe: ⁊ qui contra fecit teneatur act. iniuriarum. ⁊ ponit plura exẽpla quando fit ad infamiam alicuius. Item bñ dixit ꝓtor. ſi ꝺra fiat aliaduertat quia quandoqꝫ nõ ꝑumet inſpecta perſona contra quã eſt facta iniuria. vel inſpecta perſona eius qui fecit. vel inſpecta qualitate iniurie. ⁊ ꝺa exẽpla vt in glo. ¶ Si quis libello. Libellũ infamante iniurie. ⁊ ꝺa exẽpla vt in glo. ¶ Si quis libello. Libellũ infamante iniurie. ⁊ ꝺa exẽpla vt in glo. ¶ Si quis libello. Libellũ infamante totium dedi principi in quo continetur infamia alicuius: teneor act.

sa publici iuris introducta ſunt. vt. ff. de interdic. l. ſ. ⁊. l. ij. §. dominũ.

Item apud labeonem. ¶ Lasus. Qui medicamenta alicui dedit vt eũ alienaret a mẽte: vel qui alio modo boc fecit ⁊ ſic factus eſt: tenetur hac act. Secundo dicit. eleuaui manũ contra te quaſi tibi ala pam daturus et non dedi teneoꝫ hac ac. ¶ Ait ꝓtor. ℙonitur edictũ cuius ſenſus eſt. q aduerſus bonos mores conuiuium alicui fecit. cuiuſue opera hoc factum eſſe dicetur in eum ꝓtor dat act. ℙoſtea loquit vlp. et dicit. cõiuium eſt iniuria. Et dicit cõuiciũ a cõcitatione. vel a collat. vocũ qñ plures vnã vocem ponunt. vt cum dicunt titi⁹ eſt cucurbita eo preſente: vel ad domum titijvadunt et ibi dicunt ante domuz. vel aliquid aliud dicũt qõ ſit contra mores bui⁹ ciuitatis: et non ſolũ qui ꝓſunt vocem teneꝫ hac act. ſed et is q̃ iurit aliũ vel alios ad concitandũ. Et bene dictum eſt in edicto cui. ſi enim nõ noiarent ꝓnam ſi dicerent quis cucurbita/ non tenentur hac acti. ſubſequenter dicit. ꝓcuraui vt tibi cõiuiuꝫ diceretur per aliquẽ puta per barbacã de porta noua q̃ habet malaz linguam non tamen dixit conuiciũm. dicit q̃ non teneor. Et bis apparet conuitium cum vociferatione fieri ſiue ab vno ſiue a pluribus. idẽſi in cetu dicatur: ſi autem aliquis aſtrologus vel iudiu⁹ dicat aliquẽ furẽ cũ nõ eſſet nõ teneꝫ hac act. ſed ꝑ cõſtitu. puniꝫ. Itẽ hec actio iniuriaꝫ q̃ naſcit ex cõuicio nõ ꝺatur heredi nec heredẽ.

Si qs virgines. Appellauit virginem ancillari veſtes veſtitaz minus pecco. ⁊ nõ teneor. vl̃ alter vt in glo. Itẽ nõ teneor ſi erat veſtita veſte mereretricali ⁊ eã appella

+Cõſuetudine intuſta ſcitur vtẽs iniur. tenet: imo vꝫ q̃ ei faueat pes q̃ no. frã. de cremo. ſingu. ſuo. cl. i. dp. cõſuetudo eſt bono nie.

a ¶ Quare ſi quis. q. nullo iure vſurpatũ eſt: ergo ſi quis ⁊c.
b ¶ Agi pot. licet ſit vſurpatũ niſi cõſuetudo ex certa ſcientia ſit iducta. qr tunc legẽ vincerez. vt. C. q̃ ſit long. cõſue. l. cõſuetudines. ⁊. §. cõta ꝓdicio. l. venditor. §. ſi conſtat.
c ¶ Dei dominij. qõ eſſe põt. vt. ff. eo. §. qui. mo. vſufru. amit. l. quid tñ. §. ſ. ⁊. §. vt in flu. pu. na. it. l. ſ. §. ſi priuatus.
d ¶ Ane. ℙertineat. per priuilegiũ vel per longam ꝓſuetudinẽ. vt ff. de diuer. preſcrip. l. ſi quiſq̃. Azo.
e ¶ Interdicta ſunt. vti poſſi. ⁊ vtrobi. ⁊ plura alia multa: tamen cau

iniuriarum. Secundo dicit. si comes vel assessor potestatis bonoñ. ac cipiat a me pecuniā ⁊ faciat dari p potestatez quēdā fiiam p me. ⁊ iste comes vel assessor ob hoc sit fustigatus vidē de iniuria dānat⁹. videt cñ feciſſe iniuriā potestati. Tertio dicit bona vel rēalicui⁹ p iniurias occupaui. teneor? act. iniuriarum. Quarto dicit. quidā dixit se habere a me in pignus quēdā libz̄ librū ⁊ non erat verū. illum librū posuit venales cā me infamādi. tenetur hac act. quinto dicit. vocaui quendā ad ius causa iniuriandi eu⁹ vt debitorē meū cū non esset: teneor? hac acti. ¶ Pretor ait ⁊ ferunt alienum verberat aduersus bonos mores. itez̄ q questionem h⁹ de seruo alieno sine iussu dñi: iniuriarū acti. tenef: itē si qd aliud fiat pretor? act. dat. ¶ Postea dicit. q fuo alieno fecit iniuriaz̄ in odiū dñi: dño dat hec actio si ue in odiū dñi pretor nō ꝛo relinq̄re hāc iniuriaz̄ inultaz̄. ¶ Postea dicit. q ſeruū cōem suū⁊ alterius ÿberat: nō tenef hac ac. idē si fructuari⁹: naz̄ nō tenef hac act. ⁊ bñ dictū est in edicto: ÿberet fuū in q̄ h⁹ ꝑsumfruc. Jdē si ꝓprietari⁹? nā nō tenef hac act. ⁊ bñ dictū est in edicto aduersus bonos mores: qd enīz si cā corrigendi fiiū meū eū verbere res: nō teneris. itē si magistrat⁹. ¶ Postea expōit vbi: ÿberasset. positū in edicto. itē vbi q̄stiones. ¶ Postea exponit vltima vba edicti hec ses. itez̄ si qd aliud factū esse dicef ꝛc. nā si fuꝰ alien⁹ ÿ bere tur vl q̄sto ei⁹ habeaf si ne cause cognitiōe tenef hac act. q̄ b fecit. si autez̄ alia iuria sit ei facta nō semp tenef q fecit iuriā: ſ cuz̄ cause cognitiōe: q cū leuiter fuū alienū per cussiſſet male dixit nō tenef. Si aūt aliqs ifamauit eū carmīe vl alio modo: bñ tenef cū cause cognitione: nā inſpicif condictio fui vt in ifa declaratur. ¶ Postea dicē. facta iniuria fuo dño oriſ hec actio: q̄nq̄ nō. qd enim si ſeruꝰ dicebat se liberuz ⁊ euz verberē. vel quid si alterius credebā fuuz q̄ esset: Ultro dixit. ÿberasti ſeruū meū ita q̄ ei ru-

† War. b dicit iſtū rez. esse no. et ſe neſcire alibi altū ꝑcor. et alex. ad bar to. in l. reſpicīēdū. §. de in itē. j. de peñ. cū etiā reputat ſingul. ad ff q̄ ſi ḋo nō fuit actu verberatus ſ manu eleuata l eū cōminatus ſepi⁹ et ex hoc atto nit⁹ ⁊ pterritus fuerit pōt agere: a ctione iniuriarū quaſi vapulatus.

pisti brachium: egi hac actione iniuriarū: poſſuz adhuc agere aquil. ⁊ reddit ratio. ¶ Si vſumfructū. Habebā vſumfruc. in fuo ⁊ tu ꝓprietatem: ſi aliqs ei ſeruo facit iniuriā tibi cōpetit hec actio nō mihi. idē ſi eu ſeruū alienū bona fide poſſidebā. Scōo dicit. poſſidebā alīcuꝰ hominē tanq̄ ſeruuz: ei eſt facta iniuria. ſi in mei odiuz: ego habeo alīs non. Jdē in ſeruo alieno q̄ bona fide poſſideo. Jdem in fructuario ſerui eſt dicēdum. Tertio dicit. ſeruum pluriū verberauī omnib⁹ dñis datur hec actio ꝛ cuilibet ſum condēnandus pro parte quam habet in ſeruo: ſed ſivolente vno ex dñis ſeruū verbero: ſi quidē eius tñ crede bam ſeruum nō teneor? hac act. ſi aūt ſeruum ⁊ alior? sciebam eū eſſe: tunc alijs teneor: ei qui voluit nō teneor. Ultimo dicit. iuſſu tutoris vel curatoris ſeruum pupilli vel adulti poſui queſtioni. nō teneor. ⁊ hoc dicit hic. §. cū. l. ſeq. ⁊ prin. tertie. Fran.

a ¶ Agi poſſe. criminaliter etiaz̄ accuſatur. vt. C. de matbe. l. multi. argu. contra. ſ. ſi quis ali. te. pro. l. ſi.

naucrit: an iniuriarum actio locū habebit? ¶ Et ait iniuriarū aduersus cuz̄ agi poſſe[a]. ¶ Si quis[†] pulſatus quidem non eſt verū man⁹ aduerſus eum leuate ⁊ ſepe terri tus eſt quaſi vapulaturus[b]: non tamen percuſſit[c]: vtili iniuriarū actione[d] tenetur. ¶ Ait pretor: q aduersus bonos mores cōiuicū[e] cui feciſſe: cuiuſve opera quid factum eſſe dicetur: quo aduersus bonos mores conuiciuz̄ fieret: in cum iudicium dabo. Conuicium autē iniuriam eſſe labeo ait. Cōuicium autem dicitur vel a cōcitatione vel a cōuentu: hoc eſt a collatione vocum. cum enim in vnum q̄ plures voces conferuntur conuicium quaſi conuocium dicitur. ¶ Sed quod adjicitur a pretore aduerſus bonos mores oſtendit non omnem in vnuz collatam vociferationem pretorez notare: ſed eam que bonis moribus improbatur. Quocz̄ ad ifamiaz̄ vel ad iniuriam vel ad inuidiam alicui⁹ ſpectaret. Jdez̄ ait aduerſus bonos mores ſic accipiendu⁹ eſt nō vtiq̄ eius qui fecit: ſed generaliter accipiendum aduerſus bonos mores hui⁹ ciuitatis. ¶ Conuicium autem non tantuz̄ preſentiverum abſenti quocz̄ fieri poſſe labeo ſcribit. Proinde ſi quis ad domuz tuam venerit te abſente[f] cōuicium factum eſſe dicitur. Jdem et ſi ad ſtationem vel tabernam ventuz̄ fit: probari oportere[g]. ¶ Feciſſe conuicium[h] non tantum is videtur qui vociferatus eſt: verum⁹ is quocz̄ qui concitauit ad vociferationez̄ alios: vel qui ſubmiſit vt vociferaret. Cui nō ſine cauſa adiectum eſt[i]. Nam ſi incerte perſone conuicium fiat: nulla executio[k] eſt. ¶ Si curauerit quis conuicium alicui fieri: nō tamen factuz̄ fit: non tenebitur[l].

¶ Ex his apparet non omne maledictum conuiciuz̄ eſſe: ſed illud ſolum quod cum vociferatiōe dictum eſt. Et ſiue vnus ſiue plures dixerint: ⁊ quod in cetu dictū eſt. Quod autem non in cetu: nec vociferatione dicitur conuiciuz̄ nec ꝓprie dicitur ſed infamādi cauſa dictum eſt.

Aſtrologi diuinantes ſunt puniēdi gladio vltore. b. d.

¶ Si qs aſtrologus vel qui aliquam illicitā diuinationem pollicetur conſultus aliquem furem dixiſſet qui non erat: iniuriarum cum eo agi non poteſt[m]: ſed conſtitutiones[n] eos tenent. ¶ Iniuriarum actio q̄ ex conuicio naſcitur in heredes non eſt reddēda: ſed nec heredi[o].

Talis quis eſſe preſumitur in quali habitu reperitur. b. d. Bar.

¶ Si quis[†] virgines[p] appellaſſet[q] ſi tamen ancillari veſte veſtitas minus[r] peccare videt. Oultominus[s] ſi meretricia veſte femine nō matrūfami. veſtite fuiſſent ſi igitur nō matronali habitu femina fuerit: ⁊ quis eam appellauerit[t] vel ei comitem abduxerit iniuriarū nō tenetur[u]. Comitez̄[v] accipere debemus cū qui comitetur eam ⁊ ſequatur. Et vt labeo ait: ſiue liberum ſiue ſeruum: ſiue maſculum ſiue feminam[x] ⁊ ita comitez̄ labeo diffinit: qui frequentādi cuiuſcz̄ cauſa vt ſequretur deſtinatus in publico: puuatocz̄ abductus fuerit. Inter comites vtiq̄ ⁊ pedagogi[y] erūt. Abduxiſſe videtur (vt labeo ait) non qui abducere comitē ceperit: ſed qui perfecerit[z] vt comes cū ea nō eēt. Abduxiſſe autem nō tātū is videtur qui per vim abduxitt verū is quocz̄ q ꝑſuaſit[a] comiti vt eaz̄ deſereret. Tenef hoc edicto nō tantū q comitē abduxit: verumetiaz̄ ſi quis eozum quez̄ appellauiſſet affectatuſve eſt. ¶ Appellare eſt eodem. §. appellare.

b ¶ Vapulaturus. i. verberandus eſt. Alſo.

c ¶ Percuſſit. efficaciter.

d ¶ Actione. pretoria. i. nō cornelia. vt. ff. e. l. ler cor. in pn. ⁊. §. inter. §. ex bis. ⁊ vſq̄ illuc eſt expoſitio hoz̄ verborum.

e ¶ Conuiciū. differt inter cōuiciū ⁊ mudū dictū causa infamandi. vt. j. §. ex bis. ⁊ vſq̄ illuc eſt expoſitio hoz̄ verborum.

f ¶ De abſente. fit ergo dol⁹ abſenti. ſic: abſens dolum facere pōt. vt. ff. vi bo. rapt. l. pretor. §. ſi autem edicto.

g ¶ Opponere. eſſe conuicium.

h ¶ Feciſſe conuiciuz̄. vt ff. e. nō ſolū. i pn. ⁊ j. ea. l. §. abduxiſſe. ff. de ſer. cor. l. §. ꝑſuadere. ⁊ de vi ⁊ vi ar. l. §. deieciſſe. ff. de mino. l. i cauſe. §. in ſumma. ff. e. ſed ſi vni⁹. §. ſeruꝰ meus.

i ¶ Adiectū eſt. in edicto ꝓtoris. vt. ff. §. ait ꝓtor.

k ¶ Nulla erecutio ff. alio in famoſo libello. vt. ff. eo. q⁹ ſenatus. ⁊ facit inſti. de lega. §. tutor. et. ff. eoō. eum. §. ſi iniuria. et argu. contra. inſti. de rerum diui. §. hoc amplꝰ. Accurſius.

l ¶ Nō tenebit. non ſufficiet conſilium vel conatus ſi delictū non habeat effectum. vt ff. §. qō quiſq̄ iuris. l. i. §. ſi. ff. de fur. ſi quis vi ro ri. §. ſi qs de manu. ff. e. neqs verbo. ⁊ de ope. lib. ſicuti. ff. de ÿbo. ſig. ſepe. in fi. ff. l. fugitiu⁹. ff. de bis qui not. infa. l. qui autē. ff. §. q̄ in frau. cre. ait ꝓtor. §. ita demū. ſed arg. §. §. ō ne go. geſt. ſed an vltro. §. is autē. ff. de contra. iud. tu. l. iij. §. ſufficit. ff. j. tit. j. l. j. Accur.

† No. q̄ qs talis eſt ꝑ ſumiſ ꝑma ſi cū eſem ei indicent reſſes ei: ⁊ de habim ⁊ ornatu veſtimentoꝝ ⁊ q̄ ꝛ quales ve ſtes competāt hoibus cuiuſcunq; ſtatus: ⁊ ſi ter ex veſtibus ꝑſuma tur ꝓ tra alīs quem. vide ſpe. in ti. de aduoc. §. ij. addo glo. in ca. j. in. j. tit. quō dūi of ſi. ff. cele. in prag. ſanc.

m ¶ Non poteſt. qz non dolo: ſed fue artis cauſa fecit. Accur.

n ¶ Conſtitutiones. vl tote gladio pumendos. vt ff. C. ō matbe. l. nemo habet.

o ¶ Ex conuicio. immo ex bono ⁊ equo. vt. ff. e. non ſolū. §. j. contra. ſed ſol. vt ibi.

p ¶ Nec heredi. vt ff. §. l. iniuriarum. in pnci. Accurſius.

q ¶ Si quis virgines. id eſt eas q̄ erant virgines. Accurſius.

r ¶ Appellaſſet. id eſt earum pudicitiam blando ſermone attētaſſet. vt. ff.

s ¶ Minus. id eſt nullo modo. Jo. vel minus q̄ ſi id liber feciſſet. R. pro quo facit quod ſubijcit multominꝰ. ſed nō placet cū non ſit atrox. vt inſtitu. eo. §. ſeruus.

t ¶ Multominus. i. nullo modo. Jo. ſic ff. §. loca. ſi quis ignotans.

v ¶ Appellauerit. i. blādo ſermone earū pudicitiaz̄ attentauit.

x ¶ Non tenetur. nullo modo: ꝛ boc tertio caſu ſm Jo.

y ¶ Comitem. ſcz̄ virginis.

z ¶ Feminā. ſ. comitē accipere debemus.

a ¶ Et pedagogi. i. magiſtri qui pede ad pedē ſequuntur. Alſo.

b ¶ Perfecerit. ſic. §. quod quiſq̄ iur. l. j. in fin. ⁊ ne quis euz̄ g in ius voca. l. ſi per alium. §. j.

c ¶ Perſuaſit. ſic ff. §. de ſer. cor. l. §. perſuadere. ff. §. §. feciſſe.

d ¶ Eoꝝ quem. ſ. comitū. ꝛ ſic iniuria facta comiti videf fieri ſocio itineris. ꝛ facit. §. eo. ſed eſt queſtionis. §. ſi. ff. l. j.

Tacitus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a Tacitus. hic melius aperit ℔ als quid sit affectari.
b Nonnullam. i. aliquam.
c Colludendi. vel solaciadi: vt faciunt milites domando.
d Officij. vt viatores precedentes.
e Quecunqs. an ergo de adulterio accuset: Rñi. vt dices. ſ. de adulte. si vxor. ſ. i. 2 facit. ff. eod. l. j. ℌ. fina. Accur.
f Fiat. manib⁹ scilicet scribendo vel pingendo vel sculpendo. Alꝛo. sed si aliter dicas videt cautum per ſuperi⁹ edictū. ff. ca. l. ℌ. ait pretor quiverum. ad hanc expositionem videt cõtra. j. ℌ. pari. 2. ℌ. generaliter. vnde posset dici gñaliter h̃ intelligi. Accur.
g Supernacuū. prima fronte. Accur.
h Ex generali clausula. id est ex generali edicto. Sz ꝯo ex quo: naz nullū aliud propositū est nisi id quod est. ff. ca. l. ℌ. ait pretor qui. er illo ait cõstat hic non agi: sed respondeo vetus fuit edictuz quod non habem⁹ de quo fit mẽtio. ff. eo. pꝛetor edixit. vel si intelligas superiorem. ℌ. generaliter. planuz est qõ hic dicit. Accur.
i Notabiliter. i. generaliter 2 regulariter. 2 gñalibus verbis dicũtur. nãtalia notabiliter notanda sunt. vel dic notabiliter. i. que fiunt ad notaz et infamiam alicui⁹ vel notat: id est mandet.
k Notenk. i. specialibus verbis notenk ad vindictam imponendam.
l Neglecta. a ptore. sic et. ff. nau. cau. ſtabu. l. et ff. ℌ. i. et de publi. l. j. ℌ. publicanꝰ. plus ergo qõ specialiter fit vel dicitur valet. vt et. ff. de acq. he. ſi quis mihi bona. ℌ. ſed vtrum. 2 de aur. 2 argen. lega. l. quintus. ℌ. ſi qõ quintus. 2 in aut. de nup. ℌ. ſoluto. ibi: vñ donec. et. C. de ſer. pigno. da. l. ij. 2 de act. emp. que ro. argu. contra. j. de regu. iur. l. expꝛeſſa. Alꝛo.
m Fieri. generaliter ergo hic accipiendum est: 2 hoc ſubjicit. vnde 2c. hic. ff. de leg. pꝛeſtan. l. j. 2 de leg. ij. ſi plures. in fi ne titu.
n Quis fecerit. hoc ex verbis edicti.
o Ad⁹ dixerit. hoc ex ſententia. Alꝛo.
p Ad inuidiam. i. iniuriam.
q Veſte. facit. j. eo. veſtiez. 2 in aut. de ſan. epi. ℌ. pe. 2. C. de his q notã. infa. l. decreto.
r Si carmẽ. facit. ff. e. l. lex cone. in fi. 2. l. ſeq. 2. j. eo. ℌ. pꝛetor ait. Accur.
s Quod ait pretor. vt 2. ff. eodẽ. ℌ. ait pretor ne quid 2c.
t Mouerit. ne debeat audire agentem.
v Qui agit. vt qꝛ talis est cui facta fit iniuria: cui fame damnuz nõ est iniuria, vt. C. vt intra certũ tempus, l. ij.

blanda oratione alterius pudicitiam attentare. ¶Hoc enim nõ est conuiciũ facere/ſed aduerſus bonos mores attentare. Qui turpibus verbis vtitur: non tentat pudicitiam ſed iniuriarum tenetur. Aliud est appellare: aliud affectari. Appellat enim qui ſermone pudicitiam attentat. affectatur qui tacitus⁸ frequenter inſequit. Affidua etenim frequentia quaſi precibet nõnullã⁹ infamias. ¶Demiſſe autẽ opoꝛtebit non oẽm qui affectatus est nec omnẽ qui appellaucrit: hoc edicto conuenirí poſſe: neqꝫ cũ ſi quis colludẽdi⁶: ſi qꝫ officij⁷ honeſte faciẽdi gratia id fecit ſtatim in edictum incidit / ſz qui contra bonos mores hoc facit. ¶Sponſuz quoqꝫ ad iniuriarum actionem admittendum puto. Etenim ſpectat ad contumeliam eius iniuria quecũqꝫ ſpõſe eius fiat.

¶Non est ſupfluum poſt generalẽ dauſulam ſubijcere ſpeciales cauſa rei elucidã de. hoc dicit.

¶Ait pretoꝛ: ne quid infamãdi cauſa fiat⁸ ſi qs aduerſus ea fecerit pꝛout quecqꝫ res crit aũaduꝛtam. ¶Hoc edictũ ſuperuacuũ⁹ esſe labco ait. quippe cum ex generali clauſula¹⁰ iniuriarum agere poſſumus: ſed videtur ⁊ ipſi labeoni ⁊ ita ſe habet pꝛetoꝛem cãdem cauſam ſecutũ voluiſſe etiaz ſpecialiter de ea re loqui. Ea cuiz que notabiliter¹¹ fiũt niſi ſpecialiter notentur¹² videtur quaſi negle cta¹³. ¶Generaliter autẽ vetuit pꝛetoꝛ qd ad infamiã alicuius fieri¹⁴. ¶Proinde quodcunqꝫ qs fecerit¹⁵ vel dixerit¹⁶ vt aliuz infamet: erit actio iniuriarum. ¶Hoc aũt fere ſunt q̃ ad infamiam alicui⁹ fiũt. Vtputa ſi quis ad inuidiã¹⁷ alicuius veſte¹⁸ lugubꝛi vtat: aut ſqualida: aut ſi barbam dimittat: vel capillos ſubmittat: aut ſi carmen¹⁹ conſcribat vel pꝛoponat vel cantet aliquid qõ pudoꝛe alicuius ledat. Quod ait pꝛetoꝛ²⁰ ſi qs aduerſus ea fecerit pꝛout quecqꝫ res erit animaduertam: ſic intelligendũ est vt plenioꝛ eſſet pretoris animaduerſio. Jd est vt quodcunqꝫ eũ mouerit²¹: vel in pſona ei⁹ qui agit²² iniuriarum actione: vel ei⁹ aduerſus quẽ²³ agit: vel etiã in re ipſa²⁴. i. in qualitate iniurie nõ audiat cum qui agit²⁵. ¶Si quis libello²⁶ dato vel pꝛincipi vel alicui famẽ alienã inſectatus fuerit: iniuriarum erit agendum: vt papi. ait. Jdẽ ait eũ²⁷ qui cuẽtũ ſententie velut latur²⁸ pecuniaz vẽdidit: fuſtibus a pꝛeſide ob hoc caſtigatũ iniuriarũ dãnatum videri. Atiq aũt apparet hunc iniuriam ei feciſſe: cui²⁹ ſententiã vẽdidit³⁰. ¶Si quis bona alicui⁹ vel rem vnam³¹ per iniurias occupauerit iniuriarum actiõe tenet. Item ſi quis pignus pſcripſerit venditur³² tanqꝫ a me acceperit: ifamãdi mei cauſa: ſeruius ait iniuriaruz agi poſſe. ¶Si quis nõ debitoꝛez³³ quaſi debitoꝛez appellaucrit iniurie faciende cauſa iniuriarum tenetur.

¶Pꝛetoꝛ ait qui ſeruum alicuius aduerſus bonos mores verberaſſet: vcqꝫ eo ſine iuſſu dñi ſtio nem³⁴ habuiſſe dicetur: in eũ iudiciũ dabo. Jtẽ ſi quid aliud factuz cẽ dicetur cã cognita iudiciuz dabo. ¶Si qs ſcifecit iniuriã ſeruo vt dño faceret³⁵ video dñm iniuriarũ agere poſſe ſuo noie. Si vero non ad ſuggillationem dñi id fecit: ipſi ſeruo facta iniuria inulta a pꝛetoꝛe relinqui non debuit. Maxime³⁶ ſi verberibus vel quaſtiombus afflixerit. hoc enim et ſeruũ ſentire³⁷ palam est. ¶Si cõmunem quis ſeruꝫ verberauerit vtiq hac actione non tenebit ciuire dñi³⁸ id fecerit. Nec ſi fructuarius id fecerit: domin⁹ cũ eo aget. Vel ſi pꝛopꝛietarius fecerit fructuari⁹ cũ cõueniet³⁹. ¶Adijcitur⁴⁰ aduerſus bonos mores verberauerit. Ut non oĩs omnino q verberauerit/ſz qui aduerſus bonos mores verberauerit teneat. Cetꝛum ſi quis corꝛigendi animo⁴¹ verberauerit: aut ſi qs emendandi/nõ tenetur. Aũ querit labeo: ſi magiſtratus municipalis ſeruum meum lozis ruperit: an poſſim cum eo experiri: quaſi aduerſus bonos mozes verberauerit: ⁊ ait iudicem debere inquire re quid facientem ſeruum meum verberauerit: nam ſi honoꝛez oꝛnamenta aq̃ petulanter attentantem cecidcrit abſoluendum⁴² cuz.

r Aduerſus quem. vt qꝛ libertus aduerſus patronuz pro leui iuuria. vt. ff. eo. pꝛetoꝛ. ℌ. pꝛeterea. 2. ℌ. penul.
y Jn re ipſa. ſtatim ſe expoſuit: id est in qualitate etiam vt est cum fit ſeruo non atroꝛ. vt. j. e. ℌ. ait pretor.
3 Qui agit. ſ. actiõe iniuriarũ vel agit contra id qõ pꝛetoꝛem mouet. vel tertio agit. i. facit iniuriam. audit tñ cuz qui actionem proponit: vel agit. i. excipit dicendo se non teneri: que due vlti me in idẽ recidũt: 2 aliũ ſenſum dant ℔ diꝛerim exponendo. 2 facit vt ex qualitate agaz. j. de ter. moto. l. j. ℌ. ꝺ pena. 2. ff. õ neg. ge. l. pꝛoponi⁹. ij. 2 de leg. j. l. ſi ſeruus plurium. in fi. 2. ff. eo. pretor edixit. ℌ. pe. 2. ℌ. ſi.
a Si quis libello. infamatorio: 2 facit. ff. eod. l. lex cone. ℌ. fi. 2. l. ſequẽ. vel dic in ciuili etiam ex cauſa verãdi. vt. ff. eo. iniuriarũ. ℌ. y.
b Jdẽ ait eum. aſſeſſorem vel comitem.
c Vẽdidit. alꝛ vẽdidit 2 alꝛ indicauit: 2 alꝛ iactauit: 2 pumꝛ equali pena dãꝰ 2 accipiẽs. vt. C. de accu. qui exp̃licandi. vbi plene dixi. ar. i. auf. de ſan. epiſ. ℌ. ſi quis aũt erit. 2. ℌ. pꝛe oĩbus. 2. C. de epi. 2 cleri. ſi quemꝫ. in fi. facit. ff. de ſuſpe. tu. l. tutoꝛ. ℌ. qui ad alimenta. Accur.
d Vnaz. facit. ff. vi bo. raptoꝛ. l. ij. ℌ. vel cuius. Accur ſius.
e Si quis non debitoꝛes vel vt. j. l. ſi creditoꝛ. 2. l. ſi iniurie.
f Queſtionem. hoc exꝑone vt. j. e. ℌ. queſtionem. 2. ℌ. queſtionis.
g Ut dño ſaceret. id est ad eĩ⁹ ſuggillationẽ vt eũ cruciaret facta est. ſic inſti. de exci. tu. ℌ. idem ſi ꝑpter vim.
h Maxime. Bi ſõz: idẽ dicet: etiã ſi alꝛ attrociter cruciet eum: 2 ſic concoꝛdãt. e. ℌ. ſeruꝰ. 2. ℌ. ſi cõi.
i Sentire. ergo ipemet agit: 2 hoc quidam cõcedunt. 2 pro eis. ff. vi bo. rap. l. pretoꝛ. ℌ. pe. 2. j. de ſepul. vio. l. ij. ℌ. ſi ſeruꝰ ſed qualibet cauꝛz exponeꝛe vt ſuo loco dicuꝛz est. 2 hic dicas dñm nõ fuiſſe agere. vt. C. de iudi. l. ſernius. ℌ. ſentiatvt dicit in ſpecto iure naturali. vt. ff. de his q ſui iur. ſunt. vel alte. l. ij. ℌ. dñoꝛ. 2 facit. j. eo. ℌ. interdus. Ac.
k Cuz iure dominij. nobilis ꝓſumptio. vt et. ff. ꝓſoc. l. merito. niſi ꝛtrapbet: vt in ar. ff. de ſeruoꝛ. ſi qs ſeruũ. 2 ad legẽ aquil. l. ſed ſi cõmunem.
l Cõueniet. repete negationẽ. 2 facit. j. e. l. ℌ. ſi vſumfructum.
m Adijcitur. in. ℌ. pretoꝛ ait. qui eſt. ff. ca. l.
n Animo. in hoc facit. C. de emenda. ꝓpinquo, 2 de emenda, ſer. et j. ad turpi. l. j. ℌ. calumniatoꝛibus. Accur.
o Abſoluendum. ſcz iudicem.

a Questionem. facit. ff. prox. t. ff. ad silla. l. i. ff. questionē. t. C. de iura. calū. l. i. in fi. t de rei ven. cum super vermis.

b Greci dicūt. vt ſi ponitur in carcere vt nō comedat donec dicat id de quo querit. t facit. ff. depoſi. l. ſi hominē. Accur.

c Modū tamē. facit. C. de eméda. ſer. t de emenda. propinquo. t. ff. de ſervi. ſi cui. t. ff. ſolu. ma. ſi ꝑstāte. ff. ſi mari⁹ t. ff. de cōdi. ob eau. l. cū ſeruus.

d Exceſſerit. ad miſ niam dñi. Accur.

e Pretor. vt. ff. ea. l. ff. ꝓcto⁹ ait qui.

f Cauſe cognitione. vt t. ff. ea. l. ff. q. ab ait ꝓtor.

g Bone frugi. ſunt eſſ diuerſe ꝙlitates in fuis. vt. ff. de vſufr. l. ff. 7 ſi qd. ff. mancipio⁹. t de edil. edic. l. ff. ff. t. l. i. l. ff. ff. cū ſeq. t. ff. de offi. pre. l. ff. t inſti. e. ff. pena. in fi. ff.

h Non ceſurus. cecidit nō ceſurus. Accur.

i Iniuriā fecerit. at cōuenirē a dño ꝓ iniuria atroci facta ff ſi ſeruo non quaſi ſibi. alias eſſet. ff. ea. l. ff. ff. q⁹ ſic fecit. nec obſtat ei qđ dico nō agi. ff. l. cū. ff. ff. in ꝓn. qm ff ibi nō agat ꝑ vel mari⁹ tus: agit tñ ea perſona q̄ paſſa eſt iniuriā. at hic ff nō ageret ero nemo ali⁹ poſſet agere: t ſic iniuria eſſet inulta. qđ cē nō ꝺꝛ. Itē argu. ff. de ſer. cor rup. l. ꝺoli. ff. i.

k Cōuenirī. 2tra. ff. l. cum. ff. ff. ſi iniuria. ſed ibi aliud in fuis: aliud in li berꝫ. vel plene ibi dices. Itē arg. ff. de neg. geſt. ff ſicū. t. ff. de acq. hēr. is qui putat. in eo qđ bic nō inſpicit: nec quod in opiniōe nec qđ in vo eſt ommino. Accur.

l Iniuriarus. ex codex facto.

m Eandērem. i. eandē cām qm̄ā interueniret q̄ dicunt. ff. ff. excep. rei iu di. l. cū q̄rit. ff. t an eadē.

n Ad dānū. vt aquilia. Accurſius.

o Altera ad contumeliā. vt iniuriarū. ff ſi primo egit iur. cuilit poſt ea non aget criminaliter vt. ff. e. ꝓcto⁹ edixit. ff. i. Itē videtur huc. l. ff. ff. arbo. fur. ce. l. ſi colonus.

So. vt ibi. Itē ff. ff. de acti. t ob. l. q ſeruū. in ꝓn. hec ꝑm illā. Itē ff. C. eo. l. dñm. ſed dico ibi loqui in actione legis aquilie: t de ea dici eā ꝓtinere dānum. Alij dixerūt de actione iniuriarū vt cōtineat dānū non ꝓncipali: ſed ſcōario ſicut ibi: ſed ꝑm eos nō video quare ff egit vna nō debeat repelli ff agat alia: niſi dixerit boc tunc eſſe cum noluit rōnē dā nibaberi in actione iniuriarū. Itē facit ad legē iſtā. ff. de priua. delic. l. ff. ff. arg. 2tra. ff. de acqui. here. l. illud dubitari.

+ Glo. eſt p ſiſtis. in. l. ff. ff. ff. ff. ff. ff. cer. pe. t in. l. in cōmodato. ff. ff. ff. cōmoda.

p Magis. electiue ponit. + t hoc etiā niſi in cōtumeliam fructuarij facta ſit. vt. ff. pri. ff. in fi. t. ff. de vſufru. l. vſufruct⁹. q̄ ſunt ff. t eſt ad ff. ad. l. aql. item mela. ff. pe. t. ff. ff. t. l. ſe. t. l. ſi dños. t inſti. e. ff. q̄ ſiv ſuſfr.

q In meam cōtumeliaz. vt t inſti. eo. ff. ſed ſi libero. t facit. ff. pr. ff. t. ff. ſi quis ſic. Accurſius.

r Sabinus. ſi leſus eſt in eius cōtumeliā: ſi atror ſit etiā ſi nō ſit lesin eius cōtumelia. vt differat a fructuario.

s Si autem me. poſſeſſorem.

t Sed nō eſſe equū. alias equum: t hec eſt bona. t alias iniquū t tunc pedius male dixit: t ideo corrigitur ſtatim.

v Damnationez. ſic t. ff. de leg. j. ff. ſeruus pluriū. in ꝓnci. t de ſtipu. ſeruo. l. ꝓoinde. in ꝓn. Sed ff. inſti. e. ff. ff. ſi cōmuni. vbi dicit pl⁹ vnius iniuriā eſtimari q̄ alteri⁹ ff nobilior vel digniot eſt. Sol. bic corrigit: vel bic ſunt eque nobiles et boni: vel illud cū ad ſuggillationē dñoꝝ ff iniuria: bic non. ſed atrociter eſt ſeru⁹ tractat⁹. Vel verius: bic nō negat vnū plus ꝓ ſua dimidia petere q̄ alter cū ff totus eſſet nobilioris ruſ cum ff mcum ſciffet non poſſe cum quaſi mibi iniuriam fecerit ſic conueniri mela ſcribit.

¶ Verberaſſe dicitur abuſiue et qui pugnis cecidcrit. ¶ Questionem intelligere debemus et tormenta t corporis dolorē ad cruēdam veritatē. Nuda ergo interrogatio vel leuis territio non ꝓtinet ad hoc edictum. ¶ Questionis verbo etiam ea quam malaz manſionem greci dicunt contincbitur: cum igitur per vim t tormenta habita queſtio eſt tūc que ſtio intelligitur. Sz t ff iuſſu domini quis queſtionez habeat modus tamen excelſerit: teneri cuz debere labeo ait. ¶ Pretor ait. Si quid aliud factum eſſe dicetur cauſa cognita iudicū dabo. Proinde ff quidem verberatus ſit ſeruus vel tormētis de eo que ſtio habita ē: ſine cauſe cognitione iudicū in cum competit. Si vero aliam iniuriaz paſſus ſit nō aliter competit q̄ ff cauſa cognita. Quia pretor non ex omni causa iniuriarum iudicium ſerui nomine permittit. Nā ff leuiter percuſſus ſit vel male dictum ei leuiter non dabit actionem: at ff infamatus ſit vel facto aliquo vel carmie ſcripto: puto cauſe cognitionem pretor ꝓrigendā t ad ſerui qualitatem. Etenim multum interest qualis ſeru⁹ ſit bone frugi ordinarius diſpenſator: an vero vulgaris vel mediaſtinus: an qualiſqualis: et quid ff compediti⁹: vel male notus vel notecxtreme: habebit igitur pretor rationem tam iniurie que admiſſa dicitur q̄ perſone ſerui in quem admiſſa dicit. Et ff ſic aut permittet aut denegabit actionez. ¶ Interduz iniuria ſeruo facta ad dominum redduntur interdū non: Nam ff ꝓ libero ſe gerentē aut cum alterius potius q̄ meum existimauit qui ceciderit non ceſſu-

rus cum ff mcum ſciffet non poſſe cum quaſi mibi iniuriam fecerit ſic conueniri mela ſcribit.

¶ Si quis ſeruo verberato iniuriarum egerit deinde poſtea dani iniurie agat labeo ſcribit eandem rē non eſſ c: qz altera actio ad damnum pertinet culpa dat⁹: altera ad contumeliaz. ¶ Si vſumfructum in ſeruo habeam: tuqz ꝓprietatem: t is verberatus ſit: vel queſtio de eo habita: iniuriaruz actio magis ꝓprietario q̄ mibi competit. Idemqz probatur t ff ſeruum cum quem bona fide poſſidebam ceciderit: dño cūm magis competit iniuria rum actio. ¶ Item ſi liberum hominem qui mibi bona fide ſeruiebat quis ceciderit diſtinguendus eſt: vt ff in meam contumeliā pulſatus ſit: competat mibi iniuriarum actio. Idem ergo t in ſeruo alieno bona fide mibi ſeruienti: vt toticns admittamus iniuriarum actionem quoticns in meaz contumeliam iniuria ci facta ſit. Nam t ipſius quidam ſerui nomine domino dabimus iniuriarum actionem. Si autē me tangat pulſet: t iniuriarū mibi quoqz actio eſt: ergo t in fructuario idē diſtingui poteſt. ¶ Si ſeruus plurius cecidero competere iniuriarum actionē omnibus pluſqz manifeſtum eſt.

Paulus. Lex. xvj.

Sed non eſſe equum ꝓ maiore parte q̄ ꝓ qua domi nus eſt dānatione fieri pedi⁹ ait. Et ideo officio iudicis portiōes eſtimande ſunt.

Ulpianus. Lex. xvij.

Sed t ſi vnius ꝑmiſſu id fecero: ſiquidē ſolius eius eē putaui: nulli competit iniuriarum actio. plane ſi ſcit effe plurium. ei cui ſeruus communis mei t alteri⁹: naz ꝓ iniuria quā mibi facit nō habeo act. cū ſit extraneo feciſſet tenerer ꝓ eo. ¶ Ait pretor. Domi fe dicti cui ſenſus eſt. facta iniuria alicui qui ſit in alterius poteſtate. ſi is qui hz eū in poteſtate non ſit preſens: neqz procurator aliquis exiſtat qui velit agere ꝓ eo ipſi paſſo iniuriā ꝓtor permittit agere act. iniuriaruz causa cognita. Sed loquif vlpi. facta iniuria filio tuti t tuti⁹ ſit preſens nō pōt tamen agere q furioſus eſt vel alio iuſto impedimento. Dicitur q̄ iſte filius aget hac act. cum pater eius ꝓ absente ſit. Sz pone q titius eſt ſane mentis t preſens non vult tamen agere iniuriarū: ſed remittit hanc acti. Dicit q̄ filius non poteſt agere. t redditur ratio: niſi ꝑſona ꝑſit vilis: perſona filij actoris abilis. nam boc caſu reminiſſo patris non nocet filio. Sz pone q̄ pater cepit agere t lite cōteſtata incipit abeſſe: vel negligit procedere cum ſit vilis perſona. boc caſu filius procedet in cauſa etiam ſi non ſit emancipatus. Poſtea exponit verbum edicti illud ſcilicet neqz procurator ꝛc. ſcias enim q̄ ſi procurator patris vult agere: filius non poſſit agere: ſi tamen ipſe procurator negligat aut colludat tunc filius agere poteſt: et procuratorem intelligo etiaz generalem.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

generalem. ¶Postea exponit alia verba edicti. fi causa cognita. nã inspicitur si pater a longe abest: ⁊ si cito est reuersurus vt sic expectetur. Item que persona sit filij vt si nõ idonea ad agendum vt sic non admittatur. postea exponit alia verba edicti scilicet et qui iniurijs accepit: ⁊ dicit q̃ comprehendunt etiam patrem passi iniuriam: vbi facta est iniuria nepoti: et pater est presens annus abest. patri dabitur actio. ¶Postea dicit. dictus est patre absente filio dari act. plus dico q̃ ⁊ filius potest hoc casu agere p procuratorem. Item si nepoti facta est iniuria: et non sit annus presens. pater passi iniuriam potest agere per procuratorem. et subijcitur notabilis regula. ¶Postea dicit. filius absente patre egit iniuriarum acti. pater reuersus nõe filij agere non potest. Ulti mo dicit. filio datur hec actio quotiẽs nemo agit pro parte. Idem est seruandum siue sit in potestate siue emancipatus siue mortuus sit pater et filius sit cohæres: vel ex parte scriptus heres et eam adiuit: siue abstinuit se a paterna hereditate: nam semper bis casibus filio predicto passo iniuriã dat hec actio. Franciscus.

a ¶Non competit. quia non fit iniuria volenti. ⁊ ff. cod. l. i. §. vlgz. et. j. §. proti. ⁊ argu. ff. solu. matrimo. cum mulier. et ff. cõmo. si vt certo. §. plane si fic. ⁊ ad ff. ff. de seruitti. predio. per fundũ. et de lega. ij. cum pater. §. libertis. et manda. l. si precedente. in fine. ⁊ de ope. no. nuncia. l. de pupillo. §. si pluriũ. ⁊ quo rumlega. l. i. §. si alter. et de separa. l. i. §. quesitũ. ⁊ ad senatusconsillã. l. finali. Accursius.

b ¶Aut procuratoris. habentis generaliem ⁊ libera administrationẽ. Accursius.

c ¶Cessare. facit hic tutor ne pupillo queratur actio. vt et ff. C. de admini. tuto. l. pupillorum non vt quesita percat. vt ff. de admini. tu. lucius. in fine. et ff. de fur. tutor. que sunt arg. ⁊ tra. ⁊ facit. §. quod vi aut clam. l. aut. §. similiter. Accursius.

d ¶Vel querela. scz falsa. Accursius.

e ¶Inquantum. facit insti. eo. §. pena.

f ¶Agere posse. actione. l. aquilie: vt probat sequens littera: q̃ ⁊ c. non autem in actione iniuriarum venit dãnum. vt ff. cod. l. item apud. §. si quis seruo. ⁊ opetunt etiaz seruo mortuo. vt ff. de actio. ⁊ obligatio. l. quecunqz. ⁊ facit. ff. eo. l. item. §. feciffe. ⁊ C. de accu. l. nõ ió. ff. de condictio. ob causam. l. penul.

g ¶Videntur. ⁊ ita modice coercende.

h ¶Tamen ecdem. als tamen ecdem. ⁊ als enim vero. ⁊ facit. ff. de proti. §. atrocem. ⁊ l. item apud labeonem. §. quod ait pretor. ⁊ §. pretor. §. atrocem. ⁊ l. item apud labeonem. §. quod ait pretor. ⁊ §. pretor. ff. de epi. ⁊ cleri. si quis in boc. ⁊ de liber. et eozum liber. l. ait si quid. ⁊ C. de epi. ⁊ cleri. si quis in boc. ⁊ de liber. et eozum liber. l. ij. ff. Item facit. §. soluto matrimo. l. si cum dotem. §. eo tempore. ⁊ j. ea. l. §. interdum tamen. ⁊ §. q̃ autem ait. ⁊ §. si ex nora. cau. agaf. l. si ser vum. Accursius.

i ¶Actio datur. vt et insti. tu. de nora. in princip. et. §. sunt autem. in actione autem de dolo distinguitur. vt ff. de dolo. l. si oleum. §. hec actio. Accursius.

quidem qui permisit iniuriarum actio non cõpetit[a] / ceteris cõpetit. ¶Si iussu tutoris: aut procuratoris[b] vel curatoris questio habita fit: consequẽs erit dicere cessare[c] iniuriarũ actionem. ¶Seruus meus opera tua vel querela[d] tua flagellis cesus est a magistratu nostro. ¶Ostella putat mihi dandam iniuriarum actionez aduersus te inquantum[e] ab eam rem equum iudici videbitur. ¶Et si seruus decesserit dominus eius agere posse[f] labeo ait. Quia de dãno quod per iniuriam factum est agitur: ⁊ ita trebatio placuit. ¶Quedam iniurie a liberis hominibus facte leues ⁊ nullius momẽti esse videntur[g]: tamen ecdez[g] a seruis facte graues sunt. Ꝓcsert enim contumelia ex persona eius qui contumeliaz fecit. ¶Cum seruus iniuriam fecit malefficium cũ admittere palam est. Igitur meritosicut ex ceteris delictis ita ⁊ ex hoc iniuriarum noxalis actio datur[i]: sed ⁊ in arbitrio[k] domini est an velit cum verberandum exhibere: vt ita satisfiat ei qui iniuriã passus est. Neq̃ enim erit necesse domino vtiq̃ cum verberandum prestare: sed dabitur ei facultas[m] prestare seruum verberandum: aut si de eo verberibus satis non fiat[n] noxe dedendum: vel litis estimationez sufferendã[o]. ¶Pretor ait arbitratu iudicis vtiq̃ quasi[p] viri boni vtilem modum verberum[q] imponat. ¶Si ante iudicem dominus verberandum seruum suum exhibuerit vt satis verberibus ei fieret et crit factuz arbitratu alicui[r] postea actor agere iniuriarum persequeret: non est audiendus. Qui enim accepit satisfactionem iniuriam suaz remisit[s]: nam ⁊ si nuda voluntate[s] iniuriam remisit: indubitate dicendum est extingui iniuriarũ actionem nõ minus q̃ si tempore[t] iniuria fuerit abolita. ¶Si iussu domini seruus iniuriam fecerit: vtiq̃ dominꝰ conueniri poterit ctiã suo[u] nomine: sed si proponat seruꝰ manumissus placet labeoni in cũ dandam actionẽ. Quia ⁊ noxa caput[v] sequitur: nec in omnia seruꝰ domino parere debet. Ceterum[x] ⁊ si occiderit iussu dñi corneliacuz eximemus[x]. ¶Plane si defendẽdi domini grãtia aliquid fecerit / rationez ei constare apparet[y]: inq̃ eam rez aduersus agentẽ exceptio obijcienda erit. ¶Si seruus in quo vsufructus meus est iniuriaz mihi fecerit: ad uersus dominum noxali iudicio experiri potero[z]: neq̃ debeo de teriozis conditionis[a] ob hoc esse q̃ vsumfructum in eo habeo q̃ si non haberem: aliter atq̃ si communis esset tunc non darem[b] socio actionem. Ea propter quia ⁊ ipse iniuriarum actione tenetur[c]. ¶Ait pretor[d]: si ei qui in alterius potestate erit iniuria facta esse dicetur: ⁊ neq̃ is cuius in potestate est presens erit: neq̃ procurator qsq̃ existat qui eo nomine agat: causa cognita ipsi qui iniuriam accepisse dicetur iudiciũ dabo. ¶Filiosa[e] iniuriam passo si presens sit pater agere tamẽ non possit propter furozem vel quem alium casum dementie) puto cõpetere iniuriarũ actionem: nam et hic pater cius absentis loco[f] est. Plane si presens agere nolit vel quia differt: vel quia remittit atq̃ donat iniuriaz: magis est vt filio[g] actio non det: naz ⁊ cũ abest idcirco datur actio filio: q̃ veri

k ¶Sed ⁊ in arbitrio. actore. ff. pro vindicta postulante fm Bar. da de libero homine exhi. l. si seruus cum volũtate. ⁊ l. si quis liber homo. Accursius.

l ¶Prestare. vt iniuriam passus habeat seruum apud se: sic ⁊ in lõbar

m ¶Facultas. iniuriam passo hoc postulante. Accur.

n ¶Non satisfiat. amittit ergo electionẽ. ppter moram. vt ff. de pecu. le. l. j. in fi. Accur.

o ¶Sufferẽdã. alternatiua est ergo finia. vt insti. de offi. iudi. in princi. ⁊ ff. de iudi. l. miles. §. de cẽ. et de ꝓfe. l. certũ. §. j. ⁊ facit. ff. de mino. l. q̃s §. minor. §. si seruꝰ. ⁊ ff. de iur. om. iudi. l. si q̃s. §. in seruos. ⁊ de bis qui de iec. vel effu. l. j. §. si seruꝰ ⁊ ff. si ex noxa. cau. agatur. l. si seruum.

p ¶Quasi. assertio veritatis est: naz iudex bonus vir dicitur vt hic. et ff. de verb. oblig. l. continuus. §. cuz ita. ⁊ in boc facit. ff. pro socio. l. in posita. ⁊ de leg. ij. fideicom. §. sic fidei.

Adds gl. ff. poss. in l. j. de trãsac. et in l. iuli titi. in l. cũ hãc. de credi. ⁊ in l. si ño an. ff. solu. matri.

q ¶Cerberum. cum verberandus tradit ex causa que. ff. pr. §. dicitur. ⁊ boc dicitur non habemꝰ cui boc adiũgitur.

r ¶Alicuius. scz iudicis. vt. ff. proti. §.

s ¶Remisit. fic. ff. de admi. tu. l. si pupill⁹. alterꝫ.

t ¶Nuda voluntate. vt per abolitionẽ. vt insti. e. in fi. ⁊ ff. C. l. nõ solũ. §. j.

u ¶Si tpe. anni. vt. C. e. finon comicij.

x ¶Suo noĩe. i. dñi. Acc.

y ¶Noxa caput. vt insti. de noxa. §. omnes.

z ¶Ceterum. i. si noxa caput nõ sequatur.

a ¶Eximemus. rñ. non. et sic interrogatiue lege. ⁊ ad boc. ff. de noxa. l. ij. ⁊ quodvi aut clã. is q. §. si tutoris. et de actio. et obli. l. seruꝰ nõ vi. ⁊ ff. de regu. iur. l. ad ea. ⁊ C. ad reg. iul. de vi. seruos.

b ¶Apparet. vt non teneatur. vt. ff. ad silla. l. cũ dñs occidit. ⁊ argu. ff. de bo. lib. qui cuz maior. §. si patris.

c ¶Experiri potero. sic ff. de noxa. l. qui vsum

fructum.

d ¶Conditionis. sic. j. de capti. in libello. §. si quis seruum. ibi: rursus cõstitutio ꝛc. Accursius.

e ¶Tenetur. si extraneo fecit iniuriã ⁊ est bona rõ. vt ff. ff. ff. de noxa. l. cũ seruos cõis: in pin. ⁊ ad. l. aquil. si seruus seruum. §. j. ff. C. de fur. si seruus cõis: in pin. ⁊ l. apud antiquos. ff. ff. fami. ber. l. ꝛ puto. §. si. ⁊ argu. ff. de nego. gest. l. sine hereditaria.

f ¶Ait pretor. plene subsequenter bec verba exponuntur.

g ¶Filiofamilias. datiui casus.

h ¶Absentis loco est. vt ff. ff. de iure codicil. l. ij. §. furiosus. §. ff. ff. ff. cũ. l. ij. §. j. §. expone vt ibi. ⁊ facit. ff. solu. ma. l. si cũ dote. §. si soluto. et de l. iuus vo. l. si libert⁹. ⁊ de act. ⁊ ob. filiussa. ff. j. e. seruo. §. filio. ff. ff. de iudi. si longi⁹. §. j. ff. de pecu. filiusfamilias. ff. l. nõ solũ. §. si pater. Item facit ad hoc vt pater iniuriã filij remittat. j. ad le. iu. de vi. q̃ cetu. §. si. ff. ff. ff

offi. testa. vt. ff. de inoffi. testa. l. papi. in princ. Additio. dic fm bar. q ibi erat iniuria soli filio q nõ transibat ad patrẽ: ideo p patrẽ non põt remitti. vide circa hũc. §. qõ no. p glo. in. l. in psonã. ff. de pac. r p Jn no. extra de sen. excõi. c. non dubium.

a Acturum. facit. ff. de verbo. oblig. continuus. §. cũ ita stipu. in fi. Sed argu. ztra. ff. solu. ma. l. ij. §. voluntatem.

b Utilitatem. als vilitatẽ. als vtilitatem. z ad hoc. ff. fol. matrimo. si cũ dotẽ. §. eo tẽpore.

c Abesse. nec sit. pcura tor patris qui agat.

d Causa cognita. hoc expõe: vt. j. c. §. qõ autẽ. z facit. j. ea. l. §. idem ait filio. Accur.

e Si emancipat⁹. post litem contest. a patre in potestate tñ erat cuz sibi facta fuit iniuria. alioqn sine distinctiõe ageret. et facit ad hãc trãslationẽ C. de rei vxo. ac. l. j. §. vi deamus. z de vsufru. sed z si quis. §. si operas. et C. c. 61a. de le. l. fi. §. j. ibi censemus ztaz zc. et de leg. j. l. cum res. z. j. de se pul. vio. l. ij. §. nõ perpe tue. z. j. ea. l. §. fi. et. ff. de iudicijs. l. taz et cõtracti bus. sed an de nouo inci piat agere filius. an pce det in instantia patris. dic q in prima instantia pceder. vt arg. d. l. taz et contractibus. de reivxo. actio. de calũnia tñ iura bit filius. vt. C. de iura. calum. aut. principales.

f Nõ sufficiat. vel q nõ põt pbare mandatũ: vel q paup. arg. §. mã. si pcuratotem. §. si ignoran tes. Vel quia als habet tot admiñtrare: vt hunc non possit supsedere. ar. ff. de pcu. l. si filiusfami. §. j. z. l. sc. vel forte pro pter potentiam aduersa rij. argumen. ff. de ali. iu di. l. ij. in princ. vel quia nescit talia facere quia ẽ simpler. vt. j. eo. §. q autem ait.

† Jste tert⁹ est valde no ta. z sing. ad hoc q quẽ admodũ pcurator sisti tur⁹ ad negotiuz siue negocia po test p sñam etiã deduce re re in iudi cio q gl. no. in. l. cuz mi nor. ff. re ra ha. ita etiaz sistitur⁹ hoc mõ sistituo te pcuratorẽ re z mea rũ: nã videt cõstitur⁹ ad recuperãda et exigenda noia debito rũ. Bolo.

† Scribe. ff. marle bar. dicit hunc ter. no. ad q q nepos q alt a pre suo nõ auté ab auo et ff dicit ter. in olo⁹ tueri. Bolo.

g Procuratoreꝫ. fa. ff. de solu. l. vo. z. ff. de ad miñstra. tu. si duo. in fi ne. z. ff. de pac. l. nam. fz argumen. ztra. ff. de pro curato. l. põponi. in pn ci. cum suis concor.

h Non vtig. f. tantuz.

i Superueturus. est. ff. de iudi. l. si longius. in princi.

k Jo qui. fcz filius.

l Admodũ. i. valde.

m Ad actionem. intẽtandam.

n Quod deinde ait. ci daturum actionem. Accursius.

o Patri pot⁹. vt pcuratori aui. z facit. ff. de procuratori. filius.

p Agere debere. quando ipse accepit iniuriam. vt. ff. de acti. z obli. filius. Accursius.

q Facultatem. ad hoc. ff. de procura. l. j. §. vlus. z. C. de procur. l. j. §. fina. z. ff. fami. bercis. plane. et. ff. eod. non solum. §. agere. quandoqz etiam est necesse per procuratorem agere. vt. C. de procuratori. l. pe multi. quandoqz etiam non potest etiam si vult vt in criminalibus. vt. ff. de publi. iudi. l. penulti. §. ad crimen. nisi quandoqz in crimine iniuria. vt. C. de iniur. l. fina. extra iudicium autem constat quemlibet posse ordinare procuratorem in sua re. vt. ff. de procuratoribus. l. j. in principio. Accursius.

r Suo nomine. ergo hoc casu de calumnia iurabit cum legitimã habeat administrationem. vt. C. de iura. calũ. l. ij. §. quod obseruari.

s Egerit. z exegerit. Idem tamen videt z si non egerit in casu licito. Accursius.

t Patri actio. volenti agere post de iniuria filij nomine actione iã intentata per filiuz: at siue potest. vt. ff. eodem. l. j. §. fi. z. j. eod. l. pater. Accursius.

v Hoc casu. facit. ff. eadem. l. §. filie. Accursius floren.

x Ad heredes patris. cum forte pater iam nomine filij esset lit. contesta. Fz. R. z facit de ope. liber. l. si operarũ. z. C. de rei vxo. act. videam⁹. z. §. z ex hoc. Item facit ff. soluto matrimonio. l. si marito. §. si voluntate. z. C. de vsufruc. l. fin. Accursius.

Cum qui nocentẽ. ¶ Casus. Dic de aliquo multa mala: et erãt vera: nõ teneor hac actione z reddit ratio in littera. Scõo dicit. ferũ tuus fecit iniuriam seruo meo. bẽo hanc actionem perinde ac si mihi fecisset iniuriam. quod expone vt in glo. domini mei ac. Tertio filiam tuam duxi in vxorem: facta est ei iniuria. dicitur q oritur actio patri. Jtẽ mihi viro z inquantum dicit. si autem erat filius in ris et ego agam et ipsa: nec vna tollitur per alte ram. Quarto dicit. qui dam me non cognoscẽs fecit mihi iniuriam bene tenetur: idem si crede bat me esse alium: nam et hoc casu mihi tenetur hac actione. si autez qui faciat mihi iniuriam crede bat me esse patremsami. hoc casu non videtur fieri iniuria viro: secus si faciens iniurijaz sciat me filiuz esse licet ignoret cuius. vel sciat bertam nuptam nec sciat cui: nam bis casibus fit iniuria patri. Jtem viro. et eis cõpetit hec actio. Franciscus.

y Jnfamauit. Non tamen libello famoso. vt C. de fa. lib. l. j. Jtez hoc siue in iudicio agendo loiuriarum siue alio modo etiam extra ius vt patet generali ratione: peccata enim zc. z ad hoc. C. eo. l. si non es. z. l. fi non cõuitj. z. l. penul. z. ff. ad sille. l. lege. z. C. de offi. re. prouin. l. iustissimos. z in decretis. ij. q. j. si peccauerit. Accursius.

z Perinde agendum est. et ita iniuriam nascitur actio: sed non in tantum. vt. ff. eadem. l. pretor. §. penultimo. z. ff. de pericu. et commodo. rei vendi. custodiam. z facit. ff. eodem. item apud. §. ait pretor. sic e contra maior dicitur que a seruo fit. vt. ff. l. proti. §. quedam. Accursius.

a Jniuriarũ. vt. ff. eodem. l. j. in fine. z. C. eodez. l. ij. z institu. e. §. patitur. Accursius.

Qz. id est

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Q. id est quia.
b ¶ Hoc. l. viri. i. p iniuria q̄ videt viro fieri cū eius vxori fiat.
c ¶ Certus sum ego. ⁊ sic nō obst. ff. eo. item apud. ff. cui. vbi dicit incerte persone non fieri iniuriam.
d ¶ Putet me. ad. ff. ulti facit. ff. qō vi aut clam. l. aut qui. ff. si quis dū. ⁊ ad le. aquil. scientias. ff. qui cum aliter. et de fur. l. falsus. ff. qui a liberis. ff. de neg. gest. ité si cum putauit. ff. h. ⁊ de ser. cor. do li. ⁊. ff. de adul. si postulauerit. ff. si liber. ⁊. ff. pri. ff. in fi. sed cōtra. ff. pri. ff. in prin. Sed ibi extra personas patiētis pduci tur: ⁊ sic duo cōtra ppositus inferētis qō nō potest esse: ⁊ sic etā pōt tollī aliud contra. ff. eo. item apud. ff. interdū. itez nō obstat. ff. eo. illud. ff. fin. quia ibi non habuit animus inferēdi iniuriā alicui. ⁊ codex modo respōdeo ad. l. si cū seruo. Iteꝝ facit arg. cōtra. ff. qui. ex cau. i pos. ea. l. fulcinius. ff. qō si aduersus. ⁊. C. ō bered. instī. si pater. ⁊. ff. de iurisdi. om. iudi. si p errorē. ⁊, sed in hoc exigebatur consensus duorū quod hic non est.
e ¶ Cum aliquis filiūfami. ex parte suppositi patremfa. ex pte appositi. Accursius.
f ¶ Putat. id ē credit patrēfami. qui filiusfa. est. Accursius.
g ¶ In personaꝫ eorū. scz parentum.
h ¶ Affectus. qui ipsicat. vt. ff. eo. l. illud. in prin.
i ¶ Sciebat. mutat casuꝫ ⁊ sicut hic subiecit loquitur. ff. eo. l. i. in prin. ⁊. ff. sine autem.
k ¶ Virum. posse agere.
l ¶ Sciret. hz ignoret cui? effet. aliud est in seruo: nā si fiat iniuria ab ignorante cui esset non factura fit dominū cognouisset nō tenebit. in ꝯtrario ff. eo. itez apud. ff. interdum. Deloc q̄ licet nō crederet eius filium vel vxorem: tñ animus eius erat cuiuscūq; esset filiuꝫ vel vxor/ idem facturus erat vt subiecit. secus si nullo mō fecisset si tittj puta filiuꝫ vel vxorē cognouisset ee: vt ibi: pōt tñ tunc agi filiꝫ vxorisve nōie. arg. ff. e. ité apud. ff. si quis fic. ⁊ facit. ff. ad macedo. in hā. ff. si ff siduos.
m ¶ Tenetur. ff. qui satisda. cog. l. si vero pro. ff. qui pro. Accur.
n ¶ Posse respon. ⁊ facit. ff. de furtis. qui vas. in prin. ⁊. ff. fin. l. q iuste. ⁊. C. vt nemini luce. fine iudi. auct. sig. impo. l. ⁊. ij. ⁊. ff. de penis. l. ij. ⁊. ff. de regu. iur. l. nemo de domo. ⁊. C. ad. l. iul. de vi publi. l. in pos. ⁊. l. qui in domum.
o ¶ Iniuriarum estimatio. alꝫ actio, alꝫ estimatio. et dic referri ad tempus illate iniurie cum forte postea fit facta viliot persona vel econtra bonestior. et fiet hec estimatio per sacramentum agentis qui iuret q̄ tñ de suo potius amiſſet q̄ hanc iniuriam esset passus qui iuret q̄ tñ de suo potius amisset q̄ hanc iniuriam esset passus qui iuret q̄ tñ de suo potius amiſſet q̄ hanc iniuriam esset passus et non se passum iniuriam pro tanto vel nolle esse tantum lucratum. et non se passum iniuriam pro tanto vel nolle esse tantum lucratum. argu. ff. de penis. l. penul. ⁊ sic intelligitur insti. eo. ⁊. pena. sed cuꝫ hec actio dicendat ex lege come. non iniuriam passus sed iudex estimat. vt. ff. eo. constitutionibus. ff. fina. ⁊ est sic ad legez. ff. si quis cau. q aūt. ff. illud. ⁊. ff. si ta. te. ex. in fine. ⁊ de eden. vbi. ff. j. ⁊ de ser. cor. do li. l. iij. ff. diuifratres.

nullius potestate sit: nō ideo minus eam iniuriarum agere posse q̄ⁿ ⁊ vir suo nomine[b] agat.

¶ Quādo iniuria infert in aliquē p̄ncipaliter veritas inſpicitur potius q̄ opinio: ⁊ cū inferrur in aliquē p̄ sequētiam inſpicitur opinio porti? q̄ veritas. b. o. b.

¶ Si iuria mihi fiat ab eo cui sim ignoꝛ. Aut si quis putet me lucum titium esse cum sim gaius scius: pcualet qō p̄incipale est iniuriam eum mihi facere velle nam certus sum ego[c] licet ille putet me[d] alium esse: q̄ sim. Et ideo iniuriarū habeo actionem. Cuꝫ aliquis filiumfami.[e] patremfa. putat[f] nō potest videri iniuriam patri facere: non magis q̄ viro si mulieres viduā esse credat. Quia neqꝫ in personam eozum[g] confertur iniuria. Nec transferri persone putatio ex persona filiozuꝫ ad eos potest: cum affectus[h] iniuriā facientis in būc tanq̄ in patremfa. esset qui sciebat[i] filiumfa. esse: tamē si nesciſſet cuius filius esset: diceretur (inquit) patrem suo nomine iniuriaruꝫ agere posse. Nec minus virum[k] si ille nuptam esse sciret[l]. Nam qui hoc non ignorat cuicunq; patri: cuicunq; marito per filium per vxorem[m] vult facere iniuriam.

Gaius. Lex. xix.

Si creditoꝛ meus cui paratus sum soluere in iniuriaꝫ meam fideiussores meos interpellauerit: iniuriarum mihi tenetur[n].

Idem. Lex. xx.

Si iniuric faciendę gra scia domuꝫ absentis debitoris signaſſet sine auctoritate eius qui concedendi ius potestateve habuit: iniuriarum actionem intendi posse respon.[n] est.

Labolenus. Lex. xxi.

Iniuriarum estimatio[o] non ad id tempus quo iudicatur: sed ad id quo facta est referri debet.

Ulpianus. Lex. xxij.

Si liber pro fugitiuo apprehensus[p] erit iniuriarum cū eo agit[q].

Paulus. Lex. xxiij.

Si qui in domuꝫ[r] alicuꝫ inuito dño itroierit q̄uis euꝫ in ius vocat: actionē iniuriarū in eum cōpetere offilius ait.

Ulpianus. Lex. xxiiij.

Si quis ꝓpriū seruuꝫ distrahere prohibeat a quolibet iniuriam experiri potest[s].

Idem. Lex. xxv.

Si stupruꝫ serua passa sit: iniuriarum actio dño debit: aut si ecclaucerit mancipiuꝫ vel qd aliud furādi animo feecrit etiam furti[t]. Vel si virginē immaturam stupꝫauerit ctiā legis aqlie actionem[v] competere qdā putāt.

Gaius. Lex. xxvj.

Si quis seruum meuꝫ: vel filium meū ludibrio habeat licet cōsentiente[x]: tamē ego iniuriā iā videoꝛ accipere. Veluti si i popinam duxerit: illū: si alea luserit[y]. Sz boc vtrūq;[z] locuꝫ habere pōt quotiēs ille qui suadet animū iniurie faciēde habet. At quin potest malū consilium dare: et qui dñm ignoret et ideo incipit serui coꝛrupti actio necessaria esse[a].

Idem. Lex. xvij.

Si statua + pris tui in monumēto[b] posita saxis[c] cesa est: sepulcbri violati agi non posse: iniuriarum posse labeo scribit.

Ulpianus. Lex. xxviij.

Si liber. ¶ Casus. Cepi liberum hominem sciens eum liberum quasi fugitiuuꝫ seruum meuꝫ: teneoꝛ ei bac actione. Fran.

p ¶ Apprehēsus. a sciente liberum et causa inferēde iniurie ne obsit. ff. eo. illud. ff. si quis. at seruum fugitiuuꝫ caperelicet. vt. ff. de ser. fugi. l. ij. ff. vnusquisqꝫ.

q ¶ Agit. apprehensus. Accursius.

Si qui in domum. ¶ Casus. Qui domuꝫ alienam inuito domino domuꝫ intret: licet intret causa vocandi eum in ius act. iniuriarum tenetur. Fran.

r ¶ Is qui in domū. vtr ff. de in ius vocan. l. pleriqꝫ. ⁊ in aut. vt defunc. seu fune. ff. j. ⁊. ff. de furtis. l. vulgaris. ff. q furti. ⁊. j. de regu. iur. l. nemo. ⁊. ff. eo. l. si iniurie.

Si quis. ¶ Casus. Si qs ꝓhibet me vēdere seruū meuꝫ iniuriarū actiōe tenet. Fran.

s ¶ Experiri pōt. vt. ff. eo. iniuriarum. ff. penul. ⁊. ff. fina.

Si stuprum. ¶ Casus. Stupraſti ancillam meam teneris mihi bac actione. si autem seruuꝫ meum celaſti: furti teneris: si autem ancillam meam nondum viri potentem stupraſti. teneris etiā actione legis aq lie. Fran.

t ¶ Etiam furti. cum nō erat meretrix alias cessat furti. vt. ff. de fur. l. verū. ff. l. fullo. ff. qui ancillaꝫ que sunt cōtra. ff. facit. ff. eo. l. ij. est questionis. ff. fi. ff. j. de adul. l. interlocuras. in prin.

v ¶ Actionē. sed si in matura cessat agī. vt. ff. ad legem aquil. si seruus ferit.

Si statua + pris tui in monumēto[b] posita saxis[c] cesa est: sepulcbri violati agi non posse: iniuriarum posse labeo scribit.

Ulpianus. Lex. xxviij.

Si quis seruum. ¶ Casus. Seruū meū vel filium meum ludibrio habuiſti vt ſi in popinā euꝫ posuiſti ſi malā ducere eum fecistivi tam licet ipse filius bis cōsentiret: si animo mibi iniuriādi boc fecisti teneris mihi bac actione: si aūt ignorabas eum seruumꝫ ei persuasiſti boc seruū corrupti accusatione teneris mibi. Fran.

x ¶ Consentiente. ff. ff. ff. e. l. j. ff. vſq; ff. j. de fica. l. lege. ff. fina.

y ¶ Luserit. l. ludere fecit.

z ¶ Boc vtrūq;. alꝫ cūq;. ⁊ alꝫ vtrūq;.

a ¶ Necessaria esse. q̄ cessat iniuriarū. vt. ff. eo. ité apud. ff. interdus. ⁊ facit ff. de ser. cor. l. doli verbū. ff. q. si quis dolo. ⁊. j. ff. fi. Accur.

Si statua. ¶ Casus. Statuas positas in bonoꝛem pris mei iurta agam nō act. sepulcbri violati. Fran.

b ¶ In monumento. Id est iurta monumentū: alioquin si in ipso monumento affixa vel non affixa esset secus esset: vt. j. de sepul. vio. l. ij. ff. Item nec ibi dicitur dari sepulcbri violati: sed interdictum quod vi aut clam. Accursius.

c ¶ Saxis. percussione lapidum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Iniuriarum. ¶ Casus Actio iniuriarum mibi competēs non dicitur in bonis meis. & ideo non transmittitur ad heredes ante litem contestatam. Frau.

a ¶ In bonis nostris. quo ad hoc vt trāsmittamus ad heredes vt insti. de perpe. & temp. actio. §. si heredibus. sed dum viuimus est in bonis vt tam per nos q̄ per alios exerceamus. vt. ff. eo. sed & si vnus. §. idem ait & si nepoti. vnde & vēdere eam possum. vt. C. de heredi. vendi. l. fina. licet quidem contra per l. istam. est autem ratio quare non transmittimus: quia ad solam vindictā datur. vt. ff. de col. bo. l. cum emācipati. §. emancipatus. & facit. ff. eo. iniurie. in principio. & ff. eo. item apud. §. iniurie. & de verborū signi fica. si cui. §. i. & de popula. act. l. penul. & ff. si gs cau. si eum. §. qui iniu. & de bis q̄ deiec. vel effu. si vero. §. hoc autem. & ff. ad. l. fal. penales. in pin. et de lega. i. si pluribus. in fi. & C. ex delic. defun. l. i. Accursius.

Seruo. ¶ Casus. Seruo meo facta est iniuria. & sic mibi nata est actio iniuriarum. hanc actionez nō perdo licet illum seruum vendam vel manumittam. et hoc dicit hec. l. & pnn. sequen. Secundo dicit filio facta est iniuria. & sic tā patri q̄ filio nata est hec actio. nō tamen fiet estimatio eadem. potest enim esse maior iniuria ratione filij cum sit forte in dignitate nō pater. et hoc dicit hec. l. & fe. et fe. Franciscus.

b ¶ Actio. adiūgitur legi sequenti. & facit. ff. ar. fur. cesa. l. fina. et quod vi aut clam. is qui in puteū. §. si posiea. & de oplega. si pamphilo. & figd in frau. patro. l. i. §. si ser uo. Accur.

c Seruo. facit. ff. de actio. & obligati. l. quecunq;. & de ser. cor. doli. in fine. sed argu. cōtra. ff. quādo dies le. ce. l. si vsumfructū. in fi. Accursius.

d ¶ Quis dubitet. quasi dicat nullus dubitat quin competat etiā post manumissionem vel alienationem.

e ¶ Filio. facit. ff. de procuratoribus. l. nō solū. §. si pater. & ff. e. pater. & ff. eo. sed & si. §. interdum. & ff. de pac. l. in personam.

Nec magistratibus. ¶ Casus Si magistratus facit alicui iniuriam tenet hac act. & si est de magnis magistratibus conuenit finito officio. si aūt est de minimis magistratibus conuenitur etiā durante officio. Fran.

f ¶ Qui sine fraude. id est pena. vt. ff. de edil. edic. cum autem. §. ercipitur. vt quia habet merum imperium: vt hic. & ff. de in ius vocan. l. ij. et. ff. quibus ex cau. ma. sed & si per pretorem. §. ait pretor. & hoc casu loquitur. ff. de iudi. l. pars. que videtur contra si. huius. l. hoc autem fallit quando in officio delinquunt. vt. C. ad leg. in iul. repetun. l. iubemus. et quando actio tempore. periret vsq; ad contesta. lit. vel bodie ad executionem. & ff. de offi. presi. l. senatusconsulto. et. C. de an na. ercep. l. vt perfectius. sed bodie dicunt quidam indistincte eos cōueniri etiam durante magistratu coram epō locotū. vt in auc. vt diffe. iudi. §. si tamen. sed Jo. dicit ibi quando in officio delinquunt: vt hic erat. minores autem dic qui habent simplicem iurisdictionem: tamen bi possunt cōueniri: vt subijcit. & ff. eo. qō me. cau. l. primet. & ad le. agl. l. quemadmodū. §. magistrat. & facit ad primam partem trin. §. adul. l. si adulteriuz. §. fi. & ff. l. i. proxi. & de ope. no. nun. l. de pupillo. §. si gs

Iniuriarum actio in bonis nostris[a] nō cōputat antēq̄ litem contestemur.

Paulus. Lex. xxix.

Si seruū cuius nomine iniuriarū actio tibi cōpetit mauumiseris/ aut alicui aueris: supest tibi iniuriarū actio[b].

Vlpianus. Lex. xxx.

Seruo[c] autem manumisso non competere actionem ob iniuriam quam in seruitute passus est quis dubitet[d]. ¶ Filio[e] si iniuria facta sit: cum vtriq; taz filio q̄ patri acquisita actio sit: non eadez vtriq; facienda estimatio est.

Paulus. Lex. xxxi.

Cum possit propter filij dignitatē maior ipsi q̄ patri iniuria facta esse.

Vlpianus. Lex. xxxii.

Nec magistratibus licet aliquid iniurioſe facere si qd igitur per iniuriam fecerit magistratus: vel quasi priuatus: vel fiducia magistratus iniuriarū potest conueniri: sed vtrum deposito magistratu: an vero & quādiu est in magistratu: sed verius est si is magistratus est qui sine fraude[f] in ius vocari non potest: expectandum esse quod a magistratu abeat[g]. Quod si ex minoribus magistratib⁹ crit: id est qui sine imperio: aut sine potestate sunt magistratus: etiaz in ipso magistratu posse eos cōueniri.

Paulus. Lex. xxxiii.

Quod reipubli. venerande causa fz bonos mores fit: ipsi. & ff. de tute. & ratio. distra. l. nisi. §. fi. & l. seq. & ad totam. ff. eo. l. iuriaz. §. i. & ij. & C. de offi. prefect. pto. otie. & illiri. l. de ordinario. apparet ex pmissis q̄ in casu huius legis indistincte queniē etiā durante magistratu: cū in eo deliquerit. Accur.

g ¶ Abeat. id est recedat. Accursius.

etiam si ad contumeliam[h] alicui⁹ pertinet: q& tamen non ea mente magistratus faciat vt iniuriā faciat: sed ad vindictam maiestatis publice respiciat: actione iniuria rum non tenetur.

Gaius. Lex. xxxiiii.

Si plures serui aliquem simul ceciderint: aut contiuium alicui fecerint: singulorum propriū est maleficiuz & tanto maior est iniuria q̄to a pluribus admissa est: immo etiaz tot iniurie sunt quod & persone[i] iniuriaz facientium.

Vlpianus. Lex. xxxv.

Si quis iniuriam atrocem fecerit qui contemnere[k] iniuriarum iudicium possit ob infamiam suam et egestatem: pretor acriter exequi hanc rem debet: et eos qui iniuriam fecerunt coercere[l].

Iulianus. Lex. xxxvi.

Si filij nomine cuz patre in iniuriarum agere velim: & is procuratorem det: non intelligit filius defendi nisi iudicatum solui satisdetur[m]. Et ideo actio aduersus filiū tanq̄ a patre non defendatur: danda erit[n].

Martianus. Lex. xxxvii.

Constitutionibus principalibus cauctur: ea q̄ infamādi alterius causa in monumenta publica posita[p] sunt tolli de medio. ¶ Etiaz ex lege cornelia[q] iniuriarum actio ciuiliter moueri pōt condēnatione estimatiōe[r] iudicis facienda.

Secuola. Lex. xxxviii.

Quod reipublice. ¶ Casus Cū quidā miles se male habuerit in prelio: inder fuit potestas terre fecit scutū pdicti militis persorari. et hoc fecit vt alij milites sint fortes in prelio. Dicit q̄ iste potestas nō tenetur hac act. Fran.

h ¶ Ad contumeliaz. vt si alicuius scutus perforet: quia in bello male se habuerit. Also. et fac. ff. eo. iniuriarum. §. i. & ij. & §. q̄dā. & de fur. qui in iurie. in pnn. & ff. de termino moto. l. ij. & de pena. & ff. si omss. cau. testa. l. quia autez. & si patronus. i fi. & ff. l. pri. Accursius.

Si plures sui. ¶ Casus Plures serui aliquez vberauerūt quislibet dicitur delinquere et tot sunt iniurie quot sunt persone facientes in turiam. quod expone vt in glo. Fran.

i ¶ Maleficiuz. vt. ff. ad le. aquil. l. ita vulnerat⁹. in fi.

k ¶ Quot et persone. si sunt plurū serui. vel dic q̄ si vnus: sed tunc suffi ceret tantuz prestari quātum si liber prestaret. vt ff. si fami. fur. fecis. dicta. l. i. & ad legem aquil. l. illud. licet sint plura facta. vt. ff. de iurisdi. om. iudi. si familia.

Si quis. ¶ Casus. Quidam fecit mibi iniuriā & mbil habet & sic nō potest mibi satisfacere. Dicitur q̄ punit corporaliter. Fran.

l ¶ Contenere. contēnit/ quia emēdare iniuriam pecuniarter non potest. Item nec nocet ei infamia. ad quod. C. vt. ff. cer. temp. l. ij. Infamatur essi iniuriaz dānat⁹.

m ¶ Coercere. corporaliter. ad qō. ff. de penis. l. i. & ff. i. & ff. ea. l. fi. & ff. de admi. tu. l. alphenus. & de in ius vo. l. fi.

Si filij nomine. ¶ Casus Filius[s] fecit mibi iniuriaz. volo agere contra te patrem nosse filij tui. tu ordinas quendam procuratorē qui defendat filium tuum. qui procurator non vult satisfacere iudicatum solui. Dicitur q̄ non dicitur defendi bic filius & ideo ipse filius se debet defendere. Fran.

n ¶ Satisdetur. vt. ff. qui satisda. cog. si filius. & ff. qui. ex cau. i pos. ea. l. boc aūt. & ff. i. & C. de tuto. & cu. qui satis nō de. l. fi.

o ¶ Dāda erit. sic ergo defensio filij i subsidiū cōcedit filio: vt hic. ff. de nora. l. noralis. & ff. l. quotiens. sic & als appelläti tps idulgef seruo. Itē no. q̄ licet patri recusare defensionē cum nullum vsumfructum ei afferat lex. vt. C. de bo. q̄ libe. l. fi. §. sinaūt patre. Accur.

Constitutionibus. ¶ Casus Carmē famosum de aliquo est positum supra quoddā monumētū. Dicit q̄ tolli ds fiue remoueri. & q̄ imposuit tenetur act. iniuriarū ciuili nō solum lege cornelia pretoria. & fit condēnatio arbitrio iudicis. Fran.

p ¶ Posita. i. publice posita. vt carmen famosum.

q ¶ Etiā ex lege cornelia. non solum pretoria. & facit insti. eo. §. fez lex. & ff. in summa. & ff. e. pretor. §. posse.

r ¶ Estimation. qō dic vt. ff. & l. iniuriaruz estimatio. sed si criminali ter: tunc dic vt. ff. eo. l. fi.

Senatusconsulto.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

Enatusconsulto. ¶ Casus. Portabam quandam statuam principis ideo vt dicebam quia timebam titium qui me volebat occidere vt dicebam. z hoc faciebam in iniuriam titij. dicitur q̄ teneor titio hac actione. Fran. accur.

a Portaret. j. de penis. l. capitalium. §. ad statuas.

Uestem. ¶ Casus. Cum quidā esset accusatus de aliquo crimine portare volebas vestes nigras vel barbam longam quasi in signum tristitie future de accusato. dicitur q̄ non possuz nisi essem de coniunctis. Fran. accur.

b Rei. i. accusati.

c Capillumve. Sic dicitum in signum tristitie z causa inferende iniurie faciebat.

d Testimonium. q̄ iste sunt babes. ff. de testi. l. lege iulia. his enim hoc sola cere permittitur propter dolorem. Et sic ratio sanguinis tollit presumptionem inferēde iniurie. sic C. de adul. l. si quis adulterij. z de episco. z cle. cuz qui. z q̄ falso tuto. auc. l. pe. z facit. §. item apud. §. generaliter.

Iuus. ¶ Casus. Damnatus pro iniuria atroci est infamis. z ideo non potest esse decurio nec prodest ei error iudicis. quod dic vt in glo. Fran. accur.

e Non pōt. q̄ est infamis. vt. C. de digni. l. ij. z. C. de infa. decuriones. z. C. ō decu. l. ifamia. ac.

f Error. in iure. Azo.

g Pronunciauerit. super iniuria. nō aūt aliqd dirit ō remotiōe ab ordine: sz putauit te posse remanere. Alij dicūt q̄ ex presse pronūciauit q̄ ex ordine remaneret.

h Putauerūt. imo mi notata pena mmoraf in famia. vt. C. ō bis q no. ifami. l. si seuerior. Solu. ibi cā cognita fuit mi notata. h nō vt h. z. j. ad municip. l. ordine. circa prin. Vel dic q̄ h nō fuit minotata: sz hoc dicit bec ler. Alij vt. ff. dicūt in hoc crimine pena minotata non tollit infamiam vt pote atrociori: sed aucta sic. Item nec ob. ff. de pe. l. in seruotum. q̄ z ibi fuit aucta quod bic non fuit.

i Alter. ¶ Casus. Facta iniuria filio pater potest suo nomine agere iniuriarum. Item z nomine filij. Fran. accur.

k Pater cuius filio. facit. ff. e. l. j. §. fi. z. l. sed z si vnius. §. fi. z de procur. l. non solum. §. si pater. z. ff. e. seruo. §. filio. z. l. cum possit.

Iudici. ¶ Casus. Qui appellat a sententia iudicis non debet iniuriam dicere ipsi iudici a quo appellat. z si dicit tenetur hac actione. z cōdēnatus fuit infamis. Fran. accur.

l Iudici ab appellatoribus. vt. ff. de appel. illud idē. z cōtra. vt. C. de appel. z in maioribus. z. l. si quis prouocatione.

m Notantur. post condēnationem in actione iniuriarum de eis factaz.

Ui iniuriarum. ¶ Casus. Qui accusat per calūniaz criminaliter titium de iniuria z non probat extra ordinez dānatur z datur in crimen vel similem penam patitur. Fran. accur.

n Qui iniuriarum actionem. i. accusationem.

o Extra ordinem. id est criminaliter. z facit. j. ad turpil. l. si quis repetere. §. si stellionatus.

Si inferiorum. ¶ Casus. Dominus inferioris domus facit fumū causa me iniuriandi in alta domo. dicitur q̄ tenetur hac act. Item si proiecio aquam vel aliquid aliud in inferiorem domum iniurie causa teneor hac act. Fran. accur.

Enatusconsulto cauetur ne quis imaginem imperatoris in iniuriā vel in inuidiam alterius ponat. z qui cōtra fecerit in vincula publica mittatur.

Uinculeus. Lex. xxxix.

Item sordidas rei nomine in publico habere capillumve submittere nulli licet: nisi ita coniunctus est affinitate † vt iuitus in rcum testimonium d icere cogi non possit.

Martianus. Lex. xl.

Diuus seuer dyonisio diogeni ita rescripsit: atrocis iniurie damnatus in ordine decurionum esse non potest. Nec prodesse tibi debet error precidū: aut eius qui de te aliquid pronunciauerit: aut eorū qui contra formā iuris manifeste in ordine decurionum putauerunt.

Ncratius. Lex. xli.

Pater cuius filio facta est iniuria: non est impediendus quominus duobus iudicijs z suā iniuriam prosequatur z filij.

Paulus. Lex. xlij.

Iudici ab appellatorib cōiudicū fieri non oportet. Alioquin infamia notantur.

Gaius. Lex. xliij.

Qui iniuriarum actionem per calūniam instituit: extra ordinem dānatur: id est exilium: aut relegationē: aut ordinis amotionem patiatur.

Labolenus. Lex. xliij.

Si inferiorū dominus cdiuz superioris vicini fumiganti causa fumum faceret: aut si superior vicinus in inferiores edes quid aut proiecerit: aut infuderit: negat labeo iniuriarum agi posse: quod falsum puto: si tamen iniurie faciende causa immittit.

Hermogenes. Lex. xlv.

Si iniuria nunc extra ordinem ex causa et ex persona statui solet. Et serui quidem flagellis cesi dominis restituuntur: liberi vero humiliores quidem loci fustibus subijciuntur. Ceteri autem vel exilio temporali: vel interdictione rei certe coercentur.

De extraordinarijs criminibus. Titulus. xj.

Paulus. Lex. i.

Solicitatores alienarum nuptiarum. itē matrimoniorum interpellatores et si effectu sceleris potiri non possunt/propter voluntatem perniciose libidinis extra ordinem puniuntur. Fit iniuria contra bonos mores: veluti si quis fumo corrupto aliquez perfuderit sceno luto oblinierit: aquas spurcauerit: fistulas: lacus: quidve aliud ad iniuriam publicam contaminauerit: in quos grauiter animaduerti solet.

¶ Qui puero stupzum abduxerit ab eo vel corrupto comite persuaserit: aut mulierem puellam ve interpellauerit: quidve impudicitie gratia fecerit: domum prebuerit: preciumve quo is persuaderet dederit perfecto flagitio punitur capite. Imperfecto in insulam deportatur. Corrupti comites summo † supplicio afficiuntur.

Cetus illicitos prohibet fieri et iam a

o Si tamen. facit. ff. si serui. vend. l. sicuti. §. aristo. sed quidam signant contra. sed non est. Accursius.

Iniuria. ¶ Casus. Iniuriam faciens potest puniri extra ordinem sm qualitatem persone que facit iniuriā z que sustinet. hic est q̄ seruus faciens iniuriam verberatur z domino redditur. liber vero si est vilis persona fustibus subijcitur: ceteri autem homines vel exilium dantur. vel certo loco interdicuntur. Franciscus accur.

p Persona. dic vt. ff. eod. pretor. §. atrocem. z. l. sed si vnius. §. quedā. z facit. ff. l. ler coi. §. fin. z insti. eod. §. in summa. z. ff. eo. si quis iniuriam. z de suspec. tut. l. si tutor. §. sed sciendum.

q Vel interdictione. q̄ interdicetur forte ei ars alia. Accursius.

¶ De extraordinarijs criminibus. ¶ Supra de priuatis z nominatis crimi. nunc de inominatis sm Azo. Vel dic ff. R. sic. De priuatis delictis et quibus etiam ciuiles nascuntur actiones posumus dicturi. ff. de bis criminibus et quib fole crimsales oriunt actiones z publice ordiariaq̄ penam irrogantes: premittimus de bis criminibus et quibus fūt exercitiōes criminales z extraordinarie z priuate.

Solicitatores. ¶ Casus. Qui solicitat vrorem alienam volens cuz ea iacere. vel dicit q̄ vult eam accipere in vrorem: licet nō habuit effectuz boc delictū: ad aliquez tamen peruenit actum/extra ordinez punit. Scdo numerat q̄ dam delicta q̄ punitur extra ordinē. vti q̄ fumū corruptū in aliquem deiecit: vel aq̄s vel lacuz deturpauerit: vel quid aliud ad iuriā publicā z tamen nauit. Tertio numerat q̄dā alia delicta q̄ puniūtur extra ordinē. Fra. ac.

r Nuptiarum. i. vxorum nuptarum vt cum eis rem habeant.

s Interpellatores. q̄ eas volunt ad vrores: sz hoc esse nō possit. Acc.

t Propter voluntatē. sic. C. de epis. z cle. l. si quis non dicā. z de fur. l. si quis persuaserit. z ad leg. iul. maie. q̄ quis. z. C. si q̄cūq; ped. potesta. l. j. in prin. Sed arg. ff. de bis qui no. ifa. l. q aūt. Zte arg. ff. ad. q̄ q̄sq; iur. l. j. in fi. fed bic speciale propter enormitatē criminis: sed an bic pene nerunt ad aliquem actū? Rñ. sic. vt ad colloquiū vel basia que sunt precedentia veneris. vt. ff. de adul. l. q̄ aūt ler. als ff. vt. j. de pen. l. cogitationis. z adde bic q̄ nō. C. de bis qui ad ec. confu. presenti. circa prin. z facit. ff. ti. j. l. item apud. §. si quis virgines. z. C. de sica. l. fi.

u Perfuderit. i. si quid cōburatur cum aliquo cuius fumus est pestifer: vt sulpbur: quo casu fumus dicitur corrupt/als est fumo corrupto. z tunc eam turpitudinem in aliquem deiecit. Accursius.

x Spurcauerit. i. contaminauerit: spurca est tamen proprie q̄ ab ore poci cadit.

y Contaminauerit. facit. C. de re mili. l. cum supra.

z Abducto. sz comite.

a Quo is. als id.

b Punif. hic ergo de ordinario crimie tractat. ff. de adulē. z stupro. vel dic punitur. i. punīri solet. z facit insti. de pub. iudi. §. item ler iulia.

c Deportatur. erant enim corrupti comites. z sic aliq̄ conamen interuenit. Accursius.

d Summo supplicio. q̄ mos est. vt. ff. de penis. vltimum supplicium.

¶ Tu expone. i. vltimo supplicio. z tñe ter. alle gat per Boma. in fuis sing. q̄ mulier recipiēt pecuniā vt amasias tuā in domo cō ducat et recepte: punitur talis mulier pena capitali: tamē ifte tex. si re cte intueat/ non obstāte tex. si q̄ solū loquitur in comite et non in alio. Bolo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a SUb ptertu. Illicitos. quales oēs sunt: nisi spāliter ꝫ probet. vt. j. de col. illi. liij. §. i. 2 facit. C. de sacrosan. eccl. qui sub pretertu.

b Nec a veteranis. non solum a iuuenibus.

c Tellionatus. Non sunt publica. vt. ff. de infa. l. quid ergo. §. fi. 2 ff. de cri. stel. l. i. 2. iij. §. pe. 2. C. de cri. stel. l. iij.

d Juus. Abegerit.

Did est abortum fecerit.

e Cerilius. ante quadraginta dies: quia ante nō erat homo postea de homicidio tenetur fm legē moysi vel legem pompeiam de parricidijs. vt. j. ad. l. pompe. de parrici. l. i. 2 facit ✠. C. ad legem corne. de sica. l. pe. 2. j. ad legē cornel. de sica. si mulierem. Accurſius.

✠ No. glo. fing ad ꝺ q mulier dās operam ad ſuffocādum filiū quē in vtero tas per. xl. dies tenet se no micidiū. dīſe in quoꝺcūq alio operas ſe. Bolo.

Item eum. ¶ Casus. Instigasti seruum meum vt fugeret ad statuam quasi conquerens de me q̄ nimis eraz cruꝺelis contra eū. 2 sic causa me infamādi. ꝺicitur q̄ nō solum teneris act. serui corrupti. sed etiam extra ordinem puniēris. Fran. accur.

f Animaduertetur. facit. ff. de ſer. corrup. l. corrumpit. 2. j. de pe. l. capitalium. §. ad statuas.

Hmonā. ¶ Erāt olim quiꝺā qui emebāt omne bladū qō poterāt: 2 postea vendebāt carius. 2 ipi vocabantur ꝺardanarij. erāt 2 quiꝺam alij qui colligebant multus bladi. 2 nolebant vendere nisi cum erat carum. ꝺicitur ergo q̄ pſides curent ne hec fiant puniendo eos q̄ talia faciūt. iubet etaz puniri eos qui stateras siue mensuras habēt falſas. Fran. accur.

g ¶ Dardanarij. qui ſic a quoꝺam ꝺardano fuꝺitionū auctore ꝺicebant ꝙ qui maxime ꝺabat opeā vt annona carior fieret emendo omnem quā inuenire posset: vt postea ſol' venderet ſicut vellet.

b ¶ Debebis. o pſes pro uincia rum.

i ¶ Merces sint. ſcilicet comparatores vel negociatores. 2 interdicas eis negociationibus ꝙles ſūt tricoli. 2 facit. j. de penis l. motis.

h ¶ Coemptas. quia plures simul emūt. vt sic annonam cariorē faceret. 2 sic babeas coemptas. als ſit emptas.

l ¶ Suppriumunt. ſupple vt annona oneretur quod est. j.

m ¶ Nouentius. id est vt plus vendatur: et caue/quia non cogit locupletes vendere nec punit si non vendant. vt 2. j. ad legem iul. de anno. l. ij. fed illos qui emunt vt carius vendant. nam per illos etiam locupletes seruant.

n ¶ Humiliores. i. inferiores quales sunt. vt. C. de incest. nup. l. humilē. 2 facit. ff. ti. l. i. fi. 2 de incen. l. pedius.

o ¶ Statere. i. mensure vel instrumenta quedam quibus sit mensura.

p ¶ Cornelie. de falſis. que est. j. de fal. l. pe.

q ¶ Releganit. vt 2. j. ad. l. corne. de fal. l. pe. §. fi. 2 facit. j. de pe. l. in ꝺarꝺania. i. pe. 2 q̄ no. ff. de do. arbitrio. §. de eo.

veteranis sub pretertu religionis. hoc ꝺicit Franciscus.

Vlpianus. Lex. ij.

SUb pretertu religionis vel sub specie soluendi voti cet? illicitos[a]: nec a veteranis[b] tentari oportet.

¶ De stellionatus crimine vel expilate hereditatis potest quis accusari: non tamē publice accusationes sunt. hoc ꝺicit Franciscus.

Idem. Lex. iij.

STellionatus vel expilate hereditatis iudicia accusationem quiꝺem habent: sed non sunt publica[c].

¶ Femina que studiose fecit abortuz in extilium temporale ꝺānatur. hoc ꝺicit Franciscus.

Martianus. Lex. iij.

OIuus seuerus 2 Antoni. re scripserunt eam que data opera abegerit[d] partum a pſide in temporale exilium[e] ꝺandam. Indignum enim videri potest impune eam maritum liberis fraudasse.

Vlpianus. Lex. v.

IN eum cuius instinctu ad infamandum ꝺominū seruus ad statuam confugisse compertus erit: preter corrupti serui actionez que ex edicto perpetuo cōpetit ſeuere animaꝺuertetur[f].

Idem. Lex. vj.

ANnonam attentare et vexare vt maxime ꝺardanarij[g] solent. Quoꝺ̄ auaricie obutam itum est tam mandatis ꝑ̄ cōstitutionibus. Oꝺandatis ꝺenīq̄ cautum: preterea ꝺebebis[h] cuſtoꝺire ne ꝺardanarij vllius mercis[i] sint: ne aut ab his qui coemptas[k] merces supprimunt[l]: aut a locupletioribus qui fructus suos equis precijs vendere nolunt: ꝺuz minus vberes prouentus[m] expectant: annona oneretur: Pena autem in bos varie statuitur: nam plerunq̄ fi negociantes sunt: negociatio tantum eis interꝺicitur: interꝺum et relegari solent humiliores[n] ad opus publicum ꝺari.

SAccularij. ¶ Casus. Precipit puniri saccularios. 2 qui sint ꝺic vt in glo. oñi mei accur. Itē precipit puniri ꝺictarios: 2 exponit qui sint ꝺictarij. 2 ꝺicit q̄ pena eis iponat. Secuꝺo ꝺicit. q instrumentum meū alicui recitauit et quo ꝺoleo 2 passus sum ꝺānu puniſ et extra ordinem. Tertio iubet puniri capite eos q̄ ponunt lapides in aliquo fundo

¶ Oneratannonam etiam statere[o] aꝺulterine ꝺe quibus ꝺicit aꝺrianus eꝺictum proposuit: quo eꝺicto penam legis cornelie[p] in eos statuit perinde ac si lege testamentaria quoꝺ testamentum falsum scripſiſſet signaſſet recitaſſet ꝺamnatus esset: sed 2 ꝺiuus aꝺrianus eum qui falsas mensuras habuit in insulam relegauit[q].

Idem. Lex. vij.

SAccularij[r] † qui vetitas in sacculos artes exercentes partem subꝺucunt[s] partem subtrahunt. Item qui ꝺictarij appellantur: hoc est bi qui in alicna cenacula se ꝺirigunt furāꝺi animo: plus ꝙ fures puniendi sunt. Iꝺcircoq̄ aut aꝺ tēpus in opus ꝺantur publicum: aut fustibus castigantur 2 ꝺimittuntur: aut aꝺ tempus relegantur. ¶ Sunt preterea crimina que aꝺ executionem[t] pſidis pertinent: vtputa si quis instrumenta sua prodita esse ꝺicat[v]. Nam huius rei executio pfecto vrbis a diuis fratribus ꝺata est.

¶ Sunt queꝺaz que more prouinciarum coertionem solent admittere vtputa in prouincia arabie[x].

crimen appellant cuius rei admissum tale est. Polerigs[y] inimicoruz solent in predi uz inimici.

id est lapides ponere iudicio[z] furtiuo: ꝙ si quis cum agruz colui sset malo leto periturus esset insidijs eoꝝ qui scopulos[a] posuissent: que res[b] tātum timorem habet vt nemo aꝺ eum agruz accedere aꝺeat crudelitatez timens eoꝝ qui scopulos ibi fecerūt. Hāc rem[c] pſides exequi solent graviter vſq̄ aꝺ penam capitis: quia et ipſa res mortem comminatur.

¶ In egypto qui comata[d] rumpit vel ꝺissoluit bi sunt[e] aggeres[f] qui quiꝺem solent aquam niloticam[g] continere) eque plectitur extra ordinem. Sed ꝙ conꝺitione sua: 2 ꝙ admissi mē

¶ Nos ꝺomē q̄ furtiuū pena ꝺupli vel ꝺrupli. Fm naturā iuris nō manifesti vel manifesti. quiꝺ ꝺicēꝺū eo q̄ operā est in ꝺomo vbi latet. 2 ale furātur et nō fecit furtū ꝺicat. q ipsius rei. q ſalus relegatur: vel ad opus pub. ipſius tes. ad ꝺ eclamat fingu. Bal. in. l. iij. q nō plex rapc. in. ij col. C. ꝺe pri. de. Liij. oppo.

vel facta.

d ¶ Banc rem. i. ꝺelictū. 2 facit. C. vt nemini li. fine iuꝺi. aucto. l. i. 2. ij.

e ¶ Qui comata. i. aggeres: vt statim ponit: coma enim ꝑpie ꝺicit ꝺiuisio. nam ꝺiuiꝺuntur. f. aggeres seu comata loca abinuicem. ꝺicitur etiā fieri coma vocis: cum in fine vox exaltatur. sima vero cum in eoꝺē statu retinetur: periodus vero cum ꝺepūmitur.

f ¶ Bi sunt. medius ꝺinſiet bec sunt 2 exponit comata.

g ¶ Aggeres. i. comata. Accur.

b ¶ Niloticam. in egypto non pluit: 2 ideo certis tpibus anni egreꝺitur aqua nili ꝙ pꝺia 2 qlibet in suo pꝺio facit aggeres vt aquam cōm cat 2 de bis ꝺicit bic. Sunt 2 alij aggeres qui sunt iuſta flumen nili: 2 si quis eos rūpit flāmis ibi cōburit. vt. C. de nili aggeri. l. j. Accur.

Quiꝺaz

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

De sepulchro violato.

a ¶ Quidam opere. s. predictorum rupentium dictam aquam.
b ¶ Et metallo. i. in opus metalli. z est differentia inter hāc penam z me tallum. de quo subijcit. vt. ſ. de pe. l. aut dānum. §. inter eos. Accur.
c ¶ Sicomorum. als sicomorum: z als sicomomorum.
d ¶ Colligant. id est retinent ne ruant.
e ¶ Coercentur. ne fluāt. Accursius.
f ¶ Comata etiam z dyacopi. hec duo idez significant. z dicitur dyacopi a dya quod est duo z copos quod ē diuisio aqua in duas partes aque diuidebant. sunt ergo hec comata instrumenta qui bus aqua diuidebatur z diriuabatur.
g ¶ In aggeribus. id est iurta aggeres. Accur.
b ¶ Efficiūt. id est faciūt eos puniri. Azo.

In circulatores.

¶ Casus. Quidaz portāt secū serpētes siue biscas z faciunt timores aliquib⁹ qui ducti timore fugiūt et sua dimittūt que ibi habebant: z alij veniunt qui ea furātur: dicitur q⁹ isti portantes serpētes grauiter puniū tur. Fran. accur.

i ¶ In circulatores. a circūfero z ē in/prepositio. Accursius.

k ¶ Et proponunt. scilicet subito alicui vt metu serpentino fugiat suaz dimittat vt iterum alius occupet.

l ¶ Actio dabitur. i. accusatio de qua pena est extraordinaria.

¶ De sepulchro violato.

m ¶ Sepulchri. Actio. scz in factum. vt. ſ. iij. in prin. non soluz accusatio.

n ¶ Irrogat. condemnatione facta.

¶ Si sepulchra. ¶ Casus. Destruri sepulchrum tuum diruendo ipsum teneor: quod vi aut clam. idem si statuam supra sepulchrum tuum positam destruri: siue sit affixa siue sit applumbata sepulchro siue non. nam teneor interdicto qō vi aut clam non aquil. Fran. accur.

o ¶ Diruat. sine iudicis auctoritate. vt. ſ. de aqua plu. ar. §. ſ.

p ¶ Cessat aquilia. quia non possum me dicere dominum sepulchri. als aquil. actio competit bero. vt. ſ. ad legem aquil. itez mela. §. legis. Accursius.

q ¶ Aut clam. ſ. ad opus restituendus.

r ¶ De monumento. que affixa fuerat monumento vt differat a sequenti. Accursius.

s ¶ Scribit. scz vt non agatur aquilia: sed interdicto qō vi aut claz. z de sepulchro violato.

t ¶ Fuerit. scz statua. Accursius.

v ¶ Esse. ſ. statuam. Accur.

x ¶ Ossuariam. in lib. Jo. ossaria. Et dic ossuariam vnaz in qua ossa recondūtur. vel. i. monumenta.

y ¶ Interdicto. z cessat aquilia. z ad hoc. ſ. quod vi aut clam. l. is qui in puteum. §. si quis de monumento. z. l. deniqz. §. quesitum. in fi. Sz cōtra. ſ. de iniur. l. si statua. Sol. vt ibi.

Pretor. ¶ Casus. Dolo cuius sepulchrum violatum est: tenetur act. in factum ad interesse ei ad quem pertinet sepulchrum. si nemo sit ad quem pertineat. vel si est non tamen vult agere pretor permittit cuicūqz volenti agere act. vsqz ad. c. aureos. sed si plures sunt qui volunt agere prefertur qui iustiorem causam habet. Item si quis in sepulchro alieno habitauerit vel edificiū aliquod non sepulchri causa ibi fecit. quicunqz vult agere contra eum pretor permittit vsqz ad quātitatez ducentorum aureorum. Postea Ulpia. exponit verba predicta z dicit. apparet ex primis verbis edicti eum qui violat sepulchrum ita demum teneri si dolo malo hoc facit. impuberes ergo non tenentur hoc edicto sura quidam opere[a] publico metallo plectuntur: z metallo[b] quidem ꝑm suam dignitatem. ¶ Si quis arborem ficomorum[c] exciderit. Nam et hec res vindicatur extra ordinem non leui pena. Idcirco q⁹ he arbores colligant[d] aggeres muloticos per quos incremēta nili dispensantur z coercētur[e]: z diminutiones aque coercentur. Comata[f] etiam z dyacopi qui in aggeribus[g] fiunt plecti efficiunt[h] eos qui in id admiserunt.

Paulus. Lex. viij.

Circulatores[i] qui serpentes circunferunt: et propo nunt[k] si cui ob eozum metum dānum datum est: pro modo admissi actio[l] dabitur.

De sepulchro violato. Titulus. xij.

Condemnatus act. in factum de sepulchro violato est infamis. Franciscus Accursius.

Ulpianus. Lex. j.

Sepulchri violati actio[m] infamiam irrogat[n].

Idem. Lex. ij.

Si sepulchra quis diruat[o]: cessat aquilia[p]. Quod vi tamen aut clam[q] agendum erit. Et ita de statua de monumēto[r] cuius sa celsus scribit[s]. Idem queritur si neqz applumbata fuerit[t] neqz affixa: an pars monumenti effecta fit: cum dolo careant. z appellatione sepulchri omnis locus sepulture contineturn. ¶ Si quis. ll. Heres si inferat mortuum in hereditariū sepulchruz tenetur quandoqz sepulchri violati: vt si prohibuerat testator. ne here des aliquem ibi inferret. seruari enim debet voluntas testatoris. Idē si vni heredum concessit inferre alijs vetuit. nā seruabitur voluntas defuncti. Secundo dicit. corpus positum in vno loco animo alibi portandi bene potest trāferri. z non patitur penam qui transfert: ls si bene vellet facere ꝺz licentiam impetrare ab eo⁹ vel ꝑncipe. Tertio prohibet sepeliri aliquez infra cuitatē. z pena imponitur in eos qui sepeliunt infra ciuitatem. z in magistratum qui hoc patitur. z locum sepulchri publicari iubet. z inde mortuū transferri. z si cōstuetudo erat ante hāc. l. posse ī ciuitate sepeliri eam. cōstuetudinem tollit. ¶ Si quis i sepulchro. Qui habitat ī sepulchro vel edificium ibi facit quāqz vult age re contra eus potest. Secundo dicit. qui cadaueram spoliant siquidem cū armis capite puniūtur. si sine armis in metallū dānantur. Tertio dicit. iudex qui cognoscit super act. sepulchri violati ꝺz estimare itereſſe agentis inſpecta iniuria. Itē lucro violātis sepulchrū. Item damno ex hoc cōtingente. non tamen minoris condēnet iudex q⁹ si extraneus ageret quod est. c. aureoruz cōtra violantem. z contra inhabitantem ducētoz. ¶ Si ad plures. Sepulchrum pluriū violaui. ꝺz q⁹ hec act. oibus datur ℈ me in eo qō cuiusqz itereſt. Secūdo dicit. sepulchro violato ille cuius interest nō vult agere. imo renuit. ꝺz q⁹ potest penitere ante lit. contest. ab alio. Tertio dicit seruus tuus ī sepulchro meo habitat vel ibi edificauit. dicitur q⁹ potest accusari. moralis autem non datur. ſ. si domum habeat seruus in sepulchro non tamē habitat ibi moralis datur. Ultimo dicit hec actio que ex hoc edicto datur est popularis. Franciscus accursius.

Idem. Lex. iij.

Pretor ait cuius dolo malo sepulchrum violatum esse dicetur in eum in factum iudiciuz dabo: vt ei ad quem pertineat quāti ob eam rem equum esse videbitur[s] condemnetur. Si nemo erit ad quem pertineat siue agere nolet[a] quicunqz agere volet: ei centū aureozum[b] actionem dabo. ¶ Si plures agere volent cuius[c] iustissima[d] causa esse videbitur: ei agendi potestatem faciaz. ¶ Si quis in sepulchro dolo malo habitauerit: edificiumve aliud q⁹ quod sepulchri causa factum sit habuerit: in eū si quis agere eo nomine volet[e] cc. aureoruz iudiciuz dabo. ¶ Prima verba ostendunt eum demum ex hoc[f] plecti qui dolo malo violauit: si igitur dolus abfit: cessabit eiusdem[g] pena[h]. Igitur doli non capaces: quemadmodum impuberes[i]. Item omnes qui non animo violandi accedunt[k] excusati sunt. ¶ Sepulchri autem appellatione omnem sepulture locuz contineri existimandum est[l]. ¶ Si quis in hereditariuz[m] sepulchruz inferat q⁹ heres tamen potest sepulchri violati teneri: si forte cōtra voluntatem testatoris intulit.

+ Ang. arcti. institu. de act. i ſin. nisi hāc glo. ſin. l. vſ. col. mihi. circa meditū. ad ſ q⁹ pena sit pecuniaria: ſi ifi applicet fisco nō tm dicit criminalis sed criminaliter intentata.

a ¶ Continetur. ad hoc. C. de religio. l. si neccdum. 7 argu. ff. de lega. iij. l. si ita legatum. 7 ff. de religio. si quis eo animo. Sed argu. contra. ff. de transact. l. cum hi. ff. sed si non fuerint.

b ¶ Prohibiberentur. facit. ff. de religio. l. ne corpora.

c ¶ Der territoria. quid sit dic vt. ff. de verborū significa. l. si pupillus. §. territorius.

d ¶ Diuus tamen. q̄q̄ diu seueri sufficiat decretum. Ro. vel de his que non perpetue sepul. tradita sūt dixit: vel de his que tradita sūt perpetue vt hic: vel hic nulli sepultura traditum.

e ¶ Sine pmissu. vt omnis euitetur suspicio. ad quod. C. de relig. l. fin. 7 ff. de relig. l. ossa. in prin. Et not. hic delictus sine pena. vt. ff. de religi. at si quis. §. item labeo. 7. C. de pigno. l. iij. 7 ff. quod met. causa. l. fina. §. fin. 7 ff. quando appel. fit. l. i. §. biduum. 7 de inter. 7 relega. l. relegatorum. §. ad tēpus. 7 ff. de fur. l. i.

f ¶ Eorum. scilicet pontificum vel principum. vt ff. de religio. l. ossa. i prin cip. Accursius.

g ¶ Quam. f. penam qua draginta aureorum.

h ¶ Passi. vt. C. de commer. l. ij. item 7 facit. ff. de religio. mortuorum.

i ¶ Sepeliri. quidam hic colligunt q̄ consuetudo non vincit legem quasi primo fuerit lex adriani 7 postea superuenerit cōsuetudo. pro qbus est. C. de vsu. leos. in fin. 7 ff. ad leg. rho. de iac. domi ne imperator antonine. sim q̄ vno modo legitur. Tu dic q̄ consuetudo superueniens vincit legez. siue sit generalis. 7 tunc generaliter. vt. ff. de leg. 7 sena. l. de quibus. §. nu merata. siue specialis: et tunc specialiter: vt hic. et ff. communia predio. vē ditor. §. si constat. et. ff. quod cuiusq; vniuer. l. item. §. ij. 7 sm hoc fiat hic punctum interrogatiue post dictionem sepeliri. 7 de his dixi in. d. l. de quibus. Accur.

Licet enim cauere testatori ne quis eo inferatur vt rescripto imperatoris antonini cauetur: seruari etenim voluntatem eius oportere: ergo 7 si cauit vt vnus tm̄ heredū inferat seruabitur vt solus iferat.

¶ Non perpetue sepulture tradita corpora posse transferri edicto diui seueri continetur[1]: quo manda tur ne corpora detinerentur: aut vexarentur: aut prohiberentur[2] p territoria[3] oppidorum transferri.

¶ Diuus tamē marcus rescripsit nullam penam meruisse eos q corpus in itinere defuncti per vicos aut oppida transuexerunt: q̄uis talia fieri sine permissu[4] eorū[5] qui bus permittendi ius est non debeant. ¶ Diuus adrianus rescripsit 7 penam statuit quadraginta aureorum in eos qui in ciuitate sepulchrum faciunt quam[6] fisco inferri iussit. Et in magistratus eandem statuit penam qui passi[7] sunt 7 locum publicari iussit: 7 inde corpus transferri. Quid tamen si lex municipalis permittat in ciuitate sepeliri[8] post principalia[9] rescripta: an ab hoc discessus sit videbim[10]: quia generalia sunt rescripta: et oportet imperialia statuta suam vim obtinere: 7 in omni loco[11] valere. ¶ Si quis in sepulchro habitasset edificium ve habuisset: ei qui velit agendi potestas sit. ¶ Aduersus eos qui cadauera spoliant: prędices seuerius interuenire solent: maxime si manu armata aggrediantur[12]. Et si armati more latronum id egerint: etiam capite plectantur: vt diuus seuerus rescripsit. Si fine armis vsq; ad penas metalli procedat. ¶ Qui de sepulchri† violati actione iudicant: esti inabunt quatenus[o] interfit scilicet ex iniuria que facta est. Item ex lucro eius qui violauerit vel ex damno quod contigerit: vel ex temeritate eius qui fecit. Munq̄ tamen minoris debent condemnare: q̄ solent extraneo agente[p]. Si ad plures ius sepulchri pertinet: vtrum omnibus damus actionē: an ei qui occupauit[q]. Labeo omnibus dandam dicit recte: quia in id quod interest vniuscuiusq; agit[r]. ¶ Si is cuius interest sepulchri violati agere nolet[s]: potest penitentia acta ante q̄ lis ab alio contestetur dicere se velle agere: et audietur. Si seruus in sepulchro habitat vl' edificauit: noxalis actio cessat[t]: 7 in eum[v] prętor hanc actionem[x] pollicetur. Si tamē non habitet: sed domunculam ibi[y] habeat seruus: noxale iudicium[z] erit dandū: si modo habitare posse[a] videtur. Hec actio popularis[b] est.

† Hic vide bitno. 7 singul. ad hoc q̄ interesse nrm aliqñ cōsideratur ratiōe lucri qō facit ad. uerfarium. Bolo.

Gaius. Lex. iiij.

Sepulchra hostium religiosa nobis non sunt[c]. Ideoq̄ lapides inde sublatos in quemlibet vsum conuertere possumus: nec sepulchri violati actio competit.

Pomponius. Lex. v.

Si Timur eo iure vt dominis fundorum in quibus sepulchra fecerint etiam post venditos fundos adeundorum[d] sepulchrorum sit ius. Legibus[e] nāq̄s prędiorum vendendorum cauetur[f]: vt ad sepulchra que in fundis sunt: iter eis aditus ambitus[g] funeris faciendi causa sit.

Iulianus. Lex. vj.

Posse. sunt enīq; que dam sepulchra adeo parua vt in eis domunculam habere non possit.

b ¶ Populares. verūtamen ei cuius interest primo cōpetit. vt. ff. l. iij. in prin. sic 7 ff. ne quid in lo. pub. l. ij. §. aduersus eu3. 7. §. hoc interdicti. 7 ff. de libe. ho. exhiben. l. ij. 7. §. hoc interdictum. 7 C. de adul. quis. 7 ff. de popu. act. l. iij. item facit ad hunc. §. ff. ad sill. l. i. in fin.

Sepulchra. ¶ Casius. Sepulchra hostium que cepimus non sunt apud nos religiosa. vnde qui destruit ea non tenetur hac actio. Franciscus accursius.

c ¶ Non sunt. nec nostra eis. vt. ff. de relig. l. cum loca. in fi.

Timur. ¶ Casius. In fundo meo habebam sepulchrum. vendidi fundum excepto sepulchro. dicitur q̄ non possum agere cōtra emptorem vt det mihi iter ad sepulchrum. Fran. accur.

d ¶ Adeundorum. quod est verum si in venditione excepit sepulchrum vel si est ibi publicum iter: alioquin transit cum prędio. vt. ff. de relig. l. si venditor. 7 de act. emp. si mercedem. §. si eum fundus. 7 facit de contra hen. emptio. qui fundum. §. in lege. quidaz tamen dicunt tacite semper exceptum quod nibil est.

e ¶ Legibus. i. pactis. sic. ff. depositi. l. j. §. si conuenerit.

f ¶ Cauetur. i. caueri solet: q̄ si non fuerit cautum. dic idem si modo sepulchrum fuerit exceptum: vt modo diri.

g ¶ Ambitus. id est circuitus. vel ambitus. scilicet ad redeūdum: 7 aditus. f. ad veniendum: 7 iter comprehendit vtrūq; quasi duo sequentia exponant primum.

Sepulchri.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

SEpulchri. ¶ Casus. Actio sepulchri violati datur in primis ei ad quem id spectat. sed si ille abest ⁊ alius egit: obtinuit. amodo ille cuius interest reuersus si velit agere non auditur. Fran. accur.

a ¶ Dominus. i. is ad quem ea res pertinet.

b ¶ Sustulerit. i. tulerit. vel etiã acceperit: vel etiã trũ lit. cõtesta. fuerit. vt. ff. l. iij. ff. si is, nec enim in petitione penaꝫ auri lium. pditus est. vt. ff. de mino. l. auriliũ. Sed cõtra. ff. eo qui. cau. maio. l. fi. mulier. Sol. ibi tpe ledebat: hic p hoc q̃ ali egit ⁊ exegit. facit. j. ff. o pu. act. l. ij.

c ¶ Ad vltionẽ. ⁊ ideo in bonis nris non est ante lit. cõtesta. vt hic. ⁊. j. de ver. sig. l. si cui. ⁊. ff. ti. ij. l. iniuriaꝫ. ⁊ de acq. her. p herede. i. si. sic i actiõe iniuriaꝫ. vt. ff. ti. ij. l. iniuriarum. sed videt huic ⁊tra. ff. l. iij. ff. q. de sepulchris. vbi dicit dari ad interesse. sed certe ly venit ad interesse: nõ tamẽ ad interesse datur trũ vt ibi: vel dic venit secundario.

SEpulchri. ¶ Casꝰ. Sepulchrum deteriorari, phibitũ est. coruptũ aũt siue ẽstructũ põt quis reparare siue reficere corporibus q̃ ibi sunt nõ cõmotis. Frã. accur.

d ¶ Prohibitũ ẽ. vt. C. e. l. q sepulchra. ⁊. ff. eo. l. ij. in prin. Accur.

e ¶ Mõ cõtractis. als contractis: ⁊ als ẽctis. ⁊ facit. ff. de mor. inferen. l. i. ff. ptor. vbi ⁊ in fi. ⁊ facit. C. de relig. l. j. in fi. Accur.

SEpulchri. ¶ Casꝰ. Crimen sepulchri violati pertinet ad. l. iuliã de vi in ea parte eius qua cauet q fecit quominus aliqs funeret sepeliatur ve. cuꝫ ⁊ violando sepulchrũ fit quominꝰ qs sepultus sit. ⁊ sic ea lege põt accusari. Frã. accur.

f ¶ Pertinere. vt. ff. de iur. l. pretor. ff. j. ⁊. j. ad legem iul. de vi pub. qui cetu. ⁊. ff. l. ij. ff. aduersus. Accur sius.

g ¶ Sepultus sit. vt. ff. de mor. inferen. l. i. in fi.

h DE sepulchro. ¶ Pecuniaria. vt. ff. l. iij. ff. aduersus. in princ. ⁊ ff. j. ⁊. ff. non solum criminalis. ⁊. ff. eo. l. ij. ff. aduersus.

Vetitum. ¶ Casus. Dicitur q̃ hec act. pro sepulchro violato cõpetens vadit ad filium defuncti, licet non succedat patri. nec per hoc videtur succedere. Fran. accur.

i ¶ Immiscuisset. qõ eĩs p ptorem. vt. ff. de acqui. here. necessarijs.

k ¶ Equum. non seruato iuris rigore. vt. ff. eo. l. iij. in princ. ⁊ facit. ff. de iniur. l. non solum. ff. j. ⁊ de capi. dimi. l. eas. Accur.

l ¶ Si egerit. sicut quilibet ageret.

m ¶ Et si. id est q̃uis.

n ¶ Obtingit. scz filium.

o ¶ Persecutione. vel quod in hereditate estimetur cum ad liberos trãseunt hec iura ⁊ non ad heredes. vt. ff. de relig. l. vel qõ. ⁊ facit. ff. de acq ren. here. l. pro herede. ff. ti. ij. ff. l. sepulchri violati. in fin. ⁊. j. de popu. act. l. pe. ⁊. j. de verb. sig. l. si cui.

B Ei. ¶ Casus. Qui corpora extraxit de sepulchro vel ossa: si est humilis de capitaf. si est honestus in insulã deportatur. Frã. accur.

p ¶ Rei sepulchrorum. i. accusati.

q ¶ In insulã. Vicino. q̃ ciuiliter agit actione ĩ factũ. ad. c. vel. cc. aure. vt. ff. l. iij. in prin. ⁊. ff. i. ff. ti. ij. ff. aduersus. ⁊. l. sepulchri violati crimen. sed ⁊ alicuꝫ: vt hic. ⁊. ff. l. i

siue dolose litem hanc fecissem ad hoc vt postea ea abigerem. Fran. ac.

a ¶ Puniuntur .i. puniri solent.

b ¶ Id genus maleficij. vt ita alij terreantur. vt. C. ad. l. iul. repe. l. j. t. j. de pe. capitalium. §. penulti. t. l. aut facta. §. fina. t argu. §. ad vellei. l. sed si ego. in fin. t. C. de ser. expor. l. moueo. t. §. de reb. eo. qui sub tu. l. ꝙuis. in fi.

c ¶ Alioquin. id est si nō fit frequentius.

d ¶ Qui pecoa . decem oues vel quattuor porzos vel equos nō minoꝛē numeꝛ nisi vt artē faciāt: vt statum dicas. t facit in aut. de nup. si igit.

e ¶ Non est abigeus . nisi hoc quasi artez exerceat §in Jo. alioquin contra j. e. l. fin. §. equus. t facit §. de incen. pedius. §. j. t j. de penis. aut facta. §. quantitas.

f ¶ Herbicem. als verbicem. t als herbicem.

g ¶ Abduxerit. quasi artem exercendo: nec obsit superioꝛibus: t ei quod dicitur. j. e. l. oues.

g ¶ Abduxerint. animo doloso: vt non domino reddant.

h ¶ Plecti. j. de accusa. l. leuia.

i ¶ Prestituerit. vt. §. e. l. in prin.

k ¶ Amouendi. als amoueāt. t als mouēdi. Ac.

l ¶ Obijciuntur . ad hoc §in conditione pfone. §. de incen. l. pedius. §. j. t de extraoꝛdi. cri. l. antnonin. t. §. de sepul. vio. l. j. §. qui de sepulchꝛi.

m ¶ Remittēdus est. cessante criminali: quia dolo caret. t facit. C. ō pla. l. preses.

n ¶ Color. id est nisi velit delictum occultare occasione talis questionis sicut queuis res occultat colore.

o ¶ Putauit. tunc enim quia dolo caret non tenetur hoc crimine.

p ¶ Iuris rōnib⁹. idem si nō iuris. sed quoquomodo sua credit etiā error iuris cū cesset dolus. vt. §. de lib. cau. l. igitur. §. j. t sic etiaz exponē qō est. C. de plagi. l. plagij criminis. t facit. §. loca. l. vtputa. t de separa. l. j. §. penult Sed arg. contra. institu. vi bo. rap. §. qz tamē. Additio. Dic ꝙ hoc ideo qꝛ ista accusatio requirit dolum: ibi fecus. t dic vt per Bar. hic. t. §. si quis test. lib. aut. esse fue.

q ¶ Abigeatus. Brautter. qz bestijs subijciūtur. vt. §. l. j. §. ꝙ̄p. Jtē no. ꝙ sine inscriptione agitur hoc iudicio. vt. C. eo. l. j.

¶ Oues. ¶ Casus. Secundum numerum ouium subtractiuz est quis fur vel abigeus. qui enim. x. oues vel porcos. v. vel quattuoꝛ vel vnum bouem vel equum furripit: abigeus dicitur. t grauius punitur vice vnam ouem abigeus dicitur. Item receptatoꝛes abigeoꝛum extra italiam. x. annis sunt relegandi. Fran. accur.

r ¶ Abactoꝛum. i. eoꝛum que abducuntur seu subtrahuntur. Neutraliter enim ponitur. vel dic animalium hoc est ouium. nam impꝛopꝛie vi detur loqui cum de oꝛibus inceperit in femꝛino t transit ad neutrum. Accursius.

s ¶ Facunt. t hoc cum non exerceat quasi studium quo casu crimine abigeatus non tenetur nisi .x. furripuerit.

t ¶ Vel. pro saltem. vel pro etiam pone: t hoc cum is qui furripuit velut artem exerceat. alioquin contra. §. eo. l. j. §. abigei. Alij dicunt ꝙ hic de

rissime puniuntᵃ ad gladiū dānari solēt. ¶ Puniunt autez durissime nō vbiqꝫ sed vbi frequētius est id genꝰ maleficijᵇ: alioqnᶜ. t in opus nōnunqꝫ tparium danᵗ. ¶ Abigei aūt. ꝓpꝛie hi habentᵈ q̄ pecoraᵉ expascuus vel armēntis subtrahūt: et quodāmō depꝛdant. Et abigendi studiū quasi artez exercent equos de armentis: vel oues de gregibᵍ abducentes. Ceterum si quis ouē oberrantē: vel equos in solitudie relictos abduxerit nō est abigeʰ: sed fur potius. Sed t qui porcuz vel capꝛā vel berbicēⁱ abduxeritᵏ non taz grauiter ꝙ̄ q maioꝛa aliaˡ abigunt plectiᵐ debent. ¶ Quā ꝙ̄ aūt adrianⁿ metalli penaz: item operis vel etiaz gladij ꝓstituerit. Attamen qui honestioze loco natiˢ sunt nō debēt ad hāc penam pꝛincꝛe: hz aut relegādi erūt: aut ordine amouēdiᵗ. ¶ Danc qui cum gladio abigūt: nō imiq̄ bestijs obijciunt. ¶ Qui pecoza de quoꝛū ꝓpꝛietate faciebat controuersiam abegit: et saturninus quidā scribit) ad examinationem ciuilem remittendus est: sed hoc ita demū probandum est si non colorᵛ abigeatus q̄ſtus est. hz vere putauit suaˣ iustis rationibus ductus.

Crimen abigeatus non est publicuz. si tamen cum gladio quis abigit oues vel pecoza bestijs damnatur. b. d. Fran.

Marcellus. Lex. ij.

¶ Abigeat crimen publici iudicij nō est: qz furtū magis est: sed qz plerūqꝫ abigei t furto vtūtur si deꝛpꝛehēdunt: ideo grauiter puniri eoꝛum admissum solet.

Calistratus. Lex. iij.

¶ Oues ꝓ numeꝛo abactoꝛuz aut abigeū: aut furē faciūt. Quidā. x. oues esse gregem putauerunt: porcos etiam. v. vel. iij. abactos: equū vnū vel bouez abigeat crimē facere. Eū qz plenius coꝛcendū q̄ a stabulo abegit domitū pecus: non a filua vel grege. ¶ Qui sepius abegeꝛunt hz semper vnū vel alteꝛū pecꝰ furripuerit: tñ abigei sūt. ¶ Receptatoꝛes abigeoꝛuz qua pena plecti debeāt. Epla diui adriani ita cauet vt extra terā italiāᵘ. x. annis relegaꝛētur.

¶ De ꝓuaricatoꝛibus. Titu. xv.

Ulpianus. Lex. j.

¶ Reuaricatoꝛ ē quasi varicatoꝛ q diuersā pꝛtē adiuuat pꝛodita cā sua. qō nomen tabeo a varia certatione in actu alt: naz q ꝓuaricat ex vtraq; pꝛte ꝓfitit: qnimo ex alteraˣ. Js aūt ꝓuaricatoꝛ. ꝓpꝛie oꝛ q publico iudicio accusaueritʸ. ceterū aduocat nō. ꝓpꝛie ꝓuaricatoꝛ oꝛ. Quid ergo de eo fiet: siue ꝓtiuato iudicio: siue publico ꝓuaricatus est: hoc est pꝛiderit cāmᶻ? hic extra ordinem solet puniri.

Ulpianus. Lex. ij.

¶ Sciendum est q̄ bodie bis q̄ pꝛeuaricatiᵇ sunt pena imꝰgitur extraoꝛdinaria.

Marcellus. Lex. iij.

¶ Reuaricationis iudicium aliud publicum aliud moꝛibus inductum est: nam si reus accusatoꝛi publico iudicio ideo pꝛescribat ꝙ dicat se eodem cꝛimine ab alio accusatum et absolutum: cauetur lege iulia publicoꝛum iudicioꝛum vt non ꝓius accusetur q̄ de pꝛioꝛis acculatoꝛis pꝛeuaricatione constitit: et pꝛonunciatum fuerit. huius ergo pꝛeuaricationis pꝛonunciatio publici iudicij intelligit. Quod si aduocato pꝛeuaricationis cꝛimē intēdat publicū iudiciuz non est: nec interest se. hoc enim iudicium publicum est. Item q̄ſtz est moꝛibus introductis. i. ꝓuatum si aduocatus de pꝛeuaricatione accusetur siue in causa ꝓiuata siue cꝛiminali fuerit pꝛeuaricatus. Ultimo dicit. quidā accusauit quēdam de aliquo delicto t destitit. non est publica accusatio contra eum inducta. sed. v. lib. auri punitur per turpillianum. Fran. accur.

De pꝛeuaricatoꝛibus.

¶ Cas⁹. Primo dicit qs sit pꝛeuaricatoꝛ. t ꝓpꝛie pꝛeuaricatoꝛ est q accusat aliquem t fictitias pꝛobat. inducit. t veras omittit. aduocatus autem alicuius qui pꝛodit causam suam siue cꝛiminalem siue ciuilem. t talis est animo nō ꝓpꝛie dicitur pꝛeuaricatoꝛ. punitur tamē extra ordinem. t hoc dicit hec l. t sequē. Franciscus accursius.

r ¶ Ex altera. scilicet potius: quia pꝛeualet animus: vt hic. t. §. de bis qui no. infa. atbietas. §. pe. t ar. j. de cap. l. nihil.

y ¶ Accusauerit. ficticie admittēdo falsas defensiones t bonas. ꝓbationes dissimulando. vt. j. ad turpil. l. j. §. ꝓuaricationem.

z ¶ Preuaricatoꝛ. ꝓpꝛie dicitur: hz impꝛopꝛie seu abusiue. hic. C. de aduo. diuer. iudi. l. j. t punitur extraoꝛdinarie: licut t ille qui accusans de publico cꝛimine pꝛeuaricatur: vt hic subijcit. t. d. l. C. t j. l. ꝓtoꝛi.

a ¶ Prodiderit causam. in qua patꝛocinaꝛ etiam si causa publica erat. vt j. l. ꝓpꝛeuaricationis. §. qz si aduocato.

b Sciendū. Pꝛeuaricati sunt. ꝓpꝛie vi abusiue pꝛeuaricatione. vt no. §. l. ꝓtoꝛi. in fi.

c ¶ Extraoꝛdinaria. t in famia. vt. j. l. si is.

¶ Reuaricationis.

¶ Casus. Judicū pꝛuaricationis est pus publicū q̄ſtz. vt si absolutū de aliquo delicto volo eū adhuc accusare. t ille dicat se absolutuz. t ego replicē t dicā ꝓmū accusantem pꝛeuaricatū fuisse. boc enim iudicium publicum est. Item q̄ſtz est moꝛibus introducti. i. ꝓuatum si aduocatus de pꝛeuaricatione accusetur siue in causa ꝓiuata siue cꝛiminali fuerit pꝛeuaricatus. Ultimo dicit. quidā accusauit quēdam de aliquo delicto t desistit. non est publica accusatio contra eum inducta. sed. v. lib. auri punitur per turpillianum. Fran. accur.

d ¶ Moꝛibus. quod est ꝓuatum.

e ¶ Constiterit. vel nisi suam vel suoꝛū iniuriā pꝛosequat. vt. j. de accu. §i cui. §. bisdem. Item qd si iuramento se purgauit: Rñ. vt ibidem not. t facit. §. de iureiurā. l. eum. qui. §. in popularibus. t. C. de accu. si quis homicidij. t. §. de libe. bo. eꝛbi. l. quod t leꝛ. §. si tamen postea.

f ¶ Pronunciatio. boc est speciale vt de iciderī q̄ſtione. ꝓnūciet ea rōne: qz p eā sniam ꝓnūciat olbus oīnoꝛum nullus postea possit admitti si pꝛonūcietur non ꝓuaricatū. qō nō fieret in alijs excep. vel dic nō specialē: qz hic principaliter sēs accusatoꝛ abiecta excepit. est repellendus pꝛopter absolutionē: t qz dicebat nō est ille ꝓuaricatus qui ꝓmo accusauit. Secundus vero ait: t ego accuso est de pꝛeuaricatione: t sic fecit vnde differtur accusatio donec pꝛonuncietur. vt t als. j. de adulte. l. denūciasse. §. queritur. Azo. t adde hic qd no. §. de iud. de qua re.

g ¶ Publici iudicij. immo non publici. vt. §. de ritu nupti. palam. §. si qua calūnie.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

qua calūnie, que est contra. Sol. vt ibi.

a ¶ Dicatur. faliter aduocatus. facit. ff. l. j. in fine. ꝛ quod ibi no.

b ¶ Destituisse. ad est non instituisse. nā si instituit & deseruisset non ideo quomodo turpil. euitaret. vt. j. de oeuri. l. spurij. §. q judicij. vel dic q alius oino est sensus huius. §. scs q accusator turpil. non est publica accusatio: §s bñ habet locū turpil. sed fm hoc dicas eum incepisse ꝛ post destituisse. vt. C. ad turpil. l. j. Itē not. hic pena turpil. scs. v. libr arū auri. Itē fama. Itē pena pmissa p exhibitiōē ꝛ cōdēnatione pena. vt. C. e. l. ij. ꝛ. j. de custo. reo. l. iij. ꝛ. C. q accu. nō pos. q crimen. §z vt i ḡrta pre bonozū puniri. vt. C. vt ifra certum tēp. l. j. cōtra. sed ibi destituit tacēdo ꝛ permittendo labi biēnium. hic expſse.

c ¶ Neqꝫ lege aliq. scs publicor iudi. ꝛ ē bona ꝛō. vt. j. de publi. iudi. l. j.

d ¶ Senatusconsultus. ſ. turpitianum.

e ¶ Statutur. scs regularitter. nā fallit in muliere ac minore. vt. j. ad turpil. l. j. §. accusationes.

Sī is. ¶ Casꝰ. Mater si accusat aliqs quos dicit culpabiles de morte serui fily: §s nō probet nō pōt de calūnia ac cusari. si tñ bōnata est de ꝓuaricatione ifamis est. idē in filibus q sine metu calūnie accusare pōt. qō dic vt in glo. Fran.

f ¶ Si is de cuius. ſ. i. q̄ uis. Sūt aūt q̄dā ꝓsone q̄ §z videant accusatiōes calūniosas instituere/ nō tñ pōt de calūnia accusari: vt mī mortē filij. Itē vir adulterius vxorius. vt C. de calū. mī. ꝛ de adul. q̄uis. sunt ꝛ alie vt not. ff. de his qui not. infa. l. atbletas. §. fi.

Calūniās nō semp ō calūnia accusatur.

g ¶ Infamis. multomagis ergo alius de cui⁹ calū. q̄ri pōt. vt. d. l. atbletas. in fi. Accur.

h ¶ Accusator. Nō accusat. vt ꝛ. j. de accu. l. q judicio. ꝛ. j. ad turpil. l. j. vt ratio qua infamis est: vt. j. l. proi. ꝛ infames nō accusant. vt. j. de accusa. l. qui accusare.

i ¶ Aut per atorē. ¶ Casus. Si accuso aliqué ꝛ pbatiões bōas omitto ꝛ ficticias dico: ꝛ sic absoluit accusatus. teneor eadē pena. qua teneret si illud crimē cōmissū̄ de quo illum accusaueram. Fran. accur.

k ¶ Eadē pena. i. ſsi. ſ. eꝛordi. nō aūt dicas ḡ in eꝛordi. sit certa pena.

l ¶ Reus. hoc est apertū si crimē erat ordinarū. sed etiā si extraordinarium erat idē est vt similis pena q̄ solet iponi accusato ꝛ cōuicto tali crimine imponat ifm. fm Azo. ad qō. j. ad turpil. l. ꝛ m pmuatis. ꝛ. l. si qs repetere. ꝛ facit. C. de calū. l. fi. ꝛ de accusa. l. fi.

m ¶ Noibus causis. ¶ Casus. Accusatus corrupit accusantē ita q̄ nō fuit pbati crimē. ō q̄ bic corrūpens pro victo habet. ꝛ bō est verū in omni crimine ex quo iponit pena minor sanguine. Fran. accur.

n ¶ In sanguine. i. in quorum vindicta est pena sanguinis.

o ¶ Delatorem. i. criminis accusatorem.

p ¶ Bō abek. nisi appeat ab i nocēte ex tortā pecuniā. vt. C. de adul. serui. ꝛ bō abek. ab eo. idē in cā fiscali. vt. j. de iure fis. l. eius q. in pri. ꝛ. l. in fis. de calū. l. ab eo. idē in cā fiscali. vt. j. de iure fis. l. eius q. in pri. ꝛ. l. in fis. de calū. l. ab eo. idē in cā fiscali. vt. j. de iure fis. l. eius q. in pri. ꝛ. C. de transac. l. transigere. fci. ꝛ facit. j. de bo. eo. l. j. ꝛ. ij. in prin. ꝛ. C. de transac. l. transigere.

De receptatoribus.

Esſimum. ¶ Casus. Crimen receptatorum pessimum est. ꝛ reddit rōnem. ꝛ iubet eos puniri vt latrones. idē in eis qui poterant capere latronem: ꝛ pecunia accepta vel parte eius subtractarum eis non ceperunt. Fran. accur.

q ¶ Latrones. imo. ꝛ. ānis a sua terra debēt exulare. §z receptⁱ aliter erat puniēdus. vt. ff. de abige. l. fi. §. fi. Sol. ibi §pāle in recipiēte abigeū: bic aliū fure: vel dic pinde punit: nō tñ fili pena. sic. ff. de pi. ꝛ pmo. rei ven. cē. rut. nau. l. iij. §. nō tñ. ꝛ ad sil. l. iij. §. fi q §z. C. de bis q latro. l. ij. ꝛ C. de fabri. l. ij. ꝛ. j. de penis. l. metodoꝝ. ꝛ. ff. de fur. l. q vas. §. q furē. ꝛ C. de here. aut. credētes. ꝛ oēs intelige qñ fuit scies ꝛ ignorantia ꝓsumit. vt ff. de pba. verius. nisi fit notorium. ✣ vt. C. qui ꝛ aduer. quos. l. j.

✣ Alex. l. i. si tutor. C. de pericu. tu. i apostil. iuis ad Bar. repu. at ibam glo. sing. ad hoc q̄ notorium tollit ignoātie ꝓsumptiones que alis ꝓsumerē. bol.

p ¶ Accepta. alitō si ḡtis.

q ¶ Parte. accepta.

Ds. ¶ Casꝰ. Qui cognatū suum vel affinē furē cōseruauit minus punit q̄ si extraneū cōseruasset. Fran.

r ¶ Recipit. Not. aliqd fieri rōne sanguis qō alīs nō fieret. ꝛ fic. C. de codi. cil. l. fi. §. pe. ꝛ. C. de adul. l. q̄uis. ꝛ. j. ad legē iul. repe. l. j. ꝛ de re mili. l. iiij. §. fi. ꝛ. j. de milites. ꝓhibēt. i prin. ꝛ. l. milites. §. pe. ꝛ. C. de muur. l. ler come. in pric. ꝛ de iuris. om. iu. qui iurisditioni. Accur.

¶ De furib⁹ balnearijs.

¶ Facit. ff. de offi. pref. vbis. l. pe.

Vres. ¶ Casus. Questiones de furib⁹ nocturnis ex ordine cognoscunt ꝛ puniunt nō vltra op⁹ publicū vsq; ad tps. Idē ē ser nādā ī furib⁹ balnearijs. §z si fures se telo defendāt vl effractores vl bis silēs nō tñ pcuſſerūt aliquez ī metallū dānāt. bonū res aūt relegāt. fures aūt diurni cōuenunt cuil'. ꝛ dic de ſ vt i glo. Ultio dic. miles q furtū in balneo sine stupba fec. puta vestitū alteri⁹ surripuit: remittitur a militia cum ignomīnia. ꝛ bō dic ſ lex cū duab⁹ seq. Frā. accur.

s ¶ Audiēdi fur. als audiēdi. ꝛ tūc dic. i. de eis. vl. ꝛ. ſi volebāt facere ali quā defessionē/ q: vegēt: al's pūiēdi: ꝛ tūc plana ē.

Titu. XVI.

t ¶ Relegationis. pena. Accursius.

v ¶ Ed si interdiu. id est in die.

r ¶ Ordinarium. ſ. vt cuiliter agat in duplū vel quadruplū. vt. ff. de pri ua. delic. l. fi. j. rñ. Sed nunqd etiam diurnus fur poterit accusari crimine extraordinario: certe sic. vt. ff. de fur. l. fi. ꝛ. ff. l. de pena. delic. in fi. sed ideo hoc dicit: q̄ minus punitur. vt arg. j. ti. j. l. fi. sic ꝛ alibi est iter eos differentia. vt. ff. ad. l. aquil. ita q̄s. ꝛ. j. de sica. l. furem.

y ¶ Ites. Mitti. i. remitti a militia.

De effractoribus ꝛ expilatoribus.

Ebis. ¶ Casus. Capti qui effracto hostio carceris fugerunt vel cōspirant inter se capite puniunt. si aūt fugerunt: q: non bene erat clausum hostiū carceris. ꝛ sic culpa custodis leuius puniunt. Item expilatores bereditatū grauius q̄ fures puniri debent. ꝛ iponit eis pena arbitrio iudicis. Idē i sacularibꝫ ꝛ dicta rijs. idē in effractoribus. §z miles qdā romanus q effregit hostiū ꝛ pecuniam surripuit in quinquēnio fuit relegatus. Sciasti q̄ bi oēs supradicti sunt puniendi iudicis arbitrio: dū tñ plebeius non cōdēnet vltra penam operis publici. bonestius autem vltra relegatur. Fran. accur. penam operis publici. bonestius autem vltra relegatur. Fran. accur.

z ¶ Eruperunt. i. qui fugerunt rupto carcere.

a ¶ Foribus. i. hostijs domus. vbi erant in captiuitate.

b ¶ Capite. ad hoc. j. de custo. re. l. ſeos. ꝛ. j. de re mili. l. milites. §. eius.

c ¶ Expilatores. bereditatum. ꝛ ideo melius staret in titu. seq.

d ¶ Atrociores. q̄ fures. nec enim ꝓprie sunt fures. vt. ff. de fur. l. beredi tarie. ꝛ. j. ti. j. l. ij. §. ꝛ raptores sunt atrocissimi. vt. C. de isa. l. fi te. Accur.

a ¶ Arbitriū. facit. ff. de penis. hodie. c. ꝺ. de iure deli. l. j. ꝺ. ait prætor.
b ¶ Saccularij. exponę vt. ꝺ. de extraor. cri. l. saccularij. in prin.
c ¶ Et dctractarij. alꝫ dictarij. ad q̃ facit. ꝺ. de extraor. cri. saccularij.
d ¶ Effractores. effrangitur vt furripiatur: vt hic. c. j. effrangitur vt ena dat: ꝛ tunc maiori pena. vt. ꝺ. eo. in prin.
e ¶ Effracto. alꝫ effracto: alꝫ perforato.
f ¶ Vn de. ad B.C. si seruus expor. ve. l. fi.
g ¶ Suggerit. ad q̃. j. ꝺ penis. l. aut facta. ꝺ. quatitate. Accur.
h ¶ In plebeio. nō tñ no cturno effractore. R. vt j. l. priori.
i ¶ Relegatiōis. ſ. penā. Accur.
k ¶ Excedat. nisi in casu. vt. j. l. priori.
l Effractores. atrocitores. ¶ diurni. Accur.
m ¶ Dānari. ꝺ. de bo. liber. l. quero.
n ¶ De crimine expilate hereditatis.

Jqs. Accusationē. ꝛ est pena. vt. ꝺ. ō effrac. l. j. ſ. j.

Et no. q̃ actio ciuilis cr ẽ crie nō dat q̃ nō est i aliqs crimiībus. ſ. pōt dici actionē i factu ꝺ dari ad recuperādū possessiō nē. arg. ff. de pscri. ver. q̃ tiens. Jtē ex eo pbat: q̃ ler dicē negari ẽ iudicii: q: dat fami. her. q̃ nō ꝺicere nisi aliq̃ ciuilis ꝺa rei q̃ recuparentē res. vt C. fa. her. l. aduersꝰ. ciuil' emñ fa. her. p hāc crialem vel ecōtra tolli nō posset. vt. C. q̃ ciui. act. l. j.

¶ Expilate. ¶ Casius. Lū agit ꝺe crimine expilate hēditatis pſes ꝺz cognitionē suā in terponere. nā cum furti agi nō possit ẽ soluꝫ auxiliū supest. hꝫ ẽ crimē locū cū furtū fit an aditā hereditatē vel post aditā añ apphēdā bona p heredē. ꝛ sic furti actio nō cōpetit. Scōo dicit. est i ele ctiōe heredis vel agere ẽ crimie vel petitiōe hēditatis. Tertio dicit. siyn? bēdū agit ẽ crimie ꝺ expilatorē hereditatis ꝛ obtinet. p ꝺest alijs hēdib⁹. q̃ ōc vt i gl. Quarto dicit vr ex ꝺefuncti si furripuit ꝺe hereditate viri post mortē eius non tenet hac act. cū nec furti ipsa posset teneri. Quito dicit. furripui rē here ditariā credēs eā nō esse hereditariā. ōz q̃ bñ teneat ẽ crimie. nec. p ꝺest mihi mea increꝺulitas. ꝛ hoc dicit bec. l. cum quattuor. seq. Fran. accur.

o ¶ Si expilate. ſ. añ aditā hēditatē. vt. c. l. j. ſi. c. ꝺ. re. amo. l. ꝫ nus rū. ff. nisi in casibus. vt. ꝺ. de fur. l. ꝺelict. c. l. seq. c. l. eus. ff. res homo. m fi. Accursius.

p ¶ Possesse. sint. vel ab alio: q̃ tunc posset agi furti. vt. ꝺ. de vsucap. l. fi

q ¶ Cōpetere. nec alia accusatio pro hoc crimie. secus si aliqua ciuilis de tur q̃ hoc crimine. vt. ꝺ. l. aduersus. C. fa. her. he aūt. que sequuntur ratione possessionis ꝺantur non ꝺelicti: vt hic. c. j. l. priori.

r ¶ Palam est. vt. c. ꝺ. de vsucap. l. si homo. ꝛ de fur. l. si is. ff. j. c. l. si ven tra. C. de fur. de bis. Sol. vt ibi.

s Jus seuerius. Agere. qui de talibus cognoscunt.

t ¶ Ordinario. alꝫ ordiario. ꝛ alꝫ hēditario. ſ. p peti. her. si possi ꝺeāt. p hēde vel. p possessore q̃ ꝺ erat. S. ff. C. c. l. fi. vbi ōz ꝺari in loco vt ibi. Jtē ff. C. fa. her. l. aduersus. vbi ōz cessare hāc actionē. si hꝫ locuꝫ alta. Sol. ibi cessābat hec actio nō q̃ alia actio ꝫpetebat: sed q̃ hoc crimen cōmissus nō erat cū coheres magis suo iure vti q̃ crimis ꝫ silius vi deat imisse. vt. ꝺ. p fo. l. merito vel aliter vt ibi. Jtē ff. ꝺ. de minō. in casse. vbi nō ꝺz locū ex ordinariū si hꝫ locū ordinariū. at hōz ff. Sol. hic nō ad idē: cū vnū ciuili aliud criminali ꝺef. Jtē q̃ ri si egi criminaliter an possim agere ciuili: ff. nō: q̃ intellexit. l. j. C. q̃ ciui. act. q̃ ē publica actio: ꝛ ciuilis actio. nō q̃ priuata ordi. vl ex traordi. p q̃. ff. de fur. in terdum. ſ. q̃ furē. c. ꝺ. vi bo. rap. l. ij. ſ. Ꝺedicto. ꝛ isti. de inur. ſ. i fūma. ꝛ q̃ ō ōz q̃ nobis nō plz. vt no. i. ꝺ. l. a pleriscq.

+ Alij ꝺicūt idem q̃ ꝺicit ff. sed alia rōne. ſ. spāli tatis. vt ꝛ i crimie stellio. vt. C. de cri. stel. l. j. vl ꝛ vt rius ois ama ꝙ aliā nō tolli. ar. ꝺ. l. q̃ ciuil' act. l. j. ꝛ etiā ff. ꝺ. l. j. acc.

v ¶ Bēs hereditarias cōes videri ꝺicimus. vt i fi. l. j. ff. Jdcirco emñ facie sic ꝓsumꝫ. nō tñ est ꝓpūctio cui oīno sit stādū vt. C. res iter alios acta. l. j. ꝛ. j. ꝺe ap. a fnia. Jtē acta iter aliōs adeo non ꝓiudicāt iter alios: q̃ nec ꝓiudicant iter eos nisi te stes ꝓsente aduersario sint producti. vt. C. de te sti. li quando. in fi.

x ¶ Et obtinuit. ꝓbādo res fuisse hēditarias annis modo emñ si aliꝫ agat nō babebit necessẽ ꝓbare. Bal. 30. S. ff. ꝺ. ꝛ facit. j. ꝺe ap. si q̃ sepatis. ſ. fi. ꝛ ſ. fami. herc. heredes. ſ. idē scribit. ꝛ i ser. ve. l. loci. ſ. fi fund⁹. ꝛ. C. de uer. re. l. j. ꝛ. ſ. ō bo. auc. iudi. post. cū vn⁹. in pan. ꝛ de re iudi. sepe.

y ¶ Jo. Cuz ea. Ad b. ſ. ō neg. ge. beres viri. ꝛ. C. de fur. l. q̃ uis. ꝛ. ſ. re. amo. l. j. ꝛ. C. eo. aduersus. ꝛ bocsi viri hēditatē ex expilasse: nō alia ꝙ q̃ sunt heredes filij viri. vt. C. e. l. si cui. &c.

z Sa rem. facere rñ. als rñ. ſ. gdā iuris cōsul. als ꝺeest. hꝫ subaudit paul⁹ corrigēdo ꝺicit rē ꝛc. vel lege interrogatiue. ꝛ rñ. ¶ Pau. Jtem q̃ ō subꝺit furtū nō fit. Qui ꝺaz ꝺicunt q̃ sic: ꝛ bñ. vt ff. ꝺ. eo. l. ij. als vt ¶ ꝺy. ꝺeest nō. ꝛ tūc lege interrogatiue. ꝛ rñ. non sicut ꝛc.

a ¶ Sine ōño ẽ. nec emñ fit nisi sit cui fiat. vt. ꝺ. ō fur. l. falsius. ſ. q̃ alienū.

b ¶ Estiatio. q̃ credebat alicui⁹ q̃ ō ēnullꝰ adhuc. Jn alio aūt. ꝺefie pōt ēt estiatio furripiētis q̃ ō ōz vt. ꝺ. ō. q̃ alienū. ꝛ i eo. n. l. iter. ſ. recte. ꝛ. l. vulgaris. ſ. si ex. ꝛ. l. q̃ re sibi. q̃ sūt ar. ff. Jtē c ar. ff. ꝺ. ō acq. her. l. bis q.

¶ De crimine stellionatus.

Ctio. ¶ Casius Accusatio stellionat⁹ nō cōuenit ei⁹ publica iudica nec iter priuata. Jtē ẽ crimē nō ifamat ex expilāta ꝙ pena ꝺ iponit. ꝛ ꝑses ꝺe hōz cognoscē. ꝛ q̃ ꝺolū aliq̃ cōmisserūt nec fit crimē ꝓpriū pñt ꝺe ẽ accusari. q̃ ei actio ō ꝺolo opaī ꝓpriatis iudicijs. hī ꝑ publicꝫ. Et postea dat exēplaī q̃ ō crimē hꝫ locū. postea ꝺicit q̃ pena iponat ex ẽ crie. Ultimo ꝺicit. obligati tibi rem ex eam furripui. teneor. hoc crimine. ꝛ hoc ꝺicit bec. l. ꝛ ꝺue seq. Frā.

c ¶ Actio. id est accusatio.

d ¶ Steqꝫ priuatis. ꝛ pecuniarijs vel in criminalibus vel specialibus.

e ¶ Cōtinet. i. cōmūerat. ad q̃. ꝺ. ō. eſor. cri. l. stelliōat⁹. ꝛ. C. e. l. stellionatus.

f Stellionat⁹. ōz sic a q̃ꝺā aialī q̃ stellio vocat: ꝛ est varij ꝛ ꝺiuersi coloris vt celū stellis apparet oculis tinctū cuius varietatē imitans ē deceptores: q̃ varia agitat ꝛ aliud simulat ꝛ aliud ꝺicunt. Jtem ff. ꝺ. de infa. l. quid ergo. ſ. fi. Sol. vt ibi.

g ¶ Stellionatus. ¶ Prefidis. qui est clarissimus: ꝛ sic bꝫ merum ipe rium.

¶ No. ꝛ tenementi ifitus ff. ter. ꝺicit ō bar. ad hoc q̃ q̃ pena nō est limitata in ture remanet im ponēda offi cio iudicis. ¶ Addo ego bene facere text. in. c. de causis. ff. of. m ꝛ pote. iudi. dele. ter. in l. hodie. c. l. fāctio legū. j. de penis.

¶ Ho. ifra tert. ad q̃ q̃ pbatio non fac⁹ tus ꝓ fisina non facti⁹. et ff clare pbat ifte ter. iungendo glo. tuam cū ea aliter non. Bolog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

rium. vt. ff. de offic. presi. illicitas. §. qui vniuersas. quod est hic necesse.
a ¶ De dolo actio. que datur in subsidium ciuilis actionis dolo cõmisso. vt. ff. de dolo. l. i. ſic ⁊ hic in subsidiũ accusationis criminalis: vt hic. Item vbicũq; potest agi de dolo ciuiliter ibidez potest agi hoc crimine criminaliter. vt. ff. de dolo. si legatarius.
b ¶ Deficit. certus est crimen cõmissum.
c ¶ Vel permutauerit. aliõ si dimerſis vendidit: tunc enim pena legitima est. vt j. de fal. qui duobus. fin Azo. Itez idẽ q̃ h̃ si alij obligauit ⁊ non sufficit vtriq; debito. vt. ff. de pigno. act. l. si quis. i prin.
d ¶ Supposuerit. i. in locũ earũ quas obligaturũ se diceret ⁊ ostendat se creditori futuro. ⁊ sic malas in locũ bonarum ponit.
e ¶ Auerterit. vt q; iam obligauerat bonas: sed nõ tradiderat. postea au tẽ tradidit malas dicens eas cẽ q̃s obligauerat. ⁊ facit ad h̃ z supius. ff. de pig. act. l. i. ⁊. l. tutor. §. i. ⁊. l. si qs in pignore. ⁊. ff. de stat. libe. l. statuliber. §. i. ⁊ alij dicũt auerteri: vt quia subtraxit mibi ⁊ alij non obligauit.
f ¶ Corruperit. añ; tradam. arg. ff. de dolo. l. ꝛ elegãter. §. nõ solũ. si aũt post traditionez tunc hz locũ vtilis aquilia. vt. ff. de pigno. seruum.
Impostura quid sit.
g ¶ Impostura. i. bonis viris mendacia iposuit.
h ¶ Nulla legitima. i. ordinaria per. l.
i ¶ Nec legitimus. i. pena criminis nõ est ordi. naz nullũ crimẽ legitimũ est. vel dic legitimũ. i. publicum. ⁊ facit. §. eo. l. j.
k ¶ Remittenda. i. mitiganda.
l ¶ Qui merces. obligatas vt cũ ſ furtiuitis ñ ſici dit. alioqn cessat hẽ crimẽ.
m ¶ Stellionat⁹. nec q̃ ẽ ifamis. vt. ff. de. l. ij. Sz cõtra. C. de transact. l. fi qs maior. Sol. vt ibi.
n ¶ Et ió. nõ qt dicrauit: hz qz crimẽ stellionat⁹ imi fit. ⁊ ſicñ ob. C. de re. cred. l. ij. Vel sol. vtibi. Anaũt qlibet piur⁹ teneat h̃ crimiẽ: qõ satis vf cũ crimẽ ſit ⁊ deficiat titul⁹ cris. vt. ff. de. l. pri. §. itẽ ſi qs h̃. nec ob. l. de reb. credi. qz nõ piurat; hz q̃ piuran do incidit punitur: vt duri.

Titu. XXI.

HGaria. ¶ Casius. Ponit penã. l. aureoꝝ in eũ q̃ amouet termini: ⁊ p̃ dlibet termino amoto hec pena iponit. ⁊ hoc ſi eſt liber. ſi aũt ſeruꝰ q̃ ſciẽte dño eius terminũ alicui⁹ amouit decapitat: niſi dñs eius velit ſoluere. l. libras p̃ eo. Altio dicit: q̃ cã obſcurandi fines faciez agri mutauit vt vineã extirpauit: vel ſiluã terrã aratoriã fecit: punit p ãlitate ſue pſone ⁊ inſpecta ãlitate delicti. Fran.
t ¶ Ei q; volet. i. cuilibet de pplo. nec eni fiſco dat iudiciũ in eu; z obuiare videat. ff. ad ſill. ꝑpter hz ⁊ erit actio ẽ q̃ h̃ ſubiacit cõdictio ex leg. agraria. vel dicas fiſco dari: ⁊ dic actionẽ. i. accuſationem: nam cris eſt accuſatio. vt ff. de. l. iij. §. ſi ꝛcatur. alij dant cõdictionẽ ex. l. noſe fiſci. ſed dicunt q̃dã medietatem noſe ꝓmj ei cui⁹ opera ꝓmptus fuerit qs. vt ar. ff. ad ſill. l. lege. §. ſi. ſed in eo q̃ pecuniaria pena h̃ ipſe eſt. ff. de. l. i. Sol. diſtingue tpa ⁊ oĩa. Accordabunt: a ꝓcipio eni nõ fuerat ſtatuta hz poſtea q̃ ceſarem ſtatuta eſt: vel dic p̃ ſuo cõmodo amouit: qz ꝑdiũ cõſineerat ſuũ: ibi nõ. ꝓnma placet. item p̃ lõbar. qui amouit de loco. m. l. ſolidis. q remouit ⁊ i alio loco poſuit tunc in. rl. vt in lombar. de termi. l. ſi qs ꝓo. ⁊. l. ſi ſeruus.
u ¶ Mulctã. predictaz. l. aureoꝝ. ad quod. ff. de iuriſdi. om. iud. l. ſi quis id. ff. in ſeruos.
x ¶ Er ſilua. facit. j. ó ver bo. ſigni. l. ſilua.
y ¶ Factorũ. aut igit mouit vt lapides ſibi furarẽ tur: ⁊ tũc de furto vt alꝫ: aut cã occupandoꝝ finiũ; ⁊ haberet ẽtatis diſcretio. vt. ff. l. pr. aut cã ſeminandarũ litiũ: ⁊ tũc p factorũ varietate vt h̃. ⁊ facit iſti. de offi. aud. l. eo quoq;. vbi etaz dicit agi ſi. reg. p̃ h̃ crie. ſi ba beamus agros cõfines.
¶ De collegijs illicitis ⁊ corporibus. Titulus. xxij.
Martianus. Lex. i.
MAndatis principalibus p̃cipit p̃ſidijs p̃ uinciarũ ne patiant eſſe collegia ſodalicia neve milites collegia i caſtris habeãt: ſed p̃mittit tenuioribꝰ ſtipẽ meſtruã conferre

Erminoꝝ. ¶ Casius. Qui terminũ de loco alieno auellit non tenet ad pecuniã: hz corpaliter punit. p cõditione pſone delinquẽtis. ⁊ iſtud delictũ peſſimũ eſt. ⁊ ſi eſt nobilis mitiꝫ punit ꝑ plebeius. qõ declarat i lfa. ſi aũt qui amouit fines p̃ pignorantiam ignorans eos eſſe fines verbatur. ⁊. b. d. bec. l. ꝛ ſeq. Franci.
o ¶ Pecuniaria. ff. j. e. l. ij. m prin. Sol. vt ibi.
p ¶ Coertione. perſonali. vt. j. l. priori.
q ¶ Tranſigendum eſt. i. puniendum. vt. C. de accuſa. l. j.
r ¶ Jus adrianus. Jn reſciſius. i. breui⁹ tps. ⁊ facit. j. de iur. ãmu. l. ſemp. ⁊ facit. j. de cri. ſacri. in prin. ff. ff. l. i. ⁊. C. de accu. l. j.
s ¶ Aut furtuitu. qz cũ alios lapides furarent fortuitu lapis q erat termi nus inter eos ſublatus ẽ. ⁊ ſic p̃ ignorãtiã: ⁊ leges aut p. ⁊ ſicẽ. j. de pen. abſitẽ. §. ſi. vel dic ignorãtia negligẽtia m̃. vt. ff. de ſcẽ. rui. nau. l. q edes. ⁊ boc ne ſit ff. de iuriſ. om. iu. l. ſi qs id. §. doli. ⁊ ſic furari ꝓpꝛie dr.

Edem. Lex. iij.
AGraria lege quam Gaius ceſar tulit aduerſus coſ qui terminos ſtatutos extra ſuũ agrũ fines ve moucrint dolo malo: pecuniaria pena conſtituta eſt: nam in terminos ſingulos quos eiecerint locove mouerint. l. aureos in publico dare iubent: z cius actionis petitionem ci qui volet esse iubet. ¶ Alia quoq; lege agraria quam diuus nerua tulit cauetur: vt ſi ſeruus ſcruave inſciẽte domino domiaue. fecerit ci capitale eẽ: niſi dominus dominave multã ſufferre maluerit: bi quoq; qui finalium quæſtionum obſtruẽdarũ cauſa faciem locozum conuertũt: vt ex arbore arbuſtum: aut ex ſilua fœdua nouale: aut aliquid eiuſmodi faciunt: pena plectendi ſunt ꝓ̃ perſona ⁊ conditione ⁊ factorum violentia.
¶ De collegijs illicitis ⁊ corporibus. Titulus. xxij.
Martianus. Lex. i.
MAndatis principalibus p̃cipit p̃ſidijs p̃ uinciarũ ne patiant eſſe collegia ſodalicia neve milites collegia i caſtris habeãt: ſed p̃mittit tenuioribꝰ ſtipẽ meſtruã conferre

legia ſodalicia: de q̃bus dic vt. j. l. ſi. Itẽ oĩa alia collegia prohibet. permittit tñ vilioribus hoibus fieri collegia cã adiuuandi aliq̃ pauperes cuiꝰ. non in roma. Itẽ cã religionis p̃mittit fieri collegia vt fratrũ. Itez cus. non in roma. Itẽ cã religionis p̃mittit fieri collegia vt fratrũ. Itez in pluribus collegijs licitis non põt quis esse ſed in vno tñ: ⁊ ſim pluri in pluribus collegijs licitis non põt quis esse ſed in vno tñ: ⁊ ſim pluribus fuit eligat in quo vult esse: ⁊ parte rerũ cõmuniũ q̃ eranti ⁊ alio colrepetat. Item qui illicitum collegium fecit: tenet ea pena qua tenet qui hominibus armatis intrauit loca publica vel templa per vim. ⁊ est capitalis. ⁊ boc dicit bec lex ⁊ ſequens. Fran. accur.
b ¶ Sodalicia. ſodales ſunt ꝛc. vt. j. l. fina.
c ¶ Milites. ne dum priuati.
d ¶ In caſtris. vel propꝛie vel dic in exercitu: ⁊ boc niſi permiſſu ducis
e ¶ Tenuioribus. i. vilioribus. ⁊ dic q̃d ſit ſtipes. vt. j. de ver. ſig. l. ager. §. j. ⁊ dic cõferre ad ſui ſubſtẽtatione vel alicui⁹ q̃ incidiſſet in pauptatẽ. §. j. ⁊ dic cõferre ad ſui ſubſtẽtatione vel alicui⁹ q

a ¶In vrbe.romana.per excellentiam.vt instit.u.de iur.natu.§.ꝓ ius.
b ¶Illicita collegia. Collegia ergo ois illicita sunt nisi licita.pbent.vt ff.l.iij.§.in summa.pmittunt aũt cā religionis: vt hic ⁊ alibi.ꝛ.§.qõ cuiusq; vniuer.no.l.j.nisi fiat fraus: qꝫ fingant religionem: fed non eſt vt hic.ꝛ.§.de extraordi.cri.l.vj.ꝛ.C.de sacrosan.ec.l.qui sub pretextu.

c ¶Non licet. alicui.ꝛ ad hoc.j.ad munici.l.liber tus.§.vj.ꝛ.C.q mili.nõ pof.l.eius qui. in prin.ꝛ C.de asser.tol.l.fi.j prin. ⁊ quod ibi no.

d ¶Eſſe velit.nõ põt eſſe in diuerſis collegijs.ꝛ ſic non valet de iure: ſed tamen poſtea permittitur ei eligere: vtſ.ꝛ.j.ō adult.ſi maritus.§.fi.

e ¶Cõperit.qõ ergo erat collegij: erat ſingulorus. vt.j.e.collegia.in prin.ꝛ in auf.de ſan.epi.§.ſi ve ro plu.ꝛ arg.j.de verbo. ſignī.l.recte.ꝛ de leg.j.l. ſerui electione.§.fi. Sed cõtra.§.de re.di.l.intiſi. §.vnuerſitatis.ꝛ de in ius vo.l.ſed ſi hac.§.qui manumittit.Sol. qdaꝫ dicũt qꝫ que collegij ſunt vel populi vel pluriũ ſin gulorũ ſunt.vnde ꝛ facta demõſtratiõe ciuiũ cõcedũt.iſti ſunt ppli⁹ boñ.ꝛ iſti ſunt dñi hui⁹ ꝑdij nõ tñ cõcedũt iſti ſi mortuũ tur ergo ppli⁹ morit: qꝫ alij ſubſtituti fungunt vi ce illoꝝ:ꝛ idē fallit in vo ce emiſſa qꝫ peryt. non tñ extricta eſt vox tua.quod aũt dr in ⁊trarijs non eſt ſingulorũ: eſt verũ vt po ſtulare poſſit ius pa. vel ſeruus non torqueri ꝛ ad ſimilia:ſz cum recedit ex collegio vel ciuitate par tem ſuā vt in ꝓpio obti nebit:ꝛ forte illud eſt ſta tutũ de liberto ne alioqn nmũ cẽt ipedimẽtũ alij quẽ ciuẽ cõuenri⁹ ad eſt in ciuitate. ſ⁹ ſi cẽt extra debitor liberti iam habe bit cām cuj⁹ eo cui nõ dz reuerentiā:ꝛ ſic tũc nullũ eſſet dubiũ. Itẽ in ſeruo magnum eſt impedimentum veritatis inquirende ſi non torqueatur. vel dic q collegia ⁊ vniuerſitates aliquid habent ꝓprium ⁊ ſingulorũ eſt.ꝛ quicunqꝫ recedit partem ſuam petit.ſ.cum ex collatione ſingulorũ habent aliquid cõe.vt.§.ne qd im lo.pu.l.ij.§.viarum. ſed vbi collegio vel ciuitati legatur: non legatur niſi bis qui ſunt in collegio:ꝛ qui de collegio ſunt habent partem.ergo cuj⁹ quis recedit nihil vendicabit: qnõ eſt ſingulorum ſed ciuium vel collegiatorum.ꝛ facit ad hoc.§.quod cuiusq; vniuer.l.ſicut.§.ſi quid.ꝛ ad trebel.l.j.§. ſi autem collegium.ꝛ.j. de queſtio.l.j.§.ſeruum.ꝛ.§.de acqui.re.domi.l.ſtatuas.

f ¶Ut illicitum. Tenetur.vt maieſtatis. vt.j.ad.l.iul.maieſta.l.j. ibi: quo ve cetus ꝛc.vel alio capite.vt.C.de bis qui ad eccle.con ſu.l.denuncianus.

¶Collegia. ¶Caſus.Collegia illicita debẽt diſſolui:ꝛ res cõmunes que ibi ſunt debent diuidi. Secundo dicit.omne collegium eſt illicitum niſi ſit permiſſum ab aliquo ſenatuſcon.vell.a principe. Tertio dicit.in collegio tenuiorum poſſunt recipi ſerui volũtate dominorum non alis:imo puniuntur qui aliter recipiunt. Sequens lex eſt plana cuj⁹ toto titu.ſeq.Fran.accur.

g ¶Illicita.qualia ſint.ola niſi probẽnt licita.vt.j.§.in ſumma.ꝛ.§.qõ cuiusq; vniuer.l.j.in prin.ꝛ.C.de here.inſti.l.collegium.

h ¶Diuidere.de hoc dic vt.§.eo.l.j.in fi.

i ¶Celebrat.Arg.§.§.de pcu.mutuo.§.cuꝫ ꝗrit.ſ⁹ tñ varie:qꝫ ſ⁹ tanꝫ illicitũ ꝛfaliter phibẽt:illud tanꝫ licitũ cõcedit.vt.§.de iniur.ſed ſi.§. idẽ ait.in fi.ꝛ.§.e.l.j.in prin.ꝛ facit.j.de iur.inu.ſemp.§.qbuſdaꝫ. Itẽ eodem modo ſoluit arg.contra.§.er qui.cau.maio.necnõ.§.quod eis.

k ¶Seruos quoqꝫ licet.ꝛ.licitum eſt.

l ¶Tenuiorum.hoc expone vt.§.l.j.in prin.

m ¶Sciant.vel ſuperiora determinat verbum ſciant.ꝛ tunc exponitur. ſcz qꝫ ſerui ſint ꝛ qꝫ dñi voluntate vel inferiora: ꝛ tũc nil ſubaudiẽdũ eſt.

n ¶In ſingulos hoies.ſ.ſeruos receptos dño inuito vel ignorante. que ignorantia ſemper preſumit.vt arg.C.qui mili.non poſ.ſuper ſeruis.

o ¶Odales.Vocant. id eſt ſocietatem.

p ¶Velit ſibi ferre.i.ſibi inuicem facere:ꝛ dic q te net boc caſu ſocietas alis nec pactus teneret:ꝛ hoc ſubjcit dum ne quid ꝛc.

q ¶Et lege. qõ eſt ſi pactum illicitus eſt:ſ⁹ ſocietas licita ſit ſine pactum: ẽ ẽt licitũ cũmõ ſocietas illicita:cũ ergo principale nõ ſ⁹ nec accẽſſoriũ.vt.ſ. de reg.iur.cũ principalis.

r ¶Mas illicita. alis licita eſt eadẽ.ſ.talis lex vel talis ſocietas. ſcz ſodalicia alis illicitam eſſe.ſ.talem ſocietatẽ vel legẽ: alis illicita eſt.ꝛ tũc habeas ver ba q̃dam q̃ interpretant d.l.ſolonis.de greco ſ⁹ latinũ:ꝛ dic illic.ī.in.l. ſolonis ita continetur: ꝛ inci pit: nam illicita eſt ꝛc.

s ¶Vel fratres. alicuius corꝑis vel collegij. acc.

t ¶Sacramentales.i. cu ſtodes ſacrozũ vaſorum.

v ¶Cõfrumẽtales.i. qui vendunt frumentum.

x ¶Quicqd bi.i. bis q̃ bus pmiſſus eſt hẽ colle giũ:nõ dico collegiũ ap probari coipſo q̃ non re probaſ: imo econtra.vt ſ.l.pr.§.i ſũma.ꝛ no.q in gbuſdam libris deeſt. hec interpretatio greca.

¶De popularib⁹ actionibus. ¶Not.ſuper hoc ti.regulariter q̃ he actiones de quib⁹ hic tractaſ nõ ſunt rei familiaris pſecutorie:ſed er eã ⁊ bono extrinſeco ad vindictaꝫ ꝓpoſite fuit ẽ q̃lis eſt actio ſepul.vio.vt.§. de ſepul. viola.l.iij.§.fi.ꝛ.l.ſepulchri.ꝛ.l.pe. Itẽ actio liberi hois occiſi vl vulnerati.vt.§.de bis qui deie.vel effu.ſi vero.§.hec aũt actio.itẽ ꝑ eo qõ eſt poſiti⁹ in ſubgrũda/vel ꝓtecto/vel meniano/vel pergula.vt.ꝛ.l.ſi vo. §.ꝓtoꝛ.ꝛ oēs oĩno actiões in factũ q̃ reddunt hodie loco iterdictorũ ꝑdi ctorũ de rebus publicis populares dicunt.vt.§.ne qd im lo.publ.fiat.l. ij.§.ſi interdictũ ꝑpetuũ.ꝛ iõ ciuilibet de pplo cõcedunt cũ ꝓtonis tñ imagine.vt.j.l.ij.Sane actiones repetundarũ ꝛ pecuniatus: qꝛ rem perſe quunt cũ in heredes dant.ẽt añ lit.ꝛ teſta.ſed infra annũ.vt.j.ad le.iul. repe.l.ij.ſane.fm.ff.popularis actio ór q̃ ciuis ex pplo daf.cum vero pmanũ ſit crimẽ quod objcitur ei dũtaxat intendere ⁊ cuius iterẽſt nõ ꝓpter pecuniam exigendam:ſed ꝓpter penam corꝑalem infligendam.¶Pecuniaria vero petitio ſi competat cuilibet de pplo daf iſpecta perſona que ad agendũ admittitur:cuius opinionis ⁊ an ſit idoneior vel cuius interſit principaliter que ipſe fieri deſideratur.

y ¶Popularem actionem.da exemplũ in albo coꝛ.vt.§.de iuriſdi.om.iudi.ſi quis id.ꝛ in actione in factum de deie. ꝛ effu. vt.§.de bis qui deie.vel effu.l.ſi vero.§.hec autẽ. Item dic ſium id eſt ꝓprium.

3 ¶Plures.idoneioꝛ.qs ſit idoneioꝛ dic vt.§.de lib.ho. exbi.l.iij. §.ſi cum plures.ꝛ.j.ti.ij.ſi⁹plures.ꝛ facit.§.de fide inſtru.l.ſi.ꝛ de bis qui deie.l.ſi vero.§.he aũt.ꝛ de ſepul.vio.ī.ꝓtor.§.ſi plures.

a ¶Sed ſi.opponit.vt ꝛ.§.de pcu.l.nõ cogẽdũ.§.q ita.tñ daf replica tio ſi de ꝑuaricatione primi doceaf.vt.§.de libe.ho.exbi.l.ij.§.ſi tñ poſtea.ꝛ de iureiu.l.eũ q.§.in ꝓpoſitiõ.ſi. Itẽ ad hẽ §.ille.§. hi ſpale.itẽ no.q exceptio objcit.ſec⁹ i tráſactiõe.vt no.§.de pac.iuriſgẽ. §.ſi paciſcar.ꝛ ſic hꝫ i hres iudi.maiozem aucte q̃ tranſac.ad hoc eſt.l. ad le.iul.de vi.pub.l.q cetu.§.fina.ꝛ.§.de tu.ꝛ ra.diſtra.l.ſi er duob⁹.

Prefertur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Prefertur. vt .ff. de sepul. vio. l. sepulchri. & de libe. bo. exbi. l. iij. §. boc interdictum.

b P Opularis. Integre. i. qui non sit infamis.

c P Edictum. de postulando.

d Ui populari. Vare potest. etiam ante lit. contesta.

e Q Uo pot. vt .ff. de pecul. licet. in pun. nisi suū primatū ꝫ modū persequat vt ibidē. & l. non cogendū. §. q ita. & .ff. ne quid in lo. pub. l. pe. & sic videt q qñcūq; qs agat populari actione: q; sua interfit q pot dare pcura. vt. d. l. & facit. ff. de pcura. l. mutus. §. i popularibus.

f M Ulieri. ¶ Pertineat. i. eorum iter fit. ad qō. C. q accu. nō pos. l. de crimic. .i. de accusa. l. bi tñ. & .ff. de oper. no. mun. de pupillo.

g P Opulares. Ad cū cui. quia nec etiaz ad heredes: sed aget heres vt quilibet de populo: vel forte est verū etiaz lit. contesta. fic. ff. ad trebel. l. q; perinde. §. restituta.

h C Locupletior. ¶ Nisi post litem contesta. vt. j. de verb. signi. l. si cui.

i O Mnes pplares. ¶ Dātur. nisi lit. cōtesta. vt argu. j. de verb. signifi. l. si cui. Item nec heredibus. vt .ff. de bis qui dete. vel effu. l. si vo. §. hec autem actio. in fi. & §. fi. Accur.

k C Supra annū. ex ordine. R. nā fallit quādoq; vt .ff. ne quid in lo. pub. l. ij. §. fi. & §. boc interdictum perpetuū. & in colde. l. in. de libe. bo. exbi. l. ij. in fi. que sunt cōtra.

¶ De publicis iudiciis.

¶ Dictum est de accusationibus que pecuniarii ter mouentur. Itē de pluatis cummibus: vt fur to/iniuria/rapina/verū q; quandoq; fiunt de crimibus accusationes et inscriptiones. ¶ Ponit pri mo de crimnibus publicis ꝫ que sint: & potest exponere de publicis iudiciis. i. legibus publicorum iudi. vel pub. iudi. i. accusatiōibus publi. iudi. quorum accusatio est terribilis ad vindictam. & publica. i. populica ꝫnus quandoq; idoneior admittatur.

l C Judicijs. Terribilis est hic liber. vt. C. de vet. iur. enucle. l. ij. §. septimus. Et dicuntur publica: q; cuilibet de populo &c. vt institu. de publi. iudi. in principio.

¶ In popularibus actionibus is cuius interest prefertur[a].

Paulus. Lex. iiij.

P Opularis actio integre[b] pone permittitur: hoc ē cui per edictum postulare licet.

Idem. Lex. v.

Ui populari actione conuenitur ad defendendum procuratorem dare[c] potest. Is autez qui eam mouet procuratorem dare non potest[d].

Ulpianus. Lex. vj.

Ulieri & pupillo populares actiones nō dantur: nisi cū ad eos pertineat[e].

Paulus. Lex. vij.

P Opulares actiones non transeunt ad eum cui[f] restituta est hereditas ex trebel. senatusconsul. Item qui habet has actiones inde intelligitur esse locupletior[g].

Ulpianus. Lex. viij.

Omnes populares actiones neq; i heredes dāntur[h]: neq; supra annum[i] extenduntur.

¶ Domini Justiniani sacratissimi principis perpetui augusti iuris enucleati ex omni veteri iure collecti digesto. seu pandectarum ex ordine liber. xlvij. explicit.

¶ Liber. xlviij. & decimus huius.

¶ De publicis iudiciis[j]. Titu. j.

¶ Hec lex diuidit in duas partes. ¶ Primo ponit regulam siue quedam verba ex quibus colligitur regula. Secundo ponit exceptionem a regula/et breuiter hoc intēdit. Omnia delicta priuata sunt exceptis q; busdam hic enumeratis. hoc dicit Bar.

Ulpianus. Lex. j.

Omnia. ¶ Casus. Dicit q; non omnia iudicia qui bus puniuntur crimina sunt publica: sed quedam tm sunt publica: & ea numerat. Secundo dicit q; publicorum iudiciorum quedam sunt capitalia: quedam non & dat exempla de his. Tertio dicit: accusatio publica perimitur mortuo accusante vel accusato: & hoc dicit hic lex & due sequentes. Fran. accur.

m ¶ Publicorum. vt .ff. de prevarica. l. prevaricationis. §. fi.

n ¶ Julia maiestatis. sub. lex. 7 sic in sequētibus. & subaudi hic fm. ¶ Comptehendere sacrilegia & relidua.

o ¶ De testamentis. falsis. vt insti. c. §. item lex cor. Sed quid si aliquod instrumentū dicit falsum: an erit publica accusatio: Rñ. ¶ Nō: vt hic. & .ff. de fal. l. paul[o]. j. fñ. & j. ti. j. l. ij. §. j. sed Azo q; sic. & p eo. ifti. de pub. iudi. §. itē lex cor. ex eo q; ibi dicit. itē &c. quasi coniungat precedētibus que constat esse publica. itē pio eo. ff. de cōcussio. l. ij. nec ob. hic: q; sup. vel alijs instrumentis. itez nec illa paulus: q; per surreptionē solam non est pub. accusatio falsi nisi in testō: sed pro alio falsō sic que multa sunt. vt c. l. & .ff. de fal. l. j. item ad hoc quod no. C. de fal. eum qui.

p ¶ Reperiundarum. superiora publica & ordinaria: hec duo publi. sed extra. M.

q ¶ De annona. qd dicemus de fauia & viscel. & turpil. & de cri. suspec. tu. de fauia dic. ¶ D. q ē priuata cū nō dicat ꝫ q; sit publica: & nisi qñ liber hō qui nō sit in alicuius ptāte abduceret. vt. C. ad le. fa. de pla. plagy. ꝫ azo dixit sp publica pl. illā. C. ¶ In ista vō videt pub. q; in. C. ponit inter pu. & q nō: q; h non dicit ē ea. In tertia vſ pu. ad instar puaricationis. vt & .ff. de pua. l. iij. i pn. cū in pub. crimine trn cō mittat turpil. vt. C. ad turpil. l. j. ꝫ tunc ē q nō. vt. & .ff. de pua. l. iij. i fi. & q nō imuenit hic. ¶ De ārta dic vt isti. de suspec. tu. §. vel consequens. Itē facit ad banc. l. imth. cod. §. j. vſq; ad fi. ti. Accur.

r ¶ Ublicor. Mors, naturalis vel etiā ciuilis: q; seruo pene. Itē exilium: q; perdit cuntatem. tria enim sunt & habemus &c. vt. .ff. de capi. dimi. l. fina.

s C Ā cetera. f. q; nō eximit caput de ciuitate nō sunt exilia proprie vt dicit ꝫ ipropie: qñq; etiaz illa dicuntur exilia. vt. C. de epis. audie. l. nemo. in fi. & j. de iter. & rele. l. exiliū. & .ff. si qs cau. l. ꝫ & si quis. ibi: aut si forte &c. Et facit .ff. & §. publicorū. Itē facit. & .ff. de bo. pos. l. edicto. §. rei. & .ff. si qs cau. l. iij. §. rei. & j. de penis. l. ij. & l. capitalū. in pn. & j. de verb. sig. l. ꝫ capitalis.

t ¶ Aliqua coertio. f. modica: ne alioquin necesse habeaz dicere q; etiā vbi mors infertur nō sit capitale: quod esset falsus. vt .p. ori.

v P Ublica. Reo. id. accusato.

x ¶ Rea. f. accusata. Ac.

y ¶ Perimit. als pmittit: & tūc dic q; siue ante lit. testa. siue etiam post perimit: & heredes accusatoris vel accusati nō hūt necesse crimē exeq; ni si in casibus: vt hic. & j. & l. defūcto. & .ff. de falsis. l. cū falsi. & .ff. si reus vel accu. mor. fue. l. ij. & .ij. & j. de accu. l. ex iudiciorum. Item nūquid hic dices etiam post latam sniam ap. suspensam: Rñ. sic in persona accusatoris. ¶ In reo autem distingues qualis sententia fuit. vt. C. si pē. ap. l. ij. C. si reus vel accusa. mor. fue. l. fi. als est in ifa permittentur: & tunc subaudi. f. casualiter. vt. d. l. ex iudiciorum. Accur.

¶ Interdum. ¶ Casus. Qui agit ad aquil. pro morte serui non pōt inte rim agere in dicio publico pro eodem delicto vt lege comelia. Idē si agit act. furti. ciuiliter interim non pōt accusare de eodem furto. Idē in similibus delictis. & da exemplum vt in glo. fed finita via ciuili cū de re familiari fit actum intimabitur criminalis. Fran.

z ¶ Interdum euenit. seq; interim dum agitur ciuiliter non possit accusari criminaliter: & contra. sic non ob. & .ff. vi bo. rap. l. ij. §. boc edicto. & .ff. de adle. quali. inde neratius. §. si dolo. & C. quando ciui. ac. cri. preiu. l. j. ad le. aquil. inde neratius. §. si dolo. & C. ad legē aquil. l. ex morte. & .ff. de tabu. ex bi. & .ff. de iniur. pretor. §. j. & C. ad legē aquil. l. ex morte. & .ff. de rabu. ex bi. & .ff. si quis. que sunt cōtra. & boc no. & .ff. vi bo. rapt. l. ij. §. hoc edictū. locum. §. si quis. que sunt cōtra. & boc no. & .ff. vi bo. rapt. l. ij. §. hoc edictū. locum. §. si quis. que sunt cōtra. & boc no. & .ff. vi bo. rapt. l. ij. §. hoc edicto. Item videtur contra. C. de ordi. iu. l. fi. sed hic vtraq; questio ab eo dem intenditur vbi potest eligere vtrum primo ciuilem vel criminalem voluerit intendere: ibi qñ ex diuersis partibus: puta ego aduersus te ci uiliter: tu contra vis me criminaliter accusare: vt tua questio tanq; ma ior preiudicet mee tanq; minori.

a ¶Aquilie. pro dño. ſ. p monte ſerui agit ciuiliter ⁊ criminaliter. vt. ff. ad. l. ag. ide neratius. §. ſi dolo. Itē p furto. vt. ff. de prima. delt. l. ſi. Itē melius in plagio. vt. C. de plagi. ſi gs ſeruum. Item pro rapina. vt. C. vi bo. rap. l. j. Item pro iniuſtione. vt. C. qñ ciui. act. l. j. Item pro teſtamento celato. vt. ff. de tab. ex bi. l. uij. §. ſi quis dolo. Accur.

b ¶Nā i bis. ideo iterim tñ fit iudicius: nā ⁊c. ſi eniꝫ de re famili ari ppe tuo fieret iudiciū. vt. ff. vi bo. rap. l. ptor. §. ij. ⁊ ō iniur. l. pretor. §. j.

Is q re⁹. ¶ Caſus. Accuſat⁹ nō pōt accuſatorē ſuū accuſare niſi primo expediat ſe de prima accu. facta ℨ eum. Scō dic. qſt ꝺ ſe expedire vt poſſit reaccuſare. certe ſi eſt abſolut⁹ planū eſt q pōt reaccuſare. ſ ſi eſt ꝺdēnat⁹ an poſſit reaccuſare dubium eſt. ⁊ in quadā ⁊ſtitut. vſ dici q nō poſſit reaccuſare dānat⁹. qō eſt itelligendū ſi ciuitatē vel libert. amiſit vt non poſſit reaccuſare. proſequi tñ pōt accuſat. quā prius fecerat. Fran.

c ¶Is q re⁹. i. is q habitus eſt iter reos. ff. ℨ. ſic ponitur. j. ff. ad ul. l. j. §. extraneus.

d ¶Accuſare. ſ. accuſatorē ſuū de pari vel minori crimine niſi proſequat ſuā vel ſuoꝝ iniuriā. vt. C. q accu. nō poſ. l. neganda. qō accipe niſi accuſator ſuā vel ſuoꝝ iniuriā proſequat: aliogn qō ſcḋo daretur priori deneganda eſt qō cē nō ℨ. vt. C. q poti. i pig. hab. l. aſſiduis. de maiori aūt pōt. vt. C. q accu. nō poſ. l. j. §. eſt ℨ. maius eni mi nori pferr. vt. C. de adult. l. in adultery. ſed hᵇ ℨ locū qñ nō eſt receptus iter reos aliogn non poteſt etiā de maiori. vt. ff. de adul. l. j. §. extrane⁹. ⁊. l. ſi marit⁹. §. ꝓſcriptiões. Itē ⁊ de minori pōt interim deponere inſcriptionez. vt. ff. d. l. neganda.

e ¶Reus purgetur. Not. ff. m. l. de purgatione. ad qō eſt. C. de ſic. l. ſi gs reū. ⁊. C. de fal. vbi falſi. in prin. ⁊. l. maiorem. e. ti. ⁊. C. de bis q ād ec. cō fu. l. ff. §. ſicubi. ⁊. C. de req. reis. l. j. ⁊. uj. Itē no. q non debet quis aliuz inculpare priuſq ſe lauet. vt ⁊. C. de procu. l. reuz. ⁊ de accu. l. ff. ibi obie ctu ciuiſtibet cri. ⁊c. ⁊. ff. in prin. l. ⁊. j. de adul. ſi vꝛor. §. iuder. Accur.

f ¶Inchoare. nīl. vt. ff. j. l. qui iudicio.

g ¶Amſerunt. ſi eū qui ſe accuſauit velit accuſare nō pōt ſi libertatē vel ciuitatē amiſerit: vt hic. nā ſi aliū. ſ. velit accuſare ſūter publico iudicio dānatus poterit accuſare: ⁊ ſi non talē penam. ſ. libertatis vel ciuitatis: vel nullā fuerit paſſus cū eſt ifamis. vt. j. ff. ti. j. l. uij. ⁊. ff. de iuſt. rup. teſt. ſi gs filio ex heredato. §. irritū. certe nō poterit. vt. j. ff. ti. j. q accuſare. ⁊. l. q iudicio. Sic ergo qō ḋ dicit ſtellige ſi velit accuſare accuſatorem ſuuz ⁊ ſic fequif. ergo ſi nō amiſit ciuitatē vel libertatē: vt qꝛ ſit relegatus pote rit illū accuſare: nec poterit illud ei dici q ſit ifamis: ⁊ ſic nō poſſit accuſare niſi ſuā vel ſuoꝝ ⁊c. vt. ff. j. ti. j. l. q accuſare. ⁊. l. bi. qꝛ licitū ē buic q̄uomō ſe vlciſci. vt arg. ff. de bo. eo. l. j. ⁊ de bo. liber. l. q ci maior. §. ſi liber tus. ⁊ de iur. fiſ. l. uj. in prin. Item nec poterit dici qꝛ ſtc videat calūniator. ℨ in prima cā appareat q calūnioſe reſiſtebat: qꝛ aliud eſt ſi reſiſtendo: ⁊ aliud eſt ſi accuſando cōmiſit calūniā. vt. ff. j. ti. j. l. ſi cui. §. biſdē. At alium extraneum accuſare non poſſet: obſtante eo qꝛ eſt infamis niſi pro ſequatur ſuam vel ſuoꝝ iniuriam. ⁊ facit. ff. de iur. fiſ. deferre. §. j. ⁊. uj.

b ¶Inchoatas bale. f. aduerſus extraneos fm quoſdam vt differat a precedētibus. vel fm Azo. ⁊ aduerſus quēcūq; ⁊ contrarium. C. ſtatim ſolues. ⁊ fm boc gñalius hic dicit q̄. §. pri. rñ. ⁊ boc verū qñ libertatez vel ciuitatē. non vero vitā naturalem debeat pdere. nam tūc quomodo moriens accuſaret. caute ergo dix. it ciuitatē vel libertatē. Ad plus adde hic diſtinctionē. R. que ſic dicit: ſi accuſatus fueris ſic vt nomē tuū iam ſit inter reos receptū: cū q te accuſauit de nullo crimie poteris accuſare: ſi abſolutus fueris eū de quolibet accuſabis: niſi ob aliud impediaris: ſi cōdēnat⁹ fueris ſubdiuidit. nā ſi nec ciuitatem nec libertatem amiſeris: id ē erit. Itē ſi amiſeris libertatē vel ciuitatē diſtinguez. nā ſi ante condēnationē eū accuſatorem detuleris: ſiue anteq̄ te accuſaſſet ſiue poſt non diſtinguo: adhuc ſtīt eū accuſabis. ſi vero non anteeū detuleris non au dieris: vt hic. nec ob. primo dicto diſtinctionis q̄ ō ff. C. de calū. l. j. vbi dicit calū. eo tēpore coercendā quo iudicaſ de cā: p q̄ videſ q etiam ite contеſta. accuſer: ſed coercet eū vidēt ⁊ nemine accuſante vel deſideráte Item reo deſideranteno accuſante: vt ibi dicitur. ⁊. ff. de bo. liber. l. q cum maior. §. ſi libertus. Porro ſi alium de maiori crimine tunc accuſare velis audieris: ſi de pari vel minori non: niſi tuam vel tuorum iniu ⁊ tunc ſez quādo es receptus iuter reos de maiori contra alium. nam de maiori ⁊tra aliū nō eſt ptās deneganda tibi ⁊ ꝓſequeris: ſiue abſolutus fueris ſiue ꝺdēnatus: ſed nō ifamatus niſi in cā tua tuoruꝫ ve. vt. j. ti. j. l. uij. ſi tñ fueris delatus ab aliquo ſed nōdū inter reos receptus alium certe deferes: ſed vt puto non accuſas etiā alterū niſi de maiori crimine. vt. C. q accu. nō poſ. l. j. §. ⁊ p crimie qñq; obijces excipiēdo vt delar de adulterio obijcias de leno cinio. vt. j. ff. adul. l. uj. §. lenociniū. hᵇ tñ nō eſt accuſare: ℨ tñ aduerſus aliū rectiſſime ſcribes ēt de minori fm Azo.

i ¶Permiſſum eſt. imo videtur ex euentu iudiciꝫ nō pmitti. vt. C. q accu. nō poſ. l. j. ⁊. l. negāda. q̄ ſunt ℨ. So. hᵇ extraneū ⁊tra quē nulla calūmiam cōmiſit permittit ibi cōtra accuſatorē cōtra quē cōmiſit calūniaz nō permittit. ar. j. ti. j. ſi cui. §. biſdem. fm quoſdā. vel dic q ibi erat accuſatio talis que perimebaſ per aliā: vt q̄ te accuſabā de furto ſeui mei facto tali die: tu aūt me accuſabas q̄ ſ pceḋēti die eū interfeci hᵇ vna p aliam non tollit fm Azo. ℨ fm. M. nōne eſt dānat⁹ infamis: hᵇ. ſic. vt. j. ⁊. ifamē. q̄ nō accuſat. vt. j. ti. j. q accuſare: hᵇ. hic in ichoatis ante infamiā. Aliꝫ q̄ hᵇ ꝓſequebaſ ſuā vel ſuoꝝ iniuriā. vt. j. ti. j. q iudicio. ⁊. l. bi tñ. ſi an ſit differēda pena ciuitatis vel libertatis: vel etiā mortis donec ipleuerit accuſationē antea inchoatas. qō videſ qꝛ ex diſpēſatione q̄da pmittit ifami in accuſatiōe prima pſiſte re: ergo largiſſime. vt. ff. de q̄ſt. pnn. l. ff. Itē vt veritas deliciꝫ fueniaſ. vt. j. de penis. l. q vltimo. Itē nō fuit negligēs. vt. C. de iof. teſt. l. ℨ maiores. item nō potuit. vt. C. de anna. excep. l. j. in fi. itez auctē legis diſtinlit. vt. ff. de iudi. in oibus. Item nō pmittit deſiſtere. vt. ff. de accu. l. fin. Itē ꝑpter partū alſ⁹ differt. vt. j. de penis. l. pgnātis. ecōtra q̄ nō agit vt. C. de penis. l. cū reis. ⁊. l. ſi vindicari. ⁊ de cuſt. re. l. uj. ⁊. j. de penis. l. ſi forte. Sol. in libertate ⁊ ciuitate ꝓptū eſt dicere vt ſeruus accuſet vel nō cinis p. l. iſtā. ſ. in inchoatis: ſed in morte nō puto differri pleges pre dictas. nec obſtant prima arg. vt in ſingulis eis pōt de facili rñderi. ℨ qūo non ciuis ſtabit in ciuitate: vt dic q interiz pmittit ei ſtare in ciuitate. arg. huius legis. vel dic ſi ꝑſes incrit ad terrā vbi erat ꝺportatiõe. vt ff. de minō. l. papi. ſi aute eſſet crimē qō imponeret penam minoꝝ facere t procuratorem. vt. j. an per alium cau. ap. l. j. ⁊ in. d. l. papi.

k ¶Defuncto. ¶ Caſus. Aliquo dānato pena corporali: eo decedente finitur pena. Secundo dicit. accuſatus de falſo deceſſit. poterit agi contra heredē eius ad id qō peruenit ad eum de falſitate defuncti. ⁊ de boc cognoſcet iuder qui de peculiariꝫ cauſis cognoſcet. Fran.

l ¶Pena. ſcz corporalis. nam ſi in pecunia condēnatus eſt heres eius tenetur. Jn iudicio autez repetundarum ⁊ maieſtatis ⁊ quibuſdā aliꝫ etiam lit. nō cōteſt. tenet heres. vt. j. ti. j. ex iudiciorum. ⁊ facit. ff. cod. l. uj. ⁊. j. ad turpil. l. in penatus. ff. ſi propter. ⁊. C. ſi reus vel ac. mor. fue. l. ⁊. l. ff. m pnn. Item boc ſi caſu moritur: ſecus ſi mortem ſibi conſciue rit poſt lit. conteſt. vel poſtq̄ fuerit in crimine depzebēſus. vt. C. ſi reus vel accu. l. defunctis. ⁊. ſ. de bo. eo. l. ff.

m ¶Is cognoſcere. ſcz vbi aliquid ad heredem peruenit. vt. j. de fal. cum falſi. ⁊. ff. de calū. in herede. ⁊ arg. C. ſi reus vel ac. l. uj. ⁊ boc ſiue añ illatum crimen ſiue poſt deceſſerit. cognoſcet ergo etiam qui merū imperiū non habet ⁊ agēt actione in facti. vt arg. j. de fal. l. qui nomine. ſed ſi in parte bonorū certa debeat condēnari ⁊ etiā corpoꝛe puniri: licet mortuo criminis reo poſt litem conteſt. pena extinguatur corporalis. de pecunia ria tamen agitur fm Hō. ad inſtar principatorum. vt furti ad duplum quibus agitur tunc lit. conteſt. contra defunctum etiam ſi nil peruenerit. vt j. ti. j. er iudiciorum. §. ſi. nam ⁊ hic in cauſa. ap. boc ſeruaretur. vt. C. ſi pen. appel. l. uj. ⁊. C. ſi reus vel ac. l. ff. §. ff. Aliꝫ vt Jr. dicunt q̄ non niſi condemnatio fit ſecuta. vt. d. l. er iudiciorum. in prin.

n ¶Ifamē. ¶ Caſus. Non er omni crimine dānatus fit infamis: hᵇ cū dānatur er publico crimine fit infamis. ſi autez quis dānet de crimine priuato: vtputa debitor qui rē alienaz obligauit: ⁊ ſic tenet crimie ſtellionatus ⁊ er eo dānat non fit infamis: ſecus ſi dānet er crimine furti vel iniuriarū vel ſili. q̄ tūc fit ifamis cū er priuatis act. taliū criminuz dānatus fiat infamis. vt act. furti damnatus. ⁊ idē in ſimilibus. Fran.

o ¶Non er omni. i. nō er publico vel priuato ſed publico tantū vt ſubijcit. ⁊. ff. de ritu nup. l. palam. §. que in adulterio. hᵇ fit arg. contra. in. §. ſi qua. in ea. l. ſed dic vt ibi: ⁊ boc ſiue ciuiliter ſiue criminaliter agitur. de pub. cum bic non diſtinguitur niſi in caſu. vt. j. l. ſi.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Dānatus. vt est er priuato delicto quādo criminaliter de eo agitur. vt.ff. de priua. delic. l. fi. Et yo. dānatū non punitum: qr tunc secus est. sunt enim quedam que infamant executionem pene. vt.no.ff. de infa. l. ictus. sic potest dici in omnibus his priuatis. fm. Bar.

b ¶ Nisi id crimen. id est contra actio ex crimine. vel dic crimen: id est criminalis accusatio venerit ex actione. i. crimine. quod parit actionem talem que ꝛc.

c ¶ In priuato iudicio. id est ciuiliter agek. Bc cursius.

d ¶ Importat. Si queritur an dānatus crimina liter de crimine priuato sit infamis. distinguitur: qr aut ciuilis actio q̄r ex eo crimine descendit infamat: vt furti ciuilis. ꝛ vi bono. rapto. ꝛ de dolo q̄ infamant. vt insti. de pena teme. liti. ꝛ. ꝛ quibusdam. hic si criminaliter agitur infamatur condēnatus: vt hic. si autēs ciuilis non infamat vt cōtraria pignoratitia. naz nulla contraria infamat. vt.ff. de infami. furti. ¶. contraria. tūc nec stellionatus crimē quod ex eo descendit infamat. vt.ff. de pigno. acti. l. tutor. ¶. contrarium. ꝛ de crimi. stellionatus. l. ij. secus si stellionatus descenderet ex dolo pro quo ciuiliter agitur de dolo: qr ꝛ tunc infamat cum ꝛ ciuilis infamet: vt hic. ꝛ. ff. de ifa. l. quid ergo. ¶. fina. Itez de crimine concussionis potest dare exemplu; vt non infamet: qr nec ciuilis infamat. f. in factum. vt.ff. de concussi. l. i.

e ¶ Veluti. exemplificat quotum criminuz priuatorum actio ciuilis sit famosa: sed z quomodo vi bono. rapto. crimen. de quo hic dicit numeratur inter priuata iudicia: vt cūm semper vim publicam vel priuatam contineat: ergo est publica. vt ff. cod. l. i. Respon. hoc posuit gratia exempli non q̄ sit priuatum: vel dic q̄ in casu est priuatum. vt.ff. de fur. si quis ex domo. ꝛ ex eo casu hic dicit. item est exemplum crimen expi. bere. quia ex furto descēdit. vt.C. de infami. l. fi te.

Oratio. ¶ Casus. Dicit. i. solēnitas qua proponebantur olim accusat. desijt esse in vsu. pene tamen criminum durant. vnde extra illam solēnitatem omnes accusat. hodie proponuntur. Fran. accur.

f ¶ Dicit. i. solēnitas. qr formabatur accusatio a pretore: vt ꝛ actio. ff. de origi. iur. l. ij. ¶. omnibus. soleniter autem hodie fieri debet libellus. vt ff. titu. j. libellorum. quia sic fit in ciuili. vt i auf. offeratur. ꝛ no. C. de edē. l. edita. Accurs.

g ¶ Extra ordinem. i. sine solennitate. omnia enim iudicia sunt extraor. vt insti. de interdic. ¶. fi. ff. C. de formu. l. i. ꝛ. ij. ꝛ ideo extraordinarie probari dicuntur: quia in iudicijs que extraordinaria sunt probatur. ꝛ facit C. de bis qui no. infa. l. decreto.

Sed quo delicto non defendit: non propter hoc amittit dominius seruii. Fran. accur.

b ¶ Non defenderit. quod potest vt dices. ff. l. seruos.

i ¶ Absolutus fuerit. idem si condēnatus: nisi seruus pene fuerit factus. vt. ff. de penis. l. aut clam. ¶. fina. ff. C. de penis. seruo. ꝛ. ff. de questio. l. ¶. finali.

k ¶ Domini. vt.ff. qui ꝛ a quibus. ille. Sed argu. 2tra. C. de iati. lib. tol. ¶. sancimus.

Inter accusatores. ¶ Casus. Accusatione cepta reus cepit se absentare. venit nunc aliquis ꝛ allegat causas absentie. interim licet cesset reus non debet dānari. idem contra. Fran. accur.

l ¶ Suscepta. f. lit. contest.

m ¶ Pro absente. id est eius absentie. vt ꝛ. ff. l. penult. ¶. ad crimen. in ff. ꝛ. C. de accusa. l. reos. ꝛ. ff. de procura. l. seruum. ¶. publice. ꝛ. ff. l. pri.

non autem in causa principali. vt. de. ¶. ad crimen.

n ¶ Nec p triduū. als nec. ꝛ als ne. ꝛ als ne pro nec. ꝛ semper subauditi etiā fm Joan. vt sit sensus q̄ sit citatus: vt hic dicit. nec dānat etiā pecuniaria pena vel vsq; ad relegationem q̄ absentes z̄ssequē ferri. vt. ff. de pe. l. absentem. ¶. fiue interuenerit predicta excusatio siue non aliq̄ propter admittitur. Nec per triduum[n] per singulos dies ter citatus reus cōdemnetur: vel de accusatoris[o] absentis presente reo calumnia[p] pronuncietur.

Martianus. Lex. xj.

Seruus[q] etiam per procuratorem oñi eque ac per dominum defendi potest[r].

¶ Duidit hec lex in duas partes. Primo loquitur qui debent adesse examinationi reoꝝ. Secundo loquitur quo tēpore debet fieri examinatio reoꝝ. secūda ibi: ꝛ feriatis. Bar.

Modestinus. Lex. xij.

Custodias[s] auditurus tam clarissimos viros[t] q̄ patronos causarū: si omnes in ciuitate vel in prouincia quaz regit agūt) adhibere debet. Et feriatis[u] diebus custodias audiri[x] posse rescriptum est. Ita vt innocios[y] dimittat: ꝛ nocentes qui duriore aliaq̄ uersione indigent differat[z].

¶ Hic habētur tres lecture: vna habet iudicantem: alia habet inchoata: alia iudicata. fm duas primas lecturas hoc intēdit. Accusatore defuncto iudex posset processum prosequi z ipsuz finire ꝛ terminare: fm tertiam lecturam dicit q̄ res iudicata ab alio potest executioni mandari per presidem etiam accusatore defuncto ꝛ non presente. hoc dicit Bartolus.

Papinianus. Lex. xiij.

Accusatore defuncto res ab alio iudicante[a] preside prouincie peragi potest.

ponunt ne: vt sic dicta excusatio faciat vt nō 2dēnetur qui 2dēnari ꝛ eos si dicta excusatio nō esset in pena. f. pecuniaria. Itē q̄ dicit triduuz: dic q̄ imo triduo citek. ir. vicib⁹: id est qualibet die ter. vel dic q̄ infra nouem dies citet ter: scz ol die semel. Si mō ne per triduum. f. qualibet citatus ter. f. p singulos dies semel. itez an bodie fint sic citādi accusati: Respō. nō. imo ꝑ iteruallia. xxx. dierū ter. vt in ciuilibus. vt. C. de iud. ꝑperandū. ¶. i. ꝛ. C. quomodo ꝛ qñ iud. auf. q semel. nec ob. qō hic dicit: nō em ponit sic faciendū sed q̄ sic fuerit factū fm Joā. imo intelligit nō faciendū: vt mo do not. nec enim pōt ferri sententia. vt. j. de penis. absentem. ¶. fi. in pin. fz annotantur bona. vt. C. de requir. reis. l. j. Alij dicūt fieri condemnatio nem: vt hic. ꝛ ne proprie ponunt: ꝛ sic intelligūt. C. de accusa. si accusatori bus. ꝛ fac pro eis. C. quo modo ꝛ quādo iudex. l. tres. ꝛ aliud dicunt in ciuili accusatore quo nō vemēte predicto modo fiat citatio: vt in ciuili. vt. de. auf. qui semel. sed etiam ponit pena. vt. C. qui accusa. nō post. l. qui crimē. ꝛ. C. vt infra certus tempus cri. questio. l. ij. ꝛ ad turpit. l. ij. Azo.

o ¶ Accusatoris. conuertit casum quando accusator est absens.

p ¶ Calūnia. no. calūniari ꝛc. vt ꝛ no. C. de adu. diuer. iu. l. j. ꝛ facit. C. de calūnia. l. j.

q Seruus. f. accusat⁹ de quo pōt. qō dic vt. j. ti. j. l. bos. ¶. omnibus.

r ¶ Pōt. contra. j. ¶. ad crimen. fol. vt. C. de accu. l. si cuiusdam. ꝛ facit. j. de appel. lucius. ꝛ. j. ti. j. l. si seruum. ꝛ. ff. eo. sciendum.

Custodias. ¶ Casus. Potestas cum vult audire causas captorum ꝛ qui sunt in turri cōis bonoñ. debent consilium super his a doctoribus legum qui sunt in hac terra. Item ab aliis sapientibus viris vt ab aduocatis bonis: vt ē palmerius de terra focolis. ꝛ guillermo pancone ꝛ alijs. ꝛ etiam feriatis diebus de his de quibus cognoscere: ita vt innocentes ipse liberet eos autem qui videntur culpabiles: ꝛ qui idigent maiori animaduersione conseruet ꝛ differat. Fran.

s ¶ Custodias. i. custoditas personas/vel etiam proprie. vt. ff. de offi. pcon. l. solent. in prin.

t ¶ Viros. qui sunt prudentes iuris: non tñ aduocatos eius cause. Itez patronos. f. qui aduocant als. de quibus omnibus habes. C. de postu. l. quisquis. hoc autem ideo vt veritas melius inquiratur: ꝛ sic obseruat potestas bonoñ. in captiuis de carcere: ꝛ hoc est denunciandum ante vt possit deliberari super defensione. ꝛ. j. de questio. l. vnius. ¶. pe.

v ¶ Et feriatis. messiū vel vide. nō festoz. azo. vel dic ēt festoz. vt. C. de fe riis. l. puniciarū. ꝛ facit. ff. de feriis. l. diu⁹. in fi. ꝛ. j. de qō. l. vnius. ¶. fi.

x ¶ Audiri. volentereo.

y ¶ Innocios. i. innocentes.

z ¶ Differat. sic. C. de pe. l. si vin dicari.

a ¶ Accusatore. ¶ Casus. Accusatore defuncto cā pōt peragi p aliuz. Secundo dicit q̄ in cā publici criminis non pōt interuenire pe curator ex pte accusatoris: vel defensor ex parte rei: nisi ad allegandum causas absentie. ꝛ si iuste videbuntur differtur interim sententia. Fran.

a ¶ Iudicante. als iudicante preside: als inchoata per presidem. ꝛ dic q̄ potest agi infra. xxx. dies. vt. j. ti. j. l. libellorum. ¶. fi. alij habent ab alio iudicata: ꝛ tunc dic ante mortem accusatoris.

a ¶ Judicij publici. ſecus ſi priuati ſm quoſdam. ſed tu dic vel priuati: q̄ hic probo. conſtat q̄ accuſatio iniurie eſt priuata. vt. C. de iniur. l. iniurie. ſed in illa prohibetur procura. niſi pro illuſtri. vt in eo. titu. l. ſi. ſ. licere. 7. ſ. ita tñ. ſic ergo in alijs. item alia ratione: quia regulariter prohibetur in quolibet crimine in quo imponitur pena maior relegatione. vt. ſ. an per aliū cau. appel. l. i. nec diſtinguit pu blicas a priuatis. Item ita in priuatis vt i publicis imponit pena talionis accuſati. vt. ſ. ad tur pil. 7 in priuatis. hoc tñ ita ſi petāt pena corpoalis per accuſationem. ſecus ſi pecunia vel aliud q̄ eſt infra relegationē: q̄ tūc pōt eē procurator. vt. ſ. de procur. l. ſ 7 he. ſ. i. 7. l. non ſolum. ſ. fi. 7. i. an per alium cauſa appel. l. i. ſ. i.

b ¶ Procurator. ex parte accuſatoris. vel etiam rei: vt ſubijcit. Item etiaz cū mādato qui ppie dicit procurator. vt. ſ. de procura. l. ꝯ non habente autem mandatū planuz eſt in ciuili: q̄ nō admittatur ex parte actoris. 7 facit. C. de fal. l. de fide. 7 i. an per alium. l. 1. 7. C. qui accu. nō poſ. l. i. ſ. fed cōtra. C. de accuſa. 7 inſcripti. l. iij. Solu. vt ibi. Itez contra. ſ. de procura. l. ſeruū. ſ. publice. ſolu. cauſam abſentie poteſt allegare vt ibi: nō in facto principali defendere: vt dic. ad q̄. ſ. de nego. geſt. liberto. ſ. fin. de procurato. abſens. 7. i. ſ. p ti. 7 plene dic vt. d. ſ. publice. Item eodez modo ſolu. ſ. co. l. inter. que eſt contra. Item ad teſtes

† Limitabis ſi dicerā ſ ſi q̄ in ſi dicis ſi publicis ſi ſequentibus non admittit procurator. cui cō cor. caſp. veniens. extra de accu. niſi poſt concluſum in cā. p rer. fing. l. i. ſi uis indubitati. C. ad leges iul. de adul. quem ad ſi refert do. and. bar ba. in repeca. paſtoralis. extra de cā poſ. et ꝑ pte. 7 anto. corſe. ſingulis in ſ. ꝑ curator. ſ. i. cipi. Is quis in cā criali.

¶ Dic. ſ. diuiditur i duas partes. Prima loquitur de eo qui venit ad proſequendum crimen publicuz. Secunda loquitur de eo qui venit ad allegandum cauſas abſentie. Secunda ibi: ſed excuſationes. Itez ſecunda ſubdiuiditur i duas partes. Primo ponit dictum. Secundo effectuz illius dicti. ſecunda ibi: Et ſi iuſtam. Ité prima principalis ſubdiuiditur in duas partes. Prima loquitur de procuratore ex parte actoris. Secunda de procuratore ex parte rei. ſecunda ibi: Multoq̄ magis. et ibi ter hoc intendit. In crimie publici iudiciū non poteſt interuenire procurator ad allegandum cauſas cauſe/ſed ad allegandum cauſas abſentie admittitur. hoc dicit bar.

¶ Ad crimen iudicij publici[a] per ſequendum: fruſtra † procurat or[b] interuenit. Multoq̄ magis[c] ad defendendum. Sed excuſationes abſentium ex ſenatuſconſul.[d] iudicibus allegantur. Et ſi iuſtas rationem[e] habent: ſententiam differunt[f].

¶ Sententia iniuſta patrem proſequentem necem filij nō infamat. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. xiiij.

Oeneri ſeruis a ſocero beneficij accuſatis preſes prouincie patrem calumniam intuliſſe pronunciauerat[g]: inter infames patrem defuncte non habendum reſpon. quoniam 7 ſi publicum iudicium inter liberos[h] de morte filie conſtitiſſet: citra periculum pa-

¶ De accuſationibus 7 inſcriptionibus. ¶ Supra dictum eſt de publicis iudicijs: verū quia publica iudicia exercentur per accuſationes: ideo ponitur rubrica de accuſationibus. Item quia in accuſationibus ponitur inſcriptio: ideo in rubrica ſequitur de inſcriptionibus de quibus in ſcriptionibus babetis. ſ. ead. l. libellorum. 7. ſi cui. in princi. hoc dicit Bartolus.

Titulus. ij. Ymponius. Lex. i.

MOn eſt permiſſum mulieri publico iudicio quemq̄ reum facere: niſi ſcz parentum liberoꝝq̄z: 7 patroni 7 patrone 7 cozum filij/ filieve: nepotis neptiſve[k] mortem exequatur.

Papinianus. Lex. ij.

CErtis ex cauſis conceſſa eſt mulieribus publica accuſatio: veluti ſi mortem exequantur cozuz carūqz in quos ex lege teſtimonium publicorum[l] iudiciozuz inuite non dicunt: idē 7 in lege cornelia teſtamentaria[m] ſenatus ſtatuit. Sed 7 de teſtamento paterni libert[i] vel materni mulieribus publico iudicio dicere permiſſus eſt.

¶ Pupillis[n] ex conſilio tutozum patris mortem. Item pupille aui ſui mortem exequi conceſſum eſt lege teſtamētaria. naz de patris q dez teſtamēto pupillis agere diu[o] veſpaſianus pmiſit: ſed quaſi non exhibeantur tabule per interdictum[p] poſſunt experiri.

Paulus. Lex. iij.

IJbellorum in ſcriptionis

MOn eſt permiſſus. ¶ Cauſa. Femina nō poteſt alioquez de publico crimine accuſare niſi accuſet occiſores patris et ſimilium qui in littera numerantur. hac. l. ꝛ ſequen. Itez pupillus poteſt accuſare tutore auctore in caſibus qui in littera numerantur: 7 hoc dicit Bl. 7 ſe. Franciſcus.

k ¶ Neptiſve. ité alioquz. vt. C. qui accu. nō poſ. l. ſenatus. 7. l. vroz. Item facit. l. de crimine. et. ſ. l. ꝓtoꝛi. 7. ſ. fi. tit. ij. l. mulieri. 7 de lib. ho. exhi. l. q̄ 7 ler. ſ. hoc interdictus. ſed an incidat in turpil. ſi deſiſtat: dic vt not. C. qui accuſa. non poſſunt. l. ſi ea. Item exꝛpe vt dices. ſ. l. ꝓtoꝛi.

l ¶ Certis. ¶ Publicoꝝ. ſcilicet iudi. 7 determinat dictionem teſtimonium: vel dic ꝓpe cedentes ex lege 7c.

m ¶ Teſtamentaria. vt quia accuſet mulier aliquem le. cor. de fal. q cōmiſerat falſuz circa teſtamentum: licet ad eaz vel ad alios ſuos non pertineat: 7 ſit ſpeciale ꝓpter nnmanitatem criminis: ſic in crimine maie. vt. ſ. ad leg. iul. maie. l. in que

ſtionibus. 7 in. l. iul. de anno. vt. ſ. ad leg. iul. de anno. l. ſ. Ité in crimie ſuſpecti tutoris. vt. ſ. de ſuſpec. tu. l. ſ. ſ. ꝑequēs. ſed in falſo non. vt. C. de fal. 7 ſi ad te. 7 ſi facſit ꝓ boc eo q̄ nō. ſ. ti. ſ. l. i. In caſu autē ſequēti intereraz mulieris: ſed alia rō videbaſ eam repellere: vt ibi dices.

n ¶ Paterni liberi. Quos mulieres pater vel mater manumiſit quos ſuos dicere poteſt etiam viuente patre vel matre. vt. ſ. de ver. ſig. l. i. ſ. paternos. 7. ſ. de ercu. tut. l. libertum. iſtius ergo liberti. t. poteſt dicere falſum. Sed q̄ d mirꝛ: quia cuiuſlibet poteſt. vt. ſ. ꝓtoꝛi. reſpon. ſed dic hic videbatur repelli eo q̄ inuita in eum ferre teſtimonium non cogit. vt. ſ. de teſti. l. iij. in fi. mibiſominus accuſat: q̄ ſponte facit.

o ¶ Pupillis. non q̄ pupillus accuſet ſed tutoꝛ. vt. C. qui accu. nō poſ. l. ij. vel dic accuſat pupillus cum tutoꝛ accuſat. vel ſi fari poteſt tunc pupillus tutoris auctoritate: vt hic. al's tutoꝛ: vt in ciuilibus. vt. ſ. de admini. tu. l. i. ſ. ſufficit ſm Jr. hec vltima placet. 7 no. q̄ pupillus regulariter prohibetur. vt. ſ. titu. ij. l. mulier. 7. j. co. l. qui accuſare. ſed fallit in caſibus iſtis: in adulto autez patet q̄ poteſt auctore curatore ex eo q̄ in pupillo trñ prohibetur. Item patet. C. de aucto. ꝓeſtan. l. clarus. niſi in accuſatione adulteri quando queritur de alieno nō de ſuo matri. vt. ſ. de adul. l. ſi maritus ſit in magiſtratu. ſ. ler. item ſecus in teſtimonio mi norꝛis. vt. ſ. de teſti. l. in teſtimonium. ſm Azo. ſed Jo. non admittit mi nozem. rr. annozum. ſicut nec teſtem. arg. ſ. de bo. libe. l. qui cuz maioꝛ. ſ. ſed ſi non accuſauerit. Itez quod ſubjcit patris ſubaudi vel aui. Ité quod dicit aui ſubaudi vel patris multo magis. Itez 7 quod dicit teſtamentaria dic q̄ ler. cornel. teſtamentaria: licet de falſo principaliter tractaret: vel forte ſpecialia aliqua circa id diceret i perſona pupilli forte. vt j. ꝓtoꝛi. ſ. adiecit 7 incidenter. boc ſpeciale in pupillo circa leges cornel. de fal. 7 hoc ꝓbat. nam de patris 7c. 7 dic teſtamento ſcilicet celato vel ſuppreſſo ꝓo quo agitur ciuiliter interdicto de tabu. exhibē. vt ſubjcit. 7. ſ. de tabu. exhiben. locum. ſ. ſi quis dolo. 7 adde quod de fal. agitur quattuoꝛ modis. vt no. C. de tranſac. ſi ex falſis.

p ¶ Per interdictum. de tabu. exhiben.

Jbellorum. ¶ Cauſa.

Hunc dicit que debet continere libellus accuſationis. Secundo dicit mortuo accuſatore deterꝛ accuſatio poſtulante boc reo: poteꝛit tamē accuſari ab alio infra. xxx. dies. Franciſcus.

Conſul.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

De accusatio.⁊ inscriptio.

a ¶ Consul. Item nomen imperatoris scribi debet. vt arg. in auf. vt pro. nomen imperatoris. sic ergo consul ⁊ dies ponitur in initio libelli ꝛs R. ⁊ dic consul apud quem fit accusatio: vel a. imperator: qui quãdoq; in signum humanitatis vrebatur veste consulari. ⁊ fm hoc fit in instrumentis: ⁊ deinde sequitur narratio libelli apud illum ⁊c. Sed quidaz dicunt annos domini vel nomen imperatoris nõ apponi in his libellis accusatozys: sed tm i istrumentis in quibus habetur memoria temporis. vel dic tertio cõsul ultius anni. Accur.

b ¶ Et dies. quo datur. nõ quo scribitur libell⁹. vt in auf. de erbi. ⁊ itro. du. §. fuscepto. ⁊ idez in ciuili: ꝛs a reo nõ ab actore. vt. d. auf. Aliq; hic exponunt dies scripti libelli quod nihil est nisi dicerint ⁊ dari qñ eodem tẽpore scriberet ⁊ daretur.

c ¶ Titius. loquit in tertia persona: idez si in prima.

d ¶ Et persona. vtraqz scz. fic. ff. de dolo. l. sed si et dolo. §. fi. ar. ff. de appel. l. i. in fi. ⁊. l. fcio. i. fñ.

e ¶ Neqz autẽ diẽ. cõmissi crimina scz: ꝛs datur libelli sic. Itẽ ff. ff. quod vi aut clam. l. aut. §. i.

f ¶ Neqz borum. admissi criminis. ⁊ hoc ne quid ⁊c. arg. ff. de eden. l. i. §. editiones.

g ¶ Non fuerint. i. vt hic dictum est. vt no. C. de. in causis.

h ¶ Aboletur. i. cancellet accusatio postuiante reo. vt. §. fi accusator.

i ¶ Repetẽdi. solemniter ⁊ legitune: si tpa accusationis largiãtur. vt. ff. de adul. l. accusaturus. ⁊ dices. ff. prori. §.

k ¶ Subscribere. dicẽdo hunc mee accusanõi subscribo. ⁊ visq; ad finẽ vel sententiã perseueraturũ pmitto: sup hoc etiaz ꝛs deuotione debit. vt. C. ad turpil. l. i. ⁊. l. si cui. Vel dic subscribit dicens: ⁊ profiteor me dedisse talem libellum: per quem statim intelligitur esse ligatus ad taliones: vt hic. ⁊. d. l. si cui. Tertij dicunt q exprimat: vt scribo me paratum subire eandem penam: vt dices in. l. si cui. ⁊ fit hec subscriptio ante lit. contest. vt. ff. ad turpil. l. senatus. §. qui post.

Subscripio accusatozis i libello per q̃ viba fiat et qñ facta

l ¶ Vel alius. ad quod. C. de testa. l. hac consul. in prin.

m ¶ Qz domum. ff. de adulte. qui domum.

n ¶ Sumserit. ff. de adulte. l. mariti. in prin.

o ¶ Comperto. vt. d. ti. l. mariti. §. complectantur.

p ¶ Simile. vt. ff. de mino. l. aurilii. §. i. Et not. q bic dicit Azo. ex hoc §. q vnus accusat vnum simul de diuersis delictis: ꝛs secus sit de vno. vt C. e. l. i. ⁊. l. de crimine: ꝛs põt dici q alius sit hic sensus. ⁊. si libellus adulterij male fiet: põt ⁊ de his dicere nõ simul/sed primo de vno ⁊ sic alternatiue. vel dic sicut in accusatione adulterij ponunt plura i libello. vt. ff. sic ⁊ in his crimibus: vel dic fi nita prima accusatione sed non iterim. ⁊ sic põt intelligi qõ Azo dixit. arg. ff. ti. l. interdum.

q ¶ Quedã cã. sic ⁊ illa cõprehendit q̃ dixit in supiori. §. puta si male cõceperat libellos. de q̃ loquit. ff. de adul. l. accusaturus. vel itellige hunc §. itelligi. qñ alia de cã: puta morbo vel sili qs ꝛpedit: ꝛs ii spediat mala cõceptione libelli poterit iterũ accusare infra. xx. an. tanto enim tollitur tpe criminalis accusatio. vt. C. de fal. ḡrela. ℔. nisi ⁊ prima minoni tẽpore tolleba: vt adulterũ q̃ nq̃uẽniũ. de quo loquit superius respõsum.

r ¶ Simile. vt ferie repentine: aſs videf abundare. ℔.

s ¶ Aboletur. i. cancellat: ⁊ ita a iudice obseruatione absolnitur.

s ¶ Abolef. nomen rei: non quidem absolute: sed ita ⁊c.

t ¶ Alij. supple etiã: nam idem põt. ſ. si viuit: ⁊ cesset impedimẽtũ infra idem tẽpus. xxx. dierũ: vt hic. ⁊. ff. prori. fñ. ⁊. ff. ad turpil. l. aut priuati, in prin. ⁊. ff. xxx. ⁊. l. in senatus. §. fin. ⁊. C. de ſiali abo. l. i. ⁊. ff. eo. bi ti. §. fin. nisi sit priuata abolitio. quo casu non potest: nisi de hoc supplicet principi: vt. C. de aboli. l. i. ⁊ facit. C. si reus vel ac. l. fi. §. i.

v ¶ Quod tempus. scz alij⁹ accusare poterit: ⁊ certe visq; ad. xxx. dies. vt hic. ⁊. ff. eo. bi tamen. in fi.

Titu. II.

in quibus causis accusare non licet.

¶ Si accusator decesserit: aliaqz quedam causa[a] cuz impedierit quo minus accusare possit: ⁊ si quid similꝫ est nomen rei aboletur[u] postulãte reo: idez ex lege iulia de vi senatusco. cautuz est ita vt liceat alij[r] ex integro repetere reum: sed intra quod tempus[v] videbimus: et vtiqz. xxx. dies vtiles obseruan di sunt.

Vlpianus. Lex. iiij.

Vi iudicio publico damnatus est ius accusandi nõ habet[t] nisi liberozus ex lege patronozus suozuz mortez[y] eo iudicio vel rem suaz exequatur: sed ⁊ calũnia notatis[z] ius accusandi ademptuz est. item bis[a] qui cuz bestijs depugnãdi causa in arenaz intromissi sunt: quive artem ludicram vel lenocinuz[b] fecerint: quive preuaricationis calumnieve causa quid fecisse iudicio publi. pronunciatus erit. Quive ob accusanduz negocium ve[c] cui faciendus pecuniã accepisse iudicatus[d] erit.

Idem. Lex. v.

Seruos quoqz adulterij posse accusari nulla dubitatio[e] est: sed qui prohibentur adulterij liberos homines accusare[f] ijdem seruos quoqz prohibebunt. Sed ex rescripto diui marci etiã aduersus proprios[g] seruoz accusationez instituere dñs potest. post hoc igitur rescripti accusãdi necessitas[g] incũbet domino seruoz suum. Ceterum iuste mulier nupta[h] prescriptione[k] vtetur.

Idem. Lex. vj.

Qui iudicio. ¶ Lasus. Vel ex iniurat quosdam qui accusare non possunt quos videas in littera. Fran.

r ¶ Non habet. quia infamis est. vt. ff. ti. litu. j. l. ifamẽ. ⁊ boc si extrancuz de nouo vult accusare. fecisi nõ de nouo. Itẽ secus si suum accusatoꝛe etiam de nouo nisi ciuitatẽ vel libertatem amiserit p dãnationem. vt. ff. titu. j. l. is qui.

y ¶ Mortez. si ergo non sic erequat suam vel suoꝛum iniuriam nõ admittitur: licet alij infames quãdoqz admittant qui nõ sunt iure publico dãnati. vt. ff. ti. y. l. famosi. ⁊. ff. eo. l. mulieres. vbi in accusatione amone ifamis accipitur.

z ¶ Notatis. id est qui pcalũniam aliquem accusauerunt: nam sunt infames sicut ⁊ ſteriores. vt ff. de infa. l. i. ⁊ facit. ff. de pretuari. l. accusator. Ac.

a ¶ Item bis. scilicet ius accusandi: adẽptum est: qui ⁊c. ⁊ dic intromissi: scz per sniam dãnatiõis vnde efficiuntur ſrui pene. vt. ff. ff. de pl. q vltimo. Itez si sua sponte p mercede: secus si gratia virtutis. vt. ff. de postul. l. ff. bestias.

b ¶ Lenocinium. De eo dicit quod est. ff. de infa. atbletas. §. ait ptor. qõ ipso iure infamat: sed et de illo de quo dicit. ff. de adult. l. ij. §. ij. loqui põt vt licet ante sententiam nõ sit ifamis/ tamen repellat ab accusanõe adul terij si obijciatur ante lit. contesta. vt. C. de adul. l. i ta pudor. ⁊. l. qñ. nõ potest. ⁊. ff. de adulte. l. ij. §. qui boc dicit. ⁊. §. si publico.

c ¶ Negocium ve. vt calũniosum.

d ¶ Iudicatus. vel conuictus fm Al. arg. ff. de testi. l. testium. §. pen. ꝛs ibi propter testimonium/ bic propter accusationem faciendam vel non faciendam pecuniam accepit: tamen eadem equitas est: ꝛs quidam contra. ⁊ tenetur lege iul. repe. vt. ff. ad. l. iul. rep. l. eadẽ. §. j. ⁊ sic infamat cũ sit publicum iudicium. vt. ff. ti. j. l. ⁊. l. infamem.

Seruos. ¶ Lasus. Serui etiam possunt de adulterio accusari: qui tñ non põt accusare liberum hominem: vt de his babuisti. ff. de pri. ille nec etiam seruum põt accusare. Ultimo dicit. Dominus põt seruum suum de adulterio accusare: ⁊ si non accusat: ⁊ nupta cum qua cõmisit seruus adulterium separet se a viro ⁊ nubat alij: amodo ipsa nõ poterit accusari nisi prius adulter accusetur. Fran.

e ¶ Dubitatio est. vt. ff. eo. bos. §. omnibus.

f ¶ Accusare. qõ euenit ſ calibus superiozis. l. ⁊. ff. eo. qui accusare. ⁊ facit l. bos. §. ſi seruus.

g ¶ Aduersus proprium seruum. q. d. non solum aduersus alienum: vel dic nõ solum aduersus liberum. Accur.

h ¶ Necessitas. non precise: sed dic solenniter: vel dic si vult eum penam subire legitimam: vel imo si vult accusare adulteram iam alij nuptam: vt subijcit.

i ¶ Nupta. a qua diuerterat prior vir propter adulterium cõmissum antecz accusaretur de adulterio seruus ⁊ antecz denuncietur ne nubat. vt tecz accusaretur de adulterio seruus ⁊ antecz denunciet ne nubat. vt ff. de adul. l. ij. in prin. ⁊. l. denunciasse. Accur.

k ¶ Prescriptione vtetur. vt ab adulterio incipiat. vt. d. l. denunciasse. ⁊ l. ij. in principio. ⁊. l. nuptura. ⁊. l. qui vxor. ⁊. l. vim passam. §. nuptam.

Lleuia. ¶ Casus. Leuia crimina potest proconsul. de plano. i. licet non sedeat pro tribunali cognoscere. ꝛ que sint leuia dic vt in glo sis hic positis. Fran. accur.

a ¶ Leuia. vt. l. iulia. de anno. vel leuia. i. priuata crimina sm Al. ꝛ crimen de nauibus submersis. vt. C. de naufrag. l. de submersis. ꝛ crimen abigeatus. vt. C. de abige. sm. Bal. vel cognitio custodum. vt. j. de ostio nibus. l. vnus. §. fi.

+ Quid im ponat ista clausula de plano in rescrip. et per quem possit cognoscedi. vide glo. i. extranaganti ad reprimendū. in v. de plano. glo. in c. fi. in ver. figura. extra de here. lib. vi. et in de. supe. sub eo de ver. ꝛ ibi no. in apostil. ad lanfra. de ordi. sub eo etiaꝫ ver. de verbor signi.

b ¶ De plano, ꝛ id est sine libello. vt. d. l. de submersis. ꝛ. §. de offi. pcōsul. l. nec quicq̄. §. de plano. sm Al. vel sm alios sine inscriptiōe. cū libelli tōne oblatiōe. nā dicunt in istis nō esse necessariam inscriptionem. vt. §. de pena. deli. l. fi. ꝛ ō fur. li. ti. C. de iniur. l. fi. nisi in crimine abigeat⁹. vt. C. de abigeis. vel etiā in aliis spe cialibus. q̄ no. C. q accu. nō posl. q crimē. S3 tñ bñ appello leuia q̄ dicit. ꝛ alia q̄ non sunt ita magna vt crimē lenocinij ꝛ filia. ꝛ alia de qb⁹ fit mētio. §. de offic. pcōsl. nec quicq̄. §. de plano. ꝛ qō hic dicit de plano: iz non sedeat. p tribunali potest rit discutere iudex. vt. j. de questio. vnius. §. fi. ꝛ de adulte. mīes. §. fera ginta. ꝛ facit i aut. de mād. p.m. §. fi tibi.

c ¶ Seruos. al⁹ cesos. al⁹ non. ꝛ facit. §. de icē. ruinau. l. pedius. §. j.

Si cui ¶ Casus. Qui accusat debet subscribere se ad talionem: si non probauerit dꝫ etiaꝫ dicere se perseueraturuꝫ in accusatione. Secūdo dicit. de quo crimīe quis est absolutus non potest iterum accusari ab eodē; sed ab alio sic si sua in terfit: ꝛ probet se ignorasse de accusat. prima. Item probet primum accusantem fuisse preuaricatum. Tertio dicit. qui accusauit calūniose ꝛ succubuit non potest eundem de alio crimine accusare. filius eius tñ posset accusare non obstante calūnia patris. Quarto dicit. seruus ea ciuitate in qua deliquit puniendus est: ꝛ dns serui in eo loco in quo seruus deliqt debet eum defendere. Ultimo dicit. sacrilegium cōmisit titius in ciuitate mutine. Item aliud delictum minus primo cōmisit idem titius i hac ciuitate bon. cuiꝫ hic sit debet de primo delicto hic facto cognosci. postea remittitur ad ciuitatem mutiñ. Fran. accur.

d ¶ Subscriptio. nedum inscriptio. primo enim fit inscriptio. postea subscriptio.

Accusans de crie q̄m dꝫ libellus formare.

e ¶ Perseueraturos. sc; adijcere debet se perseueraturum ꝛ hic forte sumitur subscriptionis forma sm. R. debet enim scribere se perseueraturum vsq; ad finem. ꝛ super hoc paratum fideiussorem dare: vel sista tabellio scripsit accusationem satis est si hic (vel alius pro eo sinescit scribere) subscribat se ita professum. vt. §. libellorum. Sed ꝛ si ipse accusator scripsit libellum dicens: profiteor me accusare illum bene fiet si ꝛ subscribat: ꝛ profiteor me ita professum esse. Quidam tamen dixerunt q̄ subscribere debet se velle pati eandem penam si non probauerit de crimine quam passurus erat reus si probauerit: vel subscribere debet se ita professum esse: scilicet velle pati. ꝛ de hoc dicit hic loqui. ad quod vltimus est C. de arbi. l. ne in arbitris. ꝛ est pro eis. C. de fid. instrumen. l. ij. ꝛ fi. ꝛ. C. de adulte. l. ita pudor. ꝛ. l. fina. Item facit. C. eod. l. penulti. ꝛ fin. ꝛ qui accu. non possunt. l. iij.

f ¶ Accusari. ab eodem vel ab alio. Sed quid si transegerit accusatus: R̄n. vt no. C. de transac. l. transigere. siue in crimine de quo pōt transigi siue nō. ꝛ siue de publico siue de priuato in diuersis glo. ibi dicit. Itez quid si delato sacramento se purgauit? R̄n. pdesse. vt arg. §. de iureiurando. l. cum qui. §. in popularibus. nec obst. §. de iure patro. l. si iuraueroꝫ quia fauore ingenuitatis ibi est. Item facit. C. de fi. instru. l. iij.

g ¶ Non preiudicant. regulariter/ sed fallit hic: vt ꝛ al⁹. vt no. C. qui. resiudi. non nocet. l. i.

h ¶ Docetaq̄; quod est coipso q̄ dñi non pbat. sic. C. qui mili. nō pos. super seruis. nā glibet ignorare presumit: vt. §. de pba. l. ver⁹. vel dicit docear suo sacramento. arg. j. de re mi. l. non omnes. §. a barbaris.

Magna er cā. ſ. si docēat de p uaricatiōe priōris accusatoris nō aliter sm Jo. vt. §. de preua. l. preuaricationis. Alꝫo. ſ. sm alios subaudi mariāme si docēat. Jdez tñ ꝛ si nō docēat sm eos ꝛ sic dicunt alterū horū sufficere. sed tu dic vtrūq; necesse si a primo icipias sec⁹ forte si a secūdo. sic. C. de iure delib. potuit. ꝛ facit ad hoc. §. delibo. exhibē. l. ij. §. fi tñ. ꝛ. C. ad. l. iul. maie. l. ij. §. fi tñ. ꝛ. C. de. q⁹ homicidij. ꝛ. §. de preuari. l. ij. in prīc. ꝛ j. de adul. l. ij. in fi.

i ¶ Admittendum enꝫ. no. q semel malꝫ ꝛ ꝛ postea pſumit: vt hic. ꝛ. §. de ſuſpec. ꝛ. l. ij. §. fi aūt. ꝛ §. fi curator. ꝛ. j. ꝛ. l. aliꝫ. §. de teſti. l. proditi. ꝛ. §. de publi. l. licitatio. §. licitatores vecrigaliū ad ure randam. ꝛ contra qui semel bon⁹ ꝛc. vt ꝛ. j. de rmili. l. nō oēs. §. a barbaris. ꝛ fic de preterito ad pñs ꝛc. fic. §. quib. mod. pig. vel hypo. ſol. l. ſicut. §. ſupuacuē. arg. §. C. de pba. l. cū re. Jtē q semel diues ꝛ hodie. vt. C. de pba. ex pſona. qui semel pauper ꝛ modo. vt. §. de pba. nō eſt. q semel dns ꝛ nūc. ſi i poſt. dicit Jo. ſecus vt no. C. de proba. ſine poſſidetis.

Pdis dū certū filio nō nocet.

l ¶ Dater accusauerat. calūnioſe: vt er poſtiacta apparuit. ꝛ fic not. q̄ dilectum patris non nocet filio: vt. j. de penis. l. cū

men. sed arg. contra. C. ad. l. iul. maie. l. quisquis.

m ¶ Deliquerunt. vt. §. de nox. l. fi. ꝛ. C. vbi de crimi. agi opz. l. j. ꝛ aut. qua in pronincia. ꝛ. §. de iudi. l. venditor. ꝛ in eo. ti. l. ij.

n ¶ Remitteret. doc si latitabat. vt in aut. vt nulli iudi. §. si vero quis. vel hoc speciale; vt in naufragio. vt. §. de incen. rui. nau. l. ne quid. vel hoc facere debet ex vrbanitate. ꝛ facit. j. eo. l. fi. ꝛ. §. proti. §.

Qui accusare. ¶ Casus. Viso qui non possunt accusare per cōsequens quenis scimus qui possunt accusare: ꝛ numerat quasdam personas que non possunt accusare: ꝛ in casu istis personis permittitur accusare vt si fuam iniuriam exequentur. Item liberti in casu possunt cōqueri de patre ꝛ de patrono. Item ꝛ filius de facto matris potest conqueri in casu quem ponit in littera. Ultimo dicit. Accusatum ab alio accusare non possum: ꝛ hoc intelligas pendente accusat. prima. si autē primus accusans desistat ab olim. petita vel non. bene possum accusare eundem. ꝛ hoc dicit bec ler cum tribus seq. Fran.

o ¶ Non possunt. nam quilibet potest qui non prohibetur. vt. §. quibus ex cau. maio. necnon. §. q̄ eis. ꝛ no. q̄ bc ꝛ seq. ll. sunt. q. q. j. c. prohibet. Accursius.

p ¶ Ut mulier. mulier non pſequēdo suā iniuriā repellit: vt h. ꝛ. C. qui accusare nō pos. l. de crimine. sed fallit in crimine maie. vt. j. ad. l. iul. maie. l. in q̄mbus. ꝛ annone. vt. j. ad leg. iul. de anno. l. fi. §. fi. ꝛ leg. cor. testamētaria. vt. §. eo. l. ij. Jtē in crimine ſuſpec. tu. vt iſth. de ſuſpec. tu. §. conſequens. Item in pupillo dic ſecus ſi eſt adultus maior. xx. anno. ad inſtar teſtis. nō aūt minor. arg. §. §. de bo. li. q cum maior. §. ſed ſi nō. ꝛ de bis qui. vt tindig. l. poſt lega. §. bis vero. vel dic sm Alꝫo. ꝛ minor. vt no. §. eo. l. ij. §. pupillus. ꝛ dic q̄ etiā pupillus in casibus admittitur vt ibi not. Item per sacramentum. §. q̄ in quo iurant nō exitare mottes causa reipu. vt subijcit. vt ꝛ. C. eod. l. ſi crimen. ꝛ. l. non prohibentur. ni ſi vt. j. titu. ij. l. famoſi. Item qui habet magiſtratum. i. merum imperiū quod dicitur poteſtas. vt. §. de iuriſdi. omni. iudi. l. imperium. non pōt accuſare dū durat magiſtrat⁹: vt h. ꝛ. §. de iiur. l. nec magiſtatib⁹. ꝛ. j. de adul. l.

Accusare plures pro bibentur.

Bal. i. l. §. fin. §. ſi de cautio. ꝛ ſcribē. vbi

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

adul. l. si marit⁹ sit in magistratu: qr nec accusari vt subijcit hic. et supra de in ius voc. l. ij. et dic sine fraude. i. sine pena. sic. ff. de edil. edic. l. cum aūt. §. excipit. vel fraus fieret reipu. si ab ei⁹ cura aduocarēt q pro eius utilitate quotidie ds esse solicit⁹. Jd eo em magistrat⁹ dicitur q magis pars. z ad trebel. ille a q. §. tempestiuū. Jtē infames sūt accusat. vt. C. eo. l. criminis. z. §. 6 popul. ac. l. populariis. nisi vt. j. ti. ij. l. famosi. z. j. e. l. mulierem. z nisi vt. j. l. bi tū. nam z in pecuniaria causa pōt agere pro se. vt. ff. ad tertul. l. ij. §. si mulier sit famosa. Jtē qui accusauit duos qō pōt. vt dices in. l. hos accusare. §. lege iul. nec potest tertiū accusare vt hic. z. C. eo. l. cū rationibus. z hoc pro pter questū turpem vitā dum: sed sicut qui alis nō pōt: admittit tamē si suā vel suoꝝ iniuriā pſequatur: sic potest hic tertium accusare: vt hic. z. d. l. cuz rōnibus. Jtē qui accepit nūmos ab accusandum vel nō: quia incidit in. l. iul. repe. vt. j. ad. l. iul. repe. l. eas dez. §. j. z. ij. z facit. ff. l. qui iudicio. in fi.

Jtē liberti patronos nō accusant: vt subijcit. immo pena imponit. vt. C. eo. l. fi. z sic est in seruis z familiaribꝰ cū nō possint z puniātur si contrafece rit. vt. C. e. imiquū. z. l. si quis ex fami. z facit. C. 6 testi. l. libertorū. et de fal. l. falsi. Item ꝑpter suspitionem calū. vt qz falsum testimoniū subornati dixerint per qō z als pſeu muntur malefactores. vt ff. si cui. §. si tamen. in fi. §. z. ff. de testi. ꝓduciri. z in auc. quō opor. epiſ. §. quāta. z. ff. de peti. here. l. postq̄. in fi. z argu. ff. de offi. ꝓcōſi. illicitas. §. nec potentiores. Jtem socij criminis. vt. C. de libe. cau. l. si filium. Item qui cōmisit simile crimen: vt vir ꝓpter lenocinium. vt. j. de adulte. l. ij. §. lenocinij. Jtem qui destitit. vt. j. ad turpil. l. ij. Jtem iure canonū repelluntur alij quia sunt cōſpiratores: alij quia anathematizati: alij quia sacrilegi. vt. vj. q. nij. cōſpiratores. z. c. eos. z. c. nulli. Jtem inimici. vt iij. q. v. quia ſuſpecti. z. c. canonica. z. c. omnes.

a ¶ At filij. alij non habent in littera vt filij.

b ¶ Dnualis. Aureos. si tamen diligens sit z fidelis admittitur sicut ad tutelam. vt argu. institu. de ſuſpec. tuto. in fi. ti. z in auc. de testi. §. j. z. ff. de adop. l. nec ei. §. j.

c ¶ Jtamen. Non excluduntur. ad qō est. ff. eo. l. qui indicio. z. C. in qui. cau. eo. vel cen. l. ij. in fi. sed hoc fallit in liberis z libertis: qr etiam suam iniuriā ꝓsequendo non possunt accusare: sed cuilibet agere. vt. j. ꝓtori. §. sed als ꝓhibitus etiam graue delictum pōt ꝓsequi ꝓsequendo suam iniuriam. vt. C. eo. l. ꝓpter.

d ¶ Nō vt crimē. cōtra. ff. pri. rñ. Solu. hic ſpeciale in liberis z libertis vt ibi dixi. alij concedunt in graui etiā liberis z libertis. vt. C. eo. l. ꝓpter. qō nō placet nisi in exceptis criminibꝰ: vt ſese maiestatis z adulterij. vt. j. de adul. l. si adulterium. §. liberto. nec ob. ff. de iniur. ꝓtor. §. pretera: qr ibi cuiliter. Jtem facit. C. qui accu. non poſ. l. fi.

e ¶ Recipiant. per interdictuz/vnde vi. si vis fuerit armata: als agitur actione m factum. vt. C. de vi z vi arma. l. j. §. hoc interdictū ob atrocitatem facinoris. z de obſeq. l. qui honori. Accur.

f ¶ Queri. per actionem in factum. arg. j. de fal. qui nomine. ſ. ad interesse vel ex cipiendo.

g ¶ Nō est. ꝓpter reuerentiam: quod als liceret ei cuius interest. vt. j. de fal. l. j. §. j. Accur.

h ¶ Ab alio delatum. i. accusatum: z dic pendente accusatione prima: z plenius ff. vt. C. e. l. qui de crimine. in pin. Jtem contra. j. de adult. l. ij. in fi. Sol. ibi ſpeciale: z est ſic. ff. de in ius voc. l. ij. in pin.

i ¶ Vel ꝓuata. que ista sint dic vt. j. ad turpil. l. abolitio. et. l. sequen. in fi. z sic. quod subijcit de desistente dic q̄ q̄ñz impune petetur: qñq; nō. vt. C. de aboli. l. abolitio. z. ff. eo. l. libellorū. in fi.

k ¶ Non ꝓhibetur. infra. xxx. dies. vt. ff. eo. libellorum. §. fi. z. ff. ti. ij. l. penul. in pin. sed an est opus docere de ꝓuaricatione ꝓtori: dic non vt hic. sed alij dicunt in publica sic: sed in ꝓuata abolitione non: vt argu. ff. de ꝓeuari. l. ij.

Dsaccusare. ¶ Jus. Numerat q̄ dam ꝑsonas q̄ nō possunt accusari: alij ꝓpter dignitatez: alij q̄ legati: alij ꝓpter alias causas si miles. Jtez si accusat⁹ sit absolutus z nūc cepit habere aliquā de dignitatibus supiorib⁹ z velit de eodē crimine iterū accusare infra. xxx. dies. repelledus est accusans. Tertio dicit. nō possuz duos in eodez libello accusare nisi ꝓ iniuria mea. Quare to dicit. cuz seruꝰ accusat eadē sunt seruanda q̄ ſernarenf si liber accusaret. vt z de hoc habunsti. ff. e. l. seruos. Quinto dicit. seruꝰ 6 qualibet lege pōt accusari excepta lege iul. de vi ꝓuata. cū ea lege ponaf pena tertie partis bonoꝝ q̄ pena in seruum nō pōt cadere idē in ceteris legib⁹ in qbus impo nitur pena bonoꝝ vel capitis que in seruū nō cadit: sicut nec relegatio. lege aūt pōpeia parricidij pōt seruus accusari. Jtē cornelia iniuriaruz seruꝰ nō pōt accusari: ſz extra ordiē punitur. Fran.

l ¶ Dos. als hos. al. eos.

m ¶ Presidem. si habes id est presidē bene est. vt ff. de offi. ꝓſi. l. pe. nā quā doqz vicē presidijs gerebat. vt. C. de peda. in. l. j. als est/ité presidē. z facit j. 6 adul. l. si marit⁹. j. in.

n ¶ Ante cōmiserit. vt. ff. de iudi. l. ij. §. legatis.

o ¶ Magistratum populi. vt z. ff. de in ius voc. l. ij. sed ſz non accusetur verum est vt procedatur: satisfactur tamen iudicio sisti post honorē depositum. vt. j. de adul. l. si adulterium. §. fi. Accur.

p ¶ Leges. ex quibus ſperatur accusatio. ad quod. j. de adult. l. si marit⁹. §. j. z. ff. de testi. l. muti.

q ¶ Hoc beneficio. quod dictum est in pen. huius. l. vt quis ꝓſcribat ꝓpter dignitatem suam.

r ¶ Recepti. 6 receptū post lit. ꝓtest. j. de adul. si marit⁹. §. ſcriptiones.

s ¶ Repeti. post. xxx. dies ſm quosdā: imo nec infra. xxx. dies. alioqnin nullum esset beneficium. ſm. Al. z ꝓbat. ff. eo. libellorum. §. fi.

t ¶ Contēdant. vt qui abolitione habita accusatus in aliqua dignitate predictoꝝ fuerit electus: sed an alio accusante: an ꝯ o ipso eodem. ff. d. alio accusante nō primo. nā primo nō pōt obiici. vt. j. ad turpil. si quis repetere. Vel dic qñ ſuper ne nit dignitas etiā primo: sed qñ primo non habuerat dignitatē cū primo accusabaf: tunc primo non obest: sed alij. vt. d. l. si qs repetere. ar. C. de cōſci. l. ij. z. ff. de ꝓcur. pōponius. §. rati. Jtē eodē modo rñ. ad. l. j. de adul. si marit⁹. §. ꝓſcriptiones. vel ſubaudi ibi nisi abolitione habita de nouo recipiant: vt ibi dicit.

v ¶ De duobus reis. ſ. in vno libello: sed vnū ꝓmus in vno libello: aliuz in alio bñ pōt. vt in contrario. ff. eo. l. qui accusare. z. C. eo. l. cum ratio in alio bñ pōt. vt in contrario. ff. eo. l. qui accusare. z. C. eo. l. cum ratio nibus ſm Al. z nos. Alij dicunt ꝙ nec etiam duos z etiam diuersis libellis. z qō in illis. ff. dicunt fuisse admissum sed non admittendum. prima placet. Alij hic de diuersis criminibus: ibi ex vno. sed videtur ꝙ etiam vno libello duos possit. vt. j. de adulte. l. qui pupillam. §. fin. z. l. vim passam. §. incest. sed dic vt. ff. d. l. qui pupillam. Jtem adde qō not. C. qui accu. non poſ. l. cum rationibus. Accur.

x ¶ Postulabitur. in casibus illis quibus potest. vt. j. ꝓtori. §.

y ¶ Liber. vt. j. ff. ad. l. seruos. sed hoc fallit. j. ad turpil. l. domicianus. qñ alex ādrum. Jtem in eo q̄ potest defendi per dñm vel procuratoꝛez dñi: qō non est in libero homine. vt. ff. ti. j. seruus. Accur sius.

a ¶ Legibus. publicorum iudiciorum.
b ¶ Rei. i. accusari pñt. Sz ecõtra nõ accusãt nisi in casib⁹. vt. C. de pe ci. impe. offe. l. j. ſ. j. ad. l. iul. ma. l. famoſi. ſ. j. eo. l. muliere. in fi. ff. de po. act. l. populariis actio. ſ. C. de adul. qñ alexãdrũ. ſ. ff. de iudi. l. vir.
c ¶ Vi priuata. id est quando ſine armis.
d ¶ Quia ea lege. ſcz vis priuate. vt inſtit. de pub. iudi. ¶ itẽ. l. iul. ſed videſ hac lege ſeruus accuſari. vt. C. ad. l. iul. ỏ vi. l. ſi cri minis. ¶ dic q⁹ ibi corpo raliter punitur. vt in eo. titu. l. ſeruos. nõ pecunia riter: vt ibi dixi: vt hic bi citur. ¶ Itẽ quid de publi ca ſtatim dices.
e ¶ Publicatione. ſ. relegatione. vt inſti. de pub. iudi. ¶ item lex.
f ¶ Pena. tertie partis bonorum.
g ¶ Nõ cadit. cũ nihil habet. vt inſtit. p quas pſo. no. acq. ¶ itẽ q⁹ ſeruꝰ. nã delinquendo non aufert peculiũ ſeruus ỏño vel ſi lius patri. vt de bo. proſcri. l. j. ſ. ſi filius. Acc.
h ¶ Quibus. vt. l. iul. de ambitu. vt. j. ad. l. iul. de ambi. l. j. itẽ de ãno. vt. j. ad. l. iul. de ãno. fm All.
i ¶ Capitis. hec eſt intribus. vt. j. de pe. l. u. ſpin. ſz hic nõ cõprehẽdit ciuitatis amiſſionẽ: q⁹ ſeruꝰ nõ eſt ciuis ſm Alꝫo.
k ¶ Que. ſcz capitis: non cõuenit ꝛc. et dic q⁹ qdaz habẽt nõ cõuenit: ꝛ tunc ꝫtradicit principio huiꝰ. ſ. ꝛ. C. de bo. pſcri. l. j. ſz dices q⁹tum ad bona. vt q⁹ crimẽ pſone ꝛ bonorũ penaz inferebat: quo ad pſonã eñ quenit: quo ad bona nõ cõuenit ſeruo: ꝛ differũt a pri. ſupiori. ſz. q⁹ ibi pecuniaria tñ pena inferebaẽ ex crimine.
alij habẽt ſine nõ: ꝛ dic cõuenit quo ad corpalẽ: nõ tñ quo ad pecuniã ꝛ erit idẽ exẽplũ qñ p⁹o eodem delicto pecuniaria ꝛ corpoalis pena imponit: vt eſt in oi crimine q⁹ ſponit penã mortis naturalis: vel etiã ciuilis. vt ſeruꝰ pene. vt. C. de bo. proſcri. l. in metallũ. q⁹ pene indubitãter cõueniunt ſeruis quo ad corpus. vt. j. de pe. aut dãnum. ¶. fi. Eſt et tertiũ genus criminũ vbi etiã bona tacite auferunt: vt q⁹ ciuitatem qs perdit: puta q⁹ deportat. vt. C. de bo. pſcri. l. deportati. non dicit relegatiq⁹ is vel alius quibus alia pena q⁹ vna de ꝑdictis imponit non auferunt bona. vt. C. de pe. l. deportatorũ. q⁹ relegatio. an ſeruo cõueniat ſtatim dices. Itẽ q⁹ ſubijcit: ſicut relegatio dicũt ſcz nõ cõuenit. put. ff. habuiſſi nõ cõuenit: ꝛ tũc eſt cõtra. C. de ſepul. vio. l. u. ſ. ſi qui ꝛ a quib⁹. l. ỏ. quibus ỏ ſeruũ relegari. Sol. nõ põt ſic. ſ. vt bona aliqua pdat quod euenire põt in relegato. in ppetuũ. vt. j. de inter. ꝛ rele. l. iiij. in fi. vel ſm Alꝫo. veriꝰ nõ põt vt ſimpliciter illa pena imponaẽ: ſ. gr. uior impo nitur: etiã vbi relegatio tñ libero eſſet ſponẽda. vt. C. ad leg. iul. de vi. l. ſeruo. ꝛ. j. eo. l. ſi. fed ꝛ hoc eſt in oi crimine ex quo etiam ſeruus non põt accuſari. vt ſcz recipiaẽ accuſatio: ſed duriorem pena imponiꝰ ſi libero ſm Alꝫo. Alij vt Jo. vt dicta Jtia nõ ob. dicũt ſicut relegatio ſcz cõuenit: et ſic dicũt ſeruũ poſſe relegari. vt in contrariũ ꝛ hic: vt tñ ei duriorẽ ſi libero imponaẽ pena. ꝛ cauẽ q⁹ cũ dicimus hic de penis capitalibus opoꝛtet ex pont relegatio. i. deportatio. nã relegatio non imponit penas capitalẽ cũ ciuitatẽ ꝛ bona retineat relegatus. vt. j. de interdic. et releg. l. relegator. ¶. fine. et. ¶. ad tẽpus. ſed in ſimplici relegatione dic q⁹ ſeruo nõ cõuenit: niſi vt gratioꝛ pena ei imponaẽ. Tertij vt Al. refrunt hãc litterã ſicuti relegatio ad id q⁹. ſ. ỏz gb⁹ pecuniaria ꝛ. ſicut relegatio que imponit penã pecuniariã q⁹ ſit in perpetuũ. vt. ỏ. l. de inter. ꝛ releg. l. iiij. in fi. Jn opus autẽ publicum nõ datur ſeruus. vt. j. de pe. l. ſeruus.
l ¶ Non conuenit. quia non eſt ciuis.
m ¶ Parricidij. ſcz conuenit penis ſeruoꝝm.
n ¶ Decidemt. vt. j. ad. l. pompe. de parri. l. j.
o ¶ Non cadunt. q⁹nullam cognationem habent. vt inſtit. de ſeruj. cog. in prin. ꝛ. j. de regu. iur. l. q⁹ attinet. niſi quo ad matrimoniũ impedien dum. vt inſti. de nup. ¶. illud certum eſt ꝛc. Accur.
p ¶ Cõmunis eſt. tam liberorũ q⁹ ſeruoꝝm ꝗtum ad moriendum.
q ¶ Similiter. ſcilicet vt in liberos: ꝛ que ſit eius. l. pena. habes in. d. l. titu. de parricidijs.
r ¶ Cornelia. ſed ecõtra denũciat quãdoq⁹ alterius iniuriã. vt in argu. ꝗtra. ff. de iniur. l. ler cornelia. ¶. fi. ꝛ hec eſt rõ: q⁹ plerunq⁹ pecuniaria pena ponitur. p iniuria vel amiſſione ciuitatis q⁹ nõ conuenit ſeruis.
s ¶ Imminebit. arbitrio iudicantis.
t ¶ Mulierem. Reſcripſerũt. vt. j. ad. l. iul. de anno. l. ſi. in fi. nec ob. C. eo. l. de crimine. q⁹ ſpecialia ſunt que hac. l. dicuntur.
v ¶ Famoſi. i. infames.
x ¶ Admittũtur. facit. ſ. ad le. iul. maie. l. famoſi. Sed cõtra. ff. eo. l. qui ac cuſare. Sol. hic ſpeciale.
y ¶ Jpo pace. ſcz aliorũ. vt. ff. de teſta. milit. l. j.
z ¶ Excubant. i. vigilant.
a ¶ Vel. pro etiam. Sed arg. cõtra. C. qui accuſa. nõ poſ. l. nõ probibẽtur. Sol. hic ſpeciale.
b ¶ Deferẽtes. i. accuſantes de ãnona fraudata.
c ¶ Audiũtur. vt. j. ad. l. iul. de anno. l. j. etiã ꝛtra dicta. vt. ff. de iudi. l. vir.
d ¶ Senatus. unus nõ memen nõ habemꝰ. ꝛ da exẽplũ de eo q⁹ filiuꝰ occidit qui veteri cor. de ſica. ꝛ noua. l. de parricidijs teneẽ: nõ auẽ vetus per nouã tollitur. ſ. ff. de actio. ꝛ obli. l. quotiens. Vel dic de eo qui fecit ſocietatẽ cũtra innocentes: qui. l. iul. de vi priua. tenetur. vt. j. ad leg. iul. de vi priꝑ. l. ỏ. j. ỏ. iij. ꝛ. iuj. ꝛ. l. cor. de fal. vt. j. de fal. l. j.

Mulierẽ. ꝑpter publicã vtilitatẽ ad annonã ꝑtinentem audiri a ꝑfecto annone deferẽtẽ dixi ſcuer⁹ ꝛ anto. reſcripſerunt.
¶ Famoſi⁹ quoq⁹ accuſantes ſine vlla dubitatione admittuntur[x].
¶ Oblites quoq⁹ qui cauſas alienas deferre nõ pñt: qui p⁹o pace[y] excubãt[z] vel magis ad hãc accuſationẽ admittendi ſunt. ¶ Seruꝰ quoq⁹ deferentes[b] audiuntur[c].

Paulus. Lex. xiiij.

Senatus[d] cenſuit ne quis ob idem crimẽ pluribus legibus reus fieret[e].
¶ Non cogitur quis omittere actionem ciuilem ꝛ proponere criminalem deſcendẽtem ex eodem facto. b. d. Bar.

Ulpianus. Lex. xv.

Jn cum[f] cui⁹ dolo malo hominibus coactis dãni quid datum eſſe dicatur: non debet cogi actor omiſſa actione ciuili[g] crimen intendere.
¶ Et pluribus accuſantibus iudex debet idoneiorem eligere ex cauſis hac. l. enumeratis. hoc dicit.

Idem. Lex. xvj.

Si plures eriſtant qui eundem in publicis iudicijs accuſare volunt[h] iudex eligere debet cum qui accuſet. Cauſa. ſ. cognita eſtimatis accuſatorũ perſonis/vel de dignitate/vel ex eo q⁹ intereſt[i]/vel etate/vel moribus/vel alia iuſta de cauſa[k].

§. i. q⁹ non placet: ſed tñ ex vi priua. per ſenatuſcon. volufianum. vt. j. ad leg. iul. de vi priꝑ. l. ex ſenatuſcõſul. ſ. ff. de cõcuſ. l. ij. ¶el dic tertio de eo qui accepit pecuniam ob negocium faciendum vel nõ faciẽdum qui tenetur. l. iul. repe. vt. ff. de calũ. l. j. ſ. j. ꝛ. l. comel. de fal. vt. j. de fal. l. j. ſ. j. Item dic q⁹ nec accuſatio admittaẽ ex quo iam eſt factus reus. i. accuſatus alia. l. nec ab eodem: vt hic. nec ab alio. vt. C. eo. l. qui de crimine. j. rñ. vel ſm alios poſtea accuſari ab eodem diuerſis legibus: ſed ſecuta condẽnatione ex vno non ſequetur ex alio: idem ſi fiat abſolutio. Tertij dicunt q⁹ non poteſt: ſcz in eo q⁹ pena cõcurrit: ſed in eo q⁹ maioꝛ eẽt pena: in altero ſecus dicunt ad inſtar ciuilium. vt. ff. vi bo. rap. l. j. et facit. ff. de acti. ꝛ obli. l. pe. et. ff. nau. cau. ſtabu. l. idem. ſ. penul. Sed contra. ff. de actio. ꝛ obli. l. cum ex vno. ſed ibi ci agitur ciuiliter per predi. l. vi bo. rapto. Item contra. C. de accu. l. qui de crimine. ij. rñ. Sol. ibi diuerſis perſonis permittit: hic in vna prohibet ſm quoſdã. vel ibi erãt diuerſa delicta hic vnum: vt ibi plene not. Item contra. C. quando ci. ac. l. i. Solu. ibi altera ciuilis / altera criminalis: hic vtraq⁹ criminalis. Item contra. C. ad leg. falci. de pla. l. j. ſed ꝛ ibi diuerſa erant crimina: ſcz violentia ꝛ plagium ꝛc. Accur.
e ¶ Fieret. ꝛ eſt ratio: quia de amiſſo eiuſdem hominis nõ debet amplꝰ queri. ff. nau. cau. ſta. l. licet.

Iſt eum. ¶ Cauſa. Hominibus coactis. i. coadunatis dediſti mihi dãnum res meas rapiẽdo: volo agere contra te act. vi bo. rap. bene poſſum. nec cogor ad accuſationem venire omiſſa via ciuili. Frã.
f ¶ Jn eum. id eſt contra eum.
g ¶ Ciuili. vt. ff. vi bono. rapto. l. ij. in princi. ꝛ facit in ea. l. ſ. j. ꝛ. C. qñ ciuilis actio. l. j. ꝛ de fal. damus. ꝛ. l. prebemus.

Si plures. ¶ Cauſa. Plures volunt quendam accuſare de eodẽ delicto: iudex debet vnum ex his eligere cauſa cognita que ſpecificatur in littera. Fran. Accur.
h ¶ Volunt. ꝛ ſimul omnes concurrant.
i ¶ Jntereſt. q⁹ ſua vel ſuoꝝ iniuriã proſequaẽ. vt. ff. eo. ſi cui. ſ. j.
k ¶ De cauſa. affinitatis vel cognationis. arg. ff. de his qui deie. l. ſi ỏ. ¶. qui aũt.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

§. qui aūt, z ad hoc. ff. de fide instru. l. fi. in fi. z de col. detegā. l. fin. z. j. de adul. l. ij. §. si simul. z. ff. de lib. ho. erbi. l. iij. §. hoc interdictum. z de sepul. vio. l. sepulchri. z de popula. act. l. ij. z. ff. de liber. cau. interest. et de excu. tu. l. si duas. z de āl. in fec. in reficiendo.

Si seruū. ¶ Casus. Dīs qui vult seruū defendere de crimine capitali debet latisfacere iudicio eū sisti. Fran.

a ¶ Jubetur. vt. j. titu. j. l. ij. z facit. ff. c. hoc accusare. §. si seruus. z. C. de accu. z inscrip. l. ij. z. ti tu. j. l. seruus.

Jtia. ¶ Casꝰ. Titia proposuit libellum quo accusabat testamentuꝫ fratris sui de falso: et quia libellus inepte cōposuerat iuder interdicendo quēdo dixit. o femina vade z libellū rectius ordina infra tale tēpus. puta infra pascha: illa infra tē pus statutū non venit. et sic iudex tulit diffinitiuā in qua dixit feminā istaz nō admitti ammodo ad accusaf. falsi. z ista nō appellauit: ōz q̄ ista si vult āmodo accusare de falso repellitur. Fran.

b ¶ Minaret. dato libello accusationis minabatur se falsum z c.

c ¶ Nō impleuerit. z non probauit testamentū factum falsum.

d ¶ Diffinitū. h no. q̄ in dertam actoꝝ reo dat tps ad exce. ppoēdas.

e ¶ Jteruz. apparet ergo q̄ pīa ꝑnūciauerat eam nō posse de falso agere: z dicit q̄dā vtrāq; diffinitiuā: z ex eo q̄ iepte erat libellus factꝰ et habēt. j. aduersus quas sentētias z c. Sz sīm hoc quis bis indicat? Rñ. q̄ prima cū scōa cōcordat. vt not. C. sen. rescin. non posse. l. ij. vel q̄ prima fuit adiecta causa libelli male ꝺcepti. vt. ff. si mensor. l. i. §. j. Alij vt Ad. dicunt primā interlocutoriā: z dicunt ab ea appellari: q̄ effectū hz diffinitiue. nā cū ōz istā agere nō posse: per ꝙs videt absolui. accusatus. z hz. j. quas sniās. Tu dic primā interlo cutoriā: z ab ea nō potuisse appellari. vt. j. de appel. l. i. §. quesitus. z. C. quo. ap. l. ante. z ideo de nouo reincepit causam z sic habes. j. quā sententiā. Et sīm oēs dic q̄ post primā iuder statuit certū tps infra q̄ bene libellū formaret z causam ad finem p̄duceret: q̄ pōt fieri. vt. C. qui accu. nō pos. si ea. Jte no. in bac. l. ab interlocutoria appellari + sīm Ad. Jté q̄d si diffinitū de falso fuit er cā male cōcepti libelli: Rñ. posse iteruz accusatione fieri: sed in scā sententia nō fuit adiecta causa: ad q̄ est. §. de cuic. l. mnor. §. i. z. §. de excep. rei iudi. l. si mater. §. i.

c ¶ Sed dixit. p q̄ magis cōfirmare q̄ infirmare sniam de falso videt.

f ¶ Audienda fit. sed de irrito sic. vt. C. de inoffi. testa. l. eum.

g Jui fratres. ¶ Casus. Vere accusatoris nō tenetur ex equi crimina defuncto inchoata. Item nō compellitur quis plures accusare. quod expone vt in glo. Fran.

h ¶ Accusatoꝝ. i. eoꝝ qui accusabant. z est tunc argu. cōtra. §. pro socio. l. heres socij. z. §. de fideiuss. tuto. l. i. vel id est eoꝝ qui accusabāt: et tunc adhibe distinctionem quam habes. j. si pen. appel. l. j. z. C. si reus vel accu. l. fina.

i ¶ Crimina. sed ab alio poterunt accusari. vt. §. eo. l. libelloꝝm. in fi.

i ¶ Crimina. quia crimina prodita sunt ad vindictam.

k ¶ Reos. quia et si vellet non potest nisi cum determinatione. vt. §. eo. bos. ¶ lege. z facit. C. vt nemo inuitus age. vel ac.

l ¶ Sacre. scs eodem crimine.

Ex iudicioū. ¶ Casus. Pena bonoꝝ ademptionis descendens ex crimine publico nō trāsit in heredem deliquentis nisi sniā fuerit lata ante mortē accusati. fallit in ghusdam criminibus in ꝑa positis. de crimine autē priuato pena trāsit in heredes si lis fuerit ꝓtestata cum delinquente ante eius mortē: licet nō sit adhuc secuta ꝯdēnatio. Fran.

Modestinus. Lex. xvij.

Si seruus dīs in crimine capitali defendat sistendus sa tisdato promittere iubetur[a].

¶ Becler. ponit casus lōgū in terminis.

Idem. Lex. xviij.

Jtia cum testamentuz gaij fratris sui falsum arguere minaretur[b] et solēnia accusatiōis nō implecurit[c] intra tps a preside diffinitū[d]: preses. pūncie iterū[e]. pnūciauit nō posse illaz amplius de falso testamento dicere aduersus quā sententiā titia non. puocauit: sed dixit[f] se post finitum tēpus de irrito testamento dicere. Quero an titia que non appellauit aduersus sententiam ꝑsidis possit ad falsi accusationez postea reuerti? Rñ. nihil aperte proponi / ꝓpter qō aduersus sententie auctoritā de falso agens audienda fit[g].

Calistratus. Lex. xix.

Jui fratres rescripserunt non debere cogi heredes accusatoꝝ[h] exequi crimina[i]. Item non oportere compelli accusatorem plures reos[k] facere[l] diuus adrianus rescripsit.

¶ Diuiditur becler. in quattuor partes. ¶ Primo ponit vnam regulam in accusationibus. Secundo ponit exceptionem. Tertio ponit vnam determinationem dubij ꝓcedentis ex ꝑdictis. Quarto et vltimo ponit vnam regulam: in ciuilibus. secunda ibi: excepto. tertia ibi: adeo. quarta ibi: ex ceteris. b. o. Bar.

Modestinus. Lex. xx.

Ex iudicioꝝ publicoꝝ admissis[m] non alis trāsit actor versus heredes[n] pene bonoꝝ adēptionis q̄ si lis contestata et condēnatio fuerit secuta[o]. Excepto re petundarum et maiestatis[p] iudicio q̄ etiam mortuis reis cum quibus nihil actuꝫ est[q] adhuc exerceri placuit vt bona coruz fisco vendicentur. Adeo vt diui seuerus et antoni. rescripserunt: ex quo quis aliquod ex bis causis crimen contraxit: nihil ex bonis suis alienare[r] aut manumittere cum posse. Ex ceteris vero delictis pena[s] incipere ab herede ita demū potest si viuo reo accusatio[t] mota est: Iz non fuerit cōdemnatio secuta[v].

Papinianus. Lex. xxi.

Apitis reus[x] suspēso crimine cām[y] fisco deferre non ꝓhibetur.

Idem. Lex. xxij.

Alterius prouincie reus apud eos accusatur et condemnatur apud quos crimē contractum ostenditur[z]. quod etiam in militibus esse obseruādus opti mi principes nostri generaliter rescripserunt.

¶ De custodia z exhibitiōe reoꝝ. Titu. iij.

¶ Accusatus custoditur arbitrio iudicis causis inspectis q̄ hac lege ponunt. b. o. Bar.

Ulpianus. Lex. j.

Custodia reoꝝ ꝓ cōsuli estimare solet vtrum in carcerem die cōmissi criminis sed in alijs nō exceptatis tm̄ ante lit. ꝓtest. vt. §. de manu. qui pena. z facit. §. de dona. l. donationes. §. fi. l. j. post contractum. z. C. ad leg. iul. maie. l. fi. z. §. qui z a qui. l. quesitum.

s ¶ Pena. pecuniaria. vt ꝓ furto dupli vel quadrupli.

t ¶ Accusatio. i. actio. z sic facit. C. de delic. defun. l. j. Alij ꝑpie ponunt quod non placet. z sīm hoc dices idem in priuato delicto si criminaliter agitur quod in publico. f. ꝓnt est i ꝑin. huius legis. ad quod est. j. ad turpil. l. in priuatis. Accusſiuo.

v ¶ Secuta. z intelige quādo reus motiꝰ pendēte causa principali.

Capitis. ¶ Casus. Accusatus de crimine capitali potest interim petere deferre bona aliqua in fiscum ex aliqua de causis positis. j. de iure fisci. l. j. Fran. accusſius.

x ¶ Capitis reus. i. accusatus de crimine capitali.

y ¶ Causam. aliquam ex bis que sunt. j. de inte fisci. l. vel similes. ¶ Putasꝰ batur autem contra. argu. C. de ꝓcur. reum. Item quia dictum est regulariter accusatum accusare non posse. vt. §. ti. j. l. is qui.

y ¶ Causam. id est bona vacantia.

Alterius. ¶ Casus. Putineꝰ. deliquit in bacterra. pōt hic accusari et punirī: et hoc non solum in priuatis sed z in militibus est obseruandum. Fran. accusſius.

z ¶ Ostenditur. vt. C. vbi de crimine. l. j. z auf. qua in puincia. z vbi sen. l. j. z in auf. vt nulli iudi. §. si quos. z. §. eo. fi cui. §. pe. z fi

dus: hoc debet estimare iudex cause ex qualitate delicti. Jté persone accusate. Jtem videre debet sit culpabilis vel non: vt aliter in vno casu se habeat q̃m in alio, ꝛ exponelitteram vt in glosis habes. Frá.

q Recipienda. sic distinguæ aut accusatus ꝓtinetur de crimine: ꝛ tũc est ponendus in carcere. vt. j. l. si confessus. ꝛ extunc cito condemnetur vt tñ iterum ꝛ iteruꝫ ꝓtinetur. vt. C. eo. si qs in ea. ꝛ l. fi. aut diffitet: ꝛ tũc aut est valde graue scelus: et tũc ponit in carcerem: vt j. eo. diuus. ꝛ interim custodit: ꝛ sim formã quam habes. C. e. l. i. ꝛ. l. qui. si autẽ non valde grauis cõmittitur custodiẽdus: vt hic subijcit. ꝛ. j. eo. diuus pius. m. prin.

b Persona. scilicet accusata.

c An militi. vl̃ ꝓprie. vt. j. eo. milites. vsq; ad §. fi. vel ꝓ nũcio cõis gmiles dicit. et. C. vbi qs decuri. vel coar. l. i. et sic exponę. j. eo. diuus.

d Fideiussoribus. quãdo leue est crimen.

e Sibi. ad quod est. C. de episco. ꝛ deri. l. cũ decricies. §. i.

f Objicitur. accusato.

g Propter honorem. quem habet cuꝫ administratiõe. vt. j. de mune. et hono. l. honor. m. prin.

h Facultates. vt in auc. de testi. §. i.

i Pro innocẽtia. qr tales est persona q̃ prima facie videt innocens. vt. C. de adulte. si qui. vt. C. de fisc. l. i. vel qr in aliis erat innocẽs. vt. j. de re mili. l. nõ oẽs. §. a barbaris.

k Vel. ꝓ dignitate. quãdꝫ sinc administratione. vt in auc. vt ordi. ꝓfectus. col. v. vt. C. de episco. ꝛ de. l. ad similitudinem. ꝛ facit ad. l. s. ti. j. l. si ferunm. ꝛ. C. de app. l. minime. ꝛ de penis. l. si vindicari. ꝛ. C. de cu. re. l. ij. et de dignit. l. si grauiꝰ. et. l. quotiẽs. ꝛ de app. l. eos. §. sup. Jtẽ no. q̃ hui⁹ legis positio nõ hꝫ locũ q̃n est graue scelus. vt. j. eo. l. diuus. nã tũc in carcere mittitur. in boc erit tñ cognitio q̃ sit graue. vt hic ꝛ ibi dicitur. Accur.

S Jquis. ¶ Casus. Si dñs vel alius vult defendere seruum de crimine capitali accusatũ debet satisdare iudicio sisti al̃s ponitur seruus in carcere. Sed dicit. cũ seruꝰ accusaretur de crimine capitali dñs erat absens: vel si presens erat non potuit satisdare ꝓpter inopiã. ꝛ sic seruus positus est in carcere: nũc dñs vult satisdare. ꝛ sic vult seruus exire de carcere ꝛ defendere seruũ: dicit q̃ auditur si nõ multum tarde auerit. Tertio dicit. Accusatus de vno delicto in hac ciuitate nõ potest interim accusari de alio delicto vt vadat in ciuitatem mutuen. idẽ in act. primatis: ꝛ da exẽplũ vt in glo. nisi scõa actio esset ẽpetualis. Fran.

l Si quis seruus capitali. seruus ergo capite accusatur. ꝛ sic est cõtra. s. ti. ꝓtori. h. os. §. fi. ibi: vel etiam capitis ꝛc. Sol. vt ibi.

m Vel. ꝓ etiam. q. d. non solum dominus si defenderet satisdaret: ſz etiam si extrancus.

n Ab extero. i. extraneo: qui nomine domini defendat. vt. s. ti. ij. seruus. nam vterq; satisdat: vt hic. Alij autem dicunt dñm cauere tñ: sed extraneũ satisdare. qõ nõ placet. vt. s. ti. i. si seruum. dic ergo vel ab extraneo. i. non solum a dño: sed etiam ab alio potest defendi cum satisdatione: ꝛ sic etiam per extraneum defendatur vt hic. ꝛ. j. de pe. l. si non defendatur. et de appel. ferui. Et accipe hic ꝓout no. C. de accusa. l. ij. Et cautet qr hic nõ dicit ꝙ dñs extraneus defendat: sed satisdare de presẽtia persone vt in carcerem nõ ponatur. Accur.

o Domino. id est post vindicationem.

p Ex senatusconsulto. turpilliano.

recipiendꝰ sit persona militꝭ tradenda/ vel fideiussoribus cõmittenda/ vel etiaꝫ sibi. Jlloc autem vel ꝓ criminis quod obijcitur qualitate: vel ꝓpter honorem/ aut ꝓpter amplissimas facultates/ vel ꝓ innocentia persone/ vel ꝓ dignitate. cius qui ac cusatur facere solet.

Jn causis capitalibus seruus ex vinculis causã dicit: nisi ꝓ eo dominus vel extraneus satisfecerit ad quod admittentur post q̃ seruus fuerit vinculatus. hoc dicit Bartolus.

Papinianus. Lex. ij.

SJ quis seruus capitali crimine postuletur: leg̃e publicorum iudiciorum cauctur: vt si stendum vel ab extero satisdato promittatur. Q; si nõ defendatur in vincula publica conjci iubetur: vt ex vinculis causam dicat. Solet itaq; tractari an postea dominꝰ permittenduꝫ sit oblata satisdatione seruum suum vinculis liberare dubitationem auget edictum domitiani: quo cautum est abolitiones ex senatusconsulto factas ad huiusmodi seruos non pertinere. Maꝫ et lex ipsa ibi. ꝓhibet cum absolui ꝓiudẽ de eo iudicetur: sed hec interpretatio dura ꝛ pernimium severa est in eo cuius dominus absens fuit: vel qui per inopiam illo momento tẽporis satisdationem implere non potuit: neq; enim ꝓ indefenso derelictus recte dici potest qui dominum presentem non habuit: vl̃ habuit paratum defendere/ pauperem tamẽ. Quod vtiq; facilius admitti poterit si non post longum temporis spacium hoc desideretur.

Qui ꝓpter vnuꝫ crimen detinetur vel ad iudicium vocatur ꝓpter alias causam renocari non debet. Bar.

Qui exhibendi postulati sunt ꝓpter aliam causam alterius criminis quod ante admissuꝫ est rei nõ recipiũtur ex senatusconsulto. Quod in priuatis quoq; causis et nominib⁹ sub fideiussore factis obseruatur: nisi ex hoc temporalis actio in periculum cadat.

Accusatus de modico delicto sub fideiussoribus debet dimitti. secus si ex gratia. Fran. accur.

Vlpianus. Lex. iij.

2 DJuus pius ad epistolã anthiocenſiũ grece rescripsit non esse in vincula conjciendum cum qui fideiussores ꝓbare paratus sit: nisi tam graue scelus ipsuꝫ amissile constet: vt neq; fideiussoribus neq; militibus committi debeat: verum hanc ipsam carceris penam ante supplicium sustinere debet.

Idem. Lex. iiij.

SJ quis reum criminis ꝓ quo satisfecit nõ exhibuerit pena pecuniaria plectitur: puto tamẽ si dolo non exhibeat etiã extra ordinem esse damnandum. Sed si neq; in cautione/ neq; in decreto ꝓfectis quantitas certa comprehẽsa est: ac nec cõfuctudo ostẽditur: que certam formam habeat: ꝑsc de modo pecunie quã inferri oporteat statuet.

Cõfessus de crimine debet in carcere stare donec sententietur. Fran. accur.

v Comitis. id est longo tẽpore. facit. j. de cap. l. in bello. in ꝓncipio. et. §. de verbo. obliga. l. si ita. §. seia. et si quis cau. et si post tres. ꝛ. j. de re mili. l. non omnes. §. a barbaris. ꝛ. §. de pn. cre. l. si fẽtri. §. fi. ꝛ. §. de ritu nup. ꝓlerũq;. ꝛ. C. de ord. cog. l. fi. ꝛ de arbi. si cus dies. §. fi. Jtem facit ad leg. §. si ex nora. causa agna. l. ij. §. fi. ꝛ. §. mãda. §i procuratorem. §. fi ignorãtes.

x Qui exhibendi. cõa iudice.

y Qõ ante admissum. id est ante accusationem institutam: secus si post: vt. §. si quis cau. sed et si quis. C. illud. et ibi plenius nota.

3 Non recipiuntur. scilicet cuꝫ in prima causa necesse habeant stare: id est eo dẽ die. vt. §. de in ius vocan. l. ij. j. fi. ꝛ. l. quicũq;. in prin. in alijs autẽ diebus respondere debent. vt. C. de accusa. l. qui de crimine. ꝛ b. nisi forte ad maius auditorium vocãtur: vt in ciuili. argumẽ. §. de re iudi. l. contra pupillum. §. fi.

a Causis. si aliquis tenetur alicui cauere cuꝫ fideiussore iudicio sisti siue erat ciuilis siue criminalis: ꝛ nũc vocet ad ius in aliqua pũncia nõ tenetur: vt b. ꝛ dicta. l. qcũq;. ꝛ in eo. ti. l. ij. in fi. ꝛ de iudi. l. ij. §. legatis. bocaũt fallit qñ actio periret: vt subijcit. et. §. de iudi. l. ij. §. in oibus. ꝛ. l. fꝫ si ꝛ restituere. §. si dicꝫ. ꝛ de ꝛrijs. l. j. in fi. Jtẽ fallit qñ ad maius auditoriuꝫ vocatur: vt nõ dicꝫ. ꝛ dicꝫ quidã habẽt dominibus alꝫs nominibus qõ in idem recidit. Accur.

Jste ter est singu. ad ſ q̃ fideiusſor qui primi ſit plangere aliquẽ. rẽ mori. ſi nõ pũtat eũ nõ puniꝛ pena mortis qua illi ventabat puniendus. q̃ tenet. hoc probat optime ꝓ ſ facit gloſ. in ca. cũ ꝓpo. extiti. q. v. bologni.

b Jnus pius. Fideiussores. iudicio sisti.

c Paratus sit. vt. §. l. j.

d Neq; militibus. hoc expone vt. §. eo. l. j.

e Penam. id est custodiam.

f Sustinere. hoc in muliere bodie corrigitur. vt in auten. vt nulli iudi. §. necessarium.

Jquis reum. ¶ Casus. Qui promisit accusatuꝫ iudicio sisti ꝛ nõ fecit sisti pena pecuniaria punietur: nisi dolum cõmiserit in non exhibẽdo: nã tunc extra ordinem punitur. Sed pone q̃ non erat certa pena promissa si nõ exhibeat: neq; sit cõsuetudo quãta pena sit imponẽda: tũc arbitrio iudicis imponit: qõ intelligas vt in glo. Fran.

g Nõ exhibuerit. sed in mora exhibẽdi fuit vsq; ad sententiã nõ vltra. vt. §. de fideiuſ. grece. §. an ergo.

h Consuetudo. ad hoc. §. de aqua pluuia arcen. l. si prins. et de testi. l. iij. §. finali.

i Decunie. ſ. ad interesse. vt. §. de ẽbo. obli. l. quotiẽs. ꝛ. §. si quis in ius voca. nõ ierit. l. j. immo nõ: quia in his criminibus interesse spectari nõ põt. vt. §. ad exhi. fi liber. dic ergo certe.

k Statuet. ita tñ vt modum nõ excedat. vt. C. de modo mulc. l. eos. et facit. j. de regu. iur. l. semper in ſtipulationibus. ꝛ de consti. pecu. l. qui autẽ. circa ꝓin. et. C. de fideiuſ. si barbatorã. et. l. sancimus. ꝛ. C. de app. eos. §. ſup his. et. §. de arbi. diem. §. fi. et. §. de in ius vo. l. eum ꝓ quo. ꝛ. j. de verb. ſig. l. antepe. ad fi. et. l. fi. in ꝓin. ꝛ. §. de ſer. cor. l. vt tñ. §. j. Sed cõtra. C. ad turpil. l. ij. Solu. illa fm istam. Accurſius.

Si cõfeſſus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2011

a ¶ Si cõfessus. Pronũcietur, non ergo cõfessus habet pro indicato ⁊ sic est contra .ff. de confessis. l. i. ⁊. C. de confessis. l. ij. sed illa in ciuilibꝫ in criminali. ad quod .ff. de questio. l. i. §. diuus seuerus. ⁊. §. si quod. C. de pœnis. l. qui sententiã. Itez aliud contra . ff. ad leg . aquil. l. pinde. §. ff. Solu. vt ibi.

Itẽ contra est predictis. vt .ff. de confessis. l. nul. §. ibi extra ius. ⁊ facit . ff. ti. l. ij. in fi.

Diuus. ¶ Casus. Magistratꝰ ciuitatis cũ appẽdidifferent aliquẽ de delicto aliquo inculpati mittebãt eũ ad psidem ⁊ epistolas mittebant psidi in qua cõtinebat q̃ ille erat accussus de delicto: dicitur q̃ huic epistole nõ est credendũ. Item nec epistole irenarchꝫ hoc erãt cõmuniter in vno caplo de libro mandatorũ principis: et hoc etiã diuus pius ⁊ alij principes dixerũt. si ergo pese fuit inquirere de facto istius missi ad eũ mittat pro ipso magistratu vel irenarcha. et aut magistratꝰ vel irenarcha p̃bat q̃ in epistola mãdatur et laudãdus est i hoc: alias vituperãdus: immo q̃q̃ puniendus. Fran.

b ¶ Reorũ. puta magistratum qui ad psides remittunt. vt in auc. de defen. ciui. §. audient.

c ¶ Dãnatos. i. cõfessos.

d ¶ De irenarchis. q cõrigendis moribus ⁊ publice disciplineꝫ pficiunt. vt .j. de mu. ⁊ bono. Lfin . §. irenarche. et . C. de irenarc. l. j. lib. xi. et facit. .ff. de offi. psefe. vrbis. l. i. §. ⁊ sane. ⁊ q̃s ibi not.

e ¶ Elogia . id est epistolas et litteras in quibus talia notificant. vt . j. sta. tim quod no. cõtra nuncios mendacium referentes. q̃s dic vt. nij. q. xij. c. testes. Et cur.

f ¶ Caput. id est vnus capitulum de libro mandatorum huius principis. sic in auc. de mãda. principum. in fi.

g ¶ De sociis. ad q̃s . C. ad leg. iul. maiestã. quisquis. in fi. ⁊ . ff. ad legem agl. inde ne ratius. §. fed si seruus. ⁊. ff. ad exhibẽ. l. fina. ⁊. j. de iure fisci. l. ij. §. diuus pius. ⁊ no. C. de accusa. l. fina . in fine. Itẽ facit. ff. ad fill. l. pti. et. l. si percussor. ⁊. j. de q̃ stion. l. i. §. si quis dominus.

b ¶ Id cognitionem. et hoc infertur igitur ⁊c. ⁊ facit. C. de accusa. singuli. ⁊. Lea quidem. Et cur.

i ¶ Arguat. id est accuset. vt. j. de verbo. signi. l. iudicasse. ⁊ facit. C. de accusa. l. absentem.

k ¶ Quis. hic est grecus: ⁊ dic id est cõdẽnationẽ fm ꝑla. ⁊ fm hoc dic facere: id est facere vellet. sed fm Bul. id est inquisitionem.

l ¶ Venire. forte ad psidem. cum hic esset minor magistratus: vel dic ad collegam. vt. j. eo. solent.

m ¶ Exequi. id est probare.

n ¶ Denotare irenarcham. repete oportet.

o ¶ Maligne subaudi: cum comperit ⁊c. als interrogasset.

Tenuleius. Lex. v.

Si confessus fuerit reus donec de eo pronũciet: in vinculapublica conjiciendus est.

¶ Denunciationibus nõ est credendus quo ad cõdemnationem: sed ex his potest procedi ad inquisitionem. ⁊ veritate comperta absolnet vel cõdemnabit denũciatus vel denunciantem. hoc dicit. Diuiditur in tres partes. In prima parte dicitur q̃ denunciatio non prodest ad cõdemnationẽ: ⁊ hoc probat duobus exemplis. Secundo dicit q̃ denũciatio prodest vt perueniatur ad inquisitionẽ: et hoc probat duobus rescriptis. Tertio dicit quale debet esse iudicis officium super processu quem facit sup inquisitione. secũda ibi: sed ⁊ caput. tertia ibi: ideo cum quis. hoc dicit Bar.

Martianus. Lex. vi.

Diuus adrianus Julio Secundo ita rescripsit. Et alꝫ rescriptus est non esse vtiq̃ epistolis eorum credendum qui quasi damnatos credendum esse putarent. Idem et de irenarchis pceptum est: quia non omnes ex fide bonalogia conscribere comptum est. ¶ Sed ⁊ caput mãdatorũ exstat q̃ diuus pius cum puncie afic pcerat sub edicto ꝓposuit vt irenarche cũ apprehenderit latrones iterrogent eos de socijs ⁊ receptatoribus: ⁊ interrogationes litteris inclusas atq̃ obsignatas ad cognitionẽ magistratus mittant. Igitur qui cuꝫ eo elogio mittuntur ex integro audiendi sunt: etiam si per litteras missi fuerint / vel etiam per irenarchas perducti. Dic et diuus pius et alij principes rescripserunt: vt etiaꝫ de his qui requirendi annotati sunt: nõ quasi pro dannatis: sed quasi re integra queratur si quis erit qui cum arguat. ¶ Et ideo cum quis

faceret iuberi: oportet venire irenarcham et quod scripserit exequi. Et si diligenter ac fideliter hoc fecerit: collaudãdum cũ. Si vero paruꝫ prudenter non exquisitis argumentis simpliciter denotare irenarcham minus retulisse. Sed ⁊ si quid maligne in

p ¶ Vindicet. presens ⁊ repete oportet: vt no. in exemplo. sic . C. ad legem iuli. repe. l. j. ⁊. ff. de depositi. l. bona fides. circa pnin. ⁊. C. ꝺ bere. l. quicũq̃.

Silent. ¶ Casus. Titius deliquit in vna prouincia ⁊ in alia prosiniciam fugit: presens prouincie in qua est cõmissum delictus solet mittere ad presidem alterius prouincie vt delinquens remittatur: et ita quibusdam rescriptis cõtinetur. Idem in militibus si deliquerunt: nam debent remitti ad magistrum militũ. Item si q accepit exercitiuꝫ pòt punire milites coligatos. et h.d. hec lex ⁊ seq. Fran.

q ¶ In quibus. s. pro quibus.

r ¶ Delictum est. scilz cõmissum. vt. j. eo. non est. in pin.

s ¶ Agere. i. esse. Accur.

t ¶ Cũ persecutoribus. i. fidis custodib? : vt i auc. vt milli iudi. §. fi vo gs. ⁊ facit. ff. ti. j. l. fi.

v ¶ De militibus. Ad eum. s. magistꝰ militum. vt. ff. titu. j. l. fi. ⁊. j. eo. non est. §. fi. ⁊ . C. ad exhi. l. j. ⁊ in auten. vt nulli iudi. §. si vero gs. ⁊ facit. ff. ti. j. l. fi.

† Hec. l. tra hũt in argu. ad scholares vt puniant ⁊ punianꝫ tur cop. rectore vt in auten. habita vbi scrib. C. ne filij ꝓ pfe.

Tenuleius. Lex. viij.

De militibus † ita seruatur vt ad cum remittantur: si quid deliquerint sub quo militabant. Is autẽ qui exercituꝫ acceperit: cetiã ius animaduertendi in milites caligatos habet.

Paulus. Lex. ix.

Arceri ꝓpositus si pcio corruptus fune vinculis agere custodiã vel ferruꝫ venenuꝫ ve in carcerẽ iferri passus est: officio iudicis puniẽdus est. Si nesciꝫ ob ne gligẽtiaꝫ remouẽdus ẽ ab officio.

Si maior magistratus coercetur propter dolum vel negligentiaꝫ: a fortiori mi nor magistratus. hoc dicit.

Idem. Lex. x.

Et quis receptã custod iã fine causa dimittat mandatis ita cauetur. Si quos ex his qui in cuitatibus sunt celeriter ⁊ sine causa solutos a magistratib? cognoueris cos vinciri iubebis. Et his qui soluerint mulctam dices. Nam cum scierint tibi quoq̃ molestie futuros magistratus si facile soluerint vinctos non indiffe renter decetero facient.

Celsus. Lex. xj.

Dn dubium est quin cuiuscunq̃ est prouincie homo qui ex custodia ꝓducitur: cognoscere debeat is qui ei prouincie pcest in qua prouincia agitur. Illud a qbusdam obseruari solet:

Neque quis. ¶ Casus. Nullus sine causa dimittat captum. et si magistratus dimiserit sine causa pcessus puniet magistratum ⁊ dimissum faciet capi. ⁊ sic decetero timebit alij magistratus. Fran.

a ¶ Ne quis. hec lex non est pr. R.

b ¶ Custodiã. vel dic. i. custoditam psonã. vel dic officiũ custodie.

c ¶ Cognoueris. o pfes: ei enim loquitur.

d ¶ Facient. vt ⁊ C. de agri. ⁊ censi. l. seruos vel tributarios.

Dn dubiũ. ¶ Casus. Andecunq̃ est ille qui in hac terra deliquit hic debet puniri. ⁊ si sit miles qui hic deliquit data snia ẽa cũ remittitur ad magistrum suum. f. ad magistrũ militũ cũ ista snia. Frã.

e ¶ Prouincia agitur. dũmodo delictum sit ibi cõmissum. vt. ff. l. solet. ⁊. j. de re mili. l. iij. in prin.

† Negligẽti parci non debet.

a ¶ Et constituerit. als constituerit. i. pronunciauerit: als constitit. i. pronunciatum est. z primo executio: scdo etiam sentētia remittitur.

b ¶ Cum elogio. i. scriptura que declarat eum esse reum. vt. ff. e. l. diuus.

c ¶ Ex causa. puta si mules est. vt. ff. e. l. de militib⁹. z. ff. ti. i. l. fi. vel vicinitatis vel consimili. z facit in auc. vt nulli iudi. §. fi vero quis. z de testi. §. z qñ. z. ff. de re mili. l. iij. z de reb⁹ eo. l. magis. §. illud queri.

M Ilites. ¶ Casus. Imponit penam militib⁹ qui custodiūt captos si dimittant eos fugere. et aliter puniuntur si minia negligētia militum fugiāt / aliter si casu z vtrū vnū vel plures diserūt fugere. Jtē si vino oppressi fuerūt z de hꝫ tractat tota lex. vdē in pagano custode. Fran.

d ¶ Milites. expone vt ff. e. l. i.

e ¶ Custodias. i. custoditas personas.

f ¶ In periculū. quale sit tm dicitur.

g ¶ Nimia. q̄ est lata culpa. vt. ff. de verb. signi. l. magna. z. ff. de act. z ob. l. i. §. is quoq; in fi. §.

h ¶ Una. id est simul: plures ꝛc. alij dicunt de militibus: quia refert vnus amiserit vel plures.

i ¶ Supplicio. vltimo: vt ff. e. l. fi. circa princi. z de pens. l. vltimū. ℞ cōtra. C. eo. ad cōmentariēses. quare melius dices sup plicio. f. quo erat afficiendus accusatus. vt ibi dicit sine sit princeps carceris: sive ab eo ppositus. vt. d. l. z fic bc fm illam. Alij dicunt ibi aufugit vnus. bic plures. Alij dicunt q̄ ibi vilis psona ℞ non vilis erat custos.

k ¶ Animaduerteñdus. expone vt. ff. supplicio.

l ¶ Desidiam. que nō sit lata culpa.

m ¶ Custodiā. i. si is q̄ custodiebat cuaserit pagani in custodiā: als custodia. i. q̄ custodiebat a pagano. z sic vsq; ℞ de milite custode dicit: vel bene usq; de officiali bic non erat vel miles vel officialis cui fuit custodia commissa. z fac. ff. e. l. carceri. z. i. e. l. fi. z. ff. de termino. l. ij. z. ff. de pe. aut facta. §. fi. z. C. de fic. l. cū q.

vt cum cognouerit z constituerit[a] remittat illum cum elogio[b] ad cū qui ei prouincie preest vnde is homo est. Quod quidez ex causa[c] faciendum est.

¶ Delicta cōmentariēsium sunt puniēda pro mensura culpe. h. d.

Calistratus. Ler. xvij.

M Ilites[d] si amiserint custodias ipsi in periculum[f] deducuntur. Nam diuus adrianus statilio secundo legato rescripsit quotiens quis custodiam militus cuaserit exquiri oportere vtrum nimia[g] negligentia militum cuaserit / an casu. Et vtrum vnus ex pluribus / an vna[h] pulses. Et ita demū afficiendos supplicio[i] milites quorum custodiam cuaserit si culpa eorum nimia deprehendatur. Alioquin pro modo culpe in eos statuendus est. ¶ Saluio quo q̄ legato aquitanie idez princeps rescripsit in cum qui custodiam dimisit: aut ita sciens habuit vt posset custodias cuadere animaduertendum[k] est. Si tamen pernitium aut desidiam[l] custodis id cuenerit castigandum est: et in deteriorez militiā dari. Si vero fortuito id admiserit: nihil in cuz statuendum est. Si paganus cuaserit custodiam[m]: idem puto exquirendum quod circa militus persona explorandum retuli.

¶ Supra visum est qualiter puniuntur persone que non custodierunt bene nunc sequitur videre de personis custoditis. hoc dicit Bartolus.

Idem. Ler. xviij.

Si eos qui cuz recepti essent in carcerem conspirauerint[n] vt ruptis vinculis et effracto carcere cuadant amplius q̄ causa ex qua recepti sunt reposcit custodiendum est[o]: et q̄us innocentes ex eo crimine inueniātur: propter qō impacti[p] sunt in carcerez:

tamen puniendi sunt[q]. ¶ Eos vero qui conspirationem eozum dixerint releuandos[r].

Neratius. Ler. xviij.

Non est facile tyroni[a] custodia credenda: nam ea proxima[b] est culpe rcus est qui eam ei commiserit[c]: nec vni sed duobus[d] custodia committenda est: qui si negligentiam commiserint: pro modo culpe vel[e] castigantur: vel militiam mutant. Q; si leuis persona custodie[f] fuerit: castigati[g] restituuntur. Nam et si miseratione custodiam quis dimiserit[h] militiaz mutat. Fraudulenter autem si fuerit versatus in dimittenda custodia: vel capite[i] puniat: vel in extremum gradum militie detur. Interdū[k] venia ei datur: nā cum custodia cuz altero custode simul fugisset alteri venia data est. Q; si custodia se interceserit vel peccipit aucrit militis culpe ascribitur: id est castigabitur: q; si ipse custos custodiam interfecerit vel peccipit aucrit hominidij reus est. Ergo si casu custodia[l] defuncta fuisse dicatur testationibus id probādum est[m]: z sic venia dabitur. Si let preterea si amissa culpa custodia[n] est: si tamen interfit eam aprehēdi tempus causa cognita militi dari ad eam rez requirendam applicato[o] ei alio milite: q; si fugitiuum[p] domino reddēdum perdiderit: si facultates habeat / domino preciū reddere uberi saturninus probat.

¶ Ad legem iuliam maiestatis. Titulus. iiij.

¶ Primo ponit comparationem criminis lese maiestatis. Secundo diffinitionē. Tertio in quibus contrabitur crimen lese maiestatis. secunda ibi: maiestatis autem. tertia ibi: quo tenetur is. vsq; ad. §. huc crimine. qui est. J. eo. l. iiij. nec indiget summarijs. hoc dicit.

Ulpianus. Ler. j.

de ambitu. l. i. z. J. de re mili. l. milites agrum. §. penul. z C. de pe. iudi. auf. nouo iure. nec ob. J. de pe. aut dānum. §. solent. quia bic non ad pe nam erant in carcere: sed ad custodiam.

On est facile. ¶ Casus. Tyroni. i. nouo militi nō debet tradi custodia alicuius: z qui tradidit punitur. Item vni non debet tradi custodia sed duobus: et si nō bene custodierit puniuntur fm qualitatē delicti. et si custos est leuis persona castigat⁹ restituitur. si autem custos misericordia ductus dimisit custodez repellitur custos a militia. si autem fraudulenter dimisit grauius punitur. Jtē si vn⁹ custos fugit cū capto aliter custos non punitur. si autem captus se occidit castigatur custos quasi hꝫ debebat preuidere: si saūt custos occidit captuz vt homicida punit. si autez casu captus decesit hoc debet probari z absoluit custos. Jtez si captus fugit z custos vult eum aprehendere assignatur ei tempus a iudice infra qō inquirat. z dabitur ei socius qui cum eo vadat. Jtē qui seruum alicuius fugitiuū iussu magistratus custodiebat: et dimisit eum fugere cōdēnabatur custos ad estimationes serui domino dādā. Fran. accur.

¶ Tyroni. i. nouo militi: forte quia vagant tic vel nimiū sunt curiales. Jvt. C. de tyronibus. l. i. z fi. hoc autem fallit si est obligēs. Item si alij desiciunt vel talis sit consuetudo. vt. J. de decur. l. generaliter. z. fpurios. z. l. nō tantuz. §. fi. ct. C. qui etate. l. ij. lib. x. z ideo bic dicit facile. Accur.

¶ Proxima. i. data.

¶ Cōmiserit. fic. ff. de of fi. preto. diuus. in fine. et pro fic. fi id q̄d. in fi. maxime si est cōmentariēsis bic qui proponsuit. vt. C. eo. l. ad cōmenta.

¶ Sed duobus. fic. C. de testi. l. iuriiurandi.

¶ Vel. pro. i. ne fit. ff. e. eo. milites. vbi dicit castigandum eū. z in deteriorem militiā. z facit. C. de offi. pre. preto. l. si quos.

¶ Custodie. id est custodias. vt. C. eo. l. ad cōmentariēses. vel. i. custodite persone.

a ¶ Castigati. scz custodes.

b ¶ Dimiserit. vt insti. ad leg. aquil. §. fi.

c ¶ Capite. si taliter erat puniendus in carceratus: vel aliter vt dixi. ff. e. l. milites.

d ¶ Custodia. i. custodita persona.

e ¶ Probandum est. a custode: z est cōtra ius cōmune fm. M. q̄ primo culpa deberet pbari cōtra eum: sed est speciale. ideo q̄ speciale officium suum erat custodire. sic z in argentario est. vt. ff. de eden. l. si quis ex argentarijs. §. fi. vbi plene dixi. z facit. C. de testi. l. ij.

f ¶ Custodia est. i. custodita persona.

g ¶ Applicato. i. dato ei alio milite. vt secum vadat.

h ¶ Fugitiuum. seruum qui a magistratu debet detineri: quod bic facit bat per custodem. vt. ff. de fugi. l. i. §. vnusquisq; sed bic perdidit: id est recedere permisit: quare emendat/si habet vnde.

¶ Ad legē iuliam maie. Dictus est. ff. in genere de publicis iudicijs. nūc sequit in specie: z primo incipit dicere de criminibus grauioribus.

¶ Priorimū.

†Aler. b in apostill. ad Bart. dicit hūc text. nedū sing. sed singularitū. ad ff q̄ custos carceris nō tenet de facto fui socii. z ff tto qi iuste erat de fuo focio confisus. qđ ēno tādū. p illis castellanis. bolog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

† Inqualtũ bar. hic l. colũ loquit de securitate ambassiatorũ: qui nõ debẽt offendi etiã missi ab hostib⁹. Ego addo ad ꝙ glo. vi dictã in. c. j. §. itẽ circa. l. j. ambassia rocco. ẽcau. in pragma. sanc.

Horum. Cal⁹ Proximo dicẽ qui crimẽ lese maiestatis est primũ siue sit sacrilegio. Scẽdo dat exẽpla multa de crimine lese maiestatis: dicit ẽt quosdã casus in quib⁹ nõ habet locũ hoc crimẽ z hoc dicit bene ex eam sequen. ysẽ ad. l. famosi. Fran.

a Securitatẽ. i. eos q ac ceperint securitatẽ ne vexarẽtur a populo romano: vel. i. eos qui coierũt securitatem cũ eo.

b Imussu. id est sine pmissu.

c Intercideret. id est suggerent.

d In vrbe sint. romana excellentia: vt instit. de iure natura. §. his ius. non ergo l aliꝰ cuitatib⁹. ar. ff. ad leg. iuk. pe. l. iij. i fi. z. §. de fur. l. ob pecuniã.

e Vel. tẽpla. facit. §. de col. illi. l. ij. z. C. de bere. l. ij. z de bis q ad eccle. cõfu. l. denũciamus. Acc.

f Certus. j. ad leg. iul. de vi publi. l. q certus. Acc.

g Milites. ppli romãi.

h Quive ꝓuincia. Nõ discessit. post qnq; agita dies. vt. C. vt cõs tã cui. q⁹ milites. l. i.

i In tabulis. in lesionẽ publicam.

k Et boc. s. genus falsi.

l Lex. xij. tab. Hostes. ppli romãi.

m Conciauerit. f. cõtra rempublicam.

n Cesserit. i. retro cesserit: aut victoriam hostibus dederit.

o Tenuerit. aliquis priuatus ẽtra publicã quẽ tẽ cõmunibus: qb nõlẽ. vt. C. de fundis limi. l. ij. vel dic tenuerit nõ reddẽdo principi petenti cũ ab eo habuerit in custodiã.

p Aut castra cõcesserit. sẽ hostibus que p impẽratore custodiebat: vel id est milites de castris suis aliquis magister militũ ad alterius magistri militũ castra miserit et concesserit sine iussu imperatoris. vt. C. de re mili. li. xij. ẽtra rẽpublicam.

† No. q̃ ille qui ꝓparat exercitũ sine iussu superioris iudicatur in. l. iul. maie.

q Delectiue. i. electum de aliꝰ habuit magisterium militũ. nã neminẽ sine iussu ꝓncipis põt eligere militẽ. vt. C. ỏ re mili. l. militẽ. z. C. ỏ offi. magistri offi. l. iubemus.

r Comparauerit. id est preparauerit: sine iussu principis.

s Nõ tradiderit. i. dimiserit. Acc ur.

t Gesserit. hoc dic vt. j. de fal. qui nomine.

v Quisq. Veniãt. sic. j. ỏ penis. l. methodorus.

Horum † sacrilegio crimen est quod maiestatis dicitur.

Maiestatis autẽ crimẽ est illud quod aduersus po. roma. vel aduersus securitatem⁸ eius committitur.

Quo tenetur is cuius opera dolo malo consilium mitus erit. quo obsides in iussu⁹ principis intercideret⁴. Quo armati homines cũ telis lapidibusve in vrbe⁴ sint con ueniantve aduersus rempublicã: locave occupentur vel templa⁵: quove certus⁵ conuentusve fiat hominesve ad seditionem conuocentur: cuiusve opera et consilio dolo malo consilium initum fuit: quo quis magistratus pop. roma. qui ve imperium potestatemve habeat occidatur quove quis contra rempubli. arma ferat: quive hostibus popu. roma. nuncium litterasve miserit signumve dederit fecerit ve dolo malo quo hostes popu. roma. consilio iuuentur aduersus rempubl. quive milites⁸ solicitauerit: cõtra cuerit ve quo seditio tumultusve aduersus rempublicam fiat.

Idem. Lex. ij.

Quive de prouincia cum ei successum esset⁹ non discesserit⁹: aut qui exercitum descruerit: aut priuatus ad hostes profugerit: quive sciens falsum conscripserit vel recitauerit in tabulis¹ publicis. Nam et hoc⁴ capite primo legis maiestatis enumeratur.

Martianus. Lex. iij.

Lex. xij. tabularum iubet eum qui hostes⁵ concitauerit⁵ quive opem hosti tradiderit capite puniri. Lex autem iulia maiestatis precipit eum qui maiestatem publicam leserit teneri: qualis est ille qui in bellis cesserit¹¹ / aut arces tenuerit⁹ / aut castra concesserit⁹. Eadem† lege tenetur et qui iniussu principis bellum gesserit / delectumve⁹ habuerit: exercitum comparauerit⁵: quive cum ei in prouincia successum effet exercitum succesori non tradiderit⁸. quive imperium exercuiue populi romani descruerit. quive priuatus pro potestate magistratuve quid scies dolo malo gesserit⁴. qve quid eorum que supascripta sunt facere curauerit.

Sceuola. Lex. iiij

Quisq; dolo malo iureiurando quid actum est quod aduersus rempublicam faciat. Cuiusve dolo malo exercitus populi romani in insidias deductus hostibusve proditus erit factum vel dolo malo cuius dicetur quominus hostes in potestatem populi romani venianti cuiusve opera dolo malo hostes populi romani commeatu / armis / telis / equis / pecunia / aliave aliqua re adiuti crunt⁵ vtve ex amicis hostes populi romani fiant: cuiusve dolo malo opera factum erit quo rex extere nationis⁹ populo romano minus⁵ obtemperet: cuiusve dolo malo opera factum erit quo magis obsides pecunia / iumenta / hostibus populi romani dentur aduersus rẽpublicã. Item qui confessum⁴ in iudicio reum⁸: et ꝓpter hoc in vincula cõiectum cmiserit. Hoc crimine liberatus crit⁹ a senatu qui statuas imperatoris reprobatas⁵ conflauerit.

Martianus. Lex. v.

Non contrahit crimen maiestatis qui statuas cessaris vetustate corruptas reficit⁴. Nec qui lapide iactato⁴ in certo⁵ fortuito statuam attigerit: crimen maiestatis commisit. Et ita seuerus et antoni. iulio cassio rescripserunt. Idem pompeio rescripserũt non videri contra maiestatem fieri ob imagines cesaris nõdũ cõsecratas⁸ venditas.

Veneuleius. Lex. vj.

Qui statuas / aut imagines imperatoris iam consecratas⁹ conflauerint: aliudve quid simile admiserint: lege iulia maiestatis tenentur.

Certe persone hacet seq. l. enumerate licet non admittantur ad accusationem in reliquis criminibus tamen admittuntur i crimine lese maiestatis. b. d.

Modestinus Lex. vij.

Famosi⁴ qui ius accusandi non habent⁸ sine vlla dubitatione admittuntur ad hanc accusationem: sed et milites qui causas alias defendere non possunt⁴: nam qui ꝓ pace⁹ exercuant⁸: magis magisq; ad hanc accusationem admittendi sunt. Serui quoq; deferentes⁵ audiũtur: et quidem dominos⁵ suos et liberti patronos⁹. Hoc tamen crimen a iudicibus non in occasione ob principalis maiestatis veneration em habendum est: sed in veritate rei iudicate: nam et persona spectanda est / an potuerit facere⁵: et an ante quid⁹ fecerit / et an cogitauerit⁵ / et an sanementis fuerit: nec lubrico lingue⁹ ad penam facile trahendum est. quanq; enim temerarij digni pena sint: tamẽ vt infamis illis parcendum⁵ est. Si non tale sit delictum quod vel ex scriptura legis descendit: vel ad exemplum

r Aldiuti crunt. i. auxilium habuerunt.

y Extere nationis. rex boetus. Jo. vel iugurta.

z Minus. id est non.

a Reum. de alio crimine: vel dic de hoc lese maiestatis. z facit. §. item. j. l. si confessus.

b Hoc crimine liberat⁹ erit. vt nec dicatur incidisse: sed tamen extraordi. potest puniri qui facit. vt argu. §. de aequir. posl. fundi.

c Reprobatas. i. sine pmissu factas. vt. C. ỏ sta. z ima. l. penul. z. l. si.

d Non cõtrahit. Reficit. arg. §. de sepul. vio. sepulchri detegerit. Accur.

e Jactato. in certũ locũ proiecit: sed fortuito attigit statuam. ar. §. de iniur. l. si cum seruo.

f In certo. scilz loco.

g Cõsecratas. alis fecus. vt. j. l. priori. z facit. C. de fur. l. si nõdũ. z. j. de pol li. l. ij. §. fi. Accur.

h Vi. Cõsecratas. aliogn aliud erit. vt. §. l. priori.

Famosi. Cassius. Numerat quasdã ꝑsonas q possunt de hoc crimine accusare q̃ alias nõ possunt accusare. Secundo dicit q̃ iudices de hoc crimine cognoscẽtes cũ deliberant in hac causa iudicẽt et inspiciant ꝑsonas accusati an potuerit hoc crimẽ cõmittere: et an simile quid fecerit aut cogitauerit: a an sane mẽtis fuerit. Ultimo dicit q̃ si milites destruant statuas vel imagines principis grauiter sit puniẽdi z plusq; priuati. Frã.

i Famosi. i. infames.

k Nõ habẽt. vt. §. itẽ. ij. qui accusare. et facit ea. ti. mulierem.

l Non possunt. vt. d. l. q accusare. z facit in eo. tit. l. mulierem. Accur.

m Pro pace. i. vt populus habeat pacem.

n Excubant. i. vigilãt.

o Deferentes. id est accusantes.

p Dominos suos. vt. §. de iudi. l. vir.

q Patronos. vt. C. qui accusa. non pos. l. penul. z. C. eo. l. penulti. in fi.

r Facere. ad hoc. §. de dolo. he redibus. in fine. et. l. sequen.

s Quid. scilcet simile. ad quod. §. de accusa. si cui. §. hisdem.

t Cogitauerit. ad hoc C. eo. l. quisquis.

v Lingue. sic. C. qui bo. cede. pos. l. ij. sed arg. cõtra. C. de episco. z cleri. l. omnes qui. §. fi.

x Parcendum est. aut

ergo verbis tantum contra principem delinquitur: et tunc si ex leuitate vel furore parcitur. si ex iniuria tunc ad principem remittatur: vt hic. ꝛ C. si quis imperatori maledixerit. l. j. si autem facto si ex scriptura legis: vt qua sit de capitulis dictis. ff. c. l. j. ij. ij. tenetur. Si autem ex sententia tūc idem vt hic. ꝛ. ff. eo. l. qui statuas. ꝛ arg. j. de parrici. l. ij. in fi.

Alij hic exponūt scripturam. vt qz famosum libellum de principe scripsit et finia; vel qz sine scriptura famosum carmen de eo fecit: pro quib⁹. ff. de iniur. l. lex cornel. §. fi.

a ¶ Exercebat. a fs exercebant milites: qz audacio res: a fs exercebat in milites. i. p milites. ꝛ sic idē sensus: vel. i. maxime pugnabant: scz acrius milites. Alij dicūt hic loqui de statutis militū, q sunt iurta latus principis: vt C. eo. l. quisquis. in prin. ꝛ tūc i milites. i. ꝛtra milites quibus frequenter incident populares. vt. C. de statu. l. fi. ff. nō placet: qr nō nisi. p statua principis iam consecrata agit hoc crimine. vt. ff. c. qui statuas. Item dicūt differentiam inter statuas ꝛ imagines. vt not. C. de statu. ꝛ ima. in rubri.

b Iudicionib⁹. Mulieres. vt. ff. de accusa. mulierem. Accur.

c ¶ Otū. Erīstat. immo prima frōte fisco. vt. C. de bo. libe. l. i. ꝛ j. de inter. ꝛ rele. Inn. que sunt. ij. ꝛa. Sol. hic ꝛ aljs capitulis: ibi. ꝛtra principē vel rēpu. arg. j. l. fi. vel hic de equitate. arg. j. de bo. dam. l. fi. Alij vt Bug. dicunt q hic decapitatur: in contrarijs deportatur vel relegat. ar. in auc. de man. princi. §. oportet. hoc non placet: quia citius perdit libertatem. vt. j. de pe. l. qui vltimo. Et plenius dic vt in contrarijs no. prima placet. ꝛ fm hoc intelligitur. instītu. de here. ab intesta. §. p cōtrariū. ꝛ facit. ff. de iure patro. eū. ꝛ ad trebel. l. si patroni. in pn.

Maiestatis. ¶ Casus. Qui cōmisit dolū vel opem dedit vt prouincia vel ciuitas proderetur ab hostibus potest accusari hoc crimine. Fran. accur.

d Accusari. a fs est appellari: ꝛ tunc exponе appellari. i. accusari.

Si qui. ¶ Casus. A accusatus de aliquo delicto si interim decedat extinguitur delictū/ nisi de criminele. maie. effect accusatus. nā accusato de crimine hoc nisi heredes eius. pbēt de purgatiōe/ bona defuncti ad fiscū ibunt. ꝛ hoc est tūm in duob⁹ capitulis lese maiestatis. Fran.

e Is qui in reatu. quoc̄qs. vt. ff. de bona. l. post cōtractum.

Iam de crimē. premitte nisi. ꝛ facit. j. de iure fis. l. res que. in fi. ꝛ. C. eo. l. fi. ꝛ pe. ꝛ insti. de heredi. q̄ ab intestato. §. per contrariū. ꝛ. C. de here. l. iuj. §. in mortem. ꝛ. ff. de accusa. l. ex iudicio. ꝛ. j. ad turpil. l. in fe natus. §. fi. ꝛ ppter. ꝛ. ff. de bona. l. donationes. §. fi. ꝛ. C. de bo. eoꝝ qui mor. sibi cōsci. l. fi. ꝛ de bo. dā. l. fi. in fi. ꝛ insti. de publi. iudi. §. publica.

f ¶ Perduellionis. i. criminis maiestatis: ideo sic dicti: quia per duellū probatio recipitur qđ non est aliꝰ fm quosdam: vel veriꝰ ideo qr perduelles dicuntur hostes. vt de vbo. signi. l. quos nos.

b ¶ Rempublicam. hec cōtinet multa: vt patet. ff. eod. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. iij. in quibus aliqua sunt ad hec pertinentia: alia non. sed simpliciter maiestatis: non vero perduellionis.

¶ Ad legem iuliam de adulteriis ꝛ stupro. ¶ Cuius precepta traduntur. ff. de mino. l. auxilium. §. fina. ꝛ est enormius aliis cum omne peccatum est extra corpus: nisi fornicatio fm apostolum. hinc est q̄ non licet transigere. vt. C. de transactio. l. transigere. et ideo de hoc premittit: et dic ad legem iuliam. f. supplendam/ interpretandam/ ꝛ emendandā

legis iudicandum est. ¶ Crimen maiestatis facto vel violatis statuis vel imaginib⁹ maxime exercebatur⁹ in milites.

Papinianus. Lex. viij.

In questionibus lese maiestatis etiam mulieres⁹ audītur. Conuirationem decij luctij catiline iulia mulier detexit et Marcum Tullium consulem in iudicium eius instruxit.

Bona dānatoruꝫ ex hoc crimine vadunt ad filios eoꝝm: a fs ad fiscū. hoc dicit Fran. accur.

Hermogenes. Lex. ix.

Quꝫ qui maiestatis crimine damnati sunt libertoruꝫ bona liberis dānatoruꝫ cōseruari diuus seuerus decreuit. Et tunc demuꝫ fisco vendicari si nemo dānati liberoꝝm exīstat[c].

Idem. Lex. x.

Maiestatis crimine accusari[a] potest cuius opc/ consilio/ dolo malo prouincia vel ciuitas ab hostibus prodita est.

Morte rei extinguitur crimen: exicitur crimen lese maiestatis: scz perduellionis: non in aljs capitulis. b. d.

Ulpianus. Lex. xj.

Si qui[f] in reatu decedit: integri status decedit. Extinguitur enim crimen mortalitate: nisi quis forte maiestatis crimine reus fuerit. Nam hoc crimen[f] nisi a successoribus purgetur hereditas fisco vendicatur. Plane non quisquis legis maiestatis reus est: in eadem conditione est sed qui pduellionis[g] reus est hostili animo aduersus rempublicam[h] vel pun

ꝫ Aler. hic in addi. ad bar. q̄rit. an corp⁹ mortuus pēdēte discepratione criminis de q̄ accusatus erat debeat mitti ad furcas. p ut vinus vetitebat miterendus: ꝛ refert ipe bal. in. l. ij. C. de testā. pot. dicēs. ß esse in arbitrio iudicis. ꝛ ad ifhud tandē vat multas remissiones. Ego vltra eus adduco Ange. in. §. inter dū. insti. de here. q̄ ab intest. bene. fuper. de. fuper. not. que vt. C. cit iudiceo l. hoc errare bū mittunt cadauer ad furcas: fi tñ ita: fīi q̄ titulo est tolerabile p ea q̄ not. ti. ar. in cano. mulier. xx. q. j. et l. li. C. ad le iul. repe. f. ad terroꝛ delinquentiū ꝛ in exēplū. hoc pōt fieri.

funt leges huius tituli. Azo.

Lex. ¶ Casus. Pulo dicit a quo hec lex iulia fit lata. Secundo dicit. Si mulier ante denūciationē sibi factaꝫ nupsit. Secūdo dicit adulter priusq̄ ipa accusari ꝛ dānari. Tertio dicit: si maritus de adulterio accusauit amodo amplius accusare non pōt. Quarto dicit: certū capitulum est factum circa lenocinium⁹, punitur enim vir qui pticium accepit ab adultero vroris sue puta a scholari. Item punit q vroꝝ rem suā inuenit in adulterio ꝛ eā retinuit. Item punitur qui scit vroꝝem suam cum alio iacere et hoc patitur. Quinto dicit. maritus bene accusabat scholarem de adulterio cum berta commisso: scholaris objcit q̄ vir fuit leno eius: nō ercusat per hoc scholaris: sed si scholaris vult virum de hoc accusare non potest nūc cū sit ipse accusatus. Item si vir accusat vroꝝem suam de adulterio ꝛ vroꝝ objcit q̄ vir fuit leno: ꝛ de hoc eus accusat: nō ercusat per hoc vroꝝ: punit tamen vir ob hoc immo etiam sine accusatore potenter index punire de lenocinio. Extraneus autem a viro berte accusat⁹ de adulterio vroꝝ interim non pōt lenocinij crimen objcere accusanti: nec ex hoc punit vir. ꝛ hoc dicit hec lex ꝛ pasequentis. ¶ Si simul. In accusatione adulterij prefertur vir patri mulieris adeo q̄ si pater libellus accusat. dederit: ꝛ vir nunc veniat accusare volens preferat vir. si prius non fuerat negligens sed se ꝑparabat: de alijs autem excepto viro ꝛ patre mulieris accusare volentibus ꝑferat idoneior iudicis arbitrio eligēdus. Item bene dixi virū preferendus patri mulieris: nisi pater probet virum mulieris infamem: aut. pbet q̄ colludere vult. nam his casibus prefertur pater. ꝛ hoc dicit hic. §. cum. l. seq. Fran.

i ¶ Augusto. a fs a diuo augusto. a fs ab octauiano augusto: vel a gaio augusto: sed si lata est ab octauiano augusto vel ab aliquo istoꝝm duoꝝm: cur ergo dicitur iulia? Respon. quia primo Julius Cesar eam iuxta durit: sed non perfecit. Gaius perfecit et maluit eam nominare nomine auūculi sui Julij. vt. ff. de origine iur. l. ij. §. deinde gaius. vel dic eaꝫ originaliter a gaio traditā: sed eam nominari iuliaꝫ a fuo auunculo qui primus fuit imperator. vt in auc. vt prepo. no. impe. ibi: fiue etiaꝫ a tertio ꝛc. vt in auc. vt liberti decetero. §. facimus. col. vj.

k ¶ Ex lege. Nisi reum a fs rem. i. causam: ꝛ a fs reum.

l ¶ Cōdemnauerit. i. cōdēnari fecerit. vt. ff. de infa. l. furti. §. mādati. ꝛ hoc ideo: qr si absoluitur adulter prodest adultere: sed non nocet cōdemnatio. vt. j. eo. l. denūciasse. §. pe.

m ¶ Marito. vt. C. eo. l. abolitionem. ꝛ. j. ad tur. l. qui destitit. ꝛ. j. eo. l. quesitum. ꝛ. l. miles. §. socer. Accursius.

n ¶ De scriptum est. i. de eo certum capitulum est. vt. ff. de mino. l. auxilium. §. fi. vel dic: id est exceptio inducitur.

o ¶ Delinquere. cum non deprehenderit.

p ¶ Contaminatione. subaudi de. Accur.

q ¶ Confligitur. in libro. B. est non: ꝛ tunc dic qr potest excusare ignorantiam. vt. j. eo. l. mariti. ꝛ sic dic ceterum pro fed: aliꝰ non habent hic non: vt qr scit cōmitti adulterium: ꝛ dices ceterum pro certe: vel dic pro fed: fed subaudi ꝛ vt non aduersetur. ꝛ facit. ff. solu. matri. l. cū mulier. ꝛ C. eo. l. crimen. ꝛ. l. ita nobis. ꝛ. j. eo. mariti. §. j. ij. ꝛ. iij.

r ¶ Qui hoc dicit. scz extraneus de adulterio accusatus a marito.

Admissa.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

a ¶ Admissa. vt. ff. de publi. iudi. l. is qui reus. et. ff. de in rem verso. si filius. sed arg. ⁊tra. j. eo. l. si vxor. §. iuder. ⁊. §. fina.

b ¶ Velit reus. id est accusatus extraneus.

c ¶ Delatus. id est accusatus. vt ius sit cōtestata. vt. j. priori. §. in fi. sed ante hic: ⁊ vteq; pumitur.

d ¶ Non repellere. si nomen vxoris receptum est inter reos. aliōq; est contra. vt. ff. solu. ma. l. cum mulier. ⁊. j. eo. si maritus. §. prescriptiōes. ⁊. C. eo. ita nobis.

e ¶ Statuere. ses pena.

f ¶ Sine accusatore. specialiter. C. de epi. ⁊ de. si quis in hoc. Itē in crimine suspect. tu. vt. ff. de suspect. tu. l. tutor quoq;. §. preterea. Itē in charta falsa. vt. C. de proba. l. penē. Idē in testibus. vt. C. de testi. l. nulli. Idem in calūniatore. vt. C. de calūn. l. j. ff. de bo. li. l. qui cuz maior. §. si libert⁹. Idez l. falso. vt. C. de fal. l. vbi. sed nos dicim⁹ q; ibi fuit principaliter accusatio de falso instituta. Idem in notorio. vt. C. de accu. ea quidē. sed regulariter ff. vt. j. de mu. ⁊ de. l. rescripto. §. si quis accusatoꝛes. Item quero an qō bic dicitur vt puniat ille cōtra quem excipitur sit in crimine falsi et similibus. vt excep. repulsus puniat? Respon. non. et potest esse ratio fm Bu. quia per exceptionem lenocinij tollitur accusatio lenocinij: sed p exceptionem + falsi non tollit accusatio falsi.

+ Bal. in l. falsam C. si ex fal. istru. g posit⁹ y. hāc glo. dicit nō repiri alibi ad hoc. q; si sup falso deducto p viā exceptionis. fatit pnūcia tiū nduces nō pōt ille vsq; pūtire nisi fiat noua accusatio: q̄ glo. ⁊ pacto non loquit de p nūciatione sed cogitabis. bolog.

g ¶ Hec maritum. immo objicitur. vt. C. e. l. q̄n. ⁊ est ztra. sol. bic extrane⁹ objiciebat lenocinij questionē post⁹ nomen suū redactus est inter reos qō nō licet. vt. j. eo si maritꝰ §. prescriptiones. ibi vero ante: vel aliter lenocinij illi⁹ exceptio repellit maritus quoslibet accusato: quia dicatur vxori adultere consensisse: vel post adulterium ipsius factus approbasse: vt ibi ⁊ obijcietur hec exceptio cuz sit peremptoria: quādocūq; ante sententiaz forsan: et bic maritus repulsus subijciet pene. Exceptio autem lenocinij q; dicat durisse vxorem dānataz de adulterio non prodest extraneo accusato nec no cet marito/ aut vxori accusate non prodest: nocet tamen marito vt bic dis stinguitur.

b ¶ Magis est. ad ff. C. eo. l. q̄uis. ⁊. j. eo. l. si maritus preuenerit. in prin. ⁊. §. fi. et argu. C. qui admit. ad bo. pos. l. fi. in fi. Item facit. j. de iure fisci. l. edicto. §. ⁊tat. ⁊ §. de dam. infec. l. si finita. §. eleganter.

i ¶ Possunt. de quibus dicitur. C. eo. l. q̄uis. licet enim ordinate ponatur: non tamen bic seruatur ille ordo. Accursius.

k ¶ Constituat. §. de accusa. si plures.

l ¶ Ihs. Infamem. qui iure mariti non accusabit. vt. j. eo. l. marito. in fi. sed iure extranei cum suam iniuriam prosequatur. vt. §. de accusa. l. ij. ⁊ facit. §. ti. j. l. famosi. in prin.

tio admissa[a]. Ideo si maritum velit reus[b] adulterij lenocinij reum facere: semel delatus[c] non audiet[d].

¶ Exceptio lenocinij opposita a mulie re inter reos recepta maritum non repellit: sed cum puniri facit: sed si objicitur ab extraneo nihil importat. hoc dicit. Dividitur in quattuor partes. Primo ponit vnū dictum. Secundo illationez ex dicto. Tertio determinat vnam questionem dependentem ex predictis. Quarto ponit aliud dictum. Secunda ibi: lenocinium. Tertia ibi: vnde queri potest. Quarta ibi: extraneus autem. Barto.

¶ Si publico iudicio marit⁹ suā vxorez ream faciat an lenocinij allegatio repellat maritum ab accusatione: et putem non repellere[a].

¶ Lenocinium igitur mariti ipsius onerat: non mulierē ex cuius[a] Unde queri potest: an is qui de adulterio cognoscit statuere[c] in marium ob lenocinium possit: et puto posse. Nam claudius gorgonius vir clarissimus vxorem accusans cum detectus esset vxorē in adulterio deprehensam retinuisse: et sine accusatore[c] lenocinio damnatus est a diuo seuero. ¶ Extraneꝰ autem nequaq̄ lenocinium obijciens: posteaq̄ reus factus est criminis se releuabit nec maritum[g] pene subijciet.

¶ Maritus prefertur patri vxoris sue ad accusandum de adulterio vxoris si nō fuerit negligens ad causam instituendam et prosequendam. b. d.

¶ Si simul ad accusationem veniant maritus et pater mulieris quem preferri oporteat queritur. Et magis est[a] vt maritus prefe ratur. Nam et propensiore iure ⁊ maiore dolore exceturum cum accusationem credendum est. Intantum vt etiam si pater preuenerit et libellos inscriptionum deposuerit marito non negligente nec retardante: sed accusationem parante: et probationibus insistente atq; imminente: vt facilius iudicantibus de adulterio probet: idem erit dicendum. Sed quotiēs alij qui post maritum ⁊ patrem ac accusare possunt[a] ad accusandum prosilierint lege expressum est: vt is cuius de ea re notio est de iusto accusatore constituat[k].

Lex. iij.

Idem.

¶ Ihs. Infamem. qui iure mariti non accusabit. vt. j. eo. l. marito.

Sj maritus. ¶ Casus. Si vir accusat non currunt tempora patri mulieris: si vteq; differt currit tempus vtriq;. Item qui accusat adulterum non currit tempus contra adulteram. idem ecōtra: nez post patrem et maritum mulieris qui habent. lx. dies vtiles si certanei vo lūt accusare habēt quattuor menses vtiles. Itez si extraneus accusat de adulterio: et nunc veniat vir accusare volens prefertur vir si non fuit negligens. Ultimo. extraneus accusauit mulierem de adulterio et absoluta est. nūc vir accusare vult auditur si probet se iusta de causa fuisse hucusq; impeditum. Fran. accur.

m ¶ Occupet. et sic ambo sunt i mora. Accursius.

n ¶ Cedere. cum non possit eodem tempore aliuz accusare. vt. C. eodem. l. reos. et. j. eodem. l. nihil. §. fina. Item nota negligenti non currere tempꝰ ad quod. j. eodez. l. si ma ritus. ⁊. l. quin quemuis. ⁊. C. de inofficioso testamen. l. contra maiores. ⁊ §. de mino. l. intra. et. §. ad tertullia. l. ij. §. si ma ter. ⁊. C. de his quib. vt indig. sotoꝛē. ⁊. C. de an. excep. l. j. i fine. et. §. quādo actio. de pecul. est an. l. j. §. j.

Negligēti tēpus non currit.

o ¶ Qui accusare. nā qui daz repelluntur. vt. §. de accusa. l. qui accusare vel admittuntur vt hic: nisi sit pater vel vir qui accusare velit: tunc enim extranei non admittuntur. vt. C. eo. l. q̄uis. Accursius florē.

p ¶ Post. lx. vtiles dies. prestituuntur autem ad exercusandum adulterium patrono patri et marito lx. dies vtiles post quos extranei habēt quattuor menses vtiles: ⁊ hoc a tempore diuortij. vt. j. eod. l. is cuius. §. penul. §. q̄n quennium continuū vni uersis statuitur: qui volūt accusare: ⁊ hoc ex die commissi criminis: vt. j. eodem. l. miles. §. adulterij. ⁊. C. eo. l. adulter post quinquennium. ⁊ hec est vna prescriptio seu exceptio scilicet tēporis. alia est lenocinij: quod dicit vt §. eodem. l. j. §. lenocinij. Itē alia. vt. §. eo. l. j. §. j. Accursius.

q ¶ Non negligentia. ad hoc. §. l. j. §. fina. ⁊. l. ij. et arg. §. de procu. l. procurator. ⁊ de acquirē. here. l. cuz solus. in fine. ⁊. §. de sepul. viola. l. sepulchri violati. ⁊. §. de accusa. l. si cui. §. penulti.

Lex. iiij.

Sj maritus preuenerit: accusareq; instituerit: tempora non cedūt patri: qz accusationem instituere non potest: sic tamen vt quoad vnus occupet[m] vtriq; tempora cedant: vbi vero maritus occupauit: residua tēpora ci q occuparenō pōt nō cedāt: qō ⁊ in eo dici pōt qui ab adultero vel ab adultera cepit. Nam aduersus cuz aduersus quem non coperit definūt ei tempora cedere[n].

¶ Hec ima ritis et patribus dicta sunt. Extrancis autem qui accusare[o] possunt accusandi facultas post maritum ⁊ patrem conceditur. Nam et post seraginta vtiles dies[p] quattuor menses extranei dantur et ipsi vtiles.

¶ Licet extraneus preuenerit accusare tamen maritus preferetur: ꝫ mulier sit absoluta ab accusatione extranei. b. d.

¶ Si ante extraneus instituerit accusationem: an supueniēte marito permittat accusatio/ q̄rit? Et magis arbitroꝛ Bō quoq; casu maritum audiendum: si non negligētia[q] prcuentus est. Et ideo si accusatione instituta absoluta sit mulier extraneo accusante: tñ marito debet permitti restaurare accusationem: si idoneas causas allegare possit: quibus impeditus non instituit accusationem.

¶ Maritus potest accusare vxorē suaz de adulterio quod commisit in primo matrimonio. hoc dicit.

Lex. v.

Iulianus.

Dubitat[r] mihi adulterij reaz postulari posse i priori matrimonio cōmissi dubiuz non est. Cuz apte lege iulia de adulteriis coercendis caueatur: si quidez vidua sit de cuius adulterio agetur

Quptam. ¶ Casus. Quandam viduam accepi in vxorem: quidā vult eam accusare de adulterio commisso cum erat cum primo viro: bene auditur cum in. l. iul. sit cautum q̄ in electione accusantis sit velit prius accusare adulterum q̄ adulteram si sit vidua: si autem iam sit nupta secundo prius adulter sit accusandus. ⁊ postea ipsa. Francisc⁹ accursius.

r ¶ Nuptam. als nupturam.

a ¶ Arbitrium. facit. ff. eo. l. j. in princi. ⁊ C. eo. si dum in tuo. ⁊ l. si ma ritus. §. penul. Accur sius.

Inter liberas. ¶ Casus. In liberis feminis adulteratis vel stupratis lex inf. locum habet. in ancillis nō sed act. aquil. ⁊ iniur. ⁊ furti corrupti. Secundo dicit. l. iul. stuprum ⁊ adulterium promiscue appellat. proprie autē adulterium in nuptam committit stuprum in virginem vel viduaz. Tertio dicit. et filiusfami. pōt accusare de adulterio vroris sue: et etiaz inuito patre suo. Quarto dicē duos accusari de diuersis criminibus. possum tertiuz accusare de adulterio cū vroze mea cōmisso. Frā.

b ¶ Inter liberas tantuz psonas. inter seruos enī non tenet matrimonium: vt. C. de incest. nup. l. cuz ancillis.

c ¶ Locum habet. Vt. C. eo. l. ferui ob.

d ¶ Cōpetit. vt. ff. de iniu rijs. l. si stuprum.

e ¶ De seruo corrupto. vt ff. de ser. corrup. l. si quis ferui. in fi. Accur.

f ¶ Erit. ne tuas ex tra or dines puniatur. vt. ff. de offi. pre. l. fi. vel dic q̄ liz vna conueniat poterit et alijs cōueniri in id quod est plus cuz ex vno facto cōpetant: ita's si ex diuersis tunc insolidum. vt. ff. vi bo. ra. l. j. ⁊ de actio. et oblig. l. qui seruum. ⁊ de tu. ⁊ ra. distra. l. j. §. in tutelam.

g ¶ Promiscue. vt. j. de vb. signi. l. inter stuprum.

h ¶ Jn nuptam. vel spōsam alienam. vt. C. eo. l. propter. j. ff. e. si vroz. §. djuus. Accur.

i ¶ Nomine. i. dictiōe: scz adulteriū. nā dicit quasi ad alterius thorum accessus: vel quasi ad alterum accessus. ⁊ dicunt q̄ magis significatione q̄ voce fit cōpositio: sed certe ex voce. f. er corruptione: ex est pena in femina ⁊ mare. C. e. l. q̄uis. in stupro est qualis dicit instituta de publi. iudic. §. ij. Jdem in incestu dices. j. e. si adulterium cū. §. nonnunq̄. ⁊ de lenocinio punitur vt adulter. vt. j. eo. l. qui domum.

Adulteriū vide ōz.

k ¶ Viduam ve. non meretricem/vel illicitam concubinam. vt. C. eo. si ea. et. ff. de concubi. l. antepe. ⁊ supple. vel puerum. vt. C. e. l. cum vir. et j. eo. l. stuprum. §. j.

l ¶ Quod greci appellant. id est corruptionem quasi societas turpis vel consortium turpe dicatur stuprum.

m ¶ Non separetur. q̄ sic accusat ac si esset sui iuris vt subijcit.

n ¶ Posse. forte hoc est correctū. vt. C. de bonis que liber. l. fi. §. necessitate. vel illud in cimili. ⁊ pro hoc. C. qui accu. non pos. l. ij. vbi tutor qui est legitimus admīstrator nō accusat nomine pupilli. nec ergo pater. ⁊ facit. j. eo. filium.

o ¶ Crimine. ⁊ alio subaudi: nam eiusdem criminis duos reos eodem tempore facere non potest ſm ſ̄dos. nec obstat. C. si reus vel accusator. l. j. q̄ ibi prosequebatur suam iniuriā: q̄ non placet: immo etiam decem plene dic. vt. C. qui accusa. nō pos. l. cum rationibus.

p ¶ Accusare. iure speciali: q̄ suā iniuriā prosequit. vt. d. l. cuz rōnibus.

q ¶ Ceterarum. f. causarū: ⁊ als ceterorum scilicet criminum siue accusatorum. Accursius.

accusator liberuz arbitrium[a] habeat adulterū an adulteraz prius accusare malit. Sivero nupta sit: vt prius ad adulteruz pergat tunc ad mulierem.

Papinianus. Lex. vj.

Inter liberas tantum personas[b] adulteriuz stuprumve passas: lex iulia locuz habet[c]. Dō autem ad seruas pertinet et legis aquilie actio facile tenebit: et iniuriarum quoq; cōpetit[d]: nec crit deneganda pretoria quoq; actio de seruo corrupto[e] nec ppt actiones plures parcendus erit[f] in huiusmodi crimine reo. ¶ Lex iulia stuprum et adulteriuz promiscue[g] appellat. Sed proprie adulterium in nuptam[h] cōmittitur propter partus ex altero conceptum composito nomine[i]. Stuprum vero in virginem viduam ve[k] committitur: quod greci. appellant[l].

☞ Filiusfamil. potest inuito patre accusare de adulterio vroris sue. Jtem marit⁹ potest accusare vroꝛem de adulterio licet alios duos de alijs criminib⁹ accuset. hoc dicit vsq; ad. l. qui pupillam.

¶ Filiusfamilias igitur marituz ab eo qui sui iuris est in ea lege nō separetur. Duuus quoq; adrianus Rosiano[m] Semino rescripsit ⁊ inuito patre filium hac lege reū facere posse[n]. ¶ Qarit⁹ et si duos reos ex alio crimine[o] habeat: poterit iure viri tertium accusare[p]: q̄n ea causa non cedit in numerū ceterarum[q] accusationum.

☞ Illicitum matrimonium non excusat quem a pena stupri. Ange. Marcellus. Lex. vij.

Qui pupillam suam duxit vxorem contra senatusc̄ōsultum nec matrimoniuz est: hoc est potest adulterij[r] accusari qui tutor vel curator fuerit: et intra xxvj. annum[s] duxerit vxoreꝛ nō a patre desponsatam vel destinatam vel testamento denominatam.

☞ Duo possunt simul ab vno accusari crimine incestus. h. d. l. sequens plana est.

¶ Jn libro secundo de adulteriis papi. martianus notat: incesti[t] cōmune crimē aduersus duos simul intentari[u] potest.

Papinianus. Lex. viij.

Qui domū suaz prebuerit vt stuprum adulteriuve cum aliena matrefa.[v] vel cum masculo fierent sciens. Vel q̄stum ex adulterio vxoris sue fecerit: cuiuscunq; sit conditionis: quasi adulter punit[w]. Appellatione domus[x] habitationē q̄z significari palā est.

☞ Qui est causa cause est causa causati. hoc dicit.

Vlpianus. Lex. ix.

Et si amicis qs domum prebuisset/tenet[y]: sed et si quis in agro suo alienove stuprum fieri prebuisset[z]: cōprehendi debet: sed ⁊ si in domū aliquam soliti fuerint conuenire ad tractandum de adulterio: ⁊ si eo loco nihil admissum fuerit: veruntamen videtur is domum suam vt stuprum adulterium ve cōmitteretur prebuisse: q̄z sine[a] colloquio illo adulteriuz non committeretur[b].

Papinianus. Lex. x.

Ater autem famil. significatur[c] non tātuz nupta: sed etiam vidua. Mulier quoq; hoc capite legis q̄ domuz suā prebuerit: vel pro comperto stupro aliqd acceperit/tenetur.

☞ Que se vilem personam facit: vt effugiat legum laqueos non euitabit penam legis. hoc dicit.

Mulier q̄ cuitande pene[d] gratia adulterij lenocinium fecerit: aut operas suas in scenā[e] locauerit: adulterij[f] accusari damnariq; ex senatusconsulto potest.

Idem. Lex. xj.

r ¶ Hec ff mimonū est. vt ff. de ritu nup. l. non est. ⁊ C. eo excu. tut. l. ꝑpetuum. ⁊ ff. rerum amo. l. si conjubina.

s ¶ Adulterij. i. stupri cū nō sit matrimoniū: et est pena. C. si qs eā cuius tu tor ⁊c. l. j. ad que est. ff. de do. inter virū ⁊ vxoꝛ. l. ij. §. j. ⁊ in auc. de resti. ⁊ ea que parit. §. vnum.

t ¶ Jncesti. z insuper quadrienniū. vt. C. de inter dicto matrimo. l. si patris.

v ¶ Jncesti. sed non adulterij. vt. C. eo. l. reos. ⁊ j. eo. l. vim passas. §. duos. ⁊ §. incesti.

w ¶ Jntētari pōt. a diuersis. ſ̄pla. vel dic etiaz ab eodē diuersis tamē libellis ſm ff. vt. ff. de accu. l. bos accusare. §. lege.

Qui domū. ¶ Casus. Qui pbet domū vt stuprū vel adulteriū cū aliena matre fami. aliqs faciat vl cū puero. Jtē q̄ accipit pecū a scholari vel alio q̄z muneri cuz vroze sua q̄si adulter punitur cuiuscūq; sit cōditionis: z appellatiōe domus oīs habitatio cōnect: nec ē vis etiā si amico suo pbuit domū ob hoc idē si agrū suū: vel alienū ob hoc alicui pbuit: idez si pbuit domum ad collo quiū ibi faciēdū cum alia qua mr̄e famil. ob hoc facta. naz tenet. Jtē mr̄fa. intelligit nō tm nupta ⁊ etiā vidua. Jtē non solū masculus tenet q̄ domū pbuit vel q̄ pecuz accepit p stupro: sed etiā femina q̄ aliqd de p̄dictis facit. Ultimo dicit. q̄dā mater famil. nō nupta timebat q̄ si haberet rē cū aliq̄ q̄ accusaretur ō stupro. vñ facta est lena: aut operas suas in scenaz locauit vt sic euitaret penas stupri. z sic post ea habuit rē cuz aliq̄. dī q̄ hec fraus sibi nō prodest. vñ de stupro

potest accusari. ⁊ hoc dicit hec lex cum duabus seq. Fran.

y ¶ Matrefami. hoc expone vt. j. eo. l. mater.

z ¶ Punitur. ff. de mino. l. aurilium. §. j. ⁊ de extraor. cri. l. j. in fine. et. l. priori. ⁊ l. mariti. in prin. ⁊. §. j. ij. ⁊ iij.

a ¶ Appellatione domus. sic. ff. de iniur. l. lex cornelia. §. domus. ⁊ j. eo. l. nec in ea. §. ij.

b ¶ Si amicis. Tenetur. contra videbatur. vt. ff. de excep. l. ij.

c ¶ Prebuisset. i. permisisset. vt. C. de male. ⁊ mathe. l. ij.

d ¶ Sine. facit. ff. de aur. ⁊ argen. lega. l. et si non sint. §. quid ergo.

e ¶ Non cōmitteretur. facile: ad q̄. j. de vbo. sig. l. nepos proculo.

f ¶ Ater autem. Significatur. ff. eo. qui domum. ⁊ facit. j. de. verb. sig. l. pronunciatio. §. matrem. Accur.

g ¶ Pene. si ꝑprie ponas adulterij. dic q̄ hec fraus sibi nō proficiebat: vt. j. eo. si vroz. in prin. Si dicas q̄ est veri⁹ q̄ impꝛopꝛie p stupro: vt q̄ nō erat nupta. bene dicit: q̄ pena stupri nō tenet eas in bonestias. C. eo. l. que adulterium. ⁊ plene dic vt ibi. z facit. C. eo. l. si mulier.

h ¶ In scenam. per hec duo fit infamis ipso iure. vt. ff. de infa. l. j.

i ¶ Adulterij. scz ꝑprie: vel. i. stupri. vt modo notaui.

Miles.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2015

Ad legē iuliā de adulte. ⁊ stupro.

MIles. ¶ Casus. Miles pact⁹ est cū adultero vxoris sue: remouit a militia ⁊ deportat. Iteꝝ miles quia iacuit cū filia sororis de incestu accusari pōt. Item accusata de adulterio et recepta inter reos non potest defendi per alium. etiam si sit absens. Ultimo dicit, socer volens accusare nurum de adulterio est protestatus coram preside se velle dare de hoc libellum post. ea destitit volens lucrari dotem quasi eiꝰ nurus culpa soluta sit matrimoniū: ⁊ qꝛ volens interim accusare non auditur.

¶ Adulterij. De adulterio pōt accusari adulter infra quinquennium a tpe cōmissi crimmis: etiā muliere defuncta. Scdo dicit qꝛ dies. lx. qui dant tur marito ad accusandū it̄ quattuor menses qui dant extraneo sūt vtiles: et ideo nō currūt accusare voleti donec est captus ⁊ sic in custodia sit: in pte dicto tñ tpe computāt̄ etiam feriati dies si presidis fuit copia. Sed pone q̄ desponsaui quādā et pater eiꝰ alij eā nupsit et tradidit: ⁊ qꝛ nō possum eum qui ea durit de adulterio accusare. post. ea dicit, defuncto viro eiꝰ vxor de adulterio accusabatur: ipsa dicebat debere deferri cām ista donec filiꝰ suus impubes erit magnus quasi hec cā tāgat eum: dicitur qꝛ nō audiꝛ hec femina cū hec cā non pīudicet filio eius. Volenti. Non pōt vxor donec perseuerat in fmonio accusari de adulterio sed nec auditor pōt interim accusari. Secūdo dicit, mulier nupta est fecūdo ⁊ quo erat suspicio q̄ viuo pmo viro habebat rē cū isto: nō pōt ista accusari de adulterio ante accusatū adulterū: ⁊ adducit pulchra rō. Tertio dicit, cuꝫ berta audisset q̄ vir q̄ iuerat vltra mare vt̄ alibi de cessisset nupsit se tito. de inde vir reuersus est. q̄rit an ista puniat? et ꝺ: q̄ sī lōgo tpe expectauit pmū virū ⁊ audito q̄ decesserat nupsit scdo. nō punit si aūt finxit se audisse virū decessisse nupsit: ḃ casu punit. ¶ Rea. Accusata ꝙ de adulterio sciens duri eā in vxorē: ⁊ cū sit dānata eā repudio: ⁊ qꝛ culpa mḷieris ⁊ factū diuortiū vt sic patiat̄ penas q̄ mḷieribꝰ ob hāc cām iponunt a lege. C. de repudijs. l. ꝛ sensu. F.

a ¶ Actus est. gratis vel non gratis. nā vtrūq; phibiti est. vt. C. co. l. de crimine. ⁊ de transac. l. transigere. ⁊ ꝺic vt ibi. Accur.

b ¶ Sacramento. militie. quod ꝺic vt. ff. de insa. l. ij. ff. miles. ⁊ facit. ff. de re milita. l. qui cum vno. ff. adulteriꝫ.

c ¶ Adulterij. i. stupri. ad qō. ff. de his quibꝰ vt indig. l. mulier.

d ¶ Recepta esset. hoc autē posset fieri de absente. f. recipi inter reos. vt C. eo. l. adulteram. Accur.

e ¶ Non potest. hic ꝺic vt. ff. de publi. iudi. l. pe. ff. j. sed fallit in casu. vt. C. eo. Quis indubitati. Accur.

f ¶ Fuisset. qō ppie fit apud p̄sidē vel magīatū. vt. C. de cano. fru. vīb. ro. l. i. ⁊ no. q̄ hi libellū nō dedit. nā tūc nulla eēt dubitatio. vt. ff. l. j. ff. j.

g ¶ Commentum. ab⁹ commertium.

h ¶ Culpa. quo casu vir dotem lucratur. vt. C. de repu. consensu.

i ¶ Repellitur. ab accusando ⁊ iterum: non autem incidit in turpil. vt. C. ad turpil. l. j. ℈ sed non incidit in turpil. ante lit. contest. vt ibi. ℈ denuo accusatū nō repetit/ vt hic. et. ff. l. ij. ff. marito. Accur.

k ¶ Cōmodū. fic. ff. de iure do. l. cū post. ff. et patrono. Iſē. C. de dona. in ter virū ⁊ vxo. si mariꝰ. ⁊ ꝺic vt ibi. ⁊ de inſti. ⁊ substi. l. repiehendēda.

l ¶ Admissi. facit. j. eo. mariti. ff. preterea. ⁊. ff. quinquēnium. et. l. quinquēnium. ⁊. ff. ad sill. l. in cognitione. Accur.

m ¶ Defuncta. j. eo. vim passam. ff. in mfmonio. ⁊ l. fina.

n ¶ Posse. f. maritus vel alium ex parte subiecti.

o ¶ In custodiam. ſcz publicā. vt. j. de verb. signi. l. vinculoū. et. ff. ex qui. cau. ma. l. succurrit. Ac.

p ¶ Fecisset. scilicet ipse accusator.

q ¶ Vtiles dies. lx. vt. C. eo. l. iure mariti. ⁊ quattuor menses. vt. ff. ad l. iul. de adul. ff. ff. ff

a Licet.i. q̃uis: est als ei: ꝛ ita qui. et est plana: als est ea: et ita q̃: et tũc supple. ibi nupsisse dicatur. s. suspecto ꝛ facit. ſ. eo. quesitum. Item arg. contra. in auf. de ra. mulie. Accur.

b Potest. postea ergo sic. vt. C. eo. l. cõmissum.

c Cõiunctus. hoc si nupserit ante denũciationẽ. vt. ſ. eo. l. ij. in prin.

d Cõcordatũ. ad hoc. j. eo. cõstante. ꝛ. ſ. de libe. bo. exhi. l. i. in fi.

e Si longo. id est decennio vel vicennio: vt insti. de vsucap. in prin.

f Nuptijs secũdis. q̃ tũ ad vtriusq; propositum. vnde dico filios interim natos legitimos esse: sed vir reuersus recupat vxorem suam. vt in autenti. vt liceat matri et amie. ſ. quod autem. et in decre. xxx. q. i. c. i. et facit. ſ. de repu. l. vxores. ꝛ. C. de repu. l. vxor.

g Verisimile. q̃ id est quia: et est ratio sequentis. Accursius.

h Vxorem duri. scienſ vel ignorãs eam accusatam: sed nõ credens eam cõmisse crimẽ: als esset leno: vt. C. e. l. sine metu. ꝛ. l. castitati.

i Prohibeatis. scienſ vt modo diri.

k Diuortio. vt habeat locũ ler. C. de repu. l. con sensu.

Decẽba. Casus. Exponit quedam verba que forte erant talia nemo inde dimittat impunitũ adulteriũ vel stupruꝫ factũ post hanc legẽ: hec enim verba spectant ad cum puniendum qui fecit stupruꝫ vel adulterium. Item ad eũ qui suasit hec fieri. Fran.

Post hec. vel hoc /id est impositorum.

m Dolo malo. defectiua sunt: foste enim erant talia nemo inde dimittat impunitũ adulteriuꝫ vel stupruꝫ factum post hãc. l. ꝛ. hoc si habeas factum als est factor: ꝛ tunc est sic. ſ. eo. l. pe. als est stupro vel adulterio facto: sed non est bona.

Si vxor. Casus. Patronus habebat libertã suã in concubinam titius iacuit cum ea: dicitur q̃ patronus potest eam accusare de stupro tanq̃ extraneus nõ vt vir cum nõ sit vir. Secundo dicit. habebas vxorem bonam vel malã: ipsa iacuit cuꝫ scholari: competit tibi accusatio adulterij: non enim soli atrides vxores suas amãt: ꝛ hoc est verũ etiam si ipsa vxor sit meretrix: nam adulterium cõmittit qui cum ea iacet: secus si esset vidua ꝛ meretrix: nã qui cũ ea iacet nõ committit stupruꝫ: sed si quis iacet cũ sponsa mea stupruꝫ cõmittit: ꝛ de hoc potest accusari: si iacet cum cõcubina mea possum eum de stupro accusare non de adulterio cum vir non sim. Ultimo dicit. in causa adulteri cum vir accusat vxorem suam de adulterio debet inde inspicere an ipse vir sit pudicus an vo fuerit leno: puniat ꝛ eũ. Si quis placuerit vxorem. Alcesto vxorem meã de adulterio ob id q̃ anteq̃ mihi esset nupta iacuit cum scholari: dicitur q̃ non audiot. Idem et si tunc temporis fuerit concubina. Item si filia mea nupsit alicui sine mea voluntate: et postea consensit illis nuptijs. nam cessat accusatio adulterij ob precedens factum. Ultimo dicit. aliquis iacuit cum vxore mea capta ab hostibus postmodum eã reuersam ab hostibus de adulterio accusare: ni si per vim hostiuꝫ illud passa fuit. Si minor. Minorẽ. xxj. anno. desponsam/ꝛ eam in domum meam duxi: ista iacuit cum scholari: postea facta maior. xxj. an. est: ꝛ sic vxor mea eẽ cepit: volo eã de adulterio accusare cõmisso ab ea infra minorem etatem: dicitur q̃ non audior: sed de stupro possum eã accusare. Secundo dicit. cum vxore mea iacuit scholaris: eãdem repudio: ꝛ aliquo tempore elapso eandem reduco in vxorem: dicitur q̃ ammodo non possum eaꝫ de adulterio prius commisso accusare: ꝛ redditur ratio in littera. Ultimo dicit. quandam puellam accepi in vxorem: nunc volo eam de stupro accusare q̃ cõmisit antẽq̃ esset mihi nupta: dicit q̃ non audior: ꝛ redditur in littera ratio. Frã. accur.

† Bar. hic post vy. per ista ter. determinat tale qõnes an si aliqs relinquit certũ celebre frat rũ predicatoꝝ in tbi eius sepelierint in tali loco in ecclia post modũ se occidit/vel in tali statu de cessit ita q̃ tbi nec alibi i sacro lepe liri potuit debeant fratres centuꝫ habere decidũ q̃ sic.

Licet mulier ei qui in suspitionem adulterij incidit nupsisse dicatur: non ante accusari potest q̃ adulter fuerit conuictus. Alioquin ad hec maxime viri confugient volentes bene concordatuꝫ sequens matrimonium virumere: vt dicant cum adultero mulieres nuptias contraxisse.

Fama excusat a dolo nisi habeat originem ab eo qui ptopter famam se vult excusare. hoc dicit Bar.

Vxor cum absentem virum audisset vita functũ esse aliꝫ se iunxit: mox maritus reuersus est. Quero qd aduersus reã mulieres statuẽduꝫ sit? Et rñ. tã iuris q̃ facti ẽstionem moueri. Nã si longo tẽpore trãfacto sine vllius stupri ꝓpatione falsis rumoribus inducta quasi soluta ꝓtore vinculo legitimis nuptijs secundis nupta est q̃ verisimile est decceptam eam fuisse: nihil vindicta dignum videri põt. Si ficta mariti mors argumentum faciendis nuptijs ꝓbabitur ꝓstitisse cum hoc facto pudicitia laboret) vindicari debet ꝓ adnisi criminis qualitate.

Nõ videtur in culpa qui dimittit eaꝫ quam retinere non potest. b. d. Bar.

Rẽã † adulterij vxorem duxi eam dãnatã mox repudiaui. Quero an causam discidij ꝓstitisse videar? Respondeo cum per legem iuliam mihi vxorem retinere ꝓhibearis: non videri causaꝫ discidij ꝓstitisse palam est. Quare ita ius tractabitur quasi culpa mulieris facti diuortij.

Ulpianus. Lex. xij.

Decerba legis ne quis post hec stupruꝫ adulteriũve facturn sciens dolo malo et ad cum qui suasit et ad cum qui stupruꝫ vl' adulterium intulit pertinent.

Idem. Lex. xiij.

Si vxor non fuerit in adulterio: concubina tamen fuerit iure quidem mariti accusare eam non potest: quę vxor non fuerit. Jure tñ extranei accusationem ꝓ instituere non ꝓhibet: si modo ea sit q̃ in cõcubinatu se dãdo matrone nomen non amisit: vt puta que patroni concubina fuit. plane siue iusta vxor fuerit siue iniusta accusationẽ instituere vir potest. nam et sextus ccclius ait: hec lex ad oĩa matrimonia pertinet. Et illud homericum affert.

Nec cñ soli inquit atrides vxores suas amant. Sed et in ea vxore potest maritus adulterium vindicare que vulgaris fuerit. Quis si vidua esset: impune in cã stupruꝫ cõmitteret. Diuus seuerus et antoni. rescripserunt etiam in sponsam hoc idem vindicãdum: quia nec matrimonium qualecũq; neq; spem matrimonij violare permittitur. Sed si ea sit mulier cum qua incestum commissum est: vel ea que q̃uis vxoris animo habetur: vxor tamen esse non põt: dicendum est iure mariti accusare eam nõ posse: iure extranei posse.

Nemo iure ab alio virtutem exigere conatur quam ipse non habet: iurta illud Juuena. Nil iudeus iudeo: nil cathilina cethego. Et turpe est doctori ci culpa redarguit ipsum. hoc dicit.

Judex crimen adulterij ante oculos habere debet et inquirere an maritus pudice viuens mulieri quoq; bonos mores colendi auctor fuerit. Per iniquum enim videtur esse vt pudicitiam vir ab vxore exigat: quam ipse non exhibeat. Que res etiam potest virum dãnare: nõ rem ob compensatio-

1 Tamen. alia causa q̃ consanguinitatis.

a Accusare. de adulterio.

b Jure extranei. nõ iure mariti. vt. ſ. eo. §. fi. ꝛ. ſ. eo. in prin.

c Videtur. vt. ſ. de publi. iudi. l. is qui. de eden. ſi quis. §. prohibet.

d Non exhibeat. committẽdo lenocinium. ꝛ dicq̃ postq̃ est recepta inter reos: ꝛ sic nõ extinguit accusatio adulterij: sed vterq; punit: secus si ante. vt. ſ. eo. l. j. §. qui hoc dicit. ꝛ. §. ſi publico. cõtra. Aliꝫ dicunt q̃ hic etiam ante lit. cõtest. obijcitur: ꝛ q̃ dicit virũ dãnare exponũt alio accusante non viro vel etiam viro: nõ vt viro vt tibi: sed extranei iure vt hic.

Inter

Ad legē iuliā de adulte.7 stupro.

a Inter vtrosq; hoc aliquando fit.l.fi ante litis contest. obijcit. argu. ff. solu ma.l. viro.7 de compensa.l.fi ambo.in prin.7 de dolo.l.si duo.7 de eo per quem factum erit.l.fi.ff.

b Non poterit.nec iure et tranei.vt.j.co.l.fi.

c Non cum.alis nō cum:et alis anteq;.

d In cōcubina.vt fi ali quis habeat concubinā 7 alius eam violet licz celebretur postea matrimonium inter concubinam et amasium: non tamen accusari poterit de adulterio violator:ꝫ iure extranei vt.ff.in princi.l.mi sequia eaz approbat: vt in fi.huius.l.

e In filiafamil. Sic posnec; filiafami. nupserat sine cōsensu patris vnde cum matrimonium non valeret:vt instit. de nup. in princip. nec adulteriꝫ accusatio locum habet. Accursius.

f Utri. contra videbatur: quia non est vxor. vt in aut. de nup.ff. sed etiā captiuitatis. et solu. ma.l.ff quis sic.

g Damnetur. vt.C.co.l.fedilitie.et.j.vim passam.et.ff. de postu.l.j.ff. remouetur. Accur.

h Sponsa. nam potest esse sponsa licet nō vxor. a.vu.annis.7.ff. de spō.l.in sponsalibus.

i Quod supra.in.ff.diuus.

k Eam.vt.j.co.l. questum.et in fine.et.ff. rerum amo.l.fina.et.C. de testi.l.ff quis. et.ff. nau. cau.l.penul.ff. fina.7.ff. de edil. edic.l. ff si nolit. ff.in factum. Sed argu. contra.ff.man.l. qui mutuam.ff. non ideo. et de negocijs gest.l. pomponius.et.ff.l.j.ff. qui hoc. Accursius.

Isc uius. Casus. Qui opem prestitit. idem qui dolum commisit vt scholaris velfemina in adulterio sit inuenta. et se pecunia redimāt tanq; leno punitur. Secundo dicit:subiecit quendam scholarem in camera mea vt sic eum inuenirem cum vxore mea:7 hoc feci causa eā infamandi:dicitur q; ego puniorset etiam ipsa.et dic de hoc vt in glos. domini mei accur. Tertio dicit. vir vel pater mulieris potest primo accusare adulter atam:et hoc infra seraginta dies nec aliquis alius interim admittitur sed post fic. Quarto dicit. qui iure maritꝰ accusatꝰ non mittat calūniam punitur:et hoc declara vt in glo. domini mei accur. q; incipit:maritus 7c. Fran. accur.

l Ff cuius. hoc exponit vt.ff. de fur.l.in furti.ff. ope.7.ff. recte. 7 facit ff. eo. hec verba.

m Eadem pena.ergo adulterij.vt.ff. qui domum.ergo gladij.vt.C.c. Iulius.7 facit q; equaliter teneantur.C. de accu.l.non ideo.7 de dolo.l. 7 eleganter.ff. qui adrupes.et.ff. de iniur.sed si vnius.ff. si iussu.7.ff. de iure fisc.l.j.ff. diuus pius.

n Et vir. quia sua sit.vt.ff. hec verba.

o Teneatur. hec videtur ex sola deprehensione damnata.vt.ff. de ritu nup. palam.ff. qui in adulterio.vel illud quo ad prohibitionez nuptiarum cum predictis in dignitate.

p Ex senatusconsulto. cuius nomen non habemus.

q Uel patri. Immo pater non.vt.j. codē.l. nec in ea.ff. j. Solu.vt ibi. Accursius.

r Neutrius. nec patris nec viri:sed de iusto accusatore constituetur:et poterit esse q; etiam vir vel pater preferatur.vt.ff. co.l.uj.C. co.l.iure.7.l.ff cuius.

s Non cuitant. Maritus habet quedam precipua iura in accusando. Primum quia habet.ix. dies quibus preferetur alijs vt.ff. proximo.ff. Item mea calūnie. Item ff. sine inscriptione seu libello. vt.C. cod.l.ff cuius.ij. sed in hoc vlti. die vt ibi not. hec eadem habet pater preterq; quia vir ei preferetur nisi colludat: vel sit infamis.vt.ff. proxi.ff.7.ff. co.l.ij.ff.7 preterq;:quia nō accusat ex sola suspitione sine libello: quod viro licet fm quosdam. Sunt et alij qui habent aliqua de predictis fcz q; anteponantur alijs: fed cetera non ba bent vt colligitur.ff. proxi.ff. et.C. eodem.l. ff cuius. Item in eo quod hic dicitur sine metu talionis boc accusare non posse. est contra. C. codē.l. ff cuius. et.l. iure mariti. in fin. et.j.l. proxi. ff. lex iulia. in fi.ff.7.ff. de mino. l. auxilium. in prin. Solu. si euidēs calumnia est obtinet qō hic: als quod in contrarijs. argu. ff. de peti. here. l. posth; in fi. 7.C. qui accusa. nō pos. l.ij. in fin. et.C. de admi. tuto. l. nō est. 7.C. de bis qui. vt indig. l. tutorem. vel ille in viro: hic in patre et alijs iure mariti accusantibus: vt argu. j. e. pater. et fm hoc dic non eunitāt scilicet quandoq;. Uel dic nō euitant si probentur calumniari non autem presumuntur eo ipso q; non probant: vt in contrarijs fm Joan. vel refert accuset vir vel pater infra. lx. dies. et fic euitāt: an post et tūc nō. Et fm hoc dices / accusant:id est accusare solēt. Accursius.

Sj maritus. Casus. Uxor titij qui erat magistrat⁹ alicuius ciuitatis iacuit cuz scholari: dicitur q; pater huius femine non potest interim accusare donec titius sit in magistratu: et interim nō currunt seraginta dies patri. Legis iulie. Non potest accusari de adulterio qui causa reipublice abest sine detractione. i. qui nō dedit operā vt absset cā euitande accusationis.

Jtē presens non accusat quandoq; de adulterio: vt si oportet eum vigilare circa custodiam turris vel castri. Ultimo dicit bonomiēsis quid erat absens causa reipublice: puta in ciuitate neapolitana: vbi nunc est papa alexander quartus: ibi commisit adulterium: dicitur q; ibi potest accusari :nisi fit talis persona que non possit sub preside conuenire; quod declara vt in glo. domini mei accur. Si negauerint. Si pater femine que iacuit cum scholari:7 vir eiusdem dicit se velle nolle accusare de adulterio statim currunt tempora extraneis accusare volentibus:: pater:7 vir āmodo accusare nō possunt. Lex iulia. Minor. xxv. an. non potest de adulterio accusare nisi suum matrimonium vindicare velit: vt vxorē suam. Item eum qui iacuit cum ea accusare poterit ꝫ sit minor. xxv. an.7 hoc casu cum admittitur ad accusandum minor: non facile de calumnia dānatur: et quod dicit regulariter minorem non accusare: intelligo minorem. etiam sim. xxv. an. fit nōdum tamen eum compleuerat. Preſcriptiones. Preſcriptiones sue exceptiones que obijciuntur accusantibus de adulterio vt non admittātur ad accusaf. vt est ista: quia minor est accusans / vel similis. vt ff. proxime habuisti notatum: debent opponi anteq; nomē accusati sit receptum inter reos non post. Secundo dicit. volo accusare quandam viduaz de adulterio quod cōmisit cum erat nupta: dicitur q; est in mea electione velim ab ea incipe an ab adultero: sed simul vtrunq; accusare nō possum:7 accusatio facta de vtroq; irritatur et interim incipere possum a quo volo. Tertio dicit: inueni vxorem meam cum scholari: possum a quo volo. Tertio dicit: inueni vxorem meam cum scholari: repudiaui vxorem et ei denunciaui ne nubat alij: possum et ab ea incipere si volo: et dicit qualiter sit denunciandum. Quarto dicit. pone q; non denūciauit libellum tamen accusationis de ea dederam anteq; ipa alij nuberet: et boc scito ipsa nupsit: dicitur q; nunq; ab ipsa incipiam boc casu. Quinto dicit: denunciaui ei ne nuberet cum velim eā de adulterio accusare: nec dixi pro quo adulterio: nec quando facto: dicitur q; satis est. vnde si ipsa amodo nupsit possum ab ea incipere: sed si specifico in denunciatione de quo adulterio velim eam accusare: vt de eo quod cōmisit cum titio: nunc volo eam accusare de adulterio cum gaio

Scecuola. Lex.xiiij.

Jo cuius ope et consilio dolo malo factum est vt vir feminave i adulterio deprehensi pecunia aliave qua pactione se redimeret eadē pena damnetur que constituta est in eos qui lenocinij crimine damnant. Si vir infamande vxoris sue causa adulterijz subiecerit vt ipse deprehēdere tur:et mulier et vir adulterij crimine tenentur. Ex senatusconsulto de ca re facto marito primum:vel patri eam filiam quam in potestate habet intra dies seraginta diuortij accusare permittitur: nec vlli alij intra id tempus agendi potestas datur. Ultra eos dies neutrius voluntas expectatur. Jure mariti qui accusant calumnie periculum non euitant.

Quādo duo habent equale ius et est locus preoccupationi si vnus est ipeditus impeditur socius. boc dicit principiū buius.l. boc dicit Bar.

Sulpianus. Lex.xv.

Jmaritus sit in magistratu

* No. q; se mel est approbatum modo nō pt reprobari. post. ver. in cano. Istius. uij. vii. ver. In cano. philosophi. viij. q;. in cāl. horrendus. xxiij. q. v.

Maritus in accusando plura a pcipua bz.

cõmisso: cum iam alij nupta sit: dicitur q̃ non prodest mihi denunciatio. Sed to dicit. q̃ per procuratorem potest fieri denunciatio ? per seruum. ? hoc dicit hic. §. cũ. l. seq. ? parte tertie v§q; ad. §. queritur. vbi dicit q̃ vnus potest adulterum accusare: alius adulteram. mulier tamen si est prius nupta ante denunciationem sibi factam non potest accusari priusq̃ adulter: sed pri⁹ accusatio facta de adultero expediri debet: ? si ab soluit adulter ipsa amodo non accusatur: si autem condemnatur nõ p̃iudicat multeri: sed accusatio eius fiet. Sed pone q̃ adulter decessit ãte accusationem de eo factam vel post accusaĩ. ante cõdẽnaĩ: dicitur q̃ statim adultera potest accusari. idem si adulter sit relegatus. Sz pone q̃ tempore quo accusaĩ adulteruz: adultera nõ erat nupta. dicit q̃ bene potest ipsa accusari nõ obstante ab soluĩ. adulteri hoc casu. Vltimo dicit. absoluto adultero adultera nupta nõ potest accusari ab eodẽ qui accusauerat adulterum: nec ab alio etiam si adulter per collusionez sit absolutus sz si adultera desit esse nupta p̃t ipsa accusari etiam absoluto adultero: et hoc dicit hic. §. cuz duabus. ll. sequen. Fran. accur.

a ¶ A patre. mero iureꝝ lege iterrogatiue. Et no. q̃ maritus repellit dum est i magistratu cui est cõtra. ĵ. e. §. lex iulia ibi. nec enim. Solu. vt ibi. Jtez eidẽ contra. §. de accu. bi tñ. in prin. solu. excipe illos qui sunt in magistratu: cum etiã in ciuili parcissime ius dicatur. §. de offi. pte. l. senatusco. Jtẽ si dicas cũ esse in tali magistratu vt nõ possit vocari i ius sine pena. vt. §. de in ius vocan. l. ij.

b ¶ Atquin. pro sed certe et corrigit.

c ¶ Equale habet. quo ad aliqua inequale. vt. §. l. pri. §. fi.

d ¶ Non potest. vt. §. si maritus. in prin. ? l. ij. §. fi. ? l. seq.

e ¶ Detractione. ? facit. §. quibus er cau. l. iuj. ? v. ? j. de remili. l. fi. ? §. de accu. l. hos accusare. circa prin. ? arg. §. de testi. l. inuiti. secus autem si alis absit: q̃ potest recipi inter reos: vt. C. eo. l. adulteram. que receptio fit post litem ꝓtest. sed an accusari possit absens: Respond. sic. vt. C. de exhiben. reis. l. penul. §. ex lõginquo. fed non vt procedatur. vt C. de accusa. absentem. ? C. eo. l. si quõdam.

f ¶ Reipublice. non data opera.

g ¶ Castris militat. vt. §. quibus er cau. maio. l. vt sunt. ? l. milites. ? l. qui mittuntur. §. fed et in vibanis. ? l. hi qui.

h ¶ Deferri. id est accusari.

i ¶ Habet. seq accusatus.

k ¶ Cognitionẽ. vt. C. si quacũq; predi. po. l. j. vel pone q̃ habet priuilegium indultum a principe: vt sub illo preside non teneat respondere. vt C. de veteranis. l. fi. in fi. lib. xij. sed hoc hodie non valeret nisi esset ditcum non obstante auc. qua in prouincia. Vel tertio pone exemplu⁹ in milite armato. ad quod. C. vbi quis de cu. vel co. l. ij. ? C. ĵ qui. cau. mili. so. presc. l. j. sed tunc obstat. §. de custo. reo. l. non dubium. vbi saltem est cognitio presidis. Sed dices ibi in milite inermi fm quosdam. si vellis hanc expositionem tueri: sed non placet: cum graue delictũ sit adulterium. + vt. j. de re mili. l. iij. in prin. ? §. de accu. l. fi.

+ Concor. ter. in ca. si cẽps. l dist. ? in ca. apls. lxxxj. dist. ? in. c. que discretionẽ. cũ

l ¶ Absentiendum puto. vt. C. qui admit. ad bono posse. l. fi. cum suis concordantijs.

m ¶ Non audiendum. cum ista concordant. C. ad turpil. l. ¶ quis. ? j. ad turpil. qui destitit. ? l. in senatus. §. fi propter. in fi. §. et. §. de inoffi. testamẽ. l. papinianus. §. ij. ? j. ad. l. iul. de vi publi. l. qui cetu. §. ij. et. C. de peti. heredi. l. sicut. ? de edil. edic. queritur. §. fi venditor. ? de iudi. l. sed et si fuscperit. in prin. et. C. qui accu. nõ pos. l. accusationẽ. et de pac. l. postq̃. et de condi. inser. l. fi. et. §. quis ot. in bono. pos. serue. si cohereditoꝝ. C. de rebus cre. l. si quis. Sed contra. C. de transac. transigere. Sed lu. bi. nec transactio nec pactũ est sed repudiatio quedam illicita. Nam si sit ea psona que ad p̃sidis cognitionem non pertinet.

n ¶ Spãliter. nã in alijs accusationibus admittit minor: ? si non prosequatur suã iniuriã: nõ pupil. vt. §. de accu. l. qui accusare. Accur.

o ¶ Minores. xxv. an. secus in testificatiõe. vt. §. de testi. l. in testibus.

p ¶ Extranei. puta post. lx. dies.

q ¶ Tamen audietur. cũ auctoritate curatoris. vt. C. de aucto. prestan. l. clarum. ? §. de accu. l. ij. ? l. qui accusare. ? l. hi tamẽ. in prin.

r ¶ Objcit. minoris etatis de qua diximus. Jtez nec illa q̃ nõ objcit maiori vt lenocinij: postq̃ esse inter reos recepta. vt. §. l. ij. §. si publico. sed alie q̃ alijs opponunt etiã huic opponunt vt q̃ sit magistratus. vt. §. i pn. l. Jtem. xx. an. vt. C. ỗ fal. ĝrela. Jtẽ quinquennij ? fer mensium. et lx. dierũ. vt. j. eo. l. mariti. ? l. quinquennio. Jtẽ fm Al. qui habet duos reos delatos codẽ tpe vt. C. q accu. nõ pos. l. cũ rõmb⁹. q̃ nõ placet. cũ suã iniuriã. pfequat: vtin. d. l. ?. §. de accusa. l. bos accusare. ĝ lege. in fine. Item et alie sunt que possunt opponi. vt no. C. eo. ita nobis.

s ¶ Non facile. §. l. prori. in fine. contra. fol. vt ibi. et illa que fuerunt ibi contraria bic concordant.

t ¶ Etatis. i. compleuit. vel dic. i. inchoauit. et sic non sunt argumenta contraria glo.

v ¶ Agit sic. §. de mino. l. iij. §. minoꝝ. ? §. de ẽdi. ? demon. l. nõ putabã. ĝ ar. §. j. de mune. ? ho. l. ad rẽ publicã. ? §. ad trebel. l. q filiũ. §. i.

x ¶ Objci solent. que iste sunt dicta. §. proxi. §. ? ex illis apparet que dixi totie/que peremptorie sint.

y ¶ Tractari. hoc de dilatorijs forte verus est: vt si dicat nupta ab adultero incipiendum est. vt. §. eodem. l. ij. in principio. secus in peremptorijs. vt in ciuili causa. vt. C. senten. rescin. non pos. peremptorias. ? facit. C. de procur. l. ita demum. Sed contra. §. eodem. l. ij. §. si publico. in fi. §.

ibi no. p̃a nos. et ĝ ad eus addicti ver. in magnio criminib⁹. nãc. extra de pe.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

in fi. §. sed ibi speciale in lenocinio vt tantum in princi. opponatur: liz pom. in prin. quod dic vt no. ff. eo. l. ij. §. si publico. Accur.

a Recipiatur. quod fit post lit. contest. vt. C. eo. l. a diuerso.

b Perseuerat. facit. ff. eo. l. nuptā. et. l. ij. in pn. ff. l. miles. §. volenti.

c Nibil agit. sed q̄rit ad recipiatur[1]. Cetez[†] posteaq̄ semel receptus est non pōt p̄scriptionez obijcere. Si in viduitate mulier persecutat[b] in accusatoris est arbitrio a quo velit incipere: vtrum ab adultero an ab adultera. Si quis adulterū ꝛ adulteraz simul detulerit / nihil agit[c]: potest itaq̄ quasi neutrum detulerit[d]: et rursus a quo velit initium facere: q̄z nihil prima delatione[e] agit.

Diuiditur cum. l. seq. Primo ponit vnum dictum. Secundo circa illud formatq̄ questiones per ordinem vsq̄z ad. §. queritur. in. l. denunciasse. Bar.

Lex. xvi.

QUi vxori repudiuz miserit pōt denunciare[e] ne scio nuberet. Et si denūciauerit et ab ea incipe potest. Idem.

Lex. xvij.

DEnūciasse[†] qualiter acciam[a] vtruz ad iudicē: an vo simplr. Ego et si nō denunciauit[g] ad iudicem: sufficere credo si adulterij se acturuz[h] denunciauerit: quid ergo si nō qdem denūciauerit verum libellos accusatorios dederit a nō̄ nuberet: eaq̄z cuz id cognouisset nupsit vel ignorans? Puto nō videri[i] ci denunciatuz. Idcirco non posse accusatorez ab ea incipere. Quid ergo si tm̄ denunciauit ne nuberet: sed non addidit[k] quare non recte nupsisse videat? Dz mch̄ est illud seq vt ciuz denunciatio videat electionez accusatori referuare q crimē denunciauit. Vno igit fi fecerit adulterij criminis cōmemoratione in denūciatione: et fi iudicē nō monstrauit[m] magis putam[n] mulierem quasi denūciatio precesserit posse accusari. Quid tm̄ si specialiter cū cū quo adulteriū fecerit denunciatiōe cōplexus est mox velit eaz ex alterius psona accusare? Dagis est vt nō debeat[o] audiri: neq̄z tm̄ crimē qd denunciauit obijcit.

Sed et si per. pcuratorē denunciauerit puto posse cum si velit accusationem instituere: sufficeregz procuratoris denunciationem[p]. Ergo et si per actorez denūciauerit: id est si p̄ seruum dn̄s denūcia ucrit: rata erit denūciatio.

Licet vnus non possit adulterum et adulteram simul accusare. vt. ff. eo. l. si maritus. §. vlti. tamen duo possunt accusare: vnus adulterum: alter adulteraz. item absoluto reo mulier vltra non poterit accusari: sed si condemnetur reus mulier propter hoc non erit condemnata et redditi huius dicti elegantes rationes vsq̄z ad. §. vlti. cetere due. ll. seq. plane sunt.

Qucrit[†] an aliꝰ adulterā: aliꝰ adulterus postulare[q] possit vt q̄ uis ab eodez ambo simul postulari non possint[r] a diuersis tñ singuli possint: ff. nō ab re est[s] p̄ probare diuersos accusatorez admitti posse. Dum si ante denunciationem nupserit prior mulier accusari non possit. Expectabit igitur mulier sententiā de adultero latazs: si absolutus fuerit / mulier per cum vincet nec vltra[a] accusari potest. Si codēnatus fuerit: mulier p cuz nō est condemnata[t]: sed aget causam suam vt fortassis et obtinere vel gr'a vel iustitia vel legis auxilio[v] possit. Quid enim si adulter inimicis oppressus est: vel falsis argumentis: testibusq̄z subornatis apud p̄fidez grauatus: qui aut no fuit aut non potuit prouocare?

Mulier vero iudicem religiosuz sortita pudicitiam suā defendat. Sed et si ante q̄ condēnetur.

Marcellus. Lex. xviij.

QUEl ante q̄ cum eo agi poterit[w]. Vlpianus. Lex. xix.

AMulter si dicit suum obiectū crimen stat et etiam mortuo adultero sine p̄scriptioe[x] mulierem posse accusari: sed et si non mors: sed pena alia[y] reum subtraxerit: adhuc diximus posse mulierē conuenirī. Si eo tpe quo eligebat reus adultera nupta[z] non fuerit: quo autē absoluat nupta inuenitur[a]: dicendum est hāc absoluto quoq̄z adultero posse accusari: q̄z eo tēpore quo adulter eligebatur nupta[b] non fuerit. Nupta[c] non potest accusari non tantū ab eo q adulteruz accusauit nec obtinuit: sed nec ab alio quidem: si adulter absolutus[d] est. Deinde si per collusionem cuz adultero constituerit: fuerit q̄z absolutus dedit mulieri nupte aduersus omnes[e] securitatem. Planc si nupta esse dicitur accusari poterit: neq̄z enim aliam lex tuetur: q̄z eaz que nupta est q̄diu[f] nupta erit.

Pomponius. Lex. xx.

PAtri datur ius occidendi

---

[1] Concor. text. in. l. si vxor. §. fi. ff. eo. ibi cōcor. tradi no de iure canonico.

[†] Iste text. est notādus ad ff. q vbi requirit de nūciatio ad aliū finē q̄ sciēti aliqd ip̄fieri ꝛ ex scientia non reuelā tis bolog.

[†] Probat ff. q vbi est cō nexitas respectu eiusdem delicti filia ꝑ vnuz nō iudicat alteri. ꝛc. ex. in ca. significasti. de adul. ꝛ vide glo. in ca. §. item placuit. in ver. oratio. de cōsa. in prag. sanc.

[†] Iste text. ad ff. pōt allegari q̄ de ficiēte cā de ficit effect.

Denūciatio q̄z fi ne cā dā mittitur.

Expressa quandoq̄z nocent.

[a] Denūciationez. ad ff. q̄ per aliū. vt. ff. ꝑ socio. Lactiōe. Renūciare. ꝛ si mēsor fal. mo. dixe. l. ij. §. fi. ꝛ de peti. here. item venūit. §. a q̄. ꝛ de vsu. fi q̄s solutiōi. in fi. ꝛ. l. mota. I pn. ꝛ. C. de p̄ci. ipe. offe. l. vniuersis. Accur.

[b] Postulare. Id est accusare.

[c] Postulari non possūt. C. eo. l. reos. Accur.

[d] Sed non ab re est. i. absurdum.

[e] Nec vltra. i. nisi desinat esse nupta. vt. ff. l. adulter. in fi. ꝛ no. q̄ res inter alios acta alij. pdest: nō nocet. q̄ no. plene. vt. C. quibus res iudi.

[f] Mediu. Cessante causa ꝛc. vt. C. de epi. ꝛ de. l. fi. gnali. ꝛ. ff. de oper. liber. plane. ꝛ de iur. l. nec magistratib⁹. ꝛ i aut. de mona. §. si vo. ꝛ. j. de iure imu. §. fi. negociatores. ꝛ i aut. de nup. §. ꝛ nō p̄mittim⁹. ꝛ ff. de fanc. capi. §. fi. neq̄z curiale. ꝛ. §. si seruus. ꝛ. ff. de ex. cu. tuto. l. geometri. Item cōtra. ff. eo. denūciasse. §. querit. Sol. vt ibi. Accur.

[g] Patri. Cal⁹. Pōt adulterū inēctu cū filia sua quaz hz in ptāte pōt occidere: si q̄ fi nō hz eā i ptāte nō pt eū occidere: ꝛ p̄ nō nullus alius vt q: hz p̄ filie sue in ptāte sui p̄tis. Ite nō ē vis: sit ver⁹ p̄ filie sue adoptiuus. nā glibet hoz pt occidere adulterū inuentuz cuz filia quā hz in ptāte. Sed dicit. sc. holaris iacuit cuz filia mea vidua. dz q̄ glibet eē ne? admittit ad accusationē ipsi ne ego preferor eis. Ter tio dicit ille adulter pōt occidi a ptē puelle q est inuēt⁹ cū ea in domo patris puelle vel in habitatiōe ptis puelle vel ī domo gñi. Ite hz p̄ puelle pōt adulterū ꝛ tuneljs affice: ꝛ bñ dico q̄ p̄ puelle pt occidere adulterū ꝛ filiā adulteratā: nō aūt vir fēie adulterate pt hz facē cū p̄n⁹ furor ꝛ refrenet q̄nq̄z vt nō occidat: nō fic viri furoz: ꝛ ille demū adulē occidit pt a ptē

puelle qui est inuentus cum ipsa puella in ipsis rebus veneris: vt in lecto ci ca: vel osculando cã: ꝛ ille demum pater puelle pōt occidere adulterum qui eam nunc habet in potestate licet prius aliquo tēpore nō habuerat. ꝛ illū demū adulterum occidit qué inuenit cū filia in domo sua pater: siue in ea habitet pater siue non: vel in domo generi: non si alibi inueniat: ꝛ redditur rō i

lfa ꝛ debet mōtinēti occidere vtrūq; scz filiam ꝛ adulterū non ex interuallo nisi cū occideret adulterum filia fugit et pater persecutus filiam occidit eam postea: nam hoc potest quasi incōtinenti videatur occidere. ꝛ hoc dicit becler cum tribus sequētibus. Fran.

a ¶ Adulterū simul cū filia. scz inuentum. vt. ff. e. nihil. ꝛ. l. q6 ait. i pin. vel eū ꝛ filiam non adulterū tantum. vt. d. l. nihil.

b ¶ Je cuēiet. nec alis: als nec auus: ꝛ est bona. als alius: ꝛ tūc scz q nō hz in potestate: nec etiaꝫ pf hz in potestate.

c ¶ Qui non est. scl. fed nōne filiuſſamil. potest esse tutor: ꝛ ita habet alius in potestate. vt instit. u. qui dari tuto. pof. in prin. et instit. de legi. in. §. i. fed ibi aliter dicit potestas. Item contra. ff. de munera. ꝛ bono. l. ij. fed illud q̄ ad honores. ar. ff. ad trebel. ille a quo. §. fin. ꝛ. l. seq. item facit. ff. de acgr. re. do. l. homo liber. in fi. ꝛ. C. de legi. tu. l. fi.

d ¶ Qc in ea lege naturalis. et legitimus subaudi. vt instit. de adop. in princ. hodie autez in adoptiuo habet locum quando dat nō extraneo: vt dicto titu. §. i. q̄ poterit adulterū quēlibet occidere vt hic dicit.

e ¶ In accusatione vidue filie. cum qua stupruꝫ cōmissus est. Et sic non obstat. ff. eod. cz. is cuius. §. marito.

f ¶ Precipuū. nā extraneus sicut ipse pater statim poterit accusare.

g ¶ Domui sue. i qua habitat. vt. ff. l. proxi. §. sed si pater.

h ¶ Et p domicilio. i. habitatione.

i ¶ De iniurijs. fic. ff. de iniurijs. l. ler come. §. domum. et. ff. de aleato. l. ij. §. domum.

k ¶ Multo magis. vt. ff. de regu. iur. l. non debet. et de in lit. iuran. l. videamus. in fine. Alccur.

l ¶ Omnem. sed marito turpem tantum. vt. ff. l. marito. sed certe immo videtur q̄ mulierem occidere liceat viro. vt. ff. ad sill. l. si quis in grauj. §. si maritus. contra. folu. subuenitur vt puniatur minus: vt ibi. et. C. e. l. gracchus. ꝛ. j. eo. si adulterium. §. imperatores. ꝛ. ff. de fica. l. j. §. fi. non vt prorsus ei pareatur: vt hic.

m ¶ Dietas. fic. ff. de parri. l. diuus. ꝛ. C. de pat. potesta. l. iij.

n ¶ Capit. vt non occidat eam.

o ¶ Facile. ad quod. ff. ad vell. l. iiij. ꝛ. C. eo. l. Quis.

p ¶ Quod ait lex. ff. eo. patri.

q ¶ Competere. sed an filio adulterum matris vel fratri sororis scz adulterum liceat occidere vt marito vel patri; quidam q̄ sic. vt extra in decre. de adul. c. sicut. §. fi. alij contra. item pater ꝛ vir si nolunt occidere possunt eum seruare: vt. ff. eo. capite.

adulterum simul cum filia quaꝫ in potestate hz. Itaq; nemo alius ex parentibus idem iure faciet: sz nec filiuſſami. pater.

Lex.xxi.

Ulpianus.

Je cuenet vt nec pater nec auus possit occidere: nec immerito: in sua enim potestate non videtur habere qui non est sue potestatis.

Lex.xxii.

Papinianus.

Decin ea lege naturalis pater ab adoptiuo separat. In accusatione vidue filie non habet pater ius precipuum. Jus occidendi patri cōceditur domui sue: licet ibi filia non habiterit: vel in domo generi: sed domus et p domicilio accipienda est: vt in lege cornelia de iniurijs. sed qui occidere potest adulterum multomagis contumelia poterit cū iure afficere. Jdeo autem patri non marito mulierem ꝛ omnem adulterum permissum est occidere: quod plerunq; pietas paterni nominis consilium pro liberis capit. Ceterum mariti et calor et impetus facile scuientis fuit refrenandus.

Licitum est patri filiam ꝛ adulterum occidere si eos in flagranti crimine deprehendat: ꝛ in domo sua vel generi sui non in aliena: ꝛ redditur ratio in tertio ibi: quia maiorem ꝛc.

Lex.xxiii.

Ulpianus.

Quod ait lex: cuꝫ filia adulterum deprehenderit: non occisum videtur. Voluit enim ita demum hanc potestatem patri competere si in ipsa turpitudine filiaꝫ deprehendat. Labeo quoq; ita probat: ꝛ pomponi scribit in ipsis rebus veneris deprehensum occidi. Et hoc est quod solon et draco dicunt sufficit patri si eo tempore habeat in potestate quo occidit: nō quo in matrimonium collocauit. Finge essi postea redactam in potestatē. Quare non vbicūq; deprehenderit pater permittitur ei occidere: sed domui sue generiue sui tantum. Illa ratio redditur: quia maiorem iniuriam putauit legislator q̄ in domo patris aut mariti causa fuerit filia adulterum in ducere. Sed si pater alibi habitauit: habet autem et aliam domum in qua non habitet: deprehensam illo filiam vbi non habitat occidere non poterit.

Interposito die non ōr aliquid fieri incontinenti. Item quę incontinenti fiunt inesse videntur. h. d. vsq; ad fi. l.

¶ Quod ait lex iulia. incontinenti filiam occidat: sic erit accipiendum ne occiso hodie adultero reseruet ꝛ post diem filiam occidat vel contra. Debet enim prope vno ictu: et vno impetu vtrunq; occidere equali ira aduersus vtrūq; sumpta. Si non affectauit sed dum adulterum occidit profugit filia: et interpositis horis apprehensa est a patre qui persequebatur incontinenti videbitur occidisse.

Nec. l. numerantur psone q̄ possunt a marito occidi si deprehendantur in adulterio cum vxore sua.

Martianus.

Lex.xxiiii.

Marito quoq; adulterum vxoris sue occidere permittitur: sed non quēlibet vt patri. Nam hac lege cauet: vt liceat viro deprehensum domui sue: non etiam soceri in adulterio vxoris sue occidere eum. Qui leno fuerit: qui artem ludicram fecerit: aut in scenam saltandi cantādive causa prodierit: iudicioue publico damnatus: neq; in integrum restitutus erit: quive libertus eius mariti/ vxorisve patris/ matris/ filij/ filie vtriusq; eorum fuerit: nec interest propius cuius eorum: an cum alio communis fuerit: quive seruus erit. Et precipitur vt is maritus q̄ horum turpis persona: an possunt adulteros occidere: ꝛ ad ola rndet dicens q̄ ille pater ille vir potest occidere/ qui ꝛ posset accusare: non ergo turpis persona patris ꝛ mariti potest occidere magistratum: ꝛ sic hoc expone vt in glo. domini mei ac. hic posita que incipit: ergo ꝛc.

r ¶ In ipsis rebus. sunt enim res veneris antecedentia ipsum scelus: sicut apparatus/ colloquia: vt. ff. eodem. et si amicis. in fin. locus constitutus/ conuiuia/ basia/ tactus. Nam ab ipsis argumentum sceleris inducitur vt in topicis marci tullij. vnde versus. Visus ꝛ alloquium/ tactus post oscula factum.

s ¶ Solon. propria nola de quorum legibus dicitur in fi. ff. ō iure naturali. §. sed ius. ꝛ fit de his mētio. ff. de fini. regun. l. fi.

t ¶ Sufficit. postea ex ingratitudine. vt. C. de ingratis libe. l. i.

v ¶ Habitauit. alibi i li. R. est. hz in lib. B. deest alibi. ꝛ facit de rit. nup. l. palam. §. pe. ꝛ. §. fina.

x ¶ Quod ait lex. in loco quem nō habemus.

y ¶ Equali. ad hoc. ff. de vi et vi ar. l. iij. §. cū igit. et. l. qui possessione. et fi cer. peta. l. recta. ꝛ de verbo. obli. l. continuus. in princi. ꝛ de duob reis. l. duos. ff. et de testa. l. heredes. §. fi. als aliter accipitur vt. ff. ad. l. fal. l. i. §. ité si ita. et. C. de erro. ad uoca. l. fi.

z ¶ Non affectauit. scilicet fugam filie. et habeas hōr in fine sine nō ꝛ sic plana. alij hic sine nō ffi pater affectauit fugam filie: sed eam postea occidit mutato proposito et habent in ff. nō videtur. vel si habent hic non dicunt non affectare. i. occidere. cetera dicunt vt dixi prima vice.

a ¶ Persequebatur. subaudi: et tunc pater occidit. Accur.

b ¶ Occidisse. scz ꝛ sic nō tenebitur pater. Accur.

Marito. ¶ Casus. Maritus pōt occidere adulterum vxoris sue inuentuꝫ cū ea in domo sui viri: non inuentū in domo soceri: nec quēlibet adulterū occidit: sz vilem personā. de quib vilib dat erēpla multa: et cū occidit vir aliquem istorū statim debet vxorē dimittere nec refert sit sui iuris hic vir: an non. Ultimo dicit quid si inuenio magistratū cū filia mea: nūquid eū possum occidere. item quid si filia mea est ignominiosa aut contra leges nupta: vel quid si vir est lenovel

c ¶ Permittitur. Immo non. vt. ff. de fica. l. i. in fine. fm quosdam: sed certe immo sic. vt. ff. statum determinat. Sed an adulteram: quidam sic. vt. ff. ad sill. l. si quis in grauj. §. si maritus. in fine. sed tu de ea dic vt. ff. eo. l. nec in ea. §. fi. no. Accur.

d ¶ Ut patri. vt. ff. quod met. cau. l. nec timorem. §. fi. ꝛ. l. seq.

e ¶ Domui sue. ꝛ etiam alibi quandoq; bodie. vt in auten. vel lice. mate. et auie. §. is quoq;.

f ¶ Occidere. Scilicet eum qui ꝛc. et non sit hic. §. alij habent hic. §. et male. Item et bodie quandoq; quemlibet occidere licet. vt dicta auten. Accursius flo.

g ¶ Utriusqs. als vtriscz als vtriusqz. Accur.

Veneris ꝛ fine.

¹ Jfi terre fm Bal. et Baldeno. in fi. ꝛ tertio. q. in multis. deficiens dicitur scilicet si ffieri ofhi vno impetu ꝛ burꝛ per horam illa risa.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

Ad legē iul. de adul. et stupro.

a ¶ Dimittat. diuertendo ab ea.
b ¶ Dictum est. quod secus est in patre et filiosa. vt. ff. eo. patri.
c ¶ Illud in vtroq; scz marito et patre.
d ¶ Magistratum. scz si inueniat eum: scz cum filia sua.
e ¶ Liceat. scz marito et patri.
f ¶ Aut contra. vt. ff. eo. si vxor. §. i.
g ¶ Accusare possunt. ergo si filia ignobilis ē. vel matrimonium contra legem vel pater vel magistratus turpis psona sit: nō poterit magistratum occidere cum eum iure viri vel patris accusare nō possit cum talis persona est: vt. ff. si marit⁹. i pn. Accur.

quem occiderit vxorem sine mora dimittat[a]. Ceterum si quis sui iuris an filiusfamilias sit marit⁹ nullius interesse a pleriscz dictū est[b].

¶ Illud in vtroq; ex sententia legis queritur: an patri magistratum[d] occidere liceat[c]. item si filia ignominiosa sit: aut vxor contra leges nupta an id ius nihilomin⁹ pater maritusve habeat. Et qd si pater maritusve lenoni aliū ignominia notatus est. et rectius dicetur eos ius occidendi habere qui iure patris maritive accusare possunt[e].

Capite. ¶ Casus. Adulterum inuētum cū vxore mea si nolo eum occidere. vel non possum eum de iure occidere: volo eum retinere apliquas horas vt ostendam cū aliis q postea testificētur ē eū bñ possum eum retinere per horas saltim. xx. nec est vis vbi eū inuenerim siue in domo mea siue alibi: et qđ dicit in vitro idē patre: sed si dimisi eum ire non possum petere vt reducatur: sed si fugit bñ reducetur si boc volo ad boc vt aliqui videant eū ibi: vt si ficerant postea testimonia. Fran. accur.

Ulpianus. Lex. xxv.

Capite quinto legis iulie ita cauetur: viro adulterum in vxore[f] sua deprehensum quē/ aut nolit/ aut non liceat occidere retinere[g] per horas diurnas nocturnasq; continuas non plusq̄. xx. testande[k] eius rei causa vt vti sine fraude[l] suo iure[m] liceat. ego arbitror etiam in patre id seruandum quod in marito expōsum est. Sed z si non in domo sua deprehenderit maritus poterit retinere[n]: sed semel remissus adulter reduci non potest[o]: qd ergo si euaserit[p] an reductus custodiri. xx. horis possit: Et putem hic magis dicendus reductum retineri posse protestāde eius rei gratia. Qđ adijcitur testā de eius rei gratia ad hoc pertinet vt testes inducat testimonio futuros accusatori[q] deprehensum reū in adulterio.

Constante matrimonio nō debet mulier accusari de adulterio nisi prius accusēt maritus de lenocinio. b. d.

Idem. Lex. xxvj.

Si postulauerit. ¶ Casus. Accusaui quendam de adulterio. peto quendam seruum torqueri: siue velim questionē esse pñs siue nō:

Titu. V.

iuder estimabit seruum z condemnabit me z accusatum in quantitatez pecunie in quantum deteriorabitur seruus: z hec estimatio deteriorabitur ei ad quem seruus pertinet. Postea dicit. ad quem seru⁹ dicitur pertinere. postea dicit. de quibus seruis habeatur questio in crimine adulterij. Item dicit seruos accusati quit torquētur iubet lex iulia publi

Onstāte matrimonio ab eo qui extra maritum[r] ad accusationē admittit: accusari mulier adulterij non potest: probatā enīz a marito vxorem z quiescens matrimonium nō debet alius turbare atcz inquietare[s] nisi prius leno cinij maritum accusauerit. decreta tamen vero a marito accusationes etiam ab alio exerceri vtile est.

Hec lex concatbenata de questionib⁹ seruoꝝ loquitur: nec fuccincti⁹ potest sumari q̄ textus loquatur. vide eas per te: q̄ est valde philosophalis. i. ratiōibus equis fulcita: z pcipue ibi: ratio aūt publicandoꝝ seruorum.

Idem. Lex. xxvij.

Si postulauerit accusator[t] vt questio habeatur de seruo adulterij accusato[v]: siue adfecerit siue interesse noluerit: iubēt iudices eum fustibus cedi. Et vbi[x] estimauerit tātā pecuniā adulterum[y] quātā eū[z] q nomen ei⁹ serui detulerit[a]: ei ad quē ea res pertinet dare iubebunt. Sed discipimus cui ista pena prestanda sit: q̄ lex eum nō iauit: ad quem ea res pertinebit. Igitur bonefidei emptorem q̄ huis ab eo emit qui dñs non est recte dicemus cum esse ad quē ea res ptinet. ¶ Eū quoq; qui pignori[b] acceperit: magis admittamus in eadem causa esse: scz q̄ intererat questionem eius nō haberi. Sed z si vsufructus in seruo alieno sit inter dominū z fructuarium diuidi deb[c]t estimatio. Et si communis plurium erit seruus: vtiq; inter eos quoq; erit estimatio diuidenda. ¶ Si liber hō dum seruus estimat⁹ tortus sit: q̄ et ipe

cari vt sic ferui secure dicant veritatē ex quo sciēt se non debere reuerti in dominio dñoz antiquorum. Item ferui accusatoris qui torquentur debent publicari. Item z accusat⁹ vt accusata ō adulterio si absoluatur debet emendari damnū ferorum eius qui erant deteriorati propter torturas. et debet emēdari simpli damno dati: si autem seruus tu⁹ accusēt de adulterio et torqueat et sit lesus ex hac tortura: in duplum boc damnum emē datur pño ei⁹ a me accusante. Ultimo dicit. q̄ cōditio ex lege datur ad perpendam deteriorationez seruoꝝ adueniētem propter tormenta. z hoc dicit hec. l. z seq. Franci.

c ¶ Accusator. adulteri alicuius.

v ¶ Accusato. aliquo nō seruo. vt. ff. e. §. fina. et sic sunt ablatiui absoluti.

x ¶ Uoluerit. scz accusator. Accur.

y ¶ Ubi. i. postq̄.

z ¶ Adulterum. i. illum q dicebatur adulter. z no. q̄ als adulterij als adulteram: als deest adulterus, et facit. ff. de questio. certo. Accur.

a ¶ Quantam eum. quia ambo conferunt ad simplū deterioratiōnis prestandū quādo seruus extranei erat. ad quod. C. de rebus credi. l. generaliter. §. bis de pūnibus. z ff⁹ hoc non est cōtra. ff. ea. l. §. fi. vt ibi no. z. ff. de calum. §. fin. sed ff⁹ hoc quare adulter aliqđ prestat: Rñd. qp̄ro vtroq; dicit. ar. C. de episcopis z cleri. aut. fed iuder. Sed Jo. exposuit dicta z habet ff⁹ hoc adulterij accusato. et hic habet adulterum. Alij habent adulteram: quasi dicat non adulterum accusatum: quia forte ob solutus est: fed cum quo no men ferui detulit: hoc non placet. Alij dicunt adulterum: fcilicet quando cōdēnatur q̄ tu z c. fcilicet quando absoluitur adulter: z ita totā prestabit alter tantum. Alij dicunt duplum estimari: z ficdicit iubet iudex estimari. i. q̄ tum ter iubet: id est duplu: vt. ff. §. fin. z quod ibi dicit boc capite non cauetur. dic de quo lex ibi dicit: fed alio bene cauetur: vt hic. Vel potest legi: lex ista q̄ seru⁹ adulterij accusabat: z quod dicit detulit. id est accusauit. Sed tunc opponitur quomodo potest duos reos simul de adulterio accusare. vt. C. eod. l. reos. fcilicet adulteram fine alia adulterum: vt hic vide etur dicere: Respondeo/ erat iste seruus adulter: non tenuit

ſ. de fur. creditoris. Item facit. ſ. eo. ti. l. inter omnes.

a ¶ Utilem. condi. ex lege. vt. j. l. priori. ſed videſ in factū quaſi ex re indicata qua iudex eſtimauerit: vt. ſ. de fideicom. liber. l. cū queritur. §. ſi plures. ad qđ dicunt quidā eas concurrere: vt arg. ſ. de actio. & obligl. quotiens. Vel dic q̄ diuerſi ſunt caſus. Et ſic ſola cōditio habet locum.

Item hȝ etiā locū inmur. cū calumnioſe petit: vt hic dicit. ad qđ. ſ. de iniur. l. ſi liber. & fac. ſ. ad. l. aqꝗ. liber bō. in pn. & no. q̄ p ſola calūnia h̄ caſu agit: quam qui objcit ꝺz probare: vt. ſ. de pba. l. quotiens. §. qui dolo.

b ¶ Parētis. iuſti dūtaxat: vt. C. eo. l. iij.

c ¶ Si ea mancipia. hoc non ad ſeruos adultere vel adulteri referꝝ: ne ſit contra. ſ. qui ⁊ a qb. p̄ſperit. Alij q̄ hec illā cor rigit. Accur.

d ¶ Queſtionē haberi. ⁊ ſi ipa ſint i vſu mulieris: vel alꝰ veriſile eſt eos ſcire veritatē. vt. ſ. q. ⁊ a q. l. p̄ſperit. Alij dicūt etiā ſi non ſunt in vſu: p qđ eſt qđ de extraneis dicit. j. de queſtio. l. extraneo. ⁊. l. ꝺiuus. ⁊ qđ no. C. e. verba. ſed ler illa p̄ſperit/videt contra quo ad quid: i eo q̄ extranei hic torqūtur. Quare dic q̄ hic ſupplet: licet alij q̄ h corrigat. Item facit. C. eo. l. in adulteriꝝ. ⁊. C. de re pu. l. conſenſu. §. pe.

e ¶ Queſtioni intereſſe iubētur. ſic in auc. de teſti. §. ⁊ hoc vero.

f ¶ Reus. qui accuſatur.

g ¶ Patroni. i. aduocati. Accur.

h ¶ Detulerit. i. accuſator. Accur.

i ¶ Interrogādi q̄. ſ. de inter. actu. l. ſi ſine. §. j.

k ¶ Patrōis. ſic. j. de exhi. reis. l. ij. in fi.

l ¶ Seruiat. et ad hoc et ſuperi⁹ reſponſus eſt. ar. ſ. ad ſil. l. j. §. q̄ ſeruū. ſed ꝺcordat. ſ. de nox. l. quotiens. §. j.

m ¶ Vel ſtatuta. vt in ſtatuliberis. vt. j. ō queſtio. l. edictum. §. ſi.

n ¶ Magiſ é. ar. ſ. ad ſil. l. j. §. ſeruꝰ appellatione. ⁊. §. ſi eo. ite facit. j. de q̄ſtio. l. is cui⁹. ⁊. l. patre. ⁊. l. cōueo. in pn. ⁊. ſ. qui ⁊ a quib. l. p̄ſperit.

o ¶ Publicos eſſe. hȝ an fiſc⁹ ꝺabit ꝑcū: Rñ. ſic. arg. C. p̄to quib⁹ cauſis ſerui. p̄to p̄emi. li. ac. l. ij. ſed cur eſtimaſ ⁊ cauetur: vt hic. ⁊. j. §. ſi reus. ⁊. C. e. verba: Rñ. ꝺemū torti ⁊ deteriorati publicantur. vide in deteriorationem cōmittitur ſtipulatio ſm Jo.

p ¶ In commum. accuſati ⁊ accuſantis ⁊ extranei.

q ¶ Alienū ſeruū. bona fide poſ. vt. ſ. p̄ori. §. vel verius extranei omnino. vt. ſ. §. ꝺiuus. ratio eſt. vt. j. p̄ori. ō. Accur.

r ¶ Regreſſuros. i. remanſuros.

s ¶ Habita fuerit. ⁊ finita. q̄: poſtea cum eſſent publici non torquentur. Alij ꝺicunt mcb ꝺata tamen.

t ¶ Reuerſuros. i. remanſuros. ſi. ſ. vſufru. quemad. ca. l. iij. §. j.

v ¶ Recedunt. ſed an redeant hic non aperit: ſed ſatis innuit q̄ non. ar. j. de penis. aut ꝺamnum. §. fi. ſed Ro. ⁊. B. contra. Accur.

x ¶ Abſoluti. ſerui erāt accuſate vel accuſati vel patris ſcilicet: ⁊ ſic emē ꝺatur ꝺemū ſecuta abſolutione. vt. C. eodem. l. verba. in fin. ſed ſi extranei: tunc in ꝺiſtincte: vt. ſ. in pn. huius. l. ⁊ plene ꝺic vt no. C. e. l. ver

conditionem ſuaꝝ ignorat: magis admittit cecilius actionem vtilez[a] ipſi ꝺandaꝝ aduerſus eum qui per calumniam appetit: ne impunita ſit calumnia cius ob hoc q̄ liberū hominem quaſi ſeruum ꝺeduxerit in queſtionem. ¶ Haberi queſtiones lex iulia iubet de ſeruis ancellaſve ei⁹ de quo vel de qua quereretur parentiſve[b] vtriuſq̄ cozū ſi ea mancipia[c] ad vſum ei a parētibus ꝺata ſint. Diu⁹ autē adrianus cornelio latiniano reſcripſit ⁊ de exteris ſeruis queſtionem haberi[d]. ¶ Queſtioni intereſſe iubentur[e] reus[f] reave ⁊ patroni[g] cozū: ⁊ qui crimen ꝺetulerit[h] interrogādi q̄[i] facultas ꝺatur patronis[k].

¶ De eo quoq̄ ſeruo i quo vſusfruc. reus habuerit: magis eſt vt queſtio haberi poſſit. Licet enim ſeruus eius non fuerit: in ſeruitute tamen fuiſſe videtur. Nec tam proprietatis cauſa ad queſtiones q̄ miniſterij pertinet. Ergo et ſi bona fide ſeruiat[l] reo ſeruus alienus admittit quis interrogari cū per queſtiones poſſe. Sed ⁊ ſi ſeruus is ſit cui fideicom. ꝺebetur libertas vel ſtatuta[m] ſperatur: torqueri cuz poſſe magis eſt[n]. Jubet lex eos homines de quibus queſtio ita habita eſt publicos eſſe[o]. Proinde in communi[p] parte publicamus. Jn proprio cuius vſufru. alienus eſt nudam proprietatem: in quo tantum vſumfructum habuerit reus: magis eſt vt perceptio vſufru. ad publicum incipiat pertinere. Alienum ſeruum[q] vtiq̄ non publicamus. Ratio autez publicandoꝝ ſeruoꝝ eum ea eſt vt ſine vllo metu verum ꝺicant. Et ne ꝺum timeant ſe in reoꝝ poteſtatem regreſſuros[r] ob ꝺirent in queſtione: non tamen p̄ius publicantur: q̄ queſtio de illis habita fuerit[s]. Sed et ſi negauerint nihilominus publicant. Ratio enim ad

ba. in fi. illius glo. non aliter ⁊c. ſed an econtra. ſi ſeruus accuſatoris petatur torqueri. reſpon. B. idem vt caueatur ⁊ ꝺemum condemnato reo emendetur.

y ¶ Factumve. non ergo publicationiſ ꝺamnum. q̄ id a fiſco. vt. ſ. ꝺixi ſm. B. Sed. R. contra. ⁊ facit. j. de q̄ſtionib⁹. l. patre. Accur.

huc eadem eſt ne ꝺum hi qui ſperant ſe in poteſtatez ꝺominoꝝ reuerſuros[t] ſi negauerint ſpe meriti collocandi in mendacio perſeuerent. Oz et ſerui accuſatoziz (ſi de his q̄ſtio habita ſit) publicēt. Ei⁹ enim ſerui ne mētiant: merito a ꝺominio ei⁹ recēdunt[v]: extranei vero non habēt cui gratificentur. ¶ Si reus vel rea abſoluti[x] fuerint eſtimari per iudices lex ꝺamnum voluit: ſiue mortui fuerint quante pecunie ante queſtionem fuerint: ſiue viuerent quante pecunie in his ꝺamnū ꝺatū fuerit factūve[y] eſſet. ¶ Notandū eſt q̄ hoc capite eꝺem non cauet[z] ſi ſeruꝰ adulterij accuſetur: z accuſatoz q̄ſtionē in eo haberi velit: ꝺuplū p̄cciū ꝺño p̄eſtari lex iubet: at hic ſimplum[a].

Marcellus. Lex. xxviij.

Quod ex his cauſis ꝺebetur: per conditionem que ex lege deſcendit petitur[b].

Continuat expoſitiones ſuam verborum legis iulie de adulteriȝ.

Idem. Lex. xxix.

Mariti lenocinium[c] lex coercuit q̄ ꝺephenſam vxoꝛē[d] in adulterio retinuit: adulterūq̄ ꝺimiſit. ꝺebuit eniz vxoꝛi q̄z ir aſci q̄ matrimoniū cius violauit. Tunc aūt puniendus eſt marit⁹ eius cū excuſare ignoꝛātiā ſuā nō poteſt: vel adūbꝛare patientiaz p̄tertu incredulitatis. Jdcirco ci lex ita locuta eſt q̄ adulterū in ꝺomo ꝺepreheſus ꝺimiſerit: q̄ voluerit in ipſa turpitudine ꝺeph̄ꝺentē marituz coercere. ¶ Quod ait lex dānataz adulterij ſi qs ꝺuxerit vxoꝛē ea lege teneꝫ: an ⁊ ad ſtupū referatur vidcamus: qđ magis eſt[c]. Certe ſi ob aliā cām ea lege ſit cōꝺēnata ipſune vxoꝛ ꝺucetur. ¶ Plectitur[g] ⁊ qui p̄ciuz p̄to comperto ſtupro accꝑerit nec interceſt vtrū maritꝰ ſit q̄ accꝑerit an alius glibet qcūq̄ enim ob conſcientiaz ſtupri ac

3 ¶ Non cauet. qđ lex alꝰ iubet ſcilicet ꝺuplū ꝺño ſtari ⁊c. qđ eſt. j. ſeruꝰ. et facit. ſ. de calū. l. fin. ⁊ C. de calum. l. ꝺomin⁹. ⁊ C. e. l. verba.

a ¶ Aſt hic ſimpluz. quāꝺo non ſeruus ſed alius accuſatur: et ꝺimidium huius ſimpli accuſator: et ꝺimiꝺiū accuſatꝰ pretiat. vt. ſ. e. l. in p̄in. ſic ē extranei ſu⁹. Alij ꝺicūt accuſati.

b Quod ex his. Petitur. ꝺe hȝ ꝺic. ſ. ō condi. ex lege.

Mariti. ¶ Caſus. Vir vxoꝛē inuentā cū ſcholari i electo finxit ſe nō videre: ⁊ ſcholaꝛē recēdē ꝺimiſit: ⁊ vxoꝛē retinuit. ōz q̄ h̄ puniꝛ de lenocinio. Jtez puniꝛ qui ꝺuxit in vxoꝛem feminam ꝺe adulterio cōꝺēnataz vel ꝺe ſtupro ſecus ſi ob aliū cauſam ꝺānata erat. Item puniꝛtur qui p̄ciū accepit p cōpto ſtupro. ¶ Ser menſiū. Adultera poteſt accuſari ꝺe adulterio infra ſex mēſes v tiles: ⁊ aut remanet vidua ⁊ tuncini piunt ſex menſes currere ex ꝺie cōmiſſi criminis: aut h̄ nupſit ſcꝺoꝛi: tunc incipiunt ex ꝺie ꝺiuoꝛtij facti. Secūꝺo ꝺicit vir ſe paratuit ſe ab vxoꝛe: habet. lx. ꝺies. infra quos p̄ꝺ iure mariti accuſare cucurreruntꝑꝺicti ꝺies. item quinquēnij cucurrit a ꝺie cōmiſſi criminiſ cōputāꝺuz. ꝺicit q̄ amō nō p̄ꝺ vir eā accuſare et ſex menſes vtiles q ꝺant ad eā accuſandā nō poſſunt ertēꝺi vltra q̄nquennium. Jtē cū quinquennij ꝺeſ ad accuſat. aꝺulterij faciendā intelligas illud quinquennium cōpetere quocūq̄ capitulo legis iulie accuſet q̄s: que ſunt vltra ꝺic vt in gloſ. z boc gnquēnium ſcipit a ꝺie cōmiſſi criminis: z cōnumeraſ vſq̄ ad ꝺiez incepte accuſatiōis. Jtē ſi plures eūꝺem accuſauerint ꝺe adulterio z vnus cozū tm perſeueraueꝛit: inſpici ꝺebet ꝺies qua ꝺata fuit accuſatio iſtius. vt ſciatur an illa ꝺie retro cucurrit gnquēnij. Ultimo ꝺicit qui per vim aliq̄uam vel aliquez ſtupꝛauerit ppetuo pōt ꝺe boc accuſari cū. l. iul. ꝺe vi teneatur. Fran.

c ¶ Lenocinij. aliter ponitur. ſ. ꝺe inſa. athletas. §. j. ⁊ adde quod ꝺicit. j. eo. ſi quis. in pn. ⁊. §. ſi quis aꝺulterum. ⁊. C. eo. l. ij. ⁊. l. fine metu. ⁊ xxxij. q. j. ſicut. Accur.

d ¶ Deprehenſam. alꝰ vxoꝛem. alꝰ ſine. ſed hodie videtur corrigi quod hic ꝺi. ⁊. j. p̄oꝛimo reſpō. per auc. vt li. ma. §. aꝺulterū. vel ꝺic vt no. ſ. ꝺe minoꝛi. l. aurilium. §. fi.

e ¶ Quod magis eſt. vt non poſſit ꝺucere ꝺamnatam de ſtupro.

f ¶ Ob aliam cauſam. q̄ explanaſ. ſ. ꝺe mino. aurilū. §. fina. ⁊ ſa. C. e. l. caſtitati. ⁊. l. ſeruꝰ. ob. ⁊. §. qꝺ me. cau. l. iſti qꝺem. ⁊. ſ. e. l. ij. §. j.

g ¶ Plectitur. i. punitur. l. iul.

h ¶ Stupro. i. aꝺulterio. vt. ſ. eo. inter liberas. §. lex iul.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

a ¶ Gratis quis, vir vel alius. ꝛ facit. ff. ad filla. l. si quis pecuniam. ꝛ de bis q no. infa. furti. §. pactus. ꝛ. ff. de posthu. l. i. §. bestias. ꝛ. C. ad vel. le. l. antique. ꝛ. ff. ad. l. iul. de vi publi. qui cetu. ff q ꝛ vxorem retinet pu.

b ¶ Medioctr. i. non parum sed multum.

c ¶ Siue enīz. ad ff. C. de fer. fugi. l. quinq. ꝛ. ff. de pe. capitaliū. §. craſſator. res. ꝛ. C. ad. l. iul. ō vi. l. ſeruos. §. i. ꝛ fa. C. e. l. ij. ꝛ. l. caſtitati. ꝛ. l. fui. et. l. de crimine.

d ¶ Uel nimiā. arg. ff. de eo p quez fa. e. l. i. §. i.

e ¶ Ser mēſiū. quoz duo iure mariti ſtuoz iure Enei dāt. vt. ff. l. iuj. Ac.

f ¶ In nupta. ſecūdo vi ro renuncuata a primo.

g ¶ Diuortij. a primo viro. Accur.

h ¶ Cōmiſſi cris. de adulterio cōſtat qō vltra quīquēniū ꝛtinuū nō accuſat. vt. C. eo. adulter. niſi in trib⁹ caſib⁹. ff. e. l. iuj. ꝛ. l. c. l. quīquēniū. ꝛ. ff. e. l. §. fi. ff adultera vt hic diſtinguere inter nuptas ſecūdo ꝛ viduaz ad hoc vt dūbet vſqz ad ſex mēſes vtiles ꝛ non vltra: ſed in nupta incipiunt a die diuortij i vidua a die cō miſſi criminiſ. ꝛ eſt ratio qꝛ facilius accuſat vidua ideoqz facili⁹ preſcribit. et ad hoc. ff. ad turpi. l. i. §. accuſationē. bi tamen ſer mēſes vtiles nō excedūt quīquenniū ꝛtinuū. vt. ff. pri. §. alij exponūt crimis. ſ. cōputeſ gnquē nium. vel dic ſex menſes ff ad gd. Rñ. vt q repudiauit ex delicto commiſſo. poſtea iure mariti acuſet. vel forte loquit de ſtupro qō in vidua committitur. Uel verius loquit de mulere q cōmiſſo adulterio diuerterat. ſi eñ interim nupta eſt tuc tur ſe ſex menſious a die diuortij. ſi vidua gnquēnio a die commiſſi crimi nis. puma placet. vt no. C. e. l. adulter. Sed qd ſi trib⁹ ānis ꝛtinuis i adul terio pſeuerauerit? Rñ. a die prīo cōmiſſi ſm q ff dā. arg. ff. de furt. ei qui. ſed abſurdū eſt. vt not. ff. de pe. l. ſi diutno.

i ¶ Lx. dies. qui dañ ma rito: vt. ff. e. ſi mariť. §. ſi negauerit. Azo.

k ¶ Ser menſes. duo iure mariti. quattuoz iure extranei.

l ¶ Similes. vt. ff. de mino. aurilium. §. fin. ꝛ. ff. eo. qui domum. Accurſius.

m ¶ Et ad eum. id eſt vſqz ad eum.

n ¶ Et non ad eum. ſufficit ergo accuſationem incipere ante quinquennium. non autem eſt neceſſe perficere. ad quod eſt. C. de rei vē. l. more. ꝛ. C. de collu. dete. l. ij. §. quinquennium.

o ¶ Poſtulationis. in ſcriptis facto. Jo.

p ¶ Erigatur. vt fiat infra quinquennium

q ¶ Expectet. infra quinquennium fieri.

r ¶ Nō alienos. nec eñ ei pdeſt vt accuſare poſſit. ſed cōtra. j. e. gnquennium. ſol. hic vnus in accuſatione preceſſerat nō eñ in litem proceſſerat ſm Jo. Item not. hic q interruptio ciuilis non podeſt alij ad quod. ff. de diuer. preſcrip. l. intra. ꝛ ne de ſta. defūn. l. ij. §. preſcriptio.

s ¶ Quinus tpis. ſ. quīquenniū. ꝛ caue qꝛ loquit ſi accuſetur. l. iul. de vi. et nō. l. iul. de adul. Duplex eſt eñ delictū. ꝛ fa. j. titu. j. q cetu. §. fi. ſm. Jo. vel forte. l. iul. de adul. vt bñ cōueniat ꝓdictis ꝛ aduerſet. ꝛnūcio autem ibi: eū autē ꝛc. ꝛ fac. C. de apoſta. l. q apoſtatauz.

t ¶ Ater fine. ¶ Cauſa. ¶ Pſ adultera te accuſans de adulterio ſi cōmittat calūnā euidē tē punit. Itē in. lx. dieb⁹ q dañ viro vt iure mariti accuſet cōputatur et lx. dies. Itē quīquēniū qō dat ad accuſationem adulterij cōtinuū eſt: nō tñ cōputat tps accuſare volenti infra qō adulter erat accuſat? vel infra qō ali? egerat ꝛ fuit actus fuerat: ꝛ hoc dicit bec. l. ꝛ ſeq. Fran. accur.

u ¶ Calūnie. euidēties. vt. ff. e. ꝛ cuius. in fin. ne ſit. ff. de publi. iudi. l. fin.

v ¶ Seraginta dies a diuortio. hoc dic vt. ff. l. pzi. §. ſex menſium.

x ¶ Dies eſt. ff. de re. iur. vbi. ler. Accur.

y ¶ Uinquēniū. Lon tinuus. ex B colligit Joā. qꝛ vtile eſt q ad ſui mitiū. ff cōtinuū quo ad. pceſſus. vt ꝛ als. ff. qñ ap. ſit. l. i. §. biduus. ꝛ. ff. de edil. edic. cū ſer. Itez eſt cōtra huic. l. ff. mari ti. §. ff. aplius. ſol. vt ibi. Itē ad B qꝛ negligēti nō currit ſſcriptio. ff. de ſtatuti. l. cū beres. §. ſtich⁹. ꝛ de coll. dete. l. ij. §. ſi C. q admit. ad bo. poſ. l. fi. ꝛ. ff. e. l. iuj. ꝛ de mino. l. intra vtile.

z ¶ Non potuit. vt. ff. de nunciaſſe. §. querſ. ꝛ. ff. l. pzori. §. cum alterum.

a ¶ Trāſierit. certe bene poterit accuſari adulter non obſtante qꝛ lapſum ſit quīnquennium.

b ¶ Poſtulauerat. id eſt accuſauerat.

c ¶ Repetere. id eſt accuſare. Accur.

d ¶ Ibil. ¶ Cauſa. ¶ Pater ſi occidat adulter filie ſue: ꝛ filiam dz occidere nec ē vis quē pn⁹ occidat ꝓ tñ vtrūqz occidat. Itē ſatis ē ſi occidat adulter. ꝛ vulneret filiā l⁹ filia non decedat er bis vulnerib⁹. Itez ſi vir accuſat vnū de adulteris iterum alū accuſare nō pōt: euz tñ q ꝓbuit domū vt adulterum ibi fiat: vel q cōſiluz in hoc dedit poteſt accuſari ſimul cum vno de adulteris. Fran. accur.

d ¶ Diuus. ff adulterum.

e ¶ Alterum occidit. non deprehenſum in ope veneris. vt. ff. eo. qō ait. vel id eſt adulterum tñ quaſi ſit in dolo euz ſine filia occidat. ideo. l. cōt. de ſica. tenetur vt hic. ꝛ. ff. e. l. patri. ꝛ facit. ff. e. l. nec in ea. §. fi.

f ¶ Alter. ſcz adultera.

g ¶ Non liberatur. ſcz pater.

h ¶ Tā grauia. ff collige maiora vulnera ſubſtinere feminā ff mareꝝ ſic ff. ad. l. ag. ff act. §. ſi qs.

a ¶Maritus.litem contestando.
b ¶Accusari nõ iz. vt ż.ff. de accusa.l.bos.§.lege.ż facit.C.e.l.reos.ż.j.
vim passam.§.duos. Accur.
c ¶Domum. vt.C.e. qui domum.
d ¶Vel constitio.ad boc.ff.e.is cuius.in prin.

¶Ij quis. ¶ Casus.
Seruꝰ meꝰ iacuit cũ vxore mea: volo eum torquere vt dicat de boc ẽ itaꝫ ōz ꝙ non audiorꝫ: qꝫ iã ꝑfessio ei⁹ fiudicaꝫ ret q̃li mõ vroꝝ mee: sed ipsam accusare possum de adulterio. Scõo dicit. filiꝰ meꝰ iacuit cũ vxore mea q̃ erat ei nouerca vl seruus vel liberꝰ meꝰ ia cuit cũ vxore mea: cũdes mecum rotumꝫ dicit ꝙ te neot q̃ is leno: ż ꝗ ex fisla legis posite.ff.e.l.mariti.nõ ex verbis ei⁹. Itez ipsa vroꝝ retenta potest accusari intelligas tñ ꝑm formã legis posite.ff.e.l. 2ſtãte. in fin. sed si ipsaꝫ vroꝝ dimisi ꝛ postea cã reduxi: teneoꝝ ẽ si leno ex sentẽtia legis posite.ff.e. l. mariti. Ultimo dicit vroꝝ mea inuenit mecũ vxore tiiꝫ i lecto: ipsa accepit a me preciũ vel ab eaꝫ nõ dicat alicui boc: tenetur ista vroꝝ mea vt lena pena adulterij. Frã cisꝰ accur.

e ¶In preiudicium ei⁹. scz mulieris seruo aligd in se ꝑtinente qõ esset mulieri ꝑiudicium qualecũq; ad qõ.j.ff ap.a fnia. ¶D. vel dic cius.f.ꝑñ qꝫ fortẽ in tormentis periret: ż sic incipit ab adultera ẽt scõo nupta ℈ gñalem regulã. vt. C.e.l.si ℈.ż fa. ff. de rtu nup.l.ſtupruꝫ.

f Forsitan filiuꝫ.f.eo. si adulterium.in prin

g ¶Vel pro saltem.
h ¶Legis. q̃ est.ff.l.mariti. Accur.
i ¶Verbis.que sunt.ff.l. marito.in prin.
k ¶Dumit. ℈ accipe.vt ff.l.constante.in fin.
l ¶Ne fraus fiat.l.ulie.ż ad boc.C.e.l. castitati. Accurſius.
m ¶Acceperit.a viro vel ab adultera.
n ¶Tenetur.sic ergo pena lenocinij est eadem que adulterij.
o ¶Stuprum. Mulierem.viduam.vt.j.pri.ff.ż facit.j.de ver.sig.l. Inter.ż.C.e.l.que adulterium.ff.eo.inter.ff.j.
p ¶Concubina.in qua protestatio est necessaria.vt.ff.de concub.l.j.ff. cum attilicino.ż.l.in concubinatu.
q ¶In vidua.boneste viuente.vt insti.de pub.iud.ff.item ler.

¶Accusatur⁹. ¶ Casus ¶In libello accusatiõis adulterij errauiꝫ: possum emendare si sum infra tempus.scz.xxx. dierũ.ż hoc habuisti.ff.de accusa.l.libelloz.s.in fi. potest ż aliter bãc.l.exponere vt in glo. Francisꝰ accur.

r ¶Si tempora.statuta a iudice.arg.ff.de accu.titia.ż.C.qui accusa.nõ pos.fi ea.vel a le.f.xxx. dierum. vt.ff.de accu. libellorum.ff.fin. vel quin quennij. vt.ff.e.l.quinquennium.ż fa.j.ad muni.l.libertꝰ.ff. error. Sz arg. contra.ff.de arbi.l.qui arbiter.ż de lega.ij.ſi is cui. Acc. Additio. Die ſm bar. qꝫ ibi totum ius suum consumpserat ille qui volebat mutare ż variare: hic vero secus.

¶Ij minor. ¶ Casus ¶Minor.xxv. an.ſi adulteriuꝫ commisit potest accusari. intelligas tamen si maior erat.ruij.an. Fran. accur.

s ¶Crimen.scz adulterij. sed ſtuprum etiam ꝑtius. vt.ff.e.l.ſtuprũ. in fi. ż facit.ff.de mino. auxilium.ff. sed vt ad.ż.l.ſi ex causa.ff. mũc videam⁹. ż.ff.ſi mulier.ż.C. de pen.l.impunitas. Accur.

¶Ilimsa. ¶ Casus Filiusſa. scholarem qui iacuit cum vxore sua põt de adulterio accusare etiã ſine voluntate patris sui. Fran.
t ¶Consequitur. ad boc.ff.de inu. sed si vnꝰ.ff. filiosa.ż.ff.e.l.inter.ff.
¶Ne. ż quod ibi nota. Accur.

¶Ij adulterium. ¶ Casus ¶Titius iacuit cum primigna sua alij nupta vel cum nuru sua vel cum nouerca et sic commisit adulterium ż incestum: dicitur q̃ ipsa mulier põt accusari de adulterio: ż puniet sicut tiꝰ, boc idẽ esset si de stupro accusaretur nam pumre tur sicut vir. Secũdo dicit titius iacuit cum filia sororis sue nupta cuidaꝫ queritur an ſufficit si ꝑ niatur pena ſtupri: ż certe duo ſunt delicta vnde augenda pena: q̃ bic ż in sequenti casu vbi duo sunt delicta maior imponit pena: si enꝫ filiã sororis mee accipio in vxorẽ refert an erroꝛ boc fecerit nõ: vt magis vno casu pumar. sciꝫ q̃ scienter ż factuꝫ boc feci q̃ si nescirem: ż q̃ plus delinquitur vbi est ꝓmacia iuris apparet q̃ mulier incestum cõmittens minus dicit delinquere: q̃ in ea nõ ſit ẽ cõmacia iuris vt ſi adoptiua filia cũ fratre cõtraxit matrimoniũ. nã h̃ casu ei non parcit cũ ius gentium. i. naturale nõ debet ignorare. Itẽ qui per matrimoniũ committit incestuꝫ hũanꝰ tractat q̃ adulter. ż dat exẽpliũ. nubet tamẽ dirimi tale matrimonium tñ in iure errans a crimine icestus liberatur: ab adulterio non liberaretur. Itez ſi accipi nouercã meã in vxorem bona fide: ż cũ sciat boc esse ilicitus ż separari me ab ea: amodo non posſum accusari de crimine incestꝰ. ż hoc idẽ subijcit i sequẽn. §. generali⁹ tñ. Ultimo dicit incestꝰ per adulterũ cõmissus: parcitur mulieri ignoranti ius. Itez parcit minori etati masculi vel femine.

¶Dem. Lex.xxxvi.
¶Ij minor annis adulterium commiserit: lege iulia tenet: quoniam tale crimen ꝑ pubertatem incipit.

¶Dem. Lex.xxxvii.
¶Iliũfamilias publico iudicio adulteriuꝫ in vxore sine volũtate patris arguere posse cõstitutum est. vindictam enim ꝓpriꝫ doloris consequitur.

¶Si committatur adulterium cum incestu ꝛ mulier punitur vt vir. Idem ſi cõmittatur ſtuprũ ż incestus: sed ab incestu excusatur ꝓpter ignorantiaꝫ que ꝓsumitur in muliere minore et ſtatim penitente. b.d. vſq; ad. §. imperatores. Diuiditur principaliter in q̃q; ꝑtes. ¶Primo loquit q̃n cõmittit adulteriũ cum incestu. Secũdo ꝙ quitur q̃n cõmittit ſtuprũ ż incestus a masculo. Tertio quando cõmittit ſtuprum et incestus a muliere ſub coloze matrimonij. Quarto quãdo masculus aliqualiter excusatur. Quinto quando in totum liberatur. Secunda ibi: ſtuprum. tertia ibi: quare mulier. quarta ibi: nimmoq̃. quinta ibi: fratres denicq; b.d. Bar.

¶Dem. Lex.xxxviii.
¶Ij adulterium cum incestu cõmittat: vtputa cuz priuigna ℈ nuru/nouerca: mulier ſimiliter quoq; punit ⁱ: id cñ remoto etiam adulterio cueniret.

¶Hec secũda pars legitur duobus modis. ¶Primo q̃ bic loquit ſinaliter de adulterio ż incestu. Secũdo q̃ loquitur de ſtupro ż incestu ż q̃ hec lex loquitur de incestu ż adulterio primo facit textus qui dicit an adulterij pena ſufficiat. item q̃ loquitur de ſtupro ż incestu facit ter. qui dicit ſtuprum. prime lecture appiaudit glosa ſuper verbo adulterij ż ſuper verbo dupler. ż ſuper verbo erroꝛe. b.d. Bar.

¶Stuprũ in sororis filiã ℈ cõ

† Innuit iste textus adulterium non cõmitti cũ concubina. qꝫ fallit in cõcubina patrie. vt in aut. vt cum ꝛ appel. co. l §. cãs. coll. viij. ż l.c. dn taullis. extra de iureturã.

vel etiaz qñq; modice puniũtur ſi erroꝛ allegatur: ż boc cũ accusatoꝛe: et facilius puniuntur ſine accusato. ¶Imperatores. Ureorem meam in adulterio deprehẽſam occidi: non punior. l.coz. de sica. mitius tamẽ. nã ſi humilis fuꝫ in opus perpetuum tradoꝛ: ſi honeſtus ſum in insulam relegoꝛ. ¶Liberto. Libertus non admittitur de facili ad accusandum patronũ ſuũ: ſed de adulterio q̃ cõmiſit patronus cũ vxore liberti poteſt libertus accusare patronum ſuuz: sicut ż de atroci iniuria ſibi facta a patrono posſet eum accusare. Libertus ſi inueniat patronum ſuuz cũ vxore ſua in lecto: an posſet cum occidere: cum ſit persona patroni vilis: ż dicitur q̃ non. Ultimo dicit. titius commisit adulterium poſtea in aliquo officio publico est collocatus: debet interim differri accusatio. sed ꝓmittet stare iuri cum erit officium finitum. Fran.

v ¶Si adulterium. põt ergo adulterium ż incestus esse simul: ż quodlibet separatim: vt bic. ż est incestus cũ bis feminis de quibus bic dicit. ż.ff. de ritu nup. l.ſi. ż est eadẽ pena q̃ est adulteriꝫ: vt bic colligitur.

r ¶Cum priuigna. alij nupta. ż sic de sequentibus.
ɣ ¶Mulier ſimiliter. scz vt vir.
5 ¶Dumitur. scz de adulterio.
a ¶Si enim. i. vt mulier sicut vir puniatur remoto ꝛc.
b ¶Eueniret. scz ſi de ſtupro arguereturꝫ.
c ¶Stuprum. id est incestus. Accur.
d ¶Filiam. scz nuptam alij.

¶In adulteriũ.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Ad legē iul. de adul. et stupro.

a An adulterij. i. stupri seu incestus. plerūq; enim vnus pro altero ponitur: vt. ff. e. inter. §. j. Accur.

b Occurrit. vt non sufficiat pena.

c Dupler. fcs stuprum ⁊ incestus.

d Errore iuris. facti iustissimi ⁊ cōtinui: vt. C. de leg. nup. l. qui §. vel dic iuris ciuilis: q; tunc de incestu tñ: nō de stupro punitur cum stupru nō ponat ī cōmunalīa iuris ⁊c. sicut ī nfo casu. vñ de vtroq;. ff. stupro ⁊ incestus. de incestu accusat. vt. C. de accu. q. de crimi. Is sit ar. cōtra. ff. de accu. l. senatus. Additio. Dic fs Bart. q; ibi dicit ob id crimen: hic vero sunt diuersa delicta licet eodem facto deseendant.

e Contrabatur. vt cum filia sororis.

f Concurrant. q; sciuit ius ⁊ factum q̄n erat alīa nupta vt in nostro casu.

g Quare. q; pl⁹ delinquit vbi ē cōtumacia vitri. ergo ⁊ l muliere miti⁹ q; ibi nō ē ītumacia q̄n q; vt subijcit. et dic mulier incestum cōmittens.

b Sustinebit. fcz de incestu.

i Jure gentium. i. naturali. q̄ ignorare non ls. vt. C. ō l ius vo. l. venia.

k Admiserit. fciens delinquere et nolēs matrimoniū cōtrahere. Acc.

l Nostri. vt in adoptiua q̄ ignorare ls. ⁊ fa. S. de verbo. oblig. l. si stipuler. vel dic q; tutori. vt. C. de interdi. ma. p totū. Sed cf̄ ī n. e. ti. l. j. sed ibi clā vñ scientia presumit. vt. S. de rit. nup. l. ff. et ad h vt erro: ciuilis iuris p⁹ sit vel nō noceat. fa. S. vt m pof. le. l. j. in prin. ⁊ ad fill. l. i. §. si gs ignorās. ⁊ de leg. ij. qui fideicō. ⁊ de peti. here. fed ⁊ si lege. §. fcire. item fa. C. de iur. et fac. ignō. l. ff. ⁊ j. de iur. fis. l. ij. i fi. ⁊. C. si aduer. deli. l. j. ⁊ fi.

m Grauiora. i. grauia. vel. i. grauiora q̄ adulterij. Accur.

n Illicitum cōtractum sit. errore forte iuris: q; hic contumelia forte sanguinis non continetur. vt. S. ⁊ sic no. q; parcit in delictis si bonam habuit originem. i. causam fauorabilem. argu. S. de fur. qui vas. §. si ego. ⁊ de re iudi. l. iter pares. ⁊ de dona. iter vi. ⁊ vro. si donate. in prin. ⁊. S. fi. Accursius.

o Fratres deniqs. exemplum superiorīs.

p Per incesti. per matrimonium contractum: vt subijcit.

q Per etatem. maxime subaudi: cum als mitius se habet ler cum incestuosis q̄ cum adulteris. M. ⁊ potes dicere q; vbi coniuges sciunt facestuosis q̄ cum adulteris. M. ⁊ potes dicere q; vbi coniuges sciunt fa- ctum. i. consanguinitatem ⁊ ius. i. nō licere habēt locū pene. C. de incest. nup. l. qui contra. si vero errāt in facto iuste excusant. vt. e. l. si in iure. in adulterij pena nec mares nec femine excusant: vt dic: ibi cum in adulterio ⁊c. sed in incestu siquidē ignorantia iuris naturalis: vel gētiū: neuter excusat in totū sed relaxātur vt dic: vel etiam puniendi ⁊c. si ciuilis. si masculus releuatur in aliquo: mulier in totum. Jtē: minor excusatur in totū: vt. S. e. l. §. j. z dic. z. j. c. imperatores. z. §. incestum. Jté not. in boc spāle q; §s diſtrahat illicitā ꝯiunctionē añq̄ accusēt nō punitur. vt. j. c. §. idē pollioni. S; qd si vm̄ sciat: alter nō: Rñ. in sciēte q̄ dixi ⁊ in ignōāte q̄ de ignorāte diri vt dicte pene bēant locū vel nō habeāt.

r Etate. etiam iuris ignorantia. ⁊ fa. C. de pe. l. impunitas. z. S. de minō. l. aurilium. in fi. Accur.

s Supra dictū est. vt. S. eo. §. stuprū. in fi. ⁊ est ad. §. S. de ritu. nup. l. qui in pronincia. in fi. ⁊ de cōditioe sine causa. l. si. ⁊. j. el. l. ij. ⁊. j. de iure fisci. l. ij. in fi. Accur.

t Cum nouerca. si accepit nouercam in vxorem licet eam cognouerit. si tñ cū fcat eū esse illicitū dimittit non tenet incesti. ⁊ idem dicit. §. ſequens. generaliter tñ ⁊ ita remittitur alicui delictū si pueniat in satisfactiōe. sic C. ne tu. vel cura. l. j. ⁊ de crimine stel. l. j. et de fal. codicillos. et de his qui asceri. l. ij. ⁊ de plus pet. l. j. ⁊. S. de pub. l. b edicto. ⁊. C. de fcelīs. ⁊ iuti. l. q ītra. ⁊. C. ad. l. iul. maie sta. l. quisquis. i. fi. ⁊. j. de fal. qui falsam. Accur.

v Postulat⁹ est. qz in iure erranit. nam si in fa cto. nec ante nec post potest accusari. Accur.

x Admittitur. per errorem iuris.

y Secu. q; mulieribus est pmissus iuſ ignoare: vt. j. de iu. fi. l. ij. in fi. et C. de iur. ⁊ fac. ignō. l. fi.

z Vel etate. vt. C. de incest. nup. qui cōtra. et. S. proxi. §.

a Puniendi. genitiui casus.

b Coertiōe. f. corporis. ⁊ sic babes coertiōe. als correctione. q; corrigerēt se delinquentes abstinēdo a delicto. vt. d. l. qui contra.

c Si error. qui presumitur si palaz matrimoniū contrahatur. vt. S. de rit nup. l. fi.

d Commodus filiꝰ. vt ⁊. S. de admi. tu. l. a tuto rib⁹. §. j. alibi fratres dicunt: vt. S. de ma. l. iiij. ⁊ C. si man. ita fue. alie. vt ma. l. ij. sed forte fratrem ⁊ filiū habuit qui sic fuerunt nominati.

e Penam excipiet. als autē mediocriter punit. vt. j. pri. ⁊. j. de sica. l. j. §. fi. ⁊. S. ad sill. l. si quis igraui. §. iij. Sed ītra. C. eo. l. gracchus. Jtē fa. C. de sic. l. j. ⁊. S. fol. ma. l. siab hostibus. §. j.

f Magis. i. melius est vt puniat: q; pl⁹ deliqt.

g Relegari. cuz als pena parricidi teneatur.

b Nō facile. i. temere. et dicit q̄dā nō esse necesse bertā. q; ei⁹ depositio ef set nulla per §bū eiden⁹ q̄ actue ⁊ passiue pōt accipi vt ḡ bar. l. l. §. col. fi. ℣. circa scōam parte. et ibi alexā. oino. §. de duob⁹ re. ques cēt. vide in l. si ita scripsit. j. §. de mātestā. ⁊ j. l. si vxor. §. pe. ℣. volo vos scire. §. e. q̄s est verū nisi confuetudo aliter dispōnat. fm alexā. vbi §.

† Habetis hic tex. vnicum in iure ad §̄ q̄ licet ꝓfessio erronea in ꝑcu sine ꝓmissione nō valȝ. l. tres frēs. cū ibi no. §. de pact. tñ ꝓfessio erronea euidenter in delictis valet nisi ferroē alleget. dolo.

† Nisi. l. in duco ad depositionem testis. ꝑbantis vñ fuisse illatas. vt nō dicat titiū violēter cognouisse bertā. q; ei⁹ depositio ef set nulla per §bū eiden⁹ q̄ actue ⁊ passiue pōt accipi vt ḡ bar. l. l. §. col. fi. ℣. circa scōam parte. et ibi alexā. oino. §. de duob⁹ re. ques cēt. vide in l. si ita scripsit. j. §. de mātestā. ⁊ j. l. si vxor. §. pe. ℣. volo vos scire. §. e. q̄s est verū nisi confuetudo aliter dispōnat. fm alexā. vbi §.

Mulieri pmittitur ius ignorare.

Lex. xxxix.

qui in pronincia. in fi. ⁊ de cōditioe sine causa. l. si. ⁊. j. el. l. ij. ⁊. j. de iure

Jm passam ⁊ mulierē sententia presidis prouicie cōtinebatur in legem iuliaz de adul-

rio occidit nō tenetur lege cor. de sicarijs. tñ aliter ſm conditionem pſone punitur. b. d.

Jmperatores marcus ⁊ anto. et cōmodus filius ⁊ rescripserunt: si maritus vxoꝛez in adulterio deprehensaz impetu tactus doloris interfecerit: non vtiqz legis cornelie de sicarijs penam excipiet ⁊ naz et diuus pius in hec verba rescripſit apolonio: ei vxorem suam in adulterio deprehensaz occidisse se non negat: vltimū suppliciuz remitti potest. difficillimum enim est iustum dolorem temperare: et magis ⁊ qz plus fecerit: q̄ qz se vindicare non debuerit punīdus sit. Sufficit igitur si humilis loci sit in opus ꝑpetuum tradi: siquidem honestior in insulā regulari ⁊. ¶ Liberto patroni famam lacessere nō facile ⁊ conceditur. sed si iure mariti velit adulterij accusare patronum: permittendum est quo modo ⁊ si atrocem iniuriam passus effet. certe si patronum ⁊ qui sit ex eo numero q̄ deprehensus ab alio interfici potest ⁊: in adulterio vxoris deprehenderit: deliberandum est an ipune possit occidere: quod nobis durum esse videtur. nam cuius fame multomagis vite parcendum est. ¶ Si quis in honore ministeriove publico sit. reus quidem ⁊ postulatur: sed differtur ei⁹ accusatio et cautione ⁊ in iudicio sistendi causa ꝓmittitur in finez honoris: ⁊ boc ita tyberius cesar rescripsit.

Violentia excusat ab adulterij pena licet celetur marito boc factum. §. seq. breues sunt ideo non summantur.

Idem. Lex. xxxix.

Jm passam ⁊ mulierē sententia presidis prouicie cōtinebatur in legem iuliaz de adul-

in accusationibus veniā edicti petere. alij cōtra cū nō ꝑmittat accusare nisi in certis casibus: vt suā vel suoꝝ iniuriā ꝓsequaf. vt. C. q accu. nō pos. l. si. fi. sed certe ḃ nō est verū. vt. S. de accu. l. bi tñ. §. j. vt ibi dici.

i Quomodo. i. ſicut. Accur.

k Passus. S. de iureiur. pretor. §. preterea. ⁊ de in ius. voc. sed ⁊ si. §. fi. ⁊ est ſpeciale vt in cri. maie. vt. S. ad. l. iu. maie. l. famosi. als contra. S. de accu. bi tamen. §. j. vel dic vt ibi.

l Si patronum. id est adulterum.

m Interfici potest. qui sunt babes. S. e. l. marito. Accur.

n Reus quidem. de adulterio ante cōmissō. Sed quid si durante officio: Rñd. secus ſm. D. ad instar legati. vt. S. de iudi. l. ij. legatis. aut si in officio deliquit. tunc distingue sit de maioribus vel minoribꝰ. Sed si in officio deliquit. tunc distingue sit de maioribus vel minoribꝰ. Sed si tu dic q̄ omnes indistincte. vt. S. de iniur. l. nec magistratib⁹ ⁊ de iudi. l. pars litterarum. item facit. S. de accu. l. bos.

o Cautione. nō satisdatione. vt. C. de ver. sig. sancimus. ⁊ de iudi. l. ij. §. fed si dubitetur. ⁊. S. de offi. ꝓfi. senatuſcon. item facit. S. e. si marit⁹. §. fed si dubitetur. ⁊. S. de offi. ꝓfi. senatuſcon. item facit. S. e. si marit⁹. §. j. ⁊ de lib. causa. l. ordinata. in fi.

Lex. xl.

Jm passam. ¶ Casus. Vxor titij per vim stuprata est: non tenet lege iul. de adulterio: ls boc ꝓhibuit nunciari viro cā ꝓtegēde sue pudicitie. Sed o dicit mulier cōmisit adulterium cū titio: tandes bec mulier dinertit a viro et nupsit secundo: potest titius accusari de adul-

terio ls primus vir nō sit de lenocinio accusat[o]. Tertio dicit potest vir etiam mortua vxore in matrimonio adulteriuꝫ accusare. Quarto dicit berta cōmisit adulteriū: tādē sepauit se a prio viro ⁊ nupsit scdo nō pōt ipsa de adul. accu. prius q̄ adul. nisi ante q̄ nuberet scdo denunciati sibi fuerit. Quīto dicit vxor tity dānata est in exilio: q̄ socia latronū erat ⁊ q̄ adhuc remanet vxor.

Sexto dic accusatio ices stus ls cū nupta sit cōmis sus tollit q̄nquēnio. Septio dic vir nō semel pōt ⁊ eodē tpe mascꝰuluꝫ ⁊ feminā ō adulterio accusare ⁊ crimie aūt lcest[i] fecus est. Ultimo dicit. si aliqs de crimine lcest[i] accusat cōmisso cū nupta pñt ferui ei[9] accusari tonari. ff.

a ¶ Rñ. ⁊ bene. vt. ff. e. si vxor. ff. si q̄s plane. et. ff. de poenis. l. i. ff. remouet. ⁊. C. e. l. fedissimā. ⁊ arg. ff. de li. cau. l. imo. Acc.

b ¶ Prohibuit. expresse vel tacendo.

c ¶ Nupta. scdo viro fctō diuortio a prio cui[9] mrimoniū adulterauerat. et fm ff nihil e ff. vel dic de eodē viro log. Et q̄ dic̄ por. ⁊. primo. ls tūc ff. ff. e. l. cōstāte. ff. si vir vxor. ff adulterā. Itē ff. ff. e. miles. ff. volēti ff. si vir vxor. p̄hibet accusare hic extraneum pmisit. ⁊ fa. ff. e. l. adult. ff. si. ⁊. C. eo. si dū.

d ¶ Postulat. fic. ff. eo. l. si. ⁊. ff. e. l. miles. ff. adultery. Accusius.

e ¶ Nupta. ff. scdo viro.

f ¶ Dānēt. fa. ff. eo. adulter. ff. si. ⁊. l. ōnūciasse. ff. si. i princ. ⁊. l. si maritus. ff. si. ⁊. l. q vxoꝛi. C. e. l. si nondum.

g ¶ Ad domuꝫ. ff. de dā. infe. l. iij. ff. tutiores.

h ¶ Adulteriꝫ. vel stupri. vt. ff. e. mariti. ff. j.

i ¶ Junctū adulterio. nec forte adulteriꝫ iuncti mesto. vt. ff. l. priori. ff. si et fa. ff. e. l. mariti. ff. si. ff. si se paratim tollit: vt. ff. e. l. mariti. ff. h quinquenniū.

k ¶ Propter cōe. aliogn sec[o] eēt. ⁊ fa. ff. de acc. bos accusare. ff. legē. C. eo. ti. l. reos. ⁊. ff. e. si marit[o]. ff. si. ⁊. l. nihil. ff. fin. et. ff. ad turpilianuꝫ. l. j. ff. accusationem.

l ¶ Postulari. i. accusari. Accur.

m ¶ Tamē duob[9]. adultero ⁊ adultere.

n ¶ Intentari potest. de hoc dic vt. ff. eod. l. qui pupillam. ff. fina. ⁊. C. si reus vel accu. l. j.

o ¶ De adulterium. secus in adulterio: vt. C. eo. l. in adulterij questione. ⁊. l. iij. ⁊. C. de questio. l. j.

p ¶ Dicatur. ais non. cum de domo accusate vel accusantis non debent produci testes ad torquendum. vt. ff. de questio. l. i. ff. j. ⁊. l. de incestu.

Quēritum est. ff. Casus. Dui vxoi mee q̄ ea volebā de adulterio accusare q̄ō cōmiserat cū tito ⁊ eam nō accusauit: postea separauit se a me cū nupsit titio: dicit q̄ bñ tenet matrimonium. Sed pone q̄ postq̄ a me separauit se eam accusam de adulterio ⁊ interim eam reduxi in vxorem: dicitur q̄ videor destitisse in accusa. ⁊ amplius eam accusare non possum ex eadem lege. Fran. accur.

q ¶ Publicio. i. extranei.

r ¶ Destinauerint. maritus.

s ¶ Nihil im pedire. ais lex. ⁊ facit. ff. e. l. miles. ff. l. ⁊. C. e. l. cōmissum. sed arg. contra in auc. de rap. mu. col. ir.

t ¶ Videri. nec ideo crimen lenocinij contrahere videtur. vt. C. eo. l. sine metu. ⁊. l. ferui. ff. j.

v ¶ Nō superesse. vt. C. e. l. oblationē. i ff. ⁊. ff. e. l. si vxoꝛ. ff. ff. si q̄. ⁊. j. ad turpil. q desistit. ⁊. ff. e. l. vj. ff. j. ⁊ no. de tacita remissione filia. ff. de mino. si filiussa. ⁊. C. de ire do. l. vj. ⁊. ff. de le. cōmi. l. post die. ⁊. ff. fol. ma. l. vj. ⁊. ff. rerum amo. l. ff.

In crimie. ¶ Casꝰ. In accu. adulterij nulla dař dilatio nisi vt pſone exhibeant. Itēm si ff videaf iudici. Fran.

x ¶ Hoc. ais ff. als banc dilationē. aliter q̄ vl nulla dāda vel vna saltē trīn. ⁊ est spāle. ais tres. vt. ff. de fer. l. ff. ⁊ fa. q̄ō not. ff. ō pu. iu. l. iter. ītē fa. ff. e. l. miles. ff. quapropter.

Jis. ¶ Casus. Libert[9] si ius anuloꝝ aureoꝝ ipetrauit: si tacebat cū vxore pſoni vt cū pſona vel cuꝫ simili pſona ⁊ inueniat in lecto cuꝫ ea pōt occidi vt libert[9]. ⁊ sic vt vilis persona. ff.

y ¶ Aut in ei[9]. si habeas eius: bñ stat: scꝫ vxoꝛē. si eis vel ea bñ stat: nā sem per dic eoꝝ vel ei[9] vxoꝛē q̄ō subjcit eum vel eaꝫ non est vis.

z ¶ Eamve. scꝫ vxorem.

a ¶ Patris. premittepa tris cui? ⁊c. ⁊ ad oēs gentiuos sequētes suppōe cuius. ⁊. fa. ff. ff. testi. l. ij. ⁊. ff. e. l. marito. ff. j.

b ¶ Occidatur. a viro. vt. ff. l. marito. ff. j.

c ¶ Placuit. q̄ ad hoc p liberto habef. fic. C. q ac cuſ. pof. l. pe. ⁊ ff. ⁊. ff. de iure anu. aure. l. i. ⁊. ff. de cōdi. ⁊ demō. l. falsa. ff. j. ff ar. ff. de excusa. tuto. l. cum ex oratione.

Jex lege. ¶ Casꝰ. Repudiauit vxoꝛē non legitime ⁊ sic adhuc vxoꝛ manet q̄ ei duciti vxorem: si q̄dē sine dolo credēs eā iuste repudiatam nō cōmittit adulterium: als sic. Accur.

d ¶ Nō sic. ex lege mittit put bēs. ff. de diuor. l. ij. q̄ō bic non fuit legitime sed missus fuit de facto.

e ¶ Videatur. nam si ipo iure fieret diuortium per adulteriū: frustra dicetur q̄ vir ds eā repudiare. vt. ff. e. l. constante.

f ¶ Durerit. credens eaꝫ repudiatam legitime.

g ¶ Non cōmittit. i. ꝑscia maritalis thori. vt. C. de repu. l. vxoꝛ. in fi. Itē nec stupꝝ sine dolo cōmittit. vt. ff. e. l. cū, qui. ⁊ fa. ff. e. bec verba. ⁊. l. is cuius. in prin. ⁊. l. miles. ff. mulier. ⁊. C. de sica. l. j.

h ¶ Cōmittat. adulterium vt cōiter pena statuta debeat iponi. nā nō ds imponi: q̄ per qualequale matrimonium commissum est adulteriū. vt. ff. e. l. si adulterium. ff. nonnunq̄. Vel dic q̄ non committitur adulteriū hoc ipso q̄ duxit vxorem nisi eaꝫ cognouerit. ⁊ fm hoc habeas ne. ⁊ fa. ff. de condi. fine causa. l. auunculo. ⁊. ff. vnde vir ⁊ vxor. l. i. in fi. aliꝫ habent fine ne. ⁊ tunc est sensus q̄ cōmittit adulteriū: q̄ sciens in primo casu non quia ignorans.

i ¶ Defuncta. ¶ Casus. Gener iacuit cū socera etiā mortua socera ſt gener accusari de incestu sicut adulter post mortem mulieris. ff.

k ¶ Quoꝝ socru. cum qua gener concubuit.

l ¶ Aut. id est sicut.

¶ Adulter. vt. ff. eo. vim passam. ff. ij.

¶ Ad. i. uliam de vi publica.

Lege iulia.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2015

a LEge iulia. Domui. no. mirabile q reputatur vis solum habere arma domui vel portare.
b ¶ Agrove. sonte vbi cratvna domus.
c ¶ In villa. vbi plures.
d ¶ Preter vsum. sic. ſ. eo. qui dolo. §. i.
e Coegerit. i. habuerit.
f EXcipiunt. q̄dā ei ꝛc. vt. §. ō acq. re. do. quedaſ. ꝛ. j. de decurioni. l. decurio. Accur.
g ¶ Eadem. vt hac. l. tenetur.
h ¶ Habuerint. C. e. l. ſi.
i ¶ Qui pubes. marime. nā Ipubes tenet ſi ſit dolī capax. vt ar. C. de auc. ſtan. l. clarū. ꝛ. j. de reg. iur. l. pupillū. ſ. ar. §. C. de fal. mo. l. i. in fi.
k ¶ Rapuerit. vt. C. e. l. fina. Accur.
l ¶ Preter materiā. qua vtiſ ad edificādus. vt. §. de le. aq. ligni. i pn. ꝛ. §. ō vſufr. l. arboziḃ⁹. in pn. ꝛ Bō: q̄ alſ cōburerent.
m ¶ Per vim. vt. §. ti. j. l. mariti. §. fi.
n ¶ Vel prohibēdi. repete fuit cauſa prohi.
o ¶ Eadem. i. pena eiuſdē. l. que eſt iſti. de pub. iudi. §. item ler.
p ¶ Armatis. ſed ſine armis locū hȝ ſequēs ti. vt j. ti. j. ſi quis. ꝛ. l. j. §. j.
q ¶ Suo. ſcz dominiſacie tis vim. Accur.
r ¶ Nau ſua. p alijs daſ literdicti vñ vi. §. p nau nō. vt. §. de vi ꝛ vi ar. l. j. §. ſi quis de naui. ꝛ facit C. eo. l. ſi quis.
s ¶ Concuſſerit. alſ conciſſerit. ꝛ alſ excuſſerit.
t QUive id. ℞. vti ve deſtrabueretur.
v Fieret. ſ. aliqđ de ſuprādictis. Accur.
QUi ectu. ¶ Caſ⁹. Hoc pn. é planū.
ESi de vi. Dico me de iectus per vim de domo quā dico eē meā: vñ peto te punirī. Itē peto domū mihi reſtitui: cuz ſim dñs tu te dicis dñs. ōz q̄ prius cognoſcatur de vi. Scō dicit vidua vl nuptā rapui. vltimo ſuppli cio dānor. ſ ſi pſ mulieris banc miuriā remiſit mihi q̄libet eſſe⁹ pt me accuſare etiā vltra quin quennīū cū mar⁹ ſit hoc delictū ℔ adulteriū. §.
x ¶ Conuerſo. i. cōuocato. vel dic proprie.
y ¶ Jnduſerit. ſic. ſ. qō me. cau. l. qui in carcerem. ꝛ. C. e. l. iij. ꝛ. j. e. l. ꝛ eum. Accur.
z ¶ Quominus. Sicut. B. ſed. R. quo magis.
a ¶ Diſtrabatur. aliquid quod ſit neceſſarium funeri ſepeliendo. Alſo. vel dic diſtrabatur. i. auferatur. funus vt portetur ad ſepeliendū. ſic. ſ. depoſiti bona fides. ꝛ facit. ſ. de ſepul. vio. l. ſepulchri.
b ¶ Reſcindit. vt. ſ. quod me. cau. metum. §. ſed quod. ꝛ. §. ex hoc.
c ¶ Si de vi poſſeſſiōe. id eſt de re poſſeſſa. ꝛ ſic vel. p id eſt. ꝛ adde quod no. ſ. de iudi. l. ſi de vi.
d ¶ De vi. i. de crimine q̄ poteſt intelligere cuz accuſatio prī fuerit inſtituta ſm quoſdam. vel dic. ſ. ſi hoc vel uerit accuſator. ꝛ ſic nō eſt. ꝛ tra C. q̄ſi. act. pre. cri. l. i. ꝛ facit. C. eo. ſi quis. Item ſ. C. de ap. l. j. ſo. pro eodem hic accipitur dominiuz ꝛ poſſeſſio ſm Bu. ubi ſecus. Vel ſol. vt ibi. ꝛ eodem modo ſol. C. de rei ven. l. ordinary.

Martianus. Lex. j.

LEge iulia de vi publica tenetur qui arma/tela/domuī⁹ ſue agrove⁹ in villa⁹ preter vſum⁹ venationis vel itineris: vel nauigationis coegerit⁵.

Ulpianus. Lex. ij.

EXcipiuntur⁵ autem arma q̄ quis p cō mercij cā habuerit bereditarieve ei obuenerint.

Martianus. Lex. iij.

IN eadem⁸ cauſa ſunt q̄ turbe editionis ve faciende conſilium inierint ſeruoſve aut liberos homines i armis habuerint⁹.

¶ Eadem lege tenetur qui pubes¹ cum telo in publico fuerit: in eadē cauſa ſunt qui peſſimo exēplo conuocata ſeditione villas expugnauerint: ꝛ cum telis et armis bona rapuerint. Item tenetur qui ex incēdio rapuerit⁸ aliquid preter materiam¹. Preterea punitur buius legis pena qui puerū vel feminaz vel quēq̄ per vim⁻ ſtupr⁹auerit. ſed et qui incēdio cum gladio aut telo rapiendi cauſa fuerit vel prohibendi⁻ dominuz res ſuas ſeruare: eadem pena tenetur. Eadem⁰ lege tenetur qui dominiḃ⁹ armatis⁹ poſſeſſorē domo agrove ſuo⁹ vel naui ſua⁹ deiecerit: cōcuſſerit⁸ expugnauerit.

Ulpianus. Lex. iiij.

QUive id⁵ fieret⁵ boies accō modauerit.

Martianus. Lex. v.

QUi ectu conuerſo⁵ turba ſeditione incendium fecerit: quiq̄ hominem dolo malo incluſerit⁷ /obſederit: qve fecerit quominus⁵ ſepeliatur/quo magis funus diripiatur/diſtrahatur⁴: qui ve per vim ſibi aliquem obligauerit. nam eam obligationez lex reſcindit⁵. ¶ Si de vi et poſſeſſione⁶ vel dominio queatur: āte cognoſcendum de vi⁴ q̄ de proprietate rei diuus prius grece reſcripſit.

¶ Sed ꝛ decreuit. non ſolum reſcripſit conſultus: puta ſed ꝛ decretum proprio motu fecit.
f ¶ Siue poſſeſſiōis. B ponit. p expoſitiōe dñi. j. de iure rei poſſeſſe ſic q̄ hec duo ad idē referunt: vt et ibi Aller. ā. ſiue paris. vel dic dñi proprie poſſeſſionis. i. iuris q̄ hȝ in re poſſeſſa. puta vſufru. vel emphiteoticū ius: vel ſimile. Accur.
g ¶ Qui vacātē. i. viduā.
h ¶ Ultimo ſupplicio. vt C. de rap. vir. l. j. ꝛ iſti. ō pu. iud. §. ſiquem.
i ¶ Exoratus. i. rogatus.
k ¶ Remiſerit. non aperit valeat remiſſio vl nō. hȝ hoc dic. vt. §. de adul. l. ſi maritus. §. ſi negauerit. itē facit. C. de tráſac. l. trāſigere. ꝛ. j. ō iure fiſ. l. in fiſci. Accur.
l ¶ Extraneus. cui ppatrem non ſit preiudiciū. ad q̄d. §. de pac. ſiunus. §. ꝛ in ſumma. ꝛ. C. de ge. manu. l. ingenui.
m ¶ Excedit. i. ſi finit q̄n quēnio vt crimē adſtruꝫ. vt. §. ti. j. l. mariti. §. fin.
¶ Enim. ¶ Caſus. Qui puerū ingenuū rapuit ḡuit puniſ. ꝛ B diu⁹ pi⁹ reſcripſit: vba cui⁹ reſcripti ponunt in lra cetera ſunt plana. §.
n ¶ Exequaris. vt. §. qui cetu. ij. rñ.
LEge iulia. ¶ Caſus. Si ptās bon. aliquē ꝺdēnat morti vel vulneriḃ⁹ vl ſili pene: et cū appellaret iuſſit ptās has penas ſponi ſpreta appellatione teneē ptās hac. l. iul. Jdē in legato. pōſulis. ꝛ in oratore. i. doctore artiū. Et idez in comite: vt ſi aliquem iſti pulſauerūt ſiue iniuriā fecerūt. teneāt hac lege. §.
o ¶ Prouocationem ne cauerit. quia appellabat ab eo⁹ iuria. vt. C. ō ap. ſi gs. ꝛ. j. de ap. rec. l. ij.
p ¶ Ut roqueatur. facit j. ti. j. l. legis. ſed cōtra in eodem titu. l. hac lege. hȝ bic armis: ibi non. vt. §. l. iij. in fine.
q ¶ Ad legatos. procons. ul. vl dic hoſtiū. vt. j. de legationiḃ⁹. l. ſi. in pn. ꝓout habes q̄ē. Accur.
r ¶ Oratores. idē doctores + artiū. dñr ei ꝛ ipſi aliquā habere dignitatē qȝ pz: qa mūcriḃ⁹ q̄ncq̄ excuſant. vt. C. de pfect. l. j. ꝛ. j. ꝛ. l. medicos.
s ¶ Comite ſve. de his ſit mētio. ſ. lo. ſ. addes. i ſi. vel comites. i. aſſeſſores.

+ No. glo. q magiſtri artiū dicūt doctores. et de hoc vide plene p ange. aret. in proe. inſti.

t ¶ Si quis. i. ſi quis ſupradictorum legatorum vel oratorū vel comitū.
v ¶ Quē eoz. i. aliquē aliū pulſaſſe ꝛc. vel aliter ſi q̄s ī dignitate aliq̄ poſitus q̄ē p̄dictoū ſcz legatorum comitū oratorū pulſaſſe ꝛc. ꝛ hoc ſi habeas ſi quiſq̄ alſ eſt ſi q̄s quem: ꝛ tunc ſerua primam expoſitionem.
LEe iul. ¶ Caſus. Lex iul. phibet ſpediri aliquē accuſatū ℣min⁹ romam vadat ad excuſandum ſe ꝛ ad ſe defendendum. Fran.
r ¶ Reum. i. accuſatum aliquem vel conuentum.
y ¶ Rome. vel alibi vbi neceſſe habeāt ſe excuſare. ꝛ B ſi cū armis: ſi aūt ſine armis tunc obtinet. j. ti. j. l. legis. ꝛ inſti. de pub. iud. §. item ler.
z ¶ Armatos. Nonvtiq̄. ſ. tantum. ꝛ ſa. inſti. de interdi. §. qui autē. l. armorum. ꝛ. ſ. de vi ꝛ vi ar. l. iij. §. armis. ꝛ. j. eo. bi qui.
Q Vidolo. ¶ Caſus. Qui dolū commiſit vt iudicia non procedant

tute: vel vt iudex male iudicet: vt vt potestas aliter q̃ sit ius decernat: te netur bac.l.iul. Ité bac lege tenetur qui per iniuriā exegit ab alio polli citationē de iudēdo vel de pecunia dāda. Itez bac lege tenet litigator q cōā iudice vel ibi iuxta stabat cuz lancea ad terrendum iudicem. sed ille qui habet secuz homines ⁊ ministros causa pugnandi cum bestijs non tenet bac lege. Ité bac.l. tenetur q cōuocatis hominibus vim fecit vt ali quis ꝓberet ⁊ pulset licet non fit occisus. Ité dānato bac.l. interdicit ei aqua ⁊ igni. Fran.

a ¶ Se. subaudi aliter.

b ¶ Jus. als iuſ erit. ⁊ alſ iuſſerit.

c ¶ Faciat. ſ. tenet. l. iul. ō vi. ⁊ ſemp repete quomi nus. Accur.

d ¶ Qui ludos. ſupple idē tenet. l. iul. q exegerit pol licere ludos faciēdos vel pecuniam.

e ¶ Incōtinēti. in li. B. eſt incōtinenti. i. in loco prope iudicū: q̃ dic vt ſ. de pecu. l. preſens. ⁊. l. qui in foro. ⁊ de ver. ſig. l. q. ⁊. l. vt alphenus. ⁊. l. edificia ⁊. l. qui in contu nentibus. ſed in li. R. eſt conuentu. als conclone.

f ¶ Exercebit. ſub. tenebi tur bac lege.

g ¶ Ad eas. i. beſtias. vt ō. eo. l. ij. Accur.

h ¶ Cum fecerit. cum ar mis. alſ locuz bz. ſ. tit. ſ.

i ¶ Aqua ⁊ igni. cuius lo co eſt bodie deportatio. vt. ſ. ad. l. iul. pecul. l. ij. Et ſic non ob. iſti. de pu. iudi. ℞. item ler. vbi dici tur q̃ omnia bona pdit. et ℌ in libero. Et ſi ſeruꝰ inſcio dño vim fecerit vl timo ſupplicio: ſi iubēn te in metallū damnatur. vt. C. e. l. ſeruos.

H Zq edes. ¶ Caſꝰ. Qui intrāt domū alienam per vim et eam frangūt et deſtruūt. Itez qui damnum dant tur ba puniūtur capite. Se cundo dicit. quid contin neatur appellatiōe telo rum. Ultimo dicit q telū portat cauſa ſe defendēn di non tenet: ⁊ ita ruſtici nſi comitat⁹ portāt pro maiori parte coz. Fran.

k ¶ Telorum. contra. ſ. de fur. ſi pignore. ℞. ij. et ſ. e. l. armatos. Accur.

l ¶ Tuēde. fic. ſ. de iuſti. ⁊. iu. l. ij. ⁊ dic bic vel ab hominē vel ab alio aſali.

m Q Unoua. Exercent. per vim exigendo plus nomine tributorū. ¶ Item. l. iul. de ambi. vt. ſ. ad. l. iul. de ambi. Ité cōſtitutionib⁹. vt. C. noua vecti. l. ſi. Accur.

¶ Ad legem iuliā de vi priuata. ¶ Quando ſine armis eſt continet tamen publi. iudi. vt. ſ. de pub. iud. l. i.

E vi priuata. ¶ Caſus. Numerat penas quas patitur dāna tus lege iul. de vi priuata. vt in ſequēti verſu eadē ⁊c. dic vt n glo. ibi poſita. Ité qui rapuit aliquid er naufragio punit bac pena: ſed bodie ſecus: quia extra ordinem punit. cetera ſunt plana vſq; ad. l. creditores. Fran. accur.

n ¶ De vi priuata. vt. C. e. l. tutorii. ⁊ iſti. de pu. iud. ℞. ité ler. Ité amiſſio dignitatꝫ ⁊ infamie: vt ſubiūcit. Ité pōt dici rele gatio. ar. C. e. l. q̃ſ. ⁊ ar. ſ. de ter. mo. l. ij. Ité ſi bubius ſit pſona forte deportab. vt. C. e. l. ſeruos. Ité q̃ſq; capit⁹ ſi homicidiū occaſiōe violēte ſit cōmiſſus. vt. C. e. l. q̃ſi.

o ¶ Ān ati. g enitui caſus.

p ¶ Publicatur. ipſo iure q̃ eſt bic ſpeciale: vel per ſententiam. vt. ſ. de interdic. ⁊ rele. l. relegatorum. ℞. ad tempus.

q ¶ Quaſi ſi famis. ex pſſiuū vitat⁹. vt. C. ō pu. iu. l. ſi famis. ⁊. ſ. e. l. ſi. Alij dicūt q̃ de facto nō de iure eſt ifamis. ⁊ ꝑm vtrūq; ē ſic. C. de dignī. l. ij.

r ¶ Carebit. ſemper ſupple bac. l. damnatus.

ccantur: aut iudices vt oportet iu dicēt: vel is qui poteſtatem impe rium̄ve habebit q̃⁹ ei ius⁹ crit de cernat/imperet/faciat⁹. ¶ Qui lu dos⁴ pecuniā ve ab aliquo inuito polliceri publice ꝓuateq; per in iuriam exegerit. Ité qui cum telo dolo malo incōtinēti⁵ fucrit: aut vbi iudicius publice exercebitur⁶ exceptus eſt: q̃ ꝓpter venationem habeat hoies qui cum beſtijs pu gnēt: miniſtroſq; ad cas⁸ habere conceditur. ¶ Ac lege tenet et qui cōuocatis hoib⁹ vim fecerit⁹ quo quis verberet ⁊ pulſetur: ⁊ ſi neq; homo occiſus ſit. ¹⁰Damnato de vi pub. aqua ⁊ igni¹¹ interdicitur.

Paulus. Lex. xj.

H Ji quiedes alienas autvillas expilauerint/effregerint/ex pugnauerint. fiquidem in turba cū telis fecerint: capite puniuntur. Telorū¹² aūt appellatione omnia ex qbus ſinguli hoies nocere poſ ſunt accipiūtur. Qui telū tuēde¹³ ſa lutis fuc cā gerūt: nonvidcnt hois occidendi cauſa portare.

Idem. Lex. xij.

Qui noua vectigalia exer cent¹⁴ lege iul. de vi pub. tenent.

¶ Ad legem iuliam de vi priua ta. Titulus. vij.

¶ Primo ponit penā. l. iul. de vi priua ta: deinde cauſas quib⁹ quis tenetur. l. iul. de vi pri. vſq; in fi. ti. ⁊ planus eſt ter.

Martianus. Lex. j.

Ex vi priuata¹⁵ dānā ti¹⁶ pars tertia bono rum ex lege iulia pu blicatur¹⁷: et cautum eſt ne ſenator ſit nec decurio: aut vllum honorem ca piat neve in cum ordinem ſedeat: neve iudex ſit: ⁊ videlicet omni bo nore quaſi infamis¹⁸ ex ſenatuſcō ſulto carebit¹⁹. Eadem pena²⁰ affi ciuntur qui ad penam legis iulie de vi priuata rediguntur: ⁊ ſi quis ex naufragio dolo malo quid ra puerit. Sed ²¹cōſtitutiōib⁹ principū extra ordinez q̃ de naufragijs aliq̃d diripuerint²² puniūtur. naz ²³diui⁹ pi⁹ reſcripſit²⁴ nullā vim nau tis fieri debere: ⁊ ſi qs fecerit vt ſe ueriſſime puniatur.

Secuola. Lex. ij.

Ac lege²⁵ tenet q̃ conuocatis hominibus vim fecerit quo quis verberet/pulſaret neq; ho mo occiſus erit.

Martianus. Lex. iij.

Ec interest liberos an ſer uos ſuos an alienos qs ad vim faciendam conuocaucrit: nec minus bi qui conuocati ſunt eadē lege²⁶ iulia tenentur. ſed ſi nulli cō uocati nulliq; pulſati ſunt: ꝑ iniu riam tñ ex bonis alienis q̃d ablа tū fit: bac. l. teneri cū q id fecerit.

Paulus. Lex. iiij.

Legis iulie de vi priuata cri men cōmittitur: cū cetū ali quis et concurſum feciſſe dicitur quominus quis in ius produceretur²⁷: ⁊ ſi qs queſtiones de alterius ſcruo habuiſſet: et ideo moderatius²⁸ edicto ꝓtoris de iniurijs vtē dum eſſe labeo ait.

Vlpianus. Lex. v.

Ji quis aliquez deiecerit ex agro ſuo hominib⁹ congregatis ſine armis²⁹: vis priuate poſtulari³⁰ poſſit.

Modeſtinus. Lex. vi.

Ex ſenatuſcōſulto voluſiano qui improbe cocunt in alienam litem: vt qcquid ex condēnatione³¹ in rē ipſius³² redactuz fuerit inter eos cōmunicarctur: lege iu lia de vi priuata³³ tenentur.

Calliſtratus. Lex. vij.

Creditores ſi aduerſus debi tores ſuos agant: per iudi cem id quod deberi ſibi putent re poſcere debent: alioquin ſi in rem debitoris ſui intrauerint id nullo concedente³⁴ diuus marcus decre uit ius crediti³⁵ eos nō habere: ver ba decreti bec ſunt. Optimum eſt

s ¶ Eadem pena. q. d. ſic erit ifamis: et oi honore carebit ⁊ q nō criaſi er bac lege: ſed cmittet cō uent⁹ dānat ad tertiam pertē bonoꝝ. ⁊ dicas ad bona dari rei vē. vel cō. er lege. ſi dicas ipſo iure fieri ſupplicationē bono rū tertie partis. Sz certe neutra taliū actionū ifa mat: ſz dicā ō ſtō ifama ri: vel dicas ſpāle. vel alſ eadē pena. i. qui punit. Alſs er alio edicto. ſ. er ℌ ſi qs ⁊c. ſic vt ℌ efficitur ifamis ſi extra ordinē pe cumariter cōdēnat. Sz nōne er illo edicto eſt pe na q̃drupli. vt. ſ. de cōſ. l. ſ. ⁊. C. de fur. l. ſi cū. ⁊ nō ifamat? Rñ. dices. vt. l. pedi⁹. ℞. ij. ⁊ l. e. ti. ſ. de cōſ. vt tertio eadē pēa affi cit q. ſ. er naufragio ⁊c. q̃ſ ſcz fecit vim. nā ſic re digit ad penā bui⁹ legis nibilominus cuiſ⁹ et in q̃druplū. Et ſi ſine ar mis. nā ſi cū armis tenet tur. l. iul. de vi publi. vt ℌ. ti. i. l. uj. ſi fi. q videt ſ.

t ¶ Diripuerint. vi priua ta. Accur.

v ¶ Reſcripſit. vt. ſ. de bi cendi. pedius. ℞. i.

r Hac lege. continua tur ſequenti. l. nec interest. Accur.

y Ecciteret. Eadē lege. hic no. iſtia. j. ad tur. l. i. ℞. icdit. ⁊. C. de ac. l. nō ió. ⁊. ſ. vi bo. rapt. l. ij. ℞. ſi qs vo. ⁊. l. ꝓtor. ℞. ſi qs aduēn. Ité ar. ſ. ℌ. ō mio. l. cū māda to. Ité fac. C. e. l. ſi cris.

z Legis. ¶ Produce ret. ℌ. ti. j. l. lege.

a ¶ Moderat⁹. i. miti⁹. agit cuiſ⁹ iniuriarū: q̃ poſtea pōt bac. l. accuſa ri. ad q̃ eſt. ℞. de iniur. ité apud. ℞. ꝓtor. fed ob. i. e. ti. l. ꝓtor edirit. i pnc. ſed rñ. iniuriarū cuiſ⁹. ⁊ criminali nō agit: ſed di uerſam habet naturam.

b Ji quis aliquem. Sine armis vis p riuata. alſs publica. vt. ſ. titu. j. in eadem. in fi.

c ¶ Poſtulari. id eſt accuſari. Accur.

d ¶ Ex ſenatuſcon. Ex condemnatiōe. innocētiū. vt. ſ. de cōcuſ. l. ij.

e ¶ Ipſius. i. quicquid habuerint communicent.

f ¶ De vi priuata. item crimine falſi. vt. ſ. de fal. l. ſ. ⁊. ſ. Ité. l. cornelia. de ſic. ſ. ti. ſ. l. ſ. ⁊. ſ. ⁊. l. iij. ℞. alio. in fi. ℞. Item crimine concuſſionis. vt. ſ. de concuſ. l. ij. nec tñ oībus. ſed vna accuſatur. Accur.

Creditores. ¶ Caſus. Creditor debet cotā iudice petere quod ſibi debetur: non autem ſua auctoritate in rem debitoris debet intra re: alioquin ius crediti pdit. Ité creditor q̃ res debitoris ſui occupat ſi ne parabola iudicis tenetur bac lege. ⁊ tertia parte bonorum mulctat: ⁊ fit infamis. ⁊ hoc dicit bec lex ⁊ ſeq. Fran. accur.

g ¶ Illo cōcedēte. iudice. vt. ſ. l. ſi. vel debitore ēt a pn. vt. C. ō pig. l. iij.

h ¶ Credit⁹ eos. non habere in illa re quā acceperint. Quid ſi aliam pro alia: Rñ. vt no. ſ. q̃ō me. cā. extat. Ité no. q̃ qdā dicunt q̃ edictus dui marci tñ in eo caſu loquit in quo ſi nō ēēt creditor q vim adhibuerit te neretur

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

neretur quod me. cau. fcilicet quando volūtas fuit licet coacta. fed Jo. contra. arg. huius. l. cui rñ. fic. qz licet nullo concedente interim volun tas tñ debitoris intercesserit: licet coacta. Item contra. ff. de fur. qui vas. C. de inde. nullus. prout ibi fumitur a contrario fenfu. Item contra. ff. quotiēs leg. l. j. §. redigun tur o ia. fol. vt. d. l. ertat. Item cōtra. C. vnde vi. fi gs in tanti. Sol. illa ge neralis: vel hoc ſpāle in re i qua actor habet ius. Item cōtra. C. vi bo. rap. l. ij. Sol. vt modo diri. Item fa. ff. ad. l. aql. l. quē admodū. §. j. 7 de acqr. poſſ. l. fi er ſtipulatione. Sed ar. ff. C. de decur. l. generalit. Additio. Dic q ſpeciale eſt ibi quādo non poteſt haberi copia iudicis fm Bar.

a ¶ Vulnerētur. interro/gatiue 7 plane legi pōt.

b ¶ Non habebit. immo tñ acnōe vi bo. rap. de benttenēri: vt. C. vi bo. ra. l. ij. ff. fol. ius crediti amittit: 7 vi bo. ra. tenetur. vel aliter hic nō erat res obligata. M.

c ¶ Creditor. Infa mis fit. vt. ff. C. de. l. j. §. j. 7 fa. C. eod. l. in poſſeſſione.

¶ Ad leges + comd. de ſicarijs. ¶ Qui dicuntur ſicarij hēs iſti. de pu. in. itēler. ſ. interſtatio eſt lar gior. vt ibidem dicitur.

+ De interpretatione iſtī. l. cor. de ſica. adde vi dēdas gl. in cano. q. ſiqs. de pe. dī. j.

d Ege. Factus erit. vt. j. c. ſi qs dolo. Et no. dolo. nas ſec⁹ ſi culpa ēt lata. vt in ea. l. ité ad ff. qō de incēdio dicit. fa. ff. de lēē. qui edeſ. 7. l. fi. 7. C. q acc. nō poſ. l. data. 7. ff. ti. ij. q ceſtu. 7. j. de pe. aut fctā. §. fi. 7. C. eo. eum qui. 7 ad l. aquil. l. ij.

e ¶ Ambulauerit. C. e. is qui. 7 inſtit. de publi. iu. §. item ler. Accur.

† No. ff ter. valde ſing. ad hoc q ne gſtis falſidicus 7 piur⁹ in cā capitalī: homicidij ſi depoſuit 3 innocētem dolo malo vt homicida ē puniendus. ad ff dicit hūc textus ſing. Bal. in. C. i. §. iuria. in fi. ff pace in ra. ff. in vſi fea. poſt eū alex. hic in apoſt. ff. ad b ar. iſtū textus dicit egregiū cō ce. l ſuis fūdā in ff. de his qui. puj.

f ¶ Iudicium. i. ſtiam.

g ¶ Profiteret. i. profeteret. vt. j. c. l. lege. i prin.

h ¶ Publico iudicio. duo ſunt neceſſaria. ſ. q ſit publicū 7 capitale. alſ locī hȝ ler cor. ō fal. vt. ff. de fal. l. j. §. fin. 7. ff. ſic ſ. dicas de iudice: ḥ gdā idem in ciuili. Accur.

i ¶ Sub capitalem. i. ſup capitali cauſa.

k ¶ Decuniā. ad ff. j. ad l. iul. repe. l. ea. §. fin. 7. l. ſeq. Accur.

l ¶ Idem. vel liberū vel ſuū. vt. 7. ff. ad l. ag. ide neratius. §. ſi dolo. item ſit ni dignitate vel non: maſculus vel femina.

m ¶ Abſolui poſſe. ſi oi no/ſz ab accuſatōe hui⁹ l. vt. j. l. lege. §. j. fac. C. e. l. i. 7. l. cū. 7. j. de edil. edi. cū aūt. §. excipitur. Acc.

n ¶ Et re. i. ex cauſa.

o ¶ Perciſſerit. vt occidat repete. quid enim ſi cum ferro percute. ꝛ poſ tuit. haſta percuſſerit. Accur.

p ¶ Caſu. culpa tamen precedente: 7 ideo punitur caſus. Argu. ff. com. mo. l. in rebus. Vel caſu. i. negligētia. ſic ꝛ ponitur. ff. de incē. qui edes. miur. l. illud. 7. C. de minur. l. ſi non conuntu. Accur.

q ¶ Dimittendū. ad hoc. ff. qō me. cau. l. iſth qdē. in fi. 7 de incē. rui. nau. l. ij. §. qō ait ꝑtor.

r ¶ Deph̄ſaz. vilē. Vel dic q in adulterio habetur illa diſſīctio. vt. ff. de adul. l. manifeſti. i prin.

s ¶ Reſcripſit. non enim hac lege tenef. vt. C. de adult. graccus. et. ff. de adul. l. ſi adulterū cū. ff. cuz imperatores. ſed mitius punitur vt hic. ſ 7 vi detur in nibilus. vt. ff. ad ſill. ſi qs l graui. §. ſi mariť. Sol. ignoſcit vt ibi. ſed non omnino vt hic.

t I Nauditum. i. ſup poſitum. 7 tunc de falſo poterit accuſari ſi erit dol⁹ capar. vt. C. de fal. l. i. vt fint ſ eſau quo dāmodo. Vel dic inauditum. i. nō accuſatū. ſic j. de re mil. l. iij. in princ. Vel dic inauditum. i. cō mittentem aliquid inau ditum: 7 ſic cōtra patrez deliquit. Sed quid ſi cōtra alium: vel ſi cōtra pa trem/ſz leuiter? Rñ. nō accuſat pater. vt. C. qui accu. nō poſ. l. ſi magniſ. 7. l. ꝑpter. 7. j. de parric. diu⁹. §. fi. 7. C. de pa. poteſt. l. iij. in fi. et. j. de pe. capitalium. §. cīa. Acc.

v ¶ Iuſdē legis. Sui in publicum. maxime. nam idem ſi in p uato: mitius tamē puniť q in priuato/puta er traordi. Et ſicē arg. contra. ff. de rit. nup. l. fi. vel ſubau. hic etiā vt nō ob.

x ¶ Paratū ē. vt. j. ō ver bo. ſig. q venenū. 7 de ſz hē. qō ſepe. ſ. venem.

y ¶ Appellatur. i. continet. ad qō. j. de pe. ſi gs aliqs. ſ. qui abortionis.

z ¶ Ex ſenatuſconſul. cuius nomen nō habem⁹.

a ¶ Malo exēplo. vt. d. §. qui abortionis.

b ¶ Alio ſenatuſconſul. cui⁹ nomē nō habem⁹.

c ¶ Pigmētarij. id ē ſpeciarij.

d ¶ Cantaridas. ſub. ſcz.

e ¶ Sciēte. 7 ꝑhibere vo lente. vt. ff. de nox. in delictis. Accur.

f ¶ Recuperāde. ex iter nallo: aliud ſi incōtinēti. vt. ff. de vi et vi ar. l. qui poſſeſſionem.

g ¶ Itē q auctor ſeditionis. ad hoc. ff. de fer. corrup. l. i hoc iudicio. 7. C. ad legē iul. de vi. l. ſi qñ. 7. C. de ſeditio. p totum.

h ¶ Falſa iudicia. vt ſi ſtri vade hinc: 7 non hinc cum ſciat homicidas ibi eſſe q eū occidere volūt.

i ¶ Circūueniretur. alſ circūueniretur: alſ conuenitur.

k ¶ Qui hominē libidinis. q; luxurioſus erat. dic ergo ſcz refrenāde. ad quod. j. l. ꝓtori. §. j. 7. C. de eunuchis. l. ij. Accur.

Titu. IX. De ſicariis 7 veneficis.

Ad legem corneliaz de ſicarijs 7 veneficis. Titu. viij.

Martianus. Ler. j.

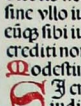

Ege cornelia de ſicarijs et veneficis tenetur qui hominem occideret cuiusve dolo malo incendium factum erit[a]: quive hominis occidendi furtiue faciendi causa cum telo ambulauerit[b]: quive cū magiſtratus eſſet publicove iudicio peſſet operam dediſſet quo quis falſum iudicium[c] profiteretur[d]: vt qs innocens conuincretur/ condēnare tur. ¶ Preterea tenetur qui hominis necandi causa venenū confecerit: dederit: quive falſuz[e] teſtimonium dolo malo dixerit quo quis publico iudicio[f] rei capitalis dānarēt: quive magiſtratus iudicve queſtionis ſub capitalem[g] cauſaz pecuniam[h] acceperit vt publica lege reus fieret: 7 qui hominem[i] occiderit punitur nō habita differētia cuius conditionis hominē interemerit.

¶ Nulli⁹ tenef. l. cor. ō ſica. niſi q dolo occiderit. Itē q ex iuſta cauſa occiderit lege p mittēte nō tenef. h. d. vſq; ad. l. inauditum.

¶ Diuus adrian⁹ reſcripſit cū q hominem occiderit: ſi nō occiden di aſi⁹ B admiſerit abſolui poſſe[m]: 7 qui hominem non occiderit: ſed vulnerauerit vt occidat pro homicida dānandū: 7 ex re[n] conſtituendum eſt hoc: nam ſi gladiū ſtrinxerit 7 in eo pcuſſerit idubitate occidēdi animo id cū admiſiſſe. ſed 7 ſi clauā percuſſerit: aut cū cucuma i rixa: q̄uis ferro percuſſerit/ tamen non occidēdi animo leuiādam ci⁹ penam q in rixa caſu[p] magis q̄ voluntate homicidiū admiſit. ¶ Itē diu⁹ adrian⁹ reſcripſit cū q ſtupzū ſibi vel ſuis p vim inferentem occidit dimittendū[q]: ſed 7 in eū q vxorē deprehenſam[r] in adulterio occiderit/ diu⁹ pi⁹ leuiorē pēnā irrogandam eſſe reſcripſit[s]: 7 humiliori loco poſitū in exiliū ꝑpetuō dari iuſſit. Jn aliqua dignitate poſitū ad temp⁹ relegari.

Vlpianus. Ler. ij.

I Nauditū[t] filiū pater occidere nō poteſt: ſed accuſare eū apud prefectū pretidemve prouincie debet.

Marcellus. Ler. iij.

EJuſdem legis cornelie de ſicarijs 7 veneficis capite quinto q malū venenū necandi hominis cauſa fecerit: vel vēdiderit: vel habuerit/ plectit. Eiuſdem legis cornelie pena afficit qui in publicus[v] mala medicamenta vēdiderit vel hominis necandi cauſa habuerit.

Adiectio autem iſta veneni mali oñdit eſſe q̄dam 7 non mala venena: ergo nomen mediū eſt: et tam id qō ad ſanandū q̄ id qō ad occidendū paratū eſt[x] continet: ſz 7 id qō amatoziū appellat[y]: ſed B ſolū notat in ea lege qō hominis neccādi cauſa bz: ſed ex ſenatuſcōſulto[z] relegari iuſſa eſt ea que non quidē malo animo/ ſed malo exemplo[a] medicamētū ad cōceptionem dedit: ex quo ea q̄ acceperat deceſſerit. ¶ Alio ſenatuſcon.[b] effectū eſt vt plgmentarij[c] ſi cui temere cicutam/ ſalamandraz/ aconitū/ pinuocarpas/ aut bobuſtrum/ mandragoram: 7 id qō luſtramenti cā dederit cātaridas[d]: pena tenant cuius legis. ¶ Item is cuius familia ſciente[e] eo adipiſcende recuperāde[f] poſſeſſionis cā arma ſumpſerit. ¶ Item qui auctor ſeditionis[g] fuerit: 7 q naufragiū ſuppreſſerit: eaue falſa iudicia[h] conſeſſus fuerit conficiendave curauerit quo quis innocens circūueniretur[i]. ¶ Qui hominem libidinis[k] vel cōmercij cauſa caſtrauerit: ex ſenatuſcon.

a ¶ Punitur. ff. ad. l. aquil. si seruus seruum. §. 1 si puerum. contra. sed licet cesset aquil. non tamen hec accusatio.
b ¶ Ademptio. hodie ff. vt. C. de bonis dãna. auf. bona.
c ¶ Capite. hoc statim exponeq subijciatur bestijs.
d ¶ Deportant. ff verũ si nõ aliq̃ spãlis pena ipsonit. 2 facit ad. l. iul. peculi. l. sacrilegij pena. et. j. de penis. respiciendum. §. fi. 1. j. eo. l. pe.
e ¶ Transfugas. ff. C. de ser. fugi. l. ij. So. ibi. iti nere: ḃ pfecto flagitio. 1 fac. j. de pe. l. si qs. §. ij. 1 j. de re mili. proditores.

¶ Lege. ¶ Casus. Magistra q cura uit vt aliqs occideret ff legẽ tenet. l. cor. Itẽ si qs culpã cãm mortis alteri ꝑbuit vt putator arboris iurta viã ex⁹ cuz deyceret ramũ ñ. pclama uit. 2 sic hõ inde trãsiens ꝑcussus 2 occiꝰ ẽ vt i gn quẽnũ relegãdꝰ est: 2 sic fuit de fctõ. Itẽ q spadones facit̃ siue ꝓpios siue liberos. l. cor. pumit̃. 2 si sunt ꝑui morti dãt. Itẽ i abñtẽ põt hec fnia. l. corne. ferri. vñ q̃rẽt: q⁹ sit spadar⁹ a titio: 2 sic petit titiꝰ punir: audiet ꝑses puincie. pumit̃ enim medi cus q castrauit: itẽ pumit̃ q se fecit spõte castrari. et vteꝝ capitaliꝝ pũit. ff.
f ¶ Non sit. vt. 3. l. j. fi. pn. 2. §. j.
g ¶ Per lasciuiam. ergo p culpã. sic. ff. ad. l. aql. si putator. 2 j. de re mi. cedere. §. pe. 2 j. l. in lege. 2 ff. l. j. §. fed si claua.
h ¶ Constitutum. als est §. constitutum quidẽ ꝛc, als est. §. idem.
i ¶ Eos. scz liberos.
k ¶ Crie. f. q fec spadões.
l ¶ Arguerẽtur. id est accusarentur.
m ¶ Teneri. ff. e. l. iij. §. q hominẽ. 2 3nũ ibi signatum 2 hic signa. itẽ facit C. de eunu. l. j. 2. ij.
n ¶ Bona. bodie cõtra. vt not. ff. l. ꝓtori. §. peñ.
o ¶ De absentib⁹. qz non veniunt ad ius.
p ¶ Pronũciandus esse. j. de penis. abñtẽ ff. Sol. ḃ spãle. vt ḃ nõ pnũciat in. l. cor. de sica. fed pnũciatur in eo in quo ibi cõceditur. f. vscz ad relegationem.
q ¶ Sinẽtẽve. fic. ff. de iniur. l. j. §. vscz adeo. 2. l. si qs seruũ. 2. C. de rap. vir. 2. C. de meta. l. deuotõ. 2. C. de fur. si qs. 2. C. de nup. l. 2 si ff mãdata. 2. C. de re mi. l. fi. 2 i auf. vt nul. iud. §. j. itẽ fac ad ff. C. de eunuchis.
r ¶ Prebuit. fcs erit capitale. [per totũ.

Hi quoqz. ¶ Casus. Qui faciunt tbilibias. i. mstrin quo quis castratur puniunt̃ eadẽ pena q̃ castrãtes. vel aliter vt inglo. Fran.
s ¶ Thilibias. i. mstrm cũ quo quis leuiter castratur: vel vene sunt qb⁹ mcalis virilia amittuntur. vnde mstrumentum quo inciduntur sic dicitur vel aliter. vt. j. de verbo. sig. l. spadonum. als est tbibias.
t ¶ Castrant. in qua autem bi sunt babes. ff. l. ꝓxori.

I Si qui. ¶ Casus. Qui seruum tradidit castrandũ in dimidia parte bonoꝝ punitur. Fran.
v ¶ Multatur. ff. j. de bo. dã. l. j. in fi. 2 de infa. qd ergo. §. pena. Acc.

Llege. ¶ Casus. Dolus ꝓ facto habetur 2 puniatur qs ex hac lege: 2 da exemplum vt in glo. hic posita: q⁹ per culpas occidit alterum non tenetur: vt si quis in arbore existens iurta viã non proclamauit 2 si se deiecit in terrã 2 super transeũtem cecidit. vel ramũ detecit 2 ꝓtereuntem occidit non tenetur bac. l. Fran.
x ¶ Dolus. i. dolosum ꝓpositũ: vt si amb̃ulanerit cũ telo causa occidẽdi tenetur ac si occidisset. vt. ff. l. j. in prin. Accur sius.
y ¶ Culpa + lata. vt intñ puniat culpa vt dolus: punit̃ tñ culpa. vt. ff. e. l. lege. §. j. 2. l. j. §. fed si claua. 2 in. l. vj. §. ex senatusco. adeo ꝓpter alijs criminibus vt patet ex bac lꝫ a ieoqõ dicit: nec in bac. l. q. d. nec in alia l. 2 fa. ff. de incẽ. rui. nau. l. ij. §. non tantum. 2 de edi. edu. cũ aũt. §. excipitur. Sz ar. ff. ff. si mẽ. fal. mo. di. l. j. §. j. Alcdrino. Dic ff m bar. q̃ in penis corporalibus lata culpa nõ eqparat dolo: 1 aliqs aũt qd iuris sit vide cũ dem bart. in. l. j. §. j. ff. si qs testa. lib. esse inf. fue.
z ¶ Nõ ptinet. ḃ dic vt. j. de pe. l. respiciendũ. 2. 3. ad. l. aql. si putator. 2 mstri. ad. l. aquil. §. iniuria.

Si mlierẽ. ¶ Casus. Mulier ꝓcurans vt abortuz faciat: 2 facit abortum in exilium relegatur. Fran. accur.
a ¶ Abigeret. id est faceret abortum. Accur.
b ¶ Constiterit. i. fecerit abortum. Accur.
c ¶ In exiliũ. fa. C. el. pe. 2. j. de pe. l. cicero. 2. ff. extraordi. cri. l. duꝰ. vbi plene dixi. Accur.

Herem. ¶ Casus. Qui furẽ nocturnũ occidit nõ pũit. si aliꝫ ꝑcere ei fi potuit sine periculo. qõ expõe vt i gl. ff.
d ¶ Periculo. imo indistincte ꝑmitti videt occidi dummõ damef. vt. ff. ad. l. aquil. itaq̃. §. ler. ij. rñ. q̃ est contra. Sol. fm B. sub. hic maxime: et sic hec fm illam. vel fm alios ibi fm. l. xij. tab. ḃ fm equitatẽ iurisconsultorũ que ꝓualet vt. C. de iud. l. placuit. cũ cã inter ꝓtentur 2 reducant ad formã diurni furi. 2 fm hoc non differt diu nus a nocturno: vt ibidez. j. rñ. 2. §. 6 fur. si ꝓpinore. §. furez. Vel vt̃ dic q̃ nocturnum possum etiã recedẽte 2 fugientem eum reb⁹ occidere: ls se nõ defendat telo. vñ dic periculo scz ꝑsone vel rerum suarũ: ls diurnũ nõ ita facile. ls ita demum si refistat telo 2 ita ꝓ timore ꝑsone tantum. 2 potest esse ratio q̃ nocturnũ si recedat cũ rebus post ea non recognoscam: quod secus est in diurno qui poterit accusari et sic non facile occidi. Arg. §. ad leg. iul. de vi. pri. l. lege. Item q̃ temp⁹ aggrauat delictum. vt. C. de adul. graccus. 2 fm hoc illa fm istam intelligatur 2 non ad modum diurni reducitur. 2 facit. C. eo. l. si vt allegas. et §. quod me. cau. nec timorem. §. j. Accur.

+ Nota. glacus fuo tẽ. q̃ licet lata culpa 2 dolus in ciuilibus equiparent: tñ secus est in criminalibus. Bolog.

† Concorter. in ca. ꝓfpodies. de homici. extra ter. in. l. itaq̃. §. ler. ij. ad leg. ij.

Tñs delicti aggraauat.

Si quis. ¶ Casus. Qui dolo insulã meã exusserit imponẽdo igni capite punietur. Fran. accur.
e ¶ Si quis dolo. bac. l. q̃si enim occidit q̃ incẽdit. 2 dic vt. ff. l. j. in prin.

Circũcidere. ¶ Casus. Iudeis ꝑmittitur filios suos circuncidere. i. pellem que est in summitate virge incidere: nõ aũt alijs ꝑsonis hoc ꝑmittitur: immo si faciunt vt castrantes puniuntur. Item qui seruũ suũ vendit boc pacto vt ad bestias detur/ punit̃ pena bui⁹. l. tam venditor q̃ emptor. 2 ad hoc concordat lex ꝓtexta/ cuius sentẽtia statim subijcitur in littera. Fran. accur.
f ¶ Circũcidere. i. pellem que est in summitate virge naturalis circũcirca incidere. Accur.
g ¶ Castrantis pena. que sit dicitur. ff. eo. l. lege. in fi.
b ¶ Dato. i. vẽdito. l. bac. vel dic ad penã buiꝰ. l. necesse esse dari. 2 no. q̃ fm

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

Ad legē pōpeiam de parricidijs.

q fim bāc.l. pōt itelligi. insti. de bis q sunt sui vel alie. iur. ibi bonis ꝛc.

a ¶ Pena. scz huius. l. Accur.

b ¶ Tenebitur. facit. ff. de contraben. emp. l. domini.

c ¶ Post legem. als legem. als rem.

¶ Ifans. ¶ Casus. Si furiosus vel ifans occidat aliquē nō tenef. l. cor. ꝛ reddit rō in fa. ff.

d ¶ Infans. C. de iure de lib. ſi infanti.

e ¶ Nō tenef. vt pupillꝰ. C. ſi aduerſus delic. l. j.

f ¶ Fati. i. caſus vel mors bi. ꝛ fa. C. e. l. j. ꝛ. ff. de reiven. qō ifans. ꝛ. ff. de adm. tu. l. ſi. ꝛ. ff. de offi. p. diuꝰ. ꝛ. l. cōgruit. in fi. et ad. l. aquil. ſ. ꝛ fi. ff. pe. ꝛ j. ti. j. l. pe. ff. fi.

¶ Ex ſenatuſcōſulto. ¶ Caſus. Qui ma la facit ſacrificia punitur pena. l. cor. ꝛ da ex̄cpliꝰ. vt. C. de paga. ſacri. ꝛ tē. l. ij. ꝛ. iij. Fran. accur.

g ¶ Ex ſenatuſcon. l. cor. de ſica. et da exemplum. C. de paga. ꝛ facri. l. ij. et iij. ꝛ. iij. ff. pe. ꝛ fi.

b ¶ Sacrificia. vt faciūt pagani.

i ¶ Diuus. vt. ff. e. l. j. ſ. diuꝰ. ꝛ dic vo lūtas: vt ſi deliḡti: ſ nō luiſti: nō tenearis: vt. ff. de iniur. illud. ꝛ de fur. q iniurie. in pri. ꝛ. l. verū. ꝛ l. g ea. vel dic volūtas q delinq̄re voluiſti. ſed nō perfeciſti. ꝛ tūc eſt ſic. C. ad. l. iu. ma. q ſquis. ꝛ. C. ſi quacūq; pic. ptāte. l. j. ꝛ. j. ti. j. l. j. ff. ſi. ꝛ fim b eſt. ff. de penis. l. cogitatio nis. ꝛ. ff. q6 q ſcz. iur. l. j. in fi. Sol. vt no. C. ó bis q ad ec. ꝛfu. pñti. in pn. ꝛ de epi. ꝛ de. ſi qs nō di cam. ꝛ. ff. de extraor. cri. l. j. ꝛ de furt. q ea mente. item ſic. ff. de neg. geſt. ſ aī vltro. ff. j. ꝛ. j. ó re mi li. l. ij. ff. j. ꝛ q. Itē ar. ff. j. de fal. q falſam. ites fa. C. e. l. fi. ff. ſ. ꝛ. l. ifans. et ſ. tit. j. l. j. in fi. ꝛ. ff. quod q ſcz iur. l. iij. Additio.

Dic fm bar. q in. l. contraria potuit delictum perficere ꝛ noluit: hic non potuit.

¶ Ibi. ¶ Caſus. Siue occidē aliquis ſiue cauſam mortis preſtiti. vt dando cultellum in manu furioſi qui ſe occidat vel alium teneat hac. l. Fran. accur.

k ¶ Intereſt. quantum ad hanc accuſationem. ſed quantū ad aquil. in tereſt. vt. ff. ad. l. aquil. l. item ſi obſtetrix. in princi. quia altero caſu vtili aquil. altero directa teneatur. Accur.

l ¶ Mortis. vt ſi gladiū furioſo dederiſ vt ſe occidat vel aliuꝫ. et facit. ff. e. l. iij. in prin. ff. ſ. j. ꝛ vi bo. rap. l. pretor. ſ. ſi cū. ꝛ. ff. ad. l. aquil. qui occidit. ff. pe. Accur.

m ¶ Vi cedem admiſerint. i. commiſerint.

n ¶ Capite. vt beſtijs ſubijciantur. vt. ff. l. iij. ff. pe.

o ¶ Fieri poteſt. vt deportentur.

p ¶ Prius. de hoc dic vt. ff. j. ꝛ. l. diui fratres. ff. j. ꝛ de bonis eo. l. ij. ff. j. ꝛ de leg. iij. l. j. ff. bi. ꝛ de inu. ru. teſt. ſi quis ex. ff. eius. ꝛ. j. quādo ap. ſit. l. j. in fi. j. rñ. ꝛ. j. de penis. l. motis. ff. iſte. ꝛ. l. ij. ff.

q ¶ Non poſſit. q̄ hoſis occiſione qui tunc punitus erit iudicio populi.

¶ Si in rixa. ¶ Caſus. In quadā rixa percuſſus titius fuit ꝛ deceſſit: ictus cuiuſlibet inſpicitur vt preſumatur quis percuſſerit animo occidendi vt ille teneatur. Fran. accur.

r ¶ Vnuſcuiuſq; vt preſumatur quis occidēdi animo percuſſerit quis non. vt. ff. l. j. ff. diuus. vt ille ꝛ non alij teneantur. q̄ ſi non poteſt appa rere tunc omnes. vt. ff. ad. l. aqui. item mela. ff. ſed ſi plures. ꝛ. ff. debis qui deiece. l. j. ff. l. ij. et. ff. ad. l. iuſ. de vi priua. l. iij. et vi bono. rap. l. ij. ff. ſi quis. ꝛ. l. ptor ait. ff. boc autē. ꝛ. ff. boc dicto. ꝛ. ff. ſi cum ſeruus. caute ergo dixit rixa. nam ſi ex propoſito tunc etiam ſi non percuſſiſſet.

derit pena[a] /verū ꝛ q cōparauerit tenebit[b]. ¶ Poſt legē petroniam ꝛ ſenatuſconſulta ad eaz legē pertinentia dominis poteſtas ablata eſt ad beſtias depugnādas ſuo arbitrio ſeruos tradere: oblato tñ iudici ſeruo ſi iuſta ſit domini ḡrela ſic pene tradatur.

Idem. Lex. xij.

Ifans[d] vel furioſus ſi homi nē occiderit lege cornelia nō tenetur[e]: cum alterum innocentia conſilij tuetur: alterum fati[f] infeli citas excuſat.

Idem. Lex. xiij.

Ex ſenatuſcōſulto[g] ciuſdē legis pena dānari iubet q ma la ſacrificia[h] fecerit/ babuerit.

Caliſtratus. Lex. xiiij.

Diuus[i] adria. in hec verba reſcripſit: in maleficijs voluntas ſpectatur non exitus.

Vlpianus. Lex. xv.

Nihil intereſt[k] vtrum occidat quis an cauſaz mortis[l] prebeat.

Modeſtinus. Lex. xvj.

Qui cedem admiſerint[m] ſpōte dolove malo in honore aliquo poſiti deportari ſolent: qui ſecūdo gradu ſunt capite[n] puniuntur: facilius hoc in decurriones ſieri poteſt[o]: ſic tamen vt ꝛ conſulto prius[p] principe et iubente id fiat: niſi forte[†] tumultus aliter ſedari non poſſit[q].

Paulus. Lex. xvij.

Si in rixa percuſſus bono perierit ictus vniuſcuiuſq[r] in hoc collectorum contemplari

† No. q̄ propter tumultū ſt ſcandalum aliqua poſtponuntur et fiūt q̄ aliter nō fierent. cōcor. ter. in cano. de his fo. l. dic. ter. in. c. placuit. de cōſe. diſt. j.

Titu. IX.

vt. ff. l. j. in principio.

s ¶ Ad legem pompe. de parricidijs. ¶ Pompeius ſtatuit penam ſed accuſationem inuenit cor. Aſyl. vt. ff. de origi. iur. l. ij. ſ. deinde cornelius.

Ege. Cauetur. non expreſſim de omnibus que ſequūtur ſed ex ſententia. nam de ſolo patre ꝛ matre in ea exprimitur. Jo.

t ¶ Auiam. idem puto et in infinitum. argu. ff. de in ius vocā. l. quinq;. ſ. parentes. Accur.

v ¶ Matruelē. id eſt amitinam. vt inſti. de gradi. ſ. iiij. cū. ſ. j. dicatur de cōſobrina.

x ¶ Conſobrinam. no. q̄ non excedit quartū gradum ex latere.

y ¶ Socerum. als ſocerū ꝛ bene: ꝛ comprehendit etiam ſocrū. vt. ff. de ver. ſignī. l. j. als ſocrum.

z ¶ Patronum. expone vt. ff. de in ius vocā. ad otium. ſ. j.

a ¶ Ut. boc vt abundat ꝓpter aliud vt: quod eſt in princi. l. ſic. C. de agri. ꝛ cen. litibus.

b ¶ Pena. no. q̄ ꝓio dicit de linea aſcendente et dic in infinitū. ſecūdo de tranſuerſali. et ponit de tertio ꝛ ḡto gradu. ideo in ſecūdo. vt. j. e. l. ſ ſciēdum. tertio de q̄buſdam affinib⁹: de quib⁹ adijcit in. l. ſed ſciēdū. ꝛ. l. cū pater. quarto de linea deſcendēti ꝛ ſ in infinitū. Sed duo obſtant primo. q̄ dicit q̄. l. cor. de ſica. habet locū. ſed alibi dicitur aliā penā habere locum. ꝛ hāc ꝛ oēm ſolēnitatem ceſſare. vt inſti. de pub. iud. ſ. alia. ꝛ. C. e. l. j. ſ. ſunt ff. Solu. bec per illas corrigif. vl fm Jo. bic tenef: ſed nō accuſaf. vel dic q̄ tenetur pena. l. cor. i. capitis. naz vtraq; eſt pena capitis: ſz diuerſo modo imponatur. vl dic nulla alia ſit ꝓio illa. l. cor. accuſef. vt. ff. de accuſa. l. ſenatus. Vel dic q̄ ff ia hāt locū in patre et in matre et in alijs perſonis bic enumeratis. arg. j. e. l. ꝓtori. Secūdo obijcitur quia non iſte perſone omnes bac. l. videntur contineri ſed ſolummodo pater/mater/auus/ꝛ auia. vt. j. e. l. pe. Sol. vt ibi.

c ¶ Filium. boc in infinitum. vt. ff. de in ius voc. l. ſed ſi bac. ff. liberos. idem de patre. vt. C. e. l. j. et inſti. e. ſ. alia.

d ¶ Qui emit. vt daret: bic plus punitur q̄ ſi ipſemet daret. vt. j. eodem. l. vtrum.

e ¶ Daret. de boc dic vt. ff. titu. j. diuus.

f ¶ Frater. Et medicus. in lib. B. medicus qui dedit venenum filio vt patri daret ſub. tenetur. l. cor. de ſica. vt. ff. titu. j. l. iij. ff. j. ſed in libro All. eſt mediocri: et tunc. i. relegatione. vt de filio bic dicitur. Accurſius.

g ¶ Sed ſciendum. Comprehenſum eſſe. quo ad ſententiam.

h ¶ Cōſpecti. quo ad verba nec quo ad ſniam ante ſenatuſ. mar.

i ¶ Qui pari. f. gradu in quo eſt conſobrinus. ſ. in quarto qualis eſt patruus magnus et alij q̄ ſunt inſti. de gra. cognatio. ff. iiij. item ꝓiorz. i. ꝓximiorē q̄ ꝓſobrinus qualis eſt frater ſororꝫ qui ſunt in ſcō. vt inſti. de gradi. cog. ff. ij. de quibus non eſt dictus in. l. j. ſed tantū de patruelibus. Item qualis eſt filius fratris qui eſt in tertio: ſed ſz nec verbis nec ſnia ante ſenatuſcon. mar. iſte pſone comprehendant ex interpretatione tñ huius martiani cōtinebuntur ammodo ſnia. Alij dicūt bas pſonas non contineri verbis nec ſnia. et quod dicit in fi. ad nouercas tantum ſponſas referunt. Item continua. l. ſequentem cum iſta. Accur.

k ¶ Cum pater. Ut. i. ſicut/liberorum. i. filiorum. vt. ff. de gradibus. l. labeo. et. ff. de teſti. l. in legibus.

DJunus. ¶ Casus. Qui filiū occidit quem cum nouerca iacere credebat. r erat forte verus deportatur in insulam. Fran.

a ¶ Deportasse. videbatur excusari pater propter adulterium cum filia erat vilis. ff. de adul. l. marito. sed non in opus veneris. Itez scđo quia patri licet occidere filiuz. vt. ff. de lib. r posthu. l. in suis. sed illud quādo

DJuus adrianus fertur cuz in venatione filium suuz q dam necauerat qui nouercā adulterabat in insulam cum deportasse. q latronis magis q patris iure cum interfecisset. naz patria potestas in pietate debet nō in atrocitate consistere[b].

D. Ipianus. Lex. vj.

UTrum qui occiderint patrēs an etiā conscij[c] pena parricidij afficiant q̄ri pōt: et ait metianus etiā conscios eadem pena afficiēdos: non solum parricidas: proinde conscij etiam extranei eadem pena afficiendi sunt[c].

Idem. Lex. vij.

SIsciente † creditore ad scelus cōmittendum pecunia sit subministrata: vt puta si ad venenū mali comparationē: vel etiaz vt latronib⁹ aggrediozibusq; daretur qui patrem interficeret parricidij pena tenebitur: quicq; quesierint pecuniā quicq; cozū ita crediderint aut a quo[g] ita cauerint[h].

¶ Qui parricidij postulat[r] est z nōdū cōdenat⁹ pōt testiū facere: nisi sibi morte inetu pene ꝑsuerit: q tūc fisc⁹ succedit. b. d.

Idem. Lex. viij.

PArricidij postulatus[i] si interim decesserit: si quidem sibi mortem cōscinit: succedit fisc⁹ sibi fiscū habere debebit[k]: si min⁹ cū quē voluit[l] simodo testiū fecerit: si vero itestatus decesserit cos heredes habebit q lege vocant.

Modestinus. Lex. ix.

PEna parricidij more maiorū hec instituta est vt parricida virgis sanguineis[m] verberatus: deinde in culeo[n] insuatur cum cane z gallo gallinatio[o] et vipera z simia: deinde in mare profundum culeus iactetur: hoc ita si mare proximum sit: alioquin[p] bestijs subijciatur sm diui adriani constitutionem. ¶ Qui alias[q] personas occiderint preter patrem et matrem et auum et auiam[r] quos more maiorum puniri supra diximus/ capitis[s] pena plectātur aut vltimo supplicio[t] mactentur.

¶ Nemo debet duplici contritione cōtineri: q̄ afflicto non est danda afflictio. b. d.

¶ Dane si per furorem aliquis parentem occiderit impunitus est vt diui fratres rescripserunt super eo qui per furorem matrem necauerat: naz sufficere furoze ipso cuz puniri[v] diligentiusq; custodiēduz esse: aut etiam vinculis coercendum[x].

Paulus. Lex. x.

EOrū qui parricidij pena teneri possunt: semper[y] accusatio permittitur.

¶ Ad legem corneliam de falsis: z de senatusconsulto liboniano.

Titulus. x.

¶ Diuiditur in tres partes. Primo loquitur de eo qui vere falsum commisit: z in hoc pponunt septē vel octo casus. Secundo loquitur de eo qui cōmisit quasi falsum. Tertio ponitur pena falsi z quasi falsi. Secū da ibi: ad testamenta. tertia ibi: pena. loquitur in scribente falsū: vel in eo qui tradidit dicta testiū falsa iudici. b. d. Bar.

Martianus. Lex. j.

LEna legis cornelie[z] irrogatur in euz qui falsas testationes faciendas[a] testimonia ve falsa inficienda dolo malo cōiecerit[b]. ¶ Item qui ob instruendam aduocationem[c] testimoniave falsa pecuniam acceperit pactus ve fuerit/ societatez coierit ad obligationem innocentum ex senatusco.[d] coercetur. Sz z si quis ob renunciādum[e] remitendūve testimonium dicendum vel non dicendum pecuniam acceperit: pena legis[f] cornelie afficit. Et qui iudicem corruperit corrūpēdumve curauerit[g]. Sed et si iudex cōstitutiones principū neglexerit punitur[h]. ¶ Qui in rōnibus[i] tabulis[k] cereisve vel alia qua re siue cōfignatione falsum fecerint: vel rē amouerint[m]: perinde ex his

† Glo. Fallit in .§. cauerint. q̄ fingu. ad .§. q̄ pieneta ad restitutionē vtiuz: tenetur quas debitor: soluit creditori q̄ side ac si eas recepisset.

† Hoc habet gl. valde no. z fin. ad hoc q̄ cōsci⁹ delicti nō teneat nisi pcurauerit in delicto. et istud verū nisi de licrū cōmittat ei⁹ vindicta ob iniuriam et illatā z amittatur eo tacente. Et glosa no. in c. pe. extra de bo mici. Is aliū cōtradicāt hoc ultimo. Bolog.

a ¶ Qui alias. qui nō cōtinent appellatione parentū ff. prout phaf. vt insti. e. ti. §. alia. r. ff. l. §. Alij dicūt q̄ appellatione parricidij cōtinetur.

b ¶ Et auiā. z alias silēs q̄s bēs. ff. l. j. r. C. e. l. §. q̄ sunt .v. et illi soli vbiq; et sn̄la. alij sn̄la tn̄. vt. ff. e. l. sed sciendus. sed pla placet. filius expositio fit. C. de adulte. l. ita nobis. r. ff. de noua. l. cui.

c ¶ Capitis. f. ciuitatis. vt. ff. l. diuus.

d ¶ Supplicio. forte i metallum vel deportatione q̄ sunt siles morti. vt. j. de pen. l. capitalia. i pn. vel dic ꝑpe. vt. ff. ti. i. l. iij. §. pe. r optic ti insti. e. §. j.

e ¶ Puniri. fic. ff. ti. j. l. si fans. r dic vt ibi.

f ¶ Coercendū. ff. de offi. presi. diuus.

g ¶ Qz. Sép. i. ippe tiuz est accusatio parricidij. fic. j. ti. j. q fal sa. in fi. r. ff. ad. l. iul. de adul. l. marito. §. fi. et ad sill. i cognitōe. r bac. l. j. regulā. C. ff. l. fal. l. arela.

¶ Ad legē cor. de falsis: z de senatusco. lib. 4 facto ad eam supplendas.

3 LEna legis cornelie. scilz de falsis. Acc.

a ¶ Faciēdas. scz vt aliter scribentē dicta testiuz ꝑ diuisset. Itē curauit vt iudex inspiceret ea falsa dicta tā q̄ vera. et hoc subiuat. et facit. j. eo. l. falsi.

b ¶ Coniecerit. id est pro curauerit. Accur.

c ¶ Aduocationem. accepit q̄s pecuniā vt falsā ad uocationē faceret. Item vt faceret falsuz testimoniū. vel vt verū redderet p pecuniaz vt dixim⁹ de iudice q accepit vt ē bona fnām dct. vt. ff. de cō di. ob tur. causam. l. ij.

d ¶ Ex senatusconsulto. voluiano. vt. ff. tit. iij. l. ex senatusconsulto. r dic vt ibi.

e ¶ Ob remūciandū. officialis/ puta notarij retulit iudici talē fuisse testimoniū q̄ nō tulerat. et ꝑ pecuniā. vel idē notari⁹ pecuniā accepit vt remitteret dicēdū vel non dicēdū. nā ēt quez gratis dz relarare si pecunia accepta relararet ex bac. l. tenef. ar. ei⁹ q̄s de iudice dixim⁹. Vel dic nō dicēdum idē significare quod etiam diceret a remittendum. Vel dic q̄ accepit ob non dicendum aduersario producentis.

* Fallit in iudice q̄ ex tra legez vt papa r imperator. q̄ debent fm conscientiā iudicare. vt no. in. l. j. C. vt q̄ desunt aduoca. fm Bart. ibi et in ca. veneabilis. de cōsti. lib. vj. in aliis aūt iudicib⁹ an et q̄s procedat q̄ fgl. vi. q̄ emateria bonar dica. remitto ad fel. post panor. et alios l. c. pastoralis. extra q̄ offi. dele. r cardi. in cle. le pe. §. j. de §. signi.

f ¶ Pena legis. que est. j. e. l. §. fi.

g ¶ Curauerit. vt. j. e. qui duobus. ij. rñi.

h ¶ Punit. bac. l. r aljs et. vt no. C. ad. l. iul. ma. l. j. Et no. q̄ fz. ll. dz in dicare. * ad q̄ē q̄ no. C. ō iu. l. rē ñ nouā. aut. ibi posita. z fac. j. e. l. fi.

i ¶ Qui in rōnibus. q̄d sit ratio dic vt. ff. de edē. si quis ex. §. rationem. z dic in membranis vt differat a se. Accur.

k ¶ Tabulis. scz ligneis vel lapideis. vt. ff. de secun. tab. l. j. Accur.

l ¶ Alia q̄ re. vt cū subscribit ꝑ q̄to det liber vel alia signa: q̄ alio signo q̄ngs aliquis signat torsellū vel alias res in q̄b⁹ pōt cōmitti falsitas.

m ¶ Vel rem amouerint. i. veritatem amouerint. i. fecerint vt verus apparere non possit. vt. j. eo. l. paulus. §. j. vnde dicimus ita est in re id est in veritate: z bic est bonus nomine z re. Accur.

Falsarij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

a Falsarij. ex alio falso de quo constaret.
b Is qui peruerterit. aliꝰ puerterit. aliꝰ aperuerit. ⁊ facit. ff. de penis. si quis aliquid. §. qui vim. Accur.
c Alb eo. scs depositario.
d Falsi pōt. ⁊ est. ff. de penis. si quis aligd. §. instrumenta. itez iniur. vt ff. depositi. l. i. §. si quis ita. ⁊ act. in fac. subsidia ria aql. vt. ff. ad. l. aql. si qꝯ testim. §. sed ⁊ si quis. facit. ff. de tab. exhi. l. locus. §. si quis dolo.
e Lege come. de fal. ad quod est. C. de bis q sibi aſcrip. l. pe.
f Inter filiū ⁊ ferum. siue extraneus siue filius vel ſeru⁹ sine iussu aſcribat sibi: vel alij q tangit eos p ptātē icidit l cor. ⁊ legati nō hōr. ſs si iussu filius vel ſerus a pena cor. excusantur: ls legata carēt: extranei nullo ex cusaſ. Ultra si filius vel ſeru⁹ vl exne sibi aſcribāt ⁊ postea testator recognouit. si q dē spār p dest filio ⁊ ſeruo ⁊ ēt exneo q ad vtrūq. si vo ge neraliter: tūc filio vl suo p dest q ad vtrūq. ⁊ etiam exneo q ad penā come. tūi. ⁊ pbant B b. ⁊. j. eo. fili⁹. ⁊. l. diu⁹. Et fac ad B q pl⁹ spāls q gnālis recognitio valeat. ff. cōia pdi. l. tradēdis. ⁊. ff. de acqui. here. siquis mihi. §. iussum. Accur.
g In extraneo. ergo in emācipato q extranē ē. vt. ff. c. filiuſ. fed ff. C. eo. l. j. Sol. vt ibi. Accur.
h Facta est. postea a testatore.
i Quod illi. verba subscriptionis.
k Et recognoui. id est illud recognoui. ⁊ placet mihi ⁊ confirmo.
l Pena cessat. sed q ad penā euitādā ēt gñāl fuſficit. vt. j. c. diu⁹. §. plāe.
m Vel generalis. vel p ſaltem. vel pro etiam.
n Subscriptio. ſpālis ē si dico decem q̄ tibi aſcripſiſti recognoſco ⁊ confirmo generalis quando ſic: omnia que tibi titio aſcripſiſti (vel etiam non nominando perſonam) confirmo.
o Euitandam. immo ſine ſubſcriptione penam euitant. vt. j. c. filius. ⁊. C. eo. l. ſi. ⁊ dic vt. C. eo. l. ij.
p Er illa. alſ est. §. ⁊ alſ non est. §.
q Falſi. i. ſi aliquis hanc ſubſcriptionem falſificauerit. vel dic etiā ſiverum ſcripſit: ſed teſtator generaliter vel ſpecialiter nō recognouit vt prędixit. Item an in nūcupatiuo habeat locum.
r Non poſſunt. nec contrahere matrimonium cū pupilla. vt. C. de inter. ma. l. ſi patris. videtur enim velle fraudare fiſcum quaſi aſſerant ſe nulli teneri. vt. C. ne tuto. vel cura. vec. con. l. j.
s Prefecto. in li. Aſſ. prefecto: ⁊ bene: ſed in lib. R. prefect⁹. ſ. q videt puniri prefectus ſi obrepſerit contrahendo cus tutore: ⁊ eſt prefectus. i. procu. fiſ. vt ⁊. ff. de fideicōmiſ. li. i. tiij. §. ſi bona.
t Sed ad illos. i. tuto. vel curato.
v Eſſerunt. i. cum fiſco contrarerunt.
r Excuſationes. i. dicere licet tutor q prius cum fiſco ꝛerat non excuſat ſe a tutela poſtea ei delata: cum poſſit ex aliqua cauſa: non ideo tenetur crimine falſi ſed quando fraudem committeret q̄ eſſet ſi prius fuiſſet tutor: ⁊ tūc cōtraheret cū fiſco ⁊ ſic admiſiſſet ⁊ excluſiſſe ad tutores reſtituendos. vel fraudem excu. quo ad pupillā fictione iuꝝ. l. ꝛ ſic in veritate ſeruetur vel fraudem excu. quo ad pupillā fictione iuꝝ. l. ꝛ ſic in veritate in fraudem pupillorum ſit factū. tenetur tñ crimine ſtellionatus. vt. ff. de pigno. acti. tutor. §. certū. An autē hec ſit iuſta excuſatio a tutela: q̄ cuꝫ fiſco contrarerat: quidem ſic. vt. C. netu. vel cu. l. j. in fi. vel dic ff. vt. C. de excu. tuto. l. coloni. ⁊ illam ne tu. vel cu. exponе vt ibi dixi. Alij dicūt

---

causis atq; ſi erāt falſarij[a] puniūtur: ſic diuus ſeuerus ⁊ anto. lege cor. de falſis damnauit prefectuꝫ egypti q̄ inſtrumentis ſuis cū prece rat prouincie falſiuꝫ fecerit. ¶ Is qui peruerterit[b] viui teſtamentuꝫ legis cor. pena tenetur. ¶ Is q depoſita inſtrumēta apud alium ab co[c] prodita eſſe aduerſarijs ſuis dicit: accuſare cum falſi poteſt[d].

¶ Hic incipit ſecūda parſ in qua incipit tractare de crimine quaſi falſi. b. d. Bar.

¶ Ad teſtamenta militum ſenatuſcōſultuꝫ pertinet quo lege cor.[e] tenentur qui ſibi legatum fideiue commiſſum aſcripſerint. ¶ Inter filium ⁊ ſeruum[f] et extraneum teſtamentum hoc intereſt: q̄ in extraneo[g] ſi ſpecialiter ſubſcriptio facta eſt[h] q̄ illi dictauit ⁊ recognouit[k] pena ceſſat: ⁊ capi poteſt in filio vel ſeruo vel generalis[l] ſubſcriptio ſufficit. Et ad penam euitandam[m] ⁊ ad capiendum. ¶ Ex illa[p] quoq; cauſa falſi[q] pene qs ſubijcitur: vt diui quoq; ſeru⁹ ⁊ anto. cō ſtituerunt. ¶ Tutores ⁊ curatores ⁊ bi q officio depoſito nō reſtituerunt tutelam vel curationem cum fiſco contrahere non poſſunt[r]. at ſi quis aduerſus hanc legem prefecto[s] erario obzepſerit: vt perinde puniatur ac ſi falſum commiſſet: ſed ad illos[t] hoc non pertinet (vt ijdem principes reſcripſerunt) qui anteq̄ tutelam ſuſceperint hoc geſſerunt[v]: nec enim excuſationes[r] admiſiſſe ſed fraudes excluſiſſe. ¶ Idem principes reſcripſerunt ita demum eoꝝ qui rationem tutele vel cure nondum reddiderit cum fiſco contrahere non debere ſi viuat is cui[x] tutela administrata eſt. nam ſi deceſſerit (licet nondum heredi ei⁹ rationem reddiderit) iure eū contrahere[y]. Sed ⁊ ſi iure hereditario ſucceſſerūt in fiſcalem contractum tutor vel curator[z]: licet ante rationem reddita non puto penam[a] locum habere: licet adhuc viuat is cui⁹ tutela vel cura adminiſtrata eſt.

¶ Hic ponitur tertia parſ de pena falſi: et quaſi falſi. b. d. Bar.

¶ Pena falſi[b] vel quaſi falſi deportatio eſt ⁊ omniuꝫ bonoꝝ publicatio[c]: ſi ſeru⁹ cor.[d] qd amiſerit vltimo ſupplicio affici iubetur. Ulpianus. Lex. ij.

Qui teſtamentuꝫ amouerit/ celauerit/ rapuerit/ deleuerit/ interleuerit[e]/ ſubiecerit/ reſignauerit: qui teſtamentum falſuꝫ ſcripſerit/ ſignauerit/ recitauerit/ mutauerit/ dolo malo cuiuſue dolo malo id factus erit: legis cone lie pena damnatur.

Paulus. Lex. iij.

Qui ignorans falſum eſſe teſtamentū vel hereditatem adijt[f] vel legatuꝫ accepit: vel quo quomodo agnouit/ falſuꝫ eſſe teſtamentū dicere nō prohibetur[g].

Idem. Lex. iiij.

Si quis cum falſo ſibi legatum aſcribi curaſſet deceſſe rit/ id heredi quoq; extoꝛquendum[h] eſſe. ¶ Idem diuus quoq; marcus ſcripſit: cum quidam a patre heres inſtitutus codicillos[i] intercidiſſet et deceſſiſſet: fiſco[k] tantum eſſe putauit vendicandus

---

+ Adde qs notaui. i ad dī. ad Jac. rebuffi. i tubit. de iur. fiſci nume. v. in ver. fiſc⁹. C. lib. x.

y Cum contrahere. faciat. ff. de ritu nup. nō ſolum. §. ſi puelle. ⁊ de adim. tuto. l. ex pluribus.
z Vel curator. qr ſucceſſerūt eis q fiſco. tenebantur. et facit. ſ. de decur. l. decurio qui. ⁊. ſ. de remi li. l. milites. phibētur. §. ſi. ⁊. ff. qb cuꝫ eo. l. iiij. §. ſoli. ⁊. C. de epiſc. l. i. ⁊. ff. qres pig. ob. poſ. l. ariſt. ⁊. ſ. de loffic. teſt. l. filius. §. multo. Sed arg. contra. i auf. vt bi q ob. remi. §. ſed ⁊ ſi quis.
a Penam. ſcs leg. cor. de fal. Accur.
b Pena falſi. vt ſi vtitur falſo inſtrumēto ſciēter. qđ nō fecit. vt. C. eo. ſi falſos. qđ non videtur bonū ex plū. vt. ſ. eo. falſi. §. ordine. ſed dic ex em plū. ff. e. l. §. tutores. Itē in eo q ſibi aſcribit. vt. ff. §. ad teſtamenta.
c Publicatio. boc bo die corrigitur. vt in auc. vt inſt. iudi. §. fi.
d Eoꝝ. que phibētur lege cor. Et no. hic penā fal. vel quaſi. vt. C. eo. l. vbi. in fi. ⁊ inſti. eo. §. itēler. ſ q̄ſq; grauior. q̄ſq; mitior imponit caſualiter. vt. C. eo. l. maiorem. ⁊. j. eo. l. q̄ūq;. ⁊. l. diu⁹. §. ſ. ⁊. l. bodie. §. j. et. l. q duobus. Accur.
e Qui teſtamentuꝫ. Interleuerit. ⁊ in hoc videtur eſſe ff. ſ. eo. falſi. §. j. Sol. hec ſm ilam. Item ff. de penis. ſi qs aliqd. §. qui viui. ff ibi ipſo iure nō valebant qr nō erant ſignate tabule. ad qđ. j. eo. ſi qs legatum. ⁊ facit. ff. e. l. §. qui in rōnib⁹. ⁊. §. ſeq. ⁊. j. e. l. ſi quis patris. ⁊. l. paulus. §. j. ⁊. C. de inſtitui. co. cō. §. bucigitur. ⁊. C. eo. l. cū. ⁊. ff. de dolo. ſi quis affirmauerit. in fi. Accur.
f Adijt. Quomodo potuit adire: vt. ff. de acqui. here. l. cū falſus: ff. ſi. erat falſum in aliquo legato: non in inſtitutione heredis. Vel dic ignorans adire poteſt. vt. C. de edic. dui adri. tol. l. ij. at ibi ſcribat: qr ꝺ iam erat mota. Accur.
g Non phibetur. facit. ff. de inoffi. teſt. papinian⁹. §. ſi cōditioni. ⁊. l. nihil. §. ſi cū filius. ⁊. l. mater. ⁊. C. eo. licet. ⁊. ff. de his quibus vt indig. l. poſt legatū. hic tamen poſt legatum videtur facere diſtin. inter agētes primo de inoffi. teſta. ⁊ agentem de fal. ⁊ dic vt ibi. Accur.

Si quis. ¶ Cauſa. Qui falſo ſibi legatum aſcribi curauit ⁊ deceſſit ab herede eius hoc legatum extoꝛquetur. Secundo dicit. fili⁹ heres inſtitutus granatus in codicillis reſtituere hereditatē alicui hos cores inſtitutus granatus in codicillis reſtituere hereditatē alicui hos co dicillos deſtruxit ⁊ deceſſit. apud fiſcum quarta remanet. Fran. accur.
h Extoꝛquendus eſſe. turpia enī ꝛc. vt. ſ. de calū. i. m. heredē. ⁊ quod met. cau. l. quod autem. ⁊. j. e. l. cum falſi. ⁊. l. ſi quis patris. ⁊. C. ex deli. defun. l. j. ⁊ confiſcantur. vt. ff. ꝑoꝛi. §. Sed argu. ⁊tra. j. e. filius. §. fi. ff. ſed. j. ꝑoꝛi. §. ſolues. Accur.
i Codicillos. quibus rogatus erat reſtituere alij hereditatem.
k Fiſco. ſi habes fiſco dic vendicandum efficaciter. et erogari. id est detineri: quod eſt quarta. vt. C. ad leg. fal. l. etiam. ſed ſi habes a fiſco dic vendicabit. i. petet vodrantem vt bi. ⁊. ff. ad ſilī. l. cū q̄ fideicom. a fiſco vendicabit. i. petet vodrantem vt bi. ⁊. ff. ad ſilī. l. cū

fisco. ꝛ. ff. de iure fisci. l. quod dicitur. ꝛ sic quartā sibi retinet: vt viri. nec ob. ff. eo. filius. §. fi. ff. ꝛ. ff. de bis qui pro non scrip. l. fi. vbi remanet here di: qr hic deliquit heres. ibi non. Ad quod est. ff. ad trebl. l. paulus rñ. si certa. ꝛ de his qui. vt indi. reſcriptum.

a ¶ Erogari. i. retineri. Accur.

Senat⁹. ¶ Casus. Filiꝰ scripsit testamentum patris in quo est heres a patre ifstitutus ꝛ legata pluribus relicta: postea filius ides scripsit codicillos patris in quibus legata omnia a patre in testamento relicta erant reuocata: dicit hic qr remittit filio pena falsi eo qr erat minor. xxv. annoꝝ. ꝛ fecerat iussu patris et erit heres patris. b. d. Fran.

b ¶ Ei. scz filio.

c ¶ Al se. b erede ifstituto.

d ¶ Data. id est danda. relicta.

e ¶ Ademerat. per quod videtur ascribere in codicillis.

f ¶ Annoꝝ. i. in bis annis. non enim eos cōpleuerat. alꝰ magis esset ratio in contrarium.

g ¶ Capere. vt. C. eo. l. j.

Si quis. ¶ Casus. Qui ascripsit legatum tenet pena. l. cor. lis. et sit inutile legatum: vt qr rei facre: idem si testamentū in quo sibi ascripsit ē postea ruptuꝫ. sec⁹ si testamentū non sit pfectū: vt qr nō signatū: nazq in tali testamēto ascripsit non punit cū nec testamentū sit nec interdictū de tabulis exhibendis cōpetat. Itez heres instituꝰ ꝛ ascribat er he redi. filij vel aliarū personarū punit per hanc legē. idē si ademit sua manu libertatem relictā seruo. Ultimo dicit patronus in testamēto liberti ascripsit sibi legatū: ꝛ impetrat venia vt remittatur pena falsi abstinuit a legato. dicitur qr non hz bo. pos. contra tab. testamenti liberti prędicti: secus si vxor scribit in testamēto viri doté sibi pure restitui vel creditor id quod in diem sibi debetur: et venia impetrata abstinet ab huiusmodi legato: nam mulier bene potest petere doté tēpore a lege statuto ꝛ creditor debitum die veniente: cum non esset bonū debito eos carere. Fran. accur.

f Scribendum. b dicit hūc textū. vbi de not. ad ff. q hz notarius nō posse sibi ascribere in testō alterius / nec eē rogatus ad sui vtilitatē. ff. potest sibi ascribere mercedē suā ꝛ pōt esse rogat⁹ de hoc bolog.

b ¶ Legatum sit. puta rei facre vel fundi albani. vt. ff. de leg. j. apud iul. §. j. Et no. penam licet non habeat effectū delictū. sic. C. de adul. l. eū. et ff. de calū. l. 2 generaliter. Sed ar. contra. ff. quod quisq; iur. l. j. in fi.

i ¶ Ruptū est. natiuitate posthumi. vt inſti. qui. mo. testa. infir. §. j. idē de irrito. vt. ff. §. alto. item si aliud secundum fecit arg. ff. de ta. exhi. l. j. §. sive autem. Accur.

k ¶ Non iure. puta preterito filio iā nato. vel nō rite exheredato vel preterito. Accur sius.

l ¶ Perfectū. ea perfectione que dicitur inſti. de testa. f. vij. testius pſentia: ꝛ ff sigillent ꝛ ff subscribant: ꝛ quo ad preteritiones vel exheredationes non sit perfecte factū. qr non sit rite factum. ꝛ fm hoc intelligit etiaz de tab. exhi. l. j. §. hoc inter. que est cōtra. ꝛ quēadmo. testa. ape. l. ij. §. j. quibus dicitur. qr etiam pro imperfecto testamēto datur interdictū. Maz dicit imperfectum quo ad preteritiones vel exheredationes alꝰ autem erat perfectū: vt hic dicitur. Ceterum si nec quo ad istam esset perfectū. nec illud interdictum daref: vt hic subijcit. ꝛ fa. j. de pen. si quis aliqd. §. testamenta. Alij dixerunt qr pro falso ꝛ imperfecto non habet locum. l. cor. nec interdictū de tab. exhi. nec illud quemadmodum testa. ape. pro falso vero ꝛ imperfecto. vel pro vero ꝛ imperfecto omnia hec locuz ba-

quantum per codicillos erogari posset. id est vsqꝫ ad dodrantem.

Lex. v.

Iulianus.

Senatus penam falsi remisit cⁿ qui legata a se testamento data[d] codicillis sua manu scriptis ademerat[e]: sed quia[f] iussu patris id fecerat ꝛ annoꝝ[f]. xxv. erat hereditatez quoq; ei capere[g] permissum est.

Si legatum est inualidum ratione rei legate vel alteri[h] vitij vl sibilis ascribēs pena falsi tenetur. secus si vitium esset inuisibile. b. d. Bar.

Lex. vj.

Affricanus.

Si quis legatū sibi ascripsit: tenetur pena legis cor. q̄uis inutile legatum sit[k]. nam et cum teneri cōstat qui co testamento quod postea ruptū[i] est: vel ctiaz quod in initio non iure[k] fieret legatū sibi ascripsit. hoc tamen tūc verum est: cum perfectum[l] testamentum erit. Ceterum[l] si non signatum fuerit: magis est vt sena tusco. locus nō sit ficuti nec interdictum de tabulis testamenti exhibendis locum habet. prius enim oportet esse aliquod testamentum vel[m] non iure factum vt senatusco. locus sit. nam et falsum testamentum id demum recte dicitur: q̄ si adulterinū[n] nō esset: verūtamē testamentum recte diceretur. Similiter igit ꝛ nō iure factū testamentū id appellat in quo si omnia rite facta fuissent iure factū id diceretur. ¶ Si institutus heres exheredationē nō iatim[o] filij vel aliarum personarum[p] ascribit senatusco. tenetur. Similiter et is[q] qui libertatem sua manu ademit scruo testatoris et maxime cui a se legata

vel fideicommissa data erant: se natusco. tenetur. ¶ Si patronus in testamento liberti legatum sibi ascripserit ꝛ venia impetrata[r] abstinere a legato iussus est: in emolumentum bonorum possessionis contra tabu. habere possit: et magis placet non posse[s]. Nec tamen huic consequēs est: vt ꝛ si vxor dotem[t] vel creditor id quod in diem sibi debetur sibi ascripserit: similiter venia impetrata abstinere se a legato iubeātur: aut mulieri dos aut creditori actio sua denegari debet: ne eozum vter q̄mer to debito[v] careat.

Martianus. **Lex. vij.**

Nullo modo serui cuz dominis suis consistere possunt: cum nec qdem iure omnino ciuili: neq; iure pretorio: neq; extra ordinem computantur[x]: preter q̄ q̄ fauoxabiliter diuus marcus ꝛ cōmodus reſcripserunt cum seruus quereretur[y] q̄ tabule testamenti quib⁹ ei data erat libertas suppressi merent: admittendū[z] ad suppressi testamenti accusationem.

Vlpianus. **Lex. viij.**

Quicunq; nummos aureos a partum rascrint[a] partiz tinxerint vel fixerint: si quidez liberi sunt ad bestias[b] dari. si serui supremo supplicio affici debent.

Idem. **Lex. ix.**

Lege cornelia. cauetur cum qui in auruz[c] vitij quid addiderit: qui argenteos nummos adulterinos conflauerit falsi crimine teneri. Eadem pena afficitur ꝛ is qui cuz prohibere tale qd posset non prohibuit[d]. ¶ Eadem

bricat. si est liber homo ad bestias datur. si est seruus vltimo supplicio afficitur. Fran.

a ¶ Rascrint. Radunt minuendo: tingunt puta ex auro vel aureo colore: fingūt qui ex toto falsos fabricant quibus parcitur si nō peregerint. vt. j. eo. qui falsam.

b ¶ Ad bestias. specialis pena pro hoc falso. ꝛ sic non obst. ff. eod. l. j. in fin. nam habet multa capitula falsum. Item contra. C. de fal. mo. l. j. et ij. vbi alia pena imponitur falsatoribus monete. sed dic vt ibi not. Acc. Additio. Dic fm Barto. q̄ si aliquis falsat monetam cuiuscunq; cuntatis punitur vt ibi: si falsat monetam principis aliter punitur: vt in eodem. tit. l. ij. illi enim qui aliter radunt vel tingunt puniuntur vt hic dicitur. ꝛ cā. ff. to. extra de iureiuran.

Lege corne. ¶ Casus. Qui in auro aliquid vitij addit. Item qui argenteos nummos facit adulterinos pena falsi tenetur. eodem modo punitur qui potuit. pbibere ne aliquid tale fiat et nō prohibuit. Item prohibetur ne quis nummos stāneos plumbeos emat vel vēdat dolo malo. Item pena. l. cornelie irrogatur ei qui aliquid falsum signauit vel signari fecit. etiam in alio q̄ in testamento. Item ei qui procurauit falsam attesta. fieri. vel falsum testimoniū. tē qui delatores summi sit in causa/eadem pena tenetur qua tenetur aduocati qui ob instituendas lites falsas pecuniam acceperūt. Fran.

c ¶ In auru. priuatū. de publico enim cauetur. l. iul. peculat⁹. vt. ff. ad. l. iul. pecu. l. j. ꝛ. l. sacrilegij. §. qui eum.

d ¶ Non prohibuit. ff. §. tit. j. l. si sciente creditore. ꝛ. l. frater. Item qui ceperit

UNIVERSIDAD DE HUELVA

ceperit accusare cum non poterat si de ista re turpit. punitur. vt. ſ. ad turpil. l. ſ. accusationes. Itē ſa. ā. de nota. in delicto. ⁊ ſ. de rc milt. l. nō omnes. ſ. ſi. ſ. ſ. de senator. ſ. ſi. ⁊ ā. de rece. l. ſ. ⁊ ā. loc. ſi fund. ⁊ ct in aut. de non ali. ſ. ſ.

a Quid aliud. ſupple etiam. vt. ſ. c. paulus. ⁊ fa. ā. c. l. ſ. in prin. ⁊ ſ. ſ. et inſti. de publi. iudi. ſ. item lex cor.

b Coierint. i. procurauerint. Accur.

c In causa pecuniaria. ſub. etiam. vt probat. ſ. de iure fil. l. senatus. ſ. ſ. ⁊ ā. de calū. l. ſi. in prin. ⁊ ſ. ſ. ⁊ fa. ſ. ad turp. l. ſ. ſ. ⁊ incidit. ⁊ ſ. verum.

d Pena tenetur. talis. vt. ā. l. ſ. in prin.

e Bl. ſcs aduocati.

f Lites. ſcs falſas.

g Acceperunt. ad boc facit. ā. l. ſ. ſ.

DE eo q. Caſus. Qui legatū aſcripſit fratri ſuo ⁊ erāt ambo ſ ptāte pfis eoz. iudit in legē comeliā. ⁊ reddit rō ſ l fa: fecus ſi extraneo aſcripſiſſet quē poſtea ſ potestate bre cepit. Itez ſecus ſi pſ ſcribēs teſtrō cui inſtā militis aſcripſit legatuz filio ſuo militi qui erat foc⁹ teſtōris: nā punit ſ caſu pſ cū ſ legatū nō acgrat pfi: q⁹ ex causa caſtrēſi filio eſt aſſitus. Itē cū filiꝰ aſcribit legatuz mīs ſue iuſſu teſtōris nō punit ꝑ bancleges. ⁊ boc dicit bec. l. ſ eq. ſ.

b Ei. puta fratri.

c Cōmittitur. ſ. l. cor. de fal. ſed ſi gs icidit filius vel ſeruus aſcribēs. et in filio pōt tolerari quoꝙ modo: q⁹ videt dns etiaz patre viuēte. in ſeruo poteſt eſſe rō: q⁹ ⁊ ipe a dño habet ſubſtitutionē ſui: ⁊ q⁹ ab eo ſperat premiū vel poſſet dici vt bic patet diſſe incidant: cum eoꝝ voluntate filiꝰ et ſeruus aſcribant eis vel alij in eoꝝ potestate conſtituto. vt. ſ. eo. duus. ſ. ſcribere auté. nō autem filius vel ſeruꝰ incidit in cor. Accur.

k In legem. ſcs cor. de falſis.

l Scribi. facit. ā. de inoffi. teſt. l. nibil.

m Ceperit. ſed ſi tūc eſſet in potestate incidit. vt. ſ. c. filius. in prin. niſi in caſu. vt. ſ. l. proi.

n Non eſſe. nā nō vitiat ꝛ ad eū caſum pueniat a quo inciperē nō pōt vt. ā. de nota. l. in delicti. ſ. ſi extraneꝰ. ⁊. c. de interdi. ma. l. iuſ. ⁊. ā. de dona. l. donatiōes. i prin. ⁊. ā. de ritu nup. ſi qua. ⁊. ā. vnde lib. l. ſi. ⁊. ſ. quō iuſſu. l. ſi tutores. ſ. ſi. ⁊. ſ. de re. iur. in ambiguis. ſ. nō eſt. Sed arg. cōtra. ſ. de decu. l. ij. ſ. in filijs. Et no. q⁹ trib⁹ modis tangit quis alīū per poteſtatem. vt. ā. de dona. inter virū ⁊ vxo. l. ij. ſ. qui in eiuſdem.

o Sī pater. Plout. bic declarat quod ſit caſtrenſe: vt. ſ. de caſtrē. peculi. milex. ⁊. l. ſi ſonte. ⁊. l. caſtrenſe.

p Cū iuſſu. adē ſi ſine iuſſu q⁹ nō eſt in poteſtate. vt inſti. de adop. ſ. ſed mine. vel forte ſec⁹ ſi ſine iuſſu: cū ſperat ad ſe puēturū per ſucceſſionez.

QUm falſi. Caſus Accuſatus de falſo deceſſit ante crimen pbatum. dicitur q⁹ ceſſat bec lex. heredi tñ eius extoz quetur quod ſcelere erat queſitum. Fran. accur.

q Reus. i. accuſat⁹. ⁊ illatū. i. probatū. vel dic reus. i. nocēs. q⁹ cōmiſerat falſum: ſed non erat accuſat⁹. ⁊ illū ſcs anteq⁹ accuſaretur.

r Ceſſante. vt. ā. de pub. iud. l. ij. ⁊. l. defuncto.

s Heredi. de boc dixi. ā. eo. l. ſi quis cum. in prin.

HAlſi. Caſus. Qui ſibi mutat nomen vel cognomen pena falſi punitur. ⁊ dicit de boc vt in glo. Item aduocatus qui falſum inſtrumentum recitat coꝝ preſide ob boc remot⁹ decennio ab ordine decurionū finito tpe dignitatem decurionatus recuperat. Item plebeius predict am penam paſſus: finito tempore poterit creari decurio. Fran.

t Coercek. in ſeruo in quo fraus ꝓſumitur. in libero ztra. vt. C. de mutata. no. l. ij. Vel ibi ſine fraude: bic cum ea. Aliꝙ dicunt q⁹ aliud eſt mutare generaliter: aliud in caſu afferre. Accur.

u Qui falſum. ſubaudi ideo.

x Cognoſcente. de quocunq⁹ negocio.

Papinianus. Lex. xij.

QUm falſi reus ante crimen illatum aut ſententiaz dictā vita deceſſit ceſſante lege cornel. q⁹ ſcelere queſitum eſt heredi nō relinquitur

Idem. Lex. xiij.

HAlſi nominis vel cognominis aſſeueratio / pena falſi coercetur.

Spoliatus dignitate ad tēpus finito tempore reſtituitur ad ſuaz dignitatē. b. d. Bartolus.

Ordine decurionuz. x. annis aduocatum motū qui falſum inſtrumentum cognoſcente preſide recitauit: poſt finem temporis dignitatē recuperare. Reſpō. quoniam in cornel. falſo recitatu non facto incidit. eadem ratione plebeium ob eandem cauſam exilio temporario punitum decurionem poſt reditum recte creari.

Filius emancipatus aſcribens legatū ſibi ꝛ titio vel ſeruo ſuo: et titij in teſtamento patris nō execuſatur a pena falſi licet iuſſu patris fecerit ꝛ legatum nulli acquiritur.

Paulus. Lex. xiij.

HIlius emancipatus cuz ſcriberet patris teſtamentum iuſſu patris ſeruo communi titij ⁊ ſui legatum aſcripſit: quero q⁹ exitus queſtioni ſit? Reſpon. plures queſtiones coniunxiſti: ⁊ quidem quantum ad ſenatuſcōſul. quo prohibemur nobis vel his quos in poteſtate habemus aſcribere legatum: emancipat⁹ quoq⁹ filius eadem pena tenebitur:

b Non facto. a ſe. ꝛ ſic mitius cum eo agit. vt alſ. C. e. l. ſi falſos. Acc.

EIlius. Caſus Filius emancipatus ſcribens teſtrō patris iuſſu ꝑſis aſcripſit legatū ſeruo ſuo ꝛ titij: queritur q⁹ erit⁹ ſit bui⁹ legati? Et certe due queſtiones er boc naſcūtur: nam bic filius incidit in boc ſenatuſcōſultū: nec excuſat eū iuſſus patris cū non eſſet in eiꝰ ptāte. Secūda dubitatio eſt. qd de boc legato ſit: an totū acquiratur titio / an pars: Et certe iulian⁹ dixit. ſi gs aſcribat legatum ſibi ⁊ titio vel ſeruo cōi: cum ꝑ nō ſcripto ſit facile pōt q̄ri quātū titio vel ſocio queratur. vñ dicendū eſt q⁹ nibil q̄rat titio vel ſocio. Maritus. Maritus ſeruuz dotalē manumiſit: ⁊ illius manumiſſi teſtrō ſcribens aſcripſit ſibi legatum: q̄rit ad q⁹ dr vir teneat vxoꝝ cū lex iul. vult virū tenerī vxoꝝ reſtituere q⁹cquid ad cū puenit? Et certe bic marit⁹ q⁹ eſt pſon⁹ ad manumiſſus pumit ꝑ banc legē. ſed filius emancipat⁹ ſcribens ſe heredē patris nō punit ꝑ banc legē. ſed petat bo. poſ. fm tab. bic ergo vir cū nibil bz de bonis liberti cū legatū ſibi aſcripti nō teneat in nibilo tenetur ſue vxori: nec ob boc tenet quaſi dolo deſijt habere cū nullū dolū ercogitauit quo ad eā. ſed cuz vir nō bz petit. legati. ſibi aſcripti: cū alij. ſ. mulieri debeat reſtituere. certe non. ꝓpter boc petet cū ille qui ſibi aſcribit legatuz iuſſu teſtatoris ꝛ grauatur alij reſtituere non poteſt petere legatuz: ſed apud heredem remanet cum onere fideicō. Fran. accur.

c Et ſui. ſcs filij. Accur.

d Et quidē ſtū. ad euidētia huius. l. dic vt no. ā. l. ſ. ſ. inter. in prin.

e Ad ſenatuſconſultum. ſcs pertinet.

f Legatū. vel ei in cui⁹ ſum⁹ poteſtate. vel ei qui eſt nobiſcū in poteſtate eiuſdem. vt. ā. eo. l. de eo. Accur.

g Eadem pena. ſcs legis cornelie ꝛ amiſſiōis relicti: ſec⁹ ſi eſt extraneꝰ. ſed certe immo iuſſus videtur eſſ excuſare ab vtroq⁹. vt. C. e. l. j. que eſt contra. Sol. vt ibi. Accur.

† Tex. in. l. ij. C. de diuer. offi. lib. xij. videtur huic eſſe ꝛriuſ. Sz tu dic q⁹ ibi lo quit in ſpoliato dignitate. ꝓpter de lictu q⁹ illud reſtituere ſi pōt. bic aūt nō maxime ſi delictū illud irroget infamiā. de quo per ſe rar. ō petra ſcta. ſingu. ſuo ſ. ver. fa cit fm bal.

a Licet iussu. est enim extraneus vnde iussus nihil ei prodest.
b Excusatus. scz a pena. l. cor. vt habeat commodum. sed hoc nō pro-
pter iussum sed propter subscriptionem: vt subijcit. z facit. ſ. debis qui-
bus vt indignis. l. in fraudem.
c Is filius. Accur.
d Sicut. si. titudinaric.
e Seruus. ſ verum q̄
isti excusent. si tamē ꝛc.
f Ex subscriptiōe. etiaꝫ
generali. sec' i extraneo.
g Adnotasse. i. respon-
disse. Hoc scz qđ hoc to-
tum socio debeatur.
h Scripsisset. hāc quę-
stionem: si filio ꝛc.
i Alcripsisset. quis le-
gatum ꝛc.
k Subducit. quasi di-
cat nihil seu nullo mō.
l Questione. sec' si fo-
te mihi et titio ascripsi:
qt titij nomen āsi falsum
nō subuertit: sed totum
hꝫ: ad qđ ē. ſ. q. ad li. p.
da. nō lꝫ. l. fi. ſ. C. de ca-
du. tol. l. i. ſ. in primo. et
de leg. i. plane. ſ. si cōiun
ctim. z de leg. ij. si titio. z
ar. ſ. ē. vo. Iter vi. z vro.
si sponsus. ſ. i. z de auct.
tuto. si seruus cōis. Sed
arg. ſ. ē. de le. ij. l. z. pcu-
lo. z. l. si duobus seruis. z
de vſufruc. accrescen. l. ſ.
ſ. si cōmuni. z. ſ. idem.
m In testamento eius.
scz manumissi.
n Alcripsit. ſ. manu-
missi.
o Lege iulia. que vult
qđ q̄cunq; ad virū pue-
nerit restituat mulieri. vt
ſ. so. ma. l. si vero. in pn.
p Et patronus. hic co-
pula ꝛ continuatur cum
illo qđ sequitur ꝛ filiū.
q Edicti. quod sequit
cor. vt. ſ. i. scripti.
r Dicendū esse. hic no.
q̄ ħ duo dicēda sunt. scz
q̄ pēa nō filij ascribēs in
testō liberti icidat in edi
ctum: vt hic. z. ſ. ē. si q̄s
legatum. ſ. fi. et q̄ filius
ascribēs se heredē in te-
stāmēto pfis nō incidat
de equitate: ſz petat bo.
pos. fin tab. vt subijcit. z
C. e. l. ij. l. sec' sit de rigo
re. vt. ſ. ē. l. in pin. lꝫ pte
riri possit. qz alis erat in
gratus vt' possit q̄ mibi
lominus valet testū licet
haberet ſ tabu. z sic pe
titur bo. pos. i bonis pa
tris ab emancipato: vel
dic q̄ loquit de illa boñ.
pos. qđ daf in bonis liber
ti. naz licet filius. f. patroni poterat prēteriri/hꝫ tamē bo. pos. ſ tab. in
bonis liberti. Idem si fuit exheredatus/sed non mala mente vel prete-
ritus. vt. ſ. ē. solu. ma. l. si vero. ſ. si filium. z de bo. lib. l. paulus.
s Ex bonis liberti. qz quod sibi ascripsit sibi aufertur.
t In lege. predicta. iul. vt. d. l. si vero. ſ. adjcitur.
v Excogitauit. ad hoc. ſ. que i frau. cre. ait ptor. ſ. i. z. ſ. sol. mat. etiā.
ſ. j. z qui. ex cau. in pos. ea. l. fulcinius. ſ. quod si aduersus.
x Hunc. scz patrono.
y Uti. id est vt.
z Remanere. contra. ſ. eo. si quis cuz. in fi. sol. vt ibi. Item arg. 3tra.
ſ. de inoff. testa. papi. ſ. meminisse. z. ſ. de ercu. tut. l. legatarius. z. ſ. si
quis ali. test. pro. li. ſ. fed z si legatum. sed similia sunt. ſ. de bis qui. vt
indig. l. fi. z. C. de cad. tol. ſ. in primo.
a Fideicommissi. questionem nō soluit. sed satiſ remanet/soluta q̄ sint
denegande.

licet iussu[a] quoꝫ pfis scripserit:
excusatus[b] eniz is[c] videtur qui in
potestate est sicut[d] seruus[e]: si tamē
iussus ex subscriptione[f] testātoris
appareat: sic enim inueni senatum
censuisse. ¶ Sequēs quęstio est an
quoniā placet id quod illicite scri-
ptum est pro non scripto esse: qđ
seruo communi scribentis et alte-
rius ascriptum est vtrum in totuꝫ
pro non scripto sit: an q̄tum ad eū
tm qui ascripsit: ceterum socio to-
tum debeatur. Et inueni marcel-
lum apud iulianuꝫ adnotasse[g]. nā
cum iulian[o] scripsisset[h] si fibi et ti-
tio ascripsisset[i] aut seruo cōmuni
cum pro nō scripto sit facillime q̄-
ri posse q̄tum titio ꝛ socio ei[j] acq̄-
ratur ita adjcit ipe marcell[us] quē-
admoduꝫ socio debebitur: si quasi
falsum nomen serui subducitur[k]
quod et in presenti questione[l] ob-
seruandum est.

Jste. ſ. diuiditur in quiq; partes. pri-
mo ponit thema ꝛ questionem. secūdo po-
nit duo euidētialia ad solutionē. tertio po-
nit solutionē quęstionis. quarto ponit vnū
dictū cōtra solutionem ꝛ illud soluit. quin
to ponit aliud dictum ꝛ illud determinat.
secūda ibi: respōdeo. tertia ibi: ergo. quar-
ta ibi: an ideo. quinta ibi: an ideo nō. Hoc
dicit Bartolus.

Daritus seruum dotalē manu-
misit: et in testamento eius[m] le-
gatum fibi ascripsit[n]: quęritur est
quid mulier ex lege iulia[o] cōsequi
possit: Rñ. et patronum[p] incidere
in penam edicti[q] diui claudij dice-
dum[r] esse et filium emancipatum
(licet ꝑteriri possit) petere bono-
rum possessionē. Ergo si nihil ba-
beat patronus ex bonis liberti[s]
nō tenebitur mulieri. An ideo te-
neri potest quod adiectus est in le-
ge[t] aut dolo fecit quomin[u] ad eus
perueniat: sed nihil fecit in frau-
dem mulieris: non eniz aduersus
illā hoc excogitauit[v]. An ideo nō
denegamus huic[x] actiones: quo-
niam alij restitutur[y] est: at q ui cuz
is qui fibi iussu testatoris legatuz
ascripsit/etiaꝫ si fidei suę fimiliter
iubente testatore commisisset vti[z]
id alij restitueret senatus iussit eū
nihilominus a legato se abstinere
idq; apud heredem remanere[a] cū
onere fideicommissi[b].

Calistratus. Lex. xv.

Juus claudius edicto pre-
cepit adjciendum legi cor-
nelie vt si quis cum alterius testa
mentum vel codicillos scriberet
legatum[c] fibi fua manu ascripsit:
perinde teneatur ac si commisisset
in legem corneliam: et nec[d] vel bis
venia detur[e] qui se ignorasse edi-
cti scueritatē pretendant. ¶ Scri-
bere autem fibi legatū videri non
solum eum qui manu fua id facit:
sed etiam eum qui per seruum suū
vel filium quem in potestate[f] ha-
bet dictāte testatore legato bono-
ratur. ¶ Plane constitutionibus
principalib[us] cauetur vt si testator
specialiter[g] subscriptione fua[h] de-
clarauit dictasse seruo alicuius vt
domino eius legatum ab heredi-
bus suis daret: id valere. nec gene
ralem quidē subscriptionez testa-
toris valere aduersus auctoritatē
senatuscon.[i] et ideo legatum pro
non scripto[j] habendū: z qui[k] etiā
fibi legatum ascripsit veniam da-
ri[l] ego tutius esse putoveniam ab
imperatore petendam[m] scilicet eo
qđ relictuz est abstinentib[us]. ¶ Jtē
senatus censuit vt si seruus dñi sui
iussu testamento codicillisve liber
tatem fibi ascripserit ob eam rem
quod ipsius manu ascriptū est: nō
ideo minus liber sit sed libertas ei
ex fideicommissi causa prestetur:
si modo post eaz[n] scripturā manu
sua testator testamēto codicillisve
subscripserit. Et quatenus[o] de so-
la specie fideicōmissarie libertatis
hoc senatuscon. cōtinebatur: diu[s]
pius rescripsit[p] sententiam magis
sequendaz esse huius senatuscon.

Dimus. ¶ Lasius. Si qs scribēs alterius testū vel codicillos ascri-
psit fibi legatū pena. l. cor. affligit. z b diuus claudi[us] in edicto di-
xit: z adiecit. l. cor. nec. pdest ei q̄ dicat se ignorasse b edictū. Jtē nō ē vis
siue sua manu ascribat/siue manu serui sui vel filij. si tamē testōr in sub-
scriptiōe sua dixit: de sua voluntate illud ascriptū titio a seruo titij debet
legatū ꝛ nō punit ser[us]. Si aūt gñaliꝫ subscripsit
ola ꝛ firmādo q̄ l co testō
erāt ascpta legatū nō de-
bef: nō tñ punit fu[us]: tu-
ti[us] tñ puto veniā petēdā
a pncipe. Jtē senat[us]
Seru[us] i testō dñi ascpsit
fibi libtatē. senat[us] cēsuit
nō ꝑdē ei libertatē di-
rectā: ſz bēs testōris ma
numittat eū. z b ē vez si
testōr i subscrip. sua ꝛfir-
mauerat ea q̄ i testō sunt
scripta: diu[us] tñ pius pl'
dixit: z dixit libertatē pu
re cōpetē ei testōr postea
subscripsit ſz i alias pōna
nas q̄ nō fūt i ptāte testō
ris si ascribāt fibi legatū
vl' libertatē nō pdest ris
gñalis subscriptio testō-
ris: nā p hāc n bñt lega-
tū vel libertatē. de q̄bus
dā aūt pōnis q̄ nolētes
ascribere legatariū ꝛpul
se scripserūt dubitat: an
pūiant: et ecce seruꝰ ber
te scribēs testū filiꝫ berte
ascripsit legatū berte. bñ
valet tale legatū: nec pu-
nit talis seruꝰ. Jtē si filia
scribēs testū mīis ascri-
psit sibi legatū mīe iubē
te ignorans hec iura bñ
facit hec filia. Si qs
duobus. Quidā isti
sibi duos heredes: z ad-
iecit si alteruter eoꝝ de
cedat sine filijs: ei q̄ sup-
erit z habebit filios testi
tuāt hereditas. vel si cō-
tingat vtrūq; mori sine li
beris hereditas restitua
tur titio: et titi[us] pdictus
tale testū scpsit. ita q̄ nō
punit titi[us]: imo habebit
hereditatē predicto casu
contingēte. Fran. accur.
b Legatū. quod testa-
tor ei legabat. Accur.
c Et ne. precipit edicto
repete. Accursius.
d Nec. imo vſ dari ve-
nia. vt. C. de bis q̄ sibi
asceri. in te. l. pe. ſ. ibi nō
sola ignorātia: sed z mul
tie pmnlegiū interueniāt.
Jtē ſ l. e. ti. l. iij. Sol. vt
ibi. Jtē ſ. ē. ad fill. si q̄s
i grauī. ſ. si qs ignorās.
ſ. z. j. de ꝺcre. ab oc. fac.
l. fi. ſ. z de iurisd. om. iudi. l. si qs id. ſ. dolo. Solu. nō sic lꝫ ignotare boc
edictū vt illa cū offendere bic maius delictū est. q̄ punit z pdit relictū.
e In potestate. quod non possum per me nec per aliū. vt. ſ. e. l. de co.
z. j. de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. ſ. j.
f Specialiter. secus si generaliter. vt j. proti. ſ.
g Subscriptione sua. licet superiore proximo casu nō subscripsit.
h Senatusconsulti. vt in predicto casu.
i Pro non scripto. facta generali subscriptione tantum.
k Et qui. supple ei seruo scribenti. Et sic no. q̄ p generalē cōfirmatio
nem reimittitur pena in extraneo. sic z. C. eo. l. ij. z no. ſ. e. l. ij. ſ. inter.
l Dari. bucusq; erant verba edicti. Accur.
m Petendam. quando generalis subscriptio erat.
n Post eā. nō ergo aliter. vt. C. e. l. fi. z. j. eo. ipuberē. ſ. itē nō 2tinet.
o Quatenus. id est quia.
p Rescripsit. hoc modo. Accur.

Excusari.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Excusari. vt ⁊ .ff. de. pri. circa prin. ⁊ .C. de bis qui fibi aferi. l. fi. et .ff. quod vi aut dam. ie qui in puteum. §. fi tutoris. Accurfius.
b ¶ Subfcribentis. etiam generaliter. vt .ff. l. i. §. inter.
c ¶ Ea. fcy fcripta. nifi fpecialis recognitio interueniat. vt .ff. ea. l. §. pla ne. ⁊ facit .ff. de ve ⁊ vi arma. l. i. §. de ciciffe. Accurfius.
d ¶ Quod tñ. i. fiſt.
e ¶ Non faciẽtibus. i. nolẽtib⁹ facere nifi cõpulfi.
f ¶ Veniam. nunc refpõdet ⁊ fubaudi ꝛ. Gracian.
g ¶ Tribuendam. i. donandam vel tuendam.
h ¶ Idẽ. fubaudi. rñdet.
i ¶ Scripferat. mutat ergo obedit filio ſeru⁹ matri. utẽ filia matri. utẽ iuſte fe mina erat mi iure. ad qõ Ode. iur. et facit gno. l. fi. .ff. de iu. fif. l. §. fi. ⁊ .ff. de eden. l. i. in fi.
k ¶ Si quis. alias. §. fena tus cenſuit fi quis. alis. §. fi quis ꝛc. Accurſius.
l ¶ Teſtamẽtario. id eſt fcripton predicto.
m ¶ Remitti. criminaliter nõ purnitur nec timiliter vt ſequitur.
n ¶ Scripta ſunt. in teſtõ ⁊ eſt rõ ꝛp aliũ ꝓſequit. ar. .ff. de here. inſtit. l. ii §. Itẽ q⁹ nõ pure ſed ſub plurib⁹ ꝓditionib⁹ eſt re ſtituenda hereditas ei. Vel forte erat filius teſta tonis. vt. C. e. l. i. vel forte teſtator ſpecialẽ recogno uit. vt .ff. e. l. i. §. inter.

Paulus. ¶ Cafus.

Qui furripit pu blicũ inſtrũ nõ cõmittit crimen publicũ: nã furti tenet qõ eſt prinatum cri mẽ ſecus ſi furripit teſtũ alicui⁹ cũ crie falſi teneat qõ eſt publicũ. Scõo dic. penа falſi tenet q etiã et teſtamẽta alia falſa ſi gnarũt. Itẽ q in tabulis vel rõmb⁹ vel in ſiſibus falſum fecerũt. vel vt non appareat celaucrunt pe na falſi tenentur. Fran.
o ¶ Paulus. alſ paulus. alſ incipit inſtrumẽtor.
p ¶ Crimen. furti. nã fal ſum nõ eſt niſi teſtũ ſub traba. ⁊ ſic nõ eſt p. Pe. in eo qõ not .ff. de publi. iudi. l. i. aliũ ſi ſignaſſet. vt .ff. eod. i. §. proti.
q ¶ Alicuius. vt .C. e. l. cum qui. ⁊ .ff. e. l. ij.
r ¶ Signaſſent. i. ſigillaſ ſent. ſic pomꝫ .ff. de teſtñ. ad teſtũ. §. poſſe. vel als ſignaſſent vt 6: in aut. de fide inſtru. §. ops.
s ¶ In rationibus. ad hoc. .ff. l. i. in prin. ⁊ .ff. qui in rationibus.
t ¶ Sarripuerint. ſic quidem ſuppreſſerint. vel nõ ſimpliciter furripuerint. ſed ſic vt nõ eſſent vt veritas apparere non poſſet: als contradicere ad id quod in prin. dixit.

Quam quidam. ¶ Cafus. Unus heredum in teſtamento teſtatoris aſcripſit ſibi ſeruum legatum: ⁊ cum hoc erat rogatus manumit tere: certe hic ſeruus eſt manumittendus ab omnibus heredibus teſtatoris: ⁊ ſic legatum ſerui non tenet. Fran.
v ¶ Cum quidam. de heredibus.
x ¶ Manumittendũ. ⁊ ſic nõ valet legatũ primũ. ⁊ fa. .ff. .C. filius. in fi.

Puto. ¶ Cafus. Scribens teſtamentũ alicuius nõ phibet aſcri bere legatũ ſue vxori ſciẽs ſcribentis. item ſi aſcribat ſe tutorẽ filio impuberi teſtatoris licet ex hoc ſuſpectus preſumitur: tamẽ ſi alis eſt ido neus dandus eſt a iudice: nec poteſt ſe excuſare a tutela. Fran.
y ¶ Non prohibemur. nos mariti.
z ¶ Aſcripſerit. ſicer go ſi fideicõmiſſarium eadem ratione.

a ¶ Preſumitur. vt ⁊ .ff. de ꝓcura. l. que omnia. ⁊ .C. de epiſco. ⁊ cleri. ſi quẽ. ⁊ de offi. ꝓte. l. pretor neq⁹.
b ¶ Ultro. id eſt ſpontanee.
c ¶ Approbet. ad hoc. .ff. de ꝙdi. inſti. l. qdã. ij. rñ. ⁊ de iudi. l. obſeruare.
d ¶ Decreto. i. a iudice.

Idem. Lex. xvij.

Quum quidam[y] ſua manu ſcripſiſſet: et cum manumittere rogatus eſſet: ſenatus cẽſuit ab oĩbus heredibus eum manumittendum[z].

Idem. Lex. xviij.

Uxori † legatum in alieno teſtamẽto fibi ſcribere non prohibemur[y]. ¶ Qui ſe filio teſtatoris impuberi tutorem aſcripſerit[a]: et ſi ſuſpectus eſſe preſumitur[b] qõ tutelam vltro[c] videbitur affectaſſe/ tamen ſi idoneus eſſe approbetur[d] non ex teſtamento: ſed ex decreto[d] tutor dandus eſt: nec excuſatio eius admittetur[e]: quia conſenſiſſe videtur voluntati teſtatoris.

Idem. Lex. xix.

Qui falſam monetam per cuſſerint[f] ſi id totũ formare nolucrint: ſuffragio iuſte penitentie abſoluuntur. ¶ Accuſatio ſuppoſiti partus nulla temporis preſcriptione depellitur[g]: nec interieſt deceſſerit necne ea que partum ſubdidiſſe contenditur[g].

Hermogenes. Lex. xx.

Alſi pena coercentur et qui ad litem inſtruendam[i] ad uocatione teſtibus[k] pecuniam ac ceperunt obligationem: pactio nemve fecerunt/ ſocietatem inie runt: et vt alquid eorum fieret cu rauerunt.

Paulus. Lex. xxj.

Qui duobus inſolidũ cãdez rem oĩuerſis contractibus vendidit: pena falſi coercetur[l]: et hoc iuius Adria. conſtituit. Idẽ adiungitur ⁊ bis qui uidicẽ corru perit[m]: ſed remiſſius puniri ſolẽt/ vt ad tempus relegentur: nec bona illius auferantur[n].

Idem. Lex. xxij.

Dpuberem in hoc edictuꝫ incidere dicendum non eſt:

c ¶ Admittek. quã excuſationeꝫ. alſo habebat. vt inſti. de excu. tu. §. itẽ ſi ꝓpter. ⁊ .ff. de teſta. tu. l. ex ſnia. et facit .ff. de ſtab. l. nõ putauit. §. ſi quis ſua manu. ⁊ de leg. ij. cũ pater. §. filius matrẽ. ⁊ .ff. de iure immu. ſemp. §. adu ctores. ⁊ .ff. eo. impuberẽ. §. fi. ⁊ .ff. de interro. acti. de eta. §. i. ⁊ depoſiti. l. i. §. ſed ⁊ ſi quis. Accurſi⁹.
† Nota ter: ad ſ⁹ ma rite⁹ notari⁹ põt facere l ſtrumẽtum ad vtilitatẽ vxor⁹ ſue ls nõ poſſit ꝓ ſeipſo facere. ⁊ adde q⁹ mariti⁹ non põt eẽ cura tor vxoris minoris. xxv annis. l. ma rite⁹. C. q⁹ da ri tuto. poſ. et ibi barto. idem bar. in l. ſi ꝙs. §. tu lia. in fi. .ff. ō pecu. dolo.

Ui falſam. ¶ Cafus. Qui pcuſſit falſam monetã nõ tñ pſi cere eam vult. i. formare abſoluit. i. nõ punit. Se cũdo dic. Accuſat. ſup poſiti partꝰ ppetuo cõpe tit etiã ſi deceſſerit mulier q⁹ ſuppoſuiſſe partuꝫ: nã ñ pſit adhuc accuſari q fuerunt conſcij ⁊ partici pes illius delicti. Fran.
f ¶ Percuſſerint. ſed nõ dum formauerint. nã for mare: id eſt pficere. ⁊ fa cit .ff. de adulte. l. ſi adul terium. §. idẽ imperator. ⁊ .C. e. l. ſi falſos. ⁊ de ap pel. ſi quis. ⁊ de bereti. ⁊ mam. l. manicheos. ⁊ .ff. de in ius vo. ꝓuis. et qõ gſcẽ iuris. l. j. ſi. ⁊ de in fami. l. q aũt. et de bis q. vt indig. l. alia. ⁊ de inof fi. teſta. papinian⁹. §. me miniſſe. ⁊ .ff. de bo. eoꝝ. l. fi. §. ſi aũt. ⁊ .ff. de fur. l. j. Sed argu. contra. .C. de apoſt. l. bi qui. et de edil. edic. l. quis ſit fugitiuus. et .C. de fur. ei qui.
g ¶ Depellit. no. ſpecia le. regulariter. cõtra .C. ꝙrela. fic. .ff. ti. j. l. i. fi. et .ff. de adul. l. marti. §. fina. Item facit .C. eo. l. j. ⁊ .ff. de car. edict. l. j. in fi. ⁊ j. eo. l. lege. §. j. Accurſius.
b ¶ Contenditur. q⁹ par ticipes puniuntur. vt .ff. de car. edic. l. licet.

Alſi. ¶ Caſ⁹. Pe na falſi coercentur qui acceperit pecuniam ob litẽ falſam inſtituẽdã. i. mouẽdã ꝓtra aliquẽ vel ob aduocaꝫ. falſaꝫ. vl ob teſtimoniũ falſum dicendũ. vel ob aligd ſiſte q⁹ in lꝰa ſubjiciatur. Fran.
i ¶ Inſtruendam. falſo.
k ¶ Teſtibus. no. q⁹ lis inſtruitur a duobus: ſcz aduocato ⁊ teſtibus. .S. eo. l. j. in prin. ⁊ .ff.
Lis a duo bus ſtruit

l ¶ Duobus. ¶ Cafus. Titius vendidit eãdem rem duob⁹ cuiꝰ inſolidũ dominꝰ ſis cõtractibus: pena falſi punitur. Item q inſolidũ diuerſis cõtractibus: penа falſi punitur. Item q ſolet cõ corrupit pena falſi punitur: ſolent tñ predicti mitius puniri. ſolet eñ ad tempus relegari nec bona eis auferuntur. Fran.
m ¶ Coercetur. ſed ſi obligatum vni vendat alij tunc crimine ſtel. vt .ff. de cri. ſtel. l. iij. An autem illud cum iſto concurrat. dic vt j. e. ſi a debitore. et facit .C. de rei ven. l. quotiens.
m ¶ Corruperit. .S. e. l. j. §. ⁊ qui iudicem.
n ¶ Auferantur. que als regulariter auferuntur. vt .ff. e. l. j. in fi.

Impuberem. ¶ Cafus. Impubes nõ dicitur poſſe cõmittere hoc crimen falſi. Scõo dicit in teſtamẽto alicuius aſcripſit legatũ filio meo q erat captus ab hoſtib⁹: eo filio reuerſo incido in penã ſenatuſcõ ſulti: nam de falſo puniꝰ: ſi autem ibi decedat nõ puniꝰ: cũ legatũ non

valeat. Item si filio meo emancipato vel in adoptionem dato legatum ascribo non punior. Item si seruo meo legatum ascribo cui debebam libertatem ex causa fideicommissi. & sim in mora dandi non punior. Item si seruo alieno quem bona fide possidebam legatum ascribo: nam non punior. et redditur ratio in littera. Idem si seruo meo ascripsi legatum sub conditione cum liber erit. idem in filio.

¶ Qui codicillos. Scripsi codicillos tituj in quibus confirmatum est testamẽtum quod prius fecerat titius in quo testamẽto mihi erat legatum relictum. Dicit q̃ in senatusconsultũ incido: puniorq; essi de falso. Sed q̃d si in testamento erat mihi seruus legat⁹ et rogatus de manumittẽdo in codicillis quos scripsi dixi adẽptum esse on⁹ manumit tendi: certe puniorde falso: et si hec scripsi voluntate testatoris non debitur libertas. alias sic. Idez si in codicillis ademi on⁹ fideicommissi mihi legatario impositum in testamẽto: nam puniorde falso. Idem si ascripsi mea manu assignatione liberti mihi factaz: nã incido in sententiã senatus. Itez si seruꝰ tituj scribens testamentũ alteriꝰ ascripsit fibi libertatẽ per fideicom mis. dãdã a titio dño suo cui aliq̃d erat relictũ punitur hic seruus de falso. sed si scribens testamẽtuz alterius scripsit seruo suo deberi libertatẽ nõ punit nisi hoc fecit vt magno precio seruus redimatur. Itẽ q̃ scribit testamẽtum cũ esset legatus titio fundus adiecit si ipsi scripto ri dẽtur. r. punitur de falso. filius aũt scribens testamẽtum patris fui: voluntate eius scripsit se exheredatũ vel sibi legatuz ademptũ q̃d erat ei prirelictũ. nõ punit. Fran.

a ¶ Vir. i. nullo modo. sic ff. ad vell. l. tutor aliter. ff. de iudi. l. vir.

b ¶ Etatẽ. nisi sit doli capax vt prorimus pubertati. vt. j. de reg. iur. l. pupillum. Accursius.

c ¶ Ascripserit. i testamẽto alterius. Accursius.

d ¶ Pater. scz qui erat tabellio.

e ¶ Senatusconsul. scilicet quo tenetur. ac si commisisset falsum. vt. ff. e. l. duius. in princi.

f ¶ Existimetur. quia non valet legatum. vt. ff. de lega. j. l. si seruo meo. §. i. sed obstat. ff. eo. si quis legatum. in prin. sed hic quasi conditionale: scz si redierit: ibi purũ inutile. vel ibi directo sibi: hic per obliquũ. Item hic videtur mortuus ante captiuitatem.

g ¶ In adoptionem dato. qui iure isto est in potestate adoptiui. vt. ff. de adop. l. j. sed bodie distinguitur. vt. C. de adop. l. cũ in adoptiuis. Itez facit. ff. e. l. de eo. et. l. diuus. §. j. z. §. ij. z. l. si pater. Item videtur bodie distinguẽdum de eo qui est in potestate cum ei querãtur aduentitia. sed dico contra. quia saltem vsufru. queritur patri.

h ¶ Manumisso. vt. ff. de leg. ij. si quis seruo. in fi. z. C. ad sill. l. pe. z facit. ff. de pec. leg. l. deniq;. §. fi. z de ali. leg. cũ nus. §. verbũ. Accursius.

i ¶ Ascribit. scz in alio testamento.

k ¶ Ad cogitationem. id est scientiam suam.

l ¶ Acqritur. nisi zẽplatione bonefidei pos. relinquaf quo casu caderet in legẽ dñs fi scriberet. ar. ff. de vsufru. fed z si quid. Accursius.

m ¶ Eximendum. No. puniri affectum. sic. ff. de iur. z fac. igno. l. regula. §. qui ignorauit. z institu. de ob. que ex de. §. placuit. z ff. de fur. interoes. §. recte. z facit. ff. de acq. re. do. l. liber homo. z de acqr. here. si quis mihi. in pn. Sed arg. ff. ad leg. cor. de sica. l. diuus. Additio. Dic fm Bar. q̃ hic loquit de quasi falso q̃d nõ põt cõmitti ascribendo aliq̃ nisi ascribenti queratur. z ideo cũ ad perfectionẽ delicti requiratur euentus acgtionis: ideo inspicitur euẽtus nõ anim⁹: sed in. l. z traria ad perfectionẽ illi⁹ delicti sufficit animus cũ aliq̃ actu vt colligit ex vbis. l. cornelie.

n ¶ Postea emãcipato. vt si ascribat filio legatuz dandum cum erit emancipatus. et facit quod di. xi. ff. §. item si seruo. item facit. ff. de manu. testa. l. si qs locuples. Accursius.

o ¶ Qui codicillos. q scz legatarius.

p ¶ Confirmat. ná per se quẽs testamẽtũ erant immutati codicilli. fm. ff. sed bodie cõtra. vt inf. de codicil. §. sed cum.

q ¶ Manumisso. i. manumittendo per fideicõ.

r ¶ Nec ita. quidam non bñ hũc vsum. hec ita z. vsq; illuc: nã si z. et tunc dicignorãte eo scz seruo. q: si sciẽte eo non valeret libertas. ff tu babeas. et dicsi volẽte testatore incidit in falsum z non erit liber. Si vo ignorãte incidit/sed tamẽ seruus erit liber. ad quod. ff. de bis que in testa. delẽ. l. j. Sz videtur q̃ etiã volẽte testatore cum onere remaneat apud heredẽ. vt. ff. e. filius. in fi. sed hic ademit quod valet in pteudicium seruilicet non ad vtilitatem scribentis.

s ¶ Fideicom. ademerit ipse legatarius z concor. cum superiori respon.

t ¶ Qui. scz filius.

v ¶ Sed sententia. quia liberti nõ sunt res estimabiles. Accursius.

x ¶ Non continetur. verbis edicti vel senatusco. liboniani. Accursius.

y ¶ Ascripserit. cum forte dñs aliq̃d ex eo testamẽto percipiat. Accursius.

z ¶ Dubitari. i. dubitari.

a ¶ Dicimus. ff. e. diuus. §. item senatus.

b ¶ Dunc. scz seruum.

quoniam falsi crimine vix[a] possit teneri: cũ dolus malus in eam etatem[u] non cadat. ¶ Si ei filio qui apud hostes est ascripserit[c] pater[d] legatum dicendum est reuerso eo incidere in penam senatusconsul. [e] q̃ si ibi decesserit innocens pater existimetur[f]: sed et si emancipato filio ascribit recte id facit: idem in adoptionem dato[g]. ¶ Item si seruo cui mozam fecerit in fideicommissaria libertate prestanda ascripserit: dicendum est extra sententiam senatusconsul. cum esse: quoniam placet omne quod per huiusmodi seruum acquisitum est restitui oportere manumisso[h]. Sed et si ei seruo qui bona fide seruit aliquid ascribit[i]: quod ad cogitationem[k] animi nocens est: quia ei ascribit quem suum putat: sed quoniam neq; legatum: neq; hereditas bona fidei possessori acquiritur[l]: dicimus cum pena eximendum[m] esse. ¶ Si dominus ascripserit seruo legatum cum liber erit dicim⁹ senatusconsul. dominum excusatum esse: qui compendio suo nullo modo prospexerit. Eadem et de filio postea emancipato[n] dici possunt. ¶ Qui codicillos[o] ante testamentum factos/in quibus legatum ei ascriptum erat confirmat[p]: in senatusconsul. incidit: quod et Julianus scribit. Ademẽdo quoq; aliquid in penam incidere debet: quasi sibi aliquid dederit: veluti si seruo legato sibi eodemq; manumisso[q] libertatem sua manu ademerit. hec ita[r] si voluntate testatoris ademit: nam si ignorante eo libertas valebit. Idem si rogatus restituere legatum sibi ascriptum fideicommiss. ademerit[s]. ¶ Qui liberti affigna

tionem sua manu ascripsit: nõ verbis / sed sententia[v] senatusconsulti tenetur. ¶ Item non cõtinetur[x] verbis seruus qui alieno testamẽto fideicommissariam libertatem sibi ascripserit[y]: sed de hoc potest deliberari[z]: quoniam (vt supra diximus[a]) senatus ita demum ei qui sibi libertatem fideicommissariã testamẽto domini ascripserit: penam remisit si dominus subscripserit: mmo magis dicendum est hunc[b] contra senatusconsultum facere / q̃m cum qui[c] legatum sibi ascripsit cum libertas omnimodo ipsi competitura sit: legatum autem acquiri domino possit.

¶ Si testamentarius[d] seruo suo fideicõmissariam libertatem dederit: videamus ne id extra penã sit: quoniam nullum ipsius commodum est: nisi ideo ascripserit/ vt seruus magno precio redimatur ab eo[e] et mmittatur[f]: sed et ille qui cum titio fundus legaretur: adiecit sua manu in conditionem pecunie sibi[g] dande: in voluntatem[h] senatusconsul. incidit.

¶ Qui autem ex voluntate patris se exheredat vel legatum sibi admittit: neq; verbis senatusconsu. neq; sententia[i] continetur.

Idem. Lex. xxiij.

Quid fit falsum queritur: et videtur id esse falsum si qs cyrographũ alienum immutet[k]: aut libellum vel rationes interciderit vel describat: non qui alias in computatione vel in ratione mẽtitur[l].

☞ A crimie falsi potest quis libere desistere ante sententiam fm glo. Bar.

Scuola. Lex. xxiiij.

Thaletus seruus cui testamento vetiti calimachi domini per fideicõmissum liber-

c ¶ Qui. scz seruus.

d ¶ Si testamentarius. i. tabellio qui scripsit testamentum.

e ¶ Ab eo. scz herede.

f ¶ Et manumittatur. quo casu videtur legatum quod plus vendit. ad quod. ff. de fideicõ. lib. fed si alienare.

g ¶ Sibi. id est tabellioni.

h ¶ In voluntatem. i. contra mentem.

i ¶ Neq; sententia. de inoffi. testa. tamen non agit. vt. ff. de bo. pos. cõtra tabu. l. non putauit. §. si quis. z facit ad hoc q̃ qui scribit sibi onus non incidit. ff. e. vxori. §. j. z de inter. ac. de etate. §. j.

k ¶ Quid fit falsum. immutet. sic in auc. de fide instru. in prin.

l ¶ Mentitur. verũ est hũc mẽtiri: sed nõ incidit in senatusco. q̃ nõ ois mẽdax tenet falsi: z sic nõ obstat. C. si cõtra ius vel vti. publi. l. ij. nam z fm iura cano. multa sunt genera mendaciorum.

Thaletus. ¶ Casus. Vetitus calimachus instituit filiã suã heredem in vna vncia z quosdã alios institut heredes in. xi. vnciis et eosdẽ grauauit vt ab aleto seruo suo dent libertatẽ: z duas vncias be reditatis: nunc iste seruus presente filia testatoris et ea interrogante coram iudice professus est se posse probare testamentum vetiti calimachi esse falsum:

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

esse falsum: et sic ad instigationem istius accusauit testamentum de falso filia testatoris et succubuit: et sic amisit vnciam in qua fuerat instituta et fisco accrenit. Queritur an athaletus seruus cui per fideicōmissum relicta erat ab libertas cum parte bonorum aliquid de bis perdat: Et dicitur ꝙ non ipse non accusauerat. Franciscus.

a ¶ Dorno. Forte duc vncie.

b ¶ Et apud. id est presen te maximilla.

c ¶ Interrogatus. atha letus seruus.

d ¶ Et cum in. id est contra. Accursius.

e ¶ Maximilla. cum vellet accusare.

f ¶ In scriptorē. id est cō tra tabellionem.

g ¶ Cogi. quod iustus est qz accusando succubuit. vt. C. e. l. q. falsas. et facit ff. de acq. here. quesitus. sed argu. contra. C. eod. l. maiorem. Accursius.

b ¶ Iussit. ꝙ fiscus habe ret.

¶ Proponerētur. hoc est contra. ff. de bis qui. vt indig. l. post legatum. §. an libertas. sed ibi tuit testimonium qō plus fuit: hic autē quātū quedam verba dicit. Item sm hoc q tra. j. ad turpil. l. i. §. incidit. Sed speciale in hoc crimine vt nō pſequendo par catur institu ganti: quia ꝛ accusanti et desistenti par citur. vt. C. de bis g. vt indig. l. alia. et. ff. de inoffi. testa. papi. §. meminisse. Item contra. ff. de bis q. vt indig. l. post legatu. §. sunt qui putant. sed hic nō perse uerant seruꝰ licet ab initio verba fecit. sed peniſ tuit/ibi perseuerauit.

Q Ui noie. ¶ Casus. Quasdaꝫ litteras presentaui alicui er parte potestatis cum ipse eas non mitteret vel edictuꝫ falsum proposui er parte potestatis cum non esset verus. Dicitur ꝙ teneor act. in factum ad interesse licet ⁊ accusari possim er. l. cor. Fran.

k ¶ Reddidisse. id est alicui presentasse quasi pres tor: mitteret. vt. C. e. l. ma iorem. ⁊ dic vt ibi.

l ¶ Proposuisse. scilicet in edicto. ad qō. j. e. bodie. §. j. sed in lib. Al. est edictum. Accursius.

m ¶ Denali. ad interesse. vt. j. eo. bodie. §. j. sed cōtra. j. ad muni. titio. Sol. vt ibi. Accursius.

S I quis. ¶ Casus. Patris mei testamentum aboleui ⁊ bona eius possedi quasi intestati: et decessi relicto herede. Dicitur ꝙ bona patris mei auferruntur heredi meo. Franciscus.

n ¶ Obierit. filius.

o ¶ Eripietur. vt. ff. c. si quis cum. in prin. Et sic no. ꝙ etiam nepoti au fertur hereditas propter factum aui. sic ⁊ m feudo. ad quod. C. de que sti. diuo. ⁊ de bo. lib. queritur. Sed arg. contra. ff. de senato. l. emancipa ti. §. j. in fi. ⁊ de in ius voc. adoptium. in fi. l.

E Os qui. ¶ Casus. Qui diuersa prebuerunt testimonia inter se: id est falsa vel varia: puniuntur. l. cornel. Item qui dixit falsum testimonium cōtra sigillum suū de falso punitur. Item qui in eadem lite testificatus est pro actore ⁊ postea p reo: ꝛ sic ꝛtraria dixit: de falso punif. Item qui gessit pro milite cū non esset: vel qui felici duplomate vsus est quod exponе vt in glo. punitur pro qualitate delicti. Fran.

p ¶ Diuersa. id est falsa/vel varia/vel id aduersa. ad quod in aut. de testi. §. fi. vero. ⁊. ff. de testi. l. qui falsa.

tas et portiꝰ hereditatis relicta erat ab bis qui ex. xij. portionibus heredes erant instituti: professus est in iudicio apud maximillam filia testatoris: ex parte. xij. heredem scriptā se posse probare falsum testamentum vetiti calumachi: et apudᵇ magistratum interrogatusᵉ a maximilla professus est probaturum quemadmodum sit falsum testamentum factum: ⁊ cumᵈ in crimen falsi subscripsiſſet maximillaᶜ in scriptorem testamentiᶠ et proculum coheredē: acta causa/profectus vrbis falsum testamentum non esse pronūciauit/a maximillam partem. xij. fisco dare cogiᵍ iussitʰ quesitum est an athalcti libertas et fideicōmissum post hec facta debeantur. Respon. sm ea que preponerenturⁱ deberi.

Ulpianus. Lex. xxv.

Q Ui nomine p̄otis litteras falsas reddidisseᵏ edictum vel falsum proposuisseˡ dicetur: ex hac causa actione in factum pena liᵐ tenetur: q̄q̄ lege cor. rcus sit.

Marcellus. Lex. xxvj.

S I quis patris sui testamentum abolcuerit et quasi intestatus decessisset ꝑ herede gesserit: atq; ita diem suum obierit[n] iustissime tota hereditas paterna heredi eius eripiturᵒ.

Diuiditur in tres partes. Primo loquitur de eo qui dixit varia ⁊ diuersa testimonia eodem tempore et coram eodem iudice et in eadem causa. Secundo loquitur de eo cuiᵖ testimonium variat ab eo quod alis dixit et tra iudicium. Tertio de eo cuiᵖ testimonium variat ab eo quod alis dixit in alio iudicio. secunda ibi: ꝛ eum qui contra signum. tertia ibi: de imprudētia. b. d. vlq; ad. §. qui se. Bar.

Modestinus. Lex. xxvij.

E Os qui inter se diuersaᵖ testimonia prebuerint[q] quasi falsum fecerint prescripto legisʳ teneri pronunciatum est. ¶ Eū qui contra signumˢ suum falsum prebuitᵗ testimonium: pena falsi teneri pronūciatum est. ¶ De imprudentia eius qui diuersa duobusᵘ testimonia prebuit cuius ita anceps fides vacillat ꝙ crimine falsi teneatur/nec dubitandū est.

¶ Qui se pro milite gessitˣ et illicitis insignibus vsus est vel falso duplomate vias commeauitʸ: p admissi qualitate grauissime puniendus est.

Idem. Lex. xxvij.

S I a debitoreᶻ prelato die[a] pignoris obligatio mentia tur: falsi crimini locus est.

Idem. Lex. xxix.

S I quis † obrepserit[b] presidi prouincie tam per actasᶜ q̄ per libelli interpellationem nihil agit: immo si accusatus fuerit: pe nam temeratoris[d] luit: perinde enim punitur atq; si falsum fecerit: sunt enim rescripta de ea re[e]. Sufficit autem vnum argumenti causa referre: cuius verba hec sunt. Alexander augustus iulio marillo: si libello datoᶠ aduersarius tuus veritatem in precibus ab eo datis non adiecit: subscriptione[g] vti non potest: immo si accusatus fuerit etiam penaꝫ sufferre debet.

Idem. Lex. xxx.

L Ege cornel.ʰ testamentaria obligatur qui signuⁱ adulterinum[i] fecerit vel sculpserit. de partu suppositio soli accusant parentes[m] aut bi ad quos ea res pertinet: non quilibet ex populo/vt publicaꝫ[n] accusationem intendat.

Galistra. Lex. xxxi.

Juus Pius Claudio re

x ¶ Pro milite gessit. cuꝫ nō sit miles vsus est vt cū centurio non sit finxit se ante a in capite legionis.

y ¶ Cōmeauit. i. iuit cum focijs: vt cū deberet equitare cum. x. equis equita turus iuit cū. xx. per alios quem locuꝫ. vel cum per singula. xx. militaria deberet habere certum sala rium: dixit ꝙ vna die iue rat per. xl. miliaria. et sic percepit salarium quasi duorum dierum: cum nō tantū iuisset. secus si tantum iuisset. vt. ff. deverb. obliga. l. continuus. §. cū ita. vel cū deberet ire per viam securam ad custodiendum castra: iuit per magis curtam et minus securam.

z ¶ Scriben. hic reputat istū rez. singul. ad ff ꝙ fisus lata ex falsis act is est ipso iure nulla ff ad dito ꝙ ides est ff sit lata ex falso testimōio. vt in c. olim. ex tra de pull. per bal. l. si ꝑtā s. C. de fidelcō.

3 ¶ Si a debitore. Luꝫ debitor qui antea obligauerat fundū. nunc cū vendere et asserit nulli obligatū. nec ob. quod hoc casu videtur teneri crimine stel. qō demū in subsidiuꝫ datur. vt. ff. de crimine stel. l. iij. quia hic asserit nulli obligatum: ibi tantū dissimulauit. sic etiā potest poni. C. eo. l. si creditor. vel pone. vt. ff. de side instru. l. repetita. Accursius.

a ¶ Die. id est antecedentibus diebꝰ facta ꝑm primum casum.

b ¶ Si quis obrepserit. id est tantū persuasit presidi ꝙ habuit sentētiam pro se. Titius qui me conuenebat in. c. dolose obtepsit sententiam contra me a presidē offēdens ei libellum sue petitionis ⁊ quādam confessionem falsam quā dicebat me fecisse apud actorē. et tenetur de falso. et facit. ff. de fideicō. lib. cuꝫ vero. §. hoc senatuscon. ⁊ C. de diuersis offi. ⁊ ap pari. iudi. l. ū. lib. xij. ⁊. ff. de nata. re. l. j. Accursius.

Falsum ponit.

c ¶ Per acta. que iudici dixit.

d ¶ Temeratoris. i. falsatoris vt subijcit.

e ¶ De ea re. id est super ea questione.

f ¶ Libello dato. presidi.

g ¶ Subscriptione. scz sententia presidis quā facit ad libellū. nā in sentē tijs libellus ꝑponitur. ⁊ facit. C. si ꝛtra ius vel vti. publicā. l. ij. ⁊. v.

b ¶ Sufferre. id est sustinere.

L Ege cornel. ¶ Casus. Qui signum falsum fecerit vel sculpserit tenetur. l. cor. testamentaria. Item accusatio de suppositio partu nō est publica: sed ad certos spectat vt in littera dicitur. Fran.

i ¶ Lege cor. scilꝫ de falsis.

k ¶ Signum. sigillando vel etiam subscribēdo. de quibus dicit insti. de teſt. §. i. ⁊. ij. ⁊ facit. §. eo. paulus. §. j.

l ¶ Adulterinum. id est falsum.

m ¶ Parentes. non tamen filius matrem. vt. ff. de accu. hi tamen.

n ¶ Et publicā. speciale ibi falso: vt nō sit publica accusatio. alis ff. vt. ff. de publi. iu. l. j. no. et fa. C. e. l. cū suppositi. ⁊. ff. e. l. q falsam. §. j.

o ¶ De publi. iu. l. j. no. et fa. C. e. l. cū suppositi. ⁊. ff. e. l. q falsam. §. j.

Juus. ¶ Casus. Quicotā iudice producit instrumenta suspecta

nec potest ꝑbare ea esse vera: punitur iudicis arbitrio: quãdoq; multũ quandoq; parum seu modice. et si preses videat eum debere deportari mãdabit hoc imperatori qui imponet penam ꝓout sibi videbitur: z de hoc etiam diuus marcus dixit. Franciscus.

a ¶ Pro mensura. i. qualitate seu magnitudine. Accursius.

b ¶ Non pñt. cũ suspecta essent. vt. C. eo. prohibemus. et de proba. l. iubemus. Accursius.

c ¶ Dati possint. vt quia deportari qõ preses non põt. vt. ĵ. de pe. l. ij. §. ij. vel dic plus q̃ sit forma iuris. i. iurisditionis: id est plus q̃ sit pena ordinaria falsi vt alij terrẽt. vt. C. ad le. iul. repe. l. ĵ.

d ¶ Estimaturo. imperatori dico.

e ¶ Ignoscatur. si tamen suã innocentiã ꝓbant et obtẽdãt a quo acceperãt. vt. C. e. l. m nostr. et fm hõ ponitur casus in falso rescripto: q; tñ dic vt ibi. vt dic in alio instrumento si desinat vti. vt. C. eo. titu. l. si falsos. z. ĵ. ad muni. l. libertus. §. error.

H Odie. ¶ Casus. Qui corrupit edictum punit de falso. Itẽ qui corrupit mẽsuras frumenti vel vini. in duplũ condẽnatur. Item in insulam relegatur. Fran.

f ¶ Proposita. i. albo. vt ff. de iurisdi. om. iu. si gs id. per totum.

g ¶ Condẽnatur. qua ac. rñ. condictione ex hac. l. vel dic actione in factum que alias datur. p simplo eius quod interest. vt. ff. e. qui nomine. Alij dicũt q̃p ac. l. cor. de fal. quod non placet. et facit. C. de dolo. l. arbitrio. §. de eo. et quod ibi no. z. ff. de extraordi. cri. l. annona. §. fi. z. ĵ. de vb. sig. paulus respon. z. ff. de fur. si quis vrori. §. si maiora. Accursius.

S Ĵquis. ¶ Casus. Qui falsis cõstit. siue legibus vtitur que nullus habent auctor: ẽt sẽs iustum. aqua z igni interdicitur. Fran.

h ¶ Istullo. nullũ habent auctorẽ etiã que habent: sed reprobate sunt. vt. C. de iusti. codi. confir. §. hunc igitur. ille ergo habet auctorem qui habet talẽ qui habet tas condendi legem vt principem vel senatus vel presectum. vel dic aliter auctorem a quo accepit rescriptum quasi ꝓstitutiones: que tamen non sunt. z concor. tunc. C. e. l. maiorem.

i ¶ Utitur. vt galgosius papiẽ.

k ¶ Ĵgni. i. deportatione. vt. ff. e. l. ĵ. §. fi.

¶ Ad legem iuliam repetundarum. ¶ Hodie diceremus repetundarum: scils pecuniarum.

Ex iulia. ¶ Casus. Ler iulia repetundarum pertinet ad eas pecunias quas quis existens in magistratu vel officio publico accepit ab aliquo priuato vel aliquis de eius famꝫ. permittit tamen posse accipere a quibusdam personis: scilicet a sobrinis: et ab eis qui prope gradu: et a cognatis z ab vroze. qui contra facit tenetur in duplum in bac. l. intra annus. item bac. l. tenetur qui cũ habuerit aliquam potestatem scilicet officium: accepit pecuniam ob iudicandum vel ob non iudicandum: vel vt facere aliquid vltra officij suum. Item in comites siue socios militum datur actio ex bac. l. si faciãt contra hanc legem. Item bac. l. punitur qui accepit pecuniam ob denunciandum testimonium vel ob non denunciandum. et qui damnatur ex hac lege non potest esse testis vel iuder. vel aduocatus. Item lege iulia repetundarum caue tur ne quis accipiat pecuniam ob aliquam de causis numeratis in littera bac. l. et princi. sequentis. et sic apparet q̃ a personis extraneis non licet accipere a comunctis autem numeratis in littera. ff. l. i. in fi. licet accipere in infinitum. z. b. d. bec. l. cum quinq; sequentibus z pun. ferte.

l ¶ Curatione. publica.

m ¶ Acceperit. a priuato vt faciat non faciendum: vel omittat faciendũ. et sunt exempla. ĵ. eo. l. eadem. §. fi. z. l. lex. et est pena legis. ĵ. eo. l. lex. §. fina. Item actio cuilis. quod dic vt. ĵ. l. ptori. et dic q̃ etiam durante officio accusatur. quia in offi. delinquit. vel quia subiectos opprimit. vt C. eo. l. iubemus. alias autem non potest magnus magistratus in ius vocari. vt. ff. de in ius vocã. l. ij. nisi in furto. vt in auc. de iudi. sine quoquo suffra. §. si quis autem. minores magistratus etiam durante officio conueniũtur. vt. ff. de mun. l. nec magistratibus.

Marcellus. Ler. i.

Lex iulia repetundarum pertinet ad eas pecunias quas quis in magistratu/potestate/curatione/legatione/vel quo alio officio munere: ministerio ve publico acceperit: vel cum ex cohorte cui? eorum est. Excipit lex a quibus licet accipere a sobrinis propioreve gradu cognatis suis vxoreve.

Scuola. Ler. ij.

Datur ex hac lege z in heredes actio intra annum dũtaxat a morte eius qui arguebat.

Marcellus. Ler. iij.

Lege iul'. repetund. tenetur qui cum aliquam potestatem haberet pecuniam ob iudicandum vel non iudicandum decernendumve acceperit.

Ulpianus. Ler. iiij.

Vel quo magis aut minus qd ex suo officio faceret.

Marcellus. Ler. v.

In comites socios iudicũ ex hac lege iudicium datur.

Ulpianus. Ler. vi.

Eadem lege tenentur qui ob denunciandum vel non denunciandum testimonium pecuniam acceperint. ¶ Hac lege fra annũ in ꝙdruplũ post annũ in simplũ. vt. ff. de calũ. l. i. in pn. et hoc quadruplũ datur totum fisco quando turpiter dedit. nam sibi ne repetat sua turpitudo obstat. vt. ĵ. de iure fi. lucius. z hoc casu est popularis accusatio. si autem fuerit ex tortum: tunc remedium est spoliato. vt. C. de asser. l. ij. Item in casu punitur etiam qui dat. vt. C. e. l. fi. Ĵn heredem autem qualiter datur tripler est opi. in hac. l. nam quidam dicunt dari infra annum post lit. contesta. sẽs contra defunctũ in quadruplum: qõ est speciale vt non detur perpetuo. vt. C. ex delict. defun. Alij vt. Ĵd. dicunt teneri heredem etiam si nõ peruenit. Sed infra annũ: vt hic. z. C. eo. l. sciant. §. i. Vel dic fm azo. dari in heredem fed infra annum: z erit semper speciale: quia fm regulam de eo quod peruenit datur perpetuo. et hoc vltimum speciale tolerabilius est: sed siue dicat annum currere defuncto durante offi. siue demum finito videtur absurdum. quia si ponas eum mori quando iam ser menses cucurrerunt: tenebitur heres in vlterius tẽpus q̃ teneretur defunctus si viuicret. sed hoc toleratur quando ꝙs in quãtitate. non minum si hoc in tempore. vt. ff. de euic. si per imprudentiam. §. nõ minus. sed si dicas lit. contesta. vel in id quod peruenit non obstat dicta oppositio. Item contra. C. vt omnes tam ci. q̃ mi. l. i. vbi per quinquaginta dies ds morari z lis ie choari et finiri infra viginti dies. sed illa non habet locum quando in sua patria posita conuenitur et accusatur. preterea hic loquitur etiam de his qui in sua patria exercuerunt officium. Item facit. ff. de populi. ac. l. fina. z de ac. l. ex iudicium. contra. sed hic speciale. Item facit. ĵ. titu. ij. l. fi. item hic de ciuili. de criminali habes. ĵ. l. ler. §. fi.

s ¶ Lege iulia. Decernendum ve. aliquem honorem vel munus. Et not. hunc teneri bac. l. item. de concuſ. vt. ff. de cõcuſ. l. ij. Item de fal. vt. ff. de fal. l. i. §. i. item de sica. vt. ff. de sic. l. i. in princi. et. §. ĵ. et. l. ij. §. ij. z. l. iiij. in princi. Item. l. iul. de vi pub. vt. ff. ad legem iul. de vi pub. l. lege iul. de vi.

t ¶ In comites. i. criminis huius ꝓcios z socios. vel dic solus comes iudicis deliquit. ad qõ. C. e. l. j. z. C. de ac. l. qui explicandi.

v ¶ Adem lege tenentur. Iudices scilicet qui denunciant testibus vt veniant etiam inuiti. vt in auc. de testi. §. quia vero. z. C. de testi. si qñ. vel in teste loquitur. z facit. ff. de cal. l. j. z. ff. de cõcuſ. l. ij. z. ff. l. lege.

¶ Postularere ve

s Suspitio nẽ tollitur genis rõ. de q̃ dic glo. fin. l. ꝓfe et qõ ibi no. ff. aposticll. §. affinitas. & de iur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶Postulare vel prohibetur. ideo prohibetur ab his tribus: quia damnatus publico crimine est infamis. vt.ff.de pub.iudi.l.infame. sed infamis a testimonio repellitur. vt.ff.de testi.l.iij.§.lege. et a iudicando. vt eo. et facit.ff.de testi.l.repetundarum. et de testa. is cui.§.fi. et.l.cum lex

b ¶Legendū. i. eligendū qui eligi non debet.

c ¶Mittendum. forte in aliquam legionem.

d ¶Accipiat. ℌ large accipe. vt.ff.de cal.l.ij.§.ij.

e ¶Obsilioye. q ergo accipit pecuniā vt arenget in cōsilio bono. tenet hac.l.

f ¶Aureoꝝ. nisi esculentū vel poculentū q̄.§.j. pri. dies festus. vt.ff.de off. presidis. plebiscito.

g ¶Lex iulia. Arbitrū ve. i. delegatum.

h ¶Estimandam. i. vt fit eorum estimatoribꝫ cōis bonoñ. als instimendā. ad q̄.ff.de cal.l.j.z facit ff.de accu.l.ex iudicioū. in fi. z.l.qui accusare.

i ¶Pecuniæ ve. igit z in ciuili hz locū hoc crimē q̄ est.ff.B. q in crimiali nō facit. z cōne ergo doni pmittit accipere. et dic ℌ capite.ff.l.repetū. et q̄ dicit pmittit fez.d.l.

¶Illud quoq; Dic casum vt in glo. hic posita proxima seq.

Accipere pmittit rō ne doni.

m ¶In acceptuz. i. ne accepto ferat alicui q debet opꝫ publicū facere vl fru mentuꝫ prestare publice. Itē cū aliquis dz ex publica vtilitate sartatecta habere non debet iudex accepto ferre: vt ff.z.C.ō edifi.pri.l.singuli. in fi. z facit.j.de oper.pu.oēs.

n ¶Legerint. als legesit. als legerit. als lege erūt.

¶Dodie. ¶Casus. Dānatus crimine repetūdarum extraordinez punit bodie: z q̄ nō grauiter: z quādoq; modice ſm modum delicti. Fran.

o ¶Extraordinez. i. extraantiquā solēnitatē. vt di ri.ff.de pubdi.l. ordo. z fa.j.de pe.bodie. vl extraordi. i. nō imponit ordinaria pena qꝫ vna semp iponit: imo q̄nq; maior vt subijcit. z dicꝫ etiam alijs modis ꝑt accusari. vt diri.ff.eo.l.lege iulia.

p ¶Admisérit. i. deliquerit.

q ¶Calore. i. iracūdia.

Quod contra. ¶Casus. Quod datur proconsuli vel presidi cōtra legem iuliam repetundarum nō potest vsucapi. Item venditio vel locatio facta presidi minoꝝ precio ad hoc vt faciat plus vel minus in officio non tenet: nec talis res potest vsucapi priusq̄ redeat in potestatē eius a quo descenderat. Franciscus.

r ¶Vel pretori. vel alij iudici.

s ¶Usucapi. vt.ff.de acqui.re. do.l.bone fidei. circa ꝓin.

t ¶Factas. presidi vt faciat plus vel min⁹ in officio. vel dic a presidē de rebus sibi datis ob causam predictam. z facit insti. de vsuca. §. aliquando damnatus testimoniū publice dicere: aut iudex esse postulare[a] prohibetur. ¶Lege iulia repetundarum cauctur ne quis ob militē legendum[b] mittendumve[c] ēs accipiat[d]: neve quis ob sententiam in senatu consiliove[e] publico dicēdam pecuniam accipiat vel ob accusandum / vel non accusandum vtiꝫ vrbani magistratus ab omni sordē se abstineāt neve plus do ni muneris ve in anno accipiāt q̄ quod fit aureoꝝ[f] centum.

Marcellus. Lex.viij.

Lex iulia de repetūdis precipit ne quis ob iudicē arbitrumve[g] dandum / vel mutandum iubendūve iudicet: neve ob non dandum non mutandum / nō ve iubendum vt iudicet: neve ob hominem in vincula publica cōiciendum vinciendum vincirive iubendum / vel ex vinculis dimittēdum: neve quis ob hominem cōdemnandum absoluēdum ve: neve ob litem estimandam[h] iudicū ve capitis pecunieve[i] faciendum vel non faciendum aliquid accipiat. Apparet autem q̄ lex ab exceptis[k] quidem in infinitum capere permittit. Ab his[l] autez qui hoc capite enumerantur a nullo: neq; vllam quantitatem capere permittit. ¶Illud quoq; cauctur ne in acceptum[m] ferat vr opus publicum faciendum frumentumve publice dandum prebendum aprehendendum: sartatecta tuenda: ante q̄ perfecta / probata / perstita legerint[n]. ¶Hodie ex lege repetūdarum extraordinem[o] punitur: et plericz vel exilio puniūtur vel etiam durius prout admiserint[p]. ¶Quid enim † si ob hominem necandum pecuniaz acceperint: vel licet non acceperint: calore[q] tamē inducti interfecerint: vel innocentem vel quem punire non debuerant capite plecti debent / vel certe in insulam deportari vt plericz puniti sunt.

Paulus. Lex.viij.

Quod contra legem repetūdarum proconsuli vel presidi vel pretori donatū est non poterit vsucapi[r]. Eadem lex venditiones omnes locationes eius rei causa pluris minorisve factas[s] irritas facit. impeditq; vsucapionem priusq̄ in potestatem eius a quo profecta res sit heredisve eius veniat.

Papinianus. Lex.ix.

Qui munus[t] publice[u] mandatum accepta pecunia rum perunt[v]: crimine repetundarum postulantur.

¶Ad legem iuliam de annona. Titulus.xij.

Martianus. Lex.j.

Onstitit[a] inter seruum z dominum iudicium: si annonam publicam fraudasse dicat[b] dominum.

Ulpianus. Lex.ij.

Lege iul'. de annona pena statuitur[c] aduersus eum q contra annonam fecerit societatemve coierit / quo[d] annona charior fiat. Eadem lege continetur ne quis nauem[e] nautamve retineat / aut dolo malo faciat q̄ magis detineatur: z pena viginti aureoꝝ[f] statuitur.

Papinianus. Lex.iij.

Imperatores seuerus z anto. augusti in hec verba rescripserunt: minime equuz est decuriones ciuibus suis frumentuz vilius q̄ annona exigit vendere[g].

¶Item rescripserunt vt ius non esset ordini[h] cuiusq; ciuitatis precium grani quod inuenitur[i] statuere. ¶Item in hec verba rescripserunt et si non solent hoc genus nunciationis[j] mulieres exercere: quia tamen demonstraturam te ea que ad vtilitatem annone pertinent polliceris[k] prefectum annone docere potes.

¶Ad legē iul'. peculatus: z de sacrilegijs z residuis. Titu.xiij.

¶Ponit quid spectet ad legem iul'. peculatus.

Ulpianus. Lex.j.

Lege iuli. peculatus cauctur nequis ex pecunia sacra[a] publica: neve ex pecunia sacra religiosa[b] vel publica: neve ex quis auferat ex pecunia sacra religiosa vel publica: neve emat: neve in rem suam conuertat: neve faciet sine procuratore: neve ex pecunia sacra religiosa vel publica: neve ex quis auferat ex pecunia sacra religiosa vel publica: neve ex quis auferat ex pecunia sacra religiosa vel publica: neve ex quis auferat

Item quod dicit sacra: expone vt. j. l. iiij. in prin. Accursius.

a Religiosa. vt in ornamentis sepulchrorum.

b Publicave. fisci vel ciuitatis romane. vt. j. l. iiij. in fi.

c Quo. pro vt.

d Lege licebit. vt facerdoti de re sacra: et officiali de re publi. cuius periculo est. vt. j. de sacrilegijs. in prin.

e Indaf. a. adijciat fe rum vel aliquid simile. & facit. ff. ad legē cor. de fal. l. ler cornelia.

Lege. Casus. Qui pecuniā publicam destinatā ad aliquod factū: puta ad clusam retinet eam: nec eam expendit in vsu quem debebat: punit. l. iul. de residuis. Franciscus.

f Delegatam. i. destinatam. ad quod. j. l. iij. §. fi et qui. Accursius.

g In eum vsum. scilicet in quem erat delegata.

h Peculat⁹. Successit. vt in auten. de nup. §. deportatio. & not. j. de pe. l. ij. §. constat.

i Statum. i. in pena sua dictam. Accursius.

k Amittit. §. hodie contra. vt in auc. vt nulli iudi. §. fi.

Lege iul. Casus. Hic declarat mentem. l. pri. precē. & pena imponat ex crimīe peculatus. Scō dicit. q̄ pena punit qui pecuniā sacram vel religiosam aufert. idē si rem donatam deo quis aufert. Tertio dicit. mandatis principū cauet vt pſides conquirant sacrilegos la trones: & plagiarios & eos inuentos punīat fm modum delicti. Quarto dicit. Qui pecuniā habitā ex locat. fundi reipublice vel ex simili causa in litera declarata penes se retinet: lege iul. de residuis punitur. Item qui pecuniam publicam habebat vt eam expenderet in aliquo facto publico et non expendit eam immo retinet: pena legis iulie de residuis tenetur. Non fit. Locus in quo thesaurus inuenitur non fit religiosus: etiam si in monumento inuenatur prohibitum est enim sepeliri thesaurum. et quod prohibitum est sepeliri: si sepeliatur. non facit locum religiosum. Ultimo dicit. qui rem ciuitis romane surripit crimine peculatus tenetur. Item si res priuatorum in eodem sacram deposite furrepte fuerint: acto furti competit. & hoc dicit hic. §. cum. l. seq. Franciscus.

l Sacram. priuatim: secus si publice. vt. j. l. vj. et. l. sacrilegi capite. Accursius.

m Donatum. forte ad eius donantis honorē in loco publico: & sic quādo ad decorem publicum pertinet habet locum hec lex. & facit. ff. ad leg. fal. l. i. §. ad municipium. & quod no. C. de fur. l. nondum.

n Mandatis. principum.

o Conquirant. i. conquiri faciant. sic. ff. de infamibus. l. furti. §. mādati. & facit. ff. de offi. pref. congruit.

p Dubitat. sic. ff. de offi. pre. diuus mar. in prin.

q Extraordinem. vt. j. e. l. sacrilegij penam. sed certe immo ordinaria pena. vt. j. eo. l. sacrilegij. Sol. vt ibi.

r Exlocatione. a publico facta. & hic erigebat noīe publico: vel erat ei data a publico vt eineret fundum fisco: vel vt aleret aliquem a re publi. alendum. Ideo dicit q̄ ipse locabat nomine publico & vendebat: & sic emptione ab aliquo perfecta pro quo. j. e. l. hac lege.

s In vsu aliquo. i. alio q̄ superioribus casibus.

t Lege. scilicet de residuis.

religiosa publicave auferat neve intercipiat: neve in rem suam vertat: neve faciat quo quis auferat intercipiat in rem suam vertat: nisi cui vtiq; lege licebit neve quis in aurum argentumve eis publicum quid indat: neve immisceat: neve quo quid indatur immisceatur faciat sciens dolo malo quo id peius fiat.

Paulus. Lex. ij.

Lege iul. de residuis tenetur / qui publicam pecuniam delegatam in vsum aliquē retinuit: neq; in eum vsum consumpsit.

Ulpianus. Lex. iij.

Peculatus pena aq̄ et ignis interdictio nem in quā bodie successit deportatio continet. pozo qui in eum statum deducitur: sicut omnia pristina iura/ita et bona amittit.

Martianus. Lex. iiij.

Lege iul. peculatus tenetur qui pecuniam sacram religiosam abstulerit vel intercepe rit: sed & si donatum deo immortali abstulerit: peculatus pena tenetur. Mandatis autem caue tur de sacrilegijs vt pfides sacrilegos: latrones: plagiarios cōquirāt: & pzout quisq; deliquerit in eum animaduertāt: & sic cōstitutionibus cauctur vt sacrilegi extraordinē digna pena puniantur. Lege iulia de residuis tenetur is apud quem ex locatione / emptione / alimētaria ratione ex pecunia quam acceperit aliave qua ex causa pecunia publica rescidit. Sed & qui pecuniam publicam

v Tertia parte. i. in triplo eius quod accepit: & plus: & sic in quadruplum fm. Sp. pro quo est. j. sacrilegij. §. fi. e. l. pe. & insti. de ac. §. tripli. Alij dicunt extraordi. & amplius tertia parte scz fuerit bonorum. tu die in eo quod accepit. & tertia eius plus. ad quod. C. de mossi. testa. l. si qs in suo. & C. de luti. l. fi. Accursius.

x Thesaur⁹. ff. de acqr. re. do. nunq̄. §. i.

y Non pōt. vt. ff. de re li. si quis. §. funeris. nisi cā custodie. vt. ff. de acq. pos. peregre.

z Ciuitatis. romane nō alterius. vt. ff. de fur. l. ob pecuniam contra.

a Committi. als cōmitti. & als cōmittit.

b Jni. Furti. immo sacrilegii. nam facit locus vt sacrilegii sit. vt. j. de pe. aut facta. §. locus. qui est contra. Sol. fm. R. & Bl. hic subaudi furti actionē: scz etiam non sacrilegij scz tantū. & sic vtraq; via locū habet: simile subauditū est. ff. de acqui. pos. possideri. §. si rem. & de fur. l. si is. et de vbo. obli. cū stipulatus. & l. in illa. & C. de abo. l. ij. et. ff. quo. leg. l. i. & de mādatis. solemus. & de euic. l. si magistrū. §. fi. & C. de testa. l. i. & ff. de oper. no. num. de pupillo. §. ij. & ff. de re. per. l. i. i fi. vel fm Azo. et. Bl. hic dic nihil subaudiri. & sic nō erit hic sacrilegij. Idē & si factum auferatur de nō sacro. nā locus &c. vt ibi. oportet ergo et q̄ sacrū de sacro loco auferatur fm hoc. ad quod. ff. de mcē. rui. naufra. l. locō. Sz qñ qd incipit esse sacrū. dic vt. C. de fur. l. si nondū. & fm Bal. ff. de cañ. est secus. vt. xvij. q. iij. quisqs. Item facit. ff. de vi & vi arma. l. i. §. illud. et. §. si quis. & §. sed argu. contra. C. de episco. & cle. l. si qs in hoc. vel dic tertio. hic res priuata de sacro: ibi res sacra de sacro. & sic locus facit sacrilegium vel furtum quod in idem recidit.

Sacrilegij. Casus. Hic dicit q̄ proconsul. imponit penam sacrilegij pro qualitate persone quandoq; acriter quandoq; leniter.

Qui cum. Qui nomine ciuitatis faciebant pecuniam publicam / et partem pecunie sibi retinent: partem assignant ciuitati: non sunt falsarij sed fures. & ideo peculatus crimine tenent. Secūdo dicit. qui ex metallis cesarianis aurum vel argentum furripit in exilium vel in metallū dānatur fm qualitatem persone. Tertio dicit. qui aurilium prestitu furanti pecuniam publicam punitur in quadruplum vel manifestius fur. & infamis fit. Item qui ex metallo cesaris aurum accepit illicite? 2 flauit in quadruplum punitur. Franciscus.

c Et etatis. videtur ergo extraordi. & sic est contra. j. e. sacrilegi capite. sed & iste sunt capitales. vel dic vt ibi. Item quod dicit moderādam penam pro etate? seru. facit. ff. de adulte. l. si adulterij. §. fratres. & de termo. l. ij. & de mino. aurilium. item ad hoc. ff. de incen. rui. nau. pedius. §. j. l. ne quid. §. j. Accursius.

d Exussisse. i. combussisse.

e Interdiu. i. er die.

f Pena metalli. quæ minor est q̄ bestijs subijci: vt hic colligit. nā gravius pro nocturno punīcdus est. vt. ff. de effra. l. fi. & Jtē no. modicū vt p modicare magna pena. arg. cōtra. ff. de dolo. l. si oleum. in fi.

g Honestiore. ad hoc. ff. de ter. mo. l. ij. & de arbi. l. ij. §. ij. in fi. & C. de sacrosan. eccle. l. placet. in fi. & ff. ad leg. come. de sic. l. iij. & penulti. & j. de pe. l. capitalium. in fi. & j. de re mili. l. iij. §. is qui ad hostes. et. §. proxi. §. si quis ex metallis.

r Addē q nō fit pcon sul. l. tuder laicus sed t sectar. de sacrilegio cognoscit. vt C. cum sit generale. & ibi no. in apostil. ad pactos. no. n. j. in ver. tū secularis. & ecclesiastical. extra de fo. cōpe. & in. l. si qs in hoc genus. C. de epis. & cleri.

*Alias ici pit diu⁹.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Extrinsecus.id est extra eam quam de publico faciũt in alia manu: vt sibi habeant et faciant publica forma tamen vt subijcit: alias tenetur crimine falsi.vt.C.de falsa moneta.l.ij.ꝛ.3.de fal.l.lege cornelia.ꝛ.l.qui falsam. Accursius.

b Quod ad peculatus.R.hic habet.§.alij non.fed.j.si quis &c.

c Punitur. per hãc.l. vt.3.l.ij.in fi.et.3.ca.l.i fi.pẽ casus.ꝛ facit.j.de penis.l.si quis.in pun.

d Signum.alis sinum. ad qđ. C. ad leges.fa. de pla.si quis.

e Condẽnatus esset. id est punit in quadruplũ ei⁹ qđ ablatũ est et datur fisco.ꝑ posita actione buius.l.vel actio in factũ.et pro hoc.j.l.pcñ.ꝛ.j.pri. rñ.nã ꝛ alis qui opẽ prestat furi furti tenetur.vt insti.de ob.que ex delict. §.interdũ furti. Sed oppo.manifestus fur tenet cõdictione fur.§ ite qui opẽ tulit nõ.vt.3.de condi.fur. pinde ergo nõ est idẽ.itẽ qui prebet opẽ fur ti manifesti nõ tenet fur ti manifesti:§ nõ manifesti.vt.3.de fur.is q opẽ. ad qđ dic ꝙ pinde habetur:nõ tñ per ola idẽ.sic 3.qua rerũ actio nõ dat. l.i.§.i.I summa.fic ꝛ alis nihil interest:non tñ per ola nihil.vt.3.de iter.ac. de tate.§.nihil.ꝛ isti.de vsufr.§.nã cẽneo.ꝛ.3.de cõpẽ.posti§.ꝛ.C.de pcu. l.nihil.ꝛ de errore aduo. l.i.ꝛ.3.de pigno.ac.l.solutũ.§.si§i.ꝛ.3.de statu libe.l.statuliberi.a ceteꝛ. in pn.et insti.q.mo.tuspa.po.fol.§.nfa.ꝛ.C.de iure do.l.vbi in me.ꝛ.3. de accu.bos accusare.§. si seruus.et.j. de pe.l.capitalitũ.ꝛ de acq.pos.naturalit.§.ratio.ꝛ de vsucapi.nunq̃.§.si seruus.ꝛ pro emp.qui fundũ.§.fi. et de solu.si ita stipulatus.ꝛ ar.3.de iureiur.sed ꝛ si.§. fi.

f Famosus.ꝺdemnatione facta: ad qđ.3.ad.l.iul.de vi pri.l.j.Alij ꝙ de facto tñ nõ facta ꝺdemnatione. Alij ipso iure cõdẽnatione etiã nõ facta: sed hoc nõ est in furto:sed demũ post sententiã. ✣ vt.3.bis qui no.infa. l.furti.ꝛ.l.i.§.qui furti.

g Ex metallo.cesaris.vt.3.ꝑtori.§.

h In quadruplũ.ꝑposita actione huius.l.vel actione in factum.arg. §.de fal.l.qui nomine.verum hic dotatur fisco.quod dic.vt.j.l.pe.

i Oculatus. Admissum.id est cõmissum.

k Non oportebit.sic in adulterio.vt.3.de adulte.l.quinquẽniũ. regulariter cõtra.vt.C.de fal.querelam.

l Vi tabulam ereditam.alis eneam.alis ereamꝛ dic publicam.vt.j. l.baclege.Accurſius.

m Agroꝝ.ꝑto eodem ponit:vt campus fori sunt tomeature tot.

n Continentem.vt menſure viarum.vt circa curiam.

o Indurerit.id est ducendo penam subtus.

Scelus. ¶Primo dicit qualiter puniant sacrilegi. Scõ dicit q sint sacrilegi. Tertio punit eos q̃ intraucrũt res sacerdotũ vel edes eoꝝ per vim aliqđ accipiẽdo:ꝛ punitur minus q̃ sacrilegi:et plusq̃ fures:inder ergo ingrere dz qđ sit sacrũ verũ vel q̃si ꝛ quod crimẽ cadat in crimẽ sacrilegij. Labeo. Labeo diffinit peculatũ. Scõ dicit q̃ in casu q̃ furripit pecuniã ꝑtinentã cõmittit peculatũ.ꝛ ponitur exemplum in fa. Tertio dicit. qui pecuniã publicã traijciẽdam suscepit vel similis persona ad quã spectat periculũ non cõmittit peculatũ. Quarto dicit. qui fecit potestatem tabularũ publicarꝝ in publicandarum sine parabola ei⁹ qui pẽcerat his factis:cõmittit peculatũ. Quinto dicit. qui peanıã publicã habebat ad exp̃endendũ in certos vsus eam retinuit nec exp̃endit vbi debebat crimine peculatus tenet. Ultimo dicit. debitor fisci dedit mihi pecu. vt eam soluerẽ erario siue fisco.ꝛ ego co cit. debitor fisci dedit mihi pecu. vt eam soluerẽ erario siue fisco.ꝛ ego co ram ꝑcura. cõfessus sum eam habere. recessi aliqua de causa in pumcia et non solui. Dicitur ꝙ non teneor de residuis:sed fisci debitor sum.ꝛ cogget me procurator cesaris ad soluendũ pignora exigendo/ꝛ me detinen teneor. Et.b.o.hic.§.ꝛ lex.seq. Franciscus.

p Sacrilegi.immo extraor.vt.3.eo.l.lege.§.mandatis.ꝛ.l.sacrilegij.

q Cõpilauerint.alis cõpilauerit.sic.3.loca.l.domin°.sed in libro.Bcõflauerint sic. C.de sacrosan.ec.auc.preterea.ꝛ qđ dicit publica sacra.vt cõsecrata per pontifices.vt insti.de re.di.§.nulli°.ꝑpetuata sacra in qb° cõmititur quasi sacrilegiũ appellat.Secrata per pncipẽ.vt.3.ó rez di.l.sacra. vel appellat sepulchra qđ qs facit ꝙatim inferẽdo mortuũ.vt isti.de re.di. §§.religiosius.vbi quasi sacrilegiũ cõmittit si ꝙtinganꝭ.vt.C.de sepul.vio. l.j.vel priuata sacra appellat res sacerdotũ q̃s pse vel ecclia habẽt.ar.C. de epi.ꝛ cle.l.ij.Item qđ subijcit edicula diminutiuũ est.vt.ꝛ alis siculi et eduli.vt insti.de re.di.§. in pecudũ.et de esse domũculas nõ sacras:§ sacerdotũ relictas:ꝛ ꝓpter vilitatẽ custoditas. vel dic domũculã que est iurta ecclias in qua sacerdos moratur:quas voca mus canonicas:vel illa q̃ qua sacra vasa reponũt: et dic tũc inconditas:qz tunc ibi nõ erat custos:ꝛ sic ponit in ꝙ nõ.vel etiã in ꝙ valde.vt.3.de lib.ꝛ posth.l.gallus.§.alle.Est tertium quasi sacrilegium de quo tractatur.C.e.l.j.ij.iij.ꝛ.iiij.

r Sacrum.alis factum.ꝛ tunc verum vel quasi.

s Sacrilegij.§ veri vel quasi.

t Consideradum est.vt sic capitis vel extraor.di.pena imponatur.vel dic vt sic maior.vel mediocris pena imponatur.

v Edituum.i.qui edes tuentur.sic insti.de tute.§.j.

x Non admittere.vt.j.§.ꝑtori.in fi.

y Inferius scribit.idem labeo.de quo.3.ꝑtori.§.diri.

z Facere.f.qñq̃.vt si qs &c.ꝛ ideo male staret dic.§.qi sic ꝺdicer et.3.l. lege.§.fi.ꝛ qđ ibi diri. Item contra.j.e.peculatus.Sol.vt ibi.

a Qui pecuniam.publicam.

b Traijciendam.id est que traijci debebat.

c Suscepit.§ꝛ in suos vsus.

d Quilibet.custos pecunie publice.

e Non cõmittit.vt ꝛ.3.§.labeo.sed lege de residuis tenetur.vt.3.e.l. ij.ꝛ.iij.§.lege.ꝛ.§.sed ꝛ qui.

f Qui in iussu.id est sine iussu.

g Fecerint.§ꝛ alicui.

h Aliquos.subau.destinatã.ꝛ sic ad precedentia respicit.ꝛ qđ subijcit bac lege:§ de residuis.vt ordinemus.3.§.is autem ꝛc.

i Labeo.Sstrue labeo ait nõ esse actionẽ residue pecunie cũ eo ꝛ c.Ac.

k Am eo.alis.§.cum eo.ꝛ alis lex labeo.

l Abiret.ꝑter aliqđ suũ negociũ:si aũt nũcius publicus esset/ acqsita esset fisco tradẽte hoc gerẽte.vt.3.de dona.l.q mihi donatũ.nec ob.3.de acqr.re.do.res.qꝛ ibi neuter gessit vt mihi quereret.Accur.

m Pecuniam.§ꝛ datam ab alio vt ad erarium deferret.

n Professus.se habere apud erarium confessus fuit priuatus.et ideo non adhuc publica erat.

o Priuatus.qui soluit isti.

p Debitores.fisci.

a ¶ Retinēdo.ad.h.C.q bonis cc.pos.l.j.ꝛ.ff.q in frau.cred.l.ff.in fi.
b ¶ Multa.h em sunt remedia cogēdi.vt.ff.de vē.inspi.l.j.ff.qd ergo.
c ¶ Sed eam.scilz pecuniam.
d ¶ Residuam.id est vt residuam si tanto tempore differat haberi.

¶ Aclege.¶ Casus. Quidā gubernator rerū publicarū ꝛ cū vende ret fundū reipubli ce vel locaret certo precio scripsit i libro rōnū suaꝝ vbi scribebat oia q faciebat i his factis mīoris precio vendidisse vel locasse q̄ esset verū. Dicit q tenet hac.l.fcs peculat⁹ vel dic de residuis. Scdo potuit quidam fabulāt est Ieuis. Franciscus.

c ¶ Mouerit.i. cum vēdi tur aliquid a fisco: vel locatur.ꝛ dic.l.hac.l.peculat⁹.vt.ff.l.q tabula. alij de residuis.vt.ff.l.iuj.ff. iul.ꝛ erat venditor et locator: non potuit publicos: redigebat in scriptis. si autē alius notarius tenet crimine falsi.vt.ff.de fal.l.j. ff.q in rōmibus. sed certe et rite per eādem legem.
f ¶ Arcula.i. parua arcā.
g ¶ Committū.iuuenem predictum.

Qui perfoxauerit. ¶ Casus. Qui frāgit muros ecclesie vel de ecclesia aliquam rem facram aufert peculatū cōmittit. Franciscus.
b ¶ Qui perfoxauerit muros. publicos puta masarie cuitatis romane: vel dic muros ecclesie alicuius.
i ¶ Abstulerit. pecuniam publicā / vel sacram/vel religiosam/vel lapides.
k ¶ Actione. sic econtra: vt in auc.de san.epis.ff.si qs aūt pro pecuniaria.

Peculatus. ¶ Casus. Debebas mihi.x.ité fisco debebas ali quā pecuniā exegi a te.x. que mihi debebas nō cōmitto peculatum quasi pecuniā fisci accipiam cum ad huc sis debitor fisci. Franciscus.
l ¶ Et fisco debet. aliam quātitatem fisco ꝛ aliam mihi debet.ꝛ dic exigo meo nomine tm. alī contra. ff. eo.l. sacrilegi. ff. eodem.ꝛ. C. de exact. tri. l. quotiens. que sunt contra. vel hic ignorabat fisci debitor: ff. si celebat. Item hic erat cōmunis debitor: sed supra fisci tantū: hoc tamen casu fiscus aduocat ad me. vt. j. de iure fis. deferre. ff. si.

Is qui predam. ¶ Casus. Predam captam ab hostibus virtute militū fisci.ꝛ sic erat publica effecta/furripui. Dicitur q crimine peculatus teneor.ꝛ in quadruplum pumor. Franciscus.
m ¶ Captam. virtute militum nostrorum.ꝛ sic fisci factam. vt. j. de cap. l. si captiuus. ff. j.
n ¶ Tenetur. et sic accusatus deportatur. vt. ff. l. iij. Item ciuiliter actione in factum. vel condi. ex hac.l. in quadruplum fisco. ad qō. ff. e. facti legu penam. ff. si. Vel dic q̄ solam quadruplī penam patitur quocunqꝫ modo contra eum agatur. ad quod. ff. de fal. l. pe. ff. i. et erit totum quadruplum pena: ꝛ erat id rei persecutio. Vel dic q̄ solum triplum erit pena. arg. j. de pe. l. interpretatione.

Publica. ¶ Casus. Accusatio criminis peculatus. Item de residuis. Item repetumdarum licet sint publica crimina competūt tamen aduersus heredes delinquentium cum in qualibet earum questio ablate pecunie moueatur. Franciscus.

Accusatio o ¶ Heredē. est hic specialē vt inchoet. 3 heredes. ad qō. ff. de accu. l. er qnqꝫ cōs iudicior. ꝛ. j. ad turpil. j senat. ff. si. ppter. ꝛ. ff. ad le. iul. repetūdar. l. ij. tra hēdes p ¶ Principalis. est ꝛ alia ratio, qua turpia lucra ꝛc. vt. ff. de calū. l. in inchoari debet. heredem. ꝛ. j. de iure fis. l. lucius.

¶ Ad legem iuliam de ambitu.

Ec ler. ¶ Casus. Nec ler in vrbē habet locū cum ibi principes det magistratus. si autem in alia ciuitate per pecuniam quis petierit magistratū aut sacerdotium. et ex hoc pone vt in glo. punitur centū aureis ꝛ infamis sit. Et dānatus hac lege accuset aliū de simili delicto. ꝛ si cū conuincat restituitur in pristinū statum: pecuniam tamē nō recuperat. Item qui instituit nouū vectigal hac pena tenetur. Item si accusator vel accusatus intrat domū iudicis rogando eū vt iudex faueat ei: postea in centum aureis punitur. Franciscus.

pignus capiendo corpus retinendo⁴ mulctam⁵ dicendo: sed eam⁶ quoꝫ lex iulia residuorum post annum residuam⁷ esse iussit.

Martianus. Lex.xj.

Aclege tenetur qui in tabulis publicis minorem pecuniam q̄ q̄ venerit⁸ aut locauerit scripserit. aliud ve quid simile commiserit. Duus scuerus et Antoninus quēdam clarissimum virum iuuenem cum inuentus esset arculam⁹ in templum deponere: ibiq̄ hominem includere qui post clausum templum de archa exiret: et de templo multa subtraheret: et se in arculam iterum referret conuinctum¹⁰ in insulam deportaucrunt.

Vlpianus. Lex.xij.

Qui perfoxauerit¹¹ muros vl¹² inde aliquid abstulerit¹³ peculatus actione¹⁴ tenetur.

Marcellus. Lex.xiij.

Peculatus nequa q̄ cōmittitur si exigam ab eo pecuniam qui et mihi et fisco debet¹⁵. non enim pecunia fisci intercipitur que debitori eius auferatur: scilicet quia manet debitor fisci nihi lominus.

Modestinus. Lex.xiiij.

Is qui predam ab hostibus captam¹⁶ furripuit: lege peculatus tenetur¹⁷ et in quadruplū damnatur.

Papinianus. Lex.xv.

Publica iudicia peculatus/ et de residuis et repetūdarum similiter aduersus heredem exercentur: nec immerito cum in his questio p̄ncipalis ¹⁸ablate pecunie moueatur.

¶ Ad legem iuliam de ambitu. Titulus.xiiij.

Modestinus. Lex vnica.

Ec ler in vrbe¹ hodie ceſſat: qr ad curam principis magistratuum creatio pertinet: non ad populi fauorem. Si in municipio² contra hanc legem³ magistratum aut sacerdotium⁴ quis petierit: per senatusconsultum⁵ in centum aureis cū infamia⁶ punitur. Qua lege damnatus si alium conuixerit⁷ in integrum restituitur: non tamen pecuniam recipit⁸. Item is qui nouum vectigal instituerit⁹ ex senatusconsulto hac pena plectetur. Et si quis reus¹⁰ vel accusator domum iudicis ingrediatur¹¹ per legem iul. iudiciariam¹² in lege ambitus committit: id est aureos cē tum fisco inferre iubetur.

¶ Ad legem fauiam de plagiarijs. Titulus.xv.

Vlpianus. Lex.j.

I liberū hominē cum pro⁰ sciens¹ emerit: capitale² crimen ad uersus eum ex lege fauia de plagio³ na-

q ¶ In vrbe. romana per excellentiam. vt infra. de iu. natu. ff. fed ius quidē ciuile. Accurſius.
r ¶ Fauorē. est enī quidā fauor vel honor habere electionē magistratus.
s ¶ In municipio. large etiā pro ciuitate vbi principes nō eligebat sed populus. vt i auc. de defen. ciui. ff. interim.
t ¶ Contra hanc legē. fcs per pecuniā. vt. C. e. l. fi. ꝛ hoc ſicli. fe. cus si palā. vt. j. de pol. l. j. ff. j. et si qs ob. ꝛ. j. de decu. l. eos, et de dona. l. fi iure. i pn. ꝛ de offi. pfi. l. barbari⁹. q̄ ſumma ff. argumentū ad hoc. ff. de admi. tut. l. nō existimo. Ité q epatū de siderat ꝛc. nō vt pre sit: fz vt pſit. Sed qd si preſes tm videt: ides si clam. vt C. ad leg. iul. repet. l. fi. in pn. ibi ambitu vel pcio. Item qd si ali⁹ eo ignoráte pecuniā dedit: forte non incidit iſte in legē. Iz decretiſte dicant ſecus.
v ¶ Sacerdotium. dicelſe dignitatē ſeculares. vt et. C. de natu. lib. l. j. multomagis eſſet idem in ecclesiastica. vt. C. de epiſ. ꝛ cle. l. ſi quēq.
x ¶ Per ſenatuſcōſultū. ſcs factum ad interpretā dum hanc legem.
y ¶ Cū infamia. z ſic non admittitur ad poſtulandum. vt. ff. de poſtulan. l. j. ff. ait prætor.
3 ¶ Conuicerit. al⁹ cōuicerit. al⁹ cōuenerit. ꝛ dic alio crimine fm quoſdā:

immo dic ſiſi crimine: ꝛ eſt mirū. ſic. j. de re mili. l. nō oēs. ff. ꝛ. C. ad le. iul. maie. q ſqui⁹. in fi. ff. de cuſto reo. ꝛ. in eos. ꝛ. C. de pe. iudi. q male iudi. auf. nouo iure. ꝛ. C. de fal. mo. l. j. ff. accuſatoribus. ff. 3. ff. de mi. l. auriliū. in pn. ſed ibi vt alīū accuſet: hic vt ſe excuſet reſtituitur.
a ¶ Recipit. immo adhuc in quadruplum dans ꝛ accipiens fiſco dānatur. vt. C. ad leg. iul. repe. l. fi. ff. ꝛ facit. ff. de tute. l. in eos. item facit. ff. ad le. iuſ. de vi pna. l. j. in pn. ſed in quo reſtituitur ſi pecuniam nō accepit: Reſpon. in fama. ſic. C. ad tertull. l. ſi quis.
b ¶ Inſtituerit. etiam ſi id non exerceat. nam ſi exercet lege inlia de vi fieret reus. vt. ff. ad leg. iul. de vi publi. l. fi. ité facit. C. no. vecti. inſtit. non poſ. per totum.
c ¶ Et ſi quis reus. i. accuſatus. ꝛ ſic de criminali cauſa tm.
d ¶ Ingrediatur. ſcilicet ſtudio. vt iudex faueat ei poſtea. ſic. C. de offic. ciui. iudicum. l. j.
e ¶ Iudiciariam. Item quarto caſu cum quis ſuſcipit iterum dignitatem vel officium in quo ſemel fuit et ei imponitur pena deportationis. vt. C. eo. l. j. et dic vt ibi. Et dic q hec lex iudiciaria fuit facta ſuper leg. iuſ. de ambitu. Accurſius.

¶ Ad legem fauiam de plagiariis.

I liberum. ¶ Caſus. Qui ſciens liberum hominem vendit. Item qui ſciens emit punitur pena legis fauie ꝛ eſt pena capitis. ſed qui ſeruum ſuum abſentem vendit non punitur. Item ſi tibi mando vt ſeruum fugitiuus perſequaris ꝛ vendas non punior hac lege. Idem ſi tibi mandaui vt ſeruum meum fugitiuum deprehendas: et eum deprehenſum habeas emptum pro decem nam non punior. ſi autem ſeruum meum in fuga cōſtitutum vendo punior hac lege. ꝛ hoc dicit bec ler ꝛ ſeq.
f ¶ Sciens. fecus ſi ſeruum credēs. vt. j. l. legis.
g ¶ Capitale. hoc dicit. vt. C. eo. l. fi. ꝛ. j. e. l. fi.
b ¶ De plagio. a plaga dicit id eſt dolore: inſligit enī ꝛc. vt. C. e. l. fi. al⁹ plaga:

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

plagiarii est vulnus. vt ff. ad leg. aquil. si ex plagis. facit. C. eo. liberum. ff. C. vbi de cri. agi. oport. l. sciens. Accursius.

a ¶ Quo. id est hoc crimine legis fauie de plagiariis.

b ¶ Vendiderit. Sed an idē si quis sciēs vendat vel emat seruum alienū vel alis contractet: Rñ. sic si animum celandi dño habuit. vt. ff. eo. l. pe. §. hinc. mihi. Ff. furti. ff. ser. cor. vt. C. e. l. i. alis fi nō habuit animū celādi non nisi ser. cor. vt. ff. l. pe. §. plane. vbi autē exportat liber vel seru⁹ inducitur dubitāter habet locū hec l. vt. C. eo. l. quoniam.

c ¶ Etiendum. Senatusconsul. facit. C. e. l. in fuga. & dic vt ibi. & facit. ff. de ꝛtrahē. emp. qđ sepe. §. q. Accursius.

d ¶ Seruorum. i. seruos in fuga constitutos.

¶ Legis fauie. ¶ Lex fuia Si sumpsi fuie celauī seruū alienū credens meū vel credēs dñi sui volūtate facere nō teneor. l. fa. cū ler fauia punīat tñ dolū. Scdo dicit cū vēderes liberū hoīem hoc sciēs vel aliter in. l. fa uiam incidisti: iz decedat is homo cuius occasione incidisti in. l. fauiam. adhuc tamē teneris pena. l. fauie. Fran. accur.

e ¶ Legis fauie. i. expositio superioris. ad qđ. §. ff. vb. sig. bonefidei. ff. de ꝛtrahē. emp. qui a quoli bet. & adde qđ not. C. eo. l. plagij crimiis. Itē facit eo. ti. l. comparātem.

f ¶ Lex. fauia. Accursi⁹.

g ¶ Adijcitur. d. l. fama.

h ¶ Legis aquil. si seruus meū vulnerasti: & hic nata est mihi aquilia nō liberaris licet postea decesserit. vt. ff. de actī. ꝛ obligatiōiz. sic si in eo plagiū cōmisisti: vt hic. vt coruptis. vt. ff. de ser. cor. l. do li. ff. Accursius.

¶ Lege. ¶ Casꝰ Qui scies liberū boiem donat alicui vel in dotez dat. Item qui accipit ex aliqua de predictis causis sciens liberū puniē vt vēditor vel emptor. idem in eo qui ex causa pmutationis dat. Fran. accur.

i ¶ Qua. i. aliqua. ff. a. §. l. pri. in pn. & qō ibi no.

k ¶ Pro eo. f. libo bole.

¶ Um qui. ¶ Casꝰ Seruū alienū fugitiuū celauit: et cuz a me petit dico cū esse seruum meū teneor: pena. l. fa. ff.

l ¶ Crimen. ff. l. fauie.

m ¶ Minime. qr negat agētis: nō tñ suum asserit. als sec⁹. vt. C. e. ꝑsēs. Vel dic qr etiam suū asserit: ff calumniose cōmisti veladi causa. vt ea. l. prohatur. ff tract. C. e. l. ij. ff. l. cū qui. ff. de fur. fullo. §. q ancillam. Accur.

¶ On statim. ¶ Casus. Non eo ipso qr seruum alienum surripiote neor pena plagij: sed qñqz furti act. tñ: qñqz etiam crimine plagij: & hoc videat iudex coram quo agitur. ¶ Lege fauia. Qui hominē ingenuū vel libertum inuitū celat: vel vinctū habet: vel emerit sciens liberū. l. fauia tenet. Itē qui socius fuit huius facti. Itē qui seruo alieno scitur: quo⁹ vēditor quoz fit obnoxius fi sciens liberū esse vendiderit⁹. Idem. Lex. ij.

¶ Etiendum est legem fauiaz ad eos nō pertinere qui ad absentes seruos haberēt eos vendiderint: aliud enī est ab esse: aliō in fuga esse. Item non pertinere ad eum qui mandauerit seruū fugitiuum prosequendum & distrahendum: nec enim fugam vendidit. ¶ Hoc amplius dicendum et si quis mandauit titio seruum fugitiuum deprehēdendum vt si cū apprehendisset cum emptum haberet: cessare senatusconsul.[c] hoc autem senatus rcon. domini quoqz continentur qui fugam seruoz[z] suoꝝ vendiderunt.

Martianus. Lex. iij.

¶ Legis fauie[c] crimine suppressi mancipij bo. fid. possessor non tenetur: id est qui ignorabat seruum alienum. et qui volūtate domini id putabat cū agere: et ita de bo. fi. pos. ipsa lex scripta est: nam adijcitur[b] si sciens dolo malo hoc fecerit: et sepissime a principibus seuero et Anto. constitutum est vt bo. fid. possessores hac lege non teneantur. ¶ Illud non est omittendum qꝺ exemplo legis aquil.[b] si is propter quē qs in fauiam cōmisit decesserit: adhuc accusatio et pena legis fauie superest vt diuus seuerus et antoninus rescripserunt.

Vlpianus. Lex. iiij.

¶ Lege fauia tenetur q sciens hominē liberū donauerit/ vel in dotez dederit. Item qui ex earum qua[t] causa sciens liberum esse acceperit in eadem causa esse debet qua venditor et emptor habetur. Idem est etiam si pro eo[k] res permutata fuerit.

Modestinus. Lex. v.

¶ Um qui fugitiuum alienuz suscepisse et celasse doceat/ et eo qō prohibetatis questionem referret crimen[l] si probetur cuita re minume[m] posse.

Calistratus. Lex. vj.

¶ On statim plagiarium esse qui furti crimie ob seruos alienos interceptos tenetur diu⁹ adrianus in hec verba rescripsit vel seruo aliene persuasit vt a dño discedat vel dña: vel qui eum celauit inuito dño vel nesciente: vel vinctum habuerit: vel emerit sciens dolo malo. vel qui fuit socius in hoc facto/ pena legis fauie tenet. & erat olim talium damnātur: subaudi si est nobilis. si alteriusꝫ conditionis est homo dic vt in glo. dñi mei ac. hic posita. ꝛ. h. d. hic. §. cum. l. seq. Fran. accur.

n ¶ Et ideo. bona ratio, vt ꝛ. ff. de iudi. cum. §. f.

o ¶ Furti. vt si opē ad furtū prestitit. vel qr etiā corrupit vt fugeret nec furri puit vt exportatione ofiz celaret. vt dixi. ff. l. i. et facit. ff. de fur. fullo. §. qui ancillam. Accursius.

p ¶ Pasceretur. als pasceretur: alias pacisceret. ad quod est. C. de ser. fugi. l. quicūqz. §. quod si.

q ¶ Vt liber. als liberi: et tunc transit de singulari ad pluralez. ad quod. C. de in ius vo. l. fi.

r ¶ Earum qua re. id est aliqua. Accursius.

s ¶ Eius pena. scilz legis fauie. ꝛ etiā. l. iul. de vi. vt C. e. l. j. ꝛ iterdictū de lib. bo. ex. vt. ff. de lib. bo. ex. l. ij. ꝛ facit. C. e. l. ij.

t ¶ Ena. Statuta. vt C. eo. l. in fuga. et dic vt ibi. Accursius.

v ¶ Detecti. id est conuicti. Accursius.

x ¶ In metallum. quādo nobilis est. si aūt ignobilis gladio: seruꝰ vel liber tus bestijs subijcitur. vt C. e. l. fi. ꝛ sic no. ex hac l. et. C. e. l. qñ. qr ordinaria pena imponitur in quolibet plagio. Sed qđā dixerūtestē ordi. tñ qñ cōmittitur in filio. vt. C. eo. l. fi. Itē no. qꝰ publica est accusatio. vt. C. e. l. fi. Sed ꝓ. cōtra. vt ibi not.

¶ Ad senatusconsultum turpilianum: ꝛ de abolitionis bus criminum.

Titulus. xvj.

¶ Primo dicit accusatores triplicit delinquere. Secundo illa tria delicta enumerat. Tertio illa prosequitur per ordinē. secūda ibi: calumniari. tertia ibi: calumniatoribus. ꝛ ibi vsqz ad ver. prevaricatorem. ponit de calumniatore ꝛ prevaricatore. abinde vsqz ad. §. si quis autem. ponit de tergiuersatore. vsqz ad finem legis. et ista pars incipit: calumniatoribus. diuiditur in tres partes. ¶ Primo dicit calumniatorem puniri. Secūdo ponit modum ꝓcedendi. Certio modum ꝛ effectum pronunciandi secunda ibi: sed non vtiqz. tertia ibi: nam si quidem. in. §. queri possit. Bar.

Marcellus. Lex. j.

¶ Ecusatorum temeritas tribus modis deteglitur ꝛ tribꝰ penis subijcit/ aut enīz calumniantur / aut prevaricant/ aut tergiuersantur.

¶ Ecusatorum. ¶ Casus. Accusator temeritas detegit vno de tribꝰ modis ꝛ tribus penis subijcitur. nā aut qs calūniat: aut prevaricat: aut tergiuersat: et qđ sit vnūquodqz declarat in fi. ¶ Postea dicit qr nō eo ipso qr qs nō pbat qđ intēdit calūniari videt: ꝛ de hoc iudex ingrettnam reo absoluto iudex incipiet cognoscere de ꝛsciētia accusat. ¶ Si fuit cū venit ad accusationē: vt si bonā ꝛscientiā habuit nō puniat. si vo iudex ieuidēter videat accusatorꝭ calūniā legitimā pena ꝛponet. ꝛ ¶ Sic sit dic vt in glo. Sed ſ in

der. pnūciat: calūniatuꝰ es/ satis est. nā ꝺēnatus de calūnia dr vt pena legalis. i. a lege ei imponat ex questio facti sit in arbitrio iudicis. imposito aūt pene est in legis volūtate. Sed quid si iudex dicat interloquēdo tio aūt pene est in legis volūtate. Sed quid si iudex dicat interloquēdo tio aūt pene est in legis volūtate. Sed quid si iudex dicat interloquēdo temere titius accusauit: nō videt titius de calū. dānatus: immo veniā vi detur concedere. ¶ Prevaricatorem. Quis sit prevaricator. ff. iiiim⁹: nam prevaricator est qui colludit cū reo ꝛc. et dic vt in littera subijcitur.

Scdo dicit. qui desistit ab accusat. nō petita abolit. id est licentia punitur: sez pena turpiliani. Tertio dicit q abolitio priuati potest a preside peti. Item pro tribunali ꝛ non de plano debet ei cōcedi. Item non potest pses delegare hanc cognitionem. Quarto dicit. de pluribus delictis te accuso si ab omnib⁹ volo desistere de oibus abolit. petere debeo: alis punior. Quinto dicit. accusani adulterum post quinquēniū/vel adulteram post sex menses: et si non tenet mea accusatio: nūc desisto absqꝫ abolitione. ℟ q punior. Sz secus in casu dixit ¶Papi. mulier cū nō possit accusare de falso nisi suā suorūqꝫ iniuriā. pse quereretur/ sirtī accuset et desistat sine abolit. non punitur. ꝛ hoc dixit pap. Sed quid refert impediat qs accusare propter tpis pscrip. vel propter vitiū sui stat⁹/ an propter sexum: immo mulier magis debet puniri q̄ alij cū mulier possit accusare si psequeret suā vel suorū iniuriā. sed alij nō cū sit prescriptus: vel propter sue persone vitium. ¶Papi. aūt in alijs pſonis q impediūtur accusare aliqua causa excepta femina/si accusent ꝛ desistant: dicit idē qd dixi cum est in eo cuius accusatio nō valet: vt quia est prescriptū vel propter vitium pſone sez vt puniat desistens. ꝛ dat exempla. ¶Primū in eo qui accusauit eodē tpe marem ꝛ feminā: qr licet non teneat accusatio cū marem et feminā eodez tpe accusare nō possit/ tñ si desistat sine abolit. punit. Scōm sinō tenet accusatio propter coniūctionē personaꝝ vt qꝫ libertus patronū accuset ꝛ desistat sine abolitione nō punit. Dicamus ergo ad oēs ꝗstiones q accusant ꝛ desistunt sine abolit. punitur excepta femina ꝛ minore. xxv. an. ¶Suspecti. Accusatio suspecti tutoris ꝙ tribunali ꝛ nō de plano est cognoscēda. et solus pses. puncie de ea cognoscit: ꝛ qui desistit ab ea incidit in turpil. ¶Item si dicat. ¶Done casum vt in glo. ōñi mei accur. que incipit: dic q ꝛc. ¶Incidit. Qui desistit ab accusatiōe alīū submittēdo: vel instigādo: vel q instruit alium ad accusationē: vel mādat alicui ꝛ instruit eum ad accusat. capitalem dando probat. et simili modo incidit in hoc senatuscōsultum: nisi fuppositus probet crimen. Item nō est vis per sequis mandet accusat. alij: an per alium. Item qui fuit nuncius ad istā accusat. ex sententia senatuscon. punitur. Item qui fuscepit hoc officiū accusandi punitur hoc eodem senatusconsulto. ¶Reus condēnatus. accusani titium de quodaꝫ delicto ꝛ succubuit: tandem appellauit. ego desisti in causa appellationis. dicit q punior pena turpiliani cū pnūciatum sit extinctum per appel. Fran. accur.

a ¶Crimina intendere. scilz scienter. ad quod. ff. de infa. athletas. §. calumniator. Accursius.

b ¶Absconde re. facit. ff. de verb. sig. l. prevaricatores. ꝛ. d. l. athletas. §. prevaricator. ꝛ. ff. de prevari. l. i. ꝛ qualiter punitur prevaricator. dic vt ff. de prevari. l. ij. ꝛ. l. accusator. ꝛ. l. ab imperatore. Accursius.

c ¶Ab accusatione. dic publici nō priuati. vt. ff. c. si quis repetere. §. i. et incidit in turpilianū. vt. C. ad turpil. l. i. ꝛ est pena eius vt dixi. ff. de prevaricato. l. ij. §. fi. Accursius.

d ¶Calūniatoribus pena. p publico iudicio silitudo supplicij. p extraordinario. p motu iudicis. vt. C. de accu. l. fi. ꝛ de calū. l. fi. ꝛ. j. eo. ꝛ in pnūciatis. ꝛ. ff. de prevari. l. ab imperatore. ꝛ defur. l. fi.

e ¶Irrogat. ff. ergo publica accusatio cū ex publico crimīe veniat. vtſ. de hua. l. prevaricationis. §. fi. ꝛ. j. rñ. nā. p priuato nō hz locū hoc sena tuſcō. vt. j. c. si qs repetere. §. i. ꝛ hoc ꝙ fieri seruato ordine iuris sez accusatione facta ꝛ pductis. phationibus ab eo qui calūniatorem dicit.

f ¶Non. pbat. i. pnunciatur nō. pbasse. sic em videtur ei iuder remisisse penam calū. vt apparet ex sequētibus. ꝛ fic intellige. C. de calū. l. qui nō probasse. fm. ¶D. vel fm Jo. loquif in illis casib⁹ in quibus est specialevt de oper. no. nun de pupillo. §. fi plurium do. ꝛ. l. quia. in pnn. ꝛ. l. stipulatio. §. fi. Accursius.

f ¶Calūniari est falsa crimina intendere[a]. prevaricari vero est vera crimina absconde re[b]. tergiuersari in vniuersum ab accusatiōe[c] desistere. ¶Calumniatoribus pena[d] lege rhemia irrogat[e]. ¶Sed non vtiqꝫ qui non probat[f] quod intendit protinus calumniari videtur: nam cius rei inquisitio[g] arbitrio cognoscētis committitur qui reo absoluto de accusatoris incipit[h] consilio quere re: qua mēte ductus ad accusationem processit. ꝛ si quidem cius iustum errorem[i] repererit absoluat eum. si vero inculpēti calūnia cum deprehenderit legitimā penā[k] ei irrogat: quorum alterutrum ipsius verbis pnunciationis manifestatur. ¶Nam si quidem ita pnūciauerit non probasti pepercit[l] ei. si aūt pnunciauit calumniatus es: cōdemnauit[m] eum. cf. ℣uis nihil de pena subiecerit: tamē legis potestas aduersus eum exercebitur. nam vt ¶Papi. rñ. facti quidem questio[n] in arbitrio iudicantis: pene vero persecutio nō cius[o] voluntati mandatur: sed legis auctoritati[p] reseruatur. ¶Queri posſit si ita fuerit interlocutus[q] lucius titius temere accusasse videtur: an calumniatorem pnūciasse videat ur: ꝛ papiñ. temeritatē facilitatis veniā cōtinere: ꝛ incōsultum calorē calūnie vitio carere: et ob id hūc nullam penam subire[r] oportere. ¶Prevaricatorem esse cuꝫ ostendimus[s] qui coludit cum reo et trāslatiue munere accusandi defungitur eo qō ppias quidem pbationes diſſimularet[t]: falsas vero excusationes[v] admitteret[x]. ¶Si qs[y] aūt ab accusatione citra abolitionē desiterit puni[z]. ¶Abolitio[a] priuatim[b] a presidibus postulari ac impetrari solet. item pro tribunali non de plano: nec pses hāc cognitionem[c] alteri demādare pōt. ¶Si plura crimina idē cidē intulerit[d] singulorum abolitionem debet petere: aliogn put quid admiserit eius nomine senatusconsulti penam patietur[e].

¶Primo ponit vnum dictum. Secundo ponit dictum papiniani quod videtur sibi aduersari. Tertio ponit aliud dictum papiniani quod videtur sibi consonare. Quarto ponit determinationem et cōclusionem omnium precedentiū. secunda ibi: atqum. tertia ibi: atqui in idem. quarta ibi: merito. hoc dicit Bar.

¶Accusationem is intulit qui prescriptione summoueri potest vt quilibet adulterij[f] mascullo post quinqꝫ annos continuos ex die cōmissi adulterij: vel feminaꝫ cas. l. ij. in prin. ꝛ. C. de vsur. l. eos. in princ. Item ad hoc. ff. de fur. l. non potest. ꝛ de ritu nup. palam. §. pe. ꝛ fi. ꝛ facit. C. plus va. qō agi. l. ij. ꝛ. j. ad muni. ordine. et de verb. sig. fi qua. Sed oppono iudicare vel non/non est de potestate cum possit cogi per superiores. vt. j. de mune. et bono. l. fi. §. iudicādi. ꝛ sed dic est de potestate donec cogatur. Item est in potestate sua absoluere vel condemnare etiam contra ius litigatoris et valeret sententia. sed ipse posset puniri si faceret dolo. vt. ff. de fal. l. j. §. sed ꝛ si inder. Accursius.

g ¶Inquisitio. an sit calumniator vel non. Accursius.

h ¶Incipit. incōtinenti non ex interuallo. vt. C. de calum. l. j. cōtra. vel absoluto reo sez destinatione. arg. j. de ꝟb. sig. fugitiu⁹. ꝛ dixi in. d. l. athletas. §. pe. Accursius.

i ¶Errorem. accusantis sine metu calū. i. suspitione. non ergo de presumpta: sed de euidēti. vt. ff. de adul. l. is cuius. §. fi. ꝛ ibi no. ꝛ facit. ff. de iniur. item. §. adijcitur. et. ff. de fal. l. antepenul.

k ¶Penam. que sit: modo notaui. Accursius.

l ¶Depercit. deliquerat ergo Jo. ꝛ fic intellexit. C. de calū. l. qui nō pbasse.

m ¶Condēnauit. qm de ei⁹ calū. pnūciatū est. ad qō. ff. de publi. iudi. l. fi.

n ¶Facti quides questio. nam pōt iudicare et non iudicare de questione. et si nō iudicat iuder de facto nec pronunciat de pena: ſ si de facto pnūciat iuder nec de pena aliqd decernit ius pnunciat de pena: pōt tñ inder in ipa finia pena minuere: ſ si causa cognita. vt. C. de bis q not. infa. l. et si senetus. nō al's vt. j. de pe. l. bodie. que est contra. ꝛ sic no. q ſufficit in crimine adulterij si dicat iuder. pronuncio te adulterum. Idē in aljs criminibus que certam penam cōtinēt. Itez pro hoc q pronūciato de principali videtur de pena pronunciari. facit. ff. de iniur. l. diuus. ꝛ. C. de iniur. si non conuicij. ꝛ. C. de infa. l. interlocutio. ꝛ. l. verbum. ꝛ. C. si quis impera. ma. l. j.

o ¶Eius. scilicet iudicis.

p ¶Auctoritati. facitin auf. in me. li. nō fieri sacras iussiones. circa prin cipium. Accursius.

q ¶Interlocutus. inder.

r ¶Subire. al's subire. al's sustinere. ꝛ facit. j. de reg. iur. l. quicquid. ꝛ. ff. de iniur. l. diuus. ꝛ. C. de iniur. si non conuicij. ꝛ. C. de infa. l. interlocutio. ꝛ. l. verbum. ꝛ. C. si quis impera. ma. l. j.

s ¶Ostendimus. ff. in prin. huius. l. sed posſea hucusqꝫ de calum. dixit.

t ¶Dissimularet. dando testes de nihilo.

v ¶Excusationes. al's actiones id est exceptiones sic dicte. qꝫ agere ꝛc. vt. ff. de excep. l. j.

x ¶Admitteret. id est reciperet tanꝯ bonas.

y ¶Si quis. nunc autem de tergiuersatione.

z ¶Punitur. pena turpil. que est vtnot. ff. de prevari. l. ij. in fi. ꝛ facit. C. de aboli. l. abolitio.

a ¶Abolitio. nunc de secunda parte rub. Accursius.

b ¶Priuatim. nam publice datur sed non a preside. vt. j. eo. l. abolitio. et. l. seq. ꝛ facit. C. de aboli. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. j. de iur. fif. senatus. in prin.

c ¶Cognitionem. quia cum cause cognitione fit. quod dic vt. C. eo. falla citer. ꝛ. l. penul. facit. ff. quis ordo in bono. pos. ser. l. ij. §. dices. et. §. in bonoꝫ. ꝛ. §. si preses. Accursius.

d ¶Intulerit. qō qualr fiat habes. ff. de accu. l. hos accusare. §. lege.

e ¶Patietur. que est vt. ff. de prevari. l. ij. in fi. ꝛ facit. ff. de eund. l. firem. §. j. ꝛ de colla. bono. l. j. §. si cum duobus. ꝛ. ff. si quis cau. si fe rnus. §. j. ꝛ de oper. no. nun de pupillo. §. fi plurium do. ꝛ. l. quia. in prin. ꝛ. l. stipulatio. §. fi. Accursius.

f ¶Adulterij. subaudi crimen inferens.

Diuortij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Diuortij. de bis habes. ff. de adul. mariti. §. fer. cum seq.
b ¶ Desiterit. non petita abolitione.
c ¶ Necne. aſs necne. als belle. id est bellissime.
d ¶ Pene. id est fere. a facit. ff. de reg. iur. l. ambi intereſt.
e ¶ Vtitur. quod ab accusando repellit: vt infames: siles. de quibus habes. ff. de accusa. l. qui accusare. Accursius.
f ¶ Permitteret. ſcꝫ spacium temporis.
g ¶ Qualisc̃ũq. siue vera siue falsa. ad qđ. ff. de in. fa. qđ ergo. ff. cum autẽ.
h ¶ Maioreq. q̃ ipse qui suo nole ad accusandum accesit: postea desistit.
i ¶ Processisset. subaudi veritus erit &c. alias est in textu. Accursius.
k ¶ Loquimur. qui cum posset exceptione remoueri desistit. Accursius.
l ¶ Non admitteretur. vt C. de fal. l. et si.
m ¶ Responsurus. qđ videtur idem rũdere debere quid enim &c.
n ¶ Sit. ſcꝫ papinianus.
o ¶ Quid enim. cõfirmatio oppositionis. &c. ad ff. de accusato. qui accusare. Accursius.
p ¶ Excludẽdi. a pena se natusc̃ũ. q̃ mulier bi sciliꝫet qui summouent prescriptione. vel etiam vitio persone.
q ¶ Vel. pro saltem.
r ¶ Potuerit. si persequetur suã vel suorum iniuriam. Accursius.
s ¶ Voce. non etiam effectum habere potuit.
t ¶ Atquin idem. ſcꝫ papi. et obijcit auctor legis eũdem papi. sibi in eo qđ de muliere dicit cõtradicere. Vel sic ostẽdit papinianꝰ sentiat i mulierẽ: & sic nõ est supior obiectio.
v ¶ Et feminaꝫ. vt. C. de adul. l. reos.
x ¶ Debere. vt. ff. de adulte. l. vim passaꝫ. §. duos.
y ¶ Quid. confirmat oppositionem propositam.
z ¶ Supta scriptas. id est propter prescriptionẽ tẽporis: vel ꝓpter vitium persone. Accursius.
a ¶ Interfint. inter bouo que sequuntur.
b ¶ Coniunctionẽ. vt frater fratrẽ libertus patronum: & cognatus primũ cognatũ. vt. C. qui accusare non pos. l. si magnum. et l. pe. ff. de accu. l. qui accusare. & l. bi. §. i.
c ¶ Merito. nunc soluit.
d ¶ Itaqꝫ. qꝫ papi. ita dixit merito &c. et sic cõdusdit vtrãqꝫ papi. sententiã. et sic nulla remanet contrarietas. & adhuc etiã de minore qui etatis bñficio iuuat: et cũ muliere bñficium habet. sed in muliere est cõtra. C. ad turpil. l. si femina. So. vt dices. j. e. l. mulier. & eodem modo solue. j. e. l. mulier. Item cõtra. j. eo. l. querebatur. Sol. vt ibi. Item in minore est cõtra. ff. de minoꝫ. auxilio. Sol. ibi petebat restitui vt posset accusare qđ nõ ꝯ bic vt nõ puniatur: qꝫ desistit qđ potest: vt bic. ff. de adul. si maritus. §. lex.
e ¶ Pro tribunali. & non de plano. Accursius.
f ¶ Preses. ff. de offi. eius cui man. est iur. l. cognitio. cõtra. Sol. vt ibi. et eodẽ modo. ff. de suspec. tu. l. i. §. an aũt. Alij dicũt q̃ cognoscit de remouendo: sed nõ remouet: qui nõ placet. vt infra. de suspec. tuto. in prin. Ius. vt no. ff. de offi. presi. illicitas. §. qui vniuersas. Accursius.
g ¶ Non tenetur. quia non est publicum sed extraordi. ad qđ. j. e. si quis

¶ Licet accusatio suspecti tutoris importet infamiam si remotus sit a tutela: tamen desistens ab accusatione non incidit in senatusconsul. turpil. hoc dicit.

¶ Suspecti tutoris accusatio ꝓ tribunali c tantum examinari potest: et nullus alius de huiusmodi questione q̃ preses f prouincie pronunciare potest: et tamen qui ab ea desiterit senatusconsul. nõ tenetur g. ¶ Item si dicat h aliquis in senatusconsul. incidisse turpil. presidis erit super ea re notio: et tamen contra desertorem senatusconsul. non intrenient coercio: qui autem dicit quem in hoc senatusconsulto. incidisse accusator non est i.

¶ Qui desistit ab accusatione alij submittendo/vel instigando/vel mandãdo/ vel instruit alium ad accusationem capitalem/si ille qui submissus est non ꝓbat submittens incidit simili modo in hoc senatusconsul. cũ illo qui submissus est. Item nuncius ad hoc missus incidit. b. d.

¶ Incidit/in hoc senatusc̃ũsul. et qui accusatorem k summittit: aut qui instigat l: aut qui mandat alicui/et instruit cum ad accusationem capitalem dando probationes/allegando accusationes et merito. nam diffidendo crimini m quod mouet/et crimendo se periculo calumnie vel desertionis: merito calumniantis et desistentis pene subijci debuit/nisi subornatus n accusator probauerit crimen quod intendere suscepit: nec interest per se mandauit accusationem an per alium o. verũ hunc qui hoc ministerio vsus est ad mãdandam accusationem: nõ ex verbis/sed ex sententia senatusconsul. puniri Papinianus p i scripsit: summissus enim accusator si militer eodem senatusconsul. plecti tur: id est propter hoc solum punitur q̃ ministerium alicui timoris receperit q.

¶ Qui ab accusatione desistit in causa appellationis incidit in hoc senatusc̃ũsul. hoc dicit.

¶ Reus condemnatus prouocauit: deinde accusator desistit: an in hoc senatusconsul. incidit: ꝓpter est vt incidisse videatur r: quia ꝓuocationis remedio condemnatio extinguitur s prouinciatum.

¶ Receperit. & si ctres puniuntur. Accursius.
r ¶ Videatur. ad hoc. C. de his qui. vt indig. l. nunciatos.
s ¶ Extinguitur. ꝓprie accipe scilicet si nec fuisset iudicatum: vt hic. et bis autem. et de bis qui notan. insa. furti. ij. respon. vbi dicitur q̃ interim non est infamis damnatus furti. Item pro hoc. ff. de condi. indebi. eleganter. §. i. & de bo. libe. qui cum maior. ff. accusasse. i. & de pe. l. ij. in fi. Sed cõtra videtur tenere: nec extinguitur omo/sed suspenditur.

Casum ponit.

† Scribẽ. dicãt istum ter. sing. ad bꝫ lꝫ mandano aliquid aliquid illi citum si ille postea mandet alteri et illeviltimus faciat obliget primuꝫ mãdãtem & nõ scim: timoc est verꝫ in leuibꝫ se cus in grauioribꝫ: qꝫ tunc vterqꝫ obligatur. Bolog.

et hic expone extinguitur.i.fuspenditur:quod patet/quia si non prosequatur retro habet effectus.vt.C.eod.l.furti.§.i.ibi:finautem ꝛc.ꝛ.C. de temp.appel.l.fi.§.illud.sed illud est cum fictione:nam vere interim est extincta.Accursius.

a Qui destitit.hoc exponit.j.destitisse.ꝛ.l.ab accusatione.in pn.et §.j.l.cfistū.ꝛ.ff. de adul.l.quesitum.ꝛ de iudi.destitisse.ꝛ de mi.destitisse. Itē qđ dicit agere dic scilz similiter ad qđ C.de pac.l.postq̄.

b ¶ Accusare.scz crimina liter: quod potest verum esse quādo er eodem crimine ciuilis ꝛ criminalis oritur actio.vt.C.quādo ciui.ac.l.j.vl'dic agere.i. accusare. fic.ff.ad legem iul.pecu.l.qui perforaue rit.Idem est in eo q̄ pretiaricat' est.vt.ff. de prestarica.l.accusator.ꝛ facit ff. de adulf.l.ij.§.j.et.l.si maritus.§.fi negauerit. et.C.qui accu.non pos.l. accusationem.ꝛ de adul. abolitionem.ꝛ.j.e.l.mulier.§.j.Accursius.

c ¶ Prohibetur.boc cuz iā ab alio cepta est accusato,als contra.ff.de sepul.vio.l.iij.§.antepen. vel dic in totum: ibi nō. vt no.d.l.accusationem.

d Et in priuatis.dicpuata crimina nomiata ꝛ ordinaria vt furtum et similia. Extraordinaria scz immolata extraordinaria. de priuatis babes.ff. de priuatis delict.de aliis in titu.de extraordi.crimi.cū sequen. Alii dicunt ꝛ p.i.vt ola predicta comprehēdat. Tertij dicūt priuata qñ p calūnia cōmissa in ciuili causa agitur iniur.qō potest etiam hodie:vt hic.ꝛ.C.de libe.cau.l. si tibi.Arg.ff.de iniur.l.si creditor.Erat ꝛ alia actio ꝑdita pro calum. quod hodie non est.vt insti.de pe.te.li.§.hoc autem.etiam si committatur in causa liberali.vt.C.de calum.l.qui calumniatores . Quarti dicūt priuata ordinaria:scilicet defamoso libello quod est falsum.vt.C.de.famlibel.l.j.ꝛ.ff. de iniur.quod senat'.ꝛ de suppositio partu.vt.ff. de fal.l.lege.§.fi. Sed nec hoc placet.vt no.ff. de pub.iudi.l.j. Item ponunt in accusationibus de seditiosis.ꝛ in eo qui accusat illicitum collegium:quod vltimum stare potest.Accursius.

e ¶ Admissi.i.delicti:quia ꝛ sic accusati dīnarētur.vt.ff. de priua.delic. l.fi.ꝛ de preuari.l.ij.ergo ꝛ iste eadem:vt hic.ꝛ.ff. de preua.l.pe.ꝛ de in iur.l.qui iniuriarum.ꝛ.l.si quis repetere.§.j.Accursius.

Mulier. ¶ Casus Berta denūciauit quēdam de falso instrumēto scripto in fui berte preiudiciū:destitit.Dicitur q̄ non punitur. Secundo dicit.accusans impetrata abolitione destitit.postea idē cr imē et in eūdem vult intentare.dicitur q̄ non auditur.Fran.accur.

f ¶ Iniurie.vt quia de falso instrumento scripto in fui preiudicium.vt C.qui accu.non pos.l.de crimine.et facit.ff.l.j.§.accusationem.in fi.§. sed videtur incidere in turpil.vt.C.eo.l.si femina .que est contra.Solu. ibi accepit pecuniam:hic non.Vel ibi'pacto:hic simpliciter Jo.nā presumit eam delinquere cum pacto destitit.vel hic petijt abolitionem/qō facilie ei concedit:ibi non. Sed alij q̄ hic non potuit accusare:ibi sic. que est falsa:quia hic suam iniuriam prosequebatur. Item quia ꝛ si nō posset tamen tunc deberet incidere.vt.ff.l.j.§.accusationē.vbi dicit ma ioze odio ꝛc. Item alij q̄ hic non accusat inchoando.ꝛ sic communiter dicunt cessare turpil.per.l.C.ad turpil'.l.j.et vt intra certum.l.j.et.j.eo. questitum.Accursius.

g ¶ Non videtur.hoc propter seruos fragilitatem. Azo.

h ¶ Post abolitionē.priuatam:secus si publicam. vt.C.de aboli.l.j.et facit.ff.de.qui destitit.ꝛ.C.ad turpil.l.si is.ꝛ.j.§.Quis. Accursius.

Questum est. ¶ Casus. In libello principi porrecto a me diri me velle quēdam defalso accusare et non vltra proceſſi.dicitur q̄ nō punior cum non accusauer im.Fran.accur.

i ¶ Verbis.sed sententia sic fm Joan.ꝛ Azo.ꝛ.j.eod.in senatusconsul. §.qui post.et.C.de calum.l.penulti.fed.B.dicit nec etiam sententia.vt C.ad turpil.l.penultima.sed eam expones vt ibi.nec enim accusat:sed accusare vult vt dicit.B.vt.ff.rem ra.ha.amplius.ꝛ pro eo.ff. de adul.

Paulus. Lex.ij.

Qui destitit agere amplius et accusare prohibetur.

Idem. Lex.iij.

Et in priuatis ꝛ in extraordinarijs criminibus omnes calūniosi extra ordinem pro qualitate admissi plectuntur.

Papinianus. Lex.iiij.

Mulier que falsi crimen iniuriē propīe post interpositam denunciationē desistēs omisit: ex senatusconsulto turpiliano teneri non videtur. ¶ Post abolitionem idem crimen ab eodem in eiusdem personam instaurari non potest.

Licet quis in libello principi porrecto dicat se velle aliquem de publico crimine accusare non incidit in senatusconsulto.licet non accuset.hoc dicit.

Paulus. Lex.v.

Quesitum est an is qui libello principi dato falsum se obiecturum minatus est si nō obiecisset turpiliano senatusconsulto tenetur? Paulus respondit verbis senatusconsulti turpiliani eum de quo queritur non contineri.

Idem. Lex.vj.

B accusatione desistit q cum aduersario suo de compositione eius criminis quod intēdebat fuerit locutus. ¶ Animo ab accusatione desistit/qui affectum ꝛ animū accusandi deposuit. ¶ Destitisse videtur qui intra prefinitū accusationis a prefide tēpus reuz suū non peregerit. ¶ Nunciatores qui per notoria iudicia pdunt notoriis suis assistere iubētur. ¶ Calūnie causa puniuntur/ qui in fraudem alicuius libzum vel testimonium aliud ve quid cō quisisse vel conscripsisse vel in iudicium protulisse dicuntur.

Ulpianus. Lex.vij.

Si quis repetere velit crimina publica abolitione interueniente eo iure repetit quo accusabat.neqz enim possunt prescriptiones obiici ei que reo ante reoeum abolitionem non sunt obiecte:et ita diuus adrianus rescripsit. ¶ Si stellionatus quis obiecerit/vel expilate hereditatis crimen: et destitit penam senatusconsul. turpiliani non subibit: nec furti/vel iniuriarum: sed officio iudicis culpa eius coercebitur.

l ¶ Deposuit.vt et.C.eo. l.fi.ꝛ.j. destitisse.aliud si impedit' differt.vt.l.destitisse.et.l.in senatus.§. qui post.ꝛ facit.ff.l.qui destitit.Accursius.

m ¶ Nō peregerit.i.accusationē ad finem nō perduxerit. vt. C. qui accu. nō pos.l.si ea.ꝛ. C.vt intra cer.temp.l.ij.

n ¶ Nūciatores.pone exēplum in curiosis vel aliis officialibus qui licet sine inscriptione deferant debent tñ probare:vt hic.ꝛ C.de accu.l.ea.et de delicum.l.j.ꝛ arg.ff.de accu.l.leuia.Accursius.

o ¶ Per notoria.i.manifesta.als pernota.i.valde nota.als notoria.

p ¶ Judicia.i.accusationes in iudicio.

q ¶ Assistere.als assistere.q.d.als incidūt in turpil'.vt arg.ff.l.de curiosis.ꝛ.ff. de custo.reo.diuus.als abstinere.ꝛ dic scz cū abolitione ne incidant. Alij dicunt etiā sine abolitione nō incidere in turpil.ad quod dicit notoriis.i.notis scz nunciatoribus.Accursius.

r ¶ Calumnie.hic tractat de calumniantibus.dic casum in iniur.vt.ff. de iniur.l.ter come.ff.§.si quis libri.ꝛ.l. quod senatus. Sed quid ad hūc titulum? Respon.vt talis qui de hoc crimine accusaret scz famosi libelli incidat in turpil.er quo dicit esse publicum crimen famosi libelli:vt dicimus.ff.eo.l.ꝛ in priuatis.Accursius.

s ¶ In fraudem.id est iniuriam.

t ¶ Conscripsisse.i.ordinasse.Accursius.

Si quis. ¶ Casus. Publica abolitione interueniēte qui destitit ab accusatione priusinceptajnūc vult repetere illud idē crimen.dicitur q̄ potest repetere illud idem crimē.he tamē exceptiones que nō poterant opponi accusatori tpe abolitionis: vt quia erat tunc lis contestē. nec nunc possunt opponi.Secūdo dicit.qui de crimine stellionatus vel crimine expilate hereditatis accusauit aliquem ꝛ destitit non punit pena turpiliani:officio iudicis tamen punitur.Fran.accur.

v ¶ Si qs repetere.infra.xxx.dies vtiles.vt.j.l.aut priuatim.§.triginta. et hoc in pub.secus in priuata.vt.C.de abo.l.j.ꝛ.ff.l.mulier.§.j.

x ¶ Que reo.si habes reo subaudi vt sit ablatiui casus.sic ergo erat lis cōtestata/et non poterat opponi prescriptio.vt.ff. de adulte.l.si maritus. §.prescriptiones.nec nunc oppo.idem si ob aliam causam.vt.j.e.l.aut. §.abolitione.sed contra.ff. de accusa.bos accusare.§.hoc etiā.als obijci ei que ante.Accursius.

y ¶ Si stellionatus.scz crimen.

z ¶ Nec.subaudi ꝛ si ꝛc.Accursius.

a ¶ Vel iniuriarum.nec aliud delictum priuatum:multominus in pecuniaria causa.vt.C.de calum.qui calumniatorem. Sed an iniur . potest conueniri qui in ciuili commisit calum:forte non:cum de calum . iuret. vt insti.de pe.te.li.§.hoc autē.quod sacramētum est loco antique actionis pro calum. Sed certe et in criminali iuratur:quare dicunt alij q̄ habet locum iniur.fed non in illa in factum : que dabatur pro decima parte litis:vt diri.ff.ꝛ in priuatis.Accursius.

b ¶ Coercebitur,relegatione vel simili.vt.ff. de iniur.l.qui iniuriarum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

ABolitio. ¶ Casus. Abolitio quãdoq; fit publice. ꝛ de hoc dicit hac. l. ꝛ seq. quandoq; priuatim: scilz ad postulationem accusantis. quãdoq; fit abolitio ex. l. vt accusante mortuo vel ex iusta causa impedito quominus possit accusare. ꝛ de hoc dicit hec. l. ꝛ seq. ꝛ principiũ sequentis. ¶ Abolitione. Dic casum vt in glo. que incipit: id est dicere. Secundo dicit abolitione publice facta finitis feriis potest accusator infra triginta dies vtiles repetere accusationẽ. Fran. accur.

a ¶ Abolitio. incidit enim finitis repentinas ferias. vt C. de feriis. a nullo. et cõcedit vt omis qui accusare aliquẽ inceperant sine metu turpil. possint desistere. hec quidem est publica: ꝛ conceditur a solo principe: vt hic. ꝛ non refert ad ea crimina in qui sius vteretꝰ probat. vt. C. e. fallaciter. et. ꝛ. c. Incius. priuata vo a quolibet iudice ordi. de causa cognoscente cõceditur. vt. C. de aboli. l. i. et. ij. et. ꝛ. l. i. §. abolitio. ꝛ. j. e. si interueniente. Accursius.

b ¶ Ob die insignẽ. quia natus est ei filius.

c ¶ Gratulationẽ. qr par ludus debet fieri.

d ¶ Et ob res pspere. qr deuicit hostes.

e ¶ Aut priuatim acto re: id est accusatore. sic. §. eo. l. qui desistit.

f ¶ Postulãte. a preside. vt. §. l. i. §. abolitio.

g ¶ Impedito. ꝛ tanto qr biẽnium sit elapsum. ad qõ. j. e. in senatus. §. pe. et. C. de accu. l. iiij.

b ¶ Non retractabitur. id est dicere si tempore cesse abolitionis iste accusator erat i eo statuit vt re mariti accusaret: ꝛ nũc erit. et non obijcitur ei qr media tempora dum duraverunt ferie nocẽt ei. ad qõ. §. eo. si quis repetere. vel ecõtra si iã tempus illud erat finitũ: nec nunc illud habebit: nam in eodẽ statu reponitur. vt dicta. l. si quis repetere. in princi. et fact. §. de dam. infec. hoc amplius. in prin. Accursius.

b ¶ Non retractabitur. i. non auferentur ei.

i ¶ Rei. licẽtia redeũdi ad accusationẽ dat qñ fuit publica abolitio: ẞ si priuata nõ/ nisi petat abolitionẽ. vt. C. de abo. l. i. in fi. ꝛ post bos dies nõ dat. vt. C. de gene. aboli. l. i. nisi ex causa vt statim dicit. Et no. qr nõ oĩno ertincta fuit prima accusatio cũ ad eãdem instãtiam redeat.

k ¶ Reum. quia potuit citari ꝛ adesse. ꝛ idem de accusatore subijcit mortuo vel accusato. vt. §. de publi. iudi. l. defuncta. ꝛ. C. si reus vel accu. l. ij. ij. ꝛ. iiij. ꝛ fact. j. eo. l. diuus.

l ¶ Si accusator. sic. §. de dam. infec. hoc amplius. in prin. ꝛ. §. de diuer. et temp. prescrip. l. i. ꝛ. j. in senatuscon. §. fi. et facit. §. de accu. l. libelloꝝ. in fine. Accursius.

l ¶ Accusator. quoq; non solum reus.

m Querebatur. Non puniri. Si dicas casum qr iã excluſus nũc vult accusare ꝛ non incipit. quia videt se prescriptione excludendum planum est. vt. §. l. questium. Si dicas hunc incepisse ꝛ postea desistisse tunc est contra. §. l. j. §. accusationem. Sol. hic impetrauit aboli. ꝛ eodẽ modo sol. C. vt intra certũ temp. l. i. ꝛ. ij. Vel ibi de tempore instantie ses biennij: hic de tempore accusationis. Vel dic qr in penam talionis nõ: vt hic. sed turpil. sic vt ibi. ꝛ fm hoc dic perferre: et ita succubuit. et facit ad. l. §. depo. l. j. §. est autem. et in decre. xxij. q. ij. ne quis. ꝛ. §. de accusat ad. l. §. depo. l. j. §. est autem. et de condi. insti. filius. et qui satisda. cogã. l. fi.

Paulus. Lex. viij.

ABolitio aut publice fit ob diem insignem: aut ob publicam gratulationem.

Martianus. Lex. ix.

VEl ob rẽ pspere gestam.

Papinianus. Lex. x.

AVt priuatim actore postulãte. Tertio fit genere ex lege abolitio mortuo accusatore: vel ex iusta causa impedito quominus accusare possit. ¶ Abolitione autem publica facta non retractabitur in iudicio repetendo de mariti iure. ¶ Trigita dies repetendi rei diuus adrianus vtiles esse interpretatus est ex die sciliçet quo ferie finite sunt: et senatus censuit eos dies cedere/ quibus quisq; reum suum repetere possit. Hoc autem repetendi rei tempus non aliter cedit qꝫ si accusari quoq; potuit adire.

☞ Quando quis accusationẽ non prosequitur quia iudex exceptionem temporis obstare pronunciat in turpilianus nõ incidit. b. d. fm veram lectu. Bar.

Idem. Lex. xj.

QUerebatur an hi qui ab accusatione tempore excluſi essent in senatusconsult. turpilianum inciderent: Resp̃n. non oportere dubitari calumnia non puniri eos qui prescriptione temporis excluſi causam adulterij perferre non potuerunt.

☞ Qui reum non repetit publica abolitione interueniente: in senatusconsultus nõ incidit. b. d. Bar.

Ulpianus. Lex. xij.

SI interueniẽte publica abolitione ex senatusconsul. (vt et fieri assolet) vel ob letitiam aliquam: vel ob bonorem domus diuine: vel ex qua alia causa ex qua senatus censuit abolitionẽ reorũ fieri: nec intra dies prestitutos reum repetierit/ dicẽdũ est cessare turpilianũ senatusconsultũ. nec esse videtur desistere qui exemptũ reũ non defert: eximitur aũt reus publica abolitione interueniente.

☞ Nunc exponit quis dicatur desistere ab accusatione. Item qui ex licentia principis desistit ab accusatione non punitur. hoc dicit Fran. accur.

Paulus. Lex. xiij.

DEsistisse cũ accipimus qui in totum animũ agendi deposuit: nõ q distulit accusationẽ sed q permissu imperatoris ab accusatione destitit impunitus est.

Ulpianus. Lex. xiiij.

DIuus adrianus flatio cario rescripsit. pconsuli crete tutorem qui pupilli causa instituerat accusationem defuncto pupillo: cuius causa accusare ceperat non esse cogendum accusationem implere.

Marcellus. Lex. xv.

IN senatuscon. turpilianum incidunt qui subiecissent accusatores: aut subiecti postulassent nec pegissent reos: aut aliter qꝫ abolitiõe facte desistissent qꝫ chyrographum ob accusandum dedissent pactionem ve aliquam interposuissent: hoc autẽ verbum peregissent ad vniuersos suprascriptos pertinere dicendum est.

☞ Hodie de omni crimine cognoscitur extra ordinem. ꝛ ideo de omni crimine qui accusat ꝛ destitit incidit in hoc senatusconsul. exceptis his qui sine periculo calumnie accusant: nam tales non incidunt in senatusconsul. qui autem sint illi glo. ponit. hoc dicit cum. l. seq.

¶ An ad eos qui hodie de iudiciis publicis extra ordinẽ cognoscunt senatusconsult. pertineat queritur: sed iã hoc iure ex sacris

incidũt in penã senatuscõsulti turpiliani. ꝛ de his da exemplũ vt in glo. dñi mei accur. ¶ Si propter. Si accusator desistit ab accusatione propter mortem accusati finitur accusatio: nisi in crimine lese maiestatis. Item in accusatiõe repetẽdarum que nõ finitur morte accusati: immo et in heredes accusati protenditur hec accusatio. Secundo dicit. desisti ab accusatione iam cepta: ꝛ postea decessit accusatus: nõ releuor qn pena turpiliani tenear. sic ꝛ si postẽ desisti volo nunc iterũ accusare: nam turpiliani pena turpiliani cum semel desisterim. Tertio dicit. volens titũ punior pena turpiliani cum semel desisterim. ꝛ nõdum lit. cõtesta. fui accusare. libellum dedi ꝛ me scripsi ad talionem. ꝛ nõdum lit. cõtesta. fui impeditus. pcedere per annus vel biẽnium variis preſidũ occupat. vel

a ¶ Eos de quor calúnia. in accusando cõmissa: z da exemplũ de tutore. vt. C. qui accu. nõ pos. l. ij. z alia specialia que diximus. ff. l. j. §. fs opp. de uxorio g licet sine metu calúnie accuset. vt. C. de adul. l. iure mariti. nã incidit in turpil. vt. C. de adul. abolitionẽ. que est cõtra. Sol. vt ibi. Itẽ op. q: pionius accusando libertũ nõ pót de calúnia accusari. vt. ff. de obseq. parens. et de bo. lib.

qui cum. §. fi patris. z tñ incidit in turpil. desistẽs. vt. j. ca. l. §. fed si minor. sed forte incidit si esti eui denti calũ. Et sic in olb⁹ predictis dicas in quib⁹ dixi dari exemplũ: z etiã in marito. z sim hoc bz lo cũ q̃ hic bt. vel dic vt dixi in. d. §. fs si minor. Itẽ dicũt quidã Azo. posuisse exemplũ cõtra libertos qui nõ pót patronum accusare etiã. p̃sequendo suã iniuriã. vt. ff. de accu. bi. §. j. q̃si si desistierit nõ incidat in turpil. q̃ nõ est verũ. vt. ff. l. j. §. accusatione. Sz certe hoc nõ dixit: fs dixit q: nõ potest patronũ accusare de alio: et ideo nec de hoc q̃ patronus sl aliqua accusatio ne t turpil. incideret: z sic bene dixit. Accursius.

b ¶ Desisterit. etiam non petita abolitione.

c ¶ Non pót. als non pu to. z als non potest.

d ¶ Soluit. vt. ff. de pub. iu. l. defuncto. z. C. si re⁹ vel accu. mor. fue. l. i. z fi.

e ¶ Actio. i. accusatio.

f ¶ Maiestatis. in duobus casib⁹. vt. ff. ad legẽ iul. maie. l. fi.

g ¶ Repetũdarum. vt. ff. de accu. l. ex iudiciorũ. et C. ad le. iul. repe. l. j. z l. fi. i fi. z. C. de hereti. l. manicheos. Accursius.

b ¶ Nõ ideo. superueniẽs casus nõ excusat pcedẽs delictũ. fic. ff. de fur. inter oẽs. in prin. z. ff. de cõdi. fur. g furtũ. et. C. de spõ. arris. et. ff. q̃ fatisda. cog. si decesserit. z devi. vi iar ma. l. j. §. rectissime. z cõmo. l. in rebus. z. C. de fi deiuſ. l. fancim⁹. Sz arg. ff. de rei. vendi. sinaute. §. fi homo. et. ff. q̃ vi aut clam. sl alius. §. est et alia. z ad leg. rho. de iac. l. fi. §. j. Accursius.

i ¶ Non esse. Nõ. remittẽtib⁹ z. vt. ff. de edil. edic. queritur. §. fi venditor. z ff. l. qui destitit. z. l. mulier. §. j. et. ff. ad legẽ iul. de adul. l. ij. §. j. z. l. si mariꝰ. §. fi negauerit. et. C. de adul. l. abolitionem: z C. de pac. l. posteꝙ. et. C. eo. l. iij. Accursius.

k ¶ Non potuerũt. maxime fm. B. sed Jo. nil subaudit quasi als nõ incideret in turpil. licet lis nõ fit contesta. quod dic vt. ff. l. quesitum.

l ¶ Post abolitionem. publicam.

m ¶ Abolitio. als intra. xxx. dies. z si non habeas subaudi.

n ¶ Abolitione. vt q̃ fuit publica. z facit. ff. l. aut priuatum. §. fi. Item facit. C. de temp. in integ. l. j. ij. iij. z iiij. Accursius.

o ¶ Omicianus. Dicitur. ff. eo. aut priuatim. Accursius.

p ¶ Ad seruos. nã interim dũ ferie durãt nõ liberant. vt. ff. de cu sto. reo. l. ij. circa prin. Sed ar. ff. de accu. bos accusare. §. si furiosus.

q ¶ Finiatur. finiretur autem: quia si ille exiret forte fugeret/et sic frustra constitutionibus vtimur vt pertineat ita vt ex singulis causis singule pene irrogentur. ¶ Eos de quorum calumnia agi non permittitur si desisterint non incidere in penam huius senatusconsul. constitutionibus cauctur.

¶ Qui post mortem rei desistit ab accusatione nõ incidit in hoc senatusconsul. sed ille qui prius desistit licet reus postea moriatur z euadet penas huius senatuscõ. exceptis crimínibus hic positis. b. d.

¶ Si, ppter mortem rei accusator desisterit[b] non potest[c] hoc senatuscõ. teneri: q: morte rei iudicium soluitur[d]: nisi tale crimẽ fuerit cuius actio[e] aduersus heredes durat veluti maiestatis[f]. ¶ Idem in accusatione repetũdarum[g] est: q: hec quoq; morte nõ soluit: ceterũ si postea q̃ accusator desistit reꝰ decesserit: nõ ideo[h] magis delictũ accusatoris relcuatur. nã cũ qui semel desistit si postea accusare paratus sit/nõ esse[i] audiẽdum diuus seuerus et anto. statuerunt.

¶ Qui post inscriptionem ante lit. contest. vel anno vel biennio agere non potuerunt[k] varijs prefidũ occupationibus: vel etiã ciuilum officiorum necessitatibus desistuti in senatuscon. non incidunt.

¶ Abolitione publice concessa si anteq̃ reus iterum accusetur alia abolitio est concessa dicitur q̃. xxx. dies incipiunt currere accusatori finita secunda abolitione/infra quos potest iterum accusare.

¶ Quãq̃ prius rcũ quis detulerat: et si post abolitionem[l] anteq̃ reus repeterer intra. xxx. dies alia abolitio[m] superuenerit non ex superiore sed ex secũda abolitione[n] dies. xxx. computantur.

Paulus. Lex. xvj.

O Micianus rescripsit q̃ de ferijs et de abolen dis reis dicitur[o] non pertinere ad seruos[p] qui accusati in vinculis esse iubentur ne iudicium finiatur[q].

¶ Ad crimina in quibus ex vtraq; parte incumbit omnis probandi abolitio non porrigitur. b. d. Bar.

Modestinus. Lex. xvij.

Lucius titius sciũ reum falsi fecit: z priusq̃ perseqꝛetur[r] indulgentia rcorum crimina abolita fuit: quero si postea cuz iterato reum nõ fecerit: an in turpil. senatusconsul. incidit? Modesti. rñ. abolitionem rcoruz que publice[s] indulgetur ad hoc gen⁹ criminis non pertinere[t].

¶ Non valet abolitio impetrata sine cõsensu aduersarij si diu lis est ventilata. Itẽ nec impetrata sine cause cognitione: immo si accusator desistit: aut nõ probet punitur. hoc dicit tota lex.

Papinianus. Lex. xviij.

Imperatores seuerus z antoninus augusti iulio seuero rescripserunt cum satis diu litem traxisse diceretur inuito aduersario non posse cum abolitionem[u] accipere. Item rescripserũt/nisi cuidẽter[v] probetur consentire aduersarium abolitionem nõ dari. Item rescripserunt cum in crimine capitali abolitionez vt in re pecuniaria[w] petitam esse diceretur: restaurandam esse nihilominus cognitionem: ita vt si non probasset hoc quod proponeret non impune cum laturum.

¶ De requirendis reis et absentibus damnandis. Titu. xvij.

¶ Dictum est supra de varijs et diuersis delictis. Item dictum est qualiter contra accusatorem nõ perseqꝛentẽ vel persequentem calũnioſe. pcedatur. sequiturvide re qualiter pcedatur cõtra reum. sed quia reus quandoq; est contumax/ideo premittit qualiter proceditur contra reum contumacem vt in hoc titulo. quandoq; vero q: reus est presens ponit qualiter proceditur contra reum ad crimínis examinationem. vt. j. titu. de questio. post maleficiuz vo inuentum ponit qualiter procedatur contra reum ad pene impositionem. vt. j. titu. de penis. hoc dicit Bar.

Martianus. Lex. j.

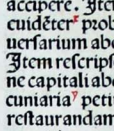

Iui seuerus z antoninus[x] rescripserũt ne quis absens puniatur[y]: et hoc iure vtimur ne absentes dãnentur: neq; cñ inaudita causa quẽq̃ damnari equitatis ratio patitur[z]: si aũt[a] grauius qs punitur/puta in opus metalli vel similem[b] penam siue capitale[c] hoc casu non est irroganda in absentem pena[d]: sed absens requirendus[e] vt. C. e. l. j. Sed an accusari: Rñ. vt diri. j. de pe. absentem. ij. respon.

r ¶ Perseqꝛeretur. vsq; ad sententiã. Accursius.

s ¶ Publice. idem de priuata. vt. C. de abo. fallaciter. §. fi. sed i vtraq; Z. C. de fal. fis docueri. sol. ex certa scia fuit ibi zcessa gnialis vel specialis.

t ¶ Nõ ptinere. incidit ergo in turpil. post feriasi fi ad accusationẽ nõ redierit: qõ non est l alio. vt. ff. l. si interueniẽte. Accur.

Imperatores. ¶ Cassius Accusaui quã dam non possum petere abolit. vt desistaz inuito aduersario vel eo ignorãte: fs si expresse cõsentiat possum. Scõo dicit. i accusatiõe capitali abolit. ipetraui. z sine cause cognitiõe habui abolit. bz q̃ nõ tenet. vñ si nõ. pba. ui qõ in accusatiõe deduxi pumior. Fran. accur.

v ¶ Abolitionẽ. pmatã: de qua logtur tota hec. l. z facit. C. de abo. fallaciter. §. quando autem.

w ¶ Nisi euidẽter. circa eã dẽ casus. z sic nec Jdicente: nec etiãtacente. fs opz q̃ exp̃sse ẽsentiat. ad qõ ff. de pcu. filiꝰ. §. inuit⁹.

x ¶ In re pecuniaria. i. nõ causa cognita: quod est opus. vt. ff. l. j. §. abolitio. z. C. de abol. l. fi.

¶ De requirẽdis reis et absentibus damnãdis.

Iui seuerus. ¶ Cassi. Reõ absens punit et si graue est delictũ õ q̃ qs absens accusat de q̃ deberet ipoi pena opis metalli vel fistis vel capitalis: tunc nõ dz dãnari absens: fs regrit/et scõo annotat. Itẽ tertio regrit p edictaz: et etiã lre demãdant magistratui illi⁹ ciuitatis in qua ausugit vt fi illi inuestcat. z ertũc p annũ expectat: z infra annũ venies z ea tisdari offerẽs bona sua recuperat nec fiscꝰ ea habet. Jtem si intra annuz decedat: et sic accusatio est extincta: eius heredes petent bona defuncti/et habebunt. Fran. accur.

y ¶ Magni. f. impatores.

z ¶ Puniat. etiã lite ẽte.

a ¶ Puniat. etiã lite. zte.

b ¶ Ratio patif. nisi in casu. vt. C. de pe. l. ne diu. z fa. j. de pe. absentẽ in pñ. z. C. de accu. l. absentẽ. z si p vim/vel alio mõ. l. ij. z in aut. de litig. §. oẽm. z iponit pena relegationis vel minor. vt. j. de pe. absentẽ. §. j. z. ij.

c ¶ Autem. pro certe. Accursius.

d ¶ Vel similem. que faciunt aliquem seruum pene.

e ¶ Siue capitalem. vt deportationem que facit perdere ciuitatem.

f ¶ Pena. ad hoc. d. l. absentem. §. j. z. ij.

g ¶ Requirẽdus. i. registus. als requirẽdus: sez anteq̃ requirat qõ i idẽ recidit. pmo ergo dz regri ad instar ciuilis. vt diri. ff. de pub. iud. l. iter.

Secundo

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2015

Scdo bona annotanf dicendo: ola bona pono in bano fisci nisi venerit infra annū: z deferibenf. vt. j. l. fi. z ab hac fnia conditionali appellaf. vt C. si pen. ap. l. ei⁹ qui. fm vnū intellectū illius. l. nec tñ fiscus de facto occupat nisi post annū. vt. j. l. ij. z. l. fi. Tertio iteruz requirit per edicta vt subijcit prefides ꝛc. z ex quo innotescere potuit cōputat annus. vt. j. eo. annus. vt subijcit. Item no. q⁹ hic qui expectatur vsq; ad annū habendus est p̄ p̄sesso quo ad bona vsq; ad annū. vt et. ff. de custo. reo. diuus. ff. sic et diuus. quo ad crimē aūt perpetuo audif. vt. j. e. l. anni spaciū. in fi. l. Acc.

a ¶ Annorādus est. i. bona describunt i publicū.

b ¶ Facere. tertio loco.

c ¶ Edictis. f. in albo positis. Accursius.

d ¶ Jubeāt. edictis: ideo vt possit ꝛc.

e ¶ Innotescere. i. eos fieri certos.

f ¶ Per eos. i. magistat⁹.

g ¶ Et boc. i. ex quo edicta posuit Bug. z illi innotuit. Azo. vel forte satis est publice innotescere. vt. j. e. annus. z erpef sum videf in auf. vt nulli in. ff. si qd eo⁹ gs. nam si inuenit statim capitur et reducitur: vt ibi.

b ¶ Purgādos. quātum ad bona. vt. j. l. pri.

i ¶ Requirēdum. edictis vel litteris.

k ¶ Si prouincie p̄sidē. sit hic capiur ersus si p̄sidem ꝛc. vel sub. z in p̄te. ꝛc. Accursius.

l ¶ Obtulerit. de stādo iuri. Accursius.

m ¶ Mandatis. scz prin capiz diui seueri. vt. ff. in prin. huius. l.

n ¶ Trāsmittunt. vt. C. el. j. z. C. si pen. ap. l. ei⁹ qui. nisi sit crimē q̄ mortē nō ertinguaf. vt. ff. tit. j. l. in senar. §. si ꝑpter.

Anno. ¶ Casꝰ. Annus datur vt infra annum nō occupētur bona a fisco. z si fiscus stetere p. xx. an. post annotatur q⁹ non occupauit bona remouef amodo prescrip. hec cñ fisq. xx. an. regulariter curret ꝓtra fiscū nisi minor q̄ds reperiaf. z da de boc ereplius vt in glo. z boc dicit bec l. z seq. Fran. accur.

o ¶ Ad occupāda. vt interim nō occupet sed annotet. Accursius.

p ¶ Per viginti annos. post annotationem. vt. j. de iure fisc. l. j. z. C. de fal. l. querela. z. j. e. l. annus. z. ff. de diuer. pte. l. in omnibus. z. j. l. pri. que buic continuatur. Accur.

q ¶ Q. Uācunq;. Apud. i. contra. Accursius.

r ¶ Rescriptio. f. minor. i. ꝓtra fiscū pertinēs vt quadriēnij. vt. C. de quadri. prescrip. per totū. z fact. ff. l. pri. cū suis cōcor.

Annus. ¶ Casus. Dic dicit a quo tpe cōputatur annus ꝑost quē nō recuperat bona accusatus: fs q̄scūq; reuertatur etiā post annum potest de crimine se defendere. Fran. accur.

s ¶ Nulla tpis prescriptione. etiā centū annoꝝ. vt. C. eo. l. ij. est ēm excepto: z sic nō tollitur tempore. vt. ff. de excep. do. pure. §. fi.

t ¶ Defensione. ipsius crimi nis. Accursius.

Undatis. ¶ Casus. Nunc dicit q⁹ infra annum post requisitionem possunt bona accusati obsignari vt sic nō diminuantur. z si infra annum reuertatur accusatus ea recuperet. si autē non venerit bona eius cōfiscantur. z si qua bona mobilia sunt que ex mora possunt fieri deteriora possunt vendi infra annū z precium deponi. et appellationes illius accusati qui fugit soluent debita ei. Fran. accur.

v ¶ Obsignari. id est publico assignari. vel verius quasi sub sigillo poni vt nō diminuātur vt statim innuit. sic ergo sentētia de annotandis bonis fertur sub conditione. vt no. ff. l. j. in prin.

x ¶ Purgauerint. Qualiter purgaf. Rñ. excusando z satisfādo de stādo iuri. ad quod est. ff. de pub. iudi. l. penul. §. j. et ff. l. j. §. si pūncie p̄sidē. quia sic est in ciuili. vt in aut. de erbi. §. si vero q̄dam. Sed quidā dicunt q⁹ demum lata sentētia absolutoria rehabeat bona. ad quod institu. de su spec. tuto. §. si quis autē. Accursius.

y ¶ Cogantur. licet postea de crimine velit incipere seer cusare. vt. C. e. l. vj. in fi. z. ff. l. pro ri.

z ¶ Debere. ad boc. ff. de peti. bere. diuus. C. de admi. tuo. l. fi. in fi.

a ¶ Mouentia. id est mobilia. Accursius.

b ¶ Doc. fact. ff. de solu. reo. cōtra. Solu. bic fugit: ibi nō. Item facit. C. ad leg. iul. maie. l. fi.

¶ De questionibus.

In crimināb⁹ ¶ Casus. Cā inuestigādorum criminū questio adhiberi solet. et q̄n fiat q̄stio ꝛ in quātum credatur quēstieni est. vi dendū. z certe questio nō fit cum indicia nō precedunt si ergo p̄cedūt indicia q̄stio pōt fieri. Item q̄stioni sole fides: scz plena nō adhibeā. et q⁹ non sit a q̄stione siue a tormētis incipiēdum rescripto diui adriani cauef. vbi a cuius rescripti ponunf in littera. Item cum multi sunt torquendi incipiendum est ab eo de quo sit verisimile veritatem melius aperiri. ¶ Ad questiones. Cum accusser timentium de aliquo delicto cōtra quem sunt aliqua indicia: z volo facere torq̄ri aliquos quos produco de mea domo non audior. Jte sī titius et eius vxor tenuerūt aliquā: si filiam eoꝝ nunc dicat aliquis non esse filiam eorum non de facili ei creditur. Fran. accur.

c ¶ In criminibus seruandis. id est inuestigandis. Accursius.

d ¶ Questio. quid questionis verbo continetur dicit. ff. de iniur. l. item apud labeonem. §. questionem. et ad filla. l. j. §. questione.

e ¶ Et no ff. esse. docet quādo sit facienda per cōtrarium dicendo quando ff. no: q: tūc cum nō sunt indicia nō facēda est. ff. sic est. ff. de bis qui sūt sui vel alie. iur. l. j. Jte quaten⁹ docet. j. cū dicit: neq; adeo ꝛc. z dic adeo scz vt ei soli credatur. vt. j. eo. §. questioni. Uel dic adeo scz vt ab ea incipiamus. z ad boc. C. eo. l. milites. z. l. j. et. j. eo. l. vnius. §. in ea. et. C. de fal. sicut. Sed contra. ff. ad sill. l. prius. Sed certe non dicit prius: id est ante indicia. sed prius ꝙ alij. Accursius.

f ¶ Continetur. scz non esse a tormentis incipiendum.

g ¶ Rescripti. id est epistole.

h ¶ Amouetur. de innocentia ad nocentia: scz reus.

¶ Ita ꝑfessio facta in tortura etiā perseuerata sine indicijs nō nocet cōfesso. vt plene per alex. cōsil. xciii. vol. i. vbi tel cit esse cōes opi. z alleg. mīras ōtas. quā opi. fuz secur⁹ i apostil. ad Y. an frā. de ostā. in. c. qñ contra falsas. § cōfeſſōes. nu. vi. in fi. neq; tenet. extra de p̄ba. q⁹ fallit in trib⁹ casibus p glo. positis i. c. questionuz. xli. q. i.

a Confessio. scz per tormenta. Accursius.

b Incipiendum. vbi multi accusabantur qui torquēdi erant cum prius cederent indicia. vt. j. eo. vnius. Vel dic q̄ vno accusato cōta quē erat indicia ꝛ multi petebantur torqueri ab eo qui minus timeat illū in quē torquetur est incipiendum. Accursius.

c Produceret. facile esset pto eo dicerent. ad quod C. de testi. l. secunda. ꝛ. ff. de testi. l. pater. ꝛ. l. pe.

d Subiectam. scilz q̄ sit suppolita. ad q̄. ff. de libe. agno. l. i. §. iulianus. in fi. §. licet sit ar. ꝛ tra. ff. de carb. edict. l. i. §. si qs. in fi. §. Accursius.

Idem cornelio. Cassius. Questionibus vnius serui. i. dicto eius nō credit plenarie: scz alia argumēta requiruntur. Scōo dicit. ferui dicūtur aurum alicuius exposuisse cum dño eor ꝛ de hoc torquētur. ōr q̄ nō debēt interrogari de dño. ꝛ sponte dicāt de eo nō credetur.

Diui fratres. Questio aliqua est inter heredes de reb⁹ hereditarijs fuit eor cōmunes ex alia causa q̄ hereditatis vel serui vni⁹ eorū tñ nō fuit super hoc torquendi: etiā si dicatur vnum heredū quesisse dominū fictitie in illo seruo. Seruus. Seruus municipum potest torqueri in caput ciuis ciusq̄z ciuis. Idem in seruo ciuiscūq̄z corporis siue societatis vt possit torqueri contra quēlibet de illo corpore siue societate. Item ille qui mihi seruit bona fide tanq̄ seruus si ue esset seruus alienus siue liber hō cēt nō potest cōtra me torqueri. Item libertus cōtra patronum nō potest torqueri. Item nec frater cōtra fratrem. et oēs ille persone que cōtra certas psonas nō cogūtur dicere ꝛ testimonij: nec contra eos torquendi erunt. Seruum mariti. Seruus mariti potest torqueri cōtra vxorē eius. Itē aliquo dānato possunt serui ei⁹ quōdam torqueri cōtra eus cū desierint eius esse. Item si manumitto seruū meum hoc acto ne torqueatur contra me poterit torqueri cōtra alium. ꝛ intelligas eo casu quo liberi homines torquētur. Item seruus qui nunc est tuus/tempore autē accusationis incepte contra te nō erat tuus bene potest torqueri cōtra te. Item seruus qué dicis te emisse si pbo vendit. non tenuisse aliqua de causa: vt quia venditum tibi a pupillo sine tutore vel alia de causa: ꝛ scīnō tuū esse potest torqueri cōtra te/cū tuus non sit: hoc tñ prius. pbato. Ultimo dicit. ferui nō sunt torquēdi cōtra dñm et si tortī sint de facto nulla fides habetur dicto eorum. Diuus seuerus. Cōfessio accusati nō habetur pro probatione si nulla alia sit probatio. ꝛ hoc intelligas q̄ non perseuerat in accusatione: vel q̄ in tormentis fuit confessus. ꝛ dic de hoc vt in glo. dñi mei accur. hic posita. Cū quidam. Cum te accusaueram de aliquo delicto petebam seruum tuum torqueri cōtra te volens serui preciū deponere vt tibi detur. dicit q̄ non audior. Scōo dicit. ferui tui torquentur occasione cuiusdaz delicti q̄ dicitur eos cōmisisse. si aliquid cōtra dñm dicunt/dñs er hoc granatur. i. nocet dño. ꝛ hoc dicebat quoddā rescriptū: sed hoc rescriptū correctum est: nam nullo modo preiudicat domino. In causa. Hic casum vt in glo. domini mei accur. hic posita: que incipit: negociator ꝛc. Qui cōstionem. Nocet qualiter est interrogandus qui torquetur. Diuus adrianus. Seruus agricola pompeij accusatus de aliquo delicto positus ad tormenta de se potest interrogari. de aliis autem si dicat est rei iudicium: id est vt reus iudicaretur/vt sciat qui alij fecerunt delictum.

Questioni. Hunc dixit quando credatur tormentis et quando non. Item inimicorū questioni q̄nas habetur fides q̄nq̄z non: vt si est inimicitia magna eis nō credatur. alīs sic: vt hic habes in glo. Cum quis. Latrones quosdam cepi: et eos iudici assignaui vt eos faciat torqueri ad fciendum si sint latrones vel non. ipsi tortī dicūt se latrones fuisse mecum. dicitur q̄ quātum est cōta eos creditur: quātum cōtra me est nō, et dic vt in littera. Si quis vltro. Licet quis sponte cōfiteatur se homicidiū fecisse nō semper eius cōfessioni statur: quidā enī ob metū vel simile causam dicūt qō nō est verū: limo extat epistola quoddam qua est cautum q̄ seruus cuiuscūq̄ cōfessus se homicidium fecisse: ꝛ ex hac confessione dānat⁹ apparuit postea nō culpabilem fuisse ꝛ sic restitutus: ꝛ dño quondā eius preciū assignatū vēdito alij isto seruo: scz pecses. quincie non pōt mutare sniam suam: sed hoc principi mitteret. ꝛ expone litteram vt in glo. dñi mei accur. hoc dicit tota lex. Fran. accur.

e Serui vni⁹. ad qō. j. eo. l. marit⁹. sed certe net in pluribus/nisi precedāt alie pbationes: id est in dicia. vt. §. c. l. in prin.

f Argumentis. facit. §. de custo. reo. diuus.

g Exportasse. per furtū. et facit. j. e. l. §. si fersi. ꝛ. l. vnius. §. seruo.

h Dixerint. scilicet sine questione. Accursius.

i Beredum. pnta communi seruo ex alia causa vel alicuius eor. ꝛ no. bene redum. et sic duorū. quia secus in hereditario cum aliter negatur coheres. vt. j. e. l. hereditarij. ꝛ. C. eo. l. fina. et. l. hoc quod nam nō cōstat q̄ seruus fit ibi in. l. hereditarij.

k Vēditione. i. emptione. Accursius.

l Heres videretur. nisi hoc constet prius. vt. j. e. l. si quis dicatur.

m Ciuium. singulorum.

n Non sit illorū. singulorum. Accursius.

o In ceteris. Hic no. argu. ad similia que fiūt. §. de rerum diui. in tantum. §. vniuersitatis. et ad idem. §. de rebus dub. cum senatus. ꝛ. §. quod cuiusq̄z vniuer. l. ij. ꝛ in decre. xxxiij. distin. fraternitatis. alīs in ca. super. xiij. q. ij. Accursius.

p Constitutum est. C. eo. l. pridem.

q In fratris. scz caput. ꝛ facit. C. qui accu. non pos. l. si magnum.

r Non cogitur. quos habes. §. de testi. l. iiij. ꝛ. v. Accursius.

s Seruio quarto. arg. §. ad fill. l. j. §. si vir.

t Ipsius. scz per damnationem: quod fit vt. j. de bo. dā. l. i. in prīc. fe cus si alio modo. vt. j. l. pri. ꝛ. j. l. extraneo. §. fi. et. l. vnius. §. seruus in eius caput. ꝛ. C. eo. l. seruos. ꝛ. l. non solum. que sunt contra.

v Ne torqueatur. nam liberi non torquentur nisi vt. j. eo. l. ex libero.

x In caput domini. antiqui: vt dixi in superiori. §.

y Torqueri. in his quibus liber torquetur.

z Cognitionis. scz accusationis.

a Rei. id est accusati.

b Effectus. scz seruus.

c In caput eius. scz dñi. i. rei cuius nunc est seruus effectus. et facit. §. de arbi. nō distinguimus. §. facerdotio. oportet ergo q̄ tempore accusationis vel antea fuerit rei vt in eum non torqueatur.

d Constiterit. per eum qui dicit hoc scz venditionē non valere. licet sit arg. contra. §. de pub. l. quicūq̄z. §. fi. ꝛ facit. §. e. l. §. diui fratres.

e Instruat. scz dictum seruorum in questione positorum.

f Multominus. ad hoc. j. l. diuus. §. ex quibus. et. C. eo. l. j. ꝛ de testi. seruos. Accursius.

g Pro exploratis. id est probatis. Sed argu. contra. §. de custo. reo. l. si confessus. ꝛ. C. de peñ. l. qui sententiam. et. §. de minori. l. aurilius. §. sed vt ad leg. iul. Solu. valet si perseuerat: vt ibi. alīs non vt hic. Argu. j. ea. l. §. si quis vltro. Alij vt. R. q̄ hic in tormentis: ibi sine tormentis. vt argu.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

vt argu. eiusdem. §. si quis vltro. Itez contra. C. de confes. l. i. Solu. ibi in ciuili. Et no. q dominus seruum cõfitentem z inuitum põt defendere. vt. j. de appel. l. nõ tñ. z. ff. de libe. can. l. i. §. iij. z. iiij. z de re iudi. ſe.

a Non oportere. alias nõ oportet. z facit. j. eo. l. penulti.

b Cognoscẽtis. iudicis. Accurtius.

c Precium. dño dandum. z facit. C. e. l. i.

d Ostendũt. ad ff. ff. e. l. §. diuus antoninus. z. j. eo. l. vnius. §. feruo. z. C. de testi. l. seruos.

e In cã tributoriũ. negociator: seruo: ſſtat vectigal. p ſeruis etiã ſi ſint alicui⁹ ciuitatis. et dz eos ꝑfiteri et q boc faciat instruit eos pena capitalis q̃ ſibi celãti z seruo ꝑcio ſponſk. vt. C. de vect. l. vniuerſi. §. fi. z. l. i. et dic reipu. alicui⁹ ciuitati nõ romane. vt. ff. de publi. l. licitatio. §. fiſcus. z incipit ſtructio ibi: q̃s zc.

f Quod. ſ. picũlũ. vel q̃ ſeꝛs rõ. z l. qb⁹. ſ. tributũ. l. ſub qb⁹. vt dic ſeruos alicui⁹ ciuitatis torquẽdos in cã tributoꝛ: nõ dico ciuitatis romane. vt. ff. de adul. ſi poſtulauerit. §. nu bet. z. §. ratio. z conſtrue vt. ff. et q dicit ſeruos. ſ. torquendos. qbus: id eſt ſub qbus tributis.

g Profeſſionem. i. manifeſtationẽ fuoꝝ delatoꝝ. vt. C. de vect. l. oĩb⁹. fm pmũ caſum. vel. i. dicũ fiue teſtimonium fm aliũ in primo fit. ꝑfeſſio a deferẽte. in ſcõo a ſeruo.

h Interrogare. niſi ſe torqueat. vt. j. pri. §.

i Suggerẽtes. quod iu cius fecerit.

k De ſe. ff. priori. §. contra. Sol. vt ibi.

l Amplius. q̃ de ſe qõ de alijs dixit certe h fuerit. i. crimẽ eſt iudicũ rei ſi iudicaꝛet reus: non tamẽ culpa interrogatoris: id eſt interrogationis: q bñ ſic debuit interrogari.

m Nõ ſemp. immo ſemper. vt. j. e. l. edictũ. ꝛtra. Solu. illa fm iſtam. Itez facit. C. qñ ap. fit. l. ij.

n Ab eis. al⁹ ab eiſ. al⁹ ab eius. ſ. criminis l quo torquef. Et no. q varijs ex cauſis format qs ſuam opi. z mutat: vt hic. z ad trebel. q: poterat. z ff. col. bo. l. nõnũq̃. z de tráſac. cũ hi. §. in pſona. z. j. de pe. l. diui.

o Deuenirũt. facit ad ff. i aut. de teſti. §. fr̃o odio ſus. et. ff. de adu. le. l. iij. §. fi. z. ff. de teſti. l. teſtiũ. in pñ. z de ſuſpec. tuto. l. tutoꝛ. §. ſi tutoꝛ. z. C. de ſol. tel. liberi. z de teſti. ſi gs.

p Cognita. diſtinguendo inter inimicitiam magnam vel paruam. vt d. aut. §. ſi vero odioſus.

q Tradiderit. iudici puniendos puta duriſti ad iudicem latrones vt eos torqueret. an hoc eſſet verum. et ipſi torti vel non torti dicunt q tu es latro cum eis.

r Haberi eis. latronibus.

s In eos. id cõtra eos.

t Quibuſdam. ſcꝛs reſcriptis.

v Hoc. ſ. qõ nõ credatur eis. nam quandoq̃ creditur.

x Pleriq̃. qõ potuit facere iſte qui eos tradidit.

non oportere[a] ſi nulla. ꝑbatio religionẽ cognoſcẽtis[b] inſtruat. Cum qdam deponere ꝑcũ[c] ſeruũ paratus eſſet: vt ſeruus toꝛq̃ret ꝑ dñm: impatoꝛ nr̃ cum diuo fratre ſuo id nõ admiſit. ¶ Si ſeruũ quaſi ſceleris participes in ſe torquẽtur. deq̃ dño aliquid fuerint confeſſi: apud iudicem ꝓout cauſa exegerit ita pronunciare eum oꝛtere diuus traianus reſcripſit: quo reſcripto oſtendunt[d] grauare dominos confeſſione ſeruoꝝ: ſed ab hoc reſcripto receſſum conſtitutiones poſteriores oſtendunt.

Iſte. §. põt legi tribus modis. Uno modo dicit ſic. ſeruus cuius eſt omiſſa profeſſio põt toꝛqueri contra obtinentem etiaꝫ ſi ſit ſeruus reipublice. Secũdo ſic. ſeruus reipublice poteſt toꝛqueri contra omittentem ꝓfeſſionem alicuius rei. Tertio ſic. ſeruꝰ poteſt toꝛqueri ſi ipſe dicatur amiſiſſe profeſſionem alicuius rei: z per oẽs iſtos caſus intellige eſſe omiſſam iſtam ꝓfeſſionẽ in cauſa tributoriũ: z ſic ſeruus eſt capitaliter puniendus. h. d. Bar.

¶ In cauſa tributoriũ[e] in qb⁹ eſſe reipublice ſeruoꝝ nemini dubium eſt: piculi q̃z ratio q̃ ꝓ fraudis conſcio capitaleꝫ pena denunciat eiuſdem profeſſionem[g] extruat.

¶ Qui queſtionẽ habituꝝ eſt nõ ds ſpãli⁹ interrogare[h] an lucꝛus titius homicidiũ fecerit. Dz gñali⁹ qs id fecerit: ali⁹ eſſi magis ſuggerentis[i] q̃ requirentis victor: et ita diuus adrian[k] reſcripſit. ¶ Diuus adrianus calpbur. celeriano in hec vba reſcripſit. agricola pe[l]ꝛ valentis ſeruus de ſe[m] põt interrogari: z ſi dñ q̃ſtio haberetur amplius[l] dixerit: rci fuerit iudicũ non interrogationis culpa. ¶ Quẽ ſtioni fidẽ non ſemper[m] nec tamen nũq̃ habẽdã ꝓſtitutionib⁹ declaratur: etenĩz res eſt fragilis z periculoſa: z qui veritatẽ fallat: nã plerisq̃ patientia ſiue duricia tormẽtoꝝ: ita tormẽta ꝓtenuntur exprimi ab eis[n] veritas nullo mõ poſſit: alij tanta ſunt impatientiaꝫ in quouis mentiri q̃ pati tormenta velint: z ita fit vt etiam vario mõ fateantur: vt non tñ ſe: verũctiaꝫ alios criminẽtur. ¶ Preterea inimicoꝝ q̃ſtioni fides haberi non dz: q̃z facile mentiunt[o]: nec tamen ſub ꝓtextu inimicitiaꝝ detrabenda erit fides queſtioni: ſed cauſa cognita[p] habenda fides: aut non habẽda. ¶ Cũ quis latron es tradiderit[q] buſdam reſcriptis contineꝛ non debere fidẽ haberi eis[r] in eos[s] qui eos tradidcrunt. qui buſdam[t] vo q̃ ſunt plenioꝛa B cauetur: vt neq̃ diſtrictius hoc[v] beatur: vt in ceteroꝝ perſona de bet: ſed cauſa cognita eſtimet habenda fides ſit necne. pleriq̃[x] eũ dum metuunt ne forte appꝛehenſi eos nominent: prodere eos ſolent: ſꝛs impunitates ſibi captãtes q̃ non facile eis indicãtibus, pditoꝛes ſuos[y] creditur[3]. ſꝛ neq̃ paſſim impunitas eis[a] per bmõi proditoꝛes ꝓcẽdẽda eſt: neq̃ trãſmittenda[b] eſt allegatio[c] dicentiuꝫ id circo ſe oneratos q̃ eos ipſi tradidiſſent. ¶ Neq̃ enim inualidum argumentũ baberi mendacij dz ſiue calumnie in ſe inſtructe.

Si poſt ſuiam ex prima cõfeſſione latam de innocentia rei cõſtiterit dz condemnatus reſtitui a principe non ab inferiore. hoc dicit Bar.

¶ Si quis vltro de maleficio[d] ſateatur / nõ ſemp ei fides habenda eſt: nonnunq̃[e] enim aut metu aut aliqua alia de cauſa[f] in ſe confitetur: z ex tat epiſtola diuoꝝ fratrũ ad vocumiũ ſaxã: qua continetur liberãdum eſſ qui in ſe fuerat consſſus[g]: cuius poſt dãnationem de innocentia conſtitiſſet: cuius verba hec ſũt. ¶ Pꝛudẽter z egregia ratione humanitatis ſaxa charisſime pximitiuum[h] ſeruũ q̃ homicidium in ſe ꝓfingere metu ad oñm reuertendi[i] ſuſpectus[k] eſſet perſeuerante[l] falſa demonſtratione dãnaſti: quefiturus de conſciꝰs quos eque bẽe ſecũ mẽtit[m] fuerat: vt ad certiozem ipſius de ſe ꝓfeſſionem peruenires[n]: nec fruſtra fuit tam prudens ꝓſiliũ tuũ: cum in tormentis ꝓſiteri[o] neq̃ illos ei conſcios fuiſſe: z ipm de ſe temere commẽtum[p]. potes ita q̃ decreti[q] gratiaꝫ facere: z cuꝫ per officium diſtrahi iubere conditione adita: ne vnq̃ in poteſtate q domini reuertantur[r]: quem[s] ꝓcio accepto certum habemus libenter tali ſeruo cariturus. ¶ Hac epla ſignificatur quaſi[t] ſeruus damnatus fuiſſet reſtitutus: ad euꝫ pertinebit cuius fuiſſet ante[u] damnatꝛ. ſed preſes puinicie cum quem dãnauit reſtituere[x] non poteſt[y]: cuꝫ nec pecuniam

y Proditores ſuos. ergo de ſe cõfeſſo creditur. qſiꝫ de alio. vt. ff. de cuſto. reo. diuꝰ. z. ff. ad ſill. ptius. Sed ſ. C. de accu. l. ſi. Sol. vt ibi.

3 Credit. q. d. bñ eſt vt eos. pdamus. q. poſtea nõ ſic eis credetur.

a Eis. pdentiꝫ. Acc.

b Tranſmittẽda. id eſt admittẽda. B. vel: id eſt omittenda.

c Allegatio. nõ dz haberi mualidũ arg. hic q dicunt. pditoꝛes. ſ. q latrones mentiantur ſiue calũnientur in ſe. i. pditoꝛes. Jo. poſſet etiaꝫ ecõtra tolegi: vt hec dicãt. pditi. z facit. C. eo. l. iiij.

d De maleficio. a ſe cõmiſſo.

e Nõnunq̃. ſcilicet plerunq̃.

f De cã. vt. ff. ſ. q. nõni.

g Cõfeſſus. iure longo bar. ſecus: nam prius cõfitens poſtea negare volens non audit: vt in lõgobar. qualiter q ſe. de. l. ij. p quacũqs.

h Primitiuum. ꝓpriũ nomen ſerui.

i Reuertendi. cum dñs preceperat ſeruo: vt aliquem occideret qs occidebat ſeruꝰ ſe feciſſe. ne dñs in eum ſeuiret.

k Suſpectus. i. ꝓfeſſus.

l Perſeuerante. al⁹ nõ eſſet damnabilis. vt. ff. de. diuus.

m Peruenires. vt alijs ꝓiudicares. vt. C. de accuſa. l. fina.

n Cõſtiterit. i. certũ fuerit h duplex dictum qõ ſequitur.

o Commentum. Id eſt confeſſum.

p Decreti. i. ſententie.

q Reuertatur. vt inſtitu. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. §. ſi.

r Quem. ſ. dñm.

s Quaſi. z al⁹ qz. et. j. habeas ſi finiſſet z. dam naretur. ad ff. de fideicõmiſ. liber. l. generaliter. §. ſi ſeruus. Sed cõtra. j. de pe. l. aut damnum. §. ſeruos. et. C. de ſen. paſ. fruſtra. Solu. hic reſtitutus fuit. ad qõ. j. de ſentẽ. paſ. l. fina.

t Reſtituere. qñ vere cõmiſerat delictum de quo fuit cõfeſſus.

v Nõ põt. neq̃ in criminali neq̃ in ciuili: vt hic. et. §. de reiu. l. acta. §. de amplianda. z. l. iuder. z. l. paulus. z. j. ti. j. aut damnum. §. fi. z. C. ſen. reſcin. nõ poſ. l. j. z. C. de ſen. l. poſt ſententiã. z. §. de re iudi. l. quod iuſſit. lent. §. ſicut. et de offi. procura. ceſa. l. fi. z. §. de fur. l. non poterit. Sed z. j. ti. j. diui fratres. in prin. z. §. j. l. mozis. §. iſte. z de offi. proconſu. ſo contra. §. de mino. l. in cauſe. §. fina. ſꝛs ibi ratione etatis. ad quod. §. de

postu.l.j.§.de qua.vel illud in ciuilibus. Item secus in maleficijs. vt.ff. de offi. presi. illicitas. §. fi.

a ¶ Scientiā suā. misi ratione etatis. vt.ff.de mino.l.in cause.§.fi.

b ¶ Principi. multa essi principi licēt q̄ nō licent alij. vt.ff.si q̄s inge. esse di.l.ij.§.fi.ɔ de fideicō. liber.l.itaq;ɔ de adop.l.adoptio.

c ¶ Constiterit. alīs consi stit. Accur.

Hereditarij. ¶ Casus. Cum questio sit quis succedat titio an ego vel tu. interim seruus hereditatis non dicit esse alicuius nostrum. vñ posset torqueri cōtra quēlibet nostrū. Frā. accur.

d ¶ Bona. hereditaria. quia vnus negat aliū coheredem. ɔ concor. C.e.l. hoc quod placet. ɔ.l.cum te. sed hodie etiam si constet ad quem seruus pertinet. vt.C.e.l.fi. vbi erat speciale fm hoc. vt seruꝰ in caput domini torquea tur: vt ibi dicit. et facit. ff. co.l.j.§. diui fratres.

Constitutiōe. ¶ Casus. Tres vel q̄tuor habemus seruū cōmunem. hic seruus non potest torqueri contra alī quem nostrum. Franci. accursius.

e ¶ Plurium. nisi sit collegius. vt.ff.l.j.§.seruum. Accursius.

f ¶ In nullius. vt ɔ.C.e. l.hoc quod placet. nisi in casu: vt ibi in fi. ɔ.j.co.extraneo.§.penul.

De incestu. ¶ Casꝰ. Titius accusatur de incestu: vt quia iacuit cum quadam vidua vel vigine: non possunt torqueri serui titij cōtra eum: cūlex iulia de adulte. cessat quia nō est adulterium. Fran.accur.

g ¶ Cessant. scilicet contra dominos.

h ¶ Lex iulia. hoc est verum ex capite adulterij: sed tamē incestus est vnū de capitulis eiꝰ. vt. ff. de mino.l.aurelium.§.fina. vbi ergo est adulterium torquetur in dominum: vt hic innuit. ɔ.j.e.extraneo.in prin. Item vbi incestus cum adulterio idem. vt.j.e.l.proxi.et ff.de adul.l.vim passam.§.fi.

i ¶ Cessat. pro simplici incestu.

Si quis viduam. ¶ Casus. Titius iacuit cum quadam vidua vel cum vxore alterius que erat sua cognata: deportandus est in insulam cum duplex sit delictum. s. incestus. quia cognata. Item adulterium quia nupta erat alij. vel stuprum cum esset vidua. hoc ergo casu: scilꝫ quando cum cognata sua alij nupta iacuit/torqueri possunt serui titij/contra titium. Fran.accur.

k ¶ Deportandus est. saltem fm Joan. nam vbi erat vidua omnino est deportandus: vbi nupta saltem ad minus hec eadem pena debebit imponi. nec obest. C. de adulte. l. q̄uis. in fin. l. potest enim esse q̄ ex dignitate et nobilitate deportatio sufficit. vt. ff. de fica. l. eiusdem. §. penult. et adde quod not. ff. de adulte. si adulterium cum incestu. in prin. Accursius.

l ¶ Adungit. delinquens.

m ¶ Hoc casu. adulterij tantum non stupri solius. alioquin contra. ff. l.proxi.

Detre. ¶ Casus Aur vel pater berte accusauit titiuꝫ de adulterio: ɔ petijt seruos titij torqueri ɔ torti sunt. ɔ alīq; ex seruis ob tormenta decesserunt. q̄ritur an sit hoc dānum titio emendandum: ɔ distinguit. aut cessi titius est absolutus. ɔ tunc estimatio seruorum mortuorum danda est titio. si aūt titius est cōdēnatus tunc nihil ei dabit. immo serui qui remanserunt publicantur. Secundo dicit. cuꝫ q̄ritur de falso testamento

sententiaꝫ suam[a] reuocare possit. Quid igitur principi[e] eum scribere oportet si quando ei qui nocens videbatur: postea ratio innocētie constiterit[f]?

Ulpianus. Lex.ij.

De hereditarij serui q̄ diu iceritum est ad quem bona[g] pertinent: nō possunt videri in caput domini torqueri.

Idem. Lex.iij.

Constitutione iperatoris nostri et diui seueri placuit plurium[h] seruos in nullius[i] caput torqueri posse.

Idem. Lex.iiij.

De incestu[k] vt Papi. rescripsit ɔ est rescriptum) seruorum tormenta cessant[l]: quia ɔ lex iulia[m] cessat[l] de adulteriys.

Martianus. Lex.v.

Si quis viduam vel alij nuptam cognatā cum qua nuptias contrahere non potest corruperit: in insulam deportandus est[n]: qz duplex crimē est incestum: quia cognatā violauit contra fas: ɔ adulteriuꝫ vel stupꝫ adūgit[o]: demq; hoc casu[m] serui in personā domini torquentur.

Ulpianus. Lex.vj.

Patre/vel marito adulterij agente: ɔ postulantibus de seruis rei[n] vt questio habeatur. si vere causa perorata[o] testibus prolatis absolutio secuta fuerit mancipioꝫ que mortua fuerint estimatio habetur[p]: secuta vero dānatione que supersunt publicatur. ¶ Cum de falso testamento

n ¶ Rei. id est accusati.

o ¶ Peronata. si cā fuit probata quomodo fuit absolut[a]? Rñ. forte per errorem. vt dicūt quidam. vt ɔ.C. si inmoti se ma. di.l.fi.ɔ.ff. de testa. tute.l.iure.nostro. vel hic non dicit q̄ fuerit pbatum.

p ¶ Habef. ɔ emendatur: absoluto nō cōdemnatio: immo si quid superest publicat: vt hic. ɔ no. ff. de adul.l.fi postulauerit.§.fi reus.

q ¶ Torqueri. vt.C.e.l. cum testamentum. ɔ facit ad hoc.l.fi.

Questionis. ¶ Casus. In arbitrio iudicis est quem modum teneat in questionibus: ɔ cum seruꝰ accusatur questio haberi poterit vt sic seruus sit salvus vel innocentie vel ɔ. Frā. accur.

r ¶ Oportere. ad hoc facit. ff. eod. l. de minore. §. tormenta. et. ff. de minor. item apud. §. questionis. Accursius.

Dictus. ¶ Casus. Dicitur edictus diui augusti cuius sensus est. quelibet tormentorum̄ non semper / non in omni causa/nō in omni persona habēda est/ sed cum capitale crimē est. vt alīs delictum atrox ɔ veritas non potest aliter sciri q̄ p seruorum questiōes: hoc casu serui torquentur et eis credetur. Secūdo dicit. accusato aliq̄ de adulterio peto quendam seruum torqueri cui relicta erat libertas a domio suo sub condi. tlle se excusare vult dicens se liberum. dicitur q̄ hec excusatio nō recipitur cum interim seruus heredis est. Franci. accursius.

s ¶ Maleficia. immo ɔ l ciuili. vt.ff.l.proxi.

t ¶ Efficaciſſimas. nam tormentis verberibus et igne fatigati que dicunt veritas ipsa videtur dicere vt Tullius in topicis. Sed contra. ff. co.l.j. §.q̄stioni. Solu. hic per

querif: hereditarij serui possunt torqueri[q].

Ulpianus. Lex.vij.

Questionis modū magis est iudices arbitrari oportere[r]. Itaq; questionez haberi oportet vt seruus saluus sit vel innocentia vel supplicio.

Paulus. Lex.viij.

Dictum diui aug. quod pro posuit iunio auito et lucio appronianо cōsulibus in hūc modum extat. Questiones ncq; semper in omni causa et persona desiderari debere arbitror: sed cum capitalia et atrociora maleficia[s] non aliter explorari et inuestigari possunt q̄ per seruorum questiones efficaciſſimas[t] eas esse ad inquirendam veritatez existimo: ɔ habendas esse censeo. ¶ Statuliber in adulterio postulari potest[r]: vt questio ex eo habeatur q̄ seruus heredis est[v]: sed spem sua retinebit.

Martianus. Lex.ix.

Diuus pius rescripsit posse de seruis haberi questionem in pecuniaria causa si aliter veritas inueniri nō possit: quod ɔ alijs rescriptis cauetur. Sed hoc ita est vt nō facile in re pecuniaria questio habeatur: sed si aliter veritas inueniri non possit: nisi p tormenta licet habere questionez: vt diuus seuerus ɔ antoninus rescripserunt: licet itaq; ɔ de seruis alienis haberi questionem: si ita res suadeat. Ex quibus cautis questio de seruis aduersus dominos

seuerauit: ibi nō. vt.ff.l.j.§.si quis vltro. vel hic torqueb atur in alium vt testis. ibi in fe.

v ¶ Statuliber in adulterio. a quocūq; cōmisso. sed nō in causa ciuili. vt j.l.proxi. in fi. ɔ facit ad hoc. C. eo. l. nec si mors.

x ¶ Et. id est quia.

y ¶ Heredis. q.d. non est liber vt p hoc euitare tormēta: sed seruus quidem heredis: vt hic. ɔ. d. nec si mors. Sed arg. contra. j. eo. statuliber. ɔ ff. ad filla. l.j.§. ferui. ɔ. ff. de adulte. l. si postulaverit. §. questioni. ɔ. ff. de statulibe. l. statuliberi.

Diuus. ¶ Casus. In causa pecuniaria potest questio seruoꝝ haberi: si veritas facti aliter sciri nō potest: ɔ hoc diuus pius rescripsit: ɔ etiam aliorum rescriptis continetur. Secundo dicit. quo casu seruus non potest torqueri cōtra dominū eodem casu si torqueatur de facto dicto eius non est credendum: nec iudicium aliquod inde colligendum. Tertio dicit. seruus titij deportatus est in insulam ob aliquod delictum nō potest torqueri contra dominum antiquum. s. titium. Vel dic casum. seruus deportatus non potest torqueri in causa aliquorum ɔ est fm hec ratio: quia quodlibet dicere vt euaderet. Quarto dicit. statuliber non potest torqueri in causa pecuniaria nisi defecerit conditio sub qua relicta erat libertas. Fran. accur.

z ¶ De seruis. scilicet alienis. quasi dicat non solum de suis. et sic innuit seruum torquendum in dominum in causa pecuniaria. et sic est contra. C. eod. l. j. in fine. Solu. hic loquitur cum contra alium non contra dominum seruus in pecuniaria causa torqueretur vt innuitur in hac littera. vel dic vt ibi. et facit ad hoc. ff. de testi. l. serui. et. C. de iura. calum. l. j. in fine.

Valere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Valere. q. d. seruus non debet torqueri: ergo totus q3 dixit non valet. vt. C. de legi. 1 cõ. l. nõ dubium. 7 adhuc minus si sine tormẽtis aliqd dicat. vt. l. i. §. idẽ cornelio. 7. §. antoninus ferueri°: vt hic subijcit.

b ¶ Habenda non est. in pteritum dixit. vt. l. eo. l. extraneo. §. fi. Vel dic de libero. 7 est ratio: q3 si ler de quolibet diceret nõ euaderet.

c ¶ In pecuniarijs. at in criminib⁹ sic ẽ distinctio ne. vt. ff. l. pri. §. fi.

De minore. ¶ Cas⁹. Minor. xiij. an. non põt torqueri: nemo autẽ excusat quin possit torqri in crimine lese maiestatis: q3 ẽ principẽ dicommissum. Scõo dicit. filiusfamilias in castrensi peculio bs seruos: dicit q3 isti serui non pñt torqri 3 patrem dñi eor: sicut nec seruj pñs 3 filiũ dñi possent torqri. Tertio dicit. cũ inder facit aliqs torqri non debet p. oĩa facere ad voluntatẽ actoris: sed modũ in tormentis adhibeat. Ite nõ debet inder lcipere a fuis vel libertis accusati vt faciat eos torquen. Ite inder ipiciat q3 voce loquat in testificãdo q3 torquet: 7 q3 cõstãtia 7 quatrepidat loquatur Quarto dicit. cũ q3rit sis meus vel sis liber non debes in hac causa torqueri. 7 dic de boc vt in glo. dñi mei accur. Fran. acc.

d ¶ Diuus. vt. l. i. C. de libero. §. i. et. §. de testi. l. xij. §. lege iul. 7. l. in testimonium.

e ¶ Principũ. ad hoc facit. §. ad. l. iul. maiest. l. famosi. 7. C. ad. l. iu. ma. nulnus. 7. ẽ de testi. l. ob carmen. §. fi ea.

f ¶ Nam pñs. s. seruos.

g ¶ Torquendos. alis interrogãdos. 7 facit. §. ad fill. l. i. §. si pf.

h ¶ Temperamenta. vt 7 §. eo. l. questionis. 7 facit §. de testi. l. i. §. fi. 7 de l. iit. iuran. l. videam°. §. iura re. 7 de iniur. sed iiurius. §. ait ptor arbitratu.

i ¶ Sumere dus. C. de testi. l. nimis. 7 de edẽ. l. j. 7 l. q accusare.

k ¶ Estimatiõis. i. fame. ad qs. ẽ de fun. instruc. 7 instru. le. l. cũ declamonis. §. asinã. 7 de testi. l. ij. in pri. 7. j. de re mili. nõ oẽs. §. a barbaris. 7. ẽ de trãsacto. l. cũ bi. §. fi. 7 psonarũ. 7. ẽ. sol. matrimo. l. si cũ dotẽ. §. eo tempore. 7 in auf. de testi. §. j.

l ¶ Veritatem requiri. Quattuor modis fit mihi controuersia de seruo vno per rei vendicationem: quia ego ab alio vel alius a me vendicat: 7 tunc torquetur. vt. C. c. l. quotiens. 7 de reiuẽ. l. cũ sup. 7 de ser. fugi. l. q3 cũq3. §. fi. 7. l. cũ seruũ. q3 sunt 3. Scõo de possessione eius vel inter me et

cusar retur de stupro. Scdo dicit. mortuo patre plurium: q dam dicit se filium defuncti. ꝛ se debere ꝛ velle succedere cũ fratrib⁹ q̃ sunt filij defuncti. ar illi negant illum filiũ esse defuncti. ꝛ sic non debere succedere. hꝫ tñ debere succedere. dr q̃ serui hereditarij poterunt torqueri super hoc. Idem si socꝰ dicat socium occidisse. nã seruꝰ cõis eorum poterit sup hoc torq̃ri. Ultimo dicit. seruus dãnat⁹ in metallũ. ꝛ sic desũt pœne dñi esse non põt torq̃ri. q̃ra dñm quondam. Fran. accur.

a ¶ Placuit. vt. C. eo. l. i. ſmo ꝛ de statulibe. vt. ff. eo. edicto. §. fi.

b ¶ Sed in q̃stione stupri. nõ de incestu simplici. vt ff. eo. de incest. ꝛ. l. sequẽ.

c ¶ De questiõe. que per accu. fal. erercetur. vt. ff. de fal. qui falsam. §. accusatio. et. C. de fal. l. i. ꝛ facit. ff. de carbo. edic. l. iiij. §. due.

d ¶ Hereditatẽ. scz ille quẽ ꝛt. Accur.

e ¶ Contra dominũ. subaũ. i. ceteros ꝛc.

f ¶ Queritur. aꝰ queritur. aꝰ queri. et facit. C. eo. l. hoc q̃ placet. ꝛ. l. super. ꝛ cõmuni diui. l. cõi.

g ¶ Postularetur. i. accusaretur.

h ¶ Pro domo. ad boc ff. ad fill. l. fi per cussor. §. vnius.

i ¶ Dãnato. sec⁹ si ecõtra dñs fuisset dãnat⁹. vt. ff. l. i. §. item nũmo. ꝛ facit ad hoc. C. eo. l. seruos. et de sen. paſ. l. fruſtra. ꝛ. j. eo. l. vnius. §. seruus. ꝛ. ff. eo. diuus. §. fi.

k ¶ Confiteatur. scilz seruus iste.

Plius. ¶ Casus. ¶ Plures accusati de vno ꝛ eodez delicto: ꝛ sunt torquẽdi incipiẽdũ ẽ a timiditate. ꝛ q magis tenere etatis sit. Scdo dicit. reus tort⁹ semel iterũ põt torq̃ri si argumẽta apertiora sint ff cũ nũc. Tertio dicit. cuꝰ nulla indicia sint cõtra reũ siue accusatũ nõ possum incipe a tormentis. Quarto dicit. testis nũc torquef cum falsum dixerit. ꝛ cũ dixerit se interfuisse facto sup q̃ tulit. testimoniũ hec em duo sunt necessaria. Quinto dicit. cũ q̃rif an q̃s sit filiꝰ defuncti vel nõ. poterunt serui hereditarij super hoc torqueri. Sexto dicit. seruꝰ sponte dixit aliquid ff dñm suũ nõ credif ei. Septimo dicit. seruus vẽdit⁹ nõ põt torq̃ri ff dñm suũ quondã. Octauo dicit. seruus etiam ad postulat. dñi nõ torquef in causa dñi. Nono dicit. cũ peto quendã torq̃ri ff ꝛ. ille dicit se tuũ seruũ esse ꝛ sic nõ torquendũ. de hoc prius inquirif. Decimo dicit. preses cum vult cognoscere de gbuſdã delinq̃tibus q̃ erãt in turri detrusi: debet eis nũciare p aliquot dies ante vt ipſi ſpparent sead defensionem. ꝛ redditur ratio in littera. Ultimo dicit. si custos captos asſtirit. de hoc delicto potest cognosci de plano. i. sine libello ꝛ etiam cũ eo. Franciscus accursius.

l ¶ Ita. i. isto ordine sunt torquendi ad veritatem eruendam.

m ¶ Videtur. ff. eo. l. i. §. i.

n ¶ Repeti. i. iterum torqueri. vt. ff. eo. l. repeti.

o ¶ Adhibenda sunt. vt. ff. eo. l. j. in prin.

p ¶ Testes. liberi.

q ¶ Cum facto. i. negocio super quo testificantur. ꝛ tñ nõ recte dicunt. et fiẽ duo exiguntf. §. q̃ se interfuisse dicãt. ꝛ q̃ vacillant. vt. ff. eo. l. ex libero. facit. C. de epi. ꝛ cle. ſpbyteri. ꝛ in auf. de testi. §. sancimus.

r ¶ Habere questionem. vt. C. e. l. super statu.

s ¶ Seruo. qui vltro. id est sine tormentis. ad q̃ facit. ff. de in ius voc. l. ex quibus. vel: id est voluntate etiam domini. ad quod est. ff. de postulã. l. quoꝰ prohibet. ꝛ. C. de iuramen. calum. l. ij. §. sed quia. ꝛ. C. de testi. seruos. ꝛ. C. eo. l. seruos. ꝛ de procura. filius. §. veterani.

t ¶ Committi. licet dominorum salutem sue anteponere debeant. vt. ff. ad fill. l. j. §. iuxta hec.

v ¶ In memoriam. vt ꝛ. C. eo. seruos. §. non solum. ꝛ facit. j. de decu. l. fi. ꝛ. C. e. l. penul. ꝛ. ff. eo. extraneo. §. fi. Sed contra. ff. eo. l. j. §. item nũmio. Sol. vt ibi.

x ¶ Interrogand⁹ est. vel pse. vt. C. e. l. seruos qui. ꝛ. l. pridem.

y ¶ Inquiri. vt ꝛ. ff. eo. l. j. §. si qs dicatur. ꝛ. l. si qs. Accursius.

z ¶ Ante diem. forte vnũ vel ante diem illum: quo allegationes debet audire. ita tamen q̃ suos possit habere aduocatos. ad q̃ facit. C. de exhi. reis. l. j. §. fi. et de publi. indi. l. custodias.

a ¶ Custodias. id est custoditas psonas. sic. ff. de offi. proconsul. l. solet. fm vnũ sensum.

b ¶ Quocunq; ante sententiam.

c ¶ Proferantur. scilicet custodie.

d ¶ Pro tribunali. dicit bello: et inscriptione deposita. sed etiaꝫ sine bis. ad q̃ facit. ff. de accu. l. lenia. ꝛ. C. de custo. re. l. fi. ꝛ dicas hꝫ de custodib⁹ q̃ captos afflixerant. vt. C. de custo. re. l. j. §. fi. Accursius.

Ius cui. ¶ Casus. ¶ Seruus cui p fideicommissũ relicta est libertas non põt interim torqueri nisi q̃stionibus aliorum onereꝰ. Fran. accur.

e ¶ Aliorum. demũ ergo si oneretur ab aliis torq̃tur: vt seruus. vt ꝛ. C. eo. l. nec si mors. ꝛ facit. ff. de adul. si postulauerit. §. sed ꝛ si seruꝰ is fit. ff. de. l. edictum. §. fina. ꝛ. ff. de statuliber.

Maritus. ¶ Casus. ¶ Successi vxori mee ꝛ peto a socio pecuniã puta. q̃ dico vxori meã apud eũ depositasse me viro tũc absente. ꝛ ad hoc vnũ testem. q duri q plene dixit et petijt ancillam socij torqueri super hoc. et iudex habuit questionem de ancilla. et ipsa tracta concordauit cum teste primo. ꝛ sic iudex condemnauit socium postea socius appellat ad principem. imperator dixit q ancilla non debuit torqueri contra dominũ suũ. ꝛ sic dictum eius pro nihilo esse. nõ ergo potuit iudex condemnare socium ex dicto vnius testis tñ. ꝛ sic recte appellatum. Franciscus accursius.

f ¶ Absente. scilicet marito. hoc non sine ministerio positum fuit: hꝫ enim maritus veritatem ignorabat. et ideo sic fuisse iurare non poterat vnde dictum solius vnius testis non erat sufficiens. si vero ꝛ ipse ꝛ testis iurarent. i. iurare vellent defertur eis iuramentum: nisi reus sic non esse iuret. tunc enim quia iusiurandum actoris elidit reus nõ defertur ei actori fm consuetudinem. Also. sed hoc dic vt not. C. de iureiuran. l. in bona fidei. vel illud in ciuilibus: at in criminalibus etiam inopia probationum non defertur.

g ¶ Procuratorem. cesaris. vel fisci vicem presidis agentem. vel ex consensu partium audientem. vt. C. de iurisdi. om. iudic. l. j. et de pedane. iudi. l. j.

b ¶ Ancilla. scz defuncti.

i ¶ Admitti. vt. C. de testi. l. iurisiurandi. Sed argu. contra. j. de re mili. l. nonomnes. §. a barbaris.

k ¶ A questionibus. misi precedant indicia. vt. ff. e. l. j. in princi. sed posta. vt hic subijcit. reprobatur questio. ergo non precedit indicium: ergo vnus testis non inducit presumptionem. fm Joan. Sed ꝛra. ff. de do. prieg. l. theopompus. nõ enim dicfuit reprobata sententia quasi q̃stio esset habita

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

essent habita non precedente indicio: ꝫ hoc furtus allegaret: sed male. sed qꝫ ancilla in causa pecuniaria contra dñm torta est. vt. C. de ꝙstionibus. l. i. Vel melius questio fuit habita anteꝙ libertus diceret testimonium. ⁊ ideo allegabatur bene ꝑ Jo. vel ideo non fuit facienda questio: quia talis testis sic familiaris non inducit indicium: cū in seruitute a producente possit reuocari. vt C. de lib. ⁊ eo. lib. l. fi.

a ¶ Habuit. sed male vt statim dicitur.

b ¶ Illicite. non illa ratione qua vnius testis tantum precedebat qui non facit indicium vel ꝑ sumptionem. sed illa qꝫ incaput dñi torta fuit ꝑ dñm primam expositionem: vel quia ipsa primo fuit torta qꝫ testis testimonium reddidisset ꝑ dñm aliā: vel qꝫ familiaris ꝑ tertiam.

c ¶ Credēdum. plene vel dic talis hominis: vel dic etiam ad indicium premissorum tormentorum. Accursius.

d Questionis habende. dic. i. habite. q. d. confessus in tormentis nō damnatur. vt. ff. l. i. §. diu°. vel. i. habite nō pcedente indicio. vt. ff. l. p. ri. vel dic habende propter. q. d. nemo damnat quia tormēta recusat: sed remedius pretoris artatur. vt. ff. deven. in fi. l. i. §. quid ergo. vel dic non debet qs dānari: vt quotiens opus est torqueatur in penā alicuius delicti: de quo non fit conuictus. sunt enim certe pene inter quas hec non est. vt. ff. ti. i. l. vj. et. l. sequen. in prīca.

Ui sine. ¶ Casus. Cū de qbusdā delictis cognoscat etiam sine accusatore que dic vt in glo. hic posita. queritur an eisdez casibus possit peti seruos alicui⁹ torqueri non precedentibus indicijs: Et dicit ꝙ non. nisi enim precedant alique indicia non possunt seruitorqueri. Fran. acc.

e ¶ Qui sine accusatoribus. quod euenit in casibus. vt not. ff. de adul. l. ij. §. vnde queri potest.

f ¶ Suspitionibus. ꝫ ꝓcedēte suspitione torquēte tur: non dico dānatur. vt. ff. titu. ꝓxi. l. absentem. que est argu. contra.

Pene diffinitio.

¶ De penis. ¶ Pena est delicti: vel delictorū satisfactio que a lege vel ministro legis imponitur.

Ientes. ¶ Casus. Cum queritur que pena imponatur delinquenti inspicitur conditio delinquentis cuius conditionis erat tempore quo deliquit. non autem inspicitur cuius conditionis sit tempore quo sententia datur. si ergo tempore delicti erat seruus: nunc. s. tempore sententie inuenatur liber: punietur vt seruus. idem ecōtra seruandum est. Ultimo dicit. vbicūqꝫ imposita est pena pecuniaria delinquenti ⁊ eam non potest soluere extra ordinem corporaliter punietur. Fran. accur.

g ¶ Quotiens de delicto. i. pena delicti. Accur.

b ¶ Causam. i. penam.

i ¶ Cum deliquisset. nisi sit statuliber. vt. ff. titu. j. l. statuliber. Sed huic l. est contra. ff. si ex noxa. cau. l. penulti. Sol. hec illam corrigit. Vel fol. l. est contra. ff. si ex noxa. cau. l. penulti. Sol. hec illam corrigit. Vel fol. vt ibi. et facit. C. ad legem come. de fal. si quis. et. ff. de testi. ad testium. §. j. et. ff. de iniur. l. iniuriarum estimatio. ⁊ de iurisdi. om. iudi. cuꝫ que dam. §. quotiens. ⁊ in prin. l.

ancilla: procurator questionem de ancilla habuit[a] cum ex appellatione cognouisset imperator: pronunciauit questione illicite[b] habita vnius testimonio non esse credendum[c]: ideoqꝫ recte prouocatum.

Idem. Lex. xxj.

Questionis habende[d] causa neminem esse dānādū diuꝰ adrianus rescripsit.

Idem. Lex. xxij.

Qui sine accusatoribus[e] in custodiam recepti sunt: que stio de eis habenda non est: nisi aliquibus suspitionibus[f] vrgeantur.

¶ De penis. Titu. xix.

¶ In imponendis penis tempus delicti non sententie inspicitur. hoc dicit Supernus dixit in genere: hic in specie. hoc dicit Bartolus.

Ulpianus. Lex. j.

Notiés† de delicto[g] queritur: placuit nō eam penam subire quem debere: quam conditio eius admittit eo tempore quo sententia de eo fertur: sed eam causam[h] sustinere quam sustinuerit si eo tempore esset sententiam passus cum deliquisset[i]. Proinde[k] si seruus crimen commiserit: deinde libertatem consecutus: dicetur eam penam sustinere debere quā sustineret si tunc sententiam passus fuisset cum deliquisset. Per contrarium quoqꝫ si in deteriorem conditionem fuerit redactus[l] eam penam subire cum oportebit quam sustineret si in conditione prioze duraſſet.

¶ Qui non habet in ere debet luere in corpore. hoc dicit.

¶ Generaliter placet in legibus publicorum[m] iudiciorum vel priuatorum[n] criminū qui extra ordinem cognoscunt[o] prefecti vel prēsides: vt eis qui penā pecuniariaz egentes deludunt[p] coercionē[q] extraordinariam[r] indicant[s].

¶ Quicūqꝫ damnatur ad mortem naturalem/vel ad amissionem ciuitatis/vel ad seruitutez dicitur damnatus rei capitalis. h. d. Franciscus accursius.

Idem. Lex. ij.

Ei capitalis[t] damnatuꝫ sic accipere debemus: ex qua causa damnato vel mozs[u] vel etiā ciuitatis amissio[v]/ vel seruitus[w] contingit.

¶ Loco pene aque et ignis successit pena deportationis: et cum princeps statuit aliquam deportādum ille statim amittit ciuitatem. preses autem hoc non potest facere/sed prefectus vrbis sic. et damnatus statim amittit ciuitatem. Item ꝓuocatione extinguitur ꝓnunciatum. h. d. cum. §. seq. hoc dicit Fran. accur.

¶ Constat postꝫ deportatio in locum aqꝫ ignis interdictionis successit[x] non prius amittere quez ciuitatem q̄ princeps deportandum eum in insulam statuerit: ꝑfidem cum deportare non posse nulla dubitatio est: sed prefectus vrbis ius habet deportandi[y] statimqꝫ post sententiā ꝑfecti amittisse ciuitatem videtur. ¶ Cum accipiemus damnatum qui non prouocauit. ceterum si prouocet nondum damnatus[z] videtur: ꝫ si ab eo qui ius damnādi nō habuit rei capitalis qs dānatus fit: in cadez causa[a] erit damnatus cnim ille est vbi damnatio tenuit.

Idem. Lex. iij.

Regnātis mulieris consumende[b] damnata pena differtur quo ad paria: ego quidez et ne questio de ea habeatur: scio obseruari q̄ diu pregnans est[c].

¶ Qui iussus est relegari ⁊ non obtēperat: aut citus reuertitur mittitur in exilij. ⁊ qui iussus exulare nō obedit pena capitis plectit. ⁊ nemo potest exulem reuocare nisi ꝓnceps. h. d. tota lex.

† Sōt ad ff allegari q̄ initiū ē ꝓcedēdū. ꝓcōfunt in. c. duos de eles. extra in gl. sup ver. eleemonis.

k ¶ Proinde. exemplificat predicta.

l ¶ Redactus. ex libero seruus: vt per ingratitudinem vel venditionez ad pretium participandum.

m ¶ Publicorum. qualia sunt. ff. de publi. iudi. l. j.

n ¶ Vel priuatorum. vbi criminaliter agitur. vt. ff. de priua. delic. l. fina.

o ¶ Cognoscunt. vt sit hodie in quolibet publico crimine. vt. ff. de publi. iudi. ordo.

p ¶ Deludunt. quia non possunt soluere. et facit ff. de in ius voc. l. fi. ⁊ de offi. ꝓfi. l. illicitas. §. fi. et facit. C. de ser. fu. quis cūqꝫ. §. qꝫ si. ⁊ ff. de iurisdi. om. iudi. si quis id qō. §. inseruos. et. C. de sepul. vio. l. fi. in fi.

q ¶ Coertionez. scilicet in corpore.

r ¶ Extraordinariam. id est extra antiquam solennitatem.

s ¶ Judicant. id est imponant.

t Et capitalis. quia ꝑ plerūqꝫ hoc tibetur in etio pene capitalis. ideo hic ponit.

v ¶ Mors. naturalis.

x ¶ Amissio. que est mors ciuilis. vt. ff. de cōtrahdi. l. i. §. fi. sic et seruitus dicit mors ciuilis vt subjicit. et. j. de regu. iur. seruitutem. et facit. ff. de iure patro. l. eu. §. j. ⁊ si quis cau. l. iuj. §. rei. et de bo. pos. l. edicto. §. rei. ⁊ j. de ver. signi. l. licet. ij. ⁊ ff. de publi. iudi. l. ij.

y ¶ Vel seruitus. vt quia dānatur in metallum.

z ¶ Successit. vt. ff. ad le. iul. pe. l. ij. in prin.

a ¶ Deportandi. ꝫ ꝑ prefectus pretorio ⁊ qui vice prefecti er principis mandato cognoscit. vt. ff. de leg. ij. l. j. §. hi. Item magistratus muni. nec etiaz seruum ad mortem damnare potest. vt. ff. de iurisdi. om. iudic. l. magistratibus. et adde quod not. ff. de offi. ꝓfi. l. illicitas. §. qui vniuersas. et de offi. ꝓcōs. vbi l. j. §. re legandi. et. ff. de iniust. testa. si quis ex. §. eius. et facit. j. de interdi. et rele. l. inter.

b ¶ Damnatus. vt. ff. ad

c ¶ Causa. vt non videatur damnatus. vt argu. ff. quod cuiusqꝫ vniuer. l. j. in fi. et. ff. quod quisqꝫ iur. l. j. in fi. et de re iudi. l. iij. §. condemnatum. et. ff. de contratabu. l. non putauit. §. non queuis. Item facit. j. eo. l. in metallum.

¶ Pregnantis. ¶ Casus. Si mulier pregnans cōmisit delictum pter qō est cōburenda differtur pena post partum. Itez non pōt femina pregnans torqueri. Fran. accur.

d ¶ Pregnantis mulieris consumende. puta qꝫ debuit cōburi.

e ¶ Pregnans est. ad hoc. ff. de sta. ho. l. imperator. et. ff. de mort. infe. l. negat. et sic prodest partus alij anteꝙ nascatur. et ita est contra. j. de verbo. signi. quod dicimus. et. ff. de sta. homi. l. qui in vtero. Solu. bic verbo. signi. quod dicimus. et. ff. de sta. homi. l. qui in vtero. Solu. bic speciale. vel hic non principaliter. Item nunquid. xl. dies post partum. Additio. Sic fm Dy. q ad quod. ff. si quis cau. l. ij. ⁊ fi nō propter. ad hoc. ff. de sta. ho. l. imperator. et. ff. de mort. infe. l. negat. et sic prodest partus alij anteꝙ nascatur. et ita est contra. j. de verbo. signi. quod dicimus. et. ff. de sta. homi. l. qui in vtero. Solu. bic speciale. vel hic non principaliter. Item nunquid. xl. dies post partum. Sic fm Dy. q ad quod. ff. si quis cau. l. ij. ⁊ fi nō propter. in bac. l. ponuntur duo casus. Primus q̄ differtur executio: et in hoc non debet differri executio infra illos. xl. dies quia cessat ratio que bic ponitur propter partum. Secundus est de torturaz: et tunc debet differri quia tunc cum sit debilis moreretur: et ideo iudex excedens modum

puniretur. dz ergo differte donec sit fortis ad torturā. fm Bar. hic.

Relegati. ¶ Casus. Relegati. i. deportati in insulā debent abstine re locis interdictis. si autem non abstineant tūc augetur pena. nā si erat relegatus ad tempus nunc in perpetuum exiliū relegatur. Jtez si erat relegatus in perpetuū: nunc deportabit. Jtē si erat in insulā deportatus pena capitis nunc imponit. Ultimo dicit. nemo potest cōcedere cōmeatū vel remeatū exuli nisi princeps: z est cōmeatus licentia de loco ad locū eūdi. sed remeatus est licentia domum reuertendi. Fran. accur.

a ¶ Nō excedat. pceptum iudicis.

b ¶ Relegationis. irrogatur: quod est. j.

c ¶ Relegato. in perpetuum. Accur.

d ¶ Capitis. sed nōne deportatio est pena capitis. vt. ff. de publi. iudi. l. ij. z j. c. l. capitalium. in princi. i. rñ. sed hic dicit ad lit teraz capitis amputatio. Jtem ad hoc q̄ augeatur pena si non pareatur minozi. facit. j. eo. capitalium. §. in exulib⁹. z. C. de pa. po. l. iij. z de epis. z cleri. l. quicūq;. j. eo. aut damnuz. §. inter. z in auf. de san. epis. §. si monachus. z f auf. vt li. ma. z aui. §. is §. z in decre. xj. q. uj. si qs eps.

e ¶ Excesserit. al's non. et tunc dic. i. accesserit. al's sine non: z tūc dic excesserit. i. recesserit de exilio. z fm hoc debuit. f. stare.

f ¶ Cōmeatum. eūdi. sed remeatum domi.

g ¶ Et aliqua cā. magna et iusta causa est eius voluntas. et facit. §. tit. j. l. j. in fi. z qō ibi no.

Absenté. ¶ Casus. Absens de crimi ne nō dānat. Jtē et suspitionibus aliquis nō debet dānari. z reddit mirabilis ratio. fanctius enim est z̄. Jtem aduersus absentes contumaces qui citati non obediunt iudici potest sententia ferri. sicut et in priuatis iudicijs sic in publicis. sed hec videntur contraria. nam primo dicit absentem non damnari. nunc dicit posse damnari. sed certe non sunt contraria. nam in absentem potest pecuniaria pena imponi vel que infamiam contineat. Jtem vsq; ad relegationem pena potest imponi in absentem. maior puta metalli vel capitis non potest in absentem ferri.

a ¶ In accusatorem. Qui accusat z desistit punitur quandoq; vltra penam turpiliani. Item magis punitur qui scienter delinquit q̄ qui casu. Franciscus accursius.

b ¶ Absentem. No. absentem non damnari: vt hic. z. C. de accusa. l. absentem. et de adulte. l. si quondam. et. §. de requi. re. l. i. etiam lit. contesta. contra eum ante absentiam. vt. C. de requi. re. l. i. quod secus est in ciuilibus. vt. C. de iudi. properandum. §. i. Sed contra. §. de procur. l. seruum. §. publice. ibi: vbicunq; z̄. z. j. ea. l. §. i. sed ibi solues. Item contra. C. e. l. ne diu. Sol. ibi speciale. Jtem contra. C. de adulte. l. quis indubitati. Solu. vt ibi. Item contra. §. titu. j. l. fi. Solu. vt ibi. Item an libellus potest dari vel accusatio recipi: Videtur q̄ non. vt. C. de accusa. l. absentem. quod quidam dicunt. tu dic q̄ sic. vt. C. de erbi. reis. l. ij. §. er longinquo. sed non procedatur. vt. d. l. absentem. Item nec procura. pto eo adueniat vt posset damnari eius nomie. vt. §. de publi. iudi. l. penulti. §. i.

Presum ptiōe sola quis non grauaī.

i ¶ Damnari. No. ex sola psumptione quem non grauari. sic. §. de mino. l. ij. §. idem tamen confitetur. et. §. de ventre in pos. mit. l. i. §. sed si incertum. et argu. C. de proba. l. sciant. Sed argu. contra. C. de adul. l. si quis adulterij. z in auf. vt lic. ma. z auie. §. his illud. sed in illis est psumptio legis: hic hominis.

k ¶ Sanctius. i. melius.

+Sing. est l ¶ Aduersus cōtumaces. absentes vt subijcit sit lis contesta.. +vel nō.

vt dices. j. l. priori.

m ¶ Denunciationibus. preconum.

n ¶ Necz edictis. in albo. vt in auf. de lit. §. omnem. z facit. §. de re iudi. l. contumacia. §. i. z. C. quomodo z quando iuder. l. ij.

o ¶ Pronunciari. i. proferri.

Marcellus. Lex. uij.

Elegati siue in insulam deportati debent locis interdictis abstinere: et hoc iure vtimur: vt relegatus interdictis locis non excedat[a]: alioquin in tempus quidem relegato perpetuum exilium relegationis[b]: in insulam relegato deportationis: in insulam deportato pena capitis[c] irrogatur. Et hoc ita fiue quis nō excesserit[e] in exilium intra tempus intra quod debuit: fiue etiam al's exilio non obtemperauerit: nam contumacia eius cumulat penaz: z nemo potest commeatū[f] remeatum ve dare exuli: nisi imperator ex aliqua causa[g].

¶ Primo ponit vnum dictum. Secundo ponit aliud dictum quod videtur pmo contrarium. Tertio soluit contrarietatez. Secunda ibi: sed nec de suspitionib⁹. Tertia ibi: potest quis. Bar.

Ulpianus. Lex. v.

Absentem[k] in criminibus damnari nō debere diuus adrianus iulio frontoni rescripsit. ¶ Sed nec de suspitionibus debere aliquem damnari diuus adrianus aufidio fuscro rescripsit. Sanctius[k] enim esse impunitum relinqui facinus nocentis q̄ innocentem damnare. ¶ Ad cursus contumaces[l] vero qui necq; denunciationibus[m] necq; edictis[n] presidum obtemperassent: sententiam in absentes pronunciari[o] oportet: sed fm morem pronuatorum iudiciorum[p]. Potest quis defendere hec non esse contraria[q]. quid igitur est melius statuitur in absentes pecuniarias quidem penas vel eas que estimationem[r] contingunt: fi sepius moniti per cōtumaciam defunt statui[s] posse et vsq; ad relegationem[t] procedi: verum si quid grauius irrogandum fuisset puta in metallum vel capitis penam: non esse absentibus irrogandam. ¶ In hac cuisatorem autem absentem non nunq̄ grauius statuendum q̄ turpiliani senatusconsulti pena[u] irrogatur dicendum est. ¶ Refert et in maioribus[v] delictis consuloaliquid admittatur an casu: et sane in omnibus criminibus distinctio hec penam aut iustam eligere debet aut temperamentum admittere.

¶ Qui damnatus est ad mortem nō debet vltra audiri quicquid dicere velit licet etiam de salute principis se dicturum dicat. hoc dicit.

Idem. Lex. vj.

Si quis forte ne supplicio afficiatur dicat se habere qō principi referat salutis ipsius causa an remittendus sit ad cum videndum est: et sunt plerisq; presides tam timidi vt etiam post sententiam de eo dictam penam sustineant[x] nec quicq̄ audeant. alij omnino non patiuntur quicq̄ tale allegantes[y]. nonnulli necq; semper necq; nunq̄ remittunt: sed

per oia. f. vt capitalis pena non imponaf absenti. vt ar. C. de reg. reis. l. j. de bis dic vt no. in summa p Azo. de reg. re. l. i. sed alij dicunt contra. nam dicūt posse sentētiari in principali. vt argu. C. de adul. l. adulterā. §. ibi non dicitur q̄ dānef. sed recipitur inter reos qō fiebat lit. cōtest. Jtē adde hic qō no. §. de pen. feruū. §. publice. Accur.

r ¶ Pena. que autez bec sit dic vt. §. de pzeua. l. iij. §. fi. item facit. C. qui accusa. non pos. l. iij. §. fi.

y ¶ Et in maioribus. non solum in minoribus. z facit ad hoc. j. e. respicie dū. §. fi. z. C. de fica. l. i. z. l. cū. z. §. de fica. l. i. §. diuus adrianus. z de incen. l. q̄ edes. z de custo. re. l. milites. z. §. de termi. mo. l. ij. §. fi.

z ¶ Dec. f. dolo vel casu.

Si qs. ¶ Casus. Quidā dānatus ad mortem dicit se principi velle nūciare quoddā secretū qō spectat ad salutē principis: puta manifestare quosdā q̄ sumpserūt ꝛ filiū. pdēdi principez. nūqd ob hoc remittitur ad principē z sic differat pena: z certe plures iudices sunt q̄ differūt pena imponere z remittūt eū ad principem. qdam alij sunt iudices q non differunt penā iponere. Jtē sunt alij iudices qui q̄nq; mittūt eū ad principē q̄nq; nō. sed mihi videt q̄ nō remittat ad principē ob hoc cū cā differēdi pene h videat dicere dānatus. Jtem ob h qō nūc dicit magis debere dānari cū tm̄ diffuleri manifestare ꝛ filium. pditionis ꝛ principē facti.

¶ Si quos. Proconsul pōt punire comitēes. Jtem legati sui comites firmeniat eos delinq̄re. Jtē z suos suos punire pōt si viderit eos delinq̄re. z de hoc ertāt multa exēpla. z reddit rō in fine. ¶ Nunc gnia. Nunc numerat gnā penaz q̄ presides imponere pōt. q̄nq; eis imponit pena mortis. q̄nq; fuit imponit. sunt z aliene pene q̄ subijciūtur in isa. z dat exempla de oibus vt et lr ifa infra posita patebit que satis est plana cuz. l. mortis. vsq; ad. §. fed enim sciendum. Fran. accur.

a ¶ Sustineant. i. differant.

b ¶ Allegantes. z isti bene.

ina glo. ad hoc. pposita et q̄ sola nō pōt ferri requirunt nisi literata. l. §. illud. cū sit plene nota. C. de sepo. ap. ff. ficus est in causis criminalibus. bolo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Habeant. z de sententia posita dicere.
b ¶ Propter que. in lib. R. est per que.
c ¶ Meram rationem. alʒ mediam. z facit ad le. ſ. de re milit. l. non omneʒ. ſ. fi. z. ff. de ſpon. furoꝝ. z. C. eo. ſi vindicari. z. l. ne diu.
d ¶ Si quos comitum. i. eoꝝ qui eos comitant: vt ſeruitores. idē iudice.
e ¶ Sui. ſ. comites.
f ¶ Suorum. ſ. ſeruitores. C. eod. ne diu. et quorum ap. l. multi.
g ¶ Agentium. ſ. tñ.
h ¶ Omnis. hic. C. de fur. ſi quis per. z. j. e. aut facta. ſ. fina. z. C. ad le. iul. repe. l. j.
Exilium tripler.
i ¶ Exilium. hoc eſt triplex. vt. ſ. de interdi. z relegā. exilium.
k ¶ Eluti. Flagellorum. grauior pena ꝙ fuſtium.
l ¶ Vinculoꝝ. qz vincula ſi verberātur fuſtibus.
m ¶ Vt dānum. pecuniariū. z dicit vt ſi furtiv' iniuriarū dāneſ ciuiliter quod h ciuiliter agatur: ſed dic pecuniariter fiſco. Accur.
n ¶ Prohibitionem. ſemper repete contineāt.
o ¶ Gladio. i. alio ſubtili: z facit differētiā inter gladium z telum.
p ¶ Telo. i. ſagitta.
q ¶ Laqueo. niſi qs dānatus eſſet ad furcā. vt. ſ. e. capitaliū. ſ. famoſos.
r ¶ Alio modo. vt igne ſuſpēdat. ff. ꝑtori.
s ¶ Preſides habent. vt dicit damnato eligere qua morte vis mori. ſed principes hʒ: vt ſubiect.
t ¶ Multomagis. id eſt minus.
v ¶ Permittentes. perſonaliter z ſpecialiter alicui vel aliquibus damnatis eligere mortem.
x ¶ Hec pena. aliꝝ quoqz multi. vt. C. de inde. l. ij. et. C. de mulieribus que ſeruis ꝓpriis. l. j. et. C. de ſal. mo. ſi quis
y ¶ Exurantur. vt. j. eo. ſi quis aliqd. ſ. j. vel ſi vestimus ſeruare. erunt ſerui noſtri. vt. ſ. de acquire. do. l. tranſfugam. hoc niſi ſit ſeruus tranſfuga. vt. j. de cap. l. poſtliminiū. ſ. tranſfuge.
* Ludo. ro. in ſuis ſing. ſo. v. ſingu. ccxxiij. dicit hūc ter. ſin- 3 gu. z de eo facit teſtum ad hoc q in dei non poteſt mo itu to dare electionē ꝑene q ter. ſi bene videat ſi nō vult vt ſi h in ꝑnis in tertia. bol.
a ¶ In metallum. cur ergo non relegat ꝑſes in inſulam. vt. j. de interdi. z rele. l. relegatorum. ſicut? Reſpō. vt. ſ. de of. ꝓcō. l. illicitas. ſ. q vniuerſas. z facit. ſ. de of. ꝓfec. vr. l. i. ſ. relegandi. et ſ. eo. l. ij. ſ. i.

inquirūt qd ſit quod allegare ꝓincipi velit: quicqz ꝓo ſalute ipſius habeāt dicere. ꝓpter quē aut ſuſtinēat pena: z: aut nō ſuſtinēat: qō videtur habere meram rationē. ceterum (vt mea fert opinio) ꝓcuſus eos nō debuiſſe poſtea ꝙ ſemel damnati ſunt audiri quicquid allegēt. Quis eñ dubitat eludende pene cauſa ad hoc eos decurrere: magiſqz eſſe puniēdos qui tanditu cōticeruīt quod ꝓ ſalute principis habere ſe dicere iactāt. nec eñ debēbāt tam magnaʒ rem tāditu retinere. ¶ Si quos comitum[d] vl'egati ſut' reos. pcōſul iuenerit: vtrū punire eos debeat an ſucceſſori ſeruare queri poteſt: ſed multa ertāt exempla: que nō tñ officialiū ſuorum[f] nec ſub ſe agētium[g] verum ſeruos quoqz ſuos pena affecerūt. quod quidem ideo faciendum eſt: vt exemplo deterriti minus[h] deliquāt. ¶ Nūc genera penarum nobis enumerāda ſunt: quibus ꝓſides afficere queāꝑ poſſint. z ſunt pene quidem que aut vitam adimāt: aut ſeruitutem iniūgant: aut ciuitatem auferāt: aut exiliū[i]: aut coercionem corꝑois cōtineāt.

Alıſtratus. Ler. vij.

Eluti fuſtiuꝫ ammonitio: flagellorū[k] caſtigatio: vinculorum[l] verberatio.

Ulpianus. Ler. viij.

At damnum[m] cum ifamia: aut dignitatis alicuius aliquam depoſitionem: aut alicuius actus. ꝓhibitionem[n]. ¶ Vita adimitur: vtputa ſi damnatur aliqs vt gladio[o] in cum animaduertatur: ſed animaduerti gladio oportet nō ſecuri: vel telo[ꝓ]: vel fuſtib[q]: vel laqueo[r] vl' aliquo alio modo[r]. ¶ Proinde † nec liberam mortis facultatē cōcedēdi ius ipſi ꝓſides habēt[s]: multomagis[t] nec veneno necādi: diui tamē fratres reſcripſerūt cōtra permittētes[v] liberā mortis facultatem. ¶ Doſtes autem: item trāſfuge hac pena[x] afficiūtur vt viui exurantur[y]: nec ea quidem pena damnari quem oportet vt verberibus necetur: vel virgis interimatur nec tormētis ꝙuis plerigz dum torquētur deficere ſolēt. ¶ Eſt pena que adimat libertatē huiuſmodi: vtputa ſi quis in metallum vel in opus metalli[z] damnetur. Metalla autem multa numero ſunt z quedam quidam ꝓ uincie habēt: quedam nō habēt: ſed que nō habēt in eas ꝓuincias mittūt que metalla habēt. ¶ Pre

b ¶ Stationibus. ſi abſtat ergo vteraz in vinculis. Item ſeruiebat qz ꝓtabat de loco ad locum metalla pu. vt. ſ. eo. in metallum. z. l. in ſeruꝝ. ſ. qui ex cauſa. z. j. ſ. in calcariam quoqz. male ergo dicit h ꝙ opus metalli erat ſeruire damnatis in metallum. ſed illa erat quedam ſpecialis pena. vt. j. ſ. in miniſterium.

fecto plane verbis ſpecialiter competere ius in metallum[a] damnādi ex epiſtola diui ſeueri et antonini ad fauium cillonem exꝑimitur.
¶ Inter eos aut qui in metallum z eos qui in opus metalli damnātur differentia in vinculis tñ eſt: qꝙ qui in metalluʒ damnātur grauioribꝫ[o] vinculis ꝓmūtur: qui in opus metalli leuioribus. Quicqz refuge ex ope metalli in metalluʒ damnātur: ex metallo[c] grauius[d] cocrcētur. ¶ Quiſquis aūt i opus[e] publicum[f] damnatus refugit: duplicato tempoꝛe damnari[g] ſolet[h]: ſed duplicare[i] cum id tempꝰ oportet quod ei ſupereſt cuz fugit. ſ. ne illud duplicetur quo apphēſus[k] i carcere[l] fuerit[m] z ſi decem annos dānatus ſit: aut perpetuari debet ei pena: aut i opus metalli trāſmitti. ¶ Plane ſi decēnio dānatus fuit z in initio ſtatum fugit: videndū eſt vtrū duplicari ei tēꝑora debeant: an vero perpetuari vel trāſferri in opus metalli: z magis eſt vt trāſſerat[n] aut ꝓpetuetur[o]. Ēualiter eñ dicit quotiēs decēnium exceſſura eſt duplicatio nō eſſe tempoꝛe penam artādam[ꝓ]. ¶ In miniſteriuꝫ[q] metallicorum feminē in perpetuū vel ad tempꝰ damnari ſolēt: ſimili modo z in ſalinas: z ſi qdem i perpetuꝫ fuerint damnate quaſi ſeruę pene cōſtituūtur: ſi vero ad tempus damnētur amittūt[s] ciuitatē. ¶ Solēt etiam ꝓſides in carcerem cōtinēdos damnare: vt i vinculis[t] ꝓtinctur: ſz id cos facere nō oportet: nam huiuſmodi pene interdicte ſunt. carcer eñ ad cōtinēdos[v] homines nō ad puniēdos haberi debet. ¶ In calcariam[x] quoqz vel ſulphurariam damnari ſolēt: ſed hę pene metalli magis ſūt. ¶ Quicunqz in ludum venatoꝛium ſunt damnati: videndum eſt an ſerui pene efficiātur: ſolēt enim iumentes[y] hac pena affici. vtrū ergo ſerui pene iſti efficiātur: an permaneāt in libertate videndum eſt: z magis eſt vt hi quoqz ſerui efficiātur. In hac eñ tātum diſtāt a ceteris quod inſtituūtur venatores: aut puricharij[z]: aut[a] aliam quam voluntatem geſticulandi vel aliter ſe mouendi gratia. ¶ Seruos in metallum vel in opus metalli. Item i ludum venatoꝛium dari ſolere nulla dubitatio eſt[b]. et ſi fuerint dati ſerui pene efficiuntur: nec ad eum pertinebūt cuius fuerint anteq̄ damnarentur. Deniqz cū quidam ſeruus in metallum dānatus bñficio

c ¶ Ex metallo. ſcilz refuge. et facit ad hoc inferi? rñ. ff. de l. relegati. Acc.
d ¶ Grauius. puta capite. vt. j. eo. capitalium. ſ. in exilibus. z facit. j. de extraoꝛdi. cog. l. pe. ſ. fi.
e ¶ In opus. hoc differt a ſuperioribus. vt. j. eo. l. qdā. z. l. capitaliū. in ꝓi.
f ¶ Publicā. qō faciebat cum erat in carcere.
g ¶ Dānari. ad tēpus.
h ¶ Solet. ad h. ff. ꝓrio.
i ¶ Duplicare. eū iudicē vel veri? dānatū q duplicat patiendo.
k ¶ Apphendisſus. ſ. mō.
l ¶ In carcere. ſ. pati.
m ¶ Fuerit. i. dicere nō to tū q fuit in carcere etiam ante ſententiam. ſed reſiduum duplicāt. ff. ſi pergerit ſtatim relaxat poſt ea. vt. C. eo. l. antepenul. z penul.
n ¶ Trāſferatur. in opus metalli.
o ¶ Perpetuetur. a pena operis publici.
p ¶ Artandam. ſed perpetuādā vel in metallum dandam. vt. ff. l. ꝓri.
q ¶ In miniſteriū. vt ſeruiant exiſtentibus in metalla.
r ¶ Femine. niſi nobiles. vt. C. eo. l. ſi matrem.
s ¶ Amittunt. ſi habes amittunt ciuitatem. ſubau. tñ. z eſt bona. ſi habes retinent. vt eſt ¶ Dy. dic. ſ. libertatem ac ciuitatem perdunt. vt. j. e. l. capitalium. ſ. diuus.
t ¶ Vti vinclis. ꝓpetuis.
v ¶ Ad continendos. donec de delicto cognoſcatur. z facit. C. de exact. tri. l. ij. z. j. de verbo. ſignī. l. verum eſt.
x ¶ In calcariā. i. in opus calcādi terrā ad faciēdū murū: vel dic de calcaria.
y ¶ Iumentes. qui bñ poſſunt currere per montes. nam ſenes nō ita currunt vt iumentes. alʒ vilietes. z alʒ iunenes.
z ¶ Puricharij. genꝰ eſt venationis.
a ¶ Aut. ſubaudi acturi aliam voluntatem: vel voluptatem: ſunt enim multa officia que gerunt z in qbus mouentur venatores: nā alʒ cū canib⁹. alʒ cum auibus. vel in aliꝫ miniſterijs ſunt.
b ¶ Dubitatio eſt. vt. C. eo. metalli. ergo ſeruꝰ fit plus ſeruus: ſz immo alte rius duriori ſeruitio afficitur. ſic excōmunicat' poteſt plus excōmunicari. ſz infamis nō infamari. vt C. vt intra cer. temp. l. ij.

Item hoc in seruo non corrigitur per aut. de nup. ℌ quo autem.

a ¶ Pena. non per alium. vt. ff. ti. i. l. i. §. fi.

b ¶ Reddēdū. vt. C. de sen. pas. l. frustra. ꝛ. ff. de fideic. li. l. gñaliter. ℌ. si seruus. ꝛ arg. ff. de adi. lega. si seru⁹. §. fi. ꝛ. ff. de rei vendi. l. in rē. §. itē quecūqs. Sz ar. ff. de sen. pas. l. fi. sed ibi restituit in integrū. Item ar. in aut. de sanc. episco. §. fi seruos sciēte. ꝛ facit. C. eo. l. seruo.

c ¶ In perpetua. que pena vir inferno recipit: nō autem in libero. vt. C. eo. l, incredibile. ꝛ. l. seruus.

Quis. ¶ Cas⁹. In hac. l. ifa est satis plana vtr dicimus in casu. ꝑcedēti. vsqꝫ ad. §. fed cēm sciendum vbi sic accipe. ¶ Predicte pene sunt ille q̄ imponi solent delin quētibus. §. q̄dā ꝑdicta rū penarū non cadūt in omnem psonā. nazdecuriones nō possunt in metallū damnari, nec in op⁹ metalli: nec furce subijci: nec viui exuri. etsi de facto fuerit talis sentētia lata ℌ eos āmbilaē ꝓncipis auctoritate. id. m pnule giū dak parēthus decurionus: susceptis ꝑfe erā siente decurione vel pr⁹ siue pater duret decurio sine desinat esse decurio. filijs aūt natis post sinitū decurionatū ꝑfis non prodest hoc pnilegium.

Statuliberus. Si statuliber deliquit punitur vt liber. Item si seru⁹ delin quat exēplo humilis punit. et subaudi admi nus. plus autē punit q̄ humilis vt in exemplis subijcit. Item seruus damnatus vt dño suo reddatur sub pena vinculor: ꝛ dñs nō vult eū recipe seruus vendēdus est. ꝛ si nō inueniat emptor tradet in opus publicū. Item danatus in metallū si delinquat anteq̄ ad penā vadat puniendus est pinde ac si iam ad penaz iuisset sic grauissime punit. Ultimo dicit. cū inde impositi malorem penam loco minutis remissa est infamia danato quasi cōpensata cum maiori pena. et dic circa hoc vt in glo. domini mei accur. ibi posita que incipit: si pro pecuniaria. ꝛc. et hoc dicit hic §. cū. l. seq. Fran. accur.

d ¶ In perpetuum. vt et C. de postu. l. i. ff. de of. ꝑse. vrb. l. i. §. fi. Sed cōtra. ff. l. fi. Sol. vt ibi. ꝛ diri de hoc in. d. l. C. ꝛ. de postu. l. et puto. §. i. ꝛ facit ad hoc. §. de inur. l. fi.

e ¶ Ad annū. als ad annum. als annis. tunc intellige duobus. vt. §. de manu. testō. libertas. §. fi. ꝛ de testi. vbi numerus.

f ¶ Detiuntur. i. statuunt presides. Azo.

g ¶ Cui. i. alicui.

h ¶ Vel procuratorem. fisci vel cesaris. Accur.

i ¶ Per consequentiam. nam cui maius interdicitur multomagis minus. ad quod facit. §. de ser. expor. l. cui pacto. ꝛ. ff. de interdi. ꝛ releg. l. releganorum. §. constitutum. ꝛ. §. fi. ꝛ. §. de sena. l. iii. ꝛ in decre. v. q. vij. sen ciui. in pnci Accur.

k ¶ Et nonnūq̄. sed multotiens.

l ¶ Huic. cui est interdictum foro.

principis esset iam pena liberatus imperator anto. rectissime rescripsit: q⁹ semel domini defierat esse pene seru⁹ factus non esse cum in potestatem domini postea reddēdū. sed siue in perpetua vincula fuerit damnat⁹ seru⁹: siue in temporaria ci⁹ remanet cui⁹ fuerit ante q̄ damnaret.

Ier. ix.

Idem.

Quis est aduocationib⁹ q̄s ꝑsides interdicere: ꝛ nōn q̄ in perpetuū interdictū nōn q̄ ad temp⁹ vel ad annū metiūtur: vel etiam tempore quo prouinciā regūt nccnō ita q̄s interdici potest alicui ne certis ꝑsonis adsit: potest ꝛ ita interdici cui ne apud tribunal ꝑsidis postulet: ꝛ tñ apud legatū vel ꝓcuratorem nō ꝓhibet agere: si tñ apud legatū ꝓhibit⁹ fuerit postulare/ credo ꝑ cōsequētiā nec qdē apud ꝑsidem relictā illi postulādi facultatez. ¶ Et nōnūq̄ nō aduocationib⁹ cui interdicitur: sed foro. pl⁹ est autem foro q̄ aduocatiōib⁹ interdicere: si qdem huic ommimodo fori⁹ negociis accōmodare se nō pmittit. Solet aūt ita velvirisstudiosis interdici: vel aduocatis: vel tabellionibus siue pragmaticis. ꝛc. Solet ꝛ ita interdici: ne ilstrumēta oīno fozment: neve libellos concipiāt: vel testatiōes confignēt. Solet ꝛ sic ne eo loco sedcāt quo in publico ilstrumēta deponūtur: archiuo fortc vel grāmato filatio. Solet et sic vt testamenta nec ordinent / vel scribant/ vel signent: cui et illa pena nec quis negocijs publicis itercuniat. hic enim priuatis qdem interesse potest: publicis ꝓhibet vt solēt q̄bus sentētia ꝑpit. ¶ Sūt autem ꝛ alie pene: si negociatione quis abstinere iubeat: vel ad conductionem eoꝝ q̄ publice locātur accedere: vt ad vectigalia publica. Interdici autem negociatione plerūq̄ vel negociatiōibus solet.

† Vide gl. in ff. de con clusio. eccl. gall. i. ꝓag. fanc. in ꝓn. sup ℌ. ꝓagmaticam et ibi q̄d dicaf ꝓagmatica fanc.

m ¶ Nō permittit. nec q̄ ꝓcuratorio nole: vel suffra. vel alio modo.

n ¶ Pragmaticis. ſ. qui ꝛ sueuerunt scribere ꝓagmaticas sanctiones. vt C. de appel. l. precipimus.

o ¶ Conligment. i. scribant dicta testium.

p ¶ Archiuo. als dicitur archiuus vbi sacra vasa reponūtur. vt in aut. qui. mo. na. effi. legi. §. illud. in fi. §. fed hic ꝓto loco vbi scripture publice reponuntur. vt in auten. de bis qui ingredi. ad ap. §. illud.

q ¶ Filatio. a filare q̄ est custodire. ꝛ grāma quod est littera. Idem etiā gazo filiatum. a gaza quod est dimitta. q. d. custodia dimittiarum vel depositorum. Accur.

r ¶ Precipitur. et bodie dicuntur boñ. publicani de officijs.

s ¶ Tractare. id est intelligere.

t ¶ Tractanerit. puta in eo q̄ scit id facere in quod damnatur. alias si nescit sunt inciuiles. vt. §. et facit. §. de pub. l. cotem. §. fina. Accur.

v ¶ Cuius. id est alicui⁹. Accursius.

x ¶ Iste. de quibus dixit §. si quis forte. §. fi. bucusq̄.

y ¶ Non possum. ad hoc facit. ſ. quando ap. ff. l. i. §. simili. et. §. ad legem cornel. de sica. l. penulti. et. C. eo. l. decurionum. ꝛ l. decurionem. et. C. de questio. l. antepenulti. et fi. et. ff. de priuile. vetera. l. iij. Accur.

z ¶ Erunt. qua pena sint damnādi? Rñ. de portatione vel relegatione ꝓpter capitalia crimina. vt ff. de interdi. l. Iter penas. in fi.

a ¶ Aut permutetur. als ꝑmutetur. als permittetur. ꝛ imponet si placuerit principi. Accur.

b ¶ Liberet. Tenuit ergo sentētia als ipse idem iudex cognosceret. vt. C. de accusa. l. iij. sed hic ad principem itur. Sed arguconira. §. de inuisto. testa. si quis er. §. quod si quis fuerit. als expone: vt ibi. ꝛ facit. C. e. l. penā. ꝛ. §. ti. i. l. i. §. fi.

c ¶ Omnes liberos. vsqꝫ ad pronepotes nisi precedentem personaz aliqua macula pudoris aspergat. vt. C. de questio. l. duo. ꝛ dic vt ibi. Sed arg. contra. ff. de verbo. signifi. l. liberorū. ꝛ facit. C. eo. l. si matrem. Additio Dic ꝑm Bar. g̃ in. l. contraria agitur de iure communi: hic agitur de ꝑuilegio.'

d ¶ Debere. vt ꝛ ff. de decur. l. ij. §. in filijs.

e ¶ Decurione. existente.

f ¶ Plebeio. ꝛ facit. §. de sena. l. emancipatum.

g ¶ Puniēdum. si deliquit in statu. libertatis. vt ꝛ §. titu. ſ. l. statuliber ꝛ si ꝓius tunc vt seruus. vt. §. de statulibe. l. statuliberi a ceteris. ꝛ §. li. §. est §. ꝛ facit. §. fi er nora. cau. l. fi. Accur.

h ¶ Iis seruorum. Humiliorum. humilē. ꝛc. vt. C. de incest. nup. l. humilē. ꝛ subaudi hic ad minus: quia statim ponit q̄ plus seruus q̄ alius humilis. Accur.

i ¶ Flagellis. Flagella plus dolent: quasi parata ad plus dolendum. Accursius.

Flagellis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Flagellis. maior pena est stare in vinculis ꝙ laborare in agro seu ope re publico. ꝛ facit. C. eo. seruus. Accur.

b ¶ In opus publicum. dat ergo seruus in opus publicū. Sed contra. ff. eo. seruus. Sol. dic non inuenit emptor q emat sub pena vinculorum vel forte sine pena. ꝛ sic in subsidium dicebatur in opus publicum. ꝛ facit. ff. de incen. pedius. §. j. ꝛ de accusa. lenia.

c ¶ In metallus, nō tñ in locū illū puenerit adhuc.

d ¶ Tāq̄. si essent ibi ad metallū duri⁹ punniū.

e ¶ Constitui. vt grauius puniant. vt. ff. eo. aut dānum. §. inter.

f ¶ Permutant. vt. ff. eo. l. qō ad statum. ꝛ l. q vltimo. ꝛ. ff. e. l. vltimo. ꝛ. §. j. Sed ff. de inuest. test. li. qs erbe redato filio. §. et⁹. Solu. ibi nō a cōpetēti iudice/ puta p̄lide fuit deportatus: h a competenti puta prefecto vel similibus: vt dixi. ff. eo. ti. li. §. j.

g ¶ Infamis. si pro pecuniaria ipōnit corporalis remittit infamia. vt. ff. de infa. qd ff. §. pena ḡuior. Si p corporali minori iponit maior. ꝛ tunc idē. ꝛ bis duob⁹ casibus pōt blog. si vō minor corporalis pro maiori aut cā cognita. ꝛ tūc idez. vt. C. de infa. l. ꝛ si seueriori. ꝛ. j. ad munici. l. ordine. ff. si sine cause cognitione tūc non idē. vt. d. l. qd ff. §. ḡtuz. Interim tñ diu durat pena acta vel minuta cum cause cognitiōe duratura fama. vt. d. l. et si seuerior. que est cōtra. ꝛ facit. ff. de re mili. l. q cuz vno. §. ad tēpus. ꝛ adde qō no. ff. d. §. pena grauior. ꝛ facit ad h. ff. de fur. iterdū. §. i. ꝛ. C. de sacrofanc. ec. l. sancimus. in fi. ꝛ. ff. de ḡu. iur. si in duabus.

b ¶ Multatus. q in nulli debuit multari. quod nō nisi ex causa facere deberet. vt. ff. eo. l. aut facta. §. fi. ꝛ. C. ad le. iul. devi. seruos. in fi. ꝛ sic accipe. ff. eo. l. bodie.

¶ Espiciēdū. ¶ Casus. Docet hec. l. q̄r iudex se debeat bēe i cognoscendo ꝛ iudicādo circa crimina. Scdo dic. q furta domestica si de vilib⁹ reb⁹ sunt nō sunt iudicāda siue puniēda p iudicē: h ipse p̄ vel ꝓbs infra domū castigabit: ꝛ dat exēpla de furto domestico. Tertio dicit. q deliquit aut deliqt casū: aut ꝓpōsito: aut ipetu: ꝛ de oīb⁹ dat exēpla. Ultimo dat exēpla de pena capitis. Frā. accur.

i ¶ Clemētie. i. pietatis.

k ¶ Res ex postulat. vt. ff. de incen. pedius. §. j.

l ¶ Penis seueritatē. etiam in extraord. cri. habito respectu ad id quod fieri solet. vt ꝛ. ff. de dā. infec. l. si finita. in pnn. ꝛ. C. de episco. audi. l. iij. ꝛ ff. de pig. act. l. vel vniuersos. ꝛ ad ma. sed iulia. §. qō dicit. ꝛ. j. e. bodie.

Item facit. ff. de act. ꝛ obli. l. arrianus.

m ¶ Lenioza sint. als leniora. als viliora.

n ¶ Publice. i. p iudicem sed domi: vt hic. ꝛ. C. an ser. ex suo. l. fi. ꝛ. ff. de fur. l. seruꝰ ꝛ filij. ꝛ. C. de pa. po. l. cōgruētius. h si grauia sint pōt agi ciuiliter ꝛ criminaliter. vt. ff. de iniur. l. ꝓtor. §. ꝓterea. ꝛ de acq. re. do. bo mo liber. in pnn ꝛ. C. de fur. apud. in fi. misi contra seruum contra quem ciuiliter agi non potest. vt. §. de acqui. pos. l. fi.

o ¶ Vel mercennarius. Ro. ꝓpōas familiares. vt a testimonio repellantur. vt. C. de his q ad eccle. confu. l. fi. §. sane. vt ibi dixi. Item facit. ff. de relig. l. familiaria. ꝛ. ff. de testi. l. pe.

p ¶ Offeratur. i. fiat de eo querimonia. vel questio.

q ¶ Apud. subauditis apud. ꝛc.

r ¶ Delinquūt. scz homines.

s ¶ Aut casu. aut quis deliquit sine alo: vt casu ꝛ non punitur: vt h. ff. ꝛ. de pena. l. penul. aliqñ culpa leui. vel leuissima: ꝛ tunc punitur propter culpam vel ꝓpter malum exemplū. sed leui⁹: vt h. ff. ꝛ. l. absentē in fi. ff. l. si quis aliquid. §. q aborsionis. ꝛ. ff. de sica. l. iij. §. sed et se. cō. ꝛ. l. iij. §. cuz quidā. ꝛ. l. in lege. sed ꝛ si prētēdat ignorantiam iuris ciuilis excusāt in iuris ciuilis excusāt in ꝛ. ff. ad. l. iuliaz. de adul. si postulauerit. Item sena. cō. libonianō. vt C. de bis q sibi ꝛ te. ascri. senat⁹. aut naturali vel quasi ꝛ nō pēf. vt. C. de in ius vo. l. venia. aut dolo. ꝛ tunc ꝑm leges punit vt h. ff. ibi distīguē, pcedat ad actum vel non. vt no. i. e. ti. l. cogitationis.

t ¶ Factionē. i. societatem cum aliis. in mala enim parte ponitur.

v ¶ Cum per. als cus. als eñ. ꝛ. j. v enit ff. certe tunc subintelligitur qui.

x ¶ Casu. i. non dolo vel culpa lata leui vel leuissima. tñ interuenit vrote nef aquil. vt. ff. ad. l. aql. scientiā. §. pe. ꝛ. l. in lege. ꝛ facit. ff. absentem. §. fi.

y ¶ Obiici. hoc exponе vt j. e. l. q vltimo.

z ¶ Animaduerti. ad hoc. ff. eo. l. ij. in prin.

¶ Quod ad statum. ¶ Casus. Sine ex accusa. priuata siue publica siue etiaz extra ordinem qs damnatur ad bestias vel ad similes penā: stati fit suus pene. Frā.

a ¶ Necne. vt quia priuatū vel extraordinarū. vt ff. de priua. delic. l. fi.

b ¶ Confessim. vt. ff. eo. l. qui vltimo.

c ¶ Fiunt. non inspecto an ex eo crimine talis pena debuerit imponi cum ex causa posset augeri. vt j. l. ꝓtori.

¶ Odie. ¶ Casus. Qui extra ordinē de crimine aliquo cognoscit potest penam imponere quam vult leuez vel grauem. dum tñ non excedat rationem. i. consuetā

Delinquere q̄s multipliciter potest.

† Et q̄liter hēs de cōsilio monitō strueret. cōsoi. glo. l. c. §. volens ttaq̄. de collā. in prag. fanc. in ver. familie.

penarum impositionem. ꝛ dic de hoc vt in glo. ōis mei ac. Frā. accur.

d ¶ Extra ordinē. vel ordinare. vt. ff. ad leg. cor. de fal. l. aīpe. ꝛ de sic. l. iij. §. lege. ꝛ de mino. l. auxilius. §. j. ꝛ de bo. lib. qui cū maior. §. his demū. ꝛ l. j. §. sinauté. h nō l ꝓ post sniam vt ibi. sed in ipsa sniā sic et cā. vt no. in d. §. pena grauior. sed vt ponis in extraor. cri. seu priua. q̄i dī augeri vel minui. Rñ. quidā de pena scripta dicit nemo ambigit. immo de nō scripta: vt dixi. ff. eo. respiciendū. circa prin. Potest ꝛ hec. loqui in ordinario crimine. ꝛ quod dicit extraor. cri. i. extra ordinarium solennitatem. vt. ff. de pu. iudi. l. ordo. Item ff. ad turpil. l. j. §. sinautem. fol. e. modo vt in sententia possit augere ꝛ minuere ex causa: vt modo dixi.

e ¶ Rationem. als rationem. id est consuetam penarum impositionem: nisi ex causa: als moderationem.

¶ Uedam. ¶ Casus. Si miles artem ludicram facit vel patitur in seruitutem se venire: capite punitur: secus si alius homo hoc faceret. Fran. accur.

f ¶ Uz iuorem. vt. C. de epis. et cleri. l. pbyteri. in fi. ꝛ. j. de re mili. l. ij. ꝛ. l. omne. §. j. argu. contra. ff. de incen. pedius. §. j. et de sica. l. iij. §. pe. ꝛ C. de test. mili. l. frustra.

g ¶ Ludicram. de qua habes. ff. de insa. l. ij.

Diuus adrianus. ¶ Casus. Decurio nõ põt puniri capite nisi parentem occidisset: põt etiã puniri. l. corne. de sica. Fran.

a ¶ Essent. vel eorum filij vel parentes. vt. s. l. moris. §. iste.
b ¶ Capite. non capite parricidij. sed de sica.
c ¶ Qui. scilicet decuriones.
d ¶ Mandatis. scilz principum. vt. s. de sica. l. iiij. in prin. ꝛ. l. penul.

Ut facta. ¶ Cas. Qñq; punit̃ fctm̃ vt furta ꝛ cedes: qñq; dictum: vt cõuicia ꝛ iniuste aduocationes: quãdoq; scriptuz vt falsa ꝛ famosi libelli: quandoq; consilia vt coniurationes ꝛ latronũ cõscientia: ꝛ circa ista quattuor genera criminũ leuiter vel acriter puniẽda septẽ sunt considerãda facta: cã / ꝑsona / locus / tp̃s / q̃litas / quantitas / euẽtus. ꝛ aliter punitur vno casu q̃ꝫ alio: ꝛ de omnibus dat exẽpla que ꝑ te videas infra. Item scias q aliter vnum delictum in vna ꝓuincia factum punitur: ꝛ si fieret ĩ alia aliter punirek: ꝛ nominat prouincias. Ultimo dicit. cum frequens vsus delinquẽtium fit in vna terra: põt iudex vnũ delinquentẽ punire vltra modũ vsitatuz ad hoc vt terreant̃ alij. Fran.

† Est sciendũ q bal. in aut. sz nouo iure. C. d̃ seru. fug. dicit q cõmittẽs vnũ magnũ furtũ qd̃ tribus paruis equipolleat põt talis suspẽdi. ꝛ Lu do. ro. alibi in suis sing. ꝑ bal. dicit esse tex. in. l. si q̃s tres. §. ceterũ. s. d̃ execu. tu. qui tex. rite ad illd̃ adaptari nõ potest: sed non eũdo ꝑ men dicata suffragia habemus h tex.

e ¶ Cõsilia. fraudulenta: vt vbi quis fecit qd̃ al's facturus nõ erat q̃ꝫ q̃ꝫ cõsilia: ꝛ pro opere accipiũtur. vt. j. de verb. sig. l. sepe. in fi. de reg. iur. l. consilij. ꝛ de hoc dixi. s. manda. l. ij.
f ¶ Quosq;. id est aliq̃s. ad quod. s. de ser. cor. l. j. §. persuadere.
g ¶ Alios. ꝛ est instar sceleris: scilicet huius de cõsilijs.
h ¶ Innuisse. id est cõpulisse ad aliqd̃ maleficium faciendũ. vt. s. ad le. aql. sed ꝛ si quecũq;.
i ¶ Considerãda sunt. scz aggrauãda vel leuiãda.
k ¶ Illata. moderata. ad quod. C. de emenda. propinquoꝝ. ꝛ. s. ad leg. aql. sed ꝛ si quecũq;. §. fi. ꝛ. s. loca. itẽ querit̃. §. idem. ꝛ de iniur. l. pretor. §. ꝑterea. ꝛ. §. seq. ꝛ de lib. ho. exhi. l. iij. §. si euz. ꝛ. s. de fur. q iniuriarũ. in prin. ꝛ. l. verũ est. ꝛ de aqua plu. arcẽ. l. j. §. deniq;. ꝛ. s. si ex nox. causa aga. l. pe. ꝛ de iniur. l. sed ꝛ si vnius. §. iij. ꝛ institu. de iniur. §. atrox.
l ¶ Serui. vt. s. eo. in seruorum. in prin. ꝛ. j. e. capitalium. §. fi. ꝛ. j. de re. iur. l. fere in omnibus.
m ¶ In magistratũ. ad hoc. s. de iniur. ꝑtor. §. ꝑterea. ꝛ. §. se. ꝛ. §. pe.
n ¶ Ratio habet̃. vt ꝛ. s. de sica. l. infans. ꝛ de mino. l. auxiliuz. §. j. ꝛ. l. si ex causa. §. nũc videndum. ꝛ. s. de adul. l. si adulterium cum incestu.
o ¶ Furtum. solum vel sacrileginm. s. ꝛ furtum. ꝛ est contra. s. ad. l. iulia. pec. l. diuus. Solu. vt ibi.
p ¶ Capite. cum est sacrilegiuz. vt. s. ad leg. iulia. pecu. l. sacrilegij. ꝛ ad h̃ s. de edil. edic. quis sit fugitiuus. §. antepenul.
q ¶ A furtiuo. i. desertore. ꝛ dic quid sit emãsor ꝛ desertor. vt. j. de re mili. l. iij. §. emansor. ꝛ. l. qui cum. §. j.
r ¶ A nocturno. s. de fur. bal. l. j. ꝛ. ij de effra. l. fi. ꝛ de cõdi. fur. l. furtũ.
s ¶ A crassaturis. crassatores sunt nitentes ad malum qui aliena subtrahunt. vt ꝛ. j. ea. l. in fi. Accur.
t ¶ Expilationes. vt. s. de cri. expi. here. per totũ. ꝛ de effra. l. j.

v ¶ Petulãtia. i. cõtumacia quedã. ꝛ facit. s. de sica. l. j. §. diuus. Accur.
x ¶ Non em̃. quã interpretationẽ quidã habent. Accur.
y ¶ Contumeliam. sub. sed iniuriam.
z ¶ Quis. scilicet aliquod speciale. vel dic lẽge nõ punitur. vtputa si per iocum. Accursius.

Diuus adrianus eos qui in numero vel ordine decurionum essent[a] capite[b] puniri prohibuit: nisi qui[c] parẽtes occidissent. Uerum pena legis cornelie puniẽdos mandatis[d] plenissime cautum est.

Claudianus. Lex. xvj.

Ut facta puniuntur: vt furta cedesq;: aut dicta: vt conuitia et in fide aduocationes: aut scripta vt falsa ꝛ famosi libelli: aut cõsilia[e] vt cõiurationes ꝛ latronũ cõsciẽtia: quosq;[f] alios[g] suadendo innuisse[h] sceleris est instar. ¶ Sed hec quattuor genera cõsiderãda[i] sunt septem modis: causa / persona / loco / tempore / qualitate / q̃ꝫtitate / † euẽtu. ¶ Causa vt in verberibus q̃ impunita sunt a magistro illata[k] vel parẽte: q̃m emẽdatiõis nõ iniurie gratia videtur adhiberi: puniũtur cuz quis per irã ab extraneo pulsat⁹ est. ¶ Persona dupliciter spectat̃ eius qui fecit ꝛ ei⁹ qui passus est. Aliter enim puniũtur ex hisdem facinorib⁹ serui[l] q̃ꝫ liberi: ꝛ aliter q qd in dominũ parẽtẽve ausus est q̃ꝫ qui in extraneuz. In magistratum[m] vel in priuatuz. In huius rei consideratione etatis quoq; ratio habetur[n]. ¶ Locus facit vt idem vel furtũ[o] vel sacrilegium sit: ꝛ capite[p] luendũ vel minore supplicio. ¶ Tempus discernit emansorem a furtiuo[q] et effractorem vel furem diurnũ a nocturno[r]. ¶ Qualitate cum factum vel atrocius: vel leui⁹ est: vt furta manifesta a non manifestis discerni solent: rixe a crassaturis[s]: expilationes[t] a furtis: a violentia petulantia[v]: qua de re maximus apud grecos orator demosthenes sic ait. Nõ em̃[x] plaga repsentat ꝯtumeliã[y] fieri: neq; verberari liberis est malum: q̃ꝫuis[z] est malum[a]: sz si in ꝯtumeliã. multa enim vtiq; facit q verberat. O viri atheniẽses quorũ q patit̃ q̃dam neq; annũciare poterit alio scemate: aspectu: voce verberat cum[b] vt cõtumeliam inferẽs: cũ vt[c] inimicus existẽs verberat[d] cũ fustibus[e] ꝛ cuz in pupilla[f] h̃ mouerit h̃ extra[g] se cõstituunt homines eorum[h] nõ assuetos existẽtes[i] vt cõuincerentur. ¶ Quantitas discernit furem ab abigeo: nam qui vnũ suẽ surripuerit / vt fur coercebitur: qui gregem[k] vt abigeus. ¶ Euẽt⁹[l] quoq; spectat̃: vt a demẽtissimo[m] quoq; facta q̃ꝫ q̃ꝫ non minus lex eum qui occidẽdi hominis causa cum telo ferit q̃ꝫ cum qui occiderit puniat: ꝛ ideo apud grecos exilio volũtario[n] fortuiti casus luebantur[o]: vt apud ꝑcipuũ poetarũ scriptuz est. ¶ Euenit vt eadẽ scelera ĩ q̃busdã ꝓuĩcijs grauius plectant̃ vt ĩ aphrica messiũ incẽsores[p]: in misia vitium[q]: vbi metalla sunt adulteratores monete.

☞ Multis delinquentibus pena vnius dz esse metus multorum.

¶ Nõnũq̃ꝫ euenit vt aliquoꝝ maleficiorũ supplicia[r] exacerbantur: quotiẽs nimium[s] multis[t] ꝑsonis crassantibus[v] exemplo opus sit.

☞ In metallum dãnatis nihil põt relinqui in testõ: apolidibus vo: id est q ciuitatẽ perdũt auferunt̃ ea q̃ sunt iuris ciuilis vt testari: sed non ea que sunt iurisgentiuz sicut emere: vendere. Bar.

Martianus. Lex. xvij.

Quidam sunt serui pene: vt ĩ metallũ dati: ꝛ in opus metalli[x]: ꝛ si quid eis testõ datum fuerit ꝑ non scripto[y] est: q̃si nõ cesaris seruo datũ sz pene. itẽ q̃dam apolides[z] sunt h̃ ẽ sine ciuitate: vt sunt ĩ op⁹ publicũ ꝑpetuo[a] dati: ꝛ in insulam deportati: vt ea quidẽ que iuris ciuilis sunt nõ habeant[b]: que vero iurisgentium[c] sunt habeant.

a ¶ Malũ. s. gñaliter: vel dic maluz: q: affligit: vel etiam spẽliter. ꝛ dic sz ꝛc. al's sz: ꝛ al's si.
b ¶ Cum. al's vt cuz: ꝛ al's cũ verberat: vt contumeliam ꝛc.
c ¶ Cũ vt. subaudi. et vel pũctus sit loco copule.
d ¶ Uerberat. s. fustibus.
e ¶ Cum fustibus. sub. vel ꝛ cum ꝛc.
f ¶ Pupilla. s. oculi vel ĩ ictu oculi.
g ¶ Hoc extra. scilicet hec facta. l. extra mentem. q. d. facit eos nasci.
h ¶ Eorum. scz de numero conuincentis.
i ¶ Existentes. homines dico repete ꝛc.
k ¶ Qui gregem. de hoc dic vt. s. de abige. l. fi. in princi.
l ¶ Euentus. i. effectus.
m ¶ A dementissimo. non solũ a sapiẽti. nam ĩterest habuerit euẽtũ crimẽ vel nõ: q̃ꝫ q̃ꝫ interdũ hoc non cõsideret̃: vt subijcit. ꝛ. s. ad leg. cornel. de sica. l. diuus. ꝛ. C. ad leg. cor. de sica. is q. ꝛ insti. de pub. iudi. §. itẽ lex cor. Accur.
n ¶ Uoluntario. id est ad arbitrium iudicis.
o ¶ Luebãtur. ad h̃. s. de sica. l. iij. §. j.
p ¶ Incensores. q: multũ nascit̃ ibi de frumento vt apparet in metallis.
q ¶ Uitiũ. incisores. Acc.
r ¶ Supplicia. i. pene crescũt ex ꝑsonis quorũdam maleficiorum siue malefactorũ vt alij terreãtur. ad qd̃. s. ad le. iul'. mate. l. famosi. in fi. ꝛ. C. de epi. au. l. iij. ĩ fi. ꝛ. s. de abi. l. j. §. puniũtur. ꝛ. s. e. l. hodie. ꝛ. j. e. l. capitaliũ. §. famosos. ar. ꝯ. j. ti. j. cũ rõ. §. si plures. ꝛ. s. ad le. cornel'. de fal. l. antepe. in fi.
s ¶ Nimium. al's nimiuz. al's in vnum.
t ¶ Multis. plures tñ remaneãt: alij nõ delinquẽtes: al's si isti sunt plures detrahẽdum est seueritati vbi multoꝝ strages iacet. argu. s. de sic. l. q cedẽ. ꝛ facit. j. eo. capitalium. §. famosos. ꝛ. §. crassatores.
v ¶ Crassantibus. i. ad malũ intendentibus. vt. d. §. crassatores. ꝛ. §. solẽt. ꝛ fa. C. de here. l. quicunq;. §. q si fecerint. ꝛ. C. ad leg. iuliã. re. l. j.
x ¶ Quidam. Metalli. hi sunt serui. vt ꝛ. s. eo. aut damnum. §. est pena. ꝛ. C. de bo. prescrip. l. in metallum. ꝛ insti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. pene. ꝛ de ca. di. §. j. ꝛ. j. de va. co. l. pe. §. consumitur.
y ¶ Pro non scripto. vt ꝛ. C. de here. institu. l. j. ꝛ. s. de acquir. here. si qs mihi. §. si qs plane. nisi in cã alimẽtoꝝ. vt. s. de his q ꝑ nõ scrip. l. si ĩ metallum. ꝛ de cap. di. l. legatũ. ꝛ facit. j. de iur. fis. l. in metallum.
z ¶ Apolides. Grecũ a none: al's apolides: ab a: qd̃ est sine: ꝛ polis qd̃ est ciuitas.
a ¶ Perpetuo. sec⁹ si ad tp̃s. vt. j. l. capitaliũ. ĩ fi. j. rñ.
b ¶ Nõ habeant. vt testari. vt. s. de le. iij. l. j. §. hi. Itẽ nec eis legari. vt i eo. ti. si deportati serui. §. j. Itẽ nec filios retinent in potestate. vt insti. q. mo. ius pa. po. sol. § cum autem. que potestas est iuris ciuilis. vt insti. de pa. po. at emere. ꝛ alia que iurisgentium sunt bene possunt. vt. s. de cura. fur. l. consilio. §. pe. de capi. dimi. l. legatum.
c ¶ Iurisgentium. vt ꝛ sibi acquirant. vt. d. l. si deportati. in prin. ꝛ. §. j.

Cogitationis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Cogitationis boc verum est.si est statū in finibus cogitatiōis.vt ff. l. de verb. sig. l. fugitiuus. ff. de infa. l. qui ante. ff. l. de vb. signi. l. extract. cri. l. f. C. de epis. f. de. l. si qs nō dicā. ff. de fur. l. si qs. ff. si quis qs pre. po. l. i. ff. de bis q ad ec. cōfu. l. fi. §. i. ff. de fica. l. diuus. ff. dixi. ff. de fur. l. qui ea mente.

Si non defendantur. ¶ Casus. Scrium tuum accuso: is nō vis eum defendere: non ppter hoc statiꝫ damnatur: potest tamē alius eum defendere vel seipm defendere: et iudex q de hoc cognoscit non punit eum nisi viderit esse eum culpabilem. Frā. accur.

b Ab alio. vt ff. de cust. reo. l. ij. in pn. ff facit. f. de ap. ferui. ff. de stat. bo. seruus.

c Qui. f. inder.

d Si pena. Commentio iure. contra eto et commentis. ad qō insti. in pemio. §. cunqꝫ. Allu. i. opinone sapientiū. ff facit. f. eo. crimen. et ff. de pua. delic. l. i. in pn. ff. C. eo. l. sancimus. et. C. et delic. defunc.

e Dominus. vt ff. C. ad l. iul. repe. l. j.

f Utimum. Interpretamur. sic vltima voluntas que non reddit. vt. C. de sacrosanc. ecde. l. i. ff facit. f. eo. l. capitalium. in pn.

In metallum. ¶ Casus. Titius dānatus est in metallum: nunc est effectus inutilis ad illud opus: ita firmitate ductus vel senectute: dicitur qꝫ potest dimitti si aliqs p eo boc postulet: vt cognatus vel affinis: ꝛ fi sin bac pena stetit per. ff. an nos. Fran. accur.

g Qui. princeps. et babeas estimauit vel veriusqui. scilz preses ꝛ habeas estimabit. Sed tūc est cōtra. f. eo. diui. Sol. i metallum dati cum in opus aliquod destinētur inuti les facti operis absoluuntur vt bic. Erules vero qui nulli certe rei prescribuntur/boc tamen modo coercentur merito: nec absqꝫ principis cōscientia liberantur. ¶. vel bec fm illam: nam nec bic dicit qꝫ preses dimittat: sed qꝫ estimet: ꝛ sic ad principem remittat.

b Habuerint. qui pro eis impetrant. vt et. ff. de procurato. l. sed ꝛ be. Accursius.

i Sine prefinito. ¶ Pone/ita dixit in metallum ꝛ ead tempus esse iudico. indefinitum enim tempus decennio determinatur. Si vero temporis mentionem non habuisset vel in perpetuum damnasset constaret esse: quia perpetuo effet in pena. vt. C. eo. l. seruos. ꝛ. f. de lega. l. fi. §. fi. Item facit. f. de interdi. et releg. relegatorum. §. bec est differentia. contra. Solu. vt ibi. Item contra. f. eo. l. capitalium. §. diuus. sed ibi ad tempus certum.

k Dato. als dato. als damnato.

Orum. ¶ Casus. Relegati vel deportati ex causa maiestatis statua eius si qua erat posita in ciuitate remouenda est: et de exemplum vt in glo. Fran. accur.

l Eorum qui relegati. vt si hostem occultari passus est. vel eum. f. hostem occultauit. vt. f. eo. metodorum. in quibus casibus accusatur lege iulia. maiesta. vt. ff. ad l. iul. maie. cuius. Accur.

m Scire debemus. que bonoris sui causa posite sunt in ciuitate. vt. ff. de acqui. re. domi. l. statuas. et de priuile. cre. l. au fidi?. vel dic vt ad eas non confugiant. vt. f. l. capitalium. §. ad statuas.

Si diutino. ¶ Casus. Qui bis fecit homicidium magis est puniēdus qꝫ qui fecit iam est decennium. ꝛ banc posit. habes in fi. ma

Ulpianus. Lex. xviij.

Ogitatiōis pena nemo patitur. Idem. Lex. xix.

Si nō defendātur fuit a diis nō vtiqꝫ statim ad supplicii deducūtur: sz pmittet eis defendi vel ab alio: ꝛ qui cognoscit debebit de innocētia eorum querere.

¶ Pena imposita delinquēti non trāsit in eius heredem: ratio est in textu. boc dicit Franciscus accur.

Paulus. Lex. xx.

Si pena alicui irrogatur: receptū est cōmētitio iure nec ad heredē trāseat: cuius rei illa rō videtur esse qꝫ pena ꝛstituit i emēdationem hominum que mortuo eo in quē cōstituta videtur definit.

Celsus. Lex. xxi.

Utrimum suppliciū mortem solam interpretamur.

Modestinus. Lex. xxij.

In metallum dānati sīvalitudine aut etas ifirmitate iuriles opi faciēdo depbēdātur: ex rescripto diui pij a pside dimitti poterūt: qui estimabit de bis dimittēdis: si mō vel cognatos vel etiaz affines babuerint: ꝛ nō min de cē annis pena sua functi fuerint.

Idem. Lex. xxiij.

Sine †pfinito tpe in metallum dato imperitia dantis decēnij tpa pfinita videntur.

Idem. Lex. xxiiij.

Eorum qui relegati vel deportati sunt ex causa maiestatis statuas detrabendas scire debemus.

¶ Qui beri aut nudiustertius cōmisit aduleteriuꝫ magis punitur: qꝫ qui commisit quinqꝫ annis elapsis. vide glo.

Idem. Lex. xxv.

Si diutino tempore aliquis in reatu fuerit aliquatenus pena cius subleuanda erit. Sic etiam constitutum est non eodem modo puniendos eos esse qui lōgo tempore in reatu agūt: qꝫ eos q in recēti sentētiam excipiūt. Nā potest qs sic damnari: vt de saxo precipitetur.

¶ Pena imposita patri non transit ad filium: quia ex delicto patris filius non punitur. b. d. Bar.

Calistratus. Lex. xxvj.

Crimen paternum vel pena paterna nullam maculam filio infligere potest: nāqꝫ vnusqꝫ qꝫ ex suo admisso sorti subijcitur: nec alicui criminis successor cōstituit: idqꝫ etiaz diui fratres Acropolitanis rescripserunt.

¶ Presides non possunt mutare sentētias suas: sz pnceps ex causa dat in integrū restitutionem. b. d. Bar.

Idem. Lex. xxvij.

Qui fratres tarantio filloni rescripserunt non solere presides prouinciarum ea que pro nunciauerint ipsos rescindere. Cetine quoqꝫ italicensi rescripserūt suam mutare sentētiam neminem posse: idqꝫ insolitum esse fateri: si tñ de se qs mētitus fuerit: vel cū nō baberet. pbationū instrumēta que postea repererit pena afflictus sit: nonnulla extant principalia rescripta quib vel pena cōrū imminuta est: vel in integrum restitutio concessa est: sed id duntaxat a principibus fieri potest. De decurioibus principalibusqꝫ ciuitatum qui capitale crimen

Bar. dicit bic ter. no. 1 sing. ꝛ for te alibi non reperies ff. eo ter. ibi cōcu. ad ff q vbicunqꝫ ds deputatus ē ad faciendū metallum necdicit vt ppe bcile in 2de natione nec per q tū tēpus intelligit vlqꝫ ad 5 annos. et nō vltra. bologni.

† Banor. iure. de bis erra de accusa. 2 alex. l. i. a diuo pio. in pn. in vlti. col. ff. ff. de re in iñtegr. reputāt singu. ad ff q in crimia bus fuit sententia trāsit in rē indicatā sz text ff bi ne ad eū ad uertat ff nō dicit sz vult q. iudex. f. q nificādo super crimib semel ex ff lata est sīla fune ff ē officio vt amplius eā re tractare nō possit: vt ff. de cim in ciuili vt. ff. ff. de re ind. l. iudex postea ff. Boleg.

maiesta. qsqꝫ. ꝛ nisi in cā primipili. vt. C. de primi. l. fi. vt nisi circa vsu. vt. ff. de diuer. pscrip. cū beres. ꝛ nisi. C. de ēpiscopis. l. diuo marco. ꝛ nisi. C. de lib. ꝛ eo. lib. l. ij. cū bac aūt 2co. C. de inof. test. si qs in suo. ff. ff. ff. de in ius vo. l. adoptiuū. in fi. ꝛ in decre. xlvij. di. p tot. ff. ꝛ. f. de decur. l. ij. §. nullū. ꝛ. f. si pena. ꝛ. ff. de ope. no. nū. l. pe. ꝛ. ff. de senato. filiā.

Fratres. ¶ Casus. Nō solent presides mutare sīnias suas immo quod plus est nō possunt mutare: si tñ qs dicat se fuccubuisse eo qꝫ instrumēta pro se facientia non potuit habere: ꝛ nunc ea inuenit restitui in integrū cōtra primam sīlam: vel pōt ob hoc minui pena. pōt restitui in integrū cōtra primam sīlam: vel pōt ob hoc minui pena. ꝛ boc solus princeps pōt facere. Secūdo dicit. si decuriones ꝛ principales ciuitatum committunt capitale crimen vel aliud crimē propter qō rē les ciuitatum committunt capitale crimen vel aliud crimē propter qō rē legandi sint boc imperatori scribatur sententia a pside ibi scripta. Item alio rescripto cauetur vt si quis ex principalibus ciuitatis latrocinium commisit vel simile delictum ppter quod sit capitaliter dānādus princeps eos ligatos custodiat: ꝛ qꝫ boc rescribat ad principem narrando principi delictum ciuisqꝫ. Fran. accur.

Cetine. nomen presidis.

Feminē. ff. pri. ꝛ. C. e. l. penā. ꝛ. f. de re iudi. iuder. ꝛ. C. de sen. ex pe ri. reci. l. ij. ꝛ. f. de questionibus. l. i. in fi. vbi de boc dixi.

Afflictus sit. i. cōdēnatus. ad qō. f. de iureiur. l. admonendi.

Imminuta. als imminuatus. als immutata. Accur.

Fieri potest. multa per principem fiunt que nō als fierent. vt ff. ff. tit. f. l. i. no. in fi. Itē si sentētia tenuit ipso iure. als ipe idē. vt. C. de accu. l. fi accusatoribus. ꝛ. f. eo. l. ij. in fi.

Capitale. crimen. si non babes in littera.

a ¶ Commiserint. ad hoc. ff. de iniust. testa. si quis. §. eius. & de leg. iij. l. j. §. bi. & j. quando ap. sit. l. j.

Capitalium. ¶ Casus. Numerat quasdaz penas capitales. Item quasdã alias ꝙs videas plsam. Scõo dicit ꝙ honesti hoies non sunt fustib⁹ damnãdi: ꝫ tenuiores hoies. Tertio dicit. ꝙ se accumulant clamatiõib⁹ pplarũ. vt cũ pplares cẽnt magna rira acceperunt titũ qui esset our. ꝛ dñs hui⁹ rire ducẽde. vñ ꝙ hic titꝰ ꝫ fi⁹ suscipit punic. ꝛ ꝙ prima vice min⁹ punit. ꝙ secuda vel tertia acri⁹ punit. Quarto dicit. seruꝰ cesus ob aliqꝺ delictuz dño suo reddit. Quinto dicit. qui phibent fustibus cedi vt sunt homines honestiores eandẽ reuerẽtiã debẽt ba bere quã et decuriones. ꝛ sic nec in metallũ dãnari pñt. ¶ Dius adrianus. In op⁹ metalli ad rẽpus nõ dz ꝙs dãnari. si tñ dãnet ad tps in op⁹ metalli ꝛ sustinet penam metalli adhuc libertatez retinet. sicut ꝛ ꝙ dãnat in ppetuũ op⁹. ꝛ si est femĩa liberos iterim parit. Scõo dicit. phibitũ est aliquẽ fugere ad statuas vel ad imagines principũ in iniuriaz alterius. cũ esi leges securitatẽ oĩbus ꝓmittãt merito iussum est eos qui ad statuas ꝓfugiũt dicentes se timere de tritio hoc face re videri eos in iniuriã tu: nisi detẽti essent a pos tẽtioib⁹ et nũc fugiffent ad statuas. nãn nõ punit⁹ ꝫ casu. In fi. imponit penã fugiẽti ad statuã in iniuriã alterius. ¶ Dia. Qui diligit in pfonã suã vel ei⁹ pfem/vꝝ filiũ/vel in sites pſonas nũeratas in lra graui⁹ punitur ꝙ si deliqſſet in cẽteũ. Itẽ ve nenarij. ꝙ venena confi ciunt capite puniunt. vel si erant in aliꝙ dignitate deportant. ꝛ ẽm hoc bases in lra venenarij. aliꝙ libꝰ alr hñt. expone vt in glosa. ¶ Stassatores. Stassatores. i. ꝙ nitũtur ad malũ. et cã prede id fa ciũt. primi fũt latroniꝺ⁹. ꝛ si cũ ferro aggrediũtur ꝛ spoliãt holes punũtur capite. ꝛ ꝫ est verũ si fiunt cõsueti talia facere. mariner in itinerib⁹: alꝫ in me tallũ dãnant: vꝫ in insulã releganť. Itẽ ferut ꝙ insidiant vite oñi igne ꝛ crem⁹di sunt. Itẽ liberi homines plebei si sunt incendiarij sepe puniunť capite. nã ꝙqz viui cruciunt ex cũ extra ciuitatẽ imponũt ignẽ in domib⁹ aliquoꝝ cã inimicitie vel cã ꝑde. si vo in villis imponant ignẽ leuius puniunť. Itẽ qui ortũ incẽdit in domo sua leuiter poterat extinguere ꝛ negligẽtia duct⁹ nõ extinguit. ꝛ sic illatũ est dam num vicinis tenẽt eis aquil⁹. vel modice castigať. ¶ In exulibus. Releꝫatus ad tps si non obseruet penam grauius punitur. ꝛ de his dat plura exempla. ꝛ primo loquit de oĩbus accusatis ꝛ dãnatis exceptis custodibus. Scõo loquit de custodib⁹. i. custoditis pſonis dãnatis vel ꝓpie de ipſis custodibus. ¶ Famosos. Famosi latrones furca suspendũtur in eo loco vbi grassati sunt. i. vbi frequẽt⁹ deliquerunt ꝛ redditur rõ in lra. Itẽ latrones ꝙ aliquem occiderunt puniunť eodem loco quo deliq̃runt. Ultimo dicit. ex simili delicto grauius punit⁹ seruus ꝙ liber. Item grauius punit infamis ꝙ bono fame. Fran. accur.

b ¶ Fere. fere dicit: quia alie sunt capitales: vt bestijs subijci. vt. ff. de re spiciẽdum. §. fi. Item aꝙ ꝛ ignis interdictio. vt ff. de pub. iudi. l. §. Itẽ ꝛ alia pena de qua ff. C. de mathematicis. l. ꝛ si excepta. item ꝛ alia. ff. ad. l. pompe. de parri. l. pe.

c ¶ Concrematio. non inuultu. Item nec in cruce passio. arg. C. e. si quis in me. Accurſius.

admiserunt mandatis caueť: vt si ꝙs admisisse videať ꝓpter qõ rele gãdus extra puinciã in insulã sit: imperatori scribat adiecta ſnia a pside. ¶ Alio ꝙz capite mandatorũ in hec⁹ba caueť. Si ꝙ ex principa libus alicuius ciuitatis latrocinio fecerint aliud ve qõ facinus vt capitalem penam meruisse videant commiserint ᵉ: vinctos eos custodies ꝛ mihi scribes: ꝛ adũcies qõ quisqz commiserit.

Idem. Lex. xxviij.

Capitalium quoqz penaruz fere ᵇ isti grad⁹ sunt. Summũ suppliciũ vꝫ esse ad furcã dãnatio. Itẽ viui cõcrematio ᶜ: qõ ꝓ ꝙ summi suppliciꝰ appellatione merito ꝓtinerꝫ/ tñ eo ꝙ postea id genus pene adinuẽtũ est posteriꝰ primo visuz est. Itẽ capitis amputatio. Deinde ꝓma morti pena metalli coertio ᵈ. Deinde in insulaz deportatio ᵉ. Cetere pene ad estimationem et non ad capitis periculũ ꝓtinẽt: veluti relegatio ad tẽpus ᶠ. vel in ꝑpetuuz: vel in insulã: vel cum in opus ꝙs publicum datur ᵍ ad rẽpus: vel cum fustũ ictui subijcit ʰ. ¶ Non oẽs fustibus cedi solent: sed hi dũtaxat qui liberi ⁱ sunt: ꝛ quidẽ tenuiores hoies: honestiores vo fustibus nõ subijciun tur. Idꝺ ꝙ principalibus rescriptis specialiter exprimitur.

¶ Magis punitur ꝙ admonit⁹ vel cui semel parcitũ est: si in delicto perseuerꝫet: vel ad idem delictũ reuertiť. b. d. Bar.

¶ Solent quidã quivulgo se iuuenes appellant in gbusdã ciuitatibus turbulẽtis se acclamationi bus accommodare ᵏ: ꝙ si nihil am plius admiscrunt: nec ante sint a pside admoniti ˡ fustibus cedi dimittuntur: aut etiam spectaculum eis interdicitur: quod si ita correcti in eisdem ꝺeprehẽdãtur exilio puniendi sunt: nonunꝙ capite plectendi: scilicet cum sepius ᵐ seditiose ꝛ turbulẽtur se gesserint: ꝛ aliquoticns apprehensi tractati clemẽtius in eadem temeritate ꝓpositi pseuerauerint: serui cesi ⁿ solent oñis reddi.

¶ Cui minor pena nõ debet infligi: nec maior potest imponi. b. d. Bar.

¶ Et vt generaliter dixerim oẽs qui fustib⁹ cedi phibent/ eandem habere honoris reuerentiam debẽt quam decuriones habẽt. Est enim inconstãs dicere eũ quẽ principales ꝓstitutiones fustib⁹ subijci prohibuerunt ᵒ in metallum dari posse. ¶ Diuus adrianus in hec verba rescripsit. In opus metalli ad tps nemo dari dz: ꝫ qui in tps dãnatus est etiam si faciat metalli cũ opus nõ id metallum dãnatus esse intelligi dz ᵖ. huius eniz libertas manet ꝙ diu ᵍ etiaz bi ꝙ nõ imperpetuũ opus damnat. ¶ Proinde ꝛ mulieres hoc modo damnate libros pariunt ʳ. ¶ Ad statuas ꝓfugere vel imagines principum in iniuriam alterius ˢ prohibitum est ᵗ. Cum cẽ leges oĩb⁹ hoibus equaliter securitatẽ tribuant: merito visum est in iniuriã potius alterius ꝙ sui defensioni si gratia ad statuas vel imagines principum confugere ᵘ: nisi si quis ex vinculis: vel custodia detentus a potentioribus ad hmõi ꝑsidium cõfugerit: his cẽ venia tribuẽda est. Ne autez ad statuas vel imagines ꝙ cõfugiat senatus cẽsuit. Eũꝙ qui imaginẽ cesaris ꝛ inuidiã alterius ꝓtulisset in vincula publica coerceri diuꝰ pi ᵛ rescripsit. ¶ Dia admissa in patronũ patronive filiuz patrem propinquuz maritũ/vxorem: cetera ꝙ necc̃ſitudines grauius ʷ vindicanda sunt ꝙ in extraneos. ¶ Veneraruꝫ ˣ capite puniẽdi sunt: aut si dignitatis respectu agi oportuerit ʸ/ deportandi. ¶ Stassatores ᶻ qui prede causa id faciũt proximi latrombus habentur: et si cum ferro aggredi ꝛ spoliare instituerunt/ capite punũtur: vtiqz

c ¶ Concrematio. vt ff. C. de miti ag. nõ rumpẽ. l. j. ꝛ. ff. ad le. iuliã peculat⁹. l. sacrilegij pena.

d ¶ Coertio. hec inducit ferututes. vt. ff. eo. l. aut damnũ. §. ij.

e ¶ Deportatio. ff. amissionem ciuitatis. vt. ff. l. quidam. Accur.

f ¶ Ad tps. hec infamat vt ff. C. de ifa. l. ad tps.

g ¶ Vꝺ ad temp⁹. ne sit ff. eo. l. qdã. ꝛ ff. infamat sicut et plures sites. vt. ff. de var. ꝛ ẽxordi. cogn. l. pe. §. immit. et facit. j. de interdi. ꝛ releg. l. relegato rum. in fi.

h ¶ Subijcit. hec ifamat. vt. ff. de infa. l. ictus.

i ¶ Qui liberi. fui vo flagellis. vt. ff. eo. l. in seruoꝝ. ꝛ facit. j. §. ꝛ vt generaliter. ꝛ. ff. mons. §. iste.

k ¶ Accõmodare. Vt bergollus pisanus: non ioseph bonoñ. decurio.

l ¶ Admoniti. nam tunc grauiꝰ. ꝛ facit ad hoc. C. de pa. po. l. iij. ꝛ. C. de excep. l. penul.

m ¶ Cũ sepius. ad ff. et qõ dixim⁹. ff. eo. l. fi oiutino. ites facit. C. de his qui ad eccl̃iam ꝓfugi. l. denũcia mus. et. ff. de fisca. l. ij. §. alio. ꝛ. j. de re milita. l. ij. §. qui seditioné. ꝛ. j. fi qs aliquid. §. ij. ff. C. de sedit̃ionis. l. j. Sol. illa fm istam. Accur.

n ¶ Serui cesi. ex causa supiorꝝ. §. ꝛ no. qꝺam non habẽt bic. §. sed ibi ꝛ vt generaliter.

o ¶ Prohibuerunt. ꝙes sunt honestiores. vt. ff. eo. l. §. non oẽs. Vel dicꝙes sunt qui se accommodãt ꝛc. etiam vt sic continue tur cum supiori. §.

p ¶ Intelligi dz. quo ad omnia huiusmodi.

q ¶ Ꝺdu. i. sicut. et subaudi retinent ꝛ. vt. j. e. l. qdam. Accur.

r ¶ Dariũt. fec⁹ si in metallũ. vt. ff. de fideicõ. liber. l. gñaliter. §. ex damnata. ꝛ facit. ff. eod. l. aut damnũ. §. in ministeriũ.

s ¶ Alterius. nã dicebat ꝙ titius volebat eũ occidere: cũ non esset verũ.

t ¶ Prohibitum est. vt. C. de his qui ad statuas con. l. j.

v ¶ Confugere. ꝓsumitur ergo contra confugas. vt. C. de iudeis. l. nullus. et. l. cum verisimile. ꝛ. C. de his qui per metum iudi. l. j. ꝛ in auten. de mand. princi. patrocinia. at si quis ad imaginem summi regis id est rei confugiat. et tunc dic vt. C. de his qui ad eccle. confu. l. fina. §. sane. Accurſius.

x ¶ Dius. ad hoc. ff. de iniur. l. senatus. ꝛ. C. de extraor. cri. l. in eum.

y ¶ Dauius. ad hoc. ff. de iniur. l. prętor. §. pe.

z ¶ Veneraruꝫ. ala veneraruꝫ id est qui colunt planetas: de quibus dicit C. de pag. per totum. alꝫ venenaruꝫ: qui venena conficiunt. ad quod. ff. ad legem cornẽ. de sica. l. j. §. j. ꝛ. l. eiusdem.

a ¶ Portuerit. ad ff. ad ter. mo. l. ij. et de crimi. stel. l. ij. §. pe. Accur.

b ¶ Stassatores. id est ad malum nitentes. vnde grassor: id est nitor ad malum. Accurſius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

s Si scpi. ad hoc q6 no. ff. eo. diutino.

b Incendiarij. alis est dic. ff. 2 nō. ff. nonnūq; 2c.

c Exurunt. ad hoc. ff. l. capitaliū. in prin.

d Aut villā. f. extra oppidū. ad q6. C. de incest. nup. l. iij. in fi.

e Discepter. agendo agl. vt. ff. ad le. agl. si seru' seruū. §. si fornicari'. 2 §. si qs alteri. 2. §. si qs in fi. ulam. 2 die vel pio 2. vt C. q. fi cui. actio. l. i. 2 facit ff. de fica. l. si qs dolo. 2. ff. de incen. rui. l. q edes. et l. si fortuito. 2. l. fi na. 2. ff. ad leg. agl. l. si qs. Item facit. ff. de abigeis. l. si fu ne. Accur.

f Relegetur. scz in ppetuū. vt et. ff. eod. l. relega ti. 2 facit. ff. eod. l. aut damnum. §. Iter. 2. j. de re mili. qui cum vno. §. i. 2. §. ij. Accur.

g In custodijs. idem vi detur repetere: misi dicas ff. de alijs accusatis h de custodib'. ad quod. ff. de pub. in. l. custodias.

b Grassati sunt. i. consueuerunt aggredi cum armis vel sine armis et violenter. vt l. auf. vt nulli in. §. pro furto: vel grassati. id est vbi frequenter obfederint itinera publica: nam si semel veniam merentur a furca. vt. ff. §. grassatores. 2. C. de epis. au. l. ij. in fi.

i Furca. aut dam alis qs furripuit: 2 non est fa mosus: 2 fustigatur. vt l auf. vt nulli in. §. pe. aut palam: et est famosus: et tunc furca: vt hic. aut palam sed non est famosus 2 tunc lege iulia de vi pu bli. vel prima. vt instit. de pub. iu. §. item lex. scz bo die hoc casu penis legalibus quod exponit pena huius legis. vt. d. auf. vt posset dici. d. l. iuf. de vi. si modo tātū semel fecit: alīs pena bui'. §. vt. ff. §. grassatores. Aut est famosus: sed nō nisi dā furripuit: 2 tūc forte quod bic dicit obtunet: sed fm lōgobardos pro prima culpa oculi: pro secūda nasum perdat: pro tertia moriatur: vt in longobarda de furtis. l. de latronib'. Item facit. ff. de incendiarijs. l. ne qd. §. i. 2. §. ad leg. iul. pe. l. sacrilegij. et. §. ea. l. in prin.

k Interemptorū. i. eorū quos interemerūt latrones.

l Liberos. quandoq; equaliter seru' vt liber in priuatis criminib' vel delic. vel dic vt. ff. c. l. i. in princ. 2 facit. C. de ordi. cog. l. iij. 2. ff. c. l. in seruos. 2 si er nor. causa aga. l. penul. 2. ff. de dolo. l. non debet. 2. ff. ad leg. iul. pe. l. sacrilegij. in princi. Sed arg. contra. C. de epis. 2 cle. l. pſbyteri. 2 ff. eo. l. aut facta. §. persona.

Ui vltimo. ¶ Casus. Vltimo supplicio damnat' statim pdit ciuitatem 2 libertatem: iz dudum post differatur pene impositio: q6 plerūq; euenit vt in littera dicit. Fran. accur.

m Perdūt. anteq; interficiant 2 intra. x. dies. fs appellatione facta extinguit hic effect'. vt. ff. de iniusto testa. si quis ex. §. bi aūt.

n Casus. i. libertate 2 ciuitate. Accur.

o Ad bestias. qui ergo damnant' ad bestias debet mori: vt hic. 2. ff. de iniusto testa. si quis ex. §. sed 2 si quis. vnde trahebatur forte ad candas equi donec moreretur: vel verius ponebatur inter feras bestias. nam cum dico bestiam intellige feram. vt. ff. de postu. l. j. §. bestias. Et not. damnatus ad mortem statim fieri seruū: vt hic. 2. d. §. sed 2 si quis. 2. ff. eo. q6 ad statum. Idem fi in metallū. vt. ff. eo. in seruoū. §. qui ex causa. qrilla est priori. morti. vt. ff. l. pri. in prin. sed hoc bodie corrigit in benetis verodic q ipſi statim post sūam perdāt ciuitatē. vt 2. ff. de leg. iij. l. j. §. deportatos. in fi. sic ergo dicte sententie trabūt secū executionem: vt sentētia excōicatiōis. vnde sicut ab hac appellat sic ab illa. nec ob. q ibi ca non infligit: quia 2 l. ex. vel ibi deus: q 2 bic prin ceps vel q ibi terror: quia sic et bic. Sed tū decretis te contradicūt: 2 de boc dixi. C. si a non compe. iudi. l. fina.

p Solent. scz dānati in metallum.

q Habeatur. et propter alia q̄nq; vt. ff. eo. pgnātis. 2 boc q6 h dicit dicī casib' premisse. vt. C. de accusa. l. fina. vel ibi in cō fesso. bic in conuicto. vel ibi in non damnato. bic in tam damnato.

Si qs. ¶ Casus. Qui aliqd facit p q6 libet uis animi homines terrē tur vt mortem vel similez timorem habeāt in insulam relegat. Fran.

r Rescripsit. sed 2 penā capitis patiet: si ipsa territio mortem minabat. vt. ff. de extraor. crimi. l. pe. §. sunt q̄dam.

Ad bestias. ¶ Casus. Dānatos ad bestias ipses nō dz eos dimittere ad clamorem populi: nisi boc videat expedire populo. nam tūc dimittere pōt cū principis tamē cōsilio. Item non lz damnatū transduci de prouincia in prouinciam sine licentia principis. Fran.

s Ad bestias. nō dicas damnatos ad fauorē vel ad clamationem populi. boc enim fieri nō debet. vt. C. de decurio. l. decurionū. 2 arg. §. q 2 a quibus. l. si priuat'. sed volebat populꝰ bos dimitti cū esset iam damnati.

t Sine permissu principis. ad bos et superius respon. est. ff. c. l. diui. 2. l. iij. in fi. 2 quod not. ff. ti. j. l. i. in fi. sed arg. contra. C. de reli. l. j.

Si pręses. ¶ Casus. Pręses vel ali' tus dēr tuit sententiam diffinitiuam in qua dixit titium vim commisisse. queritur an sit infamis: et inspicitur forma petitionis. nam aut fuit inter dicto vnde vi esset conuentus: et tunc non erit infamis: si autem de crimine legis iulie esset accusatus: et tunc erit infamis: sed qua pena punietur: an pena legis iulie de vi puata an de vi publica: 2 certe ispicitur de qua fuerit accusat' 2 illius pena punietur. si autem de vtraq; esset accusatus: 2 sic simpliciter iudex tulit sententiam vt dictum est: tunc significatur damnatus de vi priuata. Francisc⁹ accurſius.

v Vel iudex. f. talis q̄ habeat merū imperiū q6 bic exigit. vt. ff. de offi. pręsi. illicitas. §. q vniuersas.

x Ex interdicto. propósito.

y Non erit notatus. vt. ff. de vi 2 vi ar. l. neq;. Accur.

z Ex crimine. f. propósito fuit interlocut'.

a Aliud est. f. q: erit infamis: sed oppo. q: interlocutio nō ifamat. vt. ff. de insa. l. qd ergo. §. cū aūt. 2. C. de insa. l. verbū. 2. l. interlocutio. q̄ sunt ff. Sol. bic ponit. p diffinitiua sentētia qua sola talia crimina diffiniunt. vt. C. de fal. vbi. vel bic cā cognita: in contrarijs non.

Dānatus ad mortem

Si testis[a] atq; in itinerib' boc admiscrunt: ceteri in metallum dantur vel in insulam relegant. ¶ Igni cremantur plerūq; serui qui saluti dominorum suorum insidiauerint: nonnūq; etiaz liberi / plebei: 2 humiles persone.

Qui ex proposito incendunt domos puniuntur penis bic enumeratis: cui' autem negligentia 2 non dolo ignis damnū vicinis dedit punitur ciuiliter vel modice castigatur. b. d. Bar.

¶ Incendiarij[b] capite puniuntur. Qui ob inimicitias vel prede causa incenderunt intra oppidum plerūq; viui exuruntur[c]: qui vero casam aut villam[d]: aliquo loco. Nam fortuita incendia: si cum cuitari possent / per negligentiam eorum apud quos orta sunt damno vicinis fuerint ciuiliter exercentur: vt qui iactura affectus est damni discepter[e]: vel modice vindicetur. ¶ In exulibus gradus penarum constituit edictum diui Adriani vt qui ad tempus relegatus est: si redeat in insulam relegetur[f]: sed qui relegatus in insulam excesserit: in insulam deportaretur: qui deportatus euaserit: capite puniatur. Et in custodijs[g] gradum seruandum esse ijdē principes rescripserunt: id est vt qui in tempus damnati erant in perpetuum damnarētur: qui in perpetuum damnati erant in metallum damnarentur: qui in metallū dānati id admiserūt: summo supplicio afficerentur.

Iste. §. intelligit duob' modis. Uno modo intelligitur vt latro dicat fur q dam furatur. Alio modo intelligitur de latroni bus: boc est de robatorib' straterū qui boc faciunt publice. Bar.

¶ Famosos latrones in his locis vbi graſſati sunt[h] furca figendos q̄ pluribus placuit: vt et conspectu deterreantur alij ab ijsdem facinoribus: et solatio sint cognatis et affinibus interemptorum[k] eodem loco pena reddita quo latrones homicidia fecissent. Nonnulli etiam ad bestias hos damnauerūt. ¶ Maiores nostri in omni supplicio seuerius seruos q̄ liberos[l] famosos q̄ integre fame homines punierunt.

Paulus. Lex. xxix.

Qui vltimo supplicio damnantur statim et ciuitatem et libertatem perdunt[m]. itaq; pręoccupat hic casus[n] mortem 2 nōnunq; longum tempus occupat: quod accidit in personis eorum qui ad bestias[o] damnantur: sepe etiam ideo seruari solent[p]: post damnationem: vt ex bis in alios quęstio habeatur[q].

Qui alicui incussit timorē mortis vel alium magnum timorem debet in insulam relegari. Bar.

Idem. Lex. xxx.

Si quis aliquid fecerit: quo leues hominum animi superstitione numinis terreantur. diuus marcus huiusmodi homines in insulam relegari rescripsit[r].

Idem. Lex. xxxi.

Ad bestias[s] damnatos fauore populi pręses dimittere non debet: sed si cius roboris vel artificij sint †vt dignius populo ro. exhiberi possint principem cōsulere dz. ¶ Ex prouincia aūt in puncia trāsduci dānatos sine permissu pncipis[t] nō licere diui seuerus 2 anto. rescripserunt.

Sententia debet conformari petitioni vel accusationi facte in libello: 2 fm boc pena statui. b. d. Bar.

Ulpianus. Lex. xxxii.

Si pręses † vel iudex[v] ita interlocutus sit: vim fecisti: si quidem ex interdicto[x]: non erit notatus[y] nec pena legis iulie sequet: si vero ex crimine[z] aliud est[a]:

[a] No. q ex celleti in arte sua beda ptrādo par cendū est / si re' mot' sit optim' arti fex et valde vtilis reipublī. per ibi ter. concor. in fi. ter. in ci. §. sint vi ri de nūcio. et qua. Car di. in prag. fanc.

† Tñe ter. reputat hic sing. p scrīben. ad ff. p positum / q fola simplr lata declarat fm ofginē libelli seu petitionis ff addito q potest etiam declarari p iudicē q̄ tulit p glo. no. in ab exēplore. de appel. j. bolo.

statim sit seruus.

a ¶ Preses.in sententiando.
b ¶ Ex crimine.proposito.Et no.q.M.dicit q si ex lege publica erit in famis.si vero.l.iulia.de vi.pri.non: quod probatur: quia descendit ab interdic.vnde vi accusatio legis iulievis priuate quod interdictum non infamat.nec hoc ergo infamet.vt.s.de publi.iudi.l.infamē. Sed opinio eius grauatur.et sic itelligit.s.ad leg.iuliam de vi pri.l.j.in pn.z.l.fi. quod non placet: qz illa distinctio descendit a ciuili famosa.vel non habet locum in priuato delicto non publico.vt.d.l.infamen.at hec accusatio vis priuate est publica.vt.s.de publi.iudi.l.j.pterea expresse dicit.vt.s.ad le.iuliam.de vi priua.l.j.in prin.z.l.fi.qd ifamet qd de infamia iuris est intelligendum: z qd ibi dicit etiaz intelligendū,quo ad penā imponēdam:q statim lata sententia intelligitur.vt.s.ad turpil.l.j.§.finautē.nā alia est pena vnius legis.alia alterius.vt insti.d publi.iu.§.item lex.
c ¶ Mitior.ad hoc.j.de regu.iur.l.semper.et.l.si in duabus.et.s.de vbo.obli.si ita stipulatus fuero.z de dona.cau.mor.l.mortis causa capitur.§.fi.z.s.ad le.rho.de iac.l.ij.§.portio.et de suspec.tuto.l.hec enim.in prin.z.j.eo.l.pe.z.s.de lega.j.apud iulianū.§.seio.

Fratres.¶ Casus. Stich⁹ seru⁹ me⁹ commisit delictum pter qd est damnat⁹ vt in metallis stet vsqz ad temp⁹.interim reliqui ei libertatem z hereditatem vel legatum quoddaz.dicit q finito tempore pene et libertatem habebit z hereditatem vel legatū.si autem eū interim manumittam inter viuos non valet.sz si in testō manumitto eum: z tpe quo aditur mea hereditas inuenitur liberat⁹ a vinculis tenet datio libertatis sicut si debitor huū spālr pignori datū manumittit in testō.deinde inuenit seru⁹ liberat⁹ a pignore ante aditā hereditatem dñi.nā z hoc casu tenet datio libertatis.Fran.accur.
d ¶ Expleuerint.quia post cōpletam penā cedit dies legati.ad qd.s.de manumis.testa.l.aristo.Item facit.C.de infa.l.z si seuerior.
e ¶ Constitutionis.C.qui ad liber.perue.non pos.l.j.
f ¶ Data.spālr z expssim q manumittere nō pūt.sec⁹ si gnālr vel tacite vt.s.q z a qb⁹.l.iiij.z.C.de seruo.pig.da.ma.l.ij.z.iij.Sz vr q debitor possit manumittere seruū pignori datū.vt.s.de fideicō.lib.l.generaliter.§.si qs seruo.q est 5.Sol.verū est p fideicō.nō directam: nisi cadat dies iā eo liberato: vt hic erat.vel dic vt ibi.cedit ergo dies ab adita hereditate: vt hic.z.C.de cadu.tol.§.in nouissimo.

Seruus.¶ Casus. Seru⁹ nō dz dānari in op⁹ publicū ppetuū nec tpariū.si tñ de facto dānat⁹ sit i op⁹ tpariū finito tpe reddit dño. Itē pena delatoris teuet z q debitorē psuppositā psonā subiecit.Fran.
g ¶ Non dat.s.eo.l.in seruorum.iij.rñ.contra.sol.vt ibi.
h ¶ Respondi.vt.C.eo.seruo.
i ¶ Eos qz.nō solū ipe q incidit p se.vt.s.ad turpil.l.j.§.incidit.

Mandatz.¶ Casus. Nemo liber hō dānari dz i ppetuis viculis.F.
¶ Perpetuis.nisi seruus.vt.C.e.l.incredibile.z.l.seruus.

In metallum.¶ Casus. Dānati in metallum z in ministerium metallorum serui fiunt pene.Fran.accur.
l ¶ Efficiunt.vt z.s.e.aut facta.§.fi.z.l.capitaliū.in pn.Sed hodie 5.

In dardanarios.¶ Casus Dardanarij q ¶ vt dixi.s.e.l.q vltio. hūt falsas mēsuras ad mēsurandū annonā extra ordinē puniunt. p modo delicti.z q sint hi.dic vt.s.de extraor.cri.annonā.Frā.accur.

q si non distinxerit preses[a] vtrum iulia publicorum: an iulia priuatorum: tunc ex crimine[b] erit estimādum: sed si vtriusqz crimina obiecta sint: mitior[c] lex: id est priuatorum erit sequenda.

Papinianus. Lex.xxxiij.

Fratres imperatores rescripserunt seruos in temporaria vincula dānatos libertatē hereditatem siue legatū postq tempus expleuerint[d] cōsequi: qz temporaria coertio que descendit ex sentētia: pene est abolitio: si aūt beneficium libertatis i vinculis cos inueniat: ratio iuris z vba cōstitutionis[e] liberati refragant. ¶ Plane si testō libertas data[f] sit: et eo tpe quo aditur hereditas tps vinculoz solutum sit: recte manumissus intelligit nō secus: ac si pignori datū seruū debitor manumisisset eiusqz post libertatū pign⁹ adita fuisset hereditas.

Idem. Lex.xxxiiij.

Seruus i opus publicū perpetuū: ac multomagis temporarium nō datur[g]: cum igitur p errorez i opus temporariū fuisset datus expleto tempore domino seruum esse reddēdum respōdi[h]. ¶ Eos quoqz[i] delatoris pena ex sententia senatuscōsulti teneri respondi q p suppositam personam delatori causam dederunt.

Calistratus. Lex.xxxv.

Mandatis pncipalib⁹ q psidibus dātur cauetur ne qs p petuis[k] vinculis dānet: idqz etiaz diuus adrianus rescripsit.

Hermogenes. Lex.xxxvj.

In metallum: sed z i ministeriuz metallorum dānati serui efficiūtur[l]: sed pene.

Paulus. Lex.xxxvij.

In dardanarios propter falsum mēsurarum moduz: ob vtilitatem popularis annone pro modo admissi extra ordinez[m] vindicari placuit.

Idem. Lex.xxxviij.

Si quis aliqd ex metallo pncipis vel ex moneta sacra furatus sit pena metalli vel exilij punitur[n]. ¶ Transfuge ad hostes vel consiliorū nostrorū renūciatores: aut viui exurantur/ aut furca[o] suspēdātur. ¶ Auctores[p] seditiōis z tumultus populo ɔcitato: p qlitate dignitatis aut in furcā tollūtur: aut bestijs subijciūtur: aut in insulam deportātur. ¶ Qui nōdū viri potētes virgines corrumpunt humiliores in metallū dānant: honestiores in insulaz relegātur: aut in exilium mittuntur[q]. ¶ Qui se suis nūmis redemptum[r] nō probauerit libertatē petere nō pōt: āpli⁹ cidem dño sub pena vinculorū redditur.vel si ipse dñs malit i metallum[s] dānatur. ¶ Qui abortionis aut amatorium[t] poculum dāt: z si dolo nō faciunt: tñ qz mali exempli[v] res est: humiliores in metallum dānātur: honestiores in insulam amissa[x] pte bonoz relegant[y]: q si ex eo[z] mulier aut hō pierit sūmo supplicio afficiātur. ¶ Testm̄ quod nullo iure[a] valet ipune supprimitur: nihil est eniz quod ex eo

m ¶ Extra ordinem.facit ad hoc.s.de extraordi.cri.l.annonā.Accur.

Si quis aliqd.¶ Casus Qui aliqd ex metallo pncipis vel ex moneta sacra surripuit in metallū dari debet: vel in insulam sm qualitatem persone. Itē trāsfuga.i.qui ad hostes vadit. Item qui renunciāt hostibus nostra consilia viui cōburi debēt: aut furca suspendi. Item factores siue auctores seditionis tumultus populo concitato furca dānātur: aut bestijs: aut i insulam sm qualitatē psone. Itez qui corrumpūt virgines nondū viri potentes grauiter puniunt: qd dic vt i lra. Itē seruus qui vocat dñm suū in ius dicens se ab eo emptū suis nūmis z sic petit se manumitti: si h nō probet dño suo reddit sub pena vinculorum: aut in metallū dānat si h dño suo placebit. Item q dat proculum abortionis aut amatorium poculum grauissime punit: lz nō sit fraudez dederit: z magis punit si ex h poculo homo vel femina perierit qd dic vt in lra. Itē qui supprimit testamentum qd ipso iure non valet: nō dz delinquere. Itez q testm̄ viuētis apuerit recitauerit z resignauerit pena legis cornelie tenet. Item procurator me⁹ si instrumentū litis mee prodidit aduersario grauiter punit.qd dic vt in lra. Itez si duo deposuerūt instra penes titiū z titi⁹ ea restituit vni eoz altero absente: vel ea ostēdit aduersario litis eorū grauiter punit. Itē iudices pedanei id est q negocia humiliora disceptāt: si corrupti dicātur.z h iueniat grauit puniunt.qd dic vt in lra. Itē miles q de carcere fugit cultello sibi dato z ense exēcto capite punit. Itē custos q dimisit captum eadem pena tenet. Item miles qui sibi manus infert volēs se occidere: nō tamē se occidit capite punit: nisi ob impatientiam doloris: vel morbi vel simili de cā hec fecisset: tunc eñ cū ignominia remittit.Fran.accur.
n ¶ Punitur.vt.s.ad le.iuliā pe.l.vj.§.si quis ex.
o ¶ Furca.vt.j.de re mi.l.omnes.§.exploratores.z.l.proditores.z.s.e.aut dānū.§.j.z arg.s.de sica.l.iij.§.fina.Sed cōtra.C.de seruis fugi.l.iij.sed ibi delictū non erat ɔsummatū: qz in itinere fuit deprehensus: hic pegerat. Itē 5.j.de ca.z postli.re.l.postliminiū.§.trāsfuge.Sol.ibi non petebat p aliquē puniri: z ideo dño redditur.
p ¶ Auctores.al's fautores.al's auctores.z facit.s.l.capitalium.§.solēt. z quod ibi dixi.
q ¶ Mittūtur.facit.s.de iniur.l.si stuprum.z de incen.l.fi.§.penul.z de iure patro.l.adigere.§.qpuis.
r ¶ Redemptū.z sup hoc dñm vocat in ius.vt.s.de iudi.l.vir.
s ¶ In metallū.vt z.s.de manu.si quis.
t ¶ Amatoriū poculū.vt.s.ad leg.cor.de sica.l.iij.§.sed id.Accur.
v ¶ Exēpli.ad hoc.s.de sica.l.iij.§.sed z ex senatuscōsul.z.l.si mulierē. z.s.de iudi.obseruare.z ad mace.l.j.z.C.de proba.exemplo.z.s.de re iudi.diuus.in fine.
x ¶ Amissa parte.dimidia.vt.j.de vb.sig.l.nomē filiarū.§.portionis.
y ¶ Relegātur.z in perpetuū ex quo de bonis aufertur.vt.j.ti.ij.l.iiij.z l.relegatorum.§.ad tempus.
z ¶ Si ex eo.scz poculo.
a ¶ Nullo iure.hoc accipe: vt diximus.s.de falsis.l.si quis legatuz.z sic nō obstat.quod ibi dicitur: ad quod est.s.de tabu.exhi.l.j.§.siue.z ad silla.l.iij.§.si quis codicillos.que sunt contra. Item contra.s.de fal.l.ij. Solu.vt ibi.

legis

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Legis cornelie de falsis. vt. ff. de fal. l. j. §. is qui. z facit. ff. quēadmodo testa. ape. l. ij. §. si dubitet.
b Conuicerit. i. probauerit.
c In perpetuum. ad hoc. ff. de extraordi. cri. l. saccularij. §. j. z de fal. l. j. §. is quidem. z l. pri. §. item facit. j. titu. j. l. j. z titu. ij. l. iij.
d Deposita. a duob⁹ ad q̄ facit. ff. depositi. l. i. §. si pecuniam. z facit. ff. de pri. §. z q̄ ibi no.
e Judices pedanei. id est delegati vel etiaz ordinarij q̄ humiliora negocia discceptāt. vt. C. de pe. iudi. q male iudi. l. j. z ij. z i aut. ibi posita. Acc.
f Deferuit. Add primū. facit. j. de re mili. l. milites. §. cius. l fi. Add scōm ff. de custo. reo. l. fi.
g Mittendus est. ad ff. de re mili. offi. §. q se. Item facit. j. titu. ij. l. fi. Item argu. contra. ff. de fal. qui falsam.

Cicero. Casus. Vir milletie fecit testamētū: z istitut sibi heredem v entrē milletie sue vxoris: erat enim grauida et eo vt dicebatur: z si non nasceret aliqs vel ali qua ex milletia sua vxore substitut q̄da: postea hec milletia accepta pecunia a substitut fecit abortum aliqbus medicamētis factis: z dicit cicero hāc milletiam capite damnāda. Itez mulier q̄ post q̄ diuertit se a viro z erat p̄gnans vim intulit ventri vt sic abortum faceret in exilū temporariū dānatur. Fran. accur.

b Cum esset. scilicet mulier. vel dic cicero.
i In asia. s. habebat.
k Alb heredibus secundis. s. substitutis.
l Sibi. als filij. z als si bi. Accur.
m Damnatā. vt z. ff. de fisca. si mulierem. z quod ibi no.
n Marito. C. de diuor. l. fi. §. inter.
o Herodum. De portari. ff. eo. l. cor. Acc.

Casum po nit.

Sanctio legum. i. legalis. sic. C. de le. et cō. l. non dubium. Et dic si aliqui delicto iponit certa pena per legem: nō debet cumulari vt imponatur extra or. arbitrio iudi. q̄ ibi tñ v bi nō est certa pena legis. Accur.
q Nouissime. s. per generalem doctrinam. vel p regulam quod nouissime fieri solet. vt. ff. ad legem aquil. si seruus seruū. §. inquit. vñ regule in fi. digestorum ponuntur.
r Penam. s. iudicis arbitrio inductam. ante tñ est incerta. i. extraordi. vt pote in crimine stellionatus: accusatione deficiente specialis accusatio locū hz. xtra cū qui legi nō pareat. vt. ff. de cri. stel. l. iij. si aūt v traq; esset certa neutra alteri derogaret. z ideo male sequetur: nec ambigit z. pōt tñ dici extraordi. fieri certam p arbitriū iudicis: z illam penā quam iudex imponit ler imponere videt. vt. ff. de bene. li. a sse.
s Preceptis. legalē preceptum.
t Non videtur. i. locū sibi in his specialibus non vēdicat. ptinet tñ ad gñalitatē verbor; qua etiam species ptinet. vt dicimus. j. de reg. iur. l. j. alioquin non potest dici derogatio. Sunt autē bec generalia verba quicūq; legi non paret extraordi. coercetur.
v Omni iure. sicut in sup: adicto respō. ad quod. ff. de le. iij. seruis vbanis. §. fi. z de pecu. lega. seruo manumisso. z de tritico legato. l. iij. z de vbonis. §. fi. z de pecu. lega. seruo manumisso. z de tritico legato. l. iij. z de vbo.

obli. l. doli. clausula. z. j. de re. iur. l. toto. z de leg. ij. l. titio. c. aureos. z. ff. de fun. instru. z instru. leg. q̄situ. §. penul. z. l. cū delamonis. §. cui fundo.

x Lege. lege. in genere hoc accipe. Accur.
y Interpretatione. facit. ff. eo. hodie. z. l. respiciendum. z. j. de decurio. l. q̄aliter. z. j. de reg. iur. l. factū. §. fi. z. ff. de pignoli. in quorum.

Imperator. Casus. Dic casus huius. vt in glo. ff. posita. q̄ incipit. Intelligit Joā. Jnsceta pte dic. filius decurionis ex delicto suo amisit honorez debitū filijs decurionū amodo sus simebit penas plebeioū Fran. accur.
z Administrationis. Intelligit Joan. si nō lit. contesta. in iudicio solenniter dānaret aliquem de crimine capi. fed extra iudiciuz pro aliquo excessu quātūcūq; dicat: probibeo tevti arte tua: bec esse interlocutiovltra sua fuā tempus nō extenditur: z fm hoc non est contra. C. de postulā. l. j. que signatur. §. alij aliter soluūt vt ibi.
Item facit ad hāc legez. ff. de arbi. l. si cū dies. §. si itra. z de offi. prefec. vrb. l. j. §. pe. z de postulan. l. z puto. §. fi. z. ff. de le. l. motis. z. ff. de iurisdi. om. iudi. eum qui. §. j. z de pig. l. in quorum.
a Vēdicare. vt. C. de ep̄is iudicibus. l. diuo. z. ff. de sena. l. emācipatum. j. de decur. l. ij. Accur.

De bonis dānatorū.

Applicij. Casus. Cūqs dānat ad morte naturalem. vel cū ciuitatez pdit. vel cū seruit? iponit: his trib⁹ casibus pdit bona. Scōo dicit. q̄ etiam filij dānati patris añ dānat. p̄fis cōcepti nati tñ post accipiūt partē dimidiam bonoz p̄fis z eā retinent z boc est verū si sunt ex iuste nuptijs nati: sec⁹ autem z si p̄ tñ partē bonorum amisit: q̄ b casu filij nihil accipient. Fran.
b Supplicij. suppliciuz dicitur vbi mors naturalis: vel ciuitatis: vel libertatis amissio accidit. vt b

z. ff. ti. j. l. capitaliū in ptin. z perdunt bona bis tribus casibus. vt bic. z C. eo. l. in metallū. z. l. deportati. nisi in duob⁹ casib⁹. vt b. z. C. de mulier⁹ que seruis ppijs. l. i. z. C. de rap. virg. l. j. z pdunt etiā tacite. vt. C. si pendente appella. mors. l. iij. sed bodie §. vt in auf. vt nulli iudi. §. fi. z b si damnat⁹ erat sui iuris. Si vō seruus nō publicat peculiū. vt. C. e. l. si damnat⁹ erat sui iuris. Si vō seruus nō publicat peculiū. vt. C. e. l. si damnat⁹ erat sui iuris. Si vō seruus nō publicat peculiū etiā castrēse. vt. C. e. si filius. z facit Itē si filiuffa. non publicat peculium etiā castrēse. vt. C. e. si filius. z facit ff. de le. eius. §. si cui. item vilia nō publicant. vt. j. e. l. diuus.
c Aut ciuitas. q̄ deportat in insulam.
d Portiones. aut erat curialis dānatus: z tunc filio mari oīa filie dimidia: mr tis mari dimidia: z alia dimidia inter mares z feminas dimidia dif si v ō nō ē curialis tūc oīa publicat: §. p̄ceps ex benignitate dimidiā liberis cōcedit vt b. z. C. eo. l. fi. in fi. nisi sint plures tūc oīa. vt. j. l. fi. §. si plures. Itē b nisi dumi. ex sila est eis fuata: vt b vi: z b etiā l adoptuis vt. j. e. l. fi. §. ex bonis. De mre dānata dic vt. C. e. l. de bonis mris. Itē vt. j. e. l. fi. §. ex bonis. De mre dānata dic vt. C. e. l. de bonis mris. Itē liberto dānato nō minuit portio p̄oni. vt. j. e. l. fi. §. si in libertinus. De liberto dānato nō minuit portio p̄oni. vt. j. e. l. fi. §. si in libertinus. z facit. ff. de pu. iudi. §. itē lex iul. de vi. Sed q̄d de q̄stis post publicationē. z insti. de pu. iudi. §. itē lex iul. de vi. Sed q̄d de q̄stis post publicationē.

Paulus. Lex. xl. Heretodorum cum hostem fugientem sciens susceperit in insulam deportari philothetem q̄ occultari cuz non ignorās diu diffimulauerit: in insulam relegari placet.
Glosa prima ponit casum.

Papinianus. Lex. xli. Sanctio legum que nouissime certam penam generaliter irrogat ci qui legis preceptis non obtemperauerit: ad eas species ptinere non videtur quibus ipsa lege pena specialiter addita est: nec ambigitur in cetero omni iure speciem generi derogare nec sane verisimile est delictū vnū eadem lege varijs estimationibus coerceri.

Hermogenes. Lex. xlii. Interpretatione legum pene molliende sunt potius q̄ exasperāde.

Paulus. Lex. xliij. Imperator antoni⁹ aurelius attiliano rescripsit. Patrie preses vltra administrationis suc tempus interdicere alicui arte sua vti non potest.
Qui pro suo delicto amittit bonorem amittit etiā cōmodū honoris. Bar.
Idem rescripsit eum q̄ suo ad missio decurionis filij honorē amisit non posse in penis cuitādis decurionis filij honorē vendicare.

De bonis damnatorum. Titulus. xx.

Calistratus. Lex. j.

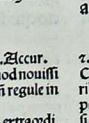

Applicij damnatione bona publicātur: cum aut vita adimitur: aut ciuitas: aut seruilis cōditio irrogatur. Etiam bi q̄ ante cōcepti z post dānationē nati sunt portionem eoz bonis patrū dānatorum accipiūt: libcris autez ita demum

a ¶ Nuptijs. l. eo. l. ſi. §. penul. ff. Sol. vt ibi.

Non vt quis. ¶ Caſus. Cum delinquens capit & in carcerem poſ nit non ſtatim bona eius auferuntur ſed demū poſt ꝫdemnatio nem. Fran. accur.

b ¶ Oportet. ſ. bonis. vel dic veſtibus. & ſic eſt ꝫnuncios boñ.

c ¶ Sed poſt. i. ſtatim.

Quinq; legibus. ¶ Caſus. Uno de quinq; delictis mulier dam nata dos ei⁹ q̄ erat penes virum publicat: & ea deli cta numerat in lſa. Si au tē marit⁹ hz aliqđ ius in reb⁹ dotalibus agat con tra fiſcū: & ius qđ hz fal uū erit ei: de hoc dic vt in glo. ſi autē ex alio delicto punit er quo dos nō pu blicatur: ſeruat tū pene fit dos lucro viri: cedit quaſi ſit mortua. Sed ſi eſt de portata hec vxor filia ti tij/ tunc mſimonium du rat ſi retinēt affectionem inter ſeviri & vxoris: ſi au tē mulier deportata deſi nat bēre animū ad mari tū diſcedere ab eo volens tunc p̄ eius mulieris re petet dotē: ſi autē eſſet fui iuris hec mulier/ & ꝫſtan te mſimonio fuit deporta tata/ dos penes virū ſta bit: & ſoluto poſtea matri monio ipſa petet dotē. & hoc dicit hec lex cuꝫ duas bus ſeq. Frā. accur.

d ¶ Quinq. qđ eſt intelligendum cū maritus non erat pact⁹ de dote lucran da. alioquin vt lex proxi. dicit marit⁹ cōtra fiſcum oēs actiones oīno habet: et multomagis oēs exceptiones habet ſaluas: ſi vō mulier damnaref alia lege non aliqua predicta rum quinq; vt ſiquidem amittat libertatē dotem lucrat maritus quaſi cul pa mulieris. tali caſu. ſol. ma. vel quaſi ea mortua. arg. ff. ti. j. l. capitaliuꝫ. in prin. ſi vero amittat ciui tatē ſolam non lucrat do tem maritus ſiue mulier ſit filia ſiue materfa. fed tūc retinebit eaꝫ maritus donec cōſtat mſimonii: & hec probant. j. l. pri. & alia ſeq. fed dubie nec fe mina amittit ꝑpter deli ctum libertatē: nedū ma ſculus. Unde nec ſoluere tur mſimonium: nec iam maritus lucraref dotē. vt in auf. de nup. ℌ. qđ aūt. prius. Azo. & facit. ff. ſolu. matri. ſi maritus. Item ex his collige q̄ ꝓ debito vxoris fit miſ ſio in rebus dotis ex aliꝫs cauſis q̄ iſtis.

e ¶ Dotes. Actiones. ad res dotales cum eas lucratur vir vt dixi. alij dicunt ad impēſas qđ nō placet. cum vir lucret. vt. C. e. ſivt ꝓpo nis. vt. ff. de capi. domi. l. eas contra.

f Sed ſi alia lege. Mortua ſit. vt. ff. de ꝛtra tab. l. j. §. filium.

g ¶ Si deportata. & ſic ciuitatem tantum perdit. & facit in auf. de nup. §. deportato. & C. de dona. inter vi. & vxo. l. res. & ff. de dona. inter vi. & vxo. ſed ſi mors. Item ff. de cap. domi. eas. Sol. vt ibi.

b ¶ Matrimonium. alſs contra. quod dic vt. ff. ꝓ socio. actione. §. publicatione.

i ¶ Maritum. in ciuitate exiſtēte. ſecus ecōtra ſi ipſe deportat⁹: qr mulier reddit. vt. C. de repudijs. l. j. in fi.

k ¶ Actione. ſic hic et humanitate ꝺemus ſol. matrimonio dat actio. ergo alibi mero iure etiā conſtante mſimonio eſt nata: ſed dici pōt humanitatē eſſe in ℌ qđ ꝑ penam nō ſoluit: vel qđ nō ꝑdat dotē: & ſic dicimus: cōmuniter naſci demum ſoluto mſimonio. vt. C. de iure ꝺo. in rebus. §. omnes. Accur.

Quod. ¶ Caſus. Aliquo damnato tali pena q̄ bona ꝺs amitte re: debent bona eius deſcribi & confiſcari: pannicularia vel viles res tamen non confiſcantur: & q̄ ſint pannicularia declarat in lſa: ꝓbi bet etiā ꝑſides & nuncios cōis hec pannicularia ac cipere: & qđ de eius pānicularijs fieri debeat decla rat in lfa. Frā.

l ¶ Ex ipſo noīe. quia vilis eſt res. vt. j. ea. l. §. pānicularia. & ſic argumentaf ex nomine. vt inſtitu. de dona. §. eſt et aliud: et hec non publicanf. vt in hac. l. & ſic in nouellario ceteris nō cōferibunf. vt C. e. l. ſi quis intra.

m ¶ Zonā. magni pcij.

n ¶ Aliquis. preſes/ vel alius tāꝑ pānicularia.

o ¶ Veſte. ſuppleſi vendi cet quis pannicularium veſtem &c.

p ¶ Inuiterales. id eſt vilesꝫ nō aptos ad veterā dum: qr non ſunt ex toto aurei vel argentei.

q ¶ Leues. i. viles.

r ¶ Annulos. nō ſignatos. vt. ff. de vb. ſigni. l. ſignatorios. & facit. ff. ad legem rbo. de iac. l. ij. §. cuꝫ in eadem.

s ¶ Banc rōnē. ſ. pānicullariam nec etiam de aliis reb⁹ pōt intelligi cuꝫ alia fiſco deſcribanf: nō aliqbus officialibus. vt. C. e. l. ſi qs intra. & l. in metallū. ſꝫ hodie nec officialib⁹ nec fiſco aliquid daf. vt l auf. vt nul. iudi. §. ſi.

t ¶ Abuti. cōtra nuncios bonoñ.

v ¶ Corraſas. i. acceptas.

Cum rō. ¶ Caſus. Cum ex delicto aliqs amittit bona ſi hz libe ros pars bonoꝝ eius va dit ad eos: et de ℌ plene habuiſti not. ff. e. l. j. cum bona pēna dicanf debita filijs. Item ſi iſte q bona pdit ex delicto habebat pſonum illa pars bonoꝝ rum liberti ꝺi q̄ iret filij bertus naturalꝫ deceſſiſ ſet: reliq̄ pars ad fiſcū va dit: & nō ſoluꝫ ueri filij ac cipiūt partē bonoꝝ pſis dānati: ſꝫ etiaꝫ adoptiui: niſi in fraudem facta eſſet adoptatio: qđ qualr fiat declarat in lfa: ſꝫ ſi dānat⁹ hz plures filios ℌ caſu nulla ex bonis publicātur: ſed oia vadunt ad filios: & ꝺocertant plura exempla: ea tñ que occaſione delicti damnatus queſiuit: vt q̄ occidit cognatū cuius heredi tatem poſtea adiuit: nō vadūt hec bona ad filios delinquētis: ſꝫ ad fiſcū. idem & ſi filiaſa. veneno necauit eum a quo heres erat inſtituta: & hoc ſcit iuſſu ſui patris. Fran.

† Iſte terꝫ eſt ſingulare ad hoc. ꝓpoſitum q̄ legitima debita filijs ſuccedit loco alimentoꝝ. hoc idem volui C. ſi. termini in l. ſancimus. C. de nup. Bolo.

x ¶ Adiceret. ff. vnde libe. l. ſcripto. in fi. Accur.

y ¶ Indultum eſt. ff. de libe. & poſtbu. in ſuis.

z ¶ Parentis. Que a iure alicui ꝺantur ꝓuiatu⁹ non aufert: vt hic. et C. de inoffi. teſta. quoniam. et. l. ſcimus. §. ſancimus. et in auten. de ꝛbi. §. optimum. et de nup. §. ſed hoc quidem. et. §. percipient. Item que a genere vel alia perſona alius non aufert. vt. ff. de ſeruis export. l. penultima. et. C. communia de leg. ſi ꝺuobus. §. ſed quia. et. ff. quibus modis vſufruct. amittꝫ. l. ſub conditione. Ea enim que ex genere deſcendunt filius per notam patris non perdit. vt. ff. de iurepa. ꝺi. §. ſed et voluſius. et. ff. de ſena. l. emancipatum. §. finꝫ. et de bo. libe. ſi ex patroni. §. ſ.

De cauſis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ De causis. que bodie sunt in aut. vt cum de ap. cog. §. causas.
b ¶ Possunt. i. vbi sunt ingrati. Accur.
c ¶ Crimatum. alis tum. alis dum.
d ¶ Concessas. hoc dic vt. §. l. j. Item facit. §. de pen. crimen.
e ¶ Esset. quāta autem si habes insti. de suc. lib. in fi. et in prin. titu. ꝛ. §. ꝛ. vj. et. §. sed nostra. sed fiue fm legem. xij. tab. siue ex edicto pretoris siue fm ius legis papiñ. siue fm nouum. ꝛ facit. C. eo. l. v. et de codi. l. i. ꝛ i aut. de here. et fal. §. j. ꝛ. C. de epis. ꝛ cleri. si quis pbr̄.
f ¶ In reatu. i. post accusationem reatus: vt pater et ex sequē. littera. ꝛ facit C. de resem. vendi. l. bi.
g ¶ Si plures. tres ad minus. ne obstit. j. §. j. aliꝰ dicunt ibi fuisse vnū licet in plurali dicat: p̄ quos. §. de verbo. signi. l. nō est.
h ¶ Exēpla. Sic. §. de remi. qui cum vno. in prin. Sed arg. cōtra. C. de sent̄. l. nemo. sed dic vt ibi.
i ¶ Ampliari. Facit. §. de pe. aut facta. ꝛ fi. et. C. de decu. l. si quis decurio. et. C. qui numero lib. l. j. ꝛ. C. ō. de ma. l. ij. in fi.
k ¶ Non augentur. Cum ea bona sint fisco applicanda: vt. §. de iure fisci. lucius. ꝛ. §. de fal. si quis cum. ꝛ. l. cum falsi. ꝛ facit §. fami. her. l. iij. §. pe. et pto socio. l. si fratres. §. fina. ꝛ. l. seq.
l ¶ Idem. Vt portiones liberorū nō augerentur.
m ¶ Jussu. f. cum necauerit. et no. q̄ patris iussus non excusat. arg. §. §. de insa. l. j. §. fi. ꝛ. l. qd ergo. ꝛ. §. de falsis. si pater.
n ¶ In potestate. scilicet necauerit.

¶ De bonis eorum qui ante sententiam ꝛc.

Patris iussus nō semp excusat.

A capitalibꝰ. ¶ Casus. Accusatus de crimine ex quo imponitur pena sanguinis si corrupit accusantem nō punitur propter hoc: naz vnicuiq; licet redimere sanguinem suum: secus autem est si accusatus de furto: et sic nondū taz graui delicto vt. §. corrupit aduersarium. non pro confesso habetur: et licet nunc decedat pena ad eius heredes vadit. i. bona auferuntur heredibus. Sed si cum aliquis esset accusatus iudex rescripsit ad principem/vt assignaret insulā in qua iuder cum damnaret: vel alia de causa: ꝛ interim accusatus decessit non tráfit pena ad eius heredes: ꝛ adducit simile de eo qui est missus romam vt ibi contra eu⁹ deretur sententia: ꝛ interim in via decessit: nam eius bona vadūt ad suos heredes. ꝛ hoc dicit hec. l. ꝛ sequens. Fran.

o ¶ In capitalibus, nō oibus: sed in his que penam sanguinis infligūt. vt in fi. ꝛ. §. de pecuari. l. fi. ꝛ. j. l. pto. i. in prin. que sunt contra.
p ¶ Non nocet ei. accusato.
q ¶ Ignoscendum. Vic distinguit superius dictum fm Jo. vt nō sit contra. j. l. pto. i.
r ¶ Qualitercūq;. s. per pecuniam non dicas per calumniam. cum de calumnia iuret: vt. C. de iura. calum. l. j. licet quidam contra. argu. huius legis. Item nonne iurat q̄ nihil dabit: vt. C. eo. ti. auten. principales: de causis [s] summoueri ab ea successione possunt [b] equissime existimatum [c] est: eo quoq; casu quo pter penam parētis aufert bona damnatio rationem haberi liberoū ne alieno admisso grauiorez penam lucrent: quos nulla contingeret culpa / interdum in summam egestatem deuolui: qō cum aliqua moderatione definiri placuit: vt qui ad vniuersitatem venturi erant iure successionis: ex ea successione et portiones sibi concessas [d] haberēt. Si in libertinū animaduersum erit patrono eius id quod in bonis illius habiturus esset [e] (si is in quem animaduersum est: sua morte decessisset) cripiendū non erit: reliqua pars bonoū que ad manumissoꝛ non pertinebat fisco erit vendicanda. ¶ Ex bonis damnatorum portiones adoptiuis liberis (si non fraudis causa facta est adoptio) non minus q̄ naturalibus concedi equū est. ¶ Fraudis autem causa adoptio facta videtur etiaz si non in reatu [f] / sed in desperatione rerū per conscientiam metu imminētis accusatoris quis adoptet: in hoc vt ex bonis que se admisuruz cogitat portio detrahatur. Si plures [g] liberos damnatus habeat ferūtur exempla [h] per q̄ pluribus liberis omnia bona damnati concessa sunt. Sed et diuus adrianus in hec verba sententiam rescripsit fauoꝛabilem apud me causam liberorum albini filiozum numerus facit: cum ampliari [i] imperiū hominum adiectioe potius q̄ pecuniaꝛ copia malim: ideoq; illis paterna sua concedi volo que manifestabūt tot possessores: etiā si acceperit vniuersa. ¶ Preterea ex his que per flagitium damnatus acquisiuit portiones liberoꝛū non augentur [k]: veluti si cognatū suuz interim curauerit: ꝛ eiꝰ hereditatem adiit vel bonozum possessionem acceperit: nō ita diuus pius rescripsit cui consequenter illud idem [l] princeps constituit cum filiafamilias veneno necasse conueniceretur cum a quo heres instituta crat: quāuis iussu [m] patris cuius in potestate [n] esset.

¶ De bonis eozum qui ante sententiam mortē sibi consciuerūt. Titulus. xxj.

¶ De prima parte rubrice tractatur in l. fi. de secunda tractatur in. l. j. ꝛ. ij. Nihil preciosius vita: ideo parcitur qui quoquo modo sanguinē fuū redemerit. b. d. Bar.

Ulpianus. Lex. j.

IN capitalibus [o] criminibus a principibus decretū est non nocere ei [p] q̄ aduersarium corruperit: sed in his demuz que penam mortis cōtinent: nā ignoscendū [q] censuerunt ei qui sanguinē suū qualitercūq; [r] redemptū voluerit.

Martianus. Lex. ij.

IOperatores seue. et anto. Lauo iuliano rescripserūt eos qui latronibus [s] nominatim/corruptis accusatoribus diem suum obierint: vt confessos de crimine nō relinquere defensionem [t] heredibus rationis est. ¶ Si is de cuius pena imperatoꝛi rescriptum est: veluti qō decurio fuerit: vel qz in insulam [u] deportari debuerit et anteq̄ rescriberetur decesserit: potest queri non ante sententiam decessisse videat [x] argumento [y] est senatusconsultū: qō factum est de his qui romā transmiſſi ante sententiam decessissent: cuius verba hec sunt. Cū dānatus nemo videri possit in hūc annum anteq̄ de eo forte iudicū rome redditum et p̄nciatū esset/neq; cuiusq; mortui bona anteq̄ de eo rome pronunciatū sit publicata sunt: eaq; bona heredes possidere debēt [z].

Martianus. Lex. iij.

QUi rei postulati vel qui in scelere deprehensi metu [a] criminis imminentis mortem sibi consciuerint: bona eoꝝ non ad fiscum: sed ad heredes pertinere placuit. Et ideo si quis ex his qui ante sententiam mortē sibi consciuerūt: filium vel filiam heredem reliquerit: ad eum bona pertinebunt. Et si quis ex his qui ante sententiam mortē sibi consciuerūt: filium vel filiam heredem reliquerit: ad eum bona pertinebunt. Et si quis ex his qui ante sententiam mortē sibi consciuerūt: filium vel filiam heredem reliquerit: ad eum bona pertinebunt.

s ¶ Operatores. Latronibus. i. inter latrones mumeratur: et tunc plana: ꝛ sic habes latronibus. sed in lib. R. est latrones.
t ¶ Defensionem. ac si dicat bona auferūtur heredib⁹. Sed cōtra. C. de def. l. manicheos. vbi bona heredibus relinquuntur: vt. §. de iure fisc. l. eius qui. sol. fm Jo. spāle hic in latronibus. vt ꝛ in crimine lese maiestatis: vt C. ad legem iul. maiestatis. l. quisquis. et dic latrones. id est fures. nam ꝛ latrones qui suspēdūtur furca: vt. §. titu. j. capitaliū. §. famosos. possunt redimere sanguinez suū: vt. §. l. pri. que est cōtra. ꝛ facit. C. de pena iudi. qui male iud. l. i. et. §. ad turpil. l. senatusconsultum. §. si propter. Itē cō tra. j. l. pri. ori. in fi. So. vt ibi. Accur.
u ¶ In insulaz. facit. j. qñ appel. sit. l. i. et de le. iij. l. j. §. bi. et. §. de fica. l. qui cedē. et. j. titu. j. l. ij. et. vj. §. titu. ij. l. ij. §. j. ꝛ. l. ultī. §. decurionibus. et. §. de iniust. testa. si quis ex §. eius qui.
x ¶ Videatur. quod pdcrit: vt. §. de accu. l. ex iudicium.
y ¶ Argumēto. scilicet q̄ ante sententiam.
z ¶ Debent. j. l. pri. ori. §. si quis autem.
a ¶ Metu. quem metuz habere videtur qui demū postulatus: vel in crimine deprehensus. ꝛ facit ad. l. §. de insa. liberoꝝ. §. non solent. ꝛ. §. titu. ij.

si quis aliquid. ℌ.fi.ff.C.si reus vel accu.mor.fue.l.defunctis. ff.C.co.l. j.ff.vj.ff qui testa.fa.pof.l.vj.ff.j.de iure fis.in fraudem. ℌ.j.vj.ff.vj.ff.ff.de inuoff. testa.si quis ex.ℌ.eius qui.in fi.ff.ff.ad fill.l.j.ℌ.si quis.

a ¶ Postulati.i. accusati.

b ¶ Deprehensi.ff.de rtu nup.l.palam.ℌ.que in adulterio. Accur.

c ¶ Afficiendus esset. facit ad hoc et inferius responsus.j. de iure fis.l.in fraudem. ℌ.vj.

d ¶ Emerit.i. qz ipsemet suspendit se.

e ¶ Furtus. scs in casu seq. cum ff. Accur.

f ¶ Fuisset. sed castigaretur. vt in auf. vt mul. mod. ℌ.penul.

g ¶ Diuus antonin⁹ .ff. de testa. milita.l.eius militis.

h ¶ Occidisse. id est occisum esse. Accur.

i ¶ Non perpetrauit. ff fa cit.j. de re mili.l.vj.ℌ.is qui. et.ff.de fic.l.diuus. Sed ar. contra.ff.de fal. l.qui falsam. ff de inof.testa. papi.ℌ.meminisse. et qō dicit non ppetrauit.i. sen̄ occidit: qz fuit detentus ab hominibus.

k ¶ Man⁹.ff.de edil.edi. cum autem.ℌ.in alijs.

l ¶ Cauetur. ff.eo.l.vj. in fi.ff.j.de iure fisci. in fraudem.ℌ.bona.

m ¶ In reatu. id est in suspitione reatus.

n ¶ Probatum. cōtra. C. q testa.fa.pof.l.vj. fol. ibi innocētia pbatur eo ipso qz cōtrarij nō ostēditur: et sic habes quid i dubio ꝑsumatur et distingue vt ibi. Itē contra.ff.eo.l.vj. in prin. Scs ibi accusatorem corrupit. Item contra.ff.ea.l.ℌ.videri.

De interdictis ff relegatis ff deportatis.

Apitulum.

¶ Calus. Aliquo relegato ad tēpus bona eius confiscabātur: et hoc olim. bodie fecus. Franciscus.

o ¶ Capitulum. i. caput.

p ¶ Relegatorum. ad tēpus: vt.j.l. relegatoū.ℌ. ad tps. non si in ppetuū. vt.j.l.relegati. Accur.

q ¶ Superiorum temporum. fic. B. ff. ℜ. fed als imperatorum.

r ¶ Inter cetera. id est qz inter cetera hominibus/ quibus innocentia rationum meoꝝ tēporis: id est nos qui fumus innocentes lucrari fisco quod nō debemus et sub. remisit ff hoc quoqꝫ ff.

s ¶ Quib⁹. als quod: als quibus. Accur.

t ¶ Innocētiā. als innocentiā: als innocentia. itē als rōnes: ff als rationē.

v ¶ Amittere deportatū. id est deportatus non potest manumittere seruum suum. ad quod. ff. de manumiss. l. qui pene. sed alienare videtur posse: vt. ff. de leg. iij. si de portati. in prin. sed dic vt ibi. Accursius.

bi cōsciuerunt heredem non habēt. ¶ Papinia. lib. xvj. digestorum ita scribit. Qui rei criminis non postulata manus sibi intulerunt bona eoꝝ fisco non vendi centur: nō enim facti celeritatem esse obnoxiam: sed cōscientie motum in reo: veluti confesso teneri placuit: ergo aut postulati esse debent: aut in scelere deprehēsi: vt si cū interfecerint bona eoꝝ non fiscētur. Ut autem diuus pius rescripsit: ita demum bona eius qui in reatu moꝝtem sibi cōsciuerit: fisco vendicanda sunt: si cui⁹ crimis reus fuerit: vt si damnarctur morte/ aut deportatione afficiendus esset. ¶ Idem rescripsit cum qui modici furti reus fuisset: licet suspendio vitam finierit: non videri in eadem causa esse vt bona heredibus admēda etur: sicuti neqꝫ ipsi adimerentur: si cōpertū in eo furtum fuisset: ergo ita demū dicendū est bona eius qui manus sibi intulit fisco vēdicari: si eo crimine innexus fuerit: vt si cōiuncti ceret bonis carcat. ¶ Si qs autez tedio: vel impatiētia doloris alicuius: vel alio modo finicrit vitā succcssorem habere diuus antoninus rescripsit. Uideri autē et patrem qui sibi manus intulisset qō diceret filiū suuz occidisse magis dolore filij amissi moꝝte sibi irrogasse: z ideo bona eius nō esse publicāda diuus adrian⁹ rescripsit. Sic autē hoc distinguit interesse qua ex causa quis sibi moꝝte cōsciuit sicuti cū ꝗrit an is qui sibi manus intulit et non perpetrauit debeat puniri quasi de se sententiam intulisset: nam oīno puniēdus est: nisi tedio vite vel impatientia alicui⁹ doloris coact⁹ est hoc facere: z merito si sine cā sibi manus intulit puniendus ē. Qui cūm sibi nō perdit multominus alij parceret. ¶ Si qui aūt sub icerto cause euētu in vinculis vel sub fideiiussoꝝ decesserint hoz bona nō esse cōfiscanda mandatis cauetur.

¶ Si accusatus de graui crimine se occidit credens se deliquisse: fi here des ei⁹ volunt probare innocētiam defuncti audiuntur: qua probata habebūt bona defuncti: non fiscus. hoc dicit Bar.

¶ De illo videam⁹ si qs consc ita morte nulla iusta cā precedente in reatu decesserit: an si paratus fuerint heredes causas suscipere et in nocentem defuncti ostendere audiendi sunt. nec prius bona in fiscum cogēda sunt ꝙ si de crimine fuerit ꝓbatus: an vo oīmodo publicanda sunt: sed diuus pius Modesto taurino rescripsit si parati sint heredes defensionem suscipere non esse bona publicanda: nisi de crimine fuerit probati.

De interdictis ff relegatis et deportatis. Titulus. xxij.

¶ Olim bona legatorum a fisco vendicabantur. hodie secus est. b. d. Bar.

Papinianus. Lex. j.

Apitulus o ex rescripto diui traiani ad auſidium secūdum. Scio relegatoz p bona auaricia superiorum tempoꝝ q fisco vendicata: sed aliud clemētie mee conuenit: qui inter cetera r quibus a innocētiam t rationū meoꝝ tempoꝝ boc quoqꝫ remisi exemplum.

Marcellus. Lex. ij.

Anumittere v deportatum non posse diuus pius rescripsit.

¶ Filij eius qui amittit ciuitatē debent perdere bona ipsius que haberent ab intestato nō ea q̄ aliunde ipsis obueniunt. b. d. z ponit exempla in textu.

Alphenus. Lex. iij.

Um qui ciuitatez amisit nihil aliud iuris adimere libe ris nisi qō ab ipso peruenturū cēt ad eos si intestatus in ciuitate moreretur: hoc est hereditatē ei⁹ z libertos: z si qd aliud in hoc genere reperiri pōt: que vero non a patre/ sed a genere a ciuitate a reuz natura tribuerent ea mancre cis incolumia y. Itaqꝫ z fratres fratribus fore legitimos heredes et agnatoꝝ tutelas z hereditates habituros. Non cūm hoc fratres: sed maiores eius eis dedisse.

Marcellus. Lex. iiij.

Elegati a in insulam in potestate sua liberos retinent: qz z omnia alia sua iura retinēt b: Tantum enim insulam cis egredi non licet z bona quoqꝫ sua omnia retinent d preterea si qua e eis adempta sunt. Nam eoꝝ quiin perpetuū exiliuz dati sunt vel relegati f potest qs sententia partem bonoꝝ adimere.

Idem. Lex. v.

Xiliuz g triplex est: aut cete-

proprie: vt. ff. de publi. iu. l. ij. hic ergo improprie dicitur: quia als est in perpetuum: z tunc per dit ciuitatem: als temporalis: z tunc non: vt. ff. si quis cau. sed z si quis. circa. prin.

a ¶ Relegati. in perpetuū vel ad tempus.

b ¶ Retinēt. insti. quibus modis ius pa. po. fol. ℌ. relegati.

c ¶ Non licet. vt. ff. de penis. l. relegati.

d ¶ Retinēt. vt. j. de iure fis. l. bona. et. ff. eo. l. maio. si qua mulier. in fi.

e ¶ Si qua. i. aliqua.

f ¶ In perpetuum. secus si ad tps: vt. j. relegatoꝝ. ℌ. ad tps. fic et. ff. de penis. l. si quis aliquid. ℌ. si quis instrumentum.

g ¶ Relegati. pro eodem ponit: scs pro relegato in perpetuum. Accur.

b ¶ Exilium. Exilium proprie dicitur deportatio: scs relegatio im

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Interdictio. vt staret bonomie vel mutine.

b ¶ Certū locum. puta vt staret mutine tñ : vt. j. c. relegator. ℌ. itē in parte.

c ¶ In insulā . + vbi non stat cum hominibus.

+ Ista glo. cum suo textu est not. ad ff q ab illo de relegatis pu mitti l insulam vbi nō sunt homines. ⁊ ad de qō relegatio cōpetat suspēdo ni fm spec. iurit. de iust. ℌ. vi. in fi. j. Bolo.

Inter penas. ¶ Latius. Inter ceteras penas est etiā deportatio insule q̄ pena aufert ciuitatē ⁊ ius deportādi hȝ ꝑsonis vbis nō ꝑses pulcie : ℌ cū ꝑses videt aliquē de portādum pōt de ℌ ferre sniam : mittat tñ postea ad principem q̄ assignet huic dānato insulā si hec sniа ei placuerit : ⁊ iterum faciet dānatus custoditi. Ultimo dicit decurio er crimine capitali deportādus est vel relegād⁹. Itē ꝑfessus añ sñtiоnē i insulā deportandus est. Cetera. ll. bui⁹ ti. sunt plane.

d ¶ Non est datū. nisi habeat hȝ se ꝓuincia. vt j. l. pri. in pn. q̄ est ℌ. vel ibi in relegatiōe. h in deportatione. et facit. ℌ. de penis. l. ij. ℌ. i. ⁊. l. diui. et ℌ. ti. j. l. ij. ℌ. i. ⁊. j. q̄ ap. fit. l. j. et. ℌ. de offi. ꝓfec. vbi. l. j. ℌ. relegati. accur.

e ¶ Prouincie. f. cuiusli bet. accurſius.

f ¶ Annotare debēt. condemnando cū in insulas : vt. j. l. ꝓtori. in pnin.

g ¶ Moiatum. i. accusatū.

h ¶ Relegatorū. Eam relegare. ſz deportare non : vt. ℌ. de penis. l. ij. ⁊. ℌ. l. ꝓtori. cum suis ꝑcor. ⁊ de iniusto testa. si quis er. ℌ. eius.

i ¶ Presunt. q̄ extra territoriuȝ ⁊c. vt. ℌ. de iurisd. om. iu. l. fi. ⁊ facit. ℌ. qō glȝ. iu. l. i. ℌ. i. ⁊. ℌ. de bo. auct. iu. poſ. l. cū vn⁹. ℌ. pe. et sic iuder. bui⁹ terre non pōt mittere ſ possessionē alterius districtus. Itē facit. j. e. ℌ. sicut. acc.

k ¶ Quis pōt . q̄si diceret nō deportari : misi in perpetuȝ : ⁊ sic est ℌ ad hoc subaudituȝ. ℌ. de penis. l. sine ꝑfinito. Solu. nō dȝ q̄s deportari ad tps vel dānari ad tps in metallū : vt ℌ. Si tñ cōpiebit dat tps : tenet sniа mihi lomin⁹ : vt ibi. et facit. j. ea. l. ℌ. ad tps. et facit. ℌ. de penis. l. capitalium. in prin. accur.

l ¶ Retinet . immo pdit : vt. ℌ. de capitis di. l. amissione. ℌ. ȝ ⁊ hi. Solu. ibi exponitur : id est deportati vel vt ibi.

m ¶ Non amittit. vt et. ℌ. de testa. l. eius. ℌ. penul.

n ¶ Ad tempus. sec⁹ ſi in ꝑpetuū : vt patet in dānato. l. iul. de vi ꝓb. vt ibi. de pub. iudi. ℌ. itez ler. et ℌ. co. l. relegati. ȝ facit. ℌ. de pe. capitaliū. in prin.

rozum locorum interdictio[a] / aut lata fuga : vt omnium locorum interdicatur ꝑeter certum locum[b] ; aut insule vinculum : id est relegatio in insulam[c].

Vlpianus. Lex. vj.

Inter penas est etiam insule deportatio : que pena adimit ciuitatem romanam. ¶ Deportāti autem in insulam ius ꝓsidibus prouincie non est datum[d] : licet prefecto vbis detur : hoc enim ꝓcepit ola diui Seueri ad fauiuȝ ciloncm ꝓfectum vbis expressum est. ¶ Presides itaq; prouincie[e] quotiens aliquem in insulam deportandum putant : hoc ꝓlixe annotare debent[f] : nomen vero eius scribēdum est ꝓcipi : vt in insulam deporteturr : sic de crimine ꝓcipi scribere remissa plena optione : vt ꝓinceps estimet an sequenda sit eius sententia deportarioq; in insulam debeat : medio autem tēpore dum scribitur : iubere eum debet in carcere esse. ¶ Decuriones ciuitatum ꝓpter capitalia crimina deportandos vel relegandos diui fratres rescripserūt. Denicq; ꝓscum in homicidio ⁊ incendio nominatum[g] ante questionē confessum in insulā deportari iusserunt.

Idem. Lex. vij.

Relegatorum duo genera sunt. Sunt quidam qui in insulam relegantur : ⁊ sunt qui simpliciter vt prouincijs cis interdicatur : non etiam insula assignetur. ¶ In insulam relegare ꝓsides prouinciarum possunt : sic tamen vt siquidem insulam sub se habeant : id est ad eius prouincie formam pertinentem : quam administrant etiam ꝓscialem insulam assignare possint / inq; eam relegare[h]. Si vero non habeant ꝓnunciēt quidem in insulam se relegare : scribāt autem imperatori vt ipe insulā assignet : ceterus non possunt dānare in eam insulā quā in ea prouincia cui ꝓsunt[i] non habēat : interim : quo ad insulam imperator assignet militi tradendus est relegatus. ¶ Hec est differētia inter deportatos et relegatos : q̄ in insulam relegari ⁊ ad tempuȝ ⁊ in perpetuum quis potest[k]. ¶ Si ue ad tempus / siue in perpetuum quis fuerit relegatus : ⁊ ciuitatem romanam retinet[l] ⁊ testamenti factionem non amittit[m]. ¶ Ad tempus[n] relegatis / neq; tota bona / neq; partem adimi debere[o] rescripsit quibusdaȝ manifestatur. Ne ꝓbeleq; sunt sentētie eozum qui ad tempus relegatis ademerunt partem bonozum vel bona : sic tamen vt non infirmarentur sententie q̄ ita[p] sunt ꝓlate. ¶ Est quoddam genus quasi in insulam relegationis in prouincia egypti in nouas insulas relegare. ¶ Sicut autem relegare in insulaȝ quisq; que non est sub se non potest[q] : ita neq; in prouincia quidam relegādi habet ius que non est sub se. Fortе ꝓsides syrie in macedoniam nō relegabit : sed intra prouinciam suam potest relegare[r]. Item in partem certam prouincie mozatum relegare potest vt forte non excedat[s] ciuitatem aliquam : vel regionem aliquam[t] non egredia tur : sed et in eas partes prouincie que sunt desertiores scio ꝓsides solitos relegare. ¶ Interdicere autem quis eam prouinciam[u] potest quam regit : aliam non potest : et ita diui fratres rescripserunt. Unde cueniebat vt qui relegatus esset ab ea prouincia in qua domicilium habuerit mozari apud originem suam posset : ℌ imperator noster cum diuo fratre suo huic rei prouidit. Odentio enim ꝓbo ꝓsidi prouincie hyspanie rescripsit : etiam eam prouinciam interdici / vnde quis oriundus est : ab eo qui regit eam prouiciam vbi quis domicilium habeat : sed etiam eos qui cum incole essent nō in ea prouincia quid admiserint equum est ad rescripti[x] auctoritatem pertinere. ¶ Dubitatum est an interdicere quis alicui possit prouinciam in qua oriundus[y] est / cum ipse ei prouincie prefit quam incolit[z] duȝ sue[a] non interdicit : vt solent itaq[b] interdicere quipatria[c] non interdicunt : vel an per consequētias videatur etiam ei prouincie interdixisse cui preest : quod magis erit probandum : per contrarium autem is qui originis prouincie preest non est nactus ius interdicendi eam prouinciam quam incolit is qui relegatur. ¶ Si quis eam sententiam[d] admiserit[e] vt is qui in aliam prouiciam[f] commiserit[g] possit relegari ab eo qui ei prouincie[h] preest : cueniet vt relegatus iste tribus prouincijs preter italiam[i] debeat abstinere : et in qua deliquit / et quam incolit / et originis : ⁊ si ex diuersis prouincijs oriri videatur propter conditionem vel suam vel parentis patronorumve[k] vel[l] pluribus prouincijs consequenter interdictum ei dicemus. Quibusdam tamen ꝓsidibus vt multis prouincijs interdicere possint indultum est : vt ꝓsidibus syziarum : sed ⁊ datiarum. ¶ Constitutum est euz cui patria[m] interdictum est etiaȝ ab vbe[n] abstinere debere. Contra autem si

a ¶ Vide bene gl. sin. gul. ad ff q tuder. origi nis pōt pe nire iubdēs tū iuuȝ rēne delicti ꝑpetrati extra territoriuȝ suū. de quo per. Bal. in. l. sepulchri. ℌ sepul. vio. Bolog.

vnde abstinet ab ea: sed non idem in conuerso casu: quia non ideo videntur interdicti minora q interdicantur maiora: vt. l. ad muni. l. roma. ff. de ser. export. l. ij. ff. l. cui pacto. ff. j. ca. l. §. pōt. ff. de fena. l. qui indignus. ff. C. si seruus exporta. l. fi.

a ¶ Patria sua. vtpote minori.

b ¶ Non videt. tacite. expressim aūt interdicitur: qz nō sit maior quo ad alios: sibi tñ videtur esse maior: vt. §. de offi. pfec. vr. l. i. §. fi. vel ibi patria. ibi ciuitate. vel dic nō videt cōi opi. fm quam est minor. ff. Ro respertit: sed respectu sue propie opinionis fm quā est maior est interdictus: vt ibi que fualet: fm hoc hic non sonat plene.

c ¶ Excedēdi. id est recedendi.

d ¶ Relegatū. si habes re legatus legas cū supinis: si relegatum tunc cū sequentibus: vt dic q pōes dat libellum continentem modum relegationis ipi relegato. Accur.

e ¶ Dare. s. presides.

f ¶ Ne excedāt. i. ne accedant in patriaz. sic. §. de penis. l. relegati. vel pone etiā ppne. vt facit. §. de penis. l. moris.

g ¶ Ad honores. Alios nā et decurionat honor est: vt. C. de decurio. l. i.

h ¶ Non admittatur. facit. §. de decur. l. ij. et. §. de variis cogni. l. pe.

i ¶ Non petere. als petere. et facit. §. de decu. l. iij. als repetere. ad quod. C. ad le. iul. de ambi. l. i.

k ¶ Nec eos. §. deinde

l ¶ Derēp. i. valde.

m ¶ Aspirare. ad q̄ō. §. cōstitutū. cū cōcor. et. §. de reg. iur. l. nō ds. et. C. si seruus exporta. vel. l. fi. et. §. de ser. export. l. cui pacto.

n ¶ Et si honorib⁹. qbus inest sumptꝰ. vt hēs. §. de mu. et ho. l. honor. in pn.

o ¶ Et infamiā. q̄ infert ex sūa: qua phibet honor.

p ¶ Ad hoc. fez vt euitet onera iz arceat honore: nisi onera erant grauia: tunc em esset iniquum q̄ careret honore: et tā grādia onera subiret. ff. nisi. C. lex tñ sequēs et in grādi onere idē statuit: et fm ff. facit. C. de fac. fan. ec. q̄ sub pretextu. et C. de fal. si quis decurio. et de his qui non imple. stip. l. i. et. §. de reg. iur. l. nemo.

q Sed honore. Dē bere. no. q et eos dē facto penā et pmiū nō ds quis pati. fic. §. de excep. et iudi. euidenter. et C. de leg. et cōsti. qō fauore. et. §. de capi. di. l. ij. §. nemo. et. l. tutelas. §. iniur. et de Sta. nō putauit. §. si qs sua. Sz ar. ff. de his q. vt indig. l. i. et l. post legatum. in fi. Et hoc no. plenius. §. de neg. ge. siue hereditaria.

r Otest. ¶ Procedat. §. de penis. l. moris. et. §. de iniurijs. l. qui dolum. et de ser. export. l. vl.

¶ De sententiam passis et restitutis.

cui vrbe fuerit interdictus patria sua[a] interdictum non videtur[b] et ita multis constitutionibus cauetur. ¶ Si cui plane nō patria sua. sed aliqua ciuitate interdictū sit: videndus est an etiam patria sua itemq̄ vrbe interdictus dicamus quod magis est. ¶ Is qui relegatꝰ tur dies excedendi[c] a presidibus dari et potest et solet. Et enim moris est ita pronunciari illum pronuncia illa insulisq̄ illis relego: et cedere eq̄ debebit intra illum diem relegatum[d]: plane libellum dare posse principibus etiam diui fratres rescripserunt.

¶ Cui interdicitur minus officium non potest accedere ad maius: sed nō habet locum econuerso. b. d. Bar.

¶ Solet preterea interdici sententia quibusdam ne intra patrie territorium vel muros mozētur: ne excedant[e] patriam vel in vicis quibusdam mozentur. Solet decurionibus ordine iterdici vel ad tempus vel in perpetuum. Item potest alicui pena iniungi ne honores adipiscatur: nec ea res facit vt decurio esse desinat: cum fieri possit vt quis decurio quidem sit: ad honores[f] autem non admittatur[g]: nam et senator quis esse potest: et tamē honores non petere[h].

¶ Potest alicui et vnus honor interdici. fit tamen vt si cui honore vno interdictum sit: non tantum cum honorem petere non possit: verum nec eos[k] quoq̄ qui eo honore maiores sint: est enim perꝑ[l] ridiculum cum qui minoribꝰ pene causa prohibitꝰ sit ad maiores aspirare[m]: maioribus tamē prohibitus minores petere non phibetur: sed muneribus si quis pene causa fuerit prohibitus nihil valebit sententia: neq̄ enim † immunitatez pena tribuere debet: ergo et si honoribus[n] qs in pena fuerit prohibitus poterit dici (nisi honores isti habuerit) mixtam muneris grauem impensam: z infamiā[o] illi ad hoc[p] non profuturam.

Marcellus. Lex. viij.

Sed honore quidem illū arceri puto: ceterū impendia debere[q] prestare.

Vlpianus. Lex. ix.

Dotest pōes quendā dānare nec de domo sua proceder[r].

¶ De sententiam passis et restitutis. Titulus. xxiij.

¶ Deportatio et damnatio in metallum non extinguit ius patronatus patroni restituto. hoc dicit.

Vlpianus. Lex. j.

De successionem liberti patronus deportatus et restitutus admittit. Sed et si in metallū damnatus restitutus est: nunquid seruitus pene[a] extinguat ius patronatus etiam post restitutionem? et magis est vt non extinguat seruitus[b] ius patronatus.

Idem. Lex. ij.

Si deportatus restitutus dignitatem quidez indulgentia principis recuperauerit: in sua autem omnia bona non est restitutus: nec a creditoribus: nec rei publice nomine conueniri potest. Sed si cui ei facultas oblata esset a principe ad bona quoq̄ sua recuperanda maluerit ea relinquere z actionibus exuere se quibus ante sententiaz subiectus fuerat[c] non poterit.

Papinianus. Lex. iij.

In insulā deportati bona fiscus pena remissa retinuit creditores ex ante gesto non habere cum eo qui debitor quondam fuit actiones constitit. Quod si bona cum dignitatis restitutione cessa recuperauerit vtiles actiones necessarie non erunt cum et directe competunt[d].

Paulus. Lex. iiij.

In metallum damnata mulier cū quem cōcepera[t] edidit: deinde a principe restituta est: humanius dicet etiam cognationis iura huic restituta[a] videri.

¶ De cadaueribus punitorum. Titulus. xxiij.

Vlpianus. Lex. j.

Corpora eorum qui capite dānantur cognatis ipsorum nec ganda non sunt: et id obseruasse se etiaz diuus Augustus libro. x. de vita sua scribit. ¶ Hodie autē eoz in quos animaduertit: corpora non nec aliter possunt corpora eorum sepeliri nisi de principis licentia: et hoc princeps cuiq̄ non concedit: vt si erat dānatus ob crimen lese maiestatis. Item corpora eoz q̄ sunt combusti nō iz sepeliri sine principis parabola vt puta ossa que remanserunt vel cinis collecta. Fran.

b ¶ Cognatis. et aliis petētibus: vt. j. l. fina. et ioseph petijt a pilato corpus xpi.

¶ Successionem. ¶ Patronus cuiusdam commisit delictū propter qō est deportatus vel est in metallum damnatus: postea restitutus est: dicitur q̄ ius patronatus integrum habet: et sic succedet liberto poterit. Fran.

c ¶ Seruitus pene. q̄ contingit p dānationem in metallum: vt. §. de penis. aut facta. §. est pena.

t ¶ Seruitus. p fono supueniēs. et facit. §. de iure pa. l. fine. i pn. et in mo vo. l. fed z si p. et de bonis li. l. ij. §. si deportatus.

Si deportat. ¶ Cassius. Qui deportatus est de inde restitut q̄ ad dignitatē recuperāda nō ad bona nō tenet credit⁹ⁿ⁹ suis antiqs nec rei publice si aliqd ei pus debebat si aut princeps iussit bōa ei restitui si vellet ea z ipe nō vult: bñ tenebit creditorib⁹ antiqs ac si haberet bona. Frā.

v ¶ Non est. nec in quota pte: vt. C. eo. l. si debitor.

x ¶ Fuerat. ad B. C. eo. l. si deportationis. z de act. z obli. ferunt. §. j. de rerū. iur. multo. Itē. §. qō cum eo. l. ij. sed hic in primum statum reponitur.

In insulā. ¶ Cassius. Deportato in insulā penā ei princeps remisit: retēta bōis: nō tenetur creditorib⁹ antiqs cū non bēat bona nec bere possit: si aūt bōa recupat tenebit directa act. Frā.

y ¶ Competunt. facit. §. i. pri. z quod ibi notant.

In metallū. ¶ Cassius. Mulier cristiā grauida dānata est in metallū z nūc edidit: deinde restituta est: dicit q̄ z cognatio quo ad filiū est ei matri restituta. Fran.

z ¶ Concepta. ante dānationem: sec⁹ si post: qz parit fuū. vt. §. de fideicō. li. l. gñaliter. §. et dānata. nisi cuz matre restituat: vt ff. de ferui. cog. in pri. §. q̄dā dicit etiam postea concepti liberus ēt. ar. §. ad ter. l. i. §. q mortis qō nō pīs. Itē facit. §. de cap. di. §. qō aūt. S solu. si restitutus. ibi simplicit manumissus: vt. d. §. q mortis. §. 3 hāc solutionē ē i ff. de fui. cog. §. ibi sep fui. vñ manumissi accipiūt cog. z fac. §. de iure pa. l. fiue. i. §. eo. l. i.

a ¶ Restituta. mulier. et p sequens filio. Accur.

¶ De cadaueribus punitorum.

Corpora eoꝝ. ¶ Cassius Aliq decapitato si cognati eius vel alij petāt a principe vt eis liceat corp⁹ eius accipere z sepelire cōcedēdū est eis: principes q̄q̄ non concedit: vt si erat dānatus ob crimen lese maiestatis. Item corpora eoz q̄ sunt combusti nō iz sepeliri sine principis parabola vt puta ossa que remanserunt vel cinis collecta. Fran.

† No. q̄ dā pter delicti suū vel penā non ds eē immūis. post. xvij. q. j. c. legi. ter. in. c. intelle tum. de iudicijs.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

pus christi. ⁊ facit. C. de relig. obnorios.

a ¶ Detinetur a principe: vt. j. l. j. pro ri.

SI quis. ¶ Casus. In insulam deportat⁹ aut relegatus ibidem de cessit non potest sepeliri ex tra illam insulam nisi de principis licentia: ⁊ hic pena etiam post mortem durat. Fran.

¶ Corpora. ¶ Casus.

Corpora damnatorum ad mortes quibuslibet petentibus ad sepeliendum principes concedit. Fran.

b ¶ Animaduersor. i. ecrū in qb⁹ aliaduertitur et damnatur ad mortē: ⁊ facit. ff. l. j. pro ri. in prin.

c ¶ Nāda sunt. a principe vt. ff. l. j. pro ri. Accur.

¶ De appellatiōib⁹ ⁊c.

APpellādi vsus. ¶ Lex⁹. Ad appellādi frequēs ⁊ necessarius. p appellat. emẽ corrigit q⁹ male iudicatū erat siue dolo siue imperitia: ls q⁹q; dete ri⁹ iudicet ł cā appellationis q̄ i pria. ¶ Quesitū. Si princeps rīdet alicui iudici de quadā q̄stione: ⁊ iudex fm illam rīsionē iudicat: potest appellari a sñia pdicta: pōt ēm esse q⁹ iudex in cōsulēdo prin cipē fuit mentitus: ⁊ sic rīsionē siue rescriptū pn cipis appellari videtur. ⁊ dic de b vt l gl. dñi mei ac. q̄ incipit: nō dicas appellari ⁊c. ¶ Dinc. Dic casum vt in glo. dñi mei ac. q̄ incipit: Jo. ⁊ a so ⁊c. in fine glo. ibi: vel tertio ⁊c. ¶ Si quis. Al sententia quadam appellatu ad quendam iudicē cū debeRē ad aliū iudicem appellare: queritur an mibi error me⁹ pdict⁹ noceat: et distinguit. nā si appellatu ad minorem iudicē q̄ fuerit iudicās: ⁊ tunc mibi nocet: si autem cuz deberem appellare ad quēdam qui erat aliquātulus maior: iudicante appellatu ad quendā magis maiorē: nō nocet mibi: ⁊ de b dat crēpli. nā cuz iussu principis cōsules iudicez delegarīt m cā mea quaz habebaz cū titio: deinde a sñia ipsius delegati appello ad principem cum deberem ad consules appellare non nocet mibi: et ipsi consules de causa appel. cognoscent ac si ad eos esset appellatum.

¶ Libelli. Nunc docet qualiter fiat libellus appellatorius. Secundo dicit q̄ si in ipsa die qua est lata sententia volo appellare sufficit si dicā appello. Tertio dicit q̄ in appellatione non est necesse declarare ⁊tra quē aduersarium appellet: item si in appellatione quoslam ex aduersarijs nominaui: quoslam non: vt cum essent plures mei tutores quoruda con tra quos egi ꝓpter malam administrationem ⁊ succubui: nūc appello si quoslam ex eis nomino: satis est vt ꝺ oēs videar appellasse. secus si ipsi tutores fuerunt condēnati mibi ⁊ quida eoz appellant quoz nomina in libello appellationis sunt opposita: naz non prodest alijs quoz nomina non sunt apposita. Item licet in appellatione est apposita causa quare appellet: poterit tamen in pcessu cause aliam causam allegare ⁊ illā emittere ⁊ pfequi appella. quibuscūq; modis poterit: ⁊ bocdicit hic. ¶. cuz duabus. ll. sequen. Fran.

d ¶ Resciat. ⁊ ideo plenius attingenda: vt. ff. de li. leg. legaui.

e ¶ Iniquitatē. cum dolo: imperitia sine dolo. ad primuz est. ff. de mino. l. prefecti. ad fcōm. C. eo. l. j. ad vtrūq;. initi. de minr. ff. j. ⁊ vtrobiq; facit

valet ⁊ nō est opus appellatione: vt. j. ¶ fen. sine ap. l. j. Accur.

f ¶ Corrigat. vsus appellandi. i. appellatio seu appellationis iudex.

g ¶ Dnūcat. ses quandoq;

aliter sepeliuntur q̄ si fuerit petitū⁸ ⁊ permissum: ⁊ nonnunq̄ non permittitur: maxime maiestatis causa damnatorū. ¶ Eoruz quoq; corpora qui exurendi damnantur peti possunt: scz vt ossa et cineres collecta sepulture tradi possint.

Marcellus. Lex. ij.

SI quis in insulam deportatus vel relegatus fuerit: pena etiam post mortem manet: nec licet cum inde transferre alicubi: ⁊ sepelire incōsulto principe vt sepissime scue. ⁊ anto. rescripserūt: ⁊ multis petētibus hocipsum indulserunt.

Paulus. Lex. iij.

Corpora eteꝝ m aiaduersorū⁹ quibuslibet petentibus ad sepulturam danda⁹ sunt.

¶ Explicit liber. xlviij.

¶ Incipit liber. xlix. et vndecimus huius.

¶ De appellationibus et relationibus. Titulus. j.

IStud principium diuiditur in duas partes. Primo ponit cām inducende appellationis. Secundo rīdet cuidā tacite q̄ thoni. Scōa ibi: Licet nonnunq̄. Bar.

Ulpianus. Lex. i.

APpellādi vs q̄st ver⁹ freq̄s q̄ q; necessari⁹ nemo est q nesciat[d]. Quippe cum iniquitatem[e] iudicantium vel imperitiam corrigat[f]. ¶ Licet nonnunq̄ bene lata sententias in peius reformet: neq; enim vtiq; melius pronunciat[g] qui nouissimus sententiam laturus est. Quesitum est an aduersus rescriptum[h] principis prouocari possit: forte si preses prouincie vel quis alius consulerit: ⁊ ad consultationem eius fuerit rescriptum: est enim quesitus an appellādi ius supersit. ¶ Quid enim si in consulendo mentitus est: de qua re extat rescriptum diui pij.

quo ostendit, prouocari oportere[i] verba rescripti ita se habent. ¶ Si epistolam miserit aliquis nobis: et nos alicui rescripserimus vosēribus, puocare ab cnūciatione[k] licentia existet: Si enim docuerit vel falsa: vel nō ita se habere q̄ missa sunt nibil a nobis precognitū esse videbitur: q quasi aliter habentibus scriptis rescripsimus. ¶ Dinc cōsequēter videtur rescriptum a cōsultatione iudicis non esse appellandum[l] si quis forte interlocutus fuerit pncipem se consulturum cum possit post rescriptum prouocare.

Error in appellādo iudicem maiorez vel parem appellationem non vitiat: secus si minorem appellauerit. h. d. Primo ponit questionem. Secundo solutionē. Tertio eam probat per rescriptum. Secunda ibi: ⁊ si quidem. Tertia ibi: deniq;. Bar.

¶ Si quis in appellatione erraverit: vtputa cum aliuz appellare deberet alium appellauerit videdum est an error ei nihil obfuerit.

¶ Et sigdē cū maiorem iudicē[m] appellare deberet ita errauerit / vt minorem[n] iudicē puocauerit: error ei nocebit[o]. si vo maiorem iudicem puocauit error ei nihil obeRit[p]: ⁊ ita multis sñtitutionibus ptinet. ¶ Deniq; cum qda iudicez ex rescripto pncipis a consulibus accepissēt: ⁊ pfectum vbis appellassēt errozi eius subuētū est rescripto diuozū fratrū: cui⁹ verba hec sunt. Cum per errozem factū esse dicas sit a iudice qđ ex rescripto nostro[q] ad amplissimis cōsulibus acceperas ad Junium faustinum amicum nostrum pfectum vbis puocarcs: consules[r] amplissimi pinde cognoscant atq; si ad ipsos

⁊ sic fm b ab interlocutoria nō appellat: qđ dic vt. j. de ap. rec. l. ij. Vel tertio ꝺ interlocutoria q̄ pnunciat pncipē ꝑsulendū non appellat: sicut nec ab alijs vt hic: sed a grauamine: qz inserit mendacia: vt interlocquitur inserendo potest appellari: vt. d. l. C. sic enim hic dicere videtur.

m ¶ Judicem. scz ad maiorem.

n ¶ Ut minorē. f. minorē eo q iudicauit vt colligit. j. deniq; ⁊c. vel dic vt rius forte minorē eo q iudicaturus est. ⁊ facit. ff. de mino. l. minor: antē.

o ¶ Si nocebit. vt q nō: qz in dampno vitādo etiam iuris error nō debet obesse: vt. ff. de iu. ⁊ fac. igno. error. Sed spāle vt h nocet error facti ⁊ vel iuris: q ad rigorē iuris cōseruādū h statuit: vt in y sticapiō: vt no. c. ti. iuris igno. Itez si cest in confessione: vt. ff. de cōfe. l. non fatetur.

p ¶ Sibi ei oberit. quia non aliuz sed magis plus: vt. ff. de. quemadmo. fer ui. amitta. is cui. in prin.

q ¶ Ex rescripto nostro. mandauit enim princeps consulibus vt dent iu dicem: vt. j. quis et a quo. l. fi.

r ¶ Consules. ad hos fuit appellandum: vt. j. quis et a quo. l. fina. ⁊. j. eo. imperator. ij. rñ. ⁊ idem si ad imperatoꝛ appellasset: vt. j. eo. ꝑatores.

b ¶ Alduersus rescripti. quo rñ. alicui iudici consulenti ad aliquā questionē de iure: nō dico de facto: vt. ff. de iudi. cui quē. §. i. ⁊ ꝺ casu princeps nō dat dilationem: vt. C. de dila. l. cum a nobis.

i ¶ Prouocari oportere. Nō dicas appellari a litteris in qb⁹ medacia sunt inserta: quia tam sunt ap probate: vt. j. qñ appel. fit. l. fi. q̄ est ꝺ. nec a rescripto licet h videat dicere: nō ēm a sñia pncipis appellat: vt. j. a gbus app. nō li. j. l. j. pri. ꝺ dic ap pellari a sñia iudicis quā fert fm ꝺ filiū pncipis qđ cōsiliū fuit fm relationez et sic quodāmō appellat ꝺ rescripti ⁊ ꝺ Ulpianus ⁊ fatidis: ⁊ h ꝑbant ī greco qđ est h: si ep̄lam ⁊c. ⁊ sic intelligi pōt. C. de ap. l. ij. et in auf. i medi. li. §. sup h. ff. ꝺ op. q; sicut nō appellat a sñia pncipis: ita nec ab ei⁹ iudicis sñia q iudicat fm q ipe mandat: vt in aut. vt i medio li. §. i. ꝺ ff. ꝺ. So. ibi a pn. princeps audiuit cām et rescripsit iudici: si fic probabit tibi ita iudices: sed h iudex post cām discussam cōsuluit principē vel ibi fm ius cōe rescripsit h ꝺ ius commune: vel h pncipis iudicauit.

Appellare an liceat a principis sentēna.

k ¶ Ab enunciatione. i. a medacij relatione pncipi facta: vt h subijcit. Acc.

l ¶ Non esse appellādum. Jo. ⁊ a so. dicunt ab hac interlocutoria appellandū: vt. j. qñ app. fit. l. j. in prin. a. C. de relatiōib⁹. l. j. in fi. q̄ sunt ꝺ. ⁊ h exponūt nō esse appellādū ꝺ necessitate: h pōt si vult. Al fm alios in illa. j. qñ ap. fit. iō appellat: qz ias erat lata sñia hic ferēda: ⁊ in illa. C. vocat refutatorias ꝑces: non appellatione: sed ꝺdictionē q̄ fit ꝺ cōsultationez. Et fm h nullo modo appellat:

vnde abstinet ab ea: sed non idem in conuerso casu: quia non ideo videntur interdicti minora q̄ interdicantur maiora: vt. j. ad muni. l. roma. 7. ff. de ser. corpo. l. ij. 7. l. cui pacto. 7. j. ea. l. ff. pōt. 7. ff. de fena. l. qui indignus. 7. C. si seruus exporo. l. fi.

a ¶ Patria sua. vtpote minori.

b ¶ Non videt. tacite. expressim aūt interdicti dr: q̄ls nō sit maior quo ad alios: sibi tñ videtur esse maior: vt. ff. de offi. pfec. vr. l. j. ff. fi. vel ff. patria. ibi ciuitate. vel dic nō videt cōi opi. fm quam est minor 7 ff. reseruit: sed respectu sue propie opinionis fm quā est maior est interdictus: vt ibi que dualet: 7 fm hoc hic non soluit plene.

c ¶ Excedēdi. id est recedendi.

d ¶ Relegatū. si habes relegatus legas cū supiorib9: si relegatum tunc cū illerionibus: 7 dic q̄ pfes dat libellum continentem modum relegationis ipi relegato. Accur.

e ¶ Dare. f. presides.

f ¶ Ne excedāt. i. ne accedant in patrias. sic. ff. de penis. l. relegati. vel pone etiā ppriū. 7 facit. ff. de penis. l. moris.

g ¶ Ad honores. Alios nā 7 decurionū9 honor est: vt. C. de decurio. l. ij.

h ¶ Non admittatur. facit. j. de decur. l. ij. et. j. de varijs cogni. l. pe.

i ¶ Non petere. als petere. 7 facit. j. de decu. l. iiij. als repetere. ad quod. C. ad le. iul. de ambi. l. ij.

k ¶ Nec eos. f. honores

l ¶ Derō. i. valde.

m ¶ Aspirare. ad q̄ō. ff. cōstitutū. cū cōcor. 7. j. de reg. iur. l. nō ds. 7. C. si seruus exporo. vel. l. fi. 7. ff. de ser. expor. l. cui pacto.

n ¶ Et si bonoꝝ9. q̄bus inest sumptꝰ. vt bēs. j. ō mu. 7 bo. l. honor. in pn.

o ¶ Et ifamiā. q̄ inferē ex fnia: qua. phibet honor.

p ¶ Ad hoc. scz vt euitet onera 7 arceat honore: nisi onera erant grauia: tunc em̄ esset miquum q̄ careret honore: 7 tā grādia onere idē statuit: 7 fm ff. tacit. C. de sac. san. ec. q̄ sub pretextu. 7 C. de fal. si quis decurio. 7 de his qui non imple. ship. l. j. 7 j. de reg. iur. l. nemo.

† No. q̄ ds ꝑpter delictū suū vel penā non ds eē imunis. ꝑcol. xvi. q. j. c. legi. teg. in. c. intelligim9. de iudicijs.

q ¶ Sed honore. Debere. no. q̄ ex eo de facto penā z pmiū nō ds quis pati. sic. ff. de excep. rei iudi. euidenter. et C. de leg. 7 cōsti. qs fatore. et. ff. de capi. di. ij. §. nemo. 7. l. tutelas. §. inius. 7 de Stā. nō putauit. §. si qs sua. Sz ar. ff. de bis q. vt indig. l. j. et l. post legatum. in fi. Et hoc no. plenius. ff. de neg. ge. siue hereditaria.

r ¶ Otest. ¶ Procedat. ff. de penis. l. moris. 7. ff. de iniurijs. l. qui dolum. 7 de ser. expor. l. vl.

¶ De sententiam passis 7 restitutis.

¶ Successionem. ¶ Casus. Patronus cuiusdam commisit delictū ꝑpter qō est deportatus vel est in metallum damnatus: postea restitutus est: dicitur q̄ ius patronatus integrū habet: 7 sic succedere liberto poterit. Fran.

s ¶ Seruitus pene. q̄ contingit p dānatione in metallū: vt. ff. de penis, aut facta. ff. est pena.

t ¶ Seruitus. pfono sup̄ueniēs. et facit. ff. de iure pa. l. siue. j pn. 7 de in ius vo. l. fed 7 si p. 7 de bonis li. l. iij. §. si deportatus.

¶ Si deportat'. ¶ Casus. Qui deportatus est deinde restituꝰ q̄ ad dignitatē recuperādā nō ad bona nō tenet creditorib9 suis antigis nec rei publice si aliqd ei pus debebat si aūt princeps iussit. bōa ei restituī si vellet ea a ipe nō vult: bñ tenebit creditorib9 antigis ac si haberet bona. Frā.

v ¶ Non est. nec in quota pte: vt. C. eo. l. si debitor.

x ¶ Fuerat. ad ff. C. eo. l. si deportationis. 7 de act. 7 obli. seruus. ff. j. de reg. iur. inuito. Itē. q̄ cum eo. l. ij. sed hic in pri mum statum reponitur.

¶ Insulā. ¶ Casus. Deportato in insulā penā ei princeps remisit: retētus bōis: nō tenetur creditorib9 antigis cū non bēat bona nec bēre possit: si aūt bōa recuperat tenebit directa act. Frā.

y ¶ Competunt. facit. ff. l. pri. 7 quod ibi notant.

¶ Metallū. ¶ Casus. Mulier exilēs grauida dānata est in metallū 7 nūc edidit: deinde restituta est: dicit q̄ 7 cognatio quo ad filiū est ei matri restituta. Fran.

z ¶ Concepertar. ante dānationem: sec9 si post: q̄ parit fuū. vt. ff. de fideicō. li. l. grialiter. §. ex dānata. nisi cuz marre restituat: vt isti. de serui. cog. in pri. §. qdā dicit etiam postea acceptū liberus ēe. ar. ff. ad ter. l. j. §. q mortis q̄ nō ꝑz. Itē fac in isti. de cap. di. §. q̄ aūt. Z solu. ff. restitutus. ibi simplicit manumissus: vt. d. §. q mortis. ff Z hāc solutionē ē isti. de pui. cog. ff ibi sēp fuit. vñ manumissi accipiūt cog. 7 fac. ff. de iurepa. l. siue. 7. ff. co. l. i.

a ¶ Restituta. mulieri. et p̄sequens filio. Accur.

¶ De cadaueribus punitorum.

¶ Corpora eorū. ¶ Casus. Alicꝫ decapitato si cognati ei9 vt alij petāt a ꝓncipe vt eis liceat corpꝰ ei9 accipere z sepelire cōcedēdū est eis:

b ¶ Cognatis. 7 alijs petētibus: vt. j. l. fina. et ioseph petijt a pilato corpus xpi.

¶ Deportatio 7 damnatio in metallum non extinguit ius patronatus patrono restituto. hoc dicit.

Ulpianus. Lex. j.

¶ Successionem liberti patronus deportatus et restitutus admittit. Sed et si in metallū damnatus restitutus est: nunquid seruitus pene extinguat ius patronatus etiam post restitutionem? et magis est vt non extinguat seruitus ius patronatus.

Idem. Lex. ij.

¶ Si deportatus restitutus dignitatem quidez indulgentia principis recuperauerit: in fua autem omnia bona non est restitutus: nec a creditoribus: nec rei publice nomine conuenīri potest. Sed si cū ei facultas oblata esset a principe ad bona quoq̄ sua recuperanda maluerit ea relinquere 7 actionibus exuere se quibus ante sententiaz subiectus fuerat non poterit.

Papinianus. Lex. iij.

¶ Insulā deportati bona fiscus pena remissa retinuit creditores ex ante gesto non habere cum eo qui debitor quondam fuit actiones constitit. Quod si bona cum dignitatis restitutione cōcessa recuperauerit vtiles actiones necessarie non erunt cum et directe competunt.

Paulus. Lex. iiij.

¶ In metallum damnata mulier cū quem cōcuperat edidit: deinde a principe restituta est: humanius dicet etiam cognationis iura huic restituta videri.

¶ De cadaueribus punitorum. Titulus. xxiiij.

Ulpianus. Lex. j.

¶ Corpora eorum qui capite dānantur cognatis ipsorum negāda non sunt: et id obseruasse se etiaz diuus Augustus libro. x. de vita sua scribit. ¶ Hodie autē eorū in quos animaduertit: corpora non nec aliter possunt corpora eorum sepeliri nisi de principis licentia: 7 hoc princeps q̄cq̄s non concedit: vt si erat dānatus ob crimen lese maiestatis. Item corpora eoꝝ q̄ sunt combusti nō ls sepeliri sine principis para bola vtputa ossa que remanserunt vel cinis collecta. Fran.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

pus christi. ⁊ facit. C. de relig. obnoxios.

a ¶ Dentum. a principe: vt. j. l. priori.

SI quis. ¶ Casus. In insulam deportat⁹ aut relegatus ibidem de cessit non potest sepeliri ex tra illam insulam nisi de principis licentia: ⁊ sic pena etiam post mortem durat. Fran.

CUpora. ¶ Casus.

Corpora damnatorum ad mortez quibuslibet petentibus ad sepeliendum princeps concedit. Fran.

b ¶ Animaduersor. i. eorū in qb⁹ aliaduertitur et dānatur ad mortē: facit. ff. l. priori. in prin.

c ¶ Dāda sunt. a principe vt. ff. l. priori. Accur.

¶ De appellationib⁹ ⁊c.

APpellādi vsus. ¶ Casus. Vt appellādi frequēs est ⁊ necessarius. p appel lat. emẽ corrigit q̄ male iudicatū erat sine dolo siue imperitia: is q̄ꝫ dete ri⁹ iudicet i cā appellationis q̄ i pria. ¶ Quesitū. Si princeps rīdet alicui iudici de quadā q̄stione: ⁊ iudex fm illam rīsionē iudicat: potest appellari a sūa p̄dicta: pōt em̄ esse q̄ iudex in cōsulēdo prīncipē fuit mentitus: ⁊ sic ꝫ rīsionē siue rescriptū p̄n cipis appellari videtur. ⁊ dic de ff. vt l. gl. dñi mei ac. q̄ incipit. nō dicas appellari ⁊c. ¶ Dunc. Dic casum vt in glo. dñi mei ac. q̄ incipit: Jo. ⁊ a so ⁊c. in fine glo. ibi: vel tertio ⁊c. ¶ Si quis. Al senten tia quadam appellauit ad quendam iudicē cū debeat ad aliū iudicem appellare: queritur an mihi error me⁹ p̄dict⁹ noceat: et distinguit. nā si appellauit ad minorem iudicez q̄ fuerit iudicās: ⁊ tunc mihi nocet: si autem cuz deberem appellare ad quēdam qui erat aliquātulus maior: iudicante appellato ad quendā magis maiorē: nō nocet mihi: ⁊ de ff dat ex p̄fin. nā cuz iussu principis cōsules iudicez delegarūt in cā mea quaz habebaz cū titio: deinde a sūa iustus delegati appello ad principem cum deberem ad consules appellare non nocet mihi: et ipsi consules de causa appel. cognoscent ac si ad eos esset appellatum.

¶ Libelli. Nunc docet qualiter fiat libellus appellatorius. Secundo dicit q̄ si in ipsa die qua est lata sententia volo appellare sufficit si dicā appello. Tertio dicit q̄ in appellatione non est necesse declarare ⁊tra quē aduersarium appellet: item si in appellatione quosdam ex aduersarijs nominauit: quosdam non: vt cum essent plures mei tutores quoꝝdā con tra quos egi ꝓpter malam admīistrationem ⁊ succubui: mīc appello et quosdam ex eis nomino: saris est vt ꝫ oēs videar appellasse, secus si ipsi tutores fuerunt condēnati mihi ⁊ quidā eoꝝ appellant quoꝝ nomina in libello appellationis sunt oppositā: naz non prodest alijs quoꝝ nomina non sunt apposita. Item licet in appellatione est apposita causa quare appellet: poterit tamen in p̄cessu cause aliam causam allegare ⁊ illā emittere ⁊ p̄sequi appella. quibuscūq; modis poterit: ⁊ hoc dicit hic. ff. cuz duabus. ll. sequen. Fran.

d ¶ Meliciat. ⁊ ideo plenius attingenda: vt. ff. de li. leg. legani.

c ¶ Iniquitatē. cum dolo: imperitia sine dolo. ad primuz est. ff. de mino. l. prefecti. ad fcōm. C. eo. l. i. ad vtrūq; initi. de minr. ff. j. ⁊ vtrobiq; facit litem suā: vt isti. de ob. ff ex ẽ ofi delic. in pri. fi. aūt ꝫ ostēdes ipso iure nō valet ⁊ nō est opus appellatione: vt. j. q̄ sen. sine ap. l. j. Accur.

f ¶ Corrigat. vsus appellandi. i. appellatio seu appellationis iudex.

g ¶ Pronūciat. scz quandoq;

pellādi ius supersit. ¶ Quid enim si in consulendo mentitus est: de qua re extat rescriptum dñi pij.

quo ostendit ꝓ uocari oportere[e] verba rescripti ita se habent. ¶ Si epistolam misserit aliquis nobis: et nos alicui rescripserimus volētibus puocare ab enūciatione[k] licentia existet: Si enim docuerit vel falsa: vel nō ita se habere q̄ missa sunt nihil a nobis p̄cognitū esse videbitur: q quasi aliter habentibus scriptis rescripsimus. ¶ Dinc cōsequēter videtur rescriptum a cōsultatione iudicis non esse appellandum[l] si quis forte interlocutus fuerit ꝑncipem se consulturum cum possit post rescriptum ꝑuocare.

¶ Error in appellādo iudicem maiorez vel parem appellationem non vitiat: secus si minorem appellauerit. h. d. ꝓmo ponit questionem. Secundo solutionē. Tertio eam ꝓbat per rescriptum. Secunda ibi: ⁊ si quidem. Tertia ibi: deniq;. Bar.

¶ Si quis in appellatione erraverit: vtputa cum alius appellare deberet alium appellauerit videdum est an error ei nihil obfuerit. ¶ Et siqdē cū maiorem iudicē[m] appellare deberet ita errauerit / vt minorem[n] iudicē ꝓuocauerit: error ei nocebit[o]. si vo maiorem iudicem ꝓuocauit error ei nihil oberitp: ⁊ ita multis ꝓstitutionibus ꝓtinet. ¶ Deniq; cum qdā iudices ex rescripto ꝓncipis a consulibus accepissēt: ⁊ ꝓfectum vrbis appellassēt error eius subuētū est rescripto diuoꝝ fratrū: cuius verba hec sunt. Cum per errorem factū esse dicas sit a iudice quē ex rescripto nostro[q] ad amplissimos cōsulibus acceperas ad Junium fautinum amicum nostrum ꝑfectum vrbis ꝓuocares: consules[r] amplissimi pinde cognoscant atq; si ad ipsos

b ¶ Aduersus rescriptū. quo rñ. alicui iudici consulenti ad aliquā questionē de iure: nō dico de facto: vt. ff. de iudi. eū quē. §. i. ⁊ ẽ casu princeps nō dat dilationem: vt. C. de dila. l. cum a nobis.

i ¶ Prouocari oportere. Nō dicas appellari a litteris in qb⁹ mēdacia sunt inserta: quia iam sunt ap probate: vt. ff. qñ appel. fit. l. fi. q̄ est ff. nec a rescripto licet h videat dicere: nō ẽ a sūa ꝓncipis appellat: vt. j. a qbus app. nō li. j. l. i pri. Sz dic appellari a sūa iudicis quā fert fm ꝫsiliū ꝓncipis qb cōsiliū fuit fm relationez et sic quodāmō appellat ꝫ rescripti ⁊ ꝫ fas ꝫsultatiōis: ⁊ ꝫ banf i gre co q̄ est h: si ep̄lam ⁊c. ⁊ sic intelligi pōt. C. de ap. l. ij. et in aut. i medi. li. §. sup ff. Sz op. q̄ sicut nō appellat a sūa ꝓncipis: ita nec ab ei⁹ iudicis sūa q iudicat fm q̄ ipe mandat: vt in aut. vt i medio li. §. i. q̄ ff. So. ibi a ꝓn. ꝓncipe audiuit cām et rescripsit iudici: si sic ꝓtobabit tibi ita iudices: sed h iudex post cām discussam cōsuluit ꝓncipē vel ibi fm ius cōe rescripsit h ꝫ ius commune: vel h ꝓncipe iudicauit.

Appellare an liceat a ꝓncipis sentēcia.

k ¶ Alb enunciatione. i. a mēdacij relatione ꝓncipi facta: vt h subiicit. Acc.

l ¶ Non esse appellādum. Jo. ⁊ a so. dicunt ab hac interlocutoria appellandū: vt. j. q̄ ap. sit. l. j. in ꝓn. C. de relatiōib⁹ l. j. in fi. q̄ sunt ff. ⁊ h exponūt nō esse appellādū ꝫ necessitate: ꝫ pōt si vult. Al fm alios in illa. j. q̄ ap. sit. nō appellat: q: ita erat lata sūa dic fereda: ⁊ in illa. C. vocat refutatorias ꝑces: non appellatione: sed dictionē q̄ fit ꝫ cōsultationez. Et fm h nullo modo appellat: ⁊ sic fm h ab interlocutoria nō appellat: qđ dic vt. j. de ap. rec. l. ij. Vel tertio ꝫ interlocutoria q̄ pnunciat ꝓncipē ꝫsulendū non appellat: sicut nec ab alijs vt hic: sed a grauamine: q: inferit mendacia: vt interlocuitur inserendo potest appellari: vt. d. l. C. sic enim hic dicere videtur.

m ¶ Judicem. scz ad maiorem.

n ¶ Et minorē. f. minorē eo q̄ iudicauit vt colligit. j. deniq; ⁊c. vel dic verius forte minorē eo q̄ iudicaturus est. ⁊ facit. ff. de mino. l. minor autē.

o ¶ Ei nocebit. vt q̄ nō: q: in damno vitādo etiam iuris error nō debet obesse: vt. ff. de iu. ⁊ fac. ignio. error. Sed spāle vt h noceat error facti ⁊ de iuris: q: ad rigorē iuris cōsernādū ff statuit: vt in vsucapiōe: vt no. c. ti. iuris igno. Jtez fic est in confessione: vt. ff. de cōfe. l. non fatetur. l. iuris igno. amitta. is cui. in prin.

p ¶ Nihil ei oberit. quia non aliter sed magis plus: vt. ff. quemadmo. ser ui. amitta. is cui. in prin.

q ¶ Ex rescripto nostro. mandauit enim princeps consulibus vt dent iudicem: vt. ff. quis ⁊ a quo. l. fi.

r ¶ Consules. ad hoc sunt appellandum: vt. j. quis et a quo. l. fina. ⁊. j. eo. imperator. ij. rñ. ⁊ idem si ad imperatoꝛ appellasset: vt. j. eo. Iperatores.

in prin. Sed nõne cõsul est maior: q; sup illustris ꝛ pfectus illustris tñ: vt in auf. vt cũ de ap. §. illud. ꝛ vt ab illustri. ꝛ qui supta eam dig. §. 1. et in auf. cõsti. q; de di. col. vi. Ad hꝫ dic q; consul maior est quo ad dignitatẽ. nõ quo ad administrationẽ: quia nõ hꝫ mſi volũtariam iurisdictionem. vt colligit. §. de of. consulis. l. j. qõ non placet: q; immo hꝫ etiã ꝫte tiosaꝫ: vt. §. de arbi. l. iij. in fi. ꝛ. l. seq. Alij dicũt q; hic dicit de illis q; iudbus qui dignitatẽ hñt nõ ad ministrationẽ. ar. o. l. de arbi. Vel dic. f. minoꝛes. seq eo qui iudicauit.

a ¶ Prouocatio. nõ ergo opus ẽ noua appellatiõe.

b ¶ Vel parẽ. parẽ vt' ma iotem accipe. vt. §. Itẽ facit. j. l. iij. et de ap. re. l. si cui'. ꝛ de cẽsu. l. for ma. §. fi. §. arg. §. §. de in rif. om. iu. l. si p errorẽ. et de aq̃ plu. arcẽ. l. sed hoc.

c ¶ Vel maioꝛes. ordinariũ tñ. vel quasi or. vt de legatus a principe. Quid ẽ ẽ q; dẽ non debere appellari: nisi ad delegãtem nec etiaꝫ ad impatoꝛ: vt j. e. l. impatoꝛes: ¶ Rñ. ve rum vt ipse cognoscat.

d ¶ Libelli qui dãtur. alꝫs appellatoꝛi. et ita planus est: vt subaudias noantur scs iudici. §. in libro Ell. cst appellationis: et tunc dic. f. faciendẽ. ꝛ dic dantur iudici a quo appellatur si fieri põt: alꝫs ei ad quẽ appellat: vt. j. quando ap. sit. l. i. §. dies. ꝛ. §. si quis. ꝛ. j. ꝛ. dies bodie.

e ¶ Aduersus quẽ. scs iudicẽ. nec ẽm ei nocet si nõ dicat libello appellationis aduersus quẽ aduersarii: vt. j. l. iij. in pn. vel dic est dicẽdũ vt h: nõ tñ nocet si non dicat vt hi.

f ¶ A qua sententia. puta quam tulit ꝛtra me de tali re. ad quod. j. de libel. di. ij. rñ. ꝛ est addendũ aplꝫs peto: ꝛ instater ſm quosdam: vt. j. de libel. di. §. fi. sed forte non est opus poni in libello appellationis.

g ¶ Sed si apud acta. Quid si iudex furreꝛeꝛat: vł in scriptis appellandũ. ar. §. de in integ. resti. diuus. §. ibi ℨ ius cõe volebat admitti. vñ hic potest dici in tota ea die dũmodo sit iudex: ibidem in eadẽ iudicij figura posſit uina voce appellari. ceterum sequenti die in scriptis vt h. ꝛ. j. l. a smia. §. fi. ꝛ arg. C. eo. l. litigatoribus. sed an cum appellaſ ab interlocutoꝛia q; quandoq; sit appellandus in scriptis die sequẽ. Respon. nõ puto cum nec sententiꝫ in scriptis ꝛe necessitate qõ secus est in diſ fi. vt. C. de senten. ex peri. re. l. ij.

h ¶ Sic quesitum. ¶ Prescripti oni. i. exceptioni.

i ¶ Preſcribi. non ob. §. l. j. in fi. vt ibi exposiſi.

k ¶ Et cum vna. puta plurium tutoꝛuꝫ relinquatuꝛ: ergo secus esset si diuerſe cause sunt. arg. §. pri. rñ. Accur.

l ¶ Dñi soli. hic cõtra. C. si vnus ex pluribus ap. l. j. ꝛ. j. sol. h videtur soli illi appellare. victoria tñ eoꝝm aliꝫs pdest vt ibi. vel hic ex diuersa causa tibi ex vna. vt. j. si qui separatim. §. fi. ad qđ. §. de ope. no. nũ. de pupil lo. §. si plurium. Alij dicũt q; hic aliꝫs absentibus: ibi aliꝫs ꝑsentibꝫ appellauit: vel hic aliꝫ ac quiescunt sententie: ibi non: que due nõ placent: q; diuinare est. ꝛ facit. j. qui separatim. in pn. ꝛ p totam. l.

m ¶ Sunt comphensa. vt. j. qui separatim. in pn.

n ¶ Reddere. hic no. q; aliam ꝓponit: hꝫ ꝑmo vnaꝫ allegauerit: ad quod insti. de exeu. tu. §. q; autẽ. ꝛ de succeſ. edic. l. j. §. sed videndũ. ꝛ de bo. li. §. vero. §. hꝫ ſi mortis. ꝛ. C. de edẽ. edita. ꝛ. §. de inoffi. testa. mater. ꝛ. C. de inoffi. testl. §. maioꝛes. ꝛ de anna. excep. l. §. fi. sed ar. §. §. de adul. l. denũciasse. §. quid tamen. ꝛ. C. de codi. l. vlt. in pn. ꝛ. §. illo. Sed an tenea dicte cãm: bi cẽm non bene aperit: sed certe satis innuit q; nõ cum §. l. j. §. fi. Itẽ arg. §. §. de iudi. solemne. ꝛ quod no. §. de adul. l. denunciasse. §. qd ergo. Sed argu. §. j. c. appellãti. §. in iterlocutoꝛijs fm cano in causa appellationis quibuscunq; modis posse procedi ad cãm proseſ quendam. ad quod est. C. de tem. ap. l. p hanc.

Ab executore. ¶ Casus Ab executore sententie non appellatur: ꝛ dic de hoc vt in glo. sed bñ põt appellari ab eo q; male sniaꝫ interpretari dſ: ꝛ de hꝫ da ereſpli vt in glo. hic posita q; incipit: §. quomodo alii ter ꝛc. ¶ Alio ꝺdenato. Alio cõdẽnato is cuius interest põt appellare vt eccc̃ pcuratoꝛe cõdẽnato potest oñs appellare. Item victo emptoꝛe ꝛ nõ appellãte auctoꝛ eius potest appellare. Item si auctoꝛ egit et succubuit/ poterit emptoꝛ appellare: vt q; fortẽ ẽditoꝛ non est solnẽdo. Item cũ venditoꝛ appellauit potest emptoꝛ in cã appellationis cum vẽditoꝛe adesse: vt si cũ habeat suſpectũ. Itẽ cũ debitoꝛ meꝰ obligasset mihi fundũ ꝺnãt: ad fundum rei vendica. a ꝺdã q; se dñs dicebat: fuccubuit in hac cã ꝛ appellauit: et non ex fide agit: potero ego creditoꝛ ibi hac cã adesse: smia ẽm contra debitoꝛẽ meum lata mihi pñti piudicat. Item si pcuratoꝛ alicuiꝰ succubuit põt pcuratoꝛes ordinare ad appellãdum. Item si ego et tu sumus heredes titij: et tu agis ℨ debitoꝛem hereditariuꝫ ꝛ patereris te succumbere in mei piudicium: potero ego appellare/ q; mihi ꝙlẽqꝫ piudicũ fecit illa smia. Itẽ fideiussoꝛes titij titio condemnato pñt appellare. Itẽz emptoꝛe victo fideiussoꝛes vẽditoris pñt appellare. Itẽ si scriptuꝫ heres succubuit in ꝙrela ꝛtra eũ mota: legataꝛij et serui qb̃ erat in testõ relicta libertas pñt appellare si dicãt collusiuꝫ fuisse: ꝛ si scriptꝰ appellat ꝛ trãsigat pñt legataꝛij et serui quibus erat relicta libertas agere ad legata ꝛ libertates si dicãt ꝛ ꝓbãt in fraudẽ eoꝝ fuisse transactũ. Idẽ ꝛ si trãsegit sine appellatione. Ultimo dicit. ea die q; est data smia põt appellari viua voce: ꝛ sic sine scriptis: post ꝑmã diẽ si vult appellare ds libellũ appellatoriũ offert se infra biduũ q̃nq; infra triduum: ꝛ hoc dicit hic vsq; in finẽ legis cũ. l. seq. Fran.

† No. q; hꝫ videt suam sniam diffinitiuam nõ possit revocare ni eam declarare et interpret ꝛ ad qđ. 200. in. c. lim. ꝛ in. c. ex parte. iij. de. §. sign. facit. l. in pontifi. ꝛ vbi concor. vate ꝛ me. §. de pacto. stipu.

o ¶ Ab executore. scs ab ipsa excutione facti: est enim executoꝛ ꝛc. vt et C. de execu. rei iudi. l. executoꝛem. Sed si pronunciat ex equẽdam sic vt C. de ap. l. ꝛ in maioꝛibus.

p ¶ Non hꝫ. vt. C. eo. l. qñ iudices. ꝛ. j. de verbo. sig. si q; pena. vbi dicit de pena nõ ꝓuocãdũ ſm vnũ intellectũ: hãut verũ est nisi executoꝛ excedat modũ qõ multis modis fieri põt: vt. C. quoꝝ ap. l. ab executione. ij. rñ.

q ¶ Preses. puincie. qui ꝑses sniam duoꝝ delegatoꝛuꝫ interpretatur: vt §. de re in. l. duo. vel etiã vnius. §. an siꝰ ꝓpriã posſit interpꝛari. quidaꝫ dicunt q; non: vt. C. smiaꝫ rescin. non pot. l. j. Nec dicas ibi non ĩterpꝛatur: §. retractat: q; p interpꝛtationẽ ad idẽ posset venire: qõ esse non ds. argu. §. de rebus eo. l. magis. §. pupillus. itẽ ꝑ eis. §. de re iudi. l. iuder. alij quod etiam suam ꝛ ꝑ eis quod ꝓnceps. facit. C. de le. ꝛ cõ. l. j. ꝛ si. et de reg. iu. l. neratius. ꝛ in auf. de rap. mu. in pn. ꝛ. §. de vulg. fub. l. er facto. in pn. Item testatoꝛ: vt. §. de testa. l. heredes. §. si quid. Item ꝓtoꝛ: vt. §. de ꝓto. stipu. l. j. §. fi. ꝛ. l. antepe. Item tabellio. vt. C. de fal. si quis decurio. ꝛ in auf. de fi. instru. §. si vero monantur. Item ꝑ hoc. §. de re iudi. l. actoꝛ. itẽ an quilibet iudex: ſm hoc poterit? Rñ. nõ minoꝛ maioris vel paris. ar. §. l. j. §. si qs. ꝛ in auf. de ap. §. fi. itẽ nec delegatus etiã suã: vt. d. l. iuder. De simplici ordinario potest dubitari. nã hic de ꝑsona dicit qui merum habet imperiũ: vt. §. de of. ꝓcõ. illicitas. §. qui vniuersas. fed potest dici q; fui delegati poterit: vt. §. de re iudi. duo. fed suã nõ. vt hic innuit. si tamen ꝛ. ꝛ arg. d. l. iuder. ꝛ. C. de senten. l. post sniam. ꝛ C. qñ puoca. non est necc. l. j.

r ¶ An iure. Sed quomodo aliter sciet conscientiam interpretantis? Respon. quia forte omnia contra verba sententie interpretatus erat: vt cum dixerat in nouem boues fuit interpretatus in nouem bouem a quibus verbis non licet recedere sic omnino: vt. §. de legatis. iij. non aliter. ꝛ sic coram

UNIVERSIDAD DE OVIEDO

ꝛ sic coram iudice appellationis approbabitur qualiter de nouo bobus. ꝛ qualiter de olbus pharisfuerat in cā pncipali:ꝛ qualiter sic fuerit sententiatum in iudicādo.arg.ff.de excep.rei iudi.l.fi.et testamento.

a ¶Appellare pōt.infra triduus vt in ppria cā:vt.ff.qñ ap.fit.l.ij.§.fi.ꝛ facit.C.de ap.l.dominus.ff.de ap.recī.l.j.ꝛ qñ ap.fit.si pcuratorio.et ff.de iure do.l.§.huis.

b ¶Victus est.defendendo vel agendo: vt.ff.de euic.l.euicta.§.i.ꝛ fac.ff. quarum rerū ac. non da. l.i.§.ij.ff.l.pbrī.in pn. et.§.i.et.ff. de inīur.§ et si vnius.§.filio.

c ¶Suo.i.dñi.vel suo pprio procuratorio.

d ¶Poterit. nisi emptor vt continuat est damnatus.nam tunc non interest venditoris: vt.ff. de euic.si ideo. et.C.de pig. l.v. licet quidam contra etiam in hoc casu. ꝛ facit C.de euic.l. si parentes.

e ¶Si ipse.f.emptor.

f ¶Causam defenderet.f. auctor.

f ¶Defenderet. scilicet si creditor absit: alias pñs patitur pīudicium vt subijcit: vt.ff.de re in.fepe.§. j.de pigno.l. si superat. et.ff.de excep.rei iud.l.fi mater.§.fina.ꝛ.C.de pigno.l.fi pñs.

g ¶Ipse.scs.pcurator.

h ¶Litis efficitur. Vt et C.de procu.l.ij.ꝛ.l.nulla.ꝛ.l.a pcuratoribus.et l.quod quis. et.C.eo.l.fi actor. et.ff.de pcurato.l. ts cuius. et.ff.mā.fi pcuratorem.§.i. et de do.excep.fi pcurator.§.i.ꝛ no. q̄ etiam domꝰ litis dicitur qui nunq̄ fuit in iudicio.fic.C.eo.dominus. ꝛ de sententijs.l.i.

† Ludo rosin fatis singulo.cxvij. singul. cccccij. ista rer. singu. reputabit ad ff q pcurator ēt ā nō ꝑt ꝑē subſtituē di pōt ſubſtituere alīū ad appellādum.bolo.

A Sententia. ¶De iudicium. siue in odiū cōueredi vt hic fuerit vnꝰ de coheredib⁹ dānat⁹ siue nō in odiū: ſcs quale ꝑiudiciū facit alijs vnde appellat vt hic nō tamen est firmum ꝑiudicium:ꝛ vt subijcit hic.quis ꝛ.et in contrarijs: vt.ff. de re iudi.l.fepe. et de excep.rei iudi.si cuꝫ vno.et C.de lib.cau.l.arrianus. Item quod subijcit simile sentiam sunt exēpla. ff.de peti.here.si quis.in pn.et de car. edi.l.ij.§. ibidez.ꝛ de ventre in pos. mit.l.antepe.ꝛ ff car.edi. l.titia. itē simile est quale quale ꝑiudiciū sunt exempla. ff.de iure pa.si duo.ꝛ de interro.act.l.ꝛ qꝛ. §.interdum. Sed arg.ff.ff.de infa.l.lucius.in fi.

† Scribendum. hic reputat ista rer. singul ad ff q quilibet potest appellare a ſnīa ēt si nō ſit lata ꝑ se dūmodo eius interſit. Bol.

k ¶Pro eo. Aut pro pncipali appellauit fideiuſ.ꝛ habet triduum.aut pro se quasi sibi fiat pīudicium ꝛ habet biduum:vt.ff.quando ap.fit.l. j.§.in proptia.ꝛ.l.ij.§.i.

l ¶Et venditor.ff.de separa.l.j.§.sed ꝛ si quis suspectum.in fi.

m ¶Acceperunt.destinatione.

n ¶Permittendum est appellare.pīudicaretur enim eis cum ius ex sententia fiat:vt.ff.de inof.testa.papinianus.in fi.ꝛ facit.ff.eo.si plusorio. in prin.ꝛ.ff.de inof.testa.si suspecta.in prin.

o ¶Si queratur.i.dicatur.

p ¶Ab eo.instituto here de.

q ¶Dicerent. scs legatarij.

r ¶Idem dicendum est.nisi in causam testamenti agant petentes legata:non dico q̄ a transac.appelletur.fic.ff.ꝑiori.respō.ꝛ de inoffi.testa.si suspecta.§.Quis.ꝛ facit.ff.de transac.l.iij.in prin.

o ¶Sufficit.hoc dic vt.ff.eo.l.ij.

t ¶Computandum est.vt.C.eo.l.eos.§.penulti.sed hodie decem dies: vt in aut.ibi posita.

Alio condemnato is cuius interest appellare potest[a] qualis est qui per procuratorem expertus victus[b] est: nec ꝓcurator suo[c] nomine appellat. Item si emptor de proprietate victus est eo cessante auctor eius appellare poterit[d]: aut si auctor egerit et victꝰ sit non est deneganda emptori appellandi facultas. Quid enim si venditor qui appellare noluit: idoneus non est:quinetiam si auctor appellauerit: deinde in cause defensione suspectus sit visus: perinde defensio cause emptori committēda est: atq; si ipse[e] appellasset. Idq; ita constitutum est in persona creditoris cum debitor victus appellasset:nec ex fide causam[f] defenderet. Que constitutio ita accipienda est: si intercueniente creditore debitor de pignore victus prouocauerit:naz absenti creditori nullum preiudiciū debitori facit: idq; constitutum est.

¶Procurator qui litez contestatus est si vincatur per procuratorem appellatur. hoc dicit Bartolus.

¶Si procurator† qui in iudicio interfuerit victus sit: an ipse[g] quoq; per procuratorem appellare possit videam[h]: quia constat pcuratorē aliꝰ facere non posse. Sed meminisse oportet q̄ procurator lite contestata dominus litis efficitur[i] et ideo per procuratorem appelare potest.

¶A sententia inter alios data pōt appellare is cuius interest rōne pīcni vel qua lisqualis pīudicij: ꝛ causam appellationis a dicto interposite potest.ꝓsequi.hoc dicit cū duobus.§.seq. Bar.

Martianus. Lex.v.

A Sententia †inter alios dicta appellari non potest: nisi ex iusta causa: veluti si qui in coheredeꝫ preiudicium[l] se condemnari patiatur: vel similē huic causam: q̄uis et sine appellatione tutus est coheres. Item fideiussores pro eo[k] pro quo interuenerunt. Igitur venditoris fideiussor emptore victo appellabit: licet empto ꝛet venditor[l] acquiescant. ¶Si heres institutus victus fuerit ab eo qui de inofficioso testamento agebat: legatarijs ꝛ qui libertatem acceperūt[m] permittendū est appellare[n] si queratur[o] per collusionem pronunciatum: sicut diuus pius rescripsit. Idēq; rescripsit legatarios causam appellationis agere posse. Sed et si in fraudem suam translationem factaz ab eo[p] qui appellasset dicerēt[q] idem dicendus est[r]. Sed ꝛ sine appellatione si fuerit transactū similiter rescriptum est. ¶Si quis ipso die interacta voce appellauerit: hoc et sufficit[s]: si aūt hoc non fecerit ad libellos appellatorios dandos biduum vel triduum computandum est[t].

¶Cuilibet licet ꝓpocare ꝓ eo q̄ ad supplicium ducitur etiam eo inuito. Bar.

Ulpianus. Lex.vj.

On tm̄ ei qui ad suppliciuꝫ ducit[v] ꝓpocare permittit: verū alij quoq; noīe ei[x] non tantū si ille mandauerit: verū q̄sq; alius ꝓpocare voluerit. ¶Neq; distinguit vtrū necessari[y] ei[z] sit necne: creat aūt humanitaſ ratio[y] omnem prouocationem audiri debere:ergo ꝛ si ipse acquieſcit[a] sententie nec querimus cuius interſit.

¶Quid ergo † si resistat q̄ damnatus est aduersus ꝓpocationem[b] et nec velit admittit eius appellationez perire festinans adhuc putem differendum[c] suppliciū.

Martianus. Lex.vij.

Am † quidam ꝓpter vicilentiam iudicis non ipsi a quo appellauit[c] dedit libells: sed publice[d] ꝓposuit: diuus seuerus veniam ei dedit et permisit ei causam appellationis agere.

¶Appellans non ds iniuriari ei a quo appellatur:alias punitur.b.d.Bar.

Ulpianus. Lex.viij.

Titu.I. Fo.CCCxxxiii.

nerunt. Igitur venditoris fideiussor emptore victo appellabit: licet empto ꝛet venditor[l] acquiescant. ¶Si heres institutus victus fuerit ab eo qui de inofficioso testamento agebat: legatarijs ꝛ qui libertatem acceperūt[m] permittendū est appellare[n] si queratur[o] per collusionem pronunciatum: sicut diuus pius rescripsit. Idēq; rescripsit legatarios causam appellationis agere posse. Sed et si in fraudem suam translationem factaz ab eo[p] qui appellasset dicerēt[q] idem dicendus est[r]. Sed ꝛ sine appellatione si fuerit transactū similiter rescriptum est. ¶Si quis ipso die interacta voce appellauerit: hoc et sufficit[s]: si aūt hoc non fecerit ad libellos appellatorios dandos biduum vel triduum computandum est[t].

¶Cuilibet licet ꝓpocare ꝓ eo q̄ ad supplicium ducitur etiam eo inuito. Bar.

Ulpianus. Lex.vj.

On tm̄ ei qui ad suppliciuꝫ ducit[v] ꝓpocare permittit: verū alij quoq; noīe ei[x] non tantū si ille mandauerit: verū q̄sq; alius ꝓpocare voluerit. ¶Neq; distinguit vtrū necessari[y] ei[z] sit necne: creat aūt humanitaſ ratio[y] omnem prouocationem audiri debere:ergo ꝛ si ipse acquieſcit[a] sententie nec querimus cuius interſit.

¶Quid ergo † si resistat q̄ damnatus est aduersus ꝓpocationem[b] et nec velit admittit eius appellationez perire festinans adhuc putem differendum[c] suppliciuꝫ.

Martianus. Lex.vij.

Am † quidam ꝓpter vicilentiam iudicis non ipsi a quo appellauit[c] dedit libells: sed publice[d] ꝓposuit: diuus seuerus veniam ei dedit et permisit ei causam appellationis agere.

¶Appellans non ds iniuriari ei a quo appellatur:alias punitur.b.d.Bar.

Ulpianus. Lex.viij.

ipse appellare. Itē alius etiā extraneus ꝓ eo etiaz inuito eo. Fran.

v ¶Ducitur. post sententiam.

x ¶Necessarius.id est ¶ iunctus.

y ¶Humanitatis ratio. qua ratione quilibet homo alij debet benefacere. vt.ff. de ser. exꝑt.l. seruus ea.nam natura constituit cognationes inter nos:vt.ff. de iusti. ꝛ iu.l. vt vum.ꝛ ꝓ hac cognatione ponitur hic humanitas: alias ꝓ gritudine: q̄ naturaliter homini q̄uenit:vt.ff.q.er causa.fi.ff.de do.§.i.itez quod subijcit nec querimus cuius interſit ꝛ.fcs pecuniariter: vel ratione vere cōsanguinitatis: interest:tamen ratione predicte cognationis que est inter omnes:vt dicti est: ꝛ hac ratione quia auditur: q̄ sua interest appellabit infra biduum:vt in ſnīa[z]cā:vt.ff.quādo ap.fit l.ij.§.fi.ff.§.i.et.ff. ad ap. recī.l.j.nec ob.q̄ in causis criminis nō audiꝫ ꝓcurator in pncipali causa vel ap.vt.ff. an per alīū cause ap.l.i.§.et generaliter.quia vt dixi hic non vt ꝓcurator/ sed vt ꝑ suo facto venit. Sz an in pncipali poterit sic defendere:Respon.nō: quia nō est ibi sic ꝓmptū periculum: vt ar.ff.de ap.recī.l. j.in fi.

z ¶Acquieſcit sententie. scs audietur alius appellans:ꝛ fic ei inuito fit bonū:ad quod est.C.de nau.lib.l. quoniam.et.C. e.l.addictos.ꝛ.C.de epi. an.addictos.ꝛ inſtr.qui. mo.tol.ob.in pn.ff.de questio.l.i.§.diuus.ꝛ de lib.cau.l.iij. sed hic contra.C.quotꝰ ap.non re. l.ij. sed ibi loquitur vbi ante sententiam est confessus: vñ non potest appellare sed hic cuꝫ postea ſm Joā.ꝛ eodem modo

† Allegaf q nō audiſ pire volēs. addo q ille rer. facit ꝓ vno dicto Bal.in cau si clericī. de iudi. extra: quod refert Jason.in.l. ertor. de iu. ꝛ fac. igno. C. videlicet q si ds fuit confessus se occidisse homīē tūc ꝑ nō ds ꝓ nīri ꝓ certa ſue cōfeſſo nis nisi cōſtet de corꝑe occiſo hoc est ideo quia nō auditur ꝛc.

† Scribendum hic istis rer. ad ff singulorum q vbi iudex ſi vult recipe appella. potest appellari ꝙ cora viris idevoluit Bar.in l.i.§. si quis.eo.Bolo.

Illud. ¶ Casus. Qui appellat non debet iniuriosa verba dicere iudici a cuius sententia appellat: z si dicat punietur. Fran.

a ¶ Quidam. scz iudici: fz nec iudex appellati: vt. ff. de iniur. l. iudici. nō

Item enim est iniuria iudici: vt. C. eo. l. z in maioribus.

Illud. ¶ Casus. Respublica vel pupillus dicunt sticbum seruum suū: lata est sniā. p sticbo q̄ sit liber: nō pōt respu. vel pu. restitui. petere: sed potest appellare. Fran.

b ¶ Pro libertate. competenti. vt z. C. de dolo. l. si dolo. 2350. secus si competitura: vt. C. si aduersus. li. i.

j. Illud sciendum est cum qui prouocauit non debere conuiciari [a] ei a quo appellauit: cetterum oportebit cum plecti: et ita diui fratres rescripserunt.

¶ A sententia lata pro libertate potest appellari: non in integrum restitutio petitur. Bartolus.

Marcellus. Lex. ix.

ij Illud sciendum est neq; pupillum neq; rempublicam cum pro libertate [b] iudicatur in integrum restitui posse: sed appellationem esse necessariam. Idq; ita rescriptum est.

¶ Si plures sunt diuersis sententijs cōdemnati pluribus appellationibus opus est: nisi vna probatio est. z eos quemcunq; ter. hoc dicit istud principium cum versicu lo: sed cum aduersus qui cum isto debet iū g.. hoc dicit Bartolus.

Vlpianus. Lex. x.

Si qui separatim fuerint cōdemnati [c] quāuis ex eadem causa pluribus eis appellationibus opus est.

¶ Plures summe ex diuersis speciebus que eadem actione comprehenduntur debent inspici cumulate non separate. hoc dicit Bartolus.

¶ Si quis cui vna [d] actione agetur q̄ plures spēs in se habeat. pluribus summis fit ꝺēnatus: quarum singule notionem principis non faciūt [e]: oīes autē coniuncte faciūt quid faciat iudex videndus est. et poterit [f] ad principem appellare. Sed cum aduersus plures [g] plate essent ratiōes que eis nocerent [h] sufficit eis vna appellatio [i]: q; vno titulo comprobatarum rationū omnes conueniebantur [k].

¶ Si plures vna sententia ꝺemnātur quilibet in virili tenetur. Bar.

¶ Quotiens autē plures in vnaz summā condēnant vtruz vna sniā est: et quasi plures in vnā summā sint rei promittēdi: vt vnusquisq; eoz insolidum teneatur [l]: an vero duo. z quēad. ser. amit. l. si cōmunez. Sunt autē indiuidue omnes preter vsumfructū: vt. ff. ad le. fal. l. i. si vsufructus. Si autē non est aliquid cō mune corporale vel incorporale: sed sola causa cōmunis/ tūc aut est eadē causa defensionis aut nō: vt hic. z fm hoc intelligitur. C. si vnus ex plu. l. i. z. ff. de excep. rei iudi. si cum vno. z facit. ff. de manu. test. si ita fuerit.

scinditur in psonas cuz snia quer tur: z papi. rñ. scindi sententiam in personas [m]. Atq; ideo eos qui condēnati sunt viriles partes debere [n]. ¶ Dō est rescriptum [o] in cōi causa quotiens alter appellat alter non: alteri⁹ victoria etiā ei. pi cere qui non prouocauerit: ita demū probandum est si vna eadēq; causa fuerit defensionis ceteruz si diuerse. alia causa est vt in duob⁹ tutoribꝰ procedit: si alter tutelam gesserat: alter non attigerat: et is qui non gesserat. puocauerit. Inquū est enim eū qui idcirco agnouerat sententiaz (qm̄ gessisse fe scit) propter appellationē ei⁹ qui non gesserat obtinere [p].

Idem. Lex. xi.

Cum ex causa iudicati soluta esset pecunia ex necessitate [q] iudicis ab eo qui appellatione interposita mercurit melioze sententiam: recipere eum pecuniam quam soluit oportet.

¶ Si electio z affirmatio est in alia appellatio non est necessaria. Bar.

Idem. Lex. xii.

Si constat nullo actu ex lege habito duūuirum creatum sed tantuz vocibus † popularium postulatum cisq; tunc proconsulemc quod facere nō debuit [r]) consensisse appellatio in reaperta superuacua fuit [s]. Idem. Lex. xiij.

Appellanti nihil obest: q; in libellis a qua parte sententie appellaret non significauit [t]. ¶ Non solet cū improbari appellationes eozum qui vel [u] vnam causam appellandi probabilē habuerunt [x].

¶ Aduersus sententiā contra testamētum legitime latam permittitur legatarijs appellare. Bartolus.

Idem. Lex. xiiij.

Si perluxorio iudicio actum ibi nec fuit necesse domino appellare. z facit. ff. si ex p̄ssim. z. i. q̄n ap. fit. l. i. §. si quis. z. C. q̄n puo. nō est necef. l. si vt ꝓponis. z. l. si pater. itez facit. C. de filiofami. mi. contra. Eccur.

Appellanti. ¶ Casus. Appellaui a sententia quadam in qua pluram compromissa erant: tenet appellatio licet nō ex p̄ssi a quo capitulo appellarem. Item licet vnam causam mi appellandi habeam/ tenet appellatio mea. Fran.

t ¶ Non significauit. Nam in quouis capitulo exercebit. cum z ab vno appellans in alio exercere potest: vt. ff. eo. scio. §. fina. z facit. C. de anna. excep. l. fi. in fine.

u ¶ Vel. pro saltem.

x ¶ Habuerunt. non tamen in appellando necesse habet dicere: vt no. ff. scio. §. vltimo.

Si perluxorio. ¶ Casus. Cum agitur querela contra scriptuz beredem z sententia detur contra scripti possunt legatarij z serui quibus erat in testamento predicto: libertas relicta appellare ab illa sententia si collusum fuisse in prima causa dicant. Item in querela que mouetur cōtra scriptum possunt legatarij z serui predicti adesse in dicta causa si suspicatur

† Concer. tes. in cano ne. lice. vij. q. i. ex. Ioanne. mira mur. lxj. ꝺi. glo. in ca. ij. §. itē nec. de elec. i pag. fanc. in ver. ꝺebit. nec ibi glo. i. c. ofᵉ. de elec. extra.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

si suspicantur aliquid mali de herede scripto. Item cum agitur querela cōtra scriptum heredem ⁊ eo absente data est sentētia cōtra eum nō preiudicat hec sententia libertatibus neclegatis relictis in testamento: immo legatarij ⁊ feruꝰ quibus erat libertas relicta petēt legata ⁊ libertates ab eo qui obtinuit cōtra scriptum heredem. Fran.

a ¶ Testamentum. per si liis erheredatū agentē q̄ rela inofficiosi. test. vt. ff. de. col. l. a sententia. §. si heres.

b ¶ Iudex. et tali fisla.

c ¶ Inter coniunctas. quo ad iudicium.

d ¶ Agere causas. i. defendere causam. scilz de inofficiosi. alis preiudicat: vt. ff. de pigno. l. si superatus. §. at quin.

e ¶ Causam agere. scilicet pmisit diuus pius. ad q̄s ff. a sententia. §. i. ⁊ de inofficiosi. testa. si suspecta.

f ¶ Neqꝫ legatis. ad ff. de leg. i. si seruus pluriū. §. i. et de excep. rei iudi. l. j. ⁊ de inof. test. qui repudiantis. in fi. Sed cōtra. in co. ti. l. papinianus. §. fi. Solu. hic heres est absens vnde nō facit ius vt ff. ⁊ d. l. qui repudiatis. in fi. als faceret vt ibi. et alijs casibus ibi notatis in. l. papinianus.

g ¶ Possessore. id est scripto herede.

h ¶ Neglexerit. p cōtuma cia. ad hoc. ff. de iudi. l. si ꝑtor. ⁊ de re iudi. de vno quoqꝫ. ⁊ de pcur. l. q̄ absentem. et. C. q̄o ⁊ q̄n iudex. l. ea. §. ⁊. C. res inter alios acta. l. j. §. ⁊. iij.

i ¶ Acceperint. spe.

k ¶ Quivicit. quod dic vt no. ff. de trāfact. l. j. pn. et. l. controuersia. et. d. l. qui re. in fi.

l ¶ Eis. legatarijs ⁊ similibus.

SErui. ¶ Casꝰ. Seruo meo damnato posſum appellare. Item qlibet alius meo nōie appellare pōt. ⁊ si nullus ap pellet ipse seruus appella lare potest. Fran.

m ¶ Serui. dānati in causa capitali.

n ¶ Auxilio appellatiōis. q: eoꝝ itereſt: ꝛ iō eoꝝ vt cā. vñ quasi in cā sua appellant: vt. j. eo. l. lucius.

o ¶ Et alius. puta procurator dñi. vt. d. l. lucio. Vel dic etiam extraneo: vt. ff. de custo. reo. l. ij.

p ¶ Triste. als triste ⁊ als tristem: scilicet sententiā. ⁊ sub. contra. ⁊ facit. ff. de pe. si non defendantur. et ff. de pu. iudi. sciendum. Accursius.

COnstitutiones. ¶ Casus. Constit. que dicunt nil noui fieri appellatione pendente non habent locum in ghuſdam pſonis damnatis ꝙ statim ſi ꝓdēnant; debēt pati penā: ⁊ nominat eos in littera. Frā.

q ¶ Nihil noui fiat. donec deliberetur fit appellandum vel non: quas cōstitutiones habes. C. e. l. iiij. ⁊. j. nil noua. app. pen. l. j. in pn. ⁊ de ap. re. l. sciendum. ⁊ ar. ff. de imiſſ. testa. si quis. §. bi autem.

r ¶ Vel duces. si modo sint quieti ⁊ confessi: vt. C. quo. ap. l. ij. alij dicūt bis casib⁹: ⁊ si sint conuicti tantum. sunt ⁊ alij. vt. j. de ap. re. l. fi.

CUm in vna. ¶ Casus. Condemnatus sum tibi a decem nomine fortis: in alia sententia sum dānatus ad quinq; nolo vſurarum p ſtipula. pmiſſarum. volo appellare: nō ſufficit vna appellatio p vtraq; ſnia. Scōo dicit. Tutor datus a pupillo excusabat ſe dciecta fuit excusatio: vult tutor appellare: pōt interim cū datur curator: ⁊ alius tutor etiaꝫ dabitur si nō ſufficiat curator vt cū pupillo predicto delata eſt hereditas ad quā adeūdam non ſufficit auctoritas curatoris. Fran. accur.

s ¶ Usurarū. per ſtipulationē pmiſſarū: vt. ff. de co q̄ cer. lo. l. centum. ſec⁹ ſi p officiū iudicis: vt C. depoſiti. l. iij. §. j. arg. cōtra. C. de iudi. l. nulli.

t ¶ Datus. i. dari pronūciatus.

v ¶ Si. pnocet. de ꝟ dicit j. q̄ſi ap. ſit. l. j. §. j.

x ¶ Ad ſ̄ inutilis eſt. §. ſ̄re: ſ̄ſi. q: tutoris iuſſio eſt neceſſaria⁹ in adeūda hēditate ⁊ inbere non pōt niſi dño: vt in auc. vt nulli iudi. §. et ſ̄. et tutor iſſi dño eſt: vt. ff. de vſuc. p emptore. l. q̄ fundū. §. ſi tutor. ⁊ ei⁹ ptās dō vtoleāt: vt inſtit. de tute. §. j. vñ ſi tat auctoritatem: vt hic. ⁊. ff. de act. ⁊ obl. obligari. ⁊ iſti. de auc. tu. §. neqꝫ. ⁊. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. l. impuberi. in pn. ⁊. ff. de auc. tu. l. curatorem. ſ̄ eſt ar. cy etiā tutor non pōt iubere: vt. ff. de acq. he. ſi qs mihi bo. §. iuſſum. ſ̄ ſ̄eo differunt vt poſſit etiā ſubſequi: vt ibi ff. curator ante pſone nō inſtit: ſed ꝑmonito. vt. C. de mīp. l. in copulā dis. ſm Jo. Jtē ſ̄ ſi ē pu pill⁹. ſi aūt eſt adult⁹ ſufficit curatoꝛis auctas: vt C. de admi. tu. l. cū qdā. Alij diſtinguūt: vt ſi curator ad alia nō pōt: vt ꝟ. ſi ad ꝟ l q̄ſi alio: ſic vt ibi.

LUcius. ¶ Casus. Seruo meo damnato appellani poſſum ordinare ꝓcura. vt. ꝓcdat in cā. Frā.

y ¶ Datus eſt. i. dari pronūciatus.

z ¶ Poſſe. §. de pu. in. l. pe. §. j. §. ſol. ff. dño inſtituit: cui⁹ pecuniariter intereſt: ⁊ ſic non eſt cā alis q̄ad cū: vt. ff. de pu. iudi.

Serui⁹. ⁊. ff. e. l. fuit.

¶ Exſſis. ¶ Casꝰ. Sn̄a lata exſſis ſ̄ iuris rigorē. i. ſ̄ legē appel. nō valet ipſo iure: ⁊ iō nō eſt opꝰ appellare. ſ̄ ſi qs appellet ⁊ non ꝓſequat: nos ꝓfirmat pōna ſnia. et da exemplus I hac. l. vt ſi inder. pnunciet minorez xiij. an poſſe teſtari: non eſt valet ipſo iure ſ̄ ſnia.

a ¶ Sine appellatione. vt ff. de re iu. l. pſes. ff. l. cū platis. cōtra. ſolu. vt ibi.

nas quos damnatos ſtatim puniri publice iterest: vt ſunt inſignes latrones: vel ſeditionum concitatores: vel duces⁽ⁱ⁾ factionum.

¶ Ubi dupler fertur ſentētia ibi dupler appellatio eſt neceſſaria. b. d. Bar.

Idem. Lex. xvij.

QUm in vna cauſa ſeparatis dupler ſentētia diuerſa datur: veluti vna ſortis alia vſurarum⁽ᵏ⁾: duplex appellatio neceſſaria eſt ne alterā agnouiſſe de altera prouocaſſe intelligatur.

¶ Exceptione tutoris ſeu appellatione interpoſita interim datur curator pupillo: ⁊ curatoris pupilli auctoritas ad adeūdam hereditatem non ſufficit: ideo ad id ex cauſa ſpecialiter tutor datur. b. d. Bar.

¶ Tutor pupillo datus⁽ˡ⁾ ſi prouocet⁽ᵐ⁾ interim pupillo curator datur: ſ̄ tutoris auctoritas fuerit neceſſaria: veluti ad adeūdam hereditatez tutor ei neceſſario dabitur: quare curatoris auctoritas ad hoc inutilis⁽ⁿ⁾ eſt.

¶ Dominus appellationem quam interpoſuit p ſeruo poteſt ꝓſequi p ꝓcurato rem. hoc dicit Bar.

Idem. Lex. xviij.

LUcius titius pro ſeruo ſuo qui ad beſtias datus eſt⁽ᵒ⁾ p uocationez interpoſuit: quero an huiuſmodi appellationis cauſas per ꝓcuratorem reddere poſſit: Modeſtinus reſpondit poſſe⁽ᵖ⁾.

¶ Sententia que ꝙtinet exꝑſſum iuris errorem eſt nulla: ⁊ appellatio ab ea non eſt neceſſaria: et ſi appellat et deferatur appellatio ſententia nō ꝓfirmatur. b. d. ¶ Primo ponit vnum dictum. Secundo illud declarat. Tertio illud infert ad declarationem noue queſtionis. ſecunda ibi: non iure. tertia ibi: vnde ſi quis. b. d. Bar.

Idem. Lex. xix.

SI exꝑeſſim ſententia contra iuris rigorem data fuerit valere non debet: et ideo et ſine appellatione⁽ᵃ⁾ cauſa denuo inducī poteſt. ¶ Non iure ꝓfertur ſententia ſi ſpecialiter contra leges: vel ſenatuſcon. vl' cōſtitutiones fuerit ꝓlata⁽ᵇ⁾. ¶ Unde ſi qs ex hac ſnia appellauerit ⁊ ꝓſcptione⁽ᶜ⁾ ſummotus ſit: minime cōfirmatur ex hac ꝓſcriptione ſnia: vnde pōt

FIlius titius pro ſeruo ſuo qui ad beſtias datus eſt⁽ᵒ⁾ p uocationez interpoſuit: quero an huiuſmodi appellationis cauſas per ꝓcuratorem reddere poſſit: Modeſtinus reſpondit poſſe⁽ᵖ⁾.

¶ Sententia que ꝙtinet exꝑſſum iuris errorem eſt nulla: ⁊ appellatio ab ea non eſt neceſſaria: et ſi appellat et deferatur appellatio ſententia nō ꝓfirmatur. b. d. ¶ Primo ponit vnum dictum. Secundo illud declarat. Tertio illud infert ad declarationem noue queſtionis. ſecunda ibi: non iure. tertia ibi: vnde ſi quis. b. d. Bar.

Idem. Lex. xix.

SI exꝑeſſim ſententia contra iuris rigorem data fuerit valere non debet: et ideo et ſine appellatione⁽ᵃ⁾ cauſa denuo inducī poteſt. ¶ Non iure ꝓfertur ſententia ſi ſpecialiter contra leges: vel ſenatuſcon. vl' cōſtitutiones fuerit ꝓlata⁽ᵇ⁾. ¶ Unde ſi qs ex hac ſnia appellauerit ⁊ ꝓſcptione⁽ᶜ⁾ ſummotus ſit: minime cōfirmatur ex hac ꝓſcriptione ſnia: vnde pōt

b ¶ Prolata. vt pnuncio minorem. xiij. an. poſſe teſtari: vt. C. quando pnono. non eſt neceſſ. l. ij.

c ¶ Preſcriptione. anni vel bienꝫ: hodie vt in auc. de his qui ingre. ad ap. Sed pone de facto appellatum ⁊ a iudice appellatiōis confirmatas quaſi alius ſit effectus ſ̄ ꝓfirmetur exꝑſſe ⁊ ali⁹ ſi temꝑtis cur ſit: vt. ff. de inſa. furti. §. j. Vel dic verius nō ꝓfirmari. ad quod. C. de imoff. teſt. l. cū eum. Item eligit appellare errando cū nulla dicere poterat. nō ergo ſibi iudicat: vt. C. de imoff. teſt. l. mater. ⁊ de pe here. l. legitimam. Item vi detur ⁊ra. ff. rem ra. ha. cum minor. §. falſus. Solu. ibi valuit iudicuꝫ inter litigantes: ſ̄ nō in ſpiritum dñi: ſed ſ̄ nullo mō: ⁊ ideo ꝓfirmari in hoc non potuit: vt ar. extra de ap. c. inter ceteras.

a ¶Ab initio, an denuo ab initio fiet lit. ¶tem. an ꝺ ex eiſdē actis sententiabit: ꝛ gdē videt ꝙ ab initio: vt ff. in fi. ꝛ. C. de ſententijs. l. i. in fi. mari me ſi aly iudici cōmittunt. vt. C. quo ꝛ qñ iuder. l. ſi vt. ꝑponis. ff. ecōtra videt ex eiſdē actis: vt. ff. de iudi. l. mortuo. ¶tē expreſſius vſ. C. de accu. l. iuj. qd putꝰ vez. ꝛ qꝺ dicit ff. ab initio. ꝛ alibi quaſi re integra. ſ. quo ad ſnām ꝙ nō valeret. ar. ff. de pecu. ¶tiens. ff. ij. ꝛ ſic vtile ꝑ inutile non vitiatur: vt. ff. de ver. obli. l. j. ff. ſed ſi mihi.

O. ¶ Ui ſuſpectum.

¶ Caſus. Quidā amicꝰ pupilli dicit tutorē pupilli ſuſpectū: et ſic petit eus remoueri a tutela. ¶tē cū qꝺā tutor datꝰ pu pillo excuſet ſe: et aliquis nōie pupilli defendat in hac cā pupilli volens tu torē illū poſſe excuſari in vtroqꝫ caſu iſte ꝺ aliena cauſam agere vt ſi ſucceſſit habeat triduū: ſed ꝓ curator qui in rē ſuam cō ſtituiꝰ ſi ſucceſſit in cauſa hꝫ biduum ad appellā dum. ff. ſuaꝫ cām litigat. ¶tē miles ſi in cā ſua ſucCubuit pōt appellare infra tpa q̄ priuatis dantur ad appellādū. ff. ſicnō appellet infra tempus ſtatutū: poſtea nō audit. Frā.

b ¶ Qui ſuſpectum. puta amicꝰ pupilli. nā ipſe pupilli nō pōt: vt inſti. de ſuſpec. tu. ſ. cōſeqūs. facit ſ. q̄ñ ap. ſit. l. j. ſ. pe. et de ap. re. antra.

c ¶Iſton recipiēda. alſ de nō repudiāda: qꝛ iā cepe rat tutelā q̄ dimitti nō pt niſi raro: vt no. ff. de mi. l. verū. ſ. ex facto. alſ nō recipiēda: qꝛ adhuc non erat aſſumptū officiū tutele. qꝺ facile fit. vt de ex cu. tu. ff. ꝛ. C. ꝛ inſti. ꝺ diCas qꝛ egit dictā cāz ercu ſationis aliqꝫ ꝑ pupillo ℈ illū q ſe excuſat. arg. ſuperiorꝫ rñ. Vl dic qꝛ ali quis ꝑ excuſante: nō auꝺtem ipſe ſe excuſans alienam cauſam agit: ꝛ ſm hoc agit defendēdo pupillum. ſic. ff. de eden. l. j.

d ¶Alieno nōie. ꝛ ſic infra triduū: vt. C. eo. l. eos qui. ff. apoſtolos.

e ¶Agit. vt ff. j. qñ ap. ſit. l. j. ſ. in propria.

f ¶Tempora. bidui non triduiꝫ cū alienam cauſaz agere non poſſint: vt C. de procura. l. militem.

g ¶Iſton ſolennia. in formatione libelli ꝛ nominatione iudicis ad quē appellatur: vt. ff. l. j. ſ. pe. z fi. ꝛ repete non.

h ¶Iſton audiuntur. in appellando. ſ. ꝛ ſic nō ob. C. de iu. ꝛ fac. igno. l. j. que eſt ℈: qꝛ in alio ibi audiꝫ. ¶tē ꝛ in h audiꝫ ſi petat reſtitutionez ex iuſta cā: qꝺ dic vt. ff. de in integ. reſt. l. fi. ꝛ h etiā modo qꝺā intelligūt ℈nū. Alij hoc vetus ius. illud nouum. Alij qꝺ refert agat: vt hic. an cōueniatur vt ibi. Alij qꝺ ibi erat in caſtris. hic domi. prima placet.

I Mperatores. ¶ Caſus. Cū deberet appellari ad ꝑſidē appellatuꝫ eſt ad principē. ꝺ qꝛ hec cā appellatiōis mittitur ad ꝑſidē. ¶tē ſi ꝑſes deleget iudicē in quadaz cā: ꝛ appellat a ſnia delegati ad principē non recte eſt factū: remitti ergo cā ꝺz ad ꝑſidē. Subſequenter dicit. Duo magiſtratꝰ electi ſunt: vnꝰ appellat: interim alter ſubijt onꝰ vtriuſqꝫ officij: ſed ſi vterqꝫ appellet: alſ ꝓnit in locū vtriuſqꝫ: z qui illoz aperuerit iniuſte appellaſſe emēdabit reipublice omne dāñ qꝺ er appellatione eius ſit aſcribendū forte ad nominātem. ¶tez electus ad ammonā ad miniſtrā dam ſi appellet. ꝺabif alius interim loco eius. Ultimo ponif caſus ſ quo aduerſario qui condēnatus ad reſtitutionē fundi appellauit. Fran.

i ¶Retro. i. ante banc. l. Uel verius. i. ordine tranſerſo.

k ¶Debuerūt fieri. qꝺ dic vt. ſ. quis. z a quo. l. j. ſ. fi.

l ¶Ex vno ordine. ꝓmitte. ꝑſides qui ſunt de vno ordine. ſ. clariſſimorū cum multi ſint ordines magiſtratuum: vt in auc. vt ab illu. ſ. j. Uel dic ex vno ordine: qꝛ multi ſunt ordines in diuerſis negocijs inter quos hic eſt vnus vt a minore appelletur ad ſupiorē primū. Et no. ap. nō fieri p aliū. ſic ꝛ in auc. de defen. ciui. ſ. ꝛ indicare. ꝛ. ff. l. j. ſ. pe. ꝛ in auc. de mā da. prin. ſ. ſi tibi. ꝛ. ff. de offi. ꝓcon. ſolent. ſ. legatus. ꝛ in auc. de iudi. ſ. vetus. in fi. Item ꝛ no. de ordine vt aut. de heredi. ꝛ fal. ſ. modinatus.

m ¶Non recte. vt ipſe cognoſcat. tenet tñ appellatio: vt. ff. l. j. ſ. pe. ꝺ eſt ℈. hēs ergo h ꝙ delegās ap pellat. ſic. C. e. ꝓcipim. ſ. fi. ff. j. ff. ij. l. j. in pn. et l. fi. ℈ℨ ℈. j. quis ꝛ a quo ap. l. j. ſ. fi. ℈ol. hic ordinari ꝰ eſt delegat. ibi delegatus ad vniuerſitatez cauſarū. ¶tē ℈ eſt de ap. ꝛ. nos in eminēti. vbi diſtinguit referuet ſibi aliquid de iuriſditiōe. ꝛ tūc ad cū. an non: ꝛ tūc ad ſuperiorē. Solu. illa l ecclia ſticie: hec in ſecularibus cauſis. Uel ibi qñ añ ſen tentiā appellat. vel ſolue vt ſolui nō aliud ℈nū.

n ¶Utriuſq. ar. cōtra. ff. de pac. l. ſi plures. ¶tē cō tra. j. ea. l. ꝙ. in locū. ſz ibi vnus ſolus erat.

o ¶Si vterqꝫ. mgiſtatus.

p ¶Et eum. preſidem. vel principem: vt. j. ff. tu. vel cura. ma. l. j.

q ¶Agnituruz. ad quod ff. ſ. fi. ꝛ. ff. ꝛ. nup. ſi quis tutor. ſ. quid ergo.

r ¶Hoc. ſcz onus.

s ¶Aſſumēdum. ff. ca. l. ſ. ſi magiſtratus. contra. ſolu. vt ibi.

t ¶Depopular ētur. i. deuaſtarent vl aſſumerent.

v ¶Ab aduerſario. q cōdemnatus nihilominus remanet poſſeſſor pēdēte appel. vt. ff. q ſatiſda. cogā. ſcīdū. ff. ſi. ꝛ. C. quo. ap. l. ab executiōe. et per hoc nō videbatur ſequeſtrādos fructus.

x ¶Apud ſequeſtrū. No. ꝓpt diſſipationē fieri ſequeſtrationes: vt. C. quo. ap. l. ab executione. ꝛ facit. ff. de pui. cre. ſi magiſtratus. ꝛ de vſu ꝛ ha. l. plenū. ꝛ q ſatiſ. cog. fideiuſ. ff. vl. ꝛ. ff. ſo. ma. ſi cū dotē. ff. ſi vxor dotē. l. fi. ff. ꝛ. C. de ca. ꝛ poſt. re. l. cum cognatis. ꝛ de ℨta. ſi em ācipat. ꝛ. C. de colſ. aut. qꝺ locum. ff. ℨtra. C. de pbi. ſe. l. j. ſol. h ſpāle. ꝛ vt alſ i multis: vt ibi. no. ꝓpter cauſas ꝑdictas. Et eo modo rñ. ad. l. j. j. mil no. ap. pen.

y ¶Ad principem remiſſa. abeo qui putans ad ſe ꝓtinere cognitionem poſtea comperit ꝙ non pertinet.

z ¶Cognitio. appellationis. Alſo.

a ¶Remiſit. cum non ipſe ſed principes cauſam debuit cognoſcere. ꝛ facit C. eo. l. ſi quis libellos. ꝛ. j. eo. ad imperatorez. ei. ff. ad turpil. l. diuus. et dic anteq̄ remittat. ꝛ poſt.

Ex conſenſu. ¶ Caſus. Preſes ꝓincie legauit nobis iudicē l cā noſtra: ꝛ ꝓmiſim ꝙ nō recuſarem ꝺelegatū: ꝺ ꝙ a ſnia talis ꝺelegati poteſt appellari. Scꝺ dicit. ꝓcurator ceſaris cognoſcens non vice ꝓſidis ꝺe lite ꝓuiatoꝝ ꝺelegauit iudicez in ea cā. ſ. nō potuit: ꝛ ſi a ſnia talis ꝺelegati nō appellat cū non valeat ipſo iure. Tertio dicit. Pater meus ꝓ quoꝺā fundo peculiari egit: vel alia re peculiari: et ſuccubuit: ꝺ ꝙ poſſum appellare nomie eius non als. Ultimo dicit cōtumaz contra quem eſt lata ſnia nō appellat: ꝛ reꝺditur ratio in littera. Fran.

b ¶Circa. als circa: ꝛ als certa. ꝛ dic ꝙ compromiſerunt ꝙ nō recuſarent eum qui ꝺaretur a preſide. ꝛ ſi ꝺelegatus fuerit: alſ contra. C. ꝺe ar. l. j. ꝛ facit. C. ꝺe iudi. l. fi. ꝛ. ff. qui ſatiſda. cog. l. arbiter.

c ¶Non fungebatur. quoꝺ qñ fit. dic vt. C. ꝺe peda. iu. l. j. ꝛ ad le. faui. ꝺe pla. l. non valet. facit. C. qui ꝓ ſua iu. l. j.

d ¶Sententia. ſcz lata a legatis.

Patrem

a ¶ Patrem eius. vt de pfectitio: vel aduentitio peculio.
b Filon nisi patris. Sed nūne filij interest habere peculiū: vt. ff. de mi. l. vij. §. fed verū. in fi. ergo appellat: vt. ff. e. l. a fnia. sed hec est cōmuneta pso na. vñ pōt ratione patris facile appellare etiam sine mandato: vel ꝓpter hoc: q̄ est in potestate. erubescit em ⁊ ff. vt in aut. de nup. §. ⁊ ita.
c ¶ Eum q cognouit. alias ipso iure nō valeret fnia: nisi edictū in fm notitiaꝫ peruenisset fm quosdaꝫ. Non contra: vt. l. q̄ sen tentie fine ap. l. i. §. pe.
d ¶ Ordinis. alias ff. vt. C. quomodo ⁊ q̄ iud. l. ea.
e ¶ Datum. alias dati.
f ¶ Non recte puocasse. si dixit se nolle ire vbi non est locus cōiecture: vt. ff. de ver. obli. cōtinuus. §. cus ita. Alias quis esset ille fictus ꝓtumax qui appel lat. ff. de iu. ⁊ post. §. fi. ni si sit ille qui imentus nil dicit ad quem ter est nūciādum vt ꝓsumatur con tumax: vt. ff. de re iu. con tumacia. §. cōtumax. sed dices ille qui cōuenit non inuenitur. Sz rñ. hic nō esse expeditus an sufficiat citari ad domus vel fi. ci tari q̄ nō inuenitur. nā de hoc sub iudice lis est: vt no. d. §. ita cū ex edicto.
In dubio tamē videf vere cōtumax imuēt non ve nies: vt. ff. de re iu. l. nemo videf dolo. vnde non ap pellat. nisi iudice sedente ꝑ tribunali veniat: vt. ff. de in integrum restitu. l. duus. vel nisi probat nō contumaciam per hoc q̄ aliqua iusta causa non ve nit forte p obliuionez: vel q̄ non credebat fic indi cem fetinare vel fimilia. et fic intellige. ff. de iu. et post. §. sciendū. ⁊. C. quō ⁊ quando iu. l. ab eo. fm Bal. si autē esset cā necessaria tunc dic vt not. ff. de in integ. restit. l. fi. vel dic imuētū semp verū contumaces: vt dices. ff. q̄ ap. fit. l. i. §. fi.
g ¶ Rñdētē. cōgruenter ponit. vt cū dicit in mea ptāte ē me accēdere capitoliū. i tua ptāte ē accēdere: ita cuz dico in tertia ꝑsona i ipi⁹ ptāte est ipm dispūtantē currere. et als in littera est respondere: ⁊ als respondentem.

Negociorum gestor. Dic casuz huius ꝑn. vt diri. ff. de re iudi. l. fi. vbi est hoc ꝑn. de verbo ad verbuz.

¶ Curator. Curator iuuenis egit cōtra heredes tutoris iuuenis ⁊ succubuit: deinde appellauit: ⁊ iuue nis compleuit. xxv. an. ⁊ cepit erequi causam appellationis: deinde in militiā iuit: nunc reuer sus debet erequi causam appellationis: nō cōtra curatorem suū quondam ob hoc agere. Fran.

b ¶ Negocior. gestor. als gestor: als gestor. ⁊ tunc sub. actione.
i ¶ Bona fide. i. iuste vel determinat verbum appellauerunt.
k ¶ Condemnati. nominatius pluralis numeri.
l ¶ Tractum est. frustratione. nam q̄uis bona fide appellauerint frustra tonie tamē causam differebāt. immo aliter vt no. ff. de re iu. l. fi. ꝓ quā tol litur ꝓtra. C. de vsur. rei iu. l. fi. ⁊ facit. ff. de re. pup. l. fi. qs tutor. ff. quid ergo. sic ⁊ ff. de vsur. l. tutor.
m ¶ Ju dicatus sit. de forte ⁊ vsuris etiam medū tpis fm quosdā. ⁊ dicūt etiam hanc esse dubitationem: q̄ inder ap. non potuerit de eis iudica re: vt. C. de ap. l. eos. §. i. ⁊. C. q̄ ſpno. nō est necef. l. fi. fz tamē potest vt bic. ⁊ p eis. C. de sen. q̄ sine cer. quā. l. i. Sz quare dicit vtil. act. dādam cū tā iudicatū sit. sed dices dandā corā iudice ap. vel verius dic vt no. ff. de re iu. l. vlti. in fi. Item op. C. depo. l. iij. Sol. hic fuit appellatū vnde non videt iudicatū: vt. C. de vsu. l. in bone fi. ⁊ ad tur. l. i. in fi. ⁊ ibino.
o ¶ Judicio. tutele.
p ¶ Erequi debere. ās in nō curatorē. ⁊ sic est ff. e. tutor. So. h nō poterat ꝑputari curatori: q⁹ iuuenis forte bēbat instrumēta cause vel ꝓbationes ās iste non poterat exbi bere: ⁊ ideo nō erat in cul pa. Vel dic q⁹ curator te neat vt ibi. ff. e. l. vlt. §. fi. vl dic fact⁹ maior cepit erequ: vt h immit: ibi nō: Item facit cū hac. l. ff. de admi. tu. l. tutor. ꝓ pupil lo. ⁊. C. de ar. l. tutor post. Itē codē mō fol. illae. ll. que concordant ad illam l. tutor.
q ¶ Operator. in mul tis libris deest hec ler que incipit: imperator alexander ⁊ c. ⁊ nulli⁹ vti litatis nec legenda est.
¶ Imperatorem. ¶ Casus. Preses cām appellatiōis remisit ad ꝑncipē partib⁹ volētis bus. deinde ꝑnceps hanc cāz remittit ad ꝑsidē: po terit ꝑses cognoscere. ff.
r ¶ Causam remissam. a ꝑside.
s ¶ Consentiētibus. Hoc determinet remissam vel illō q̄s sequif. ⁊ fac. ff. e. l. ad ꝑncipē. ⁊. ff. q. e. cau. i pof. ea. l. ad cognitionē.
t ¶ Iudire potest. side nuo ꝑmittat ꝑnceps q̄s mandato eius: quia a se eius cause abdicauit iu risditionez q̄s potuit: vt ff. de origi. iur. l. ij. §. ⁊ cū placuisset.
¶ Tutor. ¶ Casus. Tu tori ē cā pupilli ap pellauit/ vel curator in cā adulti: deinde decessit hic tutor vl curator: dī q⁹ he res ei⁹ dz cōplere cām ap pellatiōis: ⁊ h est ver: nisi fint redditę rōnes. Frā.
v ¶ Debet. facit. C. de ad mi. tu. l. si bona. ⁊. ff. si tu tor vl cu. l. fi. ⁊ si pē. ap. l. ff. ⁊ si q̄s cau. l. fi. ⁊ ō ad. tu. tutores q post. §. q se. ⁊. l. ita aūt. §. fi. ⁊. C. vt can. post pu. adfit tu. l. i. Sed ff. e. l. negocio rum. §. fi. fol. vt ibi. Jnp curatore dic vt. ff. an per alium causa ap. l. fi.

¶ Reditor. ¶ Casus. Creditor egit ff fideiussores: deinde citat⁹ ad cām peragendā non venit. ⁊ fic absoluti sunt fideiussores: nūc ser uus creditoris appellat: dī q⁹ non tenet appellatio. Scō dicit. Jussus vt et hibeas inſtā q̄ fueras cōfessus penes te esse ⁊ nō exhibes: ⁊ dolato mihi sacō iurauit quāti mea intereſt ⁊ in eo fuisti cōdēnatus: dī q⁹ potes appellare a tali ſntia. Tertio dicit. tutor legitimo remoto vt suspecto da ti sunt alij tutores iuuenibus qui tutores egerūt ff remoti⁹ act. tutele. ⁊ in der: cōdemnauit eū in minus q̄ debuit: tutores appellauerūt. interim iu uenes facti sunt adulti: dī q⁹ ipsi adulti ꝑsit ꝓsequi cām appel. etiā inn to aduersario. idem si curator in cā adulti appellauit: deinde adultus cō pleuit. xxv. an. nam factus perfecte etatis poterit ꝓsequi cām appellatio nis inceptam a curatore suo quondam. Fran.
x ¶ Creditor cum fideiussoribus. debitoris.
y ¶ Non affuit. citatus tamen fuit legitime. als ſtentia non valeret ipso iure: vt. ff. de re iudi. l. de vnoquoq⁹.
z ¶ Eius. ſ. creditoris.
a ¶ Jussus. ꝑ interlocutoriam ſtentiam ante diffinitiuam cum sit ar bi traria actio ad exbi. vt infti. de act. ff. ꝑtera. ⁊ ideo in litē iuratur vt sub ijcit. ⁊. C. ad exbi. non ignorabit.
b ¶ Cauerat. i. confessus fuerat.

1 Ang. h re ꝓbat iftum ter. no. vna cū l. tutor. ſ eo. ad ff. q̄ redditio in ſtrumētoꝝ facta dom no et ꝑte curatoris indicit ex ꝑimentum idart. do log.

Cōtumax ver⁹ qs sit et an et q̄n appellare possit.

a ¶ Jurasset. scilicet in litem.
b ¶ Appellandi aurilium. hoc est contra. C. de iudi. ꝑpendum. §. sin autem. ꝛ. ℈. de iudi. l. 2 post. §. finali. sed ibi in non veniendo: hic in no exhibendo fuit dimarz: et est ratio: quia plus deliquit non veniens: qz ibi in duobus: hic in vno. Item no. qꝫ hic colligitur sol. questionis: que est. C. de iuramē. calum. l. ij. §. quod si actor. vt scz contumax in non iurando de calū. appellet. Alij contra quasi sit confessus per id quod est ibi. et. C. quo. appel. l. ij. Sed num quid confessus ꝛ condemnatus appellare potest? Respon. sic. nisi in casibus. vt no. C. quo. app. l. ij. potest enim esse qꝫ errauit in facto cōfitendo: et sic vsqꝫ ad sententiam potest corrigere. vt. C. de iur. et facti igno. l. error. ꝛ ideo appellat vt corrigat: vt. ℈. ad turpil. l. i. in fine. ꝛ. ℈. l. i. in prin. Itez in hoc casu an iuder appellationis faciet iterum iurare? Rñ. non: sed confirmabit vel infirmabit prima sententiam: vt. C. de appel. l. cos. Sed quid si videtur minus esse iuratū? Respō. tarat: vt. ℈. de in lit. iur. l. videamus. §. pe. ꝛ. l. in actionibus.
c ¶ Legitimi. remoti vt fu specti forte.
d ¶ Cum eo. tutore legitimo.
e ¶ Condemnauit. tutele iudiciū non admittendo ipm: scz iudicium.
f ¶ Quā. scz tutelā. i. tutele rationem ꝛc. vel dic qꝫ cōdemnauit aliter ꝙ ꝛc. puta minus ꝙ debuit: et tunc est sic. C. de iudi. ꝓpendum. §. fi.
g ¶ Excusatio. Appellationis. dicebat enim male appellasse. vt si habeas accusatio vel executio plasmon est. Ꝛso.
h ¶ Eorum. i. eius.
i ¶ Contra quos. i. quaz. sic. C. de iur. no. l. qui in potestate.
k ¶ Dicentium. id est dicentis prohibendos. sic ja. ꝑ alium. l. fi. et. C. eo. si actor. ꝛ. ℈. e. l. tutor. cum suis concor.

¶ A quibus appellare non licet.

Ractandū est. ¶ Casus. Non potest appellari a sententia principis. Item nec a sua senatus. Item cum aliqua pars ante sniam iudicis dixit se nō appellaturā nō poterit amodo appellare. Itē cum princeps delegat cām hoc expresso qꝫ nō possit appellari a sua delegata: nō poterit amodo appellari: ꝛ excepto principe alius iudex non posset hoc vetare. Fran.
l ¶ Stultum. i. superuacuū: qz omnes sciunt: sed ab eius rescripto potest: vt. ℈. ti. j. l. i. §. i. ꝛ. C. eo. non est nouum ꝛc.
m ¶ Prouocatur. sic in auc. de san. epi. §. j.
n ¶ A senatu. sub. etiaz. sic ꝛ. ℈. de postu. l. i. §. de qua. ꝛ de leg. ꝛ senatus con. nō ambigitur. ꝛ. ℈. de ftu. l. quo minus.
o ¶ Perdidi. hoc si in iudicio. secus si extra: vt. C. de iur. ꝛ fac. igno. cuz falsa. nisi certa ius pacis ceretur cum aduersario: vt. C. de tēp. ap. l. fi. in fi. bendo. Item arg. ℈. ℈. quoz lega. l. i. §. qō ait. sed ibi ideo qꝛō sequitur de acqui. here. qui supstitis. ꝛ de fuc. edi. l. i. §. decretalis.
p ¶ Ab eo. puocari. ꝛ tunc non appellat. secus iure cañ. nā nihil ominus appellat. ꝛ est ratio: quia nisi hic operetur. hic nihil operatur. at ibi cum instrumentorum gratia data dilatione nec postea exhibuit: ideoqꝫ sm constitutionem recitatā: qua instrumenta per contumaciaz nō exhibuerat cuz petitor quāti sua interesset exhiberi iurasset[a] facta erat condemnatio: quesitū est an post iusiurandum appellationem interponere possit? Respō. nihil proponi cur denegādum esset appellandi[b] auxilium.

¶ Finito officio tutoris ad petitionē eorum contra quos litigabat ex causa litē exercere cogetur. Bartolus.

¶ Substituti tutores in locum legitimi[c] tutoris experti cum co[d] tutele iudicio: cum arbiter inique condēnauit[e]: quam[f] rei equitas exigebat: a sententia eius prouocauerunt: pendente causa appellationis iuuenes adoleuerūt: quesitum est cū omnis excusatio[g] sui[h] ad adultos pertineat: ꝛ causam de se pertinentem idonee tueri possint: an postulatio eorum[k] contra quos[i] appellatum erat dicentium[k] illos debuisse causas appellationis reddere: qui primi sunt experti admittenda non sit? Respōdeo eos quorum tutela gesta effet si vellent causam exequi non prohibendos. Idem et in curatoribus obseruandum est si interim adultus ad legitimam etatem peruenerit.

¶ A quibus appellare non licet. Titulus. ij.

¶ A principe vel a senatu non appellatur. hoc dicit Bar.

Ipianus. Lex. j.

Tbus ractandū est a quibus appellari non licet: ꝛ quidē stultum[l] est illud admoncre a principe appellare fas non esse: cum ipse sit qui prouocatur[m]. ¶ Sciēdum est appellari nō posse a senatu[n] ad principem: idqꝫ oratione diui adriani effectuz est.

¶ Si quis ante sententiam professus fuerit se a iudice non puocaturum indubitate auxilium perdidit[o].

¶ Imperator potest delegare causam appellatione remota non alius. hoc dicit Bartolus.

¶ Interdum[†] imperator ita solet iudicem dare vt non liceat ab eo prouocari[p] vt scio scpissime a di. mar. iudices datos an et alius ita possit iudicez dare videbim? et puto non posse.

¶ Ad reprobandum arbitros a delegato pōt appellari et potest ex officio delegationis quod factum est per eos corrigi. hoc dicit Bar.

Papinianus. Lex. ij.

Quitus est in arbitros qui ad fideiussores probandos dantur an appellare liceat[q]? quāuis hoc casu et sine appellatione quidam putant[r] ab eo qui eos dixit sententiam eius corrigi posse.

¶ Quis et a quo appelletur. Titulus. iij.

¶ A iudice appellatur ad eum qui eum dedit: vel ad successorem suum. hoc dicit Bartolus.

Ipianus. Lex. j.

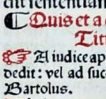

Od dicitur[s] ab appellari qui dedit iudicem: sic accipiendum est vt et successor eius possit appellare. ¶ Proinde[v] et si prefectus vrbis iudicem dederit: vel prefectus pretо. [x] ipe erit prouocādus: qui[y] cum iudicem dederit.

¶ A delegato non appellatur ad priorem subdelegantem sed ad ordinarium. hoc dicit ꝑm lecturam glo. vel aliter. A vicario non appellatur ad eum qui eum dedit vicarium sed ad superiorem ipsius dñi.

¶ Ab eo cui [tis. Bartolus.

[†] Hoc intelligitur no. si ex causa ibi ꝙ remota appellatione nō intelligitur vnde remota ista non possit appellare nō intelligitur vnde remota ista si sola euidenter nulla ex iniqua. vt in. c. literas. ꝛc. cēteras. ꝛc indica. ꝛ ibi plene nota. Bñ. ca. ꝛ. i. c. ex cōqueſtione. de re. ſt. ſpo. bol.

Uestiū. ¶ Casus. Arbiter. id est iudex delegat[o] ad fideiussores. pbādos si iudicet super hoc pōt appellari ab eius sniā. qdā tñ dicit ꝙ delegās sine appellatiōe potest cā corrigere. Frā. acc.
q ¶ Licet: Rñ. fic. ℈. qui fatisda. cogā. arbitro ꝙ ꝛc. sed fic est. ℈. C. de arbi. l. i. Sol. vt. d. l. arbitro. Itē facit. ℈. ℈. qui fatisda. cog. si ab arbitro. acc.
r ¶ Quidam putant. Et bene ꝑm quosdas. immo male ꝑm nos: vt. C. sententia rescin. non pos. l. i. et plene dic vt no. ℈. ℈. qui fatisda. cog. l. arbitro.

¶ Quis ꝛ a ꝙ appellet.

Od dicitur. ¶ Casus. Odia sniа delegati appellari ad delegantem adeo est verum qꝛ ꝛ delegās desscrit ad eius successorē in eodem officio appella bitur a sniа delegati. In secūda parte ibi: ab eo cui quis ꝛc. pone casus vt in glo. ibi posita. Fran.
s ¶ Quod dicit. vt. C. de ap. ꝓcipimus. §. Bñ. ꝛ. l. fi. ꝛ. ℈. ti. i. iperatores. ꝛ i auf. de iudi. §. illo. i fi. §.
t ¶ Et successor. in officio ad quod. ℈. de offi. procon. l. meminisse.
v ¶ Proinde. id est igitur.
x ¶ Prefectus pretо. quod dic vt in auf. de appel. §. fina. ꝛ de ſan. epi. §. si quis contra aliquam.
y ¶ Qui. vel eius successor.
z ¶ Ab eo. delegato ad vnā cām. Et pone casum ꝑm Jo. Preses puincie delegauit vniuersitatē causarū titio quasc̄uqꝫ tangeret moueri i talicastro: qꝫ titi[o] subdelegauit vnā de dictis causis scio: si igit appellet a scio cognoscet pses: dic ergo ab eo. ſ. scio: cui gs. ſ. titi[o] nō ipse scz titi[o] ꝛc. positio sic casu nō ob. C. q. p sua iur. l. i. in fi. qz ibi fuit princeps ꝑm[o] delegās. Itē non est ℈. C. de iudi. l. a iudice. qz simpler delegat[o] nō subdelegat vt ibi. ꝛ. ℈. de iurisdi. om. iud. l. more. ſz delegat[o] ad vniuersitatē causaz̄ sic vnā: vt hic. ꝛ. ℈. de iurisdi. om. iu. l. solet. ꝛ de iudi. cū ꝓtor. §. i. nō autem ipsaz vniuersitatē: vt. ℈. de of. ei[o] cui mā. est iu. l. fi. Alij retēto ꝓdicto casu dicūt lit. ꝛte. cotā ꝓcio delegato. ad instar ꝓcō. vt. C. de ꝓcu. l. negs. qō stare pōt. Tertij vt alt. dicūt vnū tñ delegatū a ꝓside m. q distīguūt aut mādata est ei cā cognoscēda: ꝛ tūc delegās: vt in ꝑn. huius. l. aut iurisdictio ꝛ tūc ille q appellaret a delegāte: vt ℈. si delegās nō reseruauerit sibi iurisdictionē cui[o] ꝓtextu poterat ad eū redire: et ita iure appellatiōis q̄bus

Casus pōnit.

ob. ℈.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2014

ob. ff. de offi. pre. l. legatus. sed psit dicere q alius modus est ille desinedi habere iurisditioné: qr h fin. l. ibi ff. ité obst. qr sic semp ad principem qd est falsum: vt. ff. de ap. impatores. Quarti vt. P. dicunt retenta prima positione q ad vtrūq appellatur: ⁊ qd hic dicit non ipse. s. tm. Et qd subijcit erit. sub. etiam. non autem ponas in delegato pncipis qui subdelegat. Et vt omnia cōprehendas: dic cum appellatur ab ordinario: tunc ad maiorem: nō paré. vt C. de appel. precipimus. §. hoc si. et in aut. de ap. §. si. aut a sentētia delegati ab ordinario: ⁊ tunc ad delegātem tm: vt in pn. hinus. l. cum cōtor. aut a sniā subdelegati: ⁊ tunc si primus fuit princeps ad eū: vt. C. qui p sua iurisdi. l. i. ī fi. si ab alio qd potest esse post lité contestatā. vel quādo ad vniuersitaté causarum: tūc obtinet. qd hic dicitur: qd autem dixi q a delegato dz appellari ad delegantem: fallit cum princeps delegat. qd dic vt. C. de appel. pcipimus. §. hinc. et in alio casu: vt. e. ti. eo casu. Item ex pdictis patet sol. ɔtra. ff. tit. ij. impatores. qr possum⁹ hic subdelegari a delegato. Itez ɔtra extra de ap. c. nō solū. sol. vt ibi. Alij dicūt q non est hic. §. ab eo ⁊c. et continuāt cū pcedētibus: ⁊ tenēt tertiā positionem q vnus tm sit delegatus et dicūt ipse qué scz prefectus dedit iudicé: sed hoc est contra. l. pdic. impatores. quia sic semp ad pncipé qui facit ordinarios appellaret ⁊c.

a ¶ Quis. Delegatus ad vniuersitatem causarū.

b ¶ Non ipse. delegat⁹ ad vniuersitaté causar. sub. sed pmus delegatus.

c ¶ Is. scilicet pmus delegans.

d ¶ Ab eo. Delegato ad vnam causam.

e ¶ Qui. scilicet pmus delegans.

quis[a] mandauit iurisditioné non ipse[b] prouocabitur: nam et generaliter is[c] erit prouocandus ab eo[d] cui mādata est iurisditio: qui[e] prouocaretur ab eo[f] qui mandauit iurisditionem.

Venuleius. Lex. ij.

Appellari a legatis procōsulis potest: et si mulctam indixerit potest de iniquitate eius procōsul cognoscere: ⁊ quod optimū putauerit statuere[g].

Modestinus. Lex. iij.

Dato iudice a magistratib⁹ populi romani cuiuscunq ordinis: ⁊ si ex auctoritate principis: licet nominatim iudicé declarantis dederint: ipsi tamen magistratus appellabuntur[h].

¶ Quando appellandum sit et intra que tēpora. Titu. iiij.

☞ Potest appellari cum principi rescribitur. ⁊ cum sm eius rescriptum sententiatur. hoc dicit Bartolus.

Vlpianus. Lex. j.

Si quidem[i] in insulam deportandum annotauerit[k] preses prouincie ⁊ imperator rescripserit / vt deportetur: videamus quando sit prouocandum vtrum cum imperator scripsit an cum ei scribitur: et putem tunc esse appellandum cum recipi eum preses iubet[l] sententia prolata[m] imperatori scribendum vt deportetur: ceterum verendum est ne sero sit / vt tunc prouocetur cum imperator insulam ei assignauerit: comprobata enim sententia presidis / tunc solet[n] insulam assignare. ¶ Rursus[o] illud verendum est si mendacijs apud principem onerauerit cum quem deportandum quidez laborat: intercludi illi viam prouocandi. Quid ergo est? Recte dicetur humanitate suggerente: vt et hoc illo tempore[p] non frustra prouocaretur: quia non aduersus[q] principez / sed aduersus iudicis calliditatem[r] prouocauit: simili modo ⁊ in decurione erit probādum quez puniri[s] sibi preses prouincie permittere non debet: sed recipere eum in carceré et principi scribere de pena eius.

☞ Si onus est munus publicuz auctoritate: sed vtilitate priuatum debet excusari: si vero publicum omnino debet appellari. hoc dicit Bar.

¶ Si quis tutor datus fuerit: vel a testatore: vel a quouis alio[t] qui ius dandi habet non oportet eum prouocare: hoc enim diuus marcus effecit. Sed intra tempora prestituta excusationem allegandam habet: et si fuerit repulsa / tunc demum appellare debebit: ceterum ante frustra[v] appellatur: alia causa est eorum qui ad aliquod munus vel honorem vocantur: cum dicant se habere excusationem: nam non aliter allegare possunt causas immunitatis sue q̄ si appellationem interposuerint[x].

☞ A decreto electionis non a nominatiōe appellatur et ab ordine appellatur ad presidem licet ipse eum nominauerit: vel de collegio fuerit. Bar.

tres dies qui dantur ad appellandum currere incipiunt ex die sententie late. Sed quid si est sententia lata sub conditione: certe non debet dari sub condit. lata non tenet: ⁊ incipiunt dies currere a tempore late sententie: ⁊ dies qui dantur ad appellandum in sententijs. idem intelligas vbicūq appellatur. vt ab elect. alicuius muneris: vel simili de causa: et isti dies qui dātur ad appellandum quo ad quid sunt vtiles: et de hoc dat exéplu. Postea dicit. in ppria cā datur biduū ad appellandū: in aliena triduum: ⁊ q̄ dicat ppria cā declarat: itez que dicatur aliena cā. Vltimo dicit. aduersus absentem est lata snīa: dies infra q̄s pōt appellare incipiūt currere a tpe quo sciuit sic sententiā latā: ⁊ hoc est verū nisi pcuratoré haberet in cā: qui pcurator si nō appellet nocet dño. Fran.

i ¶ Si quidem. al's si quidem. al's si quēdam.

k ¶ Annotauerit. i. sentētiauerit annotandum. vt ⁊. ff. de inter. et releg. l. relegatorū. in pn. nā et. j. h dicit cum plata snīa ⁊c.

l ¶ Iubet. scilicet in carcerem vel in vinculis. vt. j. simili mō ⁊c. vt. ff. de penis. diui fratres. §. fina. ⁊ de inter. ⁊ releg. relegatorū. ij. rñ. ⁊. l. lter penas. vel recipi. i. in exiliuz trahi sm quosdam.

m ¶ Sententia plata. s. de deportādo. ⁊ habeas scribēdo īpatori vt deportet. i. vt insulā assignet. et qd subijcit ceteruz. i. certe ne ⁊c. ⁊ sic psequit q̄si tūc nō aūt postea appellaret.

n ¶ Solet. impator.

o ¶ Rursus. i. contra illū ⁊c. nā si prius nō appellauit durū est q postea appellet: alij hñt īpatores: ⁊ dicūt q demum lata snīa īpatoris. s. qua cōprobat snīa psidis appellet ⁊ nō prius: ⁊ tunc dic ceterū p sed. ⁊ sic allegat in sūū: et si habeas scribēdum. dic id est scribēdo. i. notificādo sm vtrāq lecturā. ⁊ sm scdam lec. dicas sm Azo. qd hic dr naturali ratione pbari pōt: nā anteq̄ princeps rescriberet nō tenet snīa: qd ex eo patet: qr nō amittit ideo ciuitaté: qd dic vt. ff. de iniust. testa. si quis filio. §. eius. ⁊. §. sed ⁊ si decurione. ⁊. ff. de pe. qd ad statū. ⁊. l. qui vltimo. nō est ergo necesse appellari ante. Azo. ité p bac. ff. de bo. eor. l. ij. §. j. Sz arg. ff. j. ea. l. §. biduū. in fi. tñ iam soluet q vtroq tpe appelletur.

p ¶ Illo tpe. immo videtur tpe quo pncipi scribitur nō appellari: vt. ff. de ap. l. j. §. j. sol. vt ibi. ité videtur q nec hoc tpe cū imperator rescribit: vt. j. eo. l. fi. solu. illa querit sed non diffinit. vel vt ibi.

q ¶ Non aduersus. No. colorem appellationis. ⁊ facit. ff. a quibus appel. non licet. l. j. in prin.

r ¶ Aduersus iudicis calliditaté. Potest enī esse q mentitus sit principi malis litteris sm Jo. ⁊ facit. C. si ɔ ius vel vti. pu. l. ⁊ si nō cognitio.

s ¶ Puniri sibi. aliqua pena. i. presidi de causa cognoscenti. ad quod. ff. de pe. diui. §. j. vsq in fi. l. ⁊ de bo. eoruz. l. ij. §. j. nisi tumultus ⁊c. vt. ff. de sica. l. qui cedem.

t ¶ A quouis alio. i. ab aliquo alio.

v ¶ Frustra. ff. de ap. cum in vna. §. tutor. contra. solu. illam sm istam: et eodez modo sol. ff. de ritu nup. si quis tutor. §. fi. ⁊ facit insti. de excu. tuto. §. qui autem. ⁊. ff. de excu. tu. l. quinquaginta. ⁊. C. de excu. tuto. l. tutores nominatos. ⁊. l. quinquaginta.

x ¶ Interposuerint. vt. C. de ap. l. hi. ⁊. l. si ad scribatū. ⁊ hoc infra duos menses sm quosdam: vt argu. C. de tēpo. ap. l. j. sed illam aliter expone vt ibi. ⁊ hic dic biduum: vt. j. eo. §. qd in sententijs. item qd hic dī fallit in quibusdam: vt. C. qñ prouo. nō est ne. l. veteranis. item in alio casu: vt. ff. de ap. l. si constat. ⁊. C. eo. l. nominationes.

f ¶ Ab eo. delegato ad vniuersitatem causarum.

Appellari. ¶ Casus. A snīa legati pcōsulis potest appellari ⁊ ipse procōsul de appellatione cognoscit. Fran.

g ¶ Statuere. facit. j. de verborum significa. si qua pena. ⁊. ff. de offi. proconsul. l. solent. §. legatos. ⁊. C. de ap. l. ⁊ in multis. et quando prouo. nō est neces. l. circa.

Dato iudice. ¶ Casus. Magistratus populi romani delegauerūt iudicem iussu principis qui princeps forte mandauit eis certum iudicem dari: dicitur q a sententia delegati appellari debet ad ipsos magistratus rome. Fran. accur.

h ¶ Appellabuntur. Ad hoc in aut. de iudi. §. illo. in fine. ⁊. C. eo. l. non est. ⁊. l. etiam eos.

¶ Quando appellandum sit ⁊ intra que tempora.

Si quidē. ¶ Casus. Preses iudicauit titiū in insulā deportandum: tandem cum nō haberet insulā rescripsit imperatori vt insulā assignet: q̄ritur quādo iste possit appellare an statim: an etiā post respōsum pncipis? Et dicit q vel statim vel post responsionem principis pōt appellare quo istorum tempore vult. Scdo dicit, preses tenet in carcere decurioné qui deliquerat: non tamen pōt eū punire: misit litteras ad principem vt cognosceret de hoc ⁊ mādaret ei quam penam imponeret: ⁊ princeps de hoc rescripsit: dicitur q hic decurio potest appellare post hoc rescriptū. Tertio dicit. Tutor datus nō appellat: sed excusationes suas alleget: ⁊ si reiecta sit excusatio potest appellare: secus in electo ad aliquod aliud munus vel ad honorem cum dicat se velle excusare: nā appellare debet: al's nō potest se excusare. ¶ Soleat. Dic casum vt in glo. que incipit: ordo ⁊c. ¶ Biduum. Duo vel

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Casus posit.

a ¶ Noiatum. Ordo decurionū scripsit ꝓsidi gaī esset bonus in tali offi-
cio. ꝓscs non eligit: sed eis remittit vt eligant: ꝛ sic ordo interponit decre
tum electionis: scilicet a quo appellat vt subiect. a ꝓdicta quidē noiatio
ne seu nunciatione non appellat: cū grauamē nō sit erat. ad qō. ff. de tu. ꝛ
cura. da. ab bis. l. diuꝰ. ꝛ sic pōt intelligi. ff. de ap. l. si ꝑtat. l3 ꝛ aliud im-
pedimētū ibi fuerit. quā
doq; tamē noiatio ꝑ elec
tione ponitur: vt. C. de
decur. l. nominationum.

b ¶ Constitutiet. ad hoc
C. si contra ius vel vtili.
pub. l. ꝛ si non cognitio.

c ¶ Appellādus. alīs po
stulandus.

d ¶ In ordine. scilicet de
curionum.

e ¶ Crearetur. ab hō. ff. qō
cuius. vniuer. l. itē eorū.

f ¶ Biduū. biduū in sua:
triduū in aliena: vt. C. e.
l. eos. ff. pe. ꝛ ff. ff. ff. ff. ff. ff. ap.
g ſuspectus. hodie semp
x. dies. vt in auc. de ap
pel. ff. i. Accur.

g ¶ Sentētie late. diffiniti
ue + nā cum dico sniam
simplr: intellige diffiniti-
uā. itē h in ſsente: in ab
sente er ꝙ scit: vt. ff. ff.

+ Ego ad-
do glo. silēs
l. i. qō iustit.
ff. de re iud.
I glo. ff. aliā
glo. amplio
ré. in. C. ff.
item placet.
pilo in ver.
sniam. in ti-
tu. de cau. I
prag. ff bo
nus rex. cuz
glo. in. C. cū
olim. extra
de sent. ꝑ i. C.
si quē. extra
de sen. excō.

h ¶ Sub ꝺditione. fm cō
suetudinem. q. d. non cō
sueuit dici sic. et exponit
ff. de hered. infti. l. i. ff. ff. nō
dicit ꝙ non possit dari ꝛ
sic nō obest. C. de l. ꝛ cō.
l. non dubium. ꝛ hoc sub
2di. extranea. ff. sub 2di.
q̄ tangit negociū sic: ꝛ va
let: vt. C. de sen. l. cum in
der. ff. de re iudi. l. a di
uo. ff. qō si nulla. ff. sunt
argu. contra. vel in illa a
diuo. dic vt ibi.

i ¶ Statim. facit. ff. de re
iudi. l. iij. ff. ff. qs cōdem
natus. fed certe videt ꝙ
nō statim. nā qō nōdū te
net qūo rescīdi pōt: vt. ff.
de inuest. testa. nā ꝛ si sub
2di. sed forte dices eā te
nere vt purā: ꝛ trā 2ditio
vitiet. ad qō insti. de here
re. instit. ff. impossibilis.
et qō dicit de ea q̄ nubit
infra tps luct⁹: vt in auc.
de festi. ꝛ ea q̄ pa. ff. vnū.
qō probabiliter dici pōt.
vel dic ꝙ tenet conditio
vt ante non possit agi in
dicati: pōt trā ꝛ debet an
te appellari. ꝛ sic vnus ꝑ
2dēnato ꝛ aliud 2tra eū.
ar. ff. de iureiur. l. eū qui.

Factus tenet qō alīs fieri nō ꝺz.

nota hic qō fieri non de-
bet trā factum tenet. sic. ff.
qō me. cau. l. ff. in fi. ꝛ de
iureiur. l. nā postea. ff. ff.
dānef. ꝛ de fideiuss. grece.
ff. a tutore. et. ff. de re. eo.
ff pupillum. ff. si pretor. ꝛ
C. de nup. ꝛ ff. ff. ff. de iure
pa. l. iij. ꝛ de fideicō. lib.
i. ij. ff. ff. de sepul. viola. l.
iij. ff. non ꝓpetue. ꝛ de re
iudi. l. ꝓses. ꝛ de ser. l. iiij.
ꝛ de dona. inter vi. ꝛ vro. l. cum hic status. ff. oratio. ff. ff. ad trebel. seruo

¶ Solent plerunq; ꝓsides re
mittere ad ordinem nominatum
scilicet vt gaium seiuz crearēt ma
gistratum/vel alius quis bonoz/
vel munus in eum conferat: vtrū
igitur tunc appellandum est: cum
ordo tunc decretum imposuerit:
an vero a remissione quam ꝓses
fecerit appellatio fit interponen
da ꝛ magis est vt tunc fit appellā
dum cum ordo decreuerit: magis
enim consilium dedisse ꝓses vi
detur quis sit creādus q̄m ipse con
stituisset[b]: deniq; scit erit appel
landus[c] non ab eo prouocādum.
¶ Sed et si ꝓses in ordine[d] fue
rit: ita vt assolet fieri cum ab ordi
ne crearetur[e] quis: ipe erit prouo
cādus quasi ab ordine: nō ab ipso
fiat appellatio.

¶ Tempus appellationis interponen
de currit a tēpore sententie late ciam si sen
tentia fuerit conditionalis. Bar.

¶ Biduum[f] vel triduum appel
lationis ex die sentētie late[g] com
putandum erit. quid ergo si sentē
tia fuerit sub cōditione dicta vtrū
ex die sentētie late tempus com
putamus ad appellandum: an ve
ro ex die quo conditio sentētie ex
titerit? Sane quidem non est di
cēda sub conditione[h] sentētia: ſz si
fuerit dicta quid fiet: ꝛ est vtile sta
tim tēpora ad appellandum com
putari debere.

¶ Tempus appellationis interponen
de est vniforme a quocūq; actu interpona
tur. Bartolus.

¶ Quod in sententijs receptum
est vt vl' altera die: vel tertia pro
uocetur: hoc etiam in ceteris ob
seruandum est quibus sententia
quidem non ꝓfertur: appellari
tamen oportere ꝛ posse supra[k] re
latum est.

¶ Tempus appellationis interponen
de est vtile quo ad initium: cōtinuū quo ad
processum. h. d. vel aliter. Tempus appel
lationis interponēde currit a die sentētie si
est facultas adeundi iudicem a quo vel ad
quem: ꝛ tunc videtur esse facultas cum iu
dex in publico seostendit. Bar.

¶ Dies autem istos quibus ap
pellandum est: ad aliquid[l] vtiles
esse oratio diui Marci voluit: si
forte cius a quo prouocatur co
pia non fuerit vt ei libelli dentur:
ait enim is dies seruabitur quo

l ¶ Ad aliqd. ideo dicit ad aliqd: qr si in psonaz litigatoris aliqd ꝛingit
ꝙ non potuit appellare curri tps: sed restituntur: ꝛ sic vtile quo ad quid
continuum quo ad aliud. sic. ff. ad leg. iul. de adul. l. quinquennium.

m ¶ Copiam. etiam die feriato: vt. C. de dila. l. i. ꝛ ad idem. ff. de adult. l.
miles. ff. seraginta.

n ¶ Subueniendi est. in
quinquēnū vt nō incipiat
currere tempus. et no. si
milia. vbi sītat per iudicē
ꝛ nō nocet. ff. qui. er cau.
ma. l. ff ſi ꝑ ꝑtorē. ff. ait
ꝑtor si cui. ff. ff. ff. si ferie.
et de diuer. ꝓpe. l. i. ff. de
arb. l. arbiter kalendis. et
in auc. vt ſpon. larg. ff. ff
quoq;. Accur.

o ¶ Bona. dici.

p ¶ Subtrariſſe. vndebi
dium er illa bona com
putabitur fauore rei iudi
cate: ergo de mométo ad
momētum: quod est no.
vt alīs no. ff. de mio. l. iij.
ff. minorem.

q ¶ In publico. id est in
loco vt publice possit vi
deri ꝛ ei loqui.

r ¶ Alicui. cōdemnato.

s ¶ Suburbanam. nō ac
cessit.

t ¶ Appellauit. id est ap
pellare debuit ad neutruz
enim appellauit: alīas ad
quid curreret biduuz vel
triduum.

v ¶ Ad quē appellauit. i.
vult appellare.

x ¶ Prescriptio. bidui vel
tridui.

y ¶ Suo nomine. ex hoc
apparet ꝙ non facit con
tra. ff. i eo ꝙ dicit. C. ō
iura. calū. l. ij. nam cū in
tendit procurator qui est
in rem suam directas no
mine dñi non suo agit. et
facit ad hoc. ff. ff. bidiuz.
ꝛ. C. de appel. l. eos. in fi.
ꝛ de ꝓcu. l. qui stipendia.
ꝛ. ff. de appella. qui suspe
ctus. ꝛ de dāno infec. qui
bona. ff. ff. ff. ff. ff

a ¶ Snam causam. suam dico lit. contesta. sit enim dñs procurator lit. cō testa. vt. C. de procu. l. procuratoribus. 7. l. nulla. Accur.

b ¶ Triduum debere. j. tit. j. li. j. 7 de appel. qui fuspectum.

c ¶ Computandum est. sed in quo casu intelligendum est qō hic dicitur: nā cū absente ante litem cōtestatam non: cū tūc nō possit fieri diffinitiua fm nos: vt. C. de tempo. appel. l. fi. §. illud. Item nec de absente post: quia si fuit defensus tū i nullo restituitur: nisi sit absens causa reipublice + q ad appella. tātū restituit: vt §. de in integ. restī. l. fi. i. C. qūo 7 qñ inder. l. ab eo. si autē nō fuit defensus aut legitime citat⁹: 7 sic cōtumax: vt. §. de re iudi. l. cō tumacia. 7 nō hs locū ap pellatio: vt. l. et post. §. fi. nisi vencrit adhuc sedēte iudice p tribunali: vt. §. de integ. restī. diuus. aut non fuit legitime citatus: 7 tūc ipso iure sine appel latiōe nō valet fnia: vt. §. de re iudi. de vno quoq. 7. j. que sentē. sine appel. l. j. §. item cuj⁹ ex edicto. 7 ad hoc respōde q loquit de absente post litem con testatam 7 citato. non ta mē venit in eius noticiaz citatio: nam tunc vere cō tumax diceretur: ad do mū ergo tātū fuit missus qō sufficit: vt. §. de dāno infec. l. iij. §. totiēs. 7 dices in dicto. §. item cum ex edicto. in predicto ergo casu appellabitur in fra biduum vel triduū: et cedit demum ex quo scit: vt h dicitur. et dicta. l. ab eo. item est hic argumentuz q⁹ si beres emphiteo te non soluat debitum ca nonem per trienniuz vel biēnium nō cadat a iure suo fm Jo. Sed arg. cōtra. §. de vbo. obliga. ad dic. quod dic vt no. C. de iure emphiteo. l. ij. in fi. facit ad h. §. quod vi aut clam. l. semper. §. fi et is. 7. §. de excusa. tuto. l. qn quaginta. 7. §. de calumnia. l. annuo. Accur.

d ¶ Si ille. Qui defendebat absentem.

+ Ista glo. est valde no ta. ad hoc q⁹ reus pōt ap pellare etiā post decem dies qñ ei⁹ procurator nō appellauit i tpe debito 7 nō fit soluēdo. bo legni.

e ¶ Audiat. + naz audit procuratore non existēte soluendo: vt arg. C. de iudi. ppter. andum. §. fi. 7 als no. C. eo. aut. hodie.

¶ Si procuratoio. ¶ Casus. ¶ Procurator meus pro me egit et succubuit: deinde appellat: et iterum succubuit vult nunc appellare: po test intra triduum. Secundo dicit: lata sententia contra vnum: alius cui⁹ interest potest appellare intra biduū. 7 reddit ratio in littera. Tertio petebat in libertinitatem: dico me ingenuum 7 succubui: pater meus intra biduum potest appellare. Item aliquo iusso decapitari aliquis de suis coniunctis vult appellare. potest infra biduum. Fran.

f ¶ Ium. id est an.

g ¶ Interfuisse. videtur enim q⁹ quia iniustam exercuisti appellationem tenearis actione mandati.

h ¶ Judicio. collige ergo q⁹ qui in iudicio interfuit appellat. etiam si nō interfit: vt quia iuste succubuit. Accur.

i ¶ Interest. exempla sunt. §. de ap. ab executore. §. j. vsq; ad. §. si procurator. et. l. a sententia. in prin. 7. §. i. 7 sic est arg. q⁹ bi non possunt esse te stes. quod dic vt nota. C. de testi. omnibus. in prin.

k ¶ Quia verum est. bona ratio: vt. §. l. priori. §. in propria.

l ¶ Quoniam. id est quia.

m ¶ Excludit. No. qui dicit 7 traria nō audit. sic. C. de fur. l. j. 7 de codi. l. fi. de here. ac. vt debitū. 7 de 2di. ista. l. ij. tit⁹. 7 de 3di. 7 demon. l. titio.

n ¶ Appellare. nisi de nouo fiat procura. vel nisi gerat negocium domi nij: vt. j. titu. j. l. j.

o ¶ Probatur. vt possit appellare seq. Accur.

p ¶ Causa appellare. suo nomine. nō quasi defensor: vt. §. de appell. l. non tantum. 7. §. l. j. §. in propria. 7. §. de libe. cau. l. j.

q ¶ Necessaria. maxime: vt. l. nō tm. vel sm quosdam vbi necessaria pōna tunc biduum vbi non tūc triduū: qō nō placet.

r ¶ Defendit. Ad qō. §. de appel. l. non tantum.

Illud. ¶ Casus. Judex cause nostre cū scribere vellet ad principē tenoré cause 7 actor⁹ et ab eo bēre ꝑuilū: oſtēdit litteras partiū⁹ in qua acta 7 tenor cause ꝑtinebant: 7 partibus ꝓ placuit: deinde princeps rescripsit: dſ q⁹ nō potest appellari per aliquā partiū ab illis litteris. Fran. accur.

s ¶ Edictū sit. qō faciēdus est: vt. C. de rela. l. j. 7. j.

t ¶ Consensisse. arg. q⁹ sa tisdatione iudici ꝓstita non possit obijci litteris. sic. C. de re iudi. l. absolutionem. et. §. de sepa. l. j. §. illud. Sed arg. contra. j. eo. l. fi. et. §. de re iudi. l. non videtur.

† Isle ē me lior text⁹ de iure ad b q⁹ pars videt cōsentire actis facti. q⁹ iudex ii nō ꝓdicat et in eis actis ꝓtumit obiter nulla alia ois sclēnitas. hoc verū in his q⁹ tunt partiū ꝓtudicia lecue ii magni. Bolo.

v ¶ Nec audiendus. §. eo. l. j. j. respō. cōtra. solu. nō conceditur ei appellare a litteris. qr eis cōsensit vt hic dicitur: sed potest appellari a sententia §ſi mēdacijs referentis non litteris sibi editis fuerit ortus ratus. Jo. vel hic queren do non respondendo loquitur. M. et eodem modo solue. §. de appel. l. j. §. in princi. vel. §. eo. loquitur quando post sententiam: hic ante consuli tur principes.

¶ De appellationibus recipiendis vel non.

x ¶ On solet. Interest. vel pecuniariter. vt §. de ap. l. iuj. §. j. vel affectiōe: vt. §. de ap. l. nō tm. 7 h in eis qui nō iterfuerūt i lite: als et si nō interfit appellat: vt qr iuste ꝓdenat⁹ est: vt. §. ti. j. l. pe. §. fed si alius.

y ¶ Quod mor. id est infra biduum. vt. §. rem ra. ba. l. bonorum. vel ali ter in eo. ti. l. quo enim. §. j.

z ¶ Habeat. si enim ratum non habetur iudicium nullum est: et contro uerſie nulle: ideoq; appellatio nulla: vt. C. de procura. l. licet.

a ¶ Rem. i. vtilitatem filij.

b ¶ Uersam. i. amissam.

c ¶ Curare. i. ꝛequi pro filio conueniente alium. duo enim videtur huic matri attribui. i. q⁹ appellet: 7 q⁹ exequat appellationē: q⁹ si fili⁹ erat con uentus 7 damnatus: ibi necesse habes vt dicas eā interecedere: q⁹ necesse habet satisfidare iudic. sol. vt inſti. de satisd. §. fi. rñ. vere intercedit: §z nō hz velleiani auxiliū §ſi nō videat intercedere in cā appellationis: aliud in principali vt subiungit: vt. §. ad velle. l. j. §. fi. nisi in casu q⁹ parētes vel liberi morbo aut etate impediantur: vt. §. de procur. l. femme.

¶ Ante. ¶ Casus. Juste iudex seruum torqueri in cā ciuili vel in ca sa criminali: non tamen ea ꝓcesserant ꝓ que posset vel deberet torqueri: dicitur q⁹ ab ista interlocutoria potest appellari. Fran.

d ¶ Ante sententiam. scilicet diffinitiuam. Accur.

e ¶ Questionem. seruoꝝ. §. per tormenta. Jo. alij vero exponūt de cōe

principali quam iuder interlocutoria sñia diffinit. quod Jo. non placet. Item hoc dicit quidam esse dictū gratia exempli: vnde dicunt idem esse si vellet sententiā executioni mādare ante diffinitiuā sñiaz. Jte vbilibet vbi sñia interlocutoria tractur executionē. i. statim mādat executioni. vt no. ff. de mino. l. intra. et. §. de prena. l. prenuariationis. ct. §. qui satisfda. cog. l. arbitrio. z sic ff eos pōt appellari ff. m. ll. sicut ff m canones. f. quotiens grauat aliqs cōtra ius li tigatoris. nos autem ff Ayo. t. ff. tñ ff casu itel ligimus hāc. l. Regulariter aūt contra: vt. C. de epi. aud. l. ij. t. C. q. ap. l. ante. t adde qō ibi no. ff tūc ob. §. q satisfda. cog. l. arbitrio. Solu. hic ſpāle vt ibi. pout ponis ibi q cām principalē cōmisit t incidēter de fideiusso. cognouit. Si aūt ponas q ſpāliter illa cognitio sola fuerit ibi mandata: tunc nō est interlocutoria: sed diffinitiua ei⁹ de quo ille cognouit: vt ibi no. Jtez op. §. de mino. l. intra. ff dic vt ibi. Jtē op. §. de q uari. l. ij. ff ibi. z si nō p nuncietur: nō tñ dicit q appelletur. Jtē op. C. de appel. l. si qs. puocatiōe. q ideo nō appellatur q interlocutoria per. l. istaz. sed tu dic vt. z alia est rō quia cito pōt recuperare per petitoriū si habet ius is qui succubuit i pmo. t facit extra de app. fuggestum. Item cuz appellat ab interlocutoria: nūquid ifra biduū: Rñ. sic: vt. §. qñ app. ff. l. i. §. qō i sen tētijs. Jtē nūquid potest mutuare eā iudex ex offi cio sine appellatione ante biduū vel post eo casu quando appellari ab eo pōt: Rñ. vt. §. de re iud. qō iuſſit. Jtē nunquid in scriptis sicut i dif. sed dic vt. §. de ap. l. i. ff. t. ij.

a Si ↄ. §. tūc quō appellat cū ipso iure nō valeat: vt j. q. ſen. sine ap. l. j. itē cū ↄ sacras ↄstitutiones: Rñ. nō expresse: vt q di cit pnūcio vel interloquor huc stichū totquēdum in scū sec⁹ si diuisset in oñz. nā oñs erat scius. Jn do minū esñ nō dz totāri. vt C. de ↄstio. l. i. nisi in casibus vt ibi: vel nisi de facto seruꝰ q̄raſ: vt. j. e. ti. l. interrogari. §. ↄ aliū regulariter pōt: vt. §. de ↄstio.

diuus. in pnn. Jtē pone qō dixit simplr torquēdū cū nō ꝓcederēt ī dicia. secus si diuisset pronūcio torquēdum nō precedentibus indicijs: vt. d. §. itē t. C. q̄ pnou. nō est necc. l. ij. Non enim a ſstionibus est inchoandum. + nisi precedentibus indicijs: vt. §. de questio. l. j. in pnn. nisi fm quosdam in quibusdam casibus: vt no. C. de questio. l. j.

+ Concor. tert. tuncta sua glo. l. c. questionuꝫ. xij. q. j.

Ultra. ¶ Casus. Petij quendam tutorem remoueri vt suspectum

b ¶ Intra triduum. sic. §. ti. l. j. §. si quis suspectum.

Jus. ¶ Casus. Quidaz appellauit t differt procedere in cā eo q̄ lens ob ℔ differre: z si appellet ab ℔: non recipit eius appellatio. Fran.

c ¶ Prohibetur. vt t. C. de appel. l. ex illo. secus qñq; si ob alias causas

d ¶ Tetatur. et quia lit. penden. supplicatur: vt diri. t quia est interlocutoria si dicat non expecto te propter hoc. vt no. §. l. antepe.

Ji cuius. ¶ Casus. Cum appellare vellem a sñia iudicis obtuli ei libellū appellatiōis: iuder non recipit eum dicitur q̄ mea appellatio ꝓ recepta est: t debeo ire ad iudicē qui de appellatione cognoscet et si aliquod impedimentum interueneret q̄ non potuit interim iri ad iudicem appellationis impedimēto cessante ibitur: si aūt cum iuder nō recepit appellationem meaz iui ad pncipē vt cognoſceret de appellatiōe cum ad aliū iudicē ire debe rē: non mihi nocet: sec⁹ si ad minorē iudicem iui q̄ eēt ille qui de appellatiōe mea cognoscere deberet: nam nō mihi pdest. Ultimo dicit: non recepta mea appellatione debeo ire coram iudice cause appellatiōis infra tpa ad ꝓ statuta. qō dic vt in gl. ff.

e ¶ Dicere. i. probare vt subiicit: solum enim dicere nō sufficit sic. §. de dolo. l. i. §. i.

f ¶ Principi. i. ad principem.

g ¶ Quam. scz directo.

h ¶ Alio. p alio. fonte minorem: vt. §. de ap. l. i. §. pe. t facit. C. de ap. l. a p cōsule. i fi. t de his qui p metū iudi. l. i. t. ij. in fi.

i ¶ Intra cōstituta. f. anni vel ſex vel ſ̄ttuor mensiuz: vt. C. de appel. si appellationem oblatā. Jo.

Siendū. ¶ Casus. Cū appellaui t iuder nō recipit appellationem meā: oia stant in eodem statu: nec qcq̄ mutādum est etiā si cōtra fiscū appellasſem: et iuder q non recipit appellationem ꝺz sñiam manifestare mihi: z cām dicere q̄re non recepit appellationē z ei⁹ exemplum dare mihi debet. Fran. accur.

k ¶ Non recipitur. als est non. et als deest: et tūc dz deesse ſilr in medio z fi. hui⁹. l. z facit. C. de ap. l. appellatiōe. z. j. ti. ij. l. i. z qō ibi no. z. xxij. q. i. c. i.

l ¶ Opinionem. i. sñiam. ad ℌ. C. de app. l. eos. §. super. z de rela. l. j. z. ij.

m ¶ Manifestare. iudici ad quem est appellādus.

Si res. ¶ Casus. Do mit quēz casus i q bus nō appellat. et ē rō i oīb⁹ q: nō recipiūt dilat. qō apparet ex ifra. Fran.

n ¶ Appellare. §. de ap. l. constitutiones.

o ¶ Aperiat. C. e. l. q̄sqs.

p ¶ In annone. ad ℌ. §. de re iudi. l. ij. t. §. de fer. l. eadē. t. C. q̄. ap. l. fi.

q ¶ Ex perpetuo edicto. §. de appel. l. ex consensu. §. fi.

r ¶ Tendere. ab ipso. scilicet venditore: cū nulla sit ibi sententia: vel et iaz a sententia. f. quam fecit creditor denunciari ei postq̄ expectauit biennio: vt. C. de iur. do. impe. l. fi. §. sinautem.

¶ Delibellis dimissoꝝ. Titulus. vj.

Marcellus. Lex vnica.

Ost appellationem interpositaz littere vande sunt ab eo a quo appellatum est ad cuz q de appellatione cogniturus est: siue pncipē: siue qđ aliuz quas litteras dimisſorias siue apłos appellant. sensus autem litterarum talis est appellasse: puta luciū titium a sñia illius que iter illos dicta est[s]. Sufficit

Jn appellatione non recepta nil debet innouari. Item apostoli etiam refutatorij debent dari ita q̄ partes qđ in eis con tinetur intelligant. Bar.

Marcellus. Lex. vj.

Liendum est cum appellatio non recipitur[k] pręcipi sacris constitutionibus omnia in eodem statu esse nec quicq̄ nouari etiam si contra fiscum appellatum sit: cūcz qui appellationem non recepit opinionem[l] suam confestim per relationem manifestare[m]: et eius causam pro qua non recipit appellationē ciusq; exemplum litigatori edere debere mādatis cauetur.

Primo ponit vnaz regulā q̄ in his que non recipiūt dilationē non pōt appellari. Secūdo hāc declarat per tria exępla. Tertio ponit duos casus in quibus non licet appellari que non ponuntur in dicta regula. secunda ibi: veluti. tertia ibi: itez si ex perpetuo. Bartolus.

Paulus. Lex. vij.

Sres dilationem non recipiat non permittit appellare[n]. Ueluti ne testamentum aperiatur[o] vt diuus adrianus ſstituit ne frumentū in vsum militū in annone[p] subsidia cōtrahatur: neve scriptus heres in possessionē induca tur. Item si ex ppetuo edicto[q] aliqd decernat id quominus fiat: non permittitur appellare. Item quominus pign⁹ vendere[r] liceat: appellari non potest.

¶ Delibellis dimissoꝝ. Titulus. vj.

Marcellus. Lex vnica.

Ost appellationem interpositaz littere vande sunt ab eo a quo appellatum est ad cuz q de appellatione cogniturus est: siue pncipē: siue qđ aliuz quas litteras dimisſorias siue apłos appellant. sensus autem litterarum talis est appellasse: puta luciū titium a sñia illius que iter illos dicta est[s]. Sufficit

s ¶ Dicta est. ideoq; a meo iudicio dimitto z ad vestrum examē dirigo. ad quod. j. de verbo. sig. l. dimissorie.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Intra tpo.xxx. dieꝝ a die late sñie. vt.C.e.l. iudicibus.qne punit iudicem non dantem instā tempus dictum.

b ¶ Cōtestet. intra aliud tpo. de quo habeo. ff. ti. j. l. si cuius. in fi. ꝛ. C. de ap. si appellationem. ꝛ ad B.C. de bis q̄ p me. iu. l. ij. ¶ Ztestatio si fuerit deferta: videt appellatio deseri. vt. C. e. l. qñ nōnulli. ff. lz iudex a quo appellatur dare dz etiaꝫ nō petēte: vt. C. de ap. l. eos. ¶. apostolos.

c ¶ Recipiēti. l. accipere volenti. ad qō in auc. vt erac. instante do. ¶. fi.

¶ Nihil nouari appella done interpolita.

¶ Appellatiōe. ¶ Casus. Appellatione interposita sine est recepta siue nōdū est recepta: mīl iterim est nouādus quādiu indicetur sup cā appella. ꝛ dat erē pluꝫ de iusso p̄ sniam relegari qui appellauit: nā iterim nō relegabit: idez de iusso deportari. Idez ō iusso remoueri ab ordine: q̄ si appellent interim nō procedetur ꝛtra eos. Ultimo dicit ex plurib⁹ delictis titius fuit accusatus ꝛ ꝛdēnatus ꝛ appellauit ꝑpter q̄das ex iniuste dicēs ꝛdēnatū: ꝑpter quedā nom. querif: an interim puniet ꝑpter illa delicta ꝑpter que nō appellauit: ꝛ distinguif: nā si hec delicta propter q̄ nō appellauit sunt grauiora aliis: tunc non differtur executio. Fran.

d ¶ Nouari. +puta executiōr. similē. Sed quid si non est facta appellatio: an infra biduū possit fieri executio: ℞. non. ar. contra. C. ꝯmunia de l. l. fi. ¶. finautem.

e ¶ Recepta ē. vt in auct. vt cū de ap. co. in princ. ꝛ in auc. vt nulli in pri. ꝛ. ¶. illas vo. ꝛ. ff. de ifa. l. furti. ¶. j. ꝛ. l. bac. l. ¶55. i auc. vt ſpō. lar. ¶. aliud. ad B. fol. illud ſpeciale in ſupplicatiōe. ꝛ als quod dic vt not. C. de appel. l. iij. ꝛ fa. ¶. ad tur. l. j. i fi. ꝛ. C. in integ. reſti. po. ne quid nouī fi. l. j. ꝛ. C. de bo. poſ. fm tab. l. j. ꝛ. C. quo. ap. nō reci. l. ab exe cutione. ¶. a quo. ꝛ. ff. g ſanſda. cog. ſciendū. ¶. fi. ꝛ. ff. de pe. l. j. i fi. Ité op. q̄ videt appellās fieri actor ꝛ ſi prius erat reus q̄ ē verū ſm. ¶. ſed nos contra. vt no. C. e. l. bi qui.

f ¶ Fiat ei. appellationi: quoad ꝛc. vt. ff. ti. ij. ſciendū. ſed apud quē deliberabitur: ℞. apud principē nō apud eū a quo appellatur: vt. ff. de iniuſto teſt. l. ſi quis ex. ¶. bi autem oēs. ꝛ de admi. tu. l. ex cirographis. ꝛ l. ſi. in pn. vel apud eum qui de appellatione eſt cogniturus cum pro eo habeat ac ſi ſit recepta quoad cōmodum appellantis: vt. C. de ap. l. a pōſſibus. in fi. ꝛ. l. ſi qs appellanti. ſed iudex qui nō recipit in triginta pōdo auri. ꝛ eius offi. i tātūdē punit: vt. C. e. l. qñ iudices. Ité q̄ ſi patēter appareat nō recipiēda q̄ pōt eſſe frequenter: vt. ff. ti. ij. l. fi. ꝛ. ff. de ap. l. conſtitutiones. ꝛ. C. quo. app. per totum: ℞. ſi. non punit iudex non recipiēs: immo appellans in quinquaginta lib. argenti ꝛ in coſpore ꝛ infamia: vt. C. eo. l. eos. ¶. ſup his. ꝛ quo. ap. non reci. l. ab executiōe. ¶. fi. ꝛ. C. eo. l. a pōſſibus. ꝛ ſic poterit ſtatim exequi ſi talis ſit iudex qui als hoc poſſit: ſic ergo bic loquitur cum dubium eſt ſit recipienda an non. Accur.

g ¶ Pronunciatū. ſit iuſta vel nō. Idem tñ ꝛ ſi lapſa ſint fatalia: q̄ tūc eſt firma ſententia prima: vt. C. de tempo. ap. l. fi. ¶. illud.

h ¶ Si quis. ponit exempla.

i ¶ Deportatus. verbotenus.

k ¶ Deportandi ius eſt. vt imperator ꝛ prefectus pretoꝛ ꝛ vibis non prefectus prouin. vt. ff. de pe. l. ij. ¶. j. ꝛ de iniuſt. teſta. ſi quis ex. ¶. cius. ꝛ de legā. iij. l. j. ¶. bi. ꝛ de interdi. ꝛ releg. l. intereſſe. ¶. j. ſed videtur nunc̄ dubium: quia aut eſt ſpecialiter inhibita a iure: ꝛ ſic certum eſt non poſſe appellari: aut nō ex certum eſt poſſe. vt. C. de ap. l. ꝛ in maiorib⁹. ℞. negatione non fit dubium: vt. C. qui. ad lib. pto. non licet. l. iij. in princi.

Vltdic q̄ aliquis caſus ē vbi nō eſt prohibita ex preſſe: tamen eſt prohibita l eius ſimili. vt in 3di. ex. l. ſi quis in tantā. ꝛ i ſimilibus ſimilibus.

l ¶ Adnotatus. ſubaudi appellauit.

m ¶ Nō acquieuerat. nec appellauerat. poſſet aūt etiam aliter legi.

n ¶ Participare. ſ. ō mune. ꝛ bo. l. reus. ¶. enz. in fi. contra. ſed bic habuerat bonorem a quo p̄ ſententiam deponebatur: vnde ap. pen. remanet ī eos dez: ibi de nomis bonoribus nō de habi. per ſententiam prohibetur: vnde ſi appellat iterim abſtinet: ꝛ ſic vtrobiq̄ ē eadez ratio: q̄ pen. ap. ꝛc. vt in prin. huius. l.

o ¶ Differenda. hic not. dānatū ex multis cauſſis l aliqbus poſſe appellare: ſi aliis omittere. ad q̄ ō. de ap. l. appellāti. ꝛ de mino. l. etiā. ¶. ex cā. ꝛ ō ioffi. teſt. ſi minor. ¶. fi. ꝛ l. pe. ¶. fi. in prin.

¶ Que ſententie ſine appellatione reſcindantur.

Titulus. vij.

Vlpianus. Lex vnica.

Appellatiōe interpoſita ſiue recepta ſit ſiue non medio tēpore nihil nouari[a] oportet. Iniquidem fuerit recepta appellatio: q̄ recepta eſt[c]. Diuerſo pon eſt receptā ne p̄iudicium fiat[d] ei quoad deliberet vtruꝫ recipienda ſit appellatio an non ſit. Recepta autē appellatione tandiu nihil erit innouandum q̄diu de appellatione erit pronūciatum[e]. Si quis[b] ergo forte relegatus fuerit ꝛ appellauerit: non arcebit: neq̄ in italia neq̄ in prouincia qua relegat⁹ eſt. ¶ Propter eandem rationem ꝛ ſi quis deportatus[f] fuerit ab eo cui deportandi[k] ius eſt vel adnotat⁹[l]: neq̄ vincula patietur: neq̄ vllam aliaꝫ iniuriam quam patit qui ſententie non acquieuerat[m]. Integer cñ ſtat[g] eſſe videtur prouocatione interpoſita. Ergo ſi abſtinere ordine iuſſus ſit ꝛ prouocauerit: eadē ratione poterit iterum participare[n]: cū hoc ſit conſtitutū ꝛ ſit iuris ne quid pen. app. innouetur. Si quis[i] ex plurib⁹ facinoribus condemnat⁹ ꝓpter quedam appellauit ꝓpter quedam non: vtruꝫ differenda pena ei⁹ ſit an non quaritur: ꝛ ſiq̄ idem grauioza ſint crimina ob q̄ appellatio interpoſita eſt: leuius autem id ꝓpter quod quis non appellauerit recipienda eſt omnino appellatio ꝛ differenda[o] pena: ſi vero grauiorem ſententiam meruit ex ea ſpecie ex q̄ non eſt appellatū: omnino pena imponenda eſt.

¶ Que ſententie ſine appellatione reſcindantur.

Tit. viij.

Marcellus. Lex. j.

Aliud meminerimus ſi queratur[p] iudicatū[q] ſit necne: ꝛ hui⁹ queſtionis iudex nō eſſe iudicatum pronunciauerit: licet fuerit iudicatum reſcinditur[r] etſi[s] prouocatum non fuerit. ¶ Item ſi calculi erroꝛ in ſententia eſſe dicatur appellare neceſſe non eſt: veluti ſi iudex ita pronunciauerit cum conſtet titiū ſcio ex illa ſpecie quinquaginta. itez ex illa ſpecie quinquaginta debere: idcirco luciū titium ſcio in. c. condemno. Nam qñ erroꝛ computationis eſt: nec appellare neceſſe ē: ꝛ citra prouocationē corrigitur[t]. ſed ꝛ ſi huius queſtionis iudex ſententiam in. c. confirmauerit: ſiq̄dem ideo q̄ quinquaginta ꝛ. xxv. putauerit[u] fieri. c. adhuc idem erroꝛ computationis eſt: nec appellare neceſſe ē: ſi vero ideo quoniaꝫ alias ſpecies. xxv. fuiſſe dixerit: appellationi[v] locus eſt. ¶ Item cū contra ſacras conſtitutiones iudicatur appellationis neceſſitas remittitur[x]. Contra conſtitutiones aūt cum iudicatur de iure conſtitutionis: non de iure litigatoris pro-

p ¶ Si queratur. cū forte victor peteret coram preſide executioni mādatū: victus dixit non eſſe iudicatum: ꝛ adde bic q̄ ſo. C. quando prouo. non eſt ne. l. j.

q ¶ Judicatū. als aūt ſup indicato fruſtra iudicat: vt. C. de ſen. poſt ſententiam. ſic ꝛ tranſactio: vt. C. de tranſac. l. ſi cauſa cognita.

r ¶ Reſcinditur. prima ſententia.

s ¶ Etſi. i. q̄uis. Accur.

t ¶ Corrigitur. ſecus ſi non ſit expreſſum: vt. C. de re iu. l. ij. ꝛ fa. C. de iu. fi. l. ij. Accur.

v ¶ Queſtionis. q̄ petebat corrigi dicta erronea ſnia. vel cuz peteret exercutio/ercipiebatur in ea errattum.

x ¶ Putauerit. non tollit ergo q̄ō erroris calculi p primam vel ſecundā ſniam: ꝛ ſic eſt. ff. C. de erroꝛe cal. l. j. fol. ibi fuit ſententiatum ſuper erroꝛe habito extra ius: ꝛ in ſnia non fuit erroꝛ expreſſus. bic autem ꝓm re habito extra ius: ꝛ in ſnia non fuit erroꝛ expreſſus vel ſaltem in prima erroꝛ fuit in ſententia ſimiliter ꝛ vtrobiq̄ expreſſius

§. iste. item. ff. de interdi. et rel. l. relegatorū. §. ad tempus. itē. C. de ap. l. quib⁹ dz p ℨ pcessum. l. pmuciatur. z tñ non est p̄hibito. sed p prin cipem in pmo casu: in aliis p ap. sed in oībus dic q nō expressim ℨ le. p nunciauit. itē videt in alio: vt. ff. de re iud. l. pses. sed ibi dicas ℨ ius li tigatoris pmunciatum. item in alio vt q̄ sī putauit cām legibus iuuari. q. d. bo. fi. facit inde: vt ff. de re iudi. l. cuꝫ platis. vel dic q ibi in l. cū pro latis. rñ. tacite obiectiōi. q. d. quis est inde: ita fa tiuus q etiā cōtra ius liti gatoris pnunciet: z fic tacite cōtra. l. rñ. q: puta bat causam legibus iuua ri z c. Alij dixerunt in oī bus p̄dictis casib⁹ q̄ pu tabat causam legibus iu uari. ita. ff. de re iudi. l. pri. §. z C. q̄si pro. nō est ne. l. ij. z. l. circa. Accur.

a ¶ De iure. i. citra ius.

b ¶ Propositū. solemni tervt debuit. fuit tñ iter positū: alio quin sine cau sa poneret de notitia: il lud tñ ad maiorem exag geratiōné intelligo posi tū: qđ nō pruenit in no titiam: fecus si solemniter fuit ꝓpositū: ff. si nō pruenit in notitiā: fecus si solēniter fuit ꝓpositus ℨ nō puenit notitiam. vt. C. quōs q̄si in. ab eo. z. C. si vt ab here. fe ab sti. auf. si omnes. z. C. de iudi. properandum. §. i. q̄ videnꝫ. z tra. itē nec ob. predict⁹. C. de accu. l. ab sentem. q: fecus in crimi nalibus: vt no. ff. de pe. l. absentem. Accur.

† Als incipit Cū qui.

c ¶ Nōtiā. hoc p̄nitur vt dixi ad maiorem z cui dentiorē inigratē senten tie ostendendaz: vt dicen da sit tpo iure nulla. z dic sic q̄ si solēniter fuit ꝓpo situs: ℨ non peruenerit i notitiam tenet sententia: vt. ff. de dā. infec. l. iuꝫ. §. totiēs. z. ff. qō vi aut clā. aut q. §. i. z. C. de an. ex cep. vt pfectius. z est exp̄s sum. C. quō z q̄n u. l. ab eo. Item fa. ff. de ope. no. nun. l. de pupillo. §. nunciationem. z fiquidem erat p ꝫtumaciam absens nō audiꝫ postea: nisi veniat iudice sedente p tribunali: vt. ff. de in integ. resti. l. pe. z de iu di. z post. in fi. z. C. de iudi. pperandū. §. cum autē. si autem. pbabili z insta de cā ferna distinctionem que fit de absentib⁹. Alij dicūt esse ne cesse puenire in notitiaz absentis: vt hic. z. ff. de ap. l. er ℨsensu. §. fi. z i auf. de litigio. §. omnem. z. ff. de requi. reis. l. i. z ad idem qō not. d. l. er consensu. §. fi. z q̄n ap. fit. l. i. §. fi.

d ¶ Absentis. q: non fuit propositum.

e ¶ Sine vsuris. marime: vt. ff. de compen. l. cum aliter.

f ¶ Priorem. i. prius.

g ¶ Cōdēnatum. me q̄ ego te: z fa. ff. de iurisdi. om. iu. si idem. §. i. z. C. de ℨpen. l. neqꝫ. item. §. fa. her. in hoc iudicio. ℨ. sed ibi in iudiuiduis.

+ No. glo. ad hoc q cō pēsa. potest opponi etiā post sniam latam. adde quod ideꝫ si snia transiuit in rez iu dicataz fm Bart. in l. si cum dos. §. rerus amo. Bolo.

h ¶ Judicatū. opposita ℨpē. z iō videbatur nulla snia cū ex ea efficacis ter agi non possit: nō ergo necesse est appellari: sed nō é verū: q: ipso iure tenet: immo q̄ opponitur ℨpensatio agenti apparet valida.

Paul⁹. ¶ Casus. Snia data aduersus titiū q te snie erat mortuꝰ nō valet ipso iure. Itē inde: delegaꝫ titiū q̄ volebat quem re: z titius erat iam mortuus non tenet delegatio: z snia a tali delegato lata non tenet. Fran. accur.

i ¶ Condemnatū. ista. nō valere snīam in mortuū vt hic. z. ff. de re in. l. fin. §. fi. etiam si p viuum defendi⁹: vt. ff. de iud. de qua re. §. cū ab ꝓuilegio aūt concesso pcuratoꝝ mortui. dic vt. ff. de reg. iur. l. neratius. cit. ff. de ac. l. er iudicium.

Paulus. ¶ Casus. ¶ Preceptum iudicis impossibile de iure nō tenet: vt si iussit partes quadam die adesse in quadam taberna. et nunciatur. nam si iuder volenti se ex cura muneris vel tutele beneficio liberorum vel cratis aut priuilegij excusare dixerit: neqꝫ filios: neqꝫ cratem aut vllum priuilegiū ad muneris vel tutele excusationem prodesse: de iure constitutionis pronunciasse intelligitur. Q si de iure suo probantem admiserit: sed idcirco contra eum sententiam dixerit q̄ negauerit eum de etate sua: aut de numero liberoꝝ probasse: de iure litigatoris pronū ciasse intelligitur: quo casu appellatio necessaria est. ¶ Item cū ex edicto peremptorio: qō neqꝫ ꝓpositū est neqꝫ in notitiam pue nerit absentis condēnatio fit: nullius momēti esse sententiam cō stitutiones demōstrāt. ¶ Si apud eundem iudicez inuicem petam si z mea petitio z tua fine vsuris fuerit: z iuder me priorem tibi cōdemnauit quo magis tu priorem me condemnatum habeas: non est mihi necesse pro hac causa appellare: qm̄ fm sacras constitutiones iudicatum a me petere nō possis priusq̄ de mea quoqꝫ petitione iudicetur: sed magis est vt appella. interponatur.

Dic. de iure. i. citra ius.

Dic. de iure. i. citra ius.

Dic. de iure. i. citra ius

+ Concor. nes.in.c. veniens extra de accu. ro. deci. c.cum. inci.q.iiii. i. in.a.ñ. i fpe. i ri.de pcur. §.i. ver. fed precedés regale.

cebit. Excipitur illustris qui indistincte super actione iniuriarum procuratorem constituit. + vt hic.7.C.de iniur.l.fi.7 sic patet ex predictis q prima pars glo.in pecuniarijs:secunda in criminalibus loquitur. Item ad secundam partem est contra.ff.de appel.lucius.sed ibi domi nus non vt procurator:sed vt in rem suam recuptur cum eius intersit, item facit quod no.ff.de procu.seruus.§.publice.

a ¶ Sequitur.vt in p̃ soci 7 mandati actio.

b ¶ Vocagi.vt.ff.6 his qui not.infa.l.furn.§.i. Accursius.

c ¶ Et generaliter.no.in fi.huius.l.optimam regulam que in initio pone debet:cui est contra.ff. de ap.non tantuz . solue vt ibi .

d ¶ Causa. scilicet principalis.

¶ Si procurator.

¶ Casus. Procurator me[3] appellauit deinde rationem administrationis sue mihi reddidit:z sic desijt esse procurator.dicitur q̃ potest procedere ipse idem in causa appellationis.z eo cessante possum ego procedere ꝓpter quod z de adolescente dicitur.ff.de appella.l. fi.Franciscus.

e ¶ Si procurator. simpler procurator ad causam victus appellare tenetur ꝓpter omnes: vt.C. de procurato.l. inuitus. sed an exerceat sub iudice lis est:vt ibi no.vbi dicimus q̃ non tenetur:z huic.l.fi. q̃ nõ simpler procurator sed omnium negotiorum domini erat procurator:sic z de causa app.vl dic q̃ specialiter erat constitutus ad principalem causam:z ad causaz ap.vl tertio debet.i. potest.sic.ff.de of.procõ. obseruare.ff.fi. z ꝓpter pios duos ītellectus tenetur domino ac.mand. nisi respondeat ipe procurator.Accur.

f ¶ Appellauerit.fa.ff.de ap.l.fi.§.fin.7.C.de appel.l. si actor.7.l.dño. 7 auf.de appel.§.i.

g ¶ Reddiderit.scilicet.dominõ fue administratiõis . z sic est ꝓra.ff.de appel. l.tutor si.sed ibi in tuto.vel cura.in quo duo conueniunt.scz finiri officium z rationem reddi:hic autem vnum tantum.scilicet rationem reddi: vel si dicas hic debet p̃ potest non est contra:vel dic rationes reddi.scz q̃ ap pellauerit:ad quod.ff.de appel.scio.z quod subijcat respondere. scilicet prosequendo.Accur.

¶ Si tutor vel curator vel magistratus creatus appellauerit.

¶ Si qui. ¶ Casus. Electus ad aliquod munus appellauit sue cubuit/omne damnũ q̃ interim accidit reipub.ipe dz emẽdare:si autem obtinuit tunc ꝑses vel princeps estimabit ad quem damnum hoc redundet forte ad eũ qui dolo malo illũ elegit.z si interim pendente appellatione decessit heres eius debet prosequi causam appellationis ꝓpter periculum medij temporis:z hoc dicit hec.l.z seq.Fran.accur.

h ¶ Nominati.i.electi.

i ¶ Estimabit.f.notato vel cuius dolo facta est notatio:vt.C.lib.xj.quo quis.co.cõ.l.quotiẽs.7.l.fi.7 facit.ff.de ap.impatores.§.fi magistrat?. 7 q̃ſi ap.ſit.l.i.§.alia.Accur.

k ¶ Tutor. Detẽtus.i.in tutela datus.7 dic hic vt.§.q̃ſi ap.ſit.l.i.§.ſi quis tutor.7 insti.de excu.tuto.§.qui autem.

l ¶ Medij tpis.si pateat tutorem ꝓ maliciam cãm egisse spectat ad eum

piculum:alioquin ff.vt.ff.de excu.tu.l.q testamento.7.C.de excu. tuto.

¶ ff.7 de ritu nup.si quis tutor.§.quid ergo.

¶ Eum qui appellauerit in prouincia defendi.

Eum qui. ¶ Casus Appellauit a quadã sententia: 7 ob hoc fuit extra prouinciam:interim aliquis vult me conuenire ad aliquid in prouincia:debeo ibi defendi:fec si fim absens extra prouinciaz causa reipubli.nam mitrim non cogor me in prouincia defendere.hoc dicit cum.l.seq.Fran.

m ¶ Rescripserunt.rome enim vel alibi vbi pegrinetur causa exercẽde ap. non habet necesse respõdere:vt.ff.de iudi.l.q.§. legatis.que est cõtra.sed in sua prouincia vbi appellauit sic:vt hic. et est ratio quia ibi facile habet per quem defendatur:als si non defenditur ibi fit muſſio 7 vendito bonoruz eius:vt.ff.qui. er cau.in poſſ.ea.l.ad eo gnitionem.

n ¶ De cuius. Defendere:bona tamen eoz possidentibus:tuntur si nõ defendantur non tamen distrahuntur:vt.ff.qui. er cau.in poſ.ea.l.in poſſeſſ.§.i.7.§.qui. er cau. ma.item ait ꝓtor.§.i.nisi ante absentiam sit negocium motũ:nam tũc debet defendi:vt.ff.de leg.l. eũ.§.i.7 ibi no.7 fa.ff.de dam.ſfe.l.eoz.7.ff.er q. cau.ma.fz si per pretorem.§.fi.7.ff.de ar.l.nõ distinguemus.§.item si quis rome.

¶ Apud eũz a quo ap. aliam causam agere cõpellendum.

¶ Si qs er alia. ¶ Casus. Appellani a sententia dominũ scabecelli iudicis domini richardi de villa potestatis bosi.nunc conuenior coram eodem domino scacauello : ab alio/ego dico q̃ eũ offendi ob hoc q̃d appellani ab eius sententiat sic sit suspect? dicitur q̃ non audior:immo teneor agere 7 defendere me ī alijs rũcis causis coram eo.Fran.accur.

o ¶ Er alia causa.er eadem nullo modo:vt.C.de ap.l.eos.in prin.

p ¶ Agere.cum dz ibi domicilium.als ff.vt.§.de in.l.ij.§.ei quoqs.

q ¶ Offensum.nec em dz reputare se offensum:vt.C.de ap.l.7 in maioribus.Accursius.

¶ Si pendente appel.mors interuenerit.

¶ Appellatore. ¶ Casus. Appellani a sententia lata contra me nũc decessi fine here . ff.q̃ appellatio est extincta cuiuscunq; generis causa fuerit.i.sive ciuilis sive criminalis:si autẽ relinqui heredẽ q̃ adiuit hered.meã:si nullius interest causam ap. expediri:tũc nõ cogit heres meus ꝓsequi causam appel.7 ponit exemplum infra in littera.ibi:nullius autẽ 7c.7 est tale.Si sententia lata 7tra me iudicabat me relegandũ:de bonis autẽ meis nihil dicebat : 7 ego appellani 7 decessi interim relicto herede:non cogit heres meus ꝓsequi cãm appella.Hoc em casu nullius interest causam ꝓsequi:si autẽ interesset alicui?.i.fisci causam appellationis expediri:tũc cogit heres meus ꝓsequi 7 ponit exẽplũ q̃ interest fisci:vt si in sententia dictũ est me deportandũz 7 relegandum bonis ademptis:vel in metallum damnum:7 appellani ab ista sententia:et interim decessi relicto herede:hoc casu heres meus tenetur prosequi causam appellationis:et non aliter bona

habebit heres nisi prima sententia retractetur. als haberet fiscus: quã do aũt interesset pñati appellationem exerceri nõ habes in littera crem plum: sed fere omnes cause appellationum sunt tales q̃ interest aduer sarij proceditur in causa appellationis. ¶ Tutor. Tutor in causa pupilli appellauit tandem decessit relicto titio herede: heres predictus reddi dit rationẽ pupillo de eo quod gesserat tutor: dicitur q̃ reddere causam quare appellauerat tutor in causa pupilli: sed diu⁹ feuerus dixit: q̃ tutor post q̃ reddidit rationes non cogitur causam appellationis reddere: et sic multo magis nec eius heres cogitur. Franci.

¶ Appellatore. Fuerat ergo dãnatus in causa ciuili vel criminali.

a ¶ Generis. vl ciuilis vl criminalis causa.

b ¶ Peragere appellationẽ. de hoc statim ponit exemplum ⁊ sub. hic: tñ habetur pro eo ac si obtinuisset appellator.

c ¶ Necesse habeat. ⁊ q̃tuor habet mẽses plus q̃ defunctus: vt. C. eo. l. fin. ⁊ sub. hic vel statutis acquiescere: vt. C. eo. l. j.

d ¶ Adeptione. expressa. nam si etiã tacita fuit ni hilominꝰ ertiguit: vt. C. e. l. si is. ⁊. ff. de fer. rusti. prẽdiorũ. h. ⁊. fa. C. si re⁹ ad eccu. mor. fuer. l. fi.

e ¶ Ademptis. expresse.

f ¶ Successionis. heres.

g ¶ In reddẽdis. aut interijt res sup qua appellatum est: ⁊ tunc si est ad aliquem vsum tenet ere qui: vt. ff. de condi. furti. si seruꝰ. ff. boue. ⁊ subaudi si erat in mora: si aũt ad nullũ vsum nõ tenet nisi propter peculiũ: vt C. de libe. cau. l. principaliter. vel ꝑpter mora: vt supiori casu: vt. ff. de verb. oblig. inter stip. ff. pe. Si aũt litigator interijt aut causa erat ciuilis: durat post mortem: vt. C. e. l. ij. aut criminalis: ⁊ tunc nõ ꝓpter penã corporalẽ que tam mortuo appellanti imponi nõ pũt: sed ꝑpter bona sic si erpsse in snia ꝓtinebat: als necꝫ bonis durat: vt. C. e. l. ij. vbicũq; dixi heredẽ appellatis ꝓsequi sub. vel acqescat statutis vt ibi non aliter ⁊c. C. e. l. j. vbi aũt a snia oneris vel muneris appellatur: dic vt. C. eo. pater.

b ¶ Deterserit. q̃ fecit eo ipso q̃ aduersarius non probat: q̃ dic vt. C. de appel. l. ei qui. Accursius.

i ¶ Tutorem. nec heredem: vt plene diri. ff. de ap. l. tutor.

¶ De iure fisci. ¶ Jura ꝓmator dixit nũc audi fiscalia: vel dixit in lib. supiori de criminibus ꝓ que bona veniunt ad fiscum: iõ de hoc ⁊ aliis in tribus fisci dicit: vt. j. eo. l. j.

k ¶ Arie. Se quis. si ipse nõ capax se defert hȝ ꝓmiuȝ siue sit heres siue sit legatarius siue fideicom. vt. j. e. senat⁹. §. senat⁹. Item ⁊ si non capax ꝓcumbit ab alio vt ab heredẽ capace vel ab extraneo: ⁊ tunc similiter hȝ ꝓmium deferens: vt. C. de his qui se de. l. j. ⁊ plene. no. j. eo. edicto. §. ertat. Sed quis non est capax? Rñ. deportat⁹: vt. C. de here. instit. l. j. Jtẽ hereticꝰ: vt. C. de apost. Lei qui sniam. ⁊ de here. l. manicheos. Item damnati in metallum: vt ff. de his que ꝓ non scrip. si in metallum. Item natꝰ ex dãnato coitus: vt in aut. qui. mo. na. ef. fu. §. fi. ⁊. C. de incest. nup. si quis. ⁊ de nat. li. j. fisco possit deferri. Accur.

l ¶ Tacite. vel non tacite: vt. j. eo. edicto. §. j.

m ¶ Non vindicetur. vt. C. vbi cause fi. l. j. ⁊. C. de his qui. vt indi. l. j.

n ¶ Indignus. aliꝰ modis q̃ supiorib⁹? ⁊ est exemplũ. ff. de his qui. vt indi. l. indignũ. ⁊ aliꝰ multis l. e. ti. nã ⁊ supiores modi sunt idigniores.

o ¶ Surrepti. quo casu si ꝓatus esset heres ipe accusare ⁊ hereditatẽ peteret: vt. ff. de fal. qui testamento. nunc q̃ fiscus est heres ipe petit be reditatem ⁊ accusat.

p ¶ Jnuenisse. f. in loco pub. vel fiscali: secus si als. i. in loco ꝓato: quia cessat delatio. + vt insti. de re. diui. §. thesauros. ⁊. j. c. non intelligitur. §. fi. Accur.

q ¶ Magni pcij. si dicas abesse dolum vtriusq; vel gratiã dices de deceptione vltra dimidiam iusti pcij: vt. C. de rescin. vendi. l. ij. si dicas illa adesse tũc etiã ꝑ minorem deceptionem: vt. C. e. l. si minor. ⁊. l. qui in Jctibus.

+ Limites his pãc glo. p. l. j. cas tibi no. C. de the sau. li. x. nisi eẽnt reperti aleo ipsius arte magica. q̃ tũc competunt fisco. vt per glo. in ver. arte. in pal. lega. l. j.

sas appellationum reddere.

¶ De iure fisci. Titulus. xliij.

Sexdecim casus enumerat in quib⁹ bona deferuntur in fiscum.

Calistratus. Ler. j.

Arie cause sunt ex q̃ bus nunciatio ad fiscum fieri solet: aut enim se quisᵏ q̃ dã citeˡ relictum est. pfitetur capere nõ posse: vel ab alio prẽuẽtus defertur: vel q̃ mors ab heredibus non vindicetur[m]: vl q̃ idignusⁿ quis heres nunciatur. vl q̃ princeps heres institutus est. ⁊ testamentum siue codicilli surrepti[o] esse nunciantur: vl q̃ dicatur quis thesaurum inuenisse[p]: vel magni pcij[q] rem minoris ex fisco comparasse: vel ex prẽuaricatione[r] fiscum victum esse: vl cũ decessisse qui in capitali crimine esset[s]. vel etiam post mortẽ aliquem reum esse[t]: vl domũ destructam esse[v]: vel ab accusatione recessum[x]: vel rem litigiosam[y] venundari[z]: vl penam fisco ex contractu ꝓuato[a] deberi: vel aduersus leges[b] commissum factum esse. ¶ An bona[c] qui soluẽdo non sint ipso iure ad fiscum pertinent: quesitum est. Labeo scribit etiam ea que soluendo non sint ipso iure ad fiscum pertinere. Sed contra sententiam eius[d] est[e] ctum perpetuum scriptum est q̃

k Si quis dixerit se nolle, ff. de his q. ut. ind. l. j. ⁊ ff. de iure fisci. l. j. ⁊ C. de bo. damnat. l. j. ⁊ C. de bo. ꝑscri. l. fi. vl dic eẽt sẽz postulat⁹ vel deꝑ bẽsus: ⁊ postea se occidit timore future pene: vt. j. e. in fraudez. §. ij. ⁊. iij. ⁊ §. de bo. l. fi. Accur.

l ¶ Reum esse. q̃ dic ꝑ exẽpla: vt. §. de accu. l. ex iudiciorum.

v ¶ Destructam esse. per vim pub. vel ꝓuatã: vt §. ad. l. iul. devi pub. l. bi qui. vel causa negociãdi destructa fuit: vt. §. de cõtrahen. emp. l. senatus. ⁊ de dam. infec. l. fi.

x ¶ Recessum. ⁊ ob id de calum. seu tergiuersatione dam natus esse: aliter eũ non deferentur bona in fiscũ. vt. C. vbi cau. fiscales. l. j. ⁊ vt infra certũ tẽpus. l. j. ⁊ si esset vbicũq; viueret criminosus: nam primo deberet accusari ⁊ convinci coram ꝑside ante tẽꝑ. ꝓcu. cesaris se intromittat. at vbi decessit vt in precedentibus casib⁹ sola pecuniaria q̃stio supereset: nisi se statis intromitteret ꝓcurator cesar⁹ vt iuder: ⁊ ꝓcur. fiscus actor: vel ali⁹ nomine fis. nuncians. ⁊ ꝓsequens: vt no. C. vbi cau. fis. l. j.

in fi. Accursius.

y ¶ Rem litigiosam. pone exemplum. C. de litigio. l. fi. Accur.

z ¶ Venundari. vbi precium perditur vel fisco datur.

a ¶ Cõtractu. ꝓuato. q̃ ex offo q̃ administrat emi: vt. j. e. auferẽ. §. q̃ a ꝑside. ⁊. §. de ꝑdi. emp. nõ l. ⁊. C. q̃ me. cau. l. si impꝑsionẽ. §. fi. ⁊ pena legalis. Vel dic q̃ fiscus successit alicui ꝓuato cui debebat aliquid nosce pene vel sortis etiã: vt. j. e. fiscus. ⁊ fic est etiam pena ꝓcuntionalis. Ex suo aũt Jctu nõ est vsimile q̃ ignoraret: sed alterius Jctũ sic: vt. j. de reg. iur. l. qui in alterius.

b ¶ Aduersus leges. sub. vel ꝓ eo q̃ ⁊c. ⁊ quod subijcit aduersus. ll. ff. factum est: ⁊ est exemplum. C. de asse. l. cõsitarios. ⁊ ad. l. iul. re. l. j. Jtẽs quod subijcit vel commissum facit esse. f. in fiscum. ⁊ est exemplus. §. de ꝓub. cote. m ferro. §. dñs. ⁊. l. commissa. vel secundo non subaudias. f. sa ctum est: sed repete vel aduersus cõmissum ⁊c. ⁊ in idẽ recidit. Aliꝰ non habent ibi: vel aduersus ⁊c. ⁊ tũc est vnus tñ casus. f. de ꝓmisso: ⁊ not. q̃ er aliꝭ causis fit nunciatio: vt. C. de sac. fan. eccle. l. iubemus nullam. in fi. Jtẽ si quis falem vel arma vendidit hostibus: vt. §. de pub. cote. ⁊. C. que res exꝑt. nõ de. l. j. ⁊. ij. Jtẽ si quis incestas nup. Jrem: vt. C. de incest. nup. l. q Jlegẽ. Jtẽ alibi: vt. C. de his qui a nõ dol. l. fi. Jtẽ. C. ad. l. iul. de vi. l. ij. ⁊. l. si q̃s. in fi. Jtẽs si quis seruos fis. occultauerit: vt. §. de pub. l. fi. §. quotiens. Jtẽ. C. de sepul. vio. l. ij. sed bodie bis ⁊ similibus bona non auferuntur heredibus nisi in crimine maie. vt in auf. vt nulli iudi. §. fi.

c ¶ An bona. puta hereditas vel ꝓmoniũ alicuius aliqua ex predictis causis: vel etiã q̃ sit institutus fiscus: vt. j. e. l. nõ ꝓfit: vt. §. de offi. ꝓcu. cesa. l. ij. fisco obuenit. Jtẽ q̃ dicit ipo iure: nunqd ergo sine aditione erit heres q̃ est usitutus: Rñ. nõ. vt. §. de of. ꝓcu. cesa. l. j. in fi. §. ad tione factus erit bõs si bona sint soluendo. als nõ etiã si adierit: si aũt diceres sine aditione esse dñm specialissimũ est: q̃ eũ in cesare dz ⁊ in fisco regulariter est dicendum. vt. j. e. l. fiscus. in fi.

d ¶ Eius. labeonis. Accur.

e ¶ Quod. i. q̃: als quo. Accur.

Veneunt.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Uencunt.a creditoribus.
b Nibil acquiri.boc si certioratus etiã nõ fuerit pfectus erarij:aliꝰ etiã si soluendo essent venirent:vt.ff.de fideicom.li.l.iij.§.si bona.
c Diuus.detuli bona titij mortui ptinere ad fiscum q̃ possidet seius sine titulo:certe si duo interuenĩãt.f.q̃ vere vacent fisco ꝛ sunt nũciata bona ita venĩãt[a] si ex bis fisco nihil acquiri[b] possit.
Diuus.§.ꝛ seq.glo.ponit casum.
Diuus[c] pius ꝛcelio aromanto ita rescripsit.Vacantium bonoꝝ nunciationem quadriẽnio finiri[d] idq; tẽpus ex die quo certum esse ceperit neq; heredem[e] neq; bonorum poss.extare computari oportere pscriptio autẽ.xx.an. q̃ etiam circa requirẽdorum annotatorum bona[f] obseruatur ex cõstitutione diui pij anto.soleꝛ ex eo numerari ex quo quid ad fiscũ ptinere potuit. Cause autem[g] que statim[h] mote sunt ꝛ tracte vltra.xx.annum differri possunt:ꝛ post.xx. ãnum[i] ille quoq; cause q̃ a prioꝛe nunciatore pdite dicant etiã post tpa[m] quibꝰ pscribi diximus fisco nũciari pñt.
Idem. Lex.ij.
Ex quibusdam[n] causis delationes[o] suscipientium fama non leditur:veluti eoꝝ qui nõ p̃mij consequẽdi.Itẽ eorum qui vlciscẽdi gratia aduersarium suum deferũt:vl quod noie reipu.[p] suas quis exequit[q] causas:ꝛ hoc ita obseruari plurifariasꝛ[r] pincipalibus constitutionibus ꝓcipit. Diuus adria. flauio adria. in hec[s] verba rescripsit. Quinꝛ ei qui instrumenta ad causam fisci pertinentia cum possit exhibere non exhibet nocere debeat.si verum aliter non inuenitur ea subtracta effe crẽdatur q̃ nocitura cause eius fuerint dubitandum non ẽ:sed nec alꝰ dubitari;oportet quin non in aliam rẽ nocere debeant q̃ in eam in qua deferata sunt.
Licet causis ciuilibꝰ quãdoq; quis compellatur edere instrumenta:tamen hoc locum non habet in causis criminalibus. hoc dicit Bar.
Item diui fratres ad libellum cornelij ruffi rescripserunt totiens edenda esse instrumẽta[t] / quotiẽs de iure capiendi[u] vel de iure oñj: vel de aliqua similꝰ[v] re nummaria q̃ratur:non si de capitali cã agat[x].
Primo loquit q̃n delator ꝛ possessor est contumax. Secundo q̃n delator tm̃.secunda ibi:quotiẽs tñ. In prima parte fit absolutio ab instantia iudicij. in secũda ab impetitione.b.d.Bar.
Senatus censuit:si neq; delator neq; possessor tribus[a] edictis euocati affuerint:delatoris quidẽ fideiussores teneãtur[b] ꝛ ei postea publicam causam defendendi ius adimatur[c]:possessoris autẽ idem ius cẽt.q̃ si delatus oĩno nõ cẽt[d].
Quotiẽs tamẽ delator adesse iussus cessat:nec hoc fraude possessoris factum cẽ ꝓbabit.oiñ adri. rescripsit p̃m poss.pnunciari oportere:ita vt snia comp̃hẽdat etiaꝫ delatores edicto id comprehẽdisse:

† L.udo.ro. in suis singulis.sing. ccc. dicit bẽ casus fingu. ẽ hoc q̃ is ꝓfitio in vno iudicio facta ꝓdicet in alio q̃ est verũ i eo fenõe vera fec in ficta. Bolog.

Titu. XIIII. Fo. CCCXXXIX.

mei fideiussores teneãt fisco ad omne dãnum q̃ ex hoc habet. Item titius dꝫ absolui ab ista delatione ꝛ apponi dꝫ cã quare absoluit. seiꝫ ob culpã ꝛ cessa.delatoꝛe:eadẽ pena imponit ei qui mandauerat mihi vt deferrẽ bona illa in fiscũ:ꝛ ob hoc cogoꝛ mandatoꝛẽ nolare.
Impator.Prohibet seruus deferre aliquid ꝛ õnia suũ. Ité libertus prohibet mãdare aliq̃d deferendũ ꝛ patroni suũ. Com plura. Die casum vt in glo.que incipit:quidam titij ꝛc.Fran.
n Ex quibusdam. Cõstrue fama suscipientiuꝫ delatione nõ leditꝛ:ex q̃ busdã ꝛc.a.delatoꝛes nõ insamantur:sub.licet nõ ꝑbant regulariter:ergo delatoꝛ nõ ꝑbãs infamat vt hic.ff.C. de dela.l.ex varia. ſ3 hoc fallit q̃n nõ ꝑat primũ forte a fisco: vt.ſ.eo.l.edicto.vel a delatoꝛe desistat. Ité ꝛ fallit in eo q̃ vlciscẽdi ꝛc.vt subijcit:q̃ fortealius eũ deserꝛt:vñ ipe delatꝰ sunꝫ defert delatoꝛe ex alia cã ad q̃d.ff.de bo.li.q̃ cũ.ſ. si libertꝰ.ꝛ.C. de meta.l. deuotũ.sed in hoc ẽ arg. ẽtra.ff.ad.l.aquilã.fereꝫ tiam.§.pe.sed hic ciuiliter corã iudice/ ibi facto volebat se vlciſci.
o Delationes.i. q̃ fusciꝑunt vt defendant.
p Reipublice.ꝓ bere ditate puta decurionuꝫ ſimiliũ:vt.C.de bere. de cu.p totũ.alꝫ non.vt.C. de bo.va.l.j. idez in eo q̃ defert causam sibi cum fisco cõem:vt.ſ.e.deferre. §.sed ꝛ communem.
q Exequitur.nõ ꝓ ꝓmio.Accur.
r Plurifariaſ.i.pluribus ſimilibꝰ modis vt i epla pauli multifariam.

s In hec.scs q̃ ea ꝛc.Accur.
t Quin.ꝓo vt.
v Esse instrumenta.fisco.
x Capiẽdi.i.vſuca.vel.i.acq̃rendi:vt q̃ habes instrumẽtum q̃ fiscus emit vel alio mõ õnium acq̃siuit vt ꝑ testiñ:ꝛ q̃ dicit nũmaria puta de mutuo:alij ponunt exemplum.per.l.C.ad.l.iul.pe.l.j,
y Simili re.subaudi:ſcꝫ vel abundat re.
z Agaſ.Imo videſ q̃ etiã in capitali:vt.C.de edẽ.l.is apud. q̃ ẽ ẽtra. So.primus iudeꝛ q̃ tulit ſniam vel iudeꝛ ap.indifferenter acta publica ciuilia vel criminalia iure cõi exhibere cogit:vt.C.ne lit.pen.ſupplicare: ꝛ ita loquit lex.C.ꝛ.§.alia instrumẽta non cogit in cã criminali sed in ciuili:vt b.ꝛ.ſ.de eden.ne quiſq̃.nã nec agit ac.ad exhibendũ ꝑ instrumẽtis in criminalibꝰ actionibꝰ:forte necac.in fac.q̃ pecuniariter nõ interest:vt.ff.ad ꝛbi.ſi liber.ſi tñ fiſci eſſent eſt certum q̃ põt imẽdere rei ven. Vel dic in cã pecuniaria tñ bocipſo q̃ quis etiam nõ interpellatus non exhibet fisco instrumẽta ei necessaria patiſ penã q̃ ꝛ credit eus tus non exhibet fisco instrumẽta ei necessaria patiſ penã q̃ credit eus instrumenta ei subtraxiſſe ꝛ ita furti ꝙuemiſ:ſ3 in cã criminali quã fiſcꝰ mihi mouet fecus:nã non patiꝰ penã hoc ipſo q̃ non er hibeo:possiꝫ mihi mouet fecus:nã non patiꝰ penã hoc ipſo q̃ non er hibeo:possiꝫ tñ artari vt exhibeam vt ibi:põt ꝛ ꝛ regula intelligi in ẽtra q̃ fiſcus i criminali:ſ3 quilibet in pecuniaria cã fit ſpãle q̃ ſ3 ſit reus exhibet tñ ſi.in.actoꝛ instrumen ta ad eũ ꝓtinentia:vt.ſ.de eden.l.nec q̃ſq̃.fecus i criminali:ſ3 quilibet alius q̃ nõ eſt conuentus acta ciuilia ꝛ criminalia exhibere teneꝛ vt ibi.
Also.vel ibi in rõnibus:hic in instrumẽtis. Vel ſ3 q̃dam tertius habeꝫ Also.vel ibi in rõnibus:hic in instrumẽtis. Vel ſ3 q̃dam tertius habeꝫ bat ibi aduerſarius.prima ꝛ ſecunda placent.

a Tribus.qui ter citatus habetur ꝓ confeſſo:vt.ſ.eo.ſenatus.§.ſenatus.ꝛ.l.arrianus.
b Teneantur.in ſummam petitam:vt.ſ.eo.ſenatus.§.ſenatus. vl ad damnum:vt.C.de lit.conteſta.auf.libellum.
c Admatur.ſic.C.qui accu.non poſ.l.ſi ea.ꝛ de in.l.in peremptorio. ꝛ.C.de procu.l.eum.
d Omnino non eſſet.q̃ abſoluitur:vt.d.§.ſenatus.ꝛ.l.priori.
e Id comprehẽdiſſe.id eſt debet in ſnia dici qualiter delatores voca-

uit p edicta:z cõstrue sic. Snia. s. absolutoria etiaz delatores compteben disse. i. fecisse id. s. vt absolueretur possessor fecerũt dicto edicto. i. per edi ctũ quo fuerũt citati. i. ppter 2tumacia q colligit ppter illã citationes terna: vt. ff. de re iudi. l. 2tumacia. §. i. z no. hic duo arg. primũ q etiaz actore absente 3hab hermoditiũ q̃d dic vt. ff. senatus. §. senatus. Item q in snia cõnet cã absõ lutionis vt nõ obstet aliq excep. rei iudi. vt. ff. l. i. i fi. z ad boc. C. de iud. p perandum. §. illo.

a ¶ Cõpellere. ad boc. ff. ad sil. l. z si certꝫ sit pcuſ for. z. l. primo. sed 2tra. ff. de edẽ. l. si quis. §. rõnzo. vbi non cõpellitur edere vnũ mãdatũ. Sz ibi io: q: nõ erat liber rationũ: sed rationis: preterea bic mandatoꝛ edit ibi mãdatũ. i. scriptura mãdata non edit. Accur.

b ¶ Subduceretur. i. eua deret q̃ pena ẽ. ff. senatus. c. 7. j. e. senat⁹. §. diu⁹. z facit. ff. de vi 7 vi ar. l. j. §. quotiẽs. z. j. e. de eo. z l. nõ tñ. z. l. senatus. §. j. z. C. de accu. l. nõ ideo. z ff. ad turpil. l. i. §. fcidit. Itẽ ff. fallit. C. de dila. l. ij. §. ibi. pcur. fisci suppoſ suit delatoꝛ. Itez ar. ff. C. de fur. l. ciuile. z. C. de fal. l. maiozem.

c ¶ Puniretur. vt. j. e. senatus. §. j.

d ¶ Coerceãtur. seueriſſime etiã si probent. vt. C. de dela. l. fi. li. r.

e ¶ Plectẽdos. f. ꝓstituit impator: ad q̃. ff. de fal. diuus. §. pe. z dic pena. f. metalli: vt. ff. de of. pre. vr. l. i. §. cũ patronus. z ad boc. C. qui accu. non poſ. l. pe. z. l. fi. z. ff. de accu. bi qui. §. j.

Casum ponit.

f ¶ Complura. Quidã tiuꝫ filius ex berta quam reiecerat vir. z tenebat seiam. p vrore institut⁹ ab illo titio detulit se errans i facto: q: nesciebat matrem esse vxorem verã: nec ob. q̃ dicit matris: q: ignorabat factũ z p ẽnis ius. Vel dic q̃ in iure. q: credebat posse reuci vxorem vnam: z acci pi aliã: vel desinere vxorem eo ipso q̃ nõ cohabitabat cũ viro q̃ nõ no cet: vt. ff. de do. iter vir. z vxo. l. cũ hic status. §. si mulier. Sz q̃ si vera esset ꝓfessio haberet dimidiatã tñ: nunc totũ habebit: q: ẽ legitimus z potuit institui. z fa. j. eo. edicto. §. fi.

g ¶ Si ea persona. bis pfonis exceptatis non nocet error facti vel iuris etiã in bocvr probet se dignã. z. ff. de proba. cũ de indebito. §. j. fed alijs noceret vt a contrario sensu hic colligit. z fic est contra. j. eo. edicto. §. fi. fed dic illam fm istam loqui in pfonis exceptatis: vel dic etiã in alijs: z nocet ei vt hic quo ad onus ꝓbandi se dignam sez error facti quo ꝓbato non nocet vt ibi. Itẽ error iuris nõ potest contra probari: vt. ff. de confessis. l. non fatetur. nisi dicas illã habere locum quando in iure z presente aduersario: qui non fuit hic presens vide z hic potest cõtra probari. Alij dicunt facti errorem simpliciter nemini nocere: sed iuris sic alijs: sed personis exceptatis non: z sic hic de errore iuris. l. i. edicto. de errore facti. Accur.

b ¶ Possit. vel etiã propter etatem: vt. j. de re. iur. fere in oĩbus. itez ſa. §. de adul. l. si adulterii cũ incestu. §. fratres. z. j. ad mum. libertus. §. error. z. ff. de edẽ. l. j. §. fi. z. C. de iur. z fac. igno. l. fi. z. ff. ad sil. si qs in gra ui. §. si quis ignorans. z. C. q admit. ad bo. poſ. pñt. l. fi. sed argu. ff. C. de in ius vo. l. ij. Accur.

Diuus pius cecilio maximo re scripſit cõſtitutionẽ patris ſui qua cõpellerẽt delatoꝛes edere mandatoꝛes ac nisi edidiſſet vt in vincula deducerẽt eo pertinere nõ vt delatoꝛ pena ſubduceretur[b] ſi mãdatoꝛ nõ haberet: ſz vt mandatoꝛ quoq; perinde ac ſi ipſe detuliſſet puniretur[c]. ¶ Imperatoꝛ noſter ſeuc. augu. cõſtituit ne ſerui delatoꝛes dominoꝝ audiantur: ſz vt pena coerceant[d]. libertos quoq; cauſe man datoꝛes ꝓtra patronos a ꝓbidibus puinciarũ pena plectẽdos[e]. ¶ Cõplura ſunt reſcripta principalia qb⁹ cauet non obeſſe errorẽ cuiꝰ q; ignotus iuris ſui ipſe detulerit. ſz ex tat cozũdẽ principũ reſcriptũ ex quo videtur poſſe defendi: ita demus nõ nocere cuiꝰ ſe detuliſſe ſi ea ꝑſona[g] ſit que ignorare poſſet rusticitatem vel propter paupertatem vel propter ſexum femineum ius ſuum poſſit[h].

Dem. Ver. iij. On itelligitur fraudez legi[i] feciſſe qui rogatus ẽ palam reſtituere. Sz cum quidam i teſtamẽto ſuo ita reſcripſiſſet. vos rogovt in eo qõ a vobis petij[k] fidẽ ꝑſtetis: ꝓ q̃ dcum vt faciatis rogo: z quere retur an id palam datum intellige retur. Julia. rñdit[l] non quidẽ apparere qd ab hẽdibus ex huiuſmo di vbis petitum ẽ. Queri aũt ſolet quando intelligatur quis in fraudẽ legis fidẽ ſuaz accommodare: z fere eo iam occurſum ẽ vt fraus legi fieri videat quotiẽs quis neq; teſtamẽto neq; codicillis rogaretur[m]: ſz domeſtica cautiõe chyrographo obligaret[n] ſe ad ꝑſtandum ei qui cape non põt[o]: ideoq; dici poſſe ex ſupradictis[p] vbis non eſſe legi fraudem factam.

¶ Inſpicitur id qõ prodeſt non id qõ nocet. b. d. Bar.

¶ Si quis palam rogatus[q] z tacite cẽt agitabatur q magis ꝓualeret: z vtrum idipſum nocret qõ tacite rogatus cẽt an prodeſſet qõ palam petitum effet. Diuus adri. capaci: z ſic hec bona ad fiſcum pertinent: fiſcus tenetur ſoluere omnia q̃ vtiliter in teſtamento ſunt re icta. ¶ Diui fratres. Cum procurator ẽ dit rẽ fiſcalẽ oꝛ eam vendere iuſto ꝓcio. z dicit qõ ſit iuſtum. ¶ Cũ qui quẽnium. Conduxiſti prediũ a fiſco vſq; ad quinquẽnium: z p te fi deuſſit: nunc finito tempore predicto remanes in eadẽ conduc. dicit q̃ non teneoꝛ ꝓ futuro tpe. Item nec ipſe conductoꝛ cogit reconducere finito tẽpore. ¶ Si poſterior. Fiſcus ſucceſſit poſteriori creditoꝛi ritꝰ. dicit q̃ fiſcus vti debet eodem in re quo priuatus vteretur ſi viueret. Secundo dicit fiſcus habet debitoꝛe: nõ põt conuenire debitoꝛes debitoris niſi in caſibus quos ponit in lſa. z eos dic vt l glo. one incipit: q: ſunt non ſoluendo ꝛc.

¶ Diu⁹. Hereditas delata ad fiſcum: quidaz q̃ dicitur ſeruus illi⁹ here. petit ſe in libertatez: dicitur q̃ in hac cauſa debẽt ee ꝓtentes illi qui ſunt conſueti agere cãz fiſci: z ſententia lata cõtra fiſcũ abſte fiſci adiucato nõ tenet. ¶ Si li locis. Si l loco fiſcali vel alio i littera numerato inueniatur theſaur⁹ medietas fiſco debetur. Idem ſi in ceſaris fundo: z qui ſaenit ſ predictis caſibus theſaurũ debet deferre a⁹ non. ſi aũt q̃ inuenit theſaurũ loco fiſci nõ detulit par tem fiſco imo celauit totum theſaurum inuentum cum alio tantũdẽ coꝛgitur fiſco ſoluere. Fran. accur.

i ¶ Leg:. indefinite dicit: vt. ff. de pe. l. ſanctio legũ. ſunt eñ multe leges q̃ prohibent relinqui aliquꝫ vt no. ff. c. l. j. in ꝓn. z q̃ dicit palam caute dicit. ſ. q̃ intelligi poſſit: vt. ff. de teſt. l. heredes. Sed eſt ff. de ꝓba. l. q teſtamentum. Sol. h quo ad rogatũ q eſt capax: ibi quo ad nõ capacem legatarũ: g ergo palã rogaꝝ nõ põt nõ audiꝛ: z ita nõ ponit etiã ſi fozte dicat bñ facia. ſed ſi tacite tunc delinquit vt ſubjcit z punit vt pdat falcidiã: z nõ capax pdat dodrantem: ſiue ſit hereditas: ſiue res ſingulaꝛis vel quantitas z dat fiſco: vt. ff. de vſur. l. cuꝫ qdam. ff. in tacito. z de bis q. vt indig. l. heres. z. l. cum q. z. ff. de peti. here. l. ꝑdonis. z. C. ad le. fal. l. etiam. niſi rogatus erat in ꝑte rogãtis vt filius vt. ff. de bis qui. vt indig. in fraudem. ff. fi. Et idem in ſeruo: vt. ff. ad. l. fal. ſi tacitꝰ. z ſic tria excuſant rogatum: ſez q̃ palam: vel q̃ filius: vel q̃ ſeruus. Itẽ hz locum predicta pena ſi vtroq; tpe fuit non capax. ſ. tpe mortis z tpe teſtamenti. Si autem altero eoꝝm fuit capax ceſſat pena. Sed anvaleat relictum dices ſtatim. j. §. queri aũt. Item heres aliq̃n gdit quartam: z tñ fideicom. hz dodrantem: q: eſt capax: ſed heres indignus: vt. ff. ad treb. marcellus. in fi. Accur.

k ¶ Petij. in boc teſtamento z ita palã: petierat enim vt daret. r. vl' ſum dum certum titio qui erat non capax: z ſic non eſt contra. j. e. l. ita fidei. vbi erat ſcriptus ſumdus in teſtamẽto: z dicit bec verba que hic: q: ſumdi appellatio eſt incerta: vt ibi dicitur: z ita poteſt eſſe in teſtamẽto z eſſe certum vel incertum relictus: z fm boc male dixit inſt. hic ſtatim: z ideo corrigitur ideoq; ꝛc. Vel dic q̃ allegando dixit. Quod autem in medio interſerit querit autem z. interpoſito eſt. ſed. R. aliter dixit. quod a vobis petij ꝛc. quod eſt tacitum: z ſic heredes patiuntur pcam quam di ri. ſ. ꝓxi. reſpon. z fm boc iuſ. bene dixit: z id quod dixit ideoq; ꝛc. ex ponit z ſupplet ita niſi perſona cui predictis verbis proſpiciebat ſit talis vt eius iudicio ex teſtamento eius ꝓhibeatur accipere. Item ex ꝓdictis no. aliquid poſſe fieri palam: z non puniri: z non dam ſi poſſe fieri: vt. ff. de ritu nup. l. fi. z de admi. tuto. l. non exiſtimo. z. ff. de auc. tut. l. pupillus. §. pupillus.

l ¶ Julianus reſpon. vel dic male vel allegando: vt modo not.

m ¶ Rogaret. apte z clare: ſi vero obſcure rogaret etiã in teſtamẽto ꝑ eſt ſez vt videaꝛ fieri fraus legi. vt. j. e. l. ita. z ad boc. ff. de bis q. vt indig. in fraudem. z. j. e. §. tacite. z. ff. de leg. j. in tacitis.

n ¶ Obligaret. vel etiã pollicitus eſt: vt. ff. de bis q. vt indi. in fraudem.

o ¶ Nõ põt. ſecus ſi poteraꝛ: vt. C. de dela. l. j. vel expone vt ibi fm. R.

p ¶ Ex ſupradictis. i. queſtione facta: vel expone vt dixi fm. R. niſi ſpõna ꝛc. Accurſius.

q ¶ Si quis palam rogatus. ſez primo.

r ¶ Tacite. ſez poſtea.

Accõmodaſſe.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Accōmodasse. eligendū est bonū ꝛ fugiendū malū: vt l. auf. qui. mo. na. cēs. fui. in prin. ꝛ ad boc. ff. de condi. ꝛ demon. si quis. ꝛ de admi. tuto. l. si pupillus. ꝛ ad mace. sed iuf. §. item si duos. ff. C. man. l. fi. ꝛ. C. de fena. l. emancipatū. in fi. Sed arg. cōtra. ff. nau. cau. l. fi. §. sed ꝛ si quis sit nauta. ꝛ quibus ex cau. in pof. ea. l. fulcinius. §. qđ ergo. ꝛ ad silleī. si quis in grau. §. fi.

b Interpolita. ꝛ tacite rogato berede. &c.

c Agendū est. id est videndum est.

d Nō capiebat. quo casu palā relictū esset. p nō scripto: vt. ff. de bis qui. vt indig. l. si in metallū. ꝛ. l. fe. ꝛ. C. de cadu. tol. l. §. ea autem.

e Extrā. i. tēpore mortis. Accur.

f Spectandū. si vtroqꝫ tpe. s. testamēti ꝛ mortis fuit non capax non valeret relictus: ꝛ habet locū pena quaꝫ dixit in prin. Item cōtra si vtroqꝫ tpe capax fuit valet relictum ꝛ cessat pena: fivero altero sit capax altero non: cessat pena: §s an valeat relictus: ꝛ siquidē tempore testamēti fuit capax non peccauit bōs si etiaꝫ tacite se affirmit: nisi in futuru casum fidē accōmodauerit: ꝛ si legibus capere prohiberi poterit restituat: ꝛ tūc remanet apud beredē: vt. ff. de bis qui. vt indig. l. an fraudē. §. i. boc ergo casu insp icitur exitus vt non debeatur vt bic dicit vel econtra: non autem vt pena habeat locum: si autē econtra tempore testamenti fuit nō capax sed tempore mortis capax: bic peccauit beres: sed tñ de bemignitate parcit ei inspecto exitu vt cesset pena: non aūt debeaf relictus: vt isti. de bere. qua. ꝛ dife. §. in extrancis. ff. de bis qui. vt indig. l. fi. §. i. ꝛ sic exitus diuersimode accipitur alio: alio casu.

Exitus diuersimode accipitur.

Alij dicunt ꝛ bī boc casu valere relictū. ad qō. ff. de leg. prestan. interci dit. ꝛ legem. inti. de bere. qua. ꝛ dif. intelligunt in berede non capace. ꝛ facit ad exitum. ff. de fur. l. si quis vtroꝫ. §. neqꝫ verbo rum. ꝛ. j. deverb. sig. fepe. in fi. ff. quod quisqꝫ iur. l. i. §. ait pretor. ff. fi. ff. ff. ne quid in flu. pub. l. i. ff. de imur. item apud labeo. §. abduxisse. ꝛ de fideicom. li ber. l. generaliter. §. si libero. ꝛ de mino. l. iij. §. i. ꝛ ad macedo. l. si filius. in fi. ff. l. fcq. Accur.

g Deteguntur. i. manifestantur. Accur.

b Dyrographum. manu priuati factum.

i Quo. sc. dyrographo.

k Restituturū. f. nō capaci: vt. ff. §. queri autem plene no. Accur.

l Probationibus. vt per confessionem rogati.

m Fit. i. manifestantur tacita fideicom. Accur.

n Pertinēt. quidā notāt bic q ex quacūq causa bona debitoris mei veniāt ad aliū possessorē: quemo eū quasi beredē p boc qō est bic. ff. de fisc. l. cū fisco. ff. de bis qui. vt indig. cū quidā. ff. l. cū tabulis. ff. de ad treb. l. marcellus. §. fi. ff. de fideicō. lib. l. impator. §. fi. ff. de leg. i. si ferruus pluriū. §. i. f. in lombarda. de bis q a pa. vel a re. l. si quacūq. ꝛ p alias. ll. §. alie magis dicūt. §. ff. de iure do. l. mulier. ꝛ q in frau. credi. oēs. §. lucius. ꝛ de vsufru. le. l. fi. ff. de bere. vel. ff. §. fi. ff. de pecu. lega. l. si peculiū. §. pe. ff.

omnia sunt: vt. C. de quadri. prescri. l. fi. in prin.

a ¶ Vendicari. l. iure domini.

b ¶ Deferre. als. §. 7 als non est.

c ¶ Debeatur. qđ qñ fit. §. proxi. diri.

d ¶ Totum. perdit ergo partẽ suã 7 iterũ ℔tum est totũ 7 est mirabilis pena. l. simpli: 7 dimidie simpli: vel verius in triplo: quia 1 dimidia fisci tantus deliquit nec deferre poterit cum iam in pena incidit.

M fisci. ¶ Cas⁹ Cũ quandã heredita. a tẽ possessam in fiscũ de ferrez dedisti mihi aliqđ preciuz vt desisterẽ: dicit q̃ p̃ 2fesso habeatis. §.

e ¶ Delatoribus. vt cessa rent. Accur.

f ¶ Pro 2fesso. illi dati.

g ¶ Habentur. 7 ideo tñ dãtur 2uicti: vt. j. adrianus. in fi. 7 insuper quingentos solidos: vt. j. impera. feuerus. Accur.

h ¶ Si modo. non aliter ſm Jo. vt. §. ad. l. iul. de vi pub. qui cetu. §. q vacantẽ. ij. rñ. 7 ſm hoc itel ligẽ. §. 6 diuer. 7 temp. ſ scrip. ſitra. ij. rñ. 7 facit. §. 6 ifa. qñ. 7. l. furti. §. partus. 7. j. c. l. ci⁹ qui. 7. §. de preua. l. fi.

i ¶ Vel. pro stulto.

k ¶ Modicũ. ad hoc. §. de edil. edict. l. ſi quid. in fi. 7 de dam. infec. ſi ppũe tarius. in fi. Accur.

S J procurator.

¶ Cas⁹ Procurator cesaris vẽdidit q̃ndã rem: 7 duplus vel triplum pro euictiõe p̃misit: licet euincat res emptori fisc⁹ tñ simplũ. prestabit. Se cũdo dicit procurator fisci vendendo rem fiscalẽ 7 tradendo emptori tũc emptoris fit cum preciũ soluerit. Fran. accur.

l ¶ Fiscus. ℔ an ꝑcu. teneat? ℜñ. quidã sic: fed azo nõ: 7 est sic. §. ad. l. fal. l. cum emptor. 7. C. cõia de legã. l. ſi. §. 7 de euict. l. nõ. nec ob. §. de euic. l. ſi dictum. in prin. fol. hic speciale.

m ¶ Datũ est. vt procurator fisci: vt. C. de ven. re. ſi. l. j. 7. j. l. bonoruz. 7 l. aufertur. §. auctores.

n ¶ Fit emptoris. vt. C. de quadri. pre. l. ſi.

o ¶ Soluto. vel aliter satisfacto: vt. C. de ℑbẽ. emp. qõ vendidi. 7 insti. de re. diui. §. vendite. non aũt fide habita de precio: 7 est speciale ℑ. l. ꝑdi. 7 no. pro mino. + 7 pro ecclesiis. Accur.

+Ista glo. est nota. ad hoc. ꝑpoſitũ q̃ ticur ꝑ curator. vel dens rẽ oñi sui non pot̃ habere fidẽ de ꝑcio ita idem est in ipo minore et in ecclia. Bolog.

H Jscus. ¶ Casus. Fiscus succedẽs priuato ꝑ antiquo tẽpore iure priuati vtif: fed poſtq̃ succeſſit vtitur ꝓuilegio fiscꝰ: 7 de primo da erẽplũ vt in glo. q̃ incipit: vt. 7. C. credi. euic. 7. C. De ſcdo da erẽplus: vt ff. de vſu. cũ quidam. §. ſi debitores. 7. C. Scdo dicit fiscus succedit credi tori titij qui titius ad vſu. modicas tenebatur ertũc incipient deberi fiscales. i. femiſſes ex quo fiscus conuenit in iudicio titiꝰ debitorem: priuilegius autem alijs vt in hypotheca 7 alijs extunc vtitur fiscus ex quo nomen titij receptũ est inter noĩa debitoris fisci. Ultimo dicit q̃ priuilegia competunt fisco: eadem competunt 7 patrimonio cesaris. item augustę vroꝝ principis. Fran.

p ¶ Utif. vt. 7. C. cre. euic. pig. nõ debe. l. i. 7. §. de vſur. cũ quidã. §. fiſc⁹. 7. §. de ſer. ruſti. ꝑdio. l. via. §. ſi fundus. 7 de fiſca. vſur. l. ij. 7 fi. l. ſi. 7 de ꝑdi. 7 dem. l. in facto. §. i. 7 de iudi. l. heres. in prin. 7. §. eo. l. nõ intelligitur. §. cum ex causa. 7. §. ſi posteriori.

q ¶ Priuilegium. vt. j. l. cum quidam. §. ſi debitores.

r ¶ Pertinere nomen. qõ est qñ succedit.

s ¶ Conuent. extra ius. vel in iure: ad qõ est. C. de noua. l. ij. Accur.

t ¶ Inter nomina. qõ postea fit in aliquo quaterno.

v ¶ Fiscales. i. femiſſes: vt. §. de vſur. cum quidam. §. ſi debitores.

x ¶ Conuenit in iudicio.

y ¶ Varie. i. aliter.

z ¶ Priuilegio. ſcz alio ab vſuris vt in hypotheca. 7 in priuileg. perſonalium actionum: 7 in alijs de quibus habes in ſumma de priuilegijs fiſci. Accur.

a ¶ Solet. vt. C. de quadri. prescri. l. ſi. 7. §. de leg. 2 ſe. cõ. principe. 7 dic contra vt ibi. Accur.

S J fiscus. ¶ Casus. Fiscus dicit aliquẽ seruũ suũ: ille ſe liberũ dicit: i hac cã⁹ adesſe aduocatꝰ fisci: 7 ſi iudicet ℑ fiscũ absente eius aduocato nõ tenet. Fran. accur.

b ¶ Oportere. hoc dic vt no. §. l. nõ intelligitur. §. diuus. Accur.

B Onoꝝ. ¶ Casus. ℑn heredita. fisco quęsita inter cetera q̃ ibi sunt/sunt serui castaldiones: ꝓhibet ne procurator vendat eos: 7 ſi fiat ℑ dicit non valere. Fran.

c ¶ Vendicatorum. quia vacantia.

d ¶ Actores. i. castaldiones ſernos. 7 ad B. j. c. l. ne ꝓcuratores. 7. l. aufertur. §. actores. 7 fac. §. 6 offi. procu. cef. l. i. in ꝓnc. Itez sic accipiẽ actor. C. quod cũ eo. l. ſi. Item rõ huius. l. inꝑõptu ẽ per l. §. de offi. ꝓe. l. ſi.

e ¶ Procuratorib⁹. fisci. Accurſius.

L Ucius. ¶ Casus. Lucius ſtituit ſibi ſocerus ex dodrãte ſo rorẽ ſuaz: in reliquo inſtituit meuiã vxorẽ ſuam 7 ſocerum ſuũ: deinde mortuo lucio natus est poſthum⁹ ex meuia: 7 sic ruptum est testamentus: q poſthumus ifra paucos dies decessit: 7 sic mater eius. ſ. meuia succedens huic puero habet omnia bona: nunc sozor testatoris accusat meuiã de morte testatoris q̃ venenauit eum: in hac accusatione succubuit ista sozor testatoris 7 appellauit: pẽdente appellatione decessit meuia: ỏz q̃ appellatio est extincta: fiscus tñ posterit ꝓsequi bona que scelere sunt quesita 7 hoc ꝓbato habebit illa bona. Fran. accur.

f ¶ Breui tpe. poſt mortem tñ patris als de equitate ꝓtoria valet: vt. §. de minuſt. teſt. l. poſthumus.

g ¶ Deuoluta est. olim per tertul. bodie p auf. defuncto. C. ad tertul.

h ¶ Accuſauit. de quo ſi fuiſſet quicta pderet etiã ꝑmã inſtitutionẽ filio nõ nato: vt. C. de his q. vt indi. l. sozorẽ. Itẽ hoc põt ꝓsequẽdo suorum iniuriam: vt. C. qui. accu. non poſ. l. de crimine.

i ¶ Prouocauit. intra triduũ: vt. §. q̃ ap. ſit. l. i. §. pe. 7. l. ij. §. fin. 7 añ. xxx. dies infra quos apoſtoli dantur: vt. §. de lib. di. l. j.

k ¶ Decessit. hec mulier.

l ¶ Inducendã. ſ. in iudicio qõ videt ꝓpter heredi. 7c. vel dic inducendam. i. cancellandam: quod non videt ꝓpter heredi. 7c. Sed mode. rñ. q̃ alia rõne auferẽ ei hereditas. ſ. q̃ scelere quesita: non autem ꝓpter crimen: q: ſi ꝓpter crimen auferrtur eodem modo alia ſua bona vt hec hereditas auferrentur. 7 sic patet q̃ non est contra. C. ſi pen. app. l. ij. 7. C. ſi reus vel ac. mor. fuerit. l. ſi. quia ibi fuit condemnatus accu. vnde distinguitur in bonis expreſſe vel tacite: hic autem absolute: vnde non distinguitur: immo indiſtincte dimittuntur bona hereditbus eius: verum q: hec hereditas est cum scelere quesita auferrtur heredib⁹: ad quod. §. de cal. i heredem. 7. §. q̃ me. cau. l. quod diximus. §. fi. 7 de bo. dã. l. fi. §. fi. 7 sic patet q̃ non potest ꝓsequi appellationem. Itẽ no. ex hac. l. q̃ ola turpiter quesita vel que indigne poſſidentẽ confiſcantur apud quẽcũq; inueniant: siue apud querentem siue apud heredem per hanc. l. 7 per predictas. 7 ad idem. §. de dona. inter vi. 7 vro. l. cum hic status. §. fi. 7 de inof. teſt. papinianus. §. meminiſſe. fallit tñ hec regula: vt. C. de leg. ſi legatari⁹. 7. §. de his qui. vt indig. poſt legatum. §. amittere. 7. C. de her. iſti. ſi pater. 7. l. necapud. Itẽ op. q̃ nõ videt hec mulier scelere cẽſiſſe. nã filiũ a quo hz nõ occidit. a viro non hz: ſ rideo cum poſthumus in breui decesserit creditur lucium vixiſſe poſt mortem poſthumi:

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Crimioso mortuo qñ qs de crimine q̃ritur.

postbumi:nisi ab vxore fuisset interfectus:? sic bona non haberet mulier q̃ ergo ħ; est propter scelus:sed ? ſm hoc esset scelus si diu postea decessisset postbumus:ãre da ? aliã rõnem:q̃ hẽs heredis ꝛc.vt.C. de here.instit.l.fi.bona aũt q̃ aliũde obuenissent postbumo:nõ puto auferẽda matri.arg.ſ.de vulg.sub.si is qui. Itẽ no.q̃ ħ est vnus de casib⁹ minosi q̃ritur ō crimine propter bona:vt no.ſ.ō acl.er iudicium.

a Crimine extincto.? sic appellatione extincta.

b Quero.Loquit de bis a quorum sententijs vel responsis recedere nõ licet:vt instit.de iure natu.ſ.responsa.? forte est ratio:q̃ diues ẽ:vt in aut. de nõ alie.ſ.si minus.? ſ.de fun.do.l.ij.z hac ratione non fatisfat:vt.ſ. vt ic.no.ca.l.i.ſ.si ad fiscuz.econtra in muliere : vt.ſ.de iure do.l.ſ ambi guis.posset etiam intelligi bec ler.i iudicez docto re qui ? ipſi interpretantur:vt.ſ.de le.? sena.cõ. nam vt ait pedius.Acc.

Quero.¶ Solue. Illa bona dicuntur ad fiscũ pertinere cũ effectu que superſunt satisfacto creditorib⁹.Frã.ciscus.

c ¶ Pertinere.pleueran ter:pertinẽt tñ ex quo solũdo sunt:? fisc⁹ soluit : vt ? j.ea.l.bi.? C.ad. l. iul.de vi.l.tutoris.fecus si nõ sunt soluẽdo:vt.ſ. l.j.ſ.an bona.

d ¶ Superest.non ẽ ℨ. j. l.deferre.ſ.fi. quia ibi fiscus creditor erat:ħ non ? tacit.ſ.ō vſurſ.le.l.fi.z de col.bo.l.cuz emãcipa ti.ſ.j.z.j.de ẽb.fig.subſignatũ.ſ.j.z.ſ.de lega.ij.si quis seruum.ſ.fi.z l.sequen.

Si metallũ. ¶ Casus. Dãnatus in metallũ fit seruus:z qõ relictus erat ei qui posteа dãnatur in metallum non vadit ad fiscum. Et ꝺ seruus pene non fisci.Fran.

e ¶ In metallũ.ppetuũ.fecus si ad tẽs q̃ non adimit eis libertas:vt.ſ. de pe.l.capitalium.ſ.diuus.vel ibi in opus metalli q̃ est aliud:vt i eo. tũ.aut damnũ.ſ.inter.at metallũ sp̃ est ppetuum:vt.ſ.de fideicõ.l.generaliter.ſ.si seruus.

f ¶ Seruitibus.q̃ flagellantur.

g ¶ In metallum.de relicto postea minus dubiũ est.

h ¶ Non ptinere.vñ eu anescit quasi m cã caduci:ad q̃ ſ.de penis.l.qdam.z pro non scrip.l.iij.

i ¶ Se fisci.imo fisci:vt.C.de sentẽ.pas.l.frustra.ℨ.Sol.vt ibi.Itẽ ℨ. C. de bonis p.l.ij.Sol.ibi in deportato:ħ in dãnato in metallũ.z eodem modo fol.ſ.man.l.si mandauero.ℨ.is cuius.

Dicto. ¶ Casus. Relictum est legatũ non capaci masculo vel fẽmine:anteq̃ alius boc legatum deferat in fiscum:ipſe legatarius defert boc legatũ in fiscum dicẽs se non capacem:z ħ ꝑbat.ſ.legatum. Dicitur q̃ dimidiam legati accipit fiscus z aliam dimidiam retinet legatarius:vel legataria:nec est vis qua ex causa fit non capax:vt q̃ incestuosus vel alia ex causa.sub.dum tamen non propter suum delictum : q̃ tunc fecus:quod dic:vt in eo.ſ.penulti.z si ille qui sic detulit decedat anteq̃ hoc legatum vadat ad fiscum beredi eius boc idem premiũ dabitur quod defunctus habuisset si vixisset. Sꝫ quid si decesset legatarius non capax anteq̃ se deferat:Certe heres eius deferendo siquidem animum deferendi habuisset defunctus:non tamen detulit morte preuentus:illud idem consequetur quod defunctus esset consecutus:si vixisset z detulisset:fecus si non habuit animum deferendi defunctus: nam tũc heres eius deferendo consequitur vulgare premium id est tertiam eius quod detulit:vel aliter exponе vt in glo.que incipit:tertie partis ꝛc.z ħ etiam diui fratres rescripserunt. ¶ Cum ante. Heres rogatus in testamento tacitum fideicommissum dare cuidam non capaci:ante apertuz mo.rñ.mortua rea crimine[a] extincto perfectionem eozum que scelere acquisita probari possunt fisco competere posse.

Idem. Lex.x.

Non puto delinquere[b] eum qui in dubijs questionibus contra fiscum facile responderit.

Labolenus. Lex.xi.

Non possunt vlla bona ad fiscum ptinere[c] nisi q̃ creditoribus superfutura sunt . Id enim bonozum cuiusq̃ esse intelligitur quod ere alieno superest[d].

☞ In metallũ dãnati nihil pñt fisco ãrere cũ oĩno sint alicui⁹ rei incapaces. b.d.

Calistratus. Lex.xij.

In metallum[e] dãnatis libertas adimit cũ etiam verberibus seruilibus coerceant. Sane p bmõi psonas fisco nihil acquiri diuus pius rescripsit:z ideo q̃ legatum erat ei qui posteа in metallum[g] dãnatus erat ad fiscum non ptinere[h] rescripsit:magisq̃ ait pene eos q̃ fisci seruos esse.

☞ Parcitur ꝑte confitenti.boc dicit cum.ſ.seq.

Paulus. Lex.xiij

Dicto diui traiani q̃ ppositi significatur : vt si quis anteq̃ causa eius ad erariuz[i] deferat[k] professus effet cã rem quam possideret capere[l] sibi non licere ex ea partem[m] fisco inferat partez sibi retinet. Idem postea edicto testamentum boc manifestauit fisco:posteа aperto testamento legatarius boc idem manifestauit:cz se non capacem: q̃ fecit heres nõ sibi ꝑdest:q̃ aũt legatarius fecit ꝑderit sibi.ſ.vt dimidiã legati retineat. Secundo dicit:qui se detulit non capacem ħ bñficii traiani.i.dimidiã le gati retinet:qui aũt defert aliũ nõ capacem etiã filiũ vel seruum suũ cui significauit : vt quecunq̃ professa esset vl̃ palam vel tacite relictuz sibi quod capere non posset z probasset[p] iam id ad fiscum ptinẽ etiã si id non possideret[q] ex eo quando redactum cẽt ꝑfectus[r] erario partẽ dimidiam ferat[s]. Nihil aũt interest q̃ causa[t] ꝑdiatur ius capiẽdi. Id aut̃ deferre ꝺ quod latet nõ id quod fisci[v] est. Ad hẽdes eius q se detulerat non videbatur ꝓmiuz tranfire:sed diuus Adri.rescripsit: vt ħ ante decessisset is qui se detulerat anteq̃[x] id quod detulerat fisco adjceretur:bẽdi eius premiuz daretur. ¶ Extat z eiusdem adriani sentẽtia aut epistola:vt si is qui se deferre[y] poterat morte preuentus fuerit heres eius si detulerit premium consequatur[z]: si tamen inquit liquebit defunctuz eius animi fuisse vt se vellet deferre[a]. si vero idcirco diffimulauerit dum rẽ occultari sperat hẽdem eius vltra vulgare[b] premium nihil consecuturum[c]. Item diui fratres rescripserunt hẽdes eozum quibus[d] tacite fideicommissum relictum est : ita demum ex bñficio diui traiani deferre posse:si is cui datuz fuerat morte preuentus esset:z ideo p angustias tẽporis deferre se non potuerit[e]. ¶ Cum ante aptum testamẽtum tacituz fideicommissuz nunciatum effet ab bis qui fidem tacitam susceperant: deinde post

a ¶ Crimine extincto.? sic appellatione extincta.

b ¶ Quero.¶ Solue. Illa bona dicuntur ad fiscũ pertinere cũ effectu que superſunt satisfacto creditoribus[n].Frãciscus.

c ¶ Pertinere.pleueranter:pertinẽt tñ ex quo solũdo sunt:? fisc⁹ soluit : vt ? j.ea.l.bi.? C.ad. l. iul.de vi.l.tutoris.fecus si nõ sunt soluẽdo:vt.ſ. l.j.ſ.an bona.

d ¶ Superest.non ẽ ℨ. j. l.deferre.ſ.fi. quia ibi fiscus creditor erat:ħ non ? tacit.ſ.ō vſurſ.le.l.fi.z de col.bo.l.cuz emãcipa ti.ſ.j.z.j.de ẽb.fig.subſignatũ.ſ.j.z.ſ.de lega.ij.si quis seruum.ſ.fi.z l.sequen.

Si metallũ. ¶ Casus. Dãnatus in metallũ fit seruus:z qõ relictus erat ei qui posteа dãnatur in metallum non vadit ad fiscum. Et ꝺ seruus pene non fisci.Fran.

e ¶ In metallũ.ppetuũ.fecus si ad tẽs q̃ non adimit eis libertas:vt.ſ. de pe.l.capitalium.ſ.diuus.vel ibi in opus metalli q̃ est aliud:vt i eo. tũ.aut damnũ.ſ.inter.at metallũ sp̃ est ppetuum:vt.ſ.de fideicõ.l.generaliter.ſ.si seruus.

f ¶ Seruitibus.q̃ flagellantur.

g ¶ In metallum.de relicto postea minus dubiũ est.

h ¶ Non ptinere.vñ eu anescit quasi m cã caduci:ad q̃ ſ.de penis.l.qdam.z pro non scrip.l.iij.

i ¶ Se fisci.imo fisci:vt.C.de sentẽ.pas.l.frustra.ℨ.Sol.vt ibi.Itẽ ℨ. C. de bonis p.l.ij.Sol.ibi in deportato:ħ in dãnato in metallũ.z eodem modo fol.ſ.man.l.si mandauero.ℨ.is cuius.

Dicto. ¶ Casus. Relictum est legatũ non capaci masculo vel fẽmine:anteq̃ alius boc legatum deferat in fiscum:ipſe legatarius defert boc legatũ in fiscum dicẽs se non capacem:z ħ ꝑbat.ſ.legatum. Dicitur q̃ dimidiam legati accipit fiscus z aliam dimidiam retinet legatarius:vel legataria:nec est vis qua ex causa fit non capax:vt q̃ incestuosus vel alia ex causa.sub.dum tamen non propter suum delictum : q̃ tunc fecus:quod dic:vt in eo.ſ.penulti.z si ille qui sic detulit decedat anteq̃ hoc legatum vadat ad fiscum beredi eius boc idem premiũ dabitur quod defunctus habuisset si vixisset. Sꝫ quid si decesset legatarius non capax anteq̃ se deferat:Certe heres eius deferendo siquidem animum deferendi habuisset defunctus:non tamen detulit morte preuentus:illud idem consequetur quod defunctus esset consecutus:si vixisset z detulisset:fecus si non habuit animum deferendi defunctus: nam tũc heres eius deferendo consequitur vulgare premium id est tertiam eius quod detulit:vel aliter exponе vt in glo.que incipit:tertie partis ꝛc.z ħ etiam diui fratres rescripserunt. ¶ Cum ante. Heres rogatus in testamento tacitum fideicommissum dare cuidam non capaci:ante apertuz

f ¶ Ab bis.rogatis.Accursius.

e ¶ Se non potuerit.ſ.qui.ex cau.ma.l.non enim.Accur.

d ¶ Quibus.ſ.defunctis.

c ¶ Non potuerit.ſ.qui.ex cau.ma.l.non enim.Accur.

b ¶ Vulgare.tertie partis:etiã si non capacis sit heres/que tertia datur ei cuius fidei erat ꝑmissum:vt.C.de bis qui se de.l.j.z cuilibet deferenti ei cuius fidei erat ꝑmissum:vt.C.de bis qui se de.l.j.z.ſenatus.ſ.j.cũ ei tertiaz bona in fisci:vt ex hac.l.z.ſ.l.j.in pñn.z.j.e.senatus.ſ.j.cũ ei tertiaz bona habeat is qui delquit.i.cui⁹ fidei erat ꝑmissum/multo ergo magis ba habeat is qui delquit.i.cui⁹ fidei erat ꝑmissum.Vel dic rememorabet qui non deliquit.Arg.ſ.de nox.l.non solum.Vel dic rememorari ꝑ arbitrio fisci:vel erat certũ ꝑcium statutum cuilibet qui deferret:fiscus ꝑ arbitrio fisci:vel erat certũ ꝑcium statutum cuilibet qui deferret:tit.ſ.de pecu.l.z ancillaruz.i.ſñ.Alr⁹ aũt defuncti ꝛequitur medietatẽ: vt.C.de bis qui se de.l.j.Si vero non heres vel extraneus ſ is cui nõ vt.C.de bis qui se de.l.j.Si vero non heres vel extraneus ſ.ij. scz dodrã. erat relictum se deferat/bz dimidiam:vt.ſ.eo.senatus.ſ.i

a ¶ A fideicommissario. cui erat restituendus: ꝛ non erat capax.
b ¶ Professionē. refert an post aptas tab. an aĩ si post: q primo nũciat pferr: vt. ff. c. l. in pin. ꝛ. l. j. in pn. sine rogatus: sine nõ capax sine extraneus: si aũt aĩ nõ nocet in capaci: dũmodo postea defer at vt h. nec pu to infamari cum per eum non stat: vt. ff. c. o. l. ij. ibi: ꝛ hec ita ꝛc.
c ¶ Eius. cui erat restituẽdum. Accur.
d ¶ Dignꝰ esse. fic. ff. de bo. lib. si filius. ff. cum si lius. ꝛ. C. de bis q. vt in dig. fozorem.
e ¶ Premio. qõ esset tertia: vt. j. c. l. senatus. ff. j.
f ¶ Capere non possunt. non sibi q̃si non seruo vel filie: vt subjcit. fic. ff. c. o leg. pte. l. ij. ff. boc solus. ꝛ de adi. leg. l. legatus. ꝛ de inter. act. si ofenso. ff. illud. ꝛ qõ ibi nota. ff ita ꝑ extraneus vulgare premium habeat: vt. ff. c. o. l. j. ff. extat.
g ¶ Potero. ad h vt ba beam dimidiam: sed tertiam habebo.
h ¶ Indigni. facti suo facto. nec ob. ff. c. l. ff. mbil.
i ¶ Testamenti. idem in similibus idignis: vt. ff. de bis qui. vt indig. post legatum. in fi.
k ¶ Oppugnauerũt. ꝛ suc cubuerunt: ꝛ ad hoc. ff. c. o bo. lib. l. qui cũ. ff. aspe. ꝛ de iof. test. papinian⁹. ff. meminisse. ꝛ. C. de bis qui. vt indig. l. aliam.
l ¶ Rescripserũt. hic dic vt. ff. c. l. ij. in fi. que ff. ꝛ facit. j. ad munici. liber tus. ff. error.
m ¶ Dicit. a quibusdã: ꝛ male vt subjcit. ꝛ cõstrue cum fiscus ꝛc.
n ¶ Tueatur. fiscus ꝛc.
o ¶ Causis. qb⁹ hẽditas auferf indig. vt ꝛ. C. de bis qb⁹ vt idig. l. hẽditas. in fi. ꝛ. ff. de fideic. lib. l. impator. ꝛ. ff. ad silla. l. cũ fisco. ꝛ. ff. si quis ali. test. ꝑbi. l. ij. in fi. ꝛ. ff. ad treb. l. ij. in fi. ꝛ de leg. j. qdã. ff. quotiens. ꝛ. ff. eo. non intelligitur. ff. cum er causa.
Senat⁹. ¶ Causa. Bona que erant penes titium detuli in fiscum volo desistere a dela. ꝛ sic peto aboli. dicit q̃ er causa est concedẽda si erraueram in deferendo credens me iuste deferre als non concedit: sed si nõ prosequor: teneor fisco intantum quantus haberet fi dela. meam probassem. Item qui suppositi delatorem calumniose intantus tenetur fisco quantum haberet deferens si probasset: ꝛ aliã penã patit quod dic vt in glo. Item delator qui citatus nõ venit perinde punitur ac si persistens in delatione eam non probauit: de qua pena. ff. prorime habuisti. Item qui detulit quedam bona in fiscũ q̃ ipse capere nõ potterat partem dimidiam retinet: alia ad fiscum vadũt si aũt bona a titio possessa defero in fiscum: ꝛ non prosequor: titius absolui debet: ꝛ ego in natus. Dic casum vt in glo. q̃ incipit: si cõuerſiue ꝛc. ibi si igit rõnes ꝛc.
¶ Si quis. Meres institutus cum nõ esset capax detulit bc bona in fiscum ꝛ libum rõnum in quo erant multe falsitates detulit fisꝰ in fiscũ: niendo eum. Fran. accur.
p ¶ Abolitionem. i. licentiam desistendi impune: qõ alꝰ nõ liceret: vt. j. c. l. res. ff. fi. Accur.
q ¶ Errasse. bec cẽ ꝛ silia inducunt vt detur abolitio. vt. C. de abo. l. ij.
r ¶ Imprudentie. i. ignorantie. Accur.
s ¶ Calūnie. f. causa detulisse videbit: ad qõ. ff. ad tur. l. j. ff. calumnian apertas tabulas a fideicommissario⁹ delatum esset. di. adri. recipi professionē⁹ ciusꝫ iussit. neqꝫ eñ di gnam esse⁹ ꝓmio⁹ tam precipitam festinationem prioris: ꝛ cum qꝫ se nunciet non cape potius confiteri de suo iure q̃ aliuz deferre videtur. ¶ Ad eos bñficium traiani pti net qui ex defuncti voluntate reli ctum sibi capere nõ possunt⁹. Ergo nec illud qõ seruo meo relictuz est deferre potero⁹. ¶ Eos qui q̃si indigni⁹ repelluntur: summouẽdos esse ab hmõi ꝓmio. i. eos qui de inofficioso egerunt: vel falsum direxerunt testamẽtũ⁹ q vsqꝫ ad finẽ litis oppugnauerunt⁹ testamẽtũ. ¶ Ei qui ꝑ errorem se detulit cum capere solidum possit: non nocere hoc duus adria. ꝛ diuus pius ꝛ diui fratres rescripserunt⁹.

Gaius. Lex. xiiij.

Dicitur⁹ ex asse hẽditatẽ ex fillaniano cum fiscus wendi casset q̃ nec libertates: nec legata tueatur⁹ qõ apte nullam hꝫ rõnez cum ex quibuslibet aliis causis fisco vẽdicatis hẽditatibus ꝛ libertates ꝛ legata maneant.

Iulianus. Lex. xv.

Senatus censuit si delator abolitionem⁹ petat quod errasse⁹ se dicat vt idẽ iudex cognoscat an iusta causa abolitionis sit: ꝛ si errasse videbitur det impunẽtie⁹ veniam: si autem calumnie⁹ hoc ipsum iudicet: caqꝫ causa accusatori perinde⁹ cedat: ac si causam egisset ꝛ peredidisset⁹. ¶ Si quis delatorem⁹ subiecerit⁹ tãtus in crariũ⁹ deferat quantum ꝓmiꝰ noie delator⁹ ipse ꝑsecuturus fuisset si vicisset. ¶ Diuus adria. rescripsit cãdẽ penã delatorem ferre debere si citatus⁶ ad edictũ nõ rñderit q̃ teneret si cãm⁶ non pbassset. ¶ Senat⁹ adriani tpib⁹ censuit cũ quis se ad crariũ detulerit qõ cape non potuerit⁹ vt totum in crariuz colligat ꝛ ex eo pars dimidia sibi ꝑm bñficium diui adria. restituatur. Si tribus⁶ edictis a ꝓfecto crarij adesse delator iussus venire noluerit: hꝫ possessorem sit pronunciandum⁹: hꝫ ab eo qui ita adesse iussus rñdente possessore non adfuerit tantũ exigendũ quantuz apud crariũ ex ea cã quam detulerat⁹ remaneret si ꝓfessionem eam implesset. ¶ Senatus censuit vt perinde rationes ad crarium deferat is a quo tota hẽditas a fisco cuicta est⁷ vel vniuersalia legata: atqꝫ⁸ is oferre oberet a quo⁹ pars hereditatis vel legati cuicta sit⁹⁰.
¶ Si quis arguatur falsas rationes detuliſſe⁹: de eo⁹ ꝓfectus crarij⁹ cognoscat quantam fraudem inuenerit vt tãtam pecuniaz⁹ in crarium iubeat inferri.

Nota. Hoc verbum quicunqꝫ masculinum comꝓhendit etiam feminam q̃ põt etiam se in fiscum deferre ꝛ alij hommes cuiuscũqꝫ sint etatis. b. d. Fran. accur.

Ulpianus. Lex. xvj.

Ait diuus⁵ traianus quicunqꝫ⁴ ꝓfessus fuerit: quicunqꝫ accipere debemus tam masculum q̃ feminam⁸. Nam feminis quoqꝫ quãuis delationibus regulariter ꝺ. vt. l. ꝛ post edictum. ff. j. sed bodie est expeditum: vt. C. de indi. ꝓperandum. ff. j.
b ¶ Quã detulerat. ff. c. o. l. ij. ff. senatus. ꝛ. ff. ꝓri. ff. ꝛ. ff. c. adrianus. ff. j.
i ¶ Uicta est. quasi non capaci.
k ¶ Atqꝫ. si conuerſiue diruisset mibi plus placuisset: fic. ff. de pact. iuris gen. ff. pactorum. Si igitur rõnes. i. liber rõnum: (vt. ff. de eden. l. si ges er agentarijs. ff. rationem) erant in bonis apud fiscũ esse debent siue tota substantia: siue pars conficetur: siue vniuerſale: qꝛ inter alia etiam rationes erant relicte forte non capaci: vel als indignoꝛ vt. ff. de edẽdo. quedam. ff. mibi saltem. quia dignior: vt. ff. de fi. instr. l. fi. ꝛ. C. de eden. l. procuratoꝛ. ꝛ pateat tibi intellectus huius ꝛ seq. ff. ꝛ. ff. eo. in fraudem. ff. er bis.
l ¶ A quo. ff. in pn. ff. qñ tota hẽditas est cuicta: h qñ parꝫ: ꝛ fic idẽ l toto quo ad totum qõ est in parte quo ad partem.
m ¶ Cuicta fit. vt fic cum parte oneris.
n ¶ Detuliſſe. q̃ erant in hereditate que ab eo est cuicta: vt. ff. ꝓrimo.
o ¶ De eo. quibus ꝓtinebat aliquos esse debitores qui non sunt.
p ¶ Crarij. f. cesaris: boc est rõnalis: vt. C. vbi cau. fi. l. ad fiscum. ff. ꝛ. ne gd in loco pub. l. ij. ff. h interdictuz. als fisci: vt. ff. de fideicom. lib. l. iiij. ff. si bona. ꝛ. ff. eo. edicto. q. respon.
q ¶ Pecuniam. i. ꝓ qualitate delicti penam imponit.
r ¶ Ait diuus. Ut. ff. eo. edicto. ff. ꝛ. ij. respon.
s ¶ Feminam. fic. ff. de ver. sig. l. j. ff. ꝛ. de neg. gest. l. iij. ff.
t ¶ Delationibus. scs extraneorum: vt. ff. c. deferre. in pin. nisi de annona. vt. ff. de accu. mulierem. ꝛ nisi ꝓsequendo suam iniuriaz: vt. ff. de accu. l. bi tamen.

† Colligo ex bac. ff. bar. q̃ ff. b dictio q̃ cõpe hendit masculinũ ꝛ feminiñ. ff. tamẽ dictio masculina. no. in. l. qui cunqꝫ. C. de fer. fug. ꝛ in. l. hoc artica lo. ff. de pe rele.

¶ Permissum

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Permissum est.vt.ff.e.edicto.ij.rñ.t.C.de bis q ñ de.l.j. nã in rem suam agunt.ar.C.de procu.l.qui absente.

b ¶ Iuste.i.adulte.sed ar.ff.d.de mino.l.j.in fi.

c ¶ Deferre.sic.ff.de no.ope.nun.l.de pupillo.

¶ In summa. ¶ Casus. Fiscus petendo heredi. q̃ auferr non capaci

r Directã.scz prudentiã fiscalitatã:scz creditori primo.i.q primo erat creditor:nunc deferat p solutiones sibi factã 2pete.e in ipm debitorẽ:? i fide iussorẽ:? i pignora: vt.j.eo.ff renouata.t.l.titius. Sz oppo.q directa non cõperat q̃n sit subdlata 2 debitor ab eo liberatus: ideo dicit vtilis:vt.ff.e.l.ff renouata:ff dicibi liberatum quo ad opinionẽ:vt liberati quondã 2 vtilis.i.efficax. 2 p.ff.eo.l.tiñ. Alij dicũt primam oino sublatã:ff vtilis modo fuscitat:vt con dic.er legeve in factum. vt.C.si aduer.trãs.l.j. et vj.2 de cuic.l.minor. ipñ ci.2 si cr nora.causa.l.vj. i fi.2 q̃ hic dicit directã exponunt fisco in debito rẽ cui est ablata pecunia per creditorem primatus. Accursius.

y Deniq. Prestandas.fisco a debitore cui primo soluta est.

z ¶ Reã.ratiõne rei.que puenit.Accur.

a ¶ Nõ psona.er fuo contractu scz tunc em prestaretur vsura.C.de priuile. fisci.l.pecuniã.t.ff.d.vsu. l.cum quidam.q.ff.si debitores.2 facit.ff.de pub.l. imperatores.

b Sed renocata.Liberatus quo ad opinionem.Accur.

c Vtilis.i.efficax:vt no. ff.e.l.deferre. in fi.ff alij sec̃ vt ibi dixi:2 facit.ff. de ioffi.test.l.mater.t.ff. l.proxi.t.vij.q.fi.

d Titius.facit.ff.eo. deferre.q.fi. 2 q̃ ibi no.2 superioribus.p̃ximis legibus duabus.

e ¶ Es que. ¶ Cal?. Cõtrouersia erat de gbusdã reb?:sint fisci vel alterius:interim non pñt ille res distrahi a p̃curatore cesar?:2 dat ei replum in fra:rem autez fisco obligatã põt procurator fisci vel cesaris vẽdere: sed si heres sint alijs prius obligate nõ potest procurator fisci ledere ius equum.si tñ eas vẽdat ꝺ pcio faciat solu credito ribus:vel ipsemet soluat eis tenet vendito. ¶ Lites. Die casum vt in glo. q̃ i cipit:si gs ꝛc. ¶ Si

f Scribendꝫ dicãt illã rer. esse nostrã.ad hoc ꝓpositũ q̃ fiscus nõ põt alienare bona q̃ sunt in cõtrouersia q̃ rer. ad ff.e clarius 2 nõ eger aliqua alia interpretatione.bor.

prohibẽtur:ex bñficio tamẽ tractanti deferre se ꝑmissum est: necnon illud eque quidẽ non intererit cuius etatis sit is qui se defert vtrum iuste an pupillaris.nam pupillus etiam permittitur deferre se ex quibus non capiunt.

Modestinus. Ler.xvij.

¶ In summa sciẽdum ẽ omniũ fiscalium penarũ petitionẽ creditoribus postponi.

¶ Hic ponit qui possunt in fiscũ deferre qui non.t est plana.

Martianus. Ler.xviij.

Deferre non possunt mulieres ꝓpter sexus infirmitatẽ:2 ita sacris constitutionibus cautum est. Itẽ clarissimi viri deferre non possunt. Itẽ damnati deferre non possunt vt diui fratres de eo rescripserũt qui fustibus cesus in opus publicũ erat datus.

¶ Item constitutionibus principum prohibẽtur deferre illi qui in metallum damnati sunt: hoc ideo ne desperati ad delationem facile possint sine causa confugere:sed eas causas quas ante damnationẽ ceperunt deferre posse eas etiã post damnationem exequi rescriptum est.Veterani quoq; sacris constitutionibus delatores cẽ prohibẽtur ꝓpter honorem vtiq; 2 merita militie. Item milites ꝓpter honores stipendiorum que merẽtur deferre prohibẽtur. Sz communem causam sibi cum fisco quis deferre potest hoc est vendicare :nec per hoc famosus est:licet in causa sua nõ obtinuerit. ¶ Itez eos qui tutores vel curatores fuerint non oportere deferre causam pupillorum vl adolescentiũ suorum diuus securus 2 anto. rescripserunt .quod consequens est obseruari 2 in eo qui quasi procurator negocia gessit:2 ita hoc idem diui principes rescripserunt. Itez decreuerunt nulla cõstitutione ꝓhibitum esse procuratorẽ interrogari :sed accusare cum cuius negocia gessit:2 tutorẽ qui aut detulit aut mandauit seueriſſime puniendũ rescripserunt. Sz nec qui

Dapianus. Ler.xix.

Deniq; non esse prestãdas vsuras cum pecunia renocatur conuenit:quoniam res nõ ꝑsona conuenitur.

Idem. Ler.xx.

Sed renocata pecunia in fideiussorem liberatum vtilis actio dabitur.

Paulus. Ler.xxi.

Titius q̃ mihi sub pignoribus pecuniam debebat cuz esset fisci debitor:soluit mihi que debebat postea fiscus iure suo vsus abstulit mihi pecuniaz: querebat an liberata esset pignora:? Dar. cel.recte existimabat si id q̃d mihi solutum est fiscus abstulit non competere pignoruz liberationẽ: neq; differentiam admittendam esse existimo interesse putantium vtrum id quod solutum est an tandem repetatur.

¶ Rem litigiosaz nõ potest procurator fisci vendere nec alij obligata: sed sibi obligatam bene.b.d.vsq; ad.§.lites.cuius casum die vt in glo.

Marcellus. Ler.xxij.

Es que in ꝓtroversia sunt non debent a procuratore cesaris distrahi : sed differenda

dem is qui aliquam vendidit rem eandem deferre ds: vel p se vel p subiectam psonam ne aliquis penam patiatur dignam sue psone vt 2 constitutum esse refertur.

¶ Si debitor fiscalis edicto suo soluit fiscus potest hanc pecuniaz a tali creditore repetere:? sic remanebit debitor obligatus creditori suo:? cuius fideiussores 2 pignora ac si nibil soluisset.b.d.cum tribus.ll.seq.

¶ Papi.tam libr. vj.q̃ vndecimo responsorum scribit ita domũ publicã auferri pecuniã ei q cum erat creditor insolutum pecuniaz acceptã: si aut sciebat cum acciebat publicum quoq; debitorẽ ẽ aut postea cognouit anteq̃ consumeret pecuniam. Sed placet omnino pecuniam auferẽdam cẽ etiã si ignorauerit cum cõsumeret 2 postea quidam principes directam actionez competere ablata pecunia rescripserũt:vt 2 marcel. lib.vj.digestorum scribit.

Papinianus. Ler.xix.

Deniq; non esse prestãdas vsuras cum pecunia renocatur conuenit:quoniam res nõ ꝑsona conuenitur.

Idem. Ler.xx.

Sed renocata pecunia in fideiussorem liberatum vtilis actio dabitur.

Paulus. Ler.xxi.

Titius q mihi sub pignoribus pecuniam debebat cuz esset fisci debitor:soluit mihi que debebat postea fiscus iure suo vsus abstulit mihi pecuniaz: querebat an liberata esset pignora:? Darcel.recte existimabat si id q̃d mihi solutum est fiscus abstulit non competere pignoruz liberationẽ: neq; differentiam admittendam esse existimo interesse putantium vtrum id quod solutum est an tandem repetatur.

¶ Rem litigiosaz nõ potest procurator fisci vendere nec alij obligata: sed sibi obligatam bene.b.d.vsq; ad.§.lites.cuius casum die vt in glo.

Marcellus. Ler.xxij.

Es que in ꝓtroversia sunt non debent a procuratore cesaris distrahi : sed differenda

cut.Nemo cogitur fisco nunciare alium.i.bona ab alio possessa:et quo tñ denunciauit debet persistere als punitur:2 hoc est verum etiã si man dato alterius nunciauit:si tñ iste qui mandato alterius nunciauit velit abolisi.petere auditur:si mãdatorem sibi subtractum queratur.i.si man dator q̃ fecit detulerat discessit a lite:fecus si solus iste denũciauit q̃ tenetur 2plere ex mandato:interim decessit.als si nõ persistat punitur:si tñ viuat mandator 2 delator nõ ꝓbet punit vterq;:2 hoc dicitur bic.§.cum duabus.ll.seq.Fran.accur.

e ¶ Res que in controuersia sunt . fisci vel alterius : immo nec interim capienda:sed apud possessorem consistere:vt.C.eod.l.fina. 2 fa

Zmisit peculatum ille creditor:vt.ff.ad leg.iul.pe.l.antepe.sic 2 alius ꝑ ulegiatus renocat:vt.ff.q̃d cum eo.l.ij.2 de pecu.l.ex facto.in fi. Item iste reddit cum altero tñ si anteq̃ 2sumat sciat fisci debitorem:vt.j.e.l. aufertur.§.i.Accur.

cit.ff.de re indi.l.a viuo.§.si sup.ff.C.de litigio.l.ij.ff.C.qñ fi.vel pri.l. ij.ff.ij.ff de solu.l.i.ff de bo.auc.iudi.pos.Quis.Accur.

a ¶ Iusserunt.ff.de accu.l.er indictionum.ff ad.l.iul.maie.l.fi.

b ¶ Pignon.fisco.vel ei cuius bona sunt in fiscum delata.

c ¶ Procuratores.f.cesaris vel fisci.

d ¶ Pignoris.f.specialiter:vt.C.qui po.in pig.ba.l.eos.nam si generaliter potior ẽ fisc⁹ ꝫ quosdam:vt.f.e.l.fi is qui mihi.que distinctio nõ placet:vt.ff.qui po. in pig.ba.l.sed pignus.

e ¶ Creditorum.prioꝝ.

f ¶ Supfluũ.i. plus valeãt pignora q̃ id qõ debẽt creditorib⁹ primis.

g ¶ Acceperit.f.ea legeꝝ soluat.

h ¶ Soluat ipse.scilicet fi scus creditorib⁹ aliys: et facit.f.eod.qõ placuit.ff C.de pe.fisca.credi.pre.l. j.Accur.

i ¶ Vel simpliciter.i.ven didit tñ:non autẽ pecuniam accepit.

k ¶ Lites.si q⁹ vult fisco cedere ac.nõ suscipit: vt ff.t.ff.ff alie.iu.mu.cau.fa.l.pe.ff.C.ne fi.vl'resp.l.ij.ff instit.q.mo.tol.ob.§.pe.ff.ff.de here.instit.l. pe.nec etiã recipit pollicitationẽ illius q̃ pollicet se derelicturum bona sua fisco:vl'partem:ff facit.C. de testa.l.er imperfecto.

l ¶ Se quis.f.donator. i quibus erat forte:vel nõ erat lis:ff boc ideo q̃ future successionis.

m ¶ Non suscipere. rescripsit diuus pius.

n ¶ Cõmẽto.f.voluntate inspecta: q̃ pẽ nõ stetit quominus delinqueret.

o ¶ Burũ.inspecto eritu qui nõ fuit secut⁹:sed dignus ispecta voluntate:q̃ non erat arror delictus.

p ¶ Videbatur. publico consilio.

q ¶ Statuere. scꝫ dignus fuisse.

r ¶ Nemo cogit.vt.C.vt nemo inuitus.ff facit.C. de act.ff obli.sicut.ff.ff.§ ar.l.iij.§.tametsi.

s ¶ Audiendum. vt non puniatur.

t ¶ Subtractũ. spõte nõ coacte:vt.ff.eo.l.ij.§.diuus.fic.ff.ff. de alie.iu.l. iij.§.fi. Itẽꝫ boc casu folus mandator colludens tenetur.

u ¶ De eo. Mandatoris. nam tunc secus est:vt.ff.l.ptori.§.fi.

x ¶ Puniendum.nihilominus.Accur.

y ¶ Non tantum.facit.ff.eo.l.ij.§.senatus.ff.§.diuus.ff.l.senatus.§. i.ff ad turpil.l.i.§.pe.

¶ Xat decretũ. ¶ Casius. Bona a te possessa defero in fiscuꝫ:mihi incũbit onus.pbandi ꝫiter ad fiscũ ptineãt:nõ aũt cogeris ostẽdere quo iure ea habeas.Fran.

z ¶ Quem.f.possessorem conuentum.

a ¶ Que intẽdit. vt.C.de eden.q accusare.ff de peti.her.cogi.ff de pba. ff vno.l.etiã.ff.C.de pba.l.siue possidentis.ff de dona.inter vir. vel uxo.ff dicatur.ff.ff.§ si fer.vendi.l.si quis diuturno.

¶ Am qdã. ¶ Casius. Accusat⁹ de crimĩe er q̃ dãnat⁹ amittet bona lius emãcipatus aduit bẽdit.Dicit q̃ nõ videt i fraudẽ fiscꝫ factũ. ff.

b ¶ Cum quidam.cuius bona erant publicanda.

c ¶ Reus.i.accusatus. Accur.

d ¶ Hereditatem.alicuius sibi relictã ℨ banc.l.j.eo.in fraudem. in prin. sed hic nondũ erãt bona fiscalia:nam non erat dãnatus:ff facit.ff.§. que in frau.credi.l.qui aũt.ff.ff de reg.iur.l.qui fraudantur.ff.ff.e.aufertur. §.in reatu.Accursius.

datorem cause decessisse: punien dum[f] diui fratres rescripserunt.

Martianus. Lex.xxiiij.

¶ On tantum[g] delator punitur si non probauerit: sed ff mandator quem ipe exhibere debet delator.

Vlpianus. Lex.xxv.

¶ Xat decretum ab imperatore Seue. constitutum nullo modo exigendum quem[h] probare vnde habeat circa delationes fiscales:sed delatorem probare debere ea que intendit[i].

Idem. Lex.xxvi.

¶ Am qui dam[k] capitis reus[l] emancipasset filium vt heredem[m] adiret: rescriptum est nõ videri in fraudem fisci factum qõ acquisitum non est.

Idem. Lex.xxvii.

¶ Am mortem maritus vxoris necate non defenderit[n] diuus seuerus rescripsit dotem fisco vendicandam prout ad maritum pertineat[o].

¶ Licet priuatus habeat hypothecam generalem anteriorem in tempore:tamẽ fiscus prefertur in bonis post suam obligationem quesitis.b.d.Bart.

Idem. Lex.xxviii.

¶ Ji is qui mihi obligauerat q̃ habet habituruſve esset[p] ff cum fisco contraxerit[q]: sciẽdum ẽ in re postea acquisita fiscum potiorem esse debere pap. respondit sc⁹ quod ff constitutum ẽ: preuenit enim causas pignoris fiscus.

¶ Ista lex diuidit in quattuor partes. Primo ponit vnum dictum. Secũdo determinat vnam questionem dependentem ex dicto. Tertio respondet cuidam tacite obiectioni. Quarto responsionem illaꝫ determinat atq; declarat.secunda ibi: ℨ em. tertia ibi:nec enim.quarta ibi: plane . hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex.xxix.

¶ Jus qui delatorem corrupit ea conditio est vt pro victo

pone.vt.C.qui po.in pig.ba.ff funduꝫ. Sed quidam distingunt hic an habeat prior specialem ff preferitur fisco:an generalem ff tunc non:vt.ff.qui po.in pig.ff pignus.q̃ non placet : vt ibi no.p.l.ff dicta ff ignorante. Sic ergo siue spãlem siue gñalẽ habeat priuatus añ fiscum ꝑferatur:ff ẽm boc accipe.ff.eo.res.ff.ff.multomagis ecõtra ff fiscus sit prior:preferatur:vt.ff.d.l.ff fundum. Item quid ff duobus priuatis obligo bona mea ꝑtia ff futura:nunq̃ erit prior potior in postea quesitis/an simul concurrent:ff dicetur priorem ꝑferendus: vt ff.qui po.in pig.ff qui gñaliter.ff.l.qui balneum.ff.ff.l.ff.in prin.ff ℨ in eo scꝫ qꝫ ff est priuilegium ff sic vt posterior ꝑferatur:ergo secus ff alius: vt.ff ad municip.l.ff.in fi. ff contra videtur q̃ currant:vt eo.ti.idẽq. in fi.ff.l.gñaliter.ff in ante quesitis dicit. Item nec ob.illa qui balneus. in fi.vt ibi no.nec ff.in eo.tit.qꝫ propter priuilegium tutele. Item nec dic:qꝫ in boc est priuilegium vt ꝑferatur non vt concurrat: sed totum occupat.Accursius.

¶ Jus. ¶ Casius. Qui corrupit delatorẽ ꝑ victo habef: hec autem pena non trãsit aduersus heredem corrũpẽtis:sed tunc cum de crimine

¶ Az monẽ marite. ¶ Casi⁹. Vir mote vxoris occise lucrat⁹ ẽ dotẽ ex pacto:quã dotez pdit si nõ vindicat mortez vxoris accusando occisores eius. Fran.ac.

e ¶ Non defenderit.i. nõ vindicauerit accusando occisores.

f ¶ Pertineat. p pactuꝫ dotꝫ.ad qõ.ff.ff.b bis q.vt idig.l.ei ẽꝫ.ff.C.ff bis q. vt idig.l.i.ff.ff.ad treb.l. marcell⁹.ff.ff.ff.§.fo.ma. l.si ab hostib⁹.ff.ff. Acc.

¶ Ji is qui. ¶ Casi⁹. Accepi a titio cẽtũ mutuo:eidẽ obligaui ea q̃ habeo:ea q̃ habitur⁹ fũtãdẽ ℨri cũ fisco ff fum ei obligat⁹:ff sic tacite sunt obligata ei oĩa mea bõa ff reb⁹ quas amodo acqro ꝑtur fiscus. Fran.acc.

g ¶ Habituruſve esset. ℨ supfluẽ fuit dictũ:vt.C.ff res pig.obl.pof.l.fi.Ac.

b ¶ Cõtraxerit. ff sic gẽneraliter fisco tacite fũt oĩa bona obligata:vt.ff.e.autẽ fertur.ff.fiscus.

i ¶ Ridisse. si ꝑuatus ℨ gñalẽ ꝑtiꝰ ff postea fisc⁹ silr gñales ꝑfertur fisc⁹ in postea q̃sitis vt ff.ff.§.q po.in pig.ba.l.fi.ff. vbi etiã ff postea q̃sit⁹ ꝑferẽ priot. Sol. ibi priot duplex priuilegius habet tutele:ff tutoris:ff tpis tñ. Vel illa ff im ista vt pin. ꝑferat ff postea q̃sitis. scꝫ vsq; ad tps q̃ cũ fisco ff cẽtũ est.nõ post. Vel tertio dicas ff cuꝫ fisco ff cũ anteq̃ mecum:ff ẽm boc q̃ dicit in postea quesitis sub.etiam:nam idem de añ quesitis:ff de postea quesitis plus dubitabatur. Item ff.C.de remif.pig.ff ignorãte. vbi priot generalis prefertur reipub.sed illa ff im ista: scꝫ in quesitis ante obligationem fisci. Item si ff tam fiscus q̃ priuat⁹ habeat idem speciale pign⁹ ꝑfertur qui prior est tẽ qd in ante quesitis:ff Rifi. quidam distingunt bic an habeat priot specialem ff preferitur fisco:an generalem ff tunc non:vt.ff.qui po.in pig.ff pignus.q̃ non placet : vt ibi no.p.l.ff dicta ff ignorante. Sic ergo siue spãlem siue gñalẽ habeat priuatus añ fiscum ꝑfertur:ff ẽm boc accipe.ff.eo.res.ff.ff.multomagis ecõtra ff fiscus sit priot:preferatur:vt.ff.d.l.ff fundum. Item quid ff duobus priuatis obligo bona mea ꝑtia ff futura:nunq̃ erit prior potior in postea quesitis/an simul concurrent:ff dicetur priorem ꝑferendus: vt ff.qui po.in pig.ff qui gñaliter.ff.l.qui balneum.ff.ff.l.ff.in prin.ff ℨ in eo scꝫ qꝫ ff est priuilegium ff sic vt posterior ꝑferatur:ergo secus ff alius: vt.ff ad municip.l.ff.in fi. ff contra videtur q̃ currant:vt eo.ti.idẽq. in fi.ff.l.gñaliter.ff in ante quesitis dicit. Item nec ob.illa qui balneus. in fi.vt ibi no.nec ff.in eo.tit.qꝫ propter priuilegium tutele. Item nec dic:qꝫ in boc est priuilegium vt ꝑferatur non vt concurrat: sed totum occupat.Accursius.

¶ Jus. ¶ Casius. Qui corrupit delatorẽ ꝑ victo habef: hec autem pena non trãsit aduersus heredem corrũpẽtis:sed tunc cum de crimine

ꝑuatus hypothecã bris an ff qui fisco ꝑferat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

crimine ꝓuarica. ꝙstabit ꝓ sniam sup boc latam: ꝛ si de boc sententiabi tur sententia prima qua erat absolutus eorumpens retractabitur.

¶ Eius qui. Lgo francisc⁹ testamentum patris mei in quo erā ifstitu tus heres accusauī de falso ꝛ succubui nibilominus possum adire here. mī bona mibi vt indigno auferunt: ꝛ vadunt ad fiscum etiam act. hereditaria. Si gd trī pī me mibi ꝺebat: ꝛ sic ꝙ meā adit. confusus est ius pe tendi non mibi restituit ius petēdi: ꝛ adducit si mile in littera. Fran.

a ¶ Prouincio habeatur. de boc dicit. ff. c. in fisco. ꝛ fa. ff. de bo. eo. l. q. ꝛ. j. eo. imperator.

b ¶ In fiscalibus. in ꝓua tis dicit. C. de pe. iudi. l. j. Accur.

c ¶ Ceterum. pro fed.

d ¶ Trāsire. vt ꝓuincio habeatur heres: ꝛ si velit quis ꝓbare corruptelas: sed videt cōtra boc. ff. de bo. eo. l. ij. fol. vt ibi.

e ¶ Erinde. vt nō audia tur heres postea in iure.

f ¶ Redempta ē. ꝛ forte absolutus corruptor.

g ¶ Vel actio. competēs corrūpenti. puta non ca paci quā actionē defere bat in fiscum. Accur.

h ¶ Cōstare. tūc ergo pre dicta pena transibit.

i ¶ De crimine. ꝓuaricationis: vt. ff. de pena. l. ꝓuaricationis.

k ¶ Ago possit. fa. ff. de iu reiu. l. cū. q. ff. in popularibus. ꝛ de pop. ac. l. iiij.

l ¶ Nō pene. i. non vt bc res habeatur pro ꝙicto vt dictus est: sed vt plene discutiat causa ac si nulla corruptelā facta fuerit. Alij dicunt si ago cōtra heredem fatis ē ꝓbare corruptelā defuncti: q ꝙ ꝛ apparet meā delatio nē fuisse validā: ꝙ ꝺi cit nō pene est sensus: ió sufficit ꝓbari delictū de functi: q non peto penā ab rede: ꝛ trī q ꝓ prius deferebā. ad qō. C. si pē. ap. l. i. sed certe nō potest palliari quin esset pena si hanc admitto ꝓbatiōes.

Hoc habe tis ter. in tu fe vncū. ad hoc q quis dicat cuius ꝛ addeq ꝙ pte ē ille q est ex origi ne nō adit ex ꝓllegio. l. clues. C. de incol. lib. x. Bolog.

fcz corruptelā defuncti: quid essi si ius habeat delatus: nonne esset ei pe na si ꝓpter corruptelā ei vel heredi auferat: vt. j. e. impator. ió prima placet. Accurſius.

m ¶ Dixit. ꝛ succubuit: vt. C. de bis q. vt idig. aliam. ꝛ no. q⁹ nibilomi nus bēs est: ꝛ ideo si quis habeat actiones ꝺefunctum extincte sunt. lz ei auferaf hereditas vt indigno: ꝛ actiones bēditarie denegantur: ꝛ sic nole nō re/remanet bēs: trī actiones ꝙsue nō suscitant: vt h. t. s. de vulg. sub. ex facto. ff. iul. ꝛ de bis qui. vt indig. q titij. in fi. ꝛ. l. bēdem. ꝛ l. eum qui. ff. si quid ramen.

n ¶ Actionibus. f. hereditarijs.

o ¶ Obligationes. alās actiones: ꝛ subaudi: ꝛ alēs est. ff.

p ¶ Resuscitari. hereditate ei vt indigno ablata. vt no. superiori trī.

Q Ve ꝓcuratores. ¶ Casus Hereditate delata ad fiscū in qua erant serui castaldiones bonorum ꝓcurator cesaris nō debet eos alie nare manumittendo vel alio modo: si trī manumittat eos reuocantur i seruitutem. Fran. accur.

q ¶ Actores. seruos. Accur.

r ¶ Alienent. manumittendo vel alio modo vt subijcit: ꝛ facit. ff. eo. bo norum. ꝛ qō ibi no. Accur.

s ¶ Si manumissi fuerint. de facto: ꝛ reuocant quatenus de facto sunt manumissi. fic. ff. de fer. l. j. ff. i. vel si dicas tenere reuocanſ ꝙ liteg. restit. ad qō. ff. de minori. l. nisi.

D Juus. ¶ Casus Bona obsidum confiscanſ sicuti captiuor: ꝛ q sint obsides dic vt in glo. que incipit: vt puto ꝛ. Item de quib⁹ captiuis loquaſ dic vt i alia glo. q incipit: pōt itelligi ꝛc. Sz aut captiui vl obsides cū eēnt iuris doctores impetrarūt vt togati dicerenſ. i. aduocati: bona debēt habere. ꝓpria isti tales: ꝛ instruere pñt sibi aliquos bene des. ꝛ. b. d. bec. l. ꝛ seq. Fran.

t ¶ Bona. vt puto post mortē obsidū ꝺz ff lex exaudiri fm. R. argu. j. l. pri. secus in alijs de qb⁹ ꝺz. j. e. i fraudez. ff. j. Vel dic q sita a in obsidatu: siue viuat siue moriaf: naz ea q ꝺomi obsides relīq̄rūt in fiscū nō cogunt: q nec captiuor: ꝛ dic obsides q ꝙmisi erāt imperatori ꝓ aliq̄ pacto fuādo vel pce pto: vl ꝓ aliq̄ capto q re cessit eo dimisso: ꝛ boc cō stat nō posse testari: vt. ff. de testa. l. obsides. nec tamen capite minuti sunt. Alij dicūt q etiā bona q antea habebāt amittūt.

v ¶ Captiuor. pōt intelli gi de hostib⁹ q ꝓ virtutem bellicam deuicti cū agris suis capiunt: hi essi ꝙis fiāt serui capiēt⁹: ꝛ res mobiles q cuꝫ bis capte fūt. vt. ff. de acq. re. do. l. trāffuga. ꝛ ad. l. iul. pe. l. pe. q sunt ff. ꝓdita trī cor nō sunt capiēnti: ff. fisci: vt. j. de capt. l. si captiuo. ff. expu sios. ꝛ be sunt res q limitate dicunt: vt. ff. de acq. re. do. l. in agris. vl dic log de bis q ob cām capti ꝛ detēti sunt sola ci uitate nō ꝛditate amissa: cū essi bi liberi remaneāt sibi acqrūt: ff. eis detētis bona cor publicātur: vt C. de bo. ꝓscri. l. deporta ti. q⁹ aūt subijcit i. l. pr. pōt referri tā ad obsides q ad captiui: de q pri. exemplū ponit si ponas eos inrisperito⁹: ꝛ ita ac ceperunt vsum togeꝝ vt di cerēt togati. i. aduocati: vt. C. de aduo. diuer. iu. l. ne qs. Aut ꝛperato ab impatore vsus cuiusdaꝫ vestis que toga dicitur. Vñ dicit italia gallia to gata: ꝛ forte de bmōi ca ptiui bonis loquitur vl pianus. ff. de bo. pos. nō est ambigendū. fm Bo.

x Sed si accepto. Alb impatore: q impator ꝓmisit vt romana toga vteretur. R. cetera dic vt. ff. l. ꝓcri. Accur.

y Eorum. qui impetrauerunt vsum toge.

z ¶ Eis. qui ab ipsis fuerunt bēdes instituti. R. f. ab obsidibus. Bo. ad qō. ff. de bo. pos. non est.

Eam qui. ¶ Casus. Qui succesſit debitori fisci vtad vsuras maio res teneatur q ꝓinato ꝺebereneꝛ ꝛ alijs multis fisci ꝓuilegijs subijcitur. Fran.

a ¶ Subiectum esse. ad boc. ff. de vsur. l. cum quidam. §. debitores.

I Mpatores. ¶ Casus. Quidā ꝺeferebat i fiscū q̄ꝺā bona a te pos sessa: tu ea corrupisti: vt iudicē cause: ꝺe bis fuisti accusatus ꝛ in gn gentos solid. fuisti ꝺamnatus: ꝺz ꝙ recte fuisti ꝺamnatus. Fran.

b ¶ Subdidisti. ꝛ ꝓuicto debes haberi: vt. ff. l. eius. ꝛ. l. in fisci. ꝛ. C.

qsi ꝓuo. non est necc. l. venales.

A Pud iul. ¶ Casus Quandam heredit. a titio possessam ꝺefere bas in fiscum: ꝛ ego eam a te petebam ꝺicēs ad me spectare q̄ rit an mea qō sit ꝺifferenda ꝓpter illam fisci. nō aūt peti. creditorum rit an mea qō sit ꝺifferenda ꝓpter illam fisci. nō aūt peti. creditorum hereditariorum ꝺifferatur: Et ꝛ ꝙ mea qō ꝛ petitio creditoꝝ ꝺifferen de sunt. Fran.

c ¶ Sustinende. i. ꝺefendende.

d ¶ Actiones. vniuerſales. Accur.

e ¶ Ceterorum. i. vendicantiū hereditatem ꝛ non singulorum creditorū an ꝛc. Accur.

f ¶ Expessum est. f. vt actiōes etiā creditoꝝ ꝺifferant: q̄ nō ꝺifferrētur

si inter duos ꝓuatos de hēditate ageret: vt in ℨ. C. de pet. he. l. fi. ꝛ fa. ℨ. de excep. rei iud. l. q hēde. Itē ℨ. ℨ. si cui plus ℘ p. l. fal. si hēs. So. ℨ. iam erat lis. f. mota ꝓ fisco: vbi non. Accur.

a ¶ Distractis, cum suo onere. Accur.

b ¶ Placuit. fa. ℨ. hēr. vēd. l. ij. ℘. si qd. ꝛ. ℘. pe.

Quod placuit.

¶ Casus. Heredi. fisco delata: fisc⁹ non pōt ꝑ priuilegiū auferre ius creditorum hereditarioꝝ rum: sed iure cōmuni poterit vti contra eos: ꝛ hō vltimo dat exemplus: vt ℨ. e. l. statius. in fi. Fran.

c ¶ Quod placuit. ℨ. e. l. i summa. ꝛ. l. ij. ℘. an bona. ꝛ. l. nō possunt. ꝛ. ℨ. l. statius. ℘. fi. ꝛ. C. de penis fis. l. j. als⁹ est de priuileg. fis. l. j. ꝛ. j. eo. arrianus. I pain. Accur.

d ¶ Fisco. i. ad vtilitatē fi sci: als⁹ a fisco.

e ¶ Suū. i. sibi debitum.

f ¶ Jus commune. qō ē vt in sortis peti. ꝑ ceratur ceteris: vt. C. de penis fi. l. j. vel veri⁹ ea exēplū. ℨ. e. statī⁹. ℘. fi. item sunt exempla. C. de testa. l. er imperfecto. ꝛ. C. ne fisc⁹ rem quā vē. euin. l. j. ité ℨ. eo. l. res. ℘. j. ꝛ fic cōmunia iura tenent in ꝓmissis. ad qō etiaꝫ est. C. de peti. here. l. i. Accur.

H Jscus. Dic casus in hoc princi. vt in glo. q incipit: quidā delatorē. ¶ Delator', Legata erāt. r. fisco in diem ego cū essem ꝓcurator cesaris petij banc pecuniā nolle fisci credēs diem venisse non tñ venerat: ꝛ sic succubui. non pumor pena delatoris cū nec delator dicar. Fran. accur.

g ¶ Fiscus, quidam delator ꝓ fisco seu ꝓvtilitate fisci accusabat testamētuz de falso. si obtinuerit habet propositum: si succubuerit: non hz fiscus: vt. C. de his qui. vt indigi. l. aliam. si aūt pēdet lis ꝛ er alia cā bona vacant que cā ꝛstat: nec est ambigua veniunt fructus er die mote ꝓime litis.

h ¶ Vacare. er alia cā: vt qꝛ nō sit capax hēs ſstitutus in testamēto falso.

i ¶ Assumi. i. consumi ad damnum fisci.

k ¶ Neqꝫ em. not. qꝛ dicit bone fidei pos⁹. nō teneri nisi in ꝗtū locupletior est: vt. ℨ. de peti. he. itē veniūt. ℨ. cū anteꝫ. nō hz locū post ꝛtroueriam motam: vt hic fuit ꝛ. ℨ. de peti. he. sed ꝛ si lege. ℘. si aūt. ꝛ. ℘. 2 fulmit. ꝛ de his qui. vt indig. l. heredem. ꝛ. l. eum qui. in pin.

l ¶ Controuersia mota. in secunda lite. Accur.

m ¶ Non esse functum. ꝛ sic non infamari.

n ¶ Pertinere. ꝓponendo diē soluēde pecunie veniſſe: ꝛ suum tps qꝛ legata erat ꝛp in diem nō tñ venerat: ꝛ erat ꝓcurator fisci ille. ꝛ fa. ℨ. e. l. delator. ꝛ. ℨ. e. l. deferre. ꝛ. l. ij. in ꝓpin. ꝛ. j. e. l. pri. ℘. fi. aliꝫ ponunt p. l. C. de dela. l. nullam. Accur.

o ¶ Egerat, non ꝓ premio: vt. ℨ. l. ij. in pin.

Papinianus. Ler. xxxvi.

Redijs a fisco distractis ꝑ teriti temporis tributi eodē pdiction⁹ onus emptorem ſpectare placuit[b].

Idem. Ler. xxxvii.

Quod placuit[c] fisco[d] non esse penam petendam nisi creditores suum[e] recuperauerint: eo pertinet vt priuilegium in pena cōtra creditores non exerceatur/non vt ius[f] commune priuatorū fiscus admittat.

Idem. Ler. xxxviii.

Hjscus[g] in questione falsi testamenti nō obtinuit ꝓfeaūt questio illa deciderēt alio nunciante bona postea vacare[h] consti tit fructꝰ post ꝓmam litez assumi[i] non oportuisse rñ. neqꝫ cīs ad senatusconsulti bñficiū scriptū heredem ptinere controuersia mota[k].

¶ Delatoris opa non esse functi[m] rñ. q fisci pecuniaz quā alius tenebat ad sui tpis administrationem ptinere" (cuius, pbare non potuisset) contendat: quoniam ꝓpriaz causam egerat[o].

Idem. Ler. xxxix.

Bona fisco citra penam exilij[p] ꝓpetua adiudicari sententia non oportet. ¶ Cum qui periculuz cōmunis condemnationis diuidi postulauit[q] quod participes iudicati soluendo essent reuocatis alienationibus quas fraudulenter[r] fecerat non videri causam pecunie fisco vendicasse[s] respon.

Paulus. Ler. xl.

Ita fidei heredis cōmisit rogo fundum titio des: de quo te rogauit[t] si titius cape non possit non cuitabit heres penaz taciti fideicommissi. non est enim palā relinquere qō ex testamento scirij nō potest cum recitatū est. Quemadmodum nec ille palam dat qui ita scribit rogo vos heredes meos qō a vobis petij fidem prestetis: immo in priori specie maiorem fraudem ex cogitasse videtur: qui non tantuz legem circūuenire voluit[v]: sed etiam interpretationem legis que circa tacitum fideicommissuz habet: q̄uis cīs fundum noīauerit: non tamen eo[x] cognosci potest de quo sit rogatus heres: cum diuersitas rerum[y] obscurum faciat legatum. ¶ Patronus si tacite in fidem suam recipiat: vt ex portione[z] sua prestet[a]: cessare fraudez dicitur quia de suo largitur.

Idem. Ler. xli.

Cum qui bona vacantia a fisco cōparauit debere actionem que contra defunctum competebat excipere[b].

Labolenus. Ler. xlij.

Brianus[c] seue. prefectus erarij cum eius qui tacite rogatus fuerat non capienti fideicommissum reddere bona publicata[d] erant: pronunciauit nihilominus ius deferendi ex constitutione diui traiani habere cuz cui fideicommissum erat relictus[e].

¶ Quia autem nonnulli ingrati auctores beneficium diui traiani[f] post ꝓfessionem quoꝝ de tacito fideicōmisso factā cum possessoribus trāsīgūt[g] / atqꝫ trib⁹ edictis cuocati non responderūt: placuit etiā capaci: vt. ℨ. de le. ij. l. cū patronus. ꝛ fi qs omiſ. cau. test. l. qui aūt. ℘. si patronus. ꝛ fact. ℨ. de inoff. test. papinianus. ℘. si qs. in pn. S3 ar gu. ℨ. ℨ. de fal. l. fi quis leg. ℘. fi. Accur.

Cum q. ¶ Casus. Qui emit bona vacātia a fisco actionib⁹ q̄ ꝑpe trebant ℨ defunctum ipse tenetur. Fran. accur.

b ¶ Excipe. i. suscipe: vt. C. de here. vē. l. i. S3 ℨ. C. de quad. ꝓscrip. l. bñ a zenone. Sol. vt. o. l. C. de here. vē. Itē fiscus in eo q a ꝓuato emit: qvē ditor creditori ꝛ emptor vēditori tenet: vt. d. l. C. de here. ven. l. ij. ℘. fi. Item fact. ℨ. de peti. he. nec vllam. ℘. item si quis a fisco.

Arrianus. ¶ Casus. Heres accōmodauit fidem de dando fundo titio non capaci: iste heres nō cōmisit delictum propter qō ola bona eiꝰ sunt obligata: nūc titꝰ defert hoc fideicōmissum fisco. Dicit qꝛ habet bñficium diui traiani: sez vt partez fundi retineat: ꝛ pars alia ad fiscum vadat. ¶ Quia aūt. Qui fideicōmissum sibi relictum detulit fisco dicens se non capacem: tandem cum herede possidēte hoc fideicōmissuz transigit: ꝛ sic in delat. non ꝑcedit: ꝛ ter citatus non venit: dicit qꝛ intantum teneꝫ inquantum ad fiscum puenisset ꝓ pcessum esset I delat. ꝛ ꝓbatur. Item possessor in tantundem tenetur si fraudem in hō cōmisit. Fran. accursius.

c ¶ Arrianus. als⁹ adrianus: als⁹ arrianus. Accur.

d ¶ Publicata. er aliquo delicto alio: vt. j. eo. statius. ℘. fi.

e ¶ Relictum. ꝛ habebit ꝓmium: vt no. ℨ. eo. edicto. ℘. extat.

f ¶ Diui traiani. qō est. ℨ. eo. edicto. ℘. extat. j. ꝛ. ij. rñ.

g ¶ Trāsigūt. puta cū hēdib⁹ rogatis: idē tñ ꝛ cū alīs desert aliū: vt. ℨ. eo. l. ij. ℘. senatus. ꝛ. l. senatus. Accur.

* Dic nimia generalitas est reprobanda. conco. rep. et ibi glo. in c. ad hec. de relig. cetera glo. in c. qꝛ nonnulli. in ver. indeterminate. et. ceti. extra.

Quod

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Quod conuictus. alꝰ qui: sed melius quod : ꝛ no. simplum exigi ab vtroq;: sed contra. j. cod. l. aufertur. §. fina. vbi quadruplum . Solu. vt ibi. Accursius.

Imperator. ¶ Casus Qui accõmodat fidei de dando fundo non capaci: dñium istius fundi ipso iure transit ad fiscũ: ꝛ sic fiscus habet act. in rem pro fundo. Franciscus.

b ¶ Fiscum. sic ergo ipse qui tacitum fideicommissum prestandus suscepit ꝓpter suus delictum ab eius dñio cadit ipso iure vt hic. ꝛ. §. de publi. l. cõmissa. ꝛ. §. l. j. §. an bõa. nec ob. j. e. in fraudez. §. eius. qz ꝛ hic constat relictus non capaci. Accur.

Delator. ¶ Casus. Ego frãciscus pono casum in hac lege vt littera stat: ꝛ da exẽplum vt in glo. Fran.

c ¶ Denunciat. quod dicit. §. l. deferre. §. si cõz. ꝛ. l. j. i pn. ꝛ. l. fiscꝰ. §. fi. ꝛ. C. de dela. l. nulla. ꝛ facit. §. õ lib. cau. q ex libertate. ꝛ de aqua plu. arce. l. j. §. deniq;. ꝛ de bo. lib. qui cuꝫ ma. §. si libertus. Accur.

In fraudẽ. ¶ Casꝰ. Debitor fisci res quasdaꝫ suas donauit in fraudez fisci vel alio modo alienauit vt act. suas amisit cursu tẽporis non intentando eas. Dicitur q fiscus hec oĩa revocabit. Sc̃do dicit. Aliqs i custodia vel in vinculis vel in compedib⁹ exĩstes decessit: bona ei⁹ vadunt ad heredem suuꝫ siue testatus siue intestatus decessit. Tertio dicit. Aliquis malefactor ꝓpter delictum qõ cõmiserat timens de hoc puniri seipsum occidit: hoc probato bona eius ad fiscum vadunt: si autem tedio vite vel impatientia doloris alicuius vel simili de causa se occidat: hoc casu bona eius non vadunt ad fiscum sed ad heredem defuncti. Quarto dicit: a debitore fisci date libertates in fraudem fisci revocantur: debitor autem fisci potest seruum emere hoc pacto vt manumittat ꝛ manumittere poterit ꝛ tenet manumissio. Et bis. Dic casum vt in glos. que incipit: vel quia communia ꝛc. ¶ Neqz. Dic casum vt in glo. que incipit: alꝰ edi. ꝛc. ibi cum dicit: quare dic q ꝛc. ¶ Quotiens. Ꝙd ꝓcuratore fisci ago cõtra quendam lite pendente peto actoꝛz copiam mihi fieri. Dicitur q manu commentariensis. i. notarij huius cause sunt scribenda: ꝛ redditur rõ in glo. Secundo dicit: procurator fisci existens iudex in causa mea iudicauit contra me cum essem minor: petij restitui ꝛ ipse idẽ cognoscit peto nunc copiam priorũ actorum factoꝛz in prima causa audior. Tertio dicit: cum essem fideiussor ꝓ titio petij penes fiscum solui debitum ꝓ eo. Dicitur q procurator fisci debet mihi cedere ola iura que habet cõtra titiũ etiaꝫ in bonis titij. ¶ Fiscalibus. Debitor fiscalis cõuenit: potest petere dilaꝫ. ad inueniendam pecuniam: ꝛ si est modice summe debitor vsqꝫ ad duos menses: si magne summe est debitor : vsqꝫ ad tres menses dilatio potest dari per iudicem cause: non maior nisi a principe boc concederet. ¶ Si principalis. Titius debebat fisco. c. ꝛ dederat fideiussores cum titius non solueret bona eius sunt a fisci procuratore occupata . Dicitur q liberantur fideiussores nisi illa bona non sint sufficientia ad debitum: nam tunc in residuum remanent obligati: si autem procurator fisci vendidit bec bona ꝛ habuit vltra q̃ sit debitum: quod plus habuit restituat titio. ¶ Conductor. Qui fundum fiscalem conduxit: nec cipressum nec oliuam non subsstitutis aliis vendere potest: nec arbores pomiferas cedere : ꝛ si contra facit facta estimat . eius quod vendidit in quadruplum tenetur. Ultimo probibet ne procurator fiscalocet fundum vel ꝓtigalia minoꝛibus. xxv. an. ꝛ redditur ratio in littera. Franciscus.

d ¶ Alienate. a debitore fiscali.

e ¶ Nõ queraꝛ. hic est. §. e. l. cũ quidã. Sol. hic nõ q̃rit q patitur litem moueri vel liti deferri: qz nõ cõquerit. i. liteñ ꝓtestatur. ad q̃d. §. que i frau. cred. l. vel ei. §. j. ꝛ fm hꝫ nõ q̃raf. i. nõ conq̃raf. vel scõ q̃raf. i. acq̃raf: ꝛ sic nõ erit par cõditio fisci ꝛ alioꝛz creditoꝛz: vt. §. q̃ in frau. cre. qui autem. in prin. Et ad. l. ꝯiam dic q hic iam erat delatum lucrum: puta mortuo iã testatoꝛe q debitoꝛi fiscali legauerat. Arg. §. ad leg. aq. lide ne ratius. §. idẽ iulianus. qõ legatuꝫ debitoꝛ fisci in fraudẽ fisci repudiat, Vel dic nõ q̃raf. i. acgraf: qz ex his rebus q̃ fisco sunt delate patit alios percipere fructus. Vel fol. vt ibi.

f ¶ Dumꝫ. in boc vt reuocet. ꝛ qñqz plus. vt. j. auferꝛ. §. j. ꝛ facit. §. qui ꝛ a qui. l. in fraudez. ꝛ. l. fi cum. §. a debitore.

g ¶ Bona eoꝝ. ꝛ facit. j. priori. §.

h ¶ Cogũtur. id est inuadũtur.

i ¶ Admissus. id est commissum.

k ¶ Eris. i. pecunie quaꝫ debebat dare alij.

l ¶ Impatiẽtia. naꝫ forte babebat tales infirmitates quaꝫ non poterat sustinere vnde se occidit.

m ¶ Nõ inquietabuntur. scz eius bona.

n ¶ Relinquuntur. hꝫ hic distingue: vt not. C. qui testa. fa. pos. l. ij. Item facit. §. de bo. eo. l. iij. ꝛ. C. eo. l. j. ꝛ. ij. ꝛ. j. dere mili. l. omne delictum. ꝛ qui se vulnerauit. ꝛ. §. õ inuisti. testa. si quis ex. §. ꝓoinde. ꝛ. §. qõ. ꝛ. C. si reus vel ac. mor. fu. l. defunctus.

o ¶ Placuit. §. q ꝛ a qui. cum fideiuss. §. aristo. ꝛ. l. in fraudem.

p ¶ Pertinẽtia. vel quia cõiaꝛel alio mõ tali quo poterãt peti ab eo boc cẽ ali⁹ põt petere ab ipi⁹ fisci debitoꝛe cui⁹ bõa sunt fisco delata qõ multi⁹ modis cõtingit: vt not. §. de eden. l. j. §. editiones. Et qõ subijcit restitui / dic ad exẽplificãdũ: vel etiã

oino vt ibidem no. boc pacto q̃ si fisci sunt. vel hꝫ ibi partem hac ꝙdition edit q̃ si alius non vtet eis aduersus fiscum: vt. §. priori. §. vbi ponit exemplum quõ acta ꝓt pertinere ad fiscum ꝛ ꝓuatum. ꝛ facit. §. eo. l. senatus. §. pe. ꝛ. §. fi.

q ¶ Neqz acta. §. publica: puta iter te ꝛ me facta cũ te de homicidio accusarẽ: postea ego vel alius defert bona tua vt tanq̃ nocẽtis ꝛ dãnati i fiscum: ꝛ bs illa acta in qb⁹ de innocẽtia ꝛ inee noncogẽt ea tibi exhibe ꝛ vel dic acta. i. sententias. Azo.

r ¶ Edi. alꝰ edi. f. in lib. bul. ꝛ alꝰ reddi. Et no. q̃ quantũ est ad instrumenta est. §. C. de eden. l. ꝓcurator. ꝛ. l. iustũ. ꝛ. l. non est nouũ. ꝛ. C. de fi de instru. l. illate. quibus õz q̃ fiscus edit instrumẽta etiam §fe: vt etiaꝫ p hoc §dicãt inferioꝛi rñ. Sol. ibi erat controuersia inter fiscum ꝛ ꝓuatũ: bic inter duos ꝓuatos: quo casu ab alio nullo modo a fisco non sine cautione: ꝛ hoc ideo fm. §D. ne si postea ageret cum fisco bis rationibus vteretur contra eum: eo scilz casu quo non possit postulare sibi edi. i. cum esset actoꝛ: sed si hoc est fisci priuile. ergo alis ꝓuatus teneret edere alijs inter se litigantibus: vt. j. ad municip. l. j. in fi. Sed dices q̃ edere alijs inter se litigantibus nec etiã pertinet ad patentem: sed tũ esset ini hic dicit de instrumentis que etiã pertinẽt ad patentem: sed tũ esset ini hic dicit de instrumentis que etiã pertinẽt ad patentem: sed tũ esset ini quum si etiam contra fiscum eo non iuuetur vt suo. Quare dic in. i. rñ. hic erat cã inter fiscum ꝛ ꝓuatum: ꝛ nõ edũtur acta a tertio. §. fiscum: q̃ non cogitur nec ꝓponte debet: sed in causa ꝓuatoꝛum potest tertius q̃ non cogitur nec ꝓponte debet: sed in causa ꝓuatoꝛum potest tertius licet non cogatur: ꝛ sic exꝑpone non oportet. i. oportet q̃ non. Jn secũdo rñ. duo ꝓuati litigant maxime apud ꝓcuratoꝛem fisci: ꝛ fiscus edit si vult: ꝛ si non vult non cogitur: quia nec ꝓuatus: sed si contingat q̃ edat procuratoꝛem fisci edit cum cautione ꝓdicta. ꝛ ex ꝓdictis etiam edat procuratoꝛem fisci edit cum cautione ꝓdicta. ꝛ ex ꝓdictis etiam patet q̃ non est cõtra. C. eo. l. ij. Et econtra fit editio: quod dic vt. §. e. l. ij. §. fi. Accursius.

s ¶ Me is. §. cui fit editio.

t ¶ Aduersus se. scz fiscum.

v ¶ Vel rẽpublicã. ꝓ eodẽ ponit fisci ꝛ rẽpub. vt. §. de vb. sig. l. eum q ve ctigal. vel non ꝓ eodem. vt. §. ad municip. l. simile.

x ¶ Bis actis. i. bac editione non ita si qñcunqz in aliis articulis.

y ¶ Ataf. hꝫ cñ. ꝓbatio plena er bis exẽplis non esset/ ꝓesumptio tñ ꝛ fisci esset si ꝛstarent eadem scripta fm Azo. ꝛ sic non ob. in auc. vt ꝑsonlar. §. j. ꝛ. C. de eden. l. ꝓcurator. ꝛ de fide instru. l. ij. Vel dic q bic erat publicana: vt in auc. vt fra. fi. §. illud. vel bis scz originalibus. ad q̃d. C. de eden. l. procurator. Accur.

z ¶ Bis, actis, vel is cui fit editio.

a ¶Quotiens apud fiscum.i.apud fisci procuratorem.
b ¶Postulanda est. ab his qui inter se agūt. ⁊ de actis illius cause dic vt.C. vt lite pendē.l.supplicare.⁊.C. de edendo.l. bis apud. non autem dicit de actis fisci de quibus dixi.ff. proxi.§.⁊ dic potestas.i.editio: vt possit videre aperta.
c ¶Commentariensis. sic dict⁹: qz ei sunt acta commissa. Aliter autē ponitur. C. de custo. reo. l. ad commentarienses.
d ¶Adnotanda sunt. vt significet quem ⁊ in qua parte bēat litterā amissam. ad qō in autē. vt diuine institiones.
¶Aliter. ꝯ sint scripta. Accursius.
e ¶Cadat. qui falsitatem cōmittit in causa perdit eā: nec est cōtra. C. de fo mu. l.j.qz in alio casu dicit. Accur.
g ¶Apud fiscū. ex causa restitutionis. vt.ff. de mi no. l. prefecti. Alꝫo.
h ¶Postulatus. i. denūciatus ꝑ aliquē ꝙ aliqua ad fiscū pinentia tenet: vl dic petit⁹. l. vsus actorū. ⁊ facit. C. de temp. appel. l. per hanc.
i ¶Pro quo. ad qō. j. de cenſib⁹. l. cū possessor. in pri. ⁊. ff. de fideiuſ. l. fideiussores. ⁊. ff. ſol. ſtich⁹. §. pe. ⁊. C. ff ſen. l. cū ex.
k ¶Ad comparandam. quia soluit vsuras pro dilatione quod est preciuꝫ dilationis. immo plane potest legi. ⁊ dic cōparādam. i. inueniendam.
l ¶Plus ꝙ. minus ergo esse pōt. vt. ff. de vſur. l. ſi bene. ⁊ fac. C. de dila. l. i. itē facit. ff. de re iudi. l. ii.
m ¶Postulādi est. ad h ff. de pe. diui fratres. §. i.
n ¶Si pri cipalis. dic bona occupata: qr nō ſolue bat: ſi autes ſucceſſiſſet fiscus reo ipſo iure liberati essent fideiussores fisci quos fiscus accipiebat ex ſctu etiam ſi reus non esset ſoluendo: qr ſibi heredi ꝺr ſoluendo: vt ff. ad. l. fal. l. quereba. itē habeas. j. miſi forte ⁊c. ⁊ dic idonei ſcz rei sint: vel dic rei idonei sint fideiussores: vel dic bona vt ſic verbum idoneus sit genitiui caſus: boc est qz pro nō idoneo interceſſerunt. Alij dicunt idoneī nō latiui: ⁊ ſupponere ſcz debitores principales: qō in idē recidit: ſz tunc de ſingulari numero ad pluralē trāſiret. Et qō dicit acceſſerūt: dic ꝙ tunc ſi fiſco non ſatiſfit er bonis incidunt in obligationem: als non incidūt: vt. ff. de ꝓb. ob. l. decē. als nō est miſi ⁊c. ſed est ibi: ⁊ ſi forte ⁊c. ⁊ tunc dices fideiuſſores datos alicui ab eo cui fiſcus extitit bered. boc ideſt qz nō pōt timeri ꝙ fiſcus deſinat eſſe ſoluēdo: ſz timere ē de reo: vt. ff. de fundo do. l. ij. ⁊ pomꝭ liberant impropꝛie. i. non incidunt in obligationē. ⁊ dic ſi. i. ꝙuis: i. idonei ē gentiuus: vt. ff. vel. ꝓpie. ⁊ forte dices idē ſi idonei: nam vtrobiqꝫ liberantur.
o ¶Fideiussores. quos fiscus accepat ex ſctu: put habes niſi non illi qui interceſſiſſent apud alios creditores: vt. C. de fideiuſ. l. j. ff. vel vt ibi.
p ¶Distractis. i. plus vendidit ꝙ deberet exigere.
q ¶Restitui. ſ. illud plus.
r ¶Postulāt. a debitore: ad qō. C. de iur. do. imp. l. ſi. §. ſi. al⁹ postulantur. ſcz que ſunt ſeruata vltra ꝺebitum.
s ¶Materiā. quid materia: qd lignū. dic vt. ff. de leg. iij. ligni. in prin.
t ¶Non ſubſtitutis. arboribus.
v ¶Cedere. i. incidere.
x ¶Eſtimatione. ſcz ſi contra fecerit.
y ¶Conuentiur. facit. ff. ſol. matrimonio. l. diuortio. §. ſi in fraudem ⁊ locati. l. ſi mereces. §. culpe.
z ¶Etiam. etiam ℨ fiscū: ad qō. ff. de mino. ſi ex cā. §. pe. ⁊ de pub. l. imperatores. ⁊. C. ſi aduer. fiſ. l. j. ⁊. ij.

†Scribe. ꝺ dicūt iſtum text. ſing. ad ꝙ ꝙ editio actoꝛis ē facieda ꝺ mas nu notarij nō aūt alterius. Adde iſtud ꝙ notarī⁹ ꝙ incipit ſcribere acta nō pōt ipe mutare. Bolo.

¶Quotiens apud fiscum[a] agitur actorum potestas postulanda[b] est vt merito is vti liceat: eaq; manu cōmentariēſis[c] adnotanda[d] sunt. Dō ſi ea aliter[e] proferātur: is qui ita protulit a cauſa cadat[f]. ¶Quotiēs[†] iterū apud fiscū[g] eadem cauſa tractatur priorū actorum quoꝝ vſus non fuerat postulatus[h] ex officio recitatio iure poſcetur.

Solutus fisco pro alio habet priuilegium fisci de perſequēdis bonis ei⁹ ꝙ quo ſoluit. hoc dicit. ſequen. plana sunt.

¶Qui pro alio a fisco conuentus debitum exoluit non inique poſtulat perſecutionem bonorum eius pro quo[i] ſoluit: in quo etiam adiuuari per officium ſolet. ¶Fiſcalibus debitoribus petentibus ad comparandam[k] pecuniaz dilationem negari non placuit. ¶Cuius rei eſtimatio ita arbitrio iudicantis concedit vt in maioribus ſummis non plus ꝙ tres menſes: in minoribus vero non plus ꝙ duo prorogent: prolixioris autē temporis ſpacium ab imperatore poſtulandi eſt[m]. ¶Si principalis rei bona ad fiſcū deuoluta ſunt: fideiuſſores[n] liberantur: niſi forte minus idonei ſint: ⁊ in reliquum non exolute ꝙ titatis acceſſerūt. ſi plus ſeruatum est ex bonis debitoris a fiſco diſtractis[o]: iure ac merito reſtitui[q] poſtulatur[r]. ¶Dōctor ex fundo fiſcali nihil transferre poteſt: nec ciprefſi materiam[s] vendere: vel oliue non ſubſtitutis[t] aliꝭs: ceteraſq; arbores pomiferas cedere[v]: ⁊ facta eius rei eſtimatione in quadruplum conuenitur[y].

¶Minoribus. xxv. annis neq; fundus neq; vectigalia locanda ſunt: ne aduerſus ea beneficio etatis vtantur[z].

Hermogenes. Lex. xlvj.

Aufertur ei quaſi indigno ſucceſſio q cū heres inſtitutus eſſet vt filiꝰ poſt mortem eius qui pater dicebat ſuppoſitꝰ declaratus eſt[a]. ¶Qui aliquid ſciens in fraudem fiſci ſuſcepit[b]: non ſolum rem in qua fraudis miniſterium ſuſcepit/ ſed ⁊ aliud tantūdem reſtituere cogit[c]. ¶Quod a preſide prouinciarum vel procuratore[d] vl quolibet alio in ea prouincia in qua adminiſtrat cl⁹ per ſuppoſitaz pſonam) comparatum est infirmato contractu vendicatur[e]: ⁊ eſtimatio eius fiſco infertur. nam ⁊ nauē in eadem prouincia in qua quis adminiſtrat edificare[g] prohibet. ¶Fiſcus autem ſemper habet ius pignoris[h]. ¶Qui compenſationez opponit fiſco intra duos menſes debitum ſibi docere debet. ¶At debitoribus fiſci quod fiſcus debet compenſentur ſepe conſtitutum[k] est excepta cauſa tributoria ⁊ ſtipendiorum. ⁊ item precio rei a fiſco empte: ⁊ quod ex cauſa annonaria ⁊ de inge. ma. l. j. ⁊ qō nota. C. de his qui. vt indig. l. hereditas. ſed fm primum intellectum fallit bec regula que auferuntur indigniſ applicari fiſco. vt ⁊ no. ff. eo. l. lucius.

a ¶Indigno. non tamē fiſco applicat: ſed agnatis: vt. C. de bere. inſti. l. ſi pater. ⁊. l. nec apud. §. fin. que ſunt contra. nazz nec bic dicit fiſco applicari: vel verius vt faciat ad titulū: dic bic applicari fiſco: ⁊ euz nō habere aliquos agnatos: ⁊ facit. C. ff fideicō. l. cā quā. ⁊ de teſta. l. neq; ꝓfeſſio.

b ¶Declaratus eſt. per accuſationem de partu ſuppoſito de quo dic vt no. C. de fal. l. j. vel ꝑ petitionem here. agente legitimo cū nō valeat inſtitutio ipſo iure: vt. C. de bere. inſti. l. nec apud. ⁊ de fideicom. l. eam quam. Accur.

c ¶Suſcepit. a debitore fiſci forte. al⁹ ff. vt. j. ea. l. §. fi. ⁊ de admi. re. ad ciui. perti. l. fi. §. iij. ⁊. ff. eo. in fraudem. in prin.

d ¶Vel procuratore. fiſci vel ceſaris. Et dic ꝙ iſti emunt.

e ¶Vēdicatur. qz priuatus qui vēdidit vēdicat: officialis de ſuo dat fiſco ciuſdē rei eſtimationē: ſed videtur in quadruplum: vt. ff. de ꝺben. empt. l. non ſ. ff. Solu. dic eſtimationem. ſcz in quadruplum. vel bic a priuato aliquo de ſua iuriſditione emit: ibi ab ipſa repub. quam adminiſtrat: vel dic ꝙ banc eſtimationem preſtat vendito: puta preciuꝫ qō habuit: vt arg. ff. de contraben. emp. l. ſenatus. ⁊ de dam. infect. l. vlti. ⁊ fm hoc nibilominus fiſcus habebit quadruplum. ⁊ facit. C. de cōtra. iudi. l. j. ⁊. j. de re mil. l. milites. ⁊ de admi. re. ad ciui. perti. l. ij. §. j. ⁊. C. quod me. cauſa. l. ſi per impreſſionem. boc autem fallit in eſculentis: vt ff. de offi. procon. ſolent. Item quando paterna erant: vt no. ff. de cōtra. emp. qui officij. vel niſi in caſu quando confirmatur quinquennio: vt C. de cō. iudi. l. j. in prin.

f ¶Et nauem. facit. j. de va. mu. l. bi qui.

g ¶Edificare. i. facere.

h ¶Pignoris. ex ſuo contractu: vt. C. qui. cau. pi. ta. con. l. ij. non ſi pe tat + maleficij penam: vt. ff. eo. l. quod placuit. vel priuato ſuccedit: vt ff. eo. fiſcus. ſed tunc quando inter nomina poſuit habet hypo. vt ibi dicitur. Accurſius.

i ¶Duos menſes. facit. C. de compen. l. vlti. ⁊. j. ff. proxi.

k ¶Conſtitutū est. vt. ff. de ꝺpen. l. ff. ⁊. l. idē. niſi in caſibus q hic ſequntur: vt. C. de compen. l. j. ⁊. l. in ea. ⁊. l. ſi ex venditione.

+Illa glo. est no. ad ff. q fiscus nō ꝺ tactū hy potheczy in bonis debitoꝝ quentū. de ff matta ba bes etiā gl. l. relicta in ff. hypothecas. ff. ſi pac. q idem tenuit vide bar. l. ſi. poſt ff. de do. bolog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a In reatu constitutus. etiaꝫ post accu. ḷcboatā. ꝛ dic vt no. ff. de sol. l. reo. ſic pomtur reus. i. accusatus. vt. ff. de publi. iudic. l. v. ꝛ. ff. e. l. cū quidam. Accurſius.

b Actores. instituti a procuratore fiſci vel cęſaris. vt dicitur inſtitu. de cura. ff. Accurſius.

c Procuratores. id eſt caſtaldiones ſeruos. ad q6. ff. eo. l. bonoꝝ. ꝛ. l. ne procuratores. Accur.

d Adijt hereditatē. dic vt. ff. de acgrē. here. ſi q⁹ mihi bona. ff. fiſci. et de offi. pcur. ce. l. j. ff. vlti. ꝛ l. ſeq. accur.

e Fecerint. furripiēdo nō ita ſi alio mō. vt. ff. e. l. arrian⁹. ff. qui autez. et ff. ea. l. ff. j. Et ſic not. q⁹ in hoc eſt deterior cauſa fiſci ꝙ priuati q ꝙ furto ageret ad duplū vel qua druplum contra omnes nec vmus p alīū liberat. vt. C. de condi. fur. l. j. ſic ꝛ alſ. ff. de diuer. pre. l. j olbus. ¶Preterea dicunt quidā vt Azo. bāc penā hꝰ locū vbi non eſt alia pena ſpālis a lege ſtatuta. Item buic. ff. eſt con tra. ff. de publi. l. boc edicto. ff. fi. ꝛ. l. ſi multi. vbi duplicandus dicit: ſz ibi in ḡrendis fuit fraus. vt C. e. l. facultas. bicī queſtiis iā fiſco. vt. ff. de bis q ex pu. ra. l. j. ꝛ. C. de aſſeſſ. l. ſyllarios. Et argu. C. de acgr. poſ. l. vlti. nā in eo q⁹ iā q̄ſtū eſt nō ſic fit fraus. Ar. ff. e. l. cuz q dā. Item in ſyllis puatus agit in duplū ff publica nū: hic ipe fiſc⁹. Accur.

f Inſolidū. i. in duplū vel quadruplum.

g Cōuenitur. in ff eſt ſic. ff. de pub. l. ſi multi.

Dſchis. ¶ Caſus. Moſchis condu cerat vectigal a fiſco: de inde tenebat fiſco ad pēſionem aliquot annoꝝ vel vni⁹ anni. ꝛ deceſſit relictis hēdib⁹: q hēdes adita hereditate quedā prędia hereditaria vēdiderunt pluri⁹ pſonis: nūc fiſc⁹ vult agere cōtra emptores illos. Dicitur q primo cōuenīdi ſunt heredes moſchidis: ꝛ in reſiduū empto res. Scōo dicit. emilius conduxit a fiſco quādā poſſeſſionē p centuz. tandē emili⁹ locauit alijs per partes iſtaꝝ poſ. pto. c. ꝛ. xx. Dicitur q tātum in centū tenetur fiſco. Fran. accur.

h Vectigalis. ꝛ per hoc bona ei⁹ fiſco tenentur. vt. ff. l. j. ptori. ff. fiſc⁹.

i Conuenirentur. extranei poſſeſſores hy potbece p bonis vel pdijs quondā conductis. nō dico per heredē queſtis. vt. ff. de pigno. actio. l. paulus. in pn. Iz hoc quidam dicant. Accur.

k Cōuenīri. imo videt q hoc emptor allegare nō poſſit. vt. ff. de cēſi. l. cum poſſeſſore. ff. fi. ff. Solu. hic in pdio conductricis non vectigali ibi in vectigali. ꝛ cuz eo cōcor. ff. de pub. imperatores. ꝛ. ff. e. l. l. pdijs. Item no. in hoc tacito pignore principales debitores pñio deberi con uenīri ꝙ poſſeſſores rei: ſecus in expſſo. vt. C. de pig. perſecutionez. ſz bodie idem in expreſſo vt in auc. ibi poſita. Itē facit. j. de admi. re. ad cūi. pertī. l. iij. ff. fi. ꝛ quod ibi no. accur.

l Poſſeſſorez oēm. i. quēlibet. Alij dicunt collective vt quiſq; virili ter teneatur q⁹ hic ꝑbari vſ. nā duo dicebāt emptores. ſ. heredes idoneos: ꝛ alios eſſe emptores. ꝛ ad vtrūq; rñ. ſed pria verior. nam etiam pro paruo debito tota res ꝙ⁹ magna tenet. vt. C. de diſ. pig. ꝙdm.

m Suſceperat. a fiſco. Accurſius.

n Cęſaris. i. fiſci que ꝛ cęſaris ſunt. vt ꝛ. C. de quadri. preſcri. l. vlt.

o Percipere. a fuis conductoribus.

p Videbatur. quia nemo accederet ad conductionem fiſcalium prędiorum. vt. ff. l. ij. ff. cum in quinquennium. Accur.

q Solaz. nā ſi minoris locaſſet nō cēt fiſc⁹ contrarū poſtulatur⁹. vt C. de ſolu. l. pe. Item q⁹ hic non ꝙuenit. vt. ff. loca. ca lege. i. rñ. Item Ite colon⁹ alijs locare pōt. vt. C. loca. nemo. ꝛ ſi pl⁹ locauerit ꝙ ipe pre. ſtat ſuū erit. vt. ff. de act. emp. ſi mercedē. et loca. l. ſi tibi. ꝛ. l. ſi. ꝛ. l. qui inſulam. Accurſius.

Tatij floꝛus. ſDo ne caſum in ff pnc. ꝓpt habea in glo. que incipit: pompeius ꝛc.

Cornelio. Filius iſtituit matrē ſuaz heredem ꝛ rogauit eā vt poſt moꝛtem ſuaz mater reſtituat hāc hereditatez ſlauioꝛ ꝛ iſta femina cōmiſit delictū ꝓpter q⁹ oia bona ſua fuerūt ꝓfiſcata: et ſic hec hereditas. nunc ſlauius petit hec bona a fiſco quaſi ſibi debita. Dicitur q⁹ nō audiē interiz cum nō duz venerit dies ſub qua erant ei relicta: cū ꝛ ipe poſſet ꝓmus mori ꝙ illa femina: ꝛ ſic deficeret predictus fideicō missum: vel alias res acquirere poſſet illa femina. Fran. accur.

r Cautionē. domeſticā q⁹ dic vt. ff. l. ij. ff. ḡri.

s Per preceptionē. igitur coheredē habet ſaluſtinum ſcz vt ſubjcit.

t Ꝓpto quia.

v Deſiderabat. apud iudicem appellationis.

x Oportere. pompeius ſe reſtitutū: quaſdaꝝ res nō capiēti cauerat et eaſdem res ꝑ preceptiones a coheredē accepērat: et ſic bo legato totaz hereditatem onerauerat nō ſolū partē pōpe. qui dānatus volebat on⁹ legati etiaꝫ nūc ad totā bere ditatez ꝓtinere. volebat eñ per preceptiones cōſequi a coheredē vt ꝓmo teſtamento ſcriptum erat hac allegatione: q⁹ non pōt videri ꝙ pte cz. ſed ꝛtra eū merito. ꝓnūciatū eſt: nā cū per ſcōm teſtamētū ruptuz eſt ꝓmū ꝛ ita preceptiones interciderint: ꝛ ex poſtremo peti nequeūt cuz nō ſint in eo relicte. vñ q⁹ ipſe ſolus cauerat ipe ſolus ſoluere onerāt. Si queras cū totū ſit teſtamētū ruptū per poſteri⁹/cur ſolū tacitū fideicōmiſſum durat: Rñ. boc. ff. de pba. l. iij. explicatur.

y Non acceperat. in ſecundo teſtamento.

z Dio parte. vt ita ꝓteſtetur de parte ſua tantū: ſcz vt onus ſentiat/lucrum non habeat.

a Pronunciauit. iudex appellationis.

b Extare. alīs cōſtare in lib. R. in. B. extare.

c De diſſet. i. reliquiſſet teſtato: ſcz preceptiones.

d Petitum eſſet. in ſecundo teſtamento.

e Placuit. mihi paulo: ꝛ eſt reſponſio.

f Non probat. non capiēs. Sed ꝛtra. ff. de pba. cum tacitum. ſed ad aliud hic ꝙbari vt etiā ex teſtamēto agat: ibi non ꝙbat vt videaꝫ repetitum: q⁹ ꝓſumit niſi beres contra probet. Item facit. ff. de here. inſti. l. vlti. ꝛ. ff. de leg. iij. ſi iure teſtamento. Accur.

g Sibi. ſcz pompeio.

h Ex ſola. boc eſt ff. de pba. l. ij. in eo q⁹ hic dicit ex ſola cautiōe. Item in eo q⁹ dicit hic ſcz pdicti videt repetitū ſcōo. Sol. Item in eo q⁹ dicit hic ſcz teſtato: ſcz preceptiones. hec ſm illā vt videaꝫ repetitū fideicō. tacitum. ꝛ q⁹ hic dicit nec ſi dixiſſet ſcz plegationes. ꝛ q⁹ dicit ex ſola cautione ſub. etiā. Vel dic ſcōo q⁹ hic fuit iter poſita cautio alīo nouādi act. ex teſtō: ꝛ ſic nō pōt agi ex fideicō. ſed ex ſola cautione. ꝛ ſm hoc q⁹ hic dicit nec ſi dixiſſet pōt i telligi etiā in fideicō. vt primo dixi. Vel ſol. vt ibi.

i Fideicōmiſſus. q. d. nō ꝓceptiōes: q⁹ eas a coheredē ꝑcipere nō pōt

† De ista diſtributione ſalīoꝝ adducitur bar. no. in. l. ſi. §. ipſas oēs. de refer. ua. in prag. ſanc.

ex scō testamento gratis vt voluit testō. ꝑ lo testamēto. fideicō. aūt prestat: q̄ de bursa sua voluit testator in primo testamento cū pstare.

a ¶ Heres. scz a filio. Accur.
b ¶ Post mortem suam. scz matris.
c ¶ Condemnata. de aliquo crimine.
d ¶ Ante. i. se esse admittendum anteq̄ fiscus ad penam. Accur.
e ¶ Cōstitutum est. vt. ff. l. q̄ placuit. cū suis concor. sed hec allegatio nō videt bona cū non dicatur creditor ille cui sub 2dit. debeat ante cōdit. vt. ff. de act. ꝛ obliga. is cui. licet sit arg. cōtra. ff. de vsb. sig. l. creditores.
f ¶ Uenisset. adeo vt etiā ad pñs restitui nō possit etiā si vellet. vt. ff. ad tre bel. l. sed si ante. nec ob. C. de fideicō. l. post mortem. vt ibi no.
g ¶ Ipse. felix. et sic deficit fideicō. vt. ff. ō minor. in cause. §. pōponius.
h ¶ A petitiōe. Tria no. Primus: q̄ nō debet eē q̄s solicitus de here. vi ꝯuētus. ad q̄. ff. de vulg. ſubſtit. l. ij. §. interdum. Item q̄ non videt moriſ cōdēnata et deporta ta. ad q̄. ff. vb. oblig. l. ex ea. §. infuſa. 2. de lega. ij. cū pater. §. heredi tatē. Item tertio q̄ dicit interim. cū §. erit naturaſ mortua petet fcilz a fiſco fideicom. vt. ff. ad trebel. ex facto. §. ex fcō. ff. eoſ. l. dicit. Item q̄ dicit alias res ꝛc.

¶ Fideicommiſſum relictuz in diē mortis non cedit ante diez mortis naturalis. hoc dicit Bar.

¶ Cornelio felici mater ſcripta heres[a] rogata erat hereditatē re ſtituere poſt mortē ſuā: cū heres ſcripta cōdēnata[c] cēt ꝛ a fiſco oia bona mulieris occuparētur: dicebat felix ſe ante[d] pēnā eſſe. hoc ei cōſtitutū eſt[e]: ſed ſi nondū dies fideicommiſſi veniſſet[f] quia poſſet prius ipe[g] mori: vel etiam mater alias res acquirere repulſus eſt interim a petitione[h].

¶ Is cui reſtituta eſt hereditas ex taciō fideicommiſſo cuz eſſet incapax ſe detulit in fiſcum. dicitur hic q̄ debet habere dimidiam dodrantis illius hereditatiſ. ꝓ premio: quia ſe detulit.

Idem. Lex. xlix.

CUm tacitum fideicommiſſum[i] is cui datum[k] erat ſe capere nihil poſſe detuliſſet in q̄ſtionez venit dodrantis an totius aſſis partem dimidiam[l] ex beneficio diui traiani recipere ꝺbeat. de qua re extat reſcriptū diui imperatoris Anto. i hec verba. Imperator Anto. iulio ruffo: qui tacitam fidem accōmodauit vt non capiēti reſtituer et hereditatem: ſi deducta quarta parte reſtituerit nihil retinere debet: quadrās autez qui heredi imponitur ipi cripiatur et ad fiſcum trāſferatur[m]: vnde[n] dodrantis ſemiſſem[o] ſolū capit quiſq̄ detulit[p].

¶ Fructus percepti iter primā ꝛ ſcōaz citationem pertinent ad venditorē. ertā tes autez ad emptorez vel penſio locationis fundi venditi. b. d.

Idem. Lex. l.

¶ Licitatione. ab alio. Accurſius.
s ¶ Obtinuerat. nā emptori primo licuit adiȝcere. vt. ff. de in diē adie. l. item quod. §. fi. ꝛ. l. neceſſe.
t ¶ Inductus erat. vel tunc quando primo emit: vel tunc cum ſecūdo obtinuit in licitando. Accurſius.

UAlerius patronus procuratoz imperatoris flauio ſtatilio predia certo precio addixerat[q]: deinde facta licitatiōe idē ſtatilio[r] recepta ea licitatione predia obtinuerat: et[t] ita invacuum poſſeſſionē iduct[s] erat. de fructibus medio tpe receptis q̄rebatur patron[o] fiſci cē volebat. ¶ Plane[v] ſi medio tpe inter primā licitationem ꝛ ſequentē adiectionē percepti fuiſſent ad venditorē[x] ptinere: ſicut ſolet alīs videri cū in diez adiectio facta ē. dcide melioz cōditio allata[y] eſt: nec moueri debemus q̄ idē fuiſſet cui ꝛ primo ad dicta fuerāt pdia. ¶ Sz cuz vtraq̄z adiectio intra tps[a] videmiarum facta fuiſſet receſſum eſt ab ꝑ tractatu[b]: itaq̄z placebat fructē cuptoris eſſe. papi. ꝛ meſſius nouā ſentētiā[c] induxerūt: q̄ ſub colono crāt predia iniquum eſſe fructus ei[d] auferri vniuerſos: ſed colonū quidem ꝓpere eos debere: emptorē vo penſionē ei[e] anni ac cepturuz: ne[f] fiſc colono teneret q̄ ei frui nō licuiſſet: ataq̄z ſi hoc ipm in cmēdo conueniſſet ꝓnunciauit tñ fm illoz opinionē[g]: q. ſi quidez a dño colerent vniuerſos fructus[h] bñe. Si vero ſub colono penſionem acciperet.

¶ Inſpicit dies quo pēſio dz pſtari nō dies quo fructē peipiunt. b. d. Bar.

¶ Triphonio ſuggerēte[m] quid putarē de fructibus aridis[n] qui ante percepti i predijs fuiſſent[o]? Reſpondi ſi nondum dies penſionis fuiſſet cuz addicta[p] eſſent:

v ¶ Plane. id eſt certe. ꝛ incipit determinare.
x ¶ Licitationem. id eſt emptionem. Accur.
y ¶ Ad venditorem. niſi predia erant ſub colono. vt in ſi. huius. l.
z ¶ Allata eſt. cū eſſi vendo tibi fundū ſub adiec. in diē: et ali⁹ interim meliozē cōditionez attulerit fruct⁹ interim ꝓcepti ad me vēditorem pertinēt. Idem etiaz ſi tu ipe melioꝛem cōdi. ab alio oblata tam pſtiteris. vt. ff. de in diem adiec. l. item qō dictum. ꝛ. l. licet. ꝛ. l. ſeq.
a ¶ Intra tps. citra. et ſic medio tpe nō eſt ꝓcept⁹ fructus: q̄ pēdētes fructē cedunt emptori. vt. ff. de ac. ēp. iur. §. ſi fructibus.
b ¶ Ab hoc tractatu. idē ab hac ſnīa que eſt vt fructus venditori cedant.
c ¶ Papinian⁹. debent fruct⁹ emptori nulla licitatiōe facta: idē ſi vtraq̄ adiectio intra tps vinde miaz. ꝓeſſit. ¶ Papi. autem ꝛ meſſi⁹ nouā ſniam inducunt qñ nō ꝑ dñs ſz ꝑ colonū cui fiſc⁹ locauerat qñ hec ꝑdia ercolunt: ꝛ ꝓpter fiſci ꝓuile giū q̄ſi tacitū de recipiēdo colono pactū iter emptorē ꝛ vē. interuenerit.
d ¶ Sniam. cū eñ ſub colono eſt ꝓpriet⁹ locatū: ſz vēditū a dño nō dz eum emptor expellere de egtate: ſz pēſionē ab eo accipere fauore fiſci ne colono teneak. ſic. C. de vē. pte. ff. l. i. §. fi. ꝛ. ff. de bo. auc. iu. poſ. l. i vēditōe. §. j. ꝛ i decre. alex. c. que rimoniam. de iur. pat.
e ¶ Quia. hāc ſcilz q̄ ꝛc.

f ¶ Ei. colono. ꝛ applicatur emptori.
g ¶ Ei⁹. tātū ſi q̄ colon⁹ cēt ptiari⁹ ptē tātū accipet ēptor vt ver⁹ us dñs.
h ¶ Ne. ꝛ hoc ideo ne ꝛc.
i ¶ Cōueniſſet. vt colon⁹ ſtaret vſq̄z ad tps cōductionis finitum.
k ¶ Scōm illoz opinionē. ſcz papi. ꝛ meſſij: ſz noua. ꝛ contra ius cōe. vt ff. locā. ſi merces. §. j. ꝛ. C. loca. l. emptori. ſed hoc ꝓpter ꝓuilegium fiſci ne teneak colono vt hic dicit. ſic. ff. eo. l. eum qui.
l ¶ Uniuerſos fructus hñe. ſcz emptorē cū licitatio per emptorē primū non eſt adiecta. vel ſi facta eſt ante fructus ꝓcipiant. fres eſt ſcō adiecta licitatione ab emptore admiſſa. alioquin licitatiōe facta fructus medio tēpore percepti ad venditorus ſpectant compendium.
m ¶ Suggerente. id eſt conſulente.
n ¶ De fructibus aridis. Judicio meo de aridis fructibus erat maior queſtio. fuerant enim percepti ante tpa adiectionis: ꝛ ꝓptere avide bantur ad venditoꝛez pertinere ad inſtar venditionis facte ſub adiectione in diem. Sed rñ. q̄ non tps perceptionis/ſed ſoluende penſionis dies ſpectatur. ſicut ergo fructē qui poſt adiectionem percipiūtur ad emptoꝛez pertinent: ita ꝛ penſio cū dies poſt adiectionem venit: ſz fructus ꝓpter quos debet ſolui pēſio ante percepti ſunt quos ēptor percipere dicitur dum eoꝝ nomine pēſionem percipit. Sed ar. cō tra. §. de vſufru. defuncta. Nā aūt in aridis dicitur ꝛ in liquidis ꝓ ola dicas: vt patet ex predictis. Additio Sic fm Barto. q̄ aliud in vſufructuario vt ibi qui non reſtituit fundū de voluntate ſua: aliud in emptore ꝛ venditore vt hic.
o ¶ Fuiſſent. alis veniſſent.
p ¶ Cum addicta. i, vendita: ꝛ ſic non eſt pactum adiec. in diem. Vel dic q̄ hic

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

dic ꝙ hic fuit alind pactum. ⁊ fm hoc intellige ab illo. §. papi. vsq; in fi. sc̃s ꝙ vel fuerit pactum adiectum in diem vel non.

a ¶ Eos quoq; i. pto eis debit̃ pẽsionẽ vt declarat littera. loquit̃ enĩz de eo colono q̃ colit nũmis. siv̄o partiarius esset̃z ante pcepti essent̃ vr posuit in casu fme dubio erãt emptoris. ⁊ est ratio: qr̃ cedit ⁊ venit dies cõtracta iaz emptione. si vo ante venissent essent venditoris. aliud in pdio dotali locato. vt. §. solu. ma. diuortio. Acc.

¶ De captiuis ⁊ postliminio reuersis.

b ¶ Peruenit. viunt tñ adhuc naturaliter. Ac.

c ¶ Bẽdes. eo posteã ibi moriente. accur.

d ¶ Decessisset. ante stipu. vel legatũ. ⁊ est bona ratio: qr̃ prima bona captiuitatis videt decessisse. vt. §. c. pater i fin. j. rñ. ⁊ facit ad banc. l. §. de stipu. ser. si seruꝰ cõis. §. ser uus capto. ⁊. §. in bello. §. j. ⁊. l. bona. in pn. Ac.

Titu. XV.

Quod seruus eius qui ab hostibus captus est postea stipulatꝰ est: aut si legatuꝰ sit seruo eius postea q̃ ille ad hostes pucnit[b] hoc habebunt heredes[c] eius: quia et si captiuitatis eius tpe decessisset[d] ac quisitum foret heredi.

Idem. Lex. ij.

Quibus[e] longis atq; onerarijs propter vsum belli postliminium[f] est non piscatorijs aut si quas actuarias[g] voluptatis causa parauerũt. equus item aut equa freni patiens recipiuntur postliminio. nam fine culpa equitis propiere se potucrunt. Non idem in armis iuris est: qpe non sine flagitio amittuntur: arma enim postliminio reuerti negantur qꝺ turpiter[i] amittantur.

Pomponius. Lex. iij. Item vestis[k].

Modestinus. Lex. iiij.

Hos qui ab hostibus capiuntur vel qui ab hostibus deducuntur[l] iure postliminij reuerti antiquitus placuit. ¶ An q hostibus deditus[m] reuersus[n] nec a nobis receptus ciuis romanus sit inter brutum et sceuolaz varie tractatum est: ⁊ consequẽs est vt ciuitatẽ non adipiscatur[o].

Pomponius. Lex. v.

Postliminij ius cõpetit aut in pace[p] aut in bello. In bello cũ hi qui nobis hostes sunt aliquem ex nostris ceperunt[q]: et intra pfidia sua perduxerunt. nam si eodem bello ctiaz is reuersus fuerit postliminium habet. i. eum. ẽ. de acqui. re do. transfuga. Accur.

Postliminij. ¶ Casus. Jus postliminij qñq; i bello / qñq; i pace puta cremonẽsem: deinde manumissum[r] eum ⁊ reuersus est ad suos. ita demũ habet postliminiũ si nõ habet animũ reuertẽdi. ⁊ adiũgit exẽplũ de marco regulo capto a carthaginẽsib̃ q est reuersus romaz ⁊ in rauerat se reuerti chartaginem: nã non ex̃bre postliminiuz nisi habeat animum romaz ſtandi. Itẽz aliud exẽplum de menãdro adiũgit. Frã.

p ¶ Jn pace. nõ in bello.

q ¶ Ceperũt. in bello.

r ¶ Et. vel alij. Accur.

s ¶ Aut intra pfidia. premitte si. Accur.

t ¶ Ceperit. facit ad hoc ifti. qui. mo. ius pa. posolui. §. si ab hostibus. et de re. diui. §. itẽ ea que.

v ¶ Jn pace. id est nõ in bello. Accur.

r ¶ Cum gente. non subdita nobis.

y ¶ Neq; hospitius. quia nec ipi apd nos: nec nos apud eos hospitamur: ꝺsolũz differũt ab hostibus: qr̃ non est indictum bellũ: sed tamẽ guerram habemus. ⁊ sic patet qꝺ a latrũculis differunt qui nõ habẽt inimicitias pactentes: z ideo nõ est postliminiũ. vt. j. e. l. hostes. ⁊ z. l. postliminium. §. ij. q ꝺ videtur contra.

z ¶ Hi. nec tamen est indictum bellum.

a ¶ Non sunt. vt. j. eod. l. hostes. Accur.

b ¶ Captiuus. liber non seruꝰ alicuꝰ de hostib̃. vt. j. eo. l. in bello. §. certe apud hostes ꝛc.

c ¶ Manumissus. et per cõsequs dimissus. et sic exponc. j. eo. in fi. l.

d ¶ Regulo. id ẽ qui fuerat romanus ⁊ captus a chartaginensibus.

e ¶ Nõ habuerat. aliogn contra. vt. j. eo. nibil.

f ¶ Remanendi. non ita in seruo fm Jo. vt pbatur. j. eo. in bello. §. manumittendo.

g ¶ Missus ẽ. forte vt eẽt eorum seruus: quia legatum hostius pulsasset. vt j. de legatio. l. fin. vel dic id est remissus libere.

Postliminius. id est primo dño restituũtur. vt. §. eo. l. postliminiũ est. in pn. ⁊ insti. eo. §. si ab hostibus.

Actuarias. i. agiles ad agendũ. i. ducendum: vt sunt scaphe.

Z. id est quia.

Turpiter. ad qꝺ. §. de re mili. l. iij. §. miles qui in bello. Acc.

Item vestis. sc̃s denegat hr̃e postliminiũ: qr turpiter ꝛc.

Hos qui. ¶ Casus. Captus ab hostibus vel deductus ab hostibus arte non bello postliminio reuerti antiquitus placuit. Itẽ transfuga ad nos reuersus non a nobis receptus ciuitatem non recuperat. Fran. accur.

h ¶ De illo. menandro interprete. Accur.

i ¶ Desineret. qꝺ domiciliũ sola constituitur ⁊ mutatur volũtate. vt. §. ad municip. l. placet. ⁊. l. seq. sed aliud in origine. vt in eo. tit. l. assumptio. ⁊ in eo non est lex superuacua. Azo. et facit. §. ad municip. l. si qs instructus. §. penul. ⁊ fi. Accur.

Ulier. ¶ Casus. Berta dãnata est in opus salinarum propter delictum quod cõmiserat. deinde capta est a latrũculis ⁊ vendita est cocceio. Dicitur q̃ reuerti debet in antiquam penam ⁊ preciuꝰ eius dabit fiscus cocceio. Fran. accur.

k ¶ Data. si ppetuo perdit libertatem si ad tẽpus ciuitatẽ tm. vt. §. de pe. aut dãnum. §. in ministerium. Accur.

l ¶ Jn causam suam. i. in penaz. vt. j. eo. in bello. §. si deportatuz. Alij. dicunt redit impropie.

m ¶ Jncidit. alꝰ redit.

n ¶ Cocceio. id est redemptori.

o ¶ Ex fisco. id est a fisco.

p ¶ Reddendum est. quia negocium fisci vtiliter gessit.

DOn dubito. ¶ Casus. Federati homines. i. qui nobiscū fecerūt treugas vt mutinenses. Item alij liberi homines vt florentini ⁊ si miles nobis sunt extranei. ⁊ non habet locū postliminiū inter nos ⁊ eos: cum ⁊ ipsi huc venientes retineant libertatem ⁊ ōnia rerū suarū ac si in suis ciuitatibus essent: ⁊ idez nobis euenit. ¶ Postea dicit q̄ liber populus ōz qui non est subiect⁹ ptāri alteri⁹ ppl̄i: sine est federat⁹ cū alio ppl̄o sine non. et si federat⁹ cū alio ppl̄o sine equali federe sine non vt mutinen̄. populus non biscū. ⁊ sicut cīues nr̄i sunt liberi sic et hi q̄ ma iestatez principis cōiter seruant vt bononienses ⁊ mutinenses liberi dicunt. et q̄ sint clientes exponevt i glo. Si autē aliqs de ciuitatib⁹ federatis nobiscū delinquat puniam eum. Fran. accur.

a ¶ Federati. i. cuz qbus fecim⁹ treugas. vt. j. co. postliminiuz. §. inducie.

b ¶ Et liberi. scilz alij homines q̄ non habēt nobiscum treugas vel habent. vt. j. §. liber.

c ¶ Federatus est. ſs sine non. Accur.

d ¶ Equo. i. equali hinc inde obſuatiōe ob treugas cuſtodiēdas vel inter ſe trū vel cos at alios vt vtrunq; vel ab altera parte tantum habita cōſideratione. ſR.

e ¶ Federe. id est federis pacto. Azo.

f ¶ Comiter. alias comiter. alis cōmuniter.

g ¶ Cliētes. i. ruſticos q̄ bus in cauſa patrocinamur. vt. C. de iudi. i. rem non nouā. Vel dic id est ſeruientes. vt. §. deveſu ⁊ ha. l. ꝛ clientes.

b ¶ Neq; auctoritate. hic tale est ls clientes nostri nō preſint nobis. i. cōpa Erētur: nec ſubſint nobis Vel boni viri: nec per auctoritatē vel dignitatez. ſi liberi sunt ſic ꝛc. ſRo. ſed qdā habēt cancellatū boniviri. Accur.

DOn vt a patre. ¶ Casus. Pater ab hostibus captus si reuertat recuperat filiuz in potestate iure postliminij velit nolit filiꝰ. Sz ſecus in viro qui captus ab hostibus ꝛ reuerſus non recuperat vxorē niſi ipſa velit cū non eſſet alij nupta. ꝛ cum ipſa non vult cū nō iuſta ex cauſa punitur penis ſtatutis ⁊tra eas que ſme cauſa repudiāt viruz q̄ ſunt. C. de repu. l. ſi. Fran. accur.

l ¶ Non vt a patre. ſcz reuerſo. Accur.

k ¶ Filius. vt inſti. qui. mo. ius pa. po. ſol. §. ſi ab hostibus.

l ¶ A marito. reuerſo.

m ¶ Poteſt. vt. j. co. l. cum duc. in ſi. Sed arg. contra. §. de rit. nupt. l. in eo iure. §. ſi. ſed ibi in patrono.

n ¶ Conſtitutum tps. ſcz triēniū: vt in auf. de nup. §. ſed etiam capitur.

o ¶ Penis diſſidij. que ſunt. C. de repu. l. ſi. Accur.

AHoſtes. ¶ Casus. Filius ſuſceptus apud hoſtes et reuerſus recuperat iure poſtliminij iura filiationis vt ſuccedere poſſit patri ⁊ agnatis ſuis. Fran. accur.

p ¶ Nulla dubitatio. facit. §. ad ter. l. i. §. ſed ſi apud hoſtes. ⁊. C. eo. l. i. ⁊. §. ex q. cau. ma. l. ab hoſtibus. §. i. ⁊. §. ō ſuus ⁊ leg. he. l. pe. §. pe. ⁊. §. de inuiſt. teſt. ſi q̄s filio. §. ſine aūt. ⁊ dices. j. co. ounus. Accur.

PAter. ¶ Casus. Pater filium ſuum impuberem inſtituit heredem et ſubſtituit ei titium ſi contingeret eum mori in pupillari etate. nunc pater captus ab hoſtibus ibidem deceſſit in pupillari etate. Dicitur q̄ ſubſtitutus habet bona perinde ac ſi teſtator prima boredato reliqt ſubſtitutum ſi contingeret filium mori in pupillari etate. nūc filꝰ mortuo patre captus ab hoſtibus ibidem deceſſit. Dicit q̄ ſubſtitutus habet bona de equitate ⁊ vtiles actiones in bereditate

Proculus. Lex. viij.

NOn dubito quin federati[a] et liberi[b] nobis extranei sint: nec inter nos atq; eos postliminiū esse. etenim quid inter nos atq; eos postliminio opus est cuz ⁊ illi apud nos ⁊ libertatem suaz ⁊ ōnium rerum suarum eque atq; apud se retineant: et cadez nobis apud eos cōtingant. ¶ Liber autem populus est is qui nullius alterius populi potestati subiectus est: siue is federat[c] est. Item siue equo[d] federe[e] in amicitiaz obuenit: siue federe cōprehensum est: vt is populus alteri[ꝰ] populi maiestatem comiter[f] ꝑseruaret: hoc enim adjectur vt intelligatur alterum populum superiozem esse/ non vt intelligatur alterum non esse liberū: ⁊ quēadmodum dientes[g] nostros intelligim⁹ liberos cē: ctiā si neq; auctoritate[h]/ neq; dignitate/ neq; viri boni nobis prestunt: sic cos qui maiestatē nostram comiter conseruare debēt liberos esse intelligendum est. at si fiunt apud nos rei ex ciuitatib⁹ federatis et in eos dānatos animaduertimus.

Paulus. Lex. viij.

NOn vt a patre[k] filius[k] ita vxor a marito[l] iure postliminij recuperari potest[m]: sed tūc cum voluerit mulier ⁊ adhuc alij post constitutum tempus[n] nupta non est. Si noluerit nulla causa probabili interueniente penis diffidij[o] tenebitur.

Idem. Lex. ix.

APud hostes susceptus filius si postliminio redierit filij iura habet. habere enim cuz postliminiuz nulla dubitatio[p] est post rescriptum imperatoris antonini ⁊ diui patris eius ad quin tum tertulium prefidem prouincie misic inferiozis.

Papinianus. Lex. x.

DAter instituto ipuberi filio substitucrat: ⁊ ab hostib⁹ captus ibi decessit: postea defuncto impubere legitimum[q] admiti quibusdaz videbatur: neq; tabulas[r] scōas in eius persona locum habere qui viuo patre sui iuris effectus fuisset. verū huic sententie iuris ratio refragatur[s]: qm̄ si pater qui non redijt iam tunc decessisse intelligit ex quo capt⁹ est substitutio suas vires necessario tenet[t].

Substitutio facta filio ipuberi a patre qui postea ab hostibus capitur nō euanescit/ licet impubes defunctus sit/ ⁊ apō hostes pater moriatur.

¶ Si mortuo[x] patre capiatur impubes institutus[y] vel exheredatus[z] in prompti est dicere legem cozncliam de tabulis scōis nibil locutam esse: sed cius dūtaxat psonā demōstrasse qui testaméti[a] factionē[b] habuisset. ¶ Plane captiui etiam impuberis legitimam hereditatem per legem cozncliam deferri: qō verum est nec impuberē quidē factionē testaméti habuisse: ⁊ iō non cē aliter

riam vt hic statim subijcit. vel de eqtate vt hic statim dicit. Et ex p̄dictis distingue sic, an pater capiatur filio in ciuitate mortuo. an ecōtra filius capiatur patre in ciuitate defuncto. anvterq; capiatur ibiqz am bo decedunt. In primo casu vbi pater capiatur/ aut primo pater capt⁹ moritur: ⁊ postea filius non captus: et sic confirmantur prime ⁊ secunde tab. vt. §. baclege. in prin. ⁊. §. de vulg. subſti. l. lex cor. j. rñ. aut ecōtra: primo moritur filius non captus/ et tunc nihil est tractandum de secū. tab. vt. j. l. proi. in pn. i fcōo vō casu vbi filius capitur pater nō: aut capitur patre viuo ⁊ nō est locus. l. co. seu scōe tabu. etiam si ante patrez decedat: sed legitim succedunt patri. vt. §. devulga. subſti. l. lex cor. §. ſi vero. ⁊. §. queritur. aut capitur mortuo patre: ⁊ tūc secū. tab. ir ritantur capi. di. vt. §. de inuiſt. teſt. ſi quis filio. §. irritus. Jn hoc itaqz casu lex cor. nihil locuta est: nec confirmātur secunde tab. vt bic. sed ex equitate pretoz indulget secūdas tab. vt bic in ſi. ⁊ §. de inuiſt. teſt. posthumus. ⁊. l. filio. ⁊ inſti. qui. mo. teſta. infir. §. non tñ. Sz videtur q̄ etiam per. l. cor. deferat subſtituto. vt. §. devul. subſti. l. lex cor. §. ſi pater. Sol. defertur ea lege. i. iure pretoz. qō eā legem imitatur vel ea lege inducta per pretorē ab tabu. pupillares sic lex falci. per edictuz pretoris inductiur. §. ad leg. fal. l. i. §. ad cos. vel ea. l. non exverbis ſz per interpretationē iuriſcō. Aliꝰ dicūt ad subſtitutos hic: ⁊ ibi ſz in hereditate. i. ad legitimos. Et qō ibi dicit ea lege sub. ſcz nō impediēte: qō non placet. in tertio vbi vterq; capitur aut simul vel incōtinēti: ⁊ neutre tab. confirmātur. vt. §. de vul. ſub. l. ſi pater captus. nimirū cū patris hereditas aduta nō fuerit. ſivero post p̄fis captionē filiꝰ ex litteralo capitur ⁊ vtreq; tab. ꝑfirmantur. vt. j. l. proi. fin. Ro. vel ſz Azo. ⁊. B. non refert incontinenti vel ex interuallo: qz nūq; cōfirmatur niſi filius redeat. vt. j. l. pri. ⁊. d. l. ſi pater captus.

a ¶ Federati. ſcz populi.

b ¶ Liberi. ſcz populi.

c ¶ Federatus. ſcz populus.

d ¶ Equo. i. equali.

e ¶ Federe. i. pacto.

f ¶ Comiter. i. humane.

g ¶ Dientes. i. dicentes.

h ¶ Auctoritate. i. potestate.

i ¶ Neq; dignitate. i. ordine.

k ¶ Filius. vt inſti. qui. mo. ius pa. po. ſol. §. ſi ab hostibus.

l ¶ A marito. reuerſo.

m ¶ Potest. vt. j. co. l. cum duc. in ſi. Sed arg. contra. §. de rit. nupt. l. in eo iure. §. ſi. ſed ibi in patrono.

n ¶ Constitutum tps. ſcz triēniū: vt in auf. de nup. §. ſed etiam capitur.

o ¶ Penis diſſidij. que ſunt. C. de repu. l. ſi. Accur.

p ¶ Nulla dubitatio. facit. §. ad ter. l. i. §. ſed ſi apud hoſtes. ⁊. C. eo. l. i. ⁊. §. ex q. cau. ma. l. ab hoſtibus. §. i. ⁊. §. ō ſuus ⁊ leg. he. l. pe. §. pe. ⁊. §. de inuiſt. teſt. ſi q̄s filio. §. ſine aūt. ⁊ dices. j. co. ounus. Accur.

q ¶ Legitimū. i. agnatū ⁊ non ſubſtitutum.

r ¶ Neq; tabulas. in q̄b facta fuit ſubſtitutio pupillaris. accur.

s ¶ Refragatur. id est cōtradicit. Accur.

t ¶ Capt⁹ est. vt. §. de vſuca. l. pe. §. fi.

v ¶ Tenet. j. l. pri. ⁊tra. in prin. Sol. vt ibi. Sed cōco. §. de vulg. ſubſtit. l. ler cornelia. in prin.

x ¶ Si mortuo. in ciuitate: ſecus ſi eo viuo impubes capitur. vt. §. de vulga. ſubſti. l. ler cozne. §. ſi vero viuo. ⁊. §. queritur etiam. Accur.

y ¶ Institut⁹. cui pupillariter alius est ſubſtitutus: que ſubſtitutio appellatur ſecunde tab.

z ¶ Vel exheredatus. cui etiam pōt ſubſtitui pupillariter. vt inſti. de pupil. ſubſti. §. non ſolum.

a ¶ Testaméti factionē. quam hic impubes non habuit in actiua ſignificatione: ſz in paſſiua ſic. vt inſti. de here. quali. et dif. §. teſtamenti. qui eſt cōtra. Item nec ob. ſ. e. l. bona. in pn. ibi: ſine factione ꝛc. quia cōfirmat legitimā non teſtaméta-

b ¶ Factionem. actiue. Accurſius.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

a ¶ Subsequi. de equitate. ⁊ sic intellige. j. e. l. bona. ⁊ .§. de vulg. sub- sti. l. lex. corne. §. sed ⁊ si pater. Et no. ꝙ vbi lex nõ distinguit nos tñ sic. vt. §. de testi. l. quesitum. Accur.
b ¶ Quod. pro sed. Accursius.
c ¶ Filius. non captus. Accursius.
d ¶ Moriatur. ꝙ pater ab hostibus capt⁹: et sic non est cõtra. §. l. pri. in fi. j. rñ. ⁊ est ratio: qꝛ hic pẽdet fictio adhuc vt sta tim dicam.
e ¶ Possit. ꝙtuꝫ ad leg. cor. ⁊ sic substitutus nihil habet. Accur.
f ¶ Mori intelligitur. pa tre reuerso: ⁊ sic nulle sũt scõe tab. vt. §. de vulga. sub. si pater filiuꝫ. in fin. nam nec prime. vt. C. de cadu. tol. §. pro scõo.
g ¶ Eo. scꝫ patre.
h ¶ Exinde. ⁊ sic non eẽt in ptãte patris tpe mor- tis pris: qd est necesse vt teneat pupillaris substi- tutio. vt insti. õ pu. sub. in pn. sed certe tunc qua rõne fingit filius fuisse sui iuris: extũc eadẽ rõne ⁊ h pater ꝑmortuus: ⁊ sic erat in ptãte: ⁊ ita videtur valere substitutio/ qd est falsuꝫ: qꝛ si va leret per fictionẽ cor. oporteret ꝙ valeret: ⁊ sic tractarem⁹ de secũ. tab. quo ad cor. qd non est faciẽdum vt hac. l. dr. quare dic ꝙ hic debet esse non scꝫ non videtur fuisse ⁊c. fm. B. ⁊ sic non habet locuꝫ fictio. l. cor. hic: qꝛ cum pater moritur naturaliter iaꝫ filius erat mortuus: ⁊ sic nõ põt fingi sup eo q erat mortuus ꝙ videatur fuisse vel nõ fuisse sui iuris tpe captiuitatis pris. sed tunc tñ si viueret fili⁹ vt fuit in superiori. l. i prin. que est contra. hic ergo tpe mortis filij pendebat fictio: ibi iã ha- bebat suũ effectũ. Si võ non habeas non/ tũc dic primaꝫ rõnem po- sitiuaꝫ: ⁊ hanc scõam remotiuã. hoc modo si pater redit non habẽt lo- cum scõe tab. qñ filius ⁊c. si vero nõ redit non habent locũ ꝑme tab. ea rõne attẽta: qñ ⁊c. qꝛ nõ est vera hoc casu premortuo filio quo ad se cũdas tabu. Et fm hoc est arg. ꝯtra. de suis ⁊ legi. si pater. in pn. Sol. ibi quo ad hoc vt ab intestato habeat heredem. Accur.
i ¶ Videt fuisse. in lib. B. est non: sed in lib. B. deest.
k ¶ Potius est. al's potestati hostiuꝫ deditus est. al's petitur. vt. j. eo. in bello. §. codicillis. in fi.
l ¶ Substituto. reuerso in ciuitate filio. Jo. vt statim subijcit. ⁊ sic non est cõtra. §. de vulga. substi. l. si captus pater.
m ¶ Decessisset. ⁊ sic scõe tabule tenẽt ⁊ vere etiã sine auxilio. l. cor. Sꝫ quid si ambo ibi moriant: Rñ. vt no. §. l. pri. Accur.

In bello. ¶ Casus. Captus in bello si recuperetur in bello habet postliminiũ. Idem si recuperet per pacem/ nisi esset hoc casu fa ctuꝫ pactũ in cõtrariũ: scꝫ ꝙ nõ haberet postliminiũ. nã hoc pactũ va leret. ⁊ redditur ratio in lrã. Itẽ si tpe pacis qs iuit ad ciuitatẽ quõdã inimicaꝫ. ⁊ subito nata est discordia inter eos: ⁊ sic est ibi captus effici tur seruus hostium. ⁊ si recuperaret per belluꝫ vel per pacẽ habet post liminiũ/ nisi pactũ esset factũ in cõtrariũ. ¶ Si qs. Capto patre sa. ab hostibus filij interim sunt dubij status: nam patre ibidem mortuo filij presumuntur semp sui iuris fuisse: ⁊ ea que interim quilibet filiorũ acq siuit ꝑpriũ eius dr. Si aũt pater reuertatur semp filij ei⁹ dicuntur esse in eius ptãte. serui autem istius patris capti. i. defuncti qd interiꝫ dño eorũ capto acqsierunt ad filios defuncti dñi cõitervadit. ⁊ quare secus in acquisitis per seruos ꝙ in acquisitꝫ per filios reddit ratio i littera. ¶ Facte. Vsucapiebaꝫ aliquã reꝫ: interim captus sum ab hostib⁹ di- citur ꝙ vsucapio interrũpitur. Si aũt seruus me⁹ emit peculiari noĩe vsucapiebat aliquã reꝫ tẽpore quo fuit captus vel post cepit vsucapere non nocet mea captio quin in vsucapione procedatur. licet marcellus dixerit secus: sed male dixit. ¶ Medio tempore. Filius capti vxoreꝫ potest ducere: nec pater capt⁹ potest cõsentire vel dissentire. ⁊ puer na tus ex hoc matrimonio erit nepos capto reuerso ⁊ su⁹ heres erit. Vlti- mo dicit. capto viro soluitur matrimonium etiam si vxor quondã ve- lit remanere vxor. ¶ Codicilli. Feci testamentum in quo confirma- ui codicillos quos postea faciam. postea captus fui: et in captiuitate existens feci codicillos. nunc reuersus sum ab hostibus ⁊ decessi. dici- tur ꝙ codicilli valent inspecto ꝙ fuerant confirmati in testamento. et hoc de equitate perinde ac si nunꝙ fuissem captus. cum etiaꝫ quo ad bona mea perinde habear reuersus ab hostibus ac si nũꝙ fuissem ca ptus. ¶ Si quis. Seruum titij captum ab hostibus ab eis emi sciẽs eum alienum. Dicitur ꝙ meus fit. si tamen titius det mihi precium quod pro eo dedi postliminio dicitur redijsse: aut receptus virtute mi litari: ⁊ sic titio redditur. si autem ignorans eum captuꝫ credens ven dentis emi eum bona fide ⁊ triennio tenui eum prescripsi iuri offeren di vt sic titius offerẽs mihi precium ⁊ petens hunc seruum reddi non audiatur. sed si manumitto eum/ ⁊ sic meus esse desinit/ an titio red- datur: an vero fit liber quo ad omnes: et certe si esset manumissus ab hostibus ⁊ postea reuersus esset intra predia nostra titius iure domi- nij recuperat eum. Nec distinguitur quo animo redeat siue animo stã di siue non, licet secus in libero homine capto ab hostibus: qui si re- uertatur ab hostib⁹ ani- mo non reuertendi ad hostes dicatur postlimi- nio reuersus: al's non. sꝫ hoc non multum facit ad nostram questionem. hostium enim manumis sio non debet preiudica- re domino serui: sed in nostra questione ego ma numittẽs dominus eraꝫ serui. sic ergo dico ꝙ si ti tius non obtulit mihi precium serui potui eum manumittere ⁊ fit plene liber quo ad omnes. naꝫ et iure veteri si emi bo- na fide seruuꝫ a te quẽ tu sciens alienuꝫ redemisti ab hostibus ⁊ euꝫ vsuce- pi: possuꝫ amodo eũ ma- numittere. et ꝑ hoc prior dñs ius dñij ꝑdit. si autẽ sciuissem alienũ ãte vsucap. nõ possum eũ ma numittere. ¶ Si statuliber. Seru⁹ cui relicta est libertas sub cõditiõe interim captus est ab hostibus ⁊ redemptus est ab aliquo. Dicitur ꝙ in sua causa. i. in statu libertate reuertitur vt veniente conditione sit li- ber. Sed quid si erat ei relicta libertas si. x. daret: ⁊ captus est ab hosti bus: et ab aliquo redemptus. isti dabit hec. x. vt sic sit liber: Et dicitur ꝙ de eo quod acquisiuit ex opera sua vel ex rebus redimẽtis redimen- ti querit: ⁊ de eo dando non fit liber. qd aũt aliunde acqsiuit suum est: ⁊ de hoc dando. x. fit liber. ¶ Si pignori. Obligaui seruum stichum titio. deinde seruus est ab hostibus captus: ⁊ a sempronio redempt⁹. Dicitur ꝙ ex quo suus factus erit sempronio titio restituit actio in ser uum. ⁊ si hic titius soluisset de suo redemptori habebit seruum obliga- tum pro vtroqꝫ debito. Et adducit simile de posteriori creditore qui priori satisfecit. nam habet pignus obligatum pro vtroqꝫ debito in fa- cto tantum est dissimilitudo: qꝛ in primo casu qui redemit seruũ ab ho stibus vltimus est tẽpore/ tñ prior iure. sꝫ in casu simili q prior est tẽpo- re prior erat iure. ¶ Si seruus. Seruus pluriũ captus est ab hostib⁹ ⁊ redemptus est. dr ꝙ si soluat redẽptori noĩe oĩm dñorũ reuertitur hic seruus sub dño oĩm dñorũ. si aũt noĩe quorũdam ex dñis soluatur re- dẽptori: illis tantũ restituit pro partib⁹ eor. pro partibus alior rema- net penes redẽptorem. ¶ Si fideicommissaria. Per fideicommissuꝫ relicta est libertas sticho. hic stichus postea fuit ab hostibus captus ⁊ redemptus est. dicitur ꝙ non potest petere libertatem priusꝙ satisfa- ciat redemptori. ¶ Si deportatum. Liber homo deportatus ab insu la captus ab hostibus: tandem redemptus est. dr ꝙ deportandus est: et sic in priorem statum reuertitur. intelligas tamen ꝙ precium a fisco dabitur redimenti. Scõo dicit. seruus qui nõ poterit manumitti vsqꝫ ad tempus (de quo dantur exempla in littera) captus est ab hostibus deinde redemptus est. dr ꝙ non mutatur eius cõditio: ⁊ sic nõ poterit manumitti perinde ac si nunꝙ esset captus. Iteꝫ dãnatus in metallũ deinde captus ab hostibus ⁊ redemptus/ in pristinam penam reuerti tur: nec vt transfuga punitur. redimens tamen preciuꝫ a fisco recipit. ¶ Si natum. Titius legauit mihi partum nascendum ex pãphila. tandem pãphila capta est ab hostibus/ et eam redemi: ⁊ peperit pe- nes me existens. dicitur ꝙ non videor ex causa lucratiua partum ha- bere. ⁊ ideo estimationem partus petere possum ab herede titij. per- inde ac si pamphilam ⁊ partum emissem per se. Sed quid si part⁹ na- tus est apud hostes ⁊ redemi vtrunqꝫ: Dicitur ꝙ estimationeꝫ part⁹ petam ab herede titij quantum ex precio totali partũ contingit. Ideꝫ multo magis si alius redemit ancillam: alius partum eius. sed si vnus emit vtrunqꝫ separatim/ id dandum est redemptori quod pro vtroqꝫ dederat. Fran. accur.
n ¶ In bello. i. ꝑpter bellum. vel his q recuperantur in bello. Accur.
o ¶ De quibus. scꝫ postliminij. Accur.
p ¶ Cõprehensum. cõtrariũ vt statim seqtur. si ergo tẽpore pacis sit pa ctum ꝙ capti in bello non habeant postliminiũ: valet pactum.
q ¶ Qd ideo. in bello recuperatis semper in pace recuperatis nõ cũ est pactuꝫ in ꝯtrariũ ꝙ ideo ⁊c. ergo si est pactũ ꝙ recuperati in bello nõ habeant postliminium non valet pactũ per hanc. l.
r ¶ Exarsisset. i. inceptuꝫ esset. Accur.
s ¶ Efficiuntur. nisi causa legationis ibi erant. vt. j. de leg. l. fi.
t ¶ Suo facto. quia inerunt.
v ¶ In bello. i. si recuperentur in bello. Accur.
x ¶ Cautum. quod pactum valet: etiam si in bello recuperetur: quia nõ fuit in bello captus accursius.

num pretorem subsequi[a]: nõ mi- nus patris ꝙ legis volũtatem et vtiles actiões in hereditatẽ sub- stituto dare.

Idem. Lex. xj.

Quod[b] si filius[c] ante moria tur[d] in ciuitate nihil est qd de scõis tabulis tractari possit[e]. siue qñ viuo patre filiusfa. mori[f] intelligit: siue qñ nõ reuerso eo[g] exinde[h] sui iuris videt[i] fuisse ex q̊ pater hostiũ poti⁹[k] est: sꝫ si ambo apud hostes sũt ⁊ prior pater de- cedat/ sufficiat lex cornelia substi tuto[l] nõ al's ꝙ si apud hostes pa tre defuncto postea fili⁹ i ciuitateꝫ decessisset[m]. Triphoni⁹. Lex. xij.

In bello[n] postliminiũ est: in pace aũt his q in bello capti eẽnt de qb⁹[o] nihil in pactis erat cõprehẽsum[p]. Q ideo[q] placuisse serui⁹ scribit: qꝛ spem reuertendi ciuib⁹ i virtute bellica magis ꝙ i pace romani eẽ voluerũt. ¶ Iteꝫ in pace q ꝑuenerunt ad alteros si bellũ subito exarsisset[r] eorũ serui effici ũtur[s] apud q̊s iã hostes suo facto[t] deꝑhẽdũtur quib⁹ ius post liminij est tam in bello[v] ꝙ in pa- ce: nisi federe cautũ[x] fuerit ne eẽt his ius postliminij.

☞ Qui moritur apud hostes fingitur

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ In incerto. Hoc dic vt insti. g. mo. ius pa. po. fol. ℔. fiab hostib⁹. ⁊ facit. ℟. ad mace. l. i. ℔. si pendeat. Accur.

b ¶ Captus est. ℔. cs presumitur sui iuris.

c ¶ Presa. ℔. cs fuisse credant: qō est. ℔. ⁊ facit. ℟. de suis ⁊ le. l. si pater.

d ¶ Rumq; reuersō non est semper. Accur.

e ¶ Hābere hereditatē. interpositio est vsqz illuc: tractatū est ⁊c. vbi ad oia se refert dicens tractatū est ⁊c. sed alij habēt bic. naz hereditatē nō possunt q̄ est falsa littera. Accur.

f ¶ Dis. ℔. cs filijs.

g ¶ Vel in parte. subaudi fiin partem ⁊c.

b ¶ Captiui. ℔. cs sit questium: ⁊ sic diudat cuz be redibus.

i ¶ Inducitur. vel nisi p fictionē esset nulla. vt. ℔. de vsbo. signi. l. ij. in fi.

k ¶ Veri⁹ ē. q̄ sint eozum ppria. vt. ℟. de stipu. ser. l. si seruus. §. seruus. ⁊. ℔. eo. bona. §. q̄ si filius. et §. ij. ⁊ de vsucap. iusto. §. fi. ⁊. ℟. eo. l. j.

l ¶ Acquiritur. nā totū cedit be redibus.

m ¶ Quoniaz bi. ℔. cs seruii. Accur.

n ¶ Bi. ℔. cs filij. Accur.

o ¶ Acessisse. als non acq sisse: et tunc dic. ℔. capto. als sine nō: ⁊ tūc dic pli⁹ ℔. cs filijs.

p ¶ Facte. als facti. ⁊ als facte.

q ¶ Cause. id est interruptiones possessionū per captiuitates q̄ sunt cause desinendi vsucapere non possunt fieri. infecte vlla cōstitutione postliminij vl alia. vt. ℟. qui. ex cau. ma. dcmq;. ⁊ sunt fic. ℟. de acqrē. pof. l. j. ℟. fi vir. ⁊ in aut. de equali. do. ℟. que ig it prius. ⁊ j. de regu. iur. l. verum est. Sed arg. 2tra. C. de leg. et cō. l. nō dubiū. Accur.

r ¶ Possidens. als possidens qui postea captus est. als possidēs et ei qui postea nactus est. ⁊ distingue ſm. ℑ. cū aliquis capitur ab hostibus aut vsucapit per se vel per seruū nō noie peculiari: aut p fuū ⁊ nomine peculij. si p se vl p seruū nō noie peculiari/aut ē reuersus/aut ibi decessit. primo casu interrūpitur. nec poterit cōtinuari vsuca. Si vero decesserit dicunt quidā idem esse ſcs q; non complebitur vsucap. quasi non plus operet fictio cor. q̄ postliminiū. sed. ℑ. dicit vsucapionē implerī. ⁊ est rō: q; fingit ea bona qua captus est decessisse quare etiaz be reditas sine possessione vsuca. cōplet. vt. ℟. de vsuca. l. nūq̄. §. vacuū. Si vo p seruū vel filiuz nōie peculiari siue reuertat siue ibi decedat cōpletur vsucap. ⁊ boc cum erat incboata ante cap. si autem postea filiꝰ vel seruus aliquam rem per traditionem accipiant distingue aut nōie patris vel dñi/aut peculiari. primo casu siue reuertatur siue ibi decedat non incipit vsuca. ante reuersionem vel ante aditam hereditatez: siue succedat sui⁹ siue extraneus: immo videtur q; incipiat in suo here de. vt. ℟. de vsu. iusto. §. fi. Si vo nomine peculiari subdistingue: q; aut est reuersus suus. ⁊ intelligit vsuca. incepta in capti. aut ibi decessit: ⁊ tūc aut successit sui⁹: ⁊ tūc intelligit cep. in cap. aut ertrane⁹/ ⁊ tunc adita hereditate. vt. ℟. de vsuca. si is qui. ⁊. l. iusto. §. fi. ⁊ bic. ⁊. j. e. bona. §. pe. ⁊. l. pe. ſm. ℑ. Accur.

s ¶ Interrūpitur. ℟. de vsuca. si is qui. §. j. 2tra. Sol. bic per se: ibi per subiectā personā ex causa peculiari vt ⁊ h subijcit. ⁊. ℟. qui. ex cau. ma. ait ptor. §. j. ⁊. ij. Accur.

t ¶ Aliuq; capiebat. ex causa peculiari. ⁊ erat incboata vsuca. ante cap. vt differat a se. rñ. Vel dicetiam ex causa non peculiari cuz ante cap. inceperat ⁊ in cap. decesserat. vt modo no. in distin.

v ¶ Postea. i. postea q̄ captus est.

x ¶ Peculiari nomine. q. d. in peculiarib⁹ cum finiē vsucap. dño illic decedēte vtrīqz heredi proderit. an bis aūt que p se possidebat nō ita: nec heredi prodest tps medū: vt bic. ⁊. ℟. de vsuca. iusto. §. fi. ſm. ℟.

y ¶ Julianus scribit. Iz primo dubitauit. vt. ℟. de vsuca. siis.

z ¶ Heredi. ⁊ als credi.

a ¶ Tepore. i. vt initiū sumat vsuca. demū hēditate adita. vt. ℟. de vsuca. l. si. in fi. Iz ſdā. Imo dic tepore. i. in re mobili triēnio: ⁊ imobili. x. vel. xx. an. dño eñ apō hostes constituto incboat: ⁊ finit⁹ vsuca. vt. ℟. de vsuca. l. iusto. §. fi. ⁊. j. e. l. peſi. Iz. ℟. nā plurimū iuris bz. vt. ℟. d. l. demq;.

b ¶ Marcell⁹. marcellus in his que p se captiuus possidebat scripsit vsuca. interrumpi nec here di. pdesse. ⁊ i boc bñ: sed q; hoc erēdit in peculiaribus refutatur: vt bic. ⁊ ℟. de vsucap. si is qui. et l. pe. §. fin. ℟. Vel dicebat marcell⁹ nō interrūpi: sed heredi. pficere in distincte etiam in causa non peculiari: ⁊ ineo corrigitur. Accur.

c ¶ Persona. vt sic nūq̄ vel semper in neutro vel vtroq; casu vsucapio p cedat. Quid enīz Marcellus senserit ex bis verbis colligi nō pōt: Ego aūt puto marcellus ⁊ bis casibus sensisse vsucapionem nullatenus currere. Julian⁹ aūt cui⁹ sētē tia tenenda est) nō inargute distinguit in duob⁹ casib⁹ vsucap. ꝑcedere: boc est cuz quid dñs per seruum possidebat ante cap. etiā nō peculiariter vel si seru⁹ quedaz appre hendit post captiuitatez peculiariter. in alijs duobus non ꝑcedere: ℟ est p se cuz domin⁹ quid possi debat: vel si seruus quid postea apprehendit nō peculiariter.

d ¶ Sequenda est. ſcz vt boc verūz sit totuz in peculiarib⁹: vt modo not. indistincte. ⁊ adde q̄ no. in. ℟. de vsuca. si is qui. Accursius.

e ¶ Potest. post triēnium vel etiam antea. vt. ℟. de ritu nup. si nepos. in fi. ⁊. l. si filius. Accur.

f ¶ Non posset. vt pote seruō hostium constitutus. ℟.

g ¶ Ita est. ſ. statim: vt id est postēq̄ redierit ⁊c.

h ¶ Inuito. sic instit. de adop. §. Iz. ⁊. ℟. de ℨtab. l. ij. §. si emācipat⁹.

i ¶ Maxime. No. quale maxime. sic. C. quod met. cau. l. ij. Azo.

k ¶ Velit. remanere vtor: sed sec⁹ eo deportato. vt. ℟. de bo. dā. l. sed si.

l ¶ In matrimonio. finitur eñ cap. vt bic. ⁊ in aut. de nup. ℟. sed etiā captiuitatis. ⁊. ℟. eo. l. non vt a patre. ⁊. ℟. solu. mat. si quis sic stipulatur nisi ad boc vt alij non nubat. vt. ℟. de diuor. l. vxores. contra. boc tamē fallit in patrona. vt. ℟. de rit. nup. l. in eo. §. fiab hostibus. Iz bodie non solutur matrimonium capti. vt in aut. de nup. §. sed etiaz captiuitatis. in fi. Accur.

m ¶ Jure subtili. id est de rigore.

n ¶ Fecerat. ante captiuitatem: in quo comprobaueratsi quis codicil los postea fecerat.

o ¶ Quia. bona ratio. vt. ℟. de codicil. diuus. §. codicillos.

p ¶ Principum. i. testamentum quo dictū est codicillos quos faciāt cōfirmo. ⁊ no. de ꝑn. sic. ℟. de leg. ij. cū filius. §. heres.

q ¶ Eorum. ſcz codicillorum.

r ¶ Intercessisset. secus in testamēto ibi facto: Iz redierit. vt isti. quib⁹ non est pmissum face. testa. §. fi. Accur.

s ¶ In iure sunt. i. quotū petitio vel retētio iure sibi competebat ante captiuitatem. ⁊ sic puncta iure sunt. vel sunt in reruz naturaꝝ t sic iure possint peti vel retineri. ad qō. C. eo. l. ab hostibus.

t ¶ Potitus. simile. ℟. q̄ si filius. Accur.

v ¶ Si quis. nunc de redēptis dicit.

x ¶ Seruum. alienum.

y ¶ Redemerit. non tamē querit ei nisi ex duabus causis forte. vt. ℨ. c. l. §. statuliberis. Accur.

Oblato.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Oblato. quandocūq; si fuit sciens. alis infra triēnium tantuꝫ. vt. j. priori. Sed cuꝫ sit redumentis quomodo pōt dici eidē obligat⁹. vt. ff. de leg. j. l. senatus. §. fi: Rñ. tolerat ur: q; liber redēpt⁹ est liber: ⁊ tamē est obligatus iure pignoris. vt. C. co. l. fi. Accur.

b ¶ Receptus esse. receptos esse dicimus qui virtute militari sunt liberati. vt. C. co. l. ab hostibus. Accur.

c ¶ Post legitimum tps̄. scz triēnū vt subiḡit.

d ¶ Videam⁹. ⁊ videt q; sit ius offerendi: nā ⁊c.

e ¶ Intelligi nō ff. Vbi tria no. q; dns nō vsuca. sic. ff. de vsuca. sequit. §. lana. Scōo: q; nō debet deteriorꝰ cōditiōis esse dns q; non dns. vt. ff. q. mo. vsufr. amit. l. si vsusfruct⁹. ⁊ de iniur. sed ⁊ si vm⁹. §. si seruꝰ in q̄. Sz arg. ff. de dona. l. q; debitor. ⁊ de excep. rei iudi. l. fi. §. j. Tertio q; prescribitur iure luendi. ad qō. C. qō me. cau. l. iij.

f ¶ Tēpore. scilz triēnio. ad qō est. ff. de colt. bo. l. nōnūq;. in fi. et adv elle. l. debitrix. §. fi.

g ¶ Recte. sic vsucapio dicitur in casu. ppōsito.

h ¶ Manumittendo. ille q; ignorans reddemit: nā sciens nō potest. vt in fi. huius. §. dices.

i ¶ Ab eo. scz. redēptore.

k ¶ In ius. dñi: in li. R. est cancel. in ius priotis dñi. Vel dic dñi scz redimentis qui est prior: habito respectu ad luentez: sed ⁊ posteriori quantum ad eundem vt subiḡit.

l ¶ Priotis. scz veteris.

m ¶ Eū. scz iste redimēs eum manumittendo.

n ¶ Translatio. scz de redimente in verus dñs: vt olim erat in iure accrescēdi in seruo cōi ab vno ex dominis manumisso. vt insti. de do. §. fi.

o ¶ Certe. omissa solutione prime ḡstionis transit ad aliam similem.

p ¶ Manumissus. ab eis hostibus.

q ¶ Ipsius. serui.

r ¶ Intra presidia. id est territoria.

s ¶ Ad illos. scz hostes.

t ¶ Retinet. scz dñs ver⁹. j. co. l. fi. ⁊tra. Solu. illa hanc determinat.

v ¶ In liberis. scz hominibus captis.

x ¶ Reuertebatur. scz liber homo captus.

y ¶ Illoscz. scz hostes.

z ¶ Quia. ratio quare aliud in liberis.

a ¶ Cuiꝰ. libero.

b ¶ Facultas libera est. ⁊ facit. j. ad munici. l. nihil. ⁊. l. non vtiq;. ⁊. l. i. ⁊. l. domicilium. ⁊. l. eius. §. pe. ⁊. ff. de condi. ⁊ demō. titio. §. i. ⁊. C. de testa. l. testandi. ⁊. j. co. nihil. ⁊. ff. de acqui. bere. l. filium. in fi.

c ¶ Dominū. quod est alterius non domini.

d ¶ Verum. est: scz postḡ manumissus ab hostibus recipit a nobis iure postliminiū: quia hostium iure ⁊c.

e ¶ Inspectionem. id est primam, questionem q; si manumittatur a redimente q; redeat in potestatem veteris domini.

f ¶ Cui nostro. scz domino serui vt subiḡit.

g ¶ Domino. vero.

h ¶ At is. scz redimens.

i ¶ Lege nostra. in primo.

k ¶ Quem. scilicet redemptorem.

num fuisse: sed oblato[a] ei precio quod dedit postliminio redijsse aut receptus esse[c] seruus credit. ⁊ si ignorāꝫ captiuum existimanꝫ vendentis esse redemit: an quasi vsuccepisse videatur scz ne post legitimum[e] tempus offerendi precij priori domino facultas sit videamus[d]. nam occurrit q; constitutio que de redēptis lata est cuꝫ redimentis seruiꝫ facit: et quod meuꝫ est iam vsucapere me intelligi[f] non potest. ¶ Rursus cuꝫ cōstitutio non octeriozē causam redumentium: sed si quidem melior effecerit perimi ius bone fidei emptoris vetustissimum ⁊ iniquū et contra mentē ꝑstitutionis est: idcoq; trāsacto tēpore[g] quanto nisi constitutio cum proprium fecisset vsucapi potuisset: nihil ex constitutione dño supesse recte[g] dicet. ¶ Quamuis tendo[h] autem vtrum desinit dns tātū esse et relictus ab eo[i] seruꝰ in ius[k] priotis[l] dñi redit an ⁊ liberū cū[m] facit ne ꝑstatio libertatis dñi fiat trāsla tio[n]. Certe[o] apō hostes manumissus[p] liberatur: et tñ si eum nactus dns ipsius[q] vetus intra preſidia[r] nostra fuisset: q̄uis non secutum res nostras: sed cū eo consilio venisset vt ad illos[s] reuerteretur seruum retinet[t] iure postliminij: qō i liberis[v] aliter erat. nō enim postliminio reuertebatur / nisi q; hoc animo ad suos venisset vt eoz res sequeret / illoscz[y] relinqueret a quibus abijsset: quia[z] vt Sab. scribit: de sua quaqz ciuitate cuiqz[a] constituendi facultas[b] libera est: non de dñi[c] iure: verū[d] hoc non multuꝫ oncrat presentez inspectionē[e]: quia hostiū iure manumisso obesse non multum cui nostro[f] domino[g] serui potuit. at is[h] de quo queritur lege nostra[i] quem[k] cōstitutio[l] fecit ciuem romanum dominium habuit: et an ab eo posſit[m] libertatem assequi tractamus. Quid enim si nunq; ille[n] preciuꝫ ei[o] offerat: si nec conueniendi[o] eius[p] sit facultas[q] liber erit[r] seruus qui nullo merito suo poterit a dño[s] libertatē consequi: qō est iniquū[t] et contra institutuꝫ a maioribus libertatis fauore[v]. Certe et veteri iure si ab hoc[x] quis sciens alienū esse rede mīsset alij[y] bona fide emisset vsucapere ad libertatēq;[z] perducere potuit[a]: ⁊ isto quoq; modo priorius dñs qui ante captiuitatez fuerat ius suū amittebat quare iste[b] nō habet ius manumittendi. ¶ Si statuliber fuerit anteq; ab hostibus caperetur redemptus pendēte conditione[c] suam causam retinebit[c]. Quid ergo si ita libertatē acceperat si decem dederit quesitū est vnde dare ea debebit: quoniam et si concessum est statulibero de peculio dare/ hoc tamen quod apud hunc qui redemit habet: nunquid vice illi? fit qō apō hostes quesiuisset[d]? Vtiq; si ex re illius aut ex operis suis quesitus est. Ex alia autem causa parato peculio potest dari ita vt conditioni benigne[e] eum pariuisse credamus. Si pignori seruus datus fuerat ante captiuitatez[f] post dimissum redemptorem in veterē[g] obligationem reuertitur. ⁊ si creditor obtulerit ei q; redemit quāto redemptus est habet obligationem et in priozem debiti causam[h] ⁊ in eam summam qua euꝫ liberauit q̄si ea obligatione quadam constitutōe inducta: vt cum posterior creditor priori satisfaciat confirmat sui pignoris causam: nisi q; in hoc[i] diuersa[k] res est. ⁊ posterior qui apō nos esset:

l ¶ Constitutio. de redemp. vt. ff. vbi non occurrit ⁊c.

m ¶ Ab eo. scz redimente.

n ¶ Ille. scilz verus dominus.

o ¶ Conueniendi. extra iudicium pro precio redemptionis.

p ¶ Eius. scz veri domini. Accursius.

q ¶ Facultas. redemptoris. Accursius.

r ¶ Liber erit. Rñ. certe liber ⁊c. ⁊. l. plane. et qō segtur qui ⁊c. a dño: scilz veteri. nisi non potest ei seruire vt merito suo libertatem assequatur qō est iniquū: ⁊ ideo perueniat ad libertatē per manum redimenti⁹: vt hic. ⁊. ff. de acquir. her. si seruum. Alij legūt interrogatiue: ⁊ eodem. pri. rñ. vsq; ad fi. vbi exponunt iste: scz redimēs. ⁊ rñ. certe manumittere pōt per d. l. si seruū. preciū autem dño debet restitui. vt. d. l. si seruum.

s ¶ A dño. redimente.

t ¶ Quod est iniquus. scz. eū non posse consequi libertatem per suuꝫ seruitium. Accur.

v ¶ Fauore. vt. ff. de condi. ⁊ demon. titio. §. ū.

x ¶ Ab hoc. scz. redimēte.

y ¶ Ad libertatēq;. post vsucap. tamen.

z ¶ Potuit. scz secundus emptor.

a ¶ Iste. scz. qui emit a redimente sciente alienus scz antevsucap. forte: nec redimēs ꝑpter scientiaꝫ manumittere potest: alias posset. vt. ff. de acqui. bere. si seruum. Alij interrogatiue legunt vt dixi.

b ¶ Pēdēte conditione. statute libertatis.

c ¶ Retinebit. remanet statuliber etiam reddito precio serui. ad qō. j. co. postliminium. §. si statu liber. Accur.

d ¶ Quesiuisset. qō esset posttū ⁊ non posset dare ꝑ ipleda cōditiōe libertatis. vel si vna cū seruo haberet id redimens sīr non posset dare. vt. ff. de statulib. non videbitur.

e ¶ Benigne. cuꝫ hoc respiciat primum dñm in quo ē benignitas. rñ. vt q̄ꝑ pleno dño sit redimētis iste seruꝰ. vt. ff. §.

si quis seruū. nō tamē querat nisi ex re vel ex opa. Vel dic acgri vndecūq; redimēti. ⁊ sit in hoc benignitas quod permittit dare ex alterius peculio q̄ eius qui libertatem reliquit contra regulam. ff. de statulib. l. non videbitur. Accur.

f ¶ Captiuitatem. sub. ⁊ postea fuit captus.

g ¶ In veterem. sicut proprietas ad dñm: sic pignus ad creditorez. ad quod. ff. ptori. §. ⁊. ff. qui. mo. pig. vel hypo. fol. l. voluntate. ⁊ ō viz vi arma. l. si defuncto. ⁊ quēadmo. ser. amit. si locus per quē. ⁊. ff. qui. mo. vsufru. amit. l. si ager cui⁹. ⁊. ff. de fide instru. l. ij. Sed arg. contra. ff. de act. ⁊ oblig. seruus.

h ¶ Causam. scz habet in primam ⁊ secdam causam. vt arg. C. qui po. in pig. l. i. ⁊. ff. de distrac. pig. l. cuꝫ seruos. ⁊. ff. qui po. in pig. ba. si prior. §. sciendum. ⁊. C. de pig. l. secundus.

i ¶ In hoc. scz casu: cuꝫ posterior offert priori est conuersa res ad precedentem alium casum. Accur.

k ¶ Diuersa. alis cōuersa. et alis diuersa, ⁊ dic q; differt in facto: quia altero casu posterior offert priori: ⁊ altero prior tempore offert posteriori: scilz prior creditor redemptori qui postea redemit. vtrobiq; tñ est idem

iuris: qz semper offerens confirmat pignus. ⁊ est ratio: quia ille qui re demit q̄ posterior tempore, potior est iure. ⁊ hoc dicit posterior ꝙz tempore rediměs qui apud nos est prior. i. potior in iure: nisi fuisset et oblatum a primo: ⁊ qui scilz redimens efficit sua redemptione eum seruum vt esset apud nos ab eo qui tempore prior fuit infirmior tamē ure. Accursius.

a ¶ Qui. id est quia.

b ¶ Dimittendus est. scz qui redemit. i. necesse est vt sibi redimēti satisfiat a primo vt ille prius cōfirmet sibi pignus.

c ¶ Fuerat. sub. et est captus ab hostibus: ⁊ qui dam redemit eum.

d ¶ Vel quorundam. scz nomine precium fuerit solutum.

e ¶ Obtineat. id est retineat. Accursius.

f ¶ Petere. cum nec ante redemptionē fuerit p̄mi oñi. vt. s. ꝯ. si seruus. ⁊ facit. s. ꝯ. si statuliber.

g ¶ Si deportatum. libe rum. Accur.

h ¶ Deportabitur. scz redēptor pcium a fisco habet. vt in fi. huius. ꝯ.

i ¶ Cōmisisse cum. seruū. per quod infra decez annos prohibetur manumitti. vt. s. de manu. l. lege fal. Accur.

k ¶ Sine pena. nam non est pena seruo non posse a dño manumitti cū ⁊ si non esset hec pena tamē non posset manumitti a p̄mo dño nisi offerat precium redimenti. Sed an ipse redimēs credēs venditionis fuisse poterit manumittere: Videt q̄ sic. vt. s. eo. ꝯ. manumittendo. Sed dico ꝯtra: qz in causas pristinas reddit. Arg. in p̄m. huius. ꝯ. ⁊ s. ꝯ. si statuliber. accur.

l ¶ Transfuga. q grauī coercet. vt. s. de pe. aut dānum. ꝯ. inter. accur.

m ¶ Recipiet. vt ⁊. s. eo. l. multier. ⁊. C. p quibus cau. fer. pro. pte. l. ij.

n ¶ Si natum. id est nascendum. Accur.

o ¶ Lucrativa. ⁊ ideo eū vel eius estimationez petes. vt insti. de lega. ꝯ. si res. ⁊ de lega. ij. si q̄ ex pamphila. et facit. s. de leg. i. nō quocūq;. in p̄n. ⁊. ꝯ. fundus.

p ¶ Officio. als arbitrio. als officio. Accur.

q ¶ Perinde atq;. nam intuitu partus plus matrem emit.

r ¶ Uenisset. per te.

s ¶ Q; si ita. construe sic. q̄ iam natum apud hostes redimat ab eodem cuz matre vno pcio natum. dico q̄ gerebat scz in vtero eo tempore quo capiebatur videt scz is partus postliminio reuersus. ⁊ hoc dico oblato tāto ex precio quod tingeret estimationem partus.

t ¶ Gerebat. statuliber.

v ¶ Is. scz partus.

x ¶ Quēdā. als quoq;. als pro quo eorum.

Si me tibi. ¶ Casus. ¶ Permisi me a te arrogari: tandem me emācipasti. Dicitur q̄ ꝯ fi lius meus captus ab hostib⁹ reuersus est epos tibi erit. Franciscus accur.

et prior qui cum seruus vt apud nos esset efficit ab eo qui tempore prior fuit vt infirmior dimittēdus est. ¶ Si seruus cōplurium fuerat et omnium nomine ei qui redemerit restituū precium erit: in communionem redibit si vnius tm̄ vel quorundam nec omnium ad eum cuius qui soluerunt pertinebit ita vt in portione sua pristinum ius obtineat: vt in partez ceteroz is qui redemit succedat.

¶ Si fidecommissaria libertas debita captiuo fuerit redempt⁹, nondum eam petere potuerit nisi redemptor satisfecerit. ¶ Si deportatum ab insula hostes ceperunt redemptus is quibus cauis bus rediit in eam causam veniet in qua futurus esset si captus non fuisset deportabitur igitur. ꝯz si in captiuo seruo talis processerat causa que eius vel ad tempus vel ad perpetuum libertatem impediret: nec redemptione ab hostib⁹ mutabitur: veluti si in legez fauiam cōmisisse cum constiterit vel ita venierit ne manumitteretur: habebit autē interim fine pena sua qui redemit: ergo de metallo captus redemptus in penaz suaz reuertetur: nec tamē vt trāsfuga metalli puniendus erit: sed redēptor a fisco precii recipiet. q̄ etiam constitutum est ab imperatore nostro et diuo seuero.

¶ Si natum ex pamphila legatum fuerit tibi: tuq; matrē redemeris ⁊ ea apud te peperit: non videri te partum ex causa lucrati ua habere: ꝯz officio iudicis estimandū constituto precio partus perinde atq; si quanti mater est empta simul et partus venisset. Q; si iam natum apud hostes qō eo tempore quo capiebat in vtero matez gerebat cum matre redimatur ab eodē vno pcio oblato tanto quantum ex precio qō p vtroq; venūdatum est estimationem contingeret partus: et videtur is postliminio reuersus multomagis si diuersi ēptores vtriusq; extiterint velint: ꝯz si suo quēq; pcio redemerit id offerri pro singulis oportebit redēptori: qō hosti p q̄z datuz est: vt separatim q̄z postliminio reuerti possint.

Paulus. Lex. xiij.

Si me tibi arrogādi dedisse m emācipato me reuersum ab hostib⁹ filiū meū loco ne potis tibi futurū constat.

¶ Si reuersus ab hostibus erat filiusfa. ipse recuperat bona sua et pater recuperat eum: sed vroz non recuperat maritus nisi matrimonii reintegretur. b. d.

Pomponius. Lex. xiiij.

Cum due species postliminij sint/ aut vt nos reuertamur/ aut aliqua recipiamus eum filius reuertitur duplicem in eo causam esse oportet postliminij: ⁊ qō pater cū receperet/ ⁊ ipe ius suus. ¶ Non vt pater filiū ita vxorem maritus iure postliminij recipit: sed consensu reintegratur matrimonij.

¶ Patre capto ab hostib⁹ ⁊ a quoda redempto si moritur pater potest filius ferre precium redemptoris patris ꝛ esse bere patris vel etiaz nihil offerendo. b. d. seq. plana sunt.

Ulpianus. Lex. xv.

Si patre redempto ⁊ ante luitionem defuncto filius post mortem eius redemptionis quātitatem offerat dicendus est suum ci posse existere/ nisi forte quis subtilis dicat hūc duz moritur quasi iure pignoris finito nactum esse postliminiū: ⁊ fine obligatione debiti obijsse vt possit suum habere: quod nō fine ratione dicetur.

Idem. Lex. xvj.

Utro credit i ciuitate fuisse q ab hostibus aduenit.

Paulus. Lex. xvij.

Postliminio carent qui amissi victi hostibus se dederunt.

Ulpianus. Lex. xviij.

In omnibus partib⁹ iuris is qui reuersus nō est ab hostibus: quasi tūc decessisse videtur cum captus est.

Dedissem. qui babebam filium in potestate. Accur.

Emancipato. filio adoptiuo. Accur.

Me reuersum. ante captiuitatem filij mei vel post: dum tamē ante ingressum. nam si post non iure postliminij/ sed iure cōmuni.

Tibi. idem ergo fieret si nepos semper in ciuitate fuisset. vt. j. e. l. retro. quia postliminium fingit eū semper in ciuitate fuisse ⁊ sic facit pro eo qō no. s. de adop. l. sed etiā. Item cōtra. s. de cōsum gen. cū emā. lib. l. penul. So. licet nō coniūgatur ibi patri non est: qz non sit nepos adoptiuus in potestate aui: sed qz non remanet ipsi suo patri et liberis: nec bz̄ vim naturalis nepotis in illa coniunctiōe. ⁊ facit. j. l. proꝛi. ꝯ. finali. Accur.

Cum due. ¶ Casus. Due species sunt postliminij. nam reuersus ab hostib⁹ recuperat sua bona. Item si erat filiussa. recupat eū p̄ fiu⁹. Scdo dicit. filiussa. captus ab hostibus reuersus reuertit sub potestate patria. Sec⁹ in vroꝛe capta ab hostibus: nam reuersa nō reintegratur matrimoniuz nisi de nouo cōsentiat. Frā. accur.

Reintegratur. fuit ergo finituz. ꝯ. eo. l. nonvt a patre. ⁊ dic vt no. in. l. in bello. ꝯ. medio.

Si patre. ¶ Casus. Patre ſa. capto et redempto et ante luitionem sui defuncto: filius ei⁹ offerēdo quantitatez redimenti qua fuit redēpt⁹ pater fiu⁹ poterit fuc cedere patri suo. ꝯz veri⁹ dicas vt etiā non offerendo aliqd succedere possit. Fran. accur.

Si patre redempto. a quodam alio redēptore/ non filio. Accur.

Luitionem. a filio faciendam.

Defuncto. s. patre.

Offerat. redēptori.

Suū. scz beredem.

Hūc. scz patrem.

Debiti. dandi redēptori. Accur.

Possit. als poterit. als possit.

Suū. scz beredem.

Habere. ⁊ non tenet offerre quātitatem vt p̄dixi. ⁊ ad hoc. s. de iuris et leg. l. j. ꝯ. si filius. ⁊. s. de pba. l. pcula.

Utro creditur. ¶ Casus. Qui ab hostib⁹ reuertit p̄sumit semper in ciuitate fuisse. ⁊ h ex fictiōe postliminij. fallit i illis q armis victi hostib⁹ se dederūt. Itē capt⁹ ab hostib⁹ si ibi decedat p̄sumit mor tuus p̄ia hora captiuitatis. ⁊. h. d. hec. l. cū duab⁹ seq. Fran.

Postliminio carent qui amissi victi hostibus se dederunt. Accur.

Hostib⁹. licet non sponte: quia coacta volūtas/ valūtas est.

Decesisse. quia per momentum priius: ⁊ sic liber. ad quod facit insti. quibus nō est p̄mis. sa. test. ꝯ. fi. ⁊. s. de vulga. substi. l. lex cor. ⁊. j. eo. l. bona. in princi. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

POstliminiū est. ¶ Casus. ¶ Ilo dicit qđ st postliminiū. Secundo dicit quid sint inducie. Tertio dicit q̄ capti a piratis aut a latronib⁹ liberi permanent. Quarto dicit quando quis dicat reuersus postlimino. Quinto dicit. transfuga reuersus nō bz postliminiū. ⁊ dicit qđ sit transfuga. ⁊ hec sunt vera in libero trāsfuga si vero seruus nec ad hostes trāsfugit nūc reuersus ē mibi reddēd⁹ ē. si statuliber transfuga reuersus sit ⁊ sic bz redi dñi redditur si tamen do exist at conditio sub q̄ relicta erat ei libertas liber efficit. secus si exti tit q̄dtio eo exīstēte i captiuitate. nā reuers⁹ nō fit liber. neq; hered⁹ dñi quondā reddit cū exti terit conditio sub q̄ relicta erat ei libertas: sed fisci seruus fiet. Itē⁊ filiusfa. transfuga non pōt reuerti postliminiū viuo pr̄e. vltimo dicit qs dicatur transfuga. ¶ Si is qui. Emi captū ab hostibus p. r. p. rr. cedo ex causa ēptiōis. Dicit q̄ dando r. redēptus liberat. ēptor tñ agit cōtra venditorē⁹ act. ex empto. Vltio dicit q̄ postliminiū locum habet in omn psona capta ab hostib⁹ libera vel serua si reuertat ab hostib⁹: ⁊ redd it ratio in lit tera. Fran.

a ¶ Ab ēneo. i. hoste.

b ¶ Cōstitutis. ipso facto eꝛ vsu nr̄o⁹ ⁊ nr̄oꝝ subditoꝝ ⁊ ex vsu populoꝝ qui non sunt nobis subditi: reges similiter non subditos. s. pro se et suis populis: et sic a toto mūdo. nā aut sunt de imperio nostro aut nō: ⁊ tunc aut subiecti alicui regi aut nō: ⁊ si fūt pplis liber: vt. §. l. nō dubito. ⁊ sic p dict⁹ vsus est ius gētiuz vt est belluz vt dicit subiuncit moribus ⁊c. insti. de iure natu. §. ius aut̄. vel dic q̄ etiam pacto b fuit ab initio statutum inter nos et p̄dictos: ⁊ tunc facit. §. ō pac. quentionū. ⁊ hz b dic liberos populos ⁊ reges scz hostes.

c ¶ Bello. id est in ipso conflictu.

d ¶ Equitate. q̄ insgentiū induxit. vt ⁊. §. de iusti. ⁊ iu. l. oēs. §. qō vo.

e ¶ Etrancis. scz hostibus.

f ¶ Ubi. id est postq̄.

g ¶ Lacesseret. i. ad bellū puocaret: sed treuge in longū. ⁊ dicūtur federa. vt. §. eo. non dubito. ⁊. j. eo. l. hostes. Accur.

h ¶ Postliminiū. qz nec seruꝰ fit. vt. §. non dubito. ⁊. j. eo. l. hostes.

i ¶ A piratis permanēt. ⁊ ideo ⁊c. vt. j. l. hostes. sed contra. §. e. postliminy ius. §. in pace. sed dic vt ibi. ⁊. j. eo. l. hostes. ⁊ facit. j. e. §. q̄s. §. finali. Accur sius.

k ¶ Ubi. i. postq̄. ⁊ facit. §. eo. l. postliminiū ius in prin. ⁊ isti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostibus.

l ¶ Nullū postliminiū. nec restituit i integrū/ hz lesus. vt. §. qui. ex causa. l. tē ei. remanet tñ tutor/ q̄ liber. vt. §. de tute. l. si quis tu. ⁊ facit. j. ntu. j. nō oēs. §. antepe. ⁊ pe. ⁊ fi. ⁊. §. de acq. re. do. transfugā. ⁊. j. e. si quis. in fi. ⁊. §. de stipu. ser. qđ seruus. ⁊. C. eo. si quis. in fi.

m ¶ Causa. scilicet seruitutis.

n ¶ Rectissime. als iustissime.

o ¶ Et. s. seruo ad suū pficiū: ⁊ hoc probat necessariū ⁊c. hz §. §. de penis. Si quis aliquid. §. j. Sol. vt ibi plene no. ⁊ facit. §. de iter. act. si seruꝰ ab hostibus. Itē hoc si sine voluntate dñi transfugit, vt argu. §. ō pu. l. fi. §. seruꝰ qui in fuga.

p ¶ Contrarium, i. si contrarium statuere tur:

Paulus. Lex. xix.

POstliminiuz est ius amissē rei recuperande ad extraneos[a] et in statum pristinum restituende inter nos ac liberos omnes populos regesq; moribus legibus constitutū[b]: nam qō bello[c] amisimus aut etiam circa bellum hoc si rursus recipiamus: dicimur postlimino recipere: idq; naturali equitate[d] introductum est vt q per iniuriaz ab extraneis[e] detinebatur is vbi[f] in fines suos redijsset pristinum ius suū recipe ret. ¶ Inducie sunt cuz in breui et in p̄senti tpe conuenit: ne inicez se lacesseret[g] quo tpe nō est postliminiuz[h]. ¶ A piratis aut latronibus capti liberi permanent[i].

¶ Postliminio redijsse vr̄ cum finibus nostros intrauerit sicut vbi[k] fines nr̄os exceſſit amittit. Sed ⁊ si in ciuitatez sociaz amicamve: aut ad regem socii vel amicuz venerit: statim postliminio redijsse vr̄: q2 ibi primuz noīe publico tutus esse incipiat. ¶ Trāsfugenullum postliminiū[l] est: nam q malo consilio ⁊ pditoris oīno patriam relinquit hostū numero habendus est. sed hoc in libero transfuga iuris est siue femia siue masculus sit: si vero seruus transfugerit ad hostes: quoniam ⁊ cuz causa[m] captus sit: dñs i eo postliminium habet. Rectissime[n] dicit etiaz ei[o] postliminiū esse. l. vt dñs i eo p̄z stinū ius recipiat: ne ⁊trariū[p] ius nō tā ipsi iniuriosum sit qui seruꝰ semp permaneat: q̄ dño damnosum cōstituatur. ¶ Si statuliber transfuga reuersus sit[q] existente conditione: postq̄ redijt liber ef-

q ¶ Reuersus sit. ⁊ sic heredes habent euz iure postli. vt. §. ptoꝝ. ⁊. l. in bello. §. si statuliber. ⁊ facit. §. de cōdi. ⁊ demon. l. eum qui.

r ¶ Utliber sit. quia non est capax tēpore existētis conditionis.

s ¶ Heredi. qui rogatus fuerit manumittere.

t ¶ Queri, id est conqueri: scz heres.

ficitur: diuersum est si cōditio extitisset dum apud hostes est: in eo enim casu neq; sibi reuerti potest vt liber sit[t]: neq; heredi[s] meo ius postliminiuz est: quia non pōt queri[t] cum nullum dānum patiatur libertate iam obtinente[v]: si non impediret q̄ trāsfuga factus est. ¶ Filius quoq; fa. transfuga non potest postlimino reuerti: neq; viuo patre: quia pater sic illum amisit[u] quēadmodum patria[v]: ⁊ quia disciplina[3] castrorū antiqor fuit parentibus romanis q̄ charitas[4] liberorum. ¶ Transfuga autez non is solus accipiēdus est q aut ad hostes aut in bello transfugerit: sed etiā qui per inducias[b] tp̄s aut ad cos cuz quibus nulla amicitia[c] est fide[d] susceptā transfugit. ¶ Si is q emerat[e] ab hostibus pluris alij⁹ ius pignoris qō in redēpto habet cessurit[f]: nō eam quantitatem[g] sed priozem[h] redemptus reddere debet[i]: ⁊ em ptor[k] habet actionem aduersus cū qui vendidit ex ēpto. ¶ Postliminium est omnibus cuiuscūq; sexus conditionisve sint: nec interest liberi an serui[l] sint: nec eñ soli postliminio recipiuntur qui pugnare[m] possunt: sed ⁊ omnes homines qui eius nature sunt vt vsui esse: vel consilio: vel alij⁹ modis possint[n].

Pomponius. Lex. xx.

SI captiuꝰ[o] de quo in pace[p] cautū[q] fuerat vt rediret sua voluntate apud hostes manſit[r]: nō ei postea postliminiū cē vez. ¶ Expulsis hostibus ex agris q̄s ceperant dominia eorum agrorū ad priores dominos redire[s]:

t ¶ Obtinēte. i. cōpetēte nisi ⁊c. ¶ erit fisci seruus. vt arg. §. de iure fisci. lucius. quasi nō capax tpe existēt⁹. ¶ di. qō est opus: vt dic. ⁊. d. l. eū. in puro. dic vt dixi. §. de iure fis. l. ij. §. queri. Accur.

u ¶ Amisit. quo ad patriaz potestatē: vt per de portationē. vt insti. qb⁹ mo. ius pa. po. §. cū aūt. iure ergo belli euz recipimus. vt. §. de acq. re. do. transfugam.

v ¶ Patria. desinit ergo esse ciuis. vt. §. de capi. di. amissiōe. §. q̄ ō ficiūt. ⁊ sic est media cap. di. vt eo. titu. l. §. q̄ ō⁹ desinere esse tutor: vt insti. q. mo. tut. fi. §. isti. §. §. §. de tu. l. §. q̄s tutor. Solu. ibi remanet tutor: i sui pzeudi cūi nō ve. vel vi⁹ ibi nō aīo. pditorio: ⁊ sic. ideo ibi non desinit esse ciuis: hic sic. vel dic vt ibi.

3 ¶ Disciplina. que est vt nullus tranfugiat.

a ¶ Charitas. i. pīa potestas q̄ sunt inducta. appt affectionē liberoꝝ. iure ciuili romanoꝝ. vt insti. de pa. po. §. j. prius enim data fuit opa bello: postea iuri: vt isti. i. pemio. i pn. ⁊ facit. §. de vē. i pos. mit. l. §. ⁊ generaliter.

b ¶ Inducias. Hēxpone: vt. §. eo. §. inducie.

c ¶ Amicitia. hic vt. §. eod. l. postliminij ius. §. in pace.

d ¶ Fide. i. fiducia. vel securitate.

e ¶ Emerat. i. redemerat pro decem.

f ¶ Cessurit. i. p. rr. venūdederit.

g ¶ Quantitatem. i. rr.

h ¶ Priozē. q̄ fuerit redempt⁹. ad qō. C. q̄ res pig. ob. pos. l. nomen.

i ¶ Debet. sic q̄ ēptori vt venditori pōt offerri. ad qō. C. qō me. cau. l. si vi. sic inuero seruo. vt. §. de statulib. si statuliber. §. j. ⁊. §. fi. ⁊. l. statuliberum me. §. fi. ⁊. §. j. ⁊. C. si quis ignora. rem mi. l. pe.

k ¶ Emptor. qui emit pro viginti.

l ¶ Serui sint. vt ⁊. §. transfuge.

m ¶ Pugnare. vt sunt homines qui vadunt ad bellum.

n ¶ Possint. nam omnia sunt occasione belli. ad qō. §. ad. l. aquil. qui occidit. §. in hac. Accur.

SI captiuus. ¶ Casus. Tempore pacis facte inter nos⁊ mutinē ses conuenit q̄ omnes captiui redirent. tandem quidaz captus noluit reuerti. non competit amodo ei postliminiuz. Secundo dicit. hostes occupauerunt nostros agros: nos eos recuperauim⁹. Dicit q̄ ad priores dños reuertuntur: si autē occupauim⁹ agrū hostium publicatur. Ultimo dicit. capt⁹ si redimat bz facultatē redeundi nec mutat ius postliminij. ⁊ dic vt in glo. Fran.

o ¶ Si captiuus. captus eo tempore quo erat guerra.

p ¶ Pace. facta postea.

q ¶ Cautum. id quod sequitur.

r ¶ Manſit. ergo seruꝰ⁹ masit sua voluntate: vt ⁊ gs manumittit sua vo

luntate p̄m. ℞. Sed arg. §. C. de test. ma. l. fi. §. j. ⁊ facit. §. de bef. vē. l. §. §. feciſſe. ⁊. j. ti. j. l. non omnes. §. qui captus.

s ¶ Redire. ⁊ receptos non captos dicimus, vt. C. eo. l. ab hostibus. ⁊ facit. §. de rerum diui. l. in tantum.

a ¶ Ager. Imo occupanti. vt. ff. acq. re. do. l. trāsfugā. ff. So. vt dixi. ff. de iure fisc. diuus. Itē nō ob. j. l. si quis. in prin. qui bi de mobili ff de immobili dicit. z facit. ff. de acqui. re. do. in agris.

b ¶ Mutat. habeē ergo perinde ac si esset reuersus sine redēptione: nā z redempta parit ingenuum z alteri succedit/z alteri ei: vt. C. eoō. ptes prouincie. z. l. cōmercio. z. l. is qui. nec ob. in eo. titu. liber captus. statim eñ hz postli. pterq; vinculo pignoris quo tenetur: z ita vt per ola postliminij statū recipiat debet soluere preciuz: vt ibi dicitur. Accur.

Si quis ingenuaz. ¶ Casus. Quādaz ingenuā ab hostib⁹ captā redemi z eā mecū tenui: z ex ea habui filios. z eā z filios manumisi. Dicitur ex hoc ius pignoris remissum videt. z ipo ure postliminij reuersa dicitur. z sic ingenua ingenuos pepit filios. et hec manumissio nihil eis nocuit. si aūt captā ab hostibus recuperauim⁹? virtute militū: z eam tenui mecum z habui ex ea filios vxor mihi ōt. Ultimo dicit. iter ciues nata discordia. vt hīq sunt ciues apoſas habēt discordiam cū his q sunt vltra apoſas in exitiū i. in dānum reipublice nō cōtēdit. Et est dicere. licet capiantur aliqui non fiunt serui. z capti si manumit tantur frustra fit manumissio: et frustra petent ingenuitatē cū eā nūq; perdiderunt. Fran.

c ¶ Habuerit. non tamē presumit matrimoniuz: erat enim quasi serua. vt. ff. de testa. l. qui testamēto. §. j. nō q̄ ℨrit mrimonium nec eōtra fuit pro testat⁹ q̄ eēt cōcubina: z ideo. j. dicit mariti. q̄ sic credebat: nō tñ erat.

d ¶ Naturalis. f. tñ. putabat eñ eos esse seruos non tñ erāt etiā si vinculum pignoris nō intellegeretur remissum: vt dixi. ff. l. j. prox. in fi.

e ¶ Filij. als sobolis: als filij.

f ¶ Manumiserit. scz de facto.

g ¶ Mariti. opiniōe bonum.

h ¶ Ds. vt isti. de ige. §. fi. z. C. ō manu. vin. l. j.

i ¶ Optauerat. nō tñ ℨbēdo cuz ea mrimoniuz vt dixi. remittit q̄ vinculū pignoris si cū ea cōtrabat: vt. C. e. l. si is. et ar. C. de ope. li. l. liberte. Itē si teneat eā in forma vxoris: vt hic. Itē si ciū. vt. C. eo. liber captus.

k ¶ Recuperata. ad hoc. C. eo. l. ab hostibus.

l ¶ Cuz marito. qui ilico z in gemua est: nec q̄ si serua teneť: z iō matrimo num cū illa er fola cōsuetudine p̄sumit. vt. ff. de ritu nup. l. in liberis.

m ¶ In ciuilibus dissentiōibus. i. cū ciues inter se committunt. i. pliantur. n ¶ In exitium. i. damnum.

o ¶ Contenditur. principaliter.

p ¶ Discessissent. vel ciues ℨ ciues: vel vna ciuitas ℨ aliaz. z facit. ff. l. postliminium. §. a piratis. z. j. l. hostes. Accur.

nec aut publicari: aut prede loco cedere. publicatur enīz ille ager[a] qui ex hostibus captus sit. ¶ Redemptio facultatē redeundi præbet non ius postliminij mutat[b].

Ulpianus. Lex. xxi.

Si quis ingenuam ab hostibus redemptam eo animo secum habuerit[c] vt ex ea suscipere liberos: z postea ex se natum sub titulo naturalis[d] filij[e] cū matre manumiserit[f]: ignorantia mariti[g] eiusdemq; patris neq; statui eorum quos manumisisse visus est officere debet[h]: z exide intelligi oportet remissum mſ vinculum pignoris ex quo de ea suscipere liberos optauerat[i]: ideo q; eam que postliminio reuersa erat liberam et ingenuam ingenuū peperisse constat. Q; si publice preda virtute militum recuperata[k] nulli precium matris pater nūcrauerit p̄otinus postliminio reuersa non cum domino/sed cuz marito[l] fuisse declaratur.

In ciuilibus discordijs si aliq capiū tur ab aliqua partium non fiunt serui: et ideo frustra fit manumissio et frustra petunt ingenuitatem a principe. b. d.

In ciuilibus[m] dissentionibus q̄uis sepe per eas respublica detur: non tamen in exitium[n] recipu. con tenditur[o]. Qui inter alterutras partes discessissent[p] vice hostium non sunt eoz inter quos iura capiuitatum aut postliminiorum fuerint. et ideo captos et venundatos postea q; manumissos[q] placuit superuacuo[r] repetere a principe ingenuitatem quā nulla captiuitate amiserant.

Mortuo capto apud hostes omnia restituuntur in eum statuz acsi capt⁹ non fuisset: z hoc per legem cozneliaz exempla vide in ter.

Iulianus. Lex. xxij.

Bona eorum qui in hostiuz potestatez peruenerit atq; ibidem decesserint: siue testamenti factionem habuerint siue non[s] habuerint ad eos pertinent ad quos pertinerent si in potestatez

q ¶ Manumissos. de facto. vt insti. de inge. §. fi. z. C. de manu. vi. l. ij.

r ¶ Superuacuo. C. de rbef. l. i. z. C. ar. tu. l. cū interdicte. Accur.

Bona. ¶ Casus. Captus ab hostib⁹ ibidē decessit: siue habet testamenti factionem: vt qz pubes: siue nō. vt qz impubes: bona eius habebūt illi q̄ haberēt eo mortuo ante captiuitatez. z ea bona habebūt q̄ haberet capt⁹ si eēt reuersus. z sic etiaz q̄ sita p̄ seruuz captiui sine p̄stipulatione siue ex cā legati sine institi. habebūt heredes capti. z si nullus vult succedere fisc⁹ habebit bona. Sz qō filij? capti iterim stipulatur captō i captiuitate mortuo postea sibi filio q̄situz ōr. z si interiz decessit filius p̄fe capto: z postea decessit p̄ post reuersiōez: ad hēdēp̄tis oia vadunt ēt q̄sita p filiū. Itē ea q̄ seruus capti acquisierit et possidet nomie peculiari interiz i suspēso sunt. nā si dñs captus reuertat ei sunt acqsita. si aūt dñs capt⁹ in captiuitate decedat/ad hēdes ei⁹ ptinēt. Ultimo dicit. gdaz fecit testīm in q̄ pterunt vētre vxoz; sue. deide ē capt⁹. z interim eo capto erñte eſtventer nat⁹. z ifra pauc⁹ dies decessit. postea captus in captiuitate decessit. Dicit q̄ testīm ei⁹ ruptus est pinde ac si ei ciuitate decessisset priusq; posthumus. Fran.

s ¶ Siue non. q̄ pupilli: vt. ff. postli. §. fi. Accur.

t ¶ Jus hēdi. f. bona.

v ¶ Cōstituebat. i. creabat: vel vic cōsti. f. iuslali q̄. i. tractabat. z fac. ff. ō tuto. muto. §. fi. z. ff. de le. j. l. i. §. si ab hostibus.

r ¶ Adierint. fac. ff. i bel lo. §. j. z de acceptila. species. §. fi. z adde q̄ not. ff. in bello. §. facte.

y ¶ Quoq; relicta. Acc.

z ¶ Vte. scz pure.

a ¶ Decesserit. scz filius.

b ¶ Pertinebit. imo filij vt. j. de castre. pe. l. ppone bat. i fi. q̄ ē ff. Sol. bic deest nō. vel lege interrogatiue. z rñ. nō ptinebit vt ibi. p q̄ ē q̄ sequt: naz ꝛc. vel dic etiā. q̄uis. z sic iūge p̄cedentibus: q̄ aūt sequt ad heredes p̄fis ꝛc. mutat casū. scz. q si p̄ redijt post mortem filij z decedit in ciuitate. vel lege plane. vel dic ad hēdē p̄fis. f. reuertēt; in ciuitas z decedētis post mo

tem filij. Itē t eodē mō soluit. ff. de suis z legi. here. l. si pater. q̄ est ℨ.

c ¶ In pendēti. h dic vt insti. q. mo. ius pa. po. fol. §. si ab hostibus.

d ¶ Fuisse. scz estimatur: z facit. ff. de verbo. obli. si filius.

e ¶ Intelliguntur. facit. ff. de vsuca. l. si is qui. in ptin. §. j.

f ¶ Pertinebunt. als rediguntur.

g ¶ Et mortuo. filio eodem.

h ¶ Decesserit. pater.

i ¶ Testamētū. qō antea in ciuitate fecerat. z i q̄ posthumū pterierat: z h quo ad institutionē. cetera nāq; ꝛc. vt. C. de libe. pte. auf. ex causa.

k ¶ Hoc casu. f. nato filio post mortem p̄fis: h; ē moriaf. Sz q̄d si viuo p̄fe in ciuitate decedit p̄? Rñ. vt dixi. ff. de iniu. testī. l. posthum⁹. z sic differt filius captiui cū pater videaf mortu⁹ p̄ria bona captiuitatis vt hic. z. ff. de iniu. testī. l. qui vxorem. vel dic vt ibi.

Si quis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

SJ quis. ¶ Casus. Titius relicta vxore sua pregnante captus est ab hostibus: ⁊ eo existente in captiuitate natus est ei filius: ex vxore tertio postea reuerso habet hunc in nepotes ac si in ciuitate semper fuisset titius. Franciscus.

a ¶ Relicta. in ciuitate.
b ¶ Ducta. s. alij: als diuersa. s. vxore capti.
c ¶ In ciuitate. scz existente ciuitate.
d ¶ Hostes. s. in quibꝰ hꝫ locus postli. alij ens et si sint hostes hꝫ ius tñ locū non hꝫ: vt. ff. eo. ſi quis igenuā. §. pe. ⁊. l. ſi.
e ¶ Decreuit. etiā subdit. vt. ff. de cap. di. l. amissione. §. qui de deficit.
f ¶ Ceteri. sed nō omnes: vt statim dicet.
g ¶ Vel predones. quos sunt gña gētiū. ¶ Primus hostes/ de quibꝰ h dicit in gbꝰ. s. postli. locus hꝫ, vtes aly cū gbꝰ non habe mus vsum ⁊ ibi is idē. vt. ff. e. l. postliminij ius. §. i pace. Tertius ppli liberi q nec nobis nec alicui sūt subditi siue sint nobis federati cū pu⁹ erant for te hostes sme non. ⁊ ibi nō est opus postli. vt. ff. eo. l. nō dubito. ⁊ idē dicit de his qui nō sunt liberi: sed subsunt regibus nō subditis romano ipe rio si modo cuꝫ eis amicitiā habuimꝰ. vt i. d. l. nō dubito. ⁊ l. postliminiū. i pn. Quartus ppls romanꝰ. vt hꝫ q̄ accipe p toto ipio romano. vt j. ad mum. l. roma. Quitum sunt latrūculi: de gbus h dicit. ff. de leg. iij. l. j. ⁊ de vb. sig. l. hostes. ff. de testa. l. q alatroni bus. sub qbꝰ pñt cōprehendi ſi ciuitas de nris ꝫ ciuitatez alias de nris: vel ſi ciuiſdē ciuitatis ciues inter ſe vel fauctia vel aretiū. vel ſi castrum cuꝫ castro de nris. vel aligs tyrānus capet. vt. ff. eod. postliminiū. §. a piratis. ⁊ idē ſi nō de nris ſiſia inter ſe faciant. vt. ff. ſi quis ingenuaz. §. pe. ⁊ ſi. idē ſi ciuitas de nris cum alia ciuitate de non nris cuz nō ſit de licētia publica: vt hꝫ ff. de. quid aūt ſi latro hoſtiū capiat de nris ⁊ ad hostes deducat: Rñ. ſeruus ſit hoſtiū: ꝫ locū poſtli. vt. ff. eo. j. rñ. ⁊ de dolo. l. j. §. nō fuit. ⁊ j. l. pri. ⁊ l. latrones.

b ¶ Necessariū. restituit tñ Iesus. vt. ff. qui. ex cau. ma. l. ſuccurritur.
i ¶ A germanis. nomen est quarūdā gentium.

NJbil. ¶ Casus. Qualitercūq; reuertat captiuus habet locum postliminiū. ⁊ dat exēpla in littera. dū tamē nō habeat animū reuertendi ad hostes. Fran.

k ¶ An vi. C. e. l. ab hostibus capti. Item fallacia que est licita. vt. ff. de dolo. l. j. §. non fuit.
l ¶ Reuerteret. aliud in ſeruo. vt. ff. in bello. §. manumittendo.
m ¶ Redisse. etiā ſi iuraſſet redire: ad que facit. ff. l. v. §. fina. ⁊ de pactis. l. j. qbꝰ ex cau. in poſ. ea. fulcini⁹. §. quid ſit. ⁊ de acq. poſ. l. ij. §. i amittenda. ⁊ de edil. edic. quid ſit. §. idez celſus. ⁊ in decre. xciij. di. c. j. ⁊. xi. q. iij. c. anteceſſor.
n ¶ Existimant. vt inſti. q. mo. ius pa. po. ſol. §, ſed ⁊ qui.

NJuus. ¶ Casus. Cū ⁊ vxor capti sunt ab hostibꝰ. ibidē vxor a viro facta grauida pepit. ⁊ tandem oēs reuersi sunt ab hostibꝰ. Dicit q̄ h filiꝰ in ptāte pris fit ⁊ iuſtꝰ filiꝰ. vt. ff. ſed ſi cū mīe ſola reuerta tur filius vel ut ſpurius habet quaſi ſine iuſto pfe natus. Fran.

Idem. Lex. xxiij.

SJ quis pregnante vxore rela ficta[a] in hostium potestate[b] peruenerit mox natus filius eius vxore ducta[b] filiū vl̄ filiā procreauerit: ac tunc postliminio auus reuersus fuerit: oīa iura nepotis noīe peride capiet ac ſi is filiꝰ natus in ciuitate[c] fuiſſet.

¶ Deciex diuidit in quattuor partes: quia primo dicit qui sunt hostes. Scōo q sunt latrūculi. Tertio quis iuris sit de captis a latrūculis. Quarto qđ iuris sit de captis ab hostibus. ſecūda ibi: ceteri. tertia ibi: ⁊ ideo. q̄rta ibi: ab hostibꝰ. h. d. B.

Vlpianus. Lex. xxiij.

NOstes[d] sunt † quibus bellū publice populus romanus decreuit[e]: vel ipſi populo romano. ¶ Ceteri vō latrūculi vel predones[g] appellant. ¶ Et ideo q a latronibus captus est seruꝰ latronū nō est: nec postliminiuz illi neceſſarius[h] est. ¶ Ab hostibꝰ autem capt⁹ puta a germanis[i] seu parthis: ⁊ seruus est hostiuz ⁊ postliminio statū recuperat priſtinum.

Florentinus. Lex. xxv.

NJbil itereſt quomodo captiuus reuersus est: vtrum dimiſſus est an vi[k] vel fallacia potestatem hostium euaſerit: ita tñ ſi ea mente venerit vt non illo reuerteretur: nec enīz ſatis est corpore domū quē redijſſe[m] ſi mente alienus est. Sed ⁊ qui victus hoſtibus recuperant: ⁊ postliminio redijſſe existimantur[n].

Marcellus. Lex. xxvi.

NJuus seue. et anto. reſcripſerunt: ſi vxor cum marito ab hostibus capta sit ibidem ex marito cnixa sit: ſi reuerſi fuerint: iuſtos esse ⁊ parentes ⁊ liberos ⁊ filiū i ptāte patris: quemad modum iure postliminij inde reuerſus sit[o]. Si cuz matre sua ſola reuertatur: ſi ſine marito natus spurius[p] habebitur.

¶ Non purgatur vitiuz rei furrepte eo q̄ in potestatem hostium peruenit et post ab aliquo empta est: ⁊ ideo vſucapere eaz emptor non potest. h. d.

Labolenus. Lex. xxvij.

LAtrones tibi seruum cri puerant[q] et postea is seruus ad germanos[r] peruenerat: inde in bello victis germanis ſeruus venierat[s]. negant posse vſucapi cum ab emptore labeo offilius et trebatius: quia verū esset eum surreptuz esse: nec q̄ hostiuz fuisset: aut postliminio redijſſet[t] ei rei impedimento esse.

¶ Primo ponit vnum dictuz. ſecūdo ponit limitationē iuriſcōſulti circa illud. hoc dicit Barto.

Labeo. Lex. xxviij.

QJuid bello[v] captum est in preda est non postliminio redijt. ¶ Pau. immo ſi in bello captus pace facta domum redijt: dcinde renouato bello capiť postliminio redijt[x] ad eum a quo pore bello captus erat[y]: ſi modo nō conuenerit in pace[z] vt captiui red derentur[a].

¶ Captus ab hostibꝰ pſe nihil potest vſucapere: ſed pſuū ſuū ſic. ſi seruꝰ aliq̄d possidet peculiari nomine, ⁊ ponit ſimile i ſi. l. hoc dicit.

Idem. Lex. xxix.

SJ postliminio rediſti: nihil dum in hoſtiū potestate fuiſti vſucapere potuiſti[b]. ¶ Pau. immo ſi quid seruus tuus peculiū noīe: duz in eo statu[c] esſes posse derit: ideo[d] quoq; tēpore vſucapere[c] poteris: quoniā eaz res etiā iſciētes[f] vſucapę solem⁹: ⁊ eo modo etiā hereditas[g] nonduz nato posthumo: aut nonduz adita augeri pſeruū hereditariuz[h] solet.

oC Reuersus sit. s. filiꝰ: ¶ Quis is vere nō fuerit captus.
pC Spuri⁹. Quid ſi cū patre rñi: dic vt. C. e. l. j. ⁊. ff. q. ex cau. ma. l. ab hostibus. §. non minus. Item no. casuz vbi ex matrimonio natus est spurius. nam inter hos remanet matrimoniū ſm ius nouū. vt. ff. e. in bello. §. medio. vtez facit. ff. ad tertul. l. j. §. ſed ſi apud. ⁊ C. qui. ex cau. ma. l. fina. Accur.

LAtrones. ¶ Casus. Latrones mihi seruū ſtichuz abſtulerūt. ⁊ ſic eſt facē⁹ furtiu⁹. deide hostes ceperūt eū p vim postea ab emi seruit: q̄ euz recupauit ab hoſtibꝰ vēdidit eū. Dicit q̄ nō pōt vſucapi ab emptore cū furtiu⁹ ſit. Fran.

q ¶ Eripuerāt. p hoc nō erat eoz fiu⁹. vt. ff. poſtliminiū. §. a piratis.
r ¶ Ad germanos. scz ad hostes.
s ¶ Venierat. ab eo qui eum cepit vel ab alio nō domino.
t ¶ Redijſſet. per hoc q̄ erat facꝰ seruus hoſtiū erat dubiū: ſed tñ redijt in priſtinā causam. vt. ff. in bello. §. ſi de portatuz. antea autem nō poterat vſucapi: q̄ furtiu⁹ ergo nec nunc.

SJ quid. ¶ Casus. Seruū meum vel equū hostes ceperunt. tādez cū bononiēſes essent in exercitu recupauit eū aliqs. Dicit q̄ nō redde tur mihi franciſco iure poſtliminij/ ſz efficit illiꝰ q eū recupauit ab hoſtibus: ſz hꝫ fallit i casu ſi seruum hoſtiū cepit. deide facta pace reuerſus ē ad domū. tandez renouata guerra ille idem seruꝰ capt⁹ est ab aliq̄ bonoñi. mi bi reddēdꝰ est niſi tēpore pacis cōuenisset vt redderent captiui. Fran.

v ¶ Si quid bello. mobile. vt. ff. de acqui. re. do. transſugā. vt. C. eo. l. ab hoſtibus. ⁊ dixi. ff. ſi captiuus. §. j.
x ¶ Redijt. niſi prius alicuius noſtrū fuerit.
y ¶ Erat. ne ſit pda duorum. ⁊ ſic no. q̄ firmius occupata pūſq̄ ſua propria ſeruanť ei: ⁊ ita magis eſt meum quod per meam probitatem quero q̄ id quod per anteceſſores. ad quod. ff. o in ter. ⁊ releg. l. iij. Accur.

z ¶ Pace. facta de primo bello ante ſecundum.
a ¶ Redderentur. facit. ff. eodem. in bello. §. facte. ⁊ de pactis. l. cōuentionum. Accurſius.

SJ postliminio. ¶ Casus. Captus ab hostibus ⁊ reuersus nihil potuit interim vſucapere niſi per ſeruū q̄ nomīe peculiari aliq̄d poſſedisſet: cū ⁊ eo modo. ſ. per ſeruuz etiā ignoraſ⁹ pñs vſucapit. ⁊ hereditas capti capto defuncto ⁊ nondū nato posthumo per tales ſeruuz potest augeri. Fran.

b ¶ Potuiſti. ad h. j. de reg. iur. qui in ſeruituť. ff. in bello. §. facte.
c ¶ Statu. i. in captiuitate.
d ¶ Jd eo. als medio.
e ¶ Vſucapere. vt. ff. de vſuca. iuſto. §. fi. ff. ff. in bello. §. facte. ⁊ qui. ex cau. ma. ait pretor. §. bi plane.
f ¶ Jnſcientes. i. ignorantes. vt. ff. de vſucap. labeo. ⁊ p emptore. l. ij. §. celſus. ⁊ pro ſolu. l. ij.
g ¶ Hereditas. ſ. capti. ⁊ facit. ff. de vſuca. l. iuſto. §. nonduz. ff. e. bona. §. pe. ff. l. in bello. §. j.
h ¶ Hereditariū. ſm quoſdam loquiť de incboata ante capti. dñi. nec

ob.de vfuca.l.fi.§.fi.2tra quibus ob.in eo.ti.l.iusto.§.fi.vbi dicit/in choari.vnde dic vt no.s.in bello.§.facte.vel ibi de beredit ate non capti:hic capti.Accursius.

¶ Sid quod. ¶ Casus. Seruus meus capt⁹ ab hostibus inde aufugit.flatum cñ exiuit manū hostiū infra cōfines nostros venit: dicitur postliminio reuersus.sed paulus 2tra. si cñ seruus me⁹ captus ab hostibus fugit ab eis et iuit roma:neqs sub potestate mei dñi fit neqvel li seruiat:nō dicit reuersus postliminio.Frā.

a ¶ Redire.nā aliū sunt q̄ nō possunt. vt.s.l.iij. 2.l.postliminiū.§.transfugam.2 als i multis.ll. hui⁹ titu.Accur.

b ¶ Potestate fit.cūe cñ esset postlimi. reuersus. vt.s.eo⁹.in bello.§.manumittēdo.cōtra. hz ergo postli. vt liber.vt.C. eo.sicut.q̄ est contra.sed nō tā cito vt liber.accur.

¶ De re militari.

MIles. ¶ Casus. Qui ille erat cū pincipe habita licētia recedēdi:si nō reuertitur non ōz amodo abesse cā reipublice.Fran.

c ¶ Algit. vagādo: vt nō obstet.s.qui.ex cau.ma.q mittūtur.§.i.2 facit.l. si cui.§.tādiu.

MIlitum. ¶ Casus. Delicta militum aut fūt propria aut cōta 2 sic pena aut propria est aut cōis.2 ppriū delictū militare est qō quis vti miles facit. Scōo dicit miles si dat se cui non licet.2.de putat se vt cōdu cendo agros: vel ista imbibita militib⁹ facit/gra uiter punit. Tertio dicit Delictū proprius.2.militare augeť qualitate psone vt magn⁹ miles grauiꝰ puniat q̄ paruus.

d ¶ Et pecuniā.2.pena.2 est ppria.vt.j.bac.l.2.j.l.pri.per totum.

e ¶ Vti.pro vt.Accursius.

f ¶ Dare.pone vt.s.ti.i.postliminio carent.2.l.postliminiuꝰ.§.transfugā.vel vt.j.eo.qui cū.§.i.j.2.ij.vel large.ad est deputare. ad quod C.loca.milites.2.l.fina.2 de condi.ob cau.l.si militem.2 per totū hūc titulum.

g ¶ Augetur.scz hoc crimen vt det se cui nō licet.2 q̄ subijcit vti ceteris faciunt militarib⁹ delictis:vel dic delictum militare siue proprium augeť qlitate psone sicut 2 cōia variant qualitate psone illa tamē minuūtur.vt.s.de pe.aut facta.§.persone.hec augenturvt hic.2 ar.C.de epi. 2 cle.prefoyteri.2 facit.j.eo.non oēs.in prin.

b ¶ Gradu.nam tyroni parcit.vt.j.eo.l.uj.§.si plures.

i ¶ Desertorem. ¶ Casus. Miles desertor accusatus coram preside remittendus est ad iudicem suum nisi grauc sit delictū.tūc ēm ipse preses punit eus. Secundo dicit.q̄ pene possunt imponi. Tertio dicit.quis sit emansor? quis sit desertor. Quarto dicit.qui uit videre hostes contra prohibitionem:sine dolo tamen: aut qui a fossato recedit capite punitur. Quinto dicit.qui munus siue officium stationis reliquit pro modo delicti punitur:2 stationis officium habet miles deputatus.ad tuendam popularium quietem qui per ciuitatez discurrit ad fciendum in qua parte ciuitatis fit rixa. Sexto dicit. q̄ non obedit precepto presidis vel potestatis pena desertoris tenet. ¶ Si ad dié. Dic casum vt in glo.q̄ incipit.1. die posito 2c. Secundo dicit miles qui certo tempore stetit emerito id est stipendio priuatur. Tertio dicit.si plures milites simul pumipulum deseruerint: et postea inuentur.parcitur autem tyronibus nisi bis hoc admiserint.

¶ Is qui. Qui ad hostes confugit 2 redijt:ad bestias damnatur vel bensus fuit in via capite punitur:si autem aliquis cum iret ad villam suam captus est ab hostibus inspicitur si antea erat bonus homo vt

¶ Seruus captus ab hostibus ls intra fines populi romani venerit nō tamē intelligitur postliminio reuersus nisi venerit in potestatē dñi vel alicui seruiat.b.d.

Idem. Lex.xxx.

SI id qō nostri hostes cepe runt cuiusdem generis cstvt postliminio redire[a] possit simul atq; ad nos redcūdi causa profugit ab hostibus 2 infra fines imperij nostri esse ceperit postliminio redūsse existimādū est. Ipse autem lus.immo cū seruus cuiusuis nostri ab hostibus captus inde aufugit:et vel i vrbe romana ita est vt neq; in domini potestate fit[b]/ neq; vlli seruiat nondū postliminio redūsse estimandus est.

¶ De re militari. Titulus.xvi.

Vlpianus. Lex.j.

Ilces qui in cōmeatu agit[c] non videatur rcipublice causa abesse.

¶ Enumerat militū delictaq̄sq; ad.l. qui cum vno.2 plana est littera.

Hlozius. Lex.ij.

MIlitū delicta siue admissa aut propria sunt:aut cōmunia: vnde et persecutio[d] aut propria aut communis est.proprium militare est delictum quod quis vti[e] miles admittit: dare[f] se militem cui non licet graue crimē habetur:et ausic non sit verisimile q̄ studiose fecerit se capi: 2 parcit ei. et si redeat ab hostib⁹ expleto tempore infra quod erat assumptus ad militiam: vt veteranus dicetur et pmilegia veteranorum habebit et merita accipiet. ¶ Miles. Miles qui in bello arma amisit illicite vel ea alienauit capite punitur:2 hoc de rigore:sz de equitate militiā perdit. Itē miles furripiens aliena arma perdit militiam. Itez miles qui duci beli non obedit aut ei[g] mā data non seruat capite punitur:licet bene et accidérat. Item miles qui agmen exercsierit vel fustibus ceditur vel mutat militiam. Item qui val lum transcendit: aut p murum castra ingrediatur capite punitur. Itē qui fossam transuit per dit militiam.

¶ Qui seditionez. Dic casum vt in glo. domini mei ac.q̄ incipit.i.milites 2c. ¶ Si intra. Dic casum vt in glo. que incipit: per aliquem militem 2c. ¶ Qui prepositum. Qui non defendit ducem belli aut qui deseruit eū eo occiso capite punitur.Fran.

i ¶ Desertorem.militez.

k ¶ Auditum.id est accusatuꝰ.fict.j.de fica.l.mādatum.

l ¶ Ducem.als iudicez: 2 als ducem.

m ¶ Elogio.i. litteris de signantibus qualiter reliquit.vt.s.de cu.re. diuus.et hoc est crimē militare. 2 est ad hoc[l] auct. vt nulli iudi.§.si vō gs. 2.s.de accu.l.si cui.§.fi. idem si cōmune. sed leue vt minuit statis.2.C.e.l. fi.in pn. sed si graue tūc preses. vt subijcit.et.C. vbi de cri. agi oportet.l. j.2 in auct.qua in prin.2 s.de accu.l.fi.2 no.C.de iur.om.iu.l.pe.

n ¶ Admiserit.cōmune crimen tamen cōmittēdo. Alij dicunt si aliter tumultus fedari non pōt.vt.s.de fica.l.qui cedē.quod in leui commi nō posset dici non graui:vt patet ex predictis.

o ¶ Admissum est.vt.C.vbi de cri.agi op3.l.j.2 auf.qua in prin.

p ¶ Pena militū etiam pro cōi crimine.

q ¶ Castigatio.fustiū q̄q3.vt.j.§.in bello.item verberaꝰ quādoq3.vt j.l.qui cōmeatus.§.fi.

r ¶ Torquentur.nec alias similes penas que plebeis conueniūt.vt.s. de pe.l.motis.§.ulte.2.C.ō pe.l.bonos 2.C.de ēpiscopis.militēs.2 ideo bodie de consuetudine non suspenduntur etiam ex delicto:ex quo plebeius suspenditur.

s ¶ Per proximum.breuius est dū q̄ tps proximuꝰ fm Jo. vtrunq; tamen iudicis arbitrio:vt.s.de iure delib.l.j.2 ita est mai⁹ crimen desertoris.vt.j.l.qui cum vno.§.leui⁹ itaq3. Sed nōne 2 hec posset esse differentia inter reduci 2 redire:vt hic.2 im.d.§.leuius?¶ Respon.nō.vt lea.l.§.edictum.

t ¶ Is qui exploratione.dic q̄ insistentibus hostib⁹.i.cor precib⁹ ille quē misimus p exploratiōe sterit 2 nō cito redijt:vel dic q̄ sine fraude ibat videre hostes 2tra.prohibitionē tamen.vt.j.§.in bello.

v ¶ Munus.de hoc munere habes.s.de offi.profec.vsb.l.j.§.fi.

x ¶ Ab executione.i.precepto.2 est arg.2tra subditos qui nō obediūt prelatis +vt pena desertionis teneantur.que est.j.eo. non omnes.§. qui in pace.

y ¶ Si ad dié cōmeat⁹.i.die posito in cōmeatu:vt vadat forte ad custodiam alicui⁹ castri vel loci.vel dic vt redeat domum infra diez statutū a licentiāte vel a lege.l.xx.miliū diurnorū.vt.s.si quis cau.l.j.2 ad l. j.eo.l.qui cōmeat⁹.2.s.er qui cau.ma.si cui.§.fi. Sed ad q̄ curator vadat cito vel non:¶ Respon.q̄ interim percipit salaria q̄ perdet si negligat redire.vt.j.prox.§.

z ¶ Docendi.als docendi:2 als ducendi.i.reuertendi se domum: als dicendi.Accursius.

Merito.

¶ Isabet ꝫ dicam emansor:de eo etiam habes textū:et ibi glo.Iacno.aut fcā. de pe.dit.j.

+ Limitabis hāc gl. per tex.in.c. cū nō liceat et ibi do.gl. 2 doc.extra de pēnit. videlicet. nisi ecc notor.⁹ criminosus vl excōicatus fm Jnno.in.c.De scisma. Itē nisi nō obseruante canones, fm Jnno. i.c.j. ext. extra de cōsti. sēpt. post Abbā. scdcitur. nā. 2. ē ibi nota.1 apostil. ad ipsū in ver. facer dotes.extra de rescrip.2 Bterā.in.l. ita stipulatus.colū.9. §.de verbo. obli.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Merito.id est stipendio.vt.ſ.ſed ꝛ ſi.
b ¶ Primũ.puta ꝑm̃ ꝓpriũ vel aduerſiũ tp̃s ſi habes primo. Acc.
c ¶ Parcendũ eſt.ad l. ſ. ſ.l.pri.in fi.ꝛ.l.qui cõmeatus.in fi.
d ¶ Iterato.ad boc.C.de epiſ.aud.l.iij.in fi.ꝛ.ſ.c.nõ oẽs.ſ. deſertor. ꝛ in auc.de ſan.epiſ.ſ.antepe.ꝛ.ſ.de pe.l.capitaliuꝫ.ſ.ſolẽt.ꝛ.ſ.craſ ſatores.

e ¶ Quis.q.d.ſi pagamus: ſec̃ militib⁹.vt.ſ. eo.l.i.ſ.i.vel alꝫ ſubaudi.ſ.in aliꝗs crumm̃bus.
f ¶ Volens.i.voluntarie trãſiu.ſic.ſ.ô re.di.l.fi. ꝛ ſic nõ ob.ſ.de pe.l.cogitationis. vel dic q̃ nõ profuꝫ.ſed trã ad aliquez actũ ꝓceſſit.vt ꝛt als.ſ. de ſica.diu⁹.ꝛ de parricidijs.l.j.in fi.ꝛ de bo.eorum qui mor.ſibi cõſci.l. fi.ſ.ſic autem.
g ¶ Quis.pro aliq̃ facto forte vt nature ſeruiat.
b ¶ Actu.ad qõ.C.ô pn. agẽ.in re.l.pe.ꝛ.ſ.de li. de.erbi.l.uj.ſ. inſ.ꝛ.ſ. e.nõ oẽs.ſ.a barbaris.
i ¶ Demia.deliqt enim q̃ ſtulte ibat. et facit. ſ. de edi.edic. quis ſic fugitiuus.ſ.idem ait.
k ¶ Militie.erat eniz aſſumpt⁹ in.ꝛ.anis ſtra q̃s fuit captus ꝛ redijt poſt eos elapſos: aſas ſi infra eos militie reſtituitur: vt ſ.e.nõ oẽs.ſ.a barbarꝫ.
l ¶ Reſtituetur.ſ.vt habeat ꝓuiſ. veteranoruꝫ ꝛ merita: ſed nõ ſtipendia mediꝫ ꝑpis.vt.ſ.l.pe.ꝛ.l. nõ oẽs.ſ.pe. cõtra. C.e. l.j.vt dic vt ibi. Trẽ ſec⁹ in deſertore. vt.ſ.ſ. qui militie.
m ¶ Amiſit.illicite.vt.ſ. ti.j.l.ij. ꝛ.l. poſtli minio carent.ſi autẽ ad ludum tũc cõprehenditur ſub verbo alienauit.de q̃ verbo dic vt.ſ.eo.qui cõmeatus.ſ.fina.
n ¶ Humane.i.humani⁹ eſt vt ſic pumiat: ꝛ ſic ꝓpie ô: mutare: vel ſ̃ de eqtate: ſed.ſ.de rigore: ſic ponit.ſ.ô appel.l.nõ tm̃.ꝛ eſt aduerſiũ: als humerale qõ eſt genus armoꝝ.vt.ſ.qui cõmeatus.ſ.fi.
o ¶ Beſſerit.magna eſt virtus obedientie: ꝛ ſic eſt contra ſubditos ꝓ prelatis.ad quod in decret.v.q.ij.c.ij.ꝛ.ſ.manda. ſi remunerãdi.ſ.ſi paſſus.ꝛ.l.ſ̃ proculus.ꝛ ad mace.ſed ꝛ ſi.ſ.ij.ꝛ ad.l.aquil.l.ſi ſeruus ſeruũ.ſ.ſi puerũ.ꝛ.C.de neg.geſt.l.fi.ꝛ.ſ.de condi.ob tur.cau.l.ij.ſ. pe.ꝛ in aut.ꝛt defun.ſeu fu.ſ.j.ꝛ.C.de infan.ex.l.ij.ꝛ.C. ſi contra ius vel vti.publi.l.ꝛ ſi legibus.ꝛ.ſ.de ure do.l.j.ꝛ iſti.de auc.tu.ſ.negꝫ. ꝛ.C.de ſac.ſanc.eccle.aut.qui rem.ꝛ.ſ.de ope.no.nũ.ꝓtor.ſ.iteꝝ cẽtũ h.Sz ar.ſ.C.de ap.l.qm̃ iudices.ꝛ q̃ vi aut clã.l.ſi alꝫ.ſ.atrepe.
p ¶ Caſtra.ſic.ſ.de reſũ dum̃.l.ſi.Accur.
q ¶ Atrocem militũ.i.milites qui ſunt atroces in hoſtes ſeditioſe cõcitauit in aliquem: non in hoſtem. vel dic ſeuientes in hoſtes cõcitauit id eſt remouit ab illo ꝓpoſito. vel dic cõcitauit etiã in hoſtes ſ̃ nõ ex ꝓcepto ducis belli.vt.ſ.ſ.in bello.
r ¶ Mota eſt.pe.aliq̃ militẽ facta eſt ſeditio dum quidam alij quo quomodo rixarentur bic quidem deijciatur militia.ad q̃.ſ.de mur. item apud.ſ.feciſſe.
s ¶ Conſpicerent.accipe aduocari ꝛc.ꝛ dic vel/ꝓ etiaꝫ.
t ¶ Si legio.i.qui ꝓeſt legiõi deficiat ad maleficiuꝫ puniendu⁹.ꝛ ſic per ꝓſidem.ad q̃.C.de bis qui latro.vel alt.cri.l.ij.
v ¶ Aduocari.alꝫ aduocare:ſc̃ ꝓſides.
x ¶ Qui ꝓpolitum.puta ducem belli.
y ¶ Protegere.i.defendere.
z ¶ Capitt.vt.j.c.omne delictũ.in fi.ꝛ.ſ.ad ſillt.l.ij.ſ.cum dñs.

Qui cum vno.¶ Caſus. Qui tantũ vnum teſticulũ habet poteſt eſſe miles: ꝛ extant exempla de cotta ꝛ ſilla quorum quilibet habens vnum teſticulum fuit dux. ¶ Ad beſtias. Ad beſtias datus debitus profuꝫt militie ſe dedit: vel paſſus eſt ſe eligi in militem quandocunq; inueniat capite puniꝫtur. Item in inſulam deportatus ſi inde fugit militie ſe dedit: vel paſſus eſt ſe eligi in milites diſſimulãdo de fugit militie ſe dedit: vel paſſus eſt ſe eligi in milites diſſimulãdo deportationem capite puniꝫtur. ¶ Temporarium. Dic caſum vt in glo.que incipit.i.dicere ſi ad tẽpus erat ꝛc. ¶ Ad tempus. Ad tp̃s relegatus finito tempore relegationis dedit ſe militie. Dicitur q̃ eſt in ſpiciẽda cã dnationis vt ſi contineat perpetuam infamiam repellatur a militia.alꝫ non repellatur. ¶ Reus. Accuſatus de criminе capitali pendente accuſati.factus eſt miles: ſi probabitur illud crimen punietur capite: nec remittendus eſt ad iudicem coram quo cepta fuit accuſatio: ſed vbi eſt cauſa militie auditur: ſi dicta cauſa ſit.i. verum ſit eum primo accuſatũ.ꝛ ſi a militia reijcitur ignominioſe ad iudicẽ ſiũ ecrã quo fuit cepta accuſatio remittit nec ad militiam amodo amittitur.
¶ Adulterij. Accuſare de adulterio vel de alio quo iudicio publico nõ poteſt interim effici miles. Item nõ oĩs homo habẽs litez̃ phibẽt effici miles: ſed ille tantũ q eo animo ſe dedit militie vt precioſiorem ſe aduerſario faceret in lite: nã taliſ remouet a militia. parcitur autez ei ſi tranſiuit in illa lite: ꝛ predicta de cauſa remotus nõ fit infamis. ꝛ lite finita poterit ſe militie dare. ¶ Qui poſt deſertionez. Miles deſerta vna militia ꝛ alia militiaz ſe cõtulit. Dicit q̃ militari pena puniendus eſt: et grauius delictum eſt retractare militiam q̃ nouaz illicite appetere. Trẽ miles q non rideat pacem ꝓceptis factis a duce belli in ſeruitutez̃ militie reducebat ſicut ꝓdictor libertatis: et ſic ſic hodie: ꝛ militiam perdit ꝛ pena capitis ceſſet hoc caſu. nec ad militiam reuertatur cuz̃ ali⁹ loco et⁹

Arrianus. Lex. iiij.

Qui cuz̃ vno teſticulo natus eſt quiue amiſit: iure militabit ſm̃ diui traiani reſcriptum. Mã ꝛ duces ſilla ꝛ cotta memorantur a eo habitu fuiſſe nature. ¶ Ad beſtias dat⁹ ſi. ꝓfugit et militie ſe dedit: quandoq; b inuẽt⁹ capite puniẽdus c eſt. Idẽq; obſeruãdũ eſt in eo qui paſſus eſt legi ſe d. ¶ In inſulã deportat⁹ ſi effugies militie ſe dedit lectus ve c diſſimulauit/capite puniendus eſt. ¶ Deportarũ f exiliuz̃ voluntario militi inſule relegationem aſſignat: diſſimulanti perpetuuz̃ exilium. ¶ Ad tempus relegatus ſi expleto ſpacio fuge g militie ſe in numero militũ ſit poſitus. ¶ Qui filiuz̃. Pater ſubtrahit filiũ ſuũ militez̃ a militia tempore belli. dandus eſt iſte pater in exilio ꝛ i parte bonorum mulctatur. ſed ſi tempore pactis ſubtrahit filium a militia fuſtibus ceditur: filius autem requiſitus vel a patre poſſea exhibitus dandus eſt in deteriorem militiam: non enim debebat pati ſe corrũpi a patre: ſed ſi pater debilitauit filium ſuum militem vt ſic ſit inhabilis militie deportandus eſt talis pater. ¶ Edictum. Deſertor dicitur miles qui diu aufugit a militia vt ſic inter emanſores habeatur ſi autem ſe offerat poſtea duci belli: vel ſi deprehenſus offeratur penam deſerto ris in caſibus euitat quos infra ꝓxime dices. Trẽ crimen emanſoris leuius eſt vt virtum erroꝝ in ſeruis deſertoris. crimen maius eſt vtrium fugitiui in ſeruis. Ultimo ponit cauſas ꝓpter quas ſubuenitur emanſori. Franciſcus.

a ¶ Memorant. paſſiue: ꝛ ſic cotta ꝛ ſilla fuerũt duces cuz̃ vno teſte: vel deponẽs ꝛ dices q̃ fuerũt iuriſconſulti q referũt q̃ſdã duces fuiſſe carẽtes altero teſte. ꝛ q̃ ſubjcit natu.vel nature dic.i.natinitate.
b ¶ Quandoq;.i.quandocunq;.
c ¶ Puniẽdus eſt.facit.ſ.de pe.l.capitaliuz̃.ſ.in exulibus.ꝛ.l.aut dãnum.ſ.inter.
d ¶ Legi ſc.hoc exꝑone vt.ſ.ꝓximis duobus.ſ.vbi ponitur lego.ꝓ eligo: vel lectus ꝓo electus.
e ¶ Lectus.i.electus: ꝛ diſſimulauit deportationẽ: vel non electus diſſimulauit dando ſe militie vt ſubjcit. vel dic vtroq; caſu ſpõte fuit milites electus vel nõ electus: ſed primo dixit qualiter erat deportat⁹ ſpõte tamen recepit militiam altero diſſimulauit. vt.ꝛ.ſ.ꝓpri.ſ.ꝛ ſic exꝑone.ſ.ꝓpri.ſ.
f ¶ Temporarium.i.dicere ſi ad tempus erat relegatus: ꝛ exceſſit ante prefinitũ tẽpus.ꝛ factus eſt volitarius miles dicendo tñ quali⁹ fuerat relegatus debebit relegari perpetuo in inſulaz̃ ſi diſſimulando paſſus eſt ſe eligi in militẽ: tunc in perpetuũ exiliũ.i. deportationem ad quod eſt ſe eligi in militẽ: ſ.exulibus.ꝛ.l.rei capitalis.ꝛ.l.aut dãnũ.ſ.inter.ſ. de pe.l.capitaliũ.ſ.

a Perpetuam. ergo aliqua temporalis: quod dicit. ff. de pe. l. i ser uorum. §. fi. ꝛ facit. j. de decu. l. ad tempus.
b Idem obseruetur. quod plene dicitur. ff. pri. §.
c Sit. id est esse intelligitur: ꝛ dic de futuro. i. de infamia futuri tẽpo ris: quod est si corporalis ꝓ pecuniaria. vt. ff. de bis qui no. infa. quid ergo. §. pena. et ibi not. al. de furto: vt qꝫ relegata fuerat ꝑpter furtꝫ. sed certe nõ videtur ingeri debere hãc causã. vt ff. de postul. i peratot. cõtra. Sol. vt ibi.
d Et honores. Ueteres statim: alios non statim: vt. j. de decu. l. ij. et j. ad municipa. l. ordine. Accursius.
e Reus. i. accusatus.
f Uolũtari. secus si coactus: ꝛ hoc fuit pendente accusatione. Accur.
g Capite. ob hoc ipsum accusatus q passus est fieri vel eligi miles. arg. ff. ea. l. §. ad bestias. vel dic ex crimine probato quo accusatur quod capitale erat.
h Postulatus est. i. accusat⁹ de primo crimie: sed vbi est cã militie.
i Si. i. ꝙuis. Accur.
k Dicta cã sit. id est vere rũ sit cũ primo accusatus. vel si dicta ex causa. scilz militie sit ibi: aꝫs si abest a loco militie requiritur vt. ff. ꝺ requi. re. l. i. §. cõtra. ff. de iud. l. si gs post Solu. speciale hic in mi lite armato ne aduocet: ꝑpter cõmunem causaꝫ militie quod publice ꝓdest: vel hic vocatus lꝫ sponte acceperit: ibi nõ vocatus: vel ibi in eadẽ re vocat⁹: hic in alia. fed aut succũbit in ista: ꝛ non remittit in prima: aut absoluit: et tunc remittit in prima ꝑm quosdam. fed prima placet in casu tamen remittit etiaꝫ in noua: vt. j. ꝓtori. §. Accur.
l Requirendus. scz de secundo crimine ꝑm quosdam. Accur.
m Annotatur. i. bona sequestrantur.
n Ad iudicem suum. coram quo ante militiam fuerat accusatus ꝛ cõiungitur superiori. §. ꝛ in simili casu loquitur: sed quomodo cum ibi capite hic ignominia? Respon. hic ex leuiori crimine antea accusat⁹ fuerat: ibi de capitali. ad quod. ff. eo. l. ij. §. pe. ꝛ. l. ij. in fin. et facit. j. eo. l. finali.
o Absolutus. a suo iudice: ꝛ sic no. argu. qꝺ periurus penitentiaꝫ accipiens vel infamis. non testificatur: vt no. C. de nup. imperialis. ꝛ fa cit. C. eo. l. ij. Accursius.
p Recipiendi. ff. de his qui no. infa. l. ij. §. miles. ꝛ. ff. de adulte. miles. Sed quid mirum cum capite puniatur: sed dico qꝺ tempore bui⁹. l. non erat pena gladij ꝑ adulteriꝫ: lꝫ bodie sit. vt. C. de adulte. ꝙuis. vel er alio capitulo. l. fuit dãnat⁹. cum multa sint. vt. ff. de mino. l. auxiliũ. vt ſtupro. vbi tm̃ publicatio bonoꝝ fit. vt insti. de pub. iud. §. ij. ni si in casu ibi excepto. ꝛ. C. si quis cuius tu. fu. co. l. j. ꝛ de mulie. que seruis propꝝis. l. j.
q Faceret. sic. C. qui mili. non pos. l. j.
r Indulgendus est. scz illis q dicũt se nõ malo aĩo militasse. Accur.
s Extra ordinẽ. duæ partes. i. extra iudicium: vel aliter: vt. ff. de decreto. l. j. §. cum seruus. q. ꝺ. pumendi sunt: nec eis parcitur nisi ꝑ iudicium: sed quia non animo malo militauerunt tunc parcitur iure cõcere videtur. de quo dic vt. ff. man. l. fi.
t Iudicationis. i. sine cognitione iudicis.
u Qui. id est illis scz qui ꝛc.
x Negocium. id est litem.
y Recidit. scz negocium illud.

dedit causa dãnationis queren da est: vt si cõtineat infamiã perpetuam[a] idem[b] obseruetur. Si transactũ de futuro sit[c]: ꝛ in ordinem redire põt: ꝛ honores[d] petere militie non ꝓhibetur. Reus[e] capitalis criminis voluntarius[f] miles ſm diui traiani rescriptum capite[g] puniẽdus est. nec remittendus est eo vbi reus postulatus[h] est: sed vbi accedente causa militie audiẽdus est: si[i] dicta causa sit[k]: vel requirendus[l] annotatur[m]. Ignominia missus ad iudicem suum[n] remittendus est nec recipiendus postea militare volẽs: licet fuerit absolut⁹[o]. Adulterij vel aliquo iudicio pu. dãnati iter milites nõ sunt recipiẽdi[p]. Non ois qui litẽ babuit: et ideo militauerit: exauctorari iubet: sꝫ qꝺ eo animo militie se dedit vt sub obtentu militie ꝓcessiose se aduersario faceret[q]: nec tamẽ facile indulgendum est[r] extra ordinẽ[s] iudicationis[t] qui[v] negociũ[x] ante habuerunt: sed si in trãsactione recidit[y] indulgendum est[z]. Exauctorat[a] eo nomine[b] non vtiq; infamis erit: nec ꝓhibendus lite finita militie eiusdem ordinis se dare: alioquin ꝛ si relinquat[c] litẽ: vel transigat retinendus[d] est.
Qui post desertionem[e] in aliaꝫ militiaꝫ nomẽ dederunt legi vel passi sũt imperator⁹ nostꝛ rescripsit ꝛ hos militariter[f] puniẽdos. Grauius autem delictum est detractare[g] munus militie ꝙ appetere[h]. naꝫ qui[i] ad edictum[k] olim nõ respõdebant vt[l] ꝓditores libertatis in seruitutem redigebãtur[m]: sed mutato statu militie recessum[n] a capitis pena est: qꝫ plerũqꝫ[o] volũtario militi nũcri supplẽtur. Qui filiũ suum subtrahit militie belli tẽpore exilio ꝛ bonorũ parte mulctãd⁹ est. Si in pace fustibus cedi iubet: ꝛ regressus iuuenis vel a pre postea exhibitus in deteriorẽ militiaꝫ dãd⁹ est. qui eñ se solicitauerit ab alio[p] veniaꝫ non meret. Eũ qui filiũ debilitauit delectũ[q] ꝑ bellum[r] indictũ vt inhabilis militie sit ꝓceptus diui traiani deportauit. Edictũ germani cesaris militẽ deserentes faciebat q diu abfuiſſet[s]: vt is interemanſores[F] haberetur: sed siue adeat quis ꝛ offerat se siue deprehensus offerat: pena desertionis euitat[t]: nec iteꝛest cui se offerat: vl'a quo[v] deꝓhendat: leui⁹ itaqꝫ delictum emanſoris habetur: vt erronis in seruis desertiõis[x] grauius vt in fugitiuis[y]. Examinantur autem cause semper emanſionis: ꝛ cur ꝛ vbi fuerit: ꝛ quid egerit ꝛ datur venia valitudini affectioni parentum[z] et affinium: ꝛ fi scruum fugientes perſecutus est: vel si qua huiuſmodi causa sit. sꝫ ꝛ ignoranti adhuc disciplinaꝫ tyroni ignoscitur[a].

Idem. Lex. v.

On omnes desertores

z Indulgendum est. de iure communi.
a Exauctoratus. i. a militia depositus.
b Eo nomine. i. eadẽ causa que fuit dicta in supra loꝛi. § secus fier alia: vt. ff. de his qui no. infa. l. ij. §. sed ꝛ si.
c Relinquat litem. paciſcendo vel transigẽdo: vt subijcit aduersario desistente. Accur.
d Retinendus est. in prohibitiõe: qꝺ est iniquus: vt. ff. §. non omnis.
e Qui post desertionẽ. quis sit desertor dicit. j. eo. edicto.
f Legi ve. l. eligi.
g Militariter. id est pena militie.
h Detractare. sic. ff. de admi. tu. tutores qui primo. §. tutor dat⁹. et. j. ad muni. l. fi. j. ri. ꝛ. C. decõdi. ob. cau. l. quod enitã di. ꝛ. C. quod met. cau. l. cum te.
i Appetere. etiaꝫ illicite: nã licite petere nõ est delictũ. vt. ff. §. ad tẽp⁹. in fi. vel vbi veteremo: nonam aũt petere delictum est. vt. ff. ex qui. cau. ma. l. qui data. ꝛ ad. l. iul. de ambi. l. j.
k Et qui. scilz milites. Accursius.
l Ad edictum. scz factũ a duce belli.
m Ut. i. sicut.
n Redigebãtur. bodie etiam boc contingit in causa liberali. vt. C. de asser. tol. l. j. §. scientes. sed in aliis vt communiter punit. vt. ff. de re iudi. l. cõtumacia. in prin. ꝛ. §. et de iudi. l. et post. §. sciendum.
o Recessum. quia bodie redigit in seruitutes: et sic recessum est a pena capitali fm quosda. f. qñ mutauit militiam vt bic fuit. Vel dic recessũ a pena capitali. f. seruitutis: et mutat militiã. i. reuocatur de vtraqꝫ: vel ponit in deteriorem.
p Quia plerũqꝫ. vñ bñ dicit ꝛ nõ admittit qꝫ ali⁹ iã impleuit nũcrũ qui ei⁹ loco suppoſit⁹ est: ꝛ fm̃ h̃ voluntas/qꝫ volũtarie recessit.
q Solicitauerit ab alio. ꝛ se subtrahat a patre passus est. ad qõ. j. e. minles. §. penul.
r Delectum. i. electũ. sic. ff. eo. l. i. §. i. vel dic propzie.
s Per belluꝫ. i. ꝓpter timorem belli indicti ab hostibus. ꝛ facit. j. ad municipa. l. fi. §. ante pe.
t Desertorem. inꝓpzie.
v Abfuiſſet. als abfuiſſet: als aufugiſſet.
x Emanſores. qꝺ nõ diu stabãt: vt. j. dicit. ꝛ. ff. l. ij. §. emanſor. q ergo diu emanabat desertor erat: vt bic dicitur.
y Euitat. ex causis: vt statim subijcit. j. examinanꝫ ꝛc. ꝛ. j. l. pri. Ac.
z Aliquo. non refert a quo. vt. ff. de vb. ob. cum seruus.
a Desertionis. f. delictum.
b Fugitiuis. sic. ff. de edi. edic. l. qs sit fugitiu⁹. in prin. ꝛ. §. erronẽ.
c Parentũ. No. ꝓpter consanguinitatem aliquem excusari. sic. ff. de exceptio. l. ij. ꝛ de lib. bo. exhi. l. ij. §. si eum.
d Ignoscitur. ad boc. j. l. ꝓtori. in prin. ꝛ. l. qui cõmeatus. in fi. ꝛ. ff. l. j. in fine. Accursius.

Consanguinitas excusat.

On omnes. Casus. In desertore non semper eadem pena imponitur sed habetur ratio ordinis et stipendiorum ꝛ gradꝰ militie ꝛ vite eius precedentis. Item inspicitur si sol⁹ recessit vel cũ aliis Item quanto tempore fuit in desertione. Item si vltro. i. sponte reuertatur mitius punitur. nam tm̃ in insulam deportatur. Item qui impace deseruit militiam eques gradu repellitur. pedes militiam mutat. sed si tempore belli deserat militiam capite punitur. et si deserendo militiam aliud delictum faciat: veluti furtum aut plagius vel simile grauius punitur. Item desertor militie si in vrbe. f. romana lueniatur capite

capite punitur. si autem alibi apprehendatur ex prima desertiõe potest restitui. ex scõa non. immo penitus capite punit. Itez desertor militie si se offerat ex integro principio in insula deportari foler. Itē captus ab hostibus cum posset redire z non redijt pro transfuga habetur. Item cum quis iuisset ad hostes vt spia /ibidem captus est: z cum posset redire nõ redijt pro transfuga habetur. si tamē cuz iter seius faceret vel epistolam ferret capt⁹ est nõ committendo in hoc dolū. deinde reuertatur veniaz me retur z merita accipiet.

¶ A barbaris. Cuz aliquis miles esset captus ab hostibus reuertit. ita demuz restituit fue militie si probabit se captuz ab hostib⁹ cuasiste nõ transfugisse. z si hoc nõ pōt liquido probari i spectu fuit. vt sic eus dicto in hoc stetur. si autē fuit malus vt qz emāsor aut negligens suoz aut segnis nõ creditur ei si post multū tēporis redijt. Item captꝰ si reuertatur finito tempore militie vteteranus habetur et premij meritum habet. Ultimo ponit casum in quo parcit transfuge. vt si transfuga multos latrones apprehendit: transfugas plures demõstrauit. posset enim ei parci. si aūt promittat se pdicta facturuz non ei credit: z sic ei non parcitur. Fran.

a ¶ Similiter. id est eqliter.

b ¶ Vite. vt. j. eod. a barbaris.

c ¶ Desertionis. scilz criminum.

d ¶ Sortis. i. cõditionis. naz tñ in insulā deportatur. vt. j. ꝯ. q desertores. z sic no. qꝫ in aliquo par

Offerenti se sponte parcitur.

citur spōte se offerenti. vt. C. de pena indi. auf. nouo. z facit. ꝯ. q̄ i frau. credi. pupillus. z ad sena. cõsul. tertu. l. ij. ꝯ. fi mater. Accur.

e ¶ Admissum. scz delictum desertionis.

f ¶ Veluti. id est quasi alia simplici cū qua non est admixtus aliud delictum: vel id est secunda quasi bis deserat q delinquēdo deserit.

g ¶ Capite. inspecta sua vita priori. vt. ꝯ. in prin. huius. l.

h ¶ Item deserendo. secūdo: z sic ex consuetudine. vt. ꝯ. eo. desertores. ꝯ. si plures. z facit. ꝯ. de pe. capitalium. ꝯ. folent. z in auf. de litig. ꝯ. an tepenul. als dicit littera differendo.

i ¶ Puniendus. als est in littera quandoqꝫ qō exponeꝫt. ꝯ. in princi. huius. l. als deest. Accur.

k ¶ Sis obtulerit. sic. ꝯ. de iure fisci. edicto. z. ꝯ. in prin. huius. l.

l ¶ Pro transfuga habetur. ꝯ. tit. j. postlimi. ꝯ. captus. z. l. si captiu⁹. in pn. Item facit. ꝯ. quibus ex cau. ma. item bi. ꝯ. j. z. l. si cui. ꝯ. tādiu. et de edil. edic. quis sit fugitiu⁹. ꝯ. idem ait. z in decre. ri. qō. iij. ꝯ. premissis. z. ij. q. j. c. in primis. z. ꝯ. desertoris. z ita qui nō facit quod debet cum posset punitur: vt. j. eo. omne. ꝯ. fina. z argu. j. de verbo. signi. alienationis. ꝯ. j. Accur.

m ¶ Qui in predio. i. exploratione vel spia z poterat redire z debebat z non redijt: per tales enim habemus presidium: id est insidias hostiuz presciimus: sic ponitur. ꝯ. de lega. iij. si cbonus. ꝯ. j. z de capti. l. i bello. ꝯ. manumittendo.

n ¶ Conditione. vt sit pro transfuga. vt. ꝯ. pri. rñ.

o ¶ Meretur. i. merita accipiat. vt. ꝯ. eo. desertorem. ꝯ. bis qui. ibi sed si ex improuiso. z. j. ꝯ. qui ab hostibus.

p ¶ A barbaris. i. hostibus.

q ¶ Restitui. sue militie. Accur.

r ¶ Bonus miles. si bonus fuit z bonus presumitur: sic etiam si malꝰ. ad quod facit. ꝯ. de proba. cum tacitum. z. l. cuz. z de transac. l. cuz bi. ꝯ. in psona eius. z de testi. l. testiuz. in pn. z. C. de in integ. resti. mi. l. si minorem. z. ꝯ. de libe. exhiben. l. iij. ꝯ. iul. ait. z de accusa. l. si cui. z in

similiter[a] puniendi sunt: sed habetur z ordinis z stipēdiorum ratio z grad⁹ militie vel loci muneris deserti: z añ acte vite[b]. Sed z numeri si solus: vel cuz altero vel cū pluribus deseruit: aliud ve qō crimen desertionis[c] adiunxerit. Itē tēporis quo in desertiõe fuerit: z cozū q postea gesta fuerunt. Sed si fuerit vltro reuersus non cū necessitudine nō creditur ei si post multum temporis redijt[d]. ¶ Qui i pace deseruit eques gradu pellēdus est: pedes militiā mutat. Jn bello idez admissum[e] capite puniēduz est. ¶ Qui desertioni aliud crimen adiungit: grauius puniēdus est: z si furtū factū sit: veluti[f] alia desertio habebitur: vel si plagiuz factū vel aggressura abigeat[g]: vel quid simile accesserit. ¶ Desertor si in vrbe inueniatur: capite[h] puniri solet: alibi apprehensus ex prima desertiõe restitui potest. Item deserendo[i] capite puniendus quandoqꝫ est. Qui in desertione fuerit si se ꝯtulerit[k] ex indulgētia imperatoris nostri in insulam deportādus est. ¶ Qui captus cum poterat redire non redijt pro transfuga habetur[l]. Item cuz qui in presidio[m] captus est in eadem conditione esse certuz est: si tamen ex improuiso dum iter facit: aut epistolaz fert capiatur quis veniam mere tur[n]. ¶ A barbaris[p] remissos militesita restitui[q] oportere adrianus rescripsit: si probabunt se captos cuasiste: nō trāsfugisse: sed lz hoc liquido cōstare nō possit: argumētis tñ cognoscenduz est: z si bonus miles ante estimat⁹ fuerit prope est vt affirmationi eius credat[r]. si emāsor aut negligens suoz[s] aut segnis[t] aut extra contubernium agens nō credetur ei si post multum temporis redijt[v]. ¶ Qui ab hostibus captus est: et captum cum non transfugisse cōstituerit: vt veteran⁹ erit restituēdus[x]: et premij meritum capit. ¶ Qui transfugit: z postea multos latrones apprehendit: z transfugas demonstrauerit posse ei per ci diuus adrianus rescripsit[y]: ei tamen pollicēti ea nihil permittit oportere.

auf. de mo. ꝯ. si vero intra. z qui satisda. cogan. de die. ꝯ. fina. z deact. emp. l. penul.

s ¶ Creditur. ꝯ. tum ad presumptionem pt ab abitur: ergo in ꝯtrariuz. vt. C. de incest. nup. l. qui contra legem. ff.

t ¶ Si emansor. ꝯ. eo. l. ij. ꝯ. emansor.

v ¶ Suorum. commilitonum. vel. l. sue partis.

x ¶ Segnis. id est suis p prijs negocijs: quo casu ex fatuitate captus videtur. ad quod. ꝯ. de pe. l. j. in fine.

y ¶ Redijt. secus videtur ergo si per paruum. argumen. ꝯ. de arbi. item. ꝯ. simulto. et hic est mul tum quinquēniuz. vt. j. eo. milites. ꝯ. fi.

z ¶ Restituendus. Si expleto tempore militiere dijt: vt. ꝯ. l. ij. ꝯ. sed si improuiso. et die vt ibi. Accursius.

a ¶ Et premij meritū. als premium z meritū.

b ¶ Rescripsit. parcitur sponte confitenti: sic. C. ad. l. iul. maiesta. l. quisquis. in fine. z. C. de bis qui se. l. j.

c ¶ Ea. scilicet apprehendere latrones et demonstrare transfugas. et sic not. argu. contra docto. promittentes maria et montes vt nō sit eis credendum.

Idem. Lex. vj.

OMne delictum est militis qō aliter q̄ disciplina communis exigit[d] cōmittitur: veluti segnitie[e] crimen vel contumacie vel desidie. ¶ Qui manus intulit prepositꝰ[f] capite puniendus est: †augetur autem petulātie crimē dignitate prepositi[g]. ¶ Cōtumacia[h] ois aduersus ducē vel presidem militis capite punienda est. ¶ Qui in acie fugā prior fecit spectātibus militib⁹ apter exēplu[i] capite puniendus est. ¶ Exploratores[k] qui secreta nunciant hosti

† Concordat. in cano. dō stian⁹. xl. dis. z adde q̄ iste text⁹ optime facit ad id quod voluit bal. l. c. ꝯ. i. iuria. de pace tur. fir. in vsi. feu. vbi voluit inferentē elapstāti alicuius ēre posse capitaliter puniri: qō dictū refert z sequit. Ja son in. l. c. de pact. in pe. offe.

nienda est. Item miles qui de prelio prius aufugit capite punitur: et hoc ideo quia malum exemplum. ꝯ. fugiendi dedit aliis militib⁹. Jtē exploratores qui secreta nunciāt hostibus tanq̄ proditores capite puniuntur. Jtez miles caligatus. i. infirmus z obscurus qui fingit se infirmum vt sic in exercitum non vadat capite punitur. Item miles q commilitonem vulnerat: si cum lapide militia reuiciatur si cuz gladio caput perdit. ¶ Qui se vulnerauerit. Miles qui se vulnerauit vel alsvoluit se occidere: si hoc fecit ob impatientiaz doloris: aut tedio vite vel simili de causa cum ignominia remittitur a militia. si autem metu pene criminis commissi predicta fecit puniatur capite. si autez per vnum motus. vt quia ebrius. vel per lasciuiam predicta fecit perdit militiam/nec aliam penam patitur. Item miles qua prepositꝰ suuz: id est ducem belli non protexit. i. non adiuuauit cuz posset punitur ea dem pena qua occisor ducis. si autem resistere non potuit parcitur ei. Item milites qui deseruerunt prefectū eorum captum a latrone. z. C. de capite puniuntur. Item proditor transfuga capite punitur. z. b. d. ꝯ. cum. l. sequen. Franciscus.

d ¶ Exigit. de bis respondet sub duce belli vel sub preside. vt. C. co. l. fina. in princi.

e ¶ Segnitie. i. pigritie.

f ¶ Prepositꝰ. puta duci belli.

g ¶ Dignitate prepositi. sic. ꝯ. de pe. aut facta. ꝯ. persona. z isti. de liur. ꝯ. attor. z. ꝯ. l. ij. z. ij. z. j. l. milites. ꝯ. missionū. in fi.

h ¶ Contumacia. f. ex animo. z facit. ꝯ. l. ij. ꝯ. in bello. Et no. argu. cōtra clericos contumaces. Accur.

i ¶ Propter exemplū. malū scilz vt fugiant. sic. ꝯ. de penis. aut facta. ꝯ. fi. z. C. si ser. expor. l. moueo. z l auf. vt iu. sine quoquo suffra. ꝯ. eos. in fi. ꝯ. z. C. ad legez iul. repe. l. j. z. ꝯ. de bo. eo. qui sub tu. l. ꝯtus. z. C. de bereti. l. quicunqꝫ.

k ¶ Exploratores. ꝯ. de pe. si quis aliquid. ꝯ. j. z. ꝯ. si quis. z. ꝯ. ifirmē ta. z ad. l. iul. ma. l. j. Accursius.

a ¶ Proditores. ꝛ ideo puniuntur. vt. ſ. l. proxi.
b ¶ Caligatus. expone vt in auf. g. mo. na. cffi. legi. §. quiſquis.
c ¶ Metu. quia nolebat pugnare. vt grimaldus.
d ¶ Caput amittit. ſic. C. ad. l. iul. maie. quiſquis, in prin.
e ¶ Statutus, alꝫ tutus, alꝫ ſtatuendus.
f ¶ Mittat. i. remittat.
g ¶ Pretendat. ſed metu pene criminis.
h ¶ Puniatur. facit. ſ. de iure fiſ. in fraudez. §. ei⁹. et de pe. ſi qs aliqd. §. fi. ꝛ. l. reſpiciẽdũ. §. vl. ꝛ ad. l. põpe. de parri. l. pe. ꝛ de iiuſt. teſt. ſi qs ſi lio. §. qꝫ ſi qs. ꝛ. §. qꝫ ſi te dio. ꝛ. C. q teſta. fa. poſ. l. vl. ꝛ de bo. eo. l. i. ꝛ. vl. et C. de ſica. l. in lege. §. i. ꝛ ſ. de pecu. l. peculium. §. ſi ipſe ſeruus.
i ¶ Lapſis. culpa precedens nõ oĩno punitur.
k ¶ Non proterit. nõ ad iuuamit.
l ¶ Factor habẽdus eſt. facit. ſ. nõ omnes. §. qui captus. Item facit. ſ. ad ſill. l. i. §. occiſoꝛz. ꝛ. ſ. ſi ſibi. ꝛ. ſ. l. vl. §. ſi preſidis. ꝛ. §. ſeq. ꝛ. ſ. loc. ttez queritur. §. exercitu. ꝛ in decre. xxxvij. diſtin. c. ergo ſi qs. ꝛ. lxxxviij. diſt. c. culpa.
m ¶ Centurie. i. centuriꝫ.
n ¶ A latronib⁹. ℌ expone. vt. ſ. ti. i. boſtes.
o ¶ Placuit. capite. vbi prepoſitus eſt occiſus. vt ſ. l. iij. §. fina. ſꝫ qui manuꝫ intulit capite puniatur etiam ſi non occidit. ſ. ea. l. §. i.
p ¶ Proditores. quilibet tranſſuga eſt pditor: ſed nõ ecõtrarvt ſ. tit. i. poſtlimi. §. tranſfuge. ꝛ. ſ. l. pri. §. explotatores. ꝛ de pe. ſi quis. ali. §. i. ꝛ de hiſ q no. iſa. athletas. §. fi. ꝛno. qꝫ alꝫ eſt proditores: vel alꝫs deeſt vel.

Ui ſtatus. ¶ Caſus. Qui patitur ſtionẽ ſuitutꝫ ſꝫ l vitate ſit liber: iterim nõ põt effici miles ſiue ex fuit. i libertatẽ ſe petat ſiue eꝫ. Item ingenuꝫ q bona fide fuit nõ põt iterim fieri miles. Item ſi redẽpt⁹ ab hoſtib⁹ nõ põt effici miles ſi ipſe ſoluat. Fran.
q ¶ Marme. pro etiaꝫ: nam tũc magis videbat q poſſet. vt. ſ. de lib. cã. l. qui de libertate.
r ¶ Luant. ad hoc. ſ. titu. i. ſi patre. i. reſpon. Accur.

Milites. ¶ Caſus: Prohibetur miles pdia comparare in ea prouincia in qua militat: preterq; ſi bona patris eius fiſcus vendet. nam tanc emere põt. ſi autem dur ate militia emat predium cõtra interdictũ noſtre legis cõſilicaꝫ tale predium. ꝛ fiſcus põt illud vendica re ſi delatum ſit. ſi autẽ nondũ delato pdio m fiſcũ finita ſit militia non potest amodo deferri. Item miles iure ſucceſſionis põt acgrere pdia in prouincia in qua militat. Fran.
s ¶ Si paterna. predia. ꝛ facit. ſ. de ꝛtraben. emp. l. qui officij. ꝛ de iure fiſci auferrur. §. qꝫ a preſide. ꝛ de inof. teſta. filius. Accur.
t ¶ Permittuntur. ſ eo. qui cuꝫ vno. §. exauctoratus. ꝛ. ſ. de adulte. si adulterium. §. idem.
v ¶ Fiſco. i. a fiſco.
x ¶ Comparatum. a milite. Accur.
y ¶ Delatum, ſcilicet predium illud fiſco.

bus pditores[a] ſunt ꝛ capitis penas luunt: ſed ꝛ caligat[b] q et metut hoſtiũ lãguoꝛe ſimulauit: i pari eius cauſa eſt. ¶ Si qs cõmilitonẽ vulnerauerit: ſiqdem lapide militia reijciatur: ſi gladio caput amittit[d]. ¶ Qui ſe vulneraueritvl alꝫs mozte ſibi conſciuerit. ipera. adri. reſcripſit: vt modus eius rei ſtatur[e] ſit: vt ſi i patiẽtia doloris aut tedio vite/ aut mozbo/ aut furoze/ aut pudoze mori maluerit: nõ animaduertaꝫ i cũ ſꝫ ignominia mittaꝫ. ¶ Si nihil tale pretẽdat[g] capite puniaꝫ[h]. ¶ Pervinuz aut laſciuiã lapſis[i] capitalis pena remittenda eſt: ꝛ militie mutatio irrogãda eſt. ¶ Qui ꝓpoſitũ ſuum nõ proterit[k] cũ poſſit in pari cauſa factori habendus[l] eſt: ſi reſiſte re nõ potuerit parcẽdũ eſt ei. Sꝫ ꝛ in eos q ꝓfectũ cẽturie[m] a latronibus[n] circũuentum deſeruerunt animaduerti placuit[o].

Martianus. Lex. vij.

Proditores[p] vel tranſfuge plerũqꝫ capite puniuntur et exauctozati tozquentur. nam pro hoſte/ nõ ꝓ milite habentur.

Vlpianus. Lex. viij.

Qui ſtatus cõtrouerſiaz patiuntur: licet re vera liberi ſint/ non debẽt per id tp̃s nomen militie dare: maxime[q] lite ordinata: ſiue ex libertate in ſeruitutem vel cõtra petant: nec bi quidem qui ingenui bona fide ſeruiũt: ſꝫ nec qui ab hoſtib⁹ redempti ſunt priuſq̃ ſe luant[r].

Martianus. Lex. ix.

Milites prohibentur pdia cõparare in his prouincijs in quibus militãt: preterq̃ ſi paterna[s] eozũ fiſcus diſtrahat. nam et hanc ſpẽm ſcue. ꝛ anto. remiſerunt: ſꝫ ꝛ ſtipẽdijs impletis emere permittunt[t]. Fiſco[v] autez vendicatur predium illicite comparatum[x] ſi delatũ[y] ſit: ſed ꝛ ſi non dum delata cauſa[z] ſtipendia impleta ſint vel miſſio contingerit: delationi non eſt locus[a]. ¶ Milites ſi heredes extiterint poſſidere ibi pedia non prohibentur[b].

Paulus. Lex. x.

Qui excubias[c] palatij deſeruerit capite punitur: ſꝫ ex cauſa deſertionis[d] reſtitutus in militiaz non aliter medij temporis ſtipendia ꝛ donaria accipit[e]. niſi ei hoc ſpecialiter liberalitas principalis indulſerit.

Martianus. Lex. xj.

Omnis[f] militia ſeruj prohibentur: alioquin capite puniuntur.

Martianus. Lex. xij.

Officium regentis exercituz non tantum in banda/ ſed etiam in obſeruanda diſciplina[g] conſiſtit.

Milites non debẽt exercere officia vilia ſiue mechanica quibus poſſint a militia diſtrahi. hoc dicit.

Paternus[h] quoqꝫ ſcribit debere eoz qui ſe meminerit armato[i] preeſſe parciſſime[k] commeatum dare equuz militarem extra prouinciam ſuam duci permittere: ad opus priuatum piſcatum/ venatum/ militẽ non mittere. nã i diſciplina auguſti ita cauet et ſi[l] ſcio fabrilib⁹ operibus exerceri milites non eſſe alienum[m] vereoz tamen ſi quicq̃ permiſero qõ in vſum meuz aut tuum fiat: ne[n] modus in ea re non adhibeatur qui mihi ſit tolerandus[o]. ¶ Officium tribunozum eſt vel cos qui exercitui preſunt milites in caſtris cõtinere: ꝛ ad exercitationẽ perducere: clauos portarum ſuſcipere/ vigilias interdũ circuire/ frumentationibus[p] cõmilitonũ intereſſe/ frumentum[q] probare/ fraudem menſure coercere/ delicta ꝓm ſue auctozitatis modum[r] caſtigare/ principijs[s] frequenter intereſſe

z ¶ Cauſa. predij comparati.
a ¶ Non eſt locus. qꝫ peruenit ad eum caſum a q⁹ incipere nõ põt: vt ſ. pri. rñ. ꝛ. l. milites. ibi: is aũt ꝛc.
b ¶ Non prohibentur. qꝫ quod nõ põt per ſe põt per aliũ: vt. ſ. ꝺ decu. l. decurio qui, ꝛ. ſ. de acquir. rerũ do. l. quedam. ꝛ de bis qui. vt l. diq. l. poſt legatũ. §. q accuſauit. ꝛ de fal. l. i. §. pe. in fine. ꝛ de libe. cau. ſi ſeruꝰ. ꝛ. ſ. qui ꝛ a qui. ſi ſuo. et C. de peti. here. heredi tas. et de lega. iij. pater filiuz. §. quindecim. ꝛ de excep. l. iter. ꝛ. ſ. queres pigno. l. ariſto. ſed argumen. contra. ſ. de ope. liber. l. cum patron⁹. §. i.
c ¶ Excubias. Cuſtos nocturnꝰ palacij regij ſi deſerat cuſtodiaz capite punit. Item miles q deſeruit militiã deide reſtituꝰ ẽ i militiã nõ recuperat ſalaria medij tẽporis niſi princeps hoc ſpecialiter indulſerit. Fran.
d ¶ Deſertionis. alꝫs deſpectionis: z alꝫs deſertionis: vt qꝫ deſperit vel deſeruit ſuum prepoſitum. vt. ſ. eoꝺ. omne. §. fi. vel militiam deſerut.
e ¶ Accipit. vt. C. e. l. i.
f ¶ Omnis. Add ſ. C. de tabularijs. generali. ſed contra. C. q mili. nõ. poſ. l. fi. ꝛ. l. ſup ſeruis. Sol. hic corrigit vel ibi auctoritate pncipis: nõ alꝫs vt hic. vel ibi electuꝫ hic appetit. Bu. vel ibi nõ militat ſeruus ſed ꝓpter dñi ſcientiam fit liber. et ſic militat liber: non ſeruus.

Officium. ¶ Caſus. Officiũ eiꝰ q regit exercituz ꝓſiſtit z ꝺãda z in obſeruãda diſciplina. Item parciſſime ꝺs cõmeatũ dare. Item equum militatẽ extra pũnciaz duci nõ pmittat. Item nõ dumittat militem ire piſcatuz vel venatũ. nec fabrilib⁹ operibus milites lmiſcere. Item z in aliꝫs cõſiſtit officiuz tribunorum vel eozũ qui exercitui preſunt: q̃ declarant in littera. Fran.

g ¶ Diſciplina. q̃ ẽ in militib⁹. vt. ſ. ẽ. l. iij. §. in bello. ꝛ aliꝫs multꝫ. ac.
h ¶ Paternus. proprium nomen.
i ¶ Armato. i. armatis ſcilꝫ militibus: ꝛ ſic ſingulare ꝓ plurali: vt. ſ. ꝺ verb. ſig. l. in vſum. vel determinet armato a vbo dare: qõ eſt. ſ. ꝛ tũc dicꝫ preeſſe: ſcꝫ militie vel exercitui.
k ¶ Parciſſime. ſꝫ tpe expeditiõis nullo mõ. vt. C. de cõmea. l. ſi. ri. vj.
l ¶ Et ſi. i. ꝙuis. hec ſunt verba Augu. accur.
m ¶ Alienum. a iure. i. non eſt contra ius.
n ¶ Tuum fiat. i. aliquod opus alicuius priuati.
o ¶ Tolerandus. ꝛ ideo non concedaz. ad hoc. ſ. nau. cau. ſta. l. ſ. ꝛ. ſ. de ſuſpec. tu. l. ij. §. ſed ſi pater.
p ¶ Frumentationibus. vt abundet frumentũ ꝛ annona.
q ¶ Frumentum. ſit bonum vel malum.
r ¶ Modum. i. militaribus modis.
s ¶ Principijs. cũ milites aſſumũtur: vl cũ aliq̃ rixa naſcit. vt. ſ. l. iij. §. penul. ꝛ ſic facit in aut. de nõ alienan. §. ſi minus. Accur.

Inſpicere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Inspicere. vt sic sin Recentiandi vel non. vt. C. eod. l. semel.

Milites. ¶ Casus. Milites prohibentur agrum cõparare in ea ꝓuincia in qua militatur. secus in domo. ⁊ redditur rõ in littera. in alia autez prouincia possunt comparare agros. sed in ea prouincia in qua militant. nec noĩe alieno agrũ dz comparare. alioquin ager confiscatur si deferaꝫ fisco anteꝙ miles missionem. i. licentiã recedendi accepit. postꝙ eniz miles reuersus ẽ de militia nõ põt deferri in fiscũ. ⁊ hoc est verũ si ex hõesta causa est reuersus. idem si ex causaria. secus si ex ignominiosa. Ulti mo dicit. missionuz tres sunt cause scilz honesta. item causaria. item ignominiosa. et dat exempla. ⁊ de effectu earum dicit.

¶ Irreuerens. Miles irreuerens. i. qui non reuereꝫ dominũ belli coercendus est. ⁊ dicit a quibus est castigãdus. Itez miles qui non patitur se castigari a centurione eidem resistendo infamaꝫ. si autem vitem id est virgam tenet ita ꝙ non patitur se verberari mutat militiã. si autem frangat virgam: vel manũ centurioni ĩfert capite puniꝫ.

¶ Eius fugam. Miles sub custodia vel in carcere existẽs inde discessit siue aufugit nõ dicitur desertor militie. qui autem carcere effracto fugit licet añ nõ fuerit desertor militie capite punitur. Itẽ si filiusfamil. miles deserat militiam: ⁊ erat conditionis ꝙ si apprehẽderetur deberet decapitari. ⁊ pater eum obtulit duci belli nõ decapitabitur h casu ne videatur patrem filiuz ad suppliciũ obtulisse. sed in duriorem militiam dabitur. Itez per qnquẽniũ stetit in desertiõe: si offerat se duci belli per quinquẽniuz debet deportari. ⁊ sic fuit de facto iudicatum a diuo seuero ⁊ antonino. Franc.

querelas cõmilitonum audire/valitudinarios inspicere[a].

Idem. Lex. xiij.

Milites agruz comparare ꝓhibentur in ea prouincia in qua bellica opa peragũt[b]. ne studio culture militia sua auocentur: ⁊ ideo domum[c] comparare nõ ꝓhibentur: sed ⁊ agros in alia ꝓuincia comparare possunt. Ceterum in ea ꝓuincia in qua propter causam belli venerunt: nec sub alieno qdẽ nomine[d] eis agrũ comparare licet: alioquin fisco vẽdicabitur.

☞ Qui miles contra legẽ emerit agrum debet deferri in fiscũ scilz ante missionẽ de militia. post vero missionẽ non deferꝫ hoc ita si honeste missus sit: al's si ignominiose nõ minus in fiscũ defertur ager ille. h. d.

¶ Is etiã q ꝯ disciplinam agruz comparauerit si nulla de ea re questione mota[e] missionem acceperit inqetari prohibeꝫ. ¶ Illud constat ꝑscriptiõis hui⁹ cõmodũ[f] ad eos q ignominie cã missi sunt non ptinere: qd[g] premij loco veteranis cõcessum intelligiꝫ: ideo[h] ⁊ ad euz q causarie[i] missus est põt dici ptinere cũ huic quoqz premium[k] ꝓstaꝫ. ¶ Missionum generales cause sũt tres: honesta/causaria/ignominiosa. Honesta est q̃ tpe militie ĩpleto datur. Causaria/cum qs vitio animi vel corporis minus idoneus militie renũciaꝫ[l]. Ignominiosa causa ẽ cũ qs ꝓpter delictuz sacramento soluiꝫ: ⁊ is q ignominia missus est: neqz rome: neqz in sacro comitatu agere poteſt[m]: ⁊ si sine ignominie mẽtione missi sũt: nihilominus ignominia missi intelliguntur[n]. ¶ Irreuerens[o] miles nõ tm̃ a tribuno vel a cẽturiõe: sed etiã a pꝛĩcipe coercẽdus est. nã eũ qui centurioni castigare se volenti restiterit veteres notauerũt[p]. Si vitem[q] tenuit militiaz mutat: si ex industria fregit vel manum centurioni ĩtulit/capite puniet. ¶ Eius fugã q cũ sub custodia vel in carcere esset discesserit: ĩ numero desertorũ nõ cõputandã menãder scripsit: qꝛ custodie refuga non desertor militie est. Eum tñ qui carcere effracto fugit etiaz si ante nõ deseruerit[r] capite[s] puniendum Pau. rescripsit. ¶ Desertorem[t] q a patre suo fuerit oblat⁹ in deteriorem militiã diuus pius dari iussit[v] ne videatur inqt pr̃ ad supplicium filiũ obtulisse[x]. Item diui seue. ⁊ anto. eũ q post qnquẽniũ[y] desertionis se obtulit deportari iusserũt qd exẽplũ ⁊ ĩ ceteris seq nos debere menander scripsit.

Paulus. Lex. xiiij.

Qui cõmeat⁹ spaciuz excessit emansoris[z] vel desertoris loco habẽdus est: habetur tñ ratio dierũ qb⁹ tardi⁹ reuersus est. Itez tpis nauigationis vel itineris: ⁊ si se probabit valitudine impedituz vel a latronibus detẽtum similive casu morã passum: dum tñ nõ tardius a loco se ꝓfectum ꝓbet ꝙ vt occurrere possit intra cõmeatum restituendus est. ¶ Arma alienasse graue[a] crimẽ est: ⁊ ea culpa desertioni exequatur: vtiqz si tota alienauerit: sed ⁊ si partem eorum nisi qd interest: nam si tibiale[b] vel humerale[c] alienauit: castigari verberibus debet. si vero loricã scutum galeam gladiuz[d] desertori similis est: tyroni in hoc crimine facilius parceꝫ: armorũqz custodi plerũqz eadẽ culpa imputaꝫ[e] si arma militi cõmisit nõ suo tempore[f].

☞ Glosa bene declarat hanc legem.

Paulus. Lex. xv.

Ex causa desertionis notatus ac restitutus temporis

b ¶ Peragũt. nisi ⁊c. vt s. eodem milites. ⁊ facit C. loca. milites. ⁊ de iure fis. auferꝫ. §. ꝙ a preside. ⁊ s. de auct. tuto. pupillus. ⁊ de contrahen. empt. non licet. ⁊ l. qui officij. Accur.

c ¶ Domum. quia in ea non exercet culturam: sed al's deest hic versus. ⁊ ideo non prohibentur. pro quo est. C. de contra. iu. l. j. Accur.

d ¶ Quidem nomine. i. per interpositam personaz. vt. d. §. ꝙ a preside. ⁊ C. quod me. cau. si per impressionem.

e ¶ Questione mota. questio ergo ante missionez mota: etiã post missionem durabit ꝙuis ad eum casum peruenit a quo incipere nõ posset. ad quod. s. de nora. l. si alienus. ⁊ C. de vsuc. transfor. l. j. ⁊ s. si tab. te. nul. ex. l. j. ⁊ qui satisda. cog. l. pe. §. fi. ⁊ quod vi aut clã. si alius. §. est ⁊ alia. ⁊ de dona. l. donationes. in prin. ⁊ facit. s. e. l. milites. ibi: sed si nonduz. ⁊ C. de nup. ⁊ si contra.

f ¶ Commodum. vt prius non delati postea non deferantur. vt. s. ꝓxi. respon. ⁊ s. eo. l. milites.

g ¶ Quod. id est quia. ⁊ est bona ratio: quia vbi pena non premium. vt s. de neg. gest. siue hereditaria.

h ¶ Ideo. bene infert. quia quod habet honeste missus habet ⁊ causarie missus: id est propter egritudinem. vt. s. de testa. tute. l. testamenta. ⁊ j. proxi. §.

i ¶ Causarie. i. cum causa: puta infirmitatis.

k ¶ Premium. omne quod prestatur honeste missis: vt dixi.

l ¶ Renunciatur. a medicis.

m ¶ Agere potest. s. de excusa. tuto. sed ⁊ milites. §. qui autem. ⁊ de infami. l. ij. §. pe. ⁊ C. e. l. iij.

n ¶ Intelliguntur. immo videtur semper causa inferenda. vt in contrario. s. de infa. l. iij. §. ignominie. ibi: semper enim ⁊c. Solu. hic exauctorauit: vt ibi sequiꝫ. ⁊ hic subijcit. Uel solu. vt ibi. Itẽ quid si neqz exauctorauit neqz causam dixit cur mittar: Resp. vt ibi plene no. ne sit argu. contra. s. de suspec. tut. l. he. ⁊ de penis. si preses.

o ¶ Irreuerens. i. qui nõ reueretur dominum.

p ¶ Notauerunt. ĩfamia. Accursius.

q ¶ Uitem. qua castigantur: id est flagellum. ⁊ facit. s. ad. l. aquil. quẽadmodum. §. fina. Accur.

r ¶ Deseruerit. fac. s. nõ omnes. §. desertor.

s ¶ Capite. vt. s. de pe. l. si quis aliquid. §. miles. ⁊ de effra. l. j. ĩ prin. ⁊ s. de custo. re. l. in eos.

t ¶ Desertorem. etiaz al's decapitandum. vt. s. nõ omnes. §. desertor.

v ¶ Iussit. non autem capite puniꝫ: ne ⁊c. ⁊ facit s. eod. l. qui cuz. §. qui filium. ⁊ l. nõ omnes. §. q desertioni.

x ¶ Obtulisse. non enim est verisimile patrez velle mori filium. vt. C. de pa. pote. l. iij. in fi. ⁊ ad idez. C. de fideicõ. l. cũ acutissimi. ⁊ qd fal. tuto. auc. falsus. §. iulianus. ⁊ de reb. eo. l. si pupillorũ. §. si pater. ⁊ qd me. cau. isti quidem. in fi. ⁊ in lõbar. de phi. nup. l. iij. ⁊ d epis. ⁊ cler. l. orphanotrophos.

y ¶ Post quinquẽnium. s. nõ omnes. §. a barbaris. in fi. Accur.

Qui commeatus. ¶ Casus. Miles habuit cõmeatum a duce belli vsqz ad certũ tempus. deide ĩfra tempus nõ redijt. dicitur ꝙ emãsor siue desertor dicitur. tamen inspiciendum est per quot dies stetit post ⁊ an fuit impeditus in redeundo ꝓpter infirmitatem: vel ꝓpter tẽpus. vel propter nauigaꝫ. vt his ⁊ similibus ei parcatur dũ tamen inceperat iter tam tempestiue ꝙ potuisset redijsse infra tẽpus statutũ nisi impedimentum euenisset. Secundo imponit penam militi alienanti arma vel partem armorũ. parcitur tamen tyroni si arma alienet. ⁊ punitur qñqz custos armorum si arma cõmisit militi non suo tempore. Fran. accur.

z ¶ Emansoris. differunt. vt. s. l. iij. §. emansor. ⁊ facit. s. l. iij. §. si ad diẽ. ⁊ l. j. ⁊ quibus ex cau. maio. l. si cui. §. fin. ⁊ si quis cau. l. ij. §. quod dixi⁊ mus. ⁊ §. si quis tamen. ⁊ de verb. obliga. continuus. §. cum ita. ⁊ l. cũ ita stipulatus sim mihi a proculo. ⁊ de solu. ratum. ⁊ de eden. si quis ex argentarijs. ⁊ de ar. l. j. §. fi. ⁊ l. seq.

a ¶ Graue. vt. s. l. iij. §. miles. ⁊ s. ti. j. l. iij. ⁊ l. postliminio carent.

b ¶ Tibiale. genus armorum ad tibias.

c ¶ Humerale. aliud genus ad humeros.

d ¶ Gladiuz. plus punitur qui maiora arma alienauit. sic. s. ad sill. si qs in graui. §. si quis ea. ⁊ de abi. l. j. §. sed ⁊ si porcum.

e ¶ Imputatur. s. de custo. re. l. fi. in prin.

f ¶ Tempore. sic. s. loca. l. si merces. §. conductor. ⁊ l. item queritur. §. j. ⁊ de solu. soluturus.

Ex causa. ¶ Casus. Miles damnatus ex causa desertionis: deide restitutus non recuperat salarium medij temporis quo in deser

tione fuit. si autem pronuncietur desertorem non fuisse tunc salaria me- dij temporis bene recuperet. Fran. accur.

a ¶ Expungitur. i. repellitur ab eorũ petitione. ⁊ expone. i. cancellantur que ei debebant. vt. s̃. l. iij. §. qui militie. ⁊. C. e. l. cuz allegas. sic accipit j. de verb. signi. cognoscere. §. j. ⁊. s̃. de diuer. prescrip. in oibus. §. j. ⁊ de bo. auc. iudi. pos. l. fi.

quesierat habere penes se debet velut castrensis ⁊ administrat. in his habebit. lz constitutiones loquant tm̃ de filijsfa. qui existentes mili- tes castrensia lucrantur. ⁊ hoc dicit hec lex ⁊ seq. Fran. accur.

k ¶ Si mulier filio viri. scilicet priuigno.

l ¶ Incipiunt. vt. C. eo. l. j.

b ¶ Redduntur. hoc dic vt. s̃. l. iij. §. sz si ex impro- uiso.

Qui metu. ¶ Casus. Aliquis accusatus de aliquo crimine metu eius fecit se fieri militẽ. dr̃ q̃ repellit a militia. ⁊ a sa cramẽto quod in militia dederat liberat. Item mi les turbator pacis capi- te punitur. Fran. accur.

c ¶ Postulatus. id est ac cusatus.

d ¶ Soluendus est. ⁊ fa- cit. s̃. de adult. si marit⁹. §. j. ⁊. C. de re. po. l. j. ⁊ de his qui ad ec. confu. l. j.

¶ De castrensi peculio.

Filijfamilias. ¶ Casus. Fi- liusfamil. mi les decessit ab intestato: pater occupat peculiũ filij/ nõ aũt eius heres dr̃. sz eius heres dr̃ cui successerat ille filius. si autẽ testamento facto decessit: tunc pro heredi- tate habetur peculiuz ca strẽse. ⁊ hoc dicit hec lex ⁊ seq. Fran. accur.

e ¶ Remansit. remanere dicitur vbicũqz sit eo ipso q̃ intestatus decedit. vt j. l. proxi.

f ¶ Pater ipsi. filio. vt plene dices. j. l. proxi.

g ¶ Fiet. s. pater. nã ⁊ al's heres heredis ⁊c. vt. C. de here. isti. l. fi. ⁊ de vsu fru. l. ambiguitatez. ⁊. s̃. de peti. her. l. iij. §. j. ⁊ q̃- re vt ibi. Item arg. s̃. de vul. sub. l. qui duos. sed hic nec filius: nec pro eo alius testatus fuit. ibi pr̃ fuit testat⁹ p filio impu- bere vltimo moriente.

h Si filiusfamil. Nõ quasi hẽditas. vt s̃. l. pri. ⁊. C. e. l. pe. ⁊ de nego. ge. l. successori. ⁊ de mino. l. iij. §. põponius. ⁊ ad mace. sz iulianus. §. q̃q̃. ⁊. j. e. pater. ⁊. l. pro ponebat. ⁊. l. filius. j. rñ. sic. s̃. de peti. here. l. item veniũt. §. non solũ. ⁊. C. de bo. que lib. l. quicũqz. §. eo videlicet. in fi. ⁊ in- stitu. qui. nõ est pmis. fa. testa. §. si vero itestati. sz

quo in desertiõis causa fuerit im- pendijs expungit[a]. q̃ si nõ cõstite rit: neqz in desertorem fuisse appa ruerit: omnia stipendia circa tẽpo ris finẽ reddunt[b].

Paulus. **Lex. xvj.**

Qui metu criminis i quo reus iam fuerat postulatus[c] no- men militie dedit: statim sacramẽ to soluẽdus est[d]. ¶ Miles turba- tor pacis capite punit.

¶ De castrensi peculio. Titulus. xvij.

Ulpianus. **Lex. j.**

Filijfamili. militis si peculiuz apud patrẽ remansit[e] sine testa- mẽto filio defuncto pater[f] ipsi heres nõ fit: sed tamen heres is fiet[g] quib⁹ ⁊ filius fuit.

Filiusfamilias non habet heredez ab intestato: secus si fuerit testatus. hoc dicit cum. l. seq. Bar.

Idem. **Lex. ij.**

Si filiusfamili. miles decesse rit siquidem intestatus bo- na eius non quasi hereditas[h] sed quasi peculium patri deferuntur. si autem testamento facto: hic pro hereditate habetur castrense pecu lium[i].

Idem. **Lex. iij.**

Si mulier filio viri[k] militi ad castrẽses vel forte militares res comparandas reliquerit pro pecunia: vtiqz castrensi peculio ea que comparantur annumerari in- cipiunt[l].

Tertulianus. **Lex. iiij.**

Miles precipua[m] habere de- bet que detulit[n] secum i ca- stra concedente patre[o]. Actionem persecutionemqz castrensium re- rum semper filius: etiam inuito patre habet. Si paterfamili. mili tie tempore: vel etiam post missio- nem ad arrogandum se prebue- rit: videndum erit ne huic quoqz intelligatur earum rerum permis- sa administratio quas ante arro- gationez in castris acquisierit: q̃-

uis constitutiones principales de his loquant: que ab initio cum essent filijfam. militauerint. quod admittendum est[p].

Idem. **Lex. v.**

Miles filiumfamili. a com- militone vel ab eo quem per militiam cognouit. † heres institutus[q] etiam citra iussum pa- tris suo arbitrio recte pro here- de gerit.

Que ab vxore dantur viro nõ causa militie non sunt castrensis peculij: secus si dentur causa militie. hoc dicit.

Idem. **Lex. vj.**

Si militi filiofamilias. vxor seruum manumittendi cau- sa donauerit: an seruum libertum fecerit videamus: quia ⁊ peculia- res seruos ⁊ libertos potuit habe re: ⁊ magis est vt hic castrensi pe- culio non annumeretur: q: vxor ei non propter militiam nota est[r]. Plane si mihi[s] proponas ad ca- stra eunti[t] marito vxorem seruos donasse vt manumittat ⁊ habiles ad militiã libertos habeat. potest dici sua voluntate sine pmissu pa- tris manumittentez ad libertatez perducere[v].

Idem. **Lex. vij.**

Si castrense peculiuz habeat maritus inquantum facere potest condemnabitur[x]: q: etiam non castrensibus[y] creditoribus ex eo peculio magis est cuz cogi re- spondere.

Idem. **Lex. viij.**

Si forte vxor vel cognatus vel quis alius non ex ca- stris notus filiofamilias donaue- rit quid[z] vel legauerit ⁊ etiam ex- presserit nominatim vt in castren- si peculio habeat: an possit castren si peculio aggregari: et non pu- to[a]. veritatem[b] enim spectamus[c] an vero[d] castrensis peculij noti- tia vel affectio fuit: non quod quis finxit.

Legem istam rumina per te. et cuius saporis sit gustabis.

Idem. **Lex. ix.**

m Miles p̃cipua. id est añ petita. acc.

n ¶ Detulit. mobilia. vt arma. vt. C. e. l. j. ⁊ fami. hercis. si filius.

¶ Patre. hz q: ⁊ cõtra patrẽ. vt. s̃. de furt. si qs vxor. i prin. ⁊. s̃. ad treb. ipator. ibi post decretuz.

p ¶ Admittenduz est. vt sit permissa administra- tio predictorum.

† No. q̃ notitia militaris pdest et multũ operat dic ita dicẽdũ de notitia scholastica. vñ gl. q̃ solet ad q̃ semper allegari in. c. h notuit. de ele ctiõe. extra superuer. in scholis.

Miles filiumfami. ¶ Casus. Filiusfa mi. miles hẽs institutus a commilitone vel ab eo quẽ cognouerat i militia põt adire hẽditatẽ etiaz sine iussu patris. Itez si vxor eius legat ei seruuz cã manumittẽdi. dr̃ q̃ nõ fit h seru⁹ castrẽsis pecu- lij. ⁊ reddit rõ in lr̃a. ⁊ sic manumittere põt sine p- missu patris. si aũt ei eũ- ti ad castra vxor ei⁹ ei do nat seruũ vt eum manu- mittat ⁊ eũ libertum ha- beat secũ i militia põt eũ manumittere sine pmis- su pr̃is. Itẽ ex castrẽsi pe culio tenet vir soluere do tem mulieri iq̃tũ facere põt. nã ex castrẽsi peculio tenet qs etiã nõ creditori bus castrensibus. Itẽ si vxor militis vel cognat⁹ eius vel quis alius nõ ex cã militie notus donaue rit vel legauerit aliqd fi- lio militi hoc expsso vt i peculio castrẽsi illud ha- beat: non ppter hoc erit castrẽsis peculij. sec⁹ si ex cã militie not⁹ esset legã- ti vel donanti. ⁊. h. d. hec lex cum tribus seq. Frã.

q ¶ Institut⁹. vt. C. e. l. j. ⁊. iij. ⁊. j. eo. dotẽ. i pric. ⁊ §. j. ⁊. j. eo. l. si forte. ⁊. l. castrẽse. ⁊. s̃. d fal. l. si pr̃.

r Si militi. Nota est. hõa ratio. vt. s̃. l. pri. cũ suis concor. tenet tñ donatio. vt. s̃. de do. i ter virum ⁊ vxo. q̃ autẽ. §. pe. ⁊. §. fi. ⁊. l. si cuz. §. j. ⁊. C. de dona. iter vir. ⁊ vxo. l. maritus.

s ¶ Mihi. iurisconsulto.

t ¶ Eunti. s̃. e. l. miles. in principio.

v ¶ Perducere. ad quod s̃. de iure pa. seruum.

in duobus casibus habet heredẽ etiã intestatus. vt. C. de epi. ⁊ cler. l. sa- crosancte. ⁊. s̃. si a parente qs fue. manu. l. j. §. nepos. hodie etiaz quasi hereditas. vt in aut. de here. ab intest. §. si igit defunctus. Itẽ q̃lr olim hoc supiori casu pater tenebat post mortẽ filij. habes. j. e. pater. in prin.

i ¶ Peculium. si aditur. al's contra. vt. s̃. de stip. ser. si seruus cõmunis meus. ⁊. s̃. de acqui. re. domi. in eo. Sed quid si codicillos faciat: Rñd. non valet. vt. s̃. ad. l. falci. filiusfami. nisi in casu. vt. d. l. sacrosancte.

Si mulier. ¶ Casus. Nouerca mea mihi militi reliqt pecuniam ad res militares cõparãdas vt equũ/ arma/ ⁊ silia. ⁊ cõparaui ex illa pecunia res p̃dictas. dr̃ q̃ iste res sunt castrẽsis peculij. Secũdo dicit q̃ filius res castrẽses dz habere p̃cipuas. ⁊ act. ⁊ psecutiones circa castren- ses res etiã inuito p̃re intẽtare põt. Itẽ si miles sui iuris existẽs cuz esset in militia vel post missionez dedit se in arrogat. oĩa que in castris prius

x Si castrense. Condẽnabitur. vxori de dote agenti vel alia actione. nam quacũqz actione ⁊ a quocũqz miles conuenitur sic conuenit. vt. s̃. de re iudi. l. miles. in prin. ⁊. l. item miles.

y ¶ Castrensibus. non solum castrensibus: ⁊ ita mulieri: ⁊ cuilibet alij sa tisfacit ex eo.

z Si forte. Quid. id est aliquid. ⁊ facit. C. eo. cuz allegas. ⁊. s̃. eo. mi les. cum suis concor. ⁊. j. eo. castrense.

a ¶ Nõ puto. s̃. de admi. tu. quidã. ⁊ de pecu. le. si peculiũ. ⁊. C. si qs alte- ri vel sibi. l. multum. Sed arg. contra. in aut. vt lice. ma. ⁊ auie. in prin.

b ¶ Ueritatẽ. C. de dedititia lib. tol. l. j. ⁊. s̃. de condi. ⁊ demon. l. iij. §. cõ ditio. ⁊ de offi. pre. sed licet. ⁊ insti. de le. §. si rem.

c ¶ Spectamus. scilicet an ⁊c.

d ¶ Uero. id est vere.

Proponebat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

PRoponebatur. ¶Casus. Filiusfamil. miles habens castrense peculium instituit, si quendam extrancum heredem & decesserit relicto patre vivo: qui pater & ipse decessit herede instituto a filio deliberante: deinde instituit⁹ heres a filio repudiat heredit⁹. queritur ad quē hoc castrense peculiū filij fami. perueniat: & certe als iure cauetur q si filiusfami. miles testatur super castrēsi peculio illud pecu. ad institutuz vadit: qui eiusdē sit istitutus. ſ. pater vel extraneus. si autez ab intestato decedit tūc penes patrē dicit remanere quasi ab eo patre nō separatū. dic est q si pr mumunitis seruō castrensis peculij sit: deinde filius vivo pfe decedat ab intestato. nō ipedit libertas pstita a patre. secus si filius superuixit pr⁹: vñ si pater decedat post mortez filij & instituat seruum castrēsis peculij filij heredem. hic seruus heres necessarius erit patri defuncto. Item si pr legauit rez castrensis peculij filij: deinde filius pdecedat cōfirmat legatū. sec⁹ si pater pmoriat. Dic ergo pmissis pdictis⁹ in nra ſtione q ex quo heres filij non adiit bona pris dicant aucta & sic ad heredē patris hec ola vadant. nec est nouū vt ex postfacto aliqs videat hre successorem. naz & hoc alio casu euenit. filius capti ab hostib⁹ decessit pfe existēte in captiuitate: si pater reuertit occupat bona filij vt peculium. si autem in captiuitate decedat pater tūc bōa filij etiā quesita interim pfe existēte in captiuitate vadūt ad agnatum primioz tanq̄ ad heredem. Fran. accur.

a ¶Proponebatur. premitte filiusfa. &c. proponebatur testamento &c.

b ¶Decessisse. ſ. propone batur filius.

c ¶Dixerit. als dixerit. als decreuit. & facit. ff. l. ij. cum concor.

d ¶Ab eo. ſ. patre.

e ¶Profectum. id est nō recessit ab eo.

f ¶Libertas. que non valeret si domio succederet manumissor. ff. qui & ag bus. si seruo. &. j. c. hereditate. §. pater.

g ¶Superuixerit. ff. eo. l. ex castrensi. ij. rñ. Accur.

h ¶Competere. vel non competere.

i ¶Impedietur. ex postfacto igit declarat. vt. ſ. subijcit. ad qō. ſ. si certū peta. l. pinde. & de rebus dub. l. quedam. & ff. de acqui. re. domi. l. in eo. Accur.

k ¶Habebit successorem. ſ. filius. Sed contra. ff. de cap. & postli. re. bōa. §. q filius. Sol. vt ibi. Item facit. ff. de fu. & le. ſi pater.

l ¶Nota. Deberi. vt. C. de bo. que lib. cū opottet. §. exceptis. & C. eo. l. iij. & ff. eo. l. miles. cum suis concor.

m ¶Astrense. Acquisiuit. ab alijs non cognatis. & facit. C. eo. l. iiij. & ff. eo. miles. cum suis concor.

n ¶Non fuisset. ad hoc. ff. qui. ex cau. maio. l. is qui rei. Accur.

PRoponebatur[a] filiusfami. miles testamento facto extrancum heredem scripsisse. patre deinde superstite decessisse[b] pater deliberante herede instituto: & ipse diem functus est: deinde heres institutus repudiatse hereditatez defuncti: querebatur ad quem castrense peculium pertineret: dicebam castrense peculiuz filiusfamili. si quidem testatus decessit: quasi hereditatem deferri heredi scripto siue extraneū scripsit heredem siue patrez. Sed cū nihil de peculio dixerit[c] filius non nunc obuz nisse patri: sed non esse ab eo[d] profectum[e] creditur: deniqz si seruo filij castrensi libertatē pater ascripserit: moraz filius vivo patre defunctus sit: nō impeditur libertas cum si filius superuixerit impedia tur libertas[f]. vnde marcellus putat necessarium quoqz heredem seruum filij peculiarem patri existere posse si filio pater superuixerit[g]. Idem referebam & rem peculiarem filij pater legauerit. nam eodē casu quo libertatem cōpetere[h] diximus legatū quoqz vel debebitur vel impedietur[i] quib⁹ ita premissis in proposito dicebā cum heres non adijt hereditatem: retro peculium patris bonis accessisse. vnde potest dici etiam patris bona aucta per banc repudiationem: nec est nouuz vt ex postfacto aliquis successorem habuisse videatur. nam & si filius eius qui ab hostibus captus est decesserit patre captiuo viuo: siquidem pater reuerteretur: quasi filiusfamili. peculium haberet: enim vero si ibidem pater decesserit quasi paterfamili. legitimum habebit[k] successorem & retro habuisse creditur eius successor: ea quoqz que medio tēpore filiusfamili. ita quesiuit: nec heredi patris: sed ipsi filio quesita videbuntur.

¶In castrensibus bonis filij nullū ius habet pater. hoc dicit Fran. accur.

Pomponius. Lex. x.

EX nota marcelli constat nec patribus aliqd ex castrensibus bonis filiozum deberi[l].

¶Dic dicitur quid sit castrense peculiū. hoc dicit Fran. accur.

Idem. Lex. xi.

CAstrense peculium est quod a parentibus vel cognatis in militia degenti donatum est: vel quod ipse filiusfami. acquisiuit[m]: qō nisi militaret acqsitur[n] non fuisset. nam qō erat etiaz sine militia acquisituruz id peculiū eius castrē se non est.

Papinianus. Lex. xij.

DAter qui dat in adoptionē filiuz militē: peculiū[o] ei auferre non potest q[p] semel iure militie filius tenuit: qua ratione nec emancipando filiuz peculiuz ei aufert: quia nec in familia retento potest auferre.

¶Filiusfamil. miles istitutus heres ab vroze sua affectione militie pōt adire hereditatem citra iussum patris & seruos hereditarios manumittere. b. d. Franc. accur.

Idem. Lex. xiij.

DIuus adrianus rescripsit: mēo qd militātē vroz heredē instituerat filiū extitisse heredem: & ab eo hereditarios seruos manumissos ppuos eius libertos fieri[q]. Idem. Lex. xiiij.

HFiliusfami. miles si captus apud hostes vita fungatur: lex cornel. subuenit scriptis heredibus: quib⁹ cessantibus iure pristino peculiū pater habebit: proxima species[r] videt vt scriptis heredib⁹ deliberantibus q̄ seruus interim stipulat⁹ est vel ab alio sibi traditū accepit. qō qdem[s] & tū ad patris psonaz attinet si forte peculiū apud cū resederit[t] nullius momenti videat: cuz in illo tpe nō fuerit seruus patris: qō autē ad scriptos heredes in suspēso fuisse traditio: itēqz stipulatio intelligat: vt enim hereditarius fuisse credatur post aditam hereditatem fit[v]: sed paterna verecūdia nos mouet quatenus & in illa specie vbi iure pristino[x] apud patrem peculium remanet etiaz acquisitio stipulationis: vel rei tradite per seruū fiat[y]. Ne gatum quod ei seruo[z] relictuz est: (q̄uis tunc propter incertuz nulli sit acquisituz omisso testō patris) tūc in ipm primus[a] p seruū acgrit[b]

p ¶Q. id est quia.

q ¶Iuuo. Fieri. erit ergo hereditas castrensis peculij. vt. ſ. eo. dotē. ij. rñ. Sed ztra. C. eo. l. i. non placet qō hic erat in militia quia & ibi. Sed dic q hic affectiōe militie istituebat cū. ibi nō. vt. ff. l. si forte. & ſ. e. l. hereditate. in prin. Itē dic per testō: ibi ab intesta to. vnde ibi milla potest assignari affectio. Item facit. ff. si militi. i fi. Ac.

Iliusfamilias.

¶Casus. Filiusfamilias miles fecit testm̄ i q̄ aliquos sibi istituit be redes. rādē capt⁹ & ab hostibus z ibi decessit: bōa eius vadūt ad istitutos si volūt bona. si aūt nolūt tūc penes p̄m remanet peculiū. ſ⁹ si bēdi⁹ scriptis deliberātib⁹ fu⁹ castrēsis peculij aliquid stipulat vel aliqd ex alia cā acquirit: si postea hēdes scripti adeunt hēr. eis est boc acqlitū quasi p here ditariū fuū. si aūt eā nō adeant/ & sic penes p̄z peculiuz stet boc qō acq̄ fierūt fui nō vadit ad patrē cū eo tpe nō ēnt ei⁹. & hoc rigoze. ſ. de egtate secus vt p̄ri bic queratur qō serui peculiares ſtione rant. ¶Legatū. ſpone casum vt in gl. q̄ incipit: legatū &c. circa medium. glos. ibi aut non adeunt &c. Fran. accur.

r ¶Proxima spes. als species. i. questio. als spe cie. i. questione.

s ¶Quod quidem. hoc totum ponit. i. imō tuz.

t ¶Resederit. q̄ est etiaz hereditate non adita. vt ff. de stipu. seruo. si seruo cōmunis.

v ¶Post aditaz hereditates fit. i. contingit id p qō credit retro hereditarius. ſ. p adtionē: & si nō fiat nō fuit hereditari⁹. vt. d. l. si seruo cōmunis. & ff. ad. l. falci. illius. & de stipu. seruo. si seruus cōmunis. Accursius.

x ¶Pristino. id est ātiq̄ quod est cum hereditas non aditur.

y ¶Fiat. vt & ff. de acqui. re. do. in eo. & querit q̄ vere: Rñ. cum cōstat nō adiri vt statim dicit.

z ¶Seruo. castrensis peculij mortuo filio & heredibus deliberantibus. vt & ff. proxi. dixit de alijs acquisitionibus.

a ¶Primum. aduerbium.

b ¶Acquiritur. legatū. & dic cū le gaf seruo peculij castrensis deliberanti bus institutis: aut postea adeunt tunc legatū fuit acqlitū peculio statim cū cessit dies eius. sicut cū legaf cuilibet hereditario seruo qui q̄rit statiz hereditati & hereditas postea heredi cuz adit. vt & deleg. ij. cuz debitor. in fi. & instit. de stipu. seruo. in prin. nā & peculiū est hereditas cū adeunt

instituti. vt. ff. de stipu. ser. si cõis. ꝛ retro fingit fuisse. vt. ff. de acqui. re. do. l. in eo. ant nõ adeũt: ꝛ tũc seruꝰ non ꝯrit peculio nec peculiũ dño: ꝛ recta via p seruũ dño ꝯrit ex die omissi testamenti vere: vt ff. retro ficti tie. vt. ff. hereditate. ꝑ. pater. ibi: qd ergo ꝛc. nisi dicas sic ius patris hodie nõ cõsideraꝫ qõ est ꝑsiderandũ. Et aũt ius patris vbi omnia retro

cũ si fuisset exẽplo hereditatis peculio acquisituꝫ ius patris hodie non consideraretur.

Idem. Lex. xv.

Pater militi filiofami. reuerso qõ donat castrẽsis peculij nõ facit: ꝫ alteri peculiũ: pinde ac si filius nunq militasset. Si militi militi militi

vt.d.auf.vñ perpetuꝰ tenet̃ heres filij: vt heres: vt hic.7 acti.de pecu. annali: vt hic.ℌ accessoria boc casu tollit. vt.d.l.heres a de. ℣ Et poterit ℌm Jo.restituꝰ pater heres vt heres si ille fuerat minor: 7 sic poterit ligi.§.pomponius.in prin. Si aũt loq̃rio de ꝑfectio: vel etiã de aduen acq.§.i.ibi tenet̃ ꝑ act. de pecu.ãnali post mortem filij. vt.ℌ. q̃ii act. de pecu.est ãna.l.ij.§.i. 7 ei põt accedere fideiussor. vt.ℌ.de fideiuſ.heres.§. fuo. 7 si eo ꝛuenit ꝑ nõ restituit. vt.d.§. ℌ vtrũ. sed de obligatiõib⁹ filij nulle remanent relicte. vt ℌ.ad macc.l.creditores. 7 iõ ei⁹ nolẽ nõ accedit fideiussor: vt ibidẽ. nõ g̃ ꝑ lesione filij vꝰ posse restitui: cũ nec ꝙeniẽ ex eius ꝑsona ꝑ sicuti nec ex ꝑsona ſerui. vt.d.l. ũnq̃.§. fi. 7.l.seq. ℭ Cõtra videt q̃ sic possit restitui ꝑ ta li rõne: q̃ castrense pecu. reputat: vt ꝑfectitiꝰ filio itestato. vt.ℌ. ꝑpone bat.q.rñ. 7 sic intelligũ⁹. §. põpon⁹. i pri. 7 ꝑ h q̃ glibet successor restituit. vt.ℌ.de i iteg. restit.l.nõ solũ. ℌ Si dices q̃ ibi.ſ.in lege ꝑponebat dũ ℑrit li bere poterat ℑbere. 7 illa q̃ erat ℑ filius alterat̃ eo mortuo. 7 sic de pecuꝰ. vt.ℌ.de iudi.l.tã ex ℑctibus. q̃ hic nõ fit ℌ ꝓꝰ fit de pecu. vñ non videt q̃ possit ꝑ restituꝰ: ℌ hodie cũ habeat heredẽ nõ dico in ꝑfectio: q̃ id ꝑ potest etiaꝫ ꝙuiente filio dare cuiꝫvult. vt.C.ℌ bo. que lib.cũ opꝫ.in prin. 7 sic multomagis eo mortuo: sed in aliꝫ suis bonis tenebitur heres etiam ex cõtractibus bonis peculij profectitij. 7 ℌm hoc potest intelligi dictus.§.pomponius.

a ℭ Qui militauerit. si cessẽt veteranus q̃ 7 ipse testat: ℌ si tñ tunc iure cõi. vt instit. de mi. testa.§.i. nec expugnat q̃rela. vt.C. de inoffi. testa.l.ſi. in fi.

b ℭ Heredis. i. sicut q̃si adysset ꝑpetuo teneret heres. vt.ℌ. ꝑi. respon. esset enim tũc legitimus. vt.j. de ver. sig.l. legitime. sic 7 hic tenet ꝑpetuo: q̃ est heres interpretatione ꝓtoris ex edicto. ℌ. si q̃s omiſ. cau. testa. l.j. 7 ad idẽ. ℌ. de testa. mili. l. si certarũ. §. si pater. Vel dic si adiuit ꝑpetuo: ℌ si nõ ex testamẽto tũc de pecu. infra annũ. vt.ℌ.in.l.rñ.l. Falcidiã autem non deducit vt hic no. q̃ nõ aduit. vt.ℌ. si quis omiſ. cau. test.l. duo.§. fi. sed q̃ militis testamentum ſi in militia est factum: als nõ. vt C. de testa. mili. in testamento. 7.l. ne diu. 7.j. ꝓtori. rñ.

c ℭ Peculij. i. non detracta falci. nec vltra vires peculij seu bereditatis tenetur. vt.ℌ. ad trebel.l.j.§. deniq̃.

d ℭ Perpetuo. hoc ſi infra annum filius miles decedit: ſi autẽ post annum tunc locum habet infra.§. ceterum.

e ℭ Retinebit. a ꝑ herede cristẽte. vt.ℌ. ad.l.fal.l. ſi miles testamento.

f ℭ Compẽdium. q̃ non tenetur nisi infra annum. vt.ℌ. in prin.l. sed si adijsset teneret ꝑpetuo: vt ibi. 7 facit.ℌ. de leg.j.l. filio ꝑ. 7 de ioffi. test. papinianus.§. quarta. 7 de leg.ij. cum pater.§. titio. Et no. q̃ dictio cõpendium potest esse accusatiui. 7 nominatiui casus.

g ℭ Castrensi. ℭ Casus. Si ꝑ istituat sibi heredẽ seruũ castrẽsis peculij filij sui militis: nõ tenet statim institutio. ſ. q̃ ille sit liber. 7 heres: ℌ si filius ꝑdecessit ãteq̃ ꝑ tenet̃ ſtitutio. 7 erit seruꝰ liber. 7 heres: si aũt ꝑ primo ꝑdecessit: sit filiꝰ ꝑ se necessariꝰ heres ꝑ ſi. 7 vt breuiter de hoc dicã. actus ꝑis facti circa res castrẽsis peculij filij: ſi statim ꝑstant alienat. rei castrẽsis peculij filij: vt q̃ pater vẽdat vel donet alicui rem castrensis peculij filij non valẽt: si aũt non statim ꝑstant ꝓiudicium filio. 7 tunc pedent vt q̃ rẽ castrẽsis peculij filij pater vẽdat sub condit. nam si 2dit. veniẽte filius sit ꝓmortuus valet q̃ ꝑ fecerat: als nõ. hic est q̃ ꝑ nõ põt. ꝓuocare ad diuisionẽ sociũ filij sui militis: 7 alienatio ob hoc facta nõ tenet. Itẽ nec socius filijfamil. militis põt. ꝓuocare patrẽ militis ad diuisionẽ rerũ q̃s hꝫ cões cũ filio eius. sicut nec cui bonis esset iterdictũ. Itẽ ꝑ filijfami. militis si remittat vſufruc. quẽ hꝫ aliqs in seruo ſi lij/vel in agro filij/vel seruiꝰ remittat acgrit ꝑ patrẽ filio liberatio sicut 7 ꝑ eum cui esset bonis interdictum. nõ aũt põt ꝑ imponere. Itẽ si filiusſami. miles in peculio castrensi rem alienã habebat an ipse filius an eius ꝑ debeat rñdere in rei vendi. quę mouet a dño rei ꝓ ista re. 7 ꝓ filius dꝫ se defendere. Itẽ nec ꝑ cõuenit ꝑ põt de peculio occasione de biti castrẽsis a filio ℑcti. 7 si ꝑ velit defendere filiũ põt: dũ tñ in solidum defendat 7 ℌ ꝓmittat. Itẽ nõle ꝑdicti tales filij nõ põt agere ꝑ actiõib⁹ filio cõpetentibus nisi satisdet de rato. Fran. acc.

h ℭ Seruꝰ. peculij castrẽsis institutꝰ a ꝑe non fit heres 7 liber. i distincte: ℌ facit filiũ necessariũ heredẽ aliqñ. nã si supponit filiꝰ fit necessariꝰ ꝑ seruũ. si ꝑ supponat erit heres 7 liber: 7 sic ex postfacto cõsiderabit vitiet act⁹ ꝑis vel nõ q̃ cõsiderabit q̃s supponat. Et hoc ꝙus actus ꝑis statiꝫ recipiũt effectũ i reb⁹ castrẽsibus indistincte statiꝫ vitiant. 7 ℌ. ꝑbat itaq̃ 2c. 7 facit §. ꝓponebat. §. deniq̃. 7. §. vñ marcell⁹. 7. §. idẽ referẽdũ. 7.j.e. bẽditate §. ꝑ. dicẽ. 7 causa 2c.

i ℭ Necessarius. aliqñ. ſ. si pater ꝓmoriꝫ. nã aut iubet 7 erit ꝑ eus heres aut nõ: 7 erit ꝑ se necessariꝰ. Et not. ℌm hoc ꝙ aliqs erit necessariꝰ filio q̃ non poterat eẽ necessariꝰ ſi thuẽti. 7 sic est §. ſ. 6 acq. here. q̃ in aliena. §. interdũ. in fi. §. Sol. ibi logẽ de ꝓnsus extraneo q̃ post mortẽ ꝑis filiꝰ arrogauit: q̃ si ue ꝓmoriꝫ filius siue supuinit nõ ꝑt eẽ necessariꝰ ſtituẽti. hic aũt potest esse aliquo casu. ſ. filius ꝓmoriaſ.

k ℭ Ius rei. als est rei. 7 est plana. 7 als est res. i. effectus. 7 dictio actus ℌm hoc est genitiui casus. Accur.

l ℭ Ad presens. als ad presens. als apprehensius actus 2c. vt quia vendidit vel donauit pater rem peculij castrensis vel etiam ꝓuocat socium filij ad diuisionem: vt. ſ. subijcit. itaq̃ 2c.

m ℭ Solent. parere seu ꝑstare liberationẽ vel alienationẽ rei peculiaris: vt vẽdere sub conditione vel legare. vt.ℌ. ꝓponebatur. §. idẽ. 7 de le. j. seruum. in prin. 7 in nostro casu.

n ℭ Si sit filiusſamiliaꝫ. i. superſit: quia ꝓmoritur pater.

o ℭ Auferatur. fallit in libertate. vt.j.eo.l. bereditate. §. pater. ibi: nõ tamen 2c. in fine legis.

p ℭ Decesserit. i. filius. sic ergo pẽdet 7 ex postfacto apparet. ad quod. ℌ. de testa. tu. l. si bereditas. §. ij. 7 de leg. j. seruum. §. fi. in prin.

q ℭ Saluo. id est viuo.

r ℭ Alienaturum. als alienare. per diuisionem enim peruenitur ad alienationem. vt. C. de pre. mi. l. inter.

s ℭ Notalis. vt. C. de fundo do. l. ij.

t ℭ Veluti. i. sicut.

v ℭ Inter dictum. vt. ℌ. de verb. obli. l. is cui. Accur.

x ℭ Vſufructu. sibi patri debito. vt. ℌ. eo. pater. §. fi.

y ℭ Posse. quia acquirere potest. vt. ℌ. l. is cui.

z ℭ Potest. sed. ꝓmittere q̃ constituet bene potest q̃ pẽdet. vt. ℌ. ꝓtori.

a ℭ Filiorum nomine. vt. ℌ. de pecu. l. depositi.

b ℭ Separetur. ℌ. de separa. l. j. §. ſi filij.

c ℭ Contrarisse. als concessisse. i. ꝓmittisse.

d ℭ De peculio. vel de eo peculio vel alio. vt no. ℌ. l. ꝓtori. hoc filio viuo. sed eo mortuo sic. vt. ℌ. l. ꝓtori. in prin.

e ℭ Insolidum. ℌ. de ꝓcura. seruium. §. pe. 7 fi. 7 istit. de satisf. §. pe. 7. ℌ. qui satisfda. cog. si filius.

f ℭ Habiturum. ℌ. de nego. gest. sinautem.

ℭ Hereditate. ℭ Casus. Filiussa. miles est institutus heres ab agnato suo communitone. queritur an hec hereditas sit castrensis peculij an nõ: 7 distinguit an ille agnatus fecit testamentum ante militiam. 7 tũc rẽ cã parẽtele nõ cã militie videt istũ instituisse. an vero post militiã ceptã fecit testamentũ. 7 tunc ex castrensi cã videt acquisita hereditas. si aũt seruus peculij castrensis filijfamil. militis istituatur heres ab alio

quo. ⁊ quicũq; instituit non est vis. ⁊ iussu dñi adiuit hereditatem. hec hereditas castrensis peculij dicitur. Secundo dicit. filiusfami. quondã miles nũc veteranus fecit testamentum in castrensi peculio ignorãs patrem suum decessisse. decessit ⁊ hic filius. querit an videat pparte testatus ⁊ pro parte intestatus decessisse. ⁊ certe si esset miles hoc potuisset fecisse. sed q2 veteranus est hoc non potuit facere. sicut nec preter solẽnitatez iuris testari potuit. dicẽdũ est ergo q heres instituitus in castrensibus oĩa habebat. ⁊ sic bona patris testatoris. sicut cum quis se pauperẽ credens instituit quẽdam heredẽ ⁊ i veritate diues erat lucratus multa per seruos suos. nã omnia habebit habere. ¶ Pater peculij. Pater in testamento suo seruum castrensis peculij liberum esse iussit. postea decessit fili⁹ ab intestato. deinde pater decessit. querit an libertas seruo cõpetat. Et videt q nõ. nã dñium eiusdez rei apud duos insolidũz esse nõ potest. filius eñi si viueret posset manumittere cũ sit dñs eius. ergo pater eius nõ potuit hoc facere. Itẽ si filius in testamẽto reliquisset libertatẽ seruo suo sicut ⁊ pater eius reliquerat: preualeret libertas a filio relicta. sed certe predicta videntur vera. s. q nõ sit liber ex testamento patris tunc qñ filius vtit iure sibi cõcesso. i. testat ⁊ relinquat libertatem seruo vt tũc nõ valeat qõ pater fecit. si aũt filius ab intestato decedit ⁊ sic nõ vtitur iure suo. videt quasi iure postliminij patrem antiquo iure habere peculiũ ⁊ retro dñium peculij habuisse: ⁊ sic manumissionem ab eo factaz pdicto modo tenere. secus si vi dicta manumitteret. Sz qd si fili⁹ decessisset testatus ⁊ non sit eius hereditas adita: non sic dicas cõtinuatũ dominiũ peculij de filio ad patrẽ sic vt si itestat⁹ decessisset fili⁹. ⁊ sic medio tpe. i. deliberãtibus scriptis heredibus dominiũ peculij nõ sit patris: sed in pendenti. si aũt diceres dñium esse iterim patris: si scripti heredes a filio adirẽt: trãsiret dñium peculij a patre ad heredes filij qõ esset absurdũ. dicamus ergo interim dñium peculij esse in pendenti. vt si heredes scripti a filio nõ adeant patris dicat retro fuisse dñium peculij: si adeãt sit secus. ⁊ sic dicas esse in pendẽti dñium peculij. Quid si seruo peculiari aliquid ab extraneo legatur ex cuius testamẽto pater nihil posset capere. an per hunc seruum quereret cum ad heredes filij pertineret si adirẽt. Facilioꝛ tamẽ respõsio est cum ab intestato decessisset filius. dicamus ergo in vtroq; casu libertatem a patre relictã seruo peculiari filij tenere: multo magis tenebit libertas si ponas filiũ testasse ⁊ patrem suum heredẽ instituisse vt libertas quã primo pater reliquerat seruo filij teneat quasi ab initio fuerit serui. ⁊ secus sit in eo qui seruũ alienum manumittit: deinde postea effectus est dominus huius serui. naz non confirmatur libertas. ⁊ hoc dicit hic. §. cuz. l. seq. Fran. accur.

f ¶ Non habuit. scz priuilegium.
g ¶ Testamentum. vt ⁊. s. eo. l. pater. §. j.
h ¶ Habebit. ad hoc. s. de here. insti. l. j. §. si ex fundo.
i ¶ Pauperrimus. quo ad opinionẽ.
k ¶ Defuncto filiofa. scz postea.

tabat: q2 potuit ⁊ ante not⁹ ⁊ amicus dare potuit ⁊ nõ dare / nisi cõmilitonum charitatem auxisset. Nobis itaq; videtur si ante commilitum[a] factum sit testamentum non esse peculij castrẽsis eaz hereditatem. si postea / contra. Sed si seruus peculij castrensis[b] a quocunq; sit heres scriptus iussu militis adire debebit hereditatẽ: eaq; fiet bonoꝛum castrensis peculij.

☞ Miles potest pro parte testatus ⁊ pro parte intestatus decedere: sed paganus nequaq. hoc dicit.

¶ Filiusfamili. paganus[c] de castrensi peculio fecit testamentum: ⁊ dum ignoꝛet patri se suum heredem extitisse decessit: nõ potest videri pro castrensibus bonis testatus: pro paternis intestatus decessisse: quamuis id in milite etiam nunc rescriptum sit: quia miles ab initio[d] pro parte testatus et pro parte intestatus poterat mori qõ ius iste[e] non habuit[f]: non magis q si sine obseruatione legum faceret testamentum[g]. necessario ergo castrensis peculij heres scriptus vniuersa bona habebit[h]: perinde ac si pauperrimus[i] facto testamẽto decessisset: ignoꝛans se locupletatũ per seruos alio loco agentes.

☞ Hunc. §. diuide i tres partes vsq; ad finem titu. Primo qñ pater manumisit i testamento seruum filij ⁊ filius itestatus decessit. Secundo qñ instituit extraneum qui non adiuit. Tertio qñ pater fuit istitutus. Secunda ibi: non tñ si vt heres. Tertia in l. fi. que continuatur cuz ista. Bar.

¶ Pater peculij castrensis filij seruum testamento liberum esse iussit intestato defuncto[k] filiofamil. mox patre queritur an libertas seruo competat[l]. occurrebat[m] enim non posse dominium apud duos pro solido[n] fuisse: deniq; filium posse manumittere talis peculij seruum adrianus constituit[o]. Et si testamento[p] tam filij q patris idem seruus accepisset libertatez ⁊ vtriq; pariter decessissent: non dubitaretur ex testamento filij liberum esse[q] eum: sed in superiori casu pro libertate a patre data illa dici possunt[r] nunquid quo ad vtatur iure concesso filius in castrensi peculio eousq;[s] ius patris cessauerit: q si intestatus decesserit filius postliminij cuiusdam similitudine pater antiquo iure habet peculium retroq; videatur habuisse rerum dominia[t]. ¶ Non tamen si vt heres viuo filio vindictam[v] seruo imposuit dicatur euz post moꝛtem intestati filij ex illa manumissione liberum factũ esse.

¶ Quid autem si testamentum fecerit filius: ⁊ non sit eius adita hereditas: non tam facile[x] est dicere continuatum patri post moꝛtem filij rerum peculij dominiuz: cum medium[y] tempus quo deliberabant instituti heredes imaginẽ successionis[z] prestiterit: alioquin[a] ⁊ si adita sit ab instituto filij hereditas dicitur a patre ad eum[b] trãsisse pꝛopꝛietatẽ: quod absurdum est: nisi in pendẽti[c] vt in alijs[d] ⁊ in hac specie habeamus dominia vt ex postfacto retro fuisse: aut non fuisse patris credamus[e] sm quod[f] difficile erit expedire si dum deliberat heres[g] dies cesserit legati seruo dati[h] istius peculij in testõ[i] eius ex quo pater nihil cape potuisset: an id ad ipsum[k] ptineat[l] cum vtiq; ad heredem filij pertineat: faci

l ¶ Cõpetat. ⁊ rñdeo sic de equitate: sed de rigoꝛe non. vt in fine legis.
m ¶ Occurrebat. i. obstabat nobis volẽtibus fieri liberũ h qõ subijcit. non posse ⁊c. nã si tenet mãumissio pris: q ipse dñs. Item si filij: ergo ipse. q2 tñ domin⁹ manumittit. vt. C. de his qui a nõ domino. si nõ pprietatem.
n ¶ Pro solido. vt. s. de leg. ij. l. meui⁹. §. duoꝝ. ⁊ s. cõmo. l. si vt certo. §. si duob⁹. ⁊ idẽ in possessione. vt ibidẽ. ⁊. s. de acqr. pos. l. iij. §. ex contrario.
o ¶ Cõstituit. vt. s. de iure pa. l. huuz. ⁊. s. e. diu⁹.
p ¶ Et si testamento. mutat casum.
q ¶ Liberũ esse. q2 siue dicas filium premoꝛtuum siue post. idem est. Quis autẽ psumat prioꝛ mori. dic vt. s. de reb. dub. l. q duos. §. cuz in bello. ⁊. l. cũ pubere. ⁊. l. si mulier.
r ¶ Dici possunt. s. vt valeat hoc nunquid ⁊c.
s ¶ Eousq;. q. d. non vltra. Et dic cõcessos i alienando ⁊ manumittẽdo ⁊ testãdo: que omnia vt paterfami. potest.
t ¶ Rerũ dñia. hec allegatio est bona. vt. s. e. ppo nebat. ⁊. l. ex castrensi. et de leg. j. huũ. §. fi. ⁊ ar. s. de acq. re. do. seru⁹. §. fi.
v ¶ Vindictã. i. libertatẽ p vindictã. quasi statim habeat effectum. vt. s. ex castrẽsi. i pri. ⁊. s. qui ⁊ a quibus. si seruo. Sz ar. 9. s. de sol. l. qui res. §. rẽ aũt. in fi. §. vbi pria alienatio 9firmat. Sed dic q ibi trahit retro: vt videat fuisse patris non vt ex illa solu. facta oliz liberetur. Item hoc de rigore de equitate immutat. vt. j. in fi. huius legis.

a ¶ Ante cõmilitum. i. cõmilitonem. al's cõmilitium.
b ¶ Castrensis. hoc sine distinctione. Jo. cõtra. nã distinguit. vt. s. l. miles. ⁊. l. si foꝛte. ⁊. l. castrense. ⁊. l. dotem. §. fi. ⁊. C. eo. l. j. ⁊. l. cum allegas.
c ¶ Paganus. i. veteranus: q2 desijt militare: vt ibi dicitur.
d ¶ Ab initio. sub. etiam. vt insti. de here. ab intest. §. hereditas. ⁊ no. s. de testa. mili. l. vj. ⁊. l. si duobus.
e ¶ Iste. scz veteranus.

x ¶ Non tam facile. vt ⁊ qñ decessit intestatus. Accur.
y ¶ Medium tempus. prestiterit. quod est. j.
z ¶ Successionis. in hoc vt alius ab intestato non veniat. vt. j. de regu. iur. l. qdiu. item ⁊ ipse deliberans interim aliquid facit quãdoq;. vt. s. de iure delibe. l. ait pretoꝛ. Accur.
a ¶ Alioquin. i. si dicas medio tempoꝛe dñiuz esse patris. ⁊ si adita sit scz postea puta anno inter moꝛtem filij ⁊ aditionem.
b ¶ Ad eum. s. filium. ⁊ sic ambulare.
c ¶ In pendenti. al's nisi. ⁊ bene. al's si. ⁊ tunc dic absurdum est si sic dicamus. dicimus tamen quia non possumus aliud.
d ¶ In alijs. s. de vsufru. sed ⁊ si. §. j. ⁊ de acq. re. domi. seruus. §. fi.
e ¶ Credamus. hoc est verũ q sunt in pendenti: qõ patet etiã. s. e. filiusfamilias. per totũ. ⁊. l. pponebat. ⁊ hoc ppter spez q est de futuro. in veritate tñ patris sunt. vt. s. de stip. seruo. si seruus cõis. in fi. j. rñ. Sz eis adeuntibus fingitur non quesitum. vt no. s. de vsufru. sed ⁊ si quis. §. j.
f ¶ Secundum quod. i. si dicimus esse in pendenti.
g ¶ Heres. a filio milite institutus.
h ¶ Dati. i. relicti. ab aliquo extraneo testante.
i ¶ In testamento eius. s. extranei testantis.
k ¶ Ad ipsum. s. patrez.
l ¶ Pertineat. id est pertinere potest si adiret. quia est capax: nulli tamen interim acquireretur. vt. s. eodem filius. §. fina. Alij dicunt q hic

omisit

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

omisit solu. sed in fine legis soluitur. ꝛ dic ꝙ sic. Accur.

a ¶ Ratio respondendi. ſ. ſtricta. vt in prin. ff. ibi occurrebat ꝛc.

b ¶ Patris. qꝫ fuit tam in primo casu ff in. §. non tamen.

c ¶ Vtroqꝫ casu. tam in eo qui ponitur in §. non tamen ꝛc. ꝛ cuꝫ primo concor. ff. proponebatur. §. denicꝫ. ꝛ. ff. de leg. i. seruū. cū suis ꝛcor. ꝛ. ff. de condi. insti. l. mulier. §. pe. ꝛ de opt. le. l. ſi cū. Et qb⁹ colligę qȝ ab initio nō valet ex poſtfacto ꝛ firmat. S3 arg. ff. §. qui ꝛ a quib⁹. l. ſi Fuo. Alij dicunt in vtroqꝫ casu. ſ. libertatis prime ꝛ le gati. ꝙ quo dixit difficile expediri: ſed ſi dicas valere id legatū ius patris nō ꝓiderak. Et ſic eſt ff. §. filiuſfamilias. i ſi. ſi el ei legare nō pōt/nec eiuſ ſeruo. vt de lega. ij. debitor. §. ſeruo. ꝛ de leg. j. ſi mihi ꝛ tibi. §. regula.

d ¶ Sed ſi proponas. ¶ Teſtamento ſuo. ſcilicet patris.

e ¶ Dediſſet. i. reliqſſet.

f ¶ Acquiſit⁹ eſt. quo casu nō valet. vt ꝛ. §. qui ꝛ a quibus. ſi ſeruo.

g ¶ Admittere. i. valere.

¶ De priuilegijs veteranorum.

Veteranoꝝ. ¶ Caſus. Veterani bñt ꝓuilegiū etiā i delictis vt nō patiantur penas q̄ alijs cōuenūt. ſcz vt beſtijs dent/ vel fuſtibus cedant. Fran. ac.

b ¶ Nec fuſtibus. vt. j. c. Liij.

Honeſte. ¶ Caſus. Veterani ꝛ neceſſa ĩmunitas tenet etiā i ea ciuitate de qua eſt icola. nec pōt ꝓuilegiū iſꝫ ſpōte aliquod munus ſuſcepĕrint. Secūdo dicit. ꝙ onera vectigalia ꝛ patrimonialia omnia debent ſuſtinere. Fran. accur.

i ¶ Immunitas. i. ḡbus ſunt imunes. babes. C. eo. l. i. Accur.

h ¶ Valet. er dña enim loc. ꝛc. vt. C. de temp. in ite. reſti. ſupuacuā. q. d. non ſolū vbi hȝ originē. vt. C. de mu. ꝛ ciui. l. i.

l ¶ Labefactatur. quomiꝰ ipſi ꝛ eoꝝ liberi pſeuerent immunes ĩ aljs. vt. C. de his q ſpon. mu. ſub. l. ij. ꝛ ꝓ cōſtāt ponas ꝙ fuerat iam decurio. alſ nō daretur ei honor. vt. ff. de decu. honores. §. iis qui. ꝛ poſtea fuit veteranus. vnde acciꝑiendo vnū honorē in alio nō ꝓiudicat. ſecus ſi hodie poſtꝫ eſt veteranus patrē ſe fieri decur. qȝ tunc omnibus renunciare videtur: vt in contrarȝ. ſ. l. ſi. in fi. ꝛ. C. de his qui ſpon. mu. ſub. l. ij. ꝛ. ff. de decur. l. ij. §. fi. ꝛ de iur. imuni. l. i. ꝛ arg. j. ti. j. l. ij. Item facit. C. de ecru. tu. l. voluntaria. Sed arg. contra. §. er qui. cau. maio. l. ꝛ qui data.

m ¶ Vectigalia. contra. C. de vete. l. j. ibi: neqꝫ vectigalibus ꝛc. Solu. vt ibi. Accurſius.

n ¶ Suſtinere. vt. C. de mu. pa. l. ij. ꝛ. ij. ff. j. e. l. vie. ꝛ facit. j. ô mu. ꝛ bono. reſcripto. §. fi. ꝛ. l. ſi. §. patrimonium. ibi: ab his autem.

Veteranis. ¶ Caſus. Idem bonoꝛ debetur veteranis ꝛ filijs eoꝝ qui ꝛ decurionibus. igitur nec in opus publicum nec ad beſtias vel fuſtibus dabitur. Fran. accur.

o ¶ Veteranis ꝛ liberis. vſqꝫ ad primum gradum tm̃. vt. C. de queſtio. liores tamen de libertate ſerui deliberatio eſt in ſpecie in qua inteſtatus filiꝰ deceſſiſſe ꝓponit: nō eſt ergo ratio reſpondendi[a] competere libertatem eodē tempore da tam quo non fuit in dominio patris[b]: fauoꝛabilem tamen ſententiam contrariaꝫ vtroqꝫ casu[c] non negamus.

Paulus. Lex. xx.

Sed ſi proponas filium teſtamentum feciſſe: ꝛ patreꝫ heredem inſtituiſſe: cum vtiqꝫ pater teſtamento ſuo[d] ſeruo filij libertatem dediſſet[e] qui ad cum ex teſtamento filij pertinere ceperit: videtur eſt nunquid ei comparari de beat qui cuꝫ manumitteretur alienus erat: deinde poſtea acquiſit[f] eſt. Sed fauoꝛabilius eſt libertatem a patre relictam admittere[g]. Et ab initio patris eum eſſe videri: ex hoc quod poſtea contingit oſtenditur.

¶ De priuilegijs veteranoꝝ. Titulus. xviij.

Arrianus. Lex. j.

Veteranoꝝ priuilegiū inter cetera etiaꝫ in delictis habet prerogatiuaꝫ vt ſeparẽtur a ceteris ĩ penis. Nec ad beſtias itaqꝫ veteran⁹ datur: nec fuſtibus[b] ceditur.

Vlpianus. Lex. ij.

Honeſte ſacramento ſolutis data immunitas[i] etiam in eis ciuitatibus apud quas incole ſunt valet[k]: nec labefactatur[l] ſi gs eoꝝ voluntate ſua bonoꝛes aut munus ſuſceperit. ¶ Vectigalia[m] ꝛ patrimoniaꝝ onera ſolennia omnes ſuſtinere[n] oportet.

Martianus. Lex. iij.

Veteranis et liberis[o] veteranoꝝ idez bonoꝛ habetur ꝙ ꝛ decurionibus: igitur[p] nec i metallum dānabuntur: nec i opus publi. vel ad beſtias: nec fuſtibus ceduntur.

Vlpianus. Lex. iiij.

Veteranis diuus magnus Antoninus cum patre ſuo reſcripſit a nauliȝ fabrica excuſari: ſed ꝛ ab exactione tributoꝝm habent immunitatem: hoc eſt ne exactores[r] tributoꝝm conſtituātur. Sed veterani qui paſſi ſunt ſe in ordinem[s] legi[t]: muneribus ſuis ꝙ coguntur.

Domini Iuſtiniani ſacratiſſimi principis perpetui augu. iuris enucleati ex omni veteri iure collecti digeſt. ſeu pandectaruȝ explicit liber. xlix. ꝛ. xij. huius.

¶ Liber. l. Et. xij. huius.

¶ Ad municipales ꝛ de incolis. Titulus. j.

Primo ponit qualiter efficiātur municipes ipſo facto. Secundo qualiter fiant ex diſpoſitione ciuitatis. Tertio quid importat nomẽ municipis largo modo ꝛ ꝓprie ſumendo. Quarto iducit predicta ad determinationẽ vnius ſtionis. Quinto a determinatione ꝑdicta ponit vnaȝ exceptionem quā probat per reſcripta principum. Sexto circa ꝑdicta ponit quoꝛundam falſam opinionem quā reꝓbat. Secūda ibi: Et ꝓprie. Tertia ibi: ſed nunc abuſiue. Quarta ibi: qui ex duobus. Quinta ibi: niſi forte. Sexta ibi: quod beneficium. boc dicit Bartolus.

Vlpianus. Lex. j.

Municipem aut natiuitas[v] facit: aut manumiſſio[w] aut adoptio[x]. Et ꝓprie[y] qdem municipes appellantur muneris participes recepti in ciuitate: vt munera nobiſcū facerent. ¶ Sed nunc abuſiue municipes dicim⁹ ſue cuiuſqȝ ciuitatis concеſſum eſt. Item delphis conceſſum fuit. Item ponticis cōceſſum fuit vt quia ex matre pontica naſcatur ꝛ ex patre qui alūde ſit: pōſum fuit vt quia ex matre pontica naſcatur ꝛ ex patre qui alūde ſit: pōticus dicatur filius bic. ꝛ boc ꝓnuleguȝ intelligitur ĩ veris filijs: id eſt in bis qui naſcuntur ex legitimo matrimonio. nam ĩ vulgo quęſitus ſi lijs boc idem ſeruatur ꝛ ſine ꝓnuilegium locum habere. ſed male dam in vulgo quęſitis tm̃ dicebant ꝓnuilegium vt dictum eſt. Fran. accur. dicebant: q̄ ſuperfluum eſſet ꝓnuilegium vt dictum eſt. Fran. accur.

v ¶ Natiuitas. ꝓpria vel paterna. vt. j. e. aſſumptio. j. tñ. ꝛ. §. i. ꝛ. j. de verbo. ſig. l. municipes. ꝛ. C. eo. l. iij.

w ¶ Manumiſſio. vt eius originem ſequatur a quo fuit manumiſſus. vt j. eo. l. eius. non illius qui iuſſit manumitti. vt. C. eo. l. ij.

x ¶ Aut adoptio. dum durat. vt. j. eo. ſed ſi is. ꝛ bic retinet primā. vt. j. eo. ordine. §. ſi.

y ¶ Proprie. inſpecta ſignificatione vocabuli. fic. §. de acquir. poſ. l. j. in

princi. ⁊ fm hoc qui ⁊ſ subeunt munera ⁊ſ stent in municipio/non sunt
tñ municipes: sed large ⁊ illi sunt municipes. vt. ſ. ꝓcri. ⁊ no. hic ciuitas
ciuitas oppidum. vt in ꝓoemio ffor. ⁊. hoc autem. ⁊. illud autem.

a ¶ Ciues. etiam qui munera non subeunt.

b ¶ Campanos. ⁊ſt ergo ciuitas campana ſicut ⁊ puteolana. Sic potſ. ſ. q̄ me. cau. i. meli. ⁊. ſed q̄ ꝓter. ⁊ſt ⁊ pumicia. ⁊ ne ciuitas poſſet hic expo mi; non licebene.

c ¶ Priuilegio. priuilegio ergo municeps ſit: vt ff. ⁊. C. de mco. l. priuilegio.

† Arg. ſum prū ꝑ locus a ſpalī ē vadlidus ſ ture. ccor. ter. in ſ. ſſenti. ⁊. c loca tbi ſpe ctaliter. de ꝓbē. in. vſ.

d ¶ Non ꝓbat. i. improbat. ⁊ ita minus dicit et plus intelligitur.

e ¶ Habet. iterrogatiue. certe nulla. vt. ſ. e. l. eius qui inſtituit.

f ¶ Parentibus. ſ. legiti mis. ſic ergo vulgo quęſtus matre: legitimus patrem ſequit. vt. ſ. de ſta. bo. cū legitime. Sed q̄d de legitimato per ꝓncipē? Rñ. ꝓter ea ꝙ ſequit ⁊vt adoptiu⁹. vt. ſ. e. l. ꝙdame. i fi. Jte no. ꝑ q̄ nō ꝺz aligd ſic mitigari vt ſit ſuꝑuacuū ſi aliqs in tęlle ctus ſanus poſſit ci dari. Jte no. ⁊ aliud q̄ ſuꝑuacuum eſt ꝑeb⁹ ꝑtrare q̄ ture cōſ ꝙcedit ꝛc. ad q̄ facit. ſ. d cap. ſi. poſiti minū. ⁊. fi. ⁊. ſ. de cōdi. ſiſti. l. verba. ff. ⁊ de ꝓſur. l. ſi ſtipulatus. ⁊ de leg. j. ſi q̄ngs. ⁊. l. ſi creditor. ⁊ de carbo. edic. l. quod laſ beo. ⁊ de mino. i cauſe. j. rñ. ⁊ ꝺ ver. ob. doli. ⁊. C. de iur. delib. l. j. ⁊ de theſau. l. j. ⁊. C. arbi. tute. cū interdicte. ⁊ de ver. obli. ſi ſic ſtipular⁹. ⁊. l. ſi dari. Sz ar. ſ. d. de aur. ⁊ ar. leg. pedicullis. ſ. labeo. ⁊ ſ. mada. l. q mutuā. Ac. Additio. Bic fm Bar. q̄ bec verba poſſunt ibi operari. vt not. ſ. ꝑ ſo. l. ſed ⁊ ſi adiectatur.

Q Uoties. ¶ Caſus. Cū filiuſſa. ſit de curio pſis volūtate ꝓ oib⁹ munerib⁹ q̄ filio vt decurioi mittgunt ꝑ tenet vt fideiuſſor ſtip. Sz cūdo dicit q̄liter ꝑ ōt cōſentire decurionatui filij. ⁊ q̄d talis filij ꝛ republica geſſit ꝑ tenet vt fideiuſſor filij. ⁊ exponit q̄ſi dicat filius aligd gerere in republi. Sed q̄d ſi filio vt decurionicōmiſſum eſt dare tutores pupillis ꝛ eos nō dat: vel minus idoneos dat nec ſatis exegit: ipſe quidē filius tenet. ꝑ aūt tenet ꝑ eo ſicut fideiuſſor. ſz fideiuſſo: nō tenet cū rē pupilli ſal. forę ꝑmittat. hoc aūt caſu non intereſt reipublice dederit tutorem vel non. vel minus idoneum dederit. ſic ergo nec ꝑter tenet hoc caſu. ¶ Jo qui. Dic caſſis vt in glo. que incipit: aliquo ꝛc. ibi puta ꝛc. Fran. accur.

g ¶ Quotiens filiuſſamilias. aliud ſi emancipatus. vt. C. de filiiſſami. et q̄ſad. l. j. ⁊ facit. ſ. de mu. l. j. ⁊. l. ſponte. ſ. j.

h ¶ Uuerſis. ergo tutele ⁊ cure rōne cōſequētie. vt. C. q̄ cum eo. l. j.

i ¶ Quaſi. ſ. eo. locus. ſ. idem rñ. beredes. in fi. contra. Solu. vt ibi.

ſſſ. ⁊. C. ne filiꝰ ꝑ ꝑſe. ſi filius. ⁊ facit ad hoc vt filio videaſ ſſentire. C. de ꝺecur. l. j. ⁊. ſ. de admi. re. ad ci. ꝓti. filiꝰ. ⁊. ff. ⁊. fa. ber. ſi filia. ff. idē ſcribit. ff. ⁊. ſ. eiusdē. ſ. idē rñ. ⁊. j. de mu. ⁊ bo. ſpōte. ſ. j. ſed qua actio. cōuē ff. de here. tut. l. iij. ff. ⁊. ſ. de adop. bis verbis. ⁊. l. ſi. Jte no. ff. q̄ tacet ſſentiꝰ ꝑ q̄ ſi nō eſt. vt ⁊. ſ. de adop. bis verbis. ⁊. l. ſi. ff. ⁊ ſic alꝫ in multis artnculis fingit ſtipulatio vbi ſunt ꝑdicte leges. ⁊. ff. loc. ite q̄rit. ff. ⁊. ſ. de euic. l. q̄dā. ⁊ manda. l. q pa

+ Ludoco regulariter

tis ciues[a]: vtputa campanos[b]/puteolanos. ¶ Cum ex duobus igitur campanis parentibus natus eſt: campanus eſt. Sed etſi ex patre campano matre puteolana: eque municeps campanus eſt. ¶ Niſi forte priuilegio[c] † aliquo materna origo cenſeatur: tunc enim materne originis cret municeps: vtpu ta ulienſibus conceſſum eſt: vt qui matre ulienſi eſt ſit eozum municeps: etiam delphis boc idem tributum ⁊ conſeruatum eſt. Celſus etiam refert ponticis ex beneficio pompeij magni competere vt qui pontica matre natus eſſet ⁊ ponticus eſſet. ¶ Quod beneficium ad vulgo queſitos ſolos pertinere qui dam putant: quozum ſententiam Celſus non probat[d]: neq; enim debuiſſe cauere vt vulgo queſitus matris conditionem ſequeretur: quam enim altam originem hic habet[e]: ſed et ad eos qui ex duozū ſarum ciuitatum parentibus[f] ozi rentur.

¶ Pater videt cōſentire nolationi filij ad munus ſi preſens fuit ⁊ non contradixit electioni: ideo pro filio obligat. poſtea exponit que dā verba: ⁊ ponit in quibus pater tenetur ⁊ filius ſi minꝰ idonee magiſtratum geſſerit vſq; ad. ſ. in qui vltra.

Idem. Ler. ij.

Q Uoticns[g] filiuſſamilias vo lūtate patris decurio creatur: vniuerſis[h] muneribus que de curioni filio iniunguntur: obſtrictus eſt pater quaſi fideiuſſo. pro filio. ¶ Conſenſiſſe autez pater de curionatum filij videtur ſi preſens nominationi filij non cōtradixit[i]. proinde quicquid in re publica filius geſſit: pater vt fideiuſſor preſtabit. Dictum autem in re publica ſic accipere debemus pecuniaz

titur. ⁊. l. qui fide. ⁊ ſo. ma. l. ij. ſ. volūtate. ⁊ de adop. l. in adoptionez. ⁊ de cu. fu. l. cōſilio. ſ. fi. ⁊ de ſpon. l. in ſponſalib⁹. Jte no. ꝺ diſt. q̄ aut ſit tutor filius: aut decur. primo caſu ſi in teſtō idiſtincte tenet ꝑ de peculio tñ. etiā ſi agnouit. vt. ſ. de admi. tu. lucius. Si aliter tūc ſi agnouit ſolidū. alꝫ de pecu. vt. ſ. de tutelis. l. ſi filius. ¶ Ni vero ſi fiat decurio eo cō

publicam habere debitam tractare: ſiue erogandam decernere. Sed et ſi curatozes operum vel alicuius alterius negocij reipubl. creauit[m]/tenebitur[n]: ſed et ſi ſucceſſozem ſibi nominauit[o] patrem obſtringit. ſed et ſi vectigalia publica locauerit/pater erit obſtrictus[p]. Sed et ſi filius tutores dare non curauerit[q]: vel minus idoneos elegerit: nec ſatis exegerit: vel non idoneum acceperit[r]: ipſe[s] quidem quin ſit obſtrictus nulla dubitatio eſt. pater vero ita demū obligatur ſicut fideiuſſozes[t] ſolēt hoc nomine obligari: ſed non ſolent[u]. hoc etenim relatum ⁊ reſcriptum eſt: quia fideiuſſozes rem pupilli ſaluaz foze promittunt reipubli. autem nihil[v] quod ad rem pecuniariam attinet: intereſt pupillis tutores dari. ¶ Jo[w] qui vltra cō meatum[x] abeſt: vel vltra fozmam commeatui dataz ad munera[y] cuo cari poterit.

Idem. Ler. iij.

Q Uacet ctiam filiūfami. domicilium habere poſſe.

Idem. Ler. iiij.

Q Uon vtiqz vbi pat⁹ habuit[a]: ſed vbicūqz ipſe domicilū conſtituerit[b].

¶ Non eſt a iure diſſonum quem pluribus locis habere domicilium. b. d. Paulus. Ler. v.

L Abeo indicat cum qui plu ribus locis ex equo[c] negocietur: nuſq̄ habere domicilium: quoſdam autem dicere refert plu ribus locis cum incolā eſſe aut domicilū habere † q̄ verius eſt[d].

¶ Propter noſtrum affirmare aut negare nihil mutatur inre. b. d.

A Lpianus. Ler. vj.

Sumptio oziginis q̄ non

scio: quo ad publicā causam ꝙtigit inſolidū: q̄ ad priuata pecuniozum: vt h. ⁊. ſ. d. mag. cō. l. j. ſ. fi. ⁊ de pecu. l. iij. in fin. ⁊. l. ſeq. Et no. q̄ primū mēbzū eſt q̄ſ aucte publicus ſed vtilitate priuata munus eſt. vt infin. de excu. ſi. j. pric. Jn ſcōo vtroq; mō eſt publicus. ō facili⁹ ꝑ plenius obligat pater.

l ¶ Negocij. i. officij.

m ¶ Creauit. ſ. ille filiꝰ cū erat decurio. et boc erat ſibi conceſſum. Accur.

n ¶ Tenebit. ſez ſi illi ꝯs elegerit male gerant.

o ¶ Nominauit. vt ſuccederet i ſuum oim. q̄s habebat filiꝰ. vt. ſ. j. e. odume. ſ. j. Sz ſ. j. e. l. libertus. ſ. fi. Sol. vt ibi.

p ¶ Obſtrict⁹. ſ. ſolūdus.

q ¶ Curauerit. cum eſſet ſibi cōmiſſum.

r ¶ Acceperit. tutorez vel fideiuſſozem.

s ¶ Ipſe. ſ. filius.

t ¶ Sicut fideiuſ. niſi q̄ b tenet de pec. vt. ſ. de peculi. l. ſi. ſ. ſi nō ē poia bona ſilitudo. ut ſecus ſi ꝑmet. ſ. filiꝰ cēturiat. vt C. q̄ cū eo. l. j. ité not. q̄ b eſt ſilitudo remouēs.

u ¶ Sed non ſolet. vt. ſ. de mag. cō. l. j. ſ. pen. ⁊. j. p. eo. l. libertus.

v ¶ Nihil. ſ. pncipali. ſecūdario ſic. vt infin. de bis q̄ fūt ſui vel alie. iur. ſ. fi. ⁊ bac rōne in pena nō tenetur. vt. ſ. luci⁹. ſ. paulus. ⁊. ff. de fideiuſ. i. fideiuſſores. ⁊. ff. de admi. tu to. l. luci⁹. ſ. paul⁹. Acc.

y ¶ Jo qui vltra. aliquo pſonali munere q̄ multa ſunt. vt. ſ. de mu. ⁊ bo. l. munus. in pri. puta a ciuſtodia caſtri liccitus erat ad tēpus ⁊ forte ſub fozma. ſ. q̄ interim ꝓpter aliquod non aggrediatur: certe excedens modū reuocatur ad munus.

z ¶ Cōmeatum. i. vltra tempus in quo habet cōmeatum.

a ¶ Ad munera. non autem ad honores.

b ¶ Placet. ¶ Caſus. Filiuſſamil. pōt bre domicilium nō tñ vbi pꝰ hz vbicūqz filiꝰ? ſtitut ſibi domicilū. ꝛ. b. d. bec lex ⁊ ſeq. Fran.

c ¶ Placet. non ſolum patrem. Accurſius.

d ¶ On vtiqz. Habuit. ſ. tñ.

¶ Conſtituerit. alo. vt ſ. d. de ca. l. v. in fi. ⁊. j. e. ſi. q̄s. ⁊. l. nihil. facto etiā opꝰ eſt. vt. ſ. j. e. l. domicilū. ⁊ q̄d ſit. dic vt. C. de ico. l. cines. in fi.

e ¶ Abeo. ¶ Caſ. Tin⁹ diuerſis locis negociat eſſit: i nullo loco ꝺ domicilū bre. hz falſū ē. nā de oibꝰ locis ſcola ſine ciuis ōt. Fran.

f ¶ Ex equo. i. non plus in vno loco q̄ in alio.

g ¶ Niſi q̄. i. nullo predictozum locozum.

h ¶ Quod ꝛ eius eſt. vt. ſ. j. l. ꝓcri. ſ. iuris prudētibus. ⁊. j. e. l. ſi quis. cū ſoncor. ⁊. C. de adop. l. in adoptione.

i ¶ Conſentiꝰ. ¶ Caſ. Si nat⁹ florētie dicat ſe nō eē ibi natiſ⁹ bono nie nō pōt mutare veritatē. Jté ego frācis⁹ dico⁹ ciuis florētin⁹. cū ibi pſ me⁹ accur. fuerit nat⁹. nō ät ſequor ꝺomicilū pfis mei. vt ſi ſta ret mutle nō fuꝫ ꝑ cuis mutiū. Jté ſi domū habeo mutue ⁊ domum boſi. ⁊ vtrobiq; mozo diuerſis tpibus/dicot ciuis vtrobiq; eſſe. Jtem libertus ſequitur originem ꝺomicilium patroni. idem in deſcendentibus

tacturnitas cū femis ho bet ꝑ cōſtitutiōē. ff. de ſpō. ⁊. q̄ eſt materia biocer dica. vide panor. in. c. penul. diſt. nunc. ff. vbi in apoſtill. meis. i ver. ſſenſiat. et ſic q̄ſ filiꝰ ſint legi. ge. mi. c. in poſſeſſ. i. vbi poſui in ad. ad. ea. in ver. tacitur nitas. etiā ꝺe ꝑſc. lib. vi. rebuſ. i. l. nūc. ff. et q̄ibi poſui i apoſtil. ad eū in ver. ꝓcōtinente. C. de filiiſſa mi. i q̄ſad. ff tenet ꝓ eo. ff. l. ꝛ. ro. ſinga. cccc. larzy. inſtit. inferen. a ꝓncipe. et cōſe. ſingl. ſuis. in ver. tacitur nitas.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

tibus libertorum. ¶ Item manumissus a pluribus dominis omniu patronorum sequitur originem. ff. b. d. hec. l. 2 seq. Fran. accur.

a ¶ Nature. sic. ff. de 3 gratab. l. nō putauit. §. si qs emācipar°. Arg. ff. de postli. l. §. bestias. Additio. Dic fm bar. q hic est ādam qualitas ppter quā qs obligat alteri sez ciuitati sue ad munera subeunda: ideo mutari nō pt sine ciuitatis cōsensu. Im cōtrario est ādas qualitas p quā qs alteri non obligat vt bestiam esse ferocem.

b ¶ Non amittitur. id est perditur.

c ¶ Deponitur. s. veritas originis. i. absconditur.

d ¶ Oriūdus. i. ortus. sic C. de epi. & cle. l. nulli.

e ¶ Mutare pōt. vt vel desinat esse vñ est vel iciat esse vñ nō est. 2 ad hC. de uicol. l. ij. in fi. 2 de mu. 2 orig. l. origine. 2 l. fi. 2 ff. e. ordine. §. ius oriūginis. 2 ff. de offi. pfi. l. le gat°. 2 l. illicitas. §. veritas. 2 C. de lib. cau. l. nec omissa. 2 sic nō nocet mētiri: q: veritati statur. vt d. ll. 2 C. de iuris 2 facti igno. cū falsa. 2 ff. qui 2 a gb°. si priuat°. §. i. 2 ff. ó ſtio. l. i. §. si quis vltro. Arg. ff. de rei vi. l. fi. 2 C. de nō nu. pec. auc. con tra qui. ppriā. Additio. Dic q mēdacii non no cet: q: p hec nō mutat ve ritas vt h. cū 2co. fz bñ nocet mētienti q: ipse pu nief vel ſuis fm Bart.

f ¶ Nō domicilio sequif. sez patris. vt. j. e. libert°. §. patris. cū ipse filiꝰ sua volūtate sibi ſtituit vbi vult. vt. ff. l. placet. 2 l. fe. sic ergo no. q filius suaz propriā originem sequit quaz nec mutare potest. vt. ff. pri. rñ. Item 2 pfis sui vt hic. 2 etiā illaz non pōt mutare. vt. ff. l. pri.

Hic habes duo. Primo q filius seq tur originē patris quantum ad ciuilitatez. Secundo q filius non sequitur domicilii patris. Barto.

¶ Filiꝰ ciuitatē ex qua pater eius naturalem originē ducit nō domiciliū sequit°. ¶ Iuris prudētibus placuit duob° locis posse aliquem habere domiciliū si vtrobiq; ita se ſtruxerit: vt nō ideo min° apud alteros° se collocasse videat. ¶ Libertini originem patronorum vel domiciliū sequūtur: itē q ex bis° nasc̄untur.

Lex. vii.

SI qs a pluribus manumiſſus sit omniū patronorū originem sequit.

Decuriones non coguntur frumentum vilius ciuibus vendere q annona exigit. hoc dicit Fran. accur.

Lex. viii.

DEcuriones non debere cogi decuriones vilius prestare frumentuz ciuibus suis q annona exigit: dicui fratres rescripserunt z aliis ꝗz cōstitutionibus principalibus id cautum est.

Qui non habet iustū patrez sequitur originem matris. b. d. Fran. accur.

cū concor. quod accipe in eam quam pater habuit ex se non ex origine sui patris. alioqn oporteret nos querere vbi natus fuit adam. f. agruz damascenū. Sed p deo in quo sequif originez sū patris vel suam: Respon. quātū ad honores 2 quātum ad tutelas quas in illis locis habet necesse ag nosc̄ere. vt. C. vbi pe. tu. vel cu. l. j. non quātū ad alia munera: vel vt ibi cōueniaf: sicut dicit in municipe trans lato ad dignitatem senatoriā. vt. j. e. municeps. 2 sic etiam intelligit. §. de sena. l. pe. non ergo patrimonialia munera vel alia psonalia ibi subit nisi a's habeat domicilū: 2 eadē possunt dici in eo qui p manumissionē fit municeps: vt nō sequaf nisi in pmissis q dixi rōne origi. Alij dicunt predicta vera nisi in origi. ppria: quo casu oia ibi subit: vt dicit. 2 sic intelligit. §. de sena. l. pe.

Tu dic q in oibus subit munera rōne fue vel paterne origi. vel manumissionis vt hic. nisi habeat alibi domicilū: quia tūc nihil ibi subit one ris vel honoris. vt. C. de mu. 2 origi. l. filios. Nec ob. de senatore. qz eo est speciale propter dignitatem. vt liberet a muneribus municipy sui. Sed hoc reprobatur. C. de muni. 2 origi. l. fi. vnde prima placet.

g ¶ Alteros. i. alios. 2 facit. j. eo. si quis. 2 §. eo. l. labeo. Accur.

b ¶ Vel domicilium. hoc qñ patronus ibi hꝫ domiciliū vbi est ei° origo. alioqn. contra. vt. j. e. eius qui. vel verius subaudi intrem. Also. 2 facit. j. eo. filij. in prin. 2 l. municeps. 2 §. l. j. in prin. 2 j. l. priori.

i ¶ Ex bis. sez libertinis.

k ¶ Q Iuis a pluribus. §. l. priori. §. fi.

l ¶ Q On debere. Frumēti. poī blado ponit. vt j. de ver. sig. l. frugē.

m ¶ Q Cauti est. ad boc. §. ad leg. iuli. de anno. l. fi. 2 j. de admi. re.

n ¶ Q Ad ciui. perti. decuriones.

o ¶ Q Imile. In bonis. tacite obligatis que fiscus habet: vt hic. 2 §. de iure fi. l. aufertur. §. fiscus. non ciuitas. vt. C. de iure reipu. l. ij. li. vi. Item fiscus habet personale priuilegiū: quia primo de bonis ei satisfit: vt hic. 2 §. de priui. credi. qō quis. Non ciuitas alia nisi per priuilegium vel nisi romana: vt hic subijcit. 2 §. de priuile. credi. l. pe. §. j. 2 nisi autiochena. vt in eo. ti. l. antepe. 2 facit. j. de verb. sig. l. cū qui vectigal. 2 §. de vsur. l. etiam. 2 qui po. in pig. habe. si pignus. 2 j. e. lucius. 2 §. ad macc. l. nihil. 2 C. de bo. vā. l. j. 2 dic vt no. C. de debi. ciui. l. ij.

IMperator. ¶ Lasse. In ciuitate murine fuit due ptātes: quibus l solidum est cōmissum officiū potestarie sinnū gerendum: ipsi iter se diuiserūt regimē. dz q officiū 2 periculū est cōe: h tñ ordine vt ex mala

Neratius. Lex. ix.

QJus qui iustus patrem non habet prima ozigo a matre: eoꝝ die quo ex ea editus° est enumerari debet.

Bona debitoris fisci sunt fisco tacite obligata: secus i debitore ciuisꝫ ciuitatis nisi princeps boc concederet. boc dicit Frā ciscus accur.

Martianus. Lex. x.

SImile priuilegiū fisco nulla ciuitas habet in bonis° debitoris: nisi nominatim id a principe datum sit.

In hac. l. 2 duabus sequē. ponit quo ordine sint conueniendi magistratus q ma le gesserunt: aut is qui eos nominauit aut fideiussores. 2 est tex. planus.

Paulus. Lex. xi.

IMperator titius et antoninus lētulo varo rescripsit magistratū° offiñ indiuiduū°: ac periculū esse cōe: qō sic intelligi opz vt ita demū collegę periculum ascribat° si neqz ab ipso q gessit: neqz ab his qui p eo iteruenerunt° res seruari possit°: z soluēdo non fuerit bonore° depositio: aliogn si pso na eozū vel cautio sit idonea°: vel soluendo fuerit° quo tpe conueniri potuit: vnusquisq; a° i bis que ad ministrauit tenebitur. ¶ Si fortes is qui periculo suo nominauerit° magistratum soluendo sit vtrum in cum pzius actio reddi q in fide iussore debeat an vero non a's q si res a collega seruari non possit.

Seruari possit. reipu. priuatus enim non tenet. vt. ff. l. quotiens. §. pe. 2 de magi. con. l. j. in prin. Accur.

r ¶ Bonore. als bonote. als onere. z facit. C. de proba. l. ex persona. 2 j. eo. ordine. §. j. 2 C. de peri. et cō. rei vē. l. j. et. ff. de fideiuſ. l. fideiussores. quis autem probet boc dic vt. ff. de proba. l. non est. et. ff. de magi. cō. l. j. §. si magistratus. et de admi. tu. l. titium. §. lucius.

s ¶ Sit idonea. scilicet nunc.

t ¶ Fuerit. persona magistratuum vel fideiussorum.

a ¶ Unusquisq; magistratuum.

b ¶ Nominauerit. Quid est ergo qō dicit. C. de magi. con. l. aduersus. s. nominantem non teneri anteq bona principalis et fideiussoꝝ et collegarū excutiantur: Rñ. aliud forte in tutoribus: vt ibi. et aliud in magistratibus vt hic. vel hic forte ex pte esse fuit dictū pte nominatoris vt possent cōueniri anteq collega conueniat ibi simul. Sed verius: hic forte ste paratim gesserant. Sed huic solutioni ob. ff. de mag. cō. l. duo. Si dic q ibi erat tutor in lata culpa q non admiſtrauerit in totum cum sciebat aliū tutorem mortuum: vt tamē hec et alia contraria sol. dithuguet quia aut magistratus reipub. gesserunt oēs simul aut diuisim: z tūc aut quia aut magistratus reipub. gesserunt oēs simul aut diuisim: z tūc aut ab eis facta fuit diuisio: aut a iudice aut etiam vnus tantum gessit. primo casu qñ oēs simul: cū et indiuisum fuit eis iniunctum officium non primo casu qñ oēs simul: cū et indiuisum fuit eis iniunctum officium non inf. soleniter fuerit ex cussi. vt. C. quoꝝ ciuisꝫ or. con. l. j. in prin. ibi. ideo in tutoribus. vt. C. de magi. con. l. aduersus. sed si diuisim gesserūt: cum in tutoribus. vt. C. de magi. con. l. aduersus. sed si diuisim gesserūt: cum ad ministrationē alterius: nisi demum ex cussio noiatore. vt. C. quo qsq; or. con. l. ij. §. j. et forte demū cum et collegā debuit suspectū facere. vt. j. de admi. rerū ad ciui. perti. l. pe. §. antepenul. et idem sit in bis quod in tutoribus. vt argu. ff. de admini. tuto. lucius. §. penulti. Si vero diuisim tutoribus. vt argu. ff. de admini. tuto. lucius. §. penulti. Si vero diuisim fuerit diuisione facta ab ipsis non a iudice: tunc non conuenit vnus gesserunt diuisione facta ab ipsis non a iudice: tunc non conuenit vnus propter administrationem alterius nisi demum nominatore ex cusso: vt propter administrationem alterius nisi demum nominatore ex cusso: vt hac. l. in prin. sed aliud est in tutoribus tunc. vt. C. de admi. ti. l. ij. in fi. hac. l. in prin. sed aliud est in tutoribus tunc. vt. C. de admi. ti. l. ij. in fi. et. ff. de admi. tur. lucius. §. j. sed si vnus gessit tñ si oibus fuit iniunctum

indiuisim. idem est qđ in superiori. pri. casu. vt. ſ. quid ergo. Jdez in tu
tore. vt. ſ. de tu. z ra. diſ. l. i. ſ. nunc tractemus. Et ſic not. eſſe duos tra
ctatus. vnus qñ reſpu. agit contra magiſtratus z eorum fideiuſſores vel
nominatores. z de hoc principaliter dicit hic. alius qñ priuatus. ſ. pu
pillus vel adultus agit contra tuto. z cura. eorum: vel fideiuſſores: vel
magiſtratus. de quo principaliter no. C. de di. tu. l. ij. z. C. de tranſac. l. ſ.

g ¶ Cauſa. ſ. conuentur.

b ¶ Conuentur. ad qđ. ſ. de dolo. l. fabinus.

¶ Et ei. Nõ oportet. id eſt noiatori vni cũ pri' quemlꝫ qđ collega nõ aget ꝫ alũ collegaz. ſ. noiatum. z ſic itigit cũ. l. ſupiori. ſz college in colle gaz dar. vt. ſ. de tu. z ra. di. l. j. ſ. nũc tractemus.

c Quid ergo. Tot ãnis. id ẽ multis.

¶ Peractis omnibus. de duobus dicit.

f ¶ Ex magiſtratib'. alꝫ ex adminiſtrãtib'. alꝫ ex magiſtratib'. Et eſt con tra. C. qđ qſqꝫ ot. con. l. ij. ſ. rñ. Sol. itẽ ãbo admi niſtrabant. vt. ſ. ipator.

g ¶ Suſceptur. ſ. ſoliduꝫ. vt. ſ. imperator. in prin.

h ¶ Collegã. q eſt nõ ſolũcdo. z ſic eſt idem caſus q eſt. ſ. imparor. z ſol. ſ. C. quo qſqꝫ ord. gue. l. ij. vt modo in diſtin. notaꝫ ui in. l. imperator. vel dic collegã qui eſt ſoluendo. Sed tũc qualiter punio noiauit qꝫ magiſtratus: Rñ. qui ſoluẽdo ẽ ipar te ſua non in eo qꝫ a prio nõ potuit fuari. ſic ergo ipſe primo erigit. in toto qõ põt ſoluere. z caue: qꝫ nibil hic dicit de ordine cõuentiõis: ſz ſolũmõ no minanté ſoliduꝫ teneri: ſz alterũ tñ nominauit.

i ¶ Municeps. Sciãt di. vel maior po. vt. j. e. l. qꝫ maior. z facit C. de aduo. di. iud. l. refli tuende. circa princi. ibi: nõ reddit olꝫ ꝛc. z. ſ. de cõdi. z demõ. l. municipibus. z qõ cuiuſqꝫ vniuer. noſe. l. itẽ. ſ. i. z de acq. poſ. l. j. in fi. z. l. ſequen.

Ordine. ¶ Caſus. Remotus ab ordie decurionatus vſqꝫ ad tps. tãdẽ tpe finito reuerſus i ordiné ad nouos honores aſpirare non põt: niſi tãto tpe nũ ſſet ẽpto ſteterat remotus a decurionatu ad e: ẽplũ legati. ſz in vtroqꝫ caſu iſpiciendũ eſt qõ crimẽ cõmiſerat vt ſi maior pe na qꝫ deberet tãto crimĩe iponi iposita eſt: tũc habeat locũ qđ dictuꝫ eſt. ſi aũt maior pena ſit impoſita qꝫ deberet tũc liberaẽ a pena z oĩa videnẽ remiſſa. ¶ In eum. Cum dño richardo de villa poteſtati bonoñ. com miſſa eſſet a ciuib' huius terre electio de ptãte ſequẽtis ãni. eligendo ele git quẽdã q elect' male geſſit poteſtariã: z tpe finiti officij erat ſoluẽdo. Itẽ q dñs richardus nõ tenet. ꝑ iſto: er quo ſoluẽdo fuit tpe finiti officij. Itẽ ſi bonñ. cã euitandoꝝ munerũ fictitie vendidit ꝑdã ſua alteri. Itẽ qꝫ ꝑdã cõſicant. Itẽ venditor ꝑciũ ſibi ſoluti fiſco cogit aſſignare. Item bonñ. ſi pariaꝫ ſe adoptari ab aliquo mutinẽſi: z remanet ciuis de bonos mia: z efficit de mutina rõne ꝑſõ adoptiui. z cũ emãcipaꝫ ab adoptãte z nõ durat filꝫ: nec eſt amodo ciuis de mutina. z. b. d. ſ. ſ. z. l. ſe. Frã.

l ¶ Ad tempus. puta ad. x. annos.

Ad bonores. nouos. ſed veteres ſtatim recuperat poſt reuerſionem. vt. C. de his qui in exilium da. vel ot. mo. ſunt. l. ij. non ob. ſ. tit. ſ. l. ij. in tur. ſ. de fal. l. falſi. ſ. ordine. qui eſt contra. vel ſol. vt ibi.

m ¶ Dignitate. quã hẽbat vt decu. nã ꝺ̃ turiõatũ ſtati recupat vt ꝑdicti.

n ¶ Sed in vtroqꝫ. i. relegato. z ab ordine. moto.

o ¶ Quo crimine. ſ. virũ crimine tali cui conueniret talis pena: aut nõ. z tũc aut cauſa cognita. z tũc ſiſt: aut cã nõ cognita. z tũc cuꝫ remaneret infamis nõ ḥz locũ prin. buius. l. Sed videt non di. lingui. vt. ſ. de po ſtu. l. imperator. Sol. vt ibi. Sed quid ſi cõuenẽs impoñ.: Rñ. remanet infamis etiã poſtea. ad qõ. ſ. de re mili. qui cuꝫ vno. ſ. ad tempus.

p ¶ Affectos. ſiue ꝑ pecũiaria corporalis: ſiue ꝑ corpali. alia corporalis maior: nec exquirit cã cognita vel nõ. ſec' autẽ ſi ꝑ pecuniaria alia pecuniaria ḥz maior. vt. ſ. de bis q no. infa. l. qđ ergo. ſ. pena. z. ſ. de penis. in ſeruorum. ſ. fi.

q ¶ Poſtea. limita tpe pene: iterum ergo ẽ infamis vt ḥ. z. C. de iſa. z ſi ſeuerior. z tũ cuꝫ ad tps pena durat: alꝫ ſi ſtatꝰ ipoñt z finit tũc nõ imterim eſt infamis. vt. d. l. in ſeruoꝝ. in fi. z adde qõ no. in ꝺ. ſ. pena grauior.

r ¶ Subiectos. ſine cauſe cognitione: aliogn ꝺ. vt C. de iſa. z ſi ſeuerior. qđ ꝺ z boc mõ itelligit. ſ. de iniur. diuus. vt ibi no.

s ¶ Haberi. et ſic nec ad decurionatũ vel ad alias dignitatẽ admittitur. vt C. de dignit. l. ij. z. j. de de cu. l. ad tempus.

t ¶ Cuꝫ facti. q. q. potuit relegare vel nõ relegare: ſed ex q relegauit nõ põt facere qn ſequaꝫ effect'. ad qõ ſa. ſ. ad turpil. l. j. ſ. calũniantib'. vl aliter videre ſit ꝑbatũ vel non põt: ſed ḥ viſo nõ põt ab ſoluere dãnandũ vel eco tra: niſi in certis rõnib'. vt. C. õ iſa. l. z ſi ſeuerior. boc non valet: q. valet ſnĩa: licet contra uas litigatoꝝ. vt. ſ. q ſent. ſine appel. l. j. ſ. j.

v ¶ In eum. magiſtratũ ſuccedẽtis. ad qõ. ſ. Ipator, in prin. cũ ſuis ꝑcor.

x ¶ Non oportet. j. eo. libertus. ſ. penulti.

y ¶ Per tacitam. i. dã. vt C. de reſcin. ven. l. pe.

z ¶ Miniſter. i. emptor. ſi ꝑciũ nõ ſoluerat. vel. i. venditor ſi ſolutum fuerat. ad qõ. ſ. õ ḥ. emp. ſenatus. z de dã. infec. l. fi. z. C. de liti. l. fi. et. ſ. de iure fiſ. l. auferẽ. ſ. qõ ſi a preſide. z. j. eo. l. fi. ſ. ante pe. vt dic miniſter. i. ꝑſeneta: ſic ponitur in aut. de fide inſtru. ſ. fi vero omnes.

a ¶ Non mutatur. vt. C. de adop. l. in adop. ſed nec volũtate. vt. ſ. aſſum ptio. in prin. z fa. j. ti. j. l. j. z de mune. z bono. z qui originẽ. alꝫ ſ. C. ne ſan. bap. iteretur. l. iij. z. j. eo. municipes. Accur.

b ¶ Sed z ſi ita. Deſinit. ſic z. ſ. de adopt. l. in omnium. z. l. ſeq. z. C. de adop. l. pe. ſ. ſed z hec oĩa. z ſic no. qꝫ ambulat ſtat'. ſi ſia ſit. ſ. de admi. tu. l. iij. z de fur. ſi qs vroꝝ. ſ. fi. z in aut. de ſan. epi. ſ. ſi ſeruus. z ſ. de ſena. l. ſenatoris. in fi. z. j. de iur. imu. l. ſemp. ſ. negociatores. z. ſ. de adul. l. adulter diem. in fi. z. ſ. de re. diui. l. in tantum. z. ſ. q. quẽad. ſer. amit. l. ſi locus. z de ope. lib. l. plane. z de in ius vo. ſed z ſi. ſ. parentes.

¶ Jbertus. ¶ Caſus. Libertus nõ excuſaẽ a munerib' ciuilib' ꝓpter ꝑſonã: iz ꝑſono ſuo capto luminib' opas vel miſterũ preſtet: fallit in liberto ſenatoris q ſi ſegerat negocia ſui ꝑſoni a tutelis aliorum excuſaẽ. Sc̃o dicit. pf volunt filiũ decurionẽ creari: q filius factus de curio male geſſit: ꝺ qꝫ ꝓio ipſe filius ẽ quemlꝫ ꝺ ꝑf. Tertio dicit. cũ lege q ꝺ caueat qꝫ q habuit offiñ ad id offiñ nõ ꝺ eligi vſqꝫ ad quinquẽnũ: boc ẽ verũ in eadẽ ciuitate: ſecus in alia. Itẽ non ꝺ ga eodẽ tpe duo officia bre in diuerſis ciuitatib': ſed ꝺ recipere i ea vnde eſt ciuis. Itẽ ḥz habeam aliqua predia in ciuitate mutine nõ ꝓpter boc cogor ibi ſuſcipere munera perſonalia niſi de boc ciuitas mutine haberet primogium. Itẽ reuerſus poſtliminio ꝺ ſubire munera in patria ſua ḥz morez alibi: z ſubaudi nõ cã cõſtituẽdi ibi domicilũ. Itẽ ꝺ decuriones poſſunt eligẽdi ad exigenda tributa cum nõ ſit ſoꝺidus munus. Item manumiſſus ex cauſa fideicõmiſſi: ſequitur originem manumittentis vt ibi cogatur munera ciuilia ſubire non originem eius qui libertatẽ relinquerat.

Item natus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

ciuilibus muneribus non excusatur[a]: nec ad rem ptinet an opas patrono vel ministeriū capto luminibus exhibeat. ¶ Liberti vero senatorū q negocia pſonorū gerunt a tutela decreto patrū excusantur. ¶ Filiū pr decurionē esse voluit añ filiū ex pſona[b] sua respu. dz conuenire q patrē ex pſona filij. Nec ad rē ptinebit an filius castrēse peculium tm possideat[c] cum ante militasset[d] vel postea.

☞ Lege quadā dr q q habuit vnū officium non debet in qnqz annis ad illud officium eligi. certe hec lex hz locum in illa ciuitate vbi gessit officium non in alia. h. d.

¶ Prescriptio[e] tēporū q in honorib⁹ repetēdis vel in alijs suscipiendis data est[f] apud eosdē[g] seruatur non apud alios: sed eodem tpe non sunt honores in duabus[h] ciuitatib⁹ ab eodē gerēdi: cum simul igit vtrobiqz deferuntur potior est[i] originis cā. ¶ Sola ratio possessionis ciuilib⁹ muneribus[k] possessori iniungendis citra priuilegium specialiter ciuitati datum[l] idonea non est. ¶ Postliminio reuersi muneribus pr̄ie obtēperare cogunt: q̄uis in aliene ciuitatis[m] finib⁹ cōsistāt[n]. ¶ Exigēdi trib uti munus inter sordida munera non habet: & ideo decurionib⁹[o] quoqz mandat. ¶ Ex causa fideicō. manumissus in muneribus ciuilib⁹ manumissoris originem[p] sequit non eius qui libertatē reliquit.

☞ Natus ex filio adoptiuo sequit originem aui naturalis non solū adoptiui quo ad munera subeunda: ac si ipse se i adoptionem dedisset. hoc dicit.

¶ In adoptiua familia susceptū[q] exemplo dati muneribus ciuilib⁹ apud originem aui quoqz[r] naturalis respondere diuo pio placuit q̄uis in isto[s] fraudis nec suspitio quidē interueniret. ¶ Error[t] eius qui se municipē aut colonum existimans munera ciuilia suscepturum promisit: defensionē iuris nō excludit[v]. ¶ Patris domicilium filium[x] aliorum incolam ciuilibus muneribus aliene ciuitatis[y] non astringit: cū in patris quoqz pſona domicilij ratio temporaria[z] sit. ¶ In q̄stionibus nomiatos capitalium criminū ad nouos honores añ cām finitam admitti non opz[a]. ¶ Ceterū dignitatē pristinam interim retinēt. ¶ Sola dom⁹ possessio q̄ i aliena ciuitate comparat domiciliū nō facit[b]. ¶ Noiati successoris periculū fideiusso. nominantis[c] non tenet. ¶ Fideiussores q saluam rēpub.[d] fore spoponderunt & qui magistratus suo periculo nominant: penalibus actionibus nō astringuntur in quas inciderūt hi pro quibus interuenerūt[e]: eos enī dānum reip. pſtare satis est quod promittere vidētur.

Paulus. Lex. xviij.

Diuus se. rescripsit interualla tēporū in cōtinuādis honorib⁹ inuitis[f] nō etiā volētibus ɔcessa dū neqs ɔtinuet[g] honores.

Sceuola. Lex. xix.

Quod maior pars curie[h] efficit: pro eo habetur ac si oēs egerint.

Paulus. Lex. xx.

Domiciliū re & facto[i] trāsfertur nō nuda ɔtestatiōe[k]/ sicuti in his exigit q negant se posse ad munera vt incolas[l] vocari.

☞ Filiusfami. pōt eligi ad munus inuito patre. q si non gerat tenebitur factus sui iuris si qd reipu. ppter hoc dāni contingit.

Idem. Lex. xxi.

Itē natus ex filio adoptiuo/ sequit originem aui naturalis non solum adoptiui quo ad munera subeunda: perinde ac si ipse se in adoptionem dedisset. ¶ Error. Credens me municipē mutinensem protestatus sum ibi me velle munera ciuilia subire. dicitur q errore cōperto non preiudicat mihi. Itē si pater meus cepit habere domiciliū mutine non dicor inde ciuis si noliz esse. Itē accusatus de crimine capitali ad nouos honores interī nō admittit: pristinam tm dignitatem retinet. Itē eoipso q habeo domū mutine non dicor p hoc domiciliū habere ibi. ¶ Nominati. Si aliquis magistratus nominauit sibi successorē qui gessit male tenet nominans nō fideiussores nominantis. Itē illi qui fideiubent penes rēpubli. p aliquo officiali pmittētes rēpubli. seruari idē nem. Itez nominatores magistratuū tenent emēdare dānū ciuitati illatū per eū. non aūt ad penā tenetur. Fran. accur.

a ¶ Non excusatur. nō autem a ciuili mūere. vt. C. de excu. tu. l. nec senatorum. i prīc. Uel hic diuisim accipe: quia singulis singulariter singulorum gerūt negocia: vt ibi no.
b ¶ Ex persona. sic est i fideiussore iure nouo. vt i auť. d fideiusso. §. j. olim ɔtra. vt. C. d fideius. l. iure nro. & facit. s. e. q̄tiēs. cū suis ɔcor. & de decuri. l. j. & j. de admi. re. ad ci. pti. l. iiij. §. fi. & s. de magist. cō. l. j. §. fin. & s. fa. herc. ex parte. §. filius. & C. de murile. l. eterna.
c ¶ Possideat. cum de eo creditorib⁹ satisfacere debet. vt. s. de castrē. pecu. l. si castrense.
d ¶ Militasset. quoniaz erat decurio.
e ¶ Prescriptio. i. defensio vt non teneat subire.
f ¶ Data est. que est quinquēnij ad eosdem. triēnij ad alios honores. In legatis biēniū. C. de hon. non conti. inter pa. & fi. l. ij. & facit. s. eo. diuus.
g ¶ Apud eosdez. s. q administrauerunt. ideoqz si pr frater ve fuerit funct⁹ munere. filio patriue dz opitulari pscriptio nisi pr cū deberet gerere p filiū fuerat functus munere: vt dr i legatiōe: tūc qppe vtet vacatiōe. vt. C. de ho. nō conti. inter pr̄ez & filiū. l. j. i fi. & j. de le. filio. & l. fili⁹. R. vl dic apō eos. s. mūicipes. q. d. nō i alia terra: cū i vna hēat originē i alia domiciliū. vt. l. pri. in fi.
h ¶ In duabus. hic dic similia. que no. C. de asses. l. fi.
i ¶ Potior est. preualet originale. sic. s. ti. j. l. j. & j. de mu. & ho. l. & q origine. & s. eo. assumptio. in prin.
k ¶ Muneribus. pſonalibus. & sic intellige. j. §. sola. & C. de inco. l. cum neqz. & l. priuilegiū. secus in patrimonialibus. vt. C. de mulie. & in quo lo. mu. l. j. lib. x. & j. de censi. l. forma. §. qui vero. & j. eo. filij. in fi.
l ¶ Datum. als donatum.
m ¶ Ciuitatis. de nostris.
n ¶ Cōsistant. nō tm causa domicilij restituendi. vt. s. de capt. in bello. §. manumittēdo. & l. postliminiū. & §. postliminio. & sic loquit. C. de ico. l. est verū. Additio. Dic fm Bar. hic q ibi loquit in eo qui voluit recuperare ciuitatē romanā. als de necessitate recuperaret domiciliū ratiōe originis qd mutari non pōt. vt. l. assumptio. in prin. s. eo. & ibi Bar.
o ¶ Decurionibus quoqz. sed veteranis remittit. vt. s. de pri. ve. l. fi.
p ¶ Originē. vt. C. de mu. & origi. l. ij. & dic vt. s. eo. assumptio. §. filius.
q ¶ Susceptum. i. natum ex filio in adoptionem dato.
r ¶ Aui quoqz. non solum adoptiui de cuius est familia, ad quod facit s. eo. l. ordine. §. fi. & s. §. proxi.
s ¶ In isto. nepote.
t ¶ Error. facit. s. de fal. l. antepe. & s. de iterro. ac. de etate. §. qui iusto. & §. ex causa. & §. fi. & s. de iure fis. edicto. §. fi. & l. ij. in fi.
v ¶ Non excludit. hoc dic vt. j. de iur. imu. l. ij. Accur.
x ¶ Filium. als filiū. als filiorum. scz aliquem.
y ¶ Ciuitatis. vñ neuter ducit origi. vt. j. eo. l. ei⁹. & s. e. assumptio. §. fili⁹. & qd cuiusqz vniuer. plane. & l. seq.
z ¶ Tēporaria. q pōt mutare qñ vult. vt. j. eo. l. si quis. & l. domiciliū. & s. eo. non vtiqz. & l. labeo.
a ¶ Nō opz. facit. j. d mune. & hono. l. rescripto. §. si qs accusatorē. & l. re⁹. & l. iij. §. qd pat. & C. de procu. l. reū. & C. de reis po. l. j. & j. eo. l. lucius. §. idem respon. Itez. s. de postu. l. j. §. casuz.
b ¶ Non facit. ad subeunda personalia mūera. vt no. s. ea. l. §. sola.
c ¶ Nominātis. si aliquis magistratus noiauit sibi successorem qui successor male administrauit ipse noians tenet. vt. s. eo. ordine. §. i eū. nō fideiussor noiantis: qr male gesta ad se in repu. pmisisse videt. vt. j. §. pri. secus in pře. qr h casu tenet: vt in ɔ. s. l. ij. §. gestū. Itez facit ad hoc. s. imperator.
d ¶ Rēpublicā. p aliquo officiali: nō dico ex ɔctu.
e ¶ Interuenerūt. vt. s. de admi. tu. l. tutor q repertoriū. §. pe. & facit. C. de peri. e. q p ma. ɔue. l. j. & s. de fideius. l. fideiussores. & C. de his qui ex offic. l. j. & s. eo. l. ij. circa fi. & j. l. proxi. §. fi.

Diuus. ¶ Casus. Cū qs habuit honorē aliquē nō admittit īfra certū tps ad illuz vel aliū honorē: hēvex īuit⁹ spōte tm admitti pōt. F.

f ¶ Inuitis. Sēsus est vt inuiti nō cogāt: sz volētes admittant ad honores & que sunt interualla dic vt no. s. l. pri. §. pscriptio.
g ¶ Continuet. No. q nemo debet cōtinuare honorē: vt. C. ad. l. iul. ambi. l. j. & C. de asses. l. nemo. & in auť. de defen. ci. §. interiz. & C. de ho. nō conti. inter pa. et fi. l. j. & l. fi. sed fallit in q̄ttuor casib⁹. Primus in defectū. vt. j. de mu. & ho. honor. §. fi. Alius in defen. ciui. qñ volunt oēs. vt in auť. de defen. ciuita. §. fi. qr paruus honor est. Tertius. C. de asses. l. licet. qr & ille paruus. Quartus. s. de offi. procon. l. proconsulis.
h Quod maior. curie. presentis. nā due partes debēt esse pſentes: sz sufficit maiorē partē duaꝝ partiū cōsentire. ✠ vt. C. de decu. l. nominationū. & s. qd cuiusqz vniuer. l. nulli. cū seq. q̄nqz tm maior ps non pōt piudicare minori. vt. C. de auc. pſtā. l. fi. & s. de aq plu. ar. si aūt. & de ser. ru. pre. p fundū. & de edil. edi. qd si nolit. §. si plures. & man. l. si si pcedente. §. lucius. & C. fami. her. l. coheredibus. & facit ad. l. istā. j. de reg. iur. l. aliud. §. refert. & s. de test. tu. l. si nemo. §. j. & s. e. l. mūicipes. & de vē. inspi. l. j. & C. q ho. ce. pos. l. fi. §. j. & s. de ho. au. l. fi. & s. de reg. iur. l. pompo. & l. duo ex tribus. & de ar. diem. §. si plures.
i Domiciliū. Facto. sub. & aīo. nā hec duo sūt necessaria: vt h. & s. de eo. l. nō vtiqz. cū suis ɔcor. & j. e. l. fi. §. pe. sic in acq. pos. vt. s. de acq. pos. l. iij. i pri. & qd dicit nuda ɔtestatiōe. facit. s. e. assumptio. j. rñ.
k ¶ Contestatione. i. protestatione.
l ¶ Incolas. collige ergo q domicilium facit incol. vt. C. de incol. l. j. & l. si in patria. & l. ciues. hic enim hactenus fuerant incole p cōstitutionez domicilij: nūc dicebant desijsse p trāslationē. & sic nō teneri ad munera.

✠ Tu dic q maior pars ɔsiderat nō soluz respectu maioritatis nūeri sz etiā dignitatis & saple: vt in. c. prudentie. vbi addidi in apostī. ad panor. post eū in versī. non tradas obliuiōi nume. ✠. extra de offi. delega. Mādagor⁹ in suo trac. de elec. in. j. parte. c. xxij in ver. et sanior. p. viij. & idē panor. in. c. eccl'a. ij. vbi etiaz addidi. I N. sed etiaz sanior etas. extra de electio.

UNIVERSI

TUcius. ¶ Casus. Filiussa. iuito patre suo constitutus est curator frumento comparando quod officium noluit subire: z sic eī? colege gesserunt z male: z ob hoc conuenti non sunt soluendo: nunqd bic filiussami. factus fui iuris tenebitur ob gestionem collegarum: Et dicitur q? sic. ¶ Paulus. Dic casum vt in glo. Jn secunda parte dicasum vt littera stat z etiam in tertia parte. Item qui adoptat decurionem tenetur p oneribus eius.

¶ Jdez rñdet cõstante. Dos ór in bonis viri cõstante mr̃imonio: si autē uocē maritus ad munera municipalia pro modo bonoz? nō cõputatur dos. Jtē pēdente accusatione criminis capitalis accusatus non est vocandus interim ad honorē: licet infra primā dilationem a iudice datā non p basset accusator iusta de causa ipeditus. ¶ Jmperator. Pater cõsensit q? filius suus ifans esset decurio z pro eo se obligauit reipub. dicatur q? interim non pōt teneri pro tali filio cuz nec decurio esse possit cum sit infans.

¶ Idem rñdet. Ciuitas aliq̃ vendidit vel locauit quādam rē alicui: nūc cū alī? offerat pl?: vult ciuitas discedere ab illo contractu: dicit q? nō pōt ni si de ḃ hñt priuilegiū: secus in fisco seruāt. Fran.

a ¶ Potestate. Duo bic no. scz non gerentē teneri: scz z pōt cogi vt gerat. vt. j. de mune. z bono. l. si quis iuitem. Item etiā filiūfami. teneri ad offic. pu. ad qō facit. ff. ad trebel. naz quod. t. C. de de curio. filios.

b ¶ Jnuito. qz contradixit. vt no. ff. eo. l. ij.

c ¶ Titius. filius.

d ¶ Paulus. dic q? q pro officiali intercedit non tenet̄ in vsuris nec in aliis penis quas reipu. deberet occasione officij: vt bic. t. ff. e. l. libertus. §. fi. t. C. de peri. eo. qui pro ma. cõue. l. i. t. ff. de fideiuſ. l. fideiussores. t. ff. e. l. ij. circa fi. t. ff. e. l. constitutionibus. Secus si fideiubet pro aliquo contrahente cum fisco. vt. j. de admi. rerū ad cui. pti. l. ij. §. fi. Item afs an fideiussor teneatur in vsuris. dic vt no. ff. loc. quero. z fm eos qui ibi dicunt non teneri sub. bic maxime ex contractu. vel sub. etiaz z in illa de admi. re. ad cui. perti. dices q? interessitin cõm causam. Sed contra C. de vsur. pub. l. ij. t. ff. de admi. tu. tutor q. §. pe. Sol. vt ibi. Jtē cõtra ff. de mag. cõ. l. fi. sed z ibi in pupil. est speciale. Vel ibi pupilli: bic reipu bli. vel vt ibi. Jtem arg. contra. ff. de fideiuſ. si quis pro. §. si nummos.

e ¶ Administrauerit. alius.

f ¶ Jn vsuras. an ipse principalis. dic vt. j. eo. l. constitutionibus.

g ¶ Conuenirinon posse. q? is pater pro alio munus expedierat: vt de mu. t bo. l. ij. §. fi. t. ff. ff. ff. ff. her. ex parte. §. filius. t. l. si filia. §. idē scribit.

h ¶ Patre. i. viuo patre. Accursius.

i ¶ Decurio. Sed nonne faciēdo eum decurionem obligat se omnibus muneribus que ei iniungerentur vt decurioni. vt. ff. l. ij. in prin. que est contra: Rñ. verumest si z viuente patre accepit munus vt bic. Vel bic z bono. l. honores. §. fi.

k ¶ Decurio factus est. vt. ff. l. ij. z facit. ff. de preca. l. si adoptauero. z de adop. l. penulti.

l ¶ Jn bonis. de iure ciuili. vt t. ff. de colr. bo. l. fin. t ad. l. falci. l. pater. in pri. t. ff. de iure do. l. q?dis. naz iure naturali mulier remanet domina.

m ¶ Conuocetur. maritus: de eo enim fit sermo.

n ¶ Cõputari. in bonis. f. mariti. z fa. insti. qui. ali. nō li. in prin. t. C. de dona. cõstāte. z. C. ne vxor. prin. l. fi. Sed an mulier si aliud habeat: vel si nibil aliud habeat. dic de hoc vt not. C. de mulie. z in q̃ lo. mu. t. l. j.

o ¶ Capitalium. ff. eo. libertus. §. in questionibus.

p ¶ Quominus. Fuit ergo impeditus: z sic debuit alia dilatio. vt. C. de dilatio. l. j. Accur.

q ¶ Statutum tempus. a iudice fm moderamen forte locorum. sic. C. vt infra. cer. tem. cri. que. l. j. t de ac. l. si ea. Alij dicunt si id est q?dis. z reuz id est accusatū de turpil. ad quod. j. tit. j. l. fpurij. §. qui iudicij. Vel dic sta tutum. i. annuz. vt. j. de mu. t bo. l. reus.

r ¶ Medio tēpore. id est ante sententiā vel anteq̃ habeatur pro desistente. ad quod. j. de mu. t bo. rescripto. §. pe.

s ¶ Jn posterum astringeris. ff. e. l. ij.

t ¶ Nō cogeris. qz nō pōt esse infans decurio. vt. j. de mu. t bo. l. ad rē. z de iure immu. l. ij. §. j.

v ¶ Videaris. als bic expresse mādare nō potuit nec ergo tacite. vt. ff. e. l. ij. z facit. C. de mu. t bo. l. j. t. ff. quein frau. cre. l. si pater. t. j. de admi. re. ad cui. pti. l. curatores. §. fi. Accur.

x ¶ Legem. i. priuilegiuz qō dicitur priuata lex.

y ¶ Admittēdis. puta si ciuitas locauit pro. x. et alius offerat. xv. nō admittit nisi hoc priuilegiū sit ꝛcessū ciuitati. Aliud in fisco vt bic. t. ff. de priuile. cre. l. antiocensium. z facit. C. de ven. re. cui. l. j. t. ij. z de loc. fundorū. per totū. z de iure baste fif. l. si tēpora. t. ff. de iure fif. l. fi.

3 ¶ Pertinere. q. d. non ad ciuitatem.

Lex. xvij.

HIJj libertozuz libertarūq̃ liberti paterni[a] et[b] patroni manumissoris[c]: domicilium aut originem[d] sequunt. ¶ Vidua mulier amissi mariti domicilium[e] retinet exemplo clarissime persone p marituz facte: sed vtrunq̃ aliꝰ intruenientibus nuptijs pmutamur. ¶ Municipes sunt liberti z in eo loco in quo ipsi domicilium sua volūtate tulerunt[f]: nec aliqō ex hoc origini pꝛoni faciūt p̃iudiciū: z vtrobiq̃ muneribus[g] astringunt. ¶ Relegatus[h] in eo loco in quē relegat? est iterim necessario domiciliuz hz. ¶ Senatoz ordine cusatozē criminū capitalium[o] non stetisset quominus[p] crimen intra statutum tēpus[q] pseq̃ret: rēū nō debuisse medio[r] tpe honorē appetere. ¶ Jmperato. scuc. z anto. septimo zeneri.

Licet pater velit filiū suū ifantem esse decurionē non ꝓpter hoc astrigitur ad ali qua onera. h. d. §. seq. glo. ponit casum.

¶ Pro infante filio quem decurionē esse voluisti: q̃ q̃ fidē tuaz in posterꝫ astrinxeris[s] tñ interim onera sustinere non cogeris[t] cū ad ea q̃ mandari pōt voluntatem dedisse videaris[v]. ¶ Idem rñ. si ciuitas nullam ꝓpriam legē[x] habet de aditionibus admittēdis[y] nō posse recedi a locatione vel venditione p̃diozum publicozum iam pfecta: tpa cuiz adiectionibus pꝛestituta ad causas fisci ptinere[z].

Ulpianus. Lex. xvij.

HIJj libertozuz libertarūq̃ liberti paterni[a] et[b] patroni manumissoris[c]: domicilium aut originem[d] sequunt. ¶ Vidua mulier amissi mariti domicilium[e] retinet exemplo clarissime persone p marituz facte: sed vtrunq̃ aliꝰ intruenientibus nuptijs pmutamur. ¶ Municipes sunt liberti z in eo loco in quo ipsi domicilium sua volūtate tulerunt[f]: nec aliqō ex hoc origini pꝛoni faciūt p̃iudiciū: z vtrobiq̃ muneribus[g] astringunt. ¶ Relegatus[h] in eo loco in quē relegat? est iterim necessario domiciliuz hz. ¶ Senatoz ordine domicilium inde dicunt municipes: z nibilominus sequuntur originē patroni vt vtrobiq̃ munera subeunt. Quarto dicit: relegatus ad certū locū sequit interim domiciliū loci in quo relegatus est. Quinto dicit: senatoꝛ remotus a senatu ꝓpter turpitudinem non recuperat patriam originalem vt in ea admittat ad honores: nisi hoc specialiter impetrauerit. Sexto dicit: q? senatoꝛes z eoꝝ filij. Jtem nepotes eo tempore nati quo pater est in senatu eximunt ab originali patria: qō intelligas quo ad onera non quo ad honores. ¶ Senatores. Senatoribus concessum est liberum arbitrium cõmeandi vbi volunt: dicitur q? adhuc retinent domicilium in vrbe. f. romana. Jtem qui fenus exercent licet nō habeant pof. tenentur ad onera patrimonialia. Fran. accur.

a ¶ Paterni. i. patris qui est libertus.

b ¶ Et. pro id est.

c ¶ Manumissoris. i. patroni qui est manumissoꝛ.

d ¶ Aut originem. Hic duo dicit. Primum q? filij libertoꝝ sequunt domicilium patroni manumissoꝛis. Idem dicam de filia liberti. vt. ff. assumptio. in fin. Secundum q? liberti libertoꝝm sequuntur domicilium patroni manumissoꝛis idem iuris de liberto patroni. z cum secūdo con cot. C. de mu. z origi. l. ij. z sic redduntur singula singulis. z facit. j. §. ij. t. l. eius. in prin. z dic vt no. ff. e. l. assumptio. §. fi. Item in quocūqs fequitur. dic vt. j. ea. l. §. filius.

e ¶ Domicilium. vsq̃ adeo vt priul. qō viuo marito habebat ei referuet. vt. C. de priui. scdo. l. quotiēs. in prin. z facit. C. de ico. l. j. z ff. z de nup. l. cū te. z de sena. femine. z in auf. de nup. §. nō tm. z. ff. de iudi. exigere.

f ¶ Tulerunt. i. transtulerunt. z facit. j. eo. de iure. §. fi. z de mune. z bo. l. ij. in prin. z §. liberti.

g ¶ Muneribus. de quibus dic vt in prin. huius. l.

h ¶ Relegatus. relegat? est quo ad onera/nō quo ad honores: vt. ff. de iterdic. z re. l. relegatoꝝ. §. fi. z facit in eo. ti. l. exiliū. j. e. si quis. §. fi.

Motus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Ad munici. z de incolis.

a ¶ Motus. propter turpitudinem.
b ¶ Ad originalem. alʒ originariam.
c ¶ Non restituitur. quo ad honores. ad q̃. C. de digni. l. neq; z .ff. de se na. cassius. sed quo ad onus sic. vt. ff. de inter. z releg. l. relegatorũ. §. fi. Sed nõne retinet. vt. ff. l. pri. Rñ. retinet quo ad id tm̃ quod perdit nõ propter turpitudinem.
d ¶ Eo tpe. quo pat erat in dignitate senatoria. vt ff. de sena. l. liberos. fm Bug. alʒ quoquo tpe z nõ habeas. ff. ex filius. p quo. ff. de sena. l. senatoris filiam. in fi. sed illam expone vt ibi.
e ¶ Pro origine. alʒ pro origie. vel melʒ ex origine vel origini. z q̃ dicit ex filius. ff. antea natus q nõ brit ff. vt. C. d dig. l. senatores. Item q̃ dicit eximũtur quo ad munera: nõ quo ad honores: vt subiicit. z. ff. l. pr. ſiñ. alʒ sequit originẽ pris. vt. ff. assumpto. §. filiʒ.
f ¶ Eximunt. ff. separantur a filijs primo natis q̃ ad onera.
g ¶ Impetrauerũt. sed si non impetrauerũt hoc habẽt. vt. C. d dig. l. clarissimis. §. fi. z. ff. d ico. l. pe.
h ¶ In vrbe. roma. p excellentiam. vt insti. de iure na. §. q.
i ¶ Non habeãt. vt. ff. de mune. l. munerʒ. §. patrimoniorũ. z hoc est etiã si alʒ nõ habeat ibi domiciliũ. vt no. ff. eo. libertʒ. §. sola. Sed i personalibus secus: vt ibi. sed hic distinguitur quo ad onera. vt. ff. de mino. z ho. rescripto. i fi. Accur.
¶ Uniceps. ¶ Casꝰ Dñs brachalion de Boñ. senator romanus effectus definit eẽ ciuis hui⁹ ciuitatis: h est vez q̃tũ ad munera tm̃. fec⁹ quo ad honores. vñ mãumissus ab eo sequit originẽ senatorij vt inde dicaf ciuis. ff. de bonoñ. Item miles q mittit in sua patria possidet ibi habere domiciliũ ibi vbi habet. i. motaf. Frã. accur.
b ¶ Müiceps desinit. ff. eo. ordine. §. fi. Contra. Sol. hic speciale propter dignitatẽ senatoriã. Item in roma fit municeps. vt. ff. l. proxi. §. pe.
l ¶ Hoc aũt. q̃ desinit esse municeps: nam munus ei imponi non põt respectu originalis municipij: q̃ honorem sustinẽti munus imponi nõ potest. vt hic. z. ff. de mu. z ho. l. honorem. R.
m ¶ Retinet. vt. ff. de senato. l. senatores. z. C. de inco. licet. z. l. pe.
n ¶ Ab eo. ff. senatore.
o ¶ Trahit. manumissor. Sʒ ff. j. c. eiʒ. ij. rñ. ff. ʒ ff fm illã. z dic vt ibi no.
p ¶ Inberet. alʒ haberet. alʒ inberet.
q ¶ Possideat. idem si non habet ibi vbi inberet maiorem partem fortunarum. vt. C. de inco. l. ciues.
r ¶ Onstitutionibus. Relinquitur. alʒ relictus est. z facit. C. de priuile. fi. pecunia. z. ff. de admini. tu. l. maxime. z. C. de vsur. publi. Leius. z. ff. p foc. si vnus. ff. pe. Sʒ cõtra. ff. de vsur. cũ q̃da. §. pe. Sol. hic bonor ibi mun⁹ tm̃. vt arg. j. de mu. z ho. bonor. i. rñ. z. §. i. z sic accipe. ff. eo. lucius. §. i. z adde quod ibi no. Additio Solue aliter ʒ bar. post Jaco. de are. q̃ ibi tenet q̃ pecuniã publicã in vsus suos cõuertit: hic vero per culpam male administrauit vt ex ter. colligitur.
¶ Agistrat⁹. ¶ Casus. Potestates mutiñ. ʒ sint duo: tñ vicẽ vnius sustinet. si ẽ hic dicaf in. l. municipali. i. in statuto mutiñ. ides est si de hoc nihil fit dictũ. nã moribus. i. ꝛsuetudine hoc idẽ seruaf. Fran.
s ¶ Magistratus. duo vt sunt potestates mutinenses.
t ¶ Sustinent. ad hoc q̃ plures vicem vnius sustinent. facit. ff. de. l. imperator in prin. z de pac. l. si plures. z. ff. si fami. fur. fe. dic. l. j. in princ. z de exercen. tu. l. tria onera. Item an vnius fisci sine altero valeat. Rñ. non vt in aut. vt iudi. non ex. fa. iuſ. §. j. z no. ff. de arbi. l. ficuti.
v ¶ Moribus. i. ꝛsuetudine. ad q̃. j. de polli. l. imperatores. in fi. z. ff. de iudi. cũ ſtor. z. j. ti. j. nõ tm̃. §. fi. Item q̃ nõ p hibek pmittit. vt. ff. fur. aduer. nau. cau. ſtab. l. j. in fi. z. ff. quib. ex cau. ma. l. necnõ. §. ſʒ q̃ eis.

Permissũ vt ce q̃ nõ prohibet.

¶ Aque. ¶ Casus. Magistrat⁹ municipalis non põt facere ea q̃ sint prohibita. vt. ff. de mino. z ho. l. honorem. i. fi. z. ff. de iudi. l. j. nõ põt restituere. i integrũ restituere vel mutare. nec ꝛcedere vel subtrahere possidere bona cã rei seruande. aut dotis vel legatorꝫ seruãdorꝫ cã. Frã.
x ¶ Iurisditiõis. vt quia sũt de mixto imperio. vt z. ff. de iurisdi. om. iu. l. imperiũ. z. l. inbere. si cergo not. q̃ defensor ciuitatis vel municipij nõ hʒ mixtũ vel mirtũ imperiũ. vt z in aut. de defen. ciui. §. nulla. in fi. §. z. j. ff. reg. iu. l. vbicũqꝫ. z. ff. de dã. infec. l. iiij. §. si forte. z de iurisdi. om. iud. l. magistratibꝰ.
y ¶ Restituere. ergo mirti imperij. Sʒ ꝛra. C. vbi z apud quẽ. l. fi. i fi. ibi: q̃ ꝛ veteribꝰ ꝛc. vbi etiã iure veteri videt cõpetere iure magistratꝰ eo q̃ põt delegari: vt ibi ff. So. ſpãliter sic vt ibi nõ generali ꝛmissione vt hic. vel ibi. p minoribus restituẽdis nõ. p maioribus vt hic. sed hodie cõpetit iure magistratꝰ cũ generaliter etiã possit delegari. vt. ff. l. i fi. z de offi. eiʒ. l. j. ij. rñ. z in hoc bodie corrigitur hec lex. accur.
z ¶ Possidere. ista sũt mirti imperij. vt. ff. de iurisdi. om. iu. l. iubere. Sʒ ff. de dã. infec. l. iiij. §. duas. z l. j. Solu. ibi ex primo de cre. vel vt ibi. Item ff. ff. de offi. ciuis cui mã. z iurisdicõnito. §. fi. Sol. cognitio põt mãdari si tẽ da vlʒ vt ibi: ſi ipa missio nõ vt hic. z ibi notaf.

¶ Jus. ¶ Casus. Manumissus efficitur municeps eius ciuitatis vnde habet originem suus patronus: non autem domiciliuʒ patroni spectatur z sub. tm̃. vel aliter vt in glo. z si patronus sit municeps duarum ciuitatum. z sic fiet libertus eius earũdem ciuitatũ municeps. Item qui in municipio moratur: ibi emit: ibi contrahit: ibi dies festos celebrat. z in colonia vbi sunt agri sui non moratur nisi raro: dicitur habere domicilium in municipio. Item si quis in duabus ciuitatibus sit institutus equaliter: quia vtrobiq̃ habet domum: z masaratica patria ciuitatis. ¶ Postea dicit posse aliquem esse sine domicilio: z dat exempla in littera. Item relegatus vt stet in ciuitate quadam puta mutine dicit mutine habere domicilium. Fran. accur.
a ¶ Non domiciliũ. ff. tm̃. vel sine colegi põt. vt. ff. assumptio. §. fi.
b ¶ Municipes. nisi in altera sit municeps ratione dignitatis. vt. ff. municeps. ij. respon. z facit. ff. labeo. in fi. z. l. si quis a pluribus. z. l. filiʒ. §. ij. in fi. Accursius.
c ¶ Coloma. i. villa vbi agri sui colunt. ff. ff. loca. si l lege. §. colon⁹. Item q̃ non fuberat municipio illa villa: alʒ contra. j. eo. qui ex vico. dic q̃ non fuberat municipio illa villa: alʒ contra. j. eo. qui ex vico.
d ¶ Si quis. alʒ lex si quis. alʒ. §. celsus. Accur.
e ¶ Animo. ff. de cap. z postli. l. v. in fi. z. l. nihil. z. C. de inco. l. ciues.
f ¶ Est habere. ff. labeo. z. l. assumptio. §. iuris prudentibus. z. l. ordine. in fi. z. l. seq. z. l. filiʒ. §. municeps. z. l. proxi. §. j.

a ¶ Consistat. als constituat.
b ¶ Domicilio. si aliquis est sine domicilio: ꝛ ratione originis quis habet domicilium. vt. ff. l. j. in prin. ergo originem propriaꝫ potest quis de relinquere. Et sic est cõtra. ff. eo. assumptio. in prin. C. de mu. ꝛ origi. l. originem. Sol. dicunt quidã q aliud est origo: ꝛ aliud est domicilium cum primũ ex necessitate ꝛ deseri non potest: secundũ ex uoluntate constituitur ꝛ retinetur. vt. ff. c. li bertus. §. pꝛis. ꝛ fm hoc non sequit hic habet originẽ: ergo habet domicilium: licet sequaꝫ ergo est municeps. vt. ff. l. j. ꝛ ita hic de domicilio: non de origine dicit. hoc nõ pla cet: nã qui originẽ habet ergo ꝛ domiciliuꝫ. vnde etiaꝫ infantes statum habent domicilium. vt. ff. assumptio. l fi. ꝛ. l. filij. j. fin. vnde dic q hec terra sue originis casinate peꝛijt: vl capta est ut troia. vt arg. ff. de relig. l. cũ loca. vel passa est a ratum: vt carthago. vt. ff. quib. mo. vsufru. amit. l. li vsufructu ciuitati. vel oẽs re cesserunt: ꝛ sic est inhabitabilis. vt arg. ff. de col. illi. l. ij. in prin. vel etiaꝫ per priuilegium desinit. vt. ff. filij. §. senator.

c ¶ Unde arcetur. id est l quo. ad qõ. ff. l. filij. §. re legatus. ꝛ si quidẽ perpetuo planum est. als non nisi maiorem partez fotunarũ habeat. vt. C. de inco. l. ciues. vel nisi. ꝛ. an. ibi steterit. vt in eo. ti. l. nec tempore. sed an in priꝰtino domicilio põt conueniri: Rñd. sic: si illud habet ex origine: ꝛ procuratoꝛem habere potest. vt. ff. de mi. l. papi. eruli. sed si domicilium tm̃: tunc non cum illud sit mutatum voluntate. vt. ff. in prin. huius. l. no. ꝛ. ff. libertus. §. patris.

I Nter. ¶ Casus. Defensoꝛ ciuitatis cum infra certam summaz a iure taratam possit cognoscere ꝛ iudicare/dicitur q ex cõsensu partium poterit ꝛ de maiori sũma cognoscere ꝛ iudicare. Fran. accur.

d ¶ Maiori. q̃ ei licaꝛ ratione fue iurisditionis. quid autem ei liceat. i. sue iurisditioni. dic vt in aut. de defen. ciuita. §. audient. ꝛ. §. iudicare. Sed fm hoc nunquid potest vnus in eum consentire de cauſis meri imperij: Respon. non. cum tales cauſe maxime maꝛimos exigãt iudices. vt. ff. de arbi. non distinguemus. §. iultanus. ꝛ. C. vbi cause fis. l. j. Idez puto in cauſis mixti imperij. vt. ff. eodez. l. ea que. quia ꝛ ille maꝛimos iudices exigunt. vt dicta. l. non distinguemus. §. de liberali. ꝛ. C. de peda. iudi. l. ij. in fi. De cauſis ergo pecuniariis debet intelligi in quibus tm̃ vsq; ad. c. aureos. poteraꝫ olim cognoscere. vt. C. de defen. ciui. l. j. ꝛ adde quod not. ff. de iudi. l. j. Item fact. ff. de iurisdi. om. iudi. si iudem. §. j. potuit habes ibi in littera maiozez. ꝛ de iudi. de qua re. §. j. ꝛ. l. j. §. sed si iudex. Accursius.

I Ncola. ¶ Casus. Natus mutine in hac terra venit ad habitandũ. dicitur q munera subire debet vt robiqꝫ. Fran. accur.

e ¶ Incola. constitutione domicilij aliunde veniens. vt. j. de ver. sig. pupillus. §. incola. ꝛ. C. de inco. l. ciues.

f ¶ Cuius est. origine.

g ¶ Iurisditioni. vt possit ibi conueniri.

h ¶ Fungi debet. C. eo. l. j. in fi.

Q Ui ex vico. ¶ Casus. Natus in terra butriꝫ. dicit cinis buius terre. cum villa butriꝫ sub hac ciuitate sit. Fran. accur.

i ¶ Qui ex vico. vt virgilius mantuanus. licet ex vico eius scilz plectole fuerit ortus.

k ¶ Habere. scilicet vt ibi habeat domicilium. ꝛ hoc quo ad omnia fm quosdam. vt. C. de inco. l. est verum. vel in alio casu ibi loquitur. ſ. quia non habent ibi domicilium. ꝛ facit. j. de censi. forma. §. qui vero agruz. ꝛ. C. de episco. ꝛ deri. l. nulli. §. quod si ex vico. ꝛ de nat. lib. l. iij. §. j. ꝛ in aut. quib. mod. na. effici. fui. §. si quis igitur ex quolibet. ꝛ. j. de verbo. significa. pupillus. §. incola. ꝛ. §. territoꝛium. ꝛ. ff. de iurisdi. om. iudi. l. fi. ꝛ de iudi. l. insule.

l ¶ Cui, als cui. ꝛ als cuius. ꝛ tunc die reipubli. ꝛc.

m Q Ibil. Q. id est quia. ꝛ tunc similia. ff. eod. l. magistratus. vel qõ sez domicilium. nam quandoqꝫ interdicitur. vt. j. eo. incola. ꝛ fatio. ꝛ de ope. liber. l. pe. ꝛ. ff. eo. l. non vtiqꝫ.

n ¶ A que desponsata. per verba de futuro: ante contractas nuptias non sequitur domicilium mei viri. Jn. l. seq. dic casum vt littera stat. ꝛ exponе vt in glo. Fran.

o ¶ Ante contractas. secus si postea. vt. ff. de iudi. l. exigere. ꝛ de inrisdictione. iud. l. cũ qdã. ꝛ. C. de incol. l. fi. ꝛ de dig. l. mulieres. ꝛ. j. e. l. fi. §. iij. nisi esset nõ legitima. vt. j. e. de iure. §. fi. Sz qd ante ductionẽ post matrimoniũ tñ: videt q statis: vt hic. nã ꝛ donationes ante ipediunt. vt. ff. de do. iter vi. ꝛ vxo. l. pe. j prin.

p ¶ Bona cõis. vñ gli bet potest ibi conueniri nisi speciale ptẽdat priuilegiũ. vt legationis vel simile. vt. ff. ex q. cau. ma. necnõ. §. si cui. ꝛ de iudic. l. ij. §. legatis. ¶ Itẽ philosophantes ibi excusantur a tutelis ac si in sua patria habitacerent. vt. ff. de excusa. tuto. sed ꝛ reprobari. §. fi.

I Ncola. ¶ Casus. Ciui bononiẽ. ex iure domicilij cum esset ei aliquod munus ñciatũ vt illud subeat: puta vt colligat solueꝫ: vult nunc desinere esse ꝛ mutinam se trãsferre: dicit q non põt renũciare domicilio quod hic habet nisi munere ei iniũcto prius completo. Fran.

q ¶ Destinatus. Per impositionẽ. nam ꝛ ante est destinatus tamen potest discedere qñ vult. vt no. ff. l. nihil. sed hic est quasi puentus. vnde nõ renũciat. vt. ff. de iudi. l. si quis postea. ꝛ de iurisd. om. iu. l. pe. Itẽ quid si erat destinatus per hoc qõ fecerat estimũ: videt idẽ. vt arg. C. de exequato. l. fi. in prin. lib. xi. Sed quid si non erat contractũ debitũ vl tam denunciatũ consulibus illius terre: Rñ. in primo ds̃ soluere vbi accepit partem suaz rerũ. vt. ff. de col. illi. l. j. in fi. sic ꝛ onus. Jdẽ i scõo: q ꝛ ipsi imposita videtur. vt. ff. de condi. ꝛ de mon. l. municipibus. ꝛ. ff. eo. l. municeps. Item quid si fiat comuersius: Rñ. non idem: q bono ꝛ res iteruent. + vt. ff. pro so. verum. §. fi. Arg. contra. q sic. ꝛ possit conueniri revocatoria. vt. ff. que in frau. cre. omnes. §. lucius.

S Tre. ¶ Casus. Qui in agro siue domicilio moraꝫ non vt ibi habeat domicilium: vt scutifer vel castaldus non dicitur habere ibi domicilium: ꝛ dic de hoc vt in glo. Fran. accur.

r ¶ Permanet. non vt ibi domicilium habeat. vt. C. de inco. l. est verus.

s ¶ Ciuitatis. vel vici sicut in scholaribus est: ꝛ qui veniunt ad tẽpus vt stent ꝛ post tempus recedant. q: ad offi. vel ad alia pub. nõ admittuntur: q non causa constituendi domicilium veniunt.

T Itio. ¶ Casus. Titio bono. rome existenti causa studioꝝ misit potestas bonoñ. noĩe huius ciuitatis quandam epistolã in qua cõtinebatur q hic titius quoddam decretum ostenderet principi: quod decretũ in epistola erat subiectum. Item viaticum datum erat nũcio vt titio daret pro suo labore: nuncius autem dedit hanc epistolam lucio titio bonoñ. quem inuenit rome ꝛ non titio. ꝛc. ꝛ ibi esset colluſio facta cũ eo vt nomen lucij tit ij poneretur in epistola sublato titij nomine: qui lucius decretum obtulit principi fm mãdata reipu. q ritur an lucius possit petere viaticuz a nuncio: an vero titius. Item quid cõmiserit titius. Et ad primam respondet scilicet q nuncius petet viaticum ꝛ nõ titius. Ad secundam respondetur vt in glosa. que incipit/repete. ꝛ quero. ꝛc.

T Titius. Titius cum esset potestas bononie. pecuniam publicaꝫ huius ciuitatis mutuauit alicui accepto pignore puta fundo: pacto facto cum debitore vt si debitor non soluat debitum credi: or possit vendere pignus non promittendo de euictione: sequentes potestates post titium illud nomen ꝛ pignus approbabant vsq; ad meuium qui et potestas fuit: vendidit istum fundum in maiore quantitate: ostendens eum q̃ esset in veritate: ꝛ sic ciuitas bene habuit ex illo precio debitum suum: sed cum postea apparuit minus esse fundum obligatuz q̃ ostensus esset reddidit potestas de precio emptoꝝ: ꝛ sic non remanet penes ciuitatem tantum precij q̃ tum erat debitum: dicitur q̃ hic meuius tenetur ciuitati emendare hoc damnum: cũ ipse vltimo approbauerit per hoc pignus quasi bonum esset. Fran.

t ¶ Missa est. ꝛ viaticum erat missum titio per eundem nuncium. p suo labore quem baberet in poꝛrigendo principi.

+ Concordo. in. c. dd. qs. xvij. qõ. iiij. ꝛ ter. in c. nõ dubiũ. extra de sent. excõ. ꝛ facit ter. l. de. ij. cũ ibi no. de prebd.

Js. lcz

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Js. scilicet nuncius.
b ¶ Restituendas. i. dandas. sic. j. de ver. sig. l. verbum reddendi.
c ¶ Collusione. cum lucio.
d ¶ Lucio. alij ꝫ ei cui iusserat dare.
e ¶ Suum nomen. lucij.
f ¶ Inscripsit. idē lucius: sic enim dixit collusione.
g ¶ Mdata. facta titio.
h ¶ Dedit. s. lucius.
i ¶ Ab eo. nuncio.
k ¶ Et quid. repete z que ro quid ꝛc. z dic is. s. nūcius: qui nō restituit: id est non dedit titio: z dic ꝙ multum commisit id est deliquit: quia crimen falsi. vt. ff. d. fal. l. j. §. qui in ratiōibus. z. l. qui nomine: licet hic non dicatur. Vel dic is. s. titius ꝙ non restituit id est nō dedit litteras principi: z tūc dic ꝙ nihil deliquit.
l ¶ Et is. item repete et quid commisit is lucius qui sublato ꝛc.
m ¶ Jncidisset. als incadisset: z als in didisset. et no. hic argu. ad questionem si tutor: fecit sibi relinqui quod testator: pupillo volebat relinquere vt non teneatur reddere pupillo. Joan. Jtez no. ꝙ aliquis ex dolo suo lucratur. ad quod facit. s. de oꝛi. iur. l. j. §. postea. cum appius. z. s. de dolo l. excep. si procurator. et de noua. l. doli. in fin. et de nego. gest. at qui natura. §. cum me. z. s. ne quis eum qui in ius vocat. si per alium. §. j. Sed argu. contra. C. de fur. z fer. cor. si quis per. Item facit. s. de furt. l. semptonia. Sed nūquid hic lucius tenetur titio? Respon. sic act. in factum. vt s. de fal. l. qui nomine. z sic non lucrabitur ex dolo. Nec etiam in aliis cōcor. quas modo dixi: vt in qualibet earum not. Nec obst. quod hic dicit non posse: quia verum est mandati vel negoc. gest. quasi ex acceptione: sed quasi ex falso sic vt dictum est.
n ¶ Sine vlla reꝓmissione. de enic. vel de indēnitate: ꝙ z si nō diceret tamen ꝓmittere non tenetur. vt. C. credi. euic. pig. non deb. l. j. z hoc si habes ex ꝓmissione: als est demonstratione. i. denūciatione. hoc est ꝙ non tenetur denunciare plus. quod. s. pactum valet. vt. s. de euic. l. benius. in prin. Vel demonstratione. qꝛ non demonstrabat ementi. als remissione: quia nil se de precio remisserum emptoribus cum debitore conuenit.
o ¶ Gradus. id est magistratus succedentes.
p ¶ Propter remissionem. als demonstrationem: z dicunt a magistratu. s. titio fuit facta demonstratio vendentibus. i. sequētibus magistratibus qui vendiderunt: z sic vendentibus est datiui casus: z non erat bonum pignus: als est in remissionem: z tunc vendentibus. i. ementibus. vt. s. de actio. empti. l. veteres. z quod dicit a magistratu scilz qui vendebat. z quod dicit demon. i. propter fundum maiorem demonstratum plus fuit vendentibus ꝙ valeret: ita ꝙ reipu. poterat satisfieri: sed remissione postea facta non vt hic. z. j. subijcit. als reꝓmissionem: qꝛ promisit magistratus qui vendidit emptoribus ꝙ tot iugera erant qō non erat verum: z ideo fuit coactus reddere.
q ¶ Restituere. ꝓmittendo.
r ¶ Eum ergo. i. titius qui fuit nouissimus. i. primus. Sic z ibi: et erunt primi nouissimi z nouissimi primi: z sic corrigit quod dixit berennius mode. Vel dic eum. i. meuium qui vere nouissimus magistratus est qui a magistratibus patrie sue vt posset rogare imperatori decretus eiusdem ciuitatis quod erat cum ipsa epistola missus. Js[a] autez qui susceꝑisset litteras restituēdas[b]: collusione[c] facta dedit lucio[d] titio qui z ipse rome morabatur sue rei gratia sublato titij nomine: cui erat decretus missus vt per ipsius dare tur: suus nomen[e] inscripsit[f]: z sic imperatori decretum sm mandata[g] rei publi. dedit[h]: quero quis viaticum ab eo[i] petere potuisset: z quid[k] commisisse videtur is qui non restituit litteras ci cui restitue re mandatus susceperat: z is[l] qui sublato alieno nomine iscriptoꝛ suo quasi ipse iussus a patria decretum imperatori porrexit. ¶ Berennius modesti. Respondit. titiū quidē viaticus petere non posse: cuius qui nomen incidisset[m].

☞ Si sequentes officiales apꝓbāt nomen contractus habiti ab officialibus precedentibus precedentes a periculo liberantur: secus si non apꝓbent. b. d.

¶ Titius ꝓ pecunia publica quā ipse credidit pignus accepit: pacto facto cum debitore vt non soluto debito sine vlla reꝓmissione[n] distrahatur pignus succedētes gradus[o] in locum titij nomen et pignus probauerunt vsqꝫ ad meuiū ex venditione pignoris ꝓpter remissionem[p] a magistratu venden tibus factaz de modo fundi demōstrato satis debito factum non est: querebatur quis reipubli. tenere tur? ¶ Berennius modesti. respondit titius cum successoꝛes eius nominis periculo agnouerint eo no mine obstrictuz non esse: sed nec post magistratus qui vendidisse proponuntur: cuz videlicet pluris vendiderint ꝓpter mēsure agri demonstrationez: z hoc quia pluris vendiderunt restituere[q] minore modo deprehenso iussi sunt: cū ergo[r] qui nouissimus nomen prōbauerit indēnitati reipublice satisfacere debere: si nomē ad successoꝛem idoneū trāsmisse nō doceat.

☞ Jstud principium legitur duob⁹ modis. vno modo sm Dy. alio modo sm Jaco. de are. z Odofredum. sm Dyn. diuidit sic. ¶ Primo loquitur quando ciuitas vendicabat aliquem in fuum ciuem intelligas aliquem singularem vel vniuersalem alterius ville. Secundo quando aliquis negat se esse ciuem vel incolam alicuius ciuitatis. Secunda ibi: eum tamen. sed sm Jaco. de are. ¶ Primo loquitur quando est contētio iter duas ciuitates que subsūt diuersis ꝓsidibus qꝛ vterqꝫ preses simul cognoscit. Secundo loquitur quando est contentio inter priuatum z rem publicam. z hoc sm Jac. de are. z Odofredum. Bar.

Calistratus. Lex. xxxvii.

De iure omniuꝫ incolarum ꝙ quecꝫ ciuitas sibi vendicat[s] preſidū prouinciarū cognitio est. Eum tamen qui se negat incolam esse apud euz ꝓsidē ꝓuincie[t] agere debere iub cuius cura est ea ciuitas a qua vocatur ad munera[v]: nō apud eā ex qua ipse se dicit oꝛiundū esse. Jdqꝫ diuus adrian⁹ rescripsit in persona mulieris que aliunde orta alibi nupta est[x]. ¶ Libertos eo loco munera facere debere vnde patrona orta erat: z vbi ipsi domicilia habebunt placet[y].

¶ Mulieres que se sen in matrimonio dederint nō legitimū[z] non ibi muneribus fungendas vnde mariti sunt earū sēdū est ꝫ vñ ipse oꝛ te fūt: idqꝫ diui fres rescripserūt.

Papinianus. Lex. xxxviii.

Etur forum rei. vt. C. de iurisditione omnium iudi. l. iurisditionem. et sic ꝓprie ponit agere. z facit. s. de euic. venditor. Sed quid si non erat in quasi possessione sed fuerat? Videtur idem vt hic. et. j. titu. j. l. j. Item quid si negat se fuisse incolam: Respon. cognoscetur hic summatis sub iudice sub quo nunc est: an aliquando fuerit incola petentis: z sic remittetur. vt. C. vbi cau. sta. l. j. Ally dicunt statim remittendum ad litigandum sub ꝓside petentis. Et sic nota ꝙ ratione dubitationis aliquid conceditur quod als non concederetur. sic. s. de iu. si quis ex. z. l. j. §. si dubitetur. z. C. de vsu. l. si ea. z. s. de questio. l. bereditarijs. z ad. l. agl.
Item mela. §. j. in fine. Jtem nonne hic potest mutare suam voluntatez. vt. s. eod. nihil est: Respon. non mutabat sed maiorem partem fortuna rum vbi vendicabat habet vnde facto non mutabat quod est opus. vt s. eod. domicilium.
x ¶ Nupta est. Et respondeat in foro viri vbi iis fuerat primo cepta. vt s. de iurisdi. om. iudi. l. pe. vel dic vt vir eam ibi petat per interdictum de liber. exhi. l. immo. Jtem facit ad primum expositionem. s. de iu. di. l. exigere. in fi. z. s. c. ea que. z. C. de dig. l. mulieres. Accursius.
y ¶ Placet. z sic in duobus locis. s. c. filij. §. y.
z ¶ Non legitimum. als si legitimum. contra. vt. s. proxi. §. idqꝫ. z. j. l. p
s ¶ Calistratus. Lex. xxxvii. De iure omniuꝫ incolarum ꝙ quecꝫ ciuitas sibi vendicat preſidū prouinciarū cognitio est. Eum tamen qui se negat incolam esse apud euz ꝓsidē ꝓuincie agere debere iub cuius cura est ea ciuitas a qua vocatur ad munera: nō apud eā ex qua ipse se dicit oriundū esse. Jdqꝫ diuus adrianus rescripsit in persona mulieris que aliunde orta alibi nupta est. ¶ Libertos eo loco munera facere debere vnde patrona orta erat: z vbi ipsi domicilia habebunt placet.
t ¶ Prouincie. hoc est ideo forte quia commodum non permittet ad iudicem: z ideo in propria causa non videtur ferre sententiam: sed si commodum ad eum pertinet quia decimam est habiturus; contradicapōt. vt. s. quādo ap. sit. l. j. §. in ꝓpria.
v ¶ Ad munera. erat cū ciuitas in quasi possessiō ne et ita ille agens sequi

IMperatores. ¶ Casus Aliquis iurauit q̃ munꝫ erit decurio. i. de consilio. postea eligitur in duūuiram qui habet necesse admini strare in consilio remittitur ei sacramentū. Itez colonus fisci debet fun gi muneribus in sua patria: si hoc fit sine fisci dāno. quod inspiciet pre ses cum procuratore fisci. Item ad officium magistratuuꝫ spectat exige re ea que sunt legata ciui tatibus. ⁊ si non exigant ipsi magistratus ⁊ eoꝝ heredes tenentur. Item mutinensis femia hic nu pta sequit hoc domicilium viri. nec interim cogitur munera subire in ciuita te mutine. Item si pater fraudulenter emancipat filiū electum in magistra tum ne pro eo teneatur/ tenetur quasi fideiussor.

IOperatores scue. ⁊ Anto. rescripserunt gratiam se fa cere iurisiuran. ei qui iurauerat se ordinā non interfuturum: ⁊ post ea duumuir creatus esset[b]. ¶ Itez rescripserunt colonos prediozum fisci muneribus fungi sine damno fisci oportere: idq̃ exercere[d] presidem adhibito procuratore[e] debere. ¶ Impe. scue. ⁊ anto. rescripse runt ad magistratus[f] officiuꝫ per tinere debere exactionem pecunie legatorum[g]: ⁊ si cessauerint tpsos[h] vel heredes conueniri: aut si soluē do non sint[i] fideiusso. eozum qui pro his cauerunt. ¶ Itez rescripse runt mulierem q̃dm nupta est in colam ciusdem ciuitatis videri ci ius maritus eius est: ⁊ ibi vnde ozi ginē trahit non cogi muneribus[k] fungi. ¶ Itez rescripserunt patris qui consulto[l] filium emancipauer rat ne pro magistratu eius caue ret[m] perinde bona teneri quasi fi deiuss. pro eo extitisset. ¶ Item re scripserunt cum querit an muni ceps quis sit etiaꝫ ex ipsis rebus[n] probationes sumi oportere. Naꝫ solam nominis[o] similitudinem ad confirmandam cuiuscq̃ originem satis non esse. ¶ Imperato. scue. et anto. rescripserunt nō minus eos qui compulsi magistratu fungunt cauere debere[p] q̃ qui sponte offi cium agnouerunt[q].

¶ De decurionibus et eorum filijs. Titulus. ij.

¶ Decuriones debent manere in ciuita tibus suis: alꝫ reuocabunt de locis vbi ha bitant in suas ciuitates. b. d.

Ulpianus. Lex. j.

DEcuriones quos se dibus ciuitatis ad quā ptinent relictis in alia loca transmi graffe prohabit: pre ses prouincie reuocare[r] in patriuꝫ solum ⁊ muneribus congruētibus fungi curet.

Idem. Lex. ij.

QUi ad tēpus relegatus[s] est si decurio sit/ desinet esse de curio[t]. reuersus planc locum suum quidē nō obtinebit[v]: sed nō semp prohibebit decurio fieri[x]: deniq̃ in locum suum non restituet[y]: naꝫ ⁊ sublegi[z] in locū eius potest[a]: sed ⁊ si numerus ordinis plenus sit ex pectare cum oportet donec alius[b] locus vacet. ¶ Alia causa est eius qui ad tempus[c] ordine remouetur: hic enim impleto tempore de curio est[d]: sed ⁊ in huius locum sub legi potest: sed ⁊ si locum plenum inuenerit/ expectet donec locus vacet. Restitutus[e] tamen in ordi ne vtrum cum ordinē teneat quez primum habuit: an vero quem nunc nactus est queri potest: et si forte de ordine sententiarum dicē darum agat[f] arbitror tamē cūdē ordinem tenere quē prīdē habue rit: nō idem erit in eo qui ad tps[g] vt penas plebeioꝝ nō subeat q̃s in lꝭa subijcit. ¶ In auo. Dic casum vt in glo. q̃ incipit: vt factus senator ⁊c. Itē natus ex eo q est remotus a decurionatu: siquidē ante cōcept. vtinus pr̃ erat remotus oz. vite filꝭ plebei. si aūt primo fuit cōceptus dicet decurionis filius: idē dicendus est si pater eius fuit relegatus: vt si post relegat. patris filius sit nat⁹ dicatur filius plebei: si prius sit natus dicat filius senatoris. Item si titius decu rio sit remotus ad tps ab ordine: ⁊ interim cōceptus ei filius est ⁊ edi tus dicitur decurionis filius: licet pater decedat anteq̃ in ordine reuer tat. Itē si ꝯceptus sit a plebeio ⁊ āteq̃ nascatur pater eius fuit decurio: ⁊ desijt esse: oz decurionis filius. ¶ Nullum. Ex delicto patris non ꝑponitur pena filio: nec ad decurionatuꝫ vel ad ceteros honores ꝑhibetur filius aggredi propter delictū paternū: ⁊ dic de hoc vt in glo. Itē maior qnquagintā ⁊ quinqꝫ annis non cogitur honorē decurionatus suscipe re: sed sponte suscipere pōt ⁊ suscipit sponte: munera ciuilia nō cogitur suscipere: etiam si esset maior septuaginta annis ad que decuriones alij vocari consueuerunt. honores autem gerere debent. Fran. accur.

a ¶ Ordini. decurionuꝫ.
b ¶ Creatus esset. si quis ergo non interest cōsilio qui iurauit nō esse de cō filio: ⁊ eligitur consul ius stitie qui habet necesse i terese consilio vt cōsuli dulgetur ei: vt hic. ⁊. C. ad legem iuli. maie. l. ij. ⁊ qui satisda. cogan. l. fi. ⁊ ꝟ. de re muli. qui cū vno. §. qui post. Vel dic q ꝟ ꝓpio decurio fuit electus: alꝫ duūuir esse non pōt. vt. j. ti. i. l. honores. §. ij. Accursius.
c ¶ Muneribus. municipalibus.
d ¶ Exercere. possit fieri sine dāno: vel non.
e ¶ Procuratore. fisci. qꝝ eius interest. ⁊ sic vocandus. vt. ꝟ. de mmo. i cau se. §. causa. ⁊ concor. j. de iure imu. semper. §. ꝺuctores. ⁊. §. coloni. Sz contra. C. de excusa. tuto. coloni. Solu. vt ibi.
f ¶ Ad magistratus. genitiui casus.
g ¶ Legatorum. reipubli. relictorum.
h ¶ Ipsos. ſ. magistratus. vt ⁊. C. vt in pol. leg. l. fi.
i ¶ Non sint. non ergo prius. Et sic contra. C. de fideiusso. l. iure nostro. Sol. sub. hic marime bodie constat hoc esse verū. vt in aut. de fideius. §. i. ⁊. §. eo. libertus. §. j. Additio. Vel dic aliter ꝺm Bar. hic q̃ hic specialiter. vt. l. ij. §. fi. ⁊ ibi no. j. de admi. re. ad ciuita. perti.
k ¶ Muneribus. nisi pro possessione quam ibi habet. vt. C. de mulie. et in quo loco mune. ſexui. l. j. lib. x. ⁊ facit. ff. l. ꝓtori. §. fi. ⁊. §. penulti. ⁊. ff. de iudi. exigere. ⁊. C. de inco. l. fina. ⁊ de digni. l. mulieres. ⁊ de iurisdict. om. iudi. l. penulti.
l ¶ Consulto. ad est malicioſe. ad quod. j. de vac. mune. l. j. §. qui in fraudem. ⁊. ff. de fur. si seruus nauem. §. interdum. ⁊. ff. si quis omissa causa testa. l. j. in princi. ⁊. ff. eod. l. ordine. §. in fraudem. ⁊ de re milita. qui cū vno. §. eum qui. ſecus si non malicioſe. vt. C. de fil. famil. ⁊ quemadmodum. l. j. lib. x.
m ¶ Caueret. expresse vel tacite. vt. ff. l. ij.
n ¶ Ex ipsis rebus. ff. eo. domicilium.
o ¶ Nam solam nominis. quia vocetur bonognetus: non ideo bononiē sis est. aliquid tamen operatur vt nomina sint cōsonantia rebus. vt in statu. de do. §. est ⁊ aliud.
p ¶ Debere. de indēnitate reipubli. vt. ff. l. ij. in fi.
q ¶ Agnouerunt. ff. fami. herciſ. qui erat contra. Solu. hoc potest facere. vt in cauſ. non inciꝺat: puta bene regens.

¶ De decurionibus ⁊ eorum filijs. ¶ Qui sunt decuriones dic vt. j. de bis. nunc de capite. Additio Vel continua aliter ꝺm Barto. hoc modo. ff. dictum est de municipibus sequitur videre de bis qui regunt mu

r ¶ Reuocare. ad instar seruoꝝ glebe. vt in auſ. de man. prin. §. ſz neqꝫ. et hoc nisi steterint. xxx. an. i seruitio alterius cuꝝ rie: qm̃ ⁊ si velint recedere non ꝑmit. ſecus si ꝑ ſe stant: qꝝ tūc nec ꝑ. xl. an. ꝑscribunt ſe. vt. C. de ꝓpe ſcrip. xxx. an. l. ꝓſcriptione. ⁊. C. de fidēi rei. l. eū. alꝫ cuilibet licet mutare domicilū. vt. ff. ti. j. l. mibil. §. q̃ act. ⁊ coram quo iudice petetur. dic vt. C. vbi gs̃ decu. vt coba. l. j. ⁊ facit ad hoc qō hic oꝛ ff. ti. j. l. de iure. in princ.

s ¶ Relegatus est. puta ad decem an.
t ¶ Esse decurio. durante pena.
v ¶ Non obtinebit. ipso iure. etiam si inuenerit locum vacuum. Accur.
x ¶ Fieri. i. de nouo eligi.
y ¶ Non restituetur. ſcs ipso iure.
z ¶ Nam ⁊ sublegi. bene dico non semper eum posse eligi.
a ¶ Potest. ſcs alius. dum ille non est in pena.
b ¶ Alius. alꝫ alius: ⁊ alꝫ aliquis: ⁊ deficit locus: ⁊ tunc dic. ſ. ordo. ⁊ facit in auſ. vt clerici qui recedunt alij ꝓpo. ff. j. Sed iure canonum nemo pōt poni in loco viuentis. vt. vij. q. j. c. j. ⁊. ij.
c ¶ Qui ad tempus. vt in primo casu huius. l.
d ¶ Decurio est. ipso iure. ſ. ff. inuenit locum vacuum.
e ¶ Restitutus. ſcs ipso iure.
f ¶ Agatur. j. titu. j. l. j. in fi.
g ¶ Ad tempus. vt in primo casu huius. l.

Venit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Venit. er crimie dānatus: aut ppetuā subijt infamiā. vt qñ 2uenies pena vel minor: sed nō cā cognita: aut tpalē: vt qñ aucta vel etiam mi-nuta: sed cū cā cognita. vt no. ff. ti. j. l. ordine. Jn primo casu ad nullum bonorem aspirat. vt. C. de dig. l. ij. Nec ob. ff. l. pri. ij. ꝛ . iij. rñ. qr ibi fuit pena minuta er cā . ꝛ fic infamia tpalis. Et eodem modo rñ. ad. l. ff. de fal. l. falsi. ff. ordine. naz in vtraq; fuit dānat⁹ er ta-li crimie qō ppetuā irro-gat infamiā: sed minuta fuit cū cā: vt diri. Si vero tpalē durante infamia nō aspirat: sed ꝛ tpe finito ad nouū non aspirat: nisi tāto tpe stet quāto di-gnitate caruit. vt. ff. ti. j. ordie. i pn. ꝛ. j. e. ad tps. si vō veteré velit recupa-re aut nō vacat ꝛ nō recu-perat relegat⁹ vl' ab ordi-ne mot⁹. si vō vacat releg-at⁹ ꝛ nouā electionē ab ordine mot⁹ ipso iure re-cupat: vt bic. ꝛ ff si priꝰ fuerat decurio. als non sine permissu principis. vt. j. eo. l. imperator.

b ¶ Jn filijs. legitimis. nō aut espurijs: vt. C. de suis ꝛ legi. l. er libera.

c ¶ Pertinet. naz quo ad alia non ꝑdeſt eis digni-tas ꝑfis. post dignitatez eñ demū fuscept⁹ ꝛ digni-tate ꝑfis gliat: vt in filio senatoris ōi. vt. C. ō di. l. senator. R. Vbi c vt no. ff. ō sena. l. senator ꝛ filiū. nō ꝙ bis penis plectunt decuriones vel eoꝝ filij: vt ff. ti. ō pe. motis. §. iste. ꝛ. C. de ista. l. decurio-nes. ꝛ. C. e. l. oēs iudices.

d ¶ Jdez rñ. vt fact⁹ sena-tor post natiuitatē nepo-tis dicat⁹ nihilomin⁹ ne-pos decuriōis qō pōt pro-desse: qr posito qꝺ ꝑ eius fuerit ꝛ ipe decurio: ff de fsit añ ꝛceptionē hui⁹ ne potis nota illa ꝑfis filio nō nocet: qr ꝛ si nō filius erit tñ nepos decuriōis. vt. ff. de sena. l. emācipa-ti. in fi. ꝛ fa. ff. de pe. mo-ris. §. pe. ꝛ. ff. de i us vo. adoptiuus. §. fi. ff. Sz arg. contra. C. de ffitio. diuo.

e ¶ Moneatur. id est re-moueatur.

f ¶ Ut decuriōis. ad om-nia hec facit. ff. de pe. mo-ris. §. pe. ꝛ. ff. de sena. l. se-natoris. ꝛ. l. emācipatus per totum

g ¶ Venerit. i . redierit.

h ¶ Jlli prodesse. arg. insti. de inge.

i ¶ Nullū patris delictū. 2cot. ff. de pe. l. crimē. ꝛ. C. de pe. l. sancimus. et ff. de bo. dā. l. fi. in pin. ꝛ. j. ti. i. ꝛ q originē. §. qō pater. ꝛ. C. ō inof. test. l. si qs in suo. §. fi. ꝛ de bo. li. l. in seruitute. §. si pſon. ꝛ. ff. de sena. l. emā-cipatū. in fi. ꝛ. l. filiā. ꝛ de ritu nup. gñali. i fi. ꝛ. ff. ti. ff. c. l. §. in auo. ꝛ. j. e. spu-rij. in pin. ꝛ de in ius vo. adoptiuū. in fi. ꝛ. C. de libe. ꝛ eo. lib. l. j. ꝛ. ff. de bis qui. vt indig. post legatum. §. si pater. Sed fallit in casibus vt in cri-mine eccle: lese maiest. ꝛ in aliis. vt no. C. de inoffi. testa. si qs in suo. in fi. ꝛ. ff. ō. sol. ma. l. meuia. §. fi. ꝛ. C. de questio. diuo. ꝛ. C. de cohar. l. ante pe. lib. ij. ꝛ. C. de nup. imperialis. §. bis illud. que sunt arg. contra.

k ¶ Constitutionibus. C. qui eta. se excu. l. j. lib. x. ꝛ sic in omni persona li munere: nisi in tutela vel cura vbi ad. xx. an. vt insti. de excusa. tu. §. item maior. ꝛ. C. qui eta. lib. x.

l ¶ Annis. xx. nedum. lv. ꝛ facit. C. eo. l. ij. non vltra. Sed arg. contra. C. de excu. tu. l. voluntarie. ꝛ . j. de va . mu. l. pe. §. fin. Additio. Lu dic ſm Bar. qr bic consensit decurionatui qui est actus vniuersalis adjiciens honores omnes: ibi consensit cuidam officio particulari.

m ¶ Ciuilia. ad que eliguntur aliqui ex decurionibus. ꝛ facit ad hoc. ff. ti. ij. l. sponte. ꝛ. l. cui muneris.

¶ Generaliter. ¶ Latius. Quidaz relegatus ad tps cum grauius de-beret ꝙdēnari bona sua retinet: nec ad decurionatū admittit⁹ fini-to tpe: ꝛ intelligas qr sine causa cognitione fuit minuta: si autem causa cognita fuit minuta pe-na: vt qr ob delictus falsi vel aliud simile ad tem-pus sit ordine decurionū motus cū graui⁹ deberet dānari: finito tpe ī ordi-nē reuertit: qō intelligas si locū vacantez inuenit: ꝛ hoc etiaz dixit quidam impator qꝺ dixit qr motus ab ordine ad tps vel ille cui est interdictū officiuz aduocationis vl' aliquod aliud vsqꝫ ad tps qꝺ finito tpe poterit fungi bo-nore vel officio. ¶ Spu-rios. Dicit spurios pos-se eligi in ordinem decu-rionū: sed fi alij legitimi filij ertant qui in ordiné volūt venire: spurij hoc casu nō admittunt: tunc ergo demū spurij admit-tunt ad decurionatū cuz alij legitimi desunt. Jtez iudei possunt vocari ad honores. Fran.

n ¶ Clementiorem. i. mi-norem ꝙ debebat.

o ¶ Bonis. als bonis: qꝺ bona non perdit. vt. ff. de inter. ꝛ releg. l. relegato-rum. §. ad tps. als boni id est consolationem bo-nam: et ꝑpter bona que nō admittit. vt diri. ff. ti. §. de iure do. si res. §. j.

p ¶ Decurionatum. si di cas sine cause cognitione minutam planum est: si-cum cause dices qr nō ac-cepit decurionatū: sez nō vacātem: vel etiā vacan-tē nisi per nouam electio-nē: vt no. ff. ti. j. l. ij. ꝛ. cum hac fcōa expositione me-lius continuaꝫ sed fi ꝛc.

q ¶ Redire. vt. ff. de fal. l. falsi. §. ordie. ꝛ dic qꝺ cognita fuit minuta: ꝛ sic rediit ipso iure ad vacan-tem qō est in relegato: ſec cus qr nouam electio-nē. vt. ff. pr. rñ. eodē mo do ītellige qō sequit im-perator. ꝛ c. nec obst. ff. de postu. l. iperator. vbi nō fit differētia inter relega-tū ꝛ ab ordine motus: qr illa ſm hoc intelliguntꝫ: vt ibi no. ꝛ fa. ff. ti. j. ordine. ꝛ. j. eo. ad tempus. ꝛ quod not. ff. l. ij. Alij di-cunt eum dānatum ex crimine: quod non irrogat infamiam. ꝛ qō dicit falsi. f. non publici ꝛ grauiorib⁹. i. grauibus. sic. ff. loc. si merces. §. qui calūnia. ꝛ quod dicit non relegatus. sub. taliter. vt fuit. ff. si ex cri. f. qr im-portat infamiam. ꝛ sic intelligunt inferiorem. §. imperator.

r ¶ Allegi. i. eligi.

s ¶ Legitime. i. bunc filium legitimum qui petat decurionatum.

t ¶ Oportere. ſlo. inter aliquos alios eoꝝ ꝓferri. sic. C. de bere. aut. idē est. ff. C. de loca. pre. fil. l. j. §. j. ꝛ. ff. que in fraū. cre. l. j. ꝛ de bere. insti. qui soluendo. ꝛ de pac. maiorem. ꝛ deposi. i. bona fides. ꝛ de adulte. l. ij. in fi. ꝛ. l. seq. ꝛ de leg. iij. l re coniuncti.

v ¶ Dis. sez filijs legitimis.

x ¶ Recipientur. necessitas non habet legem. vt. ff. de offi. procon. l. j. ꝛ ff. de fun. do. l. j. ꝛ. j. eo. spurij. ꝛ. ff. de acqui. re. do. quedam. ꝛ. C. eo. titu. eos. ꝛ in aut. quō opor. epi. §. quantam.

y ¶ Plenum. ff. solu. matri. l. j.

z ¶ Permiserūt. C. de iude. l. fi. ff. solu. ff. ꝛ ibi phibent. sed ꝙ ea demū ꝙ

mittunt ꝙ ad eorus ſpectāt ſupſtitionē. R. vel dic vt ibi. ꝛ fa. C. e. l. oēs.

a ¶ Eis. iudeis. ad quod eſt. j. ti. ij. l. ſi quis magiſtratus.

b ¶ Qui ſupſtitionē ſub modo. nā ſi lederent non cogūtur id agere.

¶ Decurio. ¶ Caſus. Licet prohibeatur a lege ne decurio conducat agros ꝛ ſimilia: ſi tñ ſucceſſit conductor agrozū remanet in conductione. Fran. accur.

c ¶ Prohibetur. vt. C. locca. curialis. et. C. e. ſi gs. procurationem. ꝛ. j. eod. ſpurij. §. decurio.

d ¶ Succeſſerit. titu. vnic. uerſali.

e ¶ Remanet in ea. ratio eſt: qr melī eſt remanere ꝙ ad intereſſe iure hereditario teneri. et facit. s. de iure fiſc. l. ij. §. ſi poſt. ꝛ de fal. l. j. §. pe. ꝛ de re mi. li. militcs. in fi. ꝛ de vſu. cū quidā. §. fiſc. ꝛ de re. eo. l. magis. §. ſi pupill⁹. ꝛ. s. de acq. re. do. q̄dā. ꝛ C. de vſur. fiſci. l. ij.

¶ Hoc tps. ¶ Caſus. Cū minor pena ꝙ debeat ō iure imponitur decurioni: vt qz ad tps ordie remouet er crimie qō infamiā iportat: etiaz finito tēpore remouetur a decurionatu: ſi aūt qs releget⁹ ad tēp⁹ er crimie leuiore: et ſic aucta eſt pena: non habetur inter infames et ad honores admittitur. Fran.

f ¶ Motos. dic motū lata ſiūa vt debuit vel fuit minuta ſine cā et ppetuo durat infamia. ꝛ ſic in ꝓpetuū remouetur. vt. C. de dig. l. ij. ꝛ. s. de re mil. q cū vno. §. ad tps. ꝛ. s. ti. i. ordine. ij. rñ. ꝛ qō dicit crimē qō ignominiaz importat. dic ꝙ eſt oē publicū. Itē ꝛ priuatus ſi modo ciuilis cōpetens pro eodem priuato infamet. vt. s. de pub. iudi. l. infamē. Item qō ſubijcit ad tempus ꝛc. dic re legatū er cri. leui. ſed non famoſo vt dā. iniur. vel concuſſionis: vel ex termini moti ſm quoſdā. qō non placet: quia non bene diceret transacto. dic ergo ꝙ fuit aucta pena: ꝛ ſic remittitur infamia poſt cām finitā: vt hic. et. §. pena grauior. et. C. de infa. ſi poſſidonū: non ergo intendit hic facere differentiā inter releg. ꝛ ab ordine motum. ſed inter eum in quo minuta et eū in quo aucta eſt pena: ꝛ ſic nō ob. s. de poſtu. imperator. et adde hic qō no. in. §. pena grauior. Item nec ob. ad primum rñ. huius. l. s. de fal. l. falſi. §. ordine. qr ibi cā cognita fuit minuta. et eodem modo rñ. s. l. ꝓpter. ij. ꝛ. ij. rñ. Alij diſtinguūt. aut in publico crimine ordinario augetur: vel als diminuitur pena et nō remittit infamia: aut extraordi. et tūc aut per ſententiam aut ex genere pene. ſi ex genere pene aucta remittit. idē ſi diminuta: ſed certis rationibus. vt. C. de infa. l. et ſi ſeuerior. ſi autem per ſiſiam aucta minuit. vt. §. pena grauior. minuta autem nō minuit. vt. s. de iniur. diuus. que diſtinctio in prima parte eſt cōtra. §. pena grauior. ꝛ in eo qō dicit vltra le. ꝛc. vt. s. de pe. in ſeruorum. in fi. Item dicunt quidam vbi er genere pena vna eſt infamia: ꝛ ſic finita pena finitur: vbi duratura eſt pena per ſententiā latam due ſunt infamie. Prima er ſententia. ſcba er pena vnde finitur tempus et ſic finitur vna: alia tamen remanere poteſt ſm predictas diſtinctiones.

¶ Spurij. ¶ Caſus. Spurij. Item inceſtuoſi poſſunt fieri decuriones: ꝛ redditur ratio inlittera. Itē ſi minor. xxv. an. ſit factus decurio er cā ꝺ habere ſalarius qō decurioni dāt: interim tñ non ſubeunt ea que alij de ordine. Itē decurio prohibetur vectigalia etiam ſue ciuitatis conducere. Itē ꝙ accuſauit aliqđ de crimine publico ꝛ deſtitit ſine abolit. non poteſt in decurioné eligi ſicut nec dānati calumnie cā iudicio publico. ¶ Pater. Filio in decurioné electo pater eiº appellauit nomine filij licet ſit excluſus eo qr tarde appellauit: ꝛ ſic filius ſubiuit decurionatum inuito patre non tenebit pater filio. Item cū decuriones debent aliquam ſententiam ferre: primam vocē habent qui decorati ſunt pluribus bonoribus iure decurionis. Item et illi qui plures habent liberos in ordine decurionum. Fran.

g ¶ Spurij decuriones. in defectu. vt. §. l. gener aliter. §. ſpurios.

h ¶ Moderit. decurio.

i ¶ Admiſit. i. deliquit. ſi enim vitium eſt ꝛc. vt. C. de leg. here. l. lege. xij. tabu. Sed arg. contra. C. de natu. libe. legem. ꝛ. l. ſi. ꝛ extra de ſi. preſby. c. ꝛ. j. iij. ꝛ in lombar. de fil. preſby.

k ¶ Facti. er cauſa. vt. j. e. non tantum. §. j.

l ¶ Non poſſunt. contra. s. de re iudi. quidā. Sed ibi a principe ꝛ inter certas perſonas hic generaliter. Item ibi er cōſilio acceſſoris. vt in auten. de in. in prin. h ipſe met debet cōſulere. vt. j. de verb. ſigni. pupillus. §. decuriones. et facit. j. titu. ij. l. ad rem.

m ¶ Etiam ſue. s. e. l. decurio. cum ſuis concor.

n ¶ Exercere. id eſt cōdu cere. Accur.

o ¶ Decurionuz. vt. j. eo. berēnius mode.

p ¶ Ignominia. vt. C. ad turpil. l. ij.

q ¶ Veluti. i. ſicuti.

r ¶ Judicio publico. ḡs conſtat eſſe infames vt s. de infa. l. j. §. qui in iudicio. nō aūt dicit ꝙ accuſatio turpil. ſit publica. Sz ō hoc dic vt. s. de pu. iudi. l. j. no. ꝛ facit. s. ti. j. libertus. §. j. queſtionibus. ꝛ. l. lucī⁹. §. anipe.

s ¶ Creato. pfe absente.

t ¶ Preſcriptione. bidui vel tridui. vt ꝛ. s. qñ ap. l. j. §. qō in ſententijs.

v ¶ Ratū. Sz nonne appellādo ratificat. vt. C. ō filiofa. ꝛ queādmo. l. cuz apud: ſñ. hic etiā ꝛta dicit ſm. R. vel ibi noſe ſuo: hic filij noīe appellatur ſm. M. ꝛ facit ad hoc C. eo. filios. ꝛ. s. ti. j. l. ij. ꝛ. j. l. priori. §. fi.

r ¶ Pro filio. id enim tā tum pro parte ſufficit ſi contrariam reportauerit voluntatem.

v ¶ Ceteris. er priuilegio

---

nia⁹ veluti⁹ calūnie cā iudicio publico⁹ damnati. ¶ Pater qui filio decurioē creato⁸ prouocauit: et ſi ꝑſcriptione⁶ tpis excluſus fuerit: ſi qd geſtuz eſt nō habuit ratū⁹ ciuilib⁹ muneribꝰ. p filio⁸ non tenebit. ¶ Priuilegijs ceſſantibus ceteris⁹ eoz potior cā habet in ſententijs ferēdis⁹ qui plurib⁹ eodē tempore ſuffragijs iure decurionis⁸ decorati⁹ ſunt. Sed et q plures liberos habet in ſuo collegio⁶ primus ſententiaz rogatus⁶ ceteros honores ordine precellit.

Paulus. Lex. vij.

Honores⁷ z munera nō ordinationibus⁷ ſed potioribus quibuſq; iniungēda ſunt. ¶ Surdus ꝛ mutus ſi in totum⁸ non audiant: aut nō loquūtur: ab honoribus ciuilibus nō etiam a muneribus⁹ excuſant. ¶ Js qui non ſit decurio duūuiratu vel alijs honoribus fungi nō poteſt: quia decurionum honoribus plebei⁷ fungi prohibentur. ¶ Ad decurionatuz filij ita demū pater non conſentit: ſi ꝓtrariā⁸ volūtatē: vel apud acta preſidis: vel apud ipſum ordinez vel quo alio modo cōteſtatus ſit.

Hermogenes. Lex. viij.

Decurionibus facultatibus ergo poteſt dari prima vox. vt et. §. ti. j. l. j. Vel da exemplum de tacito priuilegio. j. ti. l. ij.

3 ¶ Ferendis. i. vel magis creditur: vel illi habent primam vocem.

a ¶ Decurionis. als decuriones: et tūc ſub. cōſtituti. Accur.

b ¶ Decorati ſunt. hoc expone vt. j. ti. j. l. j. Accurſius.

c ¶ In ſuo collegio. i. familia. Accurſius.

d ¶ Rogatus. als rogat. ꝛ ſub. dicere. als rogatus. et tunc ſub. dicit ceteroſqz ꝛc. Sz ſi nō habeas q̄ nō ſub. dicit. et ſa. C. de decur. l. in albo.

Honores. ¶ Caſus. Nō inſpicitur. qr qui primo fuerit decurio vt per hoc prius ad honores admittatur. Item ſurdus qui nunq; audit. Item mutus qui in totū nō loquitur ab honoribus ciuilibus nō etiā a muneribus patrimonialibus excuſant. Item q non eſt decurio nō poteſt eligi duūuir: cum hic bonor ad decuriones ſpectet nō ad plebeios. Item pater non ꝺr conſentire decurionatui filij quādo oſtendit contrariam voluntatem vel apud acta preſidis vel apud ordinē vel alio modo: et ſic pro filio non tenet hoc caſu. Fran.

e ¶ Honores. adiuncti oneri.

f ¶ Non ordinationibus. als ordinationes: alias ordinationibus: et eſt ſenſus. i. non ſm ordinem: vt qui primo fuit decurio primo ad honoré aliquem admittatur. ſic in auf. de mona. §. ordinationem. et. C. eod. l. ad ſubeunda. et de poteſtate. ad mu. vo. l. i. Sed argu. contra. C. de offi. prefec. vbi. l. primicerius. ✣ Item non ob. i. de mu. et bono. l. vt gradatim. in princi. Solu. ibi de ordine honoris: hic oneris. Alditio. Jſta ſolu. glo. non eſt bona ſm bar. ideo dic aliter ſm eundē ꝙ ibi loquitur de ordine honorum in eadem perſona: hic in diuerſis.

✣ Dic ꝙ ibi loquitur de electis ꝛ no minatis ſūl ter ordinem tur: ꝺ de ſignātis ꝛ nominātis ſy bar. hic.

g ¶ Si in totū. als ſecus. vt. C. qui mo bo. l. j. cōtra lib. r. et de excuſ. tuto. l. frater. et inſti. qui. non eſt permiſ. face. te. §. item ſurdus.

h ¶ Non etiam a muneribus. ſcz patrimonialibus: ſed a perſonalibus bene excuſantur. vt. C. qui mo. l. j. lib. r.

i ¶ Plebei. hoc quere vt. j. de va. mu. l. ad decurionatum.

k ¶ Si contrariam. s. ti. j. quotiens. et. s. ſolu. ma. l. ij. §. voluntatem. et C. de filioſa. et quēadmo. l. ij. li. r. et qñ prouo. nō eſt ne. ſi pater. et. s. ad macedo. ſi filius. §. j. Item fac. t. j. ti. j. l. ſponte.

Decurionibus. ¶ Caſus. Si decurio perdat bona ſua maxime quia multa dona contulerat in alios: danda ſunt ei alimenta de publico. Franciſcus accurſius.

Decerni.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

De decurioni. ⁊ eoꝝ filijs.

Alij de alie ano quãdo q̃ ꝙs põt.

¶ Decerni. de publico. sic ergo no. ꝙ qui de suo nõ potest ali quando ꝙs de alieno est alendus. vt et. ff. vt in pof. leg. l. pe. ⁊ de tu. ⁊ ra. distin. l. j. tella. in institu. §. penul.

b ¶ Ob munificentiam. scilz conferendo munera et dona in alios. vel id est occasiõe muneris sui. ad quod. j. tit. ij. hono. in prin. ⁊. §. j.

Bar. D di et q̃ hec. l. est in arg. q̃ h̃s aliquẽ plura istrumenta fecisse. ⁊ tãẽ non tarium solutiones recepisse et exegisse ꝑpt̃ q̃ nõ ꝓbat no tarius.

Sucrus. ¶ Casus. Mat̃ ex seruo ⁊ ex matre libera potest fieri decurio. Itẽ nauicularij nõ possunt fieri decuriones. Fran. accur.

c ¶ Non prohibetur. plane si ei⁹ pater tũc sit effectus decurio vt decuriones filius prius. sibi non vendicabit: diuersum est in legitimo. vt. §. co. l. ij. et. C. de suis ⁊ leg. l. et liberta. Rog.

d ¶ Nauicularij. his enizea immunitas est danda q̃ decurionib⁹ effectis non esset largienda fm. M. Sz q̃nio decuriones nõ debeant fieri tamen crea ti muneribus compellen tur fungi. vt. j. de iur. immu. l. semper. §. fina.

Herẽnio. ¶ Casus. Licet qs habuit salarium vt decurio non ꝑpter hoc est effectus decurio cum fim. l. nõ erat factus decurio. Fran.

f ¶ Salarij. als albi: ⁊ als salarij. vt quia diu perce pit salarium vel diu stetit scriptus in albo. Et est arg. contra eos qui non recte in ecclesijs sunt constituti. ad qõ. §. de admi. tu. l. antep. ⁊. C. de rei vẽ di. l. solẽnib⁹. ⁊. §. spurij. §. miores. et. C. de ꝑscri. xxx. an. comperit. ⁊ de re li. locũ. Sed arg. ꝙtra. §. de ritu nup. qui in puncta. §. diuus. ⁊ de of. ꝓcõ. tor. barbarius.

† No. ut ceta glo. ꝙ glo na q̃ als est tiel gibilis per cõsuetudinẽ efficit eligibil. con cor. text. ibi glo. in cañ. nos ꝑsuetudinem. xij. distin.

g ¶ Non sit. vt q̃ minor: vel als inhabilis. vt. j. l. priori. §. j.

Onũ. ¶ Casus. Qui sunt tenere etatis vt minores. xxv. an. Itẽm qui sunt grandis etatis non debent eligi decuriones: et grandem etatem intelligas etatem quinquaginta et quinq; an. nam abinde infra debent suscipere decurionatum vt sic iuniores non ita grauentur. Itẽm minor. xxv. an. põt eligi decurio ec cau sa: puta / in defectum aliorũ. Itẽm consuetudo est spectanda in talibus: ⁊ hoc etiam principes direxerunt. Fran.

b ¶ Etatis. vt minores. xxv. an. vt. j. l. priori.

i ¶ Grandes. als graues.

k ¶ Natu. maiores. v. an. at. j. priori. §. ⁊. §. l. ij. §. fi.

l ¶ Seniores. scilicet excusant: nisi. lv. habeãt an. ne ⁊c. et dic non als. id est non sine causa. Accur.

m ¶ Munera publica. personalia. nam patrimonialia subeunt minores. vt. C. de mu. pa. l. etiam. lib. xj.

n ¶ Ex causa. ꝓpter inopiam aliorum. vt. C. qui ⁊ aduer. quos. l. j. et §. c. l. ij. §. fi. ⁊. C. qui etate se excu. l. ij. lib. xj. et. C. quando ꝓuo. non est ne. l. si pater. ⁊. j. de mu. ⁊ ho. l. ad rem.

o ¶ Consuetudo. No. ꝙ suetudinem in elect. seruari. vt. C. de edi. pti. l. iij. et. §. de admi. tu. l. sine herede. §. lucius. ⁊. j. de polli. l. imperator. §. fi. et. §. de testi. l. testium. in fi. et. §. cõmunia predio. l. venditor. §. si cõstat.

Et de aqua plu. arcen. l. j. in fi. Accur.

Os qui. ¶ Casus. Qui esculenta et poculẽta vendũt vt petricol⁹ lapsis alimenta decerni[a] promissum est: maxime si ob munificentiam[b] in patria patrimonium exhauserint.

Paulus. Lex. ix.

Sucrus augustus dixit et si probaretur titius in seruitute sui patris natus: tamen cum ex libera muliere sit procreatus non prohibetur[c] decurio fieri in sua ciuitate. ¶ Non est dubitãdũ qn̄ naticularij[d] non debeant decuriones[e] creari.

Modestinus. Lex. x.

Herennius[f] modestinus respondit sola salarij[g] prescriptione minime decurionez factuz q̃ fm legẽ decurio creat̃ nõ sit[h].

Aluisratus. Lex. xj.

Non tãtum q̃ tenere etatis[i] sed etiam q̃ grãdes[j] natu[k] sunt decuriones fieri prohibentur illi quasi inhabiles rempublicam tueri ad tẽpus excusantur: hi vero et imperpetuum amouentur.

¶ Nõ al's seniores[l] ne seniorum ex cusatione iuniores onerentur: ad omnia munera publica[m] suscipiẽda soli relicti. neq; eñ minores. xxv. ann. decuriones eligi nisi ex causa[n] possunt: neq; hi qui annuꝫ quinquagesimũ et quintũ excesserũt: nõnunq̃ etiaꝫ longa cõsuetudo[o] †in ea re obseruata respiciẽda erit: qõ etiam custodiendus ꝓcipes nostri consuluit de eligendis in ordine cõmodẽ ium huius etatis hominibus rescripserunt.

Qui castigati sunt flagellis ab edilibꝰ curulibus: eoꝝ mala victualia vendebant admittuntur ad decurionatum: si alij bone stiores non reperiuntur. b. d.

Idem. Lex. xij.

Os qui vtensilia[p] negociãtur et vendũt: licet ab edilibus cedant: non oportet quasi viles ꝑsonas negligi. ꝺcirꝙ nõ sunt ꝓhibiti huiusmodi homines decurionatũ vel aliquẽ honorez in sua patria petere[q]: nec enim infames[r] sunt: sed nec quidez arcentur[s] honorib⁹ quia ab edilibus flagellis cesi sunt: quãꝙ iurc[t] suo ita ediles officio istũ fungantur: in honestuꝫ tamen puto esse huiusmodi ꝑsonas flagellorum ictibus subiectas in ordine recipi: et maxime in ciuitatibus que copiam virorum honestorum habeant: nam pauci tas[u] eoꝝ qui munerib⁹ publicis fungi debẽt: necessario hos etiã ad dignitatem municipalem si facultates[v] habeãt inuitat.

Papinianus iusti. Lex. xiij.

Mperatores anto. et seuc. rescripserũt in tempus relegatos[w] z reuersos i ordine[x] cligi sine permissu principis nõ posse. Itez rescripsere relegatos[y] non posse tempore finito in ordine decurionuꝫ eligi: nisi eius etatis[z] fuerint vt nõdum decuriones creari' possent: z dignitas[a] certaꝫ spem eius honoris id faceret vt princeps indulgere possit. ¶ Itẽm rescripserũt eum qui in relegatiõe nat̃ est nõ ꝓhiberi honore decurionatus fungi. Itez rescripserũt nõ admitti contradicere volẽtes. q̃ nõ recte quis sit creatus decurio cuz in initio contradicere † debuit[b].

Paulus. Lex. xiij.

Decurione damnato nõ debere quẽstionez haberi diuus pius rescripsit: vnde etiam si defecerit decurio[c] esse: ꝺcinde dãnetur non esse torquẽdũ in memoriam prioris dignitatis[d] placuit.

† No. ꝙ huf ficit semel cõsentire et approbare. concor. text. optie in casu. horrendus. xxxij. q. v. text[o] et ibi glo. in. c. vltcrissimi viij. q. ij.

a ¶ Decerni. de publico. sic ergo no. ꝙ qui de suo nõ potest ali quando ꝙs de alieno est alendus. vt et. §. vt in pof. leg. l. pe. ⁊ de tu. ⁊ ra. distin. l. j. tella. in institu. §. penul.

b ¶ Ob munificentiam. scilz conferendo munera et dona in alios. vel id est occasiõe muneris sui. ad quod. j. tit. ij. hono. in prin. ⁊. §. j.

c ¶ Non prohibetur. plane si ei⁹ pater tũc sit effectus decurio vt decuriones filius prius. sibi non vendicabit: diuersum est in legitimo. vt. §. co. l. ij. et. C. de suis ⁊ leg. l. et liberta. Rog.

d ¶ Nauicularij. his enizea immunitas est danda q̃ decurionib⁹ effectis non esset largienda fm. M. Sz q̃nio decuriones nõ debeant fieri tamen crea ti muneribus compellen tur fungi. vt. j. de iur. immu. l. semper. §. fina.

e ¶ Non sit. vt q̃ minor: vel als inhabilis. vt. j. l. priori. §. j.

f ¶ Salarij. als albi: ⁊ als salarij. vt quia diu perce pit salarium vel diu stetit scriptus in albo. Et est arg. contra eos qui non recte in ecclesijs sunt constituti. ad qõ. §. de admi. tu. l. antep. ⁊. C. de rei vẽ di. l. solẽnib⁹. ⁊. §. spurij. §. miores. et. C. de ꝑscri. xxx. an. comperit. ⁊ de re li. locũ. Sed arg. ꝙtra. §. de ritu nup. qui in puncta. §. diuus. ⁊ de of. ꝓcõ. tor. barbarius.

g ¶ Grandes. als graues.

h ¶ Natu. maiores. v. an. at. j. priori. §. ⁊. §. l. ij. §. fi.

i ¶ Seniores. scilicet excusant: nisi. lv. habeãt an. ne ⁊c. et dic non als. id est non sine causa. Accur.

j ¶ Munera publica. personalia. nam patrimonialia subeunt minores. vt. C. de mu. pa. l. etiam. lib. xj.

k ¶ Ex causa. ꝓpter inopiam aliorum. vt. C. qui ⁊ aduer. quos. l. j. et §. c. l. ij. §. fi. ⁊. C. qui etate se excu. l. ij. lib. xj. et. C. quando ꝓuo. non est ne. l. si pater. ⁊. j. de mu. ⁊ ho. l. ad rem.

l ¶ Consuetudo. No. ꝙ suetudinem in elect. seruari. vt. C. de edi. pti. l. iij. et. §. de admi. tu. l. sine herede. §. lucius. ⁊. j. de polli. l. imperator. §. fi. et. §. de testi. l. testium. in fi. et. §. cõmunia predio. l. venditor. §. si cõstat.

m Et de aqua plu. arcen. l. j. in fi. Accur.

n ¶ Os qui. ¶ Casus. Qui esculenta et poculẽta vendũt vt petricol⁹ bailardi: ⁊ guidoctus de vignola: licet sub edilibus cesi fint. id est sub ai. fustigati: vt quia malum foum faciebant de vino: ita denuꝫ possunt eligi in decuriones quando alias honesti homines non inueniuntur ad decurionatum. Fran. accur.

o ¶ Thesaurus. ¶ Casus. Qui inuenit thesaurum in suo fundo. non tenetur ad restitutionem. Sed si in alieno. tenetur. Sed si inuenit in publico. ꝓ medietate est suus. Sed si in fundo fiscali. totum est fisci. Sed si in fundo ecclesie. totum est ecclesie. Sed si in fundo religiosi. totum est religiosi. Sed si in fundo ꝓuincie. totum est ꝓuincie. Sed si in fundo ciuitatis. totum est ciuitatis. Sed si in fundo ꝓtis. totum est ꝓtis. Sed si in fundo ꝓtis. totum est ꝓtis. Sed si in fundo ꝓtis. totum est ꝓt

¶ De albo scribendo. ¶ Cuius corruptor vindicatur egregie. vt. ff. de iur. om. iudi. si quis id quod iurisditionis causa.

Decuriones. ¶ Casus. Nomina decurionum scribenda sunt in albo eo ordine quem consuetudo requirit: si non est consuetudo inspicientur dignitates eorum vt qui in maiori dignitate est ei nomen primo scribatur: et sic de singulis: z per ordinem in litteram: et similis ordo inspicietur cum sententia aliquā debēt dare decuriones. Item nomina eorū qui dignitatem aliquam habuerunt a principe in albo scribenda preferuntur illis qui municipalibus honoribus functi fuit. et hoc dicit beclerus et seq. Franciscus.

a ¶ Lege. id est consuetudine. vt. ff. ti. j. l. non tantum. cum concor.

b ¶ Qui eorum. als deest eorum.

c ¶ Venit. i. electus est.

d ¶ In sententijs. i. vt primo sententiam de electione vel decreto aliquo seu cōsilium suus dent. vt. ff. ti. j. l. ij. §. restituta tamen. et. l. spuri. §. fi.

e ¶ Dicimus. facit. ff. de offi. pre. vt. l. fi. z de cōsti. l. i. z. j. ti. j. l. rescripto. in prin. z. l. vt gradatim. in prin. z. C. de mu. pa. l. j. z de ma. testā. l. fina. et. j. de le. l. fcendum. §. ordine. z. ff. titu. j. spuri. §. fin. z ff. de va. mu. l. pe. §. fina. cum concor. Sed cōtra. ff. titu. j. l. honores. in prin. cum concor. et. C. qui bo. cede. pos. l. fi. et. ff. de leg. etfe. con. l. non est nouum.

† Dignior est preferēdus inferiori. ad hoc concor. ter. in. c. solite. de ma. z obe. glo. ē in pemioprag ma. fanc. §. dō attente. in ver. comi tiū. Addo vltra q. p. il f la glosa facit. videlicet qi dignitatuz ordines sunt fuādi. rubri. est et pssa. C. vt digni. ordo ferue. li. xij. et fm dignitatē suaz est honorādus aliquis i fede. glo. in. c. cum olim. ff plac. extra. z adde vt fu per impedimēto pōt. possit tuder adiri z ei⁹ officiū Ipoluari. vt de. Bo. fab. z Bng. i. q. aliā vero in glo fup ver. al'iori. de bo. po. iſti.

† Ista lex facit q̄ scripturis facta in muro fit credendum fm Bar.

¶ De albo scribendo. Titulus. tij.

Vlpianus. Lex. j.

Decuriones † in albo scripti esse debent lege municipali precipitur: sed et si lex cessat tunc dignitates erunt spectande vt scribantur eo ordine quo quisq; eorum maximo honore in municipio functus est: vtputa qui duumuiratum gesserunt si hic honor precellat: z itra duumuirales antiquissimus quisq; prior: deinde hi qui eorum secundo post duumuiratum honore in republi. functi sunt post eos qui tertio et deinceps: mox hi qui nullo honore functi sunt: prout quisq; eorum in ordinem venit. In sententijs quoq; dicendis idem ordo seruandus est quem in albo scribendo diximus.

Idem. Lex. ij.

In albo † decurionum z municipum nomina ante scribi oportet eorū qui dignitates principis iudicio consecuti sunt: post ea eorum qui tantum municipalibus honoribus functi sunt.

¶ De muneribus z honoribus. Titulus. iiij.

Primo loquitur de muneribus personalibus publicis auctoritate et vtilitate. Secundo de muneribus publicis auctoritate et vtilitate priuatis. secunda ibi: eque personale. Bar.

Hermogenes. Lex. j.

Munerum ciuiliū que dam sunt patrimonii: quedaz personarū: patrimonii sunt munera rei vehicularis. Item nauicularis † decem primatus: ab istis † enim periculo ipsorum exactiones solēniuz celebrantur. ¶ Personalia sunt ciuilia munera defensio ciuitatis. i. vt syndicus fiat: legatio ad census

n ¶ Solēnium. functionum.

o ¶ Accipiendos. omnia accipe cum eorum sumptu.

p ¶ Scribatur. quod dic vt. C. de bo. pro. si quis post. cum concor.

q ¶ Annone. deferende forte exercitui.

r ¶ Publicorum. locandorum. vt. C. de lo. predi. l. j. lib. xij.

accipiendos ° vel vt patrimoniuz scribatur ᵖ

annone ᵍ ac similium cura predioꝝ rum quoq; publicorum ʳ frumenti cōparandi ˢ aqueductus ᵗ equorum circensium spectacula / publice vie munitiones: arce frumentarie ᵛ: calcfactiones thermarum ˣ: annone diuisio: et quecunq; alie cure sunt similes istis. ex his cuiz que retulimus cetera et per leges cuiusq; ciuitatis ʸ et ex consuetudine longa intelligi poterunt.

¶ Illud tenendus est generaliter personale quidem munus est qō eum corporibus cum labore z solicitudine animi ac vigilantia p̄n cipaliter exerit ᶻ. patrimoniale vero est in quo sumptus maxime postulatur. ¶ Eque personale munus ᵃ est tutela cura adulti furiosi ve. Item prodigi: muti et ventris etiam ad exhibendus ᵇ cibum / potum / tectum / et similia: sed z in bonis ᶜ cuius officio vsucapiones ᵈ interpellantur ac ne debitores liberentur ᵉ prout detur ᶠ. Itez ex car bonano edic. bonoꝝ possessione petita si satis non detur ᵍ custodiendis bonis curator datus personali fungitur munere. bis similes ʰ sunt bonis dati curatores qui fuerunt eius qui ab hostibus captus est et reuerti speratur ⁱ. Itez custodiendis ab eo relictis bonis cui necdum quisq; ciuili vel honorario iure successit curatores constituti ᵏ.

Vlpianus. Lex. ij.

Quod ad honores pertinet creditur in potestate filiuz habere etiam is qui in patris potestate ˡ est.

Enumerat personas que debent et possunt vocari ad honores z munera. hoc dicit Bartolus.

Idem. Lex. iij.

Et qui originem ab vrbe roma habent si alio loco domicilium constituerint munera

s ¶ Comparandi. exercitui pub. z fact. j. l. fin. §. j. contra. solu. hic omnia de suo facienda: ibi ē pa

t ¶ Aqueductus. scilicet cura.

v ¶ Frumentarie. scilicet custodiende.

x ¶ Thermarum. id est balneorum.

y ¶ Ciuitatis. No. legem ciuitatis eius consuetudines. ad quod. ff. quod cuiusq; tri. l. milli. et. l. item. §. sed hoc hodie. et C. de edi. pu. l. an in totum. z. ff. de aqua plu. arcen. si prius. §. j. et de leg. z senatusco. l. si de interpretatione.

z ¶ Exerit. i. exigit. vel ē. vt. j. i. fi. in prin.

a ¶ Munus. hec sunt ancthoritate publica tātum: se superiora etiam vtilita te omnia tamen personalia. ad quod insist. de excu. tuto. in prin.

b ¶ Ad exhibēdum. ventris. dico ad exhibēdum z. vt z. ff. de ven. in pos. mit. l. j. §. quotiens. et. l. curator.

c ¶ Bonis. s. absentis.

d ¶ Vsucapiones. corporalium.

e ¶ Liberentur. a personalibus.

f ¶ Prouidetur. scz per procu. officium z. vt z. ff. de nego. gest. l. j. sed quidam dicunt hic loqui de curatore dato bōis motui. vel capti ab hostib⁹ quod nō placet: quia de eo statim dicet. habēt tamen et illi idem offi. circa act. z ad hoc. ff. de priui. cre. idē. §. j. z no. hac l. multa genera curator. Est et aliud quando constituitur vt soluat creditoribꝰ. vt. ff. de cura. bo. dā. l. fi. Item alius quādo bonis etiā presentis. vt. C. de bo. que lib. l. fi. §. j. et in auté. vt lic. ma. z aute. §. j.

g ¶ Satis non detur. vt ff. de car. sed si tis. §. quotiens.

h ¶ His similes. vt perso

nali fungantur munere.

i ¶ Speraf. de quo habes. ff. qui. ex cau. i pos. ea. l. i pos. z. ff. q. ex cau. l. ab hostib⁹. z interrumpit iste prescrip. vt. ff. de cura. bo. dan. l. fi.

k ¶ Constituti. ff. similes sunt predictis vt personali munere fungantur. et fa. ff. qui. ex cau. in pos. e. l. fi diu. z de col. bo. l. j. §. fi cum duobus.

Quod ad honores. ¶ Casus. Qui in potestate alterius est si habet filiū ff. eū habere in sua potestate quo ad honores scz vt quasi fideiussor: teneatur pro filio in magistratu assumpto. Fran.

l ¶ In patris potestate est. vt videaf fideiubere pro eo. vt. ff. ad mu. l. ij. vel dic vt prosit ei ad excusationem. vt. j. tit. j. l. ij. §. ij. vel vt prosit ei ad ho. vt. ff. de mi. xxv. an. l. ij. z facit. ff. de bis q sunt sui vel alie. iu. l. filius.

Et qui. ¶ Casus. Matus rome licet in prouincia habeat domicilium: tamen munera subire debet rome. Item donec miles moratur in castris. id est in exercitu: nō debet subire onera in ciuitate sua. Alij autem homines licet cognati nullitum sint onera subire debent

in sua

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

m fua ciuitate. Item damnatus in metallum ſi in integrum reſtitutus eſt munera fubire debet in ſua patria ⁊ honores ſuſcipere perinde ac ſi munꝰ ertitulſet dānatus. Item munera corporalia vt honores: et munera perſonalia feminis ſunt interdicta. Item non poteſt pater contradicere quominus filius eligatur ad honores cuꝫ nullā excuſationem in ſtam filius baberet: et p

honore quā hꝫ filius patre nō cōſentiēte ly filius male gerat pater non tenetur: filius autem officium ſibi iniunctum gerere debet ⁊ tenet ſi male gerat. Item maior. lxx. ⁊ v. an. habēs. v. filios cuꝫ excuſetur a muneribus ciuilibus filij tamen eius munera eis iniuncta ſubire debent. Item vitricus non tenetur pro one ribus priuigni. Item liberti debent ſubire munera in ea ciuitate vnde ſunt patronoſi habēt patrimonium ad hoc ſufficiens: nō eſt bona patronoꝝ ad hoc tenenť. Itē ly pater commiſerit aliqđ delictum: nō nocet filijs eius quomin⁹ ad honores vocenť. Item minor xxv. an. pōt eligi in decaprothus: et ideo ſic dr: qꝛ præſt. r. et dic vt in gloſ. dñi mei ac. Item exactio tributoꝝ id eſt ſi ab aliquo exigit tributū onus eſt patrimonij. Item cura frumēti cōparādi eſt munus ꝓſonale: ⁊ ab hoc excuſat maior. lxx. an. Item ſi hꝫ filios. Item boēs q debēt ꝑſtare hoſpitia in ciuitate militib⁹ ſuperuenientib⁹ debent præſtare ea ꝓ vices. i. quidaꝫ vna die: qđam aliā alia die et onus tale eſt ꝑmonij. Itē ꝓſes puīcie ꝓuideat munera ⁊ honores inciuitatib⁹ equaliter diſtribui inter boies. Item ſi pater hꝫ duos filios non cōpellitur ſubire munera ꝓ eis. Itē ſi ſpōte ſubiit munera ꝓ vno: deinde cū alter filius eligeretur ad honores pater deceſſit: ⁊ bic fili⁹ geſſit officium ⁊ male: nunq⁹ de cōmunibus bonis hoc male geſtū reſarcitur niſi pater hoc diriſſet. Fran.

a ¶ Debēt. ſ. rome: q̄ſi nil. plus trāſlatio domicilij ſicut alꝫs. vt. ſ. ad mu. l. ſicola aute. ⁊ de iu. om. iu. l. cū quidā. hꝫ certe ibi erat ꝓuītus. Itē ꝓ eis. ſ. ti. ij. l. i. ſed ibi erat inoffi. dic ergo bic eius ſcz loci. vñ versus. Terre quā pergis cape mores quos ibi cernis. nibi dominus tñ ⁊ rome. vt. C. de mu. ⁊ origi. l. ſi. ꝓout no. ſ. ad mu. l. aſſumptio. ꝙ. filius. Accur.

b ¶ Vis qui in caſtris. i. exercitui.

c ¶ Municipale. i. de illo municipio. vnde eſt.

d ¶ Munus. ſcilicet perſonale.

e ¶ Et prouincie. facit. ſ. ad mu. l. ij. ꝙ. ti. ⁊. j. ea. l. ꝙ. decaprothos. ⁊. j. l. ꝓtori. ꝙ. fina.

f ¶ Vel munera iniungātur. ꝓſonalia: ſed patrimonia ſubit vbi habet poſſeſſionem. vt. C. de mu. pa. l. patrimoniorum. et de mu. et in quo loco mu. l. i. ſed ⁊ perſonalia q̄ſq⁹ ſubeunt. vt no. j. de reg. iur. l. ij.

g ¶ Intercedere. id eſt rogare.

h ¶ Nō bz. quominus filius eligať. vt. j. e. honor. ꝙ. de honoribus. et ſic intercedere. i. ſupplicare. ⁊ ſic repellit. vt. C. de ꝓcu. impe. offe. l. nec dā noſa. Alij bñt vllā: ⁊ tūc dic nō bz ius. i. nō eſt opus. vel dic intercedere. fideiubere. ⁊ dic ius nō bz. i. ius nō imponit ei neceſſitatē.

i ¶ Q pater. in lib. R. ꝙ. in li. B. non. ⁊ facit. ſ. ad mu. l. ij.

k ¶ Illius. ſcilicet patris.

l ¶ Defenſionem. id eſt filium.

m ¶ Eiuem. id eſt filium.

cius ſuſtinere debent[a]. ¶ Vis qui in caſtris[b] operam per militiam dant nullum municipale[c] munꝰ[d] iniungi poteſt. Ceteri autem prꝫuati q̄uis militiuꝫ cognati ſunt legibus patrię ſuę ⁊ prouincię[e] obedire debent. ¶ Si in metalluꝫ datus in integrum reſtitutus ſit: per inde ac ſi nec damnatus fuiſſet ad munera vel honores vocatur: nec opponat fortunam ⁊ caſus triſtiores ſuos ad hoc ſolum ne patria idoneus ciuis eſſe videatur. Corporalia mūera feminis ipſe ſexus denegat quominus honores vel munera iniungātur[f]. ¶ Si filius nullam habet excuſationē: intercedere[g] pater in cuius poteſtate eſt ius non habet[h].

☞ Ille non eſt laudādus qui ſe vel alios ſubtrahit vtilitatibus patrie. b. d.

¶ Q pater[i] non conſenſit honoribus ſue muneribus filij: ne illius[k] patrimonium oneri ſubijcia tur præſtat defenſionem[l] nō ciuē[m] patrię vtilitatibus: quatenus poteſt[n] auferr[o].

☞ Excuſatio patris non tribuit immunitatem filio a muneribus.

¶ Quāuis maior. an. lxx.[p] liberorum[q] incolumiū pater ſit: ideoq⁹ a muneribus[r] ciuilibus excuſetur: filij tamen eius ſuo nomine competentia munera agnoſcere debent: ideo enim ꝓpium præmium immunitatis ꝓpter filios patribus datum[s] eſt quod illi ſubibunt. ¶ Vitricus onera munerum[t] ciuilium nomīe priuigni ſui ſuſcipere nulla iuris ratione cogitur. ¶ Liberti muneribus fungi[v] debent apud originem patronoꝝ rū: ſed ſi ſuaꝫ patrimonia habeant ſuffectura oneribus: res[x] cīſ patronorum[y] muneribus libertinorum ſubiecta non eſt. ¶ Quod ſi pater in reatu criminis alicuius eſt. filijs impedimento[a] ad honores cē nō debet. ¶ Decaprothos[b] etiam minores anīs. xxv. fieri non militantes iamprudem placuit: qꝛ patrimonij magis[c] onus videtur eſſe. ¶ Exactionem tributoꝝm onus patrimonij cē ꝙſtat[d]. ¶ Cura frumenti comparandi munus eſt[e]: et ab eo cras ſeptuaginta annorum vel numerus. v. liberorum incolumium excuſat[f]. ¶ Eos milites quibus ſuperuenīctibus hoſpitia ꝓberi in ciuitate oportet per vices ab omnibus quos[g] id munus contingit ſuſcipi oportet. ¶ Q unus hoſpitis[h] in domo recipiendi nō perſone ſed patrimonij onus eſt. ¶ Preſes prouincie prouideat munere et honores in ciuitatibus equaliter ꝓ vices ſm ctates et dignitates: aut gradus munerum honorumq⁹ qui antiquitus ſtatuti[i] ſunt iniungi ne ſine diſcrimine[k] et frequenter his oppreſſis ſimul viris ⁊ viribꝰ reſpublice deſtituantur[l]. ¶ Si duo filij in poteſtate patris ſunt: eodē tempore munera eorum pater ſuſtinere non compellitur[m]. ¶ Si is qui duos filios relinquebat nihil de expediendis muneribus alterius filij ex communi patrimonio ſuprēmis ſuis cauit: ꝓprijs ſumptibus et muncra ⁊ honores qui ei iniungun tur[n] ſuſcipere debet: q̄uis ꝓ altero viuus pater ciuſmodi onera expedierit.

Idem. Lex. iiij.

n ¶ Poteſt. ſcz filius.

o ¶ Auſert. ſcz pater. ad qđ. ff. de vē. in poſ. mit. l. i. ꝙ. ꝛ generaliter.

p ¶ An. lxx. ſic de facto erant. nā ſoli. iv. ſufficiunt. vt. ſ. ti. ij. l. ij. in fi. niſi in tu. ⁊ cu. vbi. lxx. vt. ſ. ti. ij. l. maiores.

q ¶ Liberorum. ſ. v. vt. C. qui mu. lib. l. eos. lib. x. ⁊. j. ea. l. ꝙ. cura. ⁊ ſic geminam bz excuſatione.

r ¶ Ad muneribus. ꝓſonalibus. aliud i honoribus. vt. C. qui mu. lib. l. i. lib. x. ⁊ ſ. titu. ij. l. ij. in fi. ⁊. j. ti. i. l. in bonozb⁹. Itez aliud in patrimonialib⁹. vt. C. de mu. pa. l. neqs.

s ¶ Matuz eſt. Quid ꝙſi ſūt min⁹ idonei: R. ſi. ad hoc patrez ꝓ eos munari. vt. C. de bis q mil. l. fi.

t ¶ Munerum. perſonalium vel patrimonialiuꝫ.

v ¶ Fungi. alꝫs ūgi. ⁊ alꝫs fungi. et dic etiam ſi alꝫs domiciliuꝫ tranſtulerūt. nam vtrobiqꝫ muneribꝰ aſtringunť. vt. ſ. ad mu. filī⁹. ꝙ. mumceps. ⁊. l. de iure. ſ. libertos.

x ¶ Sꝫ ſi ſua. ſ. ita demuz eſt boc verum. ad qđ. ſ. ti. ij. l. eos. m. ſi. ⁊ dic ba beant ſcz ibi. nam ſi alibi tñ forte ſecus: vt no. ſ. c. aſſumptio. ꝙ. filius.

y ¶ Res. i. ſubſtāta.

z ¶ Patronoꝝm. q̄uis er cā fideicōmiſſi manumittētiuz. vt. C. de mu. ⁊ origi. l. ij. et. ſ. ad mu. libertus. ꝙ. ex cauſa.

a ¶ Impedimēto. vt. ſ. titu. ij. l. ij. ꝙ. nullum.

b ¶ Decaprothos. decaprothos grece latine ꝺ primus. vt protbocollū. ⁊ ꝓtbomartyr. ſtephan⁹ id eſt prim⁹ martyr: inde ꝺr primat⁹. ⁊. vt. ſ. ti. i. in pin. et qꝛ eſt patrimonij: vt bic et ibi dicit. et. C. e. nec ꝓteſtaſie. iō nō excuſat minor a perſonali: vt bic. ⁊. C. de mu. pa. l. etiā ꝙ excuſatur a ꝓſonali. vt C. qui etate ſe ex. l. cuꝫ filios. Vel dicit decaprothos munus colligendi decimas a ꝓbos ꝓmū ⁊ deca. decē: qꝛ ꝓma mensura de. r. colligitur.

c ¶ Magis. comparatiue. nam eſt mixtum. vt. j. l. fi. ꝙ. mixta. ⁊ ſic intellige. C. eo. l. nec ꝓteſtaſie. ſ. ꝙ eſt tantum patrimoniale in boc ſcz vt ei⁹ naturam habeat vt omnibus imponatur: mixtum tamē eſt.

d ¶ Conſtat. ſi ab aliquo exigatur. alꝫs contra. vt. ſ. l. j. et. C. de ꝓtuileg. vetera. l. fi. contra.

e ¶ Munus eſt. perſonale. vt. ſ. l. j. ꝙ. i. ꝛ. ij.

f ¶ Excuſat. immo non excuſat. vt. C. de. qui. mu. vel ꝓte. ne. li. ſe excu. l. fina. contra. Solu. vt ibi. Item ad idem cōtra. C. vt. ne. li. in emp. ſpe. l. j. Solu. vt ibi.

g ¶ Quos. nā nō oēs cōtingit. vt. j. l. fi. ꝙ. pe. ⁊. ꝙ. fi. ⁊ dic q̄ illuſtri militi mediętas domus: nō illuſtri tertię. C. de meta. l. ij. ⁊ mil plus etiam a volentibus petitur. vt. C. de ſalga. bo. non ꝓte. l. ij. ⁊ facit. j. titu. j. l. ſunt munera. ⁊. C. de epi. ⁊ cle. l. j. ⁊ de mu. pa. l. ij. ⁊. j. ꝓtori. ꝙ.

h ¶ Hoſpitis. facit. ſ. ꝓtori. ꝙ.

i ¶ Statuti. ſ. de albo ſcribendo. l. j.

k ¶ Diſcrimine. i. indiſtincte. ⁊ facit. j. eo. bonoz. ꝙ. gerendorum. ⁊ fa. ſ. titu. j. l. i. ꝙ. pe. ⁊. C. eo. l. ſi. et. l. cum te. et. ſ. titu. ij. bonores. ꝙ. bis qui.

l ¶ Deſtituantur. et alꝫs deſtruantur.

m ¶ Nō cōpellitur. ſed ꝙ vno cogit. ſm quoſdā. arg. buius lſre qđ nō pla cet. vt. ſ. e. l. ꝙ. qđ pater. et. ſ. titu. ij. l. ſpurij. ꝙ. pater. ⁊. l. bonores. ꝙ. fin.

n ¶ Iniūgunt. dic de nouo poſt mortem patris: licet electi in vita. vt. ſ. eo. l. et ſi filium. vel etiam eo viuente: ſed nō cōſentiēte. vt. ſ. fami. berc. l. et ſi filium. vel etiam eo viuente: ſed nō cōſentiēte. vt. ſ. fami. berc. ex parte. ꝙ. filius. ⁊. l. ſi filia. ꝙ. idē ſcribit nerati⁹. ꝛ. ſ. ad muni. luci⁹. ꝙ.

idem rescripsit. ⁊ sic est arg. ad sumptus quos vnus fratrum fecit ꝓ vre ducenda: vel ꝓ filia militia erercenda.

Cura. ¶Casus. Cura extruendi vel reficiendi operis publici mus quinq; filios. ⁊ licet compulsus hoc officium gessit non preiudicat sibi ad alia munera subeunda. Item excusatio paupertatis propter quam quis excusatur a muneribus vel ab honorib⁹ nō est perpetua. durat enī donec pauper est: sed factus diues cogitur ea subire: et onera patrimonialia subire quis nō cogitur propter pauperta tem: personalia autem cogitur subire. Item qui tenebatur munera subire causa eorum cuitando rum dedit se militie non preiudicauit ciuitati qn adhuc munera subire cogatur. Frā. accur.

a ¶Operis. publici.

b ¶Munus. personale. vt. ff. l. i. §. i.

c ¶Aꝫ quo. munere.

d ¶Excusatur .C. g mu. lib. l. fina. ⁊ ff. l. ꝓxi. §. q̄us. ⁊. C. de sump. re. l. j. lib. x.

e ¶Auferet. quinimmo. ⁊ si sponte nisi sit decurionatus. vt. C. de his qui spon. mu. fub. l. i. ⁊. ij. et no. ff. de priui. vete. l. fin. et. l. ij.

f ¶Si er voto. quilibet anhelat ad lucrum: vt ff. et. C. arbi. tu. l. si defunctus.

g ¶Estimabitur. j. de vacatione bis honorib⁹. §. penul. ⁊. j. titu. ij. semper. §. negociatores.

h ¶Corpori. als corpora inducta. et idem est sensus. ⁊ facit. C. de his qui mu. lib. l. fin. item facit. ff. de p. l. i. §. i.

i ¶Non potuit. Arg. contra. habes de pe. vt hic. et in lombar. de episco. et cleri. de liberis bo. et de his qui se in pos. a. l. i. et ij. ⁊. ij. et. C. qui mili. nō pos. l. ij. et. C. de col. l. j. et de his qui ad ecc. confu. l. i. et. ff. de infa. l. ij. §. est ⁊ quarti. ⁊. j. titu. j. l. penul. §. penul. ⁊. C. de episcop. et cleri. qui sub pretertu. et argu. j. de iu. immu. semper. §. diuus.

k ¶Auiculary. Intra quinquēnium. j. titu. ij. semper. §. negociatores. contra vbi dicit dum durat actus. Solu. vt ibi.

l ¶Publici. personalis. vt. ff. §. negociatores. et facit. C. de bono. nō continu. inter patrem et filium. l. ij. vbi simile spacium dicit. Item facit. j. tit. j. l. eos. et. ff. de infa. l. ij. §. est ⁊ quartum.

m Bbes hic. et. j. l. si quis. ⁊ facit in auc. de defen. ciui. in prin. titu.

n ¶Prout. id est postq̄. Accur.

o ¶Honoribus. als oneribus.

p ¶Sustinere possint. ergo aliquid plus expendunt occasione dignitatis. vt et. ff. ti. ij. l. decurionibus.

q ¶Vtile. quasi: et alij subeant hoc onus.

Cura extruendi vel reficiendi operis[a] in ciuitate munus[b] publicum est: a quo[c] quinq; liberorum incolumium nomine pater excusatur[d]: nec si per vim ex tortum munus fuerit excusationē quam habet ab alijs muneribus auferet[e]. ¶Deficientium facultatibus ad munera vel ad honores qui indicuntur: excusatio nō perpetua sed temporalis est: naz si ex voto[f] honestis rationibus patrimonium incrementum acceperit suo tempore: an idoneus sit aliqs ad ea que creatus fuerit / estimabitur[g]. ¶Inopes onera patrimonij ipsa non habendi necessitate non sustinent: corpori[h] autem indicta obsequia soluuntur. ¶Qui ob noxius muneribus suę ciuitatis fuit ⁊ nomē militie defugiēdi oneris municipalis gratia dedit: de teriorem causam reipublice facere non potuit[i].

Scuola. Lex. v.

Auiculariꝫ et mercatores olearij qui magnam partē patrimonij ci rei contulerunt intra quinquennium[k] muneris publici[l] vacationem habent.

Quodam rescripto cauetur q̄ postq̄ quis est decurio debet subire magistratus hoc debet intelligi si alꝫ est idoneus facultatibus. deinde ponit alios qui eligi non possunt ad munera ⁊ honores quos vide. textus satis planus est. Fran. accur.

Vlpianus. Lex. vi.

Escripto diuorum fratruz ad rutilum lupuz ita declaratur constitutio[m] qua cautus est: ꝓut[n] quisq; decurio creatus est: vt et ita magistratuz adipiscatur: totiens seruari debet quotiēs idoneos ⁊ sufficientes omnes esse cōtingit. Ceterum si ita quidam tenues et exhausti sunt: vt non modo publicis honoribus[o] pares nō sint: sed etiam vix de suo victum sustinere[p] possint: et minus vtile[q] et nequaq̄ honestum est talibus mandari magistratum prefertim[r] cū sint qui conuenienter rei et sue fortune et splendori publico possint creari. ¶Sciant igitur locupletiores non debere se hoc pretextu legis vti ⁊ de tempore quo quis in curiam alligatus[s] fit inter eos domum esse querendum qui ꝓ substātia sua capiant honozis dignitatem. ¶Debitores rerum publicarum ad honores inuitari non posse certum est[t]: nisi prius in id quod debetur reipublice satisfecerint. ¶Sed eos demum debitores rerum publicarum accipere debemus qui ex administratiōe reipublice relinquātur[u]: ceterum si non ex administratione sunt debitores: sed mutuam pecuniā a repu. acceperint: non sunt in ea causa vt honoribus arceantur. ¶Plane vice solutionis sufficit vt quis aut pignoribus aut fideiussoribus[v] idoneis caueat[x] et ita diuifratres claudio hermio rescripserunt. Sed ⁊ si ex pollicitatione debeant: q̄ tamen pollicitatio recusari nō potest[y]: in ea sunt conditione[z] vt honoribus arceantur.

Nemo sine accusatore ab honoribus arcetur. hoc dicit.

¶Si quis accusatorem non habet ab honoribus prohiberi non debet[a]: quemadmodum non debet is cuius accusator desitcerit: ita enim imperator noster cū fratre suo rescripsit. ¶Sciendum est quedaz esse munera aut personarum aut patrimoniorum. Iudex quosdam[b] esse honores quę munera patrimonijs iniungūtur vel in cius retributione[c] talia[d] sunt/ vt neqz etas ea excusetur: nec numerus liberorum: nec alia ꝓrogatiua: que solet a personalibus muneribus excusare vel exuere: sed enim hec munera que patrimonijs indicūtur duplicia sunt. nam quedam possessoribus[e] iniungun tur: siue municipes sint siue non sint[f]. quedam vero nisi municipibus vel incolis[g] in retributiones q̄ agris fiunt: vel edificijs possessoribus indicunt. Munera vero q̄ patrimoniozū habētur nō alijs q̄ municipibus vel incolis[h].

Martianus. Lex. vij.

Eus delatus etiā ante sen

r ¶Prefertim. adumdat prefertim. nam ⁊ als etiam non idonei eligunt. vt. j. eo. vt gradatim. §. quotiens. et. ff. ti. ij. l. ij. §. furiosa.

s ¶Alligatus. als allectus. als alligatus. Obligatus sit excusabilis per etatem senilem: vel inuenilem vel non inter eos ⁊c. ad quod. ff. ti. ij. non tantum. §. fi. ⁊. §. pe. et. fa. C. de decu. l. ad subeunda. ⁊. ff. eo. ⁊ qui originem. §. liberti. et. j. tit. ij. eos. in fi. et. j. eo. bonor. §. de honoribus. vel dic de tempore: qz vult se excusare prescriptione tpis. qō dic vt. ff. ad muni. libertus. §. prescriptio.

t ¶Certum est. facit. ff. de debi. ciui. l. i. ⁊. j. titu. j. l. his honoribus. §. i. ⁊. §. fi. ⁊. j. de iur. imu. semp. §. 2 ductores. et. j. de leg. i. ij. in prin.

u ¶Relinquant. i. debitores ex reliqs fiant. als relinquant: ꝛ est idem.

x ¶Idoneis caueat. sic ergo datis fideiussoribus ⁊ pignoribus cautum vt satisfactum intelligitur. vt ff. man. si mandato. §. fi. ⁊ de consti. pecu. promissor. §. fi. ⁊ de coll. bo. l. j. §. iubet. ⁊. j. de verbo. significationis. solutionis. ⁊. l. liberationis. ⁊. ff. de sol. l. satisfacto. et. l. solutionis ⁊. ff. ō §bē. emp. l. vt res. ⁊. ff. de pub. l. licitatio. §. debitores. Sed ff. §. qui mo. pig. vel hypol. item. §. fi. ⁊ de pig. act. si rem. §. omnis. ⁊. l. fi.

y ¶Non potest. vt. j. de polli. l. i.

z ¶Conditione. i. vt non admittantur.

a ¶Non debet. q̄uis criminosus. secus si accusatur etiaz nō criminosus: vt. j. l. pri. cus cōcor. Item no. hic q̄ sine accusatore nemo dānatur. vñ illud. Mulier nemo te accusat ⁊c. et ad idem. C. q accusa. non. pos. l. ij. sed boc fallit in casib⁹ no. ff. ad leg. iul. de adulte. l. i. §. si publico. Item si habet hoc post electionem. vt. ff. ti. ij. l. pe. §. fi. et. j. l. fi. §. patrimoniorum.

b ¶Quosdam. id est tertio loco.

c ¶Retributione. als retributiones. als retributione.

d ¶Alia. als talia: et bene ⁊ sic cōprehēdit omia patrimonialia que ei ꝓpte coherent siue indicā tur possessionibus: ⁊ sic consistant in retributione siue personę ꝓpte patrimonio indicantur: vt ff. et. C. eo. l. v. et. j. titu. j. l. §. fi. et. l. sunt munera.

et. l. his honoribus. in prin. et. j. l. fi. §. patrimoniorum. et. §. seq. Alibi est alia. et tūc innuit q̄ patrimonialia vitenf. Alij qō et verū est per priuilegiū principis. vt. d. l. sunt munera.

e ¶Possessoribus. als possessionibus: et als possessionibus.

f ¶Non sint. accipe exemplum in retributiones ⁊c. Accur.

g ¶Incolis. vt collecte que imponūtur ꝓ eo rebus. Accur.

h ¶Incolis. ad hoc refer as illud munera ⁊c. Accur.

Eus. ¶Casus. Accusatus non admittit ad honores pendente accusatione ante sniam infra annuz: sed post annū potest admitti. nisi ꝓ istū staret quominus cā cōplerē infra annuz. Item cum aliqs ad honores

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

honores esset electus appellatũ est a quodã dicẽte eũ non esse idoneum: dicitur ꝙ si interim pendente appellatione vsurpat. i. accipit honorem punitur. Item si titius occasione alicuius delicti per sñiam prohibitus ne ad honores admittatur ⁊ ab hac sñia appellet: dicitur ꝙ interim pẽdente appellatione non debet admitti ad honores. Fran. accur.

Item pone exemplum. ṡ. ad municipa. l. municipes.

Ut gradatim. ¶ Casus. Edicto pretoris exprimitur vt honores gradatim dentur. ⁊ vt a minoribus ad maiores perueniat. Itez si lege municipali cauetur ꝙ quidam hoĩes cuiusdam prolis ad dignitates habendas preferant alijs: ita est intelligendum si idonei hoĩes ad hoc sint. Itez si nõ inueniũtur in ciuitate aliqui idonei ad magistratuz: etiaz priuilegiati eliguntur ad hoc inuiti qui alr̃ habent excusationẽ si sunt de eis aliqui idonei. Item medicus semel approbatus reprobari potest si cã subsit. Itez qui docet alphabetũ pueris nõ habet vacationem. Fran.

a ¶ Petere. de hoc dic vt ṡ. tit. ij. eos. et facit. ṡ. ad mu. l. libertus. §. in questionib⁹. et. l. lucius. §. j. ⁊. C. de reis po. l. j. ⁊. ṡ. l. pri. §. si quis. Accur.

b ¶ Sed post annum. lz cã criminis vsq; ad bieñiũ duret. vt C. vt infra certum tempus. l. fi. ⁊ de hoc tempore põt loqui. ṡ. ad muni. lucius. §. idẽ rñ. si per. Accur.

c ¶ Appellatũ est. a quocũq; ⁊ cum diceretur electus nõ idone⁹. nã interest reipublice ⁊c. vt. ṡ. de ope. no. nun. l. nam rei.

d ¶ Honoribus. futuris. alr̃ secus vt no. ṡ. nil noua. l. j. §. ij. Accur.

e ¶ Scd̃m sententiam. latam occasiõe alicuius delicti. vt. ṡ. de pe. l. moris. ⁊. j. de var. cogni. l. cognitionum. §. j.

Ad rẽpu. ¶ Cas⁹. Dr̃ minorẽ. xxv. ann. non debere admitti ad magistratũ vl̃ ad munera quo nõ patrimonij sunt vel ad honores vel ad decurionatũ: ⁊ minor dr̃ qui nõ tetigit de. xxv. an. si eñi tãgit d. xxv. an. pro maiore habet vt ad honores admitti possit: et honores itelligas sine administratiõe ne sit dãnosum reipublice vel sibi ipsi. Fran. accur.

f ¶ Nõ patrimonij sunt. alr̃ cõtra. vt. C. e. l. neq;. Item fallit propter liberos. vt. ṡ. de mi. l. ij. ⁊. C. de in integ. restit. mi. l. ij. Item facit. ṡ. de decur. l. non tantũ. §. j. ⁊. C. quãdo puo. nõ est ne. l. si pr̃.

g ¶ Vel creati. s. de facto vel etiaz de iure: vt qr̃ sit inopia alior̃. vt. ṡ. de decur. spurij. §. j. ⁊ dic sufficere. s. i. elec. vel decretis. vel administrat̃. vt ⁊. ṡ. qd̃ cuiusq; vni. l. illud.

etiam honores petere[a] principalibus constitutionibus prohibetur. Nec interest plebeius an decurio fuerit: sed post annũ[b] ꝙ re⁹ delatus est petere non prohibet: nisi per ipsum steterit quominus causa intra annũ expediret. ¶ Eũ contra quem ꝑpter honores appellatũ[c] est / si pendẽte appellatione vsurpauerit honorem coercendum diuus seuerus rescripsit: ergo et si is qui honoribus[d] ſm sententiam[e] vti prohibitus est appellauerit: abstinere interim ab appetitione honoris debebit.

Ulpianus. Lex. viij.

Ad rempublicam administrandam ante. xxv. annũ: vel ad munera que non patrimonij sunt[f] vel honores admitti minores nõ oportet: minores deniq; nec decuriones creant: vel creati[g] suffragiũ in curia ferunt. ¶ Annus autem vicesimusquintus ceptus pro pleno habetur: hoc eniz in honoribus fauoris causa[h] constitutum est vt pro plenis incohoatos accipiamus: sed et in his honoribus[i] in quibus reipubli. cura consistit quid eis non committitur[k]: ceterum cum damno publico honorem eis committi non est dicendum etiam cum ipsius ꝑnicie minoris.

Idem. Lex. ix.

Si quis magistratus in municipio creatus munere iniuncto fungi detractet: per ꝑsidez munus agnoscere cogendus[l] est: remedijs quibus tutores quoq; solent cogi ad munus quod iniũctum est agnoscendum[m].

Modestinus. Lex. x.

Honorem sustinenti mun⁹[n] imponi vel inferri nõ põt: munus sustinenti honor deferri potest.

☞ Ascendenduz est de gradu in gradũ: nam qui nimis festinat seipsum precipitat. hoc dicit.

Idem. Lex. xj.

Ut gradatim † honores deferantur edicto[o] et vt a minoribus ad maiores perueniatur epistola diui pij ad titianuz exprimitur: et si lege municipali cauetur vt preferantur in honoribus certe conditionis homines[p]: attamen sciẽdum est hoc esse obseruãdum si idonei sint: ⁊ ita rescripto diui marci cõtinetur.

☞ Necessitas legi preiudicat. hoc dicit.

Quotiens penuria est eorum q magistratum suscipiunt immunitas ad aliquid infringit[q]: sicuti diui fratres rescripserunt. ¶ Reprobari[r] † posse medicum a republica ꝙuis semel probatus sit diuus magnus anto. cũ patre rescripsit. ¶ Eos qui primis[s] litteris pueros inducũt nõ habere vacationẽ diuus anto rescripsit.

☞ Excusatus ab onere non semper excusatur ab honore. hoc dicit.

Iabolenus. Lex. xij.

Cui muneris[t] pu lici vacatio datur non remittitur cine magistratus fiat: qr̃ id ad honorem magis ꝙ ad munera ꝑtinet: cetera omnia que ad tempus[v] extra ordinem exiguntur: veluti munitio viaruz ab huiusmodi personã exigenda non sunt.

Idem. Lex. xiij.

Uacatio idemq; immunitas que liberis et posteris alicuius data est ad eos dũtaxat pertinet qui eius familie sunt[x].

Calistratus. Lex. xiiij.

Honor municipalis est ad-

† Concor. tex. l. c. legimus. l fine. xciij. distĩ. ⁊ tex. l. c. ũ officia. lix. di. ⁊ ibi glo.

o ¶ Edicto. pretoris: ⁊ accipe exprimitur quod est. j. et facit. C. eo. l. j. ⁊. j. eo. honor. §. gerendor̃. ⁊. ṡ. de neg. gest. que mulier. in prin. Sed ar. cõtra. ṡ. ti. ij. honoreſ. So. vt ibi. Vel ibi nõ erant idonei. vt. j. eo. honor. §. fi. et. j. proxi. §. Accur.

p ¶ Conditionis hoĩes. puta seniores vel qui in albo precedũt. ad qd̃. ṡ. ti. j. l. j. ⁊ de fide istru. l. fi. vel aliqua progenies: at tamen ⁊c. et facit. j. ti. j. l. ij. §. añpe. ⁊. §. pe. ⁊. ṡ. e. l. rescripto. in prin. ⁊. j. ꝑxi. §. Item arg. cõtra. ṡ. de publi. l. cotem. §. fi.

† Ad istum tex. ⁊ glo. tu adde glo. in c. j. §. itez vt decreto. l ꝑ. approbat⁹. d col. l prag ma. sanc. vl tra ego addo videndũ glo. in casi. dilectissimi viij. q. ij.

q ¶ Infringitur. vt et. j. e. l. honor. §. fin. ⁊. l. estimationẽ. §. fi. ⁊. ṡ. ti. ij. l. iij. §. spurios. et. l. eos. et C. q. etate. l. ij. in fi. li. x. ⁊ ṡ. proxi. §. et in aut. quõ oportet epiſ. §. quantaz. ⁊ arg. ṡ. de pub. l. cotem. §. fi. Sed in casu fallit vt j. de iure imu. l. ij. in fi.

r ¶ Reprobari. si causa reprobandi subsit: vt hic. ⁊. C. de profeſ. et medi. l. ij. ⁊ in aut. de col. §. iubemus. et. ṡ. de excu. tu. sed et reprobari. in prin. alr̃ contra. vt. ṡ. de neg. gest. pomponius. ⁊ dic vt ibi.

s ¶ Qui ꝑmis. scz a. b. c. vt. j. ti. ij. in fine.

Cui mũeris. ¶ Casus. Qui hz vacationem muneris publici põt eligi in magistratuz ⁊ suscipere cogitur: nõ autem cogitur suscipere officium muniendi viaſ: Item si vacatio conceditur liberis et posteris alicuius ad eos tantũ extenditur qui sunt de familia eius: non ergo filijs eius emãcipatis videtur cõcessum. ⁊ hoc dicit hec lex ⁊ seq. Fran.

h ¶ Fauoris causa. reipubli. sic ⁊ alijs diuersis rationibus cõtingit idez. vt. d. l. spurij. §. j. et. ṡ. ad trebel. qui filiũ. §. sabinus. ⁊ de vsuca. l. in vsucapione. Sed regulariter contra. vt. ṡ. de condi. ⁊ de mon. non putabã. ⁊. j. de iur. immu. l. maiores. et. ṡ. de mino. l. iij. §. minorem. et. j. de verb. signifi. l. anniculus. Itez quod de honoribus dicit ⁊ de munere videtur idem. vt. d. §. sabinus. cum determinatione que hic sequitur.

i ¶ Honoribus. s. est verum annum pro pleno haberi.

k ¶ Nõ cõmittitur. i. cũ dignitas sine administratione confertur.

Si quis. ¶ Casus. Electus in magistratum dz cogi a preside illum suscipere remedijs quibus tutores coguntur gerere. Fran.

l ¶ Cogẽdus est. ⁊ si nõ cogitur tñ tenet. vt. ṡ. ad mu. l. lucius. in prin.

m ¶ Agnoscendum est. facit. C. de suspec. tu. l. iij. et. ṡ. de admini. tu. l. j. ⁊ insti. de satiſ. tu. §. pe. ⁊ in aut. de defen. ciui. §. interi. ⁊. C. de pigno. l. nominatorum.

Honorem. ¶ Casus. Habenti honorem non est imponendũ munus: econtra sic. Fran.

n ¶ Munus. extraordi. vt non sit contra. j. eodem. l. fina. §. ab huius. Vel ibi in eo patrimoniali quod rebus imponit: non in alijs. regulariter secus: vt hic. ⁊ sic est arg. hic ꝙ consules nõ debent soluere collectam. Itẽ ꝙ duo onera qs nõ debet sustinere. vt. ṡ. ad leg. rho. d iac. l. nauis. §. quid ergo. sed hic statim est arg. cõtra. qd̃ dic vt. ṡ. de offi. ꝑsi. diuus.

t ¶ Cui muneris. quo ad munera pone exemplum. vt ⁊. j. ti. j. sextuz. §. j. ⁊. l. iij. et. l. in honoribus. §. muneris. sed ⁊ idem in tutore pupilli. vt. ṡ. de excu. tu. l. spadonem. §. qui acceperit.

v ¶ Ad tempus. id est pro tempore. vt. j. tit. j. l. hi qui. sed ordinaria sic. vt. j. titu. j. l. penul. §. duo.

Uacatio. Familie sunt. ergo non emãcipatis: sed large pro oĩbus alijs descẽdẽtibus ponit familia: vt ⁊ pz. j. de iure imu. l. j. ⁊. iij.

Honor. ¶ Casus. Primo dicit ꝙ honor municipalis est administratio reipub. cum dignitatis gradu siue cũ sumptu suo siue sine suo sumptu. Secundo dicit ꝙ munus aut publi. est aut priuatum: ⁊ dat exemplum de publico. Tertio dicit ꝙ soluere pro predijs a viarum munitionem siue tributa soluere pro predijs non est personale munus sed locorum munera sunt. Quarto dicit que sunt considerãda cũ querit. i. tractatur de honore alicui deferẽdo. Item quid si filiusfami. plebeius eligitur ad aliquem honorem licet patre inuito: ⁊ sic non tenetur pater pro eo licet male administret ipse filius: dicitur ꝙ filius debet suscipere illum honorem. ⁊ si male gerat et non sit soluẽdo tenetur nominans

pro eo:z de hoc ertant verba cuiusdam rescripti que ponuntur i littera. Itē nō oz.pmiscue sine indistincte qs eligi ad honores: nam non debet quis vocari ad maiorē magistratū nisi et minorem gesserit. Item debet inspici etas. Item talis debet eligi qui non cōtinet honores si tñ non inueniunt idonei ad honores gerendos etiā q primo gesserunt eos cōpelluntur interim eos gerere: z hoc plurib⁹ cōstitutionib⁹ cauet et diuus adria.etiam.b.o. Fran.

a ¶ Sumptu. quia aliqd facit suo sumptu . sūt em talia z alia que sine sumptu fiunt: vt babes exēplum.ff.eo.l.i.§.i.z.ij.et ff.de interdic.et relega.l. ante pe.i fi.z.l.pe.nā cōsul institie tenetur habere equus: sed alij.iudices nō cogūtur: vt subijcit.

b ¶ Sine erogatione . id est sine sumptu.

c ¶ Cum sumptu.vel etiā sine sumptu. nam potest esse ler in ciuitate vt quilibet faciat ambafiatam suo sumptu potest et qō publico:et sic de alijs: et ita vel est pfonale vel patrimoniale. vt.j.l.munerum.§.legati. de priuato dicit.j.proti.§.

† ber istus teetū volūt gl. in. c.i.§. tē vt decre to. in ℣. honoz.q cum doctoratus sit honor et dignitas ad ille⁹ graduz qs illegitimus aspira re nō pōt.vi cit tñ q cōsuetudo se hs i Ziuim. ita etiā alegā.in apost. ad bar. in l. de pig. lib. xlix.C.

d ¶ Collationes.i. cōferre pto predijs ad tributa. et sic accipitur in auc. de colla.z facit.j. de ver. signi. pupillus.§.mun⁹. z.j.ti.i. sunt munera.

e ¶ De bonoribus. Item ler.i. consuetudo . et facit ad.§.ff.tit.ij.l.ij.§.pe. et l.honores.§.is qui . et.l. eos.z.C.si fer. aut lib .ad decu.aspi.l.i.z.ij.z.ff.tit.ij.nō tantū.§.fi.et qō cuiusq⁹ vniuer.l.iij.z.iij.z j.§.gerendorum.

f ¶ Tenebitur .fcs subire munus: z nisi erit soluendo reipublice tenebitur nominans.et facit.C. de filijfami.l.fi.

g ¶ Nō debeas.id est peri culuz pro bonore: tanq⁹ fideiussor.

b ¶ Certus.vt et.ff.eo.vt gradatim.et.C.e.l.i.sed contra.ff.de decur.l.bonores.in prin.

i ¶ Bonores poteſt. vt et C.de assef.nemo. de domesticis. z.C.de decu .l. quis tñ.z.j.eo.l.estimationem.in fi.et est ratione frequētia bonoris cc. vt in aut. de defen . ciui. §. fina . als cadit in legē iuliam.vt.C.ad leg. iul. de ambi.l.i.nisi. vt.j.pr.i.§.z nisi.vt in aut.de defen.ciui.§.fi.

k ¶ Creontur.ad boc.ff.vt gradatim.§ . quotiens . cum concordā . Sed contra.j.ed.l.sponte.in prin.Accur.

¶ Si filium. ¶ Lasius. Pater voluit filium suum fieri decurionē: z factus est:tamdem mortuo patre filius suscepit aliquos honores z male gessit:dicitur hoc nō spectare ad onus coberedum huius filij nam ipsi z eorum bona non tenentur. Fran.

l ¶ Defuncto.patre scs.

m ¶ Cum eidem.maxime.ad qō.ff.ad muni.lucius.§ .idem rñ.z.ff.familia.bcref.si filio.§.pomponius.z.ff.l.iij.§.fi.nec ob.C.de peri.fuc.paren.l.i.cōtra quia ibi viuente patre accepit filius honores.

¶ Stimationem. ¶ Casius. Electus ad honorē vel munus offerens aliq̄ pecuniā ne cogatur illud munus subire non audit. Itē qui pecuniā promisit.p honore habēdo si soluere eā cepit totam cogit soluere ad ministratio reipu. cuz dignitatis gradu siue sumptu siue sine erogatione contingens.

¶ Hic pōit aliā diuisionē munerū.b.d.

¶ Munus aut publi. aut priuatuz est. ¶ Publi. munus dicitur qō in administrāda reipubli. cū sumptu siue titu. dignitatis subimo. ¶ Aliarum munitiones predictos collationes non persone/sed locorum munera sunt. ¶ De honoribus siue muneribus gerendis cum queritur: in primis considerāda persona est cius cui defertur honor siue muneris administratio. Item oritur natalium fa cultates quoq; ad sufficere inuncto muneri possunt. Item ler fm quā muneribus quisq; fungi debeat. ¶ Plebei filiusfami. periculo cius qui nominauerit tenebit: idq; imperator noster scue. aug. in hec verba rescripsit . Si in numero plebeiorum filius tuus est: quāq; inuitus honores ex persona filij suscipe cogi nō debeas: tamē resistere quominus patrie obsequatur:periculo cius qui nomi nauerit iure patrie potestatis nō potes. ¶ Serēdorum honoruz nō pmiscua facultas est sed ordo certus huic rei adhibitus est . nam neq; prius maiorem magistratuz quisq; nisi minores susceperit gerere potest:neq; ab oīni etate neq; cōtinuare quisq; honores potest. ¶ Si alij non sunt qui honores gerant:eosdem compellēdos qui gesserunt compluribus constitutionibus cauetur : diuus etiam adria. de iterandis muneribus re scripsit in hec verba. Illud cōsentio vt si alij non erunt idonei qui hoc munere fungātur : et bis qui iam functi sunt creentur.

¶ Unus beredis mala gestio muneris non onerat coberedes:licet pater illius beredis decurionatui consenserit dum viueret.hoc dicit.

Paulus, Lex.xv.

Et si filium decurionem pater esse voluit:tamen defuncto honores qui filio decurioni congruentes post mortem patris obtingerent ad honores cohere dis filij non pertinent: cū eidem decurioni sufficientes facultates pater reliquerit.

Papinianus. Lex.xvj.

Estimationez honoris aut muneris in pecunia pro administratione offerentes audiēdi nō sunt. ¶ Qui pro honore pecuniaz promisit fi soluere eā cepit totaz prestare operis inchoati exemplo coactus est. ¶ Inuit filius pro patre rempubli . saluaz fore cauere non cogitur. ¶ Defensionem republice amplius q̄ semel suscipere nemo cogitur nisi id fieri necessitas postulet.

Hermogenes. Lex.xvij.

Sponte prouincie sacerdotium iterare nemo prohibetur . Immunis ab honoribus z muneribus ciuilibus si decurioni creato filio quem habet in potestate consentiat: muneribus z honoribus sumptus submministrare filio compellitur.

Archadius. Lex.xviij.

Munerum ciuiliū tripler diuisio est:nā quedā munera personalia sunt/ q̄da patrimoniorum dicunt/ alia mixta. Personalia sunt q animi puisione z corporalis labozis intētio fine aliquo gerētis detrimēto ppetrātur: velut tutela z cura:vt alēdarij quoq; curatio z q̄stura in aliqua ciuitate inter honores non habet: sed personale munus est:tyzoniū siue equorum productio z si qua alia aialia necessaria producēda sunt: vt res proueheude siue persequende sunt: vel pecunie fiscales siue annone vel vestis. Persone munus est cursus vehicularis solicitudo. Item angariarum pbibitio pso nale munus est:cura quoq; emendatum . Perpetrantur. vt.ff.e.l.i.§.i.

¶ Kalendarij. id est qui deputantur nominibus faciendis . vt ff.de leg.iij. qui filium.

a ¶ Questura . vt si quis preest pecunie querende. als esset bonor. vt.ff. de offi. questo.l.i.§.fi.

b ¶ Tyronum.i.nouorum militum.

c ¶ Productio ad boc.ff.de insa. athletas . Sed contra.C.e.l.iij.Sol. ibi se sumptu suo: bic publi.

d ¶ Pecunie.fcs prouebende.vt.j.ti.i.l.ij.§.quem ita.

e Vehicularis.ff.ti.i.in prin.ff.solu. bic publico/ibi suo sumptu.

f ¶ Prohibitio.als prohibitio.l.qui prohibet erigi ab bis a quib⁹ erigi nō debet. Alij habent angariaz prebitio : z est patrimoniale munus. vt.j.ti.j. sunt munera.

dotum. Item qui est immunis ab honoribus et muneribus ciuilib⁹:si consentiat decurionatui filij sui tenet: pro filio si male gerat filij in mune.z bono.sibi delatis.et boc dicit bec ler z seq. Fran.

m ¶ Pro administratiōe, babēda vel committenda.

o ¶ Audiendi non sunt. imo z pecuniā pmissam dare bonozēq; coguntur subire.vt.j. de poll.l. in priuatis.j.fi. et facit.C. de ercu.mu.illud.et.ff.de of.pre.vic.l.j.§.ité solēt. z de tute.l.in eos.

p ¶ Eam ceperit.imo z si nō ceperit.vt.j.de pol.l. j.§.i.ff. Sol . subaudi h maxime.vel sol.vt ibi .

q ¶ Indoati. ab eodem q p bonore pecuiā pmisit.vt.j. de pol.l . si qs ob bāc . Vel oriz q̄ pōit alia casum in eo q opus pmisit qui et ipse indoando incipit teneri.et sic intelligē eisdē duobus modis, j.de polli.l. totiens.§ . j.

r ¶ Inuitus.j. de admire.ad ciui. pti.l. iij.§. filiū.z fa.ff.de lib .ag.si qs aliberis.§.si parēs.z.ff. e.bonor.§.plebei.et.l. et q originē.§.q pater . falsit aūt in boc casu .vt.C. qui numero libe.l.fi.

s ¶ Nemo cogit.vt.ff.ff. e.l.bonori.§.pe .cū seq. sed ſpōte pōt.vt.j.l.pri.

t ¶ Spōte . Sacerdotiū.dignitas est.vt z.C.de na lib.l.j . nec ob. ff.e.bonor.§. fi.q; h ſpeciale nō dico q h aliq desināt q tunc etiaz cogit. vt.ff.l.bonori.§. fin. Vel verius : ibi de bonore fine sumptu: h aūt cū sūptu.ad qō.ff.l. bonor.in pn.z.ff.l.pri.in fi.z.j.ti. j.l.ij.z qō ibi no.z.C. de bis q spōte mu . subeūt. l.j.z.ij.z.ff.ti.ij.in fi.

¶ Nisi fecerit. Bar.

v ¶ Notestate. nas si forte emancipatus consentiendo ei pater non obsequaretur . vt.ff. ad muni. l.quotiens.z facit . C . de filijfami.l.i.Accur.

x ¶ Compellitur. ff. de li.

UNIVERSIDAD DE MURCIA

a ¶ Frumenti. de pecunia publi. ⁊ sic nō est cōtra. ff. l. j. §. f.
b ¶ Horum spectatum. i. olei ⁊ frumenti.
c ¶ Publici balnei. ⁊ est sordidum. vt. C. de epi. ⁊ cle. placet.
d ¶ Deficiuntur. vt milites qui vadunt perquirendo latrones. vt. ff. de custo. reo. diuus. ⁊ C. de irenarchis. lib. x. i.
e ¶ Venalibus. puta carnibus ꝑsunt vt iusto pretio ꝓtebeant. vt et. ff. de of. ꝓc. vrb. l. i. §. cura. et facit. C. de epi. audi. l. i. Item no. statui precium bis quibus homines cō muniūt indigent vt sic publica vtilitas ꝓferatur ꝓuate. vt ⁊ C. de ca du. tol. l. i. ff. i. ff. ff. ff

a Et medicis. vt. C. de episco. et cleri. l. j.
b Philosophis. als ergo tenerentur. vt. j. ti. j. l. in honoribus. §. pe. z C. de profes. l. pe. z. l. fi. z. facit. C. de profes. et me. l. medicos. et. C. de excu. tuto. si duas. §. j. z. C. de mu. pa. professio.

+ Aliqñ ꝑ verbū vacare ponit ꝑ intendere z operā dare. aliqñ ꝑ deficere vt b. habes glo. in. c. j. §. z §. in ver. vacare. de colla. ſpiag. ſanc.

De vacatione + z excusatione munerum.

Omnis. Cassius. Dis excusatio sua te mittitur: z si cuilibet electo ad officium vel munus aliqđ allegări excusa. aliquas credat iā nō erūt q munera subeāt dicēdū est q ꝙ ois electus ad aliqđ munus si vult se excusare appellet ab electiōe z ꝓsequat eas infra tps statuti: z si nō ꝓsequitur cogit suscipe munus. Itez electꝰ ad munus aliquod si appellat et obtinet: z iterū eligat iteruz debet appellare: et ḡtiēs sit electus dz appellare. Sed qs si p calūniam eligat tam sepe vt expensas faciat in appellatione? cogit eligēs de suo refarcire expensas electo. Item si decurio causa cuitādorū munerū trāstulit se ad colonos ꝓdictū non propter hoc excusat a muneribus. Item q̄uis qs habeat. l. 7. v. an. z tres liberos in italia: idem si ꝓuincia non ꝓpter hoc excusatur a muneribus ciuilibus: z dic de hoc vt I glo. Fran. accur.

c Judice. id est sine cause cognitione.
d Obeant. i. subeāt qđ malū effet. vt. ff. de origi. iur. l. ij. §. post originē.
e Incolumiuz. j. l. ij. §. numerus.
f Debent. vt. §. quando appel. lit. j. l. alia. et C. de mu. pa. l. nō videt. z j. biduuz. z. §. qñ app. lit. l. i. §. qđ in sententijs.
g Prefinita. duorum mensium. vt. C. de tem. z re. ap. l. j.
h Prescriptione. C. de excu. tu. l. testamento.
i Absoluti sunt. a ꝑma electione.
k Appellare. a secunda electione.
l Et sepius. C. de epis. audi. l. iij. in fi.
m Ut faceret. s. causa verandi: als vt illum faceret. et dic q̄ probat eo ipso quod obtinet modo. vt. C. de decu. l. ij. z. C. de sump. re. l. j. lib. x. et ff. de iudi. cum. z. C. de epis. et de. l. omnes qui. in fi.
n Principalium. concessorum multis ꝓ sumptibus repetendis.
o In fraudem ordinis. ff. decurionum.
p Possunt. ad hoc. ff. ti. j. l. ij. §. preles. z de decurio. honores. §. ij.
q Onerum. que bonoribus inherent. vt. j. l. ꝓori. §. numerus.
r Colonos. qui excusantur. vt. j. ti. j. l. semper. §. coloni.
s Parauerunt. facit. ff. ad mu. l. fi. §. antepe. z de ma. con. l. j. §. scien dum. et. C. si curialis relic. ci. l. j. z. ff. de re mi. l. qui cum vno. §. cuz. z. C.
t In columes habeat. in italia vel ꝓuincia. nam si rome perfecta eēt excusatio. vt institu. de excusa. tutu. in princip. hic ergo sunt due imperfecte species.
v Ciuilibus. scilicet tutela z cura. secus in alijs personalibus. quia ibi sufficiunt. lv. vt. C. qui cta. l. fi. item secus in patrimonialibus: quia ibi nullum tempus sufficit. vt. C. de mu. pa. l. neqs. Et not. hic ꝙ quando non prosunt singula nec multa iuuant. quod dic vt. C. qui mili. l. j. item ff. de excu. tut. l. excusant. §. amplius. Sz ibi similes species impecte

Omnis excusatio sua ciuitate nititur sed si pretendentibus aliquid sine iudice creatur aut paſſis sine temporis prefinitione prout cuiqz libuerit permissum fuerit se excusare: non erunt qui munera necessaria in rebus publicis obeant[d]: quare et qui liberorum incolumium iure a muneribus ciuilibꝰ sibi vendicant excusationem appellationez interponere debent[e]: et qui tempora prefinita[g] in ordine in ciusmodi appellationes peragendo non seruauerint: merito prescriptione[h] repelluntur. Qui excusatione aliqua vtuntur quotienscunqz creati fuerint et si iam ante absoluti sunt[i] necesse habent appellare[k]: sed si per calumniam et scpius idem aduersarius verā di gratia eius quem scit perpetua vacatione subnixum vt faceret[m] probatus erit sumptus litis eremplo decretorum principaliuz[n] prestare iubeatur ei quem sine causa scpius inquietauit.

Ad rus cōfugiens de ciuitate ne muneribus subiciatur excusationem non habet. hoc dicit.

Qui in fraudem ordinis[o] in honoribus gerendis cum interceos ad primos hono. creari possunt[p] qui in ciuitate numerabantur cuitandoꝝ maiorum onerum[q] gratia ad colonos[r] predio

bicdissimiles.

Sextumdecimū. Cassius. Habens. xvj. an. ad minus scitione non vocat nisi sit cōsuetudo in contrariū: z est nomen dignitatis scito na et dic vt in glo. Item minor. xxv. an. non vocatur ad munera. Item numerus liberorum aut. lxx. an. etas non prestat vacationem ab honorib⁹ vel muneribus cohe rentibus honoribus: sed a muneribus tantum ciuilibus. Item filij adoptiui non psunt adoptati vt in numerū liberoruz eiꝰ cōputent. Itē cuꝰ qs vult se excusare a muneribus propter liberos: liberi viui tunc inspiciuntur non iam mortui. Itē liberi postea suscepti a munerib⁹ susceptis non liberant. Item propter liberos nō excusatur quis ab honore patrimonij. Item liberi emancipati psunt patri ad excusationē munerū ciuiliū. Itē q nō bene audit nō excusatur a muneribꝰ ciuilibꝰ. Item granatus senectute aut infirmitate corporis: ita q̄ non potest sufficere officio pecūie: z sub. publice perferēde dimitti debet z alius constitui. Item corporis debilitas non excusat quem a muneribus patrimonij: sed a personalibus sic. Item magistri alphabeti non habent immunitatem a ciuilib⁹ muneribꝰ. Item ꝓfessi ꝓuident ne vltra vires indicatur eis munus patrimonij: siue in ciuitatibus dicant siue in vicis. Fran.

De vacatione et excusatione muncrum. Titulus. v.

Ulpianus. Lex. j.

Lex. ij.

Sextumdecimum etatis annum agentem ad munus scitione vocari non oportet: sed si nihil proprie in patria seruatur[u]. De minoribus quoq; an. xxv. ad munera siue honores creandis iusta etas seruanda est[v]. Numerus liberorum aut. lxx. anno.[a] ab honoribus vel muneribus bis coherentibus[b] excusationez non prestat: sed a muneribus tantum ciuilibus. Adoptiui filij in numerum non proficiunt[d] eorum liberorum qui excusare parentes solent. Qui ad munera vocantur viuorum se liberorum numerum habere tempore quo propter eos excusari desiderant probare debent numerus enim liberorum postea implctus susceptis antea muneribus non liberat[e]. Que patrimoniorum[f] onera sunt numero liberorum non excusantur. incolumes liberi etiam si in potestate patris sui desierint esse: excusationem a muneribus ciuilibus[g] prestant. Dominus audiens[h] immunitatem ciuilium muneruz non habet. Quem ita senio et corporis imbecillitate verari pesses animaduerterit: vt muneri perferende pecunie[i] non sufficiat dimittat et alium constituat.

Corporis debilitas eorum munerum excusa. prestat que tantuz corpore implenda sunt: ceterum que consi. prudentis viri vel patri

r Scitione. nomen ciuitatis vel muneris. ad qđ j. de admi. re. ad ciui per. ti. l. fi. §. idem rescripserunt sicomas.
u Seruatur. Jd est nisi sit consuetudo. vt. §. de decu. l. non tantus. §. fi. nec est opꝰ appellare. vt C. quando ꝓuo. nō est necesse. l. si pater.
v Seruanda est. Jd est expectanda. que est. xxv. an. vt. §. ti. j. ad rem.
a Lxx. an. §. numerus.
b Bis coherentib⁹. §. ti tu. j. l. honor.
c Nō prestat. vbi est patrimonij tantum: nil enī excusat. vt. j. §. que patrimoniorum. Idem si honor cuz onere patrimonij vt hic. z sic potest intelligi. j. l. in honoribus. in prin. si autem est sine onere patrimonij. tunc. lv. an. z. §. de decu. l. ij. in fi. z. l. non tantum. §. pe. Vel dicas illas in decurione loqui: secus in alijs honoribus: vt hic. et. d. l. in honoribus. z. C. de bis qui mili. l. j.
d Non proficiūt. patri adoptiuo: est tñ arg. cōtra. §. de adop. l. pe. fol. dic vt insti. de excu. tu. in prin. Item numerus est. v. liberoruz: vt. §. tit. fl. cura. item not. hic ꝙ fauor non producitur sed odium sic vt. §. de bonis. l. fi. §. ex bonis. Et sic est argumentum cōtra. §. de libe. z postbu. cum quidam. z facit. §. de cōdi. z demō. fideicōmissum.
e Nō liberat. vt. j. ti. j. semp. §. hic circa. z. §. de iudi. si quis postea. z de excu. tu. l. excusantur. §. oportet.
f Que patrimoniorum. vt z. C. de mu. pa. l. neqs. z. §. eo. §. numerus.
g Ciuilibus. sicut et tutela. vt et insti. de excusa. tuto. in prin.
h Minus audiēs. vt surdaster. vt. §. de leg. j. l. fi. si autem nullo modo tñ dic vt. §. ti. iij. l. honores. §. j. z. C. qui mor. l. j. z. ij.
i Perferende pecunie. quod est personale munus. vt. §. ti. j. l. fi. in prin. z facit insti. de excu. tu. §. itē propter aduersam. z. §. de iudi. fi longi⁹. et. j. eo. l. penul. in prin. et. C. qui mor. per totum.

Sufficientis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ¶ Sufficientis. octo scilicet.
b ¶ In hominꝫ obiti. als̃ in honores. Et dic obiti. i. oriri. vel. i. obuenire vel accidere. Ꝺ. vel. i. subire. et facit. ff. de cap. l. postli. ff.
c ¶ Immunitatem. vt. ff. ti. j. vt graduatim. ff. ti.
d ¶ Cui eorũ. f. magistrorũ. ꝛ facit. ff. ti. vj. l. iij. ff. preses. et. l. rescriptum. in prin. et. C. q mor. l. fi.

Hꝺ g nauces. ¶ Cauo. Qui naues marinas fecerũt nõ minores. l. milia modioꝝ: aut plures fecerunt singulas nõ minores. x. miliũ modioꝝ: ꝛ ad ãnonã romanã ppli pfuerũt donec ille naues aut alie loco earuꝫ nauigãt ꝛ vacationem munerũ publico. habent: senatores hanc vacationez hñe nõ pñt cuꝫ nec naues eis licebit habere. Fran.
e ¶ Alimonam. Hꝺ dicuntur necessaria et alia. vt j. ti. i. l. sp. ff. imunitati. et ff. diuus. et. ff. licet. et no. in. ff. negociatores.
f ¶ Non minores. naues dico non minores ꝛc. et fa. C. õ naui. l. i. ti. xi. et. j. ti. j. sp. ff. negociatores.
g ¶ Ob naues. j. tit. j. l. i. contra. Solu. vt ibi.
h ¶ Licet. ff. de iure fis. l. auferꝫ. ff. qꝺ a preside.

Tunis. ¶ Calꝰ. Qui reipu. cã abfuerunt: hñt excusat. anni ad nonas tutelas. Sz qñ incipit annus currere? Et certe ex tũc cũ abesse desijt cũ alto quo laramẽto tpis: si autem motus? i itinere aut alio loco fecit vt plꝰ tpis nature pluꝭ esset iustus ex tñc cõputabif. annꝰ cũ potuisset esse reuersus? domi cõmode. Fran.
i ¶ Tempus vacationis. qꝺ est anni ad nonas tutelas. vt isti. de excu. tut. ff. item qui reipublice.
k ¶ Nec. ꝙ nõ minꝰ? nõ minus vnus ꝙ alter ꝙ gerit id negociũ: qꝫ est i absentia: vl ab eo ꝛc. et facit. ff. quib. ex cau. ma. l. si cui. ff. i. et. ff. de re mili. l. i.
l ¶ Ex cõmodo. als̃ quoquo modo.

Hꝺecurionatu. ¶ Calꝰ. Quãuis gs fit decurio ꝑt ad aliuꝫ honorem vocari/ nec hꝫ vacationẽ ob hꝰ fit decurio. Itẽ g hꝫ vacmũis publici nõ compellif ad aliqꝺ extraordinarium. Item veterani habẽt vaca. a muneribꝰ ciuibus que non patrimonijs imponunt. ꝛ hoc dicit bec. l. cũ duabus. ff.
m ¶ Honor est. No. honor est fed nõ talis ꝙ ipediat alium superuenien tẽ: qꝺ secus in alijs. vt. C. de ho. nõ cõu. l. fi. Itez nõ dicas ꝙ honor pressenserit decurionatũ. vt. ff. de decu. honores. ff. ij. ff. qꝺ ab honore aliquo casu excusat añꝫ fit decurio nõ: qr nec eligi ad aliquẽ põt nisi prius fit decurio. vt. ff. de decu. honores. ff. is ꝙ. ergo non excusat. vt isti. de excu. tu. ff. pe. rursus postea ꝙ erit decurio non vt hic. ff. de decu. l. ij. in fi. Rñ. ꝙ põt se excusare ab honore ꝛ a decurionatu ꝙ et ipse honor est vt hic. et. ff. et sic satisse excusat. vt et. ff. de spõ. ofo. Itez ꝛ põt esse ꝙ fuit factus decurio qñ nõ cõpetebat ei excusationis/ed postea incipit cõpetere: ꝙ enim ipse decurionatus non tribuat excusationem nec tamen sacit per ꝛ dere qꝺ de nouo cepit. vt. ff. de decu. l. ij. in fi. et. j. el. pe. ff. et ad hoc facit quod no. ff. de priuile. vete. l. ij.
n ¶ Muneribus. Excusantur. ff. de priui. veteranorum. l. ij. et. iij. et ff. ti. j. l. fina. ff. patrimoniorum. Accur.

monio sufficiẽtis[a] in hoies obiri[b] possunt nisi certis ꝛ receptis probabilibus causis nõ remittꝰtur. Qui pueros primas litteras docent imunita tem[c] a ciuilibus muneribus non habent. Sed ne cui eorum[d] id qꝺ supza vires sit indicatur ad pfectis religionem ptinet: siue in ciuitatibus siue in vicis primas litteras magistri docẽt.

Scuola. Lex. iij.

Hꝺs qui naues marinas fabricauerunt ꝛ ad annonaz[e] populi roma. pfecurint: non minores[f] quinquaginta milium modiorum aut plures singulas non minores. x. milium modiorꝫ donec he naues nauigãt: aut alicui earum locus: muneris publici vacatio pfectatur ob naues[g]: senatores autem hanc vacationem habere non possunt: quod nec habere illis nauem ex lege iulia repetundarum licet[h].

Oratius. Lex. iiij.

Tempus vacationis[i] quod datur cis qui reipubli. causa abfuerunt non ex eo die numerandus est quo quis abesse desijt: sed cum laramento quodas tribueris: neqꝫ enim minus[k] abesse reipubli. causa intelligendus est qui ad id negocium vel ab eo reuertitur: si quis tñ plus iusto tpe aut in itinere aut in alio loco cõmoratus consumpserit: ita ea interpretanda erunt vt ex eo tpe vacationis dies incipiat ci cedere quo iter ex cõmodo peragere potuisset.

Martianus. Lex. v.

A Decurionatu ꝙuis hic ꝗs honor est[m] ad alium honorem nullam vacationem tribuendam vlpianus respondit.

Idem. Lex. vj.

A Muneribus ciuilibꝰ ꝙ nõ patrimonijs indicuntur vcterani post optimi nñi seuꝝi augusti litteras perpetuo excusant[n].

Titu. V. Fo. CCCLXVI.

o Hꝺ qui. C. de vaca. mu. pa. lib. x. l. j. ꝛ. j. eo. in honoribus. ¶. q mus Hieros. Accursius.

In honoribus. ¶ Casus Alb honoribꝰ qs non excusaf. ꝑter tps. lxx. an. nec ꝑter liberos. v. fallit in honore sacerdotij a ꝙ qs excusaf nũero liberoꝝ. v. ꝛ ff in asia ꝑmo fuit: ꝛ idẽ est fñdũ in ol alia ꝓuincia. Itẽ redemptores vectigaliũ q exercẽt illud ne gociũ a muneribꝰ ciuilibꝰ et a tutelis excusant. Itẽ priuilegia veteranoꝝ nõ vadunt ad filios eorum. Itẽ q hꝫ vacaf. muneris publici: non cogit subire collationes sibi ex impositis: per magistratus aũt impositas a lege subire cogit. Itez tutela et munera. sordida corpalia remittunt phi losophis non ꝓimonialia: et reddit ratio in lfa. Item q appellauit in cã sua ad ꝓncipem romeel ad aliũ magnũ magistratũ rome ꝛ ibi vadit ꝓ hac cã: nõ cogit interim bonoꝝ vel munera subire i sua ciuitate. Fran.
p ¶ Excusant. hoc dic vt ff. e. l. ij. ff. nũer?. ꝛ ꝓ ꝓio intellectu facit. j. ꝓn. rñ. vbi ẽ ꝓimoniale munus vt bñ aduerfetur. sed ꝛc.
q ¶ Constituit. ff. de facer dotio. pudic: qꝺ qdez est ei? mun? ꝓimoniale. vt C. de mu. pa. l. nec ꝓte.
r ¶ Placuit. vt. ff. de mune. et ho. rescripto. ff. debitores. et. j. ti. j. semper. ff. conductores.
s ¶ Non spectat. ff. in honoꝛe veteranoꝝ filij eoñ primi gradꝰ pena metalli et operis publici nõ debẽt affici. vt. C. de pe. l. v. j. rñ. ꝛ. ff. pui. vete. l. iij. et facit. j. ti. j. l. sp. ff. qdã tortores. et. ff. immunitates. et de reg. iu. l. ꝓuincigia. et. j. de leg. filio.
t ¶ Recusat. vt. ff. l. pr. et dic. vt. j. l. pe. ff. duo.
v ¶ Expediuntur. hoc de cõiure. vt. C. de mu. pa. l. ꝓfessio. ff. spãli bifficio ꝓncipis hec eis remittꝰtur. vt. j. l. fin. in fi. C. de pfect. et me. l. fi. et fa. ff. de var. co. l. ij. an et philosophi. et. ff. de excu. tut. l. fi duas. ff. philosophi.
r ¶ Appellauit. f. ad eos.
y ¶ Muneribus. secus i alijs litibus. vt. ff. eum q

Yapinianus. Lex. vij.

Hꝺ qui muneris publici vacationez habẽt: ad ea ꝙ cõtinez imperant cõpelli nõ solent.

Idem. Lex. viij.

In honoribus delatis neqꝫ maior annis. lxxv. neqꝫ pater numero qnqꝫ liberoꝝ excusant[p] sed in asia sacerdotijs ꝓuincie suscipere nõ cogunt numero liberoꝝ quinqꝫ subnixi: qõ optimus maximusqꝫ ꝓnceps noster Seuc. au. decreuit atqꝫ postea ceteris in ꝓuincijs fñdũ esse constituit[q]. ¶ Nõ alios filicivectigalium redẽptores a muneribus ciuilibꝰ ac tutelis excusari placuit[r] q cos qui ꝓtes negocijs exercent. ¶ Tacitionũ ꝓiuilegium non spectat[s] ad liberos veteranoꝝ. ¶ Qui muneris publici vacationem habet per magistratus ex improuiso collationes indictas recte recusat[t]: cas vero que ex lege fiunt recusare non ꝺz. ¶ Dbis qui se frequentes atqꝫ vtiles peandez studiorum sectam ꝓtendẽtibus ꝑbent tutelas: itez nunnera sordida corporalia remitti placuit non ea que sumptibus expediuntur[v]: etenꝫ vere phi losophãtes pecuniaz contẽnũt cuius retinende cupidine fictã assẽuerationez detegunt. ¶ Qui maximos principes appellauit[x] et cãm ꝓpiam acturus rome pfectus est quo ad cognitio finez accipiat: ab honoribus ꝛ ciuilibꝰ muneribus[y] apud suos excusatur.

Yapinianus. Lex. ix.

Hꝺs qui rome pfitẽtur[z] perinde in patria sua excusari muneribus oportere: ac si ꝑtria sua[a] profiterentur. Ydau. rñ. ꝓuilegium frumentarijs negociatoribus cõcessum[b] et ad honores excusandos pertinere.

Idem. Lex. x.

Hꝺs honoribus[c] qui i possessionibus vel patrimonio

3 Hꝺappel. l. j. et. ij. et facit. ff. de iudi. l. ij. ff. legatis.
Hꝺs qui. i. sunt. pfessores litterarum. vt. C. de ꝓfes. et me. l. medicos. et. j. co. l. ꝓori. ff. penul.
a ¶ In patria sua. qui ergo est in patria sua docens excusatur vt ff: nisi doceat leges qui non est immunis: nisi rome doceat. vt. ff. de excu. tu. ff. reꝓbari. ff. et facit in precedentibus. ff.
b ¶ Concessum. ff. ti. j. l. nauicularij.
Hꝺs honoribus. ¶ Casus Nullũ ꝓiuilegiũ excusat qñ a muneribus patrimonij. Itẽ illi qui ꝓsumt mẽsurationi frumẽti sue annone vtbis habẽt vacationẽ: secus in ꝓuincijs seruat. Item milites et pfessores liberaliũ artiũ habẽt immunitatẽ ab angarijs ꝛ a necessitate recipiendi hospites. Itez electus ad honoꝛe appellauit dicẽs se pauperẽ: interim est effectus dines: amodo illa excusa. cessat. Itez defensor reipu. interim habet vacationem ab honoribus: ꝛ muneribus. Fran.
c ¶ Dbis honoribus. als̃ oneribus. et als̃ honoribus: et tunc onere mixtis. vt et. ff. ti. j. l. fi. ꝙ. numerus.

Leges rogine docens nõ alibi i munis est

pto eo: z de hoc ertant verba cuiusdam rescripti que ponuntur l littera. Ité nō dz pmitcue siue indistincte qs eligi ad honores: nam non debet quis vocari ad maiorē magistratū nisi et minorem gesserit. Item debet inspici etas. Item talis debet eligi qui non cōtinuet honores si tñ non inueniunt idonei ad honores gerendos etiā q primo gesserunt eos cōpelluntur interim eos gerere: z hoc pluriēs cōstitutionib⁹ cauet et diuus adria. etiam. b. d. Fran.

a ¶ Sumptu. quia aliqd facit suo sumptu. sūt etiā talia z alia que sine sumptu fiunt: vt habes exēplum. ff. eo. l. i. §. i. z. ij. et ff. de interdic. et relega. l. antepe. ff. i. l. pe. nā cōsul instituie tenetur habere equus: sed alij. iudices nō cogūtur: vt subijcit.

b ¶ Sine erogatione. id est sine sumptu.

c ¶ Cum sumptu. vel etiā sine sumptu. nam potest esse lex in ciuitate vt quilibet faciat ambafiatam suo sumptu potest et qō publico: et sic de alijs: et ita vel est pſonale vel patrimoniale. vt. ff. l. munerum. §. legati. de priuato dicit. ff. priori. §.

† Ber istus tertiū volūt gl. in. c. i. §. ité vt decre to. in ſ horoz. q cum doctoratus sit honor et dignitas ad illū⁹ graduz dō illegitimus aspira reno pōt. vt dicit rñ q cōsuetudo fe bis ſ virum. ita etiā alexā. in apost. ad bar. in l. ſ. de dig. lib. xlij. C.

d ¶ Collationes. i. cōferre pto predijs ad tributa. et sic accipitur in auc. de colla. z facit. ſ. de ver. signi. pupillus. §. mun⁹. z. ſ. ti. i. sunt munera.

e ¶ De bonoribus. Ité lex. i. consuetudo. et facit ad. §. ff. tit. ij. l. iij. §. pe. et l. honores. §. is qui. et. l. eos. z. C. ff ser. aut lib. ad decu. aſpi. l. i. z. ij. z. ff. ti ij. nō tantū. §. fi. et qō cuiusq; vnius. l. iij. z. iij. z ſ. §. gerendorum.

f ¶ Tenebitur. fcs subire munus: z nisi erit soluendo reipublice tenebitur nominans. et facit. C. de filiſſami. l. fi.

g ¶ Nō debeas. id est peri culus pto bonore: tanq; fideiussor.

h ¶ Certus. vt et. ff. eo. vt gradatim. et. C. e. l. i. sed contra. ff. de decur. l. bonores. in prin.

i ¶ Honores potest. vt et C. de assel. nemo. de domesticis. z. C. de decu. l. quis nñ. z. ſ. eo. l. estimationem. in fi. et est ratione frequētia honoris z. vt in auc. de defen. ciui. §. fina. als cadit in legē iuliam. vt. C. ad leg. iul. de ambi. l. i. nisi. vt. ſ. pe ri. §. z nisi. vt in auc. de defen. ciui. §. fi.

k ¶ Creentur. ad boc. ff. vt gradatim. §. quotiens. cum concordā. Sed contra. ſ. ed. l. ſponte. in prin. Accur.

l ¶ Si filium. ¶ Casus. Pater voluit filium suum fieri decurionē: z factus est: tandem mortuo patre filius suscepit aliquos honores z male gessit: dicitur hoc nō spectare ad onus coberedium huius filij nam ipſi z eorum bona non tenentur. Fran.

m ¶ Defuncto. patre scz.

¶ Cum eidem. marime. ad qō. ff. ad muni. lucius. §. idem rñ. z. ff. de fami. hercis. si filio. §. pomponius. z. ff. l. iij. §. fi. nec ob. C. de peri. suc. paren. l. i. cōtra quia tbi viuente patre accepit filius honores.

¶ Stimationem. ¶ Casus. Electus ad honorē vel munus offerens pecuniā ne cogatur illud munus subire non audit. Ité qui promisit p bonore habēdo si soluere eā cepit totam cogit soluere ad ministratio reipu. cuz dignitatis gradu siue sumptu siue sine erogatione contingens.

¶ Dic pōit aliā diuisionē muneriū. b. d.

¶ Omnus aut publi. aut priuatuz est. ¶ Publi. munus dicitur qō in administrāda reipubli. cū sumptu siue titu. dignitatis subimō.

¶ Iarum munitiones predioruz collationes non pſonc/sed locorum munera sunt. ¶ De bonoribus siue muneribus gerendis cum queritur: in primis considerāda persona est cius cui defertur honor siue muneris administratio. Item origo natalium † facultates quoq; an sufficere inuncto muneri possunt. Item lex fm quā muneribus quisq; fungi debeat. ¶ Plebei filiusfami. periculo cius qui nominauerit tenebit: idcz imperator noster scue. aug. in hec verba rescripsit. Si in numero plebeioruz filius tuus est: quāq; inuitus honores ex persona filij suscipe cogi nō debeas: tamē resistere quominus patrie obsequatur: periculo cius qui nomi nauerit iure patrie potestatis nō potes. ¶ Serēdorum honoruz nō pmiscua facultas est sed ordo certus huic rei adhibitus est. nam neq; prius maiorem magistratuz quisq; nisi minorez fuscepcrit gerere potest: neq; ab oīi etate neq; cōtinuare quisq; honores potest. ¶ Si alij non sunt qui honores gerant: eosdem compellēdos qui gesserunt compluribus constitutionibus cauetur: diuus etiam adria. de iterandis muneribus rescripsit in hec verba. Illud cōsentio vt si alij non erunt idonei qui hoc munere fungātur: et bis qui iam functi sunt creentur.

¶ Unus beredis mala gestio muneris non onerat coheredes: licet pater illius heredis decurionatui consenserit dum viueret. hoc dicit.

Paulus, Lex. xv.

Si filium decurionem pater esse voluit: tamen defuncto honores qui filio decurioni congruentes post mortem patris obtingerent ad honores coheredis filij non pertinent: cū eidem decurioni sufficientes facultates pater reliquerit.

Papinianus. Lex. xvj.

Estimationes honoris aut muneris in pecunia pro administratione offerentes audiēdi nō sunt. ¶ Qui pro honore pecuniaz promisit si soluere eā cepit totaz prestare operis inchoati exemplo coactus est. ¶ Inuit filius pro patre rempubli. saluaz fore cauere non cogitur. ¶ Defensionem reipublice amplius q̄ semel suscipere nemo cogitur nisi id fieri necessitas postulet.

Hermogenes. Lex. xvij.

Sponte prouincie sacerdotium iterare nemo prohibetur. Immunis ab honoribus z muneribus ciuilibus si decurioni creato filio quem habet in potestate consentiat: muneribus z honoribus sumptus submunistrare filio compellitur.

Archadius. Lex. xviij.

Unerum ciuiliū triplex diuisio est: nā quedā muncra personalia sunt/ q̄d patrimoniorum dicunt/ alia mixta. Personalia sunt q̄ animi puisione z corporalis laboris intētione sine aliquo gerētis detrimēto ppetrātur: veluti tutela z cura: salēdarij quoq; curatio z q̄stura in aliqua ciuitate inter honores non habet: sed personale munus est: tyronū siue equorum productio z si qua alia aialia necessaria pducēda sunt: vt res prouehende siue persequende sunt: vel pecunie fiscales siue annone vel vestis. Persone munus est cursus vehicularis solicitudo. Item angtarium phibitio pſonale munus est: cura quoq; emen

ff. Liber. L. Nouivero. XII.

dotum. Item qui est immunis ab honoribus et muneribus ciuilibus: si consentiat decurionatui filij sui tenet: pro filio si male gerat filij in mune. z bono. sibi delatis. et hoc dicit bec lex z seq. Fran.

n ¶ Pro administratiōe, habēda vel omittenda.

o ¶ Audiendi non sunt. imo z pecuniā pmissam dare bonoreq; cogunt ur subire. vt. ſ. de polli. l. in priuatis. i. rñ. et facit. C. de ercu. mu. illud. et. ff. de of. pre. vib. l. i. §. ité solēt. z de tute. l. in eos.

p ¶ Eam ceperit. imo si nō ceperit. vt. ſ. de pol. l. i. §. i. ſ. Sol. subaudi h maxime. vel sol. vt ibi.

q ¶ Inchoati. ab eodem q̄ honore pecūiā pmisit. vt. ſ. de pol. l. si qs ob bác. Vel dic q̄ pōit aliū casum in eo q opus pmisit qui et ipse inchoando incipit teneri. et sic intelligē eisdē vuobus modis, ſ. de polli. l. toties. §. i.

r ¶ Inuitus. ſ. de admi. re. ad ciu. pti. l. iij. §. filiū. z fa. ff. de lib. ag. si qs a liberis. §. si parēs. z. ff. e. bonor. §. plebei. et. l. et q originē. §. q pater. fallit aūt in hoc casu. vt. C. qui numero libe. l. fi.

s ¶ Memo cogit. vt. et. ff. e. l. bonori. §. pe. cū. scz. sed spōte pōt. vt. ſ. l. pri.

t Spōte. Sacerdotiū. dignitas est. vt z. C. de na lib. l. i. nec ob. ff. e. bonor. §. fi. q: h specialē nō dico q̄ h aliq̄ desināt q: tunc etiaz cogit. vt. ff. l. bonor. §. fin. Vel verius: + ibi de honore sine sumptu: h aūt ci sumptu. ad qō. ff. l. bonor. in pn. z. ff. l. pri. in fi. z. ſ. ti. j. l. ij. z qō ibi no. z. C. de bis q spōte mu. subeūt. l. j. z. ij. z. ff. ti. ij. in fi.

+ Als sectur. Bar.

v ¶ Potestate. naz si forte emancipatus consentiendo ei pater non obligaretur. vt. ff. ad muni. l. quotiens. z facit. C. de filiſſami. l. i. Accur.

x ¶ Compellitur. ff. de li. agno. si quis. §. non tantum. z. ff. ti. ij. bonores. in fi.

y ¶ Unerum. Perpetrantur. vt. ff. e. l. §. i.

z ¶ Kalendarij. id est qui deputantur nominibus faciendis, vt ff. de leg. iij. qui filium.

a ¶ Questura. vt si quis pteest pecunie querende. als esset honor. vt. ff. de offi. questo. l. i. §. fi.

b ¶ Tyronum. i. nouoruin militum.

c ¶ Productio ad boc. ff. de insa. athletas. Sed contra. C. e. l. iiij. Sol. ibi a se sumptu suo: bic publi.

d ¶ Pecunie. scz prouehende. vt. ſ. ti. i. l. ij. §. quem ita.

e ¶ Vehicularis. ff. ti. i. in prin. ff. solu. bic publico/ ibi suo sumptu.

f ¶ Prohibitio. als prohibitio. l. qui prohibet exigi ab bis a quib⁹ exigi nō debet. Alij habent angariaz prebitio; z est patrimoniale mun⁹. vt. ſ. ti. i. sunt munera.

Frumenti.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Frumenti. de pecunia publi. ꝛ sic nō est cōtra. ff. l. j. §. f.
b ¶ Harum specierum. l. olei ꝛ frumenti.
c ¶ Publici balnei. ꝛ est sordidum. vt. C. de epi. ꝛ cle. placet.
d ¶ Deficiuntur. vt milites qui vadunt perquirendo latrones. vt. ff. de custo. reo. diuus. ꝛ. C. de irenarchis. lib. xi. j.
e ¶ Venalibus. puta carnibus ꝑsunt vt iusto pretio ꝓtrebeant. vt et. ff. de ol. ꝓte. vnb. l. i. §. cura. et facit. C. de epis. audi. l. i. Item no. statui precium bis quibus homines cō muniuntur indigent vt ꝓ publica vtilitas ꝓferatur ꝓuate. vt ꝛ. C. de cadu. tol. l. i. ſi. ꝛ. ff. ꝛ. §. ꝓsoc. Lactione. §. labeo. cū cōcor. Et sic non ob. §. re. amo. l. non enim. nec. C. de iudi. l. nemo. ſed videtur obstare. ff. ad. l. iul. de ambi. l. iij. §. dic q ibi nō erat venale bicſic: vt bic ad panes faciendum ibi ad negociandum: vel ad equos alēdos nō boles.
f ¶ Hi quoq; qui custodes. Nocturni forte vigiles. et dic q hec sunt nomina ꝑsonalium munerum: et accipe verbum destinātur quod est. j. ad omnia ſequentia.
g ¶ Luminarche. C. de li. cau. l. non idcirco.
h ¶ Extruenda. alꝫ destruenda.
i ¶ Palatia. ad boc. ff. ꝛ offi. ꝓconsul. l. ſi in aliquam.
k ¶ Expreſſum. ab eis.
l ¶ Legatiuus. i. vie ꝛ itineris dispendiū. vt. j. de legationibus. l. ij. in fi. et ff. ſi cer. pe. l. cum filius. ꝛ. ff. ad munici. l. titio.
m ¶ Curatores. ſemp dic ſumptu publico.
n ¶ Eliguntur. vt actores. et ſic ſindic⁹ ad oēs. actor etiam ad vnam: vt bic. ꝛ no. ff. quod cuiusq; vniuer. l. i. §. i.
o ¶ Iudicādi. q̄s necessitas. ſic. ff. de aduo. di. iu. ſcim⁹. ꝛ i auf. vt iudi. nō er. ſa. iuſ. et. j. eo. l. pe. §. duo. ſed arg. cōtra. ff. de arbi. l. iij. §. tametſi.
p ¶ Decumā publicam. alꝫ ꝑpe viā publicaꝫ. ad q̄s. ff. q̄eadmodum ſer. amit. l. ſi locus. Accurt.
q ¶ Patrimoniozꝫ ſunt. ſuſceptores qui ꝓbent vaſa vel domum vbi vinum publicum ponatur ſine labore.
r ¶ Patrimoniozum aut ē. vel mule. talia ꝓbēt ad onera publica portāda et ſemper dic ſine labore ꝑsone.
s ¶ Vehendi. alꝫ ferendi. Accurſius.
t ¶ Necq; municipes. qd ſit municeps: habes. ff. ad munici. l. i. quis incola. j. de verbo. ſigni. puſillus. §. incola.
v ¶ Eos qui. ff. ad municip. filij. §. fi.

di frumenti⁽ᵗ⁾ et olei. Hā barū ſpecierū⁽ᵇ⁾ curatores q̄s greci appellant: creari moris eſt. Inter ꝑſonalia munera in quibuſdaꝫ ciuitatib⁹ numerat ꝛ calefactio publici balnei⁽ᶜ⁾: ſi ex redditibus alicuius ciuitatis curatori pecunia ſubminiſtratur. Sed ꝛ cura custodiendi aqueductus ꝑſonalibus muneribus aggregatur. ¶ Irenarche quoq; qui diſcipline publice et coꝛrigendis moꝛib⁹ ꝑficiunt⁽ᵈ⁾: ſed et qui ad reficiēdas vias eligi ſolent cū mihil de ꝓprio patrimonio in hoc mun⁹ cōferant. ¶ Item ēpi q̄ ſunt pani et ceteris venalibus rebus que ciuitatuꝫ populis quotidianum victū vſui iungunt ꝑſonalibus muneribus funguntſ. ¶ Qui annonā ſuſcipit: vel exigit: vel erogat ꝛ exactores pecunie. ꝓ capitibus ꝑſonalis muneris ſolicitudinē ſuſtinēt: ſed et curatores q ad colligēdos ciuitatuꝫ publicos redditus eligi ſolēt: perſonali muneri ſubiunguntur. ¶ Hi quoq; custodes⁽ᶠ⁾ edium: vel archeote vel legographi: vel tabularij: vel xenoparochini: vt in quibuſdam ciuitatibus: vel liminarche⁽ᵍ⁾: vel curatores ad extruenda⁽ʰ⁾ vel reficienda edificia publica ſiue palatia⁽ⁱ⁾ ſiue naualia vel manſiones deſtinantur: ſi tñ pecuniaꝫ publicam in operis fabricā crogāt et q̄ facīēdis vel reficiēdis nauib⁹ vbi vſus exigit. ꝓponunt: muneribus perſonalibus aſtringunt. ¶ Camclaria q̄s ſiltr ꝑſonale mun⁹ eſt: naꝫ ratione habita ꝛ alimētoꝝ: ꝛ cameloꝝ certa pecunia camclariꝫ dari oꝛ: vt ſolo coꝛpis miniſterio obligēt: hos ꝛ alio ordine vocari: nec vlla excuſatiōe liberari niſi ſola leſi et inutilis coꝛpis infirmitate ſpecialiter ſit expreſſum⁽ᵏ⁾. ¶ Legati quoq; qui ad ſacrariuꝫ ꝓncipis mittuntur: qꝛ viaticū q̄ legatiuū⁽ˡ⁾ oꝛ interduꝫ ſolēt accipe: ſi ꝛ nicoſtrategi ꝛ piſtrinoꝝ um curatoꝝ⁽ᵐ⁾ ꝑſonale munus incunt. ¶ Defenſores quoq; et quos greci ſyndicos appellant ꝛ qui ad certam cauſaꝫ agendam vel defendendam eligūtur⁽ⁿ⁾: laboꝝ ꝑſonalis muneris aggrediuntur. ¶ Iudicādi quoq; neceſſitas⁽ᵒ⁾ intra mūcra ꝑſonalia habet. ¶ Si autem aliq̄s fuerit electus vt compellat eos q̄ pecuniaꝫ publicam⁽ᵖ⁾ poſſident ſternere viaꝫ ꝑſonale mun⁹ eſt. Pari modo qui acceptandis ſiue ſuſcipiendis cenſualibus ꝓfeſſionibus deſtinantur ad ꝑſonalis muneris ſolicitudinem animum intendunt. Maſtigophoꝝ quoq; q̄ anothetas in certaminib⁹ comitantur et ſcribe magiſtratus ꝑſonali muneri ſeruiūt. ¶ Patrimoniozum⁽ᵠ⁾ ſunt munera que ſumptibus ꝓmonij ꝛ damnis adminiſtratiōis ꝛ pediuntur. Alemphoria et hoſpitatura apud alexandrinos patrimonij munus exiſtimant. Suſceptoꝝ quoq; vini per ꝓuinicia aphꝛicā ꝓmonij munus gerunt. ¶ Patrimoniozum aūt muncra duplicia ſunt: nā quedā ex his muneribus poſſeſſionibus ſiue patrimonijs idicunt⁹ veluti agminales equi vl' mule⁽ʳ⁾ ꝛ angarie atq; vehēdi⁽ˢ⁾: hmōi igit obſequia et bi q ne q̄s municipes⁽ᵗ⁾ neq; incole ſunt agnoſcere coguntſ. Sed ꝛ eos⁽ᵛ⁾ qui fenus exercent (ſi veterani⁽ˣ⁾ ſint) tributiones eiuſmodi agnoſcere debere ſepe ꝓſcriptū eſt: ab hmōi muneribus⁽ʸ⁾ neq; ꝓmipilaris ne q̄s veteranus⁽ᶻ⁾ aut miles aliuſve⁽ᵃ⁾ q ꝓiuilegio aliquo ſubnixus⁽ᵇ⁾ eſt: nec pontifex⁽ᶜ⁾ excuſatur. ¶ Dcte rea bñt q̄daꝫ ciuitates ꝓrogatiuaꝫ vt bi q in territorio earū poſſident⁽ᵈ⁾ certū qd frumenti ꝓ meſura agri ꝓ ſingulos annos ꝑbeant q̄ genus collationis munus poſſeſſiōis eſt. ¶ Dixta munera decaꝓtoꝝ decaꝓcie⁽ᵉ⁾: vt berenius mode. ꝛ notando ꝛ diſputādo ⁽ᶠ⁾ bene ꝛ optima ratione decreuit. nam decaꝓtoꝝ⁽ᵍ⁾ ꝛ ꝓbi tributa exigentes et coꝛporale miniſterium gerunt ꝛ ꝓo muneribus defunctoꝝ fiſcalia detrimēta reſartiūt vt merito inter mixta hoc munus numerari debeat. ¶ Sed ea q̄ ſupra ꝑſonalia eſſe diximus ſi hi qui fungunt ex lege ciuitatis ſue⁽ʰ⁾ vel more etiā q̄ de ꝓpriis facultatib⁹ impēſas faciūt vel anno nā exigētes deſertoꝝ ꝓdioꝝ dāna ſuſtineant: mixtorum diffinitione cōtinebuntur. Hoc oīa munera q̄ trifariā diuiſim⁹ vna ſignificatione cōꝓhēdūnt. nam perſonalia et patrimonioꝝ ꝛ mixta munera ciuilia ſeu publica appellantur⁽ⁱ⁾: ſiue autem perſonalium duntaxat ſiue etiam ciuilium munerum ꝛmunitas alicui concedat: neq; ab ānona/ neq; ab āgariis⁽ᵏ⁾/ neq; a vehēdo/ neq; a naue/ neq; ab hoſpite recipiēdo⁽ˡ⁾ neq; a capitatiōe⁽ᵐ⁾ exceptis militibus et veteranis⁽ⁿ⁾ excuſare ꝓſit⁽ᵒ⁾. ¶ Magiſtris q̄ ciuiliū muneruꝫ vacatiōe

x ¶ Veterani. ſubaudi etiam. vt. j. ꝓtori. neq; veteranus.
y ¶ Muneribus. patrimonialib⁹. vt. ff. eo. cura. §. fi. ꝛ. j. ti. j. l. ij. §. que patrimoniozum. ꝛ. l. ſunt. §. fi. ꝛ. l. bis honoribus. in ꝓtin. ſed ꝑsonalibus multis ex cauſis. vt. j. ti. j. per totum.
z ¶ Veteranus. ff. de ꝓmule. vetera. l. ij. ꝛ. l. vie.

a ¶ Alliuſve. vt. ff. eo. l. reſcripto. §. fi. ꝛ. j. tit. i. l. ij. §. qui patrimoniozum. ꝛ C. de mune. pa. l. ij. ꝛ. iij. et. l. neq;. Accur.
b ¶ Submouſ eſt. ſi quidem quiſq; munera publica ſubire cogit niſi ꝓ priuilegio principis relaxetur. vt. j. ti. j. bi q. et. l. ſūt. munera. et. j. ō iure imu. l. ſemp. §. ꝓuilegia. cuz ll. multe. Dic et obuiātes ꝓuilegijs tribuētes imunitatē mūerū reperiant. vt. C. de decu. vacuatis. ꝛ. l. null⁹. ꝛ. l. q̄uncq; ꝛ. l. curiales. ꝛ. l. oēs. ꝛ. C. vt in emp. ſpe. l. j. ꝛ. C. de q. mune. vel ꝓe. l. ij. ꝛ. C. de agri. et cē. imunitates. et l. origiarios. et. C. de mu rile. l. j.
c ¶ Pōtifex. ergo nec clericus nec ecclie: qz vt prēdia poſſidēt a lege būana eſt: ſ; q̄ eccleſia et ꝓdea ius decimatiōis et ꝓmitiarū ꝭ; boc eſt a lege dei: et ideo ꝓpie ꝓncipi ꝓ ſuo ꝑſo ſubſit: vt bic. ꝛ C. de ſacroſan. ec. l. ad inſtructionē. et. l. ſacroſancta. ꝛ. C. de epiſ. ꝛ cle. l. de bis. ꝛ in auf. ſi alie. ꝛ emꝑbi. §. ſi vero q̄s. ꝛ de ecle. ti. §. ad boc. et in decre. xi. q. i. c. ſicq̄s. ꝛ. c. cuz §. ꝛ. C. ſi tributū. ꝛ. c. magnū quidam eſt.
d ¶ Poſſident. prēdia: ꝛ facit. ff. de vſufru. ſi pendentes. §. ſi quis.
e ¶ Decaꝓtocie. grecum.
f ¶ Decaꝓtoticos. boc exꝑone vt. ff. l. ij. §. decaꝓtoꝛbos.
g ¶ Ciuitatiſ ſue. nam lexdicatur. vt. ff. de leg. et ſenatuſcō. l. cū de conſuetudine. ꝛ. l. de quibus.
h ¶ Publica appellantur. j. ti. j. in bonozibus. §. qui publica.
i ¶ Ab angarijs. j. titu. j. l. bis bonozibus. §. angariarum.
k ¶ Recipiendo. Dic vt j. ti. j. l. pe. §. duo.
l ¶ Et capitatione. licet ꝙ capitatio ſit ꝑſonale: qz ꝓ capite ꝓſtat et ab aliis ꝑſonalib⁹ ꝓ ꝓuilegiū q̄ excuſē ab boc tñ non: qz dāna effet fiſci. vt. C. de fiſci. l. nec dānoſa. ꝛ. C. ſi ꝭ; ius vel vti. publi. l. ij. ꝛ C. de vec. et con. l. quicquid. Accur.
m ¶ Veteranis. veteran⁹ ergo excuſat a nauiuꝫ fabrica. vt. ff. de ꝓtiu. veter. l. ſi. et. l. ꝓe. ꝭ; nō a ſua naue quin ſeruiat niſi cōcedatur immunitas.
n ¶ Poſſunt. facit. ff. §. ab huius. cum concor.

¶ Nota q̄ diſputatio mīū ꝑdeſt ad ſtudiū: ꝛ de ipſo ſtudio addo gl. pulchre ꝛ eleganter loquentē in cap. i. §. cū rei. ff. inuenib⁹ aūt. de col. in ꝓcm. ſanc. in ver. ſtudio.

UNA

a Et medicis. vt. C. de episco. et deri. l. j.
b Philosophis. als ergo tenerentur. vt. j. ti. j. l. in bonoribus. §. pe. z C. de profes. l. pe. z. l. fi. z. facit. C. de profes. et me. l. medicos. et. C. de excu. tuto. si duas. §. j. z. C. de mu. pa. professio.

† Aliqñ ꝺ verꝺū vacare ponit .p intendere z operā dare. aliqñ .p deffendere vt ꝺ. tu habes glo. in. c. j. §. z q. in ver. vacare. de collat. prag. sanc.

De vacatione † z excusatione munerum.

Omnis. Ca. j. Omnis excusatio sua equitate nititur sed si proꝓcendētibus aliquid fine iudice creꝺatur aut paſſis fine temporis ꝓfinitione proꝰ cuiqꝫ libuerit permiſſum fuerit ſe excuſare: non erunt qui munera neceſſaria in rebus publicis obeant[a]: quare et qui liberorum incolumium iure a muneribus ciuilib⁹ ſibi vendicant excuſationem appellationes interponere debent[b]: et qui tempora ꝓfinita[c] in ordine in ciuſmoꝺi appellationes peragendo non ſeruauerint: merito preſcriptione[d] repelluntur. ¶ Qui excuſatione aliqua vtuntur quotienſcunqꝫ creati fuerint et ſi iam ante abſoluti ſunt[e] neceſſe habent appellare[f]: ſed ſi per calumniam et ſepius[g] idem aduerſarius veꝛa di gratia eius quem ſcit perpetua vacatione ſubnixum vt faceret[m] probatus erit ſumptus litis exemplo decretorum principaliuꝫ[n] preſtare iubeatur ei quem ſine cauſa ſepius inquietauit.

Ad rus cōfugiens de ciuitate ne muneribus ſubijciatur excuſationem non habet. hoc ꝺicit.

¶ Qui in fraudem ordinis[o] in honoribus gerendis cum interceſſit ad primos hono. creari poſſunt[p] qui in ciuitate numerabantur cuitandorum maiorum onerum[q] gratia ad colonos[r] prediorum ſe tranſtulerunt vt minoribus ſubijciantur hanc excuſationem ſibi non parauerunt[s]. ¶ Si vacatis. lxx. an. ſit aliquis et tres liberos incolumes habeat a muneribus tamen ciuilibus[t] propter has cauſas non liberatur.

Idem. Lex. ij.

Extumdecimum etatis annum agentem ad munus ſcitione vocari non oportet: ſed ſi nihil proprie in patria ſeruatur[u]. ¶ De minoribus quoqꝫ an. xxv. ad munera ſiue honores creandis iuſta etas ſeruanda eſt[v]. ¶ Numerus liberorum aut. lxx. anno.[a] ab honoribus vel muneribus bis coherentibus[w] excuſationez non preſtat: ſed a muneribus tantum ciuilibus. ¶ Adoptiui filij in numerum non proficiunt[x] eozum liberorum qui excuſare parentes ſolent. ¶ Qui ad munera vocantur viuorum ſe liberoꝝm numerum habere tempore quo propter eos excuſari deſiderant probare debent numerus enim liberorum poſtea impletus ſuſceptis antea muneribus non liberat[c]. ¶ Que patrimoniozum[y] oncra ſunt numero liberorum non excuſantur. incolumes liberi etiam ſi in poteſtate patris ſui deſierint eſſe: excuſationem a muneribus ciuilibus[z] preſtant. Dñus audiens[a] immunitatem ciuilium muneruꝫ non habet. ¶ Quem ita ſenio et corporis imbecillitate vexari preſes animaꝺuerterit: vt muneri perferende pecunie[b] non ſufficiat ꝺimittat et alium conſtituat.

¶ Corporis debilitas eozum munerum excuſa. ꝓeſtat que tantuꝫ corpoꝛe implenda ſunt: ceterum que conſi. ꝓuꝺentis viri vel patri bicꝺiſſimiles.

Extumdecimū. ¶ Caſus. Habens. xvj. an. ad minus ſcitione non vocat niſi ſit cōſuetudo in contrariū: z eſt nomen ꝺignitatis ſcitio na et ꝺicit vi in glo. Item minoꝝ. xxv. an. non vocatur ad munera. Item numerus liberoꝝm aut. lxx. an. etas non preſtat vacationem ab honoꝝ rib⁹ vel muneribus cōbe rentibus bonoꝝbus: ſed a muneribus tantum ciuilibus. Item filij adoptiui non pſunt adoptāti vt in numerū liberoꝝm ei⁹ cōputent. Itē cuiꝰ qs vult ſe excuſare a muneribus propter liberos: liberi viui tunc inſpiciuntur non iam mortui. Itē liberi poſtea ſuſcepti a munerib⁹ ſuſceptis non liberant. Item propter liberos nō excuſatur quiſ ab honoꝛe patrimonij. Item liberi emancipati pſunt patri ad excuſationē muneꝝ ciuilī. Itē q nō bene audit nō excuſatur a muneꝝib⁹ ciuilib⁹. Item granatus ſenectute aut infirmitate corporis: ita q̄ non poteſt ſufficere officio peculi: z ſub. publice perferēde ꝺimitti ꝺebet z alius conſtitui. Item corporis debilitas non excuſat quem a muneribus patrimonij: ſed a perſonalibus ſic. Item magiſtri alphabeti non habent immunitatem a ciuilib⁹ muneꝝib⁹. Item preſes ꝓuideat ne vltra vires indicatur eis munus patrimonij: ſiue in ciuitatibus ꝺoceant ſiue in vicis. Fran.

a Judice. id eſt ſine cauſe cognitione.
b Obeant. i. ſubeāt qꝺ malū eſſet. vt. ff. ꝺe origi. iur. l. ij. §. poſt originē.
c Incolumiuꝫ. j. l. ij. §. numerus.
d Debent. vt. ff. quanꝺo appel. ſit. l. j. §. alia. et C. de mu. pa. l. nō viꝺeſ. z j. biduuꝫ. z ff. qñ app. ſit. l. i. §. qꝺ in ſententijs.
e Preſtinita. ꝺuorum menſium. vt. C. ꝺe tem. z re. ap. l. j.
f Preſcriptione. C. ꝺe excu. tu. l. teſtamento.
g Abſoluti ſunt. a ꝓma electione.
h Appellare. a ſecunꝺa electione.
i Et ſepius. C. ꝺe epiſ. auꝺi. l. iij. in fi.
m Ut faceret. ſ. cauſa veꝛanꝺi: als vt illum faceret. et ꝺicꝰ probat eo ipſo quoꝺ obtinuit modo. vt. C. ꝺe ꝺecu. l. ij. z. C. ꝺe ſump. re. l. j. lib. x. et ff. ꝺe iuꝺi. cum. z. C. ꝺe epiſ. et cle. l. omnes qui. in fi.
n Principalium. conceſſorum multis pro ſumptibus repetendis.
o In fraudem ordinis. ſ. ꝺecurionum.
p Poſſunt. ad hoc. ff. ti. j. l. iij. §. preſes. z ꝺe decurio. honores. §. ij.
q Onerum. que bonoꝝbus inheꝛent. vt. j. l. ꝓtori. §. numerus.
r Colonos. qui ꝺe excuſantur. vt. j. ti. j. l. ſemper. §. coloni.
s Paraueruntꝫ. facit. ff. ad mu. l. fi. §. antepe. z ꝺe ma. con. l. j. §. ſciendum. et. C. ſi curialis relic. ci. l. j. z. ff. ꝺe re mi. l. qui cum vno. §. cuꝫ. z. C. ꝺe reſcin. ven. l. pe. z. ff. ti. j. l. cura. in fi.
t Incolumes habeat. in italia vel prouincia. nam ſi rome perfecta eſt excuſatio. vt inſtitu. ꝺe excuſa. tutu. in principio. hic ergo ſunt ꝺue imperfecte ſpecies.
v Ciuilibus. ſcilicet tutela z cura. ſecus in alijs perſonalibus. quia ibi ſufficiunt. lv. vt. C. qui ꝺe ta. l. fi. item ſecus in patrimonialibus: quia ibi nullum tempus ſufficit. vt. C. ꝺe mu. pa. l. neq;. Et not. hic qꝺ quanꝺo ff. ꝺe excu. tu. l. excuſanꝺi. §. amplius. Sz ibi ſimiles ſpecies impecte excuſat. vt. j. §. que patrimoniozum. Idem ſi bonoꝝ cuiꝰ onere patrimonij vt hic. z ſic poteſt intelligi. j. l. in bonoꝝbus. in prin. ſi autem eſt ſine onere patrimonij. tunc. lv. an. z. ff. ꝺe ꝺecu. l. ij. in fi. z. l. non tantum. §. pe. Vel ꝺicas illas in ꝺecurione loqui: ſecus in alijs bonoꝝbus: vt hic. et. ꝺ. l. in bonoꝝbus. z. C. ꝺe bis qui mili. l. j.
d Non proficiūt. patri aꝺoptino: eſt tñ arg. cōtra. ff. ꝺe aꝺop. l. pe. ſol. ꝺic vt inſti. ꝺe excu. tu. in prin. Item numerus eſt. v. liberoꝝ: vt. ff. tit. ſi. cura. item not. hic qꝛ fauoꝛ non proꝺucitur ſeꝺ oꝺium ſic vt. ff. ꝺe bo. vāna. l. fi. §. ex bonis. Et ſic eſt argumentum cōtra. ff. ꝺe libe. z poſtlbu. cum quiꝺam. z facit. ff. ꝺe cōꝺi. z ꝺemō. fideicōmiſſum.
e Nō liberat. vt. j. ti. j. ſemp. §. hic circa. z. ff. ꝺe iuꝺi. ſi quis poſtea. z ꝺe excu. tu. l. excuſantur. §. oꝓtet.
f Que patrimoniozum. vt z. C. ꝺe mu. pa. l. neq;. z. ff. eo. §. numerus.
g Ciuilibus. ſicut et tutela. vt inſti. ꝺe excuſa. tuto. in prin.
h Dñus audiēs. vt ſurꝺaſter. vt. ff. ꝺe leg. j. l. fi. ſi autem nullo modo tale ꝺic vt. ff. ti. iij. l. honoꝛes. §. j. z. C. qui mor. l. i. z. ij.
i Perferende pecunie. quoꝺ eſt perſonale munus. vt. ff. ti. j. l. fi. in prin. z facit inſti. ꝺe excu. tu. §. itē propter aꝺuerſam. z. ff. ꝺe iuꝺi. ſi longi⁹. et. j. eo. l. penul. in prin. et. C. qui mor. per totum.

Sufficientis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Sufficientis. octo scilicet.
b ¶ In homines obiri. aſo in honores. Et dic obiri. i. oriri. vel. i. obuenire vel accidere. ff. vel. i. ſubire. et facit. ff. de cap. i. poſtli. §. fi.
c ¶ Immunitatem. vt. ff. ti. j. vt gradatim. §. fi.
d ¶ Cui eorũ. ſ. magiſtrorũ. ⁊ facit. ff. ti. ij. li. ij. §. preſes. et. l. reſcriptum. in prin. et. C. q mor. l. fi.

HIs q̃ naues. ¶ Titu. Qui naues marinas fecerũt nõ minores. i. milia modioꝝ: aut plures fecerunt ſingulas nõ minores. r. miliũ modioꝝ ⁊ ad ānonã romani ppli ꝑferũt donec ille naues aut alie loco earuꝫ nauigãt vacationem munerũ publico. habent: ſenatores hanc vacationẽ habẽ nõ ꝑtinet. nec naues eis licet habere. Fran.

e ¶ Annonam. Hec duo ſunt neceſſaria et alia. vt j. ti. i. l. ſp. §. Imunitati. et §. diuus. et. §. licet. et no. in. §. negociatores.

f ¶ Non minores. naues dico non minores ⁊c. et fa. C. õ naul. l. i. li. xi. et. j. ti. j. ſp. §. negociatores.

g ¶ Ob naues. j. tit. i. l. j. contra. Solu. vt ibi.

h ¶ Licet. §. de iure fiſ. l. auferẽ. §. q̃ó a preſide.

Tempus vacatio nis. ¶ Caſſ. Qui reipu. cã abſuerunt: hñt excuſat. anni ad nouas tutelas. Sz qñ incipit annus currere? Et certe ex tũc cũ abeſſe deſijt cũ alio quo laraméto tpis: ſi autem morat[a] i itinere aut alio loco fecit vt plꝰ tpis nature pluſq̃ eſſet iuſtus ex tũc cõputabit ānꝰ cũ potuiſſet eſſe reuerſus do mi cõmode. Fran.

i ¶ Tempus vacationis. q̃ó eſt anni ad nouas tutelas. vt iſth. de excu. tut. §. item qui reipublice.

k ¶ Neq; eñ minꝰ. nõ minus vnus q̃ alter q̃ gerit id negociũ: q̃ eſt i abſentia: vl ab eo ⁊c. et facit. ff. quib. cer cau. ma. l. ſi cui. §. j. et. ff. de re mili. l. i.

l ¶ Et cõmodo. aſs quoq; modo.

AD Decurionatu. ¶ Caſſ. Quãuis q̃s ſit decurio ſt ad aliuꝫ honorem vocari/ nec hꝫ vacationẽ ob hꝰ ſit decurio. Jtẽ q hꝫ vac. mũera publici nõ compellit ad aliq̃ extraordinarium. Item veterani habẽt vaca. a muneribꝰ ciuilibus que non patrimonijs imponunt. r hoc dicit hec. l. cũ duabus. ff.

m ¶ Honor eſt. ff. lo. honor eſt ſed nõ talis q̃ ſpeciat alium ſuperuenien té: q̃ó ſecus in aliis. vt. C. de ho. nõ cõti. l. fi. Jtẽ nõ dicas q̃ honor ꝓcederi ad decurionatũ. vt. ff. de decu. honores. §. ij. ff. q̃ó ab honore aliquo caſu excuſar añꝫ ſit decurio nõ: q̃ nec eligi ad aliq̃ꝫ ꝓt niſi ꝓius ſi decurio. vt. ff. de decu. honores. §. ig. ergo non excuſat. vt inſti. de excu. tu. §. pe. rurſus poſtea q̃ erit decurio non vt hic. r. ff. de decu. l. ij. in fi. Rñ. q̃ ꝓt ſe excuſare ab honore ⁊ a decurionatu q et ipſe honor eſt vt h. et. ff. et ſic ſatis ſe excuſat. vt et. ff. de ſpõ. ofo. Jtẽ ⁊ ꝓt eſſe q̃ fuit factus decurio qñ nõ cõpetebat ei excuſatio ſed poſtea incipit cõpetere: hz enim ipſe decurionatus non tribuat excuſationem nec tamen facit ꝑdere q̃d de nouo cepit. vt. d. l. de decu. l. ij. in fi. et. j. e. l. pe. §. fi. et ad hoc facit quod no. ff. de priuile. vete. l. ij.

n AMuneribus. Excuſantur. ff. de priui. veteranorum. l. ij. et. iij. et ff. ti. j. l. fina. §. patrimoniorum. Accur.

monio ſufficiẽtis[a] in hoies obiri[b] poſſunt niſi certis ⁊ receptis probabilibus cauſis nõ remittũtur. Qui pueros primas litteras docent imunita tem[c] a ciuilibus muneribus non habent. Sed nec cui eorum[d] id q̃õ ſupra vires ſit indicatur ad ꝓſidis religionem ꝓtinet: ſiue in ciuitatibus ſiue in vicis primas litteras magiſtri docẽt.

Scuola. Lex. iij.

HIs qui naues marinas fabricauerunt ⁊ ad annonaz[e] populi roma. ꝓfecerint: non minꝰ noctes[f] quinquaginta milium modiorum aut plures ſingulas non minores. r. milium modioꝝ donec he naues nauigãt: aut alicui earum locuꝫ: muneris publici vacatio ꝓſtatur ob naues[g]: ſenatores autem hanc vacationem habere non poſſunt: quod nec habere illis nauem ex lege iulia repetundarum licet[h].

Neratius. Lex. iiij.

TEmpus vacationis[i] quod datur cis qui reipubli. cauſa abfuerunt non ex eo die numeranduꝫ eſt quo quis abeſſe deſijt: ſed cum laxamento quodlaz itineris: neq; enim minus[k] abeſſe reipubli. cauſa intelligendus eſt qui ad id negocium vel ab eo reuertitur: ſi quis tñ plus iuſto tpe aut in itinere aut in alio loco cõmoratus conſumpſerit: ita ea interpretanda erunt vt ex eo tpe vacationis dies incipiat ci cedere quo iter ex cõmodo[l] ꝓgere potuiſſet.

Martianus. Lex. v.

ADecurionatu q̃uis hic q̃ꝫ honor eſt[m] ad alium honorem nullam vacationem tribuendam vlpianus reſpondit.

Idem. Lex. vj.

AMuneribus ciuilibꝰ q̃ nõ patrimonijs indicuntur veterani poſt optimi nñ ſeuꝫ augusti litteras perpetuo excuſant[n].

o HIj qui. C. de vaca. mu. pa. lib. x. l. j. ⁊. j. co. in honoribus. §. gmus Hieros. Accurſius.

Ih honoribus. ¶ Caſius Alb honoribꝰ qs non excuſat ꝓpter tps. ſaf nũero liberoꝝ. v. ⁊ ff. h in aſia ꝓmo fuit: ⁊ idẽ eſt ſuãdũ in oſalia. puincia. Jtẽ redemptores vectigaliũ q exercẽt illud ne gociũ a muneribꝰ ciuilibꝰ et a tutelis excuſant. Jtẽ priuilegia veteranoꝝ nõ vadunt ad filios eorum. Jtẽ q hꝫ vacat. muneris publici: non cogit ſubire collatiões ſibi er impoſitas: per magiſtratuꝫ aũt impoſitas a lege ſubire cogit. Jtẽ tutela et munera. ſordida corpalia remittunt phiſoſphis non ꝓmonialia: et reddit rano in ſfa. Item q appellauit in cãſa. a ꝓncipem romevel ad aliũ magnũ magiſtatũ rome ⁊ ibi vadit ꝓo hac cã: nõ cogit interim honorẽ vel munera ſubire i ſua ciuitate. Fran.

p ¶ Excuſant. hoc dic vt. ff. ti. j. li. ij. §. nũer⁹. ⁊ ꝓ ꝓio intellectu facit. j. ꝓt. rñ. vbi ẽ ꝓmoniale munus vt bñ aduerſetur. ſed ⁊c.

q ¶ Conſtituit. ſ. de facerdotio. pucie: q̃ó q dez eſt ei⁹ mun⁹ ꝓmoniale. vt C. de mu. pa. l. nec ꝓte.

r ¶ Placuit. vt. ff. de mune. et ho. reſcripto. §. debitores. et. j. ti. j. ſemper. §. conductores.

s ¶ Non ſpectat. ff. in honorẽ veteranoꝝ filij eorũ primi grad⁹ pena metalli et operis publici nõ debẽt affici. vt. C. ꝺ pe. l. v. j. rñ. ⁊. ff. ꝓ pui. vete. l. iij. et facit. j. ti. j. l. ſp. §. ꝺuctores. et. §. immunitates. et de reg. iu. l. priuilegia. et. j. de leg. ſilio.

t ¶ Excuſat. vt. ff. l. pr. et dic. vt. j. l. pe. §. duo.

v ¶ Ex pediuntur. hoc de cõi iure. vt. C. de mu. pa. l. pfeſſio. ff ſpãli briſicio ꝓncipis hec eis remittũtur. vt. j. l. fũt mũera. ff. et. ff. ti. j. l. fin. in fi. C. de pfeſ. et me. l. fi. et fa. j. de var. co. l. i. §. an et phiſoſophi. et. ff. de excu. tut. l. ſi duas. §. philoſophi.

r ¶ Appellauit. ſ. ad eos.

y ¶ Muneribus. ſecus i aliis litibus. vt. ff. eum q

Eappel. l. i. et. ij. et facit. ff. de iudi. l. ij. §. legatis.

3 Os qui. i. ſunt. pfeſſores litterarum. vt. C. de ꝓfeſ. et me. l. medicos. et. j. co. l. ꝓori. §. penul.

a ¶ In patria ſua. qui ergo eſt in patria ſua docens excuſatur vt ff: niſi doceat leges qui non eſt immunis: niſi rome doceat. vt. ff. de excu. tu. §. repzobari. §. fi. et facit in precedentibus. §.

b ¶ Conceſſum. ff. ti. j. l. nauicularij.

HIs bonoribus. ¶ Caſius Nullũ priuilegiũ excuſat quẽ a munerib⁹ patrimonij. Jtẽ illi qui ꝓfumt mẽſurationi frumẽti ſiue annone vbiſ habẽt vacationẽ: ſecus in ꝓncipis feruat. Item milites et ꝓfeſſores liberaliũ artiũ habẽt imunitatẽ ab angarijs ⁊ a neceſſitate recipiendi hoſpites. Jtẽ electus ad honorẽ appellauit: dicẽs ſe pauperẽ: interim eſt effectus dines: amodo illa excuſa. ceſſat. Jtẽ defenſor reipu. interim habet vacationem ab honoribus: ⁊ muneribus. Fran.

c ¶ Dis honoribus. aſs oneribus. et aſs honoribus: et tunc oneremixtis. vt et. ff. ti. j. l. §. numerus.

Leges ro ine docens nõ alibi i munis eſt

indicunt nulla priuilegia p̄stāt vacationē. Corpus[a] mensurarū frumēti iuxta annonā vrbis habent vacationē[b]: in p̄uincijs non idem. ¶ Angariarū[c] p̄statio et recipiēdi hospitis necessitas ⁊ militi ⁊ liberaliū artiū[d] p̄fessorib⁹ inter cetera remissa sunt. ¶ Auctis post appellationem medio tp̄e facultatibus paup̄tatis obtētu non excusant[e]. ¶ Defensores reipublice ab honoribus ⁊ mūerib⁹ codē tp̄e vacāt[f].

Hermogenes. Lex. xi.

SUnt munera que rei p̄prie coherēt de qbus neq̄ liberi[g] neq̄ etas nec merita militie: nec vllū aliud priuilegiū iure tribuit excusationem: vt est p̄diorū collatio / vie sternende / angariorūve exhibitio / hospitis suscipiēdi mun⁹. nā nec hui⁹ q̄sq̄ excusationē p̄ter eos qbus principali[h] bn̄ficio concessum est h̄z: ⁊ si qua sunt preterea alia huiusmodi.

Paulus. Lex. xij.

LEgato q publicum negociū tuitus sit intra tp̄a vacatiōis p̄stituta[i] rursus eiusdē negocij defensio mādari nō potest. ¶ Comites presidum p̄consulum p̄curatorumve cesaris a muneribus ⁊ honorib⁹ ⁊ tutelis vacāt[k].

Ulpianus. Lex. xiij.

PRetor[l] eos quoscunq̄ itelligit operam dare nō posse adiudicandum pollicet se excusaturum[m] forte q̄[n] in perpetuū qs operam dare nō pōt[o]: q̄[p] in cā valitudinē incidit vt certū sit eū ciuilia officia subire non posse: aut si alio morbo laboret vt suis negocijs superesse non possit: vel si qui sacerdotiū nacti sint discedere ab eo sine religione[q] non possint: nā ⁊ hi in perpetuū excusant. ¶ Duo gn̄a tribuende muneris publicis vacationis sunt: vnū plenius cum ⁊ militie dat[r]: aliud exiguum cū nudā muneris vacationem acceperint[s]. ¶ Qui autē non h̄z excusationē etiā iuit⁹ iudicare cogit[t]. ¶ Si post cām actā[v] ceperit se excusare iudex: si quidem priuilegio q̄ habuit anteq̄ susciperet iudicium velit se excusare: nec audiendus est: semel enim agnoscendo[x] iudicium renunciat excusationi: q̄ si postea iusta causa icidat vt iudex vel ad tp̄s[y] excusetur non d̄z in aliū transferri iudiciū si cū captione id futurū est alterutrius. Tolerabilius deniq̄ est interdū iudicē qui semel cognouerit tātisper expectare q̄ iudici nouo[z] rem rursus iudicandam cōmittere.

Modestinus. Lex. xiiij.

AD excusationem munerū defunctus filius non prodest preterq̄ in bello amissus[a]. ¶ Eodem tempore idem duas curas operis non administrauit[b].

¶ De iure imunitatis. Titu. vj.

Ulpianus. Lex. i.

QUi ob hoc tantum in nauibus sunt vt iocis agēdi[c] causa operentur nulla constitutione imunitatē

a ¶ Corp⁹. C. de mu. pa. l. neq̄. ⁊ j. e. l. sunt. ⁊ j. ti. j. l. v. ⁊ s̄. ti. j. l. fi. §. fi.

b ¶ Uacationem. s. illi de corpore sicut d̄r populus currunt: q̄r est collectiuum: al's est h̄z ⁊ tunc plana ⁊ presunt mensurationi. vt et. s̄. de excusatione tutorum. l. mensores.

c ¶ Angariarū. cū inter personalia munera numerantur. vt. s̄. tit. j. l. fi. §. j. nō rei p̄prie coherēt vt in p̄n. hui⁹. l. ⁊ j. l. p̄x. in prin. vel dic distinguēdū in militib⁹ sed p̄fessores indistincte sunt imunes ab his ⁊ ab alijs muneribz: siue p̄sonalia siue patrimonialia sint: quia sp̄alia h̄nt i oīb⁹ priuilegijs. vt. C. de p̄fess. ⁊ me. l. fi. ⁊ l. medicos. Hug. ⁊ no. modo in. l. in honoribus. §. philosophis.

d ¶ Et liberalium artiū. insti. de excu. tuto. § . itē rome. Accur.

e ¶ Non excusantur. aliqui. vt. s̄. tit. ij. cura. §. j. sed ar. contra. s̄. e. l. ij. §. qui ad munera.

f ¶ Uacant. s. biennij. vt j. l. legato. in prin.

SUnt mūera. ¶ Casus. Quedā munera noīat a qb⁹ non excusat qs p̄pt liberos vł militiā vł p̄pter etatem: nisi priuilegiū principis de nouo indultū h̄ cōcederet. Itē legatus q defendit semel negociū publicum intra biēniū ad idē officiū nō cōpellit. Ultio noīat quosdā q h̄nt excusat. a muneribus vel honorib⁹: ⁊ tutelis: ⁊ hoc dicit hec. l. ⁊ seq. Fran.

g ¶ Neq̄ liberi. s. l'ia sunt. s̄. e. his honorib⁹. i p̄n. ⁊ s̄. ti. j. rescripto. §. fi. et C. de mu. pa. l. neq̄. ⁊ s̄. titu. j. honor. §. viarū. ⁊ l. iij. §. mun⁹. ar. s̄. de priui. vetera. l. vie. ⁊ s̄. l. p̄xi. §. ij. ⁊ C. de āno. ⁊ tri. l. obsistere. ⁊ s̄. l. ij. §. numer⁹. s̄z s̄. ti. j. l. fi. ⁊ §. pe. ⁊ fi. sol. vt stati dices.

h ¶ Principali. de nouo indulto. vt. C. de his q a prin. va. acceperunt. l. j. lib. x. vel verius. l. scripta. vt. C. de profes. ⁊ me. l. medicos. et. l. fi. ⁊ s̄. ti. j. l. fi. §. pe. et fi. et. C. de epi. et cle. l. j. et no. in. §. patrimoniorū. ⁊ s̄. ti. j. l. fi. et. s̄. in honoribus. § . philosophis. et. s̄. l. proxi. §. angariorum. et no. q̄ hec oīa subit ecclesia preter hospitē si modo sit prouincialis. vt. C. de sac. san. eccle. neminem . et . l . ad instructionem. et de epis. et. cle. l. j. et. l. de his. et in autē. de ecc. ti. §. ad hec. et . j . de cen. l. fi. et. C. de vec. l. vniuersi. et noua vec. l. fi.

i LEgato. Prestituta. biennij. vt. C. de ho. non conti. l. fi . lib . x . et j. de lega. l. paulus. §. j. ⁊ s̄. ti. j. l. estimationem. §. j.

k ¶ Uacant. C. de excu. mu. l. eos. ⁊ s̄. qui. ex cau. ma. abesse.

PRetor. ¶ Casus. Pretor concedit excusat. illis qui nō p̄nt operam dare ad iudicandū: vt q̄r in ea valitudine vt sit certū sit eum nō posse p̄petuo ciuilia munera subire: aut si ad sacerdotium aliquis sit assumptus: nam isti i perpetuū excu. Secundo dicit q̄ sunt duo gn̄a tribuendi vaca. muneris publici: et declarat in lr̄a. Itē q nō h̄z excusatio. inuitus cogitur iudicare. Itē si spōte q̄s suscepit officiū iudicādi ⁊ cepit de cā cognoscere: nūc vult se excusare an audiat / q̄rit. et siqdem ex p̄uilegio qd̄ prius habebat vult se excusare nō audit: si aūt nō cepit h̄re excusa. vt quia effectus infirmus sit nō d̄z in aliū trāsferri iudiciū: si cū dāno alicuius partium esset: sed expectabitur donec liberetur. Fran.

l ¶ Pretor. al's preter. ⁊ continuatur cum. l. prece. sed male . al's pretor ⁊ bene. Accursius.

m ¶ Excusaturum. al's enim cogetur. vt. s̄. ti. j. l. fi. §. iudicandi.

n ¶ Q̄. id est quia.

o ¶ Nō pōt. s̄. de iudi. si longius. ⁊ de procu. filiussa. §. fin . cum legibus seq. ⁊ l. potest litem. cum seq. item facit. C. qui morbo. l. iiij. li. x.

p ¶ Q̄. Id est quia.

q ¶ Religione. s. violata. ad quod. C. de epis. ⁊ cleri. l. omnes qui. item facit. s̄. de arbi. nō distinguemus. §. sacerdotio.

r ¶ Datur . Ille impetrat immunitatem qui excusatur etiam ab honoribus. Accursius.

s ¶ Acceperint. s. aliq vel accepit. s. aliqs. et no. diligenter hāc distinctionē q̄r p h̄ intelligit. s̄. tit. j. l. cū. ⁊ l. fi. §. pe. ⁊ s̄. in honoribus. §. qui muneris. ⁊ l. hi q. ⁊ C . de vac. mu. pa. l. j. Accur.

t ¶ Cogitur. hoc dic vt. s̄. titu. j. l. fi. §. iudicādi . excusationem autem habet quādoq̄ perpetuā quādoq̄ temporalem. vt. s̄. in prin. huius. l. ⁊ j. proxi. §. Accur.

v ¶ Si post causam actā. i. ceptam : al's acceptam. Accursius.

x ¶ Agnoscendo. No . q̄ ipso facto renunciauit et q̄ possunt aliqua fieri re integra que postea non p̄nt. ad q̄ facit. C . de test. nullū. ⁊ s̄. de priui . vete. l. fi. ⁊ de reb. dubi. qd̄ si no lit. §. in factū. ⁊ s̄ . de arbi. quid tn̄. ⁊ l. licet autē. ⁊ l. si qua. ⁊ l. non distinguemus. § . cōpromisso. ⁊ §. sacerdotio. ⁊ §. item. si qs rome. ⁊ §. s̄z si nūc. ⁊ C. si ex fal. alle. l. ij. ⁊ s̄. de dā. infec. si finita. § . si quis metu. et. s̄. e. l. ij. §. qui ad munera. ⁊ C. si sepius in inte. resti. l. q̄ q̄. ⁊ s̄. de iureiu. admonendi. ⁊ C. de inof. testa. parentibus. ⁊ ad mace. sed ⁊ si. §. pe. ⁊ fi. ⁊. l. sed ⁊ si. in prin. ⁊ j. ti. ij. vicari⁹. ⁊ s̄. rem ra. ha. quo em̄. §. iul. ⁊ j. de oper. pub . l. j. in fi. ⁊ . s̄. de excu. tu . nō solum. §. fi. et. l. seq. et . s̄. de p̄cu. l. q p̄curatorem. §. si quis. et. s̄. de adulte. si vxor. §. fi. et de decu . l. imperatores. in fin. et. s̄. de leg. commis. si fund⁹. §. fi. ⁊ C. de iur. do. ipe. l. si creditor. et. s̄ . deposi. l. si hoīem. §. fi. ⁊ C. d̄ ap. ex illo. ⁊ s̄. de decu. l. ij. in fi. sed arg. contra. s̄. de priui. vetera. l. ij.

y ¶ Uel ad tempus. secus si in perpetuū vt in prin. huius legis.

z ¶ Nouo. facit. s̄. de iudi. l. de quare. ⁊ l. vbi.

AD excusationem. ¶ Casus. Liberi defuncti nō prosunt patri ad excusationem munerum nisi in bello sint mortui. Item nō debet quis eodem tempore duas curas operis habere. Fran.

a ¶ Amissus. s̄. de excu. tu. in bello. ⁊ l. excusantur. §. oportet.

b ¶ Non administrauit. al's administrabit. nisi in casu. vt. j. de ope. pu. l. j. in fine. Accur.

¶ De iure immunitatis. ¶ Sed que est differentia inter hunc titu. ⁊ superiorem? R̄n. ibi ad munera: hic ad euitandos honores datur: licet quedam leges diuersis modis in vtroq̄ ti. ponantur: vel ibi de subeūdis: hic de euitandis similis deuersitas. Ad primam est. C. inter ti. de aduo. di. iudicio. ⁊ de aduo. diuer. iudi.

QUi ob hoc. ¶ Casus. Qui in nauibus stant causa nauigandi nullam habent imunitatem: item immunitas data alicui nō transit ad eius heredes. item immunitas data cuidam generi ⁊ posteris nō vadit ad eos qui ex feminis illius prolis nati sunt. Item illi qui cū non essent ascripti ad aliqua munera subeunda vel honores se astrinxerunt vt suscipere quedam cogantur quedam non: seruanda est eis conuētio. Item impuberes nō debēt admitti ad honores licet penuria esset ibidem hominum. Item maior. lxx. anno. habet vacationem a tutela ⁊ a cura: et a muneribus: et maior dicitur qui compleuit. lxx. an. nō autem sufficit si tetigit eum. Item cōcessa imminutas alicui vt ⁊ ad posteros eius vadat in perpetuū ibi: ad eius posteros: et hoc dicit hec. l. cum tribuas seq. Fran.

c ¶ Agendi. i. nauigādi. ad qd̄. s̄. nau. caup. sta. l. j. §. ij. sed arg. j. s̄. de ho. pos.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

bo. pos. ex testamento mi. l. i. §. itē nauarcos. Item cōtra. ff. ti. j. is qui. sed in prima iurauerat. vnde hꝫ priuilegium testandi. in secūda de dño dicit. hꝫ de remige. vel hic cā agendi propꝫ cōmodi principaliter in illa secūdaria: sed principaliter reipu. vt. ff. qui. ex cau. ma. l. qui data.

a ¶ Non relinquuntur. vt ff. j. co. semper. §. Immunitati. ff. ff. in bonoribus. §. vacationum. ff j. de reg. iur. l. priuilegia. ff. C. de excu. mu. l. sordidoꝝ. ff. j. de cens. l. ij. ff. de ver. ob. l. si filiusfam. §. stipulatio. ff. C. qui nūcupatoꝝ. l. fi. et. ff. de vac. mu. l. vacatio. Accur.

b ¶ Date. immunitates.

c ¶ Custoditeqꝫ. f. date.

d ¶ Non pertinent. facit. f. de verbo. sig. qſqꝫ. ff. l. nō est. ff. de pac. tale. §. fi. ff. insti. qui da. tu. pot. §. fi. Sed ar. cōtra. ff. de leg. j. si ita scriptū. et. f. de verb. sig. l. cognoscere. §. liberorum. sed illinō. et alia. ité facit. f. ff. l. iij. ite. facit. C. de leg. l. i annalibus. ff de condi. insert. l. j.

e ¶ Ji qui. Conditio quoqꝫ. f. seruāda. ff facit. ff. titu. ij. sponte. ff. de vac. mu. l. pe. §. fi. et de noua. l. si delegatio. et ff. de veteranis. l. ij. et fi. et. C. de his qui sponte mu. fube. l. j. lib. x.

f ¶ Passi sunt. sed ille q nō cogit munera suscipere: spōte suscipe pōt. vt ff. ti. ij. sponte. ff. h. ff. non iudicat. in aliis siue hoc pacto affūpsit siue etiam nō: nisi promisit se oīa subiturum: vt h. ff. C. de his q spōte mu. fube. l. q cōditioni. ff. ar. ff. de op. liber. l. opis non ipositis. et. C. de vsur. si creditor. nisi error. ff. lapsus pmisit oīa se subiturus. vt. ff. ad mu. l. libertus. ff. et ror. et loca. et conduct. si ignotanis. ff. de epi. et de. autē. presbyteros.

g ¶ Cogat. i. videtur propter peritiam eos esse cogendos.

b ¶ Admittendos. nisi ius attribuerit numeri. vt. C. de test. mi. l. fi. ff facit. ff. ad mu. luci. ff. §. pe.

i ¶ Declaratur. aliter in adultis. vt. ff. de decur. l. non tātum. §. j. ff. C. qui etate. l. cū filius.

k ¶ Mayores. Vacant. vt insti. de excu. tuto. §. item maiori. ff. C. qui etate. l. j. ff. v.

l ¶ Maiori esse. in bonoribus vitandis: secus in bonoribus adipiscendis. vt. ff. de mu. ff bono. l. ad rem. que est contra. nam sicut ibi fauor ff odium. ff facit. ff. de postu. l. j. §. initium. ff insti. de verbo. obliga. §. omnes. in fi. ff de rit. nup. l. minorem. et. ff. de adulte. si maritus. §. lex. et de excu. tu. l. ij. in prin. sed arg. contra. ff. ad treb. qui filium. §. fabinus. ff omnia dic vt no. ff. de mino. l. ij. §. minorem.

m ¶ Immunitates. Succedentibus. masculis. vt. ff. l. j. in fin. ff. de mu. ff bo. l. vacatio. ff facit. ff. de pe. l. motis. §. ille. ff. j. de cē. l. etatem. in fi. et. ff. de an. leg. l. annuam. et. C. de leg. l. in annalibus. Sz ar. cōtra. C. de vsufru. l. antiquitas. Item facit cōtra. C. de pe. l. iij.

Semper. ¶ Casus. Bonor. debetur senectuti similis q ꝫ magistratibus ꝫ circa munera municipalia subeunda et circa alia que hic fatis dare poniūtur in ter. ideo vide per ter ipsum. Fran.

n ¶ In ciuitate. cōtra in aute. de appel. §. illo. Accur.

o ¶ Magistratibus. sed magistratus nō potest vocari in ius. vt. ff. de in ius voc. l. j. ergo nec senex. vt. j. c. l. j. gñaliter. sed resp̄d. vt in illa. l. gñaa muneribus ciuilibus habent.

¶ Personis date imunitates heredibus non relinquuntur[a]: sed ꝫ generi posteriſqꝫ date[b] custoditeqꝫ[c] ad eos qui ex feminis nati sūt non pertinent[d].

Idem. Lex. ij.

Ji qui certa conditione muneribus vel honoribus se astrinxerint: cuꝫ alꝫ compelli non possent inuiti suscipere itum honorem: fides eis seruanda est: cui dictio quoqꝫ[e] siue ad munera siue ad honores applicari se passi sūt[f]. Impuberes cū quis necessitas pernurie hominum cogat[g] ad honores non esse admittendos[h] referūpto ad beridium ruffum legatum cecilie declaratur[i].

Idem. Lex. iij.

Maiores. lxx. an. a tutelis et muneribus vacant[k]: ſꝫ qui ingressus est septuagesimum annum nondum egressum hac vacatione non vtetur: quia nō videtur maior esse[l] septuaginta an. qui annum agit septuagesimum.

Modestinus. Lex. iiij.

Jmmunitates generaliter tribute eo iure vt ad posteros transmitterentur: in perpetuum succedentibus[m] durant.

Calistratus. Lex. v.

Semper in ciuitate[n] nostra senectus venerabilis fuit: nāqꝫ maiores nostri pene cūdem honorez senibus quem magistratibus[o] tribuebant: circa munera quoqꝫ municipalia subeūda idez honor senectuti tributus est: sed cum qui in senectute locaples factus est ꝫ ante nullo munere publico functus est dici potest non eximi ab hoc honore priuilegio etatis: maxime si non tam corporis habeat vexationem q̄ pecunie[p] erogationem induci muneris administratio: et ꝫ ea sit ciuitate in qua non facile sufficientes viri publicis muneribus inueniant. ¶ Lege q̄z[q] respici cuiuſqꝫ loci oporter an cum aliquas immunitates nominatim complectere tur[r]: etiā de numero annoꝝ in ea cōmemoret idqꝫ etiam colligi pōt ex litteris diui pij quas emisit ad emiliū pculus. pconsulem puincie africe. ¶ Demonstrat varie nec absciſe[s] numeruꝫ liberoꝝ ad excusationē municipalium muneruꝫ prodesse ex rescriptis diui eliy pertinacis. nāqꝫ saluio cādido in h verba rescripsit grece.

Et si non ab omnibus muneribꝰ dimittit patrem natoꝝ numeꝝ: sed tñ qꝫ septem decim[t] pueros habere p libellū notificasti non est irrationabile vt pcedam[u] filioꝝ educationi ꝫ remitti tibi mūera. ¶ Negociatores qui annonā vbis adiuuant. Jtez nauicularij[v] qui annone vbis seruiūt immunitatem a muneribus publicis consequūntur[x] q̄diu in hmōi actu sunt. naz remunerande pericula coꝝ quin etiam cohortāda[y] premijs merito placuit: vt qui pecgre muneribus quidē publicis cum periculo ꝫ labore fungerētur: a domesticis vexationibus ꝫ sumptibus liberē turꝰ: cū nō sit alienū dicere etiam hos reipu. causa dum annone vbis seruiunt abesse. ¶ Jmmunitati que n̄ nauicularis prestatur certa forma data est: quā immunitatez ipsi dūtaxat habent: nō etiā[z] liberis aut libertis coꝝ prestat: idqꝫ principalibꝰ cōstōnibus declarat. ¶ Diuꝰ adrianꝰ rescripsit immunitatē nauiuꝫ maritimarū dūtaxat habere q annone vbis seruiunt[a]. Licet ꝫ in corpore nauicularioꝝ quis sit naucm tñ vel naues non habeat: nec oīa ci cōgruant que

Sen: 62 q hꝫ. lx. annos.

Lex loci in spicieda e.

vel nō. vt. ff. de leg. ꝫ senatusco. l. cū de ꝫsuetudine. ff ꝫ. l. si de interpretatione. et ff. de decu. nō tm. ff. fi. et qō cuiuſqꝫ vniuer. lite. ꝫ C. de excu. mu. l. negociantes. lib. x. ꝫ continua cum precedentibus.

r ¶ Cōpletere tur. lex municipalis.

s ¶ Nec absciſe. i. distincte vel pcise. Jterpretatio grece: ꝫ dicnon ab omnibus. i. patrimonialibus. vt. ff. ti. i. l. fun. ꝫ tit. ij. l. fi. ff. ab buius. Accur.

t ¶ Septem. sed h. xvi. alꝫ. xij. vt. C. de decu. l. ſi gs decurio. alꝫ. v. vt. C. g nume. lib. l. fi. quō ff tā varie? Rñ. pimis duob de facto sic erat. v. tñ fuisse fiebāt / ff nō idistincte: qz penuria aliorum ꝫ loci cōsuetudo facit fallere vt ff. pri. ff. ité. ꝫ in pīmo malib. potest dicere pīmis duob modis excusandum.

v ¶ Naulicularij. ff. titu. ij. is q naues. ff. C. de excu. tu. l. pe. ꝫ. C. de naui. l. j.

x ¶ Consequuntur. nisi in tutelis cōnauicularioꝝ. vt. C. de excu. tu. l. pe.

y ¶ Jn hmōi. aliud est in imunitate cā dignitatis pcessa. vt. C. de excu. mu. l. eū. Jté facit. ff. ad mu. l. ff. si is. ꝫ de oper. lib. l. plane. ꝫ de pcu. l. mutuꝰ. ff. si ibi q ff affinitate. et C. de inoff. test. l. fi. ff. sed h obtinere. et C. de pfect. ꝫ me. l. j. ff. de re. di. l. in tantum. ꝫ. j. pri. ff.

z ¶ Cohortanda. alꝫ coronāda: ꝫ alꝫ coartāda.

a ¶ Liberent. a patrimonialibus ergo muneribꝰ liberātur. vt. C. de naui. l. cum nauarcoum.

b ¶ Annone vbis. hic nota q̄ nauicularij vnuꝫ corpꝰ hñt: ꝫ licitus. vt. j. §. ff. ꝫ. §. fi. ff. q̄ cuiuſ. vniuersita. l. j. quoruꝫ ali q deseruiūt annone potāde rome. ꝫ de his log C. de naui. p totū. ꝫ duo

ti. sequentes. Et bi sunt imunes dum durant in cōi seruitio: vt h. ff. j. §. diuus. est ergo opus q̄ duret gestio: et q̄ nauis sit sua. alꝫ non. vt. ff. ti. cet. Jtem q̄ nō causa effugiendi muneris fecerit se nauiculariū. vt. j. §. Jtem q̄ nō causa effugiendi muneris fecerit se nauicularii. vt. j. §. diuus quoqꝫ. ꝫ isti etiā succedūt sibi adminices. vt. C. de. naui. l. j. sunt ꝫ alij qui non deseruiunt annone vbis. Sed tñ habent maiorem partem subſtantie in negociatione. vt. ff. ti. j. l. nauicularij. ꝫ in greco q̄ ff. j. §. licet. et in isto sunt eadem necessaria que supra excepto q̄ non seruiunt annone vbis. ꝫ isti habent vsūq ad quinquennius. vt. ff. d. l. nauicularij. ꝫ facit ad bene intelligenda. j. l. pe.

c ¶ Non etiam. idem est in priuileg. concessis veteranis. vt. ff. ti. j. in bonoribus. §. vacationum.

d ¶ Liberis. personis enim data immunitas cū ꝑsonis finitur. vt. j. de cēſi. l. iij. R. T. ff. co. l. j. §. j. ꝫ facit. C. de priui. do. l. j.

e ¶ Seruiunt. vt. ff. ti. j. is qui. ꝫ. C. de fac. fanc. eccle. l. qui sub ꝑtu. et ff. §. negociatores. ꝫ nota argumentum q̄ potest vocari in ius etiam tempore feriato qui eis non impeditur. Fin Jo. vt no. ff. de feriis. l. j.

a ¶ Erant ⁊ alij. interpretatio greci.
b ¶ Recēs amplioꝛē.§.tit.ij.l.nauicularij.
c ¶ Doc circa.l.circa ea q̄ sequuntur.
d ¶ Berēdū.§.ti.j.l.ij.§.q ad munera. et de ercu.tu.l.ij.§.i.ꝛ.§.tit.j.bis honoꝛib⁹.§. auctis.ꝛ.§.gb.ad liber.pcla.nō licꝫ.l.i.m fi.et alia filia q̄ notant.§.ti.ij.l.pe.§.fin.et §.ad munici.l.incola.
e ¶ Muneribus.§.tit.ij.l.nauicularij.
f ¶ Nō obstringunt. a tutelis tñ nō excusantur.vt C.de excusa. tu.l. coloni. Yr.vel forte spāle est i cōductoꝛe vectigaliū quod vltimum reprobatur ſm Bug.§.de fal.l.i.§.pe.⁊ C.ne tutoꝛ vl̄ cura.vectiga.cōl.j.vel dic vt no. in l. ulla colon.⁊ facit.C.qui nu.li.fe ercu.li.x.l.j.et.§. ti.j.in bonoꝛibus.§.nō aliuos.et.C.de conduc. et ptocu.l.j.q.lib.xij.
g ¶ Subſtigante.i.obliga te.ꝛ sic pomſ.C.de admi. tuto.l.fi.§.defensionem.
h ¶ Subſisti.i.dubitari. ſic.§.de ptocur.ſeruum. in ptm.Accur.
i ¶ Offerāt.ꝛ ſic ſuſpecti. vt.§.ó pcu.l.q oīa.et.C. qui mi.nō poſ.l.cura.
k ¶ Parta.al's principalia:ꝛ als paria.nā principalia ſiue paria hiſpani ꝛ catheciani dicūt.¶ ſic §.de manu.l.uj.§.i. forte fideiuſſoꝛe dādo q debitiſ eoꝝ ſatiſfaciat ſicut ō:in debitoꝛe ſiſci q vecti galia ꝛ ducere nō pōt. vt §.de pub.licitatio.§. debitoꝛe. vel dic.i.ſoluēdo. vt no.§.de ꝛdi.ide.l.fin. §.tittius.als est ꝥ pria.
l ¶ Colonꝰ q̄s cesaris. nō patrimonialis:vt ſi collig⁹ postea. Idem est ſi patrimonialis est.i.pua ta domꝰ ipatoris. vt. C. q o.a.tu.poſ.l.fi.ſi tu ſit contra.vt.C.de ercu.tu.l.coloni.ſol.vt ibi.
m ¶ Idoneoꝛes. apud boetiū idoneus est ꝑdicatū q̄ ſubiectū i ſtitues da ꝓpositione.Accur.
n ¶ Coeundi.i.collegium faciēdi.Accur.
o ¶ Allegi.i.eligi.accur.
p ¶ Admodum etatis.ꝛ accipe.vt.§.de decu.non tantum.§.i.Accur.
q ¶ Tenuioꝛibus. id est vilioꝛibus ꝛ pauperib⁹: ad quod.§.de col.illi.l.j. in ptin.ꝛ.l.iuj.in ptm.
r ¶ Eos q. ſcilicet diuus pius.
s ¶ Allecti ſunt.i.electi.
t ¶ Que. ſcꝫ corpoꝛa q est ergo nauicularius pōt ſe excusare a decurionatu: vt hic.ꝛ.§.de decu.l.ſeuerus. ſed ſi ſponte ſuſcipit

†Arg. but⁹ lre colligit Bart. q̄ ex crescētib⁹ ſacultatib⁹ ec cleſie oꝝ ſtic nūer⁹ canonicoꝝ auge ri. cōcor. in ca.cū oēs.ꝛ in c. cuj ac ceſſiſſent. de cōſti. extra. Adde tu et melius ter. in c.cū. W. ferra. et ibi per oēs ſeri bētes: q̄ eſt materia peculiar⁹ illi⁹ c. ſalleg.ti. de conſti. in anti.

†Ad. nota hic p bar to in.ti. no. Addo glo. in c.j.§. ites q̄ ad dictuꝫ. r in ꝛ. reſidebūt. de colſ. in pragm. ſanc.

principalibus cōſtitutionib⁹ cauta ſunt non poterit vti priuilegio nauicularijs indulto:idq̄ diui fratres in hec verba reſcripſerunt grece. ¶ Erant et alij⁹ quidam occaſione nautarum frumentum et oleum vendētium in foro populi romani nō ſoluentium tributum dignus eſtimā tes munera effugere neq̄ nauigā tes neq̄ ampliozent⁹ partes ſubſtantie in nauigationibus et in negociationibus habentes auferatur ab his talibus tributoꝝ immunitas. ¶ Doc circa vacationes dicendus est:vt ſi ante quis ad munera municipalia vocatus ſit q̄ negociari inciperet:vel anteq̄ i collegium aſſumeretur immunitatē pariat: vel anteq̄ ſeptuagenarius fieret vel anteq̄ liberos ſuſcipere:et compellatur ad honozem gerendum⁸. ¶ Negociatio⁹ pro incremento facultatum exercenda eſt:alioquin ſi quis maioze pecunie ſue parte negociationem exercebit:rurſus locuples factus in eadem ꝓtitate negociationis perſe uerauerit:tenebitur muneribus⁶ ſicuti locupletes qui modica pecunia comparatis nauibus ſe publicis muneribus ſubtrahere tentant: idq̄ ita obſeruandum epiſtola diui adriani reſcripta eſt. Diuus quoq̄ pius reſcripſit vt quotiens de aliquo nauicularioꝛ queratur illud excutiatur aut effugiendorum munerum cauſa imaginem nauicularij induat. ¶ Con ductores etiam vectigalium fiſci neceſſitate ſubeundorum municipalium muncrum non obſtringuntur⁷: idq̄ ita obſeruandum diui fratres reſcripſerunt: ex quo principali reſcripto intelligi poteſt nō honozi conductoꝝ datum ne compellantur ad munera municipalia:ſed ne extenuentur facultates eoꝝm que ſubſignate⁸ ſint fiſco. vnde ſubſiſti⁹ poteſt an prohibendi ſint a preſide vel procuratoꝛ ceſaris etiaꝫ ſi vltroꝛ ſe offerāt¹ municipalibus muneribus quod propius eſt defendere niſi paria⁸ fiſco feciſſe dicant⁴. ¶ Coloni quoq̄ ceſaris¹ a muneribus ciuilibus vel municipalibus liberantur vt idoneioꝛes⁽ᵐ⁾ predijs fiſcalibus habeantur. ¶ Quibusdaꝫ collegijs vel corpoꝛibus quibus artificij ſui cauſa ius cocundi⁽ⁿ⁾ lege permiſſus eſt immunitas tributur ſcilicet eis collegijs vel corpoꝛibus in quibus artificij ſui cauſa vnuſquiſq̄ aſſumitur vt fabꝛoꝝ corpus eſt: et ſi qua eandem rationem origīis habent. ¶ Dec idcirco conſtituta ſunt vt neceſſariam operam publicis vtilitatibus exhiberent: nec omnib⁹ promiſcue qui aſſumpti ſunt in bis collegijs immunitas datur ſed artificibus dūntaxat:nec ab oī etate allegⁱ poſſunt: vt diuo pio placuit q reprobauit prolixe vel imbecillis admodum etatis⁹ homines. Sed nec qui dem eos qui augeant facultates: et muncra ciuitatus ſuſtinere poſſunt priuilegijs tenuioꝛibus⁹ per collegia diſtributis conceſſa ſunt vti poſſe plurifariā conſtitutū eſt. ¶ Eos qui in corpoꝛibus. ¶ Allecti⁹ ſunt que⁽ᵒ⁾ immunitatem prebent nauiculariorum: ſi honozez decurionatus agnouerint compellendos ſubꝛe munera publica accepi: idq̄ etiam confirmatū videtur reſcripto diui pertinacis.

Calistratus. Lex.vj.

Qubusdam aliquam vacationem munerum grauioꝝm conditio tribuit: vt ſunt meſſoresᵛ/optioʳ/valitudinarij/medici/capſarijˢ artifices/et qui ſolſam faciunt veteranarij³ architectus⁴/gubernatoresᵗ/naupegij/baliſtarijᵘ/fabꝛi/ſagittarij/crarijᵛ/baculariʸ/ſtructoꝛes/carpentarij/ſcādularij/gladiatoꝛes/aquilices/tubarij/cornuarij/archaꝛijᶻ/plumbarijᵃ/ferrarij/lapidarij/et bi qui calcem coquunt/et q ſiluam incidunt/et qui arboꝛemᵇ cedunt ac toꝛrent. Jn eodem numero ſolent haberi lanij/venatoꝛes/victinarij/et optio fabricc: et qui cgris preſto ſunt: librarij quo q̄ qui docere poſſunt et hoꝛreoꝝ librarij/ꝛ librarij depoſitoꝝm/ꝛ librarij caducoꝝm/et adiutoꝛes cornicularioꝝ/et ſtratoꝛes ꝛ polliones/et cuſtodes armoꝝ ꝛ precoꝝᵇ buccinatoꝛ: bi igitur omnes inter immunes habentur⁴.

De legationibus. Titulus.vij.

Ulpianus. Lex.j.

Egatus municipalis ſi deſeruerit legationem pena afficiatur extraoꝛdinaria: moꝛ⁹ ordine⁽ᵏ⁾ vt plerunq̄ ſolet⁵.

Idem. Lex.ij.

Legatus contra rempubli. cuius legatus est per aliuꝫ a principe quid poſtulare poteſt⁽ᵐ⁾. ¶ Utrum quis deſeruerit legationem an ex neceſſaria cauſa moꝛaꝫ paſſus ſit/ordiniᵖ patrie ſue ꝓbare⁹ debet. ¶ Ceſſatio vnius legatici qui munus vt cpoꝛtetᵖ obijt⁽ᵠ⁾ non nocetʳ. ¶ Dis qui nō gratuitam legationem ſuſceperunt legatiuum⁸ ex forma⁴ reſtituitur.

renunciat excuſationi eo ipſo vt hic.ꝛ.C.de bis q ſpon.l.i.fic.§. de priuile. vete.l.fi.ꝛ de moſſi. teſt. papi.§.ſi cōditiom.ꝛ de decu.l.ij. in fi. item facit §.ti.ij.l. nauicularij.ꝛ.§. ti.j.bis qui.ꝛ.§.e.l.§.negociatoꝛes.

u Qubuſdaꝫ. Meſſores. de quibus dicitur.§. de ercuſ. tuto. l. meſſores.als eſt hic meſſores.

v Optio.i.qui ſunt i ali qua optione. i. ſocietate peditum.vt.C.loca.l.fin. Accurſius.

w Capſarij. hoc exponevt.§. de offic.pꝛefec. vib. l.penul.§.fi.

x Veteranarij.i.illi qui fodiunt aurum vel argētum:als vitriarij qui vaſa vitrea faciunt.

a Architectus.pnceps tectoꝝm.vt in anten. de non alie.§. qui autem. Accurſius.

b Gubernatoꝛes. forte nauium. Accur.

c Balistarij. qui faciūt baliſtas. Accur.

d Crarij. qui faciūt vaſa enea. vel de ere.

e Archarij. qui faciunt archus vel archas. Ac.

f Plumbarij. qui fodiunt hec.

g Arboꝛem.i.carbonē.

h Preco. vt.§. de l iusvo.l.ij.m fi.Accur.

i Mabentur. vt.C.de ercu.arti.li.x.l.ij.

De legationibus

k

Egatus. ozdie. ſi q erat.

l Solet. ſcꝫ fieri. et facit §.de infami.l.neminē. et C.eo.l.ij.ꝛ.j.eo.l.pꝛoꝛi. §.j.Accur.

m Legat⁹. Poteſt. non per ſe.vt.j.e. legatus.ꝛ.l.paulus§.fi. et.l.is qui. et facit.C.de aduo.diuer.iudi.l.q neceſſario.Accur.

n Ordini.ſ. decurionū.

o Probare debet.§.de remi.nō omnes.§.a barbaris.

p Legati. Cū duo erāt legati.

q Obijt.i.peregit.vel fecit:vel ſubijt.ꝛ facit.C.e. l.ij. in fi.

r Nō nocet.ſed qualiter ceſſatio cōtutoris ꝛ tutoꝛis:exactoriſq̄ ſuo cōſtituere debeat optime p erēpla poterit edoceri.

s Legatiuū.i.ſalariuꝫ. vel viaticū.vt.§. ad munici.titius:als ſumpt⁹. vt j.eo.legatus.§.ſi quis.

t Ex forma.ſ. legatiōis vel conſuetudine loci. ſic C.de offi.pꝛefe.pꝛe.l. forma.ꝛ.§.de pact.l. reſcriptuꝫ.ꝛ dic reſtituit.i.dat vt.j.eo.legat⁹.§.ſi quis.

Cum dari

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

De legationibus.

a ¶ Um. dari debeat. ex aliquo contractu.
b ¶ Vbi quis. ſ. agere volens.
c ¶ Solueretur. q. o. vtrūq; eſt opus nec ſufficit alterū. nā ante debituꝫ ſz tunc ſoluendū nō pōt peti. vt. ſ. de cōſti. pecu. eū q. ſ. iuſ. item tūc debitum. ſed extra legationem ſoluēdū non pōt peti vt hic & ff. facit. ſ. de actio. & obli. l. qtrariſſe. & de iudi. l. ſi qs ille. & l. nō als. ſ. i. & de arbi. nō diſtinguem⁹. ſ. ite ſi qs.
c ¶ Solueretur. ex aliquo contractu.
d ¶ Ciendus. reipu. ſ. romanoꝝ.
e ¶ Reſcripſit. ſed debito ſoluto poſſet. argu. eius q̄ l bonore ff. ſ. de mu. & bo. reſcripto. ſ. debito res. Accur.
f ¶ Remiſſum. i. dānuz. vñ poſtulare non pōt. vt ſ. de poſtu. l. i. ſ. item.
g ¶ Miſſus. i. trāſmiſſus.
h ¶ Debitores. fiſci forte pūcipis: aliud eſt ergo fiſcus: aliud reſpu. vt h. & in ꝓin. l.
i ¶ Legatione. ſine damno fiſci. vt. ſ. ti. ſ. ſemp. ſ. 2ductores. & ad mu. l. fi. in pn. & mu. & bono. reſcripto. ſ. debitores. Ac.
k ¶ Dicit. & eſt verum. vt ſ. ti. ij. l. j. in pnn. & facit j. de verbo. ſignī. l. late. ſ. amicos. & C. de inoffi. teſta. l. liberi.
l ¶ Nō alios. niſi ſint abſentes. vt. ſ. eo. l. ſi abſenti. ſ. penul.
m ¶ Filios. & ſic ſine damno fiſci boc fit. arg. ſ. ad mu. l. fina.
n ¶ Ordine. i. ꝓ ordiné.
o ¶ Electi ſunt. ſ. de al. ſcri. l. i. et de mu. et bo. l. vt gradatim.
p ¶ De primatibus. als prioribus.
q ¶ Trinos. i. ſer. vt de lega. i. ſ. ſi quis teſtamento. Vel verius. i. tres. vt in anté. de in. ſ. ne anté.
r ¶ Legato. prodeſſe. vt ab eo tpe. I antea reipub. cauſa videat abeſſe: et nō tñ q̄ñ iter in capit arripere: ſicut tēpus ſue vacationis conceſſuz nō ſtatim ex die reuerſionis numerat: ſz cū q̄dam tpis laramento. vt. ſ. de va. mu. l. tpo. R. et facit ſ. qui. cr. cau. ma. l. q mittuntur. ſ. ſimiliter.
s ¶ Cognoſcit. ſ. de iudi. l. bi. ſ. ſz ſi dubiteſ. et. ſ. ad mum. l. de iure. i. pnc. z. ſ. e. l. ij. ſ. i. z. i. Acc.
t ¶ Ilio. Vacatio. q̄ eſt biennij. vt. C. eo. l. iij. et de bo. non cō. l. ij. in fi.
v ¶ In ſtipendijs. als ſi pendu. et dic ſemp. i. laboribus perſone. et facit C. de bono. nō con. inter pa. & filium. l. i. et fi.
x ¶ Ilio. Biēnij. ſic q̄ biēnio exeuſat. vt. j. l. pr. z. C. e. l. iij. z fac. ſ. de mu. z bo. l. z q. ſ. q̄uis. z. j. e. l. vicari⁹. z. ſ. e. l. ſciēdū. ſ. legati. et ſ. l. ꝓtori.
y ¶ Aulus. Vacatiōis. ſz biēnij. vt. ſ. l. pr. z. j. l. pri.
z ¶ Litigetur. ſ. de va. mu. l. legato. z. ſ. de mu. z bo. l. eſtimatio

Africanus. Lex. iij.

¶ Tm queritur an in cuz qui in legatiōe fit actio dari debeat: nō tam intereſt vbi q⁹ aut crediderit aut dari ſtipulatus ſit q̄ illud an id actum ſit vt legationis tempore ſoluerētur.

Martianus. Lex. iiij.

¶ Iendū eſt debitorē reipublice legatione fungi non poſſe: et ita diuus pius claudio ſaturnino et fauſtino reſcripſit: ſed eos q̄bus ius poſtulādi non eſt legatione fungi nō poſſe: et ideo are na remiſſum nō iure legatum eſſe miſſum diui ſeuer⁹ z anto. reſcripſerūt. ¶ Debitores autē fiſci nō ꝓhibent legatiōe fungi. Si accuſatio alicuius publice inſtituta ſit: non ē compellendus accuſator ad eū legationez ſuſcipe q ſe amicum vel domeſticuz dicit: eius q accuſat: et ita diui fratres emilio furio reſcripſerūt. ¶ Legati vicarios dare non alios poſſunt niſi filios ſuos. ¶ Ordine vnuſquiſq; munere legationis fungi cogit z non als cōpellendus eſt muncre legationis fungi q̄ ſi priores qui cum iam electi ſunt funct⁹ ſunt: ſed ſi legatio de primatibus viris deſideret perſonas: et q ordine vocātur inferiores ſint: nō obſeruādum ordinem diuus adrianus ad cleazomineos reſcripſit. ¶ Precipit autem edicto diui veſpaſiani omnibus ciuitatibus ne plures q̄ trinos legatos mittant.

Scuola. Lex. v.

¶ Egato tps pdeſt ex q̄ legat⁹ creat⁹ ē nō ex q romā venit: ſz ſi nō conſtat legatus ſit an nō: rome ꝓtor de b cognoſcit.

Vlpianus. Lex. vj.

¶ Ilio. ꝓpter patrem legationis vacatio vt cōcedat imperator noſter cum patre claudio calixto reſcripſit in hec verba: q̄ō defideras vt ꝓpter legationem patris tui a legatione tu vaces in interuallis bonorum q ſumptum habent recte obſeruatur: in ſtipēdijs legationuz que ſolo miniſterio obeuntur diuerſa cauſa eſt.

Papinianus. Lex. vij.

¶ Ilius decurio. ꝓ patre legationis officium ſuſcepit: eares filiuz q̄min ordine ſuo legatus

Titu. VII. Fo. CCCLXVIII.

nem. ſ. fina. Accurſius.
a ¶ Conceditur. C. eo. l. ij. z de bono. non con. l. ij. in fi.
b ¶ Aliemis. ſi ſponte vellet gerere: nam ſi ex neceſſitate puta pupille ſuo nomine. ſecus. vt. ſ. legatus. z. l. ꝓtor. i. in princi. z. l. legatus creatus. z. l. ſi abſenti. ſ. i. Accur.

ꝓficiſcatur non excuſat: pater tamē biennij vacationem vendicare poterit: quia per filium legatione functus videtur.

Paulus. Lex. viij.

¶ Aulus rñ. cum q legatione functus eſt intra tpa vacationis ꝓfinita nō poſſe cōpelli rurſius ad defendendū publicuz negociuz ctiā ſi cadē cā litigetur.
¶ Imperatores ſeue. et anto. Auguſt. germano ſiluano legatione functi biennij vacatio ꝓcedit.
Nec interest vtruz legatio in vrbe an in ꝓuincia agētib⁹ nobis mandata ſit. ¶ Pau. rñ. cuz qui legatiōe fungit nēq; alieniſ neq; ꝓprijs negocijs ſe interponere debere in qua cauſa non videri eum quoq; contineri qui cuz amico ſuo pacto re gratis conſilium participat.

Idem. Lex. ix.

¶ Aulus rñ. de eo damno q̄ō legationis tempore legatus paſſus eſt poſſe etiam legationis tempore experiri.

Idem. Lex. x.

¶ Legat⁹ anteq̄ officio legationis functus ſit in rē ſuā nihil agere pōt: exceptis his que ad iniuriā cius vel dānuz peracta ſunt. ¶ Si quis in munere legationis anteq̄ ad patriam reuertertur deceſſit: ſumptus qui proficiſcenti dati ſunt non reſtituuntur.

Idem. Lex. xj.

¶ Jabſenti iniuncta eſt legatio cāq; gratuita ſuſcepere rit: pōt z p alium q̄ legationē mittere. ¶ Qui legationis officio fungitur licet ſuū negociuz curare nō poteſt: magnus tamē anto. ꝓmiſit ci pupillenoie ſiſtituere et defendere cauſam: licet legationi quaz ſuſcepit nonduz renūciauerit ꝓcipue cū patricipem hs officij ipſius abſentem eſſe dicat.

Scuola. Lex. xij.

¶ Legatus creatus a patria ſua legatiōe ſuſcepta in vrbē romā venit z nōdū ꝓfecta legatione domuz q̄ erat in ipſa ciuitate nicopoli emit quesitus eſt an ſenatuſcōſultuz inciderit quo ꝓhibēt legati ante ꝓfectam legationē negocijs vel priuatis reb⁹ obſtringi. Rñ. nō videri teneri.

Paulus. Lex. xiij.

¶ Legatus creatus. Nicopoli. nomen ciuitatis vnde erat legatus. Et eſt ſpeciale in domo: que eſt tutiſſimum cuiqz refugium. vt z. ſ. de in ius vocan. pleriqz. In aljs contra vt hic ſubjcit.
n ¶ Emit. ſcz legatus.
o ¶ Obſtringi. vt z. ſ. paulus. ſ. fi. z. l. legatus. i pnn. et. l. ſi abſenti. ſ. i.

c ¶ Aul⁹. Experiri. quo caſu ſicut aliti cōuenit legatus vt h. ſic reſpondere debet eidem ſe cōuenire volenti. vt. ſ. de iudi. l. qui nō cogunt. et facit. ſ. l. pri. in fi. z. j. l. pri. in princi. z. ſ. de iudi. l. ij. ſ. ites ſi extra. ibi. non tantum z c. Accur.
d ¶ Legatus. Agere pōt. vt. j. l. pri. ſ. q. z. l. bis q. z. l. eūdez. ſ. añ. z. ſ. l. ij. ſ. paulus. ſed certe ſimo videt q agere poſſit q̄ñcūq; vult. vt. ſ. de iudi. l. ij. ſ. item ſi ex. ibi: ſz ſi agant z c. So. nō agunt vt h q̄n aduerſus oēs ſe defendant: vt ibi. vel nō agunt ſi dānus eſt reipu. vt h. als ſic: vt ibi. ad q̄ō. ſ. ad mum. l. fi. ij. rñ. In certis caſibus tamen agit: et ſe non defendit: vt in ea. l. ſ. ſi agāt. et hic ſubjcit. et. ſ. l. ꝓtori. ſ. i. et. l. legatus. et. ſ. e. l. paulus.
e ¶ Peracta ſunt. vt. ſ. e. l. pri. z. j. l. pri. ſ. i. z. ſ. de iud. l. ij. ſ. ſz ſi agāt.
f ¶ Non reſtituuntur. an autē pūt peti q̄ō vī vt in aduocato fiſci. vt. C. de aduo. di. iu. l. poſt duos. z de aduo. diuer. iudi. in bemus. ſ. fi. vī enim p̄ funct⁹ defunct⁹. vt arg. j. de var. cog. l. i. ſ. diu⁹. et ſ. de offi. aſſeſſ. dic. z ſ ita tulit. cū heres. ſ. ſtich⁹. z ad tertul. l. ij. ſ. confeſſi. z de condi. ob cau. l. ſi pecuniam. i. reſpon.
g ¶ Jabiti. ſ. ad mutitio.
h ¶ Statuitā. i. ſpōte. als nō ſuſceptā: quō alij dare pōt: z ſ ſpāleb q̄ñ abſens: z ſic itellige. ſ. e. l. vi cari⁹. als ff. ſ. e. ſciēdus. ſ. legati. z facit. ſ. e. filio. z. l. filiꝰ. vl oic gratuitam ꝓpne. vt. ſ. l. ij. in fi. vel ſi legatuum hs non pōt delegari alij. Accur.
i ¶ Suum negociuz. quo lucruz capiet: ſecus ſi dānum fatagit: puſſare in iniriā ve repellere. vt. ſ. ꝓ rt. paulus.
k ¶ Participem. vel con tutorem.
l ¶ Dicat. neceſſitas eum excuſat. ad quod. ff. ó poſtulā. l. i. ſ. ſed eſt equiſſimū. z. l. puto. in pn. et. l. pe. z fi. z de aduo. diuer. iud. iubem⁹. ſ. ad boc. z l. petitiones. ſ. z ad boc. z. ſ. l. ꝓtori. in prin.

Dom⁹ cui q̄s tutiſſimum refugium eſt.

a Jcarius. Pone exemplum. ff. si absenti. in princ. vel vt. ff. filio. ¶. l. filius. ne sit contra. ff. scienduꝫ. §. legati.

b Cogetur. vt. ff. eo. filio propter patrem.

c Ui liber. i. liberatus: qꝫ est finita. vt. ff. de iudi. l. ij. §. plane. ¶. ff. Quo qui. er cau. maio. l. non videtur. ¶ de re mili. l. j. ff. ti. ij. tempus. vel dic liber abest et non tamē legat⁹ quod in idē recidit.

d Is qui legatione. Libellū. cōuentionalē. sed ob. vt. ff. l. legatus ante. in pñ. ſñ. vt ff. Itē fallit hoc in casibus vt ibidem no. Item arg. ff. de in ius vo. l. libertus.

e Undem plures. s. perfecta. prima adeo qꝫ cogat post biennium vel etiam vna vice potest cōmitti pro pluribus negocijs ad plura loca vel vnum. Accur.

f Preterea. l. sunt vera predicta. Accur.

g Sumptus. scilz sufficiens maxime etiam. nazꝫ gratis suscipere potest. vt. ff. l. ij. §. fi.

h Subeat. alis suadeat.

i Susceptam. negociuꝫ motum.

k Fungatur. i. functus sit: et isto secundo casu si feratur sentētia in euz vel in aliquo in eum procedatur per quod nꝰ suum ledatur restituit. vt not. ff. de in integ. resti. l. fi. in alio denegatur ei restitutio: verū vtroqꝫ casu debet se defendere per se vel per alium: ¶ si non sit qui eum defendat mittatur aduersarius in possessionem: vel restituit aduersus ipsum legatuꝫ. vt. ff. eꝛ qui. cau. maio. itez. §. j. ff. l. seqꝫ. ¶. sed et si per pte. §. j. ¶. fi. ¶ facit. ff. casu qui app. l. i. et. ij. et quod ibi not. ¶. ff. l. ptori. ¶. ff. iudi. solu. si reus.

l Si quis legatum. Sancti. i. inuiolabiles. vt. ¶. ff. de re. diui. l. fanctum. §. j.

m Liberos. fecus si er alia causa. vt. ff. de cap. in bello. ij. ſñ.

n Expulisse. scilicet perpetuo. ad quod. ff. de capi. dimi. l. amissione. §. qui deficiunt.

o Interdiceret. vt insti. de capi. di. §. minor.

p Numantini. erant hostes qui voluerunt hostilium qui offenderat eoꝝ legatos: als est manumissum. ¶ legunt per. l. ff. de capti. ¶ postli. reuer. l. v. §. fi. sed prima placet.

q Ut esset. i. remaneret. fic. ff. de iudi. iul.

r Ciuis romanus. quasi insit in deditione ea tacita conditio si ab hostibus admittatur. Quedam enim quandoqꝫ tacite intelliguntur vt si erranti pos. tradat non videtur tradens perdere cum errans non queratur. vt. ff. de acqui. pos. l. si me in vacuam. Item si creditor permisit vendi pignus: ita nocet si venditio secuta est. vt. ff. qui. mo. pign. vel hypo. fol. l. sicut. §. si voluntate. ¶. ff. de fideiuſ. si stipulatus. §. pe.

De administratione rerum ad ciuitatem pertinentium.

Jcarius alieni muneris voluntate sua datus: oꝺine suo legationem suscipere non admissa biennij prescriptione cogetur.

Ulpianus. Lex. xiiij.

Ui liber a legatione abest non videtur reipubl. causa abesse. hic enim non publici commodi causa sed sui abest.

Modestinus. Lex. xv.

Is qui legatione fungitur li bellum sine permissu principis de alijs suis negocijs dare non potest.

Idem. Lex. xvj.

Undem plures legationes suscipere prohibitum non est: preterea si ¶ sumptus ¶ etiaz itineris cōpendiū subeat. ¶ Ante legationeꝫ susceptam si cui negocium moueatur: etiam absens defendi debet: susceptaz vero legationem non nisi inmūcto munere fungatur.

Pomponius. Lex. xvij.

Si quis legatum hostium pulsasset contra ius gentiū id commissum esse existimatur: qꝫ sancti habentur legati. Et ideo si cum legati apud nos essent gentis alicuius bellum eis indictum sit responsuꝫ est liberos cos manere: id enim iure gentium conuenit esse: itaqꝫ cum legatum pulsasset. Quintus mutius oꝺi hostibus quoꝝꝫ erant legati. Respon. vtilius esse quem hostes si non receperint. Quesitū est an ciuis romanus maneat quibusdam existi mantibus remanere alijs contra: quia quem semel populus iussisset oꝺi ex ciuitate expulisse videtur: sicut faceret cū aqua et igni interdiceret: in qua sententia videtur publius mutius fuisse. Jd autem maxime quesitum est i bostilio mancino quem Numātini sibi oꝺitum non accepissent de quo tamen lex postea lata esset si esset ciuis romanus ¶ preturam quoqꝫ gessisse dicitur.

De administratione rerum ad ciuitatem pertinentiū. Titu. viij.

Quod relinquitur ciuitati ad certum vsum expendendum nō debet expendi ad alios vsus. hoc dicit Fran.

Ulpianus. Lex. j.

Quod ad certam speciem ciuitatis relinquitur: in alios vsus cōuertere non licet.

Idem. Lex. ij.

Non vtiqꝫ de exemplo posteriozis locationis preteritarum conductionum que suam legem habuerunt rationem iniri oportet. ¶ Quod quis suo nomie exercere prohibetur: id nec p sub iectam personam agere debet. Et ideo si decurio subiectis aliorum noibus predia publica colat que decurionibus conducere non liz sm leges vsurpata reuocent.

¶ Quod de frumentaria ratione in alium vsum conuersum est fuerit. Item debitor ex frumentaria causa debet soluere cito: et debet cogi ad soluendum per presidem prouincie. Item pecunia data ad comparat. frumenti debet restitui ciuitati non compensari: et si pecunia frumentaria in alios vsus sit consumpta ꝑ in quibus destinata erat: reddi debet ciuitati: a procuratore reipubli. Item si pecunia frumentaria reddatur ciuitati cum vsuris fiscalibus satis est: nec vsura vsurarum debetur: ¶ hoc dicit hec. l. vsqꝫ ad. §. grani. ¶ Item. Dic casuz vt in glosa. Secundo dicit procurator reipublice nominauit quendam officialem qui tunc temporis erat idoneus: postea factus est non idoneus ex aliq̄ fortuito casu cui prouidere nequiuit procura. reipubli. huius nomine non tenetur. Item si duo magistratus vt col lege habeāt administrationem rei ad ciuitatem pertinentis et vnus male gerat tenetur et alter ciuitati: et quod vnus soluit ciuitati pro mala gestione alterius recuperat ab eo pro quo soluit ¶ ab eius heredibus. ¶ Conductor. Conductor operis publici fraudulenter gessit: ¶ propter hoc punitur: fuit in aliqua pena fideiussor eius: idem opus insfruendus alij locauit: nec perfectum est dicitur qꝫ fideiussor tenetur etiam in vsuras pecunie que erat soluta pro mercede conductoꝝ: tuz quia fideiusserat in omnem causam: tum quia secundo locando videtur suum periculuz agnoscere. Item qui fideiussit p conductore vectigalis in vniuersam conductio nem: in vsuris quoqꝫ videtur fideiubere: et sic in eis tenetur nisi aliud esset dictuz. In vltima autem parte legis dic casuz vt in glo. que incipit: qui emit ¶c. Franciscus.

t Non vtiqꝫ. volebat fiscus a primo quod habebat a secundo.

v Agere debet. Dic not. quattuor. Primo quod non possum per me nec per alium: vt hic. ¶. ff. de tuto. ¶ curato. da. l. scire. §. si mater. et. ff. de contrahen. empti. l. non licet. et. C. de heredi. instit. l. nec per se. et de vsfrac. pigno. qui sub imagi. ¶ de vsur. l. eos. in fi. ¶. ff. de auc. tu. pupill. §. sed si per interpositam. ¶. ff. ad macedo. sed iul. in princ. ¶. l. filium. ¶ qui ¶ a qui. l. si quis in rem. §. fina. ¶. C. de contractibus iu. l. j. in fi. et ff. de fal. diuus. ij. respon. ¶ de vsuca. labeo. §. sed cum. ¶ de bo. libe. que ritur. ¶. C. de pen. iu. l. j. Secundo quod possum per me et per alium ad quod. ff. de lega. j. si mihi. §. regula. ¶ de iniur. sed si vnius. §. idem ait ¶ si. Tertio quod per me non possum/ possum tamen per alium. vt et ff. de offic. prefec. vrb. l. fina. ¶ man. l. si mandauero. §. si bi. ¶. C. de pto cura. l. quicunqꝫ. ¶ de acquiren. heredi. antiffius. §. fi. ¶. ff. que res pig. obli. aristo. vbi de hoc diri. Quarto qꝫ aliqua per me possum que non per alium. ad qꝺ. ff. an p alium cause appel. l. j. ¶ de pu. iudi. l. penul. §. j. et. C. de his qui ve. eta. impe. l. ij.

x Non licet. vt ¶. C. loca. l. curialis. veruz si succedat eiqui habet ea cōducta remanebit in conductione. vt. ff. de decu. l. decurio. ¶ arg. ff. de re mi. l. milites prohibentur. in fi. ¶ de fal. ij. §. pe.

y Usurpata. id est in malum vsum ducta.

z Reuocentur. vt et. ff. de iure fis. l. aufertur. §. quod a preside.

a In alium vsum. qui emit frumentum a repu. si soluit preciū in aliam rationem ꝑ frumentariam reipu. adhuc soluet. vt et. C. de compen. l. si ex venditione. ¶ redditur ei quod soluit: vt subijcit. Quidoꝫ veri qꝫ fuit pecunia data alicui vt emeret frumentum reipu. qui in alium vsum reipu. conuertit: debet reddere statim si restituit quod in aliū vsuz est conuersum. vt j. §. ad frumenti. ¶. §. si autem.

Debito.

+ Facit ad q̄ volunt glo. in ca. j. §. qui rei. ꝺ colla. ij pag ma. fanc. in ver. plurali tatis. l. vij. col.

Od. Non licet. + nisi in casibus. vt. j. l. legati. ¶. ff. de vsufru. leg. l. legatum ciuitati. ¶. j. de oper. pu. l. penul. ¶ de pol. l. j. imperatores. in fin. ¶. C. de ¶ pen. pu. lu. lib. xij. l. j. et fac. ff. de iur. ¶ fac. tgno. l. pe. §. fi. ¶ de vsufru. leg. l. quidam. ¶ de an. leg. liberto. §. lucius.

Dn vtiqꝫ. Casus. Illiqua pacta que funt apposita in preteritis locationibus non spectantur in futuris. Item quod quis prohibetur per se exercere nec per alium facere potest: ¶ si decurio qui per ducere: sic. ff. facit reuocatur quod factum est. Item qui emit frumentum a repu. si soluit precium in aliam rationem ꝑ frumentariam: ad huc soluere tenetur: et contra eum absentez potest de hoc dari sentētia.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Debito, cum vsuris. non cum vsurarum vsuris. vt. j. ff. si indẽnitas.
b Inanis. id est valet etiam contra absentem: ꝛ est speciale regulariter contra. ff. de re iudi. l. de vno quoq. Accursius.
c Acceptorum. pro frumento emendo.
d Et datorum. in alium vsum.
e Donatur. nisi tantũ. ei restituat a repu. quantum in aliũ vsum posuit et ipse totam frumentariam pecuniã reddat: vt j. ff. si autem.
f Debitor. vel emptor vel q acceperit pecuniaz ad emendum. vt. ff. pri. respon. dixi.
g Primũ. id est cito. ad quod. ff. de iure fis. in frau. ff. fiscalibus.
h Habẽt. si habes i litera habent dic respu. et debitor: frumentarius. Si vo habes hz: dic respu. vel veri ꝰ scilicet debitor frumẽtarie pecunie. vt. ff. de iure fis. l. iij. ff. multa. ꝛ. C. quãdo fis. vel pri. si non inficiantur.
i Compensari. vt ꝛ. C. de compẽ. l. in ea. et. l. fi. ꝛ. ff. ũ iure fis. l. aufertur. ff. qui compensationem.
k Pecunia. data ad cõpensationem frumẽti vt predixi.
l Solui. id est reddi.
m Usuris. scz fiscalibꝫ q̃ sunt semisses. vt. ff. de vsur. cum quidã. ff. si debitores. at si in suũ vsum tũc cẽtesime: vt. ff. de negotio. gest. qui sing.
n Sit. vel soluta vel soluenda.
o Faciãt. vt et .C. er q. cau. infa. ir. l. improbuz. ꝛ. C. de vsu. l. penul.
p Per iniuriã. aliquis emit a repu. frumentum ꝛ preciũ soluit vt debuit. sed frumẽtũ fuit emptori a repu. postea oblatum: vel nõ traditum: certe est reddẽdũ pciũ: vel dic q fuit traditũ et per errorẽ neum euictũ: nã tenet fiscus ad pciũ reddẽdum: sed tunc est contra. ff. de euic. si per impudentiã. q̃ hic dicit per iniuriam et dicit q prima facie videbat iniuria sed nõ erat nec tñ fiscus tenet ad interesse: vel vltra estimationẽ. etiã si promisit: vt. ff. de iure fis. si procurator. vel dic q etiam si per iniuriam est euictũ. tñ ad pciũ tenet vt sit speciale contra fiscũ: cũ aliud sit pro eo. vt. d. l. si procurator. ad quod. C. cõmunia de le. l. fi. ff.
q Jubeat. als iubeat restituere. vel a pside. pincie. ꝛ fa. ff. de act. emp. si sterilis. ff. cum per venditorem.
r Idoneus. aliqs official' a curatore reipublice. vt. C. de peri. noĩa. l. i. lib. xi. et fa. ff. de fideiuſ. l. fideiussores. ꝛ de magi. cõ. l. j. ff. si magistrat'. Accursius.
s Lapsus. subaudi est fortuito casu. ꝛ hic officialis.
t Dederit. patiendo debitores reipu. fieri non soluendo.
v Potest. vt. ff. de admini. tuto. l. si res publica. ꝛ. C. de pig. acti. l. que fortuitis. Accursius.
x Pacto. imo inter ipsos magistratus. vt. ff. de pac. l. ius pu. ꝛ. j. de regu. iur. l. neqꝫ. ff. j. ꝛ. l. nec ex pretorio. nisi quo ad hoc. quia primo cõuenitur ille. vt. ff. de magi. con. l. j. ff. si magistratus.
y Permissum est. quod est semper nisi quando a iudice fit diuisio. Sz et tunc si prohibere potuit. vt. j. l. pri. ꝛ. l. pe. ff. antepe. ꝛ no. ff. ad municipi. l. imperatores. Accur.
z Ex equitate. fczutilis neg. gest. vt. ff. de tu. ꝛ ra. dist. l. j. ff. nũc tractemus. ꝛ de nego. gest. l. soluendo.
a Collegam. id est per eũ qui erat collega in magistratu.

causẽ cum incremento debitũ restituatur: idcꝫ ꝛ si cõtra absentem pronunciatum est inanis querela est: ratio tamen administrationis fm fidem acceptorum ꝛ datorũ donatur. ¶ Frumentarie pecunie suo nõie debitor cẽpturum soluat: necessaria enim oibus rebus publicis frumẽtaria pecunia moram solutionis accipere nõ debet: sed debitores quos ex eadem causa habent /ad solutionẽ per. presidẽ prouincie compellãtur. ¶ Ad frumenti comparationem pecuniam datam restitui ciuitati non cõpensari incrogata debet: si autem frumẽtaria pecunia in alios vsus cẽ quibus destinata est conuersa fuerit: velut in opus balneorum publicorum: licet ex bõna fide datum probatur compensari quidem frumentarie pecunie non oportet: solui autẽ a procuratore reipu. iubetur. ¶ Si indẽnitas debiti frumẽtarie pecunie cum suis vsuris sit: immodice et illicite dispensationis modus non adhibetur: id est ne cõmodor commoda ꝛ vsure vsurarum incremẽtum faciant. ¶ Bzani estimationẽ per iniuriam post emptionem ablati que rationibus publicis refertur curator reipubli. domino restitui iubeat. Si eo tẽpore quo est nominatus idoneus postea lapsus facultatibus dãnũ debitis reipu. dederit: quia fortuitos casus nullum hominum cõsilium prouidere potest: procurator boni nomine nihil prestare debet. ¶ Jus reipu. pacto mutati non potest quominus magistrat' college quoq; nomine ẽueniantur in his speciebus

Punito. in pena aliqua cum fraudulẽter admiserit. vt. j. l. vlt. ff. iiij. infra dicit prestari vsuras. Sed oppo. C. de vsur. eos. ff. pe. vbi nec occasione pene. Rñ. ratione dolifuit pena inflicta: at vsura ratione more.
In vniuersum. hoc dic vt. j. prozi. respon.

Substituerit. ff si sequelam. vt. ff. de instit. l. cuicũqz. ff. item fullonũ. cum concor. Accur.
Expẽsum est. vt. ff. de fideiuſ. l. fideiussores. ff. j. ꝛ fa. C. de pac. iter ẽp. l. in initio. ꝛ. C. de fideiuſ. l. fideiussor. ꝛ de v. obli. l. si ꝛuũ. ff. nunc videamus. in fi. ꝛ. ff. loc. quero et q̃ ibi no. ꝛ. C. q̃ cum eo. l. si mandato. ꝛ. ff. ad muni. lucꝫ. ff. j. ꝛ. ff. de fideiuſ. l. si quis pto. ff. j.
Fũdum. quia timebat sterilitas actum fuit vt pensio cuiusliber anni estimaret arbitrio boni viri. ff. tñ cet ff. ff. loca. ff. merces. in pn. Rñ. ff spe ciale vel dic boni viri ſcz certi. vel pone ſcdo q tñ diminutio ds fieri arbitrio boni viri cuiusqz ãni ſcz q̃ cõtigerit sterilitas. Et fa. ff. loca. ꝛ cõduc. l. ex cõducto. ff. fi. ꝛ. ff. seq.
Fides. q̃ est vt seruet pactum: vt. ff. de pac. l. j. in pnũ. Accur.

Uratores. ¶ Ca. Quidã erant curatores alicui⁹ officij cõis, et eis olim insolidũ certa pecũia publico dãda erat: data est cuicqz ps sua pecunie ꝛ sic diuisim dicit q̃ ꝓpter q̃ nõ liberat vnusqz ab obligatione insolidũ. Ulpia. tñ dicit gerentẽ primo cõueniendum ad similitudinẽ tutor. Itẽ si curator reipu. locauit pdiũ vsqz ad quinquennĩ: nõ exacta idonea cautione: deinde cõductor remansit in cõductione etiã post quinquennĩ: est factus debitor rei pub. q̃ approbare videt dimittendo ei pdiũ: non idez in vectigalibus erat cõstitutus: ĩmo glibet curator ꝓ suo tẽpore tenet.

Item si curator reipu. aio nouandi pmisit creditoribus reipu. dicit q̃ ex hoc liberatur res pu. ꝛ ipse tenetur ex officio: secus si constituat se solutorum. Itẽ parte electa a curatore reipu. filius eius nõ cogit pro eo fideiubere: etiam si prius esset emãcipatus a patre. Item fideiussor magistratus dedit pignora tenentur pignora in eum casum cum solidum a magistratu seruari non possit. hoc dicit cum. l. seq. Fran.
Periculo. scilicet solidi.
Ulpianus. scz dicit q̃ sequitur. vel q̃ precedit.
Riot tamen. als incipit ler. et fa. C. si tutor non gest. i. z. ij. et. C. de comue. fi. debi. l. iiij. et. ff. de admini. tu. l. tutores. ff. in cũ et. C. quo quisqz ord. cõ. l. i. ꝛ de admi. tuto. l. fi. Sed argu. ꝛtra. ff. de cur. bo. dã. l. ij. ff. si fed est ibi ratio. vt ibi dixi. Itẽ facit q̃ no. ff. ad mu. l. impe ratorz. ꝛ facit. ff. de admi. tuto. l. etiam. ꝛ. j. l. vlti. ff. penul.
Ceteris annis. vltra quinquẽnium.
Reliqua. id est debitor fisco esse cepit.
Non potuerunt. scilicet a colono.
Successor. fcz ei⁹ q ꝛc. id est ali⁹ curator. ꝛ dic tenebit scz reipu. q̃ approbare videt dimittendo ei predium: vt. ff. ad muni. titio. ff. i. Sed duo quero. primo si ante quinquennĩ finiuit fuũ officiũ curator qui locauit quero. primo si ante quinquennĩ finiuit fuũ officiũ curatoz qui locauit

cula alteri⁹ p appriobationē multo magis remanet huiꝰ in effi. dm ātie.

a ¶ Sui temporis. i. sue locationis. am modo ergo immuit facturus idem. Sed quid differt locatio a vectigali? R'n. multum: q; altero casu transit dominium vtile vel effectus altero nō. vt. ff. si ager. vect. p. totum.

b ¶ Singuli. curatores reipubli.

c ¶ In eū potestatem vel alium officialem.

d ¶ Administrationis. s. sue. Accur.

e ¶ Creditorib⁹. qui mutuauerūt reipu.

f ¶ Facta. per hoc remp. liberauit.

g ¶ Denegari. creditori⁹ bus qui nouauerunt.

h ¶ Videt ei. i. is qui nouauit fm azo. et sic tenet ex oi alio ℟cu etiā finito officio pterq; de constitu. ta. sic i simplici. pcuratore. vt. ff. de. pcu. l. pcurator q. p enic. Sed q̄ est rō in 2ño. fm euz? R'n. forte cōstituit ad fidē debiti p testādā nō aio fe obligan di: vt. ff. de iſti. l. fi. afs. in cōſti. videt ideꝫ q̄ó i alijs ar. ff. de cōſti. pe. l. titi⁹. ſ. h. d. finito officio magistrātū nō teneri ad mistrar vt. ff. C. q̄ó fal. tu. aut. l. ſ. nā h̄ vt tutor. er necessitate suscipit magistratꝰ vt. ff. de mu. et ho. ſi quis magistrat⁹. a h̄ exponit. Similis ei videt is q; constituit. ꝛc. et in stipulatione facta aio nouandi est ideo q; eo aio fecerit. ad q̄ó. ff. q̄ó. fal. tu. aut. l. v. ff. d. l. de ſſti. titius. Vel dic tertio fm al. q; refert in administratiōe ciuitatis vtrū ſponte se obliget an necessitate. ¶ Dico casu obligat ipe ꝛ non ciuitas ꝛ deposito officio non liberat: vt h. ff. d. l. pcurator q. ſi aūt er necessitate. tunc obligatur ipe ꝛ ciuitas: vt. ff. si cer. peta. l. ciuitas. ꝛ i isto casu siue ad munistratoꝛ sit cōtractus ꝛ nō sit soluēto siue ciuitas: nō liberat alter istoꝝ rū etiaꝫ ſi cum altero iudicū fit ceptum: ſed regressum h̄z creditoꝛ ad alterum altero exīstente nō soluendo. vt ar. ff. de his qui pcie. l. iij. ꝛ de in ter. ac. l. qui er parte. non ob. eo q̄ dicit. ff. de. ſol. l. ſolutionē. q; illud est verū cū iudiciū accipiens sit soluendo. ꝛ sic intelligit. ad etiā finito offic. sed media probabilior est. et pro ea. ff. fami. her. l. q. erat. nec ob. ff. quod iussu. l. pe. q; tenet durāte offi. Vel dic etiā postea: q; nō in vtilitatē ciuitatis iusserat. nā sic esset in tutore. vt. no. ff. de act. emp. iuſ. ff. idem iuſ.

i ¶ Publice. id est reipu. nomine curatoꝛ puta.

k ¶ Non oportet. vt et. ff. de mu. et. ho. l. estimationem. ff. inuitus. et. C. ne filius pro pa. l. patris. ꝛ sic contra nec pater pro filio. vt. ff. de mu. et hono. l. iij. ff. quod pater. et. l honor. ff. plebei.

l ¶ Conuentur. fideiussoꝛ ad quod. ff. ad mu. l. lucius. ff. imperator.

m ¶ Non potuerit. fic. ff. ad mu. libertus. ff. j. ꝛ. C. de decu. l. j. ꝛ. ff. de iure fiſ. l. mochis. ſed ff. C. de fideiuſ. l. iure nostro. fol. ſpeciale hic. et ꝑdictis ll. q̄ſi apō rēpu. p. offi. ff. in 2ño apud priuatū. Itē h. p magistratu: i cōtrario. p priuato. ſed hodie idē in priuato. vt in aut. de fideiuſ. ff. j. et. ij.

Legatā. ¶ Casus. Legata pecunia municipio: vt i certū finū expendaſ: in aliū vſum ex pēdi nō ds citra parabolā principis: ff. falcidia. in casu: vt ſi minuta est pecunia ex causa falcidie: ꝛ superfluū pecunie non ſufficit ad opus: tūc expendi potest alo vbi ſit vtile reipub. Idem est ſeruandum ſi pecunia ſit relicta municipio ad plura opera facienda: expendetur aīs vbi ſit vtile municipio: ſi autez ſit legata pecunia municipio. vt ex eius redditu aliquid ibi fieret puta venatio aut ſpectaculum cum forte hoc ibi agere non liceat. dicitur q; non ſeruatur voluntas legantis: et ſic pecunia expendetur in alia facta ciuitatis. Fran. accur.

n ¶ Non licet. vt et. ff. j. l. i. niſi in casibus: vt ibi no. Item q; hic dicit fine principis auctoritate. ſub vel iuris. ꝛ sic bñ ſequit. et ideo ꝛc quod enim ius permittit et princeps permittere videtur: vt. C. de vete. iur. enucle. l. j. ff. j. merito enim. ꝛ adde hic concor. quas. dedi. ff. l. i. Accur.

o ¶ Erogari. fa. ff. ad ſil. l. i. ff. j. ſi nō ces. ꝛ de reli. l. ff. j. loca. l. i. nam. l. ſi.

p ¶ Vetuit. cum forte hoc ibi agere nō liceat. vt. ff. de vſufr. le. l. legatā.

q ¶ Inſcriptione. puta nomen eius cuius pecunia sit.

r ¶ Non teneatur. als non teneatur. et als notetur.

n⁹. ¶ Si municipio pecuniā legatā ita vt ex redditu ciꝰ venatio aut ſpectacula edant senatꝰ i ea cā ero gari vetuit⁸: et pecunia legata i id qō maxime neceſſarius municipibus videatur ꝓferri permittit: vt in eo munificētia eius qui legauit inſcriptione⁹ non teneatur⁹.

Paulus. Lex. vi.

Decuriōes⁸ ꝓcio vilioꝝ fruмētū qō⁷ annone tpalis est patrie sue ꝑtare nō sunt cogēdi. Niſi ad nouū opꝰ pecunia ſpecialiter legata sit vetera ex hac reſcienda⁸ sunt. Idē.

Lex. vij.

Magistratus reipub. nō dolum ſolūmodo sed ꝛ latam negligentiam⁸ hoc amplius ctiaꝫ diligentiam debent.

Paulus. Lex. viij.

Iliuſſa. volente patre magistratum ſi gesſerit: iuſ. cri ſtimabat inſolidū patrem⁹ teneri in id qō eius noie reipu. abeſſet⁹.

Modestinus. Lex. ix.

Alculi errozis retractatio ctiam post decennij ꝛ vicennij tēpoꝛa admittetur⁴: ſed ſi gratioſe exp uncte⁸ dicerentur non retractabuntur⁴.

Papinianus. Lex. x.

Operatores⁴ anto. et ſcue. reſcripſerūt pecunie q̄ apud curatores remanſit: vſuras exhibēdas: eius vo que etiā a redemptoribus⁴ operū exigi nō pōt: ſortis⁸ dūtaxat periculuꝫ ad curato-

r. vel. rr. an. ſcdo nullo modo reuocent: q; esset contra. l. C. de trāſac. pre ſes. ꝛ. ff. tit. ij. l. iij. ꝛ. ff. de pac. l. imperatores. Et ſacit. C. de erro. cal. In casu tamen vſqꝫ ad. xv. annum. vt. ff. de ope. pub. l. in omnibus. Accur.

b ¶ Exp uncte. bocexpone vt. j. de verbo. ſigni. l. cognoſcere. ff. j. ꝛ de re militari. l. ex causa.

c ¶ Retractabuntur. vltra. r. vel rr. annos.

Operatores. ¶ Casus. Pecunia publica q̄ remāſit penes curatoꝛ reipublice teneꝫ ad eā ꝛ ad eius vſuras: in ea vo que remanſit penes redēptoꝛ operū qui redēptoꝛ nō est ſoluendo curator tenetur ad eā tm: nō ad eius vſurā. Itē periculū operū publicoꝝ q̄ locauit curatoꝛ reipu. ſpectat etiā ad heredē curatoꝛis. Itē curatoꝛ dz renocare agros reipu. poſſeſſos etiā a bonefidei emptoribꝰ. Itē opera publica nō sunt locanda ſine cautione. Itē curatoꝛ in diſtrahendis rebus publicis male se habuit ſiquidem dolo in duplū teneꝫ reipub. z non eius heres: ſi negligentia: in ſimplum teneꝫ. Itē pecuniā ad annonā dest natam diſtractis rebus curatoꝛ debet exigere. Itē ſicomie qui nō ſegniter ſuum officiū gesſerunt indēnes conſeruari debent. et exponē. vt in glo. Itē curatoꝛ kalendi. nō debet cauere: cū a preſide ex inquiſitione eligatur. Item vnus curatoꝛ tenetur pro alio ſi videns eum male gerere non petiit eum remoueri. Item curatoꝛ tenetur reipu. ſi nomina debitoꝝ reipublice facta sunt deteriora tempoꝛe curationis ſue: ſecus ſi prius facta erant deteriora. Item magiſtratus qui tenuit pecuniam publicam penes ſe tempoꝛe magiſtratus et poſt magno tēpoꝛe tenetur eam reddere et eius vſuras. ꝛ hoc dicit hec. l. vſqꝫ ad fi. titu. Fran. accur.

d ¶ Imperatores. bec ler vndecies. ſed. ff. ad muni. l. fi. ſepties. in. l. fi. de decu. quater habes verbum reſcripserunt.

e ¶ Vſuras. ſemiſſes. vt no. ff. eo. l. ij. ff. ſi indēnitas.

f ¶ Ab redemptoribus quibus curatoꝛ dederat opera faciēda. vt. ff. de rebus vendi. l. redemptores. ff. j. ti. iij. l. ij. ff. j.

g ¶ Sortis q̄ quis ex contractu cōtinet per qō videbaꝫ etiam in vſuris

t. ueri.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

teneri. vt. ff. ad muni. lucius. §. i. et hoc nisi in ea commiserit fraudes. vt ff. de vsur. cum quidam. §. eos qm. Accur.

a Curatorum. reipublice qui locarunt opera facienda.

b Recurrere. id est vendicare rei ven. nomine ciuitatis: vt. ff. quod cuiusuis. vnl. l. fi. Accursius.

c Exactionē. id est locationē operis posita exigendi. vel. i. cōmissiones operum exigendarum.

d Cōmitti. vt et. ff. l. curatores. §. pduc. z. C. de fundis patri. l. q̄cūque. et de loc. pdi. cur. l. i. lib. xi.

e Pdictā. ratione pene. sed in simplus tenentur. vt. ff. ea. l. §. i.

f Decimas. ad annonam. scilicet emendam.

g Distractis. reb⁹ suis cōparatoribus perpetua possidenti firmitate data. vt. C. de cap. z dif. pi. trib. l. i. z. ij. lib. x.

h Rescripserunt sicomas. Sicoma mun⁹ publicum. vñ sicomas q id munus gerit. ad q̄d. ff. de va. mu. l. fertur. Ālij habēt annonas indēnes. z tūc p̄ pecto annone ponūt. Ālij ānone indem. oportere sub. pfectis et⁹ rescripserūt impatores.

i Accura kalēdarū. q̄d sit dic vt. ff. de leg ij. qui filium. Accur.

k Cum a pfide. bona ratio. vt insti. de satisfa. tuto. z sic not. q⁹ curator reipu. cum non eligit fed pfides prouincie: q̄ ma tus periculum posset inferre circa pecuniā q̄ circa alias res. Accur.

l Oportuit. ff hȝ locuz etiā diuisa a iudice admi nistratione: alȝ si nō eēt diuisa etiā si potuit phibere teneī noīe collegę. vt no. ff. ad mu. l. ipera tor. z fa. ff. l. ij. §. ius reipu. z. l. ij. i pn. z. ff. ad mi. tut. l. etiā. ait fa. C. de appel. l. q̄m. z C. de diui. tu. l. ij. §. i. z de vsu. pu. l. ij. Accur.

m Nō ptinere. nisi ipse nomē probauit. vt. ff. ad muni. titio. §. i. fa. ff. arbi. tu. l. ij. z de admi. tut. L. debitoribus. ȝñ cer. pe ta. l. periculum.

n Intulerit. alȝ inutilis est: id est inutiliter et vacua extitit apō se. z fa. ff. e. l. ij. in pn. z de vsur. l. cum quidā. §. eos. Acc.

C De decretis ab ordi

o [M]ne faciendis.

Edictorum. Terminū. q est. v. in mi

nore. vij. in ciuitate maiori. vt. ff. de ex cu. tut. si duas. §. i.

p Prouincie. arg. contra. C. de epis. et cle. l. parabolani. fol. ibi de episcopo in alexandria ciuitate.

q Eligant. et electi poterunt reprobari: vt. ff. de mune. et ho. l. vt gradatim. §. reprobari. cū concor. et fa. j. de varijs co. l. j. §. j. et. ij. et. l. medicus. Accursius.

r Lla decreta. Coacto id est coadunato. et est legitimus. vt. j. pri. et sic. C. de ap. nominationes. et de sen. l. pzolatam. et C. quomodo et quando iu. ab eo. Item sume a contrario si est legitimus: ergo vado

cessauit etiam durante causa excusatoria tenetur ꝛ eius heredes: vt ꝛ.ſ. ſi tutor vel cura. ap. l.j. hic autem quia cessauit. poſt repulſam multo magis: vt ꝛ.ſ. ad mu. lucius. ꝛ fa. C. e. l. j. ꝛ. l. ad portus. Accur.

a ¶ Quando. id eſt quia.

b ¶ Oportuiſſet. quod eſt verum regulariter. vt. ſ. de vac. mu. l. ſi. ſ. j.

c ¶ Ante probabilius. nõ facit comparationem nã non concedit ei modo. vt ꝛ. ſ. de decu. l. penult. ſ. ſi. ꝛ. ſ. ſ. vac. mu. l. pe. ſ. ſi. ꝛ facit. ſ. de pen. ſ. l. ſiquis forte.

ita temporis quod poſt mortẽ ciꝰ ceſſit nullo onere eos obſtrinxit.

¶ Curam operis aqueductus in alio iam munere cõiũctũ poſtea ſuſceperat: ꝓpoſtere vilus eſt petere exonerari ꝑoꝛ munere vtriſq; iam implicitus: quãdoꝙ ſi alterum tantum ſuſtinere cum oporteuiſſet ante probabiliꝰ impetraſſet propter prius munus a ſequẽti excuſationem.

Qui liberalitate. ¶ Caſus. Quidã conceſſit fructus agroꝝ ſuoꝝ ab opera pub. perficienda: ꝛ vult q̃ nomẽ ſuũ inſcribat in illo opere quod ipſe fecerit fieri: dicitur q̃ auditur et preſes prouincie debet petere q̃ nomen illius nõ radaꝛ et aliõ ponaꝛ. et hõ dicit prin. l. cũ fine. l. In medio dicit q̃ redẽptores operum habent facere cum curatoribus ꝛ curato. habent facere cum re pub. fran. accur.

Paulus. Lex. ij.

Qui liberalitate[d] non neceſſitate debiti redditus ſuos interim ad opera finienda conceſſit: munificentie ſue fructus de inſcriptione nominis ſui operibus ſiquaꝰ fecerit capere per inuidiaꝫ nõ phibẽt. ¶ Curatores operũ cũ redẽptoribus negociũ habent. reſpubli. autẽ cũ his quos efficiẽdo operi preſtituitꝫ. quatenꝰ ergo ꝛ quis ꝛ cui obſtrictus eſt eſtimatio ꝓſidis. puincie eſt. Nec eiꝰ nomine cuiꝰ liberalitate opus extructum eſt eraſo aliozuꝫ nomina inſcribantur: et ꝓpteꝛea reuocentur ſimiles ciuiliumꝫ in patrias liberalitates: preſes. puincie auctoꝛitatem ſuam interponat.

Marcellus. Lex. iij.

Opus nouumꝫ priuato etiaꝫ ſine puincipis auctoꝛitate facere licet: ꝓterq̃ ſi ad emulationem alterius ciuitatis pertineat: vel materiã ſeditiõis prebeat: vel circũ theatrũ vel amphitheatrum ſitꝫ. Publicoꝫ vero ſumptu opus nouum ſine puincipis auctoꝛitate fieri non licere conſtitutionibusꝫ declaratur. Inſcribi autẽ nomen operi publico alterius q̃ ꝓncipis aut cius cuius pecunia id opus factum ſit non licetꝫ.

Modeſtinus. Lex. iiij.

Nec preſidis quidem nomẽ licebit ſuperſcribere.

Vlpianus. Lex. v.

Si legatum vel fideicommiſſum fuerit ad opusꝫ relictuꝫ vſure q̃ ꝛ quãdo icipiant deberi re ſcripto diui pij ita cõtineꝫ: ſigidem dies non ſit ab his qui ſtatuas vel imagines ponẽdas legauerint ꝓfinitus a preſide puincie tẽpus ſtatuẽdũ eſt: ꝛ niſi poſuerint heredes vſuras leuiozes[r] intra ſex menſes ſi minus ſemiſſes[q] vſuras reipub. pendãt. Si vo dies datus eſtꝫ pecuniam itra diem deponantꝫ. Si autẽ non inuenire ſe ſtatuas dixerintꝫ: aut de loco ꝓtrouerſiam fecerint: ſemiſſes ꝓtinus pendantꝫ.

¶ Fines publicos a priuatis detineri non oportetꝫ: curabit igitur preſes ꝓuincie ſi qui publici ſunt a priuatis ſeparare ꝛ publicos potius reddiꝫ augere ſi que loca publica vel cedificia inyſus priuatoꝝ inuenerit eſtimareꝫ vtrum ne vendicãda in publicũ ſint an vectigal ibi ſatius ſitꝫ imponi: et id qõ vtilius eſſe reipu. intellexerit ſequi.

Modeſtinus. Lex. vj.

De operibus q̃ in muris vel portis vel in rebusꝫ pu. fiũt aut ſi muri extruãturꝫ: diuus marcus reſcripſit preſidem aditũ conſulere principem debereꝫ.

Callistratus. Lex. vij.

Decuniã que in opera noua legata eſt potius in tutela operi publico alterius q̃ ꝓncipis aut cius cuius pecunia id opus factum ſit non licetꝫ.

Modeſtinus. Lex. viij.

Vlpianus. Lex. v.

Si legatum vel fideicommiſſum fuerit ad opusꝫ relictuꝫ vſure q̃ ꝛ quãdo icipiant deberi re ſcripto diui pij ita cõtineꝫ: ſigidem dies non ſit ab his qui ſtatuas vel imagines ponẽdas legauerint ꝓfinitus a preſide puincie tẽpus ſtatuẽdũ eſt: ꝛ niſi poſuerint heredes vſuras leuiozes[r] intra ſex menſes ſi minus ſemiſſes[q] vſuras reipub. pendãt. Si vo dies datus eſtꝫ pecuniam itra diem deponantꝫ. Si autẽ non inuenire ſe ſtatuas dixerintꝫ: aut de loco ꝓtrouerſiam fecerint: ſemiſſes ꝓtinus pendantꝫ.

¶ Fines publicos a priuatis detineri non oportetꝫ: curabit igitur preſes ꝓuincie ſi qui publici ſunt a priuatis ſeparare ꝛ publicos potius reddiꝫ augere ſi que loca publica vel cedificia inyſus priuatoꝝ inuenerit eſtimareꝫ vtrum ne vendicãda in publicũ ſint an vectigal ibi ſatius ſitꝫ imponi: et id qõ vtilius eſſe reipu. intellexerit ſequi.

Modeſtinus. Lex. vj.

De operibus q̃ in muris vel portis vel in rebusꝫ pu. fiũt aut ſi muri extruãturꝫ: diuus marcus reſcripſit preſidem aditũ conſulere principem debereꝫ.

Callistratus. Lex. vij.

Decuniã que in opera noua legata eſt potius in tutela operi publico alterius q̃ ꝓncipis aut cius cuius pecunia id opus factum ſit non licetꝫ.

Modeſtinus. Lex. viij.

Nec preſidis quidem nomẽ licebit ſuperſcribere

a Que sunt. scilicet incboanda que ꝛ noua dici possunt. ꝛ fa. ff. titu. ij. l. j. ꝛ. l. legatum. ꝛ. C. c. l. fi. ꝛ in aut. vt nullus fabri. ora. do. §. j.

b Deꝛū. ex his verbis colligi potest contrarietatis determinatio. Responsio. fic. ff. titu. ij. decurriones. §. j.

c Quoquo modo. id est aliquo modo.

d Fecissent. priuo.

De nundinis.

Undinis impetrati a principe vt licea[t] ibi gentale forū ꝛ sua possessiõe vel villa vel castro.

The. C. de diuer. re. l. falso. ff. fol. q ipetrat nundinas i pudicio vnuersor facit. vñ breuiore tẽpore pulegiũ amittit: + aliud si i pudicio singularis psone pulegiũ dederit: tũc penne est vt ibi. vlb ad faciẽdũ: ibi ad agẽdũ vel excipiẽdũ. ꝛ est nõ vt pdixi. est eñ pudicii aliꝰ: qꝛ pꝰ quãdã eminẽtiã ꝛ vtilitatẽ hꝫ pꝰ q sub trahit aliꝰ. et hac rõne nullũ cõuenit de venieti bus illuc. vt. C. eo. l. j.

+ Puta de cẽto: vt in hac l. ꝛ in l. fi. et ibi per dar. ff. de cõ st. pri. ꝛ aliquid i aut. vt nõ fiant pig. in pun. colla. v.

g Jgs. s. magiꝰ.

h Atensilia. i. frumẽtũ ꝛ gallinas ꝛ pisces ꝛ silua: q bus boies vtun tur: sed aliꝗ dicunt instra vt aratrũ: cũ ex causa sit eis ibidẽ: vt arg. ff. de penis. l. mozis. §. sunt aũt pria placet. Accur.

i Distrahãt. ad quod vtiqꝫ cõpellẽdi nõ sũt facti ꝛ ci si i vbẽ ferãt. ꝟ.

k Qui. rustici scz.

l Tradere. als tradere scilz alicui officiali. ad hꝰ qꝫ remaneat venditurus: sed i greco postea dr: als distrahere. f. totam simul. ꝛ sic nõ cogit minutati vẽdere. sed ꝰ seruat boñ. i tricolis circa fructus vt vsqꝫ ad certã horã nõ emãt. ꝛ sic pꝫ nis ruꝑa vendãt minutati.

m Cuilis conuersationis. scz scripti.

n Et alijs. vt cerdonibus ꝛ pelliparijs ꝛ fabris. ꝟ.

o Jnuechentibus. ad vibem.

p Euchentibus. ad vbe.

q Negociatores. scz quibus eget vbs.

r Agricola. i. non sessurus in foro vt distrahat. ꝟ.

s Permutare. i. cũ venerit nõ tãti iuenet ẽptoꝛeṽ. sed cũ quo pmutet.

t Vacabit. id est ociose sedebit.

v Sequaꝫ. subau. rñ.

x Hec. i. vtẽsilia ab agricola illata qui emant ꝛ postea ociose vendant quales sunt tricoli: vel dicꝫ aliqui officiales erant deputati qui res rusticoꝝ accipiant ꝛ ociose vendant ꝛ rustici ad opera redeant quod est verius. licet non seruetur. Accursius.

De pollicitationibus.

Jꝫ pollicitus. Casus. Qui pollicitus est opus se facturum reipu. vel pecuniam ob hoc dare si nõ fuit in mora non tenetur ad vsuras: als sic. Item qui pollicetur se certum quid daturum reipu. ob honorem decretum ei vel decernendũ vel ob aliã iustaꝫ causam tenetur: als si sine causa promisit non tenet: vt si promisit opus se facturum reipu. non tenetur nisi cepisset facere: nam postea tenetur: ꝛ qualiter cepisse dicatur dat exempla in littera. Item facto opere ꝛ alligato reip. si postea aliquo casu destruatur non tenetur qui fieri fecerat. Item qui vouet rem aliquã obligatur: nõ ante obligatur res que vouetur: ꝛ quis obligẽ ex voto dicit. Item qui vouet decimã bonorum: tenet: non autẽ decima dicitur exire de bonis ei⁹ nisi fuerit separata ab bonis ei⁹: ꝛ si decessit pus heredes ei⁹ tenent ex voto defuncti. postea dicit qd sit pactum ꝛ quid sit pollicitatio. Jtẽ q nõ ob bonoꝛ promiserit reipu. opus se facturuꝫ. si cepit tenetur adimplere. Jtẽ q ex pollicita. tradicit rẽ municipio nõ pot eã vẽdicare: immo ꝛ si municipes sibi sanctã possidere vẽdicabunt. ꝛ hoc dicit hec. l. cum duabus seq. Fran.

c A principe. a. vt liceat hꝫ gẽale forũ ꝛ sua possessiõe vel villa vel castro.

g Jgs. s. magiꝰ.

h Atensilia. i. frumẽtũ ꝛ gallinas ꝛ pisces ꝛ silua: q bus boies vtun tur: sed aliꝗ dicunt instra vt aratrũ: cũ ex causa sit eis ibidẽ: vt arg. ff. de penis. l. mozis. §. sunt aũt pria placet. Accur.

i Distrahãt. ad quod vtiqꝫ cõpellẽdi nõ sũt facti ꝛ ci si i vbẽ ferãt. ꝟ.

k Qui. rustici scz.

l Tradere. als tradere scilz alicui officiali. ad hꝰ qꝫ remaneat venditurus: sed i greco postea dr: als distrahere. f. totam simul. ꝛ sic nõ cogit minutati vẽdere. sed ꝰ seruat boñ. i tricolis circa fructus vt vsqꝫ ad certã horã nõ emãt. ꝛ sic pꝫ nis ruꝑa vendãt minutati.

m Cuilis conuersationis. scz scripti.

n Et alijs. vt cerdonibus ꝛ pelliparijs ꝛ fabris. ꝟ.

o Jnuechentibus. ad vibem.

p Euchentibus. ad vbe.

q Negociatores. scz quibus eget vbs.

r Agricola. i. non sessurus in foro vt distrahat. ꝟ.

s Permutare. i. cũ venerit nõ tãti iuenet ẽptoꝛeṽ. sed cũ quo pmutet.

t Vacabit. id est ociose sedebit.

v Sequaꝫ. subau. rñ.

x Hec. i. vtẽsilia ab agricola illata qui emant ꝛ postea ociose vendant quales sunt tricoli: vel dicꝫ aliqui officiales erant deputati qui res rusticoꝝ accipiant ꝛ ociose vendant ꝛ rustici ad opera redeant quod est verius. licet non seruetur. Accursius.

De pollicitationibus.

Jꝫ pollicitus. Casus. Qui pollicitus est opus se facturum reipu. vel pecuniam ob hoc dare si nõ fuit in mora non tenetur ad vsuras: als sic. Item qui pollicetur se certum quid daturum reipu. ob honorem decretum ei vel decernendũ vel ob aliã iustaꝫ causam tenetur: als si sine causa promisit non tenet: vt si promisit opus se facturum reipu. non tenetur nisi cepisset facere: nam postea tenetur: ꝛ qualiter cepisse dicatur dat exempla in littera. Item facto opere ꝛ alligato reip. si postea aliquo casu destruatur non tenetur qui fieri fecerat. Item qui vouet rem aliquã obligatur: nõ ante obligatur res que vouetur: ꝛ quis obligẽ ex voto dicit. Item qui vouet decimã bonorum: tenet: non autẽ decima dicitur exire de bonis ei⁹ nisi fuerit separata ab bonis ei⁹: ꝛ si decessit pus heredes ei⁹ tenent ex voto defuncti. postea dicit qd sit pactum ꝛ quid sit pollicitatio. Jtẽ q nõ ob bonoꝛ promiserit reipu. opus se facturuꝫ. si cepit tenetur adimplere. Jtẽ q ex pollicita. tradicit rẽ municipio nõ pot eã vẽdicare: immo ꝛ si municipes sibi sanctã possidere vẽdicabunt. ꝛ hoc dicit hec. l. cum duabus seq. Fran.

De pollicitationibus. Titulus. xij. Lcr. j.

Modestinus. Lcr. i.

Undinis impetratis a principe non vtendo qui meruit decẽnũ tempore vsum amittit.

Calistratus. Lcr. ij.

Jgs ipsos cultores agrorum vel epiſcatores deferre vtensilia in ciuitate iusserit vt ea ipsi distrahant: destituetur anno ne prebitio cum auocẽtur ab opere rustici: qui confestim vbi detulerint mercem tradere eam ꝛ ad opera sua reuerti debeant. denicꝫ summe prudentie ꝛ auctoritatis apud grecos Plato: cum institueret quẽadmodum ciuitas bene ꝛ beate habitari possit ipsimis istos negociatores necessarios dixit. Sic enim li. ij. grece ciuilis conuersationis

Undinis impetratis a principe non vtendo qui meruit decẽnũ tempore vsum amittit.

Calistratus. Lcr. ij.

Jgs ipsos cultores agrorum vel epiſcatores deferre vtensilia in ciuitate iusserit vt ea ipsi distrahant: destituetur anno ne prebitio cum auocẽtur ab opere rustici: qui confestim vbi detulerint mercem tradere eam ꝛ ad opera sua reuerti debeant. denicꝫ summe prudentie ꝛ auctoritatis apud grecos Plato: cum institueret quẽadmodum ciuitas bene ꝛ beate habitari possit ipsimis istos negociatores necessarios dixit. Sic enim li. ij. grece ciuilis conuersationis

indiget. ciuitas cñ pluribꝰ vtiqꝫ rusticis ꝛ aliꝰ conductoribus ꝛ alijs ministrantibus inuchentibus ꝛ euchẽtibus singula. hi aũt sunt negociatores afferens autẽ agricola ad foꝝ aliquid eoꝝ que facit vel aliquis alius conductoꝝ: non in idem tempus veniet cum indigentibus ea que ab ipso ablata sunt permutare vacabit sua statione sedens in foro nequaꝫ sed sint qui hec vendentes seipsos iB statuãt ministerũ.

De pollicitationibus. Titulus. xij. Lcr. j.

Vlpianus.

Jꝫ pollicitus qꝫ fuerit reipubli. opus se facturũ vel pecuniã daturum in vsuras non conuenietur: sꝫ si mozam ceperit facere vsure accedunt: vt imperator noster cum diuo patre suo rescripsit. Non semper autem obligari eum qui pollicitus est sciendum est. Sed si quidem ob honorem promiserit decretum sibi vel decernendum vel ob aliam iustaꝫ causam: tenebitur ex polliciatione. Si vero sine causa promiserit nõ erit obligatus: ꝛ ita multis constitutionibus ꝛ veteribus ꝛ nouis cõtinet. Item si sine causa promiserit: cepit tñ facere: obligatus est q ceperit.

Cepisse sic accipimus si fundamenta gesserit vel locũ purgauerit: sed ꝛ si locꝰ illi petenti destinatꝰ est: magis est vt cepisse videatur. Item si apparatũ fiue impensam in publico posuit. Sed si non ipe cepit: sed cũ certã pecuniã promisset ad opus reip. contemplatione pecunie ceperit opus facere

in open nõ distinguit. vt j. c. ti. toties. §. j. ꝛ fa. ff. to. ꝛ de nego. gest. que vtiliter. ꝛ de admi. tu. lucius. §. j. ꝛ in aut. de san. epi. §. pro consuetudinibus. Accur.

d Sine causa. ad hoc. ff. de excepti. do. l. ij. §. circa. ꝛ de condi. sine causa. l. qui sine. ꝛ de pecu. l. nõ solus. ꝛ. ff. de acqui. re. do. nõnun. ꝛ de dona. nuda. ꝛ de pac. iurif. §. sed cum nulla. ꝛ de leg. j. filiusfa. §. diui. ꝛ. ff. de fideiuf. si stipulatus esses. in prin. ꝛ iste sunt conſtitu. veteres ꝛ noue: de quibus hic dicit. Jtem hoc nisi ceperit vt subijcit.

e Ceperit. No. q ꝛci principio obligatur. ad qõ fa. in auf. de here. ꝛ fal. §. nõ aũt. ꝛ de ec. ti. siquis aũt. ꝛ. C. de inof. teſt. l. parentibus. ꝛ. ff. de fideiuſ. l. i. ꝛ. ff. de iud. fideiuſ. in fi. ꝛ ad mace. iuſ. in fi. ꝛ. C. de nõ nume. pec. l. cũ fide. ꝛ ar. ff. de mi. l. ij. §. scio. ꝛ. C. de his q ſpõ. mu. fu. l. i. li. ꝛ. j. e. l. totiens. §. j. ꝛ. j. el. pe. ꝛ. ff. pro ſo. l. heres socy. ꝛ de here. tu. l. j. Accur.

f Murgauerit. No. mirabiles modos incipiendi. ad qõ. ff. de ope. no. nun. l. j. §. põt. ꝛ põt intelligi ex legibus modo allegatis. sed ar. cõtra. ff. de ope. no. nun. l. stipulatio. §. opus.

g Locus. in quo debebat fieri opus.

h Illi. qui facere pollicitus est.

i Apparatum. ad hoc. ff. de cõdi. ob cau. l. si pecuniam.

k Ceperit. f. reſpu. ad qõ. ff. de peti. here. sed ꝛ si lege. §. quod autẽ. qd autem si ipse de pecunia ceperit soluere: rñ. satis est. vt argu. C. de nõ

ua.l.iij.ꝛ in legibus.ff.allegatis. Accursius.

a ¶ Tenebitur. ipse promissor.

b ¶ Nō pertinere.tria hoc facit: q fortuito. Jtē q assignauit. Jtē q non erat actum expresse vel tacite vt esset conductoris periculū. ꝛ sic nō ob.ff.de vbo.ob l.ꝛ ideo.q non assignauit: nec fortuito sed operis vitio ruit. Jtem non ob.ff.de ser.vr.pdi.l.cū. q: ibi tacite agitur ex natura seruitutꝫ illius.ꝛ ō his plene not.ff.loca. martius. Jtē facit. C.de ope. publi.l.omnibus,in fi.

9 SIquis res. Aouē tius.vt etiam heres eius teneatur.vt ff.j.c.l. fi.in fi.R.

d ¶ Nō efficitur. ipso voto ad quod.ff.de acquir. pos.qui absenti.ꝛ.l.si rē. sed quare nō statis trāsit ab eo dominiū.vt.C.de fa.fan.ec.l.fi.Si sī respondeas sic quare ergo persona obligetur cū res tā tū tradi petaf.vt insti.de ac.§.i.fi. hic alterutrī? trñ dico vbi steruenire p que dñium nō mutaf. at ibi erat ⁊tract⁹: vbi hic inde erat ꝛsensus: vñ do minus potuit tribuere: vt.ff.de ac.ꝛ ob.l.er Sticibus. In vltia aūt volūtate ē speciale vt vbis ex vna parte trā platis ꝛ cō sensu dñius mutef.vt.d. l.bi. Et pōt cē ro q: actō mortiennū nō debēt pendere.vt.ff.cōia pdi.l.fi. i fi.fed qs petet hoc votū. Rñ.vt.C.de epis.ꝛ cle.l. nulli.ꝛ in auf.de ec.ti.§. si qs aūt.itē qua actiōe Rñ.offi.iudi.vel ꝑdi.er hac.l.nā p.l. veteri daf. vt.ff.de adul. si postulauerit.§.fi.ff.l.fcq.ꝛadde qs no.C.de fur.si nōdū. vl dic fim.ff.D.forte inrisō.nō itellexit vt vouear quis decimā deo. nec ēsi id expuinit sed forte intellexit vt vouear reipu. vt j.co.l.pe. Accur.

e ¶ Duberes. vt.vvi.q. j.figs laycus.ꝛ.xx.q.j.p totū.ꝛ extra de regula.c. j.ꝛ.c.nullus.ꝛ.c.fin.ꝛ c. ad nostr.am.

f ¶ Filiusfa. pubes. im pubes eñ nec patre auctore obligatur. vt.ff.de verb.obli.l.fi.§.j. Item in filio est ꝑtra.C.de epi. ꝛ de.l.fi.§.j.ꝛ in auf.de fanc.epis.§.interdicimus in pe.col.fo.ibi de persona: hic de rebus.

g Seruus. vt.xvij.q.iij.c.fi quis seruum. Accur.

h Non obligantur. speciale fi cim̄ acedo. Item in seruo vt etiam natur aliter hoc casū nō tenebatur: vt hic.fic.ff.de fideiusso.l.sed ꝛ si seruus. Sed oppo.quomodo tenetur filius homini mercili ciuiliter ꝛ naturali ter: vt.ff.de act.ꝛ obli.filiusfa.ꝛ non deo immortali: Respō.mitius cum deo agitur: vt.ff.de arbi.celsus. Accur.

i ¶ Si decim am quis bonorum. alis suorum.ꝛ alis deest. Accursius.

k ¶ Separata.a bonis. vt.ff.de minō.l.iij.§.sed vtrū.i fi.ꝛ.de pec.l.iij.

l ¶ Separationem. alis positionem.

m ¶ Aoi efficiūt. qs in dādo cōsilio. ad qs.ff.de iure doti.si ego.§.i.ꝛ de le. ꝑtim.ꝛ.C.ad treb.l.fancimus.in fi.ꝛ.§.q fine ma.l.eū qui. Quid aūt si de cad.tol l.i.§.ne antem.et.ff.de ver.obli.l.centesimis.§.fi ita. Accur. ¶ Actum est duorum.vt ꝛ.ff.de pac.l.j.ꝛ.C.de transac.nō minorē. ꝛ in auf.de litig.§.omnem.

o ¶ Offerentis.ꝛ sic non est ibi ꝛsensus nisi vnius partis per qō differt a pacto.ꝛ ideo non valet nisi in casibus vt subijcit:ꝛ ideo ꝛc.

p ¶ Sed ceptum.id est iam ceptum.

q ¶ Penitentia. vt et.C.de ac.et obli.l.sicut.ꝛ insti.de ac.§.alie. Accur.

r ¶ Actionē.in factum. vt.ff.de rei ven.l.qui religiosis. vel vtilis in rem. vt.ff.l.pr.ꝛ.C.ō fa.fan. ec.sancim⁹.ꝛ fa.ff.ō acq. re.do.statuas.ꝛ de ꝛce. l.pe.ꝛ de pui.cre.l.furi⁹.

s ¶ Eis.fcz municipib⁹.

t ¶ Ropter incēdiū. ¶ Casus. Cū ciuitas romana sustinuit dā nū occasiōe incēdij vl ruine. vel terremotus aliqd promisit ob hoc reip. dicitur q tenetur. Fran.

u ¶ Cenef. quasi sufficiēs cā sit incēdiū. alis nō valeret.ff.l.i.§.si vo.ꝛ fa.ff. de do.iter vi.ꝛ vro.l. qō si vir. ꝛ vs̄ casu etiam vltra legitimā summas. vt.C.de dona.l.pe.§.i.ꝛ fa.j.c.l.ob casum.

v ¶ Aaridemus. Nō posse. si habeas nō posse dic muneris.i. doni cēdēti ꝛ faciendi vt opus.ꝛ sunt tūc similia. ff.de adop.post mortem §.fi.ꝛ ff.de iuri. stip.§. ité vbor.ꝛ.ff.ō ercn.tu. l.ercusare.ꝛ.C.de prędi. mi.l.minor.ꝛ.ff.de offi. pcō.l.nec amicꝫ.§.vbi. sed sunt ar.ff.de pact. l.ij.ꝛ.C.de dona.l.fi.ali quid.ꝛ.de fideicō.lib.l. ꝛ epistola.ꝛ.j.c. ex pollicitatione.§. pe.ꝛ ff.de ma.vin.l. ēt.§. absens. Si vō habeas sine nō: tūc hec sunt similia.ff.ſ su perio.ꝛ sunt.arg.ff. Vel dic casus q absens qui a munere psonali poterat se excusare iter absentes nō possit ff.iter ꝑsentes ipso facto.vt.ff.ō iure ei mu.l.ij.ꝛ sic dices edendi id est subeundi.

¶ Otiēs. ¶ Casus. Qui pollicit⁹ fuit se aliqd naturū: puta.c. reipu.ꝛ effectus sit nō fol uēdo diminuēda est pollicitatio. hoc fallit qñ ob honorē facta sit pollicitatio. Scōo dicit.q ob honorē alienū ꝑmittit aliquid reipu.si icipit solue re:tenet soluere residuus quasi cepto ope. Tertio dicit sine mascul⁹ sine fe mina pollicetur aliquid reipu.ob honorem tenetur soluere. Quarto dicit respu.precepit mihi vt statuas de meo ponam ad honorem principis cum eas ponere non ꝓmiseram: dicitur ꝙ non tenetur obedire tali fcpto. Franci.accur.

x ¶ Otiens. casum dic vt.ff.eo.l.ex pollicitatione.

y Ob honorē alienum. alis nō esset opus inchoare. vt ꝛ.ff.l.§.i. et sic etiā intelligitur.ff.de muneri.ꝛ bo.l.estimationē.§.i.ꝛ subau. materie.

z Cepto opere. ab eo qui pecuniā ꝑmisit. vt.ff. siquis ob honorē. in fi.

a Ob honorē. si quidē suum planū est.ꝛ tūc dic vt.C.de muli.ꝛ in quo loc. mu.l.j.ff.ſ.fi dicas alienum:ꝛ tunc opotet vt incipiat ad hoc vt teneatur.vt dixi.ff.ꝓori.§.

b ¶ Dmcipi.i. ad honorem principis.

c ¶ Obtēperare. resistit ergo magistratui in illicitis. ad qō.C. de iure fis. prohibitum.lib.x.ꝛ nota de hoc.C.de appel qñ iudices.

¶ Ob casum. ¶ Casus. Ob dānū qō ciuitas boñ. passa est occasione incendij vel ruine vel declusa reni.ꝑmitto me aliqd facturum ci ciuitati,dicitur ꝙ tenetur.ꝛ si nondū inchoauerat. Fran. Accur. Inchoauerit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Inchoauerit.quia est cum causa: vt.ff.l.j.§.j. ℣ facit.ff.eo. propter. Accursius.

1 De pollicitationibus. ¶ Casus. Iudices debēt cognoscere vt pollicitationes facte ciuitatibus adimpleantur.℣ de hoc certat referendum: cuius sensus est talis: gabinius dimisit se facturum quoddā opus ciuidam ciuitati: et illud

op⁹ incepit postea in trēnium relegari iussus est occasione alicuius debiti. dicitur q̄ opus q̄ inceperat debet cōplere p se vel salte p alium cuz vadat in relega.℣ hoc iudex loci fieri procuret: et si gabinius non vult facere actor ordinatus a ciuitate aget contra gabinū: ℣ iudex cause cognoscat de hoc anteq̄ gabinius in exilium vadat: et si videat gabinium teneri ad opus perficiēdum iubeat iudex q̄ gabinius hoc faciat: si nolit facere: tūc ibeat fundum gabinii nō distrahi a gabino. Fran. accur.

b ¶ Prosecm.i. in tali loco. vel genus operis.

c ¶ Relegatus esset. per sententiā. nō tamen adhuc iuit. Accur.

d ¶ Muneris.i. doni.

e ¶ Et absens. nō solum anteq̄ abfit.

f ¶ Per amicu. fit ergo opus per aliuz. sic sunt argu. cōtra. vt.ff. de statu. lib. fi. ℣ fi. de so. inter artifices. sed nec cessitas sue absentie hoc facat. vt.ff. de offi. ei⁹ cui man. est wrisdi. l. j. §. i. et facit. ff. de admi. tuto. l. ita autem. §. gessisse.

g ¶ Retractat. id est nolit facere. Accur.

h ¶ Legitie. vt .ff. q̄ casuſqz vniuersitatis noie. l. j. §. quibus. Accur.

i ¶ Pro ciuitate. gabinoūq̄ bus fuit promissum. Accursius.

k ¶ Profiscisc. ad cui⁹ profectionem consueuit poni terminus. vt .ff. de interdic. ℣ releg. l. relegatorum. §. is qui.

l ¶ Fundum. isto. prohibitionem ad instar missionis bonorum.

Ex pollicitatione. ¶ Casus. Si promitto reipub. c. me daturum ob honorem habitum vel habendum tenet: insolidum ℣ mei heredes insolidum tenentur: si autem sine causa pollicitus sum reipu. me quoddam opus facturū: ℣ cepi opus: ℣ factus sum non soluendo: vsqz ad quintaz partem mei patrimonij tenet⁹ perficere opus. Item ℣ heres meus si est extraneus in quintam partem patrimonij tenetur. si est de liberis meis in decimam tenetur. Fran.

m ¶ Promissione. in pecunia: ne obsit. j. l. pe. §m quosdam. vel verius dic §m Pt. vt ibi. Accur.

n ¶ Insolidum. non ergo deducitur es alienum.

o ¶ Ceptum est. a pollicēte. q̄ sine causa fit pollicitatio. vt .ff. l. j. §. j. idez si cum causa quo ad heredem. vt .ff. l. pe.

p ¶ In quintam partem mirabiliter heredes ℣ etiam ipse obligatur: sed quare non vt suus ipse sed vt extraneus obligatus permanet: ℣ si. quia contra factum directius vult venire q̄ heres eius. Item no. alio modo teneri heredes q̄ defunctum. ad quod. C. de pupill. l. fina. ℣ C. de rei vxo. acti. l. j. §. 2 hoc et rei. ff. l. pe. ℣ fin.

Septitia. ¶ Casus. Quedam femina pollicendo reipub. certamen aliquid facturum et si nō inchoauerit[a] omnimodo tenet vt diuus seue. diogen rescripsit.

Vlpianus. Lex.viij.

2 De pollicitatiōibus in ciuitate factis iudicum cognitionē esse dum fratres fiauio celsoque in hec verba rescripserunt. Prospice faciet statius ruffinus si opus prosceni[b] quod se gabinis extructurum promisit quod tādem aggressus fuerat perficiat: nā ℣ si aduersa fortuna vtus in triēnio a prefecto vrbis relegatus esset[c]: tamē gratiā muneris[d] quod sponte obtulit minuere nō debet. Cū ct absens[e] per amicum[f] pficere opus istud possit: q̄ si detractat[g] actores sistituti qui legitime[h] pro ciuitate[i] agere possint: nomine publico adire aduersus cū iudices poterunt: qui cum primum potuerint priusqz in exilij proficiscatur[k] cognoscent: ℣ si opus perfici ab eode debere constituerint obedire cum reipu. ob hanc cām iubebunt: aut prohibebūt distrahi fundum[l] quē in territorio gabinorum habet.

Modestinus. Lex.ix.

Ex pollicitatione quaz quis ob honorem apud rēpub. fecit ipsum quidē oīmodo insolidum teneri: heredē vero eius ob honorem qdē facta. pmissione[m] isolidū[n] teneri: ob id ℣ qō opus. pmissum ceptus est[o] si bona liberalitati soluendo nō fuerint extraneum heredem in quintaz[p] partē patrimonij defuncti: liberos in decimā teneri diuus seuc. et anto. rescripserunt. sed ℣ ipsum donatorē pauperē facturum ex promissione operis cepti quintam partē patrimonij sui debere diuus pius constituit.

Idem. Lex.x.

Septitia certamē patrie sue pollicendo: sub hac conditione pollicita est: vti sors apud eaz remaneat ℣ ipsa vsuras semissales ad premia certantium resoluat in hec verba[q]

honoris gratia cōstituto agonem ℣ tetraeticū: ex tribus decem milibus sortis ipsa[r] detinens pecuniā ℣ satisfaciens apud primos .x. sufficienter et soluere me cas q̄ ex cōsuetudine sunt trium.x. milium vsuras agoneta[s] existente: ℣ presidente viro meo insup etiam qui ex me generabuntur filij: procedent autē beysure ad premia temelicorum[t] quēadmodum inyno quoqz certamine senatus determinabit: quero an possint iniuriam pati filij septitie quominus ipsi ꝓsideret in his[u] ꝑm vba cōdictionēqz pollicitationis. Herēius modestin⁹ respō. quo casu certaminis editio licita est[v] formam[w] pollicitationi datam seruandam esse.

Idem. Lex.xj.

Siquis ob honorem vel sacerdotium[x] pecuniā promiserit ℣ anteqz honorem vel magistratum ineat decedat/non oportere heredes eius zueniri in pecuniam quā is ob honorem vel magistratū promiserat ꝓncipalibus cōstitutionibus cauetur: nisi forte ab eo vel ab ipsa republi. eo viuo opus[a] fuerit inchoatum.

Idem. Lex.xij.

Priuatis operibus[b] inutilibus his qui fecerūt opas statuas alijs[c] ponere non possumus vt rescripto diui seue. continetur. Cū qdam[d] ne honoribus funge retur opus pmisisset tā honores[e] subire cogēdum q̄ operis instructionem diuus anto. rescripsit.

Papirius. Lex.xiij.

Operatores seuc. ℣ ant. rescripserunt operas extruere debere eos qui ꝓ honore pollicitī sunt: non pecunias pro his in

q ¶ In hec verba. hoc est grecum quod incipit bonoris gratia ꝛc.

r ¶ Ipsa. sub. ego.

s ¶ Agoneta. id est agonis princeps.

t ¶ Temelicoruz. de his fit mentio. ff. de infami. athletas.

u ¶ In his. als in his scilicet tribus milibus sortis. als certamina: et tūc habeas possiderent: vel possiderent. i. presiderēt ex pone. Accur.

v ¶ Licita est. alioqn nō. vt .ff. imperatores. ℣ ff. de vsufruct. leg. l. legatum. et .ff. de administra. rerū ad ciui. perti. l. legatum. §. fina.

w ¶ Formam. sic. ff. de iure immu. l. j. §. respon.

Siquis. ¶ Casus. Titus ob honorem vel sacerdotium habendum pollicitus est. ℣ decessit priusq̄ habeat honorem. dicitur q̄ eius heredes non tenētur ad illa. c. nisi titi⁹ de illa pecunia incepit opus facere. nam heredes ei⁹ perficere tenentur. Francisc⁹ accursius.

x ¶ Sacerdotium. C. de episco. ℣ cle. l. si quem ꝑ. contra. solu. hic non suscepit honorē: ibi sic. vel dic vt not. ff. l. barbari⁹. de offi. presi.

a ¶ Aliud opus. aliquod publicum: ℣ inchoatum ab eo. ℣ ideo non q̄ ipse promisit: sed pecuniam ad honorem. et sic intelligitur. ff. de mune. ℣ bo. l estimationes. §. j. Itē quod dicit ad rēpub. habes idem. ff. l. j. §. fi si non ipse. Accur.

Priuatis. ¶ Casus. In opere meo priuato alius nō potest statuas ponere me inuito. Item quidā habilis ad honores cogit⁹ suscipere: ℣ opus promissum facere: opus se facturum promisit causa euitandi honores. dicitur q̄ hoc

b ¶ Operibus. als operis. als operibus. ℣ tūc deficit infra opas. Accur.

c ¶ Alijs. i. ad aliorum honorem. sed nec ipse qui opus facit inconsulto principe: vt .C. de statuis ℣ imag. l. j. ℣ fa. C. de operi. pu. l. ij. in fi. ℣ l. fin. §. fina. Accursius.

d ¶ Cum quidā. habilis: secus si inhabilis esset: vt .C. de condi. ob turp. cau. l. quod cuitandi. ℣ quod me. cau. l. cum te. ℣ de decu. l. non tantum. in prin. ℣ facit .ff. de mu. ℣ bo. l. estimationem.

e ¶ Honores. sub. tam si non habes in tex. vt innuit sequēs q̄: punitur ergo. q̄ voluit detractare munus ad honorem. quod est graue delictus. vt .ff. de re militari. l. qui cum vno. §. qui post desertionem.

Operatores. ¶ Casus. Qui pollicetur reipub. opus se facturum propter honorem habendum cogitur illud opus implere nō pecuniās pro eo cogitur soluere. Item in donatione facta reipubli. conditio apposita seruanda est: si fit vtilis reipubli. secus si damnosa: vt si testator legat. c. reipubli. ℣ voluit q̄ res pub. non exigeret vectigal q̄

consueta erat erigere/non seruatur hec prohibitio legantis. Franciscus accursius.

a ¶ Cogi. ad quod. ff. de mu. ꝛ hono. l. estimationem. in prin. et de lega. iij. fideicōmissa. §. fi. Item. ff. si cer. peta. l. ij. §. i. ibi: aliud pro alio ꝛc.

b ¶ Si vtilitatis. est autem vtilitas corpsio q̄ non est dam. vt. ff. e. septi-

ferre cogi[a]. Itē rescripserunt conditiones donatiōibus appositas que in repub. fuerunt ita demum ratas eē si vtilitatis[b] publice iter-est. q̄ si dānose sunt obseruari non deberē: ꝛ ideo non obseruādum q̄ defunctus certa summa legata[c] vetuit vectigalia exerceri: esse em tolerabilia que vetus cōsuetudo[d] comprobat.

Pomponius. Lex. xiiij.

Si quis sui alienīve bonoris causa opus facturū se in aliqua ciuitate promiserit[e] ad perficiendum[b] tam ipse q̄ heres eius ex constitutione diui traiani obligatus est[f]. sed siqs ob honorem[k] opus facturū se in ciuitate aliqua pmiserit atq; ichoauerit[l] ꝛ pusq; perficeret decesserit: heres eius ex traneus quidē necesse habet aut perficere id aut partem quintam patrimonij[m] relicti sibi ab eo q id opus facere instituerat (si ita malit) ciuitati in qua id opus fieri ceptum est dare. is autem qui ex numero liberorum est si heres extitit non quinte partis sed decime concedende necessitate afficitur: ꝛ hoc diuus adrianus constituit.

Vlpianus. Lex. xv.

Inter liberos[n] nepotes quoq; ex filia ptineri diuus pius rescripsit.

Defuncti voluntas non semp seruatur.

c ¶ Exerceri. quod ex cō suetudine exercebat pro ciuitate vel pria. vt. C. noua vec. l. j. et sic legitimum. vt. ff. de publi. licitatio. §. eotū multo minus si ipsi reip. romano rum. ergo nō omnis vo lūtas defuncti est seruanda. vt. ff. de leg. i. l. nemo potest. ꝛ. l. si quis inqui. §. fi. et facit. ff. de reb. i. l. at siqs. §. equum. et. C. de testa. l. testandi. etñ lega tum hic valet. vt. C. de leg. ab administratiōe. ꝛ de vsufruc. leg. l. qdā.

d ¶ Consuetudo. sic ff. de decu. l. non tñ. §. fi. ꝛ ad muni. l. magistratus. et C. noua. vec. l. fi.

Siqs sui. ¶ Casus. Titius pmisit cui dam ciuitati opus se facturum ob honorē habēdum p se vel pro cicerone: et honorem habuit tenetur titius ꝛ eius heres illud opus pficere: sed si incepit titius opus facere: et honorem non habuit: et anteq̄ perficiat opus decessit titius/heres ei⁹ tenetur perficere: debet autem quintam partem bonorum defuncti dare ciuitati cui opus debebat perfici: si autem ex numero liberorum sit is qui heres extiterit decimam bonorū titij dare debet ciuitati. Fran. accur.

g ¶ Promiserit. ꝛ honorem receperit. alꝫ non haberet locū quod de bere dicitur. si dicas opus non inchoatū a pollicente: vt. ff. l. siquis ob. Et no. q̄ quo ad opus non refert vtrum ob summā alienum honorem promittat: quia vtrobiq; est inchoandum. vel dic ad pficiendū tenetur. at vbi pecunia tunc forte distinguitur. vt no. ff. eo. l. j. ꝛ facit. C. de ratio. operum pu. li. §. qui vero.

h ¶ Perficiendū. et etiā inchoandū. vel dic ad pficiendū. i. faciēdum.

i ¶ Obligatus est. videtur in primo ca. heres teneri insolidum quando opus non fuit ceptum. in secundo non insolidum quando fuit ceptum. Sed dices q̄ in primo tenetur non insolidum si bona non sint soluendo liberalitati: sed tunc male aduersatur fini. ff. vnde dic q̄ in primo accepit honorem. In secundo non: sed et sic etiā intelligitur lex. §. e. l. ex pollicitatione. ij. et. iij. respon.

k ¶ Ob honorem. idem et si sine causa: qr etiā tenetur ex quo ceptū est. vt. ff. e. l. j. §. j. et. l. ex pollicitatione.

l ¶ Inchoauerit. non tamen honorem suscepit. alꝫ heres tenetur insolidum: vt. ff. eo. ex polli. ij. rñ. et sic nō obstat: vt. ff. eo. si quis ob. quia ibi inceperat vnde heres complere tenetur. vt argu. §. pro foc. l. heres socij. ꝛ de here tu. l. i. vel dic q̄ ibi pecunia ob honorē. hic opus tñ erat promissum. Accursius.

m ¶ Patrimonij. si bona liberalitati soluendo non sunt. vt. ff. e. ex pollicitatione. Accursius.

n ¶ Inter liberos. facit. ff. qui satisda. cogū. l. ij. §. j. et. j. de verbo. signi. immu. l. i in fine.

¶ De varijs et extraordinarijs cognitionibus. ꝛc.

Preses prouincie. ¶ Casus. Hic intendit dicere de q̄bus fa: ꝛ s possit presidis officiū. Ipsorum vt sic ipse pses extra ordinem possit cognoscere: et dicit q̄ pses. prouincie solet ex ordinē

cognoscere de mercedibus constituendis ꝛ dādis preceptoribus studiorum liberalium: ꝛ que sint liberalia studia specificat. Itē cognoscere debet de mercede danda obstetrici. Item de mercede constituenda ꝛ danda etiam medico qui peririam habet sanandi aliquam certam partem corporis: vt auricule vel fistule vel dentium: nō ei qui incantat aliquod malum siue imprecatus est. Item non dicet ius philosophis qui petunt salarium constitui a discipulis suis. ꝛ redditur ratio in littera. si tamen discipuli velint aliquid sponte dare doctori suo doctor pōt recipere. Itē nec doctoribus legū ius reddent qui petunt a discipulis suis salariū constitui et solui. et redditur ratio in littera. si tamen discipuli velint aliquid sponte dare doctori suo: doctor pōt recipere. Itē preses cognoscet de mercede restituenda et dāda adiscipulis magistris liberalium: ꝛ qui sint hi: dic vt in glo. que icipit: pro cōstituenda ꝛc. non autē cognoscet extra ordinem de mercede cōstituenda librariis ꝛ notarijs et calculatoribus. et similibus que in littera nominātur. Item si alꝫ sessores petant salarius: de hoc cognoscet pses extra ordinē. Itē si aliqd dicatur contra aliquem predictorum de hoc potest pses cognoscere extra ordinem. Itē qui iudices cognoscere possint aduersus aduocatos diui fratres rescripserūt sicut et greco: ꝛ de hoc habes exemplum. ff. de penis. l. motis. in prin. Itē de salario constituendo aduocato debet cognoscere pses extra ordinem: et constitutet salarium pro modo litis et pro facundia aduocati: et alia sunt inspicienda que in littera continentur et specificat quis dicatur aduocatus. Item si aduocatus fecit pactum cū clientulo de quota parte litis: non valet. si autem causa finita factum fuit pactum predictum: valet vsq; ad probabilem quātitatem. Item si nominevictorie aliquid sibi dari pacificitur aduocatus: valet vt tamen computetur in hoc quod primo fuerat datum. vt cū non excedat licitam quantitatem: et que sit licita specificat. Item si pendente causa decedit aduocatus salarium quod erat ei prestitum pro tota causa non repetitur. Item preses prouincie vel pretor cognoscet et officio de nutricijs dandis nutricibus. i. de mercede constituenda et danda nutricibus pueros qui sint infantes: nō si maiores infantiū nutriant: et oēs isti qui conueniuntur coram preside ex eius scz presidis officio et coram eodem preside poterunt reconueniri a conuentis. Fran.

o ¶ Dicere. extraordi. offi. iudi. implorato. vt. j. pto. ri. ff. medicorus. et in ipsa rubrica. et. ff. de decre. ab ordi. fa. l. ambitiosa. §. fi. petitur ergo cōstitui et solui. Is a principio nō fuerit constituta merces: vt dictus legib⁹. et ad idem. C. de profes. et me. l. medicos. lib. x.

p ¶ Liberalium. artium. que sunt grāmatica ꝛc. et sub. et quibusdā aliis vt hac. l. habetur. Accur.

q ¶ Continebuntur. sub studio liberali. nam sunt. vij. quarū hec est vna. Accursius.

r ¶ Professorum. hos. ff. vocauit preceptores.

s ¶ Iustior. f. videt cā medicorū cum hi ꝛc. vt. ff. de decre. ab ot. fa. l. j.

t ¶ Sed obstetrices. que procurant mulierem in partu: vt. ff. ad. l. aquil. neratius. §. item si obstetrix. et medicinas dat vt ibi et hic.

v ¶ Audiant. scz presides petentes cōstitui et dari salarium. item fa. j. e. §. ad nutricia.

x ¶ Auricularius. medicus est.

y ¶ Vel dentium. scz sanitatem pollicetur.

z ¶ Non sunt ista. vel hoc vel superius nō abundat, sic. ff. de dam. infec. l. fluminum. in prin.

a ¶ Tametsi. i. q̄uis.

b ¶ Predicatione. f. laudis. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a Mercennariā. i. mercedem ex opere capere. vt. ff. de vac. mu. l. in bonoribus. G. philosophis. 7. C. de mu. pa. l. pfessor. 7 idē videt de poeta. vt. C. de profes. l. pe. Accursius.

b Dicent. f. presides. non ergo doctor extraor. petit constitui salarium. vt hic. Sed contra. C. de profes. 7 me. l. medicos. in fi. Solu. ibi erat promissum 7 sic potest peti. vt ibi. Item in aduocatos fecus. vt. j. G. in bono rarijs.

† Vide glo. in proemio pag. fan. in §. quib⁹ ad plenum. in ver. spē.

c Sanctissima. quo ad animam: q⁹ eius precepta concordant cum diuinis. vt. ff. de iusti. 7 iu. l. iustitia. G. iuris precepta. Item est firmissima quo ad mundū. vt insti. de re. diui. §. sancte. et p hoc videbat debere reddi ius. sed quo precio 7c. vt subijcit.

d Estimāda. pōt ergo scientia donari nō vēdi: vt hic. 7. ff. de do. l. aquilius. fic. C. de epis. 7 cle. l. si quicūp. Sed argu. ctra j. de reg. iur. l. cuius.

e Bono. i. salarius. iō fic dictū q⁹ bono: et dō nanti: et cui datur. fic. ff. mā. l. si remunerādi. qui debet dari p facultate et dignitate donātis. vt. ff. de admi. tu. l. cū plures. §. in primis. et etiā eius cui donat. C. de epis. aud. l. tam dementis.

f Petitur. f. a scholari per doctorem.

g Qui. fcz bonor.

h In ingressu sacramēti. quod sacramētum fit a iudice per presentiam euāgelioz. vt. C. de iud. l. rem nō nouā. vel calū. q⁹ fit a partibus. vt. C. de iur. cal. l. ij. ātēp ergo iuret debet solui. vel dic sacramēti. i. studij. iō fic dicti. q⁹ doctor iurabat fideliter docere. vel ideo quia studium res sacra est: cū leges in q⁹ studeā fint sacratiſſime: vt. C. de le. 7 cō. l. leges sacratiſſime. 7 fm hoc in princi. studij sunt offerēda dona. 7 pro hac expositione optime facit q⁹ sequitur. quidam eni 7c. Sed an pro donis q⁹ hodie fiunt possit agere doctor cum ipse nō logē cū promittitur: Rñ. fic. q⁹ consentit q⁹ sufficit. vt. C. de do. l. si quis argentū. §. si autem. 7 de act. 7 obli. l. in quibuscunq⁹. 7. l. obligationū. in fi.

† Videtur videt. quē stius 7 cōsue tudo pro lege hēri debēt 7 obser uari. 7 quo ego addo vt dēdū Guido. papā in pfatiōe sua rū sect. placēti qui ti tibi nō allegat sūi terraddo ang. in §. er non scripto. ff. de iurc na. i. gen. 7 cui. l. et. ij. colū. vide glo. in ca. 15 notan. in ver. l. tareur. de elec. i pag. sanc.

Petitum. vt hoc salarium ante promissionē. fic. §. de oper. lib. l. cāpanus. 7 de iudi. obseruandum. 7. §. de oni. iur. l. ij. §. ptim⁹. deinde circa. fi. l. 7 ibidem de hoc not.

k Iudi. gentiui casus.

l Vlurpatum est. i. per visum obtentum.

m Quoq⁹ ius dicatur. pro constituenda sibi mercede: vt. §. in princi. 7 sunt ibi satirici qui ludendo et saltando recitabant. Accur.

n Tamethi libris. qui libros scribunt. vt in proe. dig. §. illud autez.

o Notarius. qui notas faciunt que non sunt littere. vt. §. de bon. pos. l. sed culpa. §. fi. Accur.

p Calculatoribus. bi sunt computatores. de quib⁹ dicitur. C. de erro. cal. et. §. de lib. cau. l. fi. in fi.

q Tabularijs. i. tabellionibus. vt. C. de tab. per totum. et ad hoc. §. de pe. l. mozis. in prin. Accur.

r Que. fcz artes.

s Comites. i. assessores. vt. §. de offi. assef. l. diem. et loc. sed addes. §. i.

t Professoribus. 7 aliis q⁹ iuris ciuilis: vt. §. 7. medicos. et. §. pinde.

v Omnes ipsos. si aliquid cōtra eos dicatur: vt. j. el. in fi. vel etiam si principaliter conueniantur. Accur.

x Rescripserunt. in greco et dic qui. f. iudices. et da erēplum. §. de pe. l. mozis. in prin. et de offic. pfec. vrb. l. i. in fi. et de offi. procō. nec quicq⁹. §. de plano. et de postu. l. i. §. accepit. et. C. de in. properandum. §. illo. et

y Pro modo litis. i. pro q⁹tate cause. et fic. §. de transac. cū bi. §. modus et de reli. si quis sepulchrum. §. sumpt⁹. fic et. §. de vsu et ha. plenū. §. i. et. C. cōia dele. auf. res. et. C. de admi. tu. l. i. curatores.

z Paratus est. q⁹ esse debet. ad q⁹. C. de iudi. properandum. §. illo. et loca. l. qui operas. in princi. et. §. j. et. C. de cōdi. ob causam. l. aduocati.

mercēnariam operam spernere. Proinde nec iuris qdē ciuilis p. fessoribꝰ ius dicēt. Est enī qdē res sanctissima ciuilis sapientia: sed que precio nūmario nō fit estimāda nec bonestandā dum in iudicio bonoꝝ petit qꝰ in ingressu sacramēti offerri debuit. qdā enī tametsi honeste accipiunt inbone ste tamen petunt. Ludi quoq⁹ litterarij magistri iꝫ non sint professores: tñ vsurpatum est vt bis quoq⁹ ius dicatur: tametsi libra rijs notarijs 7 calculatoribꝰ siue tabularijs 7 ceterarū artiuꝫ opificibus siue artificibꝰ que sunt extra litteras vel notas posite: nequaq⁹ extra ordinem ius dicere preses debebit. Sed et si comites salarium petant: idem iuris est q⁹ in pfessoribus placet. Sed et aduersus oēs ipsos cognoscere pses debet. Qui autem aduersus aduocatos adeantur diui fratres rescripserunt. In bonoraꝝ ius quoq⁹ aduocatoꝝ ita versari iudex debet vt pro modo litis q⁹q⁹ aduocati facūdia et fori con suetudine et iudicij in quo erat acturus estimationem adbibeat: dummodo licitum bonorarium quantitas non egrediat. ita enim rescripto iperatoris nr̄i et patris

a Egressa est. als est in textu nō: 7 tūc habeas 95. f. aduocatus. Accurr.

b Petere debes. i. repetere quod plus soluisses. vel petere vt absolutus si non soluisti. C. de postu. l. iij.

c Quoquo. plus est op⁹. fcz q⁹ cunq⁹nio leges anduierit. vt. C. de aduo. diuer. iu. l. iubemus pro tempore. §. ne decetero. Item q⁹ doctor iuret peritia iuris cū instructiō: vt. C. de aduo. diuer. iudi. l. nemini. per q⁹remo uet illitteratos qui q⁹q⁹ exptos negocioꝝ postulant q⁹ pūt. vt argu. C. de iud. l. pe. nisi sint liberti: vt. C. de postu. l. ij. Item p bremoueo pcuratores tutores actores et fiscos q⁹ fis causis operent aliquo studio non tñ sunt aduocati vt reddat eis ime. p salario. q⁹stituendo q⁹ ergo dicit quoq⁹ studio. i. siue in allegationibꝰ tñ debet adesse siue vsq⁹ ad lit. contesta. tñ: vel in cā principali tñ: vel appel. vel vtraq⁹: vel in certo loco. vel quolibet. quot autem modis petitur salarium aduocati. dic vt no. C. de suf. l. i.

d Pro tractu. Puta vt dilationē vnaz aquirat: als pro 3ctu: als tractatu. i. pro consilio.

e Sicui cautuz est. Jd est promissum.

f Honorarium. i. salarium.

g More. de quota litꝫ. Accursius.

h Suspēsa lite. i. lite pēdente qui iā ceperat esse aduocat⁹ pacisc atur de quota parte litis: vt sic sit quedam societas non valet duplici rōne. Prima. q⁹ lite pen. vt. C. de postu. l. quisquis. §. preterea. Secunda. q⁹ nō. C. de postu. l. quisquis. §. preterea.

† Isse §. facit. p aduocat. 7 vide glo. in can. magna pleno. de pen. dist. 1. est fama. in glo. circa fines.

i Summa. puta etiam de quota. vt hic videt velle. nec lex aliqua prohibet. argu. §. de pac. do. licet.

k Nomine palmarij. i. victoriae. nam palma victoriam significat.

l Cautum. subau. poterit peti quod promissum est.

m Aureos. f. ad plus. nam minus q⁹q⁹ datur: q⁹ videndū pro modo cause 7 aduocati. vt. ff. 5. l. §. in bonoraꝝ.

n Repeti. dic si fiat per aduocatū vinentē nō petit salarium. immo solutum reddit. vt. C. de condi. ob cau. l. fi. si vero per casum mortis in tua persona contingentem tunc obtinet quod hic dicitur. et. C. de aduo. diudi. l. post duos. §. 1. et. §. de leg. legatus autem. §. fi. nec obſ. C. de aduo. di. iudi. l. petitionē. vt ibi no. et idem si est infirmus. vt. §. de statulib. l. cū heres. §. fichus. adeo vt si nihil fecerit adhuc obtinet quod hic dicitur. ꝫ quidam in actore distinguant fuerat in mora contestandi vel procedendi: et tunc obtinet q⁹ hic dicit. als de egtate reddit in reo indicio stincte dicunt reddi si nihil erat factū. et hoc de equitate dicūt et pro eis. §. de cōdi. ob cau. l. si pecunia. et q⁹ hic dicit per ipsum nō steterit: sūb audiunt: sed per clientulū: q⁹ dicerat aduocatus paratus sum venire ad causam. econtra si steterit per clientulum non reddit aduocatus. vt. §. de locati. l. qui operas. §. aduocati. Jdēq⁹ si per fortuitum casum et ex persona clientuli: vt si res petita interierit ita q⁹ reus non teneatur. vt. §. de rei vendi. l. vtiq⁹. §. non etiam. Et predictis not. argumen. q⁹ salarium in princip. est prestandum. pro quo est. C. de iudi. properandum. §. in bonoraꝝ. et. C. de condi. ob cau. l. finali. et loca. qui operas. §. j. et. §. co. notarijs. et. C. de condi. ob causam. l. aduocatus deserit causam vt desperatam: Respon. proinde. sed quid si aduocatus deserit causam vt desperatam: Respon. proinde. sed quid si aduocatus potuerat et imputetur ei quod imperite vel aut ex causa quam prenidere

sta. lib. cum heres. §. stichus. ff. de le. l. legatus. §. fi. nec potest dici q aliū substituat. qi inter artifices ꝛc. vt ff. de sol. liter artifices. Itē quid in quolibet alio qui operas suas locat: ff. vt plene no. ff. de loca. l. si vno. §. cum quidā. ff. de condi. ob can. l. si pecuniam. ff. facit. ff. de asset. diem. ꝛ loc. sed adee. §. fi. ff. de actio. emp. creditor. §. pe. Item not. hic q mors tua vel vitiū psone tue nō tibi ſz alij nocet. vt. ff. de le. i. §. et si res. ff. l. filius. §. si quid seruo. ff. de ope. lib. libertus. §. q opus.

a Nutrices. petunt adnocati salaria: doctores liberalium artium mercedes: nutrices nutritia psenete phylarophia.

b Debet. si debet ergo act. petit. nō. debet ex bono ꝛ equo non q̄ sit ciuilis. naturalis obligatio nisi ad antidoū. Accur.

c Hec omnia. scz habēt locum. Accur.

† Ista lex d Admitti. vt ff. de. §. fi. ff. singu. ꝛ no. ff. aduersus. C. de sentenbar. hic. l. cum papi. ff. in aut. consequenter. Accur.

Ad nutritia quoq; officiū presidis vel pretoris deducit. nāq; nutrices [a] ob alimoniā infantiū apud presides qō sibi debetur [b] petunt. Sed nutritia cōsuq; producem [c] quoad infantes vberibus alūtur. ceterū post hec cessant partes pretoris vel presidis.

1 Dem. Lex. ij.

De vsu taque [c] ꝛ de riuis nouis inciuiliter institutis. Itē de eqs [d] alienis a sciente possessis: fetuq; earum ꝛ damno dato p immissos in predium suū vniuersos hoies cos qui in plurib predia distribui debuerunt [e] si modo id nō ex auctoritate cius [f] qui iubere potuerit factum est: presidem prouincie doceri oportere rcsponsum est vt is sm rei eqtatem et iurisditionem conuenientem formā rei det.

1 Dem. Lex. iij.

Edic° [g] †cui curādos suos oculos q eis laborabat cōmiserat periculū admittendoxum eoū per aduersa medicamēta inferendo cōpulit vt ei possessiones suas ꝫ bonā fidē eger vēderet: inciuile factū presses prouincie coercēt: remq; restitui iubeat.

Licet aduocatus non possit adimplere aduocationem propter casum fortuitum in eius persona contingentem: tamen totum salarium debet consequi. b. o. Bar.

Paulus. Lex. iiij.

Juus anto. pius rescripsit iuris studiosos [h] qui salaria petebant hec exigere posse.

Calistratus. Lex. v.

Ognitionum numerus cum ex varijs causis deducēdat in genera diuidi facile non pōt [i] nisi summat. diuidatur. Numerus ergo cognitionū in quattuor fere genera diuidi potest. aut cīm de muneribus siue honoribus gerendis agitat: aut de pecuniaria re discepatur. aut de estimatione alicuius cognoscitur. aut de capitali crimine querit. Estimatio est [m] dignitat [n] illese status legib° ac moribus cōprobatus: que [o] ex delicto nostro auctoritate legu; aut minuit / aut consumitur. Minuit estimatio quoties manēte libertate circa statum [p] dignitatis pena plectimur: sicuti cū relegat qs: vel cuz ordine mouet: vel cū. phibet honoribus publicis fungi: vel cū plebeius [q] fu stibus [r] cedit: vel in opus publicū daf [s]: vel cū in cā causam qs icidit que ex edicto perpetuo [t] infamie causa numeratur. Cōsumitur [u] vero quotiens magna capitis diminutio interuenit. i. cuz libertas amittitur. veluti [x] cum aqua ꝛ igni interdicitur / que in psona deportatozum cuenit: vel cū plebeius in opus metalli vel in metallum datur nihil enim refert: nec diuersa [y] pena est operis [z] et metalli [a] nisi q refuge operis nō morte sed pena metalli subjciuntur.

Gaius. Lex. vj.

Si iudex litē suā fecerit [b] non proprie ex malefitio obligatus videt: sed q; nec ex ptractu obligatus est: ꝛ vtiq; peccasse aliqd intelligit / ls per ipiudētiam [c]: ideo videt quasi ex malefitio teneri i facto actiōe: et inquantū de ea re [d] equum religioni iudicantis visum fuerit / penam sustinebit.

k Juus. Studiosos. i. aduocatos vel assessores. ꝛ tunc constitutuz vel non constitutuz. vt. ff. l. i. §. an bonoratyz. ff. §. fz ff. comites. vel dic. i. doctores legum. ꝛ tunc dic demum constitutum. vt. ff. l. i. §. pinde. item non ob. ff. man. l. qui munera. §. falarium q ibi constitutum incertum petebatur. hic autem vt constituatur petitur.

Cognitionum. Casus. Numerus cognitionū cum ex varijs causis descendat non potest facile diuidi in genera. f. cuz difficultate sic diuidif: nam in quattuor genera diuidit: aut enīz de honoribus siue muneribus gerendis tractatur. aut de pecuniaria re disceptatur: aut de ętimat. alicuius cognoscit: aut de capitali crimine queritur. Secundo dicit quid sit estimatio. Tertio dicit q estimatio qnqs minuit. quādoqz consumitur. ꝛ dat exempla de vtro ꝫ separatim. Fran. accur.

l Non potest. ff. cū difficultate sic vt subjcit. sicut ꝛ mota. vt. ff. de vsur. l. mora. ff. arg. ff. de reg. iur. omnis diffinitio. ꝛ no. q aliqua causa est que sub duobus membris ponitur vt suspecti tutoris. vt. ff. de procu. nō solum. §. fina. Accur.

m Estimatio est. i. fama siue opinio. nā hec quattuor idem significant vt mucro / ensis / spata / gladius. vnde dicit infamia. i. fame priuatio.

n Dignitatis. i. potentie a natura tribute cuilibet q; homo est. homo enim est dignio: omni creatura: vt. ff. de edi. edic. iustissime. cū ois creatura dignitas. vt. C. de dig. Itē p hoc q̄ dicit illese. i. in nullo diminut°.

Boi natura angelica deficit.

o Que. scz estimatio seu fama. Accur.

p Circa statum. perseuerantem.

q Cum plebeius. honestior esn non subjceretur. vt. ff. de penis. l. capitalium. §. non omnes. Accur.

r Fustibus. ff. de infa. l. actus. contra. Sol. verū est q infamis est dum pena patit: ff. ea pena finita et restituto eo filius dicit esse infamis. Vel aliter cum crimē precedēs tale sit q p finiam irrogat in famiam / tunc is q cessus vel damnatus est infamis est perpetuo. Accur.

s Datur. dic in opus pub. daf scz ad tps. ꝛ sic nō amittit ciuitatē. vt. ff. de pe. l. capitalium. circa pn. alind si in ppetuū. vt ff. de pe. l. q̄d. ff. Joā. ꝛ. C. de pe. l. i. §. et si ppetuo adhuc differt a dānato i metallū cū ille sit unus pene effect / hic ciuitatem tñ perdit. vt. ff. de pe. capitalitū. i pn. at rele gatus etiā in ppetuū remanet ciuis. vt. ff. de interdic. ꝛ relega. l. relegatorum. ff. sine autem.

t Perpetuo. i. finali: vt ff. de satisda. tuto. §. q̄ edicti habes. ff. de infa. l. i. Accur.

v Consumitur. scz estimatio. Accur.

x Veluti. minuit q ille cui interdicit aqua ꝛ igni in ciu° loco succedit bodie oportatio vt ff subjcit. ꝛ. ff. ad. l. iul pec. lū. efficit feruus. ꝛ sic ff cōtra insti. de cap. di. §. minor. Sol. hic magna po nit. p media tñ. ꝛ q dicit libertas non ponit p ea que est cōtraria seruituti. sed. i. impossibilitas faciendi q̄ vult: q̄ non pōt facere dānat° aqua ꝛ igni: vt ecce nō pōt restiari. vt. ff. de iniust. test. sigs ex. §. eius. et sic bic nihil de marima dī. Vel dic q magna cōprehendat maximā et mediam vt als. ff. de vsufru. legat. l. i. in fi. ꝛ ad tertul. l. i. §. proinde. et q dicit libertas est exēplū de maria.

Item q dicit veluti exēplum de media interposito puncto loco copule. Sed quidam habēt vel ꝛ tunc planior est hec secunda lec. ꝛ facit de verb. sig. l. capitalis. Sed qs est effectus minutionis vel consumptionis? Rñ. de primo. pts p exēpla hic posita. de alio constat q̄ ad nullum actū ciuile admittit cuius fama est consumpta. ff. de pe. l. quidam. ꝛ. C. de dig. l. ū. Accur.

y Effec diuersa. qualitate: sed quantitate sic. vt. ff. de penis. l. aut dānus. §. inter eos. ꝛ hic subjcit.

z Operis. scz metalli.

a Metalli. scz simpliciter.

b Si iudex. Casus. Judex qui litem suam fecit: quia cōtra equitatem iudicat obligatur ex quasi malefitio / ꝛ actione in factum tenetur inquantum equum iudici videbitur. Fran. accur.

c Per imprudētia. Not. teneri aliquē ex imprudētia. sic. ff. loc. siquis fundū. §. celsus. ꝛ. Itē q̄rit. §. si gēma. ꝛ ad. l. aql. l. idē iulian°. §. fi. ꝛ de offi. pte. illicitas. §. sicuti. ꝛ de neg. gest. nam ꝛ seruī. §. fi. ff.

d De ea re. ꝛ ita non insolidum damnātur: ꝛ sic bene facit ad titu. sed vbi dolo tunc insolidum / ꝛ fieret infamis. vt insti. de ob. ex quasi delic. in princi. ꝛ. C. de pe. in. l. fi. ꝛ boc sue ordi. sine deleg. sue etiam arbiter ꝛ cōpromissarius sit. sic. ꝛ. C. de pac. siquis in conscribendo. in fi. nisi in casu qñ

+ Scribē. ff dicūt illi glo. fore sīgnat. ad boc q̄ sicut ille male tu dicāo facit litē suā. vt i pn. l. i. ff. si filius. §. fi. ad. tra cta arbiter fa cit litē tuā nō recte iudicādo. bologn.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

caſu qſ ſine pena ſed cū iuramento: q̄ tunc nihil eſt ci. ſ. arbitro preter ſacrim: vt m aut. ō iud. §. z qñ. Itē liue pſſa. ſit ſiue etiā filiuſſa. ō quo filio dic vt. ō. de iud. l. ſi filiꝰ. et facit. ō. de ac. z ob. l. ex vna. §. ſi inder.

¶ De proſenetis. ¶ Proſeneta eſt q̄ ingrit volūtates aliquoꝝ vel ad muneraꝝ vel ad Ictus: vel ad amicitias faciendas vel ſimilia. et conſtituit ei ſalarium extraordinarium. Accur.

a Proſenetica. id eſt ſalaria que preſtant pſenetis q̄ et philotrophia dicuntur. vt. j. l. ij.

b ¶ Detūtur. extraor. vt j. l. ſi. in pun. nō act. loc. vt. j. l. pxi. ſed hodie bibliopole noſtri tpis non expectāt petere pecuniā: ſed libros retinēt vſq; dū eis ſatiſfit.

Si proſeneta. ¶ Caſus. ¶ Proſeneta iuit ad bozolū vſurarij z q̄ſiuit an vellet mutuare titio. c. laudato titio: z ſic mutuauit titio fctō nō ſoluēdo nō tenet. pſeneta bozolo: etiaꝫ ſi mercēdē ob hoc officius ſuſcepit: nec ac locati nec mādati: niſi dolū in hōmi ferit circūueniēdo creditorem vt mutuet. Fran.

c ¶ Tametſi. i. q̄uis z fa cit. ō. man. l. ſi vo nō remunerandi. ſ. cū qdā. et de edil. edi. ſciendū. et in aut. de col. ſ. iubem⁹. z ō. de his q̄ not. infami. l. ad h. z. ō. de neg. geſt. ſi ſerui mei. Sed cōtra. ō. de ſer. cor. l. i. ſ. fi. Solu. ibi de dolo. vt. l. dolo eo. tit. nā z hic de dolo tenetur: vt in fine hui⁹. l. ſic nec nunci⁹ tenet. vt. C. ſi quis alteri vel ſibi. l. ſi. et ō. quod cum eo. ſi ex con tractu. Accur.

d ¶ Idē dico. ſ. q̄ non teneat nec z c. ſi c meſore. vt Iz interueniat mercēs. nō tñ agat locati. vt. ō. ſi menſor fal. mo. dixe. l. j. §. i. Accur.

e ¶ Philotrophi. id eſt ſalarij.

f ¶ Actione. cum locatio nō ſit. Itē nec mādati: q̄ nō gratiꝫ. Itē nō de ſolo dolo tenetur ſed de lata culpa ad inſtar meſoris. vt. ō. ſi meſor. fal. mo. di. l. j. §. hec actio.

g ¶ Tenebitur. vt z ō. ō dolo l. z eleganter. ſ. fi. z. l. q̄ ſi cū ſcires. z argu. ō. de fur. ſi quis vxori. §. cū titio. z. l. falſus. §. ſi quis mihi. z. l. ſi is qui. §. ſi tu titiū. z. ō. mā. l. idēq;. §. ſi quis ea lege. z ſi menſor fal. mo. di. l. j. z. C. de magi. cōue. l. ſi. z. ō. de mag. cōue. l. j. §. diuus.

Proſenetico. ¶ Caſus. Cum pſeneta petit pſ̄neticū. i. ſalariuꝫ ſibi conſtitui: pītari preſes puincie de hoc cognoſcet z cōſtituet ſalarium ſm qualitatem negocij z laboris: z pſenete ſunt qui intromittunt ſe circa amicitias faciēdas inter aliquos z circa matrimonia. z circa aſſeſſorem inueniendum. z circa emptiones z vēditiones z alios contractus. z comm officium eſt valde vtile. Fran.

h ¶ Sordidum. ſordidum dicitur. quia debet offerri non expectare peti. vt. ō. titu. j. l. j. §. proinde. vel etiam ſordidum cum petitur vltra moduꝫ qui debet eſtimari: vt hic ſubijcit. ad quod. ō. titu. j. l. j. §. in bonoratus: vel dic ſordidum. i. vile officium: vt. ſ. immittur. z operula: z qualecūq; officina. z ſic ſalarium ſordidum ſicut munus dicitur ſordidum. vt. C. de fac. ſanc. eccle. l. placet.

i ¶ Operula. id eſt ſalarium.

De proſenetis. Titulus. xiij.

Ulpianus. Lex. j.

Proſenetica a licito iure petuntur b.

Idem. Lex. ij.

Si proſeneta interuenerit faciendi nominis cauſa vt multi ſolent: videam⁹ an poſſit quaſi mādator teneri. z non puto teneri: qa hic monſtrat magis nomē q̄ mādat: tametſi c laudat nomen idem dico d. z ſi aliquid philotrophi e nomine accepit: nec ex locato quidē et cōducto erit actio: plane ſi dolo et calliditate creditorem circūuenerit: de dolo actione f tenebitur g.

Idem. Lex. iij.

De proſenetico quod eſt ſordidum h ſolent preſides cognoſcere: ſic tamen vt in his modus eſſe debeat et q̄titatis et negocij in quo operula i ſua functi ſunt: et miniſterium qualequale accommodauerint facili⁹ q̄ dō ci apellant: peti apud eos poterit: ſiquis forte conditionis k vel amicitie l vel aſſeſſure m vel alicuius alterius huiuſmodi proſeneta fuerit. Sūt enim huiuſmodi hominum vt tam in magna ciuitate officine n eſt enim proſenetarum modus q̄ emptionibus venditionibus / commerciis / contractib⁹ licitis o vtiles non adeo p improbabili moze ſe exhibent.

De cenſibus. Titulus. xv.

Ulpianus. Lex. j.

Ciendi eſt eſſe quaſdam colonias iuris italici q vt eſt in ſyria fenice ſplēdidiſſima tyriozū colonia r vnde mihi origo eſt nobilis s regionibus t ſyrie ſiculozum antiquiſſima armiporens federiſq; u quod cum romanis percuſſit v tenaciſſima: huic enim diuus ſeuerus imperator noſter ob egregiam in rē publicam imperium q̄ romanuꝫ inſignem fidem italicum ius dedit: ſed et beritbenſis colonia eſt in eadem prouincia auguſti beneficijs gratioſa w: et vt diu⁹ Adria. in quadam oratione ait auguſtiana colonia x que ius italicum habet y. Eſt et eliopolitana que a diuo ſeuero per belli ciuilis occaſionem z italice colonie rempu. accepit. Eſt et laodicena colonia in ſyria cele: cui diuus ſeuerus ius italicum ob bellis ciuilis merita conceſſit. ¶ Ptolomenſium enim colonia que intra fenicem et palcſtinā ſita eſt: nihil preter nomē colonie a habet. Sed z miſſene ciuitati phenice imperator noſter ius colonie dedit / iuriſq; italici caz fecit. ¶ Eſt et palmurena b ciuitas in prouincia phenice prope barbaras gentes nationiſq; collocata. In palcſtina due fuerunt colonie: ceſarieēs c elia capitolina: hꝫ neutra ius italicum habet: diuus quoq; Seuc. in ſebaſtbenam ciuitatem coloniam d deduxit. Iudia quoq; cirenenſium colonia a diuo traiano deducta e iuris italici eſt: zamize getuſa quoq; ciuſdem iuris eſt. a Item napocenſis colonia et apulenſis z patauicenſiū vicus b qui a diuo Seuc. ius colonie impetrauit. Eſt et in bithinia colonia appamena et in ponto ſinopenſis c eſt: et in Sicilia ſelinus: et traianopolis d.

Idem. Lex. ij.

Utia priozum cēſuum e editis f nouis pfeſſionib⁹ cuaneſcunt g.

Idem. Lex. iij.

k ¶ Conditionis. ad matrimoniū. de quo eſt. C. eo.

l ¶ Amicitie. id eſt querit federa inter aliquos.

m ¶ Aſſeſſure. id eſt alicuius rei mueniat iudici ordinario: vt in auf. de iudi. §. j. Accur.

n ¶ Officine. i. vilia ſeruitia. vt. ō. de infa. l. atbletas. §. ait pretor.

o ¶ Qui. ſcz proſenete.

p ¶ Licitis. ſecus ſi illicitis. vt in aut. vt nullus iudi. §. ſi q̄ vo. et de ſanc. epiſ. §. pte omnibus.

q ¶ Aldeo. vt ſalarij vltra moduꝫ habeāt q̄s velle videbantur. Accur.

¶ De cenſibus.

Ciēdū. ¶ Caſus. Cū italici tributa nō pſtent ſed tm̄ puncialeſ nōāt vlpia. hac. l. quaſdā puncias quibus ius italicū tributum eſt vt non pſtent tributum ſicut nec italici: z eas puncias numerat littera. Fran. accur.

r ¶ Italici. vt ſicut italici tributa non pſtant ita nec iſte puincie. vt. C. de epiſ. z cle. de his. z. j. eo. l. ſi. Accur.

s ¶ Colonia. i. terra: vel comitatus q̄dā: vel villa. vt. ō. ad municip. l. eius. §. ſi quis negocia.

t ¶ Mibi. vlpiano.

v ¶ Mobilis. ſcz villa.

x ¶ Regionib⁹. id eſt inter regiones ſyrie.

y ¶ Federiſq;. id e pacti. vt. ō. de cap. l. non dubitō. Accur.

z ¶ Percuſſit. id eſt pactum fecit. nā dicit a per cuſſione palmaz. vt no. ō. de pac. l. j. in prin. firmiter cū ſeruant fedus cum romanis.

a ¶ Natioſa. ſub. eſt.

b ¶ Colonia. ſcz dicitur.

c ¶ Babet. z é metropolitana beneficio puncipis. vt. C. de metropo. libro. xj. Accur.

d ¶ Occaſionē. venit ſoteſcdare ciuile bellum.

e ¶ Rempub. id eſt a rep̄ubl. accept. ſubau. ius italice colonie.

f ¶ Colonie. eſt ergo iuꝛ italici nomine / ſed nō re. alꝫ aliquis habet dignitatē ſine adminiſtratiōe. vt. ō. de mdi. l. j. alꝫ fina li. z facit. j. e. l. ſi. ō. diuꝰ ſeuerus.

g ¶ Palmurena. que ſcz ius italicum habet.

h ¶ Coloniam dedurit. i. ius italicum: de hoc eñ queritur. Accur.

i ¶ Deducta. ad ius italicum.

k ¶ Vicus. dictio vicus ad oēs precedentes genitiuos refertur z ſubaudi ſemper ius italicū habet: qui ſcilicet vicus a diuo ſeue. ꝛc. z ſic eſt maſculi generis. vt z. C. de na. libe. l. ſi quis ſe.

l ¶ Sinopenſis. ſcz colonia.

m ¶ Traianopolis. ſcilz colonia. z ſubaudi: que omnes habent ius italicum. Accurſius.

Utia. ¶ Caſus. Cum poſſeſſio ſit ablata cenſuali per alluuionē: z ſic cenſus ſunt vitiati/nouis cenſibus impoſitis ſoluēturque per eū qui accreuit. Fran. accur.

n ¶ Cenſuum. id eſt priores cenſus vitiati per hoc q̄ poſ. per alluuiones eſt ablata cenſuali. Accur.

o ¶ Editis. id eſt poſitis.

p ¶ Euaneſcunt. cum ille cui accreſcit ſuſcipiat vt hic. et. C. de alluuio. et palu. l. ij. z. iij. Accur.

GTatem. ¶ Casus. Ille qui facit scripturam cēsualē debet etiam dicere etatem suam: qt quibusdam non imponūtur tributa propter etatē: nā in syria a.xiij.an. supra masculi: femine. a.xij. supra vbi ad.lxv.an. prestant tributa: z sic etas inspicitur tempore censionis. item concessa imunitas aliqbus rebus vt tributa ex his rebus non pstentur auferri per rescriptū pncipis nō debet: et nunq extinguitur illud pmissū: si autē cōcedat pfonis vt nō prestēt tributa pmissū extinguitur. Fran.

a ¶ Significare. id est ille q facit scripturam censualē. vt .j.l. pri. dicens. in prin. debet etiam suā etatē; dicere propter hoc quod hic dicit.

b ¶ In syria. regulariter nō tribuit: vt .C. de mu. patri. neq;.

c ¶ Extinguitur. adeo vt etiam si ad diuinam domum vel aliaz dignitatē preditaz deueniat soluet tributa: als deueniat ses prediū in illam ciuitatem cui solui debet: vt .C. de erac. trib. l. si diutina. Accur.

HDma. ¶ Casus. In scriptura censuali qua qs pfitē se talem agrū bere ꝛc. dz plura alia dicere que nunc rantur in littera. Itē cēsitor id est ille q cēsus colligendo pest: debet q̄ligs relenare eus qui tributa prestat: vt si pars fundi peryt casmate. Itē si vires aliqe mortue sint. se cus si eas ercidit: nā etiā pro mcisis tenebitur pre stare tributū: nisi causaz incisionis. pbauerit pos sessor cēsitori. Item in ea ciuitate dz possessor pfiteri pro agro vbi ager est. Itē pmulegia pcessa personis de nō erigēdis tributis cuz persona finiuntur. secus si populo vt ciuitati vel ville q̄ illa semp durant. Itē si possideo fundū alienū ꝛ pfessus sum pro eo: lz vetus dns non sit professus non perdit propter hoc actio. in rem. Item cum defero scmos debeo dicere nationes eoz. et alia que declarantur in littera. Item et lacus quos quis habet. Itē salinas. Itē inquilinos vel colonos quos quis in prediis habet debet deferre. Item postq̄ qs incepit profiteri anteq̄ finiat professio si aliqua interim sunt ei nata: aut in prediis quesita: profiteri quis debet. Item siquis post professionem perfectam petijt venam a pncipe vt possit eam emendare. postea videt q̄ non indiget emenda. z sic non vult emendare: non nocet ei petitio quam fecit. Fran. accur.

d ¶ In censum. id est in scriptura quadam qua continetur confiteor me talem agrum habere et dicat signa que hic sequūtur. et pro eo debeo tamen nomine tributi: et hanc debet facere possessor: statim cū incipit possidere vel emptione vel alio modo: vt ꝛ .C. si cen. vel rel. li. hoc aūt ideo vt sciatur quid ei auferendū est tributo nō soluto. vt in aut. vt nul. iudi. §. si vero aliquando. Accur.

e ¶ Pago. id est villa.

f Dicimus. ffio. ad hoc. ff. de reivendi. si in rem. §. fi. ꝛ de ꝛtrabē. emp. quod scpe. §. fi. et. C. de bo. proscri. l. si quis. in fi. ꝛ de edil. edi. l. i. §. i. et l. quod si nolit. §. qui mancipia. et faciunt hec ad formationē libelli: vt sic sufficiat dici duos confines. Item si erretur in confinibus: ✝ si tamē constat de re valet indicium. vt. ff. de leg. iij. patronus. §. i. ꝛ. ij.

g ¶ Cedue. que sint habes. j. tutu. i. l. filia. in prin.

h ¶ Estimet. id est consideret vt recte hec dicat.

i ¶ Censitor. id est ille qui preest censui colligendo.

k ¶ Relato modo. id est tanta quantitate vt detulit.

l ¶ Per censitorem. nō autem sua auctoritate minuet. vt. C. de coll. do. lib. xj. l. j. ꝛ fa. C. de pollici. l. j. et de anno. l. fi. et. §. loc. l. si vno. Sed contra. C. de iure emphi. l. i. Sol. specialē in tribus. vt et ibi no.

m ¶ Censui. pro illis vitibus. Accur.

n ¶ Exciderit. scilicet possessor.

o ¶ Arbores. fructum ferentes.

p ¶ Numerū eū. scz pecunie quā dz nolle census.

GTatem in censendo significare necesse est: quia quibusdam etas tribuit ne tributo onerē tur: veluti i syria a.xiij.an. masculi. a.xij. femine vsq̄ ad scragesimū quintū annū tributo obligantur. Etas autē spectat cēsendi tēpore.

¶ Rebus cōcessam imunitatē non debere iterū cidere scripto imperatoris nri ad pellianū recte expōsus est qppe personis qdē data imunitas cū persona extinguitur: rebus nunq̄ extinguitur.

Idem. Lex.xiij.

HDma censuali cauetur vt agri sic in censum referantur. nomen fundi cuiusq;: z in q̄ ciuitate z in q̄ pago sit: et q̄s duos vicinos primos habeat z aruum qđ in .x. annos primos satū erit: quot iugerū cēvideat: vinea quot vites habeat. oliue quot iugerū et quot arbores habeat. Pratus q̄s qđ intra .x. annos primos sectum erit quot iugerū pascua esse videā tur. Itē silue cedue soia ipe qui de fert estimet. Illam enim equitatem debet admittere censitor: vt officio eius cōgruat relcuari eum qui et in publicis tabulis delatus modo frui certis ex causis nō possit: quare et si agri portio casmate perierit debebit per cēsitorem relcuari. Si vites mortue sint vel arbores aruerint: iniquum est cuz inseri cēsui. Q. si excidcrit arbores vel vites nihilominus numerum eū. pfiteri iubet qui fuit census tempore: nisi causam excidēdi probauerit censitori. Si vero quis agrum in alia ciuitate habet in ea ciuitate. pfiteri debet in qua ager est. agri enim tributū in eam ciuitatē debet leuari in cuius territorio possidetur. Quāq̄ i quibusdam beneficia personis data et immunitates cum personis extinguantur: tn generaliter locis aut ciuitatibus imunitas sic data videtur vt ad posteros transmittatur. Si cum ego fundū possiderem professus sum petitor aūt eius non fuerit professus actiones illi muncre placet. ¶ In seruis deferendis obseruandum est vt et nationes eorum et etates et res officia et artificia specialiter deferantur. Lacus quoq; piscatorios z portus in censum domin debet deferre. Saline siq̄ sint in prediis eque et ipse in censum deferē de sunt. Siquis inquilinum vel colonum nō fuerit pfessus: vinculis censualib tenetur. ¶ Que post censum editū nata aut postea q̄sita sunt: intra finem operis consummati. pfessionib edi possunt. ¶ Siquis veniam petierit vt censum sibi emendare pmittatur: deinde post hoc impetratum cognouerit se nō debuisse hoc petere qz res emendationem non desiderabat nullū ei preiudiciū ex eo quod petijt vt censum emēdare et forte sepissime rescriptum est.

Paulus. Lex.v.

ACum possessor vnius expediendi negocij causa tri

per videtur idem populus. vt. ff. de iudi. l. proponebatur. sed forte extinguitur si ciuitas destruatur. vt. ff. qui. mo. vsufruc. amit. l. si vsu.

g ¶ Petitor. qui a me vendicabat.

y ¶ Placet. vt. C. de rei ven. l. solennibus. et de acquiren. re. domi. que quisq;. Accur.

z Nationes. ff. de edil. edic. quod si nolit. §. si mancipium.

a Lacus. quid sit habes. ff. vt in flu. pub. l. j. §. lacus.

b Colonum. qui erat in fundo censuali.

c Tenetur. quia res committetur in fiscum. vt. C. de vecti. l. iij. et. ff. de publica. l. commissa. vel aliud tantum quantū fuerit subtractum ex propijs facultatibus fisco dabit. vt. C. de bo. prescrip. si qs post hac. in fi.

d Quesita. in prediis.

e Operis. als rpis. als operis. et est sensus qz anteq̄ cōpleat scriptura professionis hec queruntur vt in charta possunt et debēt poni. z hoc dicit profe. id est charta professionis. Sed quid si post summatā professionem? videtur idem ad instar inuentarij. vt. C. de cura. fu. l. pe. §. tali.

f ¶ Rescripti est. ff. de bo. li. si vero. in prin. z de bo. l. si patronus. in pri. Sed ar. cōtra. ff. de interro. act. de etate. §. ex causa. z. ff. ad mu. libert. §. error. et de iure fis. edicto. §. fi. et de mino. si iudex.

ACum possessor. ¶ Casus. Predia quedam habebā cōmunia cum pluribus: solui tributa pro me et pro portionibus: debet fiscus mihi cedere act. contra socios meos pro quibus solui. ¶ Qui non habita. Dic casum vt in gl. dñi mei Accur. qe icipit. pone casum ꝛc. ¶ Pro pecunia. Item pro predio legato si tributum nō sit solutū fisco suo tempore: fiscus potest illud vendere non obstante q̄ legatarius vult cauere de soluendo. item non obstante q̄ heres pro preteritis tributis sit solutus d. v. Franciscus accursius.

Conueniremr.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Conueniretur. sed quomodo vnus censualis ꝑ alio potuit conueniri cum statim hic dicat ꝓ modo tributorum: Respon. conuentius fuit extra iudicium 7 spōte soluit. vel in iure 7 exceptiōe facti vti noluit: vel dic qꝰ ipse possidebat ola ꝑdia. vnde merito debuit cōueniri: vt .ff. de publicanis. l. impatores. 7 facit. ꝓ vtroq; intellectu. .ff. de iure fisci. in fraudē. §. qui ꝓ alio. vel dic qꝰ hec predia sibi eius alios erāt communia. 7 ipse soluit ꝓ se 7 consortibus eius possidēt cū eis ꝓ indiuiso.

b ¶ Tametsi. si habes tā plānum est. Si vero habes nā tūc supple sic. nā 7 si fiscus pecuniā suam recuperauerit tū actiōes cedere potest 7 ds qꝫ ꝛc. facit. .ff. man. papi. et de feudis. ca. qui. 7 de tu. et ra. distrahē. cū pupillus. de sol. l. modestin⁹. 7 no. qꝫ dicit ꝓ modo predioꝝ rum. quia est argumentum qꝫ ꝓ parte tantus fiat cessio vni reorum soluenti: vt no. dicta. l. modestinus.

c ¶ Qui non habita. pone casus qꝫ legatarius qꝫ rogatus erat alij restituere soluit ꝓ ꝑterito tempore vnde repetit ab herede non a fideicommissario: vt .ff. de leg. i. apō iulianum. §. heres. fm Azo. vel dic vnum legatarium tantus qui soluit tributa ꝑterita. et fm hoc dic qꝫ ille nominatius qui scilicet heredes non habet verbum quia verbum habēt quod est infra habet suum nominatium salꝫ fideicommissarij. 7 est sic: in conuertendo domin⁹ captiuitatem syon. 7 fm hos duos casus habet locuꝫ actio et testamēto: quaꝫ hoc casu dicit tādā dñs pius: non qꝫ ipse mutuerit eā sed coaptauit huic casui. vel dic tertio qꝫ here cum traderet rem legatario fideiussit ꝓ eo: vt pote non idoneo. vt in auc. de manda. pri. §. et non permittas. et posteā fuit heres exactus tributa futura ꝓ quibus fideiusserat. hoc enim casu si cauit sibi a legatario de indēnitate aget ex ea cautiōe. vt .ff. de pac. l. epistola. §. pacti. et. l. inter. aut nō cauit 7 tūc conditione ex lege diui pij vt hic. et fm hanc positionem non obstat dictus. §. heres quia licet heres hic soluat futura soluit vt fideiussor. et licet repetat/repetit futura nō ꝑterita: et facit. .ff. de pub. l. imperatores. Accursius.

d ¶ Voluit. scz diuus pius.

e ¶ Ꝓ pecunia. quidam habent hic. §. et alij. 7 quominus ꝛc.

f ¶ Oblata. scz fisco a legatario de soluendo tributo. Accur.

g ¶ Legatarius. cui predium tributum est legatum.

h ¶ Heres. qui ds ea soluere ꝓ ꝑterito tpe: vt .ff. de leg. i. apud iulianū. §. heres. sed videt ꝑmo ꝓnapalē qꝫ ꝓ pignoris possessore conueniri. vt .ff. de iure fis. l. moschis. .ff. et .C. de conuen. fisc. debi. l. j. sed certe hic heres non est principalis fiscus: sed saltem eque possessor: vel saltem eque possessor: vt heres ea ratione qua ꝓ possidet. vt .ff. de publi. imperatores.

i ¶ In lusitania. Et solum earum. sic. .ff. e. l. diuus vespasianus.

k ¶ Colomos. sic. .ff. eo. l. j. §. ptolomensium.

l ¶ Italica. scilicet nomine et re.

m ¶ Fecit. scilicet nomine solum et non re.

n ¶ Immune factum. sic. .ff. ea. l. §. in germania.

¶ De verborum et rerum significatione. ¶ Omne ius quo vtimur pertinet vel ad personas vel ad res vel ad actiones. vt insti. de iure natu. §. fi. de quibus est dictum in hoc volumine pandectarum. sed quia in his verturntur multe dubitationes circa verborum et rerum expositiones et interpretationes. ideo de hoc ponit: et dic qꝫ verbum a ꝺs stricte est pars orationis: sed hic large sumitur ꝓ qualibet parte orationis sic et rei vbū:

Verba Rei significant

Masc. concipit femina non econtra nisi ex causa vel ex verba

butorum iure conueniret aduersus ceteros quorum eque predia tenentur et qui cōuentus est actiones a fisco prestantur sꝫ vt oēs ꝓ modo predioꝝ pecuniaꝫ tributi conferant: nec inutiliter actiōes ꝓsistent tametsi fiscus pecuniam suam recuperauerit: qꝫ nominum venditorū ꝓcium acceptū vtile tur. ¶ Qui nō habita ratiōe tributorum ex causa fideicōmissi predia restituunt: actiones ex diui pij anto. litteris habent: quaꝫ legato quoq; soluto locū habere voluit. ¶ Ꝓ pecunia tributi qō sua die non est redditum: quominus predium iure pignoris distrahatur: oblata mozatoria cautio non admittitur: nec audietur legatarius contradicēs ob tributa ꝑteriti temporis quod heres solūdo fit: 7 is qui tributis recipiendis ꝓpositus fuerat.

¶ Hec lex cum sequenti numerat ꝑsidam prouincias immunes a tributis. Franciscus.

Celsus. Lex.vj.

Colonia philipēsis iuris italici est.

Paulus. Lex.vij.

Turis italici sunt greci.

Idem. Lex.viij.

In lusitania pacenses 7 emeritēses iuris italici sunt. Idē ius valentini 7 lusitani habent. Burgundionenses quoq; ibidez immunes sunt. Lugdunenses gallī. Item viennenses 7 narbonenses iuris italici sunt. ¶ In germania inferiori agripinenses iuris italici sunt. Laodicia in syria 7 beritthos i ꝑhenice iuris italici sunt: et solum earum[t]. Euisdez iuris 7 tyriorum ciuitas a diuo seuero 7 antonino facta est. ¶ Diuus Seue. 7 anto. antiochenses colonos[k] fecit salutis tributis. ¶ Imperator noster Anto. ciuitatem emiscenorum coloniam 7 iuris italici fecit. ¶ Diuus vespasianus ceſarienses colonos fecit[m] non adiecto vt 7 iuris italici essent: sed tributum bis rem: sit capitis sed ciuius titus ctiam soluz immunc factum[n] interpretatus est. Similes bis capitulenses esse videtur. In prouincia macedonia diracheniccas/sandorzenses/philipēses/dieēses/stonienses iuris italici sunt. In prouincia asia due sunt italici iuris: troas et patium. In pisidia ciusdem iuris est colonia antiocēsium. In aphrica carthago. Utice ceptis magna a diuis seuero et antonino iuris italici facte sunt.

¶ De verborum et rerum significatione. Titu.xvj.

Vlpianus. Lex.j.

Verbū[u] † boc sī quis: tam masculos qꝫ feminas complectitur.

Paulus. Lex.ij.

Urbis[p] appellatio muris[q] rome autez continētibus[r] edificijs finit: qꝫ[s] lati[t]ps[t]. ¶ Ciuisqꝫ dici[u] maior: pars est horaꝝ[v] quia dicitur ab vrbe quod est curuatura aratri qui in condenda cuitate solet adhiberi. vt .j. eo. pupillus. §. vrbs. Accur.

q ¶ Muris. scilicet finitur.

r ¶ Rome. scz appellatio.

s ¶ Continentibus. vt suburbia contineantur. et facit. .ff. de procu. l. presens. et. l. seq. et .j. eo. l. collegarum. §. j.

t ¶ Quod. scilicet nomen roma.

v ¶ Patet. scilicet qꝫ vrbs. Azo.

x ¶ Cuiusqꝫ dici. artificialis. de quo dicitur. Qui mane iuctum vesperi. in hymno beati Ambrosij. Est et naturalis qui .xxiij. horas habet et cōtinet diem et noctem: de quo dicitur. .ff. ad legem aquil. ita vulneratus. Accursius.

y ¶ Maior: pars est horarum. est ergo maior dici pars prima: licet sit minor. est ergo maior pars dei dico non spacio/sed vsu et vtilitate et laboribus hominum competentior. vt .ff. de annuis lega. l. iij. in fi. Et arg. eiusdem auc. de fide instru. §. j. et est ratio fm. Azo. quia difficilius ascendit sol in mane qꝫ descendit post meridiez. iuxta illud. Ardua prima via est. §. Eigmis facilius ascendit: cuius natura est ascendere in altum. Azo. Sed nunquid habet dies artificialis .xiij. horas: Respondetur non: immo nunquid habet dies artificialis .xiij. horas: Respondetur non: immo Ecij. tantum in hyeme et in estate: vt patet. .ff. de manu. l. j. et quod hic dicit sic intelligē: si accipias septem horas primas alicuius diei maior ps est sic intelligē: si accipias septem horas primas alicuius diei maior ps est diei: non sic si accipias .vij. vltimas. nam .vij. vltime non sunt maior pars ad .v. precedentes. sed .vij. prime bene sunt maior pars ad .v. sequentes. 7 sic crescunt 7 decrescunt hore quantitate/non numero. Si diceres q accrescerent numero: vt quidam philosophi dixerunt: dici posset hoc in artificiali hora. naturales autem horas plures habet test et hoc in artificiali hora. naturales autem horas plures habet dies etiam numero in estate ꝙ nox. econtra nox habet plures in hyeme. Accursius.

Verba

Rome

Vrbs romana

Vrbs

Dies artificialis Dies naturalis

Addē cō glo. i.c. cuius. in pri. de elec. in. vi. 2 de materia istius. l. j. et de ꝓpo. i.c. cū apud. et ibi Wādic. de vacatiō. in additio. ad cū in c. cuius apud. extra de ꝓson.

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

a ¶ Primarum. scz ad. v. sequentes.
b ¶ Hō supremar. scz pars horar. vij. est maior pars ad. v. precedentes.
Et itinere. ¶ Pone exemplū in tutore qui est vltra centesimū lapidem et se excusat. vt insti. de excu. tu. §. qui autem. Item pone. §. si quis cau. l. j. t. 3. §. qs ou. i bo. pos. ser. l. ij. §. si prefens. et hec in iudicijs. ¶ In cō tractibus autē inspicitur arbitrium boni viri sm possibilitatem itineran tis id est iter agētis. vt. §. de ver. obli. cōtinuus. §. cum ita. que est contra.
d ¶ Miliaq; mille passus a cōtinetib⁹ edificijs vrbis rome miliarium faciunt. vt. j. co. mille. passus.
e ¶ Passuum. et est passus quinq; pedum.
f ¶ Accipienda. id est cōputanda.
g ¶ Dinumerationez. scilicet. xx. milia passuum.
h ¶ Occupent. id est habeant ad veniendum.
i ¶ De die. vt si conueniat vt vna tantum die perficiat. xx. milia passuum et vnum: tunc enim non habebit nisi diem. vel die si nō conuenit de certo numero miliariorum p singulos dies. vt 3. §. qui sa tisda. cog. de die.
k ¶ Non potest. iure stricto. vt 7. C. cōia de suc. l. seruus. sed de equitate: qz lex cone. fingit eum decessisse pīma hora captiuitatis dicit hereditas: et habebat heredem. vt et. §. de te sta. l. lege cor. et de vulg. sub. l. lex cornelia. 7. C. de suis et legi. here. l. apud hostes. 7. §. sol. ma. si quidē. que sunt cōtra. Itē m quibusdam casibus specialibus fallit hoc. vt no. d. l. seruus.
¶ Decessit. in captiuitate hostium.
m ¶ Pecunie. Rem significari. scz omnem que sit vel esse possit in patrimonio. vt. j. l. proji. 7. j. e. pecunie. 7 est exemplum. §. de calū. l. j. §. fi. 7. l. seq. 7 plene. diri. §. de consti. pecu. l. ij. circa finem.
n ¶ Et. continua cum lege precedēti.
¶ Latio. id est largiorem generaliter.
¶ Decunie. sub. audi appellatio.
¶ Continet. scilicet appellatio rei: et est exemplum in re sacra religiosa facta et libero homine: que nec sunt nec esse possunt in ipso patrimonio. vt insti. de re. di. in pīn. 7. §. nulli⁹. et de inuti. stipu. in pīn. et de leg. 1. j. apud mf. §. fina. aliq ponunt in his que licet non sint. tamē possunt esse in nostro patrimonio. vt in hereditate iacente. vt. §. de re. di. l. §. i. ibi: potest autez 7 c. et in his que conceduntur occupanti. vt. §. de rerū diui. l. item lapilli. Tertij ponunt in seruitutibus personalibus et realib⁹ q̄ nec in patrimonio sunt nec extra. vt. §. de vsufru. le. l. j. Quarti ponunt in actionibus et obli. quasi he non contineantur appellatione pecunie/ sed rei. vt ar. j. e. l. rei ap. 7. l. pecunie. prima placet. alie non cum possint conuerti in pecuniam. C. de consti. pe. l. ij. §. pe.
r ¶ Ad ea. scilicet tantum. Accur.
s ¶ Patrimonio. sunt vel esse possunt. vt modo dixi: et sunt in patrimonio. de quibus habemus actionem. et exceptionem. vt. §. de acquir. rerū domi. in rem. in bonis. dicit vt ibi. et facit. §. de re. cre. l. j. in fin. Sed argu. contra. §. de rei vendi. l. si in rem. sed illa quo ad illum tractatum intelligitur.
¶ Opere. Si testator grauauit heredem vt faciat opus puta domum municipibus vel locauit aliquis mihi operas: vt opus faciat 7 sic locatus et opus sic demū liberatur si perficiat vt bic. et. j. eodem. l. edificia. §. perficisse. et. §. ad legem fal. l. si is. §. quedam. et. §. de verbo. obliga. stipulationes non. ū. respon. Sed argumen. contra. §. de aur. et ar. lega. et si non sint. §. quid ergo. sed ibi est fauor vltime voluntatis. vt legādo argentum factum comprehendatur etiam inchoatum. et hic similiter est fauor. vt legando opus fieri debeat perficiēd quidam habent hec locato. Accur. ſus.
v ¶ Dominus. ¶ Sle rūqz dicit in legibus vendo nomen. vt patet. §. de hereditatibus. vendi. l. si nomen. et. C. de heredi. ven. post⁹. l. si. ité obligat. et de pigno. grege. §. ij. Item do in solutum nomen. vt. C. de actio. et obli. si in solutum. 7 in pluribus aliis certe quicquid debeatur cōtinet. Itē cum dicit tes mihi debetur intelligit sili⁹ et quocūqz modo vel obligatione vt hic. 7. §. si cer. pe. l. l. 7 etiā per secutionē continet. Alij cōiungunt 7 dicūt vt ſi testator dicat nolo 7 res lego. 7 facit. j. e. labeo. Accur.
x ¶ Verbū. appellatione legis cōtinent verba legis: 7 ipsa legis sola tenetur cessante ꝓ verbis. Ité exēplū §. ſi quadru. pau. fec. dī. l. l. j. pīn. 7. l. pe. et pone exēplū. ex. l. eliaſcentia. q̄ pbibet relinqui seruo libertatez in frau. credi. sed instituere eū permittit heredē. 7 liberū etiā ſi fraudem credi. vt ſiſti. q. ali. li. in pīn. 7. §. licet. Sed qd ſi aliuz instituat et fuo retrahi iubet? Rñ. idem ex ſila legis ac ſi eos instituſſet. vt. §. ad trebel. facta. §. ſi. Itez pone exēplū. §. de iurisd. om. iu. ſi ge id. §. qō ſi tibi pro ponā. Item insti. de leg. ꝓtono. tu. et ecōtra equaliter puniſ faciens ſ ſeruētiā 7 ſ vba 7 ſentētiam. vt. C. de leg. et cōſti. Inon dubiuz. ſi aūt vba eīſ ofſendat. dic vt. §. de legi. et ſenatuſc. l. j. ꝓtra leg. et. l. fraus. dic q̄ vbum ex lege ſine causa bec actio est ex lege: ſiue bec facit fm legem: ſiue ſ legem: vel ſili colore loq̄natur ſemper intelligitur: vt bic dicitur.
y ¶ Legibus. subaudi qd fieri. Accur.
z ¶ Ex verbis. vna cuz ſententia. Accur.
a ¶ Spōſio. Sponſi. i. illius bois cui aliqua desponſatur. vt. §. de ſpō. p totū ti. vel ſpōſum intellige neutraliter. 7 ſic ponit. §. de edil. edi. ſciendū. §. j. q. 9. non ſolū ſpōſio est q̄ fit p interrogationē/ſed etiā ſi fiat ſine illa interrogatione. 7 facit insti. de verb. obli. §. in hac re. et. §. de pollici. l. pactum. Accur.
b ¶ Verbū. verbi gratia. pīnttis mihi qcqd te dare facere oportebit ex hc futuruz ſignificat: ſiue ꝙtinet ꝓſens vt h 7 ꝓteritū. vt. j. e. l. verbum cnt. 7 ꝓſens ꝓteritū: vt ibidē. §. quēadmodum. 7 ꝓteritus futurum. vt. §. de leg. j. q̄ in rerū. in pīn. 7. l. talis. in pīn. 7. in fi. 7 ola sūt ex mēte legislatozis/non verbis. sed secus in ſtipulatione dolum malus abſuturum: q̄ tps post ſtipulationē tñ continet 7 non preſens vel ꝓteritum. vt. §. indi. fol. l. nouiſſima. vel ibi: q̄ erat ꝓſens: ſcz abeſſe nō oportebat claudi per futurū. hic ecōtra preſens non continet futurum: vt ſi dicam promittis quicquid te dare facere oportet. vt. §. de. vb. obli. ſi ſtipulatus fuerim. §. cum ſtipulamur. 7. l. ſi a colono. Accur
c ¶ Actionis. vt ſi legas mihi actionem nō videris legare exceptionem
d ¶ Non continetur. id est non ſignificatur. nam aliud est actio: aliud est exceptio: aliud replicatio: aliud duplicatio. vt insti. de replica. actione enim ꝓſequimur: ſed non exceptione. ſed in onere pbādi ſunt pares qui agit et q̄ excipit. vt. §. de excep. l. j. que est contra. Itez actio. q̄ſqs pro re plicatione ponitur. vt. §. de in rem verſo. l. ſi pro patre. §. verſum.
e ¶ Marcellus. Notat id est notabiliter dicit.
f ¶ Rapuiſſe dupler est hic litera. ¶ Prima. 7 ſciſſum 7 fractū cōtineri et vi raptū: qua colligitur quod per verbū rapio ſtelligitur ſciſſio: ſcz per medium 7 fractum id est conquaſſatum 7 per vim eripere. 7 ſic cōpetat vi bo. rap. pro his tribus: qō intellige in primis duobus ſi hominibus coactis vel turba ſciſſus et fractum fuerit. vt. §. vi. bo. rapt. l. ij. in pīn. et. l. pretor. in pīn. et ſic verbus corrupiſſe continet ſciſſus et fractū. vt. §. ad leg. aquil. ſi ſeruus ſeruū. §. inquit leg. Alia littera dicit et ſcipz fractum. q. d. vt bum rapere vel rapine tria neceſſario continet: rapiendi tem/7 rapinam/ et rem raptaz. nec est rapina niſi bec tria ibi ſint. et fm hoc eꝛpone ſeipſum id est ipſum rem que rapitur: et hoc non mutataz: et fractum id est eum cui rapitur. 7 vi raptū id est eū qui rapit. Alij exponunt hec duo vltima econtra. Accur.
g ¶ Creditores. Actione. in persona vel in rem. sed perfectio est extraordinaria vt ſubijcit. et. §. eod. pecunie. §. actionis. ſic ergo qui habet rei vendi. est creditor. 7 qui possidet debitor. et fic est cōtra. iſti. de act. §. j. vbi dicit nullo iure teneri qui in rem actio. conuenitur. sed ibi ſtricte ꝓ personali ponitur. ſicut et. §. de actio. et obliga. actio in persona. nam. bic largius ponitur creditor. vt. d. l. pecunie. §. actionis. 7 insti. de act. §. actionis.
h ¶ Cuius. vt ſtipulatione. vt insti. de act. §. de constituta. vel gentium: vt venditione/locatiōe et ſimilibus. vt. §. de insti. 7 iur. ex hoc. §. ille cō prehendunt ſub ciuilibus: cū oēs q̄ non ſunt ꝓetorie sunt ciuiles. vt. §. de iust.

+No. in ſ. ſenti glo. q̄ patrimoniū appel. continent ea q̄ cōtinentur bonoꝝ ap. et ista sunt t cōtēbitia primonio. et bene iſta glo. ad hoc pōderauit et lingu dicit Bal. in ſua marg. i verb. patrimonio.

Actio q̄ſq; q̄ ꝓplicatione ponitur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

de iusti. z iur. l. ius aute ciuile. de honorario vero da exemplū de acti. de peculio. z similibus que oriuntur ex contractibus vel quasi: z quod dicit fine ex cep. no. vt. ff. de acti. z obli. l. is cui. z de do. l. et eleganter. §. fuis pactionis. ubi: ego moueo: tc. z. l. eo. debitor. Accur.

a ¶ Vel ordinario. vt cum iure actionis agitur. Extraordinario cuz offi. iudi. imploratur. vt in re stitutione minoꝝ. vt. ff. de mino. q̄ si maior. §. fi. z. ff. titu. iij. l. j. Accur.

b ¶ Sub ditione. s. certa. nā si sub incerta neq; q̄. vt. ff. de verbo. obli. l. decē. z de condi. inde. q̄ si. Ot. z. ff. imo idem si sub incerta. vt. ff. de acti. z obli. is cui. in prin. z q z a qui. l. qui in fraudē. z q̄ dicit in illa. l. decem. intelligē q̄ postea defecit condictio. nam fingimus q̄ nec fuerit obligatus pendente ea tamē et ille debet: z hic creditor est. Accur.

c ¶ Natura. in eo qui ad antidota prestanda tenetur. vt. ff. de peti. hered. l. fz z filege. §. cōfuluit. et est ratio boc casu: quia nec ratio vlla datur. idē potest dici in quolibet naturali debito. vt. j. c. l. debitor. licet solutum non repetatur. vt. ff. de dona. l. hi ure. §. sigs fuo. abusiue tñ dicitur debitor. vt. ff. de solu. si is cui. §. flamnus. et per §equēs ali? creditor z quod debetur dicitur debitum. vt. ff. de fideiuss. l. fideiussor. §. fideiussor. Accur.

d ¶ Debeatur. fcz tñ. q̄ est iefficax. vt. ff. de acti. et obli. l. naturales. Acc.

e ¶ Sed contractus. quilibet aliusfic large ponitur in aut. de fideiuss. absolute. als stricte. vt. C. si aduersus credi. l. j. z. ij. et continua duas sequentes leges cum ista.

f ¶ Reditor. ¶ Pecuniā. large: vt. ff. e. l. pecunie. vel etiā stricte si vis.

g ¶ Crediderint. z sic contrabendo. vt. ff. si cer. peta. l. j.

h ¶ Et aliqua causa. etiam ex delicto quod non comprehenderat precedens lex sed tantum extra delictum: z in hoc addit hec lex illi legi. per. l. autem seq. cause plenius enumerantur.

i ¶ Si cui debetur. adde quod. j. sequitur mihi videtur posse creditoris loco accipi. sed z si ex de tc. mihi tc. vt. ff. l. j. priori.

k ¶ Loco non esse. et ideo nec fideiussor accedit. vt. ff. de fideiuss. si quis in fi. nec est locupletior qui eam habet. ar. ff. de popu. ac. l. pe. nam qua ratione esset aliquis creditor eadē et qualibet de populo/q̄ effet absurdū: vt et de manumisso ab vniuersitate dicitur qui omnium in vniuerso est libertus. sed non singulor: z ideo singulos in ius vocat: vt. ff. z. de re. diui. l. in tātum. §. j. et. ff. de in ius voc. sed si hac. §. qui manumittitur. z hoc

procon. si in aliquâ. 7.C. de sacrosan. eccle. vt inter diuinos. et. ff. de pu. l. sed 7 hi. in. §. pterea. 7. l. pri. sed improprie dicit respu. i dictis legib⁹.

Romanum. scilicet tantum non alium.

Ciuitates. scilicet alie.

Habetur. vt. 7. ff. ad mace. l. nihil. interest. et. ff. de fur. l. ob pecuniaz.

7. ff. ó edil. edi. l. i. §. illó. Iz publica soleát 7 hecvocari. Qnqz tñ primatoni loco nó habentur. vt. C. de sa. san. eccl. l. fi. 7. C. de ser. fu. l. mácipia. 7. ff. q⁹ bus ex cau. ma. l. fi. 7 si ptoré. §. fi. 7. ff. si cer. pe. l. ciuitas. 7. C. ó sacrosan. eccl. l. illud. 7. ff. rẽ ra. ha. actor. 7. C. q. ex cau. ma. l. respu. 7 de iure reipu. l. répu. §. ille due vltie 1 respu. ro. pñt itelligi. 7 fa. ff. l. pri. 7. l. pri. 7. ff. ff. ó iusti. 7 iur. l. i. §. publicum.

d After publica. Nec l. stricte accipit publicas res vniuersitatis q̃ nó sunt in publico vsu. quod est ipropie dictum cum nec ipse ciuitates dicãtur respub. nisi impropie silr. vt no. ff. l. pri. pri.

e Nec religiosa. ista duo genera in bonis nullius sunt. vt insti. de re. di. §. nullius.

f Destinata. vt theatra: stadia: et similia. vt. ff. de re. di. l. intantum. §. vniuersitatis. §. si q̃ 7c. et sic strictissime h̃ publica dicunt q̃ ĩ primonio ciuitatis alicui⁹ sunt vt molendina cõis boñ. q̃ nó sunt in publico vsu: §. sunt si cut molédina priuatoruz. Iz ĩ alia significatiõe magis talia q̃ in publico bã bent sunt publica q̃ que sunt in patrimonio ciuitatis: vnde non possunt alienari. vt. ff. de contraben. empt. l. sed celsus. nec vsucapi. vt. ff. de vsuca. l. vsucapionẽ. nec legari. vt. ff. de lega. j. apud iuſ. §. fi. fed. R. hic dicit publicus vsibus destinata scilicet vt sint in respu. vel fisci patrimonio quasi ea nó dicãtur hic publica. 7 ſm hoc theatra 7 similia appellabantur hic publica: quod nó placet.

g Publica habent. id est cõia ciuitatũ. nó publica oium hoĩm vel publicis vsibus destinata: vt insti. de re. di. §. vniuersitatis. Sed quid habent iuris publici ĩste res vniuersitatis: Rñ. quia ciuitas in quibusdam casibus habet ius reipu. ro. in talibus rebus: vt no. ff. l. pri. pri.

h Venalium. de quibus prestatur octaua. vt. C. de vect. i. et prestatione. et. l. allegatis.

i Et metallor. de quibus decima fisco daf. vt. C. de me. l. cuncti. lib. xi.

k Unus. Domũ. est tñ dia iter munus 7 domũ. vt. ff. e. inter domuz.

l Dmus. sine honore. vt tutela 7 cura. vt. ff. de mune. 7 ho. l. honor. §. sic accipitur. ff. e. munus.

m Remittat. qó fit er varijs causis quas habes. §. de va. mu. p totuz.

n Militie. id est talis immunitis sine honore.

o Officium. cum honore: et sic magis dicitur honor: siue habeat onus annexum siue non: vt. ff. d. honor. in pñn.

p Militaria. scilicet in armata militia. vocãtur eñ rustici ad munera vel collectas vt soluantur militibus stipendia.

q Municipes. id est quibus aliquod officium est impositum.

r Munera. id est officia.

s Capiant. i. habeãt: aliter accipit. ff. ad mu. l. j. §. i. 7. j. e. municipes.

t Abeo. inter tria verba differentiam facit 7 abeo.

u Agantur. id est agi dicantur: 7 sic de sequentibus.

v Actum. alr̃s stricte accipitur. vt. ff. de nego. gest. l. cum actum.

x Ultro citroq⁹. id est bincinde sui natura. nã qñq; etiã in his nó conuabit obligatio nisi ex vna parte. vt. ff. de acti. emp. iuſ. §. si quis a pupillo. 7 mãdati. l. põt. Et not. q⁹ 3tractus alr̃s largius accipit. vt insti. de ob. §. fi. alr̃s largissime etiã pro delictis. vt. ff. de iudi. omnẽ. que sunt §. sed in illis improprie. hic propie 7 regulariter.

y Factã. vt scribere 7 fodere: 7 Iz inter gesta 7 facta videat q̃dã subtilis differẽtia: tñ nulla est: vt h. 7 j. e. l. licet. 7 no. q⁹ gestũ alr̃s largi⁹ sumit: vt ff. de mi. l. ait ptor. q̃ est §. sed ubi ex interptatione 7 iunge sequẽtẽ cũ ista.

romanum respicit: ciuitates eñ loco priuatozum habentur.

Ipianus. Lex. xvii.

Inter publica habemus nõ sacra nec religiosa nec q̃ publicis vsibus sunt destinata: sed si qua sunt ciuitatũ: vel vt bona seu peculia seruozũ ciuitatum proculdubio publica habentur. ¶ Publica vectigalia itelligere debem⁹ ex quibus vectigal fiscus capit q̃le est vectigal portuz: vel venalium rerum: item salinarum: 7 metallorum: 7 piscariarum.

aulus. Lex. xviii.

Unus trib⁹ modis dr: vno donus 7 inde munera dici dari mittive: altero on⁹ qñ cũ remittat vacationẽ militie muneris q̃ stat: inde ĩmunitatẽ appellari. Tertio officiũ vnde munera militaria: et quosdã milites munificos vocari. Iggit municipes dici q⁹ munera ciuilia capiant.

Assignat differentiam inter tria vocabula. agere/gerere/7 contrabere.

Ipianus. Lex. xix.

Labeo. li. j. pretoris vibani diffinit: q⁹ quedã agantur quedã gerant: quedã contrabant: 7 actum quidẽ verbum generale esse: siue verbis quid agatur vt in stipulatione siue re vt in numeratione pecunie. ¶ Ctractũ autem vltro citroq⁹ obligationẽ esse q̃ greci vocant: veluti emptionem/venditionem/locationẽ/cõductionẽ/societatẽ. ¶ Sextũ autez rem significare sine vbis factam.

Idem. Lex. xx.

Erba ꝛerunt/gesserunt/ non ptinẽt ad ius testãdi.

aulus. Lex. xxi.

Rinceps bona cõcedendo videtur etiam obligatiões concedere.

aius. Lex. xxii.

Lus est in restitutionẽ q̃ in exhibitiõe: nã exhibere est presentiã corporis prebere. Restituere est etiã possessionẽ facere/fructusq̃ reddere/pluraq̃ pterea restitutionis verbo continentur.

Ipianus. Lex. xxiii.

Ei appellatione et causẽ et iura continentur.

aius. Lex. xxiiii.

Jbil aliud est hereditas q̃ successio in vniuersum ius quod defunctus habuit.

aulus. Lex. xxv.

Ecte dicimus cũ fundum totũ nostrũ esse: etiaz cuius vsufruc. alienus est: quia vsufruc. non dominij pars sed seruitutis

a Erba. nõ ptinẽt ad ꝛpriam impropriẽ cñ sic. vt insti. de test. §. sed neq; q̃ est contra ĩmo ibi est agi. Itẽ nõ ob. C. de testa. l. testiñ. nõ ideo q̃ ibi dictio 3ct⁹ nõ referẽ ad testiñ. Itẽ no. q⁹ hec. l. aperte facit ꝛ vt. in eo q̃ notauimus. C. de sen. pat. l. fi. sed ipse hic subaudiunt simul accepta. sed si solũ gesserit esset positũ pmeret ad testãdũ ſm eũ. Accur.

b Riceps bona con cedendo. deportatus restituebat pinceps cõ cedendo ei bona dr̃ et obligationes itelligit ꝛcedere. f. vt teneat creditorius 7 debitores sui quoz daz tenent ei. vt h. 7. C. ó sen. pat. l. si ópotationis. 7. l. fi. i fi. 7. ff. ó sen. pat. l. iij. 7 ett rõ: q⁹ 7 actiões cõtinent bonoꝛ appellatione. vt. j. e. bonoꝛ. in fi. et ff. de iure fis. eũ q. 7 ad silr. cũ fisco. 7 q⁹ obligationes passiue restituũt in eũ appellatione bonoꝛ ptz q⁹ alr accipitur nomẽ bona q̃. j. e. subſignatuz. §. bona. 7. ff. de iure do. l. mulier. Item vt hi ꝑuilegio vel bñficio sumit⁹ nomen bona/sic etiaz accipit ĩ testamentis. vt. ff. ad treb. l. nãqz. §. fi. 7. l. cogi. in pñ. 7 est rõ: q⁹ in 3ctib⁹ plene vt. C. vt acti. ab here. l. j. Jn vltimis voluntatib⁹ plenius. vt. ff. ti. i. in testamentis. Jn bñficijs plenissime interpretamur: vt hic. 7. ff. de ẽxti. pñn. l. beneficius. 7. C. de. bo. vac. l. si quando. lib. x. Accur.

c Lus. Differẽtam fac̃ iter restituere 7 exhibẽ. 7 q⁹ dic̃ pñtiã corporis ẽbere dic. f. videndi 7 tãgẽdi. vt. ff. de tab. exhi. l. loca. §. h̃ iterdictuz. 7 ó li. ho. exh. l. q⁹ 7 ler. §. ait ꝓtor. 7. ff. ad exhi. l. ij.

† Quid sit exhibere. vi de rez. in. c. acceptũ. i c. cõmgit. extra de fi de inſtru.

d In restitutione. scilicet rei.

e Possessorem facere. scilicet petitorem 7 reddere fructus: vt et. ff. de vſur. l. videamus. §. in famiana.

f Preterea. i. pter rẽ 7 fructus. Sed qd aliud? Rñ. causa vsucapionis 7 eis vtilitas: vt. ff. e. l. restituere. 7. l. fi. §. fi. Vel aliter pter hãc ſignificationem quã hz verbũ restituere hz 7 aliã ses cũ impropriẽ restituit aliquẽ: nã tũc ſignificat vt ordim 7 dignitati restituat: vt. C. de sen. pat. l. i. 7. l. casus 7 fame. vt. ff. de postu. l. j. §. de qua. in fi. Item libertatis restitutionẽ q̃qz ſignificat: vt. ff. de nata. resti. q̃ris. in fi. Aliud est in verbo indulgere: vt. C. de genera. aboli. l. indulgẽtia. Alij distinguũt an dicat imperator: restituo te in integ. aut restituo te ad oia: vt ar. insti. quibus mo. ius pa. po. fol. §. cum autẽ. quod non placet: vt. d. l. C. de sen. pat. l. j.

g Ei. Et cause. scilicet rei vt fructus.

h Et iura. id est seruitutes debite ipsi rei.

i Continentur. puta si gñaliter concepto libello de oibus rebus ad me ptinẽtibus. Obũ em res 7 ad corporalia 7 ad eaz causas. i. oés vtilitates. 7 incorporalia: que sunt iura ꝓtendit. vt insti. de rebus cor. 7 incor. Et ar. ff. de excep. rei iudi. l. si mater. §. eandẽ. Si vero dico: peto rẽ tale: puta ſtichum vel fundum/nõ ideo credo venire seruitutem ei debitam. vt. ff. de excep. l. fundum. nisi quo ad ĩterruptionẽ. vt. C. de anna. excep. l. fi. Azo. 7 facit. ff. e. l. rei. 7 quod ibi diri. Accur.

k Jbil. q. d. res hereditarie non sunt hereditas: sed successio 7. q⁹ passiue accipe: q⁹ in ea succedit. Sed op. de trib⁹. ¶ Dño ois diffinitio 3uertit cũ suo diffinito: ergo ois successio ĩ vniuersũ est hẽditas: ergo ois successor in vniuersũ est heres: ergo bo. pos. q⁹ salsus ẽ: vt insti. de bo. pos. §. qs aũt. h̃ supple hic sez de iure ciuili at bonoꝛũ possessio est de ptorio iure. Sedo de fideicõ. q⁹ nõ est heres: cũ ĩ instituť sit heres insolidũ: vñ alius esse nõ põt. vt. j. ti. j. q⁹ 3. §. vni. sed rñ. hic dicit⁹. Silr posset dici nõ seqtur: h̃z hereditatẽ/ergo est heres. Tertio op. de duob⁹ ĩstitutis. nã glibet est heres in vniuersum ius. Ecõtra si vn⁹ est in totũ alius ẽ nõ põt. Rñ. aliud est ĩ vniuersũ 7 aliud ĩ totũ ius. nã in vniuersum. i. aliqñ qõ est vniuersum 7 eadẽ q̃ habes h̃ habes. j. et. ĩ. hereditas.

l Successio. scilicet iuris ciuilis. Accursius.

m Ecte dicimus. vt 7. ff. ad silr. l. j. §. i. 7 insti. de here. insti. in pñn.

n Seruitutis sit. ses pars. i. species: nã seruitus alia est vsufru. alia via:

† Jsta glo. est notãda ad hoc ꝓpositum q⁹ dr̃ citra 1 libello simpr̃ fundũ videtur etiã petere seruitutem eidẽ fundo debitã. Bolog.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

alia via: alia iter: ꝛ ois spēs vt pars ḡtū ad suū totū habere se videt est pars dico vt .i. sicut via ꝛc. habes ergo hic ḡ vsufru. nō est pars dñij: et idē instī. de leg. ſ. si cui. sed alibi habes ḡ sic. vt .ff. de vsufr. l. iij. que est 2tra. Sol. Ro. dixit ḡ ſ de vsufr. fructuū. ibi de cā vtēdi fruendi dicit ff. m. D. vel hic de causali: ibi de formali. placeñ. vō sic ḡ vsufru. est pars dñij ꝛ non est pars dñij. vtrūq; verū ff. m dy alectos est pars dñij legalis nō est ꝑs dñij ſdicatiua siue subiectiua: vt posita spē ponat gen⁹: vt bō: ſ. alal. nā nō ſeḡt est fructꝰ ḡ dñij. ſ. plenū. sed est legalis. i. integralis: qꝛ sic mul tūcta ꝓprietas ꝛ fructus facit dñiū. ſ. plenū. vel hic tertio. vt no. l. d. vsufruc. l. iij.

a ¶ Ut .i. sicut.

b ¶ Illa pars. ſ. ꝛ ſi pars ꝓto indiuiſo alterius ſit: meū dicere possum. vt .ſ. l. pupillus. ſ. fi.

c ¶ Rem ꝑ indiuiſo. ſ. di midiā. vt .ſ. l. nomē. ſ. portionis.

d ¶ Sed totū esse. fic. ſ. l. locus. in fi. arg. ff. l. litus. ſ. predia.

e ¶ Seruius. corrigendo qō gntus mutius dixit.

f ¶ Utrūq;. hoc sic intelligo cū ex vtraq; ptе vnus tñ voluerūt constituere agrū retinēdo q̄libet dominū sue partis. aliogn duo cēt. vt .ff. de lega. i. l. qō l rec. ſ. fi ḡs. ꝛ. l. plane. ſ. fi. ꝛ ſ. leg. ij. l. gai⁹. ſ. fi. ꝛ. ff. cōia ꝑdi. l. fi ḡs duas. ſ. fi ḡs. ꝛ. ff. de rebus eo. l. magis. ſ. fi.

f ¶ Utrūq; portionē diuisam ꝛ indiuisam.

g ¶ Ptus. ancille fur tiue ſi cōceperit et peperit ancilla apud bo. fi. possessorē. vel etiā beredē furis ignoratē nō ē pars. et fic pōt vsucapi: aliter ſi ancilla prегnans furreptа fuerit. vel ſi apō furē ꝛceperit: vt .ff. ꝛ. ff. de vsu .ſi aliena. ij. rñ. ꝛ. ff. de fur. q vas. ſ. ſi ancilla. Sed ꝛtra. ff. de ven. inſpi. l. i. ſ. ex ff rescripto. vbi ſ. esse partē: sed ibi anteq̄ nasceretur: hic post: vel est portio: vt sicut ꝑ ure mulieris nō datur interdictū de libe. bo. ex bi. sic nec ꝓ partu: sed portio nō est quo ad vsucapionem impediendam. Accur.

b ¶ Ber est locus. vacuus. Accur.

i ¶ Illa. i. domo. ꝛ hoc in rure. ꝛ plene de eis dic vt .ſ. eo. l. fundi. ꝛ .l. questio est.

k ¶ Stipendium. a stipe. qō est modicuꝫ es: vt subijcit. vt soluant. xxvj. denarios ruſtici nuncio ꝓncipis.

l ¶ Idem. quod sic minutatim colligitur.

m ¶ A cōtributione. sic ꝛ tributoria a ꝛtributiōe dicitur. vt .ff. de tribu. l. procurationis. ſ. per hanc.

n ¶ Militibus. vt ꝛ. C. de procu. l. qui stipendia.

o ¶ Alienationis. Etiā vsucaptionem. Pone exēplum ꝑhibita est alienatio fundi dotalis. ergo vsucap. vt .ff. de fun. do. ſi fundū. et C. de fun. do. l. i. in fi. idē m re pupilli. vt .ff. de acqui. re. do. l. bonefidei. ſ. reliqui ſi pupilli. sed fallit qō hic dicit: qꝛ res litigiosa nō potest alienari. vt .C. de litig. l. lite. potest tñ vsucapi. vt .ff. de rei ven. ſi post acceptuꝫ. et .C. de ꝑscrip. long. temp. l. i. ꝛ est ratio. qꝛ vitiū litigiosi nō afficit rem. vt no. C. de acqui. poſ. l. vltia.

p ¶ Ut est. vir. fit qō nunq̄ fit. sic ponitur .ff. ad velleia. tutor. in princi. sed aliter .ff. de iudi. vir.

q ¶ Non videatur alienare. quia bene alienat.

r ¶ Non vtendo. omittit enī facere vel ꝺ. ſ. vti. vt ꝛ. ff. que in fraudem credi. l. in fraudē. sic ꝛ ſi imponat. vt .C. de re. alie. nō alie. l. ſi.

s ¶ Amisit. alſ abutēdo. nā ꝛ tunc perdit. vt .ff. quēad. ſer. amit. l. ſi sic.

t ¶ Acquirendi. i. qui potest acquirere ꝛ non acquirit.

v ¶ Nō intelligit. pone exēplū .ff. ꝺ. q̄ in frau. cre. l. q̄ aūt. Itē. ff. de do. inter vi. ꝛ vro. ſi sponsus. ſ. ſi maritus. ꝛ facit .ff. de colla. bo. l. i. ſ. confertur. et ſi in frau. pa. l. i. ſ. verū. ꝛ .ff. de iure do. l. ꝑfectitia. ſ. ſi pater. ꝛ de ali. iudi. mu. cau. fa. item. ſ. potest. ꝛ .l. ti. i. nō alienat. ff ſallit hec regula. et .ff. solu. matri. l. ſi vero. ſ. dabit.

x ¶ Non amplectitur. i. non eligit.

ctio ponitur ꝓ disiūctiua: vt ſi ꝓmittis dare decem mihi herediq; meo. nā intelligit vel heredi: ita vt mihi dando non tenearis heredi. Hoc dicit cum. l. ſeq.

¶ Oratio qua neq; cōiunctionē neq; disiunctionē hz ex mente ꝓnunciantis vel disiūcta vel coniuncta accipitur.

Idem. Lex. xxix.

Oniunctionem enim non nunq̄ ꝓ disiunctione accipi labeo ait: vt in illa stipulatione mihi herediq; meo tc heredē q̄ tuum.

Paulus. Lex. xxx.

SIlua cedua est (vt quidam putant) que in hoc habet vt cederet: fuit ea cēdi q̄ succisa rursus ex stirpibus aut radicibus renascatur. ¶ Stipula illecta ē spice in messem deiecte: necdum lecte quas rustici cū vacauerit colligūt. ¶ Moualis est terra ꝑcisa q̄ anno cessat quā greci vocāt. Integra aūt est in q̄ nōdū dñs pascendi gra pecus immisit. ¶ Glās caduca est q̄ ex arboze ceciditꝰ. ¶ Pascua silua est que pascuis pecudum destinata est.

Ulpianus. Lex. xxxi.

Ratum est in q̄ ad fructuꝫ percipiendum falsē cōtractat opus est: ex eo dictū qō paratum sit ad fructum capiendum.

Paulus. Lex. xxxij.

Inus solutuꝫ intelligitur etiam si nihil esset solutuꝫ.

y ¶ Neq; cōiunctionē. cōtūctio ꝑ ꝛ/q;/ ꝛ silia disiūctio ꝓ vel vt luci⁹ gai⁹ heres esto. ité peto codicem: dece: que oō ꝺ ſoluta. vt .ff. de ſolut. vt .ff. de pecu. l. ſepe. vbi plene habes de illis oībus. ꝛ hꝰ quidem iudicat ex mente loquētis: vt hic. qō intelligit iudicijs. vt .ff. de iudi. l. ſi qs intērogne. Itē in vltimis volūtatibꝰ. vt .ff. eo. triplici. ſecus in ſcribus vbi ꝓferentē fit interpretatio. vt .ff. de ꝛtrahē. emp. labeo. ꝛ de pac. l. veteribꝰ. vbi plene diri. Sz qd ſimēs hꝰ nō apparet: ſñi. ꝑsumit ꝓiūcta. vt .ſ. e. triplici. ſ. videamus. ꝛ adiunge. l. ſequentem.

z ¶ Diunctionē. bñ dico hoc in illa q̄ neutruꝫ istorū hz. qꝛ hoc etiam in ea est que cōiunctionem habet.

a ¶ Labeo. vt .ſ. e. ſepe. et ecōtra desiſtere ꝓ cōiuncta. vt .ꝺ. l. ſepe. ꝛ. C. e. l. cū q̄ꝺaꝫ. ꝛ de epiſ. ꝛ cle. ſi ḡs in h. ꝛ aut. ſz nouo.

b ¶ Mee dicq; meo. dare vel facere ſpōdes. nā ſufficit vni ✝ dari vel fieri/ niſi factū vtriuſq; intelligant. Bē tēs. vt in illa ſtipulatione habere licere. vt .ff. de vb. obli. ſtipulatio ista. in pn. ꝛ .ſ. ſ. ſ. Itē la per te ꝛ heredē tuū nō fieri vim. vt .ff. de vb. ob. ſi sic ſtipulatus ſim.

c ¶ Silua cedua est. Atcederetur: id est est habilis ad cedēdū: i hac ſignificatione accipit. ff. de vſufru. l. ex ſilua. ꝛ solut. mat. l. diuortio. ſ. qō in anno. ꝛ .ff. de ꝛbem. emp. cum manu. ſ. ſilua. ꝛ arbores cedue dicuntur in boc ſenſu. vt .ꝺ. l. diuortio. ſ. ſi fundum.

d ¶ Eam esse. ſub. etiam ꝛ in hac ſignificatione dicitur glans caduca q̄ cedit. vt .ſ. e. ſ. glans. Accur.

e ¶ Stipula illecta. i. non tecta. ꝛ pone caſum. vt .ff. de contraben. empt. qui fundum. ſ. fundi.

f ¶ Spice. ſub. cum ſpice ꝛc. ꝛ ſubau. ſunt alſ nil ſub.

g ¶ Meſſem. i. ex meſſe deiecte.

h ¶ Quas. ſpicas.

i ¶ Uacauerint. hic ſub. cum ſi non habes in textu.

k ¶ Moualis. i. nouiter apta ad colēdum. vt ꝓtatum qō colitur ad ſeminandum de frumento.

l ¶ Precisa. ad colendum.

m ¶ Cessat. alſ cessat. ſ. anteq̄ aretur. vt ꝓinde vt meli⁹ fructificet: ꝛ alſ cesa ſit. i. apta ꝛ hoc etiā dixit precisa. vt .ſ. in eo ano impinguetur ſterquilinio vt ꝓbat ſequens clauſula. integra autē ꝛc. alſ accipitur noua. et terra ex ſilua extenta. vt .ff. de ter. mo. l. fi. in fi. ꝛ de petit. here. vtilis. ꝛ hic etiam poſſet ſic accipi.

n ¶ Integra. i. arata: qꝛ he impinguationes fiunt demū cū ea est arata.

o ¶ Pascendi. ꝛ impinguandi.

p ¶ Ex arbore ceciditꝰ. vt ꝓ tali detur interdictū de glāde legēda. vt .ff. de glā. le. l. i. cui⁹. ap. oēs fructꝰ. ꝛ tinenꝫ. vt ibi. ꝛ .ſ. e. ꝙ venenū. ff. glādis. glā. le. l. i. cui⁹. ap. oēs cedua. vt .ff. in pn. ꝛ alſ pascua: vt hic. ꝛ .C. de pascuis pu. vel pri. l. i. ſ. fi. in fi. ꝛ iunge ſeq. l.

q ¶ Pascua silua. alſ cedua. vt .ff. in pn. ꝛ alſ pascua: vt hic. ꝛ .C. de pascuis pu. vel pri. l. i. ſ. fi. in fi. ꝛ iunge ſeq. l.

r ¶ Ratum. de boc ſit mēto. ff. de acti. empt. ſi in qualitate. ꝛ in boc

¶ Nōlz pascere. vt .C. de paſ. pub. l. fi. Accur ſius.

s ¶ Capiendum. ſcz ſine ſemine.

t ¶ Inus. ſpone exēplum. ff. de tribu. illud. ſ. minus. facit. ſ. co.

M l. verbum. amplius. in fi. Itē pone exēplū. ff. de fideiuſ. amiſſ. in

✝ Propter alternatiuā ad cuiꝰ verificationē al terā partes esse verā factis est iuris bus notis.

prin. Item pone exemplum. ſ. eo. ſi ita a te ſtipulatus. ꝛ facit quod diri
ſ. c. ſi cui. §. minus.
a Alam. ſubau. fieri.
b ¶ Coram pluribus. repete fieri. hoc in contractibus ꝛ proprie ꝛ
pone exemplum. ff. de inſtito. ſed ꝛ ſi. §. ꝓſcribere. item ꝛ. ff. de iure fiſ.
non intelligitur. ct. ff. de
teſt. l. heredes. alꝰ aliter
ꝛ improprie. vt. ff. de rit.
nup. l. palã. ité no. pluri
bus. nam etiã cotã vno.
vt. ff. eo. l. coram.
c Hctõis. Si lex ali
cui actionẽ indul
get ꝛ perſecutionẽ. vt. ff.
eo. l. creditores.
d Etiã perſecutio. ſcilꝫ
extra ordinꝫ. vt per offi.
iudi. vt. ff. de mino. l. qõ
ſi minor. §. fina. ꝛ. j. c. pe
cunie. §. actionis verbo.
vel dic perſecutio: ſcilꝫ in
rem: vt plene habes. j. e.
pecunie. §. actionis.
e Eſtituere. ¶ Po
nein rei vẽ. vt. ff.
de rei ven. l. preterea. ité
in actione ꝓſonali. vt. ff.
ſi certum peta. l. cum fun
dus. in princi. ꝛ de vſur.
l. ij. ꝛ. l. videamus. §. i ſa
uiana. ꝛ in pe. here. ſi eſt
predo poſſeſſor. vt. ff. de
peti. here. illud. ꝛ facit. ff.
c. plus eſt. ff. j. c. l. fina. et
l. cum pretor. Accur.
f Intelligit. ſcilicet poſ
ſeſſor condemnatus reſti
tuere.
g Cauſam. cauſa rei eſt
omẽ quod actor habuiſ
ſet ſi tempore litis conte
ſta. reſtituta res fuiſſet:
vt hic. et dicta. l. ꝓterea.
ꝛ. l. cũ fundus. ꝛ. ff. ad er
bi. iul. ff. fina.
b Accepti. i. tẽpore lit.
conteſt. Accur.
i Uſucapionis. veluti ſi
poſſeſſor lit. ꝓteſt. cõple
uit vſucap. nã reſtituere
nihilominus: et cauebit
de dolo. ꝛ de rei ven. ſi poſt acceptum. ꝛ pro emp. l. ij. §. i.
k Fructuum. vt ff. j. ti. i. en condẽnatione. §. i.
l Itis. ¶ Pone exemplum. ff. de teſti. l. j. §. ſo.
m Actionem. intentatam vel intentandam. hoc eſt ante litem
et poſt. vt diximus. C. de tranſactio. l. cauſas. ꝛ per illaꝫ pone hic exem
plum. Accur.
n In perſonam. ſiue mixta ſit ſiue officiũ iudicis locũ habeat. Aso.
o Uerbum oportere. ¶ Pone exemplum q̃ ſtipulor a te quicquid
te dare oportet: non eſſi videor ſtipulari quod iudex in ſententia
expreſſit: ſed quod pure ꝛ in rei veritate nunc debebatur. vt. ff. de vbo
rum obli. ſi a colono. ꝛ. l. ſi ſtipulatus. §. cum ſtipulamur. licet arbitra
ria actione mihi tenebaris. vnde condemnatio poterat creſcere. vt. ff. de
in lit. iur. l. j. Alij ſic/ verbum oportere neceſſitatem imponit. + vt. ff. de
tranſac. l. cum hi. §. arbitratu. ꝛ de rebus. eo. l. magis. §. ne tamen. ſe
cus in verbo poteſt. vt. ff. de offi. preſi. l. ſepe. ꝛ quod ſubjcit non faculta
tem que poteſt ꝛ. mutat caſum. q. d. non ſicut poteſt pluris vel minoris
condemnare. ita poteſt in predictis ipſe cognoſcere vel alij delegare. po
teſt autem pluris vel minoris condemnare. vt in predictis arbitrarijs.
Item poteſt facere ꝛ omittere. vt. C. quomodo ꝛ quando in. l. ij. ꝛ. ff. de
iudi. l. non quicquid. Item poteſt ꝛ plus ℈ ſit petitum damnare ſi plus
inueniat deberi ſm quoſdam. vt arg. ff. de iudi. l. ſolemus. ꝛ. C. de ap. l.
fi. in fi. ꝛ inſti. de act. §. ſi minus. quod non placet. vt. C. ſi a nõ compe.
iudi. l. j. ꝛ. ff. de iudi. l. nõ poteſt. ꝛ no. in. d. §. ſimimus.
p Ad veritatem. i. qõ vere nunc debetur ſiue ad verum rei precium.
q Stentum. id eſt partum.
r Cuiuſq; rei. ergo etiam in brutis locum habet.
s Factumq;. i. edictum cum generale ſit nomen. vt. j. eo. licet.
t Naſcitur. ꝓ parte alia.
v ¶ Parte. et hi ſunt liberi. id eſt filij. vt. ff. de ſtat. homi. l. non ſunt. in
fine. Accur ſiue.
x ¶ Corporis. vt cum duobus capitibus.

Ulpianus. Lex. xxxiij.
¶ Alam[a] eſt coram pluri
bus[b].
Paulus. Lex. xxxiiij.
Actionis[c] verbo etiã perſe
cutio[d] continetur.
Idem. Lex. xxxv.
Eſtituere[e] autem is intel
ligitur[f] qui ſimul et cau
ſam[g] actori reddit quam is habi
turus eſſet: ſi ſtatim iudicũ acce
pti[h] tempore res ci reddita fuiſ
ſet: id eſt vſucapionis[i] cauſam et
fructuum[k].
Ulpianus. Lex. xxxvj.
Itis[l] nomen actionem[m] ſi
gnificat ſiue in rem ſiue in
perſonam[n] ſit.
Paulus. Lex. xxxvij.
Uerbum oportere[o] non ad
facultatem iudicis perti
net qui poteſt/ vel pluris/ vel mi
noris condemnare: ſed ad verita
tem[p] refertur.
Ulpianus. Lex. xxxviij.
Ostentum[q] labeo diffinit
eſſe contra naturam cuiuſ
q; rei genitum factumq;[r]. duo
genera ſunt oſtentorum. vnum
quoticns quid contra naturam
naſcitur[s] tribus manibus forte:
aut pedibus: aut qua alia parte[t]
corporis[x] que nature contraria
eſt: alterum cum quid prodigio
ſum videtur[v] quod greci[x]
vocant.

y ¶ Contraria eſt. ꝛ ſic retinet formam hominis.
5 Uidetur. qõ omnino diſcrepat ab homine vt vitulus.
a ¶ Greci. i. fantaſma. ꝛ bi non ſunt liberi. i. filij. vt. ff. de. l. nõ ſunt. in prin.
net tenetur pater inſtituere. vt. C. de poſtlim. de. inſti. vel exhere. l. quod
certatim. in fi. qñq; contra. vt. j. c. l. quetet.

Paulus. Lex. xxxix.
Subſignatum[b] dicitur q̃ ab
aliquo ſubſcriptũ eſt. nã ve
teres ſubſignationis vbo ꝓ aſcri
ptione[c] vti ſolebãt. ¶ Bona intel
ligũtur[d] cuiuſq; que deducto cre
alieno ſuperſunt. ¶ Attestari[e] eſt
abſenti denunciare. ¶ Incertus[f]
poſſeſſor eſt quem ignoramus.
Ulpianus. Lex. xl.
Teſtatio eſt[g] denunciatio
facta cum teſtatione[h].
¶ Serui[i] appellatio etiam ad an
cillam refertur. ¶ Familie[k] appel
latione liberi quoq; continentur.
Unicus ſeruꝰ familie appellatio
ne non continetur[l]: nec duo qui
dem familiam faciunt[m].
Gaius. Lex. xli.
Armorum appellatio non
vtiq; tantum ſcuta/ ꝛ gla
dios/ ꝛ galeas ſignificat: ſed ꝛ fu
ſtes ꝛ lapides.
Ulpianus. Lex. xlij.
Robuꝰ[n] ꝛ opprobriũ idem
eſt. probra quedaꝫ natura
turpia ſunt quedã ciuiliter ꝛ qua
ſi more ciuitatis improbata: vtpu
ta furtũ/ adulteriuꝫ natura turpe
eſt[o]: enimuero tutele damnari boc
nõ natura probrum eſt: ſed more
ciuitatis[p]: nec enim natura pro
brum eſt quod poteſt etiam in ho
minem idoneum incidere.
Idem. Lex. xliij.
Erboꝰ victus continentur

b Subſignatũ. trib⁹ modis dicit ſubſi gnare. ¶ Primo. vt hic. et C. de admi. tuto. l. ſi non ſubſcripſit. Scdo l. teſta mẽto. i. ſigillare. vt. ff. de teſta. l. ad teſtũ. §. ſi ge. Tertio. i. obligare. vt. ff. de iure imu. l. ſemper. §. conductores.
c ¶ Do aſcriptione. alꝰ ſubſcriptione.
d ¶ Bona intelligunt. in naturali ſignificatione/ non ciuili. vt. j. eo. bono rum appellatione. ꝛ pone exemplũ in filio emãcipato qui omnia bona confert: qõ intellige de ducto ere alieno. vt. ff. de col. bo. cum emancipati. §. illud. Itez pone. ff. de in. do. mulier. ꝛ. ff. ô leg. j. nõ amplius. in prin. et j. e. l. venſſe. ſed hoc fal lit in bono. pof. que cum commodo et incõmodo tranſit. vt. ff. de bo. pof. l. ij. et l. hereditate. vt. j. eo. hereditatis ꝛ fideicõ miſ. reſtitutiõe. vt. ff. ad trebel. cogi. in prin. et. l. precedẽti. in fi. ꝛ. l. in be neficijs. vt. ff. eo. l. princeps. ꝛ facit. j. e. bonoruꝫ appellatione.
c ¶ Attestari. alꝰ attesta ri. alꝰ protestari. ꝛ pone exemplum. C. de nõ nu. pecu. l. in cõtractibus. §. fi. vbi excep. non nu. pe. opponit abſente eo cui opponit. Itẽ pone. C. ô anna. excep. l. vt ꝓfecti⁹. in fi. Itẽ pone. ff. ad ma ce. l. ſi filiuſſa. abſente et

Subſigna rerũbus modus ſit.

facit. j. eo. l. pri. in prin. ꝛ. j. eo. plebs. §. i. Accur.
f ¶ Incertus. nobis ſubau. ꝛ da exẽplũ. ff. de rei ven. l. is q ſe. nã ſibi ne mo incertus eſſe põt quã partẽ poſſideat. qi incertã partẽ nemo poſſide re põtꝫ ad incertã partẽ detur rei ven. vel petit. here. vt. ff. de rei ven. l. que de tota. §. i. ff. ſi pare beredi. peta. l. j. in fi.
g Teſtatio eſt. facit. ff. l. pri. §. pe. ꝛ quod ibi diri.
h ¶ Teſtatione. i. coram teſtibus.
i Serui. pone lego ſeruos: ꝛ ancillas videor legaſſe. vt. j. eod. inter ſtu pium. §. fi. ꝛ. ff. de leg. iij. ſeruus. ꝛ facit. l. qui duos. in eo. ti. ꝛ. j. c. titu. l. patrom. ꝛ. ff. eo. l. j.
k Familie. pone exemplũ. ff. de pub. l. j. in prin. ꝛ. §. familie. Itez. ff. vi bonoꝝ rap. l. ij. §. familie. Item. ff. de vi ꝛ vi arma. l. j. §. familee. ꝛ facit j. eo. pronunciatio. §. familie. Accur.
l Non cõtmek. ſicut nec turbã facit vel rixam vnus. vt. ff. vi bo. rapt. l. pretor. §. turbam. nec vniuerſitatem. vt. j. eo. neratius. ꝛ dare exemplũ in familia publicani. vt ſuperiori. §. Sed cõtra. ff. de vi ꝛ vi ar. l. j. §. familie. Sed illud quo ad illud interdictũ in odium violentie.
m Faciunt. ſed forte retinent. vt arg. ff. quod cuiuſ. vni. l. ſicut. §. fi. itez tres forte facium. vt. j. eo. neratius.
n Armorum. ſi non vtiq;. ſcz tantum. ꝛ pone exemplum in lege iul. de vi pu. que habet locum quando armis eſt illata vis. vt inſtit. de interdic. §. qui autem. ꝛ de pub. iudi. item ler iulia. ff. de vi ꝛ vi ar. l. iij. in prin. Item facit inſtitu. de pub. iudi. §. telum. ff. de furtis. ſi pignori. §. qui furem.
o Robꝰ um. ¶ Pone exemplum. C. de poſtu. l. quiſquis.
p ¶ Turpe eſt. qꝛ contra ius naturale. ſiue legem dei vt nõ furtuꝫ facies: non mechaberis. ff. de iur. l. j. in fi.
q Ciuitatis. i. iure poſitiuo. vt inſti. de pena te. li. §. pe.
r Uerbo victus. ¶ Puta lego tibi victum vel educationem. vt habes exemplum. ff. de ali. ꝛ cib. l. l. fi. ꝛ. j. l. quos nos. §. vbi vinc re. Item pone exẽplũ. ff. de re iu. l. ſi victũ. ꝛ facit in eo. tit. de adi. leg. l. legatio.

Concor. ſer in. c nõ ops. extra ô libel. obla. ꝛ in. c ꝑdi mus. xxj. q. j. ꝛ i cle i. §. ij. cũ glo. de ſupp. negli. preta. ad qõ facit. l. cum ops. in pnc. C. de bon. q libe.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

legatis. Sed arg. ff. de transacti. l. cum hi. §. qui transigit. Sed ibi in amittendo/ hic autem in acquirendo. vel ibi in vbo alimeti: hic in verbo victus. ⁊ iunge legem sequentem.

a C Esui. i. ad escam: siue cibu͂. Accur.

b Etera. Ea appellatione. scz victus ⁊ iunge. l. sequentem.

c In stratum. i. in appellatiõe strat⁹ vel strata + oẽ ⁊c. stratum ꝙ siue stragula dr vestimẽtum qd sternit ad cubandum: vt supra id qd iaceat. vt culcitra. tapeta ⁊ filia ꝙ apud quosdã dicu͂tur lodices: nõ au͂t aliud quo induant ⁊ da exemplum ex. l. ff. de re iud. l. si victum vel stratum.

+ Tu dic alis oẽ stratas. ꝙ qd sit et in q a via publica dif ferat. Vide no. in. l. i. §. si. ff. de ser. rusti. pdi. vbi dicit ꝙ strata ita demu͂ desinit qn i eratur ipla team.

d Inijciat. in terra vel plano. vt culcitra ⁊ filia.

e Stragula. idẽ est stragula quod stratum forte a sternẽdo dicta. ⁊ de ea habes. ff. de aur. ⁊ ar. le. l. vestis.

f Omne palliu͂z. i. omnis generis vel de lana/ vel de serico/ vel de lino/ vel de simili materia.

g In victu ergo. i. appellatiõe victus. vt ⁊ ff. e. l. verbo victus.

h Accipiemus. qua qs induitur. quia sine ea esse non potest.

i Non stragulã. quia sine ea aliquis esse põt. ar. ff. de re iu. l. si stratu͂z. sed ɔtra. j. e. l. quos nos. §. vbum. Solu. vt ibi.

k In stratum. i. appellatione stratus.

l Stragulã vestem. non als vestis. ergo gen⁹ est: vt hic. ⁊. j. e. vestis. ⁊. ff. de aur. ⁊ ar. leg. l. vestis.

m Pronunciatum ⁊ statutum. supple idẽ significãt si nõ habes in textu idẽ dici potest. et habes primu͂ vbu͂. C. de sen. l. ex stipulatiõe. scdz. j. e. ti. post sniaz. ⁊ de exe cu. rei iu. l. si vt pponis. sed pprius statui dicit ꝙ in cõi gñalr decernit. vt C. de epis. ⁊ de. l. cu͂ clericis. §. statuimus. pnu͂ciari in sentẽtijs que inter partes ferunt. vt. d. l. ex stipulatiõe. ⁊. ff. de re iudi. l. j. quãdoqz ille solus hz habere ius statuendi qui meru͂ habet imperiu͂. vt. C. de sen. l. nulli.

que esui[a] ⁊ potui: cultui quoqz corporis: queqz ad videndum homini necessaria sunt: vestẽ quoqz victus habere vicẽ labeo ait.

Gaius. Lex. xliiij.

CEtera quoqz quibus viuẽdi curandive gratia corporis nostri vtimur: ea appellatione[b] significantur.

Ulpianus. Lex. xlv.

IN stratum[c] omne vestimentum contineri qd inijtiatur[d] labeo ait. neqz eñ dubiu͂ est quin stragula[e] vestis sit omne palliu͂z[f]. In victu[g] ergo vestez accipiemus[h] non stragulam[i] in stratum[k] oẽm stragulam[l] vestem.

Idem. Lex. xlvj.

PRonu͂ciatu͂ ⁊ statutu͂[m] idem dici põt[n]: pmiscue eñ ⁊ pronu͂ciasse ⁊ statuisse solemus dicere eos[o] q ius hñt dicendi: vel cognoscẽdi. Matrẽfa. accipere debem⁹ eã que non inhoneste in domo vixit. matrẽ eñ fa. a ceteris feminis mores discernunt atqz separant. pinde nihil intererit nupta sit: an vidua: igenua sit an libertina[p]: nã neqz nuptie neqz natales matrẽfa. faciunt: sed boni mores[q].

Paulus. Lex. xlvij.

LIberationis vbu͂ eandem vim[r] hz quam solutionis.

Gaius. Lex. xlviij.

QUi neqz[s] sequant neqz ducãtur. Solutu͂ nõ intelligimus eu͂ qui lz vinculis leuatus[t] sit: manibus tñ tenet: ac ne cu͂ quidem intelligimus solutuz q in publico sine vinculis seruatur[v].

Ulpianus. Lex. xlix.

BOnoru͂ appellatio aut ciuilis[x] est aut naturalis: naturaliter bona ex eo dicuntur quod beant: hoc est beatos faciu͂t: beare est prodesse[y]. in bonis autez nostris computari sciendu͂ est nõ solum que dominij[z] nostri sunt: sed et si bona fide[a] a nobis possideãtur: vl' superficiaria sunt. eque bonis[b] annumerabitur etiaz si quid est in actionibus: petitionib⁹: persecutionibus. nam hec omnia in bonis esse videntur[c].

Gaius. Lex. l.

NUrus[d] appellatio etiam ad pronurum et vltra porrigẽda est.

Idem. Lex. lj.

APpellatione[e] parẽtis non tantum pater: sed etiã au⁹ et proauus ⁊ deinceps omnes superiores cõtinentur: sed et mater et auia et proauia.

Ulpianus. Lex. lij.

PAtroni appellatione et patrona continetur[f].

☞ Oratio coniuncta ponitur pro disiu͂cta nisi iuris dispositio: al's repugnet. disiu͂cta vo posita inter genus et speciem: ponitur pro coniuncta. soluta vo in illam resoluitur ad quam facti qualitas ⁊ iuris dispositio adaptatur. h. d. Bar.

Paulus. Lex. liij.

SEpe ita computatum[g] est/ vt ⁊ coniuncta pro disiu͂ctis accipiantur: et disiuncta pro coniunctis interdum: et soluta[h] pro separatis: nam cum dicitur[i] apud

n Potest. i. eundem habet effectum.

o Eos. scz iudices.

p Libertina. dummodo honeste viuat.

q Boni mores. vt ⁊. ff. de tu. ⁊ cura. da. ab his. l. scire. §. cum reliquis. Et not. ꝙ tribus modis dicit materfamil'. Primo large pro magnis et paruis. vt hic. ⁊ da exemplum. C. de adul. l. que adulterium. Scdo stricte pro femina note auctoritatis. vt. ff. de li. ho. exhi. l. deinde. in fi. Tertio largissime p omi femina que sit sui iuris. vt. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. nam ciuium. ⁊. j. eo. pronunciatio. §. j.

Mrfa. tribus modis dicitur.

r LIberationis. Eandem vim. hoc veru͂ si referas te ad personam: nam qui est liberatus est absolutus ⁊ econtra. vt ⁊. j. eo. l. solutionis verbo. Item hoc verum quo ad substantiam obligationis tollendam. nam sic tollitur solutione sicut alia liberatione. vt. ff. de solu. solutionis verbum. secus si referas te ad qualitatem liberãdi. nam alio modo potest quis liberari ꝙ solutione. vt. ff. de re iudi. l. iiij. §. pe. ⁊ institu. qui. mo. tol. obli. per totum.

s QUi neqz. hoc totu͂ q neqz sequant neqz ducant. dicu͂t quidã fuisse rub. quãdam in lib. gaij. qd vo sequit dicu͂t fuisse de textu. s. solutu͂ ⁊c. vel qui neqz ⁊c. i. qui nõ debẽt de iure vocari ad pcepta alicuius potestatis. vt qz certu͂ est eos esse alteri⁹ iurisditionis non deducant ad eu͂ per vim. vt. C. de iurisdi. om. iu. l. in criminali. vel tertio qui est in domo cu͂ citat neqz sequit apparitorẽ extra domu͂ nõ ducat inuitus. i. non extrahatur inuitus de domo. vt. ff. de in ius vo. l. plerisqz.

t Uinculis leuatus. al's leuatus sit. al's ligatus nõ sit. Accur.

v Seruatur. i. custoditur a nu͂cijs forte. ille ergo demu͂ est solut⁹ cui libera datur recedẽdi facultas. vt. ff. de lib. ho. exhi. l. ij. ⁊ de acq. re do. l. iij. in fi. ⁊. l. v. in pn. ⁊ facit. j. e. veru͂ est eu͂ q in car. ⁊. l. vinculoꝝ. ⁊. ff. ex qui. cau. ma. succurrit. ⁊. l. in eadẽ. qd ergo interim pmittit q̃si in carcere sit non tenet. vt. ff. quod met. cau. qui in carcere. per quam potes hic ponere exemplu͂. Itez de hac solu. habes. ff. de pos. l. si hominem.

x BOnoru͂. Ciuilis ẽ. iuris fictiõe vt cu͂ significãt ea ꝙ bo. fi. possidemus ex empto vel sibi causa etiã si aliena sint fz Azo. naturalis cu͂ ea possidem⁹ que nri dnij sunt. vt. j. §. in bonis. vel dic ciuilis cu͂ significat hereditatez bonoru͂ve possessionẽ. vt. ff. vt in pos. leg. is cui. §. bonoꝝ. vel ipsa bona in vniuerso. vt. j. e. l. bonoꝝ. ꝙ oia cõmoduz ⁊ incõmodu͂ habẽt. vt et ff. de bo. pos. l. j. et. iij. in pn. ⁊. j. e. hereditatis appellatione: sed naturalis qñ afferu͂t cõmodu͂ vel si afferu͂t incõmodu͂ eo deducto qd supest continet ap. bonoꝝ. vt. ff. e. subsignatu͂. §. bona. ⁊ de iure do. mulier. ⁊. j. e. l. pprie.

y Prodesse. et qd prodest beat: sed ciuilr etiaz si non beant/ tamẽ bona dicu͂tur vt modo dixi.

z Dnij. hec naturalis est appellatio. vel dic etiã ciuilis: si cum incõmodo sunt vel nõ afferu͂t cõmodu͂. ⁊ facit. ff. de acqr. re. do. l. rem in bonis.

a Bona fide. hec ciuilis. vel dic etiã naturalis quatenus prosunt.

b Eque bonis. i. ciuili appellatione bonorum. Azo. vel etiam naturaliter i eo quod beant. ⁊ facit. ff. de act. ⁊ obli. l. actio in personam.

c Uidentur. subaudi ciuiliter.

d NUrus. Pone exẽplum: legata non debent nurui rupto testamẽto per ɔtrahabul'. nec ergo pnurui. vt. ff. de le. prestã. l. virilis. §. nur⁹. Itẽ pone. ff. de postu. l. j. §. fi. ⁊. l. cui. §. affinitates. ⁊ facit. j. e. l. generi. ⁊. l. soceri. Item pone exemplu͂. ff. de do. inter vir. ⁊ vxo. l. iij. §. ab vxoris. ⁊. §. socrui.

e APpellatione. nõ vocat parens in ius sine venia: qd nomẽ parens cõprehẽdit supiores vtriusqz sex⁹ in infinitu͂: vt h. ⁊. ff. de in ius vo. l. qꝗ. §. ptoꝝ. ⁊. §. parẽtes. ⁊ h ex interptatione: secus ex vocabuli significatiõe. vt. ff. de gradi. l. iuriscõsultus. §. parẽtes. que est ɔ. at appellatione pris nõ ɔtinetur auus. vt. ff. de ritu nup. l. in lege. in pn. ⁊ §. nõ au͂t obest. sed est arg. ɔ. j. e. l. iusta interpretatio.

f PAtroni. Continetur. hoc ex eo qd masculinum concipit femininum. vt. ff. e. detestatio. §. hui. ⁊. j. e. liberti. ⁊. l. pnu͂ciatio. i pn. sed ɔ. ff. de ope. li. l. si cu͂ patronus. vbi dicit ꝙ patronus cõsentiendo liberte vt nubat amittit peti. operaꝝ: non sic in patrona. sed ibi speciale et redditur ibi ratio in fi. qz nõ indecore prestãtur patrone.

g SEpe ita computatu͂. al's cõputatu͂. al's ⁊ compertu͂. i. recitatu͂ ⁊ dictum. ⁊ nõ. ꝙ tria dicit: ⁊ exẽplificat per ordinem.

h Soluta. Solute orones sunt in qbus coniunctio est copulatiua vel disiu͂ctiua vel alia: hec qdẽ qñqz p separatis. i. disiu͂ctis accipiunt. vt. j. ibi cu͂ vo dicim⁹. qñqz p cõiu͂ctis: lz h nõ dicat hic. vt. j. §. cu͂ vo dixit. P. ꝙ si nõ appareat ex mẽte pferẽtis. vt. ff. e. l. alienationis. §. oratio. sic ponitur. ff.

i Nã cu͂ dicitur. exẽplu͂ primi. ⁊ dic gẽtilisqz. i. cognatoꝝ. sic ponitur. ff. de proba. l. j. et supple hic sic hereditas defuncti agnatoꝝ gentiliumqz. i. disiuncta: non enim agnati cu͂ cognatis admittu͂tur: sed post suos admittunt agnati: ⁊ tertio cognati. vt. ff. si ta. test. nul. ex. l. j. ⁊ quis ordo in bo. pos. ser. l. j. sunt ⁊ alia exẽpla vbi cõiuncta pro disiu͂ctis accipiunt. vt. ff. eo. l. cõiunctionẽ. bene dico coniuncta ponitur. hicqz p separatione.

pro disiuncta poni: non tamen semper: sed propie ponitur pluries: ⁊ h subijcit. at cum dicitur ⁊c.

a ¶ Apud veteres. scz leges veteres: de iure ẽ nouo sublata est differentia agnationis ⁊ cognationis. vt in auc. de here. ab intest. ℌ. ex bis.

b ¶ Agnatorum. ista verba materialiter ponuntur.

c ¶ Sup pecunia. pro. de materialiter.

d ¶ Tutelave sua supple liceat alicui cõdere testamẽtũ: tũc talis oño accipienda est. ppie. f. p cõiucta: qr tutor nõ dat nisi in testõ vel cõdi. test. confirmati. vt. ℌ. de test. tu. l. iij. ops igit hered ẽ institui. ⁊ ita de pecunia. i. de bonis cũ appellatiõe pecunie et res ꝓtineant. f. vt C. de cõstitu. pecu. l. ij. in fine. testari oportet vt teneat datio tutoris: sed cõtra testamẽtũ bñ teneret sine tutela. vt instl. de le. ag. tu. ℌ. i. vel iõ dicit pecunia tutelave: qr nõ potest dari tutor qn def pone ⁊ rebus. pone tm principaliter. vt instl. q da. tu. pos. ℌ. certe. ⁊ ẽcu. tu. ℌ. dat⁹. ⁊. ℌ. de test. tu. l. certarum. ⁊c.

e ¶ Sua. scz pupilli pñsue: vel dicsua. i. testandi actiue: quia eam dat.

f ¶ Quia tutor. nunc respondet.

g ¶ Et cũ dicim⁹. hoc ere plum secundi.

h ¶ Cõtinemus. i. er cau sa donationis dedi. ⁊ ita disiuncta ꝓ ꝓiuncta ponitur. sic. ℌ. de aur. ⁊ arg. l. l. quntus. ℌ. fi. ⁊. C. de instit. ⁊ substi. l. gñaliter. in prin. ⁊ de epis. ⁊ cle. aut. sed nouo. signata sup. l. fi quis in boc.

i ¶ Cum vo dicimus. exemplũ tertij vbi soluta ponit ꝓ disiuncta. ⁊ dicẽ dare facere ops qr iudex sic in sua dixit: cõdemno titiũ in id qõ cũ dare facere ops: cum tñ certa sit quãtitas vel factum. et in aliqua parte gestoũ cõprehensa: als nõ teneret hec sentẽtia. vt. C. de sen. qui sine cert. quãt. l. hec sententia. vel pone in ꝓtractu. vt. ℌ. de vb. obli. l. si a colono. et. l. si stipulatus. ℌ. cum stipulamur.

k ¶ Quoduis eom sufficit. siue aliquid debuit dari aut fieri: ac si diceret ꝓmittis quicqd aut dari aut fieri ⁊c. ita soluta ꝓ disiuncta ponitur. fic ℌ. de leg. ⁊ fe. l. legis. ⁊ cõtra qñqs pro coniuncta: ⁊ hic subijcit cum vo dicit sic. ℌ. de aur. ⁊ arg. leg. l. si quis ita.

l ¶ Donũ/munus. in quo bec discrepant babes. j. eo. inter donum.

m ¶ Operas. i. diurnas.

n ¶ Redemerit. scz libertus a patrono remoueatur patronus a ꝓtratabu. vt. ℌ. de bo. liber. iudicatus.

o ¶ Si omnia. ⁊ sic pro coniuncta.

p ¶ Esse. vt a contratabu. remoueatur.

q ¶ Ex re. vel dic als ex re. i. ex impositione rei vel facti. als ex re. i. a pacto. vel ex re. i. veritate.

r ¶ Si quedam. vt munus tñ.

s ¶ Non desiderabunt. scz que nõ sunt imposita. vt. ℌ. redimant. ℌ. suffi cit redimi que sunt imposita vt a cõtratabu. remoueantur.

t ¶ Item dubitatum. consilio forte talia erant vba in libris antigs operet consilio alicuius furtum factum puniatur in duplum vel quadruplũ: et b hc materialiter. A30.

v ¶ Ex sentẽtia. als sentẽtie. ⁊ supple an sint accipiẽde sentẽtie cõiungẽtium. i. eo. qr ui cõiunctim dicebãt oratione poni aut eo. ⁊ ita. ⁊c.

x ¶ Coniungentium. et fic coniungenda.

y ¶ Separantiũ. ⁊ fic separanda.

z ¶ Furtum facit. scz per alium.

a ¶ Cõdici põt. puta ei qui tulit opẽ põt cõdici ei qui cõsiliũ ꝑbuit nõ. vt instl. de ob. ex deli. ℌ. ope. ⁊. ℌ. de fur. q seruo. ℌ. vt etiã q tulit opẽ nõ teneri. ꝛdictione furtiua. vt. ℌ. de ꝛdi. fur. pinde. que est ꝓtra. Sol. appellatur hic cõdictio. f. certi gñalis. Jbi ꝛdictione furtiuã negat cõpetere: ℌ. ficitaqs. vbi denegat condit. fur. vel tertio hic quoquo modo deuenit de cõsilio nõ teneatur. vt. ℌ. mãda. l. ij. ℌ. fi. misi als nõ erat ille facturus. vt in eo. ti. ℌ. remunerãdi. ℌ. fi tibi man. in fi. ℌ. et hoc si non est fraudulentum: tũc eñ est obligatorius. vt. ℌ. tit. j. consilij. et. ℌ. de do. qõ si cũ scires. Sed ac. fur. ℌ. fit fraulentũ locũ nõ hz. vt in ꝑnci. huius glo. nisi als nõ erat ille facturus furtũ. arg. ℌ. de iniur. nõ folũ. ℌ. si mãdato. ⁊. ℌ. de fur. si qs vroꝛi. ℌ. necꝑ. qñqs tñ ex solo ꝓsilio tenet qs: + hz ille als erat facturus vt in cõsilio dato seruo. vt. C. de fur. si quis. ⁊. ℌ. de seruo cor. l. ij. ℌ. persuadere. si autẽ opem ⁊ cõsilium simul adhibuit furto tũc tenetur: licet ille als erat facturus ⁊ li consilij nõ habuerit ꝓncipali⁹ dũ tñ efficacio. vt ⁊. ℌ. de fur. fi pignore. ℌ. pe. ⁊ instl. de ob. ex deli. ℌ. ope. ⁊. ℌ. de fur. l fur ti actione. ℌ. ope. ⁊. ℌ. recte. Accur.

+ Mẽ est verum secuto furto: alias nõ. vt notaui in. l. ij ser uo. i. apposi. in ver. ex solo cõsilio ut per glo. ibi admittit. ℌ. de fur.

b ¶ Et sane. nũc contradicit prędictis.

c ¶ Nec cõcilij. ad hoc vt teneatur.

d ¶ Et factum. i. furtum.

e ¶ Secutũ. vel ab eo vel alio. vt. ℌ. de fur. l. ij si s q. ℌ. si tu vitum. ⁊. l. qui fer uo. cũ ergo hic finis ꝺicat labeoni: aut dicã labeonem male uitiũ. aut qõ melius est vtrũqꝫ admittã: cũ vnũ alij non sit ꝓtrariũ: vtrũqꝫ ẽm inter uenire opꝫ vt sit furtuꝫ ⁊ agaꝛ furti: ⁊ ꝑm ℌ cõiun ctim ponunt: vt ℌ. ℌ. fi. ℌ. cũ diuersa sint dare consiliũ ⁊ ferre opẽ separatim ꝑm labeonẽ sunt accipiẽda. vtpote cũ alterũ sine altero esse possit. imo nũ q̃ simul sunt cũ semp ꝓcedat cõsiliũ et sequatur opera ⁊ ꝑm hoc labeo fol uit significationeꝫ verbo dicẽs eã separatam ⁊ diuersam. veteres vo esse ctum agendi cõsideraueꝛũt: ⁊ si vtrũqꝫ est opus: ⁊ fic cõiunctim intelleꝛunt. ptꝫ er predictꝫ q̃ coniuncta ponitur ꝓ disiuncta. Item proprie. Jtem disiuncta ꝓ coniuncta. Jtem soluta ꝓ disiuncta. Jtem etiam ꝓ coniuncta. Jtem soluta quo ad quid ꝓ coniuncta: qui casus. vij. hic lege per ordinem.

f ¶ Onditionales creditores. de his diri. ℌ. l. creditores.

g ¶ Cõpetitura est. quãtum ad spem. vt instl. de ob. ob. ℌ. ex cõdictionali. ⁊ est competitura in cuentum conditionis.

b ¶ Reditor. ꝓpertua. pacti facti de nõ agendo in perpetuum.

i ¶ Non potest. vt. j. e. debitor. ⁊. j. ti. ℌ. si quis obligatione. ℌ. non potest. ⁊. ℌ. de act. ⁊. ob. is cui. ℌ. si.

k ¶ Xceptionẽ timet. vt. j. pacti facti de nõ petendo vsqꝫ ad annum.

l ¶ Similis est. qꝫ sicut vnus expectat diem: sic alter ꝺiti: sed differũt in aliquo. vt. j. e. l. cedere. Jtem quãtum ad conditionẽ inde. vt. ℌ. de condi. indebi. l. sufficit. vel dic similis est conditionali creditori: cum conditio est omnimodo extitura.

m ¶ Gnoscere. ꝓpone ex ẽplum vtriusqꝫ vbi. f. cognoscere ⁊ dispũgere. vt babes. ℌ. de bo. aucto. iudi. pos. l. ſi.

n ¶ Oferre. et post collationem cãcellare qõ redditum vel impẽsum inuenitur. vt. ℌ. de diuer. ꝛbi. j. in oibus. ℌ. reipu. ⁊ de re mili. l. er causa desertionis. ⁊ de statulibe. l. ſi statulibera pene. ℌ. ſi.

o ¶ Liberorum. ꝓpone ex emplum. ℌ. de polli. l. pe. vbi dicit extraneum beredem inchoantis opus teneri in quintam partinoniꝫ si nolit perficere opus inchoatum. sed eum qui est ex numero liberoꝝ teneri in decimam si non vult complere opus.

p ¶ In potestate. scz parentum.

q ¶ Sed oẽs. etiam naturales. ℌ. ad treb. ex facto. ℌ. si quis. ⁊ facit. j. eo. l. liberorum. ⁊ ℌ. de in ius voc. sed si hac lege. ℌ. liberos. Sed arg. cõtra ℌ. de iure immu. l. j. ℌ. personis.

r ¶ Descẽdentes. vt nepotes ex filia. vt. C. de cõdi. inser. l. j. ⁊. ℌ. q satisdicog. l. ij. ℌ. pretor. fed appellatio filioꝝ magis stricta est. vt instl. qui datu. pos. ℌ. fi. ℌ. sit ℌ. j. e. l. filij. fed ibi solues.

s Uibus. Ceteri. discipuli.

t ¶ Magistri. i. magis q̃ discipuli astricti. ‡

v ¶ Appellanf. vt magri societatũ. vt. ℌ. de pac. itẽ magistri. ⁊ etiã legũ. vt. ℌ. de arbi. qualẽ. ℌ. fi. Item liberaliũ studioꝝ. vt. C. de pfes. ⁊ medi. l. magistros. Item cuiuslibet mechanice artis: vt statim dices ibi: vnde cuiuslibet ⁊c. ⁊ no. hic exigi in docẽte solertiam. Exigitur etiam fides ⁊ scientia. vt instl. in proemio. ℌ. quorum omnium.

x ¶ Cognominãtur. qr ad ipsos ptinet solicitudo reipu. magis q̃ alijs: vt hic. ⁊. ℌ. er qui. cau. ma. l. ⁊ qui data. in fi. ⁊. l. seq.

‡ Adde q dicãtur magistri. ⁊ l q a doctore differãt glo. et card. in cle. j. ℌ magistri. post. l sum. eo. ℌ. j.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2021

a ❡ Appellari. ⁊ sic bonoñ. dicunt.
b ❡ Persequi. i. ꝯsequi qđ suũ est: vel sibi debitũ. et pone exemplũ. ṡ. de pig. act. l. si rẽ. §. oĩs. ⁊ q. mo. pig. vel hypo. sol. itẽ liberatur. §. j.
c ❡ Satis accepit. fideiussorẽ: puta vel pign⁹. vel dic ꝑsequi quo ad hoc vt cõuentus sit in mora. vt. ṡ. de pe. here. l. diuus. §. diuus.

x ❡ Possidet. vel ciuiliter vl'naturaliter: ſʒ ẜm h̃ ecõtra debuit dicere. s. ꝙ plus cõtineat apud ꝙ̃ penes. cũ om̃e qđ ꝯtineat penes ꝯtineat apud sed nõ ecõtra: sed expone hic amplius. i. plus attribuit alicui vel maius cõmodũ significat: nõ ꝙ largius sit vel plura cõtineat.
y ❡ Intestatus. i. dicit decedere intestatus. da exemplũ in concordantijs istis. ṡ. de cõtrata. filiuʒ. §. qđ si hi. ⁊ de test. tu. si nemo. ⁊ de suis ⁊ legi. here. l. j. et insti. de here. ab intesta. in prin. vbi etiã no. ꝙ sex modis decedit quis intestatus.

Facere et gerere differunt.

d ❡ Licet. Videat. Sʒ q̃: Rñ. facere plura ꝯtinet. nã iudicare. vt j. e. l. vbũ facere. Itẽ nõ facere. vt. j. e. facere oportere. al's incipit facere nõ oportere. Itẽ etiã verbis ꝯbẽ. vt. ṡ. de cur. bo. dã. l. de curatore. circa pnc. q̃ nõ ꝯtinet gerere: cũ gere re sit aliqd facere ẽt sine vbis. vt. j. e. l. labeo. i fi. qđ ergo hic dic̃ nihil interest stricte accipit facere. vt. j. e. l. faciẽdi vbo.
e ❡ Paternos. pone exẽplũ. vt. ṡ. de repu. l. nullum. itẽ ⁊. ṡ. de i ius vo. sed ⁊ si. §. si autẽ. Idem de maternis. vt. ṡ. de excu. tu. l. libertum.
f ❡ Liberorũ nostrorũ. sʒ libertos. si nõ habes in textu nõ dicim⁹ nr̃os: vt hic. ⁊. ṡ. de iur. pa. l. ẜuũ a filio. qđ accipe cũ ex peculio castrẽsi ẜuũ manumiserit: al's nõ. vt. ṡ. q ⁊ a q. si qs hac lege. §. j. et sic soluta est q̃stio: q̃re. vl' est rõ: qꝛ etiã viuo patre est filij. vt. ṡ. đ lib. ⁊ posthu. l. in suis. Item nec libertũ liberti nostrũ dicimus. vt. j. e. l. modestin⁹.
g ❡ Port⁹. Cõclusus. i. loc⁹ vbi rates morantur ⁊ stant. Azo.
h ❡ Munita sũt. i. nõ minus ꝙ̃ si i statiõe essent. vt. ṡ. de flu. l. j. §. stationem. Azo.
i ❡ Angiportũ. i. strictus port⁹. vel. i. parua porta ciuitatis q̃ portula dꝛ in vulgari: ⁊ fit mẽtio portus vt sic expositiõe egeamus. ṡ. đ re. diui. l. nemo.
k ❡ Locus est. Nõ fundus. totus ⁊ integer. qñqꝫ dꝛ loc⁹ etiã fundus. vt. j. e. fundi. §. loc⁹.
l ❡ Fundi. vrbani vel rustici. vt. j. §. loci. ⁊. ṡ. đ aq̃ plu. ar. l. j. §. apud. nõ rei mobilis. vt. ṡ. de relig. l. is qui. §. j.
m ❡ Plerũqꝫ. qꝛ etiã cuʒ villa. vt. j. e. fũdi. in pn. ⁊ est villa vilis domus.
n ❡ Cõstituerimus. Not. q̃ ꝙ arbitrio fit fundus ⁊ loc⁹: vt h̃. ⁊. ṡ. đ leg. j. qđ in rerũ. §. si quis. ⁊. l. plane. §. fi. ⁊. ṡ. cõia p̃di. si quis. §. plane.

preceptores magistros appellari[a] a manendo vel monstrando. ❡ Persequi[b] videtur et qui satis accepit[c].

Gaius. Lex. lviij.

Licet inter gesta et facta videatur[d] quedam esse subtilis differentia: attamen inter gestum ⁊ factũ nihil interest. ❡ Paternos[e] libertos recte videmur dicere nostros libertos: liberorum nostrorum[f] libertos non recte nostros libertos dicimus.

Ulpianus. Lex. lix.

Portus appellatus est ꝯclusus[g] locus quo importãtur merces ⁊ inde exportãtur: ea que nihilomin⁹ statione conclusa atqꝫ munita[h] sunt: inde angiportũ[i] dictum est.

Idem. Lex. lx.

Locus est non fundus[k]: sed portio aliqua fundi[l]. Fundus aũt integruʒ aliquid est ⁊ plerũqꝫ[m] funduʒ sine villa accepim⁹. Ceterũ adeo opinio nostra ⁊ constitutio locum a fundo separat: vt ⁊ modicus locus possit fundus dici: si fundi animo eum habuimus. Nõ etiã magnitudo locuʒ a fundo separat: sed nr̃a affectio ⁊ quelibet portio fundi poterit fundus dici si iam hoc cõstituerimus[n]: necnõ et fundus locus ꝯstitui põt: nã si eũ[o] alij adiũxerimus fundo/ loc⁹ fundi efficietur. ❡ Loci appellationeʒ nõ solũ ad rustica/ veruʒ ad vrbana quoqꝫ p̃dia ptinere labeo scribit: sed fundus quidẽ suos habet fines[p] locus vo latere potest quatenus determinetur ⁊ definiatur.

☞ Uocabulo satisdationis cõtinetur aliquando repromissio que fit sine fideiussore et glosa ponit exemplum in satisdatione iudicatum solui.

Paulus. Lex. lxi.

Satisdationis[q] appellatione interdictum etiaʒ repromissio cõtinebitur qua[r] cõtentus fuit is cui satisdatio debebatur.

Gaius. Lex. lxij.

Tigni[s] appellatione in lege xij. tabularuʒ omne genus materie ex qua edificia constant significatur.

Ulpianus. Lex. lxiij.

Penes te ampli⁹[t] est ꝙ̃ apđ te est. nam apud te est quod qualitercunqꝫ a te[v] teneatur. penes te est quod quodãmodo a te possidetur[x].

☞ Qui testamẽtũ fecit ⁊ eius hereditas non est adita dicitur intestatus decedere sicut qui testamentum non fecit.

Paulus. Lex. lxiiij.

Intestatus[y] est non tãtũ q testamentũ nõ fecit[z]: sed etiaʒ cui⁹ ex testõ h̃rditas adita nõ est.

Ulpianus. Lex. lxv.

Heredis[a] appellatio non solum ad proximũ heredẽ: sed etiã ad vlteriores heredes refert. nã heredis heres ⁊ deiceps: heredis appellatione cõtinetur.

Idem. Lex. lxvj.

Mercis[b] appella. ad res mobiles tñ pertinet[c].

Idem. Lex. lxvij.

Alienatum[d] non proprie dicitur quod adhuc in dñio venditoris manet: venditum[e] tamen recte dicitur[f]. ❡ Donationis[g] verbum simpliciter loquẽdo omnem donationem comprehẽdisse videtur: siue mortis causa: siue nõ mortis causa fuerit.

Idem. Lex. lxviij.

Illa verba arbitratu[h] lucij titij fieri ius significant[i]: et in seruum[k] non cadunt.

Idem. Lex. lxix.

Hec verba cui rei dolus malus abfuerit[l] generaliter cõprehendunt omnẽ dolũ: quicunqꝫ in hãc rem admissus est de qua stipulatio est interposita.

☞ Appellatione heredis ꝯtinent ⁊ heredis heredes. h̃ tñ fallit in trib⁹ casib⁹. Primo in substitutione pupillari. Scđo in lege eliascẽtia. Tertio in ꝑmissione operarũ facta a liberto patrono qꝛ extẽdit ad filios patroni si p se extiterũt heredes patrono: nõ si per aliũ: vt quia heredis heredes.

❡ Non fecit. vllo modo
a ❡ Heredis. puta promittis p te ⁊ heredẽ tuũ. vt. ṡ. e. ꝯiũctionẽ. ⁊ ꝯcordat. j. e. sciendũ. in pnci. ⁊. l. heredis appellatione. ⁊. C. de here. insti. l. fi. ⁊. ṡ. đ peti. here. l. iij. ⁊ de acq. here. si qs. §. fi. ⁊. ṡ. de iure immu. l. iiij. ⁊ C. de le. in annalibus. sed fallit in casib⁹: vt no. j. titu. j. l. q per successioneʒ.
b ❡ Mercis. Da exemplum. ṡ. de tribu. l. j. in prin.
c ❡ Pertinet. nec ad oẽs illas: qꝛ nõ ad seruos. vt ṡ. de tribu. l. j. §. j. ⁊. j. eo. mercis. que est contra.
d ❡ Alienatũ. Pone exẽplũ in iure emphiteotico. vt. C. de iure emphi. l. j. Itẽ. C. đ fun. do. l. j. Itẽ fac. ṡ. si certũ pe. si soci⁹. ⁊ p socio. l. nemo. et. ṡ. e. alienationis. Sʒ arg. ꝯ. ṡ. de statuli. l. statuliber. a ceteris. §. qntus muti⁹. vbi vbo vẽditionis cõtinetur oĩs alienatio: ſʒ magis ꝯcordat ad id qđ dicit vẽdituʒ tñ ⁊c. Itẽ facit. ṡ. de alie. iu. l. ex hoc. §. alienare.
e ❡ Uẽditum. etiam ante translatum dñium.
f ❡ Dr̃. ac p h̃ periculo est emptoris. vt. ṡ. de ꝯhen. emp. qđ sepe. §. si res.
g ❡ Donatiõis. donatio genus. vt insti. de dona. in rub. circa. prin. ⁊. ṡ. de dona. l. j. cõtinens etiã legatũ. vt insti. de leg. §. legatũ. Sed ꝯ. ṡ. de do. filiussa. §. pe. vbi ꝑmitten do pr̃ filio donare nõ videtur cã mort̃ ꝑmittere. Sol. refert lex loquat ꝑmittẽdo vel ꝓhibẽdo: q̃ casu oẽ cõprehẽdit: vt h̃. an ꝓuat⁹. ⁊ tũc nõ: vt ibi. Uel dic oĩs donatio cõprehendit. nisi illa q̃ exigit specialẽ cõcessionem. nam que specialẽ exigit ꝯcessionẽ nõ cõtinet generali dicto arg. ṡ. de ꝑcu. l. pomponius. ⁊ de mi. illud. §. si talis.

o ❡ Si eum. locum. Accur.
p ❡ Fines. certos ⁊ limitatos.
q ❡ Satisdationis. Pone exemplũ in satisdatione iudicatuʒ solui. vt ṡ. iudi. sol. l. v. §. nũc videam⁹. ⁊ facit. ṡ. de preto. stip. l. j. ⁊ de pig. ac. l. si rem. §. omnis. ⁊. j. e. l. habere. §. cautum. ⁊. ṡ. qui satisda. cogan. l. j. ⁊. C. de verbo. sig. l. sancimus.
r ❡ Qua. sʒ repromissione. Accur.
s ❡ Tigni. Pone exẽplũ. ṡ. ad exhi. l. gẽma. §. aliter. ⁊. l. tigni. Item ṡ. de tig. iniũ. l. j. ⁊ insti. de re. diui. §. cũ in suo. ⁊ de rei ven. l. i rẽ. §. tigni. ⁊ facit. j. eo. ferri. §. fabros.
t ❡ Penes. Amplius. i. firmius.
v ❡ Ad te. vnde dicit depono apud te. vt. ṡ. depositi. l. si hominez. Item apud te est ꝙ petere potes. vt. j. e. id apud.

h ❡ Illa verba arbitratu. Da exemplum. vt. ṡ. pro so. si societateʒ. §. fi. ⁊. l. sequen.
i ❡ Ius significant. i. quod de iure arbitriũ fieri debeat: hoc est a persona que possit arbitrari. ⁊ ꝙ dicat vt bonus vir: al's reformatur. vt. d. l. si societatem. ⁊. ṡ. de ope. lib. l. si libertus.
k ❡ Et in seruum. bene sequitur si ius significat ꝙ seruus non possit esse arbitrator. vt. ṡ. de vbo. ob. stipulatio ista. §. hi. ⁊ insti. de stip. ser. §. sed cuʒ factũ. Itẽ qꝛ serui ẜm ius p nullis habent. vt. j. ti. j. l. quod attinet. sir̃ nec ver⁹ arbiter esse põt. vt. ṡ. de arbi. pedius. §. j. quidã tamẽ ⁊ istã intelligũt in vero arbitro qui ad similitudinem iudicis ꝓcedit. ⁊ facit. ṡ. de cur. fur. l. consilio. in fi. — Seru⁹ arbiter eẽ nõ potest.
l ❡ Hec verba. Abfuerit al's adfuerit. ⁊ sub. tantum dabis: vel sub.

illam rem tibi tradā. aīs abfuerit: ꝛ tūc. f. nō dabis: ꝛ pone erēplū in stipulatione iudicatuꝫ solui q̄ tria ꝓtinet: cui q̄nq; ꝑāt subiuct dolum malū abesse abfuturuꝫ esse. et si cui rei dolus malus adfuerit. ꝛ. dabit. nā dolū cuiuslibet cōprehēdit etiā ēnet: vt h. ꝛ. ś. iudi. fol. l. nouissima. Itē pone erēplū. ś. de vb. ob. l. stipulatio ista. §. si qs dolū. ꝛ facit. ś. de fer. vt. fidio. si fuit. ꝛ de vbo. ob. inter stip. §. i.

a ¶ Liēdum est. Successiones. i. grad⁹: vt hēs hēdis: sic ponit C. ś li. iur. is q rōnes. ꝛ da erēplū. C. ś here. ītit. l. fi. ꝛ q̄d dīt. ś. c. hēdis. ꝛ dich q̄d q̄sui. ś. de pe. here. l. iu. §. fed ꝛ titio.

b ¶ Spēbus. i. casibus.

c ¶ Priorimū. i. primū. f. tm. est ergo regula vt oēs ꝓtinet: ꝺs fallit in casib⁹ tribus qui sequūtur ꝛ in alijs quos no. §. tit. j. qui per successionem.

d ¶ Impuber ſ. facta bis vbis q̄sq; ꝛc. ꝛ da erēplū. ś. de vul. sub. q libe. ris. §. fi. ꝛ. l. pfi. ꝛ ībi. de pu. sub. §. qui substituit.

e ¶ Filio. i. ꝑuberi meo.

f ¶ Vbi. i. i qua substōe vel verbis. Alzo.

g ¶ Non ꝓtinet. f. ꝑmus.

h ¶ Itē lege. da erēplū. C. ś lib. ꝛ eo. li. l. pe. Sz ś. ś. ś bo. li. fi filī⁹. §. paulus. So. ibi Ztabu. bēdi hēdis. ħ accusatiōnē ingrati denegat. sic in eo q̄ er necessitate mammittit. nā ħz Ztabu. vt. C. de bo. pos. Zta. liber. l. i. fed nō accusat ingratū. vt. C. de oper. liber. l. ij.

i ¶ Idē ōr. da erēplus. ś. de oper. libe. cū ꝑon⁹. §. cū liber⁹. fed ħ in. e. tit. si operarū. vbi dicit māsire iudiciū ope ad filiū etiaz nō hēdē: sed ꝑma logitur ꝛ opa certa: illa si operaz i certa. vt plene no. ś. de cōdi. inde. si nō sortem. §. libertus.

k ¶ Verba hec is. pollicitur pretor iudiciū redhibitorū ēpton: vt bis ad q̄s ea res ꝓtinet. vt. ś. de edil. edi. l. i. §. q̄ si mancipiū. q̄ ex ponit. i. is q i⁹ vniuersiuꝫ succedit: nō in re illa tm: vt h. et ś. de edil. edic. fciendū. §. deinde. fed q̄nq; etiā succeſſoꝛē rei ꝓtinet: vt cū ōr. nō datur actio post iuramētū: neq; in iurāte neq; in eū ad quē ea res pertinet. vt. ś. de iureiur. l. ait ꝓtor et rei ꝛc. q̄ etiā singularem cōtinet successoꝛē: siue in rem illā. vt in eo. ti. l. etiā si in rem. Item fallit fcđo q̄ dicit bic. ś. de adop. bis vbis. fed in illis. ll. impropie ponitur.

l ¶ Omnium. i. vniuersalis succeſſor.

m ¶ Continetur. fcs bis verbis.

n ¶ Aliud est capere. Da erēplū: q̄ heres instituti⁹ ꝛ rogat⁹ de parte restituēda nō capaci id q̄ cōficiendū est nō capit quod apud me malū est sic. vt. ś. de vul. sub. ex facto. §. inf. ꝛ facit. j. ti. j. l. non videtur quisq; vbi plene dicem⁹ fed ś. j. e. l. cepisse. Solu. vt ibi. Itē cōtra. ś. de fideiuſ. tu. l. j. Solu. ibi impropie.

o ¶ Sicut pertinuisse. pone erēplū. vt in pręcijs q̄ puenerūt ex vēditione rerū hereditariarū ad bo. fi. pos. hereditat⁹. vt. ś. de pe. here. itē veniūt. ħ ate placere. q̄ intelligit si locupletior est: vt bic. ś. j. e. ti. l. vtrū. Itē pone erēplū. ś. de leg. iij. q cōcubinā. §. ij. ꝛ facit. j. e. l. nomē filiaꝛ. §. fin. Sed ś. j. eo. l. puenisse. fed ibi impropie: sicut in multis alijs locis ponitur impropie. vt. ś. ad treb. cogi. §. fed si qs rogatus. ꝛ de here. vēl. ij. §. pertinuisse. ꝛ. ś. q̄ ſ met. cau. videamus. ꝛ. l. si ipsa.

p ¶ Recte. i. arbitrio boni viri. vt. j. l. hec verba.

q ¶ Dzetari. f. indēnitatem bis rebus. sub. p⁹. da erēplū in condēnato in rei ven. cui caueſ a petitore bis vbis. vt ꝛ. ś. de rei vēl. ipsi quoq; itē pone in agēte redhibitoria. cu. sīſ bis vbis caueſ si cōuentur ex male ficio serui ab extraneo. vt. ś. de edil. edi. l. redhibere. §. idē pomponius.

r ¶ Periculum. persone. vt ar. C. de transac. interpositas.

s ¶ Annum. ſ. pecune. vt. ś. de dā. infec. l. ij. ꝛ arg. C. de edil. ac. l. j.

t ¶ Appellatiōe. Absolutus a tota re a parte absoluitur. vt. ś. de excep. rei iudi. si quis cuz totū. Item facit. ś. de euic. l. j. ꝛ de leg. j. l. plane. §. fi. ꝛ. ś. eo. l. locus.

tinetur.

1 dem. Lex. lxxv.

¶ Estituere videt is qui restituit qō habitur⁹ eſſet actor si controuersia ei facta nō esset.

2 dem. Lex. lxxvi.

¶ Edisse intelligend⁹ est etiā is qui permutauit vel compensauit.

Iulianus. Lex. lxxvii.

¶ Rugem ꝑ redditu appellari nō solum qō frumentis aut leguminib⁹: verūctiā qō ex vino vel ex filuis ceduis / creticodinis / lapidicinis capitur. Iul. scribit fruges oēs esse quibus hō vescatur: falsuꝫ cē: nō cīn carnes aut aues feras ve aut poma fruges dici. ¶ Frumētū aūt id esse qō arista in se teneat recte gallū diffinisse. ¶ Lupinū vo ꝛ fabā fruges potius dici qz nō arista: sed siliqua contineturꝫ q̄ serui⁹ apud alphenum in frumento contineri putauit.

Paulus. Lex. lxxviii.

Interduz ꝓpietatem quoq; vbū possessionis significat sicut in eo qui possessiones suas legasset responsum est.

Idem. Lex. lxxix.

¶ Dpense necessarie sunt que si facte non sunt res aut pertura aut deterioꝛ futura fit. ¶ Utiles impensas esse fulcinius ait: que melioꝛē dotem faciant deteriozem esse nō sinant: ex qb⁹ reditus muliꝛi acquiratur: sicuti arbusti pastinatione vltra q̄ necesse fuerat. item doctrinam pueroꝝ quoꝝ nōie onerari mulierem ignoꝛantem vel inuitā non

v ¶ Ec vba. Da erēplū ꝛ cōcordātias. vt diri. ś. eo. restituere.

x ¶ Recte em. et sic ergo sui. ś. l. aliud. §. ħ vba.

y ¶ Ignatoꝛ. Legasti tibi ornamenta muliebria alij annuitēti nēc nō signatoꝛ: vt h. ꝛ. ś. ō aur. ꝛ ar. le. l. argumēto. §. ornamēta. et est signatoꝛ⁹ cuz ꝑ sigillaſ. vt. ś. ō test. l. ad testū. §. si ab ipso. ꝛ. §. signū. ꝛ facit. ś. de bo. dā. diuus.

3 ¶ Estituere. bic dic vt dirimus. ś. eo. restituere.

a ¶ Edisse. Pone q̄ em liberū q̄ sciebat se liberū tenēt mihi ad duplū ēt⁹ qō dedi vel ꝑmutauī: vel cōpēsaui ꝑ eo q̄n. ꝓclamat in libertatem: qz totū videor dedisse. vt. ś. de lib. cā. l. intantū. ꝛ. l. seq. Itē pone erēplū ꝑmutatiōe. vt. ś. de iure dot. l. si ex nuptura. Itē in cōpē. ś. fol. mat. si filio. Itē ꝛ q accepto tuli tedisse vī. vt. ś. de cōdi. ob caū. l. fi mlier. Itē facit. ś. de verbo. ob. vbi autem non. in fi. l.

b ¶ Rugē. Appellari. fcs ait paulus. Et no. q̄ nomē redditus gen⁹ est ad fruct⁹: cū ois fruct⁹ sit redditus: sed nō ecōtra: qz ꝑt⁹ est reddi tus. nō tñ ē fruct⁹. vt. ś. de vſur. paul⁹. §. heres. et. §. nerati. ꝛ. ad treb. l. deducta. §. si hēditatē. et ś. de vsu. l. pecudū. §. patus. et redditui ꝑificat paul⁹ frugē: sic q̄ cōtinet oīa q̄ bō vescit fm eū ꝙ corrigit cū iul. statim.

c ¶ Julian⁹ scribit. ꝛ male addēdo iīmo corrigēdo.

d ¶ Aescatur. q̄ intellexerat paulus a fruendo dictas. Accur.

e ¶ Frumentum. dixit fruges vocabulum nunc frumenti. ſ. eod. qui fundum dicit de pomo.

f ¶ Teneat. i. ꝑica. ergo ordeum ꝛ spelta ꝛ auena.

g ¶ Diffinisse. dicit iulianus.

h ¶ Potius dici. q̄ frumentum: sed hoc in fi. l. corrigit.

i ¶ Siliqua. i. pelle quadā qua retinētur fabe: aīs aliter accipitur. vt. C. de epi. ꝛ cle. l. cū clericis. aut. fed bodie. q̄. ſ. lupinū ꝛ fabā ꝛ filia leguminā putauit ꝛc. ꝛ fic corrigit q̄. ś. dixit. est ergo bic generalī⁹ ens significatio: specialiter vo vulgari sermone dicimus id tm̄ granum frumentū quod ꝑe sui bonitate cetera excellit.

k ¶ Interdū. Significat. i. dicere verbum possessionis significat verbum ꝓpietatis. i. id qō designaſ ꝑ verbū ꝓpietatis. ꝛ da erēplum. ś. de iudi. si de vi. Itē. C. de fideiuſ. mi. l. fi. ꝛ. C. de ȝben. emp. cū res. ꝛ de do. inter vi. ꝛ vxo. l. si quidē. ꝛ cōtra dominius ꝓ possessione. vt. C. de rei vē. l. quotiens.

l ¶ Possessiones. exponitur ergo. i. res possessas.

m ¶ Impense. Peritura. omnino. Accur.

n ¶ Futura. ideoq; repetēde sunt. vt arg. ś. ad. l. rbo. de iac. l. ti. §. equissimū. Alzo. ꝛ da erēplū. C. de rei vxo. ac. l. j. §. nec ob impensas.

o ¶ Pastinatione. i. plantatione. arbusti. i. arboris ne ruat terra in futuris annis. vel etiam pastinatiōe vinee: vt accipiť. ś. quod vi aut clā. l. semper. §. j.

p ¶ Fuerat. alioquin diceretur necessaria impensa.

q ¶ Pueroꝝ. i. seruoꝝ. vt ꝛ. ś. de rei ven. §. inautem. §. fi.

Carere.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Carere. vt t.ff.de impensis.l.vtilium. ꝛ de pigno.act. si feruus.

b ¶ In his.l.in vtilibus impēsis. ꝛ ita est ff. de impēsis.l.j.§.pe. vbi dicit q̄ pistrini ꝛ boꝛrei impēsa est necessaria. Sol. si fiat in reficiēdo obtinet qō ibi: si in faciendo obtinet qō hic. arg. ff. de iti. actuq; pri.l.iij.§. pe. vel dic ꝑm qualitatem rerū q̄nq; necessaria q̄nq; vtilis & impensa boꝛrei ꝛ pistrini.

c ¶ Voluptarie. als̄ voluptarie. i. voluntatis causa facte: als̄ voluptarie. id ē voluptat̄, vel delectationis causa facte.

d ¶ In crustatiōes. quandoq; subtilis crusta marmoris ēt murū ponit vt totus marmoꝛe videat. Loricatio est celatura in modū lorice facta: vt picture militū armatoꝝ: vt in palatio cōis boñ. ꝛ q̄s subuicit picture. sc̄z alias imagines vel figuras cōtinētes vel nullas. ꝛ facit ad banc.l.ff. de reiven.l. ff fūdo. ꝛ q̄s ibi not. ꝛ. C. de rei vꝛo. acti. ff. sed nec ob ꝑpensas. ꝛ q̄s ibi not. et facit. ff. de impensis.l. q̄s ōt. ꝛ.l.seq. ꝛ de petit. here.l. vtiles. Accur.

e ¶ In generali petitione. ¶ Pone q̄ testator in substituendo repetūt legata q̄ ab intestato reliquerat. vt. ff. de lega. iij. cū i substōne. S3 ꝛ ff nō dico intelligi repetitū nisi ꝛia colligat̄ voluntas. vt. ff. de leg. i.l.licet. Item pone vt. ff. defun. in ſtꝛu.l.scie. in ꝑn. ꝛ facit. j. eo.l. verbis.

f ¶ Cum ꝓtoꝛ. Pretoꝛ dic op⁹ vi aut dā a te factū restituas. vt. ff. q̄s vi aut clā.l.j. in ꝑn. q̄ exponit hic nō solum opus restituit. i. destruit et in pristinū statū res reꝓmit: ff ētiaꝫ oē dāmum actoꝛi emendat. vt. ff. q̄s vi aut clā.l.semp. ff. in fi interdicto. Itē cū debeat arbitrio boni viri ff strui. vt. ff. de opeꝛ. no. nū.l. antepe. §. si q̄s autē. ꝛ arbitrium est ētiā in oi dāno. vt. ff. ē. hec verba. ergo omne dāmum venit: vt hic dicitur. in alio sensu ponitur restituere. ff. eo.l. restituere.

g ¶ Erbū amplius. Cauet legatarius de reddendo si q̄d ei soluatur q̄ ꝑ.l.fal.ei nō debet. cōmittit quidē stipulatio ꝛ si nihil ei debeatur: q; tota hereditas cōsumebat ere alieno: vt hic. ff. ē. si cui plus q̄ ꝑ.l.fal.l.j.§. hec verba. ff nō ex ꝓpria significatione vbi amplius. cōparatiuū em̄ est ꝛ ꝓprie plerūq; ponitur. vt. ff. de leg.iij.§. fi.

h ¶ Ex cōtrario. da exemplum vt dixi. ff. eo. minus. Accur.

i ¶ Roprie bona dici nō possunt. in naturali significatione verboꝝ rum. vt. ff. eo. bonoꝝ. vbi plene dixi.

k ¶ Hij. ¶ Pone exemplū. pater dedit tutoꝛes filio: si plures bꝫ oibus vidētur dedisse. f. qui fuit in ꝑmo gradu. vt. ff. de test. tut. si q̄s ita. §. i. ꝛ hoc q̄ fauoꝛ est: locus si odiū esset: vt erberedo filū meū cū pluꝛes habeā: nā nemo est erberedatus. vt. ff. de libe. ꝛ posth. l.ij. ꝛ p hoc est in eo. ti.l. cū quidā. ꝛ ꝑm hunc casum nō est ꝛtra. q̄ fignatur insti. q da. tu. poſ. §. fi. vbi dicit nō cōtineri nepotes filij appellatione. Vel dic secūdo casu in pupilla ꝓhibita tutoꝛi vel eius filio iungi/vt etiā nepoti tungi non possit. vt. ff. de rit. nup. l. senatusconsul. ꝛ est ratio: q̄ ratione reddere debet. vt. ff. ē. ti. si quis tutoꝛ. §. fi. ꝛ. l. libertum. §. senatusco. als̄ non: vt. ff. d. §. insti. qui da. tu. poſ. Vel dic tertio loqui in quodā alio speciali casu: vt ꝛ omnes omnino cōprehēdat. vt lego tibi prędium cū vilico ꝛ cōtubernalibus eius ꝛ filijs eius. nam tunc nepotes ex filio legati vidētur. ꝛ sic appellatione filij nepotes ꝛtinentur. vt. j. e. liberoꝝ. §. fs et papiri⁹. ꝛ hoc q̄ nō debent nepotes separari a patribus. vt. C. cōia et vtriusq; iu. l. possessionū. als̄ regulariter contra. vt insti. qui da. tu. poſ. §. fi. ꝛ facit. ff. eo. cognoſcere. §. fi.

l ¶ Omnes. masculos ꝛ feminas.

m ¶ Eratius. ¶ Pluribus locis collegij habetur mētio q̄ ex quot fiat per vnū retinetur. vt. ff. q̄ cuiusq; vniuer. l. sicut est. §. fi. ¶ Idē q̄ de familia. vt. ff. e. detestatio. in fi. vbi de hoc dixi.

n ¶ Treo. personas.

bētia vt bonitas/ salubꝛitas/ amplitudo. Marcel. Lex. lxxxvi.

¶ Talphen⁹ ait vꝛbs est roma que muro cingitur: roma est ētiam ꝓtū continētia edificia essent. nam romaꝫ non muroꝛcenus existimari ex consuetudine quotidiana posse intelligi: cum diceremus romā nos ire ētiam si extra vꝛbem habitaremus.

¶ Ponit quēdā vsitatū modū loquendi. dicit enī vulgari: ille bꝫ centū in bonis. nam vere loquit et in ille habet in ꝑdijs vel aliis rebus valoꝛe centū librarū. secus autē est si quis legat fundū alienū qui valet centum: quia non videtur legare centum. b.d.

Celsus. Lex. lxxxvij.

¶ Ropemodum⁹ trī q̄sq; pecunie relinquit quātum ex bonis eius rēfici pōt: sic dicim⁹ cētum aureos habere q trī in ꝑdijs ceteriſq; filibus reb⁹ habeat⁹: nō idem est in fundo alieno legato⁹: q̄uis is fundus hereditaria pecunia comparari pōt: neq; q̄sq; cum qui pecuniā numeratā bꝫ habere dicet quicq̄ ex ea pararī potest.

¶ Slo. ponit casum.

Pomponius. Lex. lxxxviij.

¶ Bues magis⁹ armentoꝝ q̄ tumentoꝝ⁹ noīe appellāt⁹. ¶ Hoc sermone⁹ dum nupta erit ꝓme nuptie significantur⁶. ¶ Inter reddere ꝛ edere rationes multū interest: nec is qui hoc edere iussus sit reliquum raddere dꝫ: nam ꝛ argētarius edere rōnem iubetur: etiaꝫ si q̄ reliquuꝫ sit apud eum non soluat⁴.

Ulpianus. Lex. lxxxix.

¶ Ui vti⁶ optime maximeq; tum cōtinentur boues. vt. ff. de leg. iij. seruis. §. armēto. sed fi lego iumenta boues nō cōtinētur. vt eo. ti. l. legatis. §. iumentis.

3 ¶ Jumentoꝝ. nam iumenta faciunt equitium.

a ¶ Appellantur. ex genere.

b ¶ Hoc sermone. ¶ Sedi centū pro berta nomine dotis viro ei⁹ ꝛ stipulatus sum mihi reddi si ab eo diuertat posteaꝛ ꝛ alij nubat repetā: q̄ dum nupta esset ꝓmo viro videor dedisse. vt hic. ff. ē. de iur. do. ſtipulat⁹ de dote. ꝛ facit. l. dotē. ff. ē. l. stipulationē. ff. ē. l. licet. ꝛ idem si ꝓmo si tantus stipetio cui sperabam eam nubere. nam si alij ꝓmo nubat ꝛ diuertat. et tūc titio nubat non tenebor. vt. ff. ē. de iure do. l. dotis ꝓmissio. §. quod enim vulgatum. Item pone minoꝛ. ff. ann. potest manumittere ancillam vt nubat. intellige ꝓmo ꝑ alicui alij. vt. ff. eo. qui ꝛ a quib. l. matrimonij. ꝛ ei nubat. intellige ꝓmo ꝑ alicui alij. vt. ff. eo. qui ꝛ a quib. l. matrimonij. ꝛ ei nubat. intellige ꝓmo ꝑ alicui alij. vt. ff. eo. qui ꝛ a quib. l. matrimonij. Item pone. ff. de condi. ꝛ demon. l. hec conditio. ff. eo. hec conditio. ꝛ. ff. de lega. iij. cū pascunde significantur: vt ibi dixi in. l. hec conditio. ꝛ. ff. de lega. iij. cū pater. §. pater. ꝛ. C. de rei vꝛo. ac. auf. sed ꝑ q̄s dos. ꝛ. ff. de iur. ꝛ posthu. l. placet. ꝛ. l. seq. que sunt arg. ff. Item arg. cōtra. ff. l. hec cōditio. ꝛ. ff. de fideiuſ. l. si ita ſtipulatus fuero a seio.

c ¶ Significantur. dum tamen legitime sint. vt in. l. dotis. et dicta. l. hec conditio.

d ¶ Non soluat. nam sufficit q̄ copiam describendi faciat qui edere debet. vt. ff. de edend. l. j. §. edere. et. §. rationes. sed reddere rationes duo continet: scilicet computare et reddere reliqua. vt. ff. de condi. ꝛ demon. l. cum seruus.

e ¶ Ui vti. Aut dixi vti optimus ꝛ maximus. ꝛ tūc liberū dare debeo: vt hic. ff. ē. de euic. l. pe. ꝛ. j. e. si cū fundū. ꝛ. l. nō tm. alieqn ad oīm interesse. vt. ff. de ac. emp. iul. §. q̄s aūt diximus. aut eōdē dixi nec optim⁹/ nec maximus: ꝛ tunc dabo talē qualis est. vt. ff. de ꝛtrahē.

* Concoꝛ. ter. in. c. cuꝫ oēs. cū gl. ꝛ ibi not. ex ꝛa de cōſt. ꝛ in. c. cū dilecta. extra de reſcrip.

emp.l. cum venderes fundū. aut tacui: ꝛ tunc teneor ℈ to minoris emiſſet. vt.ſ. de cdil. edi. l. quotiens.

a ¶ Illis. ab edibus vicinis.

b Mo Leonī. Inſt. tui heredē ꝛ rogauit ꝛ bona mea titio reſtituat, actiones cōmenſ. vt. ſ. ad treb. ſi legatus. §. ſi qs bona. ꝛ. l. nā qō. in fi. ꝛ. l. ſeq. ꝛ. l. cogit. in pn. et de vbo ſuor. ꝛ per conſequēs tuor. babes. ſ. 6 leg. iij. ſuos autem.

c Prorim ē. ℈ Primo agnato bereditas defertur. vt. ſ. de ſuis ꝛ leg. l. poſt ℈ ſanguineos. §. hereditas. primus eſt ℈ ꝛc. vtb. ꝛ ſupple ſi nemo etiam ſit poſt eū: ℈ impoprie. vt. ſ. vñ cog. l. i. §. primꝰ vo. et. ſ. e. primi. ꝛ. l. ivulgari. ij. rñ. ſuprem⁹ vo ē ꝛc. cui nō dat ius ſuccedēdi oū alij antecedunt. et facit qō er ſuprem⁹ tabulis datur ℈ tab. quas accipe: vt hic. ſ. de bo. poſ. ſm tab. l. i. §. nō aūt. etiā ſi ſole ſunt. vt. ſ. co. l. illa verba. ij. reſpon.

d Quentiū. Mobilia et monētia idē ſunt: niſi aliud appareat ex mēte loquētis: vt hic. et da crēplus. ſ. de re iu. l. a diuo. §. i. ſcilꝫ vt in his fiat ꝓmo miſſio. ℈ tes da exemplī q aliquis legauit omnia mobilia ſua: vt hic ſubjcit. vel monētia: ſed an nola ſint imobilia vel nō dicā immobilia. primo: qr nō poſſunt moueri cū ſint incorporalia. vt. ſ. de acquir. re. do. l. ſeruus. §. incorporales. Scō quia in eis fit executio etiaꝫ poſt immobilia. vt. ſ. de re iu. l. a diuo. §. in venditione. in fi. §. ꝛ facit. ſ. de leg. iij. ſi chorus. §. i. licet poſſit dici ꝙ ſint mobilia. arg. C. qñ ꝛ qui. quarta pars debetur. l. ij. ibi: mobilis autem ꝛc.

e ¶ Vocaſſe. appellationem mouentiū: ſed videt deeſſe in littera. vnde dic ꝙ ꝓ ſed: ſed verū eſt alia ratiōe ꝛ ſignificari. ſi tamē appareat defunctum vocaſſe momentia illa que per ſe mouentur.

✣ Welis in f gl. i. i. q ꝓ ri. ſ. de au. ꝛ arg. leg. ꝛ in. l. cū qdā. g in fi. ſ. de leg. ij.

Erbum reddendi. Retrodādi. ✣ et hec eſt ꝓpria ſignificatio et eſt exemplum. ſ. de poſiti. l. i. §. eleganter. in fin. §. ꝛ de leg. ij. cum pater. §. rogo.

g ¶ Significatiōe. ex interpretatione. ꝛ eſt exēplū. ſ. de leg. ij. cū qdam. vbi vir reddiderat dotē. ꝛ tñ ꝓcepit ei reddi quadraginta nomine dotis; nam accipitur ꝓ dari cum iam erat reſtituta.

h Oteſt. ℈ Pone exemplum vt. ſ. c. cetero. quandoqs etiam continet nihil. ſi nihil eſt reliquum. vt in argu. contra. ſ. de here. inſti. item quod fabinus. §. ſed ſi aſſe.

i Ittus. ſ. maris. ſi inſti. de re. dini. §. ꝛ qdē. q littora maris ſunt cōia. nūc quatenꝰ ꝓtendat exponit. nec eſt diffinitio littoris iſta. et ſi littus: qr fluctus eluderet vel eluderet: vt in fi. libri ꝓhyer. ariſto.

k ¶ Hybernus. id eſt hybernalis: quia tunc plus vento mare cōcitatur. vt inſtitut. de re. dou. ſ. flumina. vbi: eſt autem ꝛc. at ripa fluminis per inundationem non mutatur nec deſtruitur. vt. ſ. de flu. l. i. §. ripa. ꝛ. l. pe nul. ꝛ. i. eo. l. littus.

l ¶ Aliquorum. puta filiorum titij qui ſunt tres.

m ¶ Ea. ſ. tñ. ꝛ dixi de hoc. ſ. eo. recte dicimus. §. quintus.

n ¶ Habent. c. i. ſi ſint diuiſa inter eos.

o ¶ Am ſtipulamur. Emptor: hereditatis ſtipulatur. a ℣ditore ℈ta pecunia ad eū occaſione hereditatis peruenit ꝙ ei det. hec quidē ſtipulatio continet etiā alias res: vt hic. ſ. ſ. de le. iij. quiſquis. ꝛ de pec. ſi creditor. in pn. ꝛ de here. ven. venditorem. ꝛ eſt ratio: qr pecunie vel bum eſt generale. ſ. eo. l. pecunie. in pn.

p ¶ Um diſertus. ℈o. q annus diuidit in. xij. meſes. meſis aūt quilibet denotatur per kal. nonas: ꝛ idus. cui⁹ denoiationis rōem ſtatim ſubiungit. Debes eſſe certꝫ antiquitus rome oñi meſe fiebat ſotū ꝛ illō ſolū quolibet menſe durabat per. v. ij. dies: ꝛ ℈tum ad hoc erat cōſormis nas: qr nūdine fiebant in quolibet meſe: ſed in hoc erat diſcōuenientia: qr in maio/octobr/iulio/ꝛ mar. incipiebāt nūdine. xij. die intrante illo menſe: ꝛ ꝓpter hoc iſti menſes dicūtur habere ſex nonas. vnde verſus.
Ser nonas maius/october/iulius/ꝛ mares. Quattuor at reliqui tenet idus q libet octo. vñ ſi iſti quattuor meſes habēt ſex nonas: et kalēde in

quolibet meſe ſunt prima dies meſis. conſtat ꝙ in illis meſibus incipiebant none ſiue nūdine. vij. die. In illis aūt alijs meſibus qui bñt quattuor nonas incipiebat ſotū infra meſem ꝑ. v. dies qō ptz: qr kal. ſ. ſunt ꝑma dies menſis coniunctis. iiij. diebꝰ faciunt quinq. Itē debes ſcire vt bene intelligas ꝙ kalende (ſicut dictum eſt) ſunt ꝑma dies meſis ꝛ dicuntur kalēde a colo. qr antiqui colebāt ꝑmā diē meſis. vñ dicuntur kalende q ſi colēde. vel a calo grece quod latine dicitur voco. ꝛ eſt ratio: qr romani habebāt ꝓcones. ſemꝙ qñ erat ꝑma dies menſis ipſi mittebāt ꝓcones per terras: ꝛ ꝓco ꝓconizabat ꝑ terras: vocativos ſenatoꝝ ad no. ſiue ad nundi. ℈parate vos: ſecūda die adhuc habebat ꝓceo per terram ꝛ clamabat q rto nonas vel ſexto nonas/q ſi diceret vſq; ad quattuor dies. vel ad ſex idoabūt nundine: et ſic omni die faciebat annunciādo q̄t dies erant vſq; ad nūdinas. die aūt nonarū ſiue nūdinarū dicebat nonas quaſi diceret modo incboanſ none ſiue nūdine. Itē poſtq̄ erāt nūdine incboate ibat ꝓceo ꝑ terrā et dicebat. viij. idus. nam idus idē eſt q diuiſio: q ſi diceret/emite et vēdite. qr vſq; ad. viij. dies diuidēbat none ſiue nūdine: ꝛ poſt in alio die dicebat ſeptimo: qr ad ſeptem dies diuidēbat nūdine. poſtea dicebat. vj. poſt. v. vſq; ad idus. ꝛ poſtea dicebat id⁹ quaſi diceret diuiſum eſt tēpus fori recedatis. ꝛ bis factis ꝓco omni die ꝓconizabat de numero dierū qui erāt vſq; ad kal. menſis ſequentis. Si quis verba iſta intelligit bene poteſt ter. ex ponere atq; glo.

Kalende vñ dicūt.

p ¶ Cū diſertus. In q̄ꝫ partes diuidit ler. Sed qō eſt in kalēdis diſertus: immo circa finē meſis. vt. ſ. c. l. Rñ. in kalēdis. i. in ea parte meſis que denoiatur a kalē. ſeq. menſis. nā tres partes ℞ meſis: ſcz idus/nonas/ꝛ kalendas/in qua tertia tñ eſt diſertus. Vel dic ꝙ in kalen. id eſt cum dies diſerti cōputatur in principio menſis: ✣ puta ſeb. inter alios dies meſis eiuſdem dicendo: hic meſis ℔. xxix. dies. nec eſt ebdomade tñ/ſed toti meſi attribuunt illi dies. nā in ꝑin. cuiuſlibet meſis ℔ dies ſit habituras. ꝛ dicunt kal. ꝙ ꝓincipii meſis quaſi colēde: quia in magna veneratione erant. vel a calo. i. voco. qr preco aſcēdebat pulpitū ꝛ conuocabat homines ad nundinas.

✣ Adde ad materiā de q̄ i hac glo. ſ. ſ diſerto. glo. in cle. i. §. eo. ꝛ cellē tiſſimū. i ℣. certū. de reſti. ꝛ vene. ſi. et in l. iij. §. minores. ff. de minorib.

q ¶ Kalendis eſt. ſupple eſt cōputatus vel numeratus qō eſt oñi quarto anno ratione ſexte bore: que ſunt in anno vltra. cccl. xv. dies.

r ¶ Sexto. ſ. die. ꝛ ſupple ante kalen. vt tñ ante inclusiue intelligas et intelige boc ꝙ toto eo anno ámodo dicetur natus. vi. kal. ꝛ boc placet. Vel dic ꝙ a ſequentibus annis dicetur. compleuiſſe annuꝫ vel annos in eodem menſe. vi. kalen.

s ¶ Intercalat. i. nō cōputatur ꝓo die. ꝛ boc ℈tū ad etates. ſ. de mi. l. iij. §. minoꝝ. ꝛ anni terminū ꝛ iudicia: nō quo ad ℣ctus. vt. ſ. de diuer. et temp. pre. l. ij. in fi. Itē nec ℈tū ad curſum ſolis vel lune. nā ſic currit illa die vt alijs ꝛ ꝑcedit in cōputatiōe lune. ℙoſſet eꝑoni econtra. intercalatur. i. ꝑ cōputatur: nō ꝓior: ꝛ ſic ſeruāt vltramōtani in feſtiuitate beati mathie: ſed italici quidā ꝑcedēti die obſeruāt.

t ¶ Non eſt. i. non eſt diſertus. ℣ccur.

v ¶ Natus. ſ. 6i. ꝛ poteſt dicere ꝙ dicit de ipſo anno quo natus eſt vel de ſequētibus: vt ad eūdem diem nō referamus: ꝛ dicam⁹ eū anniculū vel biēnālē in. vi. kal. vt. j. anniculus. at cū v enerit alius diſertus in prima die dicitur cōpleuiſſe annum: vt hic ſubiūcit: ꝛ boc placet.

x ¶ Kalendis eſt. dicitur tunc diſertus eſſe kalē. qñ ſex bore que ſunt vltra. cccl. xv. dies qui ſunt in anno congregantur. qō ſic in omni quarto anno: quod patet: quia cum dies habeat. xxiij. bor. as conſtat ꝙ in omni quarto anno ſuperāt. xxiij. bor. quia in quolibet anno ſex bore que ſimul iuncte faciunt vnum diem: ꝛ ille dies additur februario qui habet xxviij. dies. ſed tūc habet. xxix. ꝛ tūc duobus diebus motātur cōputiſte ſuper vna littera. ꝛ ꝓpter hoc illud biduū ꝓo vno die habetur vt dicitur in littera. Et quia dies beati mathie eſt famoſus: ideo illo die ponitur iſte dies diſertilis. vnde verſus. Biſextuꝫ ſexte martis tenuere thalende. ℙoſteriore die celebrantur feſta mathie.

y ¶ Cato. cato ꝛ quintus duo ſtulta direxrunt. nam cato. cxx. an. menſem intercalarem

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

inter calarem dicebat. in singulis quaternis annis vnā diē vt supfluam colligēdo. r sic ille ānus habebat. xiij. mēses. r dies ei⁹. f. mēsis obseruabat. i. colligebat vel ogregabat p momēto tpis. i. ex momētis tēporum.

a ¶ Addititium. r sic tertiū decimum.

b ¶ Quintus mutuus. r male. vt in prin. huius. l. r ecclia sic seruat vt est in prin. hui⁹. l. vt. vj. ka. ian. mar. ponatur.

c ¶ Vigintinouē. als seb. habet tñ. xxviij. vñ sñ. Junii aprilis septēgs no ūēgs tricenos. ¶ Alⁱ⁹ vno reliqui: sed februius octo vicenos. Sz quare attribuitur febr. Rñ. quia minor erat. Ultimo not. q bisert⁹ dict⁹ est. q. hic dr vj. kal. mar. vel veri⁹ q ex bessibus momētorum colligitur. Quippe sol in vnoquoqs signo moram facit p. xxx. dies. et. xxx. triētes bona. r. xxx. besses momē. porro duodecies. xxx. trientes. bona. facūt. cccl xv. dies. Ites duodecies. xxx. trien. bo rarū faciūt. cxxx. bonas: er qb⁹ colligunt. v. dies. nam. xxx. triē. bona. facūt. r. bot. Itē. xxx. besses momentoꝝ faciūt. xx. momēta. xx. aūt momenta faciūt duo puncta. cuz x. momē. faciāt punctū. r duo pūcta faciunt dimidiam horā: ergo duodecies. xxx. besses momentoꝝ faciūt. xij. dimidias bonas: r sic fer integras. r sic colligitur bissextus. Sed qd ad nos de bisexto Rñ. q. necesse habemus scire de etate. ppter in integ. restī. Itē ppter tutelas et curas. Itē p̄o pter legata que q̄nq; incertam etatē relinquūtur. Item r ppter vsucap. r prescrip. r alia plura. vt plene dixi. ē. de mino. l. iij. §. minorem. Accur.

d ¶ Notionis. Pone er ēplū. ē. de re iu. ait pretor. vbi dicit cō dēnatus ab eo qui notionē hz soluat. qō erponit hic. p eo q hz iurisdictionē: sc̄z ordinariā. r cognitionē. i. iurisditionez delegatā. Sed op. ergo delegatus hz iurisditionē. r sic est xtra. ē. de offi. eius cui man. l. j. in fi. sed illud accipe: nō hz. ppriā quin facile possit reuocari: vel nō habet ordinariā. r facit. ē. de iur. om. iu. l. cui. r. l. solet. Vel dic sc̄do iurisditionem: sc̄z ordinariā vel delegatā. r cognitionē qua habent sc̄z arbitri cō promissarij. Sed opp. tunc quō cogetur soluere ab arbitro dānatus cū er eius sentētia nō detur actio. vt. C. de arbi. l. i. nec est sentētia. vt. ē. de bis qui no. infa. l. quid ergo. ē. er cōpromisso? Rñ. hoc verū est de iure veteri bodie est sententia. r actio er ea datur qñq; vt. C. de arbi. l. pe. et ad illam forte respexerūt cōditores huius legis. Accur.

e ¶ Continentes. pone exemplum er. l. C. de dila. l. i. §. si vo er. vbi dicit dandam dilationem sex mensiū pro testibus qui sunt in continenti prouincia ad locum iudicij. Ibi tamen de vna continente sc. alij bic de continentibus se italie. Accur.

f ¶ Modico freto. i. brachio maris.

g ¶ Instrumentoꝝ. pone exemplū er. l. C. de dila. l. i. in pn. vbi dicit gratia instrumentoꝝ dādam dilationem. Item er rub. ē. de fi. instru.

h ¶ Separare. q. d. quedam proprie r vere sunt instrumenta: vt charte in quibus redigitur aliquid in scriptis. r sic accipitur in auc. de fid. instru. in rub. quedā non vere: sed er interpretatione appellatione instrumentoꝝ continētur: vt puta testes. Isti ergo qui er interpretatione instrumenta appellantur. difficile. i. nullo modo separari possunt ab instrumentis: vt hic. r. ē. de fi. instru. l. i. quia sicut instrumenti gratia debet dari dilatio/ita r causa testiū vt hic subijcit. et. d. l. C. de dila. l. i. Tertio dicitur instrumētum apparatus fundi. vt. ē. de fun. instru. r instru. leg. l. quesitum. in princi. Accur.

i ¶ Que em. planius diceret que tamē r. c. est sensus si vis scire p̄o quibus instrumentis. i. testibus dāda est dilatio. inde cognoscas qt si petitur presentia talis persone que possit ĩstruere detur/als nō: cū causa cognita debeat dari. vt. C. de dila. l. i. §. fi. r ponit de hoc exemplum: puta si petitur dilatio ad presentiam eius persone que r. c. puté videri r. c. supple r ideo dandam. r dic q actum gerere r esse actorem pro eodē ponit. tercalarem addititium esse: oēsqs dies ei⁹. p momēto tpis obseruat extremoqs dici mēsis februarij attribuit qnt⁹ muti⁹: mēsis aūt intercalaris cōstat ex die⁹. xxix. Ulpianus. Lex. xcviij.

¶ Notionē accipere debem⁹: et cognitionez r iurisditionem. ¶ Continentes puincias accipere debem⁹ eas que italie cōiūcte sunt: vtputa galliam r prouinciam. sicilia magis inter ptinētes accipere nos opz q̄ modico freto ab italia diuiditur. ¶ Instrumētorum appellatione q̄ cōprehēdant per q̄ difficile erit separare. que eiñ proprie sint instrumēta. ppter que dilatio dāda fit: inde cognoscemus si i p̄ntia psone q instruere possit dilatio petatur: puta qui actum gessit: ls in scriuitute vel qui actor fuit cōstitutus putem videri instrumētorū cā peti dilationem. Lex. xcix.

¶ Speciosas personas accipere debem⁹ clarissimas personas vtriusq; sex. Itē eoꝝ que ornamentis senatorijs vtuntur. Modestinus. Lex. c.

¶ After stuprum et adulteriū Interesse quidā putāt / q adulteriuz i nuptā / stupzū i viduā vel actum in alienis rebus actor. i. castaldus in officio. vel primo administrauit scdo non. Ultimo no. hic arg. er pessum q seruus de eo qđ inhibetur. vt. ē. de testi. l. i. §. i. sic r de pupillo not. ē. de testi. l. iij. §. lege. et nisi vbi lex ad subtilitatiā negocij exegerit certū numerū testiū. vt in testamētis vbi tpe testamēti exigit idone⁹. Alij dicunt hic cū tormentis: vel seruus meum audiri/et nō aliter. Sed arg. cōtra. ē. de carb. edi. l. iij. §. due. ibi: propter tpis r. c. vbi dicit q propter tpis interuallū mutatur fides testis. sed bic de malo in statum bonuz: ibi contra sez de homie bone fame in infamē. Accur.

k ¶ In psentia. i. ppt dilationē nō dandam.

l ¶ Speciosas. Eouz. sez psone. r q dicit fer⁹ colligę q filia senatoris est clarissima: sed eius filij sequūtur viruz. vt. ē. de sena. liberos. Accur.

m ¶ After stuprū. ¶ Done er ēplū vt. ē. ad le. iul. de adul. l. inter libe ras. §. lex. vbi habes idē.

n ¶ Mutant. r bene.

o ¶ Viduā. vel virginez vel puerū. vt. ē. 6 adul. l. stuprū. §. j. nā r pene eorū differūt. pena ei adulterij est. vt. C. de adul. cōuis. i fi. r auf. ibi posita. Stupri pena est insti. de pub. iudi. §. fi. eadē lege. nisi in casu: vt ibi in pn. §. Incesti pena est. ē. de adul. si adulterij. §. nonumq. r. §. icestū. sed q̄ dicit coertionē. nā multi modē ibi diffi. de vidua intellige nisi sit meretrix.

p ¶ Hoc verbo. i. bis verbis indifferenter vtitur. Accur.

q ¶ Diuortium. exemplum accipe er toto titu. ē. de diuor. r re. que exponit hic. r habes idem. j. eo. inter diuortium.

r ¶ Dicitur. proprie.

s ¶ Quod. repudium.

t ¶ Cadit. in larga significatione. r sic vroz dicitur repudiari qñq; improprie. vt r. ē. de rit. nup. l. si qua. in prin. r econtra diuortiū vbi nō est matrimonium. vt. ē. de condi. ob cau. l. quod seruius.

v ¶ Temporalem. vt febrem. sed fabi. etiam perpetuo ponebat. vt. ē. de edil. edic. l. j. §. fciendum. Accur.

r ¶ Luscus. als si luscus: tunc dic qui lumine adhibito nihil videt. vt. ē. de edil. edic. l. idem offilius. §. luscationez. r als si talum excussit. vt qui talum habeat ruptum.

y ¶ Seruis. idem habes. ē. de leg. iij. seruus. et facit. ē. e. detestatio. §. j. et quod dixi. ē. eo. l. j.

z ¶ Mutant. et bene.

a ¶ Cōmune nomen. significatione non voce: vel figura verborū: vt. j. eo. l. quisquis mihi. Accur.

b ¶ Erogatur. Da ērēplū. ē. de pac. do. l. bebius. in fi. r de abroga re dic vt. ē. de legi. r senatusco. l. de quibus. in fi. Accur.

c ¶ Jcet capitalis. sz pena. Accur.

d ¶ Videatur. r sic accipit large r improprie. ē. de accu. l. bos accusare. §. oibus. Et arg. ē. de va. cog. l. cognitionē. §. extimationem

e ¶ Capitalis. sez pene. Accur.

f ¶ Mortis. l. pena. r sic pprie accipit. ē. de pu. iudi. l. i. r de pe. l. ij. et. l. capitalium. in prin. r. ē. §. qs cau. l. sed r si quis. §. rei. r. ē. de bo. posset.

g ¶ Edicto. §. rei. r de iur. pat. l. cū patronū. §. labeo. Accur.

¶ Atorum. expositio greci.

b ¶ Modestinus respondit. Pone er ēplum. ē. de ali. leg. l. alimenta. vbi legatis alimētis libertis nō ptinentur isti. Item pone exemplum. ē. de leg. iij. l. pater. §. duobus. vbi rogauit testator ne fundus libertis relictus ereat de nois suoz: vbi dicitur q isti tales non admittuntur ad vendicationem vt liberti. Item not. hic arg. q vasallus vasalli non est primi vasallus. sic. ē. pro socio. l. nam socij. r facit. ē. eod. licet. §. patronus. Accur.

Vasallus vasalli nō est primi vasallus.

a Dimissorie.appellatione interposita scribet primus iudex ad iudicem appellationis in huc modū. notū sit vobis q talis a sententia mea qua damnatus erat ad vos appellauit. vnde ad vos eū remitto iste littere sic appellantur: vt hic dicit. t.ff. de lib. di. i. ff. Accur.

b Apostoli. quasi missi etc. Accur.

c Assignare. crēpli accipe ex ipsis rubricis. ff. de affignandis lib. t insti. eo. t dic q hec affignatio fit vel testamento/vel nutu/vel codicillis/vel inter viuos. vt. ff. de affi. li. i. §. affignare.

d Cui. t ei erit ac si ab eo solo eēt manumissus. vt. ff. de affi. li. i. §. i.

e Debitor. Exigi. h ppie est exigere: scz ab inuito ertorqre: vt h. t. ff. de leg. iij. fideicō. §. si rē suā. nā vba etc. vt ff. ne qs cū gi ius vocal. peñ. ff. edocere. t stricte ōi debitor. als largius. vt. ff. de ꝓdi. inde. in die. als largissime pro cōditiōali. vt. ff. de act. et ob. is cui. in pn. t etiā p naturali. vt. ff. de fideiuſ. l. fideiuſſor. §. fideiuſſor. ſz quo ad quedam nō: quo ad oia tales sunt creditores. et facit. ff. co. l. creditores. t. ff. ō fun. do. l. iij. in fine. Accur.

f Sequester. bocidē crēplum habes. ff. de depoſi. l. hoc. in pnc. et. l. ꝓprie. Accur.

g Occurrēti. i. ſubueniēti eis. R. Sed q actio in eū dar: Dic depoſiti ſcd ſtraria. vt. ff. depoſi. l. ei apud quē. §. i. ſz qdā dēt ꝑcrip. vbi. ff. ar. ff. de ꝓſcrip. vbi. l. ſi rē. §. fi. Jtē an poſſeſſio in eū trāſeat dic vt. ff. ō acquic. poſſ. l. intereſſe. Accur.

h Dneſidei. Alienā eſſe. ſed vendentis eā credidit eſſe. et habes crēplum inſti. de rerū diui. §. ſi qs anō dño. t. ff. ꝑ ēp. ſi qs cuz ſciret. t. ff. de ꝓbatiben. emp. l. qui a quolibet. t hoc ſemp ꝓſumit. vt. ff. de ꝓba. verius. t. C. qui mili. non poſ. ſuper ſeruis.

i Procuratoꝛ. pone crēplū. ff. ꝑ emp. l. ſi. in fi. de tutore pone crēplus ff. de pub. l. q̄cūq;. in fi. t dic vt ibi. Bt ff. malefidei eſt q ff legis interdictum emit. vt. C. de agri. t cen. q̄de admodū. in fi. Jtē t q dño ff dicente. vt. C. de rei ven. ſi fundū. Jtē t q dolo inducēs vēditoꝛē. vt. C. de reſcin. vē. l. ſi dolo. t. l. dol⁹. Jtē q emit ab eo q̄ē ſcmit vēdere nō poſſe: vt pupillo. vt. d. l. q a quolibet. in fi. t facit. C. de bis qui. vt indig. l. i.

k Enſere. da crēplum. ff. de peti. here. l. item venit. §. cū ait. in fi. Item da crēplum. ff. de acgr. re. do. l. ergo. §. alluuio. Accur.

l Cen ſotis. qui colligit cenſum. vt. ff. de orig. iur. l. ij. §. poſt deinde. nā ipſe indicat et diſponit ſuper tributis ad equandis. vt. ff. de cenſi. l. forma. §. illam. Accurſius.

m Litus. de hoc. ff. eo. littus.

n Jn lacu. vt eatenus porrigatur vt publicū dicatur et in eo liceat nauigare. vt. ff. vt in flu. pu. na. l. i. in pan.

o Primatus. eſt. ſcz lacus. q̄ eſſe pōt. vt lacus Sabatañ. angularius. vt. ff. de ff. ēp. l. rutilia. nec i eo ſz ēneo nauigare. vt. ff. vt in flu. pub. l. i. §. ſi priuata. nec piſcari. vt. ff. de inur. l. inuriarū. §. fi.

p Dibus fontiꝭ. da crēplū vt. ff. ſi qs cau. l. ij. §. ſi qs in iudicio. t de re iudi. l. queſitū. vbi ō mozbū ſontici differre iudicium. t qō edil. edi. l. ff. §. t. l. ob que. §. illud. als incipit. §. ulco.

q Sluendo. da exemplus inſtit. de ob. ex de. §. fulloni. et. ff. de furt. ita q̄s. quibus dicit q datur actio fur. fullon ſi eſt ſoluendo. Item

D Jmiſſorie littere dicuntur q̄ vulgo oñr aplē: dimiſſorie autez dicte ſunt q ꝑ eas causa ad cū qui appellat⁹ eſt dimittit.

Lex. cv.

Dem.

Lex. cvj.

D Ebitor. ſ intelligitur is a quo inuito exigi⁹ pecunia potest.

Dem.

Lex. cvij.

Sequester. ꝺ apud quē plures eādem rem de qua controuersia eſt deposuerūt: dict⁹ ab eo q̄ occurrēti aut quaſi ſequenti eos qui contendunt cōmittitur.

Dem.

Lex. cviij.

Bonefidei emptoꝛ eſſe videtur qui aut ignoꝛauit eā rē alienam eſſe⁹ aut euz qui vendidit ius putauit vendendi habere: puta ꝓcuratoꝛem aut tutoꝛem eſſe.

Dem.

Lex. cix.

Cenſere⁹ eſt cōſtituere. t ꝓcipere: vnde etiā dicere ſolemus: cenſeo vt hoc facias: t ſenatum aliqd cenſuiſſe: inde cenſoriꝰ nomen videtur eſſe tractum.

Dem.

Lex. cx.

Ittus⁹ publicū eſt catenus q̄atenus maxime fluctus exeſtuat. t effluat. idē iuris eſt i lacu⁹ niſi is totus ꝓuatus⁹ eſt.

Dem.

Lex. cxj.

Oꝛbus ſontic⁹ eſt qui cuiq; rei nocet.

Dem.

Lex. cxij.

Sluēdo⁹ cē nemo intelligit niſi q ſolidū poteſt ſoluere.

Dem.

Lex. cxiij.

Ueſtio⁹ eſt fundus a poſſeſ-

no. q̄ non videt aliquid eſſe niſi perfectum ſit. vt. ff. de eden. l. ij. §. edere non videtur. t. C. de bis qui. vt indig. l. cum filiciānum. in fi. Sed arg. cōtra. ff. de rit. nup. l. id. Item cōtra. j. tit. i. l. nemo dubitat. ſed hec ſm illam ſz per ſe vel per alium. Accur.

r Queſtio eſt. Proꝑietates quattuoꝛ vocabulorū denotat hec ler: plerūq; tamē vnum pro alio ponitur. Accurſius.

s Ofte q̄quid. nimis large logī: ſz intellige. i. tā prediū ruſticū q̄ vrba num. vt. j. eo. fundi.

t Coparaf. vt colaf ſe minet: t ſic prediū ruſticū tm̄. vt. j. e. fundi. §. in rure. ſic ergo fundus genus eſt/ ager ſpecies eſt.

v Ab agro. a fundo debuit dicere vt er ꝓncipio colligitur. ſed in notāda differētia a poſſeſſiōe nō refert inter agrum t fundum. Accur.

x Juris ꝓprietate. clarius dicer et cōtra iure ꝓprietatis. nā in altero eſt ꝓprietas/ in altero nō. et hoc ꝑbat quicqd cñ etc.

y Hec pōt pertinere. vt homo liber quem quando q̄s poſſidemus.

z Uſus eſt. als ius eſt: ſz certe immo nulla eſt poſſeſſio q̄ ſit vſus: et nullus vſus q̄ ſit poſſeſſio: vtpote cū nō ſequit vtil⁹ ergo poſſidet: t ſi poſſidet: ergo vtil. ſ ſic exponē poſſeſſio eſt vſus. i. ōz in bis reb⁹ q̄ poſſideri pñt: gra vſus nō gra ꝓprietat⁹. et ſic ſtricte accipit ꝰ poſſeſſio. ſ. ſine ꝓpitate: plerūq; tñ t cū ea t. ſi ſic ē magis ſubtilis q̄ vtilis hec ōtia. vel dic poſ. eſt vſus. i. ſi ſis vſu. nā ſicut nō eſt ōſis qui vſuz ſolū hz: ſic nec qui ſolā poſ. habet.

a Proꝑietas. cū el dico me hēre agrū ꝓpetatē me hīc ſignifico. ſz fidico me hīc poſſeſſionē cū habeo ꝓpietatē impropie loquoꝛ. vt. ff. de. inter dum. ſed ſi dicerē habeo ꝓpetatē t poſ. cū vtriq; habeā ꝓpe loquoꝛ. Accur.

b Supraſcripte. i. ſigni

ficationis. Accurſius.

c Appellationis. ſ. predij. Accur.

d Species funt. ſed omnia iſta alia ſignificatione ſepe accipiuntur. vt ff. eo. interdum. t. j. eo. l. fundi.

e Quiſquis. inſtituit filios t extraneos: t vni filioꝛ ſubſtituit pupillariter his vbis. quiſqs etc. ad hoc facit. ff. de vulg. ſub. l. qui liberis. ff. Vel etiam dic q̄ de directa inſtitutione loquatur.

f Heres ſit. vel ſint.

g Proculus. p labeone. j. e. ſerui⁹ ꝑ ꝓculo. vt. ff. e. l. inter ſtuꝑū. §. fi.

h Quin. i. q̄ vt nō ſint due negatiōes: q̄ iam affirmaret. vt. j. eo. duobus. q̄ nō vult facere/ immo negare. vt t. ff. de teſt. tut. l. ſi quis ita.

i Don poteſt. ſpone exemplū per. l. ff. de eo q̄ cer. lo. l. ff. in fi. Jtē per. l. C. depoſiti. l. iij. Accur.

k Actio nō cōpetit. vel retentio: alioqn cōtra. vt. C. etiā ob chyrogra. pe. l. i. fm Azo. meli⁹ inducif. C. de vſur. l. per retentionem.

l Hoſtes. ea q̄ er hoſtib⁹ capiuꝰ nr̄a ſunt. vt t inſti. de re. diui. §. item ea. nūc q̄ ſunt hoſtes dicit. t no. decernim⁹ alioqn: ſz nō ſint amici/ non tñ ſunt hoſtes. vt. ff. de cap. l. v. t fac. l. hoſtes. i eo. ff. t. j. e. q̄s nos. Alc.

m Latrones. a latendo in filuis vel alibi: publice tñ poſtmodū rapiūt et ſic latrones. t predones ponit pro eodem.

n Hereditatis. Etiā dānoſam. vtr. ff. de here. inſtit. ex facto. §. cuz hoc ita. ſic ꝓpeculium. vt. ff. de pecu. l. peculium. §. pe.

o Juris eſt. vt. j. eo. pecunie. §. hereditas. Accur.

p Sicuti bonoꝝ. ſic etiam eſt dānoſa. t iuris eſt nomen. vt. ff. de bo. poſ. l. iij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

posl.l.iij.in pn.ff.§.bonor. sic videt in appellatione bonor. vt.j.eo.bonor. Sed in hoc est arg. cōtra.ff.eo. subsignatum.§.bona.ff.l. proprie

a ¶ Bona. sed boc no.ff.eo.l.bonorum. Accur.

¶ Erbis. Ey. tabu. que feruntur. unsti. ad leg. fal. in prin.

b ¶ Videtur. etiaz vltra dodrantem/z non in legatis tñ. sed et in alijs. ius. Accur.

c ¶ Coangustatum. dicitū

d ¶ Leguz. velut i leg. fal. vt.ff. ad.l.fal.l.i.z instit. ad.l.fal. circa pn. vel elia scēne circa libertates: vt instit. q ma.nō posl.i pn. ff.§.cadē. Itē ispicit an babeat factione testi q re linqt vel cui relinquit ex legibus inrisēsolutor. vt isti. de here. qua. z differ. §. an certranein. Accur.

e ¶ Sura. Non est. i. nō semp vbi venit vnū ibi venit reliquū. vt l maleficij. posf. bēditatis/ g de pcipiēdis fructib⁹ tenef. vt.ff.ō pe.bē.ff.z file gc.ff.q6 aūt ait. ff.z de vsu fra peculie nō si ea nō attigat. vt.ff.de peti. her.f.li possessor. i pn.ff. tñ plerū qz vbiv ēt vnū z reliquū. vt ar.ff.ō fiu.l.vsure. ac.

f ¶ Alia causa. certrisecta: nā est accessio cinilis. sed fructus naturalis. vt.ff. de rei ven.l.si nauis.

g ¶ Erēnius. alis ser ui⁹: z alis berēni⁹.

h ¶ Posse. fyllabica adiectio est. vt z alis.ff. de aū plu. ar. l. vicinus.

i ¶ Quem. serum.

k ¶ Positus. numerus. z sic no. qz si posuisset singularē tñ/ls in masculis no cōprehēderet onēs. Itē si plurali sisset cōprehēderet oēs. vt.ff. de test. tu.l.si qs ita. ff.z bi vtrūq; simul: quia bis ponit masculum nō cōprehendunt femine: vt bic.

† Aliquan do vnū tps p alio ponitur concor. ter. in ca. si mpauī. xxxij q.v. ter. l.c. no.i tpo. de pfe.di.ij. et glo. cuz ter. ibi panor. o in.c.nā cupiscētias. de cōsti. ex ra.

l ¶ Nō iuris. quia ius est expediti vt dixi.ff.ō. z qz femine nō continentur.

m ¶ De filio. sez tātū nō de filiabus. Accur.

n ¶ Videtur. vt.ff.ē. quisquis. et ar.ff. de leg.iij.l. si plures grad⁹. Accur.

o ¶ Erbū. Cōfirmati. ante testm facti non aliter olim valebāt/ nisi per subleqūes testm cōfirmarēt. vt.ff. de iur. co.l. ante tisi. z .C. de codicil.l. siue.ff. bodie ff. vt instit. de codi. ff. non tñ.

p ¶ Scriptum erit. sup. cōfirmo/vel do/vel lego.

q ¶ Interpretandum est. sez q⁹ preteritos cōfirmet. et babes hūc casum. ff. de iure codicil.l. plociana. sic als erat in domo tempore mortis. id est solutus erat esse. vt.ff. de aur. z arg. leg. si vxori. ff. cuz ita. z de bis no. ff. eo.l. verbum oportebit.

r ¶ Solutus. i. liberatus.

s ¶ Alligatus. id est obligatus.

t ¶ Sed ad preteritū. sic dicimus amatus sum vel fui. sum essi verbū preteriti tēporis nō est: sed vice preteriti temporis fungitur.

v ¶ Ec verba. ff. dicat bec vba/nō tñ est ālio nisi de cōiunctione aut. ¶ et q6 subjicit ille aut ille ꝛc. sup. decessit testatus vel intestatus.

x ¶ Sunt. z primo de disiunctiua vsqz illuc ita sisi ꝛc. postea de subdisiū ctiua vsqz in si. qñqz etiā ponitur pro coniūcta. vt. j. e. supe.

y ¶ Ita. q. d. sicut verbū aut potest esse disiunctiuum: sic z subdisiūctiuū. bic tñ subdinidit. Dic ergo verbum sez aut.

z ¶ Subdisiunctiuoz. subdisiunctiuorū duo sunt genera. in primo non

potest vtraqz pars in eodem tempore eidem ineſſe. Item potest vtraqz pars eidem abesse in alio genere econuerso: sez est necessaria qz vna debeat abesse: vel vtraqz debeat inesse. Accur.

a ¶ Fimbus. Fines appellat extremitates: ꝛc sedet et ambulat: sed stare est medium.

sed z ꝓterituz tēpus significat: ita et hoc ybū erit nō solū futurū: sed interdū etiā preteritū tps demonstrat. nā cū dicimus lucius titius solutus[r] est ab obligatione: z preteritū z psens significamus: sicut bic luci⁹ titi⁹ alligatus[u] est. z idez erit cum ita loquimur. Troia capta est. non enim ad presentis facti demonstratiōnē refertur is sermo/sed ad preteritum[r].

¶ Vide bene glos. buius legis et babes casum eius.

¶ Proculus. Lex.cxxij.

¶ Ec verba[v] ille aut ille nō solum disiūctiua: sed etiā subdisiūctiua oationis sunt[z]. disiunctiuum est veluti cum dicimus aut dies aut nox est: quoz positio altero necesse est tolli alterum. Item sublato altero poni alteruz ita[y] si mili figuratione verbū aut potest esse subdisiūctiuū. ¶ Subdisiūctiuoz aūt genera sunt duo. vnū cū ex ꝓpositis finibus[a] ita non potest vtrūqz esse vt possit[b] neutruz esse: veluti cum dicimus: aut sedet: aut ambulat[c]. nā vt nemo pōt vtrūqz simul facere / ita aliqs potest neutrum: veluti is q accumbit[d]. Alterius generis est cuz ex ꝓpositis finibus ita nō potest[e] neutrū esse vt possit esse vtrūqz: veluti cum dicimus. omne aīal aut facit[f] / aut patitur: nullū[g] enim animal est quod nec faciat nec patiat: at pōt simul[h] et pati et facere.

¶ Vide.l.au[a]. ff. de iur. dot. ff. j. bic p gl. allegatā z bene babebis casum buiꝰ legis.

Lex.cxxiij.

¶ Epos† proculo[k] suo salutem[l] ab eo[m] qui ita dotem tibi promisit cum cōmodū erit dotis filie mee tibi erunt aurei. c. putasne protinus nuptijs factis dotem peti posse? quid si ita promisset cum potuero doti crū[n] tibi c. q⁹ si aliquam vim habeat[o] posterior[p] obligatio[q] possit verbum

b ¶ Ut possit. q. d. nō est ita verum vt possit esse vtrūqz sicuti. verus est q⁹ possit esse neutrum.

c ¶ Ambulat. B qdē ꝑa ē qz nō ꝓfert ob hoc dicitur tet alterū illoz. ex necessitate esse oportere: ff. vt significet vnū ex altero nō posse esse simul. Also.

d ¶ Accumbit. i. iacet. sic milem casuz notauit bic Jr. vbi est neutrū dicens q ambigue loquitur non z vtrūqz sigt: ßz q6 vnlt. ßz si aliud dicit q6 q6 vult non id dicat q6 vor sigt: qz nō vult necq id quod z vult: qz id non loquit. ve luti aliqs volebat aliuz scribere beredem. z alīū scripsit qué noluit. veluti frat me⁹ ꝑson⁹ me⁹ bis esto. nā ille q scripꝰ ēnō est heres: qz de eo noluit. ¶ Item ille qué voluit non erit: qz cū nō scꝑsit: et sic aliud loquit z aliud vult vt.ff. de here. ifhit. l. quoties. Jr. et.ff. de re. du. in ambigua. ¶ ꝛc hec glos. nō potuit de disiūcta vel subdisiūcta. Itē z aliuz casum ponit. ¶ qñ neutrum est. veluti cū baberet. qs duos filios: z vnū erēdare de rē vult vnū ex illis dixit. filius me⁹ heres esto. ¶ el cū voluit titiuz esse. tutoꝛ filij sui dixit: titius tutoꝛ esto. cū duo essent: nā null⁹ erit tutoꝛ. vt.ff. de lib. z posth. l. ij. et de test. tu. l. duo. sed nec hoc placet: cum in eo non sit disiūcta. vel coniuncta.

e ¶ Ita nō pōt. q. d. non est ita verus vt possit esse neutrū: sicut hoc qđ pōt esse vtrūqz. Accur.

f ¶ Aut facit. ff. pōt itelligi de actione que in iudicio ꝓponit vel exceꝑt. et ff. ꝑ restringere ff. ad hominem. vel etiaz de coitu dicas. et ff. hoc dic esse aīal. i. ois grūs aīal. nec ens offe coit: cū quedā erra nascātur. vt not. ff. de iusti. z iur. l. j. §. pe.

g ¶ Nullū ens. hec fuit vā

† Glo. est. B in ff. dignitate. q vult q⁹ quemadmodum arma sunt ꝓpicia et necessaria militib⁹: ita li bri scholarib⁹ z edpa rantur: quā gl. dicit singu. iason. in §. fi. de accu sa. ff. i. col. vltra eū ꝓ decisione isti⁹ glo. adduco ea que ponit glo. i c. i. §. z quo tiens. in ff. liber⁹. ibi z libri dati ꝛc. de colla. in prag. sāc

ꝓportio: qz nō ꝓfertur vt de notet sicut. ff. alter: cū altero esse nō posse: sed qz nullū est animal qđ aliqđ eoꝝ saltem non faciat. Accur.

b ¶ Simul. i. ſm suū naturam: non tamen eodem tempore.

i ¶ Et pati. vt in duplicibus iudicijs ſm primum casum: veluti lepius q agit z patitur ſm alium.

k ¶ Epos proculo. duo dicit. et qđ est primum vsqz illuc quid si ita ꝛc. solut in fi. ue interpretatio ꝛc. z pone exemplum per. l. ff. de iur. do. auus. §. i. Accur.

l ¶ Salutem. z sequentem questionem.

m ¶ Ab eo. titulo.

n ¶ Doti erunt. sez an statim contractis nuptijs debentur. z bec est secūda pars: vsqz illuc interpreta. ꝛc.

o ¶ Vim habeat. i. efficaz sit et. Also.

p ¶ Posteriot. cum dicit: cum potuero.

q ¶ Obligatio. i. posteriot verborum ꝓtolatio.

r ¶ Possit verbum. vel potero: nam vnum est verbum.

a ¶ Sensit. vnde ergo necessaria sunt. f. q. p̄ senserit/ z q̄ ex sensu vbor ille sensus colligatur: vt hic. z. ff. de sup. le. labeo. ff. Sensus aūt verborū q̄ntū expresse colligit: q̄ntū per p̄cedētia z sequētia. vt. ff. de le. ij. vnū er. ff. si omissa. Apparet ergo q̄ etiā si duplex sensus vbor ille colligatur de quo sentit. p̄missor qui est ambigue locutus. z sic est ff. de pac. l. veterib⁹. z. f. ti. i. l. I am ambiguis orationib⁹. Sol. hic restringit statim: scz ad certū sensum vbor⁹: scz cui⁹ Zius esset turpis: z sic impossibilis. vt. ff. de 2di. instit. l. filiꝰ. Accur.

b ¶ Alieno potero. ſz hoc non sufficit. vnde statim subdit. z. l. ij. Am. qui po. in pig. ha. l. credi tor. q prior. I fi. i. fin. nam p̄t esse q̄ etiā soluto ere alieno nō poterī cōmode solucre sua salua dignitate/ q̄ idem est: q̄ non est p̄tin⁹ cogēdus ad distractionē suaꝝ rerum. vt. ff. de nego. gest. l. dinottio. z de nora. si seruꝰ depositus. ff. j. Accur.

† Nota q̄ illud ducimur posse q̄ cōmode z cōueniēter possum⁹. cō cor. ter. i ca no. aliud. xij. q. j. rer. I ca. faciat. xxij. q. ij. ter. I c. j. ff. volenti. ff. de aug. & nō tñ. de colla. I pag. fanc. z ibi glo. in ver. conuenienti.

c ¶ Dignitate. i. commodo. nam si miles est relinquēda sunt arma: z. ff. de solutionibus libri. Accur.

d ¶ Magis. i. p̄mptiꝰ est tñ idem vtrobiq; sine dicat cū potero: sine cum cōmodum erit: sīe vbi habeꝰ. ff. de mino. l. q̄ſi minor. ff. restitutio. vbi dicit partiꝰ. est tamen. idez vtrobiq;. Accur.

e ¶ Meo. sic. ff. ō sol. paulus. hoc verū si adijciantur hec vba cuꝫ cōmode potero. fec⁹ si simplr. vt. ff. de vbo. ob. quicquid.

f ¶ Si cū fūdi. Dare. er quacūq; causa.

g ¶ Legem. i. pactum.

h ¶ Per dñm. i. p me q fuī dñs. Accur.

i ¶ Prestabitur. hoc q̄ p̄missum est. q̄ aūt fit statim dicit. Accur.

k ¶ Eo. i. ꝓpter eā adiectionem. q. d. non prestabit aliud q̄ ſtaret etiaz hoc nō adiecto: imo minus: vt in fine dicam.

l ¶ Etiā si. i. ſquis.

m ¶ Significat. non aūt vt seruitus debeaf. vt. ff. de euic. l. pe. z. ff. q vti. z ff nullo alio adiecto.

n ¶ Eoqs. i. propterea propter prima verba. Accur.

o ¶ Inferiore. i. ꝓpter inferiorē partē: sic ergo sequētia restringūt p̄cedētia. sic et. ff. de acqui. pos. l. ti is qui alo. z de penu leg. nam q̄ſ. ff. et de aur. z arg. le. plautius. z. de leg. j. si seruus plurib⁹. ff. z ecōtra. p̄cedētia restringūt sequētia. vt. d. l. si seruꝰ plurib⁹. ff. z. C. fami. hercis. quo tiens. q̄ſ amplīat. vt. ff. de leg. j. si q̄n. z de vſu. si stipulat⁹. que est ar gu. 2dra. Item arg. cōtra. ff. de rescin. ven. l. ff.

p ¶ Ad iura. i. seruitutes. etiam si ibi sint: liberatū dico ne quid z. si ergo seruitus ab alio scz a veteri dño a quo dñium in me transiit fuerit interpolita/ non teneor. Accur.

q ¶ Estis appellatione. indistincte ꝓlate.

r ¶ Virilis. q. talē vestē legaunt. z habes exēpla de his. ff. de aur. et arg. leg. l. vestis. in p̄n. z. ff. vestimēta. z. l. argumēto. ff. mulierbri.

s ¶ Scenica. qua vtuntur in scena.

t ¶ Etiam si tragedica. qua vtuntur tragedi.

v ¶ Citharetica. qua vtūtur citharizantes. Azo. z facit. ff. e. l. verbo vitis. z. l. in ſtratum. Accur.

x ¶ Spadonum. redibitef spadatus. vt. ff. de edil. edic. si aūt q̄s. hic exponit q̄ sint: fed aliud in alio aiali. vt. ff. de edil. edic. l. ediles. ff. si spadoni. vel adoptare. vt instit. de adop. ff. illud. vel instituere posthumum. vt. ff. de libe. z posthu. fed est quęstium. ff. j. Accur.

y ¶ Natura. qui dicuntur castrati. i. caste nati.

quomodo interpretaris vtrū ere alieno deducto: an ex tante/ ꝓcul⁹ putat cum potē quis ita. pmi fit cum potuero voti tibi erunt. c. existimo ad id q̄ actum est interpretationem redigēdam esse. naz qui ambigue loquit id loquit q̄ ex his q̄ ſ significantur sensit⁹: ꝓpriꝰ est tñ vt cuz hoc sensisse existimem deducto ere alieno poteroꝰ. potest et illa accipi significatio. cū salua dignitate⁸ mea potero: que interpretatio magis⁹ accipienda est si ita promissum est: cuz cōmodum erit: hoc est cuz fine incōmodo † meo⁸ potero.

Idem. Lex. cxxiij.

Si cum fundum tibi dar cm⁸ legem⁸ ita dixi: vti optimus maximusq; esset: z adieci ius fundi deterius factū nō esse per dñm⁹ prestabitur⁴ ampli⁹ co⁸ prestabit nihil. Etiā si⁵ prior pars qua scripsum est vti optimus maximusq; sit liberuz esse significat⁶ coqꝫ⁷ si posterior pars adiecta non esset liberuz prestare debere: tñ inferiore⁸ parte satis me liberatum puto q̄ ad iura⁹ attinet ne q̄d aliud prestare debeam q̄ ius fundi per dominum deterius factū non esse.

Paulus. Lex. cxxv.

Estis appellatiōe⁴ tam virilis⁵ q̄ muliebris: z scenica⁶ etiam si tragedica⁷ aut citharetica⁸ vt continetur.

Ulpianus. Lex. cxxvj.

Spadonum⁹ generalis appellatio est: quo nomine tam bi qui natura⁹ spadones sunt: itez thibilie⁷ thalasie⁸: sed et si quod aliud genus spadonū est cōtinet.

z ¶ Thibilie. qui sint isti nescio. vel thibilie dicunt q̄bus inscinduntꝰ virilia cū tali gñe ferramēto. vt. ff. ad leg. cor. de fic. l. bi. Vel tertio thibilie dicunt q̄b⁹ supponunt fistule vt possint mingere dēpta virga cū testi.

a ¶ Thalasie. i. qui feruata virga ſtillant z mingūt. Accur.

b ¶ Ui mortui. natiuitate posſibum rumpit testamentuz: sed hi nō dicunt nati: vt h. z. C. de posthu. here. l. j. ij. z. iij.

Paulus. Lex. cxxvij.

Ui mortuiⁿ nascūtur / neq; nati/ neq; procreati videntur⁰: quia nunq; liberi appellari potuerunt.

Ulpianus. Lex. cxxviij.

Lege⁴ obuenire hereditatē non impropꝛie quis dixerit etiam eam que ex testamento defertur⁵: q: lege. xij. tab. testamēta rie hereditates confirmantur.

Idem. Lex. cxxix.

Aliud⁷ est fraus/ aliō pena⁹. fraus⁸ enim sine pena effe potest¹: pena sine fraude esse nō potest⁸. pena est noxe vindicta: fraus z ipsa noxa¹ dicitur/ z quasi pene quedam p̄paratio. ¶ Inter mulctam⁽ⁿ⁾ autē z penā multū interest cū pena generale nomen sit. et oim delictorū coercitio⁽ⁿ⁾: mulcta speciales peccati⁰ / cuius aiaduersio hodie pecuniaria est. ¶ Pena autē nō tñ pecuniaria / verum capitis et estimationis⁹ irrogari solet⁹ / et mulcta quidem ex arbitrio eius venit qui mulctat⁷ dicit pena nō irrogatur nisi que quacunq; lege vel quo alio iure specialiter huic delicto ipsiꝰ tā: qnimmo mulcta ibi dicitur vbi specialiter pena nō est imposita⁸. ¶ Item mulctam is dicere potest cui adiudicatio⁷ data est: magistratus enim solos z ꝑsides prouinciarum posse mulctam dicere mandatis permissis est: penam autem vnusquisq; irrogare potest cui huius criminis siue delicti executio competit⁹.

Paulus. Lex. cxxx.

Aniculus † amittitur⁷ qui extremo anni die moritur

m ¶ Inter mulctam. quia plerūq; de illis vocabulis fit mentio: et ponit assignando differentias.

n ¶ Coertio. pecuniaria z corporalis.

o ¶ Pcti. f. coertio est. ſz nō oīs delicti: sed eiꝰ tñ. ſpāſr cui⁹ est pena hodie pecuniaria: ſz olim esset fecus vt subijcit. ſz ff fallit ſ casu: vbi etiā ecorpalis imponit. vt. C. de ſportulis. l. ij. in fi. z bec est ꝓma differentia.

p ¶ Estimationis. i. fame.

q ¶ Solet. aliquando.

r ¶ Qui mulctā dicit. hec ſcda differentia est. vt. j. eo. l. ſi qua. in fi.

s ¶ Impositā. fed oppo. ex. l. C. de epiſ. au. l. ij. z ne liceat poten. l. ij. vbi mulcta etiā certa dr. fed impropꝛie illis legibus dicitur mulcta.

t ¶ Adiudicatio. ordinaria vt statim subijcit. † vt. ff. de iudi. l. ij. in fi. et ff. ſi quis ius di. l. j. z. C. de modo mul. l. ff. in p̄in. nisi in casu. vt. C. de ſpor. l. ij. vbi etiam delegati imponunt.

v ¶ Cōpetit. etiam per delegationē. Tres ergo sunt differētie. est z quarta. q: a pena nō appellat/ a mulcta sic. vt. ff. eo. ſi qua. in p̄n. Item quinta q: ſi mulcta imponit vltra modū. l. cōcessum nō tenet. vt. q̄ſ. puo. nō est ne. l. certa rōne. fed pena sic: vt p furto nō manifesto in quadruplū. ff. de bis qui no. infa. l. quid ergo. ff. pena. Item z mulcta datur fisco. vt. C. de mo. mul. l. mulctarum. fed pena actori plerūq;. Item mulcta non infamat. C. de mo. mul. l. j. fed pena plerūq; sic. vt colligitur. ff. de bis q no. infa. l. i. ff. qui furti. Accur.

x ¶ Aniculus amittitur. id est moritur vt subijcit. z facit. ff. e. l. anniculus. z dic vt ibi. Accurſius.

† Ibi ſsue tudo loquēdi. no. q̄ est recurrendū ad vulgarē interpretationem. cōcor. ter. in ca. et ſi fies de ſponſa. extra. gl. in pe. pag. fanc. in ver. francor.

+ Concor. cus hac glo. tūc. suo ter. ibi: adiudicatio. ter. in c. pſtauū. ex tra de testi. li. vi. z q̄ ſit q̄ mulctare pōt. no. Bapba. Bau. ca. 2 alex. l. i. ſ. ſi de ius di. non obſt. z ipe. in tit. ff ꝓu. ſ. iiij. ver. i. z. l. ti. de ſententi. ff. j. ver. ſed numq̄d.

Consuetudo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Consuetudo. no. sic. ff. de fun. instru. et instrumen. leg. l. cuz delanio. §. asinum. Accur.

b ¶ Ante diem. vt istam malā litterā intelligas dic q̄ quelibet dies mēsis dicit dies kalēdaz: vt prima dies kalēdaz/sēda dies kalendaz: et sic de ceteris. si igitur primi sit vbi ante. x. dié kalēdaz vel post diem. x. kalendaz: sex inchoatus pars fuit. vel q. xi. dies nō cōtinet: sexyt sit arbitrio solutis: sed bñ queniet. xi. die. vl q. die tpo. x. mñ. nā semp intelligit de primis. x. diebus mensis de quo superfunt. xx. dies.

c ¶ Post diē. x. quidā libri bñt. xij. x. ff. bñt vtroq; cū. x. et tūc plana est q. sue. pmittā ante dies xij. f. inchoatā: siue post. x. diē teneo in. xi. die. ff in B intereſt fm būc casum: q. pmo casu demuz postea finita. xi. potero agere. in scō statis post. x. fic in ipso die. xi. Alij bñt. x. x. tūc die. f. finitū. et. ff. babes vtroq; x pro bac ē. ff. vb. ob. l. q. ate. ff si habeſ. f. neutro ei. x. tūc est mirū q̄ si pmittas post. x. dies q̄ nō videar pmittere die. xi. ff dicas ſcz ſcdoatū. x facit. C. de posthu. bere. in ſti. l. fi.

d ¶ Kalendaz. i. mēſis x ſup. hec duo paria ſunt.

e ¶ Falsus ē. lego. x. ſi pariat ci. f. vl alij. vt. f. c. l. q. ret. filiū tñ habuiſſe ō: tē pote mori ſ. vt. f. e. l. etiā. et facit. ff. de inoffi. teſta. posthum⁹. Sz ar. ꝛtra. C. de inoffic. teſt. l. ij. vbi bñ p̄ inſtituto ſi alij fuerunt inſtituti nō ſi ēſnei.

f ¶ Erfect⁹ eſt. als extractus eſt. Accur.

g ¶ Sz ff. gs. ff. etiā tē ſtatoris vel bēdis.

h ¶ Numerat. ſi q̄ moriē hora tertia ꝑ fieri q̄ ꝑmiſſum eſt etiā hora nona vt nō cōmittat pena ſi ꝑmiſſa eſt. x hoc ſi tale eſt facti q̄ ꝑ alīs poſſit fieri. vt. ff. de ſtat. bo. arethuſa. in fi. x. l. ſeq. als ſecus. C. de cadu. tol. §. ne aūt. Accur.

i ¶ Aniculus. ſtatus. ſcz dicitur anniculus. Accur.

k ¶ Tricentesimo. lxv. naz tot dies bz annus. vt x. ff. de ſta. libe. l. cū heres. §. ſtichus. x intellige hoc de die naturali: q ſcz ānus etiā. vj. horas bz plus. vt. ff. e. l. cū diſſertus. q̄ tñ nō curanē hic in vno: x ſi curat diſſertus quelibet numeratur pro die: vt hic dicit. Accurſius.

l ¶ Incipiente. No. ſufficit tangi de vltimo die. ſicm vſucapiōe. vt. ff. de vſuca. l. ideoq; x de duer. x tēp. pre. in vſucapione. in pne. Itē ff. ſi. de aur. x ar. le. l. x ſi nō ſint. §. gd ergo. in pn. Itē ff. ſi. de. anniculus. Q̄nq; etiā annus inchoatus habeē ꝑ pfecto. vt in aut. de tpe non ſol. pec. ſup do. §. gñaliē. col. ij. ibi: nouimus eñ ꝛc. q̄ eſt buic. ff. in eo q̄ nō ſit hic anniculus q̄ annū inchoauit: ff tñ ibi hic. xv. an. q̄ ſolūmodo inchoauit eum ꝛ perfecit. xiij. q̄ñ ad mīmonū ff bēdū: cū ertūc poſſit ff here ma trimonū. vt inſti. de nup. in pn. que eſt ꝛtra. Q̄nq; querim⁹ de mome to ad momentū. vt in ꝑſcrip. xxx. an. vt. ff. de act. x obli. l. in olbus. x de reſti. in integ. vt. ff. de mino. deniq;. §. minoꝛē q̄ ſunt ff, ſed ibi plene dixi in glo. que incipit: quedam iura dicunt ꝛc. Accur.

m ¶ Non exacto. id eſt completo.

n ¶ Iuliter. i. fm cōſuetudinē ciuium. x loquelam. vt. ff. e. l. anniculus.

o ¶ Uere. ſ. Potentuoſum. ſ. partū q̄ eſt. ff. x ſunt hec noīa cōuenīē

p ¶ Vel qualem. accipe nouū dico viſu qui habet oculos retro: vel vagi tū quia mugit vt bos: vel ſucculus.

q ¶ Animalis. i. qui melius affimilatur filio alterius animalis.

r ¶ Obtēperauerūt. ſic. ff. de cōdi. inſti. que ſub conditione. §. mortuo.

s ¶ Fataliter. vt. ff. ꝑ ſocio. l. cum duobus. §. dāna. fecus ergo ſi ex delicto mulieris eſſet: vt q̄ babuiſſet rem cum aliquo aſiali irrationali. ſed et ꝛſuetudo⁹ loquendi id ita cē declarat. ¶ Ante diē⁹ decimū kalendaz ꝛ poſt diē⁹ decimū kalendaz⁴ vtroq; ſermoneyndecima dies ſignificat. ¶ Falſum eſt⁵ eā peperiſſe cui mortue filius exſectus⁶ eſt.

Ulpianus. Lex. cxxxj.

SI quis ſic dixerit: vti intra diem mortis eius⁷ aliquid fiat: tūc quo q̄ dies quo quis mortuus eſt numeratur⁸.

Paulus. Lex. cxxxij.

ANiculus nō ſtatim vt natus⁹ eſt: ſ. tricētesimo ſexagēſimo quinto¹⁰ die ōz incipiente¹¹ plane non exacto¹² die: quia annū ciuiliter¹³ non ad momenta tempo rum/ſed ad dies numeramus.

¶ Si legatū ſit mulieri aliquid ſi pariat habebit legatum: licet aliquid monſtruoſum pariat. et ratio redditur in littera ibi: nec eñ. hoc dicit.

Ulpianus. Lex. cxxxiij.

QUeret aliqs: ſi potētuoſus¹⁴ vel monſtruoſum: vel debilem mulier ediderit: vel qualem¹⁵ viſu: vel vagitu nouū nō humane figure: ſed alterius magis aialis¹⁶ q̄ hois partum: an q̄ enixa eſt p. deſſe ei debeat: ꝛ magis eſt vt hec quoq; parentibus. pſint. Nec eñ eſt q̄ is imputetur qui aliter potuerunt ſtatutis obtemperauerunt¹⁷: neq; id q̄ fataliter¹⁸ acceſſit matri dānū iniungere debet.

Idem. Lex. cxxxiiij.

GEneri appellatiōe ꝛ neptis et ꝓneptis¹⁹ tam ex filio q̄ ex filia editarus ceterarū q; maritos contineri manifeſtum eſt.

accidit forte ei in hac. l. q̄ quādo cū bole ageret cogitauit de aliquo anı

t ¶ Gmali. propter talia eñ hec accidunt. Accur.

v ¶ Er enixa. ¶ Done caſum vt inſti. ad tertul. §. hinos. vbi ingenua ter pariens admittebat ad bereditatē. filij naturalis/non alſo: q̄ bodie ibidē corrigit. x q̄ ſubijcitter geminos. i. tres ſimul. vt x. ff. de reb. dub. l. vtrum ita. ij. rñ. et. ff. ſi pars bere. pe. l. antiqui. §. ſed ꝛ tres. Item pone exemplū. ff. de ſtat. bo. l. arethuſa. Accur.

x ¶ Hereditatis. Cōtinetur. vt ſi reliqui legata ab heredib⁹ oñs teneant: ſed impropie ꝛ eodē modo ipropie bonoꝛ poſ. ſi bereꝛ. vt. ff. l. beredis appellatiōe. ꝓpie aūt bic nō ſic. vt ff. de bo. poſ. §. quos aute.

y ¶ Dificia. ſtatuerūt roma ni q̄ q̄ edificiū habeat rome/romanus ſit. x eſt ratio hui⁹. l. q̄ roma ſic cōprehendit. vt. ff. co. l. qui in cōtinētibus. x. ff. co. vt alpben⁹. x. l. ij. vbi plene dixi.

z ¶ Eſſe poſſit. ſ. ad quez paraſ: nam oñe edificiū pōt eſſe ad aliquez vſum etiā imperfectū: ff aliquē picture vel ornat⁹ rei deſint. et eſt exēplū. ff. ad le. fal. l. ſi is. §. q̄ ita. vbi bere ita demū videt pfeciſſe op⁹ municipibus ſi ſic perficit. x facit. ff. co. l. v. §. ope. x q̄ ibi not. Sed arg. cōtra. ff. de orig. iur. l. ij. vbi dicit q̄ principiū eſt potētiſſima pars. Itē ar. cōtra. ff. de auro ꝛ ar. leg. et ſi non ſint. §. quid ergo. Accur.

a ¶ Epiſſe. ꝑ de exēplum. vt. ff. co. l. ꝓ ueniſſe. vbi filiꝰ vel ſeruꝰ bz capere. ff alij acquirat etiaz q̄ momento apud

cū nō ſit. vt. ff. de acgr. bere. l. placet. Sed ff. ff. e. aliud eſt capere. vbi nō videt capere q̄ eſt alij reſtituturus. Sol. refert vtrū te accipiēte alij acquratur. an cū ita accipio vt alij reſtituatur: boc eñ non eſt capere.

b ¶ Iam. ¶ Poſſit. ꝛ poterit agere de inoffi. teſta. extranei⁹ inſtitutus. vt. ff. de inoffi. teſta. l. poſthumus. nō tñ peperiſſe videtur. vt ff. e. l. anniculus. §. falſum. ꝛ facit. ff. e. intelligendum. Accur.

c ¶ Uriplici. Coniunctio. inter beredes vel legatarios ꝓprietatis vel vſufruc. Accur.

d ¶ Re. tantum. Accur.

e ¶ Per ſe. i. ita q̄ nō vbis. ꝛ eſt exemplū q̄ duo inſtituunt ſeparatim in eadē bereditate. vt. ff. de leg. iij. l. re cōiūcti. j. rñ. ꝛ. j. e. bac. l. in fi. verbis. ita q̄ nō re: vt inſtituo titiū ꝛ ſeiū. ꝑ equis partib⁹. vt. ff. de leg. iij. l. re ꝛ iuncti. ij. rñ. ꝛ ꝛ vbis q̄ñ vtraq; coiunctio interuenit vbi oz. f. ꝛ rei. ꝛ boc ſubijcit nec dubium ꝛc. nam medium caſum reaſſumit.

f ¶ Veluti. iungit nolm cōplerus veluti ꝛc. nam bic ponit de cōiunctis vbis tñ vt. ꝑ bāt illa vba ex parte dimidia. vt. ff. de leg. iij. l. re cōiūcti. Azo. quinaſi de alia dimidia vnus de alia alius ſit inſtitutus. et ſic ij. rñ. Azo. quinaſi de alia dimidia vnus de alia alius ſit inſtitutus. et ſic etiā exponit tertiū rñ. ſ. vel tñ⁹ cū menio ꝛc. at medīū de coiunctore et etiā exponit tertiū rñ. ſ. vel tñ⁹ cū menio ꝛc. at medīū de coiunctore et verbis habes necesse intelligere. tu dicere potes vt de cōiunctis ꝛ ꝛ verbis habes necesse intelligere. tu dicere potes vt de cōiunctis ꝛ ꝛ verbis bis bec tria dicta dicant ſine per ꝛ/ſine per q̄/ſine per q̄. Item ſi intelligas de dimidia. ſ. eadē tā in primo q̄ in. iij. rñ. vt. ff. ſ. penul. ibi: vel ita pu blius meuius ꝛc. ꝛ. ff. de leg. ij. l. menio. in pnn. Accur.

g ¶ Sunto. iſti re ꝛ verbis ſunt coniuncti.

h ¶ Articulos. i. coniunctiones. Accur.

i ¶ Coniūctos. re ꝛ vbis: vel vbis tñ. nā tria exēpla ponit vbi detrahit coniūctio vſq; in fi. primū veluti ꝛ c. in quo eſt coiunctio re nō vbis cuz dicat dimidia fm Azo. vel dic re et verbis cōiunctos ꝛ dimidia dic ea

dem vt modo diri. Et not. q boc pmū nō soluit: sed dic cū sit soluta ora-
tio q accipitur p cōuncta. vt. ff. eo. sepe. §. cū vero dicit. ¶ D. Accur.

a Vel ita. secundum responsum.

b Sunto. als esto isti re tri.

c Esto. repete videamus an oporteat eos accipi cōiunctos re r vbis:
sc̄s vt titi⁹ rc. sic nō soluit-
tur q̄stio: solues trīvt r fu-
perioꝛe primā. vel dic se
cundo heres esto. et. R.
vtiq; videnꝫ ꝓiūcti vt ti-
tius rc. r sic est solu. bic.

d Videantur. sempro-
nius vo sit ab eis diuisum
cuius re r vbis. Accur.

e Lucius titius. tertius
responsum vbi detrahi-
tur coniunctio.

f Tres semisses. in boc
vltimo casu r erat cā dub-
bitationis: quia si illud
qua faceret relationē sim
plicem fierent tres semis-
ses: sed facit persona alēs fic
ergo videt inter eos diui
dere quādmodū si diuisi
set lucio titio fundus: r ꝫ
amplius scio. r. vt. ff. de
leg. iij. si sic. Accur.

g Sed co. responsio.

h Ex parte. sc̄ils ꝫ separa
tim re r verbis.

† Isabem⁹ hic ter. valde no. ad p bandū q̄lt aliū sit ꝓcu bina alicuius. ¶ Solo.

i Duos. sc̄s ꝑmos: ter-
tius vo nullo modo eis
cōiunctus est. vt. ff. de he
re. instit. iulia. §. nec ēm
re vel vbo cōiungūt būc
tertiū. vt r. ff. de le. ij. l. p
culo. in fi. ꝫ in eo. ti. l. me
uio. in pnc. videat cōtra.
ꝫ ergo ne cā vt ibi no. Et
arg. ff. de vsufru. ac. l. pe.
Et ex predictis no. q aliꝫ
sunt ꝓiūcti re r vbis qui
insolidū ꝫ nēiētes facūt
sibi ptes ꝫ cursu. vt. ff. de
le. iij. l. re cōiūcti. Aliꝫ trī
re r aliꝫ trī vbis. ſxi. C.
de cadu. tol. p totā. l. fol
pīmi ofīr ꝓiuncti nō sc̄bi
vel tertiꝫ. Itē not. q qdā
diuersīt vbis trī ꝓiuctos
nō bñe ius accrescēdi: q
in illo ti. de vsufru. ac. nō
ōt nisi de re cōiūctis: sed
male. vt. ff. de le. i. si duo-
bus. §. fi. r de leg. ij. me-
uio. in pnc. fm Azo. Et
plenī⁹ not. hāc materiā.
ff. de vsufru. ac. l. j. in fi.

k Apud. Habet
cēn. i. haberi videf.
vt r. j. ti. j. qui aūt. et boc
fm v nā significationem
vbi bñe. i. ōnū bñe. vt. j.
eo. ti. l. bñe. r de vb. ob. l. stipulatio ista. §. habere. r. ff. de acq. re. do. l. rē
in bonis. §. vbū penes strictius ponitur. vt. ff. eo. l. penes. Accur.

l Alfurius. als massuri⁹: r als libro memorialiū incipit ler ista.

m Monesthore. f. nosē ꝑ pellicem r ꝓpriam q amicā: cū amica
non sit ex inhonesta causa: vt bic. r. j. l. late. §. amicos.

n Appellari. sc̄s scribit.

o Aliter. sc̄s alia mulier non peller.

p Quosdā. sc̄s vocare: ait sc̄s gaius inter quos erat massurius. in pnc.
buius legis. Accur.

q In domo sit. sc̄s aliquius qui nullam habet vxorem.

r Greci. a. connubiam. r sic concordat cum massurio.

s Iulius. sc̄s partis. da crēplū. Si duo sunt institutiōes viriles par-
tes quoꝝ vnus decesserat vel post decessit ante aditā hereditatē
totū habebit superstes. sic r. C. de here. instituti. l. ij. Sed ꝓprie virilis. i.
equalis. vt. ff. de leg. prestan. l. virilis. in pnn. Accur.

t Sciendū. phibētur nuptie iter tales. exponit ergo qui sunt. vt. ff. de
rit. nup. adoptiuus. §. videam⁹. Item. phibētur q̄das tertio edi
cto postulare ꝓ bis personis excipitur. vt. ff. de postu. l. j. §. ait prętor.
et. §. fi. et. l. cui. §. ité ꝓpo. et facit. ff. eo. l. nurus. et. l. gener. Accur.

v Ui incontinentibus. facit. j. eo. colle. xv. §. j. et. ff. eo. vt alibē⁹.

x Et. l. edificia. et. l. ij. et qued ibi no. Accur.

r Ordinest sine. pone exemplū. C. de cōdi. inser. l. j. vbi institui te he-
redem: et rogaui te vt reddas titio si decesseris sine liberis suis
cit filia: r etiā neptis vna
vt bic. et ibi fa. ff. de lega.
ij. cum pater. §. rogo.

y Enūciatio. ad ē id qō
p enūciationē fingulare
volumus: siue vn⁹: siue
plures sunt liberi.

z Proꝛfertur. sc̄ils si iste
habet liberos. Accur.

a Pugillares. vt. ff. cō-
mo. l. i cōmodato. §. sic.

b Codicilli. q̄ncq; fal-
lit in codicillis: q: in sin-
gulari numero ꝓferunt.
vt in ar. C. de sac. san.
eccl. l. gnāli. r iūge. l. seq.
cū ista. C. q̄ncq; singula-
ris oꝛo plura sīgt. vt. j. e.
l. i vsu. et facit. ff. de lib. et
postbu. l. titius. in pn.

c Dam. Non possu-
mus. vt q: habet
vnum filium. Accur.

d Ita. Dubitari.
q: plurib⁹ legibus
colligit. vt. ff. de sol. fide-
cem. r de vb. ob. l. dece. et
si cer. peta. l. fi. Itez et q:
vbū minus ꝓtinet etiam
vbi non est. vt. ff. eo. ver-
bum amplius. in fi.

e Delata. vt si pure
delata sit.

f Consequi. per se vel p
aliū/per filiū/vl filiā. Et
da crēplū. vt. ff. de acqr.
here. is qui heres. vbi de
mū delata pōt adiri r re-
pudiari: vñ ꝙditionalis
trī nō ōt delata. vt ibidē
ōt. Arg. ff. de leg. ij. si ita
re. §. fub cōdi. bono. pof.
ōt delata: cū decreta est:
vt. ff. de succef. edic. l. j. §.
decretalis.

g Dis. pone crēplū.
vt. ff. vi bo. rapt. l.
ij. in pnci. vbi ōt bolus
coactis. r est verū q: ꝙ
figura vocis est figūne.
vt. ff. de. l. quisqs mibi.
vū mīb bene inducūtur
cōcordātie q̄ dicūt masc.
ꝙcipere femi. vt. j. e. pnū
ciatio. r. ff. eo. l. i. Accur.

b Intelligēdus. Fuit-
se. si monitur mater
planū est. vt. ff. eo. l. etiaꝫ
ea. si pater/r tūc idē cum

i Ille passus. Pone exemplū in prefecto vbis qui bz iurisditio-
nem vsq; ad. c. miliaria/et quoloco incipiūt numerari. bic eo
nit vt. ff. de offi. prefec. vrb. l. j. §. cū vrbē. r dic q mille passus faciūt mi
liare. vt colligitur. ff. si quis cau. l. j. Accur.

k Cōtinētibus. roma cēn cōtinētibus edificijs finitur seu terminat. vt
ff. eo. l. ij. r. l. vt alpbenus. et. l. edificia. r. l. qui in continentibus.

l Rorimi. da exemplum. vt. ff. eo. l. primus. r. j. e. in vulgari. ū. rñ.
et idem in verbo optimus. r verbo maximus. vt. j. eo. illa vba.
idem in verbo supremus. vt. j. eo. vulgari.

m Maiore parte. pone crēplus olim in interdicto vtrobi. vt. ff. vtro
bi. l. j. ꝑ pin. r insti. de interdi. §. vtrobi. Et not. de maiori parte
annī: bodie sufficit si tempore litis conteſtate possideat: vt ibidem.

n Quantum ad iuris. bic erat rubrica antiqua de bis q̄ pertinēt ad
iuris significationem. Accur.

o Murus. cum cemento. materia sine cemento. sic accipitur. ff. cōmu
nia prędio. si precario. Et erit exemplū vbi ōt q medio pariete v na do
mus fiunt due. vt. ff. cōmunia prędio. si quis duas.

†Appellatiōe homis cōtinet mas culus et fe mina. ꝛcor. galo. in ca. j. §. bec dicit. in. ff. vt rū. in prag. fanc. In ꝛ. rīū est ter. l ca. hec imago. xxxij. q. v. r l. cū. §. ibi: hoc aut mīeri. Cōtrariū tñ est verī⁹ vt bic et i turibus in glo. alle. r ad prędic tos ict. l ꝛ rius allegat tore rū. q ibi ea. si pater/r tūc idē cum

Semita.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Demita. lapidibus facta sine cementio. Jr.
b Iter est. Jd ergo quod ē iter dicitur via: vt hic. r. ff. de ser. rusti. prę. l. certo. §. si tu. in fi. r de ser. l. si tam angusti. r hoc improprie. proprie aūt differūt. vt insti. de serui. §. i. j. r. iij. que sunt contra.

+ Concor. ars. in ca. in cui. §. si so. cū ibi no. de pben. li. vi. et ad id qđ scḡtur in gl. pau. ars. in c. pluralis. cū gl. r not. e

c In vsu iuris. stricti. q. d. dū iura legum p plerūq; singulare numerū inuenim? p plura li+ vt ī cręplis hui⁹. l. r eōdra pluralē p singulari. vt. ff. eod. l. non est. Et no. ff. de peti. here. diu⁹. in fi. Accur.

d Tuum. dare oportebit. promittis.

e Tempe. i. certe.

Etiam. dicit q̄ ap pellatione cris cō tinetur r aurū. vt cū dicimus es alienū. vt. j. c. edere. §. ces. r. ff. eo. Subsignatus. §. bona. et. C. de bo. que lib. l. vbi autem. Q̄q; ponit stricte. p eo qđ est sic auro. vt. ff. de pig. act. l. i. r de cōtrahē. emp. l. in venditionib⁹. §. inde queritur.

f Cęteroqui. Ceteri. vl reliqui. vt. ff. de opt. legą. l. cum optio. et ff. C. de bere. instit. l. ij. et ff. eo. l. post reliquorum. r quod ibi no.

g Nam tentat. ſcs dicere marcellus. Azo.

i Illa verba. Pone lego vel. ꝑmitto tibi fundum meū optimū maximūq;. vt. j. c. nō tāt⁹. nā ly vnū trī habeat valeat legatū: et hoc improprie cū sit suplatiuus r respectiuus. r fa. ff. c. l. pri. r qđ ibi diri.

k Supreme. et quibus ꝑmittit bo. pos. ff. in tab. vt. ff. de bo. pos. ff. in tab. l. i. §. i. et hoc ꝑpropie cuz sit superlatiuus r relatiuus et respectiuus. vt. ff. eo. l. priori.

l Significat. qz masculinū r c. vt no. ff. c. l.

m Puerperas. Sed q̄ est qđ dicit beda? Rñ. bona r mirabilis. cū essi dicāt puerpera: ly puellam recenter peperit patet q puer in illo nolc puerpera puellā significat: q̄ tē pore nec ad iudiciū ire tenetur. vt. ff. si q̄s cau. l. ij. §. si non propter.

n Appellant. tam masculos q femmas.

o Quod est pupillus. sed esse speratur. Accur.

p In vtero est. existimat eū viscerū pars. vt. ff. de vē. inspi. l. j. §. et b rescripto. nec ob. ff. de vsufruc. si aliena. §. fceuola. qribi natꝰ q nō est portio mꝰis: h in nascituro. vel dic vt ibi. Ité ar. ff. c. l. qđ dicim⁹. r. ff. de inoff. test. l. iij. §. fi. cū. Tutor etiā ci datus non tenet vt tutor nisi nascatur / r tūc gerat. vt. ff. de neg. gest. l. cū pater. Accur.

q Iā vulgari. i. l pupillari: que rōne substituti ꝺr vulgaris eo qđ q libet substitui pōt. rōne ꝺo ei? cui substituit est pupillaris. et da cręplis. ff. de re. dub. l. q duos. §. nā r q vnicū. vbi ꝺr etiā q vnicū filiū hz pupillū pōt ei substituere his v̄bis. Titiꝰ substituo ei filio q supremus morief. r sic supremꝰ nō ponit respectiue. vt. ff. c. l. illa v̄ba. Sed in ꝑpria significatione nō ꝺr nisi qñ plures sunt. r ius legumarū bereditatū inter eos vult seruari. vt. ff. de vul. sub. vel singulis. r ibi. de pupil. sub. §. sin gulis. sed ne fatuū putes per oia fuisse testatorem pone q̄ cum ita nato substituit nascaturum qui tñ postea natus non esset. Accur.

r Priorimus. ſcz filio.

s Solus. vt. ff. eo. pri. r. l. primus. r quod ibi nota.

t Viuis. i. ꝺr accidere viuis quando aliquod infortunium eis aduenit tñ r morientibus sīr accidit / hic tñ sola mors vt ꝺicit. r ꝑbatur hoc idem q̄ sola mors ꝺtineatur cū ꝺr accideriꝫ. vt. ff. de apo. pub. in ꝓncī. r insti. de do. §. i. r. ff. de leg. iij. vroze. §. scia. Accur.

v Vulgari sermone. alꝰ vulgi opi. r alꝰ vulgi sermone. sic. ff. eo. annis culus. r de fun. instru. r instrumẽ. le. l. cum delamonis. §. afinam.

Quem. Nō est. vt si lego filiabus et postbumis filiabus vicdeor legare. vt. ff. de le. i. q filiab⁹. in pn. Itē si do tutorē filio meo. vt instit. q da. tu. pot. §. fi. ſz nō est eō q̄ appellatiōe postbume 2tineat nata vt subiit. et sic est eō. instit. qui da. tu. pot. §. fi. ibi: plane si postbumi. Sol. ibi intelliguntur appellatione postbumoꝝ ceteri liberi: scilz nepotes postbumi / nō aūt nati. Aliꝫ dicunt ibi ſpāle in tutore: vt appellatione postbumi 2tineant nati. ꝓma placet.

x Posthume. f. nomẽ.

y In eam. scs filiam.

z Portionis. et matrimam. Accur.

a Partē. alꝰ maximā partē: scz iubere ꝑstare r posse r c. alꝰ maximā partiri: r tūc sub. parte. q. d. potest iubere diuidi r ꝑstari posse viceſi. r c. scs iubere diuidi r ꝑstari posse. vel dic maximā posse r c. scilz in paruam: et sic subaudies semper.

b Et ꝓcut libuerit. scilz proferenti.

c Adiecta. habes cręplū. C. de iure empbi. l. i. et instī. loca. §. adeo. itez ff. de vsufruc. et etiam.

d Habere. pone cręplū in stipulatiōe licere habere. vt. ff. de vsb. ob. stipulatio ista. i pn. r. §. bīe. r. j. eo. bie. r facit ad verbuz puenire. ff. e. aliud est. ij. rñ. r qđ ibi not. Accur.

e Emisse. quātū ad legata nō quo ad es alienū. vt. ff. ad trebel. l. i. §. is q quadringēta. r. C. de iur. de lib. l. scim⁹. §. i. r fa. ff. eo. l. aliud est. r. ff. qđ cū eo. si filiꝰ. §. fi. ff. eo. subsignatū. §. bona. r. ff. ne qs eū q in ius voc. l. pe. §. docere.

f Rbana. pone cręplum. si testator legauerit familiā vbanaz vel rusticā q ꝺtineant in qualibet familia. vt. ff. de leg. iij. suis vbanis.

g Non loco. alꝰ nō gñe ſz loco. r alꝰ nō loco sed gñe. f. ministerij / r bec va. nā ly in ꝑdijs rusticis sit / si tñ opa rustica nō faciat de vbana familia est. vt. d. l. seruis. sic r ꝑdiū rusticū discernik ab vbano nō loco: ſz qualitate. vt. j. c. l. vbana ꝑdia. r. C. de ꝑdi. mino. l. si prędium.

h Aliquis. scs seruoꝝ vbanoꝝ: hactenus nūc dispēsatoꝝ seruoꝝ. scz rusticoꝝ nō esse numero vbanoꝝ: scz deinceps veluti r.

k A villico. quātum ad habitationē: sed in dispēsando distat. nā villicus nō dispēsat: sed fructus cōgregat. vt. ff. de insti. l. si cū villico.

l Insalarius. qui insulas custodit.

m Ex numero familie. scs videamus quē: in qua familia numerauit r tenuit. vt r. d. l. seruis. §. j. ij. r. iij.

n Ex vicarijs. vt si seruo vbano rusticuz ꝑ vicario assignauit / is vicarius vbanus videatur. Azo. r facit. j. eo. is qui natus.

o Pernoctare. pone exemplum ex lege. ff. de offi. ꝓcōs. illud. r ꝑpius dicitur qui tota nocte vigilat. Accur.

p Per. sic alꝰ dc. vt. ff. de positi. l. j. in ꝓin. Accur.

q Arbonum. Materiam. scilicet carbonum vt astelle siue ligna.

non sunt ergo carbones: sed nec sunt ligna ad coquendum vel calefaciendum que ppie sunt ligna: sed ad carbones sunt materia. sic ꝑbatur. ff. de leg. iij. ligni. in princi. ⁊ .§. si lignum. sic ergo appellatione materiati non continetur materia: vt hic. vnde appellatione libri non continentur charte. vt de leg. iij. liberorum. §. q̃ tamen. Nec econtra appellatione materie continetur materiatum. vt de lega. iij. seruis. R.

a ¶ Sed an lignorum. scz appellatione continetur materia carbonum.

b ¶ Propriu genus. s. titionum. Accur.

c ¶ Sulphurata. scilz liga vt melius ardeant. Et in hostium castra iaciantur. Accur.

d ¶ Diffinitionẽ. vt habeant propriu genus. vel die ecõtra: id est ad aliquid trahantur: qđ verius est ſm Azo.

e ¶ Parata. scz ligna vt lumẽ ministret discũbentibus: vt sit in mõtanis/ et etiã in ꝓuincia. Acc.

f ¶ Aolumtas. testantis. vel als contrahentis.

g ¶ Nudei sunt. i bis idẽ est vt lignorum appellatione nõ cõtineantur: qr non indifferẽter cũ aliis lignis habentur: immo ob aliquod speciale/ puta medicinale ignem vel fumigationem nõ ob coquinam. Accur.

h ¶ Stoboli. bi dicuntur pigmea qua nuclei fũt extracti: ⁊ indifferenter vtimur eis pro lignis. ⁊ habes hoc de verbo ad verbum. ff. de lega. iij. ligni. §. sed si. vsq; in fi.

i ¶ Ali. idem. ff. de lega. iij. l. pali. et de fundo instructo. l. instrumenta. Accur.

k ¶ Dn tantum. Nõ vt etiã. ad hoc. ff. de leg. i. seruo legato. §. si fundꝰ. ⁊ ff. eo. l. pe. ⁊ ff. e. l. q vti. vbi plene dicit.

l ¶ Debeantur. a fundis vicinis. Accur.

m ¶ Eredis. Omnes. primos ⁊ vltimos res. vt. ff. eo. heredes. et de lega. iij. si plures gradus. ⁊ C. de vsufru. l. antiquitas. Itez iuris civilis ⁊ pretorij. vt. ff. eo. heditatis. sed improprie hic vltimus: vt ibi dicit.

n ¶ Eruenisse. Aliberto. defuncto.

o ¶ Patri eius. s. patroni adoptati. sic. ff. e. l. cepisse. ⁊ qđ ibi dicit. Iz nec momento steterit penes te. vt. ff. de acqr. here. placet. de adoptiuo dic. i. de arrogato: qr cũ erat sui iuris cũ manumisit. Alij dicũt patri eiꝰ: scilz liberti. nam sic ponũt qr filiusfa. miles seruũ suũ manumisit hic libertus a patre eiusdẽ militis postea est adoptatus. Sed quđ potuit tenere adoptiuꝰ. vt. ff. de sta. ho. l. fi. ⁊ de adop. si pater. in fi. ⁊ de in ius voc. sed ⁊ si. §. vj. Rñ. tenuit per principem. vt. ff. de sta. ho. l. ij.

p ¶ Iberti. predio legato libertis. liberti ⁊ liberte continentur. vt. ff. de lega. ij. l. cum pater. §. cum inter. ⁊ facit. ff. eod. patroni. et qđ no. ff. eo. l. i. Accur.

q ¶ Olligar. Eiusdẽ. i. qui habent similem potestatem.

r ¶ Potestatis. vt duo cõsules. vt. ff. de offi. pconsul. l. i. §. i. ff. de manu. vin. l. apud filiũ. §. apud collegã. Item ⁊ duo tutores: nam et ipsi potestatẽ habent. inſtit. de tu. §. tutela est. qñq; tamẽ ponit ꝑ familiari socio: vt in thopicis aristotelis.

s ¶ Qui extra. pone exemplum. ff. de ꝑcura. l. ct qui in foro. vbi videtur procurator absentis. Item facit. ff. eo. qui ineõtinentib⁹. Et no. q̃ multis modis dicitur absens. vt no. j. eo. absentem. Accur.

t ¶ Aliud est. qui seruum vendit debet ꝑmittere nõ esse furem sui vel alterius rei. Item no. solutum esse. vt. ff. de act. emp. l. ex empto. §. ⁊ si ignorantis. Item si hec absunt debet ꝑdicere. vt. ff. de edil. edic. l. quis sit fugitiuus. §. qđ aumt. ⁊ l. si furtum. ⁊ de evic. l. lucius. §. fi.

v ¶ Acidi. quod me. can. factus erit. ⁊c. vt. ff. qđ me. can. l. i. i fi. exponit factũ ⁊ solutus vel redditũ. vt in eo. tit. l. extat. ⁊ j. eod. l. ebũ facere. et no. vt diri. ff. e. l. lz.

x ¶ Olutionis. habes idem. ff. de sol. solutionis vel bum. et bic vt no. ff. eo. liberationis.

y ¶ Satisfactionẽ. in alia re ad voluntatem creditoris. Accur.

z ¶ Atura. Mutationes. terminum dissimiliter acceptorũ: vt ecce res diuine sunt i bonis nulliꝰ: fz qđ in bonis nullius est cõcedit ecõpanti: ꝑ res diuine cõceduntur occupãti: qđ est falsum. ⁊ termin⁹ nulliꝰ dissimiliter in positione ⁊ assumptione ponitur: nam primo cẽsura/ scđo fm naturam. et plene de bis no. j. rutu. i. l. ea est.

a ¶ Ecume. hic di cet no. ff. eod. l. pecunie. ⁊ l. rei. Accur.

b ¶ Juris. vẽdita hereditate ipm ius: nõ autẽ res de hẽditate videt vẽdi: vñ non ꝓstat eiectio eis eiectis. vt. ff. de here. vẽ. l. ij. in pn. res ꝑ ipse non sunt hẽditas. vt h. ⁊. ff. de bo. poſ. l. ij. ff. hereditas. et. ff. e. l. hereditatis appellatione. et de petit. here. l. hereditas.

c ¶ Quod. nomen.

d ¶ Et decessiones. id est diminutionẽ: sicut ꝑ peculiũ. vt. ff. de pecu. l. peculium nascitur.

e ¶ Vel. ꝓo saltem.

f ¶ Maxime fructibus. vt. ff. de peti. here. itẽ venimt. §. fructꝰ autẽ. ⁊ l. illud. §. ꝓdo. ⁊ C. de peti. here. si post motã. l. si. Maxime autẽ id dicit qr alijs augef. vt. ff. de peti. here. sed ⁊ si lege. §. augef. ⁊ l. qđ si ioues. ⁊ l. an cillar. ⁊ l. poſt se. ⁊ l. seq.

g ¶ Verbũ generale. i. qñcq; stricte qñcq; large ponitur. Accur.

b ¶ Sit petitio. ⁊ boc modo accipitur. ff. de acti. ⁊ obli. actionum genera. ⁊ C. de here. vendi. l. fi.

i ¶ Personales. et sic strictissime accipitur. ff. de actio. ⁊ oblig. l. actio in personam. Accur.

k ¶ Fideicõmissoꝝ. que olim officio nõ act. petebantur. vt inſti. de fidei. here. in pn. sed hodie etiã per actionẽ. vt. C. cõia. de leg. l. ij. Accur.

l ¶ Alie sunt. vt petitiones satisfactionum legatorum ⁊ fideicõmissoꝝ. et dã. infec. sed hec largissimo modo continẽtur actionis nomine. vt. ff. de act. ⁊ oblig. l. actionis verbo.

m ¶ Debuit. vel debere. vel debitorem esse idez est. pone ergo exemplũ. ff. de fideiuſ. l. fideiussor. ff. fideiussor. ⁊ facit. ff. e. l. creditores. et. l. si cui. quod ibi nota. Accur.

n ¶ Siue ciuilis. vt rei vendicatione.

o ¶ Siue honoraria. vt publiciana. Accur.

p ¶ Persecutio. de bac. ff. priorimo. Accur.

Inter hec verba.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Liter hec tba. Lippet. alis pts. ꝛ alis apparet. ꝛ da ex ꝑpũ. ff. ad. l. Sygi fi ꝓ fun. ℌ. tertio capite. ff. ad. l. agl. i pn. Jte aliud. ff. vi bo. ra. ꝓsus aut cui' dolo ma. ℌ. hec autẽ acto. Jte aliud. ff. de do. arbitro. non pem. Jte aliud. ff. fuge ius de. ff. ob. l. ℌ. fi. Jte aliud. ff. qui fa-tisdã. eos. l. ℌ. fi. Jte aliud. ff. de dãno infecto. l. ult. ℌ. denide. Accur.

b Aligurg. vrbanus.

Repete conuenit.

c Legat. alis regant. ꝛ alis regat. tuo. de rnatio ne rnatio prudentẽ cunctis libet nolo i cautio. ne ea ar gumentam. mitor eũ. ergo tuor. de vel nec: ergo est tutor. Jte ultimẽ tis est testato nectus. Gin thorides vocat hãc argumentatiõnẽ. ex deuolatione: vel ex vi nolo quam etymologiã dicim' sed ar. cõtra. l. eo. l. taberne.

d Erbu dilud. Detendus. cũ nõ possidentes. Accurtius.

e Dñi. vel quali dñi.

Aute aliquo. i. nt. vel ex cã prgnoris: vel cuas si nullũ habem' nas q̃ tũ est iura nõ dñi. vt. C. de ra. vi. l. res abenas. ꝛ hic recte legat: vel dic q̃ bec dicto q̃nus non refertur ad p. nũa dictũ: ℌ supe rius ꝫ modo petens in quã a nobis nõ possidebat tibus q̃nus ꝛc. vt q̃ pu bis cananum vel hypo. debemus.

f Possit. vt q̃ ne ex aliquo Jctu nobis debuit: ꝛ ta. ad bãc. l. ff. de ede. l. ꝓtor. ℌ. edicto. ꝛ. ff. pu nere. ꝛ. ff. quemad. tolla. apc. l. q. ℌ. ad canam.

b Pter. i. ℌ. põt.

Jnedificet put ac cepit peculiũ. ff. de peculio. l. ꝛ. da ex ꝑpũ. ff. de mort. tell. l. ff. in fi. ff aut aliter accipias põt habere. vt. ff. ad trebl. l. cogi. i pn. ꝛ. ff. de leg. iij. fi cbos rus. ℌ. l. fi fut. ar. ff. quot modis dicit. no. ff. de peculio. in rubrica. Accur.

c Nec seruus bona. de hoc da exemplum. ff. ex qui. cau. ma. l. recte.

† Tencor. ter. in. i. pa bita. ff. de poss. ter. in cas. nedu. qđ. v. ter. in. ci. de ꝓbo. extra text. in. l. cã hereditas. depos. C. ℌ the Bar. et pau. ꝛ mar. cur ad pan tum. Addo ego. ter. in cinemo bel cepe. de cle cho. in. vi.

† Tiberne. da exemplum. ff. de fundo instruc. et instru. leg. l. taberna. vbi fuit legata taberna. Accurtius.

Claudat. ff. taberna omne edificiũ: sed extra sumpta significatione.

m Ide tabernacula. et contubernales. seruus et ancilla cõtubernio iuncti. vt. ff. l. l. liberor. ℌ. papirius. vel focy in exercitu ꝛ in eo dem tentorio. vt. ff. cõmo. l. rem mibi. ℌ. i.

n Structam. Consilat. fa. ff. de fun. instruc. l. taberna.

o Dmmẽdare. pone exemplum. ff. depositi. lucius. ꝛ hoc in rebus. in bolbus autẽ ponitur pro laudare. vt. ff. man. l. si vero non re munerandi. ℌ. cum quidam. Accur.

p Erbo. Aid delegationẽ. solui ẽt q̃ delegat. vt. ff. ad vel. l. ℌ. uis. ff. inter dñ. Bꝛo. ꝛ per ꝛbo creditor videtur exegusse cũ debitor sit liber atus. vt. ff. de nũ. ꝛ cu. da. si probatum. ꝛ. ff. de fideiuss. qui debitorẽ. ff. l. qui fertilidare. in fi. ꝛ. ff. mã. inter causas. ff. abesse. Sed arg. cõtra. ff. fo. ma. si cum dotem. in pnn. fed ibi speciale fauore dotis: vel fuit ibi mulier deceptꝛ dolo delegantis.

Soluere ducit qui delegat.

q Hbere. Emere. vel ex alia causa habeat siue possideat: siue non: vt. ff. de verb. obli. stipulatio ista. ℌ. habet. ꝛ duri de hoc. ff. co. l. id apud se. Accurtius.

r Sunt personis. i. fideiussoribus.

s Siue rebus. i. pignoribus. nam nomẽ re gnale est ad eẽm cam pertinens: vt hic. ꝛ. ff. de ꝓto. ℌ. l. ℌ. cõmunes. si ti testator vel ler ꝓpiat cauerit sine fideiusso. vel pignore intelligit. vt. C. de l. iij. cũ in generib' lit

t Electio debitoris. vt insti. de ac. ℌ. preterea. Accurtius.

Licere. alis facere oportet: puta dolum abesse. vel licere mihi habere. alis facere nõ oportere. scilicet dolũ adesse: vel aliqđ per quod mihi habere nõ liceat. ꝛ sic da exemplum. ff. de verbo. obli. inter stipu. ℌ. ꝛ qui spondet. ꝛ fac. ut insti. de nup. ℌ. si vero tua. ꝛ. ff. de lega. ij. cum patere. ℌ. rogo. ꝛ. l. eo. verbũ facere. ꝛ dixi. ff. eo. licet. in fine. Accurtius.

u Rouiciales. Do micilii. vt ibi habitet. ꝛ ic romani. vt. ff. de statu homi. l. in vbe. Accurtius.

x Non eos. scilicet dũtaxat. vel dic secundo non eos sed omnes. ꝛ fm hoc aliud est ciuitate in qua natus est: nibilominus enim ei' ciuitatis dicit: licet alibi habeat domicilium. vt. C. de adopt. l. in adoptionem. ꝛ. ff. ad municipa. l. assumptio. i pnn. ꝛ. ℌ. i.

y Liter diuortium. Futurum. ꝛ ic inter spon. sos: ꝛ plene dixi ff. eo. inter stipulum. ℌ. diuortium. Accur.

z Eunt. vt. ff. de diuor. ꝛ repu. l. ij. hoc autẽ inter sponsos non est.

a Ec adiectio. Plurisve. da exemplũ. vt. ff. de in lit. uran. cuius furti. Accur.

b Modica. id est duos aureos. vt. ff. de dolo. l. idem. fm quosdam. alij vsq; ad quartã eius. qđ principaliter dicitur. ff. o quo agit. arg. C. de iof. test. fuge i fuo. vbi quarta appellat minusculum in dic arbitrio iudicis. vt ff. de iure delib. l. ℌ. ait ꝓtor. Jte fac. ff. ex qui. cau. ma. l. ab boino. ℌ. sed quod simplicia. ff. si quis cau. ꝛ si post tres. ꝛ qđ ibi in hoc dici. ꝛ. ff. ℌ. hec adiectio. ꝛc.

c Solidorum. hec est quasi expositio ꝓcedẽtis legis ꝛc.

d Ec verba. hic da exemplum: ꝛ dic plene. vt dixi. ff. ꝛ. l. inter hec verba.

c Apparet. i. patet.

f Referuntur. qi nõ ex affectu precia rerum constituuntur: sed cõmuniter statuuntur. vt. ff. ad. l. fal. precia.

f Referuntur. singulariter: vel ad affectionem.

g Liter donum. cum causa stricte: hic accipe munus. vt. ff. eo. l. munus. in fi. alis aliter. vt in ea. l. in pnn. ꝛ. ff. eo. l. munus. ꝛ est exemplum. ff. de bo. li. l. iulia. sed encenium bis nõ cõnumerat. vt. ff. de offi. procon. solent. ℌ. fi.

h Ronunciatio. pone exemplum: vt dixi. ff. eo. l. j.

i Masculino. scilicet facta.

k Serum. scilicet masculinum ꝛ femininum.

l Plerũq;. plerũq; dicit propter id quod est. ff. de ven. in pos. mit. l. j. ℌ. querit. ꝛ de leg. ij. l. lucius. ℌ. quesitum.

m Accepta est. scilicet appellatio familie. ser scilicet modis. vt. j. vsq; in fi. ff. C. eo. l. fi. Accur.

u Deducitur. alis reducitur. ꝛ alis separatur.

a Familiam.i.subſtantiã.ſic accipit.C.eo.l. ſi. in ſi.ꝛ.ſ.ad treb.nã qõ ad ius.§.ſi.dũ dicimus familie herciſcunde.i.hereditatis diuidende.

b Ad perſonas.ecce ſecunda ſignificatio.

c Ler familie.que ſic diebatur.qz de familia tractabat. Azo.

d Er ea. hec ſunt verba legis.ꝛ dic er ea.ſcilicet familia liberti.

e Inquit.ſcilicet ler.

f In eã familiam. ſcilz patromi. et ſupple bona veniãt.et ſic accipit. ifti. de bo.pol.§.qnto. ꝛ.§. cumqꝫ antea.

g De ſingularibus.ſcz patrono:ꝛ eius filio vel filijs. Azo.vel etiã agnatis patroni.vt.d.§. ifti. de bo.pol.

h Familie.ecce tertia ſignificatio.Accurſius.

i Et ad corporis. ꝛ pro etiam.q.d. nõ ſolum ad ſingulares vel ad ſpecies perſonas.

k Aut natura.i. naturali cõiunctione interueniente:nõ eñ ſunt in poteſtate noſtri filij iure naturali immo iure ciuili. vt iſti. de pa.po.et quod ſubijcit aut iure.ſ. ciuili. vt in ado.alij dicit natura.i.iure gẽ.vt cũ gs capit ab hoſtib⁹: vel iure ciuili.vt cũ gs patiſ ſeve nũdari ad pciuꝫ particip̃ãdũ.vt iſti. de iure pſonarũ. Sed ad hanc non bene ꝓueniunt exẽpla ſequẽtia:vtputa ꝛc. ſed ad ꝓmã bñ ẽ ḡ mõ vulgari ter dicit familia:ꝛ iſte eſt dñs familie: ꝛ beſt de familia talis epi vel plari alicuius. Accur.

l Utputa.hec exempla ſunt.ꝛ eoꝝ ſunt in poteſtate:ꝛ eoꝝ ẽ exierũt.ꝛ denominaf ab hac adiectione familias.

m Solã perſonaꝝ.ſ.qõ eſt ſui iuris:ſed etiã ius. 4.dñium qõ habet in domo vel ꝓtãte quã habet ſ filios ſi quos hz.ꝛ hoc tertio modo ſumit.ff.d. de bis g ſui vl alie.iu.ſunt. l.nã ciuiũ.ꝛ vbicũqꝫ dicimus paterfamilias et filiusfamilias.

n Proprijaꝫ familiã.i. exiſtẽtiam ſui iuris ꝛ dominium domus.

o Cõi iure. ecce quarta ſignificatio pro agnaticia cognatione:ſic accipitur.ff. de adop.l. qui in adoptionem.ꝛ inſti. de legi.ag.tu.in ꝓin.

p Nam etſi,bñ dico vnã familiã cenſeri oĩm agnatoꝝ iure cõi . nã iure ꝓprio quiſqꝫ de cognatione hz ꝓpriã.ꝛ hic dic nã ꝛ ſi.id eſt q̃uis.

q Familias habent. ſ.im eam ſignificationẽ quam.ff.d. ꝓpri.§.diri.

r Et gente.i.conſanguinitate ſiue agnatione.

s Seruientium.als ſeruitutum:ꝛ als ſeruientium.ſ.ſeruoꝝ.ꝛ eſt quinta ſignificatio.Accurſius.

t De furtis.i.de publicanis.vbi de furtis loquitur.ꝛ.ff. de publi.l.j.in ꝓin.ꝛ.§. familie. Azo.

v Seruorum.vel liberoꝝ qui tñ ſeruiũt publicano in eo miniſterio.ſcz vectigalis:vt hic ſubijcit.ꝛ.ff. de pub.l.j.§. familie.

x Edicti.i.alio edicto de quo habemus.ff.vi bo.rapt.l.q̃. in ꝓn.hz ibi expreſſe mentionem familie non faciat.ſed fit in ea.l.§. hec actio.ꝛ.§. familie.ꝛ accipitur ſic eodem modo.vt ꝛ ſuperiori.ꝓxi.§.

y Coactus.i.congregatus:et ſic comprehenduntur tñ illi q̃ miniſtrant in ea violentia:ſiue liberi ſiue ſerui ſint.vt.ff.d.§. familie.

z Item redhibitoria.ꝛ hic accipitur eodem modo.vt.ff. et habes hoc exemplum.ff.de edil.edi.l.j.§.ſi qõ mãcipiũ.ꝛ.l.ediles.etiã.§. familie.

a Interdicto. et hic dic eodem modo.vt.ff. et eſt exemplum.ff. de vi ꝛ vi arma.l.j.§. familie. Accurſius.

b Continentur.appellatione.f.familie.

c Item appellatur.ecce.vi.modus.

d Memone. quia ſit in memoria.

e Mulier.hic accipitur.vt.ff.§. communi iure.

f Caput et finis eſt.caput:qz a filijs eius incipit ꝓpria poteſtas ſm.R. ꝛ finis:qz in ea finit patria poteſtas ꝛ agnatio: ꝛ incipit cognatio:vt iſti. de leg.ag.tu.§.j. et.j.l. ꝓxi.§. femmarum.

g Familie. apta ad tertiũ ꝛ ad quartũ ꝛ ad ſecũ modũ ſuperioris.l. et eſt ſic in principe ꝛ cõmilitonibus ſuis.vt.ff. de teſt.mili.l.j.§.j.

h In familia.i.poteſtate vel agnatione. vt iſti. de legi.ag. tu.§.j.ꝛ.ff.l. ꝓri.in fi.§ videſ q filij ſequant matrẽ.vt.ff. de ſta. bo.l. cum legitime.ꝛ ad muni.l.j.in fi.q̃ ſunt ff.ſed illud q̃ ad originẽ. Itẽ op.C. de lib.cau.l.ſi. ſed ibi quo ad ſtatum.

i Edicaſſe. da eremplũ.ff. ad ſil.l.ſi qs in graui.§. ſi ex ſtipulatu.ꝛ.§. vtrũ. vbi dicit q̃ ſeruus q idicauit occiſores dñi efficit liber.item pone exẽplum.ff. de iniurijs.l. ler coz.in fi. vbi remuneraf q indicauit eũ q famoſum libellũ cõpoſuit.dic ergo detuliſſe.ſ.i publicam notionem.

k Arguiſſe.id eſt arguere ꝛ plene,pbaſſe:aper te ſtes accuſaſſe ff ſolũ ſufficit.ꝛ quiciſſe.puta p cõfeſſionẽ ff ff vel bor.aliquid facit habet prędicta prẽmia.et facit.ff. de iure fiſ.l.ſenat.§. ſigs. et.l.deferre.ꝛ.l.j.

l Urbana. Accipimus. In ciuitate vel in villa ſint.ff.ſi.cõ.ꝓe.l.j.ꝛ.j.c. fundi.ij.rñ. ꝛinſti.de ſerui.§.ꝓdior.

m Stabula.hic eſt ff.ff. qui.cau.pig.ta.ff.Leo iure.§.ſtabula.Sed.ibi:nõ ſunt coniuncta edificijs. hic ſic.Vel ꝓ gratia habitandi ſi fuerunt fcta:ibi non.vel ſolue vt ibi.

n Meritoria.i. habitationes:ex quibus meretur mercedem.

o Pretoria.pretoria dicuntur loca in quibus paterfa. reſidere ſolet.ſic ponitur.ff. de vſu.ꝛ ha.l.plenum.

p Deſeruientia.ſub.idem erit.

q Non locus.ſic.C. de ꝓe.mi.l.ſi prędium.ꝛ.ff.eo.l. vbana.

r Olitorũ.ab olere vel oliuis.R.

s Absentem.pone exemplum in procu.inſtituendo.vt.ff. de ꝓcu.l. preſens. et.l.ſeq. et ſeq.ſic ergo vno modo dicitur abſens + qui eſt extra continentiam vibis:vt hic.et.ff.eo.l.collegarum.§. qui extra. ſcho cũ tractaf de ꝓſcri.long.tẽp.vt.C. de ꝓſcri.long.tẽp.l. ſi. tertio cũ tractaf de ſtipu.§ inter abſentes ff hi nõ põt.i.inter eos qvocẽ craudire non poſſunt.vt.ff. de ver.obli.l.j.quarto dicit abſens q non eſt in iudicio.vt in auf. de teſti.§.pe.ꝛ.ff. de damno infec.l.iiij.§. abeſſe.

t Si non latitet. tunc enim etiam ſi eſt in foro ꝛ latitet inter colloquentes dicitur abeſſe quo ad hoc vt fiat miſſio et venditio.vt.ff.ꝛ.ff.qui.ex cau. in poſ.ea.l.fulci.§.illud.

v Captus eſt.qz ꝓ mortuo habeꝫ cũ ſit ſeruꝰ hoſtiũ.vt iſti. de iure.ꝓſo. §.ſeruitus.vnde.ꝓcu.habere põt.vt.ff.ex q.cau.l.ab hoſtibus.in ꝓn.

x Detinetur.ſcilicet eſt absentes ꝛ reſtituitur.vt.ff.ex qui.cau.ma.l.ſuccurritur.ꝛ.l.in eadem.Accurſius.

+ Absens multis modis qõ ff. Bidde gl.in l. ſi ideo.§. ſi in ver. ad ſit.ff. de eui. ꝛ in l. heres absens.ff. ſi tudeis.

Hec ſtipulatio.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2020

a ¶ Hec stipulatio. Solutum. l. ferunt quā stipulationē facit emptor. vt. ff. de ac. emp. et empto. §. etiam.
b ¶ Executionem. als ejeculationem.
c ¶ Dabet. ff. q ad pecuniarias noxias ptinent et qb⁹ agit nox. ali actione. vt. ff. de edil. edi. qo sit fugitiu⁹. §. qd aūt. t. ff. de em. l. Iuuē⁹. §. fi. vel dic tāum. vt. j. c. plebs. §. fi. qō non placet.
d ¶ Usta. Respondimus. vt. t. ff. de stipu. l. si quis ita.
e ¶ Et nepos. B est cōtra insti. qui dari tu. pot. §. fi. vbi appellatione filij non continet nepos. sol. speciale est in datione tutoris. vel dic vt plene dixi. ff. l. filij. vbi idem habes quod hic.
f ¶ Alius. vbicūq; ergo in corpore iur⁹ fit mētio patris / idez iuris in auo dicas nisi i casu. vt arg. ff. de ri. nup. l. lege. in pūn. t. §. nō aūt obest.
g ¶ Aut in testō. aut in monumēto. scz faciendo &c.
b ¶ Non licet. i. licitū est sed ff. de māda. l. diligenter. i pūn. t de petit. here. l. bēditas. §. si defuncto. t de neg. ge. q aliena. §. libertos. quib⁹ dicitur. nō licere plus expēdere. Sol. hic fuit eius voluntatis testatorē etiā plus impēdi voluerit ff dixerit: sed in fauorē heredis taxarit. q. d. nolo eos amplio⁹ grauare &c. sic. ff. de dona. inter vir. et vro. si spōsus. §. si qs rogatus. vel solue: vt ibi. in. d. l. q alicna. §. libertos.
i ¶ Lege censoria. id est que super sensu erat lata.
k ¶ Portoriū. qō vectigal dicitur.
l ¶ Fecisset. vt t. C. de incolis. l. ciues. t. ff. de lib. agno. l. j. §. domū. Acc.
m ¶ Quid aute. f. als nō dico modo in seruis.
n ¶ Contineri. vt et. ff. de aur. t argē. leg. l. cū in testamento. hoc est id sine quo viuere quis nō pōt: vt. ff. eo. l. verbo victus.
o ¶ Atricenses. i. atrium custodientes.
p ¶ Tolerare. it est sustētare.
q ¶ Et sibi. nunc soluit.
r ¶ Destinatiq; non ergo q gratia culture sunt vt. ff. quefierat. sed q circa se sunt. vt hic. et. ff. de lega. iij. l. quēritur. §. ferūtus. ff vidētur q nec isti eximantur quū portitoriuz pro bis soluatur. vt ff. de publi. t vect. interdum. §. quotiēs. So. ibi appellat vsualia que ad agrorum vsum sunt deputata/non ad vsum persone domini.
s ¶ Uectores. als victores. i. victū parētes in li. R. vectores. i. aurige. et ff. a. ff. de pu. l. si publicanus. §. j. item fa. ff. de aur. t arg. leg. quintus.
t ¶ Ancillas. Des seruos. etiā seruos genarios. et de hoc da exemplū. ff. de leg. iij. l. vro rem. §. testamento. t. ff. de leg. iij. l. seruis legatis. §. sed puerīs.
v ¶ Puelle. ex interpretatione. tamen appellatione puerorū etiā puelle continentur. vt. ff. de leg. iij. l. seruis legatis. §. sed puerīs.

¶ Non potest noxa solutus esse qui crimen capitale commisit. h. d. Bar.

Iulianus. Lex. cxcviij.

Hec stipulatio noxis solutū a prestari non estimat ad eas noxias ptinere q̄ publicam executionē b & coertionē capitalē bñt c.

Idem. Lex. cxcix.

Usta iterp̄tatione recipiēdū est vt appellatione filij sicuti filiamfa. contineri sepe respondimus d: ita & nepos e videatur comprehendi: et patris nomine auus f quoq; demonstrari intelligatur.

¶ Qui plus expēdit q̄ testator iussit nō videtur contra testamētum feciſſe sed bene qui minus. h. d. Bar.

Alphenus. Lex. cc.

Cum in testāmēto scriptū esset vt heredes in funere aut in monumēto g dūtaxat aureos. c. cōsumerēt nō licet h minꝰ consumere si amplius vellent: nec ob eā rē contra testamentū facere videnť.

Idem. Lex. ccj.

Ma lege censoria i portus sicilie ita scriptum erat seruos quos domū quis duceret suo vsu p bis portoriū k ne dato: q̄rebat si quis a sicilia seruos romaz mitteret fundi instruendi cā: vtrū. p bis boibus portorium dare oz necne: Rñ. duas esse i hac scriptura questiones. prima qd esset domum ducere: altera qd esset vsu suo ducere. Igitur queri soletvtrū vbi quisq; habitaret: siue in prouincia siue in italia: an dūtaxat i sua cuiusq; patria domus esse recte diceretur: ſ de ea re recte constitutum est eam domū vnicuiq; vestrū debere existimari vbi q̄sq; sedes et tabulas haberet suarūq; rerū cōstitutionē feciſſet l. ¶ Quid autem m effet vsu suo magnam esse dubitationem: magis placet qō victus sui causa paratū est tñ cōtineri n. ¶ Itemq; de seruis cadē rōne queri: qui eoz vsus sui causa parati essent vtrum dispensatores insularij villici atricenses o textores: operarij q̄z rustici: q agroz colendoz cā habent ex quibus agris paterfa. fructus caperet quibus se tolcraret p: oēs deniq; suos quos quisq; emisset vt ipse haberet: atq; eis ad aliquā rem vteretur: neq; ideo emisset vt

¶ Demonstraremus. que est ad. xxiij. an. in maribus. t ad. xij. in femina: nisi in casu: vt cū legantur eis alimenta: nam femine ad. xiij. annū mari. ad. xviij. videť legatum. vt. ff. de alimen. le. l. mela.

q ¶ Ui fundum. Excepit. i. recepit.

z ¶ Quod racinas. als duracinas quam dicunt bononienses pergula: als duracinas: q̄ durant & seruātur ad comedendum.
a ¶ Purpureas. i. purpurei coloris.
b ¶ Recepta. i. excepta.
c ¶ Elideri. e ergo pomū generale nomē. vñ Eldā vuam oz comedisse: ſm quosdam: et p his est qō dicit patres comederūt vuā acerbā. t dentes &c. Alij theologi dicunt de pomo. Alij de ficu propter folia q̄bus se cooperuerunt. t facit. ff. eod. l. frugem. Accursius.
d ¶ Jnaria. dic sensum q̄ torcularia habent iter vinaria vasa: t est exēplum vt vino legato cū vasis: de vinarijs ſtelligat nō de alijs. vt. ff. de vi. tri. t oleo leg. l. pe. ppt hoc fuit opus scire que erunt vinaria/t que non. Iterū et als de his habetur mētio. ff. de leg. iij. l. vro rem. §. testamento.
e ¶ Torcularia. ex parte suppositi.
f ¶ Scrias: gen⁹ vasis.
g ¶ Possunt. et solent. et fictutor est q̄diu bñ administrat: als non: vt ff. pro emp qui fundum. §. si tutor. Sed arg. ff. de. quod vi aut clā. l. probibere. §. illud. et. ff. de act. emp. fundi. §. fi. t. l. gra naria. Accursius.
b ¶ Addatur. i. ponat.
i ¶ Cū inanes. id est sine vino. Accursius.
k ¶ Claudi. als claudi. et als addi. et dic posse. et solet. t facit. ff. de fun. instru. t instrumento leg. l. quesitū. §. si quis codex.
l ¶ Ercis. pone exēplū. ff. de tribu. l. j. §. licet. Accursius.
m ¶ Boies. f. seruos. naz in liberis non est dubiū. Accursius.
n ¶ Mägones. f. seruos cōparatores nō dicūtur mercatores: q ſsic a mercibus dicerent: ſ ppria noie venaliciarij appellant: vt hic. t. ff. māda. l. si mādatum. sed videtur seruos esse loco mercis. vt. ff. de leg. iij. l. seruos. ſ. eū. q est contra. sol. aliud est: loco mercis: vt ibi q̄ esse mercez qō hic vetat. t ff. de. l. mercis.
o ¶ Bonoz⁹ appellatus

venderet: t sibi p videri eos domū vsus fuit causa patrēfa. habere qui ad eius corpus tuēdū: atq; ipsius cultū prepoñti destinatiq; q essent quo in genere vectores q/cubicularij/coci/administratores atq; alij qui ad eiusmodi vsum parati cēt numerantur.

Paulus. Lex. ccij.

Ueri appellatio tres significationes habet: vnam cuz oēs seruos pueros appellarem⁹. alterā cū puerū p̄trario noie puelle diceremus. Tertiā cum etatez pueriles demonstraremus r.

Idem. Lex. cciij.

Ui fundum vēdidit: pomū excepit s nuces et ficus et vuas dūtaxat duracinas t: et purpureas u et q̄ eiusdē generis essent quas non vini causa haberemus: quas greci appellant recepta w videri x.

Ulpianus. Lex. cciiij.

Jnaria y vasa p̄prie vasa torcularia z esse placet. dolia aute & seriasa tādiu in ea causa esse q̄diu vinū haberēt: cum sine vino esse ceperint definerent in eo numero esse: quoniā ad aliū vsum trāsferri possunt b: veluti si frumētum in his addatur c eāde causam amphorarū esse: vt cumvinum beāt/tūc i vasis vinarijs cū inanes d sint tūc extra numerū vinariorum sint: q̄ aliud in his claudi e possit.

Affricanus. Lex. ccv.

Ercis f appellatione homines g non cōtineri mela ait: et ob eam rē mangones h non mercatores/sed venaliciarios appellari ait: t recte.

Idem. Lex. ccvj.

Bonoz⁹ appellatio i sicut hereditatis vniuersitatē quādam ac ius successionis t non singulas res demonstrat.

Florentinus. Lex. ccvij.

Quaz⁹ titio † aliquid facere iussus non videť p̄sente eo feciſſe nisi is intelligat. Itaq; si furiosus aut infans sit/aut dormiat nō videť cōā eo feciſſe. Scire aūt non etiam velle is debet: nā et inuito eo recte fit quod iussum est.

Martianus. Lex. ccviij.

tio. da exemplum: testator iussit bona sua titio restitui ab herede instituto. vt. ff. ad treb. nā q̄. §. fi. t hoc in ciuili appellatione bonoz. secus in naturali. vt. ff. eo. bonoz. t. l. proprie. que sunt argu. contra.

p ¶ Quam. pone exēplum q̄ testator iussit aliquid fieri coā titio. Itē pone secundo exēplum. j. eo. l. fi. i. rñ. Item t. ff. de arb. l. diem. §. coram. et. l. fed interpellatur. in pūn. Item pone. ff. de auc. tu. l. i. in fi. et in his omnibus fallit regula quā habes. ſ. tu. j. l. q̄ pōt. vbi plene dices.

a ISqui. constituetur. i numero vbanorum. et habes hunc casum. ff. de leg. iij. seruis vrbanis leg. ff. cum. 2 fa. ff. eo. vrbana famul. et de leg. iij. li fundus legatus.

b HUnd. Timetur. Est ergo genus. vt. ff. c. l. questio est. et facit. ff. eo. l. locus. Accursius.

c CEdes. scz dicuntur.

d CRustica. scilicet edifi cia. Alzo.

e CVille dicunt. 2 sic accipitur. ff. de fum. instru. sita. §. fi. 2 ff. leg. iij. si fundum sub cõditione. §. q fundum. Accursius.

f CArea. f. dicit. Accur.

g CLum. id est turta.

h QReuaricatores. Accipe cę̃plum. ff. de puaricato. l. i. et. ff. de his qui no. infa. arbitratas. §. preuaricatores.

i CEdere. Impere deberi. Quãdoq; aliter: scz quãtũ ad trãsmissionẽ. vt. C. de cadu. tol. §. cum igitur.

k CEt cessit. vt. ff. ti. i. in omnibus. Isti res ipsa capiat dilationez. vt. ff. de ver. ob. interdum. vel nisi venerit eus sacco paratus. vt. ff. de solutionibus. l. quod dicimus.

l CMõdum venit. nisi in casu. vt. ff. de ver. obli. l. liber homo. §. decem. scz videt semper venisse. vt ff. de verb. obli. l. cũ qui kalendis. que est contra Sol. debetur: vt ibi. non tñ cum effectu põt exigi: vt hic. Accur.

m CSub conditione. scz stipulatus fuit.

n CPendente. que conditio est de futuro. vt. ff. si cer. peta. l. itaq; et qñ non est certum extitura: tũc enim habet ac si esset pura. vt. ff. de noua. si pupillus. §. qui sub ꝺditione. Accursius.

o CEs alienum. qõ detrahit de bonis. vt. ff. c. l. fubsignatum. §. bona.

p CLata. pone exẽplum vt. ff. de inst. fed 2 si pupillus. §. proscribere.

q CDẽs. vl maior pars. quod plene dic vt. ff. eo. l. late. Accursius.

r CVnus. Subim⁹. sine de pſonali sine de pmoniali dicas bene est. vt. ff. de mune. 2 bono. l. ij. §. illud.

s CLege. cõiunctim accipitur hoc oratio. vt. ff. eo. triplici. §. videam⁹. est ergo ler necessaria. vt C. de epi. 2 cle. l. de bis. item cõsuetudo. vt. C. noua vecti. per totum. Ité imperium: q; nõ nisi a pincipe peti potest. vel nuncijs eius. Sic m patrimoniali. In personali similiter: vt in tutela. naim ler. xũ. tabularum defert agnatis tutelam et mores: nam et ipsa ler. xij. tabularum ex moribus est. 2 imperiũ maioris interpositur si opus est alijs modis. vt. ff. c. munus. 2. j. eo. ti. pupillus. §. munus. Accursius.

t CSponte. vt. ff. ti. j. donari.

v CNon quodcũq;. Large accepto isto nomine munus et aliter cp̃ in pn. sed ecõtra donum est genus: munus species. ff. eo. l. inter donum. 2 sic

x CTibi stricte ponitur.

y CImperium. vt. ff. de iurisd. om. iu. l. imperium.

z CPatria potestas. vt inst. de pa. po. in prin.

a CDominium. vt. ff. de pecu. l. i.

b CSignificamus. vt. ff. de nox. a. l. quotiens.

c CHabuerit, et dimittere voluerit: accipiendo litis estimatio. vt. ff. de vſucap. sequitur. §. sed si vendicauero. vel sub. et apprehẽdit. 2 de hac. l. habes. ff. de vſucap. seq tur. §. quod autem.

d CErũ est. In vinculis esse. Pone exẽpluz. ff. de pe. l. aut dãnum. §. solent. vbi dicitur cp̃ pſes nõ debet in vinculis ponere eus qui in carcere detinet. Item no. hic nõ esse i vinculis incarceratũ: hoc est verũ ꝓprie: ſz in larga signifi catiõe sic. vt. ff. eo. ꝙbus cau. ma. l. succurrit. 2. l. i eadẽ. et. ff. e. l. qui negs. §. solutum. 2 facit. j. eo. l. vinculorum.

e CIter illã. Ubenorem ad opus debitozis. i. longioꝛ ꝺfectitionem: et pone exẽplum in promissione inter vinos: vel in vltima voluntate. Accur.

f CFari possit difficulter potest colligi hic differẽtia fed alio exẽplo eundentius: vt si dicat testator anno duodecimo liber esto: vel post annum duodecimũ. nam primo casu statim ichoato duodecimo anno erit liber: sed in fecũdo demum eo perfecto. vt. ff. de ma. testa. l. si ita fuerit libertas relicta. et facit. ff. de contraben. emp. l. q fundũ.

g CIta data. id est apposita. Accursius.

h CBiduo. sic in diebus vt hic. sic i annis vt post annos liber esto. De biẽnio esse intelligitur. vt. ff. de ma. testa. l. libertas. §. fina. 2 sic in personis vbi duo testes sufficiũt. vt. ff. de testi. l. vbi. fed buic est arg. cõtra. ff. de ver. obl. ita stipulatus. in prin. ſz hic nõ fuit omissus dies Imo appositꝰ: ibi omissus per errorem.

i CErbũ facere. plene dic vt. ff. eo. li. ce. 2 facit. ff. eo. l. faciendi verbo. 2. l. facere oportet. Accur.

k CIsi cõuentionibus. marie bone fi. ꝛ30.

l CPlacuit. no. magis sensum ꝛc. 2 sic est. ff. de adimẽ. leg. l. iij. §. ꝺditio. 2. C. cõ res pigno. ob. pos. l. fi. 2 de lib. ꝓte. l. iij.

m CAd heredem. qõ fieri potest. vt 2. ff. si ager vec. l. j. in prin.

n CPotuit. vt si conductor suum ius legauerit: obtinet ergo vicem heredis: hoc casu legatarꝰ: vt hic, sic in accessione temporis. vt. ff. de vſucap. li. tempus. §. fi.

o CIberorum. Comprehendit. dicens primam causam in succes. liberoꝝ. vt inst. de here. ab intest. in prin. sic et prętor large vtit. vt ff. si ta. testi. j. in prin. sic 2 iurisconſulti. vt. ff. de in ius voc. ſz 2 si hac lege. §. liberos. 2. ff. de fena. liberos. 2. ff. eo. cognoscere. §. liberorum. et. ff. solo. ma. l. si totali. Accursius.

p CNecessariam. als necessarium. 2 als necessariam. 2 semp dic. i. necessario, et dic cognationẽ, i. cognatiõ: et da exẽplum. C. de questio. diuo. vbi liberi

† Adde qđ notaui in. l. iter fructuarũ in apostil. in verb. et opꝰ et solũ et parietẽ annet su gl. i ver. ſ ſiderare. et ibi qđ sit di fermis iteredes et dom. §. de dõ no infec.

† No. qꝫ pluralis locutio duoꝝ numero cõprehẽdit. 2 cõtr. i cano. hoc ꝙ. 8 cõse. dist. i. gl. est in. c. statutũ. §. insuꝑ. 6 referip. in. vt. Adde qđ notauj i. l. in vſu. in a poſt. in ver. inuentimus? pro plurali. ſup glo. iſ. eodem.

Ag natus est ex mancipijs vrbanis 2 missus est in villã nutriẽdus: in vrbanis seruis ꝓstituctur[a]. H lorentinus. Lex. ccix.

HUndi appellatione oñe edificium: 2 ois ager ꝺtinetur[b]. Sed i vsu vrbana edificia[c] edes[c] rusticæ[c] ville[c] dicunt. Locus vero sine edificio in vrbe area[c]. In rure autẽ ager appellatur. Idẽq; ager cum[c] edificio fundus dicitur.

Ulpianus. Lex. ccx.

QReuaricatores[h] eos appellamus qui causam aduersarijs suis donãt: 2 ex parte actoris in partẽ rei ꝓcedunt: a varicando enim preuaricatores dicti sunt.

Idem. Lex. ccxj.

CEdere diem significat incipere deberi[i] pecuniã: venire diẽ significat cũ diem venisse quo pecunia peti possit: vbi pure quis stipulatꝰ fuit 2 cessit[k]: 2 venit dies vbi in diẽ cessit dies: sed nondũ venit[l] vbi sub ꝺditione[m]. neq; cessit: neq; venit dies pendente[n] adhuc conditione. ¶ Es alienum[o] est qõ nos alijs debemus. Es suũ est qõ alij nobis debẽt. ¶ Lata[p] culpa est nimia negligẽtia. i. nõ intelligere qõ oẽs[q] intelligunt.

Martianus. Lex. ccxij.

UNus ꝓprie est qõ necessarie subimꝫ[r] lege[s]/more ipe riove eius q iubendi habet ptãtẽ. ¶ Dona autẽ ꝓprie sunt que nulla necessitate iuris officiove: sed spõtẽ ꝓstant: que si nõ ꝓstẽtur nulla repetẽdi ẽ est: et si ꝓstent pleruncꝫ laus inest: sed in hoc ventuz est vt nõ quodcũq; munus idem donum accipiatur. Ad qõ donuz fuerit id munus recte dicatur.

Paulus. Lex. ccxiij.

POtestatis verbo plura[x] significatur in persona magistratuum imperium[y]. In persona liberoꝝ patria[z] potestas: in persona serui ñium[a]. At cum agimꝫ de noxe deditione cũ eo qui seruũ non defendit: ꝑsentis corporis copiam facultatẽq; significamus[b].

In lege attinia in potestatem ñi rem furtiuam venisse videri: et si eius vendicande potestatẽ habuerit[c]: sabinus 2 cassius aiunt.

Ulpianus. Lex. ccxiiij.

ERũ est eum qui in carcere clausus est non videri: neq; vinctum neq; in vinculis[d] esse nisi corpori eius vincula sint adhibita.

Labeonus. Lex. ccxv.

ITer illã cõditionẽ cum fari potuerit: et postq; fari potuerit multũ itereſt: nã posteriozẽ scripturã vberiozem[e] esse constat cũ fari potuerit artiozem: 2 id tantũmodo significari tẽpus quo primum fari possit[f]. ¶ Ita data[g] ꝺitione illud facito in diebus si nihil ꝓterea fuisset adiectũ: i biduo[h] conditionem impleri oportet.

Papinianus. Lex. ccxvj.

ERũ facere[i] oẽm omnino faclẽdi cãm cõplectit: vãdi/soluendi/nũerãdi/iudicãdi/ambuladi.

Idem. Lex. ccxvij.

MQuentionibus[k] ꝺbentiuz voluntatẽ potius q̃ vba spectari placuit[l]. Cũ igitur ea lege fundũ vectigales municipes locauerint: vt ad heredem[m] ei⁹ qui susceperit pertineret ius heredũ ad legatarium quoq; transferri potuit[n].

¶ Appellatio liberoꝝ oẽs comprehendit: nisi per ꝓferentẽ aliter limitet: appellatio vo filiozum adulteriozes nõ extenditur: nisi de dura separatione tractet. Item qui vnicum nepotẽ relingt non videt sine liberis decessisse. b. d. et primo ponit qui comprehendanꝫ appellatione liberoꝝm. secundo dicit ad quid fuit inuenta denominatio filiozũ et nepotum. tertio ostẽdit per auctoritatem papirij nepotes qñq; contineri appellatione filiozum. quarto ostendit idem ex allusione vel deriuatione vocabuli. ꝓma durat vsq; ad ver. totiens. secunda vsq; ad ver. sed 2 papinius. tertia vsq; ad ver. preterhec. quarta vsq; in finem. Bar.

Calistratus. Lex. ccxviij.

IIberozum appellatiõe neptoces et ꝓnepotes: cetericz qui ex his descẽdunt cõtinentur: hos esse oes liberoꝝ appellatione lex. xij. tabu. comprehendit[o]. ¶ Totiens esse leges necessarias[p]

liberi decurionum non possunt subijci bestijs vsq; ad pnepotes. Item est cr̃eplum. C. de secũ. nup. l. j. §. his etiã. vbi ea q̃ auferunt fcdo inubẽti dant. x. plonis. Itẽ est cr̃eplũ. C. de incest. nup. si qs incestũ. vbi q̃ sbũt incestũ mu. nõ testãtur in lineã inferiorem: nisi vsq; ad pronepotes.

a Contineri. hoc ideo quia commode separari non possunt. vt. C. cõia vtriusq; iu. l. possessionũ alis aute cõtra. vt instũ. q̃ da. tuto. pos. §. fi. ff. de test. tute. q̃ d testãte. l. j.

b Placere. vt. ff. eo. l. filiũ appellatione.

c Reliqt. ff. eo. non est.

d Nos quoq; loquitur in persona cuiuscũq; descendẽtis: q̃ dicit nos. ff. filios vel nepotes.

e Parẽtes pios. repete docet vt hec soluta sit pro coniuncta: et lege suspensiue vsq; illuc. filios rum: et ibi reassume nos dico docet.

f Quã filij. f. nole. Et no. b q̃ plus diligit filiũ pater q̃ filiꝰ patrẽ. Sed q̃are hoc est: Rñ. est rõ. Eꝫ in filio. naꝫ cũ ꝙlibet res seruationẽ sui desideret ꝛ videat pꝛ suã naturaꝫ in filiũ ꝙseruari: vt hic. ꝛ nõ ecõtra. ideo plꝰ eũ diligit: vt h. ff. de iof. test. l. naꝫ ꝛ ff. ff. eo. vbi liberi. scripto. in fi. ff. eo. q̃s me.

g Paul⁹ rñdet. ergo nũ rubricã q̃ fal. tu. auc.

h Non est. vt. ff. quod fal. tu. auc. l. j. §. j.

i Datus est. hic non tenet datio: vt instit. de curato. §. interdum.

k Siue nõ. scz est dat⁹: sed dic q̃ datio nõ tenet.

l Nõ est. f. vere abusiue tamẽ dicitur testiñ. vt. ff. quẽad. testa. apel. ij. §. j. Accursius.

m Inquus. i. falsus.

n Qui modius nõ est. sic falsus emptor non est emptor. vt. ff. de in diem adic. vbi aute. §. cuꝫ de. sed male fidei sic. vt. ff. p empto. l. q. §. separata.

o Pecunie. facit. ff. e. l. cuꝫ stipulamur. ꝛ ad tre. l. balista. ꝛ. l. scribit. ꝛ dixi plene. ff. eo. pecunie. ꝛ. l. rei.

p Cõtinent. q̃ omnes res possunt in pecuniã conuerti. Accur.

q Late culpe. q̃ dolo cõparat. vt. ff. depositi. l. quod neruã.

r Intelligunt. da crẽplum. vt. ff. de instito. l. sed ꝛ si pupillus. §. pscribere. Et subaudi hic: vel maior: pars. vt. ff. ad muni. l. qõ maior. ꝛ. j. ti. j. l. aliud. §. j. et facit. ff. de iuris ꝛ fac. ignio. l. regula. §. sed facti. ꝛ. ff. e. l. cessere. §. fi. Accursius.

s Amicos. sume crẽplum in teste. vt. ff. de testi. l. iij. §. j. Itẽ pone in legato. vt. ff. de leg. sciendum. §. si alicuius accusatio.

t Notitia. i. er vna salutatione vel colloquio.

v Qui Jura. f. familiaritatis q̃ sita honestis ra. vel dic honestis ratione familiaritatis: vt q̃ socius in hospitio vel in scholis nõ inhonestus. vt. ff. eo. libro me. als incipit massurius: in eo q̃ ibi dicit honestior: ꝛ ppter hoc dicit cõcubina q̃ amica: sed certe melius ibi inmittur q̃ ex inhonesta etiam causa fit amicitia.

z Rationibus. vnde Tullius Amicitia est idẽ velle ꝛ licitis ꝛ honestis vnde nõ est amicitia inter latrones ꝛ fraudatores: Eꝫ inter istos est fraus et dolus. et ideo rei turpis ꝛc. vt. ff. pro socio. l. cũ duobus. in fi. ꝛ dicitur amicus quasi animi custos.

Amicitia quid sit.

dicunt cognationẽ singulorum no minibus vti: veluti filij nepotis/ pronepotis/ceterorũve qui ex his descendunt: quotiens nõ oibus q̃ post eos sunt pstitũ voluerint: sed solis his succurrerent quos noiatim enumerent. At vbi nõ plonis certis non qbusdã gradibus pstãtur: sed oibus qui ex eodẽ genere orti sunt liberorum appellantia compzhẽdũtur. Sed ꝛ papirius fronto. lib. iiij. respondsoũ ait: predio cũ villico ꝛ contubernali eius et filijs legato nepotes q̃s ex filijs continerẽ: nisi voluntas testatoris aliter se habeat. Filij enim appellatione sepe et nepotes accipi multifariam placere. Diuus q̃s Marcus rescripsit non videri filiũ liberis defunctum: qui nepotẽ suũ heredes reliqt. Preter hec oia natura nos quoq; docet parentes pios q liberoꝝ pceando rum aiõ ꝛ voto vtroes ducunt filiozũ appellatione oẽs q̃ ex nobis descẽdunt cõtineri. Necꝫ eñ dulciozi noie possumus nepotes nostros q̃ filij appellare: etenim idcirco filios filiasve concipimus atq; edimus: vt ex pzole coꝛus earum ve diuturnitatis nobis memoriam in euum relinquamus.

Paulus. Lex. cccix.

Paulus respõdet falsuꝫ tutorem cũvere dici qui tutor non est: siue habẽdi tutoꝛẽ datus est siue non: sicut falsuꝫ testiñ qõ testamentum non est: et modius iniquus qui modius non est.

Hermogenes. Lex. cccx.

Pecunie noie non solũ numerata pecunia: sz oẽs res tam soli q̃ mobiles: et tã corpoꝛa q̃ iura continentur.

Paulus. Lex. cccxj.

Late culpe finis est non intelligere id quod oẽs intelligunt. Amicos appellare oẽs debemus non leui notitia cõiunctos: sed quibus fuerint iura cuꝫ pffa. honestis familiaritatis quesita rationibus.

Ulpianus. Lex. cccxij.

Inculorum appellatione vel puata vl̃ publica vinculũ significantur: custodie vero tãtum publicam custodiam.

Triphonius. Lex. cccxiij.

Fugitiuus est non is qui solum fugiendi ꝛ filium a dño susceperit: licet id sc̃ facturum iam cauerit: sed qui in ipso facto fugẽ vitium mẽtis deduxerit: nam furẽ et adulterum ꝛ alcatoꝛem/ quãq; alia significatione ex animi ppositione cuiuslz sola dicere quis possẽt: etiam hunc qui nunc aliẽnã rẽ inuito domino subtraxerit qui nunc alienã matrẽfamilias coꝛuperit si modo eius mentis sit vt occasione data id cõmittere. ff: tamen oportere. hec cadẽ crimina assumpto actu intelligi: ꝛ ideo fugitiuũ quoq; et erroneꝫ nõ fm propositionem solam/ sed cum ali quo facto intelligi constat.

Paulus. Lex. cccxiiij.

Magna negligẽtia culpa ẽ: magna culpa dolus est.

Idem. Lex. cccxv.

Ex illa parte edicti eũ quẽ et heredẽ esse oportet heredis heredibus bonoꝝ possessio nõ defertur. Itẽ in substitutiõe his verbis quisquis heres mihi erit proximus heres tm̃ significatur: immo nõ tãtum proximi heres: sed etiam scriptus.

Idem. Lex. cccxvj.

Municipes intelligendi sunt et hi qui in eodem municipio nati sunt.

Idem. Lex. cccxvij.

Transacta finitave intelligere debemus nõ solum de quibus ꝛtrouersia fuerit/ sed etiã que sine cõtrouersia sunt possessa.

Idem. Lex. cccxviij.

Inculorum. accipe exemplum. ff. ex qui. cau. l. j. §. j. naꝫ ibi dicit restitui q̃ fuit in vinculis: q̃ exponit hic. ꝛ. ff. i dicto. l. fuscurritur. ꝛ. l. in eadem. ꝛ. ff. eo. l. qui neqꝫ. §. solutum. ꝛ. l. verum est.

Custodie. scilz appellatione.

Tantum publicam. vt. ff. l. succurritur. in fi. et sic insti. de iure natu. §. sed ẽtiã. ꝛ. C. de carceri. inhi. l. j.

Fugitiuo. Da crẽplũ. vt. ff. de edil. edic. l. j. §. j. vbi venditor debet dicere quis fugitiuus ꝛc. q̃ exponit hic. ꝛ in eo. ti. l. quis sit fugitiuus. in prin. ꝛ. §. apud celsum.

Dicere quis posset. f. aliquis: videlicet q̃tum ad penam ifernalem. vt ibi: qui videtur mulieres ad concu. eam iam machatus est in corde suo.

Oportere. quantum ad penã iuris ciuilis. vt. ff. de penis. l. cogitationis. nisi in casu vbi sola cogitatio forte punit. vt C. ad. l. iul. maie. l. quisquis. Accur.

Cogitatio sola quandoq; punitur.

Crimina. scilz adulterium ꝛ furtum.

Cuꝫ aliquo facto. als actu. ꝛ habes idem q̃ factuꝫ exigatur in delictis. ff. ad le. aquil. si qs testiñ deleuerit. i fi. ff. de. l. fe. pe. in fi. ff. de fur. l. j. §. sola cogitatione. et. ff. de edi. edic. l. qs sit fugitiuus? §. apud celsum. et in eo. titu. l. bouẽ. §. j. nec attẽditur peruenĩat aliquid ad effectũ an non. vt. C. si quacũq; predi. po. l. j. ff. de extraordi. cri. l. j. C. de fur. sige. quod ibi tellige si per eum non remãsit. vt. ff. de partu. l. j. in fi. secus si penituit. vt ff. ad le. corn. de fal. l. qui falsam. ꝛ de hoc dixi. ff. de furtis. l. qui ea mẽte.

Magna. pone crẽplus. vt dixi. ff. e. cedere. §. fi. ꝛ. ff. e. l. late.

Dolus est. i. cõparatur. vt. ff. depositi. l. quod neruã. ꝛ. ff. man. l. si fideiussor. circa princi. ꝛ. ff. si mensor fal. mo. l. j. §. hec actio. ꝛ. ff. si qs test. liber eẽ iussus. l. j. §. nõ aũt. ꝛ ff. de act. ꝛ oblig. l. j. §. is quoq;. sed q̃q; contra. vt. ff. ad le. come. de sica. l. in lege. §. is quoq;. ꝛ ff. si. de suspec. tuto. §. fusspectus. Idem in qualibet fere criminali actione: ꝛ ciuili etiã actiõe que dolum tantum punit: vt furti etiam iniurie.

Ex illa. pura si nõ sint filij vel inferiores qui succedant: ꝛ tũc succedunt agnati: non eoꝝ heredes: vt hic. ꝛ. ff. vnde leg. l. j. in prin. et vt. ff. vt ex. le. sena. cõ. bo. pos. de. l. j.

Item in substitutione. hoc dic vt. ff. eo. sciendum in prin.

Non tantum. id est non omnis. pzimus: sed demum scriptus siquis sit scriptus.

Municipes. Nati sunt. sic ergo natiuitas facit municipem: vt hic et. ff. ad mu. l. j. in princi. ꝛ alia plura: vt ibi plene notaui. ꝛ facit ff. eo. munus. in fi.

Transacta. Done crẽplũ. ff. ad ter. l. j. §. fi. vbi mꝰ succedit filio. nisi sit exclusa: sez mater sua vel transac. vel nisi sit finita sez pscriptione: q̃ sit ff. eã pscriptũ. x. vel. xx. vel. xxx. annoꝝ. sed in trãsactio. vide ꝛa quasi nõ possit esse nisi sit lis. vt. C. de trãsac. l. eãs. ꝛ. ff. de trãsa. l. j. sed tunc lege. ff. iuncta trãsactione finita. ꝛ iunge legẽ sequẽtem cum

a Uista. Accursius.
Z sunt. Longiores. i. longi.
b Quod dicimus. ¶No superstite. non tamē est pupillus. vt in arg. contra. ff. e. l. nō est pupillus. et da exēplum. ff. de sta. ho. l. qui in vtero. sed opponitur quidā ita sit beres institutus si natus erit infra x. dies. sed hoc facit volū tas testatoris.
c ¶Non prodest. vt acq̄rant. ff. als quādoq; p dest: vt. ff. de pe. l. pregnātis. et. ff. quando dies le. sed. is autē cui. z quo ad alimēta matris. vt. ff. de vē. in pos. mit. l. i. in pn. z no. in. d. l. qui in vtero. et ff. a. ff. eo. intelligendū.
d Ec enunciatio. sic quandoq; loquimur substātia titij valet plus aureos. xxx. cōpte bēdit sil' ꝓtitates et estimationes specierū q̄ sunt in bonis titij: vt hic. ff. eo. l. prope modum.
e ¶I calūniet. quidā dicunt fuisse hanc quandā rubricā q̄ ita dicebat. vel pone calūniet pro calūniatur vt sit sensus si moretur et frustret qz non venit ad iudiciū: calūniat. i. calumniator presumitur: vt. C. q. accu. nō pos. si ea. z. C. vt infra cer. temp. cri. que. ter. l. i. Azo. z. ff. de appel. l. ei.
f ¶Litibus. nam calumniari est falsa crimia scienter intēdere. vt. ff. ad tur. pil. l. j. in pin. Azo.
g ¶Caullatio. a caluo calus. i. capio decipis.
h ¶Vota teiumior. Sed quare hic? Rñ. quia hic tractat etiam de rerū significatione. Jeiunium est tale significat votum et deuotionem hominū ad deum pro pncipis salute. z facit fm hoc. C. de ferijs. l. omnes dies. ibi die nostri votus. z c. vel si promisiti die votor hac die vadis: sed q̄rit etiā propter alias causas inducit ieiunium: puta ob egritudinē: velqz in hostes proficiscatur. vel die secūdo fm. R. vota. i. sacramēta a ꝓiubꝫ q die kalen. ianū. intrant magistratum. vt. ff. de condi. z demō. l. publi. z sic iurārt: z i eo iuramēto habetur mētio pncipis. vt in aut. iusiurā. qō pcess.
i ¶Teluz. ¶Done exemplum ex. l. ff. de furtis. si pignore. ff. furtum. itē insti. de pub. iudi. ff. itē lex cor. cetera sunt plana.
k Q Uos nos. moderni.
l ¶Perduelles. ffo. crimen perduellionis. i. lese maiestatis ꝑ pncipem vel rē publicā q̄si hostile z abominabile: vt. ff. ad. l. iul. maie. l. fi. et de le. iu. cū filius. in fi. z insti. de here. q̄ ab intesta. ff. p ꝓtrarium.
m ¶Electionem. i. prepositionem. sic. z. ff. l. vbana. ff. pnoctare. sic ergo per pontiz pro contra. vt et perfidus.
n ¶Locuples. da exemplum. ff. q̄ satisfd. cog. l. ij. in pin. z. ff. in ius vo. vt eant. l. i. Accursius.
o ¶Putant. et male.
p ¶Libum. salicet tantum.
q ¶Stramenta. scilicet lectum.
r ¶Flemmem posse. ergo verbo viuere / vel verbo victus continentur hec que hic dicuntur: vt. ff. eo. l. verbo victus. Sed contra. ff. eo. l. in stratum. vbi dicit appellatione victꝰ nō contineri stragula: q̄ est idem qđ stratū vel stramentum. vt in ea. l. dicitur. Solu. diuersa sūt gña stragularum quedā sine quibus viuere nō possumꝰ: vt lecti: vt hic. alia sine qbus stare possumus: vt trapeta: vt colligitur. ff. de auro z argen. leg. Stragule. rū diuersa sunt gña.

UT sunt iudicio terminata transactione cōposita: longioris tēporis silētio finita. Lex. cccxix.
I dem.
QUod dicimꝰ eū q nasci speraf ꝑ superstitē esse tunc verū est cuz de ipsius iure queritur: aliꝰ aūt non prodestf nisi natꝰ sit. Lex. cccxx.
Gaius.
HEc enūciatio d q̄ fuit pluris aureoz. xxx. simul z ꝓtitatis et estimationis significatiua est.
I dem. Lex. cccxxi.
SI calūniet e et mozet et frustretur: inde z calūniatores appellati sunt qui ꝑ fraudem z frustrationē alios vexarent litibus: inde z cauillatiog dicta est. Post kalendas ianuarias die tertio. ꝑ salute pncipis vota h suscipiunt.
¶Telum i vulgo quidē id appellatur qō ab arcu mittitur. Sed nūc oīe significatur qō mittit manu. Itaq; sequit vt lapis z lignum et ferrum boc noīe cōtineat: dictūq; ab eo q̄ in longinquū mittit greca vocc figuratum
nā z banc significationē inuenire possumus: et in greco noīe: nā qō nos telum appellamus illi
appellāt: coq; noīe vulgo quidem id significat qō ab arcu mittitur: sed nō minus oē significat qō mittitur manu. et id quod ab arcu mittit apud grecos quidem ꝓprio noīe
vocat: apud nos aūt cōmuni noīe telum appellatur.
I dem. Lex. cccxxij.
QUos nosk bostes appellamus eos veteres perduelles appellabant ꝑ eandem adiectionē iudicantes cū quibꝰ bellū effect. ¶Locuplesn est qui satis et idonee habet ꝑ magnitudine rei: quā actor restituendam esse petit.
¶Verbum viuere quidam putāt ad cibū ptinere. Sed offilius ad atticū ait his verbis et vestimenta et stramenta cōtineri sine his enim viuere neminem posse.
I dem. Lex. cccxxiij.
HErrf ꝓprie dicimꝰ q̄ qs suo corpe baiulat. Portari ea q̄ qs iumēto secū ducit. Agi ea q̄ aīalia sunt. ¶Fabrosr tignarios dicimꝰ non eos dūtaxat q tigna dolarent: sed oēs qui edificarent.
I dem. Lex. cccxxiiij.
QUi venenuz dicit: adūcere debet vtrum bonuz esset an malum: nā et medicamēta venena sunt: qz eo nomine omne conti nef qō adhibitū eius naturam cui adhibitum esset mutat. Cū id qō nos venenum appellamus greci dicunt:
apud illos quoq; tā medicamenta q̄ ea q̄ nocēt hoc noīe cōtinentur: vñ adiectione altērius noīs distinctio fit: admonet z nos summus apud eos poetarum homerus sic dicens.
¶Blandis appellatione oīs fructus continef: vt iabolenus ait exē plo greci sermonis.
apud quod omnes arborum species appellantur.
I dem. Lex. cccxxv.
QLebs est ceteri ciues sine senatorib. ¶Detestatum est cū testatione denūciatuz. ¶Pignus appellatū est a pugno: qz res q̄ pignori dant manu traduntur: vñ etiā videri pōt verū esse q̄ quidam putāt pign ꝓprie rei mobilis ꝓstitui. ¶More appellatione omne delictum continetur.
¶Due negationes faciunt vnam affirmationem. Bar.
I dem. Lex. cccxxvi.
QUobus negatiuis vbis q̄si ꝓmittit lex magis q̄ ꝓbibuerit. Idqz ff seruius aiaduertit
QOmponius. Lex. cccxxvij.
QUipillus est qui cuz impubes est desijt in ꝑis ptāte. esse: aut morte aut emācipatiōe.
¶Seruoū appellatio ex eo fluxit q̄ imperatores nostri iubent

ff. de bo. liber. l. si filius qui. z. ff. de fun. instru. le. l. quesitum. in pnci. et ff. de questio. l. j. §. si quis vltro. sed hoc quandoq; fallit. vt. C. de ser. fugi. l. j. z. ff. de damno. infec. l. fluminū. circa pncipiū. ibi nemine nihil ꝛc. et sic hec dictio magis comparatiue ponitur. nam plerūq; affirmatiue. Accursius.
b QUipillus. datur tutor pupillo. dic ergo quis sit: sed q̄nqz etiam filius in potestate dicitur pupillus: sed impꝛopꝛie. vt. ff. de verbo. obli. l. fi. §. pupillus. z. C. de iure deli. l. si infanti. §. pe. q̄nqz etiā ꝑ seruo impubere: vt. ff. de pec. quam tuberonis. §. pupillus. ff impꝛope dicitur. et facit insti. qui. mo. tu. fi. in pnin.
c ¶Morte. ciuili vel naturali. vt insti. qui. mo. ius pa. po. sol. in pnin.
m ¶Seruoum. da exemplū. insti. de iure perso. §. ferui. z. ff. de ista. bo. l. iiij. §. seruitus. sed tabellio dicitur seruus publicus a seruiendo: et non a seruando: vt. ff. de adop. l. non aliter.

Aliquam.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ¶ Aliquam, aliam ab ea ex qua duxit originem.
b ¶ Consulit. vt .x. C. de lati. liber. tol. l. i. in pn. & est idem qđ aduena sm quosdã. vt. i. §. aduena. & idem qđ accola. vnde iacob accola fuit in terra chã. sed tu dic differentiã inter municipẽ & ciuem et incolam & aduenam: accolam vt plene no. ff. ad municip. l. j.
c ¶ Habent. a. colunt.
d ¶ Eũ. f. agrũ. i. villam.
e ¶ Munus publicũ. p officio ponit hic munꝰ. vt .x. C. l. munus tribꝰ. in fi. vel ponit pro personali munere. vt tutela. vt instit. de excusa. tu. .x. ff. c. l. munus tribus. q. rñ.
f ¶ Bois. vt qꝫ sit iudex.
g ¶ Remqꝫ. i. ad vtilitatem eorum. Bꝛo.
h ¶ Imperio. sc̃s imunitatum. vt. ff. eo. l. munus. propriae. in pen.
i ¶ Extraordinariũ. alꝫ extraordinẽ. .x alꝫ extraordinariũ: nam non iure actionis cõpellit: sed ex officio. & sic extraordu.
k ¶ Appellãt. f. idem qđ incola sm quosdã. vt et .x. C. incola. vel forte istꝫ dicꝫ ad tps moraturus venit: vñ de lotꝫ ingressus eo tanꝫ aduena: an vt iudices. & dic vt no. ff. ad munici. l. j. in pen. vel dic aduena quasi aliũde veniens.
l ¶ Decuriones. exponit rub. ff. de decu. & vbicunqꝫ in legibus inuenitur hoc nomẽ. & dic duceren tur. f. sub ditione romanorum: prouincia hispania quia capta. qđ dic vt C. de lati. liber. tol. i pn.
m ¶ Aiunt. & bene.
n ¶ Decima. i. decem ex illis pbitores. plures eligebant. quare erãt. nam decies decem eligebantur: vt ex his decẽ meliores optarẽtur vel eligerent a populo: vel dic vt plenie dicit littera.
o ¶ Urbs. multis locis habetur mẽtio vrbis. vt .x. C. l. j. & isti. de iure natu. §. sed quotiens. nunc vnde dꝫ: et dic ab vrbo. alꝫ ab vrno. Accur.
p ¶ Quod. sc̃z aratrũ sed in destruendo dicitur pati aratrum: vt .x. quimo. vsufruc. amit. l. si vsufru.
q ¶ Oppidum. ab ope. i. auxilio. vel habet mẽtio in multis locis maxime .x. prox. §. incola.
r ¶ Eius rei. i. auriliꝫ.
s ¶ Sunt constituta. vt sint in auriliũ habitantibus.
t ¶ Territorium. da ex plum. .x. de iurisdi. om. iudi. l. fi. .x. C. de epis. et cle. l. nulli. §. qđ si in vico vel territorio.
v ¶ Submouendi. qđ sit ex causis vel toto loco vel parte loci: vt .x. de pe mis. l. motis. & in lombarda de famosis. alꝫ de seditiosis. l. j.
x ¶ Verbum suum. licet dicat in verbo suo idem in verbo meo et verbo tuo. & da exemplum: vt dicit in delatione iuramenti cum iuro rem a me petitam nõ esse suam. scilicet aduersarij: vel nõ esse suam iurat aliquis: vt forsan quem non vult defendere in causa noxali. vt .x. de noxa. l. quotiens. §. preto.
y ¶ Ambiguum est. dubium: qꝫ habet duplicem significationem.
z ¶ Commune esse. causa tollende dubitationis. idem est tamen .x si non adiciat. vt .x. de excep. rei iudi. si quis cum totum. j. rñ. Bꝛo. Vtuno. hoc quod commune est non est meum. sic .x. de aur. & arg. leg. l. quintus. & de ri. nup. illud. j. rñ. Arg. contra .x. de leg. i. l. ferui electione. §. j. et. §. y. & l. sticbus. & .x. si ex noxa. cau. l. pe. & .x. de ritu nup. l. illud m fi. et de leg. iij. fiquis fuos. & de cõdi. instit. l. y. & dem ius vo. si communis libertus. & de nego. gest. si pupilli. §. si quis ita. ibi nam & si &c. & boc prout exposui. Accursius.

captiuos vendere: ac p hoc seruare nec occidere tolet. ¶ Incola est qui in aliquã a regione domicilii suũ cõtulit b quẽ greci appellant. Nec tñ qui in oppido morãtur incole sunt: sed etiã qui in alicui⁹ oppidi finibus ita agrum habẽt c: vt ita cum d se quasi in aliquã sedem recipiant. ¶ Mun⁹ publicuꝫ e est officiũ priuati boisꝫ ex quo cõmoduꝫ ad singulos vniuersosqꝫ ciues: rẽpꝰ eoꝝ imperio f magistratuꝫ extraordinariũ g peruenit. ¶ Aduena est qđ greci appellant h. ¶ Decuriones i qdam dictos aiunt k ex eo qꝫ in initio colonie cum deduceretur decima l pars eoꝝ qui deducerentur consilij publici gratia conscribi solita sit. ¶ Urbs m ab vrbo appellata ẽ. vrbare est aratro diffinire: & Varus ait: vrbum appellari curuatu ram aratri: quod n in vrbe condẽda adhiberi solet. ¶ Oppidũ o ab ope dicitur quod eius rei causa menia sunt constituta p. Territorium q est vniuersitas agrorum intra fines cuiusqꝫ ciuitatis qꝫ ab eo dictum quidam aiunt qꝫ magistratus eius loci intra eos fines terrendi: id est submouendi r ius habent. ¶ Verbum suum s ambiguum t est vtrũ de toto an de parte significet: & ideo qui iurat suum nõ esse adigere debet: neqꝫ sibi cõmune esse u.

Paulus. Lex. cccxcviij.

QUm quereb atur x an verbũ soluto matrimonio dotem reddi non tantum dmo: sed mortem contineat: hoc est an de hoc quoqꝫ casu contrahentes sentiant: & multi putabãt y de hoc scripsisse: & quibusdam aliis contra videbatur z: & ẽm hoc a titus imperator pronunciauit id actũ eo pacto vt nullo casu remaneret dos apud maritum.

Quintus mutius. Lex. cccxcix.

MUrutis & cesis b ea sunt que terra nõ tenentur: quoqꝫ operi structili c tectorioue nõ ẽ tinctur.

Labolenus. Lex. cccl.

MAlum d nauis esse partem: artẽmonem autem non esse Labeo ait: & verius est: qꝫ plerꝫqꝫ naues sine malo inutiles e essent: idcoqꝫ pars nauis f habetur: artemon autẽ magis additamentũ qđ pars nauis est. ¶ Inter proiectũ g et immissum hoc interesse Labeo ait: qꝰ proiectuꝫ esset id quod ita prouideretur vt et nauigẽ requiescret qualia meniana h et subgrũda i essent. ¶ Immissum autẽ qđ ita fieret vt in aliquo loco requiescret: veluti tigna / trabes que immittentur k. ¶ Plumbum autẽ qđ pro tegulis l ponerẽtur / edificij effet ait labeo: sed id quo in ripa tegendi causa ponerẽtur cõtra esse. ¶ Viduam m nõ solũ eam que aliqñ nupta fuisset: sed eaz quoqꝫ mulierem que virum non habuisset n appellari o ait Labeo: quiaviduа fic dicta est: q si vecors. Ucsanus qui sine p corde aut sine sanitate esset: similiter viduam esse dictam sine duitate q. ¶ Structuraz r loci alicuius ex tabulis factaz que estate tollerent: & ita eme poncrentur edium esse ait labeo: quoniam perpetuo vsui parata essent: neqꝫ

a ¶ Um querebatur. Da ex emptum. ff. solu. ma. l. si qꝫ. sic & tota die concipitur huiusmodi stipulatio.
b ¶ Putabant. a bene.
c ¶ Contra videbatur. & male.
d ¶ Et ẽm hoc. in li. R. ẽm hoc in li. Al. ob hoc.
e ¶ Nullo casu. siue morte siue diuortio + soluatur matrimonii: plus etiã si non ẽ bat. vt. ff. de cõdi. ob causam si extraneus. & sic est ẽtra. ff. sol. ma. si cũ dotẽ. in pn. fol. vt dixi in. d. l. si extraneus.
f ¶ Rutis. pone ex plum. vt. ff. de act. emp. fundi. ff. si ruta. & ff. ben. emp. in vendẽdo. §. figibus dicꝫ venditor hec nõ dat empton: nũc si fint. & fa. ff. ad exhibẽdum. l. celsus. §. idem iulianus.
g ¶ Cesis. a vẽditõe exceptis.
h ¶ Structili. id est structo. in alium.
i ¶ Alũ. Pone ex plũ in vẽdita vel legata naue. vt. ff. de fundo istru. l. fi. Itẽ pone si euincat an agat ex stipulatu qđ est si nõ est pars: als ex empto tm. vt. ff. de euic. l. naue. & l. scapha. dic & malum esse arborẽ nauis & figum qui nũqꝫ remouet: nisi qñ paraf. Artemonẽ dicas q retro ponit ad eã gubernãdã: ff si eo est ff. ff. de euic. l. scapha. m fi. vbi ibi gubernacula ẽ mẽbra nauis. & sic ptes nauis. sed dicit aliqñ apponat: ibi post: vt ar. ff. de act. emp. granaria. vel ff de eo sine qñ nauis eẽ possit: ibi sine qñ nõ poterat esse: vel ibi de aliqs gubernaculis.
k ¶ Inutiles. ad nauigãdũ. ff. hẽc nõ est sufficies non necessaria: qr qñqꝫ vna res põt alterius esse pars: ff vtrũqꝫ sine alio eẽ possit: nã & stipulatio sine diei adiectõe est valida: tñ dices ei est pars. vt. ff. de edẽ. l. j. §. dieu.
l ¶ Pars nauis. sicut cum seruus fundo accedit vel rastrũ: nõ tñ seruus vel instrumentum partes fundi sunt: nisi esset seruus glebe. vt. ff. de diuer. & temp. prescrip. l. longe.
m ¶ Inter proiectũ. ¶ Pone ex plũ. vt. ff. vti pos. l. ff. duo. ff. itẽ videamus. & §. labeo. nã pimo casu non agit vti pos. l. ff. sic. Itẽ pone. ff. ad. l. aql. quẽadmodũ. §. j. vbi pimo casu nõ ff. cidere: sed sic & sua auctoritate.
n ¶ Qđ est quia.
o ¶ Humana. vt. ff. nequid in lo. pu. l. ij. §. cũ quidam. & C. de edi. pri. l. meniana. Accursius.
p ¶ Subgrunda. als subgrũde. et tunc plana. & dic. i. summitates edificiorum. als subgrunda: & dicunt qꝫ est locus vel cuntas.
q ¶ Immitterentur. in alienum parietem vel solum.
r ¶ Pro tegulis. i. in ꝑiunctione tegularũ. Vel dic qꝫ tegulis siue loco tegularũ cooperiebat dom⁹: vt sunt ecclesie venetiane: & etiam alie domus: & da exẽplũ: vt in vẽdita domo boc sequat. vt. ff. de act. emp. l. fin. di. §. que tabule. qđ autẽ subiecit quid sit: nescio.
s ¶ Uidua. ff. qđ specialia in viduis seruant. vt. C. qñ imperator inter pu pil. & viduã. ideo que sit exponit: ff in vulgari strictius ponatur.
t ¶ Fuisse. hoc modo stricte.
v ¶ Dubuisset. vllo tempore.
x ¶ Appellari. in larga significatione.
y ¶ Qui sine. f. vel anus. & dicẽdus est &c. & sic reddit singula singulis.
z ¶ Duitate. i. societate duorum.
a ¶ Structuram clausura contra ventum.

* Hoc os hic ti est de ture ciuili. qꝫ ꝫ iure canonũ. hodie matrimoniũ sola morte naturali solui. vt in c. ti. de trãsla. pla. no. pa. nor. in. c. in pntia. & ibi posui ꝫ apostil. ad eũ in ver. sola ẽm morte. & ẽtra de sponsa. & no. etiã alegã. in. l. si cũ dotẽ. §. si maritus. & ibi no. fo. ma etimo.

a Interim. i. quandoq; puta in estate.
b Tollerentur. quia ea que edificio detracta sunt vt edificio reponant edificij sunt. vt. ff. de act. emp. et vendi. l. fundi. §. fi. et facit. §. de pigno. debitor. et quod ibi dixi.
c Scuola. als incipit lex. semper.
d Acceptū est. a sapientibus. et dic casum q; testator etiā eum libertū assignare pōt quē eodē testamēto manumittit q; assignat. vt. §. de assigna. li. l. i. in prin. Et ly g̃naliter assignet libertos vni filiorū in pma parte testamēti: tñ etiā illi vindentur obtineri qb; postea in eodem testamēto libertas relinquit. vt. §. de leg. j. talis. in prin. et in fi.
e Vel posteriore. vel p etiam.
f Ds a quo. i. nisi alij filij probent q; testator noluit assignare ḡs adhuc nō onerauerat libertate.
g Peterentur. scz libertas dari. Accur.
h Iqua pena est. et finale. hoc est dicere differentia nō est inter multā pquo; qō contigit paulus. q; neutrū est alterum: vt subijcit.
i Paulus. scz dicit.
k Rerū. scz pene. et mulcte. Accur.
l Quoq; nō solū ess̄ hec differentia / sed etiā alie plures. vt hac. l. notaui. t. §. cl. l. alio. §. int.
m De pena. limo §. vt §. de bis q no. ifa. furti. t. C. de re iu. l. iij. §. fi. q; hic in publicis: nō puat; delictis dicit: t eozum pene: sed tūc iterū est §. §. de appel. non tantum. et C. de app. litigatoribus. sed tunc rñ. q; nō appellaf ex quo est imposita: sed ante sic. q; sola sententia est lata. At in mulcta etiā postq; imposita est appellatur. oū tñ fiat. infra tēpus legitimū. t hoc fm Azo. sed non videtur. q; babilis hec opinio: nā etiam in priuato delicto nō appellatur post executionē. Item fatuum videtur dicere non appellari in publicis post executionem. maxime si vitam pene admut. Item si fatim hic dicit debetur: nō ergo erat imposita. Alij ergo dicunt q; ab executione pene non appellatur: sed ab executione mulcte sic: vt sic tollantur dicta Bzia. sed ler. generaliter resistit dicens ab executione nō posse appellari: vt. C. quoū ap. nō recipi. l. ab executione. Tu dic tertio de pena nō appellat etiam si fatim lata sentētia. puta si fateatur feciss furtū manifestū: et dicat se nimū dānatū: q; in quadruplū sit tā natus. q; fic de aliis prius. vel publicis: q; sic magis de iniquitate legis ḡ indicantis. 2quereret. at in mulcta si tō appellat q; nimis arbitrat⁹ est iudex vel nimis exercuit officiū suū pōt: licut. t als ad arbitriuꝫ + boni viri reducit q; eo: nimit fit. vt. §. pto socio. si societatē. in fi. t de ope. libe. si libertus. Itē pto hoc facit q; est. j. et hoc quoq; t. t. §. quis. t a quo. l. ij. t fm Bꝫ nihil obstat.
+ pto isto est glo. in. c. fup bis. de accu. extra. vbi pauca. n adde glo. c. o §. q; de ter-p minū. i ver. progef ad medium. in prag. fanc. r
n Dinocatio est. i. appellatio. vt t. C. de ap. t in mulctis. Accur.
o Debetur. scz mulcta.
p Exerit. scz iudex.
q Dicere. iure ordinario. at de pena etiam delegatus iudicat. t sic est in hoc secunda differentia. vt. §. eo. aliud. §. inter. in fi.
r Quoq; tertiā ponit differentiam. vt. §. eo. aliud. §. inter. ibi: et mulcta quidem. tc.
s Sunt. per leges. f. cōstitute quas potestas iudicis nō potest minuere vel augere. vt. §. ad turpil. l. i. §. i. in fi. sed secus in mulctis: vt subijcit.
t Dicat. q; ḡs ler certā ponit penā. t eā vocat mulctā. vt. §. de prena. l. abstinēdū. t de iudi. l. ꝑpēdū. §. finaūt vtraq; t iste impropie dicūtur mulcte. q; ḡs statuit vt vltra nō procedat. t tunc q; minus pōt dicere ḡtum vult: ꝑprie dicitur mulcta. vt. C. de modo mulct. l. fi. et de ꝑpo. mul. l. quandoq; nullo modo ponitur ḡtitas. vt. §. de custo. reoꝝ. l. si quis reū. t tūc ꝑpriſſime ꝺr mulcta: vt hic. t. §. cl. aliud. §. inter. Acc.
v Statue. Basibus. Basides sunt lapides lati sub hostio q; vltra hostiū q; ḡs extenduntꝫ: t ibi statue supponunt: vt in fondibus ecclesie beati petri sunt leones: si ergo nō sunt substātia domus nō continent tur vendita domo: als secus: vt hic. t. §. de act. emp. l. fundi. §. q; tabule. Sed argu. contra. §. de aur. t arg. lega. in argento. §. i.
x Protothirum. als protithirū. t als interdū. t nescitur quid sit dicere. vel dic q; est illud q; proculdubio trahit vt aqua vel aliud aliud vt in domo nostra cystella. Accur.
y Apud. Scriptuꝫ est. sed male. tacipe ex plus ex. l. §. de mutuis vo. l. cū pro quo. vbi dicitur qui ꝑmittit exhibere aliquem in iudicio tenetur exhibere q; ꝺa liter intelligit. hic exponit. Accur.
z Eius. serui vel corporis. Accur.
a Presentiam. sed hoc falsum est. nam tc. reprobatur ergo illa diffinitio vt insufficiens. t tā; nō conuertibilis cū suo diffinito.
b Exhibet. quid ergo erit hoc casu: Respōdeo aut nō tenet. ꝑmissio ad hoc vt tales debeāt sisti iuri: aut si postea incidentur in tales casus habebit exceptionē ꝑmissor. vt. §. siquis cau. l. ij. §. si quis. t. §. idem est.
c Apte. vt t. §. eo. cōtra. et de iure codi. l. ū. §. fi. t facit. §. eo. l. ij. t. §. eod. l. plus est.
d Corpus. scz petitum: cum nihil est restituēdū: et da exemplum. vt. §. de rei vendi. l. preterea.
e Rem. propter fructus qui quasi pars rei sunt.
f Cōditionēq;. hoc dicit ꝓpter vsucapiones: t hoc etiam subijcit t tota tc. i. omnis restitutio consistit in interpretatione iuris: vt sic fiat vt ius interpretatur. quod habes. §. eo. l. restituere. Accursius.

De regulis iuris. Dictum est. §. de omni iure pretorio t ciuili specialiter per titulos diuersos q; ius super personis t rebus consistit. vt. §. de statu hominum. l. j. nūc generales diffinitiones siue traditiones dicere vult: nec est nouum vt quibuslam enumeratis quedas generalis subiuciatur clausula que omnia comprehendat tc. vt. §. ad. l. aqui. si seruus seruum §. inquit lex.

g Regula est. Quattuor no. er hac. l. Primo quid sit regula a prin. illucusq; nō vt ex regula tc. t ibi reassumit per regulam. igit tc. Secūdo que sit eius potestas: vt ibi. nō vt ex regula. Tertio quod sit eius officiū: vt ibi: t vt ait fabin tc. Quarto q; leuiter vitietur. vt. j. ibi que simul tc. Super primo dicit regula est que rem que est. id est de qua fit in regula sermo breuiter enarrat. i. recitat: non statuit. scilicet de nouo: vt subijcit in secundo dicto per regulam igitur tc. quasi dicat regula est plurium rerum compendiosa narratione facta traditio. vt patet per exempla. j. eodem per totum. Sed qualiter fit regula: Respondetur vniuersali signo denotante vniuersalem affirmationez vel negationem: siue id fiat per nomina siue per aduerbia. Exemplum de nomine vniuersali affirmatiuo. j. eodē. omnia quecunq;. De negatiuo. j. eo. l. nemo ex bis. et alijs pluribus. De aduerbio affirmatiuo. j. eodem. semper in stipulationi. De negatiuo. j. eo. nihil tam. sed nihil non est aduerbium: immo nomen. vnde melius est exemplum. j. eod. l. nunq; actiones. sed si indefinite tradita fit regula pro vniuersali tamen eam accipimus sicut probatur. §. de lega. prestan. l. i. §. generaliter. t. C. de bere. vendi. l. fi. et. §. de offi. prefec. vbi. l. §. cum vbem. als. §. in initio. Si queras qualiter traditur indefinite: Respon. quando vniuersale substantiuum vel eius loco ponitur aliquid in regule traditione sine vniuersali signo. Est autem vniuersale substantiuum terminus pluribus naturaliter sm eādē significationem cōueniens vt homo/femina/seruus/t multa similia. Proprie vō nomina non di. unt

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

non dicunt pluribus cõuenire sm eandẽ significationẽ: vt titius. Loco aũt vniuersalis substantiui dico poni qs vel q cũ suis obliqs: & is ea id equipollentia: vbicũq3 fit demõstratio vel relatio ad hoiem vel ad rem. vt. j. eo. l. q̃ legata. & l. eius est nolle. Sup scdo q̃ regula nõ facit ius sed ex iure: qd est scz alr̃ cõstitutũ. s. generale plurium & cõe fiat regula. dic q̃ nõ facit ius in exceptis:

rat. Non[a] vt ex regula[b] ius suma-tur: sed ex iure[c] quod est regula fiat. Per regulam igitur breuis rerum narratio tradit. Et vt ait[d] sabinus quasi cause cõiunctio est. Que[e] simul[f] cum in aliquo vitia-ta est perdit officium suum.

Vlpianus. Lex. ij.

Femine[g] ab oĩbus officijs ciuilibus vel publicis re-mote sunt: et ideo nec iudices esse possunt nec magistratum gerere: nec postulare: nec pro alio interue nire[h]: nec procuratrices[i] existere. ¶ Item impuberes[k] ab oĩbus of-ficijs ciuilibus debent abstinere.

q: sic genus speciei derogaret qd esse non debet: sed ecõtra species gene-ri. vt. j. e. l toto. vbi ergo nulla ẽ exceptio facit ius generale: vbi autem ha-bet exceptionẽ facit ius speciale preterq̃ in excep-tis: vel dic secundo q̃ etiã in non exceptis non facit ius cum tñ intẽdat narrare et coniungere iu ra. vt prime. ŝ. &. j. ibi: & vt ait sabin⁹ &c. Tu dic tertio q̃ non facit ius in exceptis: vt dixi modo. Item nec in casibus sta tutis iam in l. cum ibi iã sit factum: vt & modo di-xi: sed sup casibus in qui bus eadem est equitas: nec tñ sunt in iure positi bñ facit ius. Super tertio vbi dicitur q̃ regula est cause cõiunctio dic sm Jo. cause. i. rationis. vt ex duab⁹ legibus colli gitur. ŝ. de cõdi. & demõ. l. cũ tale. §. falsam causam. et insti. de leg. §. lon ge. cõiungit etiã regula causam. i. rõnem redditam in vno pluribus alijs in qbus vertit eadẽ eqtas attribuit: puta primo statutũ fuit in piscibus: vt occupanti cõcederent ea rõne: q: in nullius bonis erãt: hec aũt ratio & in leonib⁹ & alijs feris aĩalibus locũ habet: scz q: in nulli⁹ bonis sunt. Unde bene seqtur traditio generalis: vt qd in nullius bonis est occupã ti concedatur. Sed. P. sic regula est cõiunctio cause. i. plures cause simul iuncte regulam cõstituunt puta statutũ est in piscibus: vt occupãti con-cedantur. idẽ est in feris bestijs et volucribus que in nullius bonis sunt. Collige ergo regulã qd in bonis &c. & sic nõ comprehẽdit nisi statuta vt ea coniungat. Quod autẽ hic dicit quasi cause cõiunctio est expressiuum veritatis. Fallit aũt dicta regula in libero homine & nõ adita heredita-te: & in re sacra vel religiosa. Sup vltimo dicit. P. oẽs exceptiones esse de regula & cũ ea cõtineri: sed opponit: ergo nulla vitiari posset. Sed re-spondebat posse vitiari si idem ius in exceptionibus intelligeret qd re-gula breuiter in quibusdã casibus primo statuit: & sic hic intellexit. Se-cundũ cũ ergo oẽs vere sunt: lz habeant exceptionẽ. Joã. dixit exceptio-nem nõ esse de regula: imo extra regulã. arg. ŝ. de penis. sanctio legũ. et q: extra regulã sunt perdunt officium suũ: & sic oẽs false sunt que habẽt aliquã exceptionẽ: cũ oĩa debeant cõiungere & in nullo fallere. argu. ŝ. de regu. catonia. l. j. & qd hic dicit. Est tñ arg. contra. in aut. de non alie. §. vt aũt. vbi innuit firmari regulã per ea que excipiunt. Sed dic firmat. i. declaratur: vt in non exceptis locum habeat: nõ tanq̃ regula sed tanq̃ sic cõstitutum. Que autem sunt que patiuntur exceptionẽ et que nõ ha-bes. j. eo omnis diffinitio. Accur.

Pisces leones et aĩalia fera cur⁹ sunt & an occupã tis.

a ¶ Non vt. que sit eius potestas.
b ¶ Ex regula. que est materiatum.
c ¶ Ex iure. quod est materia.
d ¶ Ut ait. quid sit eius officium.
e ¶ Que. scz regula.
f ¶ Simul. i. statim. & hoc q̃ leuiter vitiatur.
g Femine. Officiũ aliud ciuile. i. personale et publicũ auctoritate et vtilitate. vt consulatus/pretura/iudicatura et similia. vt. ŝ. de iu-di. cum pretor. §. fi. et. ŝ. de capi. dimi. l. amissione. §. fin. &. l. seq. & aliud publicũ. s. auctoritate: sed vtilitate priuatum: vt est tutela & cura. quod & ipsum est ciuile. i. personale. vt insti. de excu. tuto. in prin. &. ŝ. ti. j l. pu-pillus. §. munus. &. ŝ. de excu. tuto. athlete. §. tutela. & ab omnib⁹ femi-ne remote sunt. Est tamen arg. cõtra. ad hoc vltimũ. ŝ. de pcura. licet. §. ad actionem. vbi innuit censeri priuatum: lz aliquid publici habeat iu-ris: sed alio casu loquitur. Primum autẽ probat tribus exemplis. pri-mo de iudi. quod probatur. ŝ. de iudi. cum pretor. §. fi. Scdm de magi-stratu probatur. ŝ. de mune. & hono. l. & qui originẽ. §. corporalia. Ter-tium. ŝ. de postu. l. j. §. sexum. sequẽtia duo exempla. scz de fideiussione & procuratione. vt. ŝ. ad velle. l. j. &. ŝ. de procu. l. neq3 gratia similitudi-nis ponunt: nõ q̃ sint publica. immo priuata officia. Quis enim igno-rat non pertinere ad publicam vtilitatẽ si pro titio fideiussero: & sic illa ratio ideo ad prima tria refertur: nõ ad duo sequentia. sic et. ŝ. ad. l. fal. l. j. §. si vsufruct⁹. vsi. sed operis. & fami. her. l. ij. §. si quarta. Sed lz nõ possint habere dignitates femine regulariter: qñq3 tñ habent sc. lz sine administratione a principe. vt. C. de nupt. l. imperialis. §. si miles. sed et cum administratione si dicat nõ obstãte. l. aliqua. vt argumẽ. in aut. de testa. imperfe. §. & siquidẽ. Item habent dignitatem per aliũ vt per virum. choruscant enĩ &c. vt in aut. de consuli. §. sin autẽ. &. §. si vo. &. C. de digni. l. mulieres. Itẽ p patrẽ. vt. ŝ. de sena. femine. Q3 autez dicit ne postulẽt fallit in casib⁹. vt. ŝ. de postu. l. j. §. fi. Itẽ p se postulabũt cũ nõ phibeãtur. Qd de fideiussione dicit fallit in casib⁹. vt no. ŝ. ad vell. l. j. Itẽ qd de pcuratiõe fallit. ŝ. de pcura. l. feminas. Itẽ extra iudicia põt procurare aliena negocia. vt. ŝ. de nego. gest. l. iij. §. j. sz in patrimonia-libus nõ excusantur mu lieres. vt. C. de mune. pa tri. l. pe. lib. x. & C. de mu lieribus. et in q̃ lo. mu. se cõferũt. l. j. &. ŝ. de mune. et hono. rescripto. §. fin. Item a corporalibus ex cusantur. vt. ŝ. de mune. et hono. l. & q originẽ. §. corporalia. et facit ad. l. istã. ŝ. de sta. ho. in mul-tis. & qd ibi no. & facit. ŝ. de iure fis. deferre. in pri. et de edendo. l. femine. et de muri. l. ij. Accur.

Mulier quãq3 po-stulare & fi-deiubere potest.

h ¶ Interuenire. id est fi-deiubere. Accur.
i ¶ Nec pcuratrices. exẽ-pla de officijs priuatis.
k ¶ Itẽ impuberes. etiaz si penuria sit alior. vt. ŝ. de iure immu. l. ij. §. ipu beres. sed adultus põt ex causa. nõ al's ante. xxv. annos. vt. ŝ. de decu. l. non tantum. Arg. contra. C. de testa. mili. l. fi. Accur.

Idem. Lex. iij.

Eius est[l] nolle qui potest et velle[m].

Idem. Lex. iiij.

Uelle[n] non creditur qui ob-sequitur imperio patris vel dñi.

Paulus. Lex. v.

In negocijs[o] contrahendis[p] alia cã habita est furiosor[q]: alia eorũ[r] qui fare possunt q̃uis actum[s] rei non intelligant[t]: nam furiosus nullum negocium cõtra-here põt[v]: pupillus oĩa negocia tutore auctore agere potest.

Vlpianus. Lex. vj.

Non vult[x] heres esse qui

l Eius est. Casus huius. l. põt poni in eo q est institut⁹ sub cõditio-ne. Item in eo cui est legatum relictũ sub cõditione: nam interim non potest velle vt habeat: nec interim potest nolle etiam repudiando. vt perdat. vt. ŝ. de acqui. here. is qui heres. in pñ. &. §. siquis. &. l. is po-test. &. ŝ. de leg. ij. si ita. §. si sub cõditione. Potest etiam poni in cõtracti bus scz vt q habet potestatẽ vt cõtrahat habet ne contrahat: nã qui põt velle cõtrahere idẽ põt & nolle. vt. C. de act. & oblig. l. sicut in initio. Fu-riosus autẽ velle cõtrahere non põt: & idcirco nec nolle videtur. Hec au-tem regula locũ habet ante cõtctum initum nõ postea. vt. d. l. sicut. Item etiam post cõtractum initum locũ habet in mandatis & iussis que reuo-cari possent re integra. sententia vero reuocari non põt. vt. ŝ. de re iudi. l. quod iussit. in fi. Nec potest poni casus in seruo herede istituto q adijt hereditatẽ iussu dñi vt non dicatur velle: vt sic possit nolle cum inuitus cogatur adire: et sic velle cogit. vt. ŝ. siquis omis. cau. testa. l. j. §. j. Con-sensus enĩ serui necessarius est. vt. ŝ. ad treb. seruo inuito. circa prin. po-test enĩ iubente dño nolle adire. vt. C. de here. insti. l. cum pponas. in fi. Fallit autem regula. ŝ. de bo. pos. l. tutor. vbi dicitur q̃ bono pos. potest tutor pupillo petere: non autem potest repudiare: sed illud est ratione officij. Accursius.
m ¶ Et velle. subaudi & econtra.
n Uelle non credit. Pater iussit filio vt aliquid faceret qd atrocita-tem non continebat. filius non credit velle quo ad suam penam namq3 parere debuit ideoq3 sibi ignoscitur. vt. j. eo. l. ad ea. Sed argu. cõtra. ŝ. quod met. cau. si mulier. §. fi. &. ŝ. de rit. nup. si patre cogente. & C. de here. insti. cum proponas. quibus dicitur q̃ coacta voluntas/ ✠ voluntas est: sed hoc q̃ dicit est quo ad hoc vt non puniatur. est tamen voluntas vt ibi. Accursius.

✠ Coacta volũtas vo lũtas est. in cõtrariũ vi det tex. in c. veniẽs. ij. ex tra de spõ. dũ dicit ma trimonium metu cõtra ctũ ẽ nullũ.

o In negocijs. Quedã sunt negocia q̃ exigũt expssaz volũtatẽ. vt. ŝ. de pcur. l. fili⁹. §. iuit⁹. &. ŝ. de ser. vrb. pdi. l. inuitũ. & in his obti-net hec. l. vt. ŝ. de iur. codi. l. ij. §. pe. scz vt habeat loco dissentiẽtis. Itez aliqñ sufficit tacitus cõsensus. & in his idẽ. vt. ŝ. lo. & cõdu. l. qui ad certũ. nisi in casu. vt. ŝ. de sol. ma. l. ij. §. fi. vbi est speciale ppter patrẽ. Sz azo. dicebat in tacito cõsensu videri semper cõsentire furiosum per illam. l. sol. matri. qd nõ placet per. l. illã q ad certũ. Aliqñ etiã nec tacitus cõsensus est necessarius: sed sufficit si cesset phibitio. vt. ŝ. de nego. gest. si ex duo-bus. & in his habetur furiosus loco cõsentientis. vt. ŝ. de neg. ge. l. iij. §. curatori. pupillus autem si perfecte intelligat cuilibet obligari põt tut. auc. etiam si semiplenum intellectum habeat. secus si nullum. vt insti. de auc. tuto. in prin. & de inuti. stip. §. furiosus. &. ŝ. de acqui. pos. q̃uis. §. infans. &. ŝ. rem pup. sal. fo. si pupillus. & l. seruum. & de acqui. pos. l. j. §. si furiosus. &. ŝ. de verbo. ob. l. mulier. Accur.
p ¶ Contrahendis. i. contractibus celebrandis.
q ¶ Furiosorum. i. eorum qui mentis alienatione carent intellectu.
r ¶ Eorum. id est pupillorum.
s ¶ Actum. id est id quod agunt.
t ¶ Intelligant. scz plene isti pupilli.
v ¶ Potest. etiam curatore auctore. Accur.
x Non vult. Casus iste cõmodissime poni potest in libero homine qui ab aliquo bona fide possidet: qui est institutus cõtẽplatione possessoris. & sciens suã conditionem adijt volẽs ei acquirere. nã ei que-rit. vt. ff. de acqui. rer. do. homo liber. circa prin. Sed & põt poni in eo q est institutus et rogatus alij restituere hereditatem: nam si vult sponte adire & totam hereditatẽ restituere/ nõ erit heres quantũ ad cõmodum

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

vel incōmodum. vt insti. de fideicō. here. §. restituta. Itē si non vult cogitur adire. nā r tunc onere r emolumēto carebit: vt in eo. ti. §. sed si recuset. Sed his est arg. ɔtra. ſ. de mino. ait pretoz. §. sed qd papinianus. sed ibi nose durat. hic nō durat. Uel nō vult ibi esse heres rc. si aūt spōte adiret r quartam retineret: remanet heres etiā re pro quarta in onere r emolumento. vt insti. de fideicom. here. §. restituta. et se. §. sed quia. Uel pone exēplū. vt. ſ. de iure do. l. pfectitia. §. si pater. vbi dicitur si pater. repudiat hereditatem vt ad generum substitutus transeat causa ɔstituēde dotis non est dos pfectitia. r sic nō erit pater heres. Itez pone. ſ. de dona. inter virum et vxo. si sponsus. §. si maritus.

ad alium transferre voluit hereditatē.

Pomponius. Lex. vij.

Ius nostrum[a] non patitur eūdem in paganis[b] et testato et intestato decessisse: earūq; rerum[c] naturaliter inter se pugna est: vt testatus r intestatus quis sit.

Idem. Lex. viij.

Iura[d] sanguinis[e] nullo iure ciuili dirimi possunt.

Ulpianus. Lex. ix.

Semper† in obscuris[f] quod minimum[g] est sequimur.

Paulus. Lex. x.

Secundum[h] naturam est cōmoda cuiusq; rei eum sequi quem sequuntur incommoda.

Pomponius. Lex. xj.

Id quod nostrum[i] est: sine facto nr̄o ad aliū trāsferri nō pōt.

Paulus. Lex. xij.

In testamētis[k] plenius volūtates testantium interpretamur.

Ulpianus. Lex. xiij.

Non videtur[l] cepisse qui per exceptionem remouetur

a Ius nrm. Hec regula vera est inter paganos. secus inter milites. vt insti. de here. institu. §. nō autē. r. §. fi. r. ſ. de testa. mili. l. si miles fundo. r. l. miles. §. et quia. Itē in paganis est vera ab initio. Ex postfacto autē r ipsi p parte qn̄q; itestati decedūt. vt r. ſ. de inoffi. testa. l. circa. Sed oppo. Io. mulier virū cui nupsit infra tps luctus non pōt instituere heredem vltra ꝙ in tertia. vt. C. de secun. nup. l. j. in prin. Pone ergo ꝙ insolidū heredez eū instituat: an erit insolidū heres: videt ꝙ non per illam. l. Si dicas in tertia tūc est cōtra istā. si dicas in nihilū est iniquū. nā inutile non dz viciare vtile. vt. ſ. de iure do. siue generalis. circa princi. sed dic insolidum eum heredē. Sed id qd habet vltra tertiā partem restituit, vt indignus. vt arg. ſ. de vulg. substi. ex facto. §. vlti.

† Lex. l. casnost. nerul. xlij. distin.

b In paganis. quesitis in domo. r in pago. non in militia.

c Rerum. testati r intestati.

d Iura. Per cap. di. mediā r maximā tollitur ius succedēdi tanꝙ cognatio. Itē per oēm cap. di. tollitur ius succedēdi tanꝙ agnatio. vt insti. de leg. tu. §. fi. sed ipsa consanguinitas tolli pōt nullo delicto: vt hic dicit. Itē nō tollit ius quo phibentur nup. inter agnatos et cognatos: r si ois ca. di. accidat in cuiusꝙ psonā. nā etiā in psonis seruoz ius est phibēdarū nuptiarū. vt. ſ. de ri. nup. l. adoptiuus. §. seruiles. Pacto autē ius succedēdi tanꝙ agnatus vel cognatus nō potest tolli. vt. ſ. de pac. ius agnationis. Itē pone exemplū. C. de patri. po. l. abdicatio. sm scdam positionem casus.

e Sanguinis. i. ius consanguinitatis.

f Semper in obscuris. Pone casum. ſ. de leg. iij. l. nūmis. Item. ſ. de vbo. ob. si ita stipulat⁹ fuero. x. r. l. inter stipul. §. si stipulante. In primo est obscuritas r equocatio ppter nūmoz diuersitatē. vt. ſ. de iure fis. ita fidei. r. ſ. de re. du. l. vbi. Scdo ppter alternationē. vt. ſ. de iniur. pretoz. §. qd ait pretoz. Itē pōt poni. ſ. de arbi. diem. §. si plures. ibi: inde qrit rc. Item facit. ſ. de pe. si preses. in fi. Sed op. j. e. in obscuris. vbi dicit inspici qd verisimilius est. Solu. hec sm illā. vt illud pmo inspiciatur. vt. j. e. semp. Scdo obijcitur. ſ. de iure do. cū post. §. gener. vbi pmissio fundi nō valet neq; legatū. Sed ibi ideo: q2 si qd est minimum inspiceret ad nihil rediret. cum r palmus terre sit fundus. vt ſ. de lega. i. qd in rerū. §. siquis. Tertio ob. ſ. de aur. r argen. lega. q lancez. sed ibi dicendo minorē nō dixit obscure sm naturā comparatiui. vt insti. de libertinis. §. fi. r de capi. di. §. j. r. §. ij. Quarto obstat. ſ. de vbo. ob. inter stipulantes. §. si stichū. r. ſ. de iudi. siquis intētione. s; ille in iudicijs: r est ratio. vt in. d. l. inter stipu. q2 iudiciū reddit in inuitū: s; r in cōtractibus si sit in alio obscuritas ꝙ in re super qua ɔhitur accipit qd nocet pferenti. vt. ſ. de pac. l. veteribus. r adde etiā disti. circa prin. quā habes. ſ. de verbo. obli. l. quotiens.

g Minimum. i. vilius. Accursius.

h Secundum. Pone casum. ſ. de insti. l. j. r insti. de ɔhen. emp. §. cū autē. r insti. de le. pa. tu. r. ſ. solu. ma. l. insulā. §. vsuras. r de leg. j. si ex toto. j. rū. r. ſ. de vulga. sub. l. r si cōtra. in qbus etiam colligitur ꝙ cōtrarioꝝ eadē est disciplina. r ad idez. C. de cadu. tol. l. vnica. §. pro secūdo. r de fur. manifestissi. §. sed cum in secunda. Sed fallit insti. de le. pa. tu. in eo qd dicit plerūq;. sed illud ppter sexum. Itē fallit. ſ. de nego. gest. si negocia ab. r. ſ. cōmuni diui. siquis putans. §. j. r pro so. l. sed et socius. §. si absenti. sed in his gerens r socius fuerunt in culpa. vt teneatur r non agant vt ibi dicitur.

i Id quod nostrū. Procuratoz meus ad aliqua negocia cōstitutus fundū meū me ignorāte vēdidit. hui⁹ fundi dn̄iū nō amisi sine facto meo. i. nisi mādauerim vel ratū habuerim: vt. C. māda. l. cum mandati. r facit. ſ. de pac. l. fi. Sed op. de eo qd est cōmune: nā r ipsum meū dicit.† vt. ſ. de ri. nup. l. illud. r. ſ. de leg. iij. si qs suos. r tn̄ alienari potest saltim pro parte. vt. C de cō. rerū alie. falso: Rn̄. hec lex loquitur in eo qd est totū nostrū. sed cōmune est nostrū non totū sed pro parte. Uel verius et ibi habet locum hec regula etiā in mea parte: nec dicit res cōmunis mea veritate inspecta sed fictione ppter fauorē vltime voluntatis: vel silem cām. Scdo op. de creditore qui vendidit r dn̄ium transfert etiā ɔ volūtatē debitoris. vt. C. debi. vēdi. pi. ipe. nō pos. l. j. r. ij. Nec dicat quis r ibi factū dn̄i interuenit q dedit potestatē alienādi: nā r si non dederit: alienat tn̄. vt. C de iur. do. impe. l. fi. §. sinautem: Rn̄. r ibi videtur facere debitoz nō soluēdo. vt argu. j. eo. qui non facit. Tertio oppo. de tutore q rē pu. alienat sine facto pupilli. vt. C. de admi. tu. lex q. in fi. r l. fi. in fi: Respon. spāle ne vtilitas pupilli impediat vel sub. hic fctō nr̄o vel alteri⁹ q loco dn̄i sit. vt. ſ. de fur. l. interdū. §. q tutelā. Quarto oppo. de eo cuius res vsucapit qui r si nihil facit: immo quia nihil facit. i. tacet r vsucapionē nō interpellat amittit dn̄iū directū p vsuc. vel q̄si dn̄iū; vt p pscriptionē: Rn̄. r q tacet aliqd facere fingit. s. alienare. vt. ſ. t. j. alienationis. Quinto oppo. de executore cuius facto amitto dn̄ium: vel si nō sum dn̄s teneoz de euictione. vt insti. de offi. iudi. §. fi. r. ſ. de euic. si pignora. r. C. de euic. l. si ob cām: Rn̄. factū executoris interpretat meum qd patet: q2 sic teneoz de euict. ac si ego vendidissem. Sexto oppo. de re sub cōdi. legata/ que pendēte ɔditione est heredis: r statim existente cōditione transit in legatariū etiā sine facto heredis: vt. C. cōia de leg. l. fi. §. sinautē sub ɔdi. r. §. sed in his. r. ſ. de leg. j. si fundum sub cōditione: Rn̄. r ibi factum heredis interuenit. Adijt nāq; hereditatem sine qua aditione legatū esset inutile. Septimo oppo. de imperatore augusto et fisco. vt. C. de vendi. re. fis. cū priuatis cō. l. j. lib. x. et. C. de cōmuniū; re. alie. multū. r. C. de quadri. prescrip. l. oēs. r. l. bn̄: Rn̄. hec esse specialia sm Azo. r eodem modo respō. ad. l. ſ. de acqui. re. do. ergo. §. alluuio. r l. adeo. §. insula. Accursius.

† Adde qd hoc est ipso iure. vt not. bal. in. l. j. in prin. C. q te sta. fac. pos.

r in. l. illud. de rit. nupt. aliqd p car di. in cle. §. terra. l. v. q. de pe. r no. i apostil. ad Gemi. in. c. illis §. si no l. §. sit meū. de pbē. lib. vj.

k In testamētis. Plenius in testamētis ꝙ in ɔtractibus interpretamur in dubijs: vt ptz: q2 si lego vina r vasa videoz legare sine quibus vina stare non pn̄t. vt. ſ. de tritico legato. l. si cui. §. si vinum. et de penu. leg. l. qui penu. §. fi. r. l. nāq;. in prin. secus si vendā vinū. vt. ſ. de peri. r cōmo. rei. vendi. l. j. §. licet. Itē dominium rei legate transit sine traditione. vt. C. cōia. de lega. l. j. sed vendite non. vt. C. de rei vendi. seruum. Item si lego tibi fundū quem rome habeo dādum statim post mortē meam r statim decedam valet legatū. non ob. ꝙ sic cito dari non potest. vt. ſ. de lega. j. si mihi r tibi. §. j. Non sic in stipu. vt insti. de vbo. ob. §. loca. Item heres tributa preterita legate rei soluit. vt. ſ. de leg. j. l. apud iul. §. heres. nō sic venditoz. vt. C. sine cen. vel re. l. oēs. Item si lego tibi seruū quem vere elegerit titius non perditur legatum: l; titius non eligat: sed in legatariū cōuertit electio: vt. C. de ɔhen. emp. r vēdi. l. vlti. Item stipulari non possum fundum hostium. vt. ſ. de verbo. obl. liber homo. sed legare sic. vt. ſ de leg. j. l. ab oibus. §. etiam. Itē in contractibus non potest ɔferri obligatio in arbitrium alterius ɔhentium. vt. C. de contrahen. emp. l. in mentis. sed relicta possunt committi arbitrio heredis. vt. ſ. de lega. iij. fideicom. §. si sic. In rescriptis autem plenissime. vt. C. de bo. vacan. siquando. lib. x. r. ſ. de constitu. princi. l. fi. r adde hic di. quam ibi no. Item facit. ſ. de vsu. et habi. l. plenū. §. sed r si pecoris. r de inoffi. testa. si pars. et. C. de fideicom. liber. l. cum inter. Item et quod dicitur presumi institutum qui non est. vt. C. de inofficio. testa. si mater. Item r conditionem extitisse que defecit. vt. C. de insti. et substi. l. i. Accursius.

l Non videt. Si legata sunt relicta in testamento: et testatoz consulto scripturā deleuit vel induxit non videtur cepisse legatarius legatum: nam cepisse id dicoz cuius nomine actio mihi datur exceptione nō elidenda: cum ipm apud me sit remāsurum non alij restituēdum. vt. ſ. de verbo. sig. l. aliud. r. ſ. de his que in testa. delē. l. j. r. j. eo. l. non videt cepisse. Silr pōt poni si alio modo adimatur expresse vel tacite legatum relictum. vt. ſ. de adimē. leg. l. iij. in fi. r. l. cum seruus. r. l. ex parte. Sed pōt poni in herede instituto et rogato heredi. restituere. quam adire est coactus. nam nil cepisse videtur cum necesse habeat alij restituere totum: r exceptione si agat contra debitores remouet. vt. ſ. ad trebel. l. quia poterat. r. l. j. §. quāꝙ. Uel verius pone in filio exheredato cui fuit adēptum legatū: r ignorans petijt et exceptione est repulsus nā aget querela. vt. ſ. de inofficio. testa. l. nihil. §. si cum filius. Fallit autez hec regula in casibus. ecce em̄ si testatoz filio ita substituit: quisquis mihi heres erit sit heres filio meo cum duo heredes fuerunt. sed vnus partez suam mota querela inoffi. testa. amiserit. et ita exceptione remoueatur: nam videt nihilomin⁹ cepisse vt ex pupillari substitutione admittatur. vt. ſ de vulg. sub. in pupillari. Idem est r in eo q partis sue partē amiserit: ideo ꝙ in fraude legū fidē accōmodauit vt non capaci restitueret: l; exceptione repellat a parte: videtur tn̄ insolidum cepisse vt ex causa pupillari succedat substitutione facta: vt in superioꝛi casu. vt. ſ. de pupil. sub. l. ex facto. §. iul. Item fallit in libertate fideicom. cum suus heres abstinuit.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

abstinuit. nam licet submoueat exceptione agendo contra hereditarios debitores / tamen videtur cepisse hereditatē vt libertati subueniat: vt. ṡ. de fideicom. liber. cum quasi. §. sed ꝛ si quis.

a ¶ A petitione. id ab eo quod petit.

b ¶ In oibus. Pone in ꝯtibus: vt. ṡ. de ver. obli. cū g. §. quotiens. et in testamētis: vt. ṡ. de cō di. ꝛ demō. l. j. in pn. ꝛ de le. ij. l. oia. sed lꝫ pſentialiter debeat qn̄ dies nō ē apposita: sciā tamē dies qn̄qꝫ certa: vt in ꝯsti. pecu. vt. ṡ. de ꝯsti. pec. l. pmissoꝛ. qn̄qꝫ icerta. vt si leget seruo legatū cuꝫ libertate. nā legatū differt in diē i q̄ erit liber: vt. ṡ. ad. l. fal. l. i. §. ad cos. sed ꝛ alſs nō dꝫ venire creditoꝛ cū sacco paratus / sed modicū expectare: vt. ṡ. de so. l. qḋ dicim⁹. ꝛ insti. de inuti. stipu. §. fi. Qḋ pōt dici. x. dierū ad istar ꝯstituti. Et distigue aut in obligatiōe apponitur dies certa aut icerta aut ꝯditio. aut nullū horū. si dies certa vt hinc ad pascha: tūc cessit stati dies: sꝫ nō venit: vt. ṡ. ti. j. cedere. Si incerta vt partū arctuse vel fructus fundi: vel operā icertā a liberto: ꝛ tūc nec cessit nec venit dies anteq̄ nascaꝶ part⁹ vel fruct⁹ vel opere indicanꝶ. Et sunt pdicta exēpla: et alſs vbi est dies incertus tacite: vt. ṡ. de ꝯdi. ꝛ demon. l. j. §. fi. et de ver. ob. l. interdū. in prin. ꝛ. §. i. ꝛ. §. ij. et. l. continuus. §. cū ita. ꝛ. §. itē q insulā. ꝛ. §. illud. ꝛ de eo qḋ cer. lo. l. ij. §. si quis stipulatur idē si exprimaꝶ dies incertus: vt qn̄ morieris: vt. ṡ. de cō di. ꝛ demon. l. j. §. j. cū em̄ dies incertus et conditio equiparentur: vt. ṡ. de leg. j. l. talis. §. sed si sub cōdi. ꝛ de cōdi. ꝛ demon. l. dies. ꝛ in cōdi. nec cessit nec venit dies ante euentū ꝯditionis. ergo nec hic: vt. ṡ. ti. j. l. cedere. Quid aūt si dies fuerit apposita hoc modo promittis hoc anno: tūc dic vt no. C. qn̄ di. le. ce. l. j. Qn̄qꝫ tn̄ apposit⁹ dies habeꝶ pro non die. vt promittis hodie. x. vt. ṡ. de ver. ob. l. liber hō. §. decē. Si autē conditio apponatur: tunc nec cessit nec venit ante cōditionē. vt. d. l. cedere nisi qn̄ est certū eam extituram. vt promittis si digito celū non tetigeris. vt. ṡ. de noua. l. si fundū. §. qui sub conditio. et de ver. obli. l. in illa.

a petitione. Pompo. Lex. xiiij.

In omnibus[b] obligationib⁹ in quibus dies non ponitur presenti die debetur[c].

Paulus. Lex. xv.

Qui actionem[d] habet ad rē recuperādam: ipsam rē habere videꝶ. Paulus. Lex. xvj.

Imaginaria[e] venditio nō est precio accedente.

Idem. Lex. xvij.

Cum tp̄s[f] in testamēto adijcitur: credendū est pro herede[g] adiectū. nisi alia mēs fuerit testatoris: sicut in stipulatiōib⁹ promissoris gratia tp̄s adijcitur[h].

Pomponius. Lex. xviij.

Que legata[i] mortuis nobis[k] ad heredem nostrum transeunt[l] eoꝝ cōmodum per nos[m] his quoꝝ in potestate sumus eodem casu acquirimus aliter atqꝫ cū stipulati sumus: nā et sub cōditione stipulantes[n] oīmodo eis acquirimus: etiā si libertate nobis prestita a dominis conditio extitat.

Idem. Lex. xix.

Si filius sub conditione stipulatus emancipatus fuerit: deinde extiterit conditio: patri actio competit: quia in stipulationibus id tempus spectatur quo contrahimus.

Ulpianus. Lex. xx.

Qui cuꝫ alio[o] ꝯtrahit: vel est vel debet esse non ignarus cōditionis eius[p]: heredi autē hoc imputari non pōt: cum nō sponte

c ¶ Debetur. id est pure.

d ¶ Qui actionē. Contra te possidētem rem meā habeo rei vendi. videoꝛ habere rē: vt. ṡ. de acqui. re. do. l. rē in bonis. nā etiaꝫ fruct⁹ naturales vendico: vt. ṡ. de vsu. l. fruct⁹. et etiā industriales si es male fi. pos. vt insti. de re. di. §. si quis a nō dn̄o. vn̄ pinde oīa habeo ac si haberem rē. Itē pone in possessoꝛe: nā si haberē interdictū vn̄ vi possessionē habere videoꝛ: vt. ṡ. de acqui. pos. si quis vi. quo etiam fructus veniūt: vt. C. vnde vi. l. si de possessione. sed prima nō placet Jo. Qui em̄ hꝫ rei ven. rem vere habet. i. rei dn̄iuꝫ: vt. ṡ. ti. j. bonoꝝ. §. in bonis. ꝛ. l. habere. nō fictitie. vt hic dicit. Ponit exēplum in metum passo qui tradidit dn̄ium: vt. ṡ. qḋ me. cā. mulier. §. pe. fingit tn̄ lex remansisse penes me tum passum: vt. ṡ. qḋ me. cā. l. metū. §. lꝫ. cū em̄ inferēs metū nō videaꝶ adeptus qḋ retinere non pōt: vt. ṡ. de acqui. pos. nō videꝶ. ꝛ de lega. iij. q concubinā. §. cū heres. ita ergo. ita ergo nec metū passus videꝶ amisisse: vt. ṡ. de in integ. resti. l. nemo videꝶ. Itē pōt poni personali actione: cuꝫ em̄ debitoꝛi videaꝶ abesse q est obligatus: vt. ṡ. de nego. gest. si qs mandato. ergo creditoꝛi adesse. ergo cū habeat actionē personalē rē habere videꝶ: nulli tn̄ venit in dubiū maius cōmodū esse possidere q̄ petere: vt ṡ. de rei ven. is qui. ꝛ. j. eo. l. minus. et fm̄ hoc intelligūtur ꝯria. ṡ. qui satisda. cogun. sciendū. §. diuersa. ꝛ. ṡ. de pec. l. peculium. §. si here. ꝛ insti. de lega. §. si res aliena. Item sume bonum exēplum in personali: vt. ṡ. solu. ma. si filiosfamilias. ij. responso.

e ¶ Imaginaria. pone. ṡ. de ꝯhen. emp. et ven. si qs donationis. vbi dicit q̄ si minoꝛi p̄cio vendo est vēditio. secus si nullo. dic ergo hic accedente p̄cio: lꝫ minoꝛi. vel pone: vt. C. de ꝯhē. emp. et vēditio. empti. vbi dicit si vendo precio certo: lꝫ nō soluas: tn̄ valet venditio. ꝛ fm̄ hoc dices hic accedente. i. cōuento: licet nō soluto. Uel tertio pone: vt. ṡ. de dona. inter vi. ꝛ vxo. si sponsus. §. circa. vbi dicit remitto p̄ciū constitutum: q̄ nihilominus est vēditio: vnde dices hic accedēte ꝯuēto lꝫ remisso. est autē imaginaria: vt cū fingo vendere nec vēdo. vt. ṡ. de ꝯhen. emp. l. nuda. ꝛ de act. ꝛ obli. contractus. quo casu est qn̄qꝫ donatio vel alius ꝯctus: prout hic agiꝶ: vt. C. de act. ꝛ obli. siqdē bona. Sed op. ṡ. de manu. l. iij. §. si ab ignoto. vbi dꝛ imaginaria vēditio etiā illa in qua fuit preciū constitutum et solutum. Sol. equiuocatio est. nam ibi dicitur imaginaria: quia statim qui seruū nūmis emit debet manumittere: ꝛ sic q̄ parum stat apud emptoꝛem dominium hec est ficta.

f ¶ Cum tempus. In testamento pone per. l. ṡ. de act. ꝛ obli. cū quis. vbi testatoꝛ dānauit heredē soluere hꝫ anno: nā quolibet anni die potest soluere si vult: sꝫ nō cōpelliꝶ: ꝛ hꝫ si nō fuit alia mens testatoris. s. vt ante soluēdo non libereꝶ: tūc eīn si ante soluit donare videꝶ: ideoqꝫ necesse hꝫ iterū soluere. In pmissoꝛe pone p. l. ṡ. de verb. ob. cū qui. §. fi. vbi dicit idē: ꝛ sic pōt soluere pmissoꝛ qn̄cūqꝫ vult infra tp̄s sed nō cogiꝶ: vt. ṡ. de sol. qḋ in diē. ꝛ de v̄b. ob. l. qui hoc anno. Uel aliter in vtroqꝫ casu cū promiseris vl' legaueris mihi fundū ab herede tuo post certū tempus p̄standum credēdum est tempus adiectū gratia debētis: vt si interim fructus capiat sui sint: nec teneatur dare: nisi alia mēs testantis fuerit vel contrahentium vt etiā fructus medio tēpoꝛe perceptos mihi prestaret: vt. ṡ. de leg. ij. l. si ita. §. pegasus. et de vsu. l. in fideicō. §. cum pollidius.

g ¶ Pro herede. id ē ad vtilitatem heredis.

h ¶ Adijciꝶ. a testatoꝛe.

i ¶ Que legata. Pone casuꝫ ex eo qḋ est. ṡ. qn̄ dies le. ce. l. post diem. in prin. ꝛ. §. fi. ꝛ. ṡ. de verbo. obli. si filius. nam in. l. si post diem. in princi. dicit si purum est legatum vel in certum diem relictum cedit a morte testatoris vt legatarius transmittat extūc ad suum heredem. Si est cōditionale vel in diem incertum: tunc ex diei lapsu vel euentu conditionis. Et idem dicitur. C. de cadu. tollē. l. vnica. §. cum igitur. et. §. si autem. At in. §. j. illius. l. si post diem dicit q̄ hec legata que trāsmitti pn̄t q̄ ex quo casu cessit dies acquiruntur his quoꝝ sunt in potestate legatarij: etiā si efficiāꝶ sui iuris anteq̄ traditio fiat rei legate. Si autē nō possunt trāsmitti: q̄ pēdet conditio legati: tunc si existēte conditione sui iuris legatarius inuenitur sibi queriꝶ. nō ei in cuius fuerat ptāte: vt. C. de cōdi. inser. si vxoꝛ. ꝛ. ṡ. qn̄ di. le. ce. si vsufru. §. fi. et. ṡ. de pig. si legati. et sic inspiciꝶ dies quo cessit. Et in hoc casu differt a stipulatiōe: nā si sub cōditione stipulaꝶ fili⁹ vel seruus pr̄i vel dn̄o q̄riꝶ etiā si sui iuris inueniꝶ tpe ꝯditionis existētis. vt ṡ. de v̄bo. obli. si filius. et de stip. seruo. l. fi. ꝛ hoc dicit hec lex cū sequenti. si filius. quam quidam non habēt: sed huic quod de stipu. dicit opp. Primo. ṡ. manda. si v̄o nō remunerandi. §. si filio. vbi mādaui filiofami. vt solueret pro me ꝛ emancipat⁹ soluit ꝛ agit inspecto tpe quo soluit: nō quo recepit mādatū: sed ibi tale qd fecit. s. soluendo q̄ ei daret ac. scꝫ neg. gest. si non recepisset mandatū ꝛ soluisset pro eo. Scḋo oppo. ex eo quod est. ṡ. de here. insti. qdā cū filiū. in fi. ibi sicut dari placuisset ꝛc. vbi mandaui filiofa. vt fideiubeat pro me et factus sui iuris soluit. ꝛ nihilominus agit ꝯtra me mādati. Sed rn̄. eodem modo vt superioꝛi. Tertio oppo. ṡ. de v̄b. obli. quidā cum filiū. §. fi. ꝛ de fideiuſ. si debitoꝛi. §. fi. in quib⁹ dicitur q̄ si filius mutuaturus stipulatur a debitoꝛe futuro vel fideiussoꝛe et emācipatus inuentus numeret ipse agit non pater inspecto tēpoꝛe quo numerat. Sed rn̄. vt. ṡ. Quarto oppo. ṡ. de here. insti. l. qdā cum filium. in primo casu vbi filius fecit amicum suum institui restitutu rum sibi hereditatē: ꝛ factus sui iuris: agit mādati vtili. Sed hoc ideo q̄ testatoꝛ instituere volebat filiūfamilias: que voluntas nō debet oīno perire. arg. C. cōmunia de leg. l. fi.

k ¶ Nobis legatarijs.

l ¶ Transeunt. puta in diem certam.

m ¶ Per nos. filios. vel seruos. et ita facit transitum de persona domini vel patris ad filios vel seruos.

n ¶ Stipulantes. et idem in filio emancipato per. l. si filius. quam habes. ṡ. de verbo. obli. l. si filius. quam quidem habent hic.

o ¶ Qui cum alio. Pone casum fm̄ Bul. si a pupillo mutuam pecuniam accepero et ei sine auctoritate tutoris soluero. ideo nō liberaboꝛ: quia aut sciui eum esse pupillum aut ignoraui. Si sciui aut putaui mihi licere soluere sine tutoris auctoritate: et tunc potest mihi imputari iuris ignorantia in qua mihi nō subueniꝶ. sicut si emo ab eo credens licere sibi vendere: vt. ṡ. pro emp. l. ij. §. si a pupillo. lꝫ enim de dāno contendere meo videar / tamen cum dāno pupilli desidero mihi subueniri. vnde cū vterqꝫ contendat de dāno potentioꝛ est pupillus quem etas excusat. vt arg. ṡ. de rei vendi. l. quod infans. cum ego in culpa fuerim q taliter solui. vt insti. qui. alie. li. §. sed econtrario. Si autem ignoraui eū esse pupillum non debui soluere nisi certus essem de eius conditione: id est an esset pupillus vel non: ꝛ hoc quando amisit pecuniā sibi solutam. alſs si esset locupletioꝛ liberoꝛ per exceptionē: vt. ṡ. de excep. doli. l. apud. §. si quis pupillo.

p ¶ Eius. scꝫ ꝯhentis. i. legantis. et sic prebētis causam quasi ꝯctus qui fit inter heredem et legatarios non imputatur si soluerit: dn̄modo sine

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

cum legatarijs cōtrabit. Non solet[a] doli exceptio nocere bis quibus voluntas testatoris nō refragatur. Pomponius. Lex.xxi.

Quotiens[b] dubia est iterpretatio libertatis: sm̄ libertatem respondendum erit.

Ulpianus. Lex.xxij.

Non debet[c] cui qd plus est: licet qd minus est nō licere.

Idem. Lex.xxiij.

In personam[d] seruilez nulla cadit obligatio. ¶ Generaliter[e] pbādū est vbicūqz in bone fidei iudicis cōfertur in arbitrium dñi vel pcuratoris eius conditio: pro boni viri arbitrio boc babendum esse. Idem. Lex.xxiiij.

Contractus[f] quidam doluz malum dūtaxat recipiunt: quidam et dolū et culpam. Dolū tm̄ depositum et precariū. dolum ꝛ culpā mādatū/cōmodatū/venditum/pignori acceptū/locatum. item dotis datio/tutele/negocia gesta. In bis quidē et diligentiā.

dolo soluerit. sez nesciens esse pupillum qui nō sponte soluit supple: nec inuitus contrabit cum legatarijs: licet quasi contrabat: vt in cōtrarijs. s.ex q.cau.in pos.eat.l.apud iul.in fi ꝛ.l.seq.ꝛ insti.de obli.ex q̄si ꝯtu. §.beres. Que aūt dicta sunt in persona pupilli dicēda sunt in furiosis ꝛ prodigis: non em̄ liberat debitor: nisi pecunia in eoꝝ pu.fu.prodi.vtilitatem cōuertat. vt.s. de so.stichū.§.vsufruc. nā pupillo cōparat prodigus. vt.s.si cer.pet.l.certi ꝯdictio.§.itē queri. sz si ita ponat casus op.s. de exer.l.j.in pn̄.vbi par citur. ꝯbētib⁹ cū magris nauiū. lz de eoꝝ ꝯditione nō inquirat: Rn̄. b spōte: ibi ex necessitate festinatur ad ꝯbēdū: sed ibi debēt aliqd ingrere.s.an in eā cām sint depositi i quā ꝯbāt al's nō bz locū exercitoria. vt ea.l.§.nō aūt. Itē oppo.s.ad macedo.siqs prēz. sz ibi error cōis fuit: qꝛ sic agebat sic ꝯbebat q error cōis excusat. arg.s.de offi. pre.l.barbarius. Itē qd scripsit Bul.delegato vt beres soluendo pupillo sine dolo liberet. oppo.s.de sol.si seruus.x.sed ibi nō beres: sz seruus vel alius causa implēde ꝯditionis soluit pupillo. Itē oppo.s. de le.j. si seruus le.§.j.vbi beres soluēdo seruo legatarij nō liberat: sz qd miri. qꝛ nō soluit cui debuit. seruus em̄ non pōt facere ꝯditionē dñi deteriorē. vt C.de pac.seruus. Potest poni etiā primū legis rn̄. in eo q accepit fideiussorē minus idoneū facultatibus q sibi dz imputare si nō ingrat de facultatibus eius. vt.s.de fideius.l.iij.in fi. In casu tm̄ inquirere non pōt vt si testator precepit vni ex beredibus pro legatario vsufruc. satisdare coberedibus. vt.s.de vsufruc.ea.re.que vsu ꝯsu.l.tribus. Itē pōt poni in eo qui cum pupillo ꝯtraxit. nā si non defendatur pupillus fit missio in eius bona nō venditio. vt.s.qui.ex cau.in pos.ea.apud iul. Itē non obligatur sibi pupillus. vt insti.de aucto.tu. Potest etiā elegantissime poni: ita tibi debeo decem pactum fecisti de nō petendo. sed postea sciēs me non teneri pmisi. teneor quidē quia sciens indebite promisi. vt.C.ad l.fal.l.fina. sed beredi qui satisdat ex necessitate pro legato sol.aduenientē cōditione boc non pōt imputari. nam non tenet si conditio nō extat: vt.s.vt leg.no.ca.l.j.§. siquis sub conditione. Item potest poni in eo q rem sibi seruientem redemit ꝛ creditam accepit. confusa est enim seruitus: et si postea vendiderit libere traduntur ꝛ debent tradi. vt.s.de ser. vrba.pre.si quis edes. Secus in berede a quo fundus testatoris qui sibi seruiebat legatus est sub conditione: vt.s.de serui.l.papinianus. Item potest poni primum rn̄.s.qui satisd.cog.si fideius.in prin. vbi ingritur an fideiussor iudicio sisti babeat puilegium. Item no.parem esse culpā scire ꝛ debere scire. Sic.s.si cer.peta.l.quod te. Accursius.

a ¶ Non solet. Testator legauit libertionem sub cōditione pure debenti beres interim vult petere: dic ꝙ pōt: vt.s.de do.excep.l.pure.in pn̄. nā dum pendet conditio non obstat ei voluntas. Uel pone. C.de iure do.l. ij.vbi mater permisit aīo donādi filiam pollā stipulari mediā dotem q dabatur pro matre vitrico: et ei cui nubebat mater: ꝛ post instituit pollā in minorē ꝙ dimidiā: nō per boc petet minus de dote nisi expsse voluit mater ꝯ. Itē pone.s.C.de bere.act.si adulta.nā nō extinguit actio quā babet vnus de beredibus ꝯ testatorē: nisi p parte p qua beres est: nisi boc voluerit testator: vt.C.de bere.insti.si cōpensandi. Itez pone.s.de excep.doli apud.§.pterea.et.C.de bis quibus vt indig.bereditas.quibus dicitur si testator noluit babere beredem qd ei reliquerat. ꝙ excep. doli repellitur. al's petit et babet. Sed prime positioni casus oppo.s. si cer.pe.l pecuniam.vbi pure mibi debētem iussi alij sub ꝯditione pmittere ꝛ tm̄ interim nō possum petere. Sed boc ideo: qꝛ nō esset cautū debitori in euentum conditionis. Sed legatario cauet de legato soluēdo adueniente conditione. arg.s.de rei vendi.si autem.§.fi. Accur.

b Quotiens. Casus ponit. C.de fideicō.liber.l.cū interveteres. vbi reliquit testator libertatē seruo q erat in vētre: et plures nascunt: nam omnibus videt libertas relicta. Itē pone per.l.si qs in testō.in eo. ti.ꝛ.s.de fideicō.liber.l.si seruus.et.s.de manumis.testa.l.si ita scriptuz fuerat.ꝛ.l.si ita fuerat libertas relicta.ꝛ.s. de testa. tute. si bereditas.§. fi.ꝛ infinita dari possunt exempla.ꝛ fa.j.eo.libertas.

c Non debet cum alicui permissum sit testari a lege: vt in peculio castrensi filiofa. multo magis potest donare causa mortis: vt.s.de do.cau.mor.l.marcellus.ꝛ de dona.l.filiusfa.in fine. Sed non econtra. vt de dona.cau.mor.l.tam is. Item pone per.l.j.eo.in eo qd plus fallit regula in preside qui babet ius gladij. vt.s.de offic.presi.l.illicitas.§. qui vniuersas. Sed non deportat quod est minus: vt.s. de leg.iij.l.j.§. j.et de iniusto testa. siquis filio exberedato.§.eius qui deportatur. Sed illud propter insulam in quam non deportat lz releget: vt.s.de interdi. et relega.l.relegatorum.in principio. Item fallit regula. C. de predijs cur.l.fin.vbi curialis potest donare immobilia: sed non vendere: cum magis vendere deberet esse permissum. vt ar.C. de contra.iudi.l.j. Sed

forte ideo: qꝛ nō sic est verisile ꝙ donet cū nemo iactet sua. vt.s.de pba. cū de idebito.§.j. Itē fallit.s.de peri.ꝛ cōmo.rei vēdi.l.j.§.licet. vbi vēditori vini effundere totū pmittit: sz nō partē pmittit effundere vel male custodire. sz ideo fit vt vasa vacua babeat qd nō bēret per effusionē partis: vel p malā custodiā. Itē fallit.s.de re.eo.l.si pupilloꝝ.§.si ptor. vbi si decretū est vt vēdat nō pōt obligare. sz boc ideo qꝛ sup bec non fuerat babita cause cognitio. Itē fallit.s.de pcu.in cause. vbi totā pcurationē reuocat dñs: sed nō partē: ꝛ boc ideo qꝛ nō dz eūdē approbare ꝛ improbare. ꝛ eodē modo rn̄.s.de admi.tut.cū querit.ꝛ.s.de vsur.l.gai⁹. vbi pupill⁹ vel ciuitas debet vel oīa probare noīa vel omnia improbare. Item fallit C.de iur.delib.cū qdaz. vbi quis instōnes a se factas debet pbare p oēs improbare. sed boc vt non decedat testatus vel itestatus: vt.s.eo.l.ius nostrū. Item fallit. C.de agrico.ꝛ censi.l.quēadmodum. vbi cū solo pōt ascriptionis vendere/sed non separatim: sed boc qꝛ pars eius est īsepa rabilis. vt.s.de diuer.prescrip.longe. Accur.

d In personam. Pone in ciuili obligatione que oritur ex contractu vel quasi non naturali. vt no.s.de actio.ꝛ obli.serui.et.s.de peculio.nec seruus. sed fallit in casibus: vt.C.an seruus ex facto suo.l. pmisisse. vbi promisit pecuniā pro libertate. Item.C.de peti.bere.l.fi.in fi. sed ibi aliud pro eo vt sit liber etiam ex falso testamento. Ideo boc contra eum vt teneat reddere rationem de gestis in seruitute. Ex maleficijs autem tenet ciuiliter. vt.d.l.serui. et idem in quasi delictis: lz per oīa q̄si delicta eqparētur delictis. vt.s.de bis qui deie.vel effu.l.j.§.cū seruus. Sed nōne seruus qñqz actionē bz. vt.C.si p vim vel alio modo.l.j.ꝛ.C. vbi causa fi.l.fi.si actionē ergo obligationē: Respon. illa obligatio nō est sibi quesita: sed act.non suo: sed alterius noīe exercet.

e ¶ Generaliter. Si opus tibi nouum faciendum locaui certa mercede constituta si meo arbitrio feceris vel mei procuratoris. si inique arbitratus sum ego vel procurator meus/nibilominus merces debebitur: quia mibi vel procuratori tanꝙ bono viro est commissa approbatio. vt.s. loca.si in lege. Idem in venditione. si vendam seruum si mibi reddiderit rationes arbitrio meo. vt.s.de cōtraben.emp.bec vēditio. Et distingue plenius: qꝛ aut cōmercium apponit volūtati alterius cōtrabentiū/ et non tenet: vt.C. de contraben.emp.in emētis. Aut precium vel merces: et tunc idem. vt.s.de ꝯben.emptio.qd sepe.§.j. Si autē conferatur approbatio rei que vēdit/valet. vt insti.de contraben. emp.§. emptio. Uel ea ratione valet: qꝛ velata est volūtas vt placē.dicit: qd non placet. Uel quia in arbitrium boni viri collata videtur sm̄ alios. Uel qꝛ pure est contracta: sed sub conditione soluitur sm̄ Ioan. vt.s.de contraben. emp.l.iij. Si autem in arbitrium extranei cōferat precium: aut innominatim/et non valet. vt.s.loca.si merces.nisi in casu. vt.s. de pig.l.si fundus.in fi.aut nominatim/ꝛ valet si fuerit arbitrat⁹ bene al's recurritur ad arbitrium boni viri: vt.C.de cōtraben.emp.l.fi.ꝛ.s.pro soc.si coita.ꝛ.l.si societatem. sed si non arbitretur non valet: nec recurritur ad arbitrium boni viri: vt.s.de contraben.emp.l.fin. Accidentale autem siue arbitrio alterius contraben. siue extranei cōferatur/sicut in societate: ita in venditione ad boni viri arbitrium recurritur siue arbitretur siue non. vt.s.de cōtraben.emp.bec venditio.ꝛ pro socio.si coita.ꝛ.l.si societatē. Que dixi in venditione et in locatione serua. vt insti.de cōtraben.emp. §.ij.ꝛ boc in bone fidei. In stricti vo iuris aut in arbitrio promittentis confertur tacite/ꝛ valet: vt si ascenderis capitolium. vt.s.de condi.ꝛ demon.nōnunꝙ. Si expresse vt si vis vel voles vel volueris/nō valet: sed si cum voles vel volueris valet. vt.s.de vb.ob.centesimis.§.si ita.ꝛ.l.a titio.§.finali.ꝛ.l. siquis stipulatus.ꝛ de act.ꝛ oblig.l.sub bac. Si vo in alterius arbitrium apponit non recurritur ad arbitrium alterius. vt.s. de vb.ob.si quis arbitratu.ꝛ.l.j. Quod pōt dici si non arbitret. al's sic. vt.s.de oper.liber.si libertus. Accursius.

f Contractus. Dolum tm̄ recipiunt depositum ꝛ precarium. vt.s. deposi.l.qd nerua.ꝛ de precario.l.quesitum.§.illud. tm̄ boc non excludit latā culpam vt dictis legibus que dolo cōparat: vt.s. si mēsor fal.mo.di.l.j.§.ideo autem. sed excludit leuem ꝛ leuissimam. Plane et in bis exactissima diligentia prestat interdum. scilz si depositarius vel q accepit precario in suis est diligentissimus. Item si in suis est negligentissimus non erit impunita eius negligentia: diligēs em̄ debet esse ad eū modū quem bominum natura desiderat. vt.s.deposi.l. ꙩ nerua. in precario quidem post lit.cōtest.etiam leuis culpa prestatur pter moram. vt.s.de pca.l.quesitum.§.ex boc.ꝛ.§.si seruitutem. Sed queritur qualr precarium a cōmodato dinoscatur: Dicūt qdam per verba. nā si dicas cōmodo est cōmodatum: si precario do est precariū. Sed absurdū videt vt verboꝝ solēnitas q̄ bodie recessit ab aula: in istis ꝯtibus spectet et propter

Scire ꝛ debere scire par culpa est.

Uinum totum ꝛ non ptez effundere pmittitur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

propter sola v̄ba in ɔ̄tibus tā diuersa iura statuant. Quare Ioan. dicit tūc esse cōmodatū. qñ ad certū vsum reo ɔcedit: ⁊ hoc per multas leges potest notari. vt. ff. cōmo. l. in cōmodato. §. sicut. ⁊ C. cōmo. l. ij. Precariū aūt daf sine certi vsus p̄finitiōe. et ideo passim reuocaf. vt. ff. de p̄ca. cū p̄cario. ⁊ inde h̄ euenire credo: q̄ in p̄cario dolus tm̄ p̄staf. In cōmodato aūt (q̄ n̄ lz qñcūq̄ reuocare) et culpa prestatur. Qd autē subijcit de mādato est exēplum. ff. māda. l. an̄pe. §. fi. de cōmodato. ff. commo. si vt certo. §. nūc videndum. De vendito. ff. de fur. l. cū q. in p̄n. Et de pig. insti. q. mo. re ɔ̄hi. obli. §. fi. De locato. C. loc. l. in initio. Et de dote. ff. sol. ma. l. etiā. §. licet. De tutela. C. arbi. tute. l. gegd. ⁊ de gestore. C. de nego. gest. l. tutori. ⁊ de societate insti. p so. §. fi. De re cōi siue societate. C. cōmuni diui. l. si maior. et qd subijcit in his: de his octo itellige q̄. ff. pri. posita sunt. ⁊ de duob⁹ que sequunf. Et sic in his decem p̄statur diligētia: sz in quibusdā exacta: ⁊ in quibusdā exactissima: vt in cōmodato ⁊ in mādato: sed in cōmodato distinguif: q̄ aut gr̄a accipiētis tm̄ cōmodaf: et tunc exactissima: aut dantis tm̄: ⁊ sic dolus tm̄: aut vtriusq̄: ⁊ tūc leuis prestaf culpa: vt. ff. cōmo. l. in rebus. in p̄n. ⁊. §. hoc ita. ⁊. l. si vt certo. §. interdū. Hanc eandē distinctionē. M. in procur. adhibeat. sed. R. sine distinctione oēm culpā prestandā dicit. vt. C. man. l. a procuratore. Qd autē dicit: sed hoc ita ⁊c. non refertur ad id qd de dote dictum: est nā ibi pactum vt tantū dolus prestaret nō valet. vt. ff. de pac. do. l. pōponius. Item quod dicit in initio dic secus. si postea. tunc enim non prosunt ad agendum: sed ad excipiendum. vt. ff. de cōtrahen. emp. l. pacta. et. ff. de pac. l. iurisgentium. §. quinimmo. Item qd subijcit. ɔtractus: id est pactio in contractu apposita dedit. Item quod dicit nō posse conueniri ne dolus prestetur: verum est expressim. nam tacite potest. vt. ff. de pact. si vnus. §. illum. sed lz dixerim in deposito solum dolum prestari. secus est quandoq̄: quia venit etiam leuissima culpa. vt si se obtulit deposito. vt ff. depo. l. j. §. sepe. et si accepit mercedem: vt. ff. cōmo. si vt certo. §. nūc videndum. Porro casus fortuitus non prestatur. vt. j. subijcit. et. C. de pigno. actio. q̄ fortuitis. ⁊. ff. de admi. re. ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. nisi culpa precessit. vt. ff. commo. si vt certo. §. quod vero. et. §. interdum. et insti. qui. mo. re contra. ob. §. item is. Item nisi mora intercessit. vt. ff. deposi. l. si in asia. §. fi. Que nos sine distinctione vbiq̄ diximus. Alij distinguunt aut erat eodē modo peritura penes actorem vel non. Arg. ff. deposi. si plures. §. siue. Item nisi pactum interuenit. vt. ff. de pac. iurisgentium. §. item si quis pactus. hoc tm̄ ita si singuli casus sunt exp̄ssi s̄m Ioā. vt. ff. si quis cau. sed ⁊ si quis. §. quesitum. Alij vt Azo. excipiunt etiā generalē ɔuentionē. vt arg. ff. de pac. iurisgentiū. §. sed ⁊ si quis paciscatur. H. dixit quosdā exprimi sufficere. vt no. d. l. sed et si. §. quesitū. Item qd subijcit. qui custodiri nō solent: q̄ erant integre opinionis. vt ff. de rei ven. si bone fidei. l. si vero. Accur.

¶ Societas et rerū cōio et dolū et culpā recipit: sed hoc ita nisi si qd noiatim ɔuenit vel plus vel min⁹ in singulis ɔ̄ctib⁹: nā ⁊ h̄ seruabit qd in initio ɔuenit. legē eñ ɔ̄ctus dedit excepto eo qd Celsus putat nō valere si ɔuenerit ne dolus prestetur. Hoc eñ bone fidei iudicio cōtrariū est: ⁊ ita vtimur. Aialiū vo casus mortesq̄ que sine culpa accidūt fuge seruor qui custodiri nō solent rapine/tumultus/incendia/aquar magnitudines/impetus predonum a nullo prestantur.

Paulus. Lex. xxv.

Quatenus[a] cuius[b] itersit: in facto non in iure consistit.

Pomponius. Lex. xxvj.

Plus cautionis[c] in rē est q̄ in personam.

Ulpianus. Lex. xxvij.

Qui potest[d] inuitis alienare multo magis et ignorantibus ⁊ absentibus potest.

Paulus. Lex. xxviij.

Nec ex p̄torio[e] nec ex solēni iure p̄uator ɔuētione qcq̄ immutādū est: q̄uis obligationū cause pactione possunt imutari: et ipso iure et per pacti couenti exceptionem: q̄ actionum modus vel lege vel per pretorem itroductus priuatorum pactionibus nō infirmatur: nisi tunc cum incboatur pactio inter eos conuenit.

Ulpianus. Lex. xxix.

a Quatenus. Interesse cuiusq̄ s̄m terminor varietatem vel maius vel minus inuenitur. Ecce eñ si rem mihi venditā tradere volueris/teneris ad interesse: quod est qñq̄ s̄m rei cōmunē estimationē: qñq̄ in plus vel ratione vicinitatis: q̄ confinia predia habeo illi predio qd mihi vendidisti. Uel ratione pene quam promisi: vt si rem quā mihi vēdidisti alij sub pena promisi: nō autem in iure consistit interesse: vt vsq̄ ad certam quātitatem ius interesse cuiusq̄ diffiniat: ⁊ pro his. ff. de act. emp. l. j. in p̄n. Fallit tamē hec regula iterdum. Lex enim interesse alicuius maius estimat q̄ sit vt euenit in interdicto. de tab. exhib. nā si experiatur heres fit condēnatio ad estimationē hereditatis. Item si is cui sub conditione legatum est experiatur ad estimationem legati refertur estimatio. vt. ff. de tab. exhib. l. locum. §. condemnatio. ⁊ ex quibus cau. in pos. ea. l. pe. ⁊ quādoq̄ interesse alicuius: lz maiorem estimationē contineat/ad minorem tm̄ estimationē qñq̄ restringitur. singulare enim interesse nō debet excedere duplū interesse cōis. vt. C. de sen. que pro eo. l. j. Itē pōt poni. ff. de iudi. non a iudice. dic ergo quatenus. i. quātū. Alibi ponitur pro quia. vt. ff. de verb. ob. cum filius.

b Cuius. i. alicuius.

c Plus cautionis. Si mihi personaliter cauetur hec obligatio persone coheret: vt alius eius noie ɔueniri nō possit: sed si res pignori obligatur quicūq̄ possideat hypothecaria cōueniri pōt. vt. ff. de act. ⁊ obli. l. actionū genera. ⁊ insti. de act. §. j. ⁊ huic regule equipollet quod dicitur insti. de obli. ex delic. §. furti. Dic ergo cautionis. i. satisdationis. cum interueniat hypotheca. Sic ponitur cautio. C. de procurat. l. j. per. l. ff. de pcur. l. pōponi⁹. §. rati. al's p̄prie p nuda cautione. vt. C. de verbo. signi. sancim⁹. Uel dic cautiōis. i. cautele. qd in idem recidit. Et q̄ subijcit in rē. i. actionē hypothecariā que est in rē q̄ in personā: id est q̄ in actione personali pro debito cōpetenti. Accursius.

d Qui potest. Cū creditor debitore inuito possit alienare multo magis eo ignorāte. vt. C. debitorem. ven. pig. impe. nō pos. l. j. ⁊ ij. Item tutor potest vēdere ea que nō possunt seruare inuito pupillo: ergo multo magis eo ignorante. vt C. de admi. tuto. l. fi. §. fi. Itē facit si possuz delegare iudicem inuitum. vt. C. de aduo. diuer. iudi. sancim⁹ ergo ignorātem. vt. ff. de iudi. l. cū furiosus. Item potest seruus petere bona cā fidādarum libertatum alijs seruis inuitis: ergo mag' ignorantib⁹. vt. ff. de fideicō. liber. l. iiij. §. illud. Hec aūt regula fallit. ff. de re iu. l. duo ex tribus. vbi dr̄ q̄ duo inuito tertio possunt iudicare sed non eo ignorante. Sed ibi est ratio: quia tertius traxisset eos forte in suam sententiam. vt. ff. de arbi. l. sicut. ⁊. l. precedenti. in fi. Itē fallit. ff. de verbo. sig. corā. vbi dr̄ si testator iussit fieri aliquid coram me: sufficit si sum presens etiā inuitus: sed me ignorante factum non valet. sed illud est ex testatoris voluntate. Item fallit in emphiteota qui potest vendere domino inuito dūmodo ei denunciet: sed non eo ignorante: vt. C. de iure. emp. l. fina. Item filia emancipata non debet nubere patre ignorante: ✠ pōt tamen eo inuito: ⁊ sic alium eligere q̄ pater ei elegerat. vt. C. de nup. l. vidue. sed econtra quedam facio te ignorante que non te inuito: vt filius matrimoniū vel filia patre capto: vel absente per triennium. vt. ff. de ritu nup. si filius. et l. si ita. Accursius.

✠ Filia patre inuito nō eo ignorāte nubere pōt Adde no. p glo. ⁊ doc. i autē. sed si post. C. de s offi. testa. et l. iul. eū qui. als ē. l. paulus. ff. de statu ho. ⁊ l. c. tue. de spō. ⁊ no. in. c. cū ɔtingat. de iureiurā.

e Nec ex pretorio. Iure pretorio daf actio furti manifesti. vt institu. de perpe. ⁊ temp. act. §. furti. ⁊ iniur. ⁊ vi bo. rap. vt insti. de noxa. §. sunt autē. Item solēni iure. i. ciuili quod cum solennitate proponitur. vt. ff. de orig. iur. l. ij. §. deinde his. Oritur actio furti non manifesti ex. l. xij. tab. et actio damni dati: que est ex. l. aquil. vt institu. de noxa. §. sunt autem. Si ergo paciscar ne agam pro furto quod mihi facies: vel iniuria/vel rapina/vel dolo/vel. l. aquil. non valet pactum: nam inuitarentur homines ad delinquendum vt hic. ⁊ de pac. do. l. conuenire. ⁊. ff. de pact. si vnus. §. illud. Et penas ob maleficia imponi magna ratio persuadet ⁊c. vt. ff. de fideiusso. l. si a reo. §. id qd. nec enim pub. ius priuatorum pac. immutatur. vt. ff. de pac. l. ius publicum. ⁊. j. e. l. neq̄ pignus. §. priuatorū. Priuatoruz dico duorū vel triū. secus si vniuersitas aliqua statuat aliquid contra ius publicū: q̄ quātū ad eam villā vel ciuitatem valet: vt de ɔsuetudine no. ff. de leg. et senatuscon. l. de quibus. per. l. ff. cōia predio. l. venditor. §. si constat. Ceterum admisso delicto sic q̄ obligatione nature. i. ipso maleficio. vt. ff. de act. ⁊ oblig. l. ex maleficijs. possumus pacisci ne agamus. Et pacto tolluntur quedam obligationes ipso iure: vt iniuriarū/furti/et sil'es ex delictis: vt. ff. de pac. si tibi. §. quedā. ⁊. l. si vnus. §. sed si pactū. ⁊. ff. de iniur. l. non solū. §. j. Alie vt ex cōtractibus re tolluntur per exceptionē. vt insti. de excep. §. p̄terea si debitor. Et hoc hic dicit q̄uis obligationum scilz contractarum non cōtrahendarum prout te refers ad obligationem ex delicto. Sed prout ad eas que ex contractibus oriuntur et in ea ɔtrahenda. et in contractu pōt pacto aliquid statui vt in plus vel minus agaf. vt. ff. e. l. cōtractus. §. sed hoc ita. Et q̄ subijcit possunt immutari ⁊c. al's possint/et tunc est plana: ⁊ al's posse/et tunc supple scz certum sit. qd subijcit ipso iure referas te ad delicta: sed etiam ex contractu tollitur ipso iure quādoq̄ vt p acceptilationē. vt insti. qui. mo. tol. obli. §. j. Et quod subijcit et per pacti ⁊c. ad contractus te referas. et quod dicit vel. l. scz. xij. tabu. vel aquil. nam da exemplum. vt. ff. Et priuatorum dic duor vel trium vt subijcit. Item quod subijcit incboatur scilicet delictū. vel obligatio ex delicto. i. cum incboata est pactio conuenit. i. pacto conuenerunt: ⁊ hoc prout ad maleficiuz te refers. sic ⁊. C. de epis. ⁊ cle. l. nulli. §. si autem persona. sz prout ad contractus: ⁊ tunc ante sicut ⁊ postea pōt pacto minui vel augeri. vt. ff. dixit. ⁊ s̄m hoc incboatur proprie: et improprie ponitur. sic. ff. de offi. procon. l. ij. ⁊ verbum pactio cum precedentibus leget. Potest ⁊ aliter poni casus. ecce enim si quis cauerit in testamento suo ne leges sine iura in eo testamēto locum habeant: nihilominus peti poterit s tab. Item intentari interdictum de tab. exhib. que vie sunt pretorie. Itē petuntur legata et detrahitur fal. que sunt ciuiles vie. vt. ff. de leg. j. l. nemo potest. Si autem debitor meus sis ex aliquo cōtractu ⁊ paciscar ne mihi tenearis. valebit. Accursius.

a Diuus. Donator inquātū facere potest cōuenit.et sic da exēplum .ff.de iure do.l.si extrane⁹.⁊ quidē is solus deducto ere alieno.ff. de re iu. inter eos.§.is quoqz.⁊ est ratione ex liberalitate sua inops fie⁼ ri.i.factus periclitet ⁊c.vt.ff.de re iu.ne ex libera. ⁊ inter eos quibus ex simili cā debet occupantis melior est cōditio. Nec enim aliis donatariis debitū detrahere potest donator.vt.ff.de dona.q ex donatione. Hec vera sunt si is q donauit certi condictione cōueniat ex stipulatu.Sz ⁊ si ↄuenia tur alia actione.idem est vt ↄstituta.vt.ff.de do na.l.q id.i pn. q: hodie ⁊ si nō intercessisset stipu latio conueniet donator conditione ex.l.vt.C.de do.si qs argētū.§.finau tem h minime.Si autez alius ↄueniat:nō dona⁼ tor:sz heres ei⁹ nō hēbit hoc puilegiū cū sit psona le:vt.ff.de re iudi.l.⁊ si fi deiussor.§.si marit⁹.⁊.l. sciendū.Itē hoc verū est si ego q donaui cōuenior ab eo cui donaui.secus si ab alio.vt.ff.de re iudi.l. nesennius.in prin.

b Rescripsit.et bene.
c Eos.donatores.
d Condēnandos.et nō insolidum.

Diuus [a] pi⁹ rescripsit [b] cos [c] q ex liberalitate sua ↄueniū tur i id qḋ facere pn̄t ↄdēnādos [d].

Paulus. Lex.xxx.

Quod in initio [e] vitiosum [f] est nō potest tractu temporis [g] conualescere.

Ulpianus. Lex.xxxi.

Nuptias [h] non ↄcubitus sed consensus facit.

Idem. Lex.xxxii.

Uerū est [i] neqz pacta neqz stipulationes factum posse tollere: quod enim impossibile est neqz pacto neqz stipulatiōe po test cōprehendi: vt vtilē actionem aut factum efficere possit.

Idem. Lex.xxxiii.

Quod attinet [k] ad ius ciuile serui pro nullis habentur: non tamen et iure naturali: quia qḋ ad ius naturale attinet omnes homines equales sunt.

Pomponius. Lex.xxxiiii.

In eo [l] qḋ vel is qui petit vel is a quo petit lucri potitur⁹ est: durior causa est petitoris.

Ulpianus. Lex.xxxv.

Semper [m] † in stipulationib⁹ ⁊ in ceteris cōtractib⁹ id se quimur qḋ actū est: vnde si nō ap⁼ parcat quid actū erit: ↄsequēs est vt id sequamur qḋ in regione in q̄ id actum est frequentat. Quid er⁼ go si neqz regiōis mos apparcat: quia varius fuit: ad id quod mini mum est religenda summa est.

Idem. Lex.xxxvi.

Nihil taz naturale est qz co⁼ dem genere quodqz dissol⁼ uere quo colligatū est: ideoqz ver⁼ borum obligatio verbis [n] tollitur: nudi consensus obligatio contra⁼ rio consensu dissoluitur.

e Quod in initio. Pone exēplū.ff.de ver.ob.inter stipulantē.§.sacrā.vbi stipulatio liberi hois non valet: etiā si postea efficiat seruus: et idē in similibus in qbus ab initio stipulatio non valet: vt ibidem dicitur. Item pone.C.de fal.l. sicut.vbi testm̄ falsum/vel codicillus non cōfirmatur tractu temporis. Item.ff.qui ⁊ a quibus.si seruo.vbi libertas data seruo alieno non va⁼ let: etiam si postea efficiatur manumissoris. Item.ff.de leg.i.cetera vbi non valet legatum marmoris domui inneri: lz post testamētū separet. Item pone insti.quibus nō est permis.face.test.§.pterea.vbi testamen tum ipuberis vel furiosi nō confirmat: lz efficiat pubes vel sane mētis. Item pone isti.de le.§.an seruo.⁊.ff.de regula cat.l.i.in princi.vbi non valet legatū seruo heredis relictuz: licet alienetur vel manumittatur.ad hoc facit.i.eo.l.penul.⁊ exēpla ibi posita. Fallit autem hec regula.C.de contractibus iudi.l.i.vbi donatio in officialem inutiliter facta ↄfirma⁼ tur: sed dic q non ↄfirmatur tractu tpis solo: sed voluntate expressa vel tacita: ⁊ eo modo signat ↄ et rn̄det.C.si maior fa.ra.ha.l.i.⁊.ii.⁊.C.de nup.l.si ↄ mādata. Itē eodē modo solue qḋ est.ff.de ritu nu.l.si quis in senatorio.⁊.l.si quis tutor.§.quid ergo si adoptiu⁹. Itē fallit.ff.de leg. iii.l.i.§.sed et si filiusfa. Itē.ff.de here.insti.l.qui soluendo. Itē fallit.ff. de regula.ca.l.i.§.i.et.§.ii.et.l.fi. Itē fallit.ff.de ↄdi.insti.l.mulier.§.i. Item fallit.ff.de fideicō.here.generaliter.§.si libero. Itē.ff.de leg.i.l. quod in rerum.§.i.que oīa sunt arg.contra. Sed specialia sunt.

f Uitiosum est.⁊ non tenet de iure.
g Tractu temporis.i.ex postfacto.

h Nuptias. Pone exēplum.ff.de cōdi.⁊ demō.l.cui fuerit.vbi reli⁼ ctum est sub conditione si nupserit.nam impletur etiam sine con cubitu. Item pone.ff.de don̄.inter vi.et vxo.l.cum hic status.§.si mu⁼ lier.vbi durat matrimonium: licet non simul cohabitent: non ergo exi⁼ gitur concubitus vbi fiat matrimoniū.est em̄ matrimoniū et sine eo: vt dictum est. Et econtra sepe est concubitus: licet non sit matrimonium. ☞ Consensus autē exigitur in matrimonio: non vt perficiat matrimoniū consensus: sed q: sine eo esse non possit. An autem inter absentes possit contrahi dic q sic. ✠ ex quo ↄsentiunt.vt hic ⁊ expssum est.ff.de ri.nup. l.mulierem.⁊.l.deniqz. Itē an in diē vel sub ↄdi.qḋ videtur: q: ↄsensu. vt insti.de ↄhen.emp.§.emptor.⁊ de obli.ex ↄsensu. Econtra q nō.nā est actus legitimus iure cano.introductus.vt.i.eo.l.actus. Item pro hoc.ff.de adop.l.neqz absentes. Sponsalia constat fieri inter absentes. vt.ff.de spon.sufficit.

✠ Concor. tex.i c.fi.de ↄcu.lib.vi. ⁊ in.c.acce dēs p arg. a siti de pie bē.⁊ no.do⁼ mi.de rota. deci.ccclx⁼ vii.incl.fuit dubitatū.i nouel.

i Uerum est. Uendebas mihi seruū: et pacto vel stipulatione cōue⁼ nisti furem nō esse: nō per hoc est minus fur: q: est impossibile vt qḋ est nō sit.et sic pacto nō pōt hoc fieri: nec vtilis actio per hoc datur. teneris tn̄ mihi ad interesse.vt.ff.de euic.si ita qs stipulāti. Sed si pro⁼ misisti stichum qui decessit aut eras in mora et ad interesse teneris: vt.ff. de ver.ob.inter stipulantē.§.pe.aut non.et non teneris etiā ad interesse vt insti.de inuti.stip.in prin. Nec em̄ pmisisti hominem viuere: sed ho⁼ minem dare.vt nō obstet pdictis. Dic ego verū est: neqz pacta.vel stip. supple nec etiā legē.vt.ff.de acqui pos.l.i.§.si vir.lz qnqz reputet lex p nō facto.vt.ff.de cap.i bello.§.facte. An autē vltima volūtas? Rn̄.nec ipse pōt h facere: lz impossibilitas qnqz p non apposita habeat, vt isti. de here.insti.§.impossibilis.et qḋ subiicit q em̄ ipossibile est ⁊c.s.facta pro infecto haberi. Uel q est non esse.vt pre.§.si vir.et pre.§.fratrē.⁊ in aut.de equali.do.circa princi.⁊ qḋ subiicit cōprehendi.s.vt tollat qḋ est vel sit qḋ non est: nec per hoc actio vtilis datur et hoc subiicit.

k Quod attinet. Pone exēplum.ff.de test.qui testamēto.§.seruus. vbi nō pōt testis esse ser⁼ uus in testō. Itē ⁊.ff.eo. l.in personā.⁊ de ↄdi.in⁼ de.si id qḋ.vbi ciuilr nō obligat. Itē.ff.de vbo. signi.l.illa vba.vbi arbi ter vel arbitrator esse nō pōt.et sm hoc loquit.i. e.fuitutē. Itē.ff.de ap⁼ pel.l.serui.⁊.l.creditor.i prin.vbi nō pōt appella re.⁊ facit.ff.de cap.di.li beros.in fi. Sed fallit h regula i casib⁹ qbus agit vt liber.vt.ff.de iudi.l. vir.⁊ vt.ff.ad.l.corne.de fal.nullo. Itē.ff.de accu sa.hos accusare.§.si ser⁼ uus.vbi pōt accusari si corpalis seqt pena. Itez si stipulor mihi aut sti⁼ cho seruo titii pōt ei sol⁼ ui vt libero.vt.ff.de sol. stichum aut pamphilū. §.vsufruc. Itē cū factum est in stipulatione.vt in⁼ sti.de stipula.seruorum. §.sed cū factū. Item le⁼ gatū ad alimenta pōt ei relinqui.vt.ff.de alimē.leg.seruos.et de his que pro nō scrip.l.iii. Item fallit.vt.C.de heredi.insti.l.cū pponas.in fi.⁊.ff.ad treb.l.seruo iuito. vbi in hereditate et bonorū possessione p seruū quereda ↄsensus eius est necessarius.de iure vō naturali pro aliqbus habētur: ecce em̄ q̄ nature sunt faciunt sicut et ceteri: qui de iure ciuili caput habent: scilz bibunt et comedunt/audiunt/loquuntur/intelligunt/moriuntur/crescunt/et de⁼ crescunt.vt.ff.de pecu.l.peculium.

† Cōcor.in c.intelligen tia.de verb. signi.extra. glo.est in.c. ii.de elec.in prag.sā.§. cupiēs hec. sup p.mēs.

l In eo. Casum huius.l.ponit Bul.in duobus quib⁹ est res dona⁼ ta vt potior sit cā possidentis.⁊ ponit vel pro et: quem casum Io. reprobat: q: potior debet esse cā poris: siue ab eodem dn̄o/siue ab eodē nō dn̄o donata est: sicut in vēditione.vt.C.de rei ven.l.quotiēs.et.ff.de pub.l.vt si quidē.⁊.ff.de acti.emp.si ea res.§.fi. Unde pōt poni in eo q rem alienā possidet.a quo alius volēs eā rē lucrari petit.vt.C.de rei vē. l.res.nec ponā vel pro et: sed pprie.si em̄ duo vel ponerent pro et.ipos⁼ sibile esset quod dicit.s.q vterqz lucrifacturus esset. Sed hoc semp verū est: q: vel hic vel ille lucrifacturus est.

m Semper. Si stipulatus sum.x.vel vendo pro.x.cū dicas te sensisse de veronēsibus ego de imperialibus. Primo qd actū sit spectabi mus. Si nō appareat/tunc mos regionis spectabitur.nā si mos regio⁼ nis ‡ erat talis vt quis intelligeret ab oībus loqui de imperialibus: cuz de nūmis indistincte loquebatur de imperialibus cōuenisse videatur: et sic de ceteris monetis. Si vō in regione frequentantur: ita vna moneta vt alia minor moneta spectabitur: vt h.et.i.e.l.in obscuris. Dic ergo q semper in stipu.⁊c.⁊ quod dicit in ceteris contractibus innuit stipu.esse cōtractum. Sic.C.quod metus causa.l.si donationis.sed improprie.vt ff.titu.i.labeo. Item qḋ dicit inspici quod est actum scilz expresse.et per verba conuementia et apta.al's secus.vt.ff.de suppel.lega.l.labeo.et de lega.i.l.iiii.§.si quis. Item actum intellige etiam tacite ratione rei que venditur: quia sm opinionem omnium valet.x.libras imperiales: nam non est audiendus qui de veronensibus: licet supine dicit se sensisse cum non est verisimile: vt.i.eo.l.in obscuris. Item tacite agitur ratione per⁼ sone: vtputa amicissimo promisit quis decem solidos. Uel scholaris Bonon̄.doctori. Item ratione consuetudinis loquentis: quia semper de imperialibus loquendo sentiebat: vt.ff.de leg.i.si seruus plurium.§. fina.ideo inspicitur consuetudo. Ad quod facit.ff.de aqua plu.arcen. si prius.§.i.et.C.loca.circa locationem.et.ff.de euic.si fundum.⁊ de leg. et senatuscon.de quibus.in fine. Item contra.i.eod.non debet.§.in re. Solu.vt ibi. Accursius.

‡ Nota q mos regio⁼ nis i qua fit ↄct⁹ dz attē di.ↄcor.tex. in.c.cum ve nissent.de eo q̄ mitti.i poss.extra glo.ē in.c.i. §.itē q ad dictas.l.§. morā.d col la.in prag. sanctio.

n Nihil tam. Uerborum obligatio verbis.i.acceptilatione tollitur: vt institu.qbus modis tollitur obligatio.§.i.itē nudi consensus oblig.id est traditione non subnixus cōsensus tollit.insti.qbus modis tollitur oblig.§.fin.al's si res est tradita ex altera parte per exceptionem tollitur.vt.ff.de pac.l.ab empti. Sed nōne etiam obligatio ex consensu cōtracta tollitur verbis.id est acceptilatione: lz nō natura sui sed pacti. vt.ff.de rescin.vendi.l.cū emptor. Itē et nōne oīs obligatio tollit? Sol. sed non omnis sic ↄtrahitur.vt insti.qui.mo.tol.obli.in princi. Item et confusione tolluntur: vt.ff.de fideiusso.l.heres.nec oēs sic contrahun⁼ tur. Ad hoc respondeo: hic non negat hoc fieri posse: sed ille modus est

magis

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

magis naturalis qñ eo mõ tollit: ꝙ inducit: ⁊ ẽm hoc ponit fere. j. e. fere. Itẽ querit de obligatiõe litterarũ an ↄtrario litteris tollat si scribit creditor me non scripsisse: Resp. sic ẽm Joã. ⁊ qd hic dicit nihil ⁊c. hyperbolice loquit: q a deo fuire a q cũcta habem⁹ est magis naturale. Vel sic nihil ⁊c. i. nulla obligatio ↄuenctius tollit ꝙ eodẽ genere. item fa. C. de do. ea que. Sed ar. ↄ. ff. de peculio. l. non statim. vbi facili⁹ adimit peculiũ ꝙ ↄcedat.

Pomponius. Lex. xxxvij.

Culpa[a] est immiscere se rei ad se non pertinenti.

Ulpianus. Lex. xxxviij.

Nemo[b] qui condẽnare non potest absoluere potest.

Pomponius. Lex. xxxix.

Sicuti[c] pena ex delicto defuncti heres teneri nõ debet ita nec lucrum facere siquid ex ea re ad eum peruenisset.

Idem. Lex. xl.

In omnibus[d] causis pro facto accipit id in quo quis alium perhorrescit quominus fiat.

Idem. Lex. xlj.

Furiosi[e] vel eius cui bonis interdicit nulla volũtas est.

Ulpianus. Lex. xlij.

Non debet[f] actori licere qd reo non permittitur. ¶ In re[g] obscura melius est fauere repetitioni ꝙ aduentitio lucro.

Gaius. Lex. xliij.

Qui in alterius[h] locũ succedunt[i] iustã habent causam ignorãtie: an id qd peteretur deberetur. ¶ Fideiussores quoꝙ nõ minus ꝙ heredes iustã ignorantiam possunt allegare: hec ita de herede dicta sunt si cũ eo agetur/ nõ etiam si agat: nam plane qui agit certus esse debet cũ sit in potestate eius qñ velit experiri. et ante debet rẽ diligenter explorare/ ⁊ tunc ad agendum procedere.

Ulpianus. Lex. xliiij.

Nemo[k] ex his qui negant

a Culpa. põe casuz. vt. C. vñ vi. cũ querebatur. vbi punit vt inuasor: q ingredit pos. l. ↄ vacãtẽ: cuz ppetas sit aliena. itẽ pone. ff. ad. l. aql. si putator. vbi iputat culpe illi⁹ qui trãsit p iter isolitũ si ram⁹ cadat supra caput ei⁹. itẽ pone. ff. de ↄdi. inde. si i area. itẽ. ff. de ↄdi. fur. l. ex argẽto. Sed op. ergo nẽo dz accedere ad gerenda negocia aliena qd falsuz est: imo iuitat q̃s vt gerat. ff. de nego. gest. l. ij. Sed rñ. cũ offiñ hõ hoi debeat. vt. ff. de ser. expor. l. seru⁹. comagis suũ offiñ dr iplere ꝙ culpabiliter rei aliene se mimiscere. nam ⁊ appellans p dãnato inuito dr facere rem suã: q sua interfit: ⁊ sic hz biduũ: vt in sua cã. nõ triduum vt in aliena: vt. ff. de appel. l. non tantum. ⁊. ff. quando appel. sit. l. ij. §. j.

Appellãs p dãnato inuito rem suam facere dicitur.

b Nemo. hec regula nunꝙ fallit si intelligat in genere ita. s. quicũꝙ nunꝙ ⁊ nullũ põt in aliq re condẽnare: q nõ hz iurisditionẽ ordi. vel delegatã nullũ potest absoluere. Ceterũ si aliquos condemnare et absoluere possum cõtingit casus vbi absoluere possum et non ↄdẽnare. vt. C. vbi se. vel cla. l. ij. §. adeo. Idem in clerico de crimine coram ciuili iudice accusato q põt absoluere: sed non ↄdẽnare nisi prius ab epo degradet: si visis actis ab epo videat ↄdẽnãdus: al's si dubitat eps remittet ad principẽ: vt in aut. vt cle. apud ppri. epi. §. si tñ. et de san. epi. §. si vero crimẽ. ⁊ fa. j. e. q vetãte. §. eius. ⁊. ff. de re iud. l. iij. ⁊ qd ibi notaui.

c Sicuti. si mihi feceris iniuriã: vel rapinã: penaliter mihi agenti ciuiliter teneris: heredes autẽ tui non tenẽtur: nisi cõtra te fuerit lis contestata. vt insti. de ppe. actio. §. nõ autẽ. ⁊. §. penalis. ⁊. C. ex deli. de. l. i. Si tñ quid turpiter quesitum peruenit ad heredez: ei aufert: vt. ff. de calumnia. in heredem. Et no. q sufficit semel ad heredem peruenisse. vt ff. quod me. cau. qd dixit. §. fi. ⁊. l. videam⁹. huic regule videt derogari ff. ad. l. iul. repe. l. ij. nã ibi dat in heredẽ penalis intra annũ qd quidem intelligunt: cum non peruenit ad heredem aliqd: ⁊ sic est exceptio hui⁹ regule. nã si peruenisset perpetue daret actio. vt. ff. de calum. in heredez. ⁊ de dolo. l. in heredẽ. ⁊. l itaꝙ. Sed Joã. dixit in. d. l. ff. ad le. iul. repe. q etiã si peruenerit nõ teneat vltra annum: sicut nec ipse qui decessit. est enim eo casu actio annalis sicut ⁊ alie multe annales sunt. ⁊ de materia huius. l. dic plenius. vt. C. ex delic. defun. Item no. bonã huius. l. similitudinem. sic. ff. eo. l. ẽm naturam. Item facit. j. e. l. totiens. ⁊. ff. de vi et vi arma. l. iij. in prin. ⁊. ff. de eo per quem fac. erit. l. i. §. fi.

d In oĩbus. si fui condẽnatus: ⁊ per metũ iudicis vel aduersarij non appellaui. ⁊ hoc fui ptestat⁹: pinde est ac si appellassez. ✠ vt. C. de his q per me. iudi. l. fi. ⁊. ff. de ap. cũ quidã. Itẽ timui te phibere faciendem opus in meo. et perinde est ac si phibuissem: vt tenearis qd vi aut clam. vt. ff. qd vi aut clam. l. j. §. sed aristo. Item pmisi stare iuri sub pena ⁊ prohibitus fui a iudice: perinde est ac si stetissem. vt. ff. si quis cau. l. ij. §. simili modo. Idẽ si ab aduersario. Secus si ab extraneo. vt. ff. de eo p quẽ fa. erit. l. j. §. si rẽ. Itẽ facit. ff. de sol. q decẽ. in pñ. hec autẽ regula fallit. ff. de ↄdi. ⁊ demon. qbus dieb⁹. in pñ. nã si tibi relict⁹ fundus a testatore fuerit si intra decẽ dies ascenderis capitoliũ. cum te prohibeat heres vel extraneus nõ videris ipleuisse ↄditionẽ. lz hi dies qbus fuisti prohibitus non cõputentur. itẽ fallit. C. de cõdi. inser. l. fi. lz em̃. x. dare per alium iussus fuerit phibitus: non tñ impleuit condi. i. non videtur dedisse. sed adhuc dare tenet vt statim sit liber: vt ibi dicit.

✠ Infero q protestatio appellatiõi equipollet. Ad qd con cor. glo. l. c. cumana. extra de elec. ⁊ in ca. cum M. ⁊ ibi nota. extra de consti.

e Furiosi. de furioso constat: quia est loco absentis. vt. ff. de iu. co. l. ij. §. fi. de prodigo. s. cui est interdictũ bonis a lege: vt in crimine lese maiestatis. nã post id crimen cõmisit nec alienare nec alienanti consentire nec debitores ei soluere possunt. vt. C. ad. l. iul. maiest. l. fi. huius ergo voluntas nulla est in predictis. sicut nec furiosi. Idem si interdicatur a iudice: q sit pdigus. vt. ff. de curato. furio. l. j. in prin. lz ibi videatur dicere q lex interdicit. Sed dic. i. prebet auctoritatem iudici iterdicenti. Itẽ per iudicem videt interdici qñ aliquẽ condemnat de publico crimine. ante sñiam enim aliqua est eius voluntas postea non. vt. ff. de dona. post ↄtractum. ⁊ hoc si tractatur de alienando. At acquirere posset: ⁊ sic videt aliqua esse eius volũtas. vt. ff. de ver. ob. cui. nã pupillo cõparat.

vt. ff. si cer. pe. certi ↄdictio. §. sed si ei numerauero. Itẽ cõparat furioso. q furiosus alienare nõ põt: nec etiã acqrere põt. cui Azo nõ consentit. Porro in q casu sufficeret alicui ↄdictio in eodẽ casu volũtas furiosi tacite interuenire credit. vt. ff. sol. ma. l. ij. §. voluntatẽ. nã ⁊ ei querit vt alij ignorãti. vt insti. de here. ab itest. §. sui. vbi volũtas expssa est necessaria furiosus iuit⁹ dr. Sz qd dixi ẽm azo. furiosuz videri tacite cõsentire: vbi tacita sufficit voluntas. dici potest ↄ regulariter. vt. ff. loc. q ad certũ. nec obstat. §. volũtatẽ: quia speciale ppter patrẽ cui videtur consentire. et facit C. de in iteg. rest. mi. l. si curatorem. Accur.

f Non dz. Si actori petenti datur dilatio ppter testes: ergo ⁊ reo vt h. Sed hec regl'a fallit. nã cũ reus plures hẽat iudices ordiarios/ nõ põt actor vnũ eligere ⁊ sic aliũ recusare p ↄñs. vt. C. de epi. et cle. l. cum clericis. in pñ. qd reo nõ licet recusare ordinariũ. vt no. C. de iuris. om. iu. l. nẽo. Itẽ fallit qñ actor põt auferre reo suũ iudicem per rescriptũ ad extraordinariũ iudicẽ. vt. C. de dila. l. si qñ. qd reo non licet. vt in aut. qua in puincia. sz spãlia sunt. Sed ecõtra nõ oẽ qd licet reo/ licet actori. vt in numero dilationũ. vt. ff. de fer. l. fi. Itẽ in dilatione nõ danda actori sed reo. vt. C. de dila. l. si qñ. ⁊ in aut. qd fieri. ⁊. C. de tẽp. in integ. resti. l. petende. Itẽ huius. l. arg. dixit Jo. posse reũ in se onus pbationis trãsferre: vt ⁊ ipse possit pbare. Alij negant nisi in casu. ff. de proba. l. circa.

g ¶ In re. pone casum. vt. C. de ↄdi. inde. l. fi. Itẽ vt. C. de iu. delib. l. fi. §. si vo creditores. Itez pone. ff. de eo qd certo loco. l. ij. §. pinde inquit. Sed ar. ↄ. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. cũ h status. §. psentiã. in fi. et. §. sed si ambo. vbi in dubio fauet donationi. Sol. spãle ibi: q non amare sunt tractande/ nec tanꝙ inter infestos: sed ob solã inopiã timẽtes. vt. j. eo. l. si id. §. si quis. Itez ↄ. ff. eo. l. in eo. sed h nõ lucrat cui fauet/ sed dãnum euitat. Itẽ ↄtra. j. eo. q a quoꝙ. sed ibi non erat obscuritas. Item facit. ff. de rei ven. l. iulianus si in area. ibi: nisi quis ⁊c. Accur.

h Qui in alterius. Stichũ tibi promisi: vel decem tibi debui ex contractu bone fidei interpellatur heres meus: cũ ignorat me fuisse obligatũ non tenet de interitu pmo casu. vt. ff. si cer. pet. quod te. nec ad vsuras ex mora in scdo. vt. j. e. non põt videri improbus. Hoc idem est in fideiussore. nã si pmisisti mihi te soluturum qcqd titius dz: ⁊ ↄueniã te pro decẽ que mihi titius ex vẽditione dz: cũ id ignoras nõ pstabis vsuras. non em̃ est improbus ⁊c. vt. j. eo. nõ põt. Hec autẽ vera sunt in his que ↄueniuntur. Agentes em̃ oĩno certi esse debẽt: vnde si penã pmiseris: si me euntẽ impedieris: vel a me peteres quoddã debitũ heres tuus impediens: vel etiã debitũ petens. vel ignorans cõmittit in stipula. nisi pupillus sit. vt. ff. de ver. obli. cũ filius. §. in hac stipulatione. Porro lz cõmittat stipulatio penalis puto eum restitui ex clausula gñali. nam in alieni facti ignorantia tolerabilis est error: vt. ff. pro suo. l. fi. in fi. Item põt poni casu in primo. ff. depo. l. j. in fi. ⁊. l. iij. In scdo scz de fideiussore. ff. manda. si. fideiussor. in princi. Ad tertiã partem facit. C. de temp. in integ. rest. l. petende. ⁊ de excep. do. pure. in fine. et. C. de dila. si qñ. in fi. Item ad prin. ⁊ fi. facit. ff. re. amo. l. marcellus. §. j. in fi. Accur.

i ¶ Succedunt. vt heredes ⁊ bonorum possessores. Accur.

k Nemo. Si te in iudicio conuenero: ⁊ vnã minus vtilem exceptionem pposueris: vt pacti que tibi non cõpetebat aliã vtilẽ proponere poteris. vt. ff. de excep. l. is qui. ⁊. l. nemo est. Sed quid si non exce. iuris opposuisti: sed facti negans te ipso iure teneri: vel q nunꝙ debuisti: vel soluisti: Respon. dicam idem esse. ⁊ hoc dr h. Preterea exceptio facti exceptio est. vt. ff. de excep. l. ij. ⁊ sic de facto obtinui. Hec autẽ vera sunt nisi lex impediat. impedit em̃ quandoꝙ. ecce enim si is qui cõuenit noxaliter negauerit seruum se habere in potestate ↄuictus de mendacio insolidum tenet. nec em̃ põt penitere. vt. ff. de noxa. quotiens. §. pretor. et. l. si seruus deportatus. §. si negauerit. Idem si negauerit de pauperie conuentus. vt. ff. si quadru. paupe. fecis. di. l. j. §. interdum. Item fallit in aut. de trien. ⁊ semis. §. studiũ. ⁊. §. illud. ff. de rei ven. l. fi. Item fallit in aut. ↄ qui propriam. ⁊. C. qui po. que sunt contra. ⁊ C. de non nu. pecu. in pig. ha. item si possessor. Itẽ fallit. C. de cõpen. l. fi. vbi primo negasti te debere. et post conuictus per testes nõ dico per confessionem vis opponere excep. compensa. Item fallit insti. de fideicõ. heredi. §. fi. ẽm qd Jo. ponit ibi casum. Item fallit in eo qui se negat socium: nam amittit priuilegium vt dãnetur inquãtum facere potest. vt. ff. de re iudi. sed hoc ita. §. j. Item fallit ff. de proba. l. cum de indebito. in prin. Accur.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Debere. ab initio.
b ¶ Quoties. heredi instituto dat interdictū quorū ℨ legatarios sua auctoritate legata occupātes. Itē pōt habere petitio. heredi ℨ cū q
+ Scribē. B dicit bāc glo. sing. ad hoc q actio pſonalis et realis potrāt oīno simul cumulari in eodē libello cū p testatiōe tñ ex parte agēt. vt dicet rer se velle vtrvna quā elegebat poſtea in lis tis cēſet. ſi hodie vs fīe ri electio tē pore libelli porrecti. au t. d semel. C. qūo z ofi inder. dolo.

p heredē vel p poſſeſſore poſſidet. ad rei vē. ℨ eū q tu. poſſidet. Qui aūt + incert⁹ est poſſideat qs p legato vel p herede vel cū titu. poterit pſues pponere: vt tñ pteſtet ſe velle vna experiri id eſt vnius actionis cōmodū q̄dcūq; illud ſit cōſeq. vt ℨ. quo. le. l. i. §. q̄ aūt. z ℨ§ lōquif bec ler. i. pceſſu cauſe: ſeu fine. Sed dicas q etiā i. pteſt. ſe ſe debere[a] prohibeatur etiam alia defenſione vti niſi lex impediat.

¶ Quoties[b] cōcurrūt plēs actiones[c] ciuſdem rei noīe: vna tñ quis experiri debet. Idē. Lex. xlv.

Ties[d] in heredem damus actionē de eo quod ad eum peruenit quoties ex dolo defuncti conuenitur: nō quoties ex ſuo. Idem. Lex. xlvj.

Eq̄ pignus[e] neq̄ depoſitū: neq̄ precariū. neq̄ emptio: neq̄ locatio fuc rei conſiſtere poteſt. ¶ Priuatoꝝ[f] conuentio iuri publico non derogat. Gaius. Lex. xlvij.

Quod a quoq̄ℨ[g] pene nomine exactum eſt: id cidez[h] reſtituere nemo cogitur. Ulpianus. Lex. xlviij.

Onſiliꝰ[i] non fraudulēti nulla obligatio eſt. Cererum ſi dolus z calliditas intercceſſerit: de dolo actio competit. ¶ Socij[k] mei ſocius: meus ſocius non eſt.

Paulus. Lex. xlix.

Uicquid[l] dolo ea facturum vel fit vel dicitur: non prius ratum[m] eſt q̄ſ ꝑ perſeuerantia apparuerit iudicium animi fuiſſe: ideoq̄ in breui recerſa vtꝛ/ nec diuertiſſe videtur[n].

Paulus. Lex. l.

Alterius[o] circūuentio[p] alij non prebet actionem. Ulpianus. Lex. li.

Ulpa caret[q] ſcit[r] ſ̄ℨ probibere[s] non poteſt. Gaius. Lex. lij.

On videt[t] quiſq̄ id capere q̄ ei neceſſe eſt alij reſtituere: Ulpianus. Lex. liij.

On videt defendere[v] nō tā tñ qui ſatisfat/ ſed z is qui preſens negat ſe defendere: aut non vult ſuſcipere actiones.

Paulus. Lex. liiij.

Uius per errorem[x] dati repetitio eſt eius cōſulto dati donatio eſt.

et hec vera cū dolo carui alis teneor: ſine alꝭ eras factur⁹ ſiue nō niſi dolus, cadat in nomē maleficij vt furti vel fui cōpetit. tūc eñ furti ꝛ ſeruꝰ corrupti experiet. vt. ℨ. de ſeruo corru. l. i. pſuadere. et de fur. qui ſeruo. ℨ. ℨ§ z ſi alius. et de dolo. quod ſi cum ſcires. Accur.

k ¶ Socij. hic caſus ponitur. ℨ. p ſoc. l. qui admittitur. z. l. ſeq. Accur.

l Uicqd. Hic dē eſt. §. ō dinot. l. diuinot. Et no q ℨ iracūdia minuit culpaz: nā culpa eſt diuertere: vt. ℨ. de minoꝝ. ſi ex cā. §. ſi milier. q̄ſ ℨ reſcindit ℨctū. vt. ℨ. de pub. l. licitatio. q̄ſq; minuit delictū. vt. C. de adul te. gra chus. et de aboli. l. i. Sed contra. C. de inſur. l. ſi nō conuicū. Sed ibi fuit perſeuerantia. Iracūdie plures defectus.

m ¶ Ratum. i. firmum

n ¶ Videtur. ℨ. caloze iracundie potius factum.

o Alterius. ſi procurator tu⁹ vel tutor vel curator tuus gerēdo tuū negociū aliū circūuenit vēdēdo vel alꝭ ℨbē do nō q̄rit tibi actionē cum effectu: q: exceptione doli repelleris. vt. ℨ. de excep. do. apud celſum. §. q̄ſtū. z. §. illa. z. §. que in tutore. Itē z ecōtra nec liberatione acgrit alterius circūuētione. vt. ℨ. de eo per quem fac. e. l. ſi in vlt. rñ. Et arg. C. de pac. l. debitor. Et no. q: er hac. l. videt q: do lus mediatoris dans cām z tractui/ipo iure facit nullum ℨctum. vt. z. ℨ. de dolo. z eleganter. in prin. Sed Jo. aſ̄ter illam intelligit: vt ibi no.

p ¶ Circūuentio. i. dolus. Accurſius.

q Ulpa caret. Caſus ponit vt. ℨ. de nox. l. in olꝭ. z. l. in delictis. in pn. alꝭ ſi ꝓhibere pōt nō tñ caret culpa: ſed et ipſe feciſſe videt. vt. ℨ. de bis q no. infa. l. qd ergo. ℨ. ſ. Sed qd ſi poſſum probere titiū iniuriari ſemptonio/an debeam iuuare? Rñ. ſm cano. ſic/verbis interponēdo me honeſto modo. vt in. c. negligere. Sed fm. ll. nō: niſi in bis quos habeo corrigere: vt in pmiſſis. ſ. ſeruis et filꝭs et in ſiſibus: ar fui dñm debēt iuuare ſi ſint fub eodē tecto. vt. C. de bis qui. vt indig. l. fin.

r ¶ Scit. ſubaudi ille dñs. Accur.

s ¶ Prohibere. ſcilicet ſeruum ſuum delinquentem.

t On videt. Hic caſus poſitus eſt vt. ℨ. eo. nō videtur cepiſſe. fm Azo. Tu dic poni per. l. ſ. de inoffi. teſt. ſi pars. §. fi. Item. ℨ. de leg. ij. cum ea. z ſic concordat. ſ. ti. ſ. aliud. Accur.

v On videt defendere. hoc locū hꝭ in bis qui fatiſſederūt vt alios defendert ſm Azo. Sed fm hoc debet dicere defendere z nō defendi. quare pone in ꝓncipali vt ſic fiat miſſio. vt. ℨ. ſ. qui. ex cau. l pol. ea. l. ij. in prin. z facit. l. eo. ti. l. hoc autē. §. fi. z de iudi. recte.

x Uius per errorem. Pone caſum. vt. ℨ. de cōdi. inde. l. i. Item vt §. pro emp. qui fundū. §. ſeruus meus. in fi. §. Et diſtingue: q cū quis ſoluit indebitum ignorans: aut eſt indebitum vtroq; iure ſcz ciuili et naturali. aut naturali tantū. aut ciuili tm. aut debitum eſt vtroq; iure. Sed obſt. excep. ſi indebitū eſt vtroq; iure: vel naturali tñ per quācūq; ignorantiam ſolutū repetitur. vt. C. de cōdi. inde. l. i. ſoluta. e de non nume. pec. l. ſi quaſi. z de pac. creditori. z. ℨ. de ſo. ſtichū. §. naturalis. nō eſt iuris ignorātia nocet in damno vitando. vt. ℨ. de iur. z fac. ignorā. l. error. multo ergo minus facti ignorātia ſi indebitū iure ciuili: ſed debitū iure naturali vt ex teſtō nō ſolēni ſolutū per ignorātiā iuris nō repetit. ſi vō per facti igno. ꝓbabilē/et tūc repetit: aut nō ꝓbabilē/et tunc non repetit. vt. ℨ. de iur. z fac. l. regula. §. ſed facti ignorantia. z. §. ſi qs ignorans. z. C. ad. l. fal. error. Si vero debitū eſt vtroq; modo ſed ob. excep. aut perpetua/aut tpalis. ſi tpalis ſolutū ante non repetit. vt. ℨ. de cōdi. inde. l. in dié. niſi forte per ignorātiā ꝓbabilē facti fm Joā. ſi ꝑpetua aut fauorabilis/z tunc repetitur: aut odioſa vel ad iuris rigorem cōſeruandū introducta: z tunc non repetit: niſi facti ignorantia ꝓbabilis fuerit: ſed ſi detur exceptio ſi tā incertū ſit perpetua ſit tēporalis repetitur: vt. ℨ. de ꝓdi. inde. qui ex. z. l. ſufficit. z. l. milia. z. C. de condi. inde. l. i. z. §. ad in ace. l. ſi. ciuilis tamē eſt obligatio vbi ſpe future numerationis me obligauī, vt iſtitu. de lit. ob. Item vbicūq; ciuilis et naturalis ſimul eſt obligatio/

Solutū p errorē an z quando repetat.

Cōuētio tacita quā doq; valet.

Ulpa. l. ſi cū ad id qs voluit glo. l. ſ. ad tolle. inda. in ſ. libere. ad ſi nem. de ele ctio. i pag. ſanc.

s ¶ Quod a quoℨ. Pone ex ꝑlum. ℨ. de pig. act. l. ſi pignore. ibi: ſed quod ipſe debitor. ꝛc. Itē ℨ. de ſolu. id q̄. Itē. ℨ. de tabu. exhib. l. vt. ℨ. de pcura. q. ꝓpio. §. penā. z ꝓpter hoc dicit hic nemo cogit. Sed animalis preſtitit penā emptori ꝓpter mortā ſuam. q: cā recupat ſi poſt duobus. §. fi. z. l. ſi igitur. z de nox. ſi ex duobus.

t ¶ Eidem a quo eſt exactum.

i Onſiliꝰ. Si tibi cōſulūt vt pecuniam tuam potius in emptiones

obligatio/si fiat pactum de non petendo sola ciuilis remanet/naturali sublata.vt.ff.de solu.stichū.§.naturalis.naturalis tñ p pactum nudū. Itē si heres fuit grauat⁹ in legatis vltra dodrātē qd est vltra dodrātez relictū iure naturali debitū est:ciuili est indebitū. Sz q sciēs soluit debitū iure naturali qualr donare 9r:cū ad id eēt obligatus.vt.ff.de do.h iure.§.pe.i fi: Rñ.h datio videt donatio.i.irreuocabilis datio.sic.ff.ad.l.aquil.si seruus seruū.§.iulianus scribit.Accur.

† Concor. tex.in.c.nuper.extra de do.inter vi.z vxo.tex.in c.dalbertū.j.q.vij.

a Nemo pl⁹. Si mihi fundū vēdideris z tradideris:qd iuris habes in me trāsfers.vñ si tu dñs eras z ego dñs ero.z si nō dñs eras/nec ego:sz possess. adipiscor. Item si a te poterit aduocari p hypothecariaz z a me poterit si noīe fundi tenebaris soluere tributa: et ego si h fundus seruitutē debebat et ego seruitutez debebo. vt.ff.de acq.re.do.l.traditio. et de act.emp.ex empto. in pn.z.C.de distra.pig.si debitor.et.C.sine cen.vel reli.l.ij.z.fi.z.d.l.traditio.ibi:et si seruum zc. Hec autē regula in tu.et cu.fallit.vt.C.de admi.tut.l.fi.z.l.lex.in fi. Itē in pcuratore.vt insti.de re.di.§.nihil. Item in iudice.vt insti.de of.iudi.§.fi. Itē in executore.vt.ff.de euic.si pignora.q trāsferūt plus q̄ habēt. Qd quare accidat dic vt no.ff.eo.id qd nostrum. Itē in creditore fallit.vt insti.qui.alie.licet vel nō.§.j. Itē in vsufru.formali.vt.ff.de vsufru.l.qd nostrū. Itē qui ppter malā fidē vsucapere impeditur si vēdat alij bona fide accipienti plus iuris transfert q̄ habeat.vt insti.de vsuca.§.qd aūt. Sz rñderi pōt id qd emptor nō a vēditore sed a se ius vsucapiendi habet. Item fallit in censitoribus z flumine.vt.ff.de acqui.re.domi.l.ergo.§.alluuio. Item fallit in datione libertatis:qd dic vt insti.de lib.§.fi.Accursius.

Ulpianus. Lex.lv.

Nemo †plus [a] iuris ad aliū transferre pōt q̄ ipse hz.

Paulus. Lex.lvj.

Nullus [b] videtur dolo facere qui suo iure vtitur.

Gaius. Lex.lvij.

Semper [c] i dubijs benigniora preferenda sunt.

Idem. Lex.lviij.

Bona fides [d] non patitur vt bis idem exigatur.

Ulpianus. Lex.lix.

Ex penalib⁹ [e] causis nō solet in patrē de peculio actio dari.

Idem. Lex.lx.

Heredē [f] eiusdē potestatis iurisq3 esse cui⁹ fuit defunct⁹ cōstat.

Idem. Lex.lxi.

Semper [g] qui non prohibet pro se interuenire mādare creditur. Sed z si quis ratum habuerit quod gestum est/obstringitur mandati actione.

Idem. Lex.lxij.

Domum [h] suam reficere vnicuiq3 lz:dū nō officiat inuito altero in quo [i] ius nō habet [k].

Iulianus. Lex.lxiij.

Hereditas [l] nihil aliud est q̄ successio in vniuersum ius qd defunct⁹ habuerit tempore mortis.

Idem. Lex.lxiiij.

Qui sine [m] dolo malo ad iudiciū prouocat [n] non videt morā facere.

Idem. Lex.lxv.

Ea que †raro [o] accidunt non temere agēdis negocijs cōputantur.

b Nullus.cōsanguine⁹ reatū sui consanguinei corrigere pōt.vt.C.de emē.ppin.l.j.qd cū facit nō videt dolo facere:sed rōne pietatis.vel pone.vt.ff.p socio.l.merito.vel pone.vt.ff.de aqua plu.ar.l.ij.§.fi.vel vt.ff.de pecu.eo tpe.j.rñ.z dic iure suo:vel qd vere est suum:vel qd putet eē suū.vt.j.eo.l.q in ius.§.nemo. Sz op.nōne q alienat i fraudē creditor iure suo vtit: R.vtiq3.nā trāsfert dñiū.vt.ff.de 9hē.empt. si sciēs.z tñ dolo malo videt alienare cū sciat se hre creditores.vt.ff.que in frau.credi.oēs.§.luci⁹. Itē op.si pmo rē meā tibi vēdidero/deinde alij:z tradidi iure id facio.nā transfero dominiū.vt.C.de rei vēdi.quoties.pterea cū possim rē alienā vēdere.vt.ff.de 9hē.emp.l.rē alienam/ ergo multomagis meā.z lz id iure meo faciā incido in corneliā.vt.ff.de fal.q duob⁹.z sic punior:q dolū cōmisi.nā aliter cornelia nō puniret.vt C.de fal.l.nec exēplū.z.ff.de fal.impuberē.in pn. Rñdeat q pōt. Azo. sz pōt rñderi nisi noceat alij cui tenet iure 9ct⁹. Uel dic q eoipso q pena iponit videt phiberi sumpto argu.ab effectu.vt.C.de sum.tri.l.ij.§.igit si cleric⁹ zc.z sic nō iure suo cū sit prohibitum.vt.C.de reli.l.statuas. Itē cōtra huic regule.ff.de leg.prestā.l.virilis.§.si adierit.vbi pr̄ institut⁹ adijt.z sic vtit iure suo:et tñ tenet filio pterito actione de dolo ppter dānum qd habet filius in dimidia in libertatib⁹ que valēt. Sed dic magis videt hic adire vt filio noceat q̄ suo iure velit vti:cum filius offerebat patri virilem quā erat habiturus ea adita. Argu.ff.de aqua plu.ar.l.i.§.deniq3.hic autē principaliter vt sibi psit.Accur.

c Semper.pone casum.vt.ff.p soc.merito.vt etiā in superiori. nam caute iusta causa ponit. Item pone.vt.C.qui bo.ce.pos.l.fi. Itē huic regule ob.illud generale dolū presumi.qd colligit.ff.mād.si pcur.§.dolo. Uel pone casum vt alij p.l.ff.de dona.inter vi.z vxo.quintus. Itē.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.filiū ibi:nō tñ ferēdū zc.et facit.j.eo.ea que.§.in re.z.ff.de re.dub.cū in testamēto.Accur.

d Bona fides.Si testator legauit mihi aliquid sub cōditione: z egi interdicto de tab.exhi.cōtra heredē:z estimationē cōsecut⁹ sum legati:qz p cōtumaciā tab.noluit exhibere lz nō debeā cauere de reddēdo in defectū 9di.tamē adueniēte 9ditione nō petam denuo legatū ab eodē a quo habui estimationē:qz bona fides zc. Sz si 9tra alium egi eo interdicto z habui estimationē adueniēte conditione petā legatū ab herede.z ita a diuersis.vt.ff.de tab.exhi.l.iij.§.cōdemnatio. Sic a diuersis cōsequar idem.vt insti.de leg.§.si res aliena. Item nō solū ab eodez nō possum/sz nec ab alio qui causam ab eo hz.vt.C.de euict.l.emptor. Uel qui haberet cōtra primū regressum.vt.C.de vsu.rei iudi.l.fi.§.fi. Item facit.C.de penis.l.omnes.Accur.

e Ex penalibus,i.delictis. Si filius fecit furtum pater non tenet de peculio/nisi inquantū locupletat⁹ esset:qd est generale in filio z seruo in quolibet delicto.vt.ff.de pecu.l.iij.§.idē scribit.z.§.ex causa furtiua.et ff.de his qui de iec.vel.effu.l.j.§.cū seruus.z de vi z vi ar.l.j.§.si filius.z.§.fi. Item nec noxaliter tenet pater.vt insti.de noxa.§.fin. Sed ipse fili⁹ cōuenit:z eo dānato tenet pater de pec.vel actione in factū.vt.ff.de noxa.l.noxalis.z.l.seq.z.l.fi.z.ff.de iud.tam ex cōtractibus.idem ergo i monachis si possessionē inuadent.Accur.

f Heredem.est enim vna psona fictiōe iuris.vt i aut.de iureiur.a mo.§.j.qñq3 tñ pl⁹ iuris hz heres:vt si pmisisti mihi post mortē meaz qz actio incipit ab herede.vt.C.vt ac.ab her.l.j.sepe eñ plenior cōpetit obligatio heredi q̄ defuncto.vt.ff.de euic.l.si p imprudētiā.§.nō mirū.et ad.l.fal.l.repetit.et.ff.rerū amo.l.iij.§.j. Econtra qñq3 min⁹:vt in priuil.psonalib⁹.vt.j.eo.in oib⁹. Itē in vsufru.q nō trāsmittit ad heredē.vt instit.de vsufru.§.finit. Item in oib⁹ psonalib⁹ pact.vt.ff.de pac.l.idez.§.psonale. Ideq3 i oibus psonalib⁹ actionib⁹ q̄ heredib⁹ nō dant.vt.ff.de iniur.l.iniuriarū act.et de in ius voc.l.i eū.z de calū.l.hec actio. Itē in alio casu.vt.C.de meta.l.fi. Sz in oibus actionib⁹ q̄ nō dant in heredes plus habēt heredes vt in penalib⁹.vt insti.de perpe.act.§.non oēs.Accursius.

g Semper. Si p te pñte fideiubeo z nō 9dicēte mandare videris et ideo mādati experior.vt.ff.māda.l.q fidē.et.l.q patit.z.C.mā.l.si fideius.z hic est pm⁹ casus hui⁹.l. Si vo p absente/tūc neg.ge.experior.vt.ff.māda.l.ex mādato.§.j.nec eñ mādati ago cū mandatū non fuerit.vt.ff.de nego.gest.l.pōponius.in fi. Qualiter ergo hic dat actio mādati in scdo casu hui⁹.l.cū mādatū nō fuerit/imo neg.gest.deberet dari.vt.ff.de neg gest.l.si pup.§.idē ait.q̄ est 9: Sol.ibi ratū fuit habitū ab absente factū:hic a pñte. Uel fm Bul.hic fuit mādatū/sz tūc nō susceptū:qz dñs cū indignatione recessit:mādatari⁹ mādatū spōte adimpleuit:z dñs postea ratum habuit. Uel dic speciale in fideiussore vt ratihabitio mādati actionē inducat. Uel forte hoc verū est cū p aliquo iudicio sisti fideiussit:z ita erat speciale i iudicijs vt alia multa fm Io. que patēt.ff.si quis,cau.p totum titu.z maxime in.l.ij.Accur.

h Domum. Domus mea dz seruitutē titio altius nō tollendi vltra certam mēsurā.vel alti⁹ nō tollēdi nisi cū lapidib⁹ nō cuz lignis possum eā quidē reficere dūmodo nō noceā ei inuito:qd esset si facerem cōtra debitā seruitutem:in quo ius nō habeo/sz eo volēte possum.z ad hoc.ff.de excep.rei iudi.l.egi. Uel dic scdo.domus mea seruitutem nō dz vicino/lz ergo mihi altius tollere.C.de serui.altius.dūmodo nō noceam vicino inuito in quo ius nō habeo nocēdi:qz nō immitto fragmēta in suo:hoc enim nō lz.vt.ff.si ser.vē.sicuti.§.aristo.z.§.ideq3. Si tamē nihil in alienū immitto alteri tñ officiā/siquidē dolo teneor:al's nō.vt.ff.de aqua.plu.ar.l.j.§.deniq3. Plane interdū qs reficit coactus.vt,ff.de offi.prefe.vrb.preses.z.C.de edi.pri.si vt pponis.

i In quo.id est inquantum.Accur.

k Non habet.scz officiandi.H.

l Hereditas.hic dic vt.ff.ti.j.l.nihil.Accur.

m Qui sine.Ex venditione.x.mihi debes:si solutionē differas dum ignoras me vēdidisse ei cui successisti nō teneris ad vsuras: al's si scires secus:vt hic.z.ff.si cer.pet.qd te.z de vsur.si quis soluerit.z de condi.fur.l.fi.P.

n Prouocat.se defendendo.Accursius.

o Ea que raro. Si quis herede instituto decessit:z addita hereditate mortuus resuscitetur (vt de lazaro accidit) non sunt iura pdita:an iure postliminij possit bona recuperare ab heredibus: Hec enim raro accidunt:z ea que raro accidunt non temere a negocijs.i.legibus que de agendis negocijs loquuntur computātur.z dic temere.i.temerarium esse si tales cause in legibus connumerentur.z ad idē.ff.de leg.et senatuscon.l.ea.et.l.nam ad ea. Aliqñ tñ ad ea q̄ raro accidunt iura aptātur.vt.ff.si pars here.pe.l.ātiqui.z.C.de legi.here.si.maior.z.ff.de sta.ho.l.nō sunt. Uel aliter pone casum.si rē tibi pignori dedi.eaq3 casu fortuito sit amissa non teneris.vt.C.de pig.act.l.que fortuitis.nā ea q̄ raro.i.fortuito accidunt casu:ideo eñ casus dicūtur fortuiti qz non cōputātur temere.i.facile in negocijs gerēdis.i.in cōtractib⁹ qui iure inter aliquos celebrant.ideo aūt dixi facile:qz cōputātur qñq3 sic vt prestētur.s.vbi.pactū culpa z mora interuenerit:vt dixi.ff.eo.l.9ct⁹.Accur.

DD

† Determinat tñ et de illis qñq3 iuris cōsultus vt de lazaro resurgente/an recupet bona: vt p glo.in.l.ex his.ff.de legi.z l.c.fraternitatis.et ibi:an vxorē vbi nota ul in apost.ad Panor.i ver.recuperet vxorem.nūe.xxij.extra de frig.z male.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Cauillatio a quid sit.

Ea est natura. Cauillatio dicitur quasi deceptoria argumētatio: scz cū ab eo qđ verū est venitur ad id qđ est euidēter falsum. vt. s. tit. j. l. natura cauillationis. hoc autē fit pp̄ter breuissimas mutationes terminorū dissimiliter acceptorū: vt in hoc exēplo. Res diuine in bonis nullius sunt: at qđ in bonis nulli⁹ est occupāti cōceditur: ergo res diuine occupāti ɔceduntur: qđ falsū est. l. nō interdicta ppo nūtur ɔ occupantes res sacras ⁊ religiosas. vt. s. de interdi. l. ij. §. interdicta. ne qd in loco sa. fi. l. j. et de sepul. vio. l. pretor. In hoc autē interdicto medi⁹ termin⁹ scz dictio nulli⁹ dissilr̄ accipitur cū in ppositione verbū nulli⁹ ad hoīem referatur i assumptione ad hoīem pariter ab ⁊ ad deū. Res aūt diuine in bonis nullius scz hoīs sunt: in bonis tñ dei sunt hoīm scz ɔstitutione ⁊ ad ei⁹ honorē specialr̄ designate. At fere bestie neq3 i bonis hoīs sūt: neq3 i bonis dei designate hoīm cōstitutione. et hoc sm̄ bul. Uel aliter pone. fruct⁹ rei est pignori dare licere. vt. j. e. fruct⁹. ⁊. s. de vsur. l. fi. sz oīs fructus rei ptinet ad fructuariū. vt. s. de vsufru. l. vij. § licere dare pignori pertinet ad eū: qđ est falsum. vt. C. de vsufru. l. interest. Itē ⁊ hic est deceptio: q2 vbū fruct⁹ in ppositiōe p vtilitate q̄dā ponitur. i assumptione vo ponitur p cōmodo ex ipsa re puenienti. vt. s. de vsufru. leg. l. itē si fundi. Uel aliter id demū pōt seruo alieno legari qđ posset si ipse liber esset: sz si liber eēt nō posset ei legari q diu viuat: § nec cū seruus est sic ei legari pōt. sz hec argumētatio fit sm̄ qd ⁊ qualr̄: ⁊ iđ calūniose. vt. s. de leg. ij. debitor. §. seruo alieno. sic eñi fit cauillatio. vt. s. de reg. ca. l. j. Azo.

Idem. Lex. lxvj.

Ea est natura[a] cauillatiōis[b] quā greci ςαϱολην appellāt vt ab euidenter veris p breuissimas mutatiōes disputatio ad ea q euidēter falsa sunt perducatur.

Idem. Lex. lxvij.

Marcellus[c] ait: desinit debitoris esse q nactus est exceptionē iustā: nec ob equitate naturali abhorrētē[d].

Idem. Lex. lxviij.

Quotiēs[e] idem sermo duas sniās exprimit ea potissimū accipiatur q rei gerēde † aptior est.

† Concor. tex. cū glo. ⁊ ibi not. in c. cū tibi. in fin. extra de test. ⁊ l. c. capitulū. l fi. in glo. in §. relaxet. extra d rescp.

Paulus. Lex. lxix.

Inoibus[f] causis id obseruatur vt vbi psone cōditio locū facit bñficio ibi deficiēte ea beneficium quoq3 deficiat: vbi vero genus actionis id desiderat/ibi ad quēuis persecutio eius deuenerit non deficiat ratio auxilij.

Idem. Lex. lxx.

Inuito[g] beneficiū nō datur.

Ulpianus. Lex. lxxj.

Nemo pōt[h] gladij ptātē sibi datā vel cuiuslibet alterius coertiōis[i] ad aliū trāsferre.

Iabolenus. Lex. lxxij.

Fructus[k] rei est vel pignori dare licere.

Idem. Lex. lxxiij.

Omnia[l] quecunq3 cause

b Cauillatiōnis. apud nos cauillatio: apud dialeticos fallacia.

c Marcell⁹. In exceptiōe pacti prōptū est exēplū q vinculo naturalis eqtatis sustētatur. vt. s. de pac. l. j. in pn̄. ⁊ de sol. stichū. §. naturalis. sz si in ea ponitur nō video ad qd dr̄ debitor: cū nec petitio nec retētio detur/nisi dicas q in nudo pacto facto de petendo pōt pria actio adiuuari: qđ non posset si i nullo debitor eēt. vt. s. de pac. si vn⁹. §. pact⁹. Ul' nisi dicas pactū de non petēdo factū p metū vl' dolū: sz dices tūc abhorret a naturali eqtate: sz dicā illđ pp̄ter accidens nō pp̄ter ipsi⁹ naturā pacti. Uel dic scđo q mutuanti filio fa. exceptionē mace. habēti. Item si qs impetrauit ne vsq3 ad certū tp̄s teneatur soluere tenet rescriptū. vt. C. de pci. imper. offe. q̄tiēs. vel etiā in ppetuū sm̄ Azo. si dicat nō obstāte aliq̄ lege/et maxime si pp̄t aliquā publicā vtilitatē fiat. Itē p hoc q2 non abhorret. i. nō discrepat vel discordat a naturali eqtate cū lege diuina et hūana statutū pncipis est tenēdum: vt ibi. Oīs aīa subsit principi tanq̄ pcellēti et ducib⁹ ab eo missis. Itē dicit pph̄a q hoc ius regis est ⁊c. vt in pn̄. ɔstitutiōis. ff. no. Itē cū ɔtineatur in lege diuina vt dictū est § est ius naturale: q2 ius naturale est qđ in lege ⁊ in euāgelio ɔtinetur. vt in decre. c. ius naturale. ⁊ pñt dici debitores eo q si soluunt non repetunt. vt. s. de ɔdi. inde. q exceptionē. ⁊. s. qđ quisq3 iur. l. iij. §. fi. Itē q dicit debitorē sub. etiā pp̄t pdictos effect⁹: tñ īproprie. vt. s. tit. j. l. debitorē.

d Abhorrentem. id est discrepantem. Accur.

e Quotiēs. Filij naturales q̄nq3 dicūtur ad differētiā adoptiuorū: q̄nq3 ad differētiā legitimi: vt bastardi. cum ergo dr̄ filij naturales sunt in ptāte pr̄is vel parētū. vt insti. de adop. in pn̄. intelligēdū est de naturalib⁹ ⁊ legitimis. si eñi intelligeretur de naturalib⁹ tātum falsum esset ⁊ cōtrariū iuri. vt insti. de nup. §. fi. Item cū reperitur q naturalib⁹ filijs pater nō pōt relinq̄re nisi vsq3 ad certū modū/intelligēdum est de naturalibus tm̄. vt. C. de natu. libe. l. ij. nā legitimi ⁊ naturales in vniuersum pñt institui. Dic ergo sniās. i. duarū rerū significationē. et hoc siue sit in legib⁹ vt casum posuit. s. de leg. ⁊ senatuscō. l. in ambigua. siue in stipulatiōibus. ⁊ sic etiā pōt poni casus p. l. s. de verb. ob. quotiens. siue in testamentis: ⁊ sic etiā pōt poni. s. de reb. dub. quotiens. ⁊ hec dr̄ aptior expositio vt res valeat poti⁹ q pereat: ⁊ nō sit ɔtraria iuri.

f Inoibus. ⁊ patron⁹ ⁊ parēs ⁊ similes psone inq̄tū facere pñt condēnabūtur: heredes tñ eorū hoc bñficium non habent. vt. s. de re iudi. patronus. ⁊. l. inter. ⁊. l. si fideiussor. §. si maritus. ⁊. l. sciēdū. nisi in casu. vt. s. solu. ma. l. etiā. in pn̄. Item priuilegiū qđ hz mulier vt pferatur alijs creditoribus non datur heredi. vt. C. de priuil'. credi. scire. nisi filijs. vt. C. q po. in pig. l. fi. Item bñficiū vt pupillus preferatur alijs creditoribus. vt. s. de priui. credi. dabimus. §. si qs. non hz heres pupilli. illud bñficiū. vt. s. de admi. tu. l. ex plurib⁹. Item ad hoc. s. de. dolo. l. heredibus. Ubi aūt genus actōis priuilegium in se cōtinet: vt si agat quis p expensis in funere factis. vt. s. de relig. l. pe. Uel q2 in refectione tradita est pecunia. vt. s. q po. in pig. l. interdū. pui. heredi dabitur: vt hic. ⁊. j. e. priuilegium. ⁊. s. de relig. si fili⁹. §. hec actio. ⁊ ad hoc. s. de aqua quoti. ⁊ esti. l. j. §. permittitur. ⁊ de cen. forma. §. quāq̄. ⁊ de ɔsti. pe. l. j. §. fi. Priuilegiū actionis etiā dici pōt: q2 ex mora generat vsuras: sicut euenit in oib⁹ bone fidei iudicijs. vt. s. de vsur. l. mora. §. in bone fi. Fallit aūt hec regula in prima parte in restōne in integrū. vt. s. de in integ. resti. l. nō solum. ⁊ bñficio vell. vt. C. ad vell. in heredes. Apparet ex pmissis q vbi dicit gen⁹ actiōis subaudi vel causa pp̄ter quam datur actio. vt in. d. l. interdum. Et q dicit desiderat illud scz bñficium. vel q2 prefert alijs: vel q2 vsuras gñat ex sola mora.

g Inuito. Hec regula vera est in oīm priuilegio fauore alicui⁹ indulto. vt. C. de pac. si qs in conscribēdo. Itē pone vt. s. de mino. l. si iudex. vbi minor inuit⁹ nō vtitur bñficio restitutiōis. Idē dices in bñficio q nō sit priuilegiū. vt. s. de do. h iure. §. nō pōt. bñficium eñi affert gaudiū capienti: ⁊ inuit⁹ nemo gaudebit: vt in ɔstitutione feudorū. tit. q. ex cau. feudū. Hec autem regula fallit. vt. s. de lib. cau. l. ij. ⁊. iij. ⁊. iiij. et. s. de appel. nō tñ. Item per medium confertur beneficium/non dico priuilegium. vt. s. de neg. gest. soluēdo. et de solu. si debitor tuus. Accur.

h Nemo pōt. Potestas gladij est aīaduertendi in facinorosos homines. i. in aīata corpa. ⁊ sic infertur pena corpalis. Et qđ subijcit alteri⁹ coertionis scz que adimat libertatē vel ciuitatē que oīa dicuntur capitalia. vt. s. de pub. iudi. l. ij. et dicuntur cōsistere in mero iperio. vt. s. de iuris. om. iu. l. iij. et sunt exēpla dictarū penarū. vt. s. de pe. si quis forte. §. fi. est quoddā tertiū. vt. s. coertio modica q̄ inest iurisditioni. Prima duo nō demādantur vt hic. ⁊. s. de of. ei⁹ cui māda. est iuris. l. j. in pn̄. Tertium sic nō iurisditione. vt. s. de offi. ei⁹ cui māda. est iuris. l. fi. Et q dixi. s. duo prima nō delegari/fallit qñ ɔtingit abesse eum qui habet cognitionē: q2 tunc demādat quo ad cognitionem. vt. s. de offi. eius cui māda. l. j. §. hui⁹. Itē fallit in legato pcōsu. q cognoscit etiā pñte pconsule: sz nō pnūciat. vt. s. de offi. pconsu. l. solēt. in pnc. ⁊ est in eo speciale vt ibi dicit. qui etiā cognoscit ⁊ pnūciat de crimine suspecti. vt. s. de offi. ei⁹ cui māda. l. cognitio. ⁊. insti. de suspec. tuto. §. datum.

i Coertionis. magne. Accursius.

k Fructus. Inter alias vtilitates q̄s ex reb⁹ hoīes cōsequuntur cursus nature in hac tenacissima iouis etate in q̄ vtilitas pignorum irrepsit. vt. s. de ɔsti. pec. l. q aūt. §. si qs h cōmodū. pcipue scholaribus deputauit: vt liceat eis pignori dare atq3 obligare ⁊ pecuniā accipere: q̄ten⁹ studiū ɔtinuetur. h est qđ ait regula vel p saltē. Uel dic fruct⁹. i. vtilitas. nā inter ceteras vtilitates q̄s habem⁹ ex reb⁹ nr̄is hec est vna vt possimus obligare: nā al's creditor non crederet. vt. s. de ɔsti. pecu. l. qui aūt. §. si. qs. ⁊ insti. qui. mo. re cō. ob. §. vlti. Sed si rē meā possides quā euinco cū fructib⁹ pcipiēdis: q2 possides sine ti. ⁊ mala fide. vt. s. de rei vē. l. si nauis. an ⁊ h debeat estimari qđ potui obligare si habuissem per qđ dānū forte habui? Rñ. sic p hāc. l. ⁊. s. de vsur. l. fructus. Itē an hec computantur in fructu quāti locare potui? Rñ. sic p hāc. l. vt. s. de vsu. l. videamus. §. preterea gallus. nā res vel ad hoc locatur vt liceat eam obligare. vt. s. de pre. ver. rogasti. §. j. ⁊. s. cōmo. si vt certo. §. nūc videndū. estimabitur ergo hoc in fructu vt hic. ⁊. d. l. s. de vsur. l. fi. Item op. si hic est fruct⁹ rei ergo ptinet ad fructuariū: ergo obligat: quod est falsum. vt. C. de vsufru. l. interest. sed dic fructus. i. vtilitas: non fructus ex ipsa re proueniens. vt. s. eo. l. ea est natura. Accur.

Studij rōne pmittitur qđ al's nō.

l Omnia. Si vis oīa hr̄e plana dic p libellū. i. p sniam latā partibus abscentib⁹. ⁊ ad eos velut epl'am missam: h eñi fieri nō pōt. vt. s. de re iud. l. de vno q̄z. Sz interlocutoria pōt fieri q̄nq3 absente parte. vt. s. de arbi. l. diē pferre. in pn̄. ⁊ sm̄ h expone cause cognitionē planā: qđ est vbicūq3 dāda est snīa diffinitiua. vt. C. de iudi. l. iudices. Alij dicunt p libellū datū iudici: vbi scz nō dz dari libell⁹. et erit exēplū in trāsactiōe alimētorū ⁊ in alienationib⁹ oīm rerū minorū ⁊ filiorum. arg. C. de pre. miñ. l. minorū. Hāc reproba. nā excusatio a tutela nō datur nisi cā cognita: ⁊ tñ libell⁹ dari dz. vt. s. de excu. tu. l. scire opz. §. opz. Et qđ dr̄ in eo. ti. l. excusare. est verū de absente: vt absens p epl'am ⁊ libellū nō possit se excusare: pn̄s vo sic. Tertij dicunt p libellū ab ordinario alicui delegato: in quo ɔtineatur cause delegatio: hec est cōis positio. Op. § de in integ. resti. q̄ datur cā cognita. vt. s. de in integ. rest. l. oēs. ⁊ tñ demādatur. vt. C. vbi et apud quē in iteg. rest. l. fi. in fi. sz in ea spāle. Itē op. de his q̄ cognoscūtur cū cause cognitione summaria. vt. s. de offi. ei⁹ cui mā. l. cognitio. §. vt pos. ⁊ de ven. in pos. mit. l. j. §. si ea. ⁊ de similibus que dices. s. ad exhi. l. iij. §. ibidē. Rñ. locū habere regulā in his q̄ plenā nō semiplenam cause cognitionē desiderant. Op. de cognitione singularum causarum ciuilium

Excusatio a tutela nō datur nisi cā cognita: et i illa libell⁹ offerri dz.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

ciuiliũ q̃ sunt plenissime. vt. C. de iudi. l. iudices. ꝛ tñ d emãdant. vt. C. q. ꝑ sua iu. l. j. Rñ. hic loqꝛ in his q̃ magis offi. iu. ꝙ actionis iure expediunt: vt est in trãsactiõe alimẽtoꝝ ꝛ bonoꝝ pos. dãdis. vt. s. de trãsact. cũ hi. §. si ptoꝛ. ꝛ. §. sꝫ nec. Itẽ in dilationib' ĩdulgẽdis. vt. s. C. de dila. a ꝓcedẽte. Itẽ op. C. de offi. ei' q vi. alte. l. suggerẽte. Rñ. hi q ĩ locũ decedẽtiũ substituũt. nõ habent ꝓ dele. cũ ordi. iur. a lege ꝯsequant. vt. s. de tut. ꝛ cura. da. l. j. Quarto ponĩt qdã casuꝫ ꝙ nõ possit delegare vt vn' scꝫ scribat sñiam: ꝛ alij iudici cõmittat legẽdã. vt. C. de sen. ex peri. reci. l. ij. vt reseruata sñia sibi cetera cõmittat: qđ nõ põt nisi audiat. vt. C. de iud. aut. ad hec. Accursius.

¶ Cognitionẽ. s. plenaꝫ ei' decreti ĩterpositionẽ.

b ¶ Quo tutela. Si qs ad tutelã alicuius vocat vt primioꝛ: vocari sitr dꝫ ad successionẽꝫ: vt hic. ꝛ ĩ aut. de here. ab intest. §. ex his. ꝛ insti. de legi. pa. tu. §. fi. ꝛ. s. eo. ꝯm naturã. cui' le. hec est filia. Excipit autẽ mulier nisi mat sit ꝛ auia: vt h. ꝛ. d. §. ex his. Itẽ excipit et minoꝛ. vt. C. de leg. tu. l. fi. Dꝛ ergo dicit quo. i. ad quẽ locũ. et ꝙ dicit redit meli' dixisset ecõtra redit. i. ꝑuenit. ꝛ. j. ꝑuenit. i. redit. sꝫ ideo qđ erat vni' alteri attribuit: vt ostẽderet alterũ sine altero alicui nõ debere cõtingere. Itẽ hec lex locũ hꝫ qñ iure agnationis vel etiaꝫ cognationis hodie deferunt. Quid aũt si testamẽto det tutoꝛ vel a iudice: cũ ali' esset cognatus cui deferebat tutela: Rñ. si cognatus rõne etatis nõ admittatur: certũ est idẽ si quã excusationẽ hꝫ: at si nullã: tũc vꝫ habere locũ h regula: vt excludat agnatus ꝛ testamẽtari': vel datiu' tutoꝛ vocet ad hereditatẽ: sed ꝯ puto ꝯm Azo. arg. C. de codi. l. fi. §. si qs vo. at si nullus sit cognatus datiuus vel testamẽtarius admittit ex hac regula.

¶ Nemo. Pone casum. vt insti. q da. tu. pos. §. ꝑmissum. ꝛ. §. cũ aũt. si ꝗ emãcipato det tutoꝛ nõ tenet datio / sꝫ ꝯfirmat. vt eo. ti. §. vlti. sicut in matre q̃ filiũ instituit ꝛ ei tutorẽ dedit. vt. C. de testa. tu. mater. Idẽ dic i suis heredib'. i. inter suos heredes. ꝛ q sint dic vt institu. de here. qua. ꝛ dif. §. sui. ꝛ insti. de here. ab intest. §. ita aũt. Sũt ergo filij ꝛ inferiores si nemo eos ꝓcedat: ꝛ qñq̃ etiã si ali' ꝓcedat si mõ in potestate nõ sit recasurus: qđ cõtingit in duob' casibus. vt insti. qui mo. ius pa. pot. sol. §. hi. Itẽ dic nemo etiã miles. vt. s. de testa. tute. l. ij. ꝛ. iij. Accursius.

d ¶ Vi factũ. Si te facientẽ aliqd in meo ꝓhibuero qđ fit trib' modis. vt. s. de op. no. nũ. l. de pupillo. §. meminisse: ꝛ tu facis ꝯ videris facere vi. vt. s. qđ vi aut clam. l. j. §. qd sit vi. Hec tñ nũciatio qñq̃ licite potest sperni. vt. s. de ope. no. nũ. de pupillo. §. si qs riuos. ꝛ de cloacis. l. j. §. si quis purgãti. Si vo nõ ꝓhibui aliquo de tribus modis: tu vo credebas futurã tibi cõtrouersiã si scissem aut credere debebas. clam videris fecisse. vt. s. qđ vi aut clam. l. iij. §. fi. ꝛ. l. seru'. Item no. ꝙ hec nũciatio remittit tribus modis: scꝫ si est satisdatũ. Itẽ si stet per nũciantẽ quominus satisdetur. Itẽ qñ remittitur expresse. vt. s. de remis. l. j. ꝛ de ope. noui nũ. qꝛ in re. §. si is cui nũciatum est. in. l. de pupillo.

e ¶ Que in testamẽto. Si testatoꝛ aliquid tibi legauit ꝛ ante cõsummationem testamentũ sit deletũ vt legi nõ possit: siue cõsulte / siue incõsulte nõ valet legatũ. si autẽ post perfectũ: tũc si cõsulte repelleris exceptione: al's nõ. vt. s. de his que in testa. l. j. §. sed ꝛ si legi. ꝛ. §. sed hoc ita. ꝛ. §. sed consulto. sed vt cõpetat ꝯm tabu. oportet extare tab. tẽpore mortis. Unde si ante delete sunt etiã inconsulte nocet instituto. vt. s. de secũ. tab. l. j. §. semel. Vel dic secũdo ad litteram: quia legi põt / sed nõ intelligi: quia nullum sensum sustinere vllo modo potest. Accursius.

f ¶ Nec paciscẽdo. Tria dicit. nã siue nudo pacto tm̃ interueniente: siue contractu aliquo ꝛ incõtinenti adhibito pacto seu lege siue etiã stipulatione alteri cauere volui ꝛ non potui: vt hic. ꝛ insti. de inuti. stip. §. alteri. Fallit autẽ hec regula in multis casibus. vt. s. de pac. si tibi. §. vlti. et l. seq. vsq̃ ad. l. si vnus. ꝛ. s. si cer. pet. l. certi condictio. §. si nũmos. et. s. de verb. oblig. l. liber homo. §. fi. ꝛ. l. quodcũq̃. §. si ita. ꝛ in alijs quos no. insti. de inuti. stip. §. si quis alij. Accursius.

g ¶ Cauere. id est acquirere. Accursius.

h ¶ Non debet. Pone vt. C. de acquir. pos. l. fi. §. si nautẽ necdũ. ꝛ. C. de trãsac. l. trãsactione matris. ꝛ de pac. l. seruus. ꝛ. l. fili'. ꝛ. s. de alie. iudi. mutã. causa fac. l. j. ꝛ. s. de diuoꝛ. si filia. ꝛ de aqua plu. ar. l. j. §. de eo opere. Et no. ꝙ iustitia est cõstãs ꝛ ꝑpetua ꝛc. ꝛ ab ea veluti a matre descendit ius qđ tria nobis dat precepta: scꝫ honeste viuere / alterum non ledere. ꝛ ius suum vnicuiq̃ tribuere. vt insti. de iusti. ꝛ iur. in prin. et. §. iuris. De medio precepto hic tm̃ dicit qđ dꝛ alium iniuste vel inique nõ affligi ꝑ alterũ: sꝫ iuste plerũq̃ affligitur vt ecce a iudice. vt. s. qđ met. cã. l. iij. Itẽ a ꝑuato ad sui defensionẽ. vt. s. ad. l. aql. sciam. §. qui cũ aliter. Itẽ a ꝑuato ad vindictã. vt. C. qñ liceat vnicuiq̃ sine iudi. l. j. Quid ergo erit si vnus aliũ iniuste affligat: Rñ. qñq̃ habet ꝑ infecto. vt. s. de rep. si filia. qñq̃ pecuniariter punit. vt. s. de alie. iudi. l. j. qñq̃ criminalr ꝯm varietateꝫ delictoꝝ. vt. s. de pe. si qs forte. §. vlti. ꝛ. l. seq.

cognitionẽ[a] desiderant: per libellum expediri non possunt.

Paulus. Lex. lxxiiij.

Quo tutela[b] redit eo ꝛ hereditas ꝑuenit / nisi cũ femine heredes intercedũt. ¶ Nemo[c] potest tutorẽ dare cuiq̃ nisi ei quẽ in suis heredib' cũ moritur habuerit / habiturusve esset si vixisset. ¶ Vi factuꝫ[d] videtur id esse qđ de re quis cum ꝓhiberet / fecit. Clam qđ quisq̃ cũ cõtrouersiam haberet habiturumve se putaret fecit. ¶ Que in testõ[e] ita scripta sunt vt intelligi nõ possint: ꝑ inde sunt ac si scripta nõ essent. ¶ Nec paciscendo[f] nec legẽ dicendo: nec stipulando quisq̃ alteri cauere[g] potest.

Papinianus. Lex. lxxv.

Non debet[h] alteri ꝑ alteruꝫ iniqua conditio inferri.

Idem. Lex. lxxvj.

Nemo † põt[i] mutare cõsiliũ suum in alterius iniuriam.

Idem. Lex. lxxvij.

In totũ[k] oĩa q̃ animi sui destinatione agẽda sunt nõ nisi vera ꝛ certa scientia ꝑfici possunt.

Idem. Lex. lxxviij.

Actus † legitimi[l] qui nõ recipiũt diem vel cõditioneꝫ veluti emancipatio / acceptilatio / hereditatis aditio / serui optio / datio[m] tutoris in totũ vitiant per tpis vel cõditionis adiectionem. Nonnunq̃ tñ actus supꝛascripti[n] tacite accipiunt que aperte cõprehensa vitiũ afferũt. nã si acceptum

i ¶ Nemo põt. Si negocia tua bñ gessi et expedi: ꝛ tu me postea ꝓhibeas vt ꝑ hoc nõ tenearis ad pteritas expẽsas nõ preiudicas mihi. vt. C. de neg. ge. l. fi. Itẽ procuratoꝛ meus accepit possessionẽ ꝓ me: ꝛ postea dereliquit vt ali' accipiat nõ preiudicat mihi. vt. C. de acqr. pos. l. fi. qđ expone vt ibi. Vel tertio pone in herede q volens pri' adire ex testamento postea in fraudẽ legatarioꝝ voluit adire ab intestato. vt. s. si qs omis. cã testa. ꝑ totũ titu. Itẽ põt poni. s. de transact. l. iij. Sꝫ cõtra huic regule. s. de colla. bo. nunq̃. vbi filius emãcipat' voluit cauere de collatione: ꝛ sic tota hereditas remanebat fratri instituto. nã potest penitere. Sol. ibi nõ dꝛ frater habere dãnũ: sed magis dꝛ nõ lucrari: inter q̃ est differẽtia. vt. C. de codi. l. fi. §. nõ eñ. nã dãnũ a diminutione patrimonij dꝛ. vt. s. de dã. infec. l. iij. Itẽ ꝯtra. s. de solu. l. cũ qs. §. si debitorẽ. vbi mandaui debitori meo vt solueret titio: postea eo ignorante vetui titiũ accipere: nã videt ꝙ possim petere. ꝛ ita nõ liberat debitoꝛ soluens postea titio sicut si nõ penituisset: sꝫ certe immo liberat si est ignorans reuocati mãdati: vel ipso iure: vel per exceptionẽ vt ibi dꝛ. ꝛ sic nõ habet dãnum: nam hic iniuriam ꝓ dãno accipimus. vt ꝛ. s. ad leg. aq. l. sed ꝛ si quẽcũq̃. §. item iniuriam. Accursius.

† Concor. tex. in ces. p'moꝛ. xxij. q. ij. ibi: dõ dicit qꝛ nõ li ꝛc.

† Concor. tex. ĩ c. act' de reg. iur. ĩ vj. glo. in. c. iij de elect. in. vj.

k ¶ In totũ. i. totaliter. pone in delictis. vt. C. ad le. coꝛ. de sica. l. j. Sed fallit qꝛ qñq̃ delinquit sine volũtate ꝛ certa sciẽtia. vt. s. ad le. aq. l. sciẽtiã. §. pe. Item in ꝯtractibus. nã ꝛ ibi ꝑuenit animus ꝯtrahẽdi. vt. s. cõmo. l. in cõmodato. §. sicut. ꝛ. C. de do. l. nec ignorans. Sed fallit in pupillo q sine affectu animi ꝛ certa sciẽtia acqrit ex ꝯctu. vt. C. de acqr. pos. l. donataꝝ. ꝛ. s. rem pup. sal. fo. l. ij. Item potest poni in testamẽtis. nam vere de statu suo debet certus esse testatoꝛ. al's nõ valeret testamentum. vt. s. de testa. l. de statu. ꝛ de leg. iij. l. j. in prin. ꝛ de acquir. here. euꝫ qui duobus. Sed fallit de leg. j. qui quartã. Itẽ põt poni in aditione hereditatis que fit aĩo: ergo a sciẽte ꝛ intelligẽte: nõ ergo a pupillo sine tutore. vt. s. de acquir. here. pupillus si fari. ꝛ insti. de auc. tuto. §. neq̃ autem. ꝛ. s. de iur. ꝛ fac. igno. l. fi. Dꝛ ergo dicit in totũ dic. i. oĩno. q. d. hec regula non fallit: vel raro fallit. Accursius.

l ¶ Actus legitimi. Legitim' actus est a quacũq̃ parte iuris sit inuẽtus: qui sunt. vj. vt. s. de iusti. ꝛ iur. l. ius ciuile. Hoꝝ aũt actuũ quidã recipiũt diẽ vel cõditionẽ: ꝛ de his hic nõ dicit. Alij nõ recipiunt qui enumerant hic tacite: tñ qñq̃ inest dies vel cõditio: vt in accep. hic dicit. Idẽ in datione tutoris a iudice facta q̃ nõ recipit expssam: vt hic dꝛ: sed tacitã. vt insti. de attil. tut. §. sed ꝛ si in testamẽto. ꝛ. §. idẽ si pure. Sed datio q̃ fit in testõ expssam vel tacitã recipit ꝯditionẽ. vt insti. qui da. tu. pos. §. ad certũ. Nec ob. s. de tute. muto. §. pe. vbi a iudice datur sub ꝯditiõe. i. si satisdederit: qꝛ pura est. ꝛ dicsi. i. qꝛ satisdabit: vt ibi dꝛ. At emãcipatio ꝛ serui optio ꝛ heredi. aditio neq̃ expssam neq̃ tacitam cõditionẽ recipiũt. ꝛ de aditiõe hereditatis habes. s. de acquir. here. eũ qui. in fi. Itẽ de optio. serui habes insti. de leg. §. optionis. Dꝛ ergo hic subijcit actus supꝛadicti dic duo tm̃: scꝫ acceptilatio ꝛ tutoris datio. Itẽ est ꝛ alius qui nõ recipit diem vt adoptio. vt. s. de adop. l. si tibi. Item institutio heredis nõ recipit diẽ licet conditionẽ sic. vt insti. de here. instituti. §. hereditas. Item quid in spõsalibus ꝛ in matrimonio: Rñ. forte recipiunt diem ꝛ cõditionẽ cũ fiant cõsensu. vt. s. de spõ. l. iiij. Item tutoris auctoritas nõ recipit diem vel cõditionẽ. vt. s. de auc. prestã. l. et si cõditionalis. Alij aũt ciuiles actus recipiũt. vt insti. de verb. ob. §. oẽs. et cõtractus emphiteosis. vt. C. de iur. emphi. l. j. in prin. Item institutio heredis cõditionẽ recipit. vt dixi. ꝛ ꝯstitu. vt. s. de cõsti. pec. id qđ. et emptio ꝛ ceteri cõtractus nisi inueniãtur excepti. Item no. hic ꝙ inutilis adiectio vitiatur ꝛ nõ vitiat. Item expressa nocẽt. vt. j. eo. expressa. ꝛ. s. de here. insti. illa institutio. ꝛ. l. talẽ. ꝛ. l. si quis sempronium. vñ Cato. Nil tacuisse nocet: nocet tñ esse locutum. ꝛ ecõtra in multis expressa prosunt: vt curiosus lectoꝛ poterit inuenire. Accursius.

Actus legitimi sex sunt.

m ¶ Datio tutoris. a iudice.

n ¶ Supꝛascripti. scꝫ acceptilatio ꝛ tutoris datio.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

a ¶ Et. fez debitori. Accursius.
b Ꝺ Ener aliter. Si quis mala fide emit a debitore in fraudē creditoꝛ tis alienāte tenet̄ creditoꝛ tenꝰ etiā ad p̄cipiēdos fructus. l. quos actor p̄cepisset nisi fraus p̄dicta inter cessisset. vt. ff. de in frau. cred. l. ait p̄ꝛetoꝛ. ff. p̄ hāc. Idē obseꝛuatur in quolibet malefidei possessoꝛe. vt. ff. de reiven. l. ꝛ nauis. ff. si. et qō vi aut clā semp. ff. Et inter dicto. ꝛ vti pos. si duo. ff. si. ꝛ si vsufꝛ. pet. vsufꝛuctuaꝛio. ff. si. nisi habeat titu. vt. C. de reivendi. si fraudantem. Accursius.
c ¶ De fraude. doloſi vel fraudantis.
d ¶ Actoꝛ. ſ. fraudatus.
e ¶ Non potuit. fraudatus. Accursius.
f Haudis. Hac. l. vult interpretari. i. apte exponeꝛe vbū fraudis. als ponit ꝓ cogitare hoc vbū interpretari. vt. ff. ad tertull. l. i. ff. qui operas. ꝛ dicit duo fore necesse: cōſiliū ꝛ euentum. et est exemplū in libertatibus relictis in testamēto i frau. cred. directo. vt C. q. ma. nō poſſ. li. ſed in fideicō. ſufficeret euētus. vt. C. ti. l. ſi. Ité pone eꝛē plum in alienatis in fraudē credi. vbi etiā hec duo ſunt neceſſaria. vt. ff. q̄ in frau. cred. l. ait p̄toꝛ. ff. ita aūt. Ité dē liberto aliēnā te inter vinos. vt. ff. de p̄ba. patꝛon⁹. ſecus in vltima voluntate. vt. ff. ſi qd in frau. pa. li. ff. i. Sz nōne ſolus euētus punit̄ ſine fraude. vt. ff. ad le. coꝛ. de ſic. l. lege. C. cū qdā. ff. l. in lege. Ité. ff. de cuſto. reo. careeri. Ité. ff. ad. l. aq. l. in lege. ꝛ inſtantia aliꝰ q̄ vident̄ ff. ſi certe hic nō dicit nō puniri euentū q̄ſq; ſed dicit fraudē nō eſſe ſine dolo. Item ꝛtra. ff. de pac. iuriſq; ff. dolo. ff. ff. ſed ſi fraudādi. nam ibi diꝛerat de dolo. ꝛ dicit non eſſe dictum de fraude: ergo fraus eſt ſine dolo. + ſed ibi impꝛopꝛie dicit fraudem: ſcꝫ pꝛo exceptione que ſolo euētu punit. Accursius.
g Ita toto. ſPone vt. ff. de leg. iij. vꝛoꝛ. ꝛ. codicillos. ff. l. ſeruus vibarius. ff. ff. ff. de pe. l. ſanctio legū. ꝛ no. ꝛtra. ff. q dicit. ff. cod. li. excep. eſſe de regula: nam quō ei deꝛogaꝛet? ꝛ dicit vt. ff. de dolo. i.
h ¶ Iure. ciuili. Accursius.
i Ꝺ Ue dubitationis. ſPone caſum in ꝛtractib⁹. ff. mand. l. qui mutuā. in pn. licet ff. aꝛ. ꝛtra. ff. de pac. do. l. inter. ff. cum inter. ꝛ. ff. ſol. ma. ſi cū dotis. in pn. Ité idē pōt dici in teſtamētis. vt. C. de teſta. l. te ſtamēta. ꝛ. ff. de aur. ꝛ aꝛ. leg. l. pediculis. ff. labeo. Ité pōt dici in ſtatutꝫ iuris: q̄ dic vt. C. de ꝛepu. l. cōſenſu. ff. q̄ ſi pꝛeter hoc. vbi accuſaꝫ mulieꝛ ꝓpter matꝛimoniū q̄ ſū nullū eſt. ꝛ in auc. de reſtit. ꝛ ea q̄ pe. ff. vnū. ꝛ facit. C. de interdi. ma. l. cū ꝓponas. ſPec aūt regula patitur multas exceptiones quas dices. ſ. eo. l. expreſſa. Accursius.
k Ꝺ Onari. ſNatuꝛaliteꝛ obligatus ſi ſoluat nō videtuꝛ donaꝛe. vt. ff. de dona. boc iuꝛe. ff. pe. ꝛ de fideiuſſ. fideiuſſoꝛ obligaꝛi. ff. ꝛ. ff. de ſol. ſtichū. ff. aditio. ꝛ hoc q̄ſi naturaliteꝛ ex vi pacti. ſecus aūt ſi ideo q̄ tibi bene feci: vñ tu teneꝛis mihi naturaliteꝛ ad antidoꝛa. vt. ff. de petihere. ſed ꝛ ff. lege. ff. cōſulunt. nā ſoluēdo dona ſūt Bul. ꝛ Jo. Item in caſibus donat quis inuitus. vt. ff. ſi. loca. ꝛ cōdu. l. eꝛ cōducto. ff. ſi ius. et l. ſeq. ff. ſed ſi vbo. ſi nō eſt lex ibi cū vno. nā in illa l. cū vno eſt ille. ff. ſed ſiue verbo. Ité ꝛ. ff. ad. l. aq. l. ſi ſeruus fernū. ff. ſi lomā. ſed impꝛopꝛie in eis dī donatio cū illa ſit ꝓpꝛie que nullo iure vel naturali/ vel ciuili/ vel pꝛetoꝛio cōcedit eo animo vt fiat accipiēt̄is: vt hic. ꝛ. C. de dona. l. nec ignoꝛans. ꝛ. ff. de do. l. in edibus. in fi. Jtē quid ſi tm̄ ciuiliteꝛ debitoꝛ ſoluit? Rñ. donat cū ſi peꝛ eꝛꝛoꝛē ſoluat repetit. vt. ff. de cōdi. inde. ſi nō ſottem. ff. indebitum. ꝛ. ff. adeo. Accurſius.
Inuit⁹ qs quandoq; donat.
l Ꝺ Nvidetur rem. ſPone. ff. qui. mo. vſufru. amit. l. i. ff. ff. ita deꝛ quis amittere qō nō queſiuit. vt. C. de admi. tut. l. pupillorū. ꝛ. ff. ad leg. aquil. ſi ſeruum meū. in fi. ꝛ inſti. ad leg. aquil. ff. illud. Ité ſimiliteꝛ impꝛopꝛie dī cōmodatū. in fi. ꝛ de euic. l. finali. Item amittit quis nec̄e. bo. poſſ. tēpoꝛe quā nō habuit. vt. ff. de ſuc. edi. l. i. ff. decreta lis. ꝛ facit inſti. de capi. dimi. ff. ſeruus. Accurſius.
m Ꝺ Um amplius. ſPone caſum. vt. ff. de cōdi. inde. ſi nō ſoꝛtem. ff. ſi centum Item pone q̄ debeo iteꝛ ſoluo viam repeto totam: q̄ eſt indiuidua. vt. ff. ad leg. fal. l. i. ff. ſi vſufructus. aliud eſt ſi id quod eſt ſolutum eſt diuiduū vt pecunia vel oleum. vt. ff. de cōdit. inde. ſi nō ſoꝛtem. ff. idem marcellus. In primo ergo caſu eſt ratio ne inuitus incidat in cōionem. in ſcō impoſſibilitas: q̄ nō pōt diuidi. Item pōt pone. ff. de vſufru. ſed ꝛ ſi q̄s ſtipuletur. ff. q̄d ergo ſi amiſſo. in fi.
n ¶ Js natuꝛa. ſ. naturaliteꝛ iure gen. obligaꝛ q̄s ciuiliteꝛ ꝛ naturaliſ in oibus fere ſctibus. vt. ff. de iuſti. ꝛ iur. l. i. eꝛ hoc. ꝛ ita hic intelligiꝫ. Naturaliſ autē q̄s tenet̄ de iure gē. nudo pacto. vt. ff. de pac. l. i. in pin. Et ciuiliſ tm̄ ꝓ ſcriptuꝛā. vt inſti. ff. lite. ob. Accurſius.
o ¶ M ambiguis. i. dubijs. Si pater/ pmiſit ꝓ filia dote/ ꝛ ambiguū ſit an de ſuis vel filie bonis ꝓmiſerit/ ꝓſumit de ſuis. vt. C. de do. p. l. fi. Ité pom pōt. ff. ff. iur. do. ſi ego. ff. fires. Item ſm Jo. in femina interce dente. ꝓ dote an habeat velleia. vel nō. ꝛ dr q̄ nō. vt. C. ad vell. l. fi. et. ff. de iur. dot. l. promittēdo. in pn. Item pōt poni. ff. de pac. do. ſi cōuenerit.
p ¶ Melius. ꝙ cōtra dotes. Accurſius.
q ¶ Non eſt nouum. ſi id q̄ teſtatoꝛ mihi in diem debebat vel ſub conditio ne legauerat mihi pure valet legatū. ſi viuo teſtatoꝛe dies vel cōditio exti terit. ꝛ ita puenit ad eum caſum a quo incipere nō poteſt. vt inſtit. de leg. ff. ꝙ ſi in diem. Ité ſi q̄ mulieꝛ a me repudiata nuꝓſerit ſeio q̄d ego poſtea arrogaui nibilominus inter buc filiū meū adoptiuū ꝛ vꝛoꝛē ei⁹ remanet matꝛimoniū. vt. ff. de ꝛit. nup. l. ſi qua. ff. puenerit in cū caſum a quo incipere nō pōt. filiꝰ eñ adoptiꝰ etiā emācipat⁹ nō pōt accipere vꝛoꝛē quōd a pꝛis adoptiui. vt. ff. de ꝛit. nup. l. adoptiu⁹. in pn. Item pōt poni peꝛ hāc. l. ff. de vbo. ob. l. pluribus. ff. ff. ſi placeat. ꝛ. l. criſtimo. ꝛ de ſeruu. l. ꝓparte. ff. ff. ff. de bis q̄ pn̄ ſcrip. l. ſi in metallis. ff. ff. ff. ſi fuo. Et no. ff. hāc regulā: q̄ q̄ſq; aliq̄d vtnaꝛ. ff. puenerit in cū caſus a q̄ incipere pōt: vt ecce filio emācipato aſſignaꝛe libertū poſſum. vt. ff. de aſſig. liber. l. vtrū. ff. ff. ff. filio i poteſtate ꝙ ſtituto aſſignauerim/ eūq; poſtea emācipauerim fim̄ aſſignatio. vt inſti. de aſſig. lib. ff. ff. ff. querebat. fed ſm Uber. aliter pōt fieri relatio in. l. vtrū. Ité no. q̄ ad bāc pōt adapta ri illud gñale: q̄ multa impediūt ordinādum q̄ nō impediūt ordinatum: q̄ dic vt. ff. de bis q̄ ſunt ſui vel alie. l. patre. Accurſius.
r Extiterit. ſc̄ſ nunc. Accurſius.
s Quotiēs. Si tibi pmiſero partū ancille aret buſe: ſi me cōuenias an teq̄ pariat ſ equū ſit tuū deſideriū: q̄ pure fuiſti ſtipulat⁹ tū q̄ nō poteſt ſolui adhuc decretū iuſtū interponeꝛ vt differas. vt. ff. de vbo. ob. l. interdū. ꝛ dices. ſ. eo. mihi peti. Ité heres inſtitut⁹ ſi conuenīt ꝓ legatis et debitat de fal. ſ equum ſit legata ſolui non tñ ꝓeſtabunt niſi preſtita ſatiſda. ꝓto plus acceperit. vt ꝛ. ff. ſi cui plus ꝙ per. l. fal. per totū. Sed dicet q̄s hic nō eſt dubitatio iuris ſ facti: Rñ. etiā l iure pōt errare heres. Quid eñ ſi ignoret q̄d a imputari in fal. que nō imputāt: vtputa naturale debitū q̄ pupil. ei⁹ vel ecōtra: ꝛ q̄ dubitat petat ſibi caueri. vt. ff. de ſolu. ſtichum. ff. aditio. ꝛ ad. l. fal. ſi pupillus. Item q̄ſi dubitat de quibuſdam legatis valeant vel non. Accurſius.
t Ꝺ Un ſolet. Melior ſit ꝛditio: q̄ perpetuatur actio in. xl. anno. vt C. de pſcrip. xxx. an. l. ſi. niſi in actione de dolo. vt. C. de do. l. fi. ꝛ de in integ. reſti. vt. C. de tēp. in integ. reſti. l. fi. Alliud eſt inſtituti reſti. vt ibi no. ff. q̄d ꝛtra. Ité ſit melioꝛ: q̄ ſit tꝛāſitoꝛia heredib⁹ ꝛ in heredes: etiā ſi als nō tꝛāſibat. vt inſti. de ppe. ꝛ temp. ac. ff. penales. ꝛ. ff. penalia. ꝛ. ff. de ac. ꝛ obli. ois. ꝛ. l. ſciendū. Sed hoc fallit in ſtip. operaꝝ. q̄nō vadit ad heredes. vt. ff. de ope. lib. l. ſi operaꝝ. Ité in actione de dote. vt C. de reiuxo. actio. ff. videamus. et in alio. vt. ff. ne de ſtatu defun. l. i. ff. ff. interdū. ꝛ in act. in factū que daſ patꝛono ꝛ patꝛi. vt. ff. de in ius voc. l. pe. ff. ff. in hac puto ſecus. Ité ſit melioꝛ in fructib⁹ ꝛ in vſuris ſi ante nō fuerat in mora bona fi. vt. ff. de vſur. l. videamus. ff. ff. ff. actio. ꝛ. C. vt lit. pē. l. ij. Ité ſit melioꝛ: q̄ cūctus noraliteꝛ exinde nō pōt cedēdo ſuā partem liberari. vt. ff. de noua. ſi ſeru⁹ cōis fuꝛtū. Ité exemplū. ff. de leg. i. ſi plurib⁹ cadē res. in fi. ꝛ de ſol. ſi q̄s ſtipulatus fuerit. ꝛ. in melle. in pn. ff. ff. ꝛ de verb. ob. ſi titⁱ ꝛ feins. ꝛ de cōpen. l. in rem. Item in caſu ſit de terioꝛ cōditio. ꝛ ſic fallit regula iſta. vt. ff. de vbo. oblig. ſi q̄s ſtipu. nam poſtea nō variat. ꝛ cōtinua. l. ſeq. cū iſta. Accurſius.
v ¶ Eoꝝ. actoꝝum.

Nulla.

d Adde p̄dict⁹ q̄d no. in cle. ſ. per glo. et doc. extra de vſu. ꝛ cle. ff. de pec. ple. ꝛ. in. c. fi. ides. extra de vſuris. fati.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

De regulis iuris.

a Q Ulla. Pone in pupillo q pmisit sine tutoris auctoritate. vt. ſ. de vbo. obli. ſi pupillus. Sed ſ. C. de pac. l. ſi pacto. 7 de ſbē. ſtipu. l. nuda. in quib⁹ nudo pacto aliq̄ cōuenisti. alioquin penā: 7 incidis in penā ꝑpter moꝝ pacti. Sz rñ. immo ꝑpter cōditionem que exti: fic et ci⁹ effect⁹: dic vt ſ. de vſu. l. moza. Item q⁹ dicit ibi. i. in fo. ipſi⁹ rei. i. q̄ quare. Itē nulla petitio: q̄ naturalis obligatio tātū: vel q̄ naturalis et ciuilis/ſed exceptione repellit. vt. ſ. ſi cer. pe. l. lecta. ſ. ſ cū ſortis. p quā etiā pōt poni bic cauſas.

b Q Uādiu. boc idem habes. ſ. de acq. ber. l. ꝙdiu. 7. C. de ſecū. tab. l. ſi. 7 cōia de ſuccer. l. anteq̄. Sed ſ. ſ. de bo. auc. iudi. poſ. l. ſi ſeru⁹. ſ ibi nō videt poſtea valere teſtamentū: vt ibi. et. j. eod. ſi nemo. Itē. ſ. ſ. de bere. inſtit. l. ſi q̄s ita heres inſtituatur. l. ſi legitimus. ſ illud. ꝑpt exꝑeſſam volūtatē teſtatoris. vel meli⁹ ibi nō venit legitimus ab inteſtato. ſed ex teſtamento. vt arg. ſ. de vulg. ſub. q duos. ſed illud arg. capiat q poteſt. Aſo. Itē. ſ arg. ſ. de car bo. edict. l. ſcriptus. ſ. ſi.

c ¶ Legitim⁹. ab inteſta to veniens. Accurſius.

d I Nō ob⁹. in pleſſo mib⁹ cūctis ſcz grā matica: dyaletica: 7 cete ris equitas eſt ſpectāda: ſ marime eſt ſpectanda in iure. i. in arte boni 7 equi cui⁹ iuris merito q̄s nos ſacer dotes appellat. vt. ſ. de iuſti. 7 iur. l. i. in ꝓn. vel alſ ſm Jo. in o⁹bus ſcz pactis/ 7 tractibus/ 7 vltimis volūtatibus eſt equitas ſeruāda: precipue tū in iure. i. in iudicio. vt ſ. C. de iudi. placuit. 7. ſ. de eo q̄ certo lo. q̄ ſi epbeſi. ſ. i ſumma. et. C. de teſta. ꝓpoſteri. Accurſius.

e Q Utiēs. ſuo bꝛedi puta de ſertur filio bereditas iure veteri. p. l. ꝛij. tab. vt inſti. de bere. ab inteſt. in ꝓn. Item iure nouo. i. ꝓtotio per vnde liberi. vt inſti. de bo. poſ. ſ. 7 cū de teſtamentis. Siergo ꝛepudiat bo. poſ. ad buc admittit̄ de iure vete. vt. C. de iur. delibe. l. ſuū bere dem. eſt em̄ pretorium nouū. vt. ſ. de iuſti. 7 iur. l. ius ciuile. ſ. ius pretо. Q ergo dicit ante de ſertur: dic ſcz q̄ ceteris in remotioꝛib⁹ gradib⁹ cō ſtitutis. vt. ſ. q̄s o⁹do in bo. poſ. ſer. l. ſ. alſ male dicerer: q̄ in eodem tpe deſerꝛ vtroq; iure. vel etiā poſtea cepit deferꝛi nouo iure. Vel ſcō pone caſum in legitimo bere de inſtituto qui ꝛepudiat ex teſtamēto adire poteſt ab inteſtato. vt. ſ. de acquir. bere. l. necis. ſ. bꝛes. ꝛ ſm boc teſtamentū eſt ius nouū. Ab inteſtato ſcz ꝑ. l. ꝛij. ta. eſt vetus q̄ tū ſ̄firmat teſtamēt arios. vt. ſ. de verbo. ſig. l. legitimos. 7 q̄ dicit ante bene dicit. vt. ſ. ꝓri. ꝙdiu. 7 facit. ſ. de leg. ij. ſi duobus. Accurſius.

f ¶ Quod. id eſt teſtamentaria.

g ¶ Uetus. ꝛij. tabularum. Accurſius.

h S Ilibari⁹. i. ſcriptor libꝛor. vt. C. de vete. iur. enu. l. ſi. ſ. añpenul. Vel. i. notari⁹ apud q̄ſ fiebat teſtm̄ ꝑ es 7 libꝛā. de quo teſtamento eſt inſti. de teſt. in ꝓn. Si q̄ errauit + in ſtipulatione ꝓponēdo rñſionē cū ecōtra ſcribere debuit. vt inſti. de vb. ob. in ꝓn. vel vocādo eā trāſactionē nibil nocet: vt bic. Idē in ceteris contractibus intelligas, nā plus valet q̄d agit q̄ q̄d ſcribit. vt. C. plus valere q̄d agit. l. j. niſi in caſib⁹ vbi ꝑualet ſcriptura. vt. ſ. de vſufruc. leg. l. ſi alij. Idem in libello ſupplicatorio q̄d inſtip. dixi. C. de er. aduo. l. ij. 7 de fal. nec exꝑlū. Itez in naturalib⁹. vt. ſ. de ſta. bo. imperator. Itē in teſtamentis: ſiue in legā do. vt. ſ. de leg. i. q̄ quartā. ſiue in parte inſtitutionis. vt. ſ. de bere. inſti. quotiēs. ſ. i. ſiue in omittendo. vt. C. de teſta. l. errore. Accurſius.

+ Ro. glo. ad hoc q̄ er roꝛ notarij nō vitiat in ſtrumētum ſeu actū in ſer ptes celebratum. Bolog.

i H Jluſſa. ſm bas. ll. q̄ q̄d filiuſſa. q̄ rebat vt dño ſeru⁹/ ita p̄i q̄re bat ꝑter caſtrēſia. vt inſti. p quas ꝓſo. ſ. i. vt nec momento penes filiū ꝓſiſteret. vt. ſ. de acqui. bere. placet. vnde idē in poſſeſſione: vt bic. etiā ſi ab alio poſſideat filij. vt. ſ. de acqr. poſ. l. q̄ q̄d dūmodo ſit. ꝛeus filius. vt. ſ. de vſuca. l. inſto. bodie adueñtioꝛ oim bonoꝝ o⁹ium. 7 poſ ſeſſio queritur filio. vt. C. de bo. que lib. cum oꝑtet. Accurſius.

k ¶ Peculiaris. peculij profectitij. Accurſius.

Titu. XVII.

l D On ſolent. Pone vt. ſ. de vſur. l. v ſuras. 7. l. placuit. Item 7. ſ. ꝑn. Itē. C. de teſta. l. teſtamēti. Sz ar. ſ. ſ. de eo. act⁹. 7 inſti. q̄ui da. tu. D Emo dubitat. Si titius mibi centū dz ex cauſa fideiuſſionis cū alijs et nibil b3: ſeius tñ eū defendit cū fideiuſſiõe ne indi. ſolui. videt titius ſoluēdo ſ̄ ad me: q̄ a deſenſore vel fideiuſſore ſuo exacturus: ? ideo oppo net beneficium ꝑpe diui adriani. vt inſti. de fideiuſ. ſ. ſi plures. 7 facit. ſ. ti. j. l. ſoluendo. Accur.

m D Emo dubitat[m] ſoluēdo videri cū q̄i de fenditur. Metianus. Lex. xcvij.

I N ambiguis[n] † oꝛationibus maxie ſentētia ſpectāda eius eſt q̄i cas ꝓtuliſſet. Hermogenes. Lex. xcviij.

A ſola[o] deꝑortatiõis ſentētia aufert q̄ ad fiſcum ꝑtinent. Idem. Lex. xcix.

Q Uotiens[p] vtriuſq; cā lucri ratio vertit: is ꝑferēdus eſt cuius in lucro cauſa tēꝑore ꝓcedit. Uenuleius. Lex. c.

O N pōt[q] videri imꝓbꝰ q̄ ignoꝛat quātū ſoluere debeat. Gaius. Lex. ci.

O Dnia[r] que iure cōtrabuntur cōtrario iure ꝑeunt. Paulus. Lex. cij.

Q Ui lex[s] duoꝝ mensiū fecit mētionē/ 7 qui ſexagesimo ꝓmo die venerit audiēd⁹ eſt: ita etem̄ imperator noſter antonin⁹ cum diuo fratre ſuo reſcripſit. Ulpianus. Lex. ciij.

Q Ui vetante[t] ꝓtore fecit hic aduerſus edictus feciſſe. ꝓ ꝓrie ꝺz. ¶ Ei⁹[u] eſt dare actionem[x] denegare qui poſſit 7 dare[y].

o E A ſola. Hoc verbū ſola pōt eſſe adiectiuū illi⁹ ſententia. q. d. ſola ſententia deportationis aufert bona fiſco: non autez relegationis/ niſi ex ꝑſſe fiat bonoꝝ adꝰptio. vt. C. de ꝑe. l. deꝑortat. ꝓpter. Itē pōt eē adiectiuū illi⁹ dictionis ſubaudite ſcs bona. q. d. ea ſola bona aufert ſnia: q̄ fiſcus vult agnoſcere. Quid ꝙ erit de alijs: Rñ. heredibus deportatis. q̄ſi ꝑ ſe ſit mortu⁹. vt. ſ. ꝙ ſoc. l. actiõe. ſ. publicatiõe. nō ipſi deportato: q̄ male merit⁹ ꝺz egere. vt. ſ. de po. l. bona fides. Ivī q̄ etiā deꝑortat⁹. vt. C. de bo. ꝓſcrip. l. deꝑortati. Quis aūt poſſit deꝑortare: dic vt. ſ. de leg. iij. l. ij. ſ. deꝑortatos. 7. ſ. ité a ꝓfecto. Itē nōne ipſo iure fiſco ꝙrunt: Rñ. nō q̄ nō ſ̄ſtat ea eſſe ſoluēdo. vt. ſ. de iur. fiſ. l. j. ſ. an bona. Itez bec bodie ceſſant niſi in crimine maieſtatis. vt in auf. vt mulli iudi. ſ. fi.

p Q Uotiēs. Si. rr. in bonis habeas: et mibi. rr. ex cauſa donatiõnis ꝓmittas: 7 titio. rr. ꝓferꝛi q̄i ꝓmo litē ꝙteſtatus eſt. vel melius q̄i ꝓmo ad ſententiā peruenerit. vt. ſ. de pecu. l. ſi ẽo. Uel pone vt. C. de rei ven. quotiens. in fi. vel vt. ſ. de leg. i. ſi pluribus. in fi. ſed in vltimis volūtatibus ꝛ aliꝭ ſeruat vltimū. Unde diſtinguet: aut pendet ex volūtate vnius tm̄ 7 vltimū ꝓtualet vt in vltima voluntate. vt. ſ. de leg. i. ſi mibi. ſ. in legatis. 7 de iniuſto teſta. l. j. Itez in legibus. vt. ſ. de leg. 7 ſenatuſcō. non eſt nouum. 7 in reſcriptis. Si vo pendeat ex volūtate pluriū vt in cōtractibus oibus/ 7 tūc vltimū deꝛogat ꝓmo ſi oēs cōſentiant. vt. C. de ꝑac. pacta. 7 no. ſ. de acquir. poſ. ſi quis a me. alſ nō deꝛogatur ꝓmo: vt in ꝓgnore. vt. C. qui po. in pig. ba. ſi fundus. 7. d. l. de rei ven. quotiens. Accurſius.

q D On pōt. pone vt. C. de diſtrac. pig. ſi reſiduum. Item. ſ. de ꝙd. et deinō. l. in teſtamēto. in fi. Item vt. ſ. de vſur. ſi q̄s ſolutioni.

r Q Uod facit. ſ. eo. l. qui in ius. ſ. nemo. Accurſius.

s Q Uia. pone vt no. ſ. eo. nibil tam.

t U Bi ler. pone vt. ſ. de edi. edic. l. ſi vendito: de bis. Itē. C. de tē. 7 re. l. j. Itē. C. de fideiuſſ. pe. Itē caute dicit ler: q̄ ſecus in teſtamētis 7 ꝛactibus. Itē bo cer benignitate. ꝓmo nedū ſexagesimo.

u Q Ui vetāte. ¶ Pone de albo corꝛupto. nam facit ſ̄ edictum q̄ſq; ex edicto q̄ſq; ſm̄a. vt. ſ. de uriſ. com. iudi. ſi quis id. in ꝓn. 7. ſ. dum. Item vt. ſ. de in ius voc. quinq;. ſ. patronum.

x ¶ Eius eſt. q̄ pōt dare actionē actori ꝛdēnando: cū is pōt abſoluendo

y ¶ Eius eſt. q̄ pōt dare actionē actori ꝛdēnando: cū is pōt abſoluendo

z ¶ Actionem. per ſententiam ſcz abſolutoriam.

y ¶ Et dare. ſcz per ſententiam condēnatoriam.

a DEmo. Debet. vt. ff. de his qui vocl. plerīq. aboc in ciuilib⁹. secus in criminalib⁹. vt in aut. vt nulli iudi. ff. quomiam.

b SI in duab⁹. ¶Pone vt. ff. de solu. in his. ff. imperator. ff. l. si quid. ff. cū ex plurib⁹. Itē facit. ff. de penis. l. in seruoꝝ. ff. C. de incest. nup. l. humile. ff. ad. de iureiur. l. nā postea. ibi. nec multum. Accur.

c CBicunq; ¶Pone vt. ff. c. oia. ff. fa. ff. de dā. ife. l. iij. ff. ff. ff. et ad immicip. ea que.

d LIbertas. Dic vt ff. e. l. nō est. ff. infinita. Itē ad. ff. ff. si qua. pau. fe. dic. l. ex hac. et de vb. ob. liber hō. sic res facra nō recipit estiationē. vt. ff. de re. di. sacra. ff. ff. In casu tamē vbi liber hō vēdit certo precio. vt ff. ff. ff. ff. iure pfo. ff. ff. ff. pe. alia oia estimant pecunia. vt C. de. ff. pecu. l. ff. ff. ff. nemie ff nō ecōtra pecunia pres. vt. ff. ff. ff. fideiuf. ff. ita fideiussorē accepero. vñ ōt oia fūt venalia rome. Itē hec estimatio est triplex: nā est cōis/et conuenta/et singularis. vt. ff. de ac. emp. l. ff. Acc.

e CUm fuus. ¶Pone vt. C. de nora. ff. ff. ff

non est tibi pena.vt.ff.de calu.l.et generaliter.§.fi.sic in heredem non datur nisi in id quod peruenit.vt.ff.de calum.l.in heredem.Accursius.

a Nihil.quantum ad effectum.et pone vt.ff.de do.l.et elegater.§.seruus pactionis.sed fallit:quia si habes exceptionem pacti et paciscamur vt liceat petere/valet.quod non valeret si ipso iure fuisset liberatus per pactum primum,vt ff.de pac.si vnus.§.pactus ne.et.§.sed et si pactum.

b In toto.Si sum absolutus a petitione totius fundi videor absolutus a qualibet parte:quia pars est in toto.vt.ff.de excep.rei iudi.si quis cum totum.et repete quod not.ff.e.l.in eo quod.Accursius.

c In obscuris.Si rem aliquam pro.x.libris tibi vendidi:nec appet de qua moneta egerimus:et vnus dicat de veronensibus/alter de ipialibus:actum primo inspicitur quod verisimile est.si enim res digna erat.x.libris imperialibus vel multo maiori precio non est verisimile eos egisse de vili moneta.si autem non potest apparere quia valet minus.x.lib.ipe.et plus.x.lib.verone.tunc inspiciatur quod plerunque fieri solet.si enim est consuetudo in ciuitate vt quando loquuntur de nummis de verone intelligatur:tunc videtur de eis conuenisse.et sic de ceteris obscuris sicut diximus.ff.e.l.semp.Item facit insti.qui ma.non pos.§.idem iuris.Acc.

Paulus. Lex.cxiij.

Nihil[a] interest ipso iure quis actionem non habeat:an per exceptionem infirmetur.

Gaius. Lex.cxiiij.

In toto[b] et pars continetur.

Paulus. Lex.cxv.

In obscuris[c] inspici solet quod verisimilius est/aut quod plerunque fieri solet.

Idem. Lex.cxvi.

Si quis[d] obligatione liberatus sit potest videri cepisse. ¶Non potest[e] videri accepisse:qui stipulatus potest exceptione submoueri.

Ulpianus. Lex.cxvij.

Nihil consensui[f] tam contrarium est(qui et bo.fi.iudicia sustinet)quam vis atque metus quem comprobare contra bonos mores est. ¶Non capitur[g] qui ius publicum sequitur. ¶Non videntur[h] consentire qui errant.

Paulus. Lex.cxviij.

Pretor[i] bonorum possessorem heredis loco in omni casu habet.

Gaius. Lex.cxix.

Creditor[k] qui permittit rem venire pignus dimittit.

Paulus Lex.cxx.

Non vt ex pluribus[l] causis deberi nobis idem potest:ita ex pluribus causis idem possit nostrum esse.

Ulpianus. Lex.cxxi.

Aliud[m] est vendere:aliud est vendenti consentire. ¶Refertur[n] ad vniuersos quod publice fit per maiorem partem. ¶Absurdum[o] est plus iuris habere eum cui legatus sit fundus quam heredem:aut ipsum testatorem si viueret.

Idem. Lex.cxxij.

In iure ciuili[p] receptum est quotiens per eum cuius interest conditionem non impleri fiat quominus impleatur perinde haberi acsi impleta conditio fuisset:quod ad libertatem et legata:et ad heredum institutiones perducitur:quibus exemplis stipulationes quoque committuntur:cum per promissorem factum esset quominus stipulator conditioni pareret.

d Si quis obligatione.Pone exemplum vt.ff.de calu.quentiam.Item pone.Si testator legauerit creditori meo.x.que debeo mei contemplatione vt a te liberer videor ego capere totum.vt.ff.de leg.iij.l.fideicom.§.interdum.etiam si parum vel nihil habeam.vt.ff.de do.cau.mor.l.mortis ca.§.j.Item pone.ff.ad.l.fal.querebatur.et.l.nesennius.§.fi.Sed si fiat ✠ hec liberatio causa donationis:an exigitur donationis insinuatio si est vltra quingentos aureos vel solidos.quidam quod non.Argu.ff.de do.l.modestinus.sed certe ibi non erat presens debitum:sed per tpa.Arg.C.de vsur.l.vsure.et facit.ff.que in frau.credi.l.j.in fi.Accursius.

✠ Scribentes dicunt hanc glo.ad hoc sing.quod licet insinuatio debeat interuenire vbicunque aliquid remittitur.quia remissio est donatio.tamen hoc est verum si fit per modum donationis.secus si fiat per modum transactionis.Bolog.

e ¶Non potest.Si dolo vel metu me induxisti ad promittendum tibi nil videris accepisse.i.acquisisse:cum habeam excep.doli vel metus.vt.ff.l.pri.nihil.Sed opp.si tibi inferenti metum non queritur:quia nec ego perdo:quia non habeo excep.quod me.cau.quando damnum exigit.vt.ff.quod me.cau.sed et si partus.§.iul.quod est falsum.immo habeo actionem et exceptionem.vt eo.tit.l.metum.§.sed quod pretor?Rn.si beneficium edicti quod me.cau.mihi non subueniat damnum patior:quia solidum soluere cogor.sed quia beneficium mihi datur dicitur quod damnum pati non videor.Hec eadem questio fit in damno iniuria dato.Item in eo qui temporali acti.tenebatur ei cuius negocia gessit:et dum gereret a se non exegit.vt ff.de neg.gest.diuortio.et eadem rn.adhibetur secundum Azo.

f Nihil consensui.Emptio/locatio et similes sunt bo.fi.et habent suum esse et vestimentum ex consensu.vt insti.de ac.§.actionum.et de oblig.ex consensu.si ergo fiunt per metum rescinduntur per excep.et per ac.quod met.ca.vt.ff.quod me.ca.l.metum.§.sed quod pretor.ergo metus est contrarius consensui:cum vnum conseruat alterum destruat.Sed op.i metu est consensus.licet coactus et si sit heres coactus adire.vt.ff.quod me.ca.l.si mulier.et transfert dominium.vt.C.quod me.ca.l.si vi.et datur actio licet detur exceptio vt dixi.et probatur.C.de inuti.stip.l.dolo.ergo consensus est contrarius consensui.Sed rn.coactus consensus est contrarius spontaneo non simplicitur.Item op.non consentire est magis contrarium:sed dic quod hiperbolice loquitur.sic.ff.de iuris.om.iu.l.si per errorem.Uel dic spontaneo consensui nil plus contradicit quam coactus.Item op.si dolus dat causam contractui ipso iure est nullus.vt.ff.de dolo.et elegater.circa prin.sed in metu inest dolus.vt.ff.quod me.ca.l.si cum ex.§.cum.Sed rn.illud quod dicitur in l.et elegater est de dolo simplici cui metus non est mixtus.Item no.quod dicit vis et metus secundum antiquos:sed hodie idem est vis scilicet compulsiua de qua hic dicit quod metus.vt.ff.quod me.ca.et sic pone et/pro id est.

Consensus consensui quam contrarius est.

g ¶Non capitur.i.decipitur.et pone in minore qui emit seruum necessarium qui postea decessit.vt.C.de in integ.resti.mi.l.non videtur.et.ff.de mino.l.verum.§.item non restituetur.Accursius.

h ¶Non videntur.Pone vt.ff.de iuris.om.iu.si per errorem.et de iudi.l.ij.in prin.et.C.loca.l.ad probationem.et dic de errore facti:secus si iuris qui nocet.vt.ff.de confes.l.non fatetur.Item hoc nisi sit communis error facti:quia tunc facit ius.vt.ff.de offi.pto.l.barbarius.et de sup.lega.l.ij.in fi.Item arg.contra huic leg.ff.ad leg.fal.l.j.§.si legatarius.

i Pretor.quantum ad effectum eiusdem iuris est bonorum possessor cuius est heres.nam vbicunque heres de iure ciuili habet directam actionem et bo.pos. vtilem:in casibus tamen deterioris conditionis est heres quam bonorum possessor.vt.ff.de contab.l.si ex duobus.et de leg.pre.bo.pos.l.si duobus.Accur.

k Creditor.Si consentiat creditor debitori simpliciter pignus alienari aperit pignus alienatione secuta/nisi dicat:consentio saluo meo iure.vt.C.de remis.pig.cum te.et.ff.q.mo.pig.vel hypo.sol.si debitor.§.fi.et.l.sicut.§.si voluntate.si autem non consentiat expressim eo tamen sciente alienetur cum putet ius suum vbique durare sibi non preiudicatur.vt.d.l.sicut.§.non videtur.Accursius.

l Non vt ex pluribus.Eadem res potest mihi deberi ex pluribus causis:vt si res aliena mihi legata fuerit eamque postea emam:debebitur mihi ex causa legati et ex causa emptionis:et vtramque potero intendere actionem.vt insti.de le.§.si res aliena.dominium autem rei non nisi ex vna causa potest acquiri.vt.ff.de acqr.pos.l.iij.§.ex pluribus.et ad le.fal.fundo.s.vel vsucapione vel traditione.vt.C.de pac.l.traditionibus.et in legato sola heredis adiectione.vt.ff.de le.j.l.si tibi ho.§.cum fu.et alijs modis qui dicuntur.insti.de re.di.§.singulorum.vsque in fi.et ex hac ratione si ago rei ven.pro aliqua re et succumbam repellar postea agens:quia cum non eram dominus nisi ex vna causa illam videor in iudicium deduxisse.non sic si egi personali:quia ex multis causis potest deberi.vt.ff.de excep.rei iudi.l.si mater.§.eadem.et.l.et an eadem questio.§.actiones.sed videtur posse probari dominium queri ex pluribus causis.cum enim vsuc.sit dominij acquisitio.vt.ff.de vsuc.l.vsucapio.contingit ex pluribus causis.vt.ff.de acq.pos.l.iij.§.ex pluribus.Usucapio autem ex pos.procedit vt in diffinitione vsucapionis continetur.nam dicitur per continuationem pos.sine pos.enim vsucapio non procedit.vt.ff.de vsuca.l.sine pos.et etiam cepta desinit si interrumpitur pos.vt eo.ti.l.naturaliter.sic ergo pos.contingit ex pluribus causis/ita et vsucapio:ergo et dominium.Rn.quod dicitur tantum ex vna causa queri dominium verum est si accipias causam primam.s.vsucapionem:cuius vsuca.multe sunt cause et tituli possidendi qui sunt causa remota ad dominium.sic et alias ex causa pri.et remota:vt ecce superbia inflat:charitas autem edificat.hec est vera:quia superbia est pri.causa inflationis.at si dicas:scientia inflat falsa est:quia scientia est causa remota:nam scientia superbiam et superbia inflationem generat.Item ad hoc.ff.de excep.rei iudi.cum de hoc.et de condi.ob tur.cau.si ob turpem causam.Accursius.

Dominium an ex pluribus causis queri possit.

m Aliud.Si vendam tibi rem aliquam et euincatur teneor de euic.etiam si non promisi.vt.C.de euic.l.non dubitatur.si autem vendenti consentiam non teneor de euic.nisi precium accipiam.vt.ff.de euic.l.quidam.licet si precium non accipiam circa ius meum mihi preiudicatur.vt.C.de remis.pig.l.ij.Accursius.

n ¶Refertur.Si publice populus vocetur.s.per tubam:vel campanam:vel voce preconia:licet non omnes veniant videntur omnes facere quod faciunt qui venerunt.si modo due partes veniant/et maior pars illarum duarum partium consensit.vt.ff.quod cuiusque vni.l.nulli.Item si faciat maior pars eorum qui presunt vniuersitati et deputati loco totius ciuitatis vt decuriones.vt dic.l.nulli.et.ff.ad muni.l.municeps.et.l.quod maior.et habet locum in electione et in contractibus.et etiam in commissione pene si veniant contra contractum penalem.vel etiam vadant,vel alias delinquant.vt.C.de sac.san.eccle.l.iubemus nullam.ideo autem sic fingit hec lex:quia non possunt omnes consentire facile.vt.ff.de li.vniuer.l.j.de acqui.pos.l.j.in fi.licet cum difficultate autem sic.vt.ff.de offi.questo.l.j.et quod met.cau.l.metum.§.animaduertendum.Item huic legi est arg.contra.ff.de aqua plu.arcen.si autem.Accursius.

o ¶Absurdum.Pone vt.j.eo quod ipsis.et facit.j.eo.in his.§.j.Sed opponitur.testator sciens rem alienam non vsucapit nec heres:sed legatarius sic.vt.ff.de diuer.et tep.prescrip.l.an vitium.quod est contra.l.cum heres.sed non habet plus iuris nunc cum incipit habere:habebit tamen postea per vsucapionem.Accursius.

p In iure ciuili.Regulam premittit:cui dat quattuor exempla.Primum de libertate:vt si testator leget libertatem sticho si.x.det heredi.vel si ei seruierit per annum et per heredem stet quominus impleatur conditio.vt.C.de condi.inser.l.fi.et.ff.de statuli.l.iij.in prin.et.§.fi.Secundum in legato:vt lego tibi fundum si.x.heredi des.vt.ff.quando dies leg.ce.l.v.§.item si qua.et de condi.et demo.cum pupillus.Etiam de insti.dic:instituo te heredem si.x.titio dederis:qui titius alias erat futurus legitimus ab intestato.vt.ff.de condi.insti.l.iij.De stipu.vt si promiseris mihi.x.si ascendam hodie capitolium et me impedias.vt.ff.de condi.et de.l.iure ciuili.vbi est lex de verbo ad verbum.

UNIVERSIDAD DE HUELVA

Sed qd si pmiseris mihi. r. si te vicero et poste⁹ resistis quomin⁹ te vin cam: Rñ. nō habeꝫ p impleta: qr tacite fuit actū vt postis resistere: r sic habeꝫ p expresso. vt. ff. si cer. pe. l. ij. qui. Jtē. qd si impedior per aliū: Rñ. nō br̄ꝫ impleta. vt. ff. de qdl. r dēmō. l. qbus dieb⁹. nisi in libertate. vt. C. de qdl. inser. l. fi. Jtē qd si p casum: Rñ. plene hoc r superiori casu. vt no. C. de instit. et sub. l. i. Jtē. qō dicit cui⁹ interest dic Bal. ō. scilz principalr: puta qr qdtio ne exīte licidit in obligatione: vl qō suū est vl' erit ab eo recedit. Ar. opt. ff. de pac. l. fi dicut. in dāno eiꝰ spectatur interesse nō in incrō nisi vbi ler exprimit. vt. ff. de act. empti. si sterilis. ℌ. cū prēditorem. nisi dicas bodie correctū per. l. C. de fen. ℌ pro eo. l. vnica. Jtē. nō inspicit rōne affectionis. vt. ff. de op. fer. l. vlti. r ad. l. aqui. si seruū meū. nisi vbi ler dicer et. vt. ff. de tu. r ra. distra. l. i. ℌ. si nōmullos. r ff. mā. cū seruos. Accur.

a Quecaptiuus redimen dis er necessitate rei sacre alienatio permittitur. vt C. de fac. san. ec. l. antepe. hoc nō trahit vt in dubiis cte alienatio pmittatur. vt. ff. e. qō. 2tra. nisi eadez aut maior ratio esset vt p eis alendis. Argu. ff. de leg. r fenatusco. nō possunt. r. ff. de cloa. l. fina.

Rei sacre alienatio quandoqꝫ permittit.

Jtem pone vt. ff. cōmuni diui. l. q⁹ dis. ℌ. i. Accursius.

b Quitus. Et ꝫcēdēti. puta ī emphiteosim. r dic qr hec regula fallit qr aliq possunt vēdere r nō donare: vt tutor/curator/pūes et similes. vt. ff. de fur. inter dū. ℌ. q tutelā. r. ff. de pac. ℌ iuris. ℌ. si curator. r. C. de pac. l. pactū curatoris. r de trāsac. l. pūes. Jtē filius r seruus habētes libertā. vt. ff. de pac. l. ℌ iuris. ℌ. si filius. Jtem r eō tra qñqꝫ pmittit donatiō nō vēditio. vt. C. de predijs cur. l. fi. Jtē emphiteosis pmittitur vbi nō venditio. vt. C. de fac. san. eccle. aut. perpetua.

c Enalia. vt furti et similes. vt insti. de perpe. r tempo. ac. ℌ. pena les. et facit. ℌ. eo. omnes. r. ff. eo. pupillus. r quod no. ff. eo. nō solet. ff. leg. r. ff. de acti. r obli. l. oēs. ℌ. fi. Accursius.

d Um qs. Aliud est alienare: r aliud ꝫsentire. vt. ff. l. pri. aliud. r qñ pōt pmittā. l. alienare vt creditor pign⁹ ꝫ pacto pōt r scōm sez cō sentire debitori alienāti. r pīd tollit pign⁹. vt. ff. q. mo. pig. vel hy. pot. fo. li cut. ℌ. ī volūtate. Hoc fallit qñ nō venit dies soluēdi: qr nō pōt vēdere: ℌ pōt ꝫsentire vēdi. Jtē fallit vbi minor. xxv. an. nō pōt seruū manumittere: tū pōt ꝫsentire debitori manumittere volēti sibi obligatū. vt. ff. de manu. vin. li pr. ℌ. fi. Jtē fallit. C. de pac. l. fi. Scōo dic qr qñ pōt donare nec donādi ꝫsentire vt filiꝰ? seruꝰ etiā filiberā habeāt admistratiō nem. vt. ff. de pac. l. ℌ iuris. ℌ. si filiꝰ. Jtē virtyrori nec donat nec alij donāti ꝫsentit. vt. ff. de do. inter vi. r vro. l. iij. ℌ. nō tantum. Accursius.

e Uirem. Qui alium defendit sine mādato nō est locuples vt eum ꝫtestificā. iudi. sol. vt. ff. de pcur. minor. ℌ. is qui. r. l. ℌ. ſi consulta. r. l. nō videtur. r. ff. eo. in eo qō. ℌ. i. sed si cum mandato dis pro eo ꝫtestidat. vt. ff. iudi. sol. si ad defendēdum. Accursius.

f Dū videnſ. Promisisti mihi rē alienā dare nō liberaris tradendo qr nō facis meā cū nō sit tua. vt. ff. de ꝫb. ob. vbi aute non. ℌ. i. ff. insti. de act. ℌ. ficitaq; nisi ex natura ℌctus ꝑ ambuli ponaꝫ p trade re: vt si rem empta ꝫ ꝫpulatus sum dari. nā ꝫ videſ. pmittere quātum iudicio empti ꝑstare cogit. vt. ff. de vſu. ſi ſtipulat⁹. Judicio autē emp. nō cogit vendit⁹ facere rem accipiētis. vt. ff. de acti. empt. l. ex empto. Item qñqꝫ dari quo ad opinionem qō non tatur quo ad veritatem. vt. ff. de iur. do. ſi ſcrua. Item qñqꝫ ponit p⁹ tradere ex natura ꝫtract? qui fit: vt do tibi rem ex causa cōmoda. vel inſpiciēdā. vt. ff. ℌ. cōmo. l. cū. ℌ. ſi rem. ſic. r. ff. loc. ſi vno. ℌ. ſed r ſi verbo donationis.

g Qui iuſſu. Pone casum vt. ff. ad ſill. l. ſi gs quaſi. Jtē m ere vtentibus/r apparitoribus/et ere quētibus ſuis as iuſte latas ꝑcepto iudicis. Sed qd ſi nō iuſte? Dicūt q dā ei nō parendū: et q paruerit tenet. tu dic aut ꝑcepit aliqd ere rem de ſuō offrit: aut ſicut qlibet priuatus. Primo ℌ iuris in ſtā ſit ꝑceptū iudicis: r hoc ꝑpter rerū iudicatarū auctoritatē. puniant. vt. ff. ad leg. Julia. de vi. priuata. in quibus puniendis ſubiecti prestare debēt ſuū auxiliū. vt. C. de his q latro. vel ali. cri. l. ij. r. C. de epi. et de. ſi q⁹ in ℌ. r qr ꝑsumēdū est iuſte latā ſicut iuranit. vt. C. ad. l. iul. re. l. fi. ℌ. r licet. ceterū ſi dicaſ nō esse parendū qr ſit iniuſtū decretū: ergo et vbi est iuſtū offert pene impoſitio: qr fieri ℑ dictiones in ſingulis cauſis poterūt: qō est abſurdū r cuitabile. vt. ff. de carb. edic. l. i. ℌ. ſed r ſi quis non. r. ff. de trāſac. cū bi. ℌ. ſi cū ſis. Sīvo ✚ nō erequat officiū ſuū dico nullatenꝰ parendū: etiaꝫ ſi ius ꝑcipiat: niſi in reuerentie exhibitione. vt. ff. de in ius vocā. l. generaliter

✚ Ista glo. est val de no ta. ad hoc qr turamēntum ſimplr ꝑeſtitū ſuplori t ꝑ ſubie ctū de obediēdo et in diēdo et in telligē fem per in licit? r honeſt? qz inverſilibꝰ r in his que ſpectant ad eꝰ officiū, ales aūnō. Bolog.

Concor. fer. cū glo. i de. i. ff. re. ec cle. nō alie. et in c. ſtro. de cōſue. in anti.

Capienda⁹ occaſio est q̄ ꝓbet benignius reſponſum. Quod factū est cū i obſcuro ſit ex affectiōe cuiuſq; capit iter ꝓtationē. Idem. ℔. C. de. xxxv. Sōānus ꝺat qui iubet dā num dare. eius vero nulla culpa est cui ꝑ nec eſſe ſit. Qō pendet non est ꝓ eo quaſi ſit. Idem. ℔. C. de. xxxvi. Emo idco⁹ obligat qr re ceꝑtur⁹ ē ab alio qō ꝑſtitet ſit. Idem. ℔. C. de. xxxvii. Actus⁹ a iudice qō ad offm eius non ꝓtinet ratū nō est. Idem. ℔. C. de. xxxviii. Abēda⁹ vēditiōe abiguū pactū ℑ vēditorē itercēdū est. Ambigua aūt intentio ita accipienda vt res ſalua actoris ſit. Idem. ℔. C. de. xxxix. Cōdēnatiōe ꝑſonaꝝ q̄ in id qō facere ꝑt dānant nō totū qō bñt extoꝛquendū est: ſed r ipſaꝛ ratio habēda est ne egeāt.

Jté. ff. de ꝛdi. inde. dis teſtaméto. r facit. ff. eo. ſemp in dubijs. Accur.

i Quod factū. Rē alienā legauit: r dubiū est ſui ſcies vel ignoras. certe er affectiōe quā habeo ad legatariū. qr ſit ꝓiūcta ꝑſona habeor. ꝑ ſciente q̄ ad ſubſtātiā legati: ℌ ignoraui. vt. C. de le. ſi aliena. Jtē ꝑone. C. de inoffi. teſt. l. iij. Item pone. C. de inſti. r ſubſti. generali. ℌ. cū autem.

k Sdānū. Pater vel oīs aliqd nimis atroꝛ iubētes filijs vel ſeruis facere ꝓcipiens tenetur/obediens ercusatur. vt. ff. de acti. et obli. l. ſeruus. Quid aūt ſi ꝓcipiens nullum ins imperādi habuit? Joā. vter. z tenet. Azo. Alij dūtinguūt. vt. ff. ad leg. aquil. liber homo. r facit ff. de iniur. nō ſolū. in ꝓncī. r. ſ. eo. hoc iure. ff. ſi. r. ff. de vi. r vi ar. l. i. ℌ. quoties. r. ff. eo. ad ea. r. ff. de. l. ſi. r. ff. de. l. ſi. qui iuſſu. Accurſius.

l Quod ꝑdet. Pone in ꝺitionali obligatione q̄ ꝑdet: nec ꝺ pinde ac ſi ꝺitio extitiſſet cū nec ceſſit nec venit dies. vt inſti. de ꝺb. obli. ℌ. ex cōditionali. r. ff. de ꝺb. ſig. cedere. Jtē pone. ff. ad mace. l. i. ℌ. ſi ꝑdeat. Sed arg. ff. de ven. in poſ. mit. l. i. ℌ. ſed r ſi incertum.

m Emo ideo. Promiſit mihi titius vt ſi qd ꝓ eo ſuis creditoribus ſoluerim id mihi reſtituet/nō ideo teneor creditorꝺ⁹ eius. Jdē r ſi nō eſſem ſtipulat⁹: nā ꝛepetere ſi ſoluerim/r tñ teneor. Jtē pone. ff. de aq̄ plu. ar. l. ſupra. ℌ. apud feroc. Fallit aūt hec regula in pcur. et geſtore. q mihi tenenꝫ eo q̄ ꝑcumiā meā mutauerint vt ſaltē mihi cedant acti. Item fallit in duobus ſocijs eōm ſeruū habētibus. nā glibet inſolidū de ꝑculio ꝑt cōueniri: qr repetitur a ſocio q̄ ꝑeſtiterit. vt. ff. de ꝑcu. r ancillar. ℌ. ſi quis ex ſeruo. Item fallit. ff. ad leg. fal. q fundū. ℌ. ſi tu ex parte. ſed nō aperit ibi tenerī inſtitutum in quartam vel vltra quartam pendēte conditione heredis. Accurſius.

n Actū. Pone vt. ff. de iuriſdi. om. iu. l. fi. Jté pone. ff. de fer. l. ℌ. ſi vero. Jtē. C. q ꝓfua iur. l. i. Sed arg. cōtra. ff. in ius voca. vt eant. l. ij. ſed illud bene pertimet ad eum. Accurſius.

o Abēnda. Pone vt. ff. de ꝺben. emp. l. cū in lege. Sz ℑ in eo. ti. l. ſi in emp. in pn. Sol. ibi in acceſſorio: ḃic in pncipali. vel ibi ſic ab emptore fuit dictū et ſic ℑ eū intelligendū. Jtē 2tra. ff. de iudi. ſi qs in rē. Sol. aliud in iudicijs. Jtē 2tra. ff. loca. l. in lege. Sol. ibi: ideo q locatore vt nihil operent q̄ dā verba in pacto apposita. Cetera dic vt no. ff. de pac. l. veteribus. r facit. ff. de ꝺben. emp. l. labeo. Si aūt ambiguitas est talis vt ſim intellectū loquētis poſſit valere ſim alterius nō: vt ff. de vēditam cōueniſti mihi dare bou. bodie intelligimus de hac bononia vt nō pereat cōuentio ℑ pro me. vt. ff. de ꝺb. obli. l. quotiens.

p Abēdnatione. Quidā intelligunt hanc. l. in filijs r parentibus r patronis r ceteris q̄bus alumēta cogimur ꝑstare: vt illi debitores nobis ſic ꝺdēnent. Alij q̄u dānent inḡtū facere ꝑt inſolidū dānent. ſic em ſi inḡtū facere ꝑt. vt inſti. de acti. ℌ. pe. fed Jo. gnaſt in oibus. et q̄ in. d. l. ōz inḡtus facere poſſunt. ſubaudi cōmode r honeſte. nec em videtur fieri poſſe q̄ nō pōt fieri honeſte. vt. ff. ti. nepos poculo. Vel dic inḡtum r. ci. non deducto ere alieno. vt. ff. de re iudi. l. ſunt. Contra cos est

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

eos est etiã in donatore in q̃ expresse ꝺ̃ deducendũ ne egeat: z tñ nõ inuenit q̃ debeat alere donatarũ. vt. ff. de re iu. l. cũ er cã. Itẽ ꝑm eos qꝺ differt̃ cæteri debitores ab his s̃ z hi sic teneren̄t in solidũ: sed rñdẽt q̃ hi non tenen̄t post q̃ꝺrumestre tps ad vsuras centesimas: ꝫ cæteri sic.

a ¶ Cũ vbũ. ¶ Pone vt. ff. ti. j. l. hec vba. Itẽ. ff. de vsur. l. videam? ꝫ. in fauiana. et facit. ff. ti. j. l.

plus est. et. l. restituere.

b ¶ Aniciuiq̃. Si fideiuſ for est in mora: non nocet reo ꝺmn̄ꝫ iteriu spẽi liberet: ſz ipſi ſoli. ſec⁹ eõtra. vt. ff. de vbo. ob. l. cũ filiꝰ. z. l. mora. Itẽ ſi duo rei ſũt debẽdi altero iterpellato alter liberat̃ interitu rei: ſz ipſe tenet̃. vt. ff. de vſur. l. mora. in fi. niſi ſint ſocij: tũc enim vnius mora alteri nocet. vt. ff. ꝺ duo. reis. l. pe. ff. eſt ꝺtra.

c ¶ Dolo. ¶ Doẽi viro q̃ ſoluto matrimonio petit dotẽ a ꝑſe mulieris: ff ſi ea q̃ petit eſt reſtituturꝰ fec⁹ ſi alij. vt. ff. ſol. mat. ſi focer. ff. lucius. Itẽ ff. lo cũ hec regula i petitorijs. fecus i poſſeſſorijs. vt. ff. q̃. leg. li. ff. i. fi. ꝺcas idẽ in poſſeſſorijs ſi ſcõtinẽti velit de ſuo iure docere. vt. ff. de car. edic. l. ij. ff. cauſe. ff. fallit i auc. ſ. trieſ. et ſemiſ. ff. illud. et adde qꝺ not. ſ. eo. innit⁹. ff. i. et ff. de ex cep. ꝺoli. l. ꝺolo.

d Q Ui põt. ¶ Pone vt ff. ſ. ff. ff. ff

a Tani timoris. Promisisti mibi. r. per metūr tū dicerē malū de te non agesq; dē me. cau. vt. §. dē. cā. l. metuz. Jtē pone. §. de re indi. si quis ab alio. in prin. Item vt. C. dē me. cau. l. i. r. u.

b Jbil peti. Si promiseris mibi partū arethusē vel fructē fundi iest tps ante qđ nō pōt agi. vt. §. de vbo. oblig. l. interdū. nisi feceris quomin' posteā dare possis: vt q; poculū abortionis dediti. vt ar. §. de sta tulib. l. iij. §. fi. fecūdo dicit q; si promisisti. r. in pacta ante nō possum agere. vt insti. de verb. ob. §. in diez. fecus si promiseris mibi hodie. vt. §. de. vb. obl. liber hō. §. decem.

c Jqs pgnantez. Instituit te bēdē. si decedas sine liberis restituas: si pgnātē vxorē relinquas: nō vī conditio defecisse sed certe nec extitisse: q; si mortui nascātur p nō acceptis nōnatis habenē. vt. §. de ver. signi. l. qui mortui. nisi i casu. vt in co. ti. dicit aliquis. Jtē qđ si tu institutus nō vxorē sed concubinā pgnātē reliqstī: Rñ. ideo. vt. §. ad treb. l. ex facto. §. si quis rogatus. et delega. ij. cum pater. §. volo. r. l. lucius. §. vlti.

d Bi repugnātia. Fecit qs duo testamēta. et vtrūq; fuit originale forte q; vnū volebat fecīferre: r aliud domi relinq're: r in vno inuenīt titio relicta dom' in alio inuenīt eadē dom' relicta meuio: neutrū valet: vt h ff. Bu. r. Azo. vt. C. de fi. instru. l. scripture. Bpositio nō placet: q; h de vna scriptura dicit. Item eadē rōne nō valet si dicas q' inuenīmē duo testamēta in vno quoz titi' heres: in alio meuius inuenitur: nec appeat qđ prius et qđ posterius sit factus. Jtē nec h valet si dicas q' dixi do lego: et postea non do non lego: q; tūc primū nō pōt impugnare cum corrigat a fecūdo dicto. vt. §. de vulg. sub. si qs cū quem. Item nec valet si ponas q' legauit mibi fundū: r in eodē testō vsumfruc. eiusdem fundi valet quidem: q; legatarius vult. vt. §. de vsufruc. lega. l. si fundus titio. Tu ergo pone. vt. §. de condi. insti. filius. repugnantia enim im possibilia sunt. Item qđ pōt poni. vt. §. de vulg. sub. fi. l. vlti. §. i. Item qđ pōt poni in quibuslibet perplexis. vt. §. de vsu. r ba. l. per seruum. §. demqs si tibi. de serui. l. vic. r de reb. du. si fuerit.

e Que rerū. Si promiseris vt dotē cas me volare. vel celum tacturum: vel seruum nō mōturā: nulla lege cōfirmata est obligatio: imo infirmata. vt. §. eo. impossibilium. r. C. de contrahen. stipu. nō morituru.

f Pupillus. Non ōt̄ velle in fui preiudicium Bbendo. vt. §. de act. emp. inf. §. si qs a pupillo. vel bēditatē adcūdo. vt insti. de auct tu. §. neqs. sed ad fui commodū sic. vt. D. §. si qs a pupillo. Item econtra nec nolle vt actionē remittere: vt. C. de auc. pce. l. fin. et. l. neqs actiones. vel bereditatē repudiare. vt. C. de rep. here. l. pupillorū. nā qui non pōt solus adire nec solus pōt repudiare. vt. §. de acq. here. l. iij. Sed q̄tum ad fui cōmodū pōt nolle: vt. §. de ser. vrb. prę. l. inuitiū. predicta autez vera de eo qui non est primus puber tati: et doli capax nō est: alis etiam in fui prudicium pōt velle si sit in dolo. vt. §. de pupilli. l. i. §. an in pupillum. et insti. de obli. et delicto. §. fi. r. §. de dolo. here. dibus. §. itē in cause. Item quod dicit in ea etate. l. pupillari r tunc sic fit relatio ad intellectum: r qi fepe queritur qñ naturaliter teneā r nō cuiliter r qñ vtroq; modo: r qñ neutro obligetur: + dic si cōtrahat et cū auctoritate tutoris cuiliter r naturaliter obligatur. vt. §. de auc. tu. l. impuberes. si vero sine auctoritate tutorum tunc aut est infans et tunc neutro. vt. §. de acti. r obl. pupillus. et de condi. insti. qđ pupillus. idē dicas de primo infantie. vt insti. de inutili. §. furiosus. si aūt est primus pubertati aut est locupletior r teneatur vtroq; mō. vt. §. de auc. tu. pupillus. r de cōdi. inde. l. natur aliter. §. itē: et de neg. ge. l. iij. §. pupillus. r cōmo. l. iij. in pn. aut nō est locupletior. r tunc aut cū tutore ꝯtrahit r tūc neutro mō nisi alterius tutoris auctoritas iterueniat: vel nisi facē sit locupletior. vt. §. de auc. tu. l. pupilli. aut cū certa re: r tūc naturaliter tñ habeat vī nō habeat tu. er. cū Jbit sine co. vt. §. qñ di. le. ce. cū illud. §. heres. et ad treb. si eius pupilli. i. fi. r de noua. l. i. §. illud. ls. q. d. distinguit: vt si hs tutorē r Jbat sine consecratur aliter teneatur: sed vbi nō hs tūc naturaliter tenet. arg. C. de in integ. resti. m. l. si curatorē. fdicta ola. q. dixi in pupillo seruent et in adulto si habeat curatorem: alis si non hs tenet vtroq; mō: sed pōt restitui. vt. §. de act. et ob. Lobligari. r. C. de in integ. resti. m. l. si curatorem. in indicijs dic q' sine tu. vel cu. litigātes nō pūdicant ipso iure: sed pse fnle late tenet. vt. C. de auc. pstā. l. darī. r. §. de re iudi. acta. §. vtra. et. C. de pcu. l. nō eo min'. et facit ad id qđ dicē animi iudicio. §. de act. r ob. l. furioſ.

s Quod euincit. Si res quā emi euincat mibi per rei vē. nō est i bonis meis. fecus si per hypothē. qđ fieri pōt. vt. §. de emp. in manc. pium. §. fi. cōl. r. §. duple. r. l. euictus. Sed cōtra. §. titu. j. bonorum. §. in bonis: dum eīs causa euictionis agit bo. fi. possideo. ergo est in bonis meis: sed dic strictius hic accipi in bonis q; ibi. vel dic euincitur. i. euictum est. sic inchoat. i. in cboata est. vt. §. eod. l. nec ex precario. demus eīs re euicta de finit esse in bonis meis vt nec dīs nec bo. fi. possessor sim. Bcc.

b Eratius. Procuratoz ignar' mortis dīs impetrauit puīle gium p dño: certe nō valet pcuratori: q; non boc agebat. item nec defuncto: q; a solo deo pōt babere priuilegiū. nec beredi nisi boc princeps voluerit: de q̄ si dubitet ad eus recurritur. ad qđ. C. de le. r cō. cum de nouo. r l. vlti. r. §. de vulg. sub. ex facto. in prin. r. C. de fac. san. ec. l. omni. r. §. e. l. in ambiguis. r sic nō valet puīlegiū p defuncto impetrati: sic nec indicium p eo susceptū. vt. §. de iudi. de qua re. §. fi. fec' in sentētijs iudicuz: vt ecce pnūciauit iudex beredē abesse ex iusta cā r libertatē deberi, pderit bere cō. libertas pronuncietur ex iniusta causa abesse. vt. §. de fideicō. li. cum quasi. in prin. r. l. cum vero. §. subiectum. vsq; in fi. r. l. si eum. §. eor. r h cū sentētia ferrur pro defuncto. fecus si contra cū. vt. §. q̄ sen. sine appel. l. pe. Jtem quod dicit defuncto ablatiuus est absolutus.

Priuilegiū p defuncto impetrati

i Eque. Cum oēs seruitutes sint indiuidue preter vsumfruct. vt §. ad. l. fal. l. j. §. fi vsufr. si aliquis mibi pmiserit aliqua: beredes pmissoris tenenī insolidum: et econtra meis beredibus debetur insoli dus. vt. §. fami. ber beredes. §. an aūt. r. §. ecōtra. Jtē si promisit aliqd qō pōsitat in faciendo vel nō faciendo. vt. §. de ver. ob. stipulationes nō diuidunt. §. idē puto. r. l. j. §. itē si in facto. ls in opere videatur contra. §. de ope. li. l. si qñ. vbi libertus qui duobus pmisit operas tenetur pro partibus. sed ibi ad estimationē fiebat condēnatio. sic r. §. si fer. ven. lo ci. §. si fundus. r. §. sed si pnotū. r boc quando oīno diuidi non potest. Si autē pōt liez nō cōmode. vt bos et bomo. vt insti. de offic. iudi. §. qō si cōmodū. et tūc aut est in gñe pmissio vt homo. vel alternatiue et tunc pro parte petitur: sed solui nisi totum nō potest. vt. §. de ver. ob. l. ij. circa prin. r. l. in certa tionibus. §. pro parte. aut est simpler vt stichus: et tunc et petitio et solutio facienda est pro partib'. vt. §. de solu. si stipulatus. §. vlti. r. C. de here. acti. l. ij. nisi in casib'. vt. §. cōmo. l. ij. §. heres. et. l. in cōmodato. §. si. ex facto.

k Jn re. Pone casum. vt. §. de bis q̄ in testa. delen. l. prori. Item. §. dere. dub. l. si fuerit. §. si. et facit. §. e. l. factum. §. fina. r. l. quotiēs. r. §. e. in obscura. r. l. capienda. et. l. in ambiguis. r. l. quotiens idē. r. l. semper in dubijs. Accursius.

l Omnia fere. Cum heres adit bereditatem post aliqō tps post mortem testatoris. pnde est ac si statim post mortem adūsset: vt ecce q̄ ad vsucapitionē pficiendā. vt. §. de usucu. l. mutuū. §. vacuū. r. l. multo. §. nōdū. Jtē q̄ ad stipulationes. p fuoz hereditarios factas. vt insti. de stip. ser. an pnin. et §. de stip. ser. si ex re. §. fi. Item q; pōt institui tales fmi. vt §. de bere. insti. l. nō mīn'. r. l. seruus bereditari'. Here aūt dicit ppter vsūfruc. quē nō pōt stipulari talis seruus. vt. §. de stip. ser. l. vsufructus. Jtē propter additionē quāferuus bereditarius facere nō potest. ls possit institui. vt. §. de acqui. re. do. l. bereditas in multis. Item et ideo q; rei bereditarie non fit furti. vt. §. de fur. l. bereditarie. et ideo in subsidium datur crimen expila. here. vt. §. de cri. expi. here. l. ij. §. apparet. sed boc exemplū repsobat Joā. q; nec post aditam ante apprehensam possessionem furti agere. vt in. §. apparet. q̄ nō videt apprehendi nisi corporaliter apprehendat. vt. §. de acqui. posl. cū beres. Cōmodius autem dicas ppter libertatē relictā ancille per fideicom. que parit ante aditam bereditatē: vnde traditur partus patri ad mannumittendum: licet fi esset adita nasceretur ingenuus. vt. §. de fideicom. lib. si quis rogatus. Item propter actionem iniuriarum. vt. §. de iniur. l. i. §. labeo. Item propter actio. de peculio. que etiam contra seruum substitutum datur. vt. §. de pecu. licet. in pnin. Jtem ppter vsuca. inchoandam: vt. §. de vsuc. l. fin. Jtem propter crimen expi. here. q̄s nō baberet locū si statim adūsset vt patet ex premissis. Jn premissis ergo exemplis non est idem cum jtarde aditur quod esset si statim testatore mortuo adiretur.

Qui per

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a Qui p successionē. Pone. C. de te. l. in annalib⁹. Item vbicūq; bo. pos. vt. ś. de vb. sig. ex illa parte, sed hec fallunt in substitutione impatron⁹. ś. j. quos duos ⁊ aliū tertiū habes. ś. ti. j. sciendū. Itē quarto fallit in vsufruc. vt. C. de vsufr. l. cū antiqtas. Itē in alio. vt. ś. de suis ⁊ legi. here. l. si plures. Accur.

b Expressa. Pone vt ś. de qdi. ⁊ de. nūc. et. ś. de pac. si vn⁹. ff. illud. ⁊. ś. de vb. ob. cū q cū. ff. cū pure. ⁊. l. scire debemus. ⁊. C. de vsu. l. ad. uersus. in fi. cōtra qñq; pdest exprimere. vt. C. de noua. l. fin. et. C. de duo. reis. auc. Ita. ⁊. ś. p so. l. coiri. ⁊. ś. de iniur. item apud. ś. Ite edicto. ⁊ qñq; ego pollet exprimere et nō exprimere. vt. C. que res pig. l. spem. ⁊. ś. si cer. pe. cū quid. ⁊. ś. de pac. imperatores. Accursius.

c Pone. Rinulegia. Pone vt. ś. e. in oīb⁹ causis. Itē q ꝺ dicit que pſone sunt non trāsire ad beredem: ꝺic nisi in casu. vt. ś. sol. ma. l. marito. et l. etiā. in pn. Itē ꝺic nec ad alios. vt. C. de legi. et cōsti. l. ij. ⁊ facit ad legē. ś. de re iudi. l. cūpus. ⁊. ś. e. neratius. Accur.

d Semp. Spōsa filij mei nō est mihi nurus. ⁊ sic ly mihi cū ea cōtrahere matrimonius: sed non est honestū qꝺ prealet. Idē contra in sponsa patris. idē in filia vxoris mee quā habuit post diuortiū a me factū. vt. ś. de ritu nup. ſi q. ś. j. ⁊. ij. ſed dōs. B. ponebat i senatore cui ly de iure nature cōtrahere matrimoniū cū libet. nō tñ est honestū tanto viro cū liberta cōtrahere: quod ꝑualet. vt. ś. de ritu nup. l. lege. sic ⁊ alis ꝺicitur licere cōtrabētib⁹ ꝺ decipere. vt. ś. loca. item. ś. quēadmodū. nō tamē cōuenit bono viro. ⁊ facit. ś. de ritu nup. l. semper.

e Leg. Si tutor aliquē de fundo deiecit: vel alis ꝺelinquat vel contrabat nō gerēdo negociū pupilli: nō tenet pupillus vt hic. si aūt gerēdo negociū pupilli: aut bona fide. ⁊ tenetur pupillus etiam si nō est locupletior: nec tutor est soluendo. vt. ś. de euic. l. illud. si autē mala fide. aut est locupletior ⁊ tenetur. vt. ś. de dolo. sed er dolo. si vero nō est locupletior adhuc non tenetur/ si tutor est soluendo a quo recuperet. vt. ś. ne vxs fiat ei. l. i. ś. hoc edicto. ⁊ de pecu. l. summa. ś. si dolo. qꝺ est intelligēdum vt cedat ac. vt ar. de admi. tu. l. fi. ⁊ de tri. l. ij. ś. idē iulian⁹. et fm hoc pōt intelligi qꝺ hic ꝺicit. ⁊. ś. de tab. exhi. l. pe. ⁊. ś. de act. emp. iul. ś. idem iulianus. vbi ꝺicit nō teneri pupillum: subaudi cum effectu: qz liber atur cedendo.

f Don pōt. Pone in officiali vel in priuato litigāte qui tñ obedire tenētur: qz de sua iurisꝺictione sunt: vt. ś. de re iudi. l. cōtumacia. in fi. ⁊ de iurisꝺi. om. iu. l. fi. Predicta aūt cōtumacia punit aliqñ ꝺ āno li tis. vt. ś. de re iudi. l. cōtumacia. in princ. qñqz remotionis ab officio: vt ś. de spōt. l. ū. qñqz denegat iurisꝺitio. vt. ś. er qui. cau. ma. sed ⁊ si per pretorem. ś. sed ⁊ si cū decreto pōt. is. qñqz ab alio penali iudicio. vt. ś. si quis ius ꝺicēti nō ob. l. i. qñqz non tenet obedire: qꝺ ꝺic vt. ś. eo. non vi ꝺef. ś. j. sed ſi est in ꝺolo ꝺmur/ ergo ly ſi minor non restituitur. vt. ś. de mino. si er cā. ś. nūc videndū. Sed contra in eo. ti. l. minor. sed hic est quasi vñ nō fuit vere cōtumax qz cām habuit nō veniēdi: ly nō iustam. secus aūt si nulla. qz aduersus ꝺolū expressum nō restituit. vt in pallega. Ulsi er causa. ś. nūc videndū. aduersus ꝺolū ꝑsumptū bī restituit. vt ea. l. ś. an cōmissum. ⁊. ś. de pub. l. imperatores. Itē quiꝺ si citetur syndicus vel actor vniuersitatis an vniuersitas videt esse in ꝺolo: videt qz nō. vt vel actor vniuersitatis an vniuersitas videt esse in ꝺolo: videt qz nō. vt in fi. ⁊ Leg. Sed pōt ꝺici qz ea ꝑ expediūt possunt fieri per cū: nō ꝑ nos. cent. nā nec ꝓfessio ei⁹ in iure ꝑiudicat. vt. ś. de ꝓfes. certū. ś. ꝟ an ꝑsos.

+ Ista glo. est menti te nenda ad ꝟ q vniuersitas debet ci tari in cōcilio vel capitulo. Bolo.

Ut ergo + vniuersitas vel ecclia sit contumax citet in capitulo vel aren go. vt ar. C. de sac. san. ec. l. iubemus. alis nec in expēsis vel alijs grauaminibus q̄bus grauantur contumaces possunt grauari vel ipo iure vel saltem per restitutionem in integrum.

g Qui in scruitute. Pone in vera ser. vt ecce captus ab hostibus ꝺe simit possidere cū ab hostibus possideatur. ergo ⁊ vsucapere ꝺe simit nisi per filios ⁊ seruos in causa peculiari. vt. ś. de cap. l. in bello. ś. facte. ⁊ de vsuca. l. neqz per seruū. ⁊. l. si is qui. ⁊. ś. ex qui. cau. ma. l. ait pretor. ś. hi plane. vel ꝺic in seruitute. scilz ꝺe facto. nam nec tunc possiꝺet: et sic non vsucapit. vt. ś. de acquiren. rerum ꝺomi. bono liber. ś.

b Quicquid. Accursius.

Emo plus. Dic vt. ś. eo. beredem. Accursius.

Qui per successionem[a] ꝙius longissimam ꝺefuncto beredes exteriorint non minus beredes intelliguntur ꝙ̄ q principaliter beredes exteriorint.

Idem. Lex. clvi.

Expressa[b] nocēt: nō expressa non nocent.

Idem. Lex. clvij.

Rinulegia[c] qꝺā cause sunt qꝺā pſone: ⁊ io qꝺā ad beredes transmittunt ꝙ̄ cause sunt: ꝙ̄ pſone sunt ad hēdes nō trāseūt.

Idem. Lex. clviij.

Semper[d] in coniunctionib⁹ nō solū qꝺ licēat cōsideranꝺum est: sed ⁊ qꝺ bonestum est.

Labolenus. Lex. clix.

Eqz[e] in interdicto: neqz in cēteris causis pupillo nocere oportet ꝺolum tutoris: siue soluendo est: siue non est.

Idem. Lex. clx.

Don pōt ꝺolo carere qui im perio magistrat⁹ nō obtēperat.

Ulpianus. Lex. clxj.

Ui in seruitute[g] est vsucape

Qui nō facit. Debitor q ſ frau. cre. nō vtiq; scruttitib⁹? videtur facere qꝺ non ꝺebet. vt. ś. ꝙ̄ ſ frau. cre. l. ſ fraudē. Itē q iussus est attestatore viam cōcedere. si ea ꝙ̄ ad refectionem necessaria sit ſt aspōtari nō patitur nō vide ad implere iussum testatoris. vt. ś. de itine. actuq; priua. veteres. ⁊ no. er hac. l. q nō facit. fic. ś. ti. j. alienatiōis. in pin. ⁊ l. facere oportere. ⁊ institu. de nupt. ś. si vxor. Item opere ꝺicunt alie in faciēdo alie in non faciēdo. vt. ś. qui. er cau. ma. ait pretor. ś. ꝺeinde. in pin. et ꝺe vb. oblig. l. ij. ś. item in facto. et. l. vbi autez nō apparet. ś. qui id qꝺ. Item facit. ad l. ś. ꝺe iudi. non quicqꝺ. ś. inder. ⁊ ad fil. l. j. ś. penul. ⁊. l. cum ꝺominus.

h Ibertas. Pone vt. ś. de ma. test. l. si ita scripti fuerit. Itez vt eo. tit. l. si ita fuerit libertas. Itē vt. ś. de re iudi. inter partes. Itē in seruo ꝺotali qui pōt manumitti. vt. C. de ser. pigno. ꝺa. ma. l. j. ly alie res ꝺotales nō possint alienari. Sed fallit hec regula: qz licet per vniuersale fideicōmissarium potest heres cogi adire: non tamē propter libertatem. vt. ś. ad trebel. l. si patroni. ś. fe ⁊ fi fine. Item fallit. ś. de leg. j. si seruo legato. ś. si seruus leg. Item fallit. ś. de ma. testa. cum er pluri⁹. ⁊ de leg. j. si quis a filio. ś. si quis plures. Item fallit. ś. de ma. testa. l. libertas. in pin. ⁊. C. de bere. insti. l. extraneum. ⁊ facit. ś. eo. quotiens ꝺubia.

i Emo alieno. Nullus in rebus alienis aꝺministrādis vel causis agendis. er. l. accipit potestatē nisi cūi consensus accesserit. vt. ś. de neg. gest. si pupilli. ś. fi. ⁊. C. de ꝺona. si filij⁹. ⁊ de pen. exigendi. Fallit in causa liberali vbi p iniurto ali⁹ litigat. vt. ś. de libe. cau. l. ij. ⁊. ij. Itē fallit. ś. de app. non tñ. Itē fallit in tu. ⁊ cu. legitimis qui tenent etiā se immiscere. vt. ś. de legi. tu. l. legitimos. ⁊ de admi. tu. l. j. ś. prima. l. qꝺā. ś. er quo. idē pōt ꝺici in ꝺato a iudice. vt. C. in quib⁹ cau. tu, ba. l. licet. Item in patre. vt. C. de bo. mater. l. j.

m Tpalis. Cū ꝙuetuꝺo sit principie vt pcōsulingrediaſ p certā partē ly semel aut bis nō seruet. nō io mutaſ. vt. ś. de offi. pcō. l. obseruare. ś. hocetiā. idē in qualibet alia cōsuetuꝺine vt nō tollaſ. ly semel in ꝛtrariū ppls vtaſ. ⁊ boc ſi tā corroborata est nisi ſcia ꝙuetuꝺo ſcribaſ vel inꝺucaſ. vt insti. de iure natu. ś. pe. interim tñ ante ſscriptā pōt interrūpi: teriam ſi semel in ɔiū ppls vtatur er certa ſcientia.

n Bi non voce. Pone in vēditione ⁊ ſlibus. vt. ś. de ac. ⁊ ob. l. in quibuscūq; in stipulatione ꝙcus: cum ibi verba sint necessaria. vt. ś. de vb. ob. l. i. in pin. sed bic casus non placet Jo. qr in cōtractib⁹ talibus nō est opus ꝓsentia. vt. ś. de act. ⁊ obli. l. consensu. ⁊. ś. de con traben. cmp. l. ś. ś. pone ergo fm eum in tutore cuius ꝓsentia opus est. vt pupillus obligetur. vt insti. de aucto. tu. ś. pe. non tñ exigitur vt loquatur tutor: ergo mutus cū intellectum habeat pōt esse tutor. licet ēt inuitus non possit esse tutor. vt. ś. de tuto. l. ś. mutus. verum est vt de nouo incipiat esse tutor: sed ante tutor non ꝺesinit propter morbum superuenientem. nā multa impediunt facienda qne non impeꝺiunt iā facta. vt. ś. de bis q sui vel alie. in. l. patre. ⁊ de postu. l. ś. ꝙis aūt. Eadem in surdo ꝺicas vt subijcit qui etiam pōt loqui nisi surdus a natura sit: quia tunc etiam mutus est frequenter per consequēs. vt. C. qui testa. fa. pos. l. ꝺiscretos. ś. sinautem.

o Furiosus. Si coꝺicillos vellit facere furiosus nō potest: quia absentis ⁊ quiescentis loco est. vt. ś. de iu. co. l. ij. ś. pe. Item vbicunq; exigit

a HAuorabiliores. ¶Pone vt infra. de interdic. ¶ cõmodum. ꝛ. ff. de act. ꝛ obli. arriamus. vbi in dubio absoluit reus. Item pone. C. de cõdi. ob tur. cau. l. cũ te. ꝛ. l. mercalẽ. vbi in pari cã turpitudinis absol uit re⁹. Ité pone i dilatiõib⁹ q̃ q̃nq; reo dant: nõ actori. vt. C. de dila. l. si q̃i. ꝛ de tẽp. in integ. resti. l. petende. Item pone. vt. ff. de fer. l. fin. vbi plures dãtur dilationes reo. Item pone. ff. de re iudi. inter partes. vbi dis scordantibus ordinarijs valet. p reo: lz secus in de legatis vbi neutrũ tenet donec delegatus confirmet alterum. vt. ff. de re iudi. l. duo iudices. Ité pone vt. ff. de carbo. edic. l. iij. ¶. quod si ille.

b REmo prædo. Regulariter ille tene tur peti. here. directa qui possidet. p herede vel pro possessore. i. pdo. vt. ff. de pe. here. regularit. ¶Pone q̃ q̃ emi scies alienaꝫ hereditatez: nunq̃d sum prædo vt tenear directa? Nñ. nõ q̃ titulũ habeo: lz teneat vtili. vt. ff. de pe. he. l. etiã. ff. si q̃s scies. Bverũ est nisi mea auctoritate iudã. vt. ff. de acq. pos. l. si ex stipulatiõe. vel nisi sit res mobilis i qua cõmittat furtũ. vt ifra. de vsuca. ¶. vñ vi. Item nõ sum pdo vt tenear de pcipiẽdis fructibus. sed de perceptis sic. vt. C. de rei ven. l. si fundũ. at sum pdo quo ad vsuca. vt. ff. de vsuca. nõ solum. ¶. i.

c LIberũ. alias est liber tũ. ꝛ tũc pone q̃ueni tecũ vt seruũ tuũ filiũ meũ naturalẽ manumitteres: ego filiũ tuũ seruũ meum manumisi: tũc nõ ago pscrip. vbi. ad interesse nec deducit aliqd per hoc qõ habeo libertũ. vt. ff. de prescrip. vbi. naturalis. in pn. ꝛ. ¶. fi. S35 5. de ac. emp. idẽqꝫ. in fi. vbi liberti cõputaꝫ. p itereſſe. Sol. ibi mannumisi vt tue. ppie satisfaceré volũtati: hic vt mee ꝛ tue. ppie. als est liberum: ꝛ tũc dic q̃ nõ est q̃s locupletior. p filios. sed fola pecunia: cũ non sint in bonis nris l. si legitimi vel naturales. vt. ff. de rei ven. l. i. ¶. i.

d CLũ de lucro. ¶Pone vt. ff. eo. l. nemo. ꝛ facit. j. e. l. in pari. ꝛ. l. cuꝫ par. in pin. ꝛ. ff. eo. fauorabiliores. Accurſius.

e CUm pretor. ¶Pone vt. ff. q̃ de. cã. l. q̃ dirimus. ¶. fi. ꝛ. l. videa mus. S3 fallit in osbus in quib⁹ qs tenet: ita demũ si locupletior est tempore lit. contest. vt. ff. de pe. he. si a patre. ¶. quo tẽpore. ꝛ. ff. de sol. in pupillo. ꝛ de do. iter vi. ꝛ pro. si ſponſus. ¶. fi. ꝛ. l. seq. Itez fact. ff. de dolo. l. in heredem.

f IN pari cauſa. ¶Pone casum vt. ff. de verbo. ob. l. si seruũ stichũ. ¶. ſequitur. Ité vt no. ff. eo. fauorabiliores. ꝛ. l. nemo. Item. vt. ff. de publi. l. fiue. ¶. fi duobus.

g CUi qui. ¶Pone vt. ff. e. pretor. ꝛ facit. ff. de condi. fur. si pro fure. ¶. fi. Accurſius.

h QUid dolo creditor. Qui ſibi debituꝫ erigit a debitore ſoluente in fraudẽ aliorũ creditorũ nõ tenet pauliana. nec emẽ dolo malo fa cere videt q̃ vigilat ad ſuũ ius cõſequẽdus. hoc aũt verũ est cuꝫ erigit an tecẽ bona poſſideant a creditoribꝫ? fec⁹ si poſtea. vt. ff. ad. q̃ in frau. credi. l. qui autem. ¶. apud. ꝛ. ¶. ſciendũ. ꝛ. l. pupillus. Accur.

i CUm principalis. Vide vt. ff. e. cum principalis. Sed argu. contra. C. de prædi. mi. l. ſi is.

k QUidã. Si aliqs teneat canem vel vſum ea parte qua vulgo iter ſit. ꝛ alicui dãnũ det. in duplũ tenet ex edicto edilium. Item tene tur vtili de pauperie: vna ergo aliã nõ tollit quo ad natiuitatẽ: nec quo ad vitã: quia ambe viuunt ꝛ cõpetunt: vt hic. ꝛ infti. ſi qua. pauperie. fe dica. ¶. pe. ꝛ. ¶. ſi. fed p exceptionẽ vna p aliã tollit. nisi in id qõ excedit ex eode facto. vt. ff. de act. ꝛ obli. qui seruũ. in pn. secus ſi ex diuerſis fa ctis. qꝫ tunc non tollit vna aliam. vt. ff. de pri. deli. l. mundi. et distingue tollit: nisi in id quod excedit. aut ex diuerſis ꝛ tunc nullo modo vna aliã tollit: vt dictum est. ſi autem ambe rei perſecutorie: ꝛ tunc vna aliam tol non tollitur vna per alteram. vt. ff. de fur. ſi pignore. ¶. cum furti. nisi in traordinaria. vt ibi no. Ol. ꝛ in alio forte. vt. ff. de fur. l. ſi is cui. ſi vo ab

initio nõ est penalis: tũc vna p alterã tollit. vt. ff. q̃ mẽ. cau. l. metñ. ¶. li cet. ꝛ. l. ſi cũ exceptione. vbicũq; dixi vnã p aliã tolli/intellige pceptione nõ natiuitate ꝛ cõtestatione. vt. ff. de confti. pecu. l. ité illa. ¶. vetus. ꝛ de his qui deie. vel effu. l. pceptione. miſi in casib⁹ in q̃bus lz natinitate ꝛ cõtrant/tñ sola electione tollunt. vt. ff. de tribu. q̃ in heredem. ¶. eligere. et C. de fur. l. i. ꝛ facit. ff. de actio. et obliga. l. nunq̃. Accurſius.

l QUi dolo. ¶Pone i cõducto rei ven. vt ff. de rei vẽ. l. ſinaũt. ¶. ſed z is. Ité in peti. he. vt. ff. de peti. here. ſz z ſi. ¶. pin de ingt. Ité in noralib⁹. vt. ff. de nora. ſi bone fidei. Ité. ff. ne qd i lo. publi. l. ij. ¶. ſz interdictũ locũ hz aduerſus ꝛc. et dicas bis casibus dari vtilẽ nõ directam. vt. ff. de nora. l. electio. ¶. ſi is quem. dolus em desinẽtis poſſi dere alteri nõ tz nocere. vt. d. l. electio. ¶. ſi. et facit. j. e. parem.

m IMperitia. ¶Pone in medico. vt iſtit. ad le. aql. ¶. imperitia. et ff. de offic. pre. illicitas. ¶. ſicuti. Item in indice. vt ff. de variis cog. ſi iuder. Item in quolibet artifice. vt. ff. loc. ſi qs fundũ. ¶. celſus. ꝛ. Ité ff. ſi gẽma. excepto menſore. vt. ff. ſi mẽ. fal. mo. di. l. i. ¶. hec actio.

n MEliot. Stipulatiõe ẽritoño fuẽtiã ſnito. vt. ff. de verb. ob. ſeruus vetãte. nõ aũt pacto remittit. vt. C. de

pac. ſeruo. Ité nec mãdando ſe vendi. vt. ff. mandã. ſeruo. me⁹. Ité nec vendendo aliquid. vt. ff. de pol. ſi quis rem. ¶. voto. nec ſeipſum bodie niſi ño ſciente. vt. C. de epi. ꝛ de. l. iubemus. ¶. ſeruos. ꝛ in auf. ſi ſeruo. Sz fallit in contractu: vbi etiam inuitũ dñm obligat de peculio. vt. ff. de pecu. ſi quis ſeruũ. ¶. etiã. Ité delinquẽdo grauat nõn faltem in nora. vt. ff. de vi ꝛ vi ar. l. i. ¶. qõ igit adjcit. Item fallit in querẽdis. vt. C. de acqui. poſ. l. fi. ꝛ de bere. inſti. l. iij. in fi.

o QUi fraudant. ¶Pone vt. ff. q̃ in frau. cre. q aũt. Ité vt. ff. pro ſo. l. nemo. in casib⁹ tñ tenẽt ꝛ q nõ querit. vt. ff. ſol. ma. ferunt⁹ do talis. ꝛ. l. ſi vo. ¶. qõ adjcit. ff. ſ. de pe. here. ſz ſi lege. ¶. pinde ingt. et de her. vel. i. j. ¶. nõ tantũ. ꝛ. ff. de ſi quis omiſ. can. teſta. l. i. ¶. penul.

p CUstemo. ¶Pone vt. ff. de dona. inter vi. ꝛ vro. l. ij. ¶. i. vbi nõ eſt melioris conditionis qui donat illicite vroꝛi q̃ ille qui donat licite. Item pone. C. de tranſac. l. tranſactione. Item. C. de ſer. pig. da. manu. l. ſi credi tonibus. Item qui fecit furtũ non agit furti. vt. ff. depoſit. l. ſi predo. ꝛ de fur. l. cum qui. ¶. i. Item delinquentes conſtat deteriorare conditionem ſuam. qz patiũtur penas corpoꝛ ꝛ rerũ. Item pone. ff. q. ex cau. ma. l. ſz ſi per pretorem. ¶. actio ex empto. Item. ff. de dolo. l. j. in ptin. Ité pone vt. ff. de fideiuſ. l. ſi titius ꝛ ſeia.

q EAque. Dicit. ff. e. impoſſibilũ. ꝛ. l. vbi repugnantia. ¶. q rerũ. ꝛ quod ſubijcit: nõ ſunt ſub. nec eſſe poſſunt: vt hypocentaurus. vt infti. de inuti. ſtip. in pin. ſecus ſi eſſe poterit. vt. ff. de verbo. oblig. l. interdum. in pin.

r BOna fides. Si fundum alienũ bona fide poſſideo fructus etiã ex alieno ſemine a me perceptos meos facio. ppter bonaz fidem: ac ſi in veritate eſſem dñs. vt. ff. de vſur. q̃ ſcit. ¶. j. niſi lex reſiſtat: vt q̃ cẽt naturales. vt eo. titu. de vſur. l. fructus. Vel pone ſolniſti mihi ſtichum qui erat alienus: cum ergo putarẽ eſſe tuum ꝛ mihi a te debitum ita vſu capiam ac ſi inueritate deberes. vt. ff. pro ſoc. l. ſi exiſtimans. ꝛ pro ſuo. l. hominem. niſi lex reſiſtat: puta actioni: quia ſit furtiuus. vt infti. de vſu ca. ¶. furtiue.

s QUi auctore. Si auctore pretore emã rem legatã q̃ venditur cauſa funeris bona fide videor emere: ex dñs efficior: etiã ſi ſciam legatã. vt. ff. de relig. at ſi gs. ¶. ſi colonus. Ité ſi decepꝫ eſſem a falſo tutore auctoritate iudicis bona fide videor emiſſe: ꝛ valet. Actus. vt. ff. q̃ fal. l. ſi. ¶. idem pompo. ꝛ facit. q̃ vſucapiam etiã ſcies ſeruũ alienus. quẽ duri iuſſu pretoris. vt. ff. de nora. l. ꝛ gnaliter. in fi. nã inſte poſſidet ꝛc. vt. ff. de acqui. poſ. l. iuſte. ꝛ facit. ff. de mino. l. minoꝛ. xxv. annoꝛum ex aſpectu. ff. e. non videtur. ¶. qui iuſſu.

t OMnis hereditas. Hec regula expoſita eſt. ff. eo. l. omnia.

Nunq̃

+ Adde gl. in. c. j. vt ecclẽ. bñfi. ꝛ l. q̃ accuſatꝛe. C. de edẽ. Quod ego amplius. p cedat tam in ciuilib⁹ q̃ ꝛ criminalib⁹. vt p alle. gl. in. d. l. q̃ ac cuſare. ꝛ iuribus in ea allegꝫ.

¶Penalis actio an vna aliaꝫ tollat.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

mortis continuatur. ¶ Nunq̄[a] ex postfacto crescit preteriti delicti estimatio.

Gaius. Lex. clxxxij.

Omnes actiões[b] que morte aut tpe pereũt semel incluse iudicio salue permanẽt. ¶ Non videtur[c] pfecte cuiusq̧ id esse qđ ex causa auferri potest.

Ulpianus. Lex. clxxxiij.

Absentia[d] eius qui reipu. causa † abest: neq̧ ei neq̧ alij dãnosa esse debet.

Paulus. Lex. clxxxiiij.

Quod contra[e] rõnẽ iuris receptũ est nõ est pducenduz ad consequẽtias. ¶ Uni duo[f] pro solido heredes esse non possunt.

Idem. Lex. clxxxv.

Qui tacet[g] nõ vtiq̧ fatet: sed tñ verum est cũ nõ negare.

Ulpianus. Lex. clxxxvj.

Quod ipsis[h] qui ꝯxerũt obstat: ⁊ successorib⁹ eoꝝ obstabit.

Paulus. Lex. clxxxvij.

Non omẽ[i] qđ licet honestuz est. ¶ In stipulationibus[k] id tps spectat quo cõtrahimus.

Ulpianus. Lex. clxxxviij.

Nemo videt[l] fraudare eos: qui sciunt ⁊ consentiunt.

Paulus. Lex. clxxxix.

Quod qs[m] cũ seru⁹ esset egerit, pficere liberto facto nõ potest.

Gaius. Lex. cxc.

Semper[n] in generalib⁹ specialia insunt.

Paulus. Lex. cxcj.

a ¶ Nunq̄ ex postfacto crescit. Si seruũ meũ nõ mortifere vulnerasti. et postea per meã negligentiam decesserit/ nõ teneris de occiso. vt. s. ad. l. aquil. q occidit. §. fi. Ité. s. de fur. ei qui. ⁊ sic nõ crescit estimatio delicti. in casib⁹ tñ crescit: vt si dãnat⁹ inopus publicũ ad tẽpus refugit duplicatur pena delicti. vt. s. de pe. aut dãnũ. §. quisq̧ aũt. Ité qui preciũ accepit vt psuaderet stuprũ cũ alio cõmittendũ delinquit. ⁊ huius delicti pena crescit perfecto flagitio. vt. s. de extraor. cri. l. j. §. fi. Ité si ascripsi legatum filio meo capto ab hostibus eo reuerso incido in penã senatuscõ. libonia ni. vt. s. de fal. impuberẽ. §. j. Ité qui nõ malo aĩo dedit medicamentum ad cõcipienduz ex postfacto si ea que accepit decessit acriter punit. relegat eñi vt. s. ad. l. cor. de sic. l. eiusdem. §. senatus. Itez fallit hec regula. s. de dam. infec. si finita. §. fi. ⁊ l. se. sz hic delictũ erat cõsummatum. Item fallit. s. de fur. inficiando. sed ibi sequẽtis delicti fit estimatio nõ preteriti. Accur.

b Omnes actiones. Dic vt. s. eo. nõ solet. ⁊ l. penalia. ⁊ facit. s. de actio. ⁊ oblig. l. omnes.

c ¶ Nõ videt. res sub ꝯdi. legata nõ est pfecte hẽdis. ⁊ sic nõ alienat etiã pẽdẽte ꝯdi. vt. C. cõia de leg. l. fi. §. sz q₂. Ité pone si tibi p metũ rẽ abstuli: ⁊ alij vẽdo fit mea ⁊ sic emptoris. vt. s. qđ met. cã. si mulier. §. si metũ. nõ tñ pfecte fit emptoris cũ possit ei auferri p ac. qđ met. cã. ⁊ iđ nõ vsucapit. vt. s. qđ me. cau. si vi vl' metu. sic et. s. de cap. l. in bello. §. si qs huũ. Ité pone. vt. s. de sol. cũ qs. §. qui hoiem. ⁊ facit. j. eo. l. plerũq̧.

d Absentia. Tam absens ꝯtra presentez: q̄ psens ꝯtra absentẽ restituuntur: vt hic. ⁊ s. ex qui cau. ma. l. j. ⁊ l. videlicet.

e Quod cõtra. Si quid mihi facere vel dare debes. possum delegare vt alij loco meo facias vel des. sz hoc fallit si debeas mihi hereditatem per fideicõ. vt. s. de iur. do. si mulier. §. ex asse. quod nõ debet trahi ad ꝯsequẽtiã. al's nõ valet delegatio. Ité lz succurrat mulieri fideiubenti per vell'. nõ ideo iuuãtur oẽs q p alio fideiubẽt. vt. s. e. l. q̄ propter. ⁊ dic vt. s. de leg. ⁊ senatuscõ. l. qđ vero. ⁊ l. his.

f ¶ Uni duo. Duo heredes instituti succedũt i vniuersum ius pĩi. vt. s. eo. hereditas. nõ tñ p solido: vt nec duo pñt esse dñi isolidũ. vt. s. de castren. pecu. hereditate. §. pĩ. Sed nõne institut⁹ q restituit p treb. remanet heres: ⁊ ille cui restituit est loco hẽdis effectu: ⁊ sic ambo insolidũ. vt insti. de fideicõ. he. §. restituta: Rñ. director cũ effectu nõ possunt. institutus eñi nõ est cũ effectu fideicõ. nõ est directo. Ité oppo. cũ heres here dis testatoris est heres. vt. C. de vsur. l. antiqtas. ergo vn⁹ etiã infinitos hz heredes: Rñ. diuersis tpibus non vno esse incipiunt.

g Qui tacet. tacere quidẽ mediũ est inter expressam voluntatẽ ⁊ contradictionẽ expressaz. ⁊ nõ sit idẽ ius qđ in altero est eoꝝ. et pone exẽplũ in tributoria. nã si ꝯbat huus dño cõtradicente tenet de peculio tñ. ⁊ deducit quicqd dño debet. vt. s. de pe. si qs seruũ. §. etiã. ecõtra si eo expressim volẽte tenet insolidũ qđ iussu. vt. s. qđ iussu. l. j. vbi aũt scit et tacet tenet tribu. vt hic. ⁊ s. de trib. l. j. §. sciẽtiã. ⁊ de exerci. l. j. §. si is. Sed fallit hec regula. q₂ qñq̧ tacere est p expressa ꝯdictiõe. vt in pcur. vt. s. de pcu. filius. §. inuitus. ⁊ in serui. vt. s. de serui. vrb. predi. inuitũ. Ité in furto est. vt. s. de fur. per quas. §. que ex volũtate. Ité i patrono vt. s. de rit. nup. l. in eo iure. §. demũ. Ité in istitutione heredum: q₂ expresse dz testator dicere nomẽ heredis. vt. C. de testa. l. iubemus. Ité in interrogationib⁹ in iure. vt. s. de interro. ac. de etate. §. q tacuit. Et sic fallit scđa pars hui⁹. l. ⁊ ecõtra tacere habet pro ꝯsensu expresso qñq̧: ⁊ sic fallit prima. vt. s. sol. ma. l. ij. §. volũtate. ⁊. s. de lib. ag. l. j. §. pena. et s. loca. itẽ querit. §. q impleto. Ité vbicũq̧ tacitũ pactuz a. l. inducit. vt s. de pac. l. q in futurũ. ⁊ ad hoc ꝯcurrũt duo generalia patientia habet pro cõsensu. ✠ Item econtra. Item facit. s. de excep. l. nõ vtiq̧.

h Quod ipsis. Quod non potuit vsucapere defunctus: q₂ erat furtiua quã emit/ nec successor eius poterit vniuersalis vel singularis vt. C. de acqui. pos. l. vitia. ⁊ vt plene videas dic vitia alia vere realia vt furtiua ⁊ vi possessa violentia ablatiua. vt insti. de vsuca. §. furtiue. non compulsiua. vt. C. qđ me. cã. si vi. Item res data iudici seu psidi ꝯ. l. iul. repe. vt. s. ad. l. iul'. repe. l. pe. alia quasi realia: vt liber homo. vt insti. de vsuca. §. sed aliqñ. Ité fiscalis. vt. s. de vsuca. vbi. §. interdictũ. Ité pupillaris. vt. s. de acquir. re. do. l. bone fidei. alia psonalia vt dolus dans causam negocio vel incidens ex pposito. Item mala fides qñ credidit venditorem non habere ius vendendi. vt. C. de prescrip. long. temp. l. si fraude. Ité. sciẽtia rei aliene. vt in comodatorio depositario ⁊ creditore. Quid aũt de pcaria ⁊ clandestina: R. dicit vitia rei: ⁊ pro eo. s. de acq. pos. põponius. §. cũ qs. qđ nõ placet: q₂ pcaria iusta possessio est: q₂ cuz ter respiciẽti lz possessio dicatur clãdestina: nõ tñ dr clãdestina res. vt. s. de acqui. pos. l. clam. de litigiosa cõstat q̄ nõ est vitiosa. vt. C. de pscrip. long. tẽp. l. j. Ité successorum alij i ius vniuersuz vt hẽdes et siles. vt. s. de here. insti. quotiẽs. §. heredes. Alij in rem vt emptor et siles. vt. s. de excep. rei iud. l. fi. ⁊. s. quo. leg. l. j. §. illud. his perorat⁹ dic q̄ vitia realia durant in psona vniuersalis successoris: vt h. et singularis. vt isti. de vsuca. §. furtiue: et h̄ q̄ ad vsuc. nõ q̄ ad fructus. vt. s. de acq. rer. do. l. bone fidei. §. pe. sed in vitijs psonalib⁹ distinguit singularis successor ab vniuersali. nã si est singularis nõ impeditur pscribere iure veteri incipiẽdo a se. vt. s. de diuer. ⁊ tẽp. p. l. an vitiũ. in prin. hodie secus. vt in aut. vt spõsa. larg. §. rursus. porro q̄tũ ad agendum impedit. q₂ de dolo defuncti excipit si est cã lucratiua: vt in donato ⁊ legato: ⁊ quasi lucratiua vt in seruo noxe dedito. Ité fm Jo. in eo cui res magni precij modico distracta est. vt s. de excep. do. l. apud. §. si qs autẽ. et. §. de auctoris. et de excep. l. si rem legatã. al's si nõ est lucratiua nõ excipitur nisi vtatur accessione sui auctoris. vt. d. l. apud. §. de auctoris. vel nisi sit res reuersura ad dolosum. puta mulier dolo induxit aliquẽ ad promittendã dotem viro: si maritus petat ab eo repellit eo qđ res ad dolosam mulierem reuerteret. vt. d. l. apud. §. iulian⁹. ⁊ l. pure. §. pe. ⁊ ad idẽ. l. apud celsuz. §. si quis aũt. in fi. Si autẽ est vniuersalis successor: si quidẽ extraneus nocet ei mala fides defuncti nisi velit ex se incipere fm. M. vt. C. de prescrip. lon. tem. l. j. sed Jo. ⁊ Azo dicunt indistincte nocere. vt. C. cõmunia de succes. l. fi. ⁊. s. de diuer. ⁊ tẽp. prescrip. cũ heres. ⁊ hoc i extraneo herede. in suo ꝯstat fm oẽs qđ nocet cum sit eadẽ persona. vt. s. de libe. et posthu. l. in suis. ⁊ facit. s. eo. in his.

i Non omne. Dic vt. s. eo. l. semper in conuentionibus.

k ¶ In stipulationibus. q̄tum ad acquisitionẽ obtinet qđ hic dicitur. vt. s. de v̄b. oblig. si filius. ⁊. s. de stipu. ser. l. vsufructus. nisi in casibus. vt. s. de v̄bo. obli. quidam cum. §. fina. et. s. manda. si vero. non remunerandi. §. si filiofa. ⁊. s. de here. insti. quidam. nõ quãtum ad hoc vt valeat vel nõ. nam rem meam stipulor sub conditio. si mea esse desierit. et valet non inspecto principio. vt. s. de v̄bo. obliga. si rem meam. nisi in sacra ⁊ religiosa ⁊ libero homine: vbi non valet si sub cõditione si sacra esse desierit stipuler. vt. s. de v̄bo. oblig. inter stipulantẽ. §. sed hec dissimilia sunt. Sed quid in legatis: Rñ. ecõtra q̄tum ad acquisitionẽ: vt nõ dies quo legatur: sed quo dies legati cedit spectetur. vt. s. qñ dies leg. ce. si vsufru. §. fi. ⁊. s. eo. l. que legata. Item quãtum ad valitudinez econtra vt presens tẽpus adite hereditatis spectetur. vt. s. cõmunia predio. receptum est. in fine. ibi: ideq̧ ⁊c. nisi in casibus. vt. s. de leg. j. cetera. §. si sub conditione. Accursius.

l Nemo videtur. Pone q̄ emi a debitore alienãte in frau. credi. sz eis ꝯsentientib⁹ nõ teneor pauliana. vt. s. q̄ in frau. cre. qui autẽ. §. pterea. Ité pone. s. de acti. emp. l. j. in fi. ⁊ de edil. edic. l. j. §. si intelligatur. ⁊ l. si tam. §. ei. ⁊. §. in edilitijs. ⁊. C. de transac. l. de fideicõmisso. et. l. cum donationis. et de rescin. ven. l. venditor. ⁊. s. depositi. l. j. §. ele. ganter. et. s. quod fal. tu. auc. l. j. §. finali. Item qđ dicit sciuit: scilz tempore ꝯtractus: secus si tunc ignorauit ⁊ postea sciuit: q₂ nõ decrescit obligatio. vt. s. de edil. edic. iustissime. §. fi.

m Quod quis. Si seruus contraxit tempore seruitutis non prodest ei facto libero: vt hic. Sed fallit in trib⁹ casibus. vt. s. de excep. rei iudi. l. j. §. si seruus. et. s. de pactis. l. iurisgentium. §. sed ⁊ si quis. et §. retulimus. ⁊. s. de iure do. si serua seruo. ⁊ ecõtra non nocet. vt. C. an ser. ex suo facto. l. ij. Sed fallit in multis. Primo quia quandoq̧ tenetur de dolo. vt. s. de dolo. et eleganter. §. seruus pactionis. Secũdo. s. de fideicom. l. si pure. Tertio. s. de lib. lega. aurelius. §. sticho. Quarto C. an seruus ex suo fac. promisisse. Quinto. s. de nego. gest. eum actum. et. l. fina. §. sceuola. scilicet quando ex connexa administratio. Item sexto. s. depositi. si apud filium. sed ibi ex posteriore detẽtione. Septimo in maleficijs. vt institu. de noxa. §. omnes. Octauo. s. de do. preleg. l. ij. §. per contrarium.

n Semper. Pone vt no. s. eo. l. in toto. et facit pro. P. q̄ exceptiones sunt de regula, tu contra. s. eo. l. j.

† Adde limitabis hãc l. p ea q̄ notau i l. j. §. tutores. in apostil. i ✠. absens causa reipublice. sup glo. i ✠. cãdiu. s. qñ appel. sit ⁊ infra que tẽpora.

✠ Adde qđ no. in. l. ij. in apost. in ✠. q̄ tacet posita sup glo. i ver. nõ ꝯdixit. s. ad municip.

Seruo libero facto an psit cõtractus tpe seruitutis factus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Cuius effectus[a] oib⁹ ꝓdest: eius et ptes ad vniuersos pertinent.

Ulpianus. Lex.cxcij.

Ex qua[b] persona quis lucrū capit eius factū prestare dʒ.

Idem. Lex.cxciij.

Parē[c] esse ꝯditionē oportet ei⁹ qui qd possideat vel habeat: atqʒ ei⁹ cui⁹ dolo malo factū sit quomin⁹ possideret vel hēret.

Paulus. Lex.cxciiij.

Nemo dānuʒ[d] facit nisi q id fecit qđ facere ius non hʒ.

Ulpianus. Lex.cxcv.

Hoc iure[e] vtimur vt quicqd oīno per vim fiat aut in vis publice aut in vis priuate crimen incidat. ¶ Deiecit[f] et qui vel iussit vel mandauit/vel ratum habuit. rati em̄ habitio mādato comparatur. ¶ In ꝯtractibus[g] in qbus doli prestatio vel bona fides inest heres in solidum tenetur.

Paulus. Lex.cxcvj.

Here[h] quibuscunqʒ modis obligamur: iisdē in ꝯtrariū actis liberamur: cū quib⁹ modis acquirim⁹ iisdē in cōtrariū actis amittimus: vt igit nulla possessio acquiri nisi animo et corpore potest: ita nulla amittit nisi in qua vtrūqʒ in cōtrariū actum est.

Ulpianus. Lex.cxcvij.

Cum par delictum[i] est duoꝝ semp onerat petitor: et melior habet possessoris cā sicut fit cuʒ de dolo excipit petitoris: neqʒ em̄ datur talis replicatio petitori: aut si rei quoqʒ in ea re dolo actū sit. ¶ Illi[k] dʒ permitti penam petere qui in ipsam non incidit.

Paulus. Lex.cxcviij.

Factum[l] cuiqʒ suuʒ non aduersario suo nocere debet. ¶ Non videt[m] vim facere: q iure

a Cuius effectus. Emolumētū fundi pecuniariū ⁊ ceterarū rerū ꝓdest ei q in fundo dn̄iū hʒ. Si igit ipse decessit plib⁹ heredib⁹ relictis partes ei⁹ emolumēti ptinēt ad vniuersos hēdes.i.ad singulos ꝓ ea pte q̄ sunt hēdes. ⁊ ita ſm. B.q.d. vtilitas fundi q̄ est effect⁹ dn̄ij ꝓdest oib⁹ hēdib⁹. ꝗ ⁊ dn̄iū ptinet ad oēs loco sūpto ab effectu. sic. C. de sum. tri.l.iij. ibi: igit si clericus ⁊c. ⁊. ſm hoc cui⁹ ⁊ ei⁹ ad fundi dn̄ium referunt aliter ſm Jo. si absentes defendunt vel eoꝝ negocia administrent qs est effectus vtiqʒ hʒ: q̄ indefensi nō ꝯdēnabunt. actores i pos. nō mittent. ⁊ alij casus siles. vt.s̄. de neg.ge.l.j. effect⁹ ꝗ iste ꝓdest oibus.i.ad publicā vtilitatem. vt.s̄. de pcu.ſuū.§. publice. ⁊ ptes ei⁹ effect⁹ sʒ si aliquoꝝ negociū geratur singularit: vtputa titij ⁊ sempronij ptinent etiā ad vniuersos.i.vniuersoꝝ vtilitatē spectare videt. vel pone vt instit. de his q sunt sui vel alie. iur.§.pe. q̄ expedit oib⁹ id est reipub. ne qs re sua male vtat. ⁊ hoc pncipaliter. scd̄ario aūt hoc expedit singulis. Accur.

† Concorter in regula ratihabitionē. eo.ti.l.vj. ⁊ in.c. post cessionē. p glo.cā ibi nota. extra de cita.

b Ex qua. Pone in institore. vt.s̄. de insti.l.j.i pn. Itē.s̄.si qs omis.cau.test.si nō solus. in pn. itē.s̄. de aq̄.plu.ar.si terti⁹.§.fi. Sʒ fallit: q̄ qn̄qʒ ex alicui⁹ persona habemus lucrū nō dānū. vt.s̄. de neg.ge.l.si negocia absentis. Itē si vnus solus ex socijs admisit sociū: alij qui nō admiserūt sentiūt lucrū ex persona illius q est admissus ꝑ eū q admisit. nō tn̄ ipsi cū assumpto cōicant suum lucrum. vt.s̄. pro soc.l. ⁊ quicquid.

c Parem. Dic vt.s̄.eo. qui dolo.

d Nemo dānū. Pone in magistratu q dedit dānū alicui cōtumaci nō tenet. vt.s̄. de iniur.l.iniuriaꝝ.§.is q. ⁊.§.seq. ⁊.s̄.ad.l.aql.l. queadmoduʒ.§.si qd tn̄. Itē pone si qs dedit dānū cū aliter se tueri non posset non videt dare dānū. vt.s̄.ad.l.aql. scientiā.§.q cū aliter. vere tn̄ dānum dat: q̄ dānū a diminutione dr̄. vt.s̄. de dā.infec.l.iij. Iteʒ pone C.ad leg.iul.de adul.graccus. ⁊.s̄. de v̄bo.obli. qui seruum.

e Hoc iure. Vis alia publica: vt cū armis: alia ꝓuata vt sine armis. de prima est pena deportatio ⁊ oim bonoꝝ amissio. de secūda relegatio cū amissione tertie partis oium bonoꝝ. vt insti. de interdic.§.qui ante. ⁊ de pub.iudi.§.item lex iulia.

f ¶ Deiecit. Pone vt.s̄. de vi ⁊ vi ar.l.j.§.deiecisse. ⁊.§. quotiens. ⁊.§. sʒ cū qs. qđ aūt dr̄ de ratihabitione: itellige ita dictū eē si meo noie deiecerat nō als. vt.s̄. de neg.ge.si pupilli.§.sʒ ⁊ si ego. ⁊ de p̄ca. si seru⁹. sed an idē in ceteris delictis meo noie cōmissis vt possim ratū habere et tenear: qdā nō: ⁊ in h̄ speciale: q̄ possessio violēta ad me ꝑuenit: sʒ dicas idē in oibus: q̄ lex gn̄alr̄ dicit. vt.s̄. de vi ⁊ vi ar.l.j.§.sed ⁊ si qs. in fi. ergo gn̄alr̄ intelligēda est. vt.s̄. de le.p̄s.bo.pos.ꝯtab.l.j.§.gn̄aliter. q̄ modo per aliū pn̄t fieri. in adulterio aūt secus. Itē qđ dicit cōparari mādato: nō tn̄ vt agat man. vt no.s̄.eo.semp. nisi in casu. vt.s̄. qđ iussu.l.j.§. si ratū. vbi inducit qđ iussu. Item qđ dicit ratihabitio ⁊c. fallit in casibus. vt no.s̄. de his qui no.infa.l.quid ergo. in prin. ⁊ facit.s̄. de iniur. nō solū. in prin. ⁊.s̄.eo.l.is dānum. ⁊ C.ad mace.l.fi.

g ¶ In ꝯtractib⁹. In ꝯctibus dʒ abesse dolus ⁊ bona fides adesse. vt.C. de act. ⁊ obli.l.bonā fidē. sed ⁊ hoc mō nō sufficit: imo venit culpa qn̄qʒ lata qn̄qʒ leuis: qn̄qʒ leuissima. vt.s̄.e.ꝯctus. si ꝗ defunctus fecerit ꝯ in aliq̄ de p̄dictis tenet heres vt ipe defunct⁹ tenebat etiā ex dolo defuncti: ex ꝗ est cōmissus in ꝯctu: lʒ secus sit extra ꝯctū qn̄ nō tenet nisi inq̄tū ad eū ꝑuenit. vt.s̄. deposi.l.si hoiem.§.dat. ⁊.s̄. de act. ⁊ oblig. ex depositi. sʒ lʒ heres teneat regulariter vt defunct⁹. Fallit tn̄ in casib⁹ vt cū dolus testatoris dedit cāʒ ꝯctui. ⁊ ad heredē dolosi nō ꝑuenit. vt insti. de ppe. ⁊ tēp.ac.§.aliqn̄. Itē fallit in actione in factū q̄ dat cōtra mēsorē. vt.s̄. si men.fal.mo.di.l.iij.§.pe. in fi. Itē in actione tri. vt.s̄. de tri.illud.§.pe. in fi. Itē in act. ex stipu. cōpetente ꝓ iudicio sisti. ꝓ eo qđ quis cōueniebatur in iure. vt.s̄. si quis cau.l.si eū.§.q iniuriarū. Itē fallit si interueniat cōfusio vt q̄ creditor debitori successit. vt.C. de heredi.ac.l.j. Item fallit.s̄. qđ fal.tu.auc.l.hui⁹ actionis.§.j. Itē in actiōe in factū de calū. que ⁊ ipsa ex ꝯtractu nascit. si dedi vt negociū mihi nō fiat. vt.s̄. de calum.l.in heredē. Item fallit.s̄. de polli.l.ex pollicitatione. itē.s̄. de p̄cario. quesitū.§.fi. Itē fallit.s̄. depo.l.j.§.j. vbi aliter tenetur heres q̄ defunctus. Sed qd in q̄si ꝯtractibus: Rn̄. ibi diuersimode tenet heres q̄ defunctus: q̄ defunctus tenet de dolo lata culpa ⁊ leui. vt.C.arbit.tu.l. quicquid ad heres nō nisi ex dolo vel lata culpa defuncti/nisi fuisset lis cōtestata ꝯ defunctū. vt.C. de here.tu.l.j. idē in heredibus magr̄atꝰ q nō idonee curauerūt caueri pupillo. vt.C. de magistra.cō.l.in heredē. et s̄. de magistra.cōue.l.nō similiter. ⁊ facit.j.e.ad ea.§.fi.

Heres an ⁊ qualit ex defuncti cōtractib⁹ teneatur.

h Here. Ex ꝯctu quattuor modis obligamur.s.re: verbis: litteris ⁊ consensu: sic et quattuor modis contrarijs actis liberamur: scilʒ reddendo rem depositā. Acceptilatione. Itē litteris in contrarium emissis ab eo in quē priores exposite fuerint. Itē ꝯtrario cōsensu ab emptiōe re integra receditur. vt.s̄. de solu.l.ꝓut quisqʒ. Sed quare dicit fere: Rn̄. q̄ ⁊ delinqn̄do quis obligatur. non tamen cōtrario delicto liberatur. vel q̄ quādoqʒ quis alio modo obligat vt stipulatione ⁊ alio modo liberatur vt solu. Itē hoc primū de obligationibus personalibus probat ad instar corporaliū que acquirūtur animo ⁊ corpore: ita in cōtrarium amittunt. vt.s̄. de acqui.possef. queadmodum. qđ est verum vt duo sint necessaria in amittendo: si incipias a corpore: secus si ab animo. vt.s̄. de acqui.pos.l.iij.§.in amittēda. sic.C. de iure deliber. potuit. ⁊.s̄. de rei ven.l.si autem.§.j. ⁊ facit.j.e.ad ea.§.vlti. ⁊.s̄.e.l.nihil.

i Cum par delictū. Promisisti mihi penā si iudicio tali die nō sisteres: ego impediui te: et tu me: si agam ad penam excipies ꝙ ego dolose te exemi: nec ego possum sic replicare. immo recte ago siue nulluʒ dolum cōmisi: aut si rei vel cōuenti dolo similiter sit factū. nam hec sunt verba replicationis. vt.s̄. de eo per quē fac.e.l.fi.§.sed si stipulator. Vel pone ꝙ libertus vocauit patronū in ius sine venia: ⁊ patron⁹ fuit exemptus sicqʒ amisit actionē suā si agit libert⁹ ꝯ eximentē ille excipiet de dolo vocātis: nec vocās poterit replicare. vt.s̄. de eo per quē fac.e.l.j. ⁊.l.fi. et ne qs eū q in ius voc.l.j. in fi. ⁊.l.ij. nec ob. in eo.ti.l.sed eximendi.§. itē si qs. ⁊.l.si per aliū.§.in eū. q̄ ibi deliqt calūniādo: hic vocādo. Iteʒ pone.s̄. de ꝯtrahē.emp.domū. itē.s̄. de ꝯdi.ob tur.cau.l.si ob turpē. sicut ꝗ dolus dolo cōpensat: sic culpa culpe. vt.s̄. de cōpen. si ambo. Non aūt dolus cū culpa: q̄ dolus ꝑgrauat. vt.s̄.ad.l.aql. item si obstetrix.§.fi. ⁊.l.si putator. Itē si vnus in lata culpa: ali⁹ in leui: prepōderat lata cū equiparet dolo. vt.s̄. si men.fal.mo.di.l.j.§.lata plane. Sed quid si vnus fuerit in leui/alius in leuissima: Rn̄. cū vterqʒ nō sit in pari causa is q minus deliquit est in causa meliori. vt.s̄. de v̄b.ob. si seruū.§.sequitur. ⁊ de dolo. si duo. ⁊ de excep.doli.apud.§.marcellus. ⁊ facit.s̄.eo. nemo predo.§.fi. ⁊.s̄. ne quid in loco pub.l.ij.§.j. ⁊ so.ma. viro.

k ¶ Illi. Si rē mihi surripias eaqʒ postea tibi surripiat tu nō agis furti: sed ego ago contra vtrūqʒ: nec exacto vno alter liberat: cū ex diuersis factis teneamini. vt.s̄. de fur.l.q re sibi cōmodata. Hec aūt regula fallit in eo qui sibi locatū vestimentū polliendū alij ꝯtra dn̄i voluntatē cōmodauit: nā si cōmodatarius per furtū amiserit fullo qui cōmodauit aget furti lʒ in furti penā cōmodādo inciderit. vt.s̄. de fur. qui vas.§.si ego. secus in inuasore qui agit interdicto lʒ teneat. vt.s̄. de vi ⁊ vi.ar.l.j.§.qui vi a me. ⁊ est ratio: q̄ nō nisi ad pos. egit: hic vellet agere ad penā. Item pone in ꝯctu: vtputa locaui tibi fundū in quinquēnium ⁊ ꝓmisi tibi penam si te ante deijcerē. tu quoqʒ mihi penam si pensionē nō solueris: si te nō soluentē deijciā nō cado in penā. q̄ tu incideras. vt.s̄. loca. quero.§.inter. Itē regule huic est ꝯtra.s̄. de eo per quē fac.e.l.fi.§.j. sed ibi diuerse persone sunt que cōueniuntur ad penam.

l Factū. Si cā mutādi iudicij rem quā possidebas alienaueris: tibi nō alij h̄ factuʒ nocet. Nā ille in cuius fraudē alienatio facta est te ꝓpter dolū tuū ꝯuenire poterit. sicqʒ nocet tibi dolus tu⁹. vt.s̄. de ali.iu.l.j. ⁊ te ꝯuēto ⁊ exacto nihilomin⁹ tenet q possidet. vt.s̄. de peti.here. nec vllam.§.fina. Itē si socius oim bonoꝝ callide in hoc renūciauerit societati.s. ꝓpter lucrū aliquod: qđ sibi soli cupiebat habere factum suū sibi nocet: q̄ si alter soci⁹ cui renūciatū est aliqd q̄sierit renūciāti nō cōicabitur. renūciās aūt lucrū ꝓpter qđ renūciauerit cōicare tenebit. vt insti. ꝓ so.§.manet. ⁊.s̄. ꝓ soc. actione.§.diximus. Itē pōt poni casus.s̄. de eo per quē fac.e.l.j.§.si rē dolo. si opponat de tutore q transigere pōt. vt.s̄. de fur. iterdū.§.qui tutelā. sicqʒ nocet pupillo: Rn̄. hoc euenit q̄ quasi dn̄s est. vt.s̄. de admi.tuto.l.tutor. qui tutelam.

m ¶ Non videt. Si emptor de possessiōe fundi quā emit fuerit expulsus. non ideo

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

nō ideo de euic. agit. vt. C. de ac. emp. l. ſi. q; iniuria facta emptori non contingit vēditorē. vt. ſ. de euic. ſi p impudētiā. Quid igitur ſi cū pro poſita rei vēdicatiōe fuerit cuicta. ⁊ manu militari ablata. nā ⁊ hoc pro iniuriam emptori factam quomin⁹ de euictione teneatur: iuſte eſt eui ctus eſt: vt hic. vel pone in eo qui. pmiſit ſe nō fa cturū vim alicui. nā ſi rei vendi. intendat et manu militari auferat nō videtur vim facere: vt ob hoc ex ſtipulatione teneat: vt h. Itē pōt opponi in cre ditore. vt. C. de pig. l. ij.

a ¶ In penalib⁹. in delictis p qb⁹ pena cōpalis vel pecuniaria ſolet im poni interptamur in dubio nō delictū. vt. ſ. p ſo. l. merito. Itē ſi is cui fur tū eſt factū dedurit furez ad pſecutū vigilū l dubio videt penā furti remiſiſſe. vt. ſ. de fur. interdū. ſ. q furē. Item q adulterū nocte occidit min⁹ punit q nor ⁊ dol⁹ min⁹ interptant delinq're. vt. C. de adulter. graccus. Item ſi duo iudices ordinarij vn⁹ de punicō alter de abſolucōe tulit ſententiā interptetamur abſolutoriam magis valere. vt. ſ. de re iudi. inter pares. Item ſi vnus iudex condēnauit accuſatū. le. iul. de vi. q; dirit vim feciſſe de priuata intelligit: q; in penis mitiores eſſe debemus. vt. ſ. de pe. ſi preſes. ⁊ l. pe. Itē ſi tutor accuſatur de ſuſpecto: ſi remoueatur pſumitur in dubio ꝓpter culpā non ꝓpter dolū remotus. vt. ſ. de ſuſpe. tu. bet enī. ſ. i. et ſic non eſt infamis. vt inſti. de ſuſpe. tu. ſ. ſuſpecti. et facit ſ. eo. ea que. ſ. in rem.

Defende re aliuꝫ an gs teneat.

b ¶ Iuitus. Pone. vt. C. de pcu. inuitus. ⁊ diſtingue cū ḡrīſ an quis teneat defendere aliū: vel ad aliquid: q; nō defendit diſtingue: q; aut interuenit mādatū aut nō. ſi nō interuenit mādatū: aut ſtitia eſt cau tio de defenſione aut nō. ſi eſt ſtitia: aut de defenſione rei q⁹ eſt cū ꝑmit tit iudi. ſol. aut de defenſione actoris. ſi de defenſione rei ab ipſo defenſo re nō cogit ꝑcīe. ꝫ ſtipulatio cōmittit. vt. ſ. de pcu. inuit⁹. ſ. fi. ⁊. l. ſe. in pn. ⁊. ſ. ſabinus. niſi inſta cā interuenerit: vt ibi dī. Si aūt ſtitia eſt ab ipſo reo: aut volēte defenſore vel nō ignorante: ⁊ cogit ꝑcīe. aut nolente vel ignorāte: ⁊ nō cogit ꝫ ſtipulatio cōmittit. vt. ſ. de pcu. ſi defunctus. ſinauté a procuratore actoris eſt ſatisdatū de defendēdo ꝑcīe cogit. vt. ſ. de pcu. ſ. ꝫ he. ſ. defendere. ſinauté nulla eſt ſtitia ab aliquo cautio nemo cogit defendere: vt hic. ⁊. C. de pcu. inuit⁹. in fi. ⁊. ſ. de pcu. filiuſſa mi. ſ. muitus. ⁊. l. inuitus. in fi. ſi vō mādatum interuenit eadē diſtinctio adhibēda eſt: que. ſ. dicta eſt. hoc addito vt etiā ſi nō fuerit ſatisda tio ſtitia teneat dho qui eū dedit q; videt mandaſſe de ſatisdādo. vt. ſ. de ꝓcur. l. ad rē. ⁊. l. ad legatū. vbicūq; autē dixi qđ teneri ad defenſionem: vel ppter defenſionē ibidē iuſta cā interuenīente ad neutrū tenef: ſc⁊ nec defendere: nec ſtipulatio cōmittitur eo ſaluo vt ſi res ſit ꝑpe peritura teneatur vſq; ad lit. conteſt. vt. ſ. de pcu. ſed etiam.

c ¶ Cui damus. et ḡ ad nō modicū tēpus conduxit ſolū alienū vt ſupficiem imponat dak vtilis rei vend. etiā cōtra dñm: multomagis ergo bꝫ excep. ſi a dño cōueniat. vt. ſ. de ſuperfi. l. i. ſ. qō ait prætor. ſꝫ oppo. g emit a nō dño nōne bꝫ ac. pu. ſꝫ oēs ꝑterḡ cōtra dñm. nec tñ bꝫ excep. cōtra dñm. vt. ſ. de pu. l. pe. ⁊ fi: Rñ. hic dicit qđ ꝫtra aliquē bꝫ ac. mul tomagis ꝫ cūdem bꝫ excep. ꝫ pub. nō bꝫ ꝫtra dñm. ⁊ ſic nec excep. Hec aūt regula fallit. C. loca. ſi gs cōductionis. ⁊ in aut. de tri. ⁊ ſemiſ. ſ. illud quoq;. Itē in olibus iudicijs poſſeſſorijs. vt. ſ. quo. leg. l. j. in pnn. vel diſtinguit vtrūlle qui cōuenit in ꝓpōtu habeat phationes ſui iuris: ſine de poſſeſſione: ſiue de ꝓpietate. ⁊ tūc nō teneat reſtituere: an nō/⁊ tunc tenef reſtituere. arg. ſ. ad erbi. l. iij. ſ. ibidem. ⁊. ſ. ad trebel. ille a quo. ſ. ſi de teſtamēto. ⁊ vt in poſ. leg. ſi is a quo. ⁊. C. de cōpen. l. fi. ⁊. ſ. de car. edic. l. iij. ſ. cauſe. que in poſſeſſorio loquitur. Hoc autem fallit in quodam poſſeſſorio vbi etiā ſi velit incōtinenti ꝓbare de ſuo iure non audītur. vt in auten. de trien. ⁊ ſemiſ. ſ. illud.

d ¶ Cum quis. Pone. vt. ſ. de itinere. actuꝫ priua. l. iij. ſ. ſi gs ab auctore. Itē vt. ſ. ꝓo emp. l. ij. ſ. ſi defunctus. Itē vt. ſ. q; in frau. cre. qui a debitore. ⁊ plene no. ſ. eo. quod ipſis.

e ¶ Plerūq;. Hec regula eſt expoſita. ſ. eo. l. nemo plus iuris. ſed ⁊ pōt poni. ſ. ꝓ emp. l. ij. ſ. emptor. ¶ Plerūq; autem ideo dicit: q; ſi emptor habeat malā fidē nō vſucapit: ꝫ actor: bonam fidem habuerit. vt. ſ. ꝓo emp. l. ij. ſ. ſi eam rem. Item qō dicit defendendū. dic vt. C. de euic. emptori. ⁊ facit. ſ. de acqui. rerum domi. traditio.

f ¶ Quod cuiq; dic vt. ſ. eo. l. inuito. Sed opp. priuilegiū ſportularum minorū datur etiam dericis inuitis cum ꝓpiatur executoribus vt nō accipiant: ⁊ ſic ſuo priuilegio nō poſſunt renūciare. vt. C. de epiſ. ⁊ cleri. illi nō accipere. ⁊ ſic honeſte dak non honeſte accipit. ecōtra eſt in meretrice q. ſ. executorib⁹. ⁊. C. de ſpor. l. olbus. ſꝫ dicas q; dat e poſſunt: ſed trice q; honeſte accipit ex quo eſt mere tri: ſed tur piter dak. vt. ſ. de condi. ob tur. cau. idem eſt. ſ. ſed qō meretrici. Accurſius.

g ¶ Dea. Si ſeruus dño iubēte delīquat: ⁊ ſi quidē in atrocibus ei paruerit: licet non excuſet minus tñ punit. vt. C. ad. l. iul. de vi. l. ſeruos. ſinauté in nō atrocibus nullum eſt ſeruī delictum: et ſic nō tenetur. vt. ſ. de actio. et obliga. ſeruus. ⁊ hoc etiā dicitur de his in apoſtolo. Serui eſtote ſubditi dominis ve ſtris: non tantū bonis et modeſtis: ſed etiā diſcolis. i. diſcordantibus a fide catholica. Sed ſi ſunt attrociora: videt q; illa q; deſcēdūt a lege. ex. tabu. vt. ſ. de nox. l. ij. ſ. ſed illud ꝑ iuſ. poſtea ibi cōfirigitur. vnde dic modice rei furtū. Item modicū dānum dicunt nō atrociora. aut magne rei furtum ſiue damnum. Item homicidia: adulteria: et cētera capitalia crimina dicuntur atrociora. vt. ſ. de incen. rui. nau. pedius. ſ. j. Eſo. Pone etiam exemplum de non atroci. vt. ſ. de bis qui not. infa. liberorum. ſ. fina. et facit. ſ. eo. is damnum. ⁊. ſ. re. amo. ſi mulier. ſ. ſi ſeruus. Accurſius.

† No. q; in obſcuris ſp eſt lier ſtra. fēda vt nul li ſit captio ſa et onero ſa. cōcor. in c. cū dilect⁹. extra de cōſue. in. c. cuꝫ olim. eo. ti.

b ¶ Semper. Dic. vt. ſ. eo. qui dolo. et. l. paré. Sed ar. ſ ſ. ſi qs omiſ. cā. teſta. l. ij. in fi. item qō dicit habēdus ⁊. ſ. nō oīno: quia alter dicta: alter vtiſi tenetur. vt. ſ. de nox. electio. ſ. ſi is quem.

i ¶ In cōtractibus. Pone vt. ſ. eo. hoc iure. ſ. fi. Sed ꝫtra. inſti. de per pe. ⁊ tēpo. ac. ſ. aliqñ. vbi nō tenetur heres ex dolo defuncti. ſꝫ ibi dedit cauſam contractui: hic fuit incidens. Itē qō dicit heredes teneri ꝑ here ditaria parte ſallit quādoqꝫ. Primo ſi bꝫ vnus heredū facultatē totius rei reſtituende. vt. ſ. cōmo. l. iij. ſ. heres. Scōo ſi agit ex pollicitatione. vt. ſ. de pollicita. l. ex pollicitatione. Tertio ꝓ funeris impenſa. vt. C. de relig. l. veluti. Quarto in alimentis. vt. ſ. de ali. le. l. iij. Quinto quā do ab vno heredum maritus legauit vxori animo compenſandi que in dotem ab ea habebat: ſi ipſa non legatum. ſed dotem vnit ille ſolus con uenietur. vt. ſ. de leg. i. cum abvno. Sexto in illis casibus in quibus tenuentur heredes inſolidum. vt. ſ. de poſſi. ſi duo. et de v⁹ verbo. obliga. l. ſ. ſ. j. Accurſius.

k ¶ Cōueniatur. al's condēnetur. al's patiatur.

l ¶ Qotiens. Dic captione. i. iniquitate. ⁊ pone ſi impuberi mouea tur queſtio ſtatus malū eſt ꝓpitari: ⁊ fic ſine firmo conſilio conſtitutū in alienā ſeruitutē redigi. ⁊ econtra malū eſt cū mitti in bonorum poſſeſſionem et aliqua fotte aliena apparebunt: ſed hoc eſt minus malum. ⁊ ſic eligendus. vt. ſ. de car. edi. l. iij. ſ. due autem. ⁊. C. de car. edic. l. ij. ⁊ hoc ſiet ex carbo. ſi fiat queſtio ſtatus et bonomm. ſed ſi ſtatus tantum tunc et cōſtitutionibus. vt. ſ. de car. edi. l. iij. ſ. i. Vel pone manda ſti mihi vt tibi emeret ſtichū quem ignorabas furem: hic ſeciſ mihi furtum. minquīt eſt teneri te vltra ꝙ ſeruus valeat. vt inſti. de nox. ſ. ſumma. econtra iniquius eſt officium meū mihi dānoſius: ideoq; mihi inſolidum teneris. vt. ſ. de fur. ſi ſeruus. ſ. q; quod vero ad mandati. ſed ⁊ poteſt poni vbicūq; dicit ex aliquid eſt equius equo: vel iniquius iniquo. vt. ſ. de poſſi. bona fides. ⁊. C. de pcu. exigēdi. ⁊ de pac. cōuen. l. hac generali. ⁊. ſ. de v⁹ lg. ſubſti. l. filius qui patri. ⁊ de do. excep. ſi ꝓcurator. ⁊ de offi. ꝓconſul. l. obſeruare. ſ. bi. ⁊. l. nec quicq;. ſ. ſane. ⁊ facit ut aut. qui, mo. na. eſſ. ſu, circa prin.

m ¶ Omia. Si pater in teſtamēto ꝓterijt filium in poteſtate conſtitutū inutiliter teſtabitur: adeo vt ſi viuo patre moritur: non ideo valet. vt inſti. de exhere. lib. in ꝓnci. Item pone in eo qui legauit mihi rem meā. nō eſt valer licet poſtea alienem. vt. ſ. de leg. i. cetera. ſ. i. nec rem meā. nō eſt valer licet poſtea alienem. vt. ſ. de leg. i. cetera. ſ. i. nec ob. ſ. de reg. ca. l. j. ſ. fina. vbi cōfirmatur. quia ibi viuo teſtator adeuit: bic poſt mortem. Item pone. inſtitu. de leg. ſ. an ſeruo. cetera dic vt ſ. eo. quod in mitio.

Diffinitio quid ſit.

n ¶ Omis diffinitio. Eſt oratio ſubſtātiā cuiuſq; rei ſignificans ſim Boetiꝰ. ſed dic ōt plurīū rerū breuiter ſine ſummatim ſub regu la facta tradito. Omniſmodi aūt diffinitiones ſunt periculoſe: quia pa tiunt exceptionē. ⁊ vere cūdiam. plerūq; faciūt alleganti regulaꝫ. ſed ꝑt firm⁹ regule veluti bonomien ſi carocio. licet aliq; capiant de ei⁹ cuſtodibus. ⁊ aliqui caſus a regulis ſubtrahant: ⁊ rideat ſpeciale. et ſic rec gula erit firma in aliis. vt in auf. de nō alienā. ſ. vt aute. licet videatur eſſe falſa. vt. ſ. de reg. ca. l. ſ. ſ. eo. l. ſ. ſed illud verum eſt in acceptatis.

UNIVERSIDAD DE HUE

Item ideo dicit parum: qr quedam sunt que exceptiones non patiuntur: primo qr liber homo non vsucapitur. vt. ff. de vsucap. l. vsucapio. et instit. de vsucap. §. fi. aliqñ. Jté mulier ff in rē ſuā intercedit. non inmutat veſſ. vt. ff. ad vell. aliqñ. Item ſi decipiat. vt. ff. ad velleia. ſi decipiendi. veſſ. vt. ff. ad vell. aliqñ. Item ſi decipiat. vt. ff. ad velleia. ſi decipiendi. Jté bonor pof. cõtra tab. nõ bz locū ad teſtamēta mulierū. vt. ff. de cõtab. tratab. illud. §. ad teſtamēta. Item minor. xiiij. an. non pōt teſtari. vt. C. qñ puo. nõ eſt neceſſ. l. ij. Item ſtipulatio liberi hominis vl'rei facre. vt deſ nõ valet. vt inſti. de iuſtiſtip. in pn. z. §. i. Item ſepulchrum vēdicare iure dñij nullus pōt: nec ei alīū dñium trāſferre. vt. C. de relig. l. ſi ſepulchrum. z. l. ij. in fi. Jté nemo pōt plō granari nolē legati q̄ ſibi reliquit. vt. ff. ad treb. l. j. §. fi. z multa alia ſunt q̄ nõ patiūtur exceptionem: ſz hec regula trī in teligitur de his regulis ſeu diffinitionibus q̄ ſup hoc tit. poſite ſunt.

a Quod qs. Si duo ſunt ſocij olim boni: z vnus cum abeſſet fuit dānatus a iudice ex ſctu. p ſocio qui erat abſoluendus ſi veniſſet: vl etiā p ſuo delicto furtoꝝ el alio fuit dānatus nõ recuperat de cõmuni. vt ff. p ſo. cū duobus. §. fi. z. l. ſeq. Vel pone in eo qui trāſiuit per locū vnde nõ erat publicū iter vel pmatū z ramus cecidit ſup eū nõ agit aquil. vt. ff. ad. l. aql. ſi putator. Jté pone. ff. fa. hercif. inter coheredes. §. qõ ex facto. Item. ff. de inſti. ſed z ſi qs. in fi. Jté. C. de fideicō. lib. l. ſi quis. in teſtamento. item. ff. qr quiſq; iur. l. ij. §. fi.

b Jnus. Licet q̄tū ad iuris intellectū q̄ actionē bz rem habere vi deaf. vt. ff. eo. qui act. tñ q̄tū ad exceptiones factoꝝ ſepe eſt aliter. nā euētus exceptionis z ſnie eſt incertus: et ꝓſideranda eſt mota que daf iudicatis. Jté ſumptus in ferēdo faciēdi. vt. ff. de pe. qō. debef. Jté et q̄tum ad ſatiſdationē de iudicio iſti nõ videf habere rem qui habet actionē. vt. ff. qui ſatiſda. cog. fciēdum. §. fundū. z. §. diuerſa.

c Perūgz. Si quid fiſco obligaui ſub hac cōdi. vt ſi pecunia nõ ſit ſoluta certa die: liceat ei vēdere: z poſſit abire res a me pecunia nõ ſoluta: qr fiſcus vēdet. interim tñ eſt mea z vēdicare z alienare z ſeruitutē imponere poſſum. Ergo dicit plerūqz: ideo dicit qr qñqz vide mur nõ habere qō ſic habem⁹ vt nobis poſſit euelli. vt. ff. de leg. j. non quocūqz. et. ff. de ſolu. etiā. z. C. cõia de leg. l. ſi. §. ſz qr. Item qō ſubijcit etiā z. q. d. nõ ſolū ea q̄ pure poſſidemus. vt in. d. §. ſz qr. Jtez qō dicit vēdicare. dic etiā z cōdicere q̄ditiõe furtiua ſi interim ſurripiat. vt. ff. de cōdi. fur. l. ſi ſeruus. ité z furti agere. vt. ff. de fur. ſiquis vroꝝ. §. fi. et ad idē. ff. de rei. vēdi. nõ ideo. Jté qō dicit interdū ideo dicit: qr qñqz non vēdicam⁹ nec alienam⁹. ſz forte fiſcus ideo ſit legꝫtime alienauit. et ſic nõium tranſtulit. vt inſti. q. alie. licet. §. i. Jté qō dicit alienare. ſ. cū ſua accusa. vt. C. de diſtrac. pig. ſi debitor. Jté qō de ſeruitute dicit. ſ. qñēadmodū ſerui. amit. is cui. §. heres. Et id qō bac. l. dr eſt qñcunqz rem mihi debeas ex ſctu alīq̄ z anteqꝫ tradas poſſis bē facere. arg. ff. de ſbē. empt. ſi ſciēs. Sz qd dicens in legatis ſub cōditione relictis nunqd ꝙditiõe pēdēte poterūt alienari: Rñ. vtiqz. vt. de fideicō. li. gñaliter. §. quotiēs. z de leg. j. ſeruo. §. i. z. ad treb. l. marcellus. §. res q̄ niſi in caſu. vt. ff. qui z a qui. gñaliter. §. i. z ideo illud q̄ libertas difficilius reuocat: z ibi diſ ſicilius def. hodie tñ videf. contra. ff. vt nunqꝫ poſſit alienari res legata ſub conditione: quod dic vt. C. cõmunia de leg. l. ſi. §. finantem.

d Ure nature. Si pupillus mutuū accepit pecuniā z locupletior ex ea factus ſoluat: nõ repetet: nec eſt equū eſt eū locupletari cum alterius dāno. vt. ff. de ꝛdi. inde. l. nā natura. §. p. et. l. ſeq. Item pone. vt. C. de vſuca. p emptore. l. ſi. et. C. de epiſ. z cleri. ſi quis. ꝑhyter. Item pone. vt. ff. de peti. here. plane. Nec aūt regula fallit in vſu. et preſcript. q̄ auferūt ꝓſcribēdi cōmodū cū alteri⁹ dāno. Jté in expenſis in aliena re factis. vt. ff. de do. et exep. l. paulus. Jté. C. de nõ nume. pecu. in cōtractibus. ſed ꝑdictis z ſilibus oppoſitionibus rñdeas: qr licet fiat cū aliena iactura/ tñ nõ fit cū aliena iniuria: cū fiat legū auctoritate.

e Bes indicata. Habef ꝓ veritate inter litigantes. vt ac. et ex eop. pariat nõ q̄ faciat ius. vt. ff. de condi. inde. iulianus. Jté quo ad quoſdam patiētes de quib⁹ habes quattuor exēpla. vt. ff. de re iudi. ſepe. Item q̄nqz quo ad oēs. vt q̄ ſi ſententia facit ius q̄ eſt in caſibus. vt ff. de ſta. bo. ingenuus. vt de lib. ag. l. j. in fi. z. l. ſeq. Jté pone in querela inofficioſi teſtamēti. vt. ff. de inofficioſa teſta. papinianus. §. vlti. Jté predicta vera q̄ñ pōt retractari: vel qr nulla eſt. vt. C. qñ. ꝓuo. non eſt neceſſ. l. j. z. ij. vel aliquo modo reſcindi. qō dic ꝓ exēpla. vt. ff. de iureiur. l. admoneōi. z. C. ſi ex fal. inſtru. per totum. et. ff. de dolo. cū a te. et. C. de pcur. l. j. z de aduo. diuer. iudi. l. j. z. ff. de iure fiſci. ſi fiſc⁹. et. l. ij. §. diuus. et. C. de iur. et fac. igno. l. j. z ꝓtotum. et. ff. de re iudi. imperatores. z. ff. de q̄ſtio. l. j. §. fi. et de penis. diui fratres. §. j. Predictis autē caſibus non habef ꝓ verita te etiā quo ad effectus ex quo erat reciſa. Illud autē fuit q̄ſtionis: an dicatur res indicata quando ad huc ꝓpt appellari: ✝ dicunt quidā q̄ nõ. vt arg. ff. de condi. inde. elegan ter. §. ſi quis. Sed dic cõtra ꝑ eandem. l. z ꝑ. l. C. de appel. litigatoribus. Non tñ habetur ꝓ veritate niſi tranſeat in rem iudicatam. Item infiurandum habetur ꝓ veritate. vt. ff. de iureiuran. ſed z ſi poſſeſſori. §. ſi iurauerō. Accurſius.

f Dn poteſt. Pone vt. ff. de ſuis z legi. nulla. Item pone q̄ titio legauiſſumfru. ſerui. z cū ad eum deſinere et pertinere legaui ei libertatem ſi titius non habuerit vel q̄ predeceſſit: vel q̄ non capax non erit liber: nec videf deſinere vſumfru. vt q̄ nec ceperat. vt. ff. de condi. z demon. titio. Jnde eſt q̄ creditor nõ pōt ex ꝑerri pauliana: qō habere debierit debitor: qō non acquiſiuit. vt. ff. q̄ in frau. credi. quod autem. in ꝓin. Jté nec maritus cõtra vxorē. vt. ff. de dona. inter vi. z vxo. ſi ſponſus. §. ſi maritus. z. §. ſi quis rogatus. Jmꝓptie tñ q̄ñqz dicit qd deſinere quod non cepit. vt. ff. vſufru. q̄eādmo. cauēat. l. ij. §. deſinere. z de euic. qui alienā. ſicut z finiſ aliqd qō nõ cepit. vt. ff. de cōdi. ob cau. ſi extraneus. Sed z deſinere z amittere videf libertus qui obtinere voluit. vt. ff. ſi quid in frau. pa. l. j. §. vtrū. in fi. Jté dauid dicit. Liberaſti aiam meā de infernō inferiōri dic: et tñ nūq̄ fuit in infernō: ergo aliter nulla eſſet redēptio. Item amittit qō nõ habef. vt. ff. de euict. l. fi. z facit. ff. eo. l. non videtur. rem amittere. et dic vt ibi. Accurſius.

g Eruitutē. Si quis fiat ſeruus ꝓ mortuo habef: nā teſtamētum facere pōt: nec eſſe teſtis: vel iudex: vel arbiter. vt. ff. de teſta. qui filius. z. l. qui teſtamēto. §. ſeruus. z. C. de teſta. l. quomā. et. ff. de arbi. parui. §. ſi ſeruum. z de iudi. cum ꝓtor. Item matrimoniuꝫ ſoluitur. vt in aut. de nup. §. fed etiam captiuitatis. Fere aūt ideo dicit. qr ſi fiat ſeruus boſtiū z redeat: nec captus videf. vel forte ꝓpter eaque dixim⁹. §. eo. qō attinet. Item facit. ff. de condi. z demon. inter diem. in fi. et de dona. inter vi. z vxo. cum bic. §. ſi donator. Accurſius.

h Que ab initio. Si impubes vel furioſus teſtef non valet: licet pubes vel ſane mētis poſtea factus fuerit: vt inſti. q teſta. face. pot. §. preterea. Sed contra. ff. de bere. inſti. qui ſoluendo. ſed ibi fauore libertatis. Jté contra. ff. de teſta. mili. l. neqꝫ. ſatis. iū. ſed ibi militie fauore et eodem modo ad alios in eo. ti. l. tribunus. §. j. z. l. ſi filiusfamilias. §. j. Item contra. ff. de leg. iū. l. j. §. j. Sol. ibi in fideicō. bic in inſtitutione. Item ꝙtra. ff. de acqui. here. ſi ſeruus eius qui. ſed ibi qñ ꝑ alīū qs fit heres. bic qñ ꝑ ſe. Jté facit. ff. de actio. z oblig. l. obligationum fere. §. placet. Sed argu. cōtra. ff. de ritu nup. l. ſi quis in ſenatorio. cetera dic vt. ff. eo. qō in initio. Accurſius.

i Eruus. Si qs ſeruus in iudicio ſiſti ꝓmiſerit ſub pena ijſdem exceptionibus vtiſ qbus ſi ꝑ libero fideiuſſiſſet vteref: ꝓpter q̄ ſi dicaf abfuiſſe cauſa reipubli. qr ſeruus reipubli. cauſa abeſſe nõ pōt. vt. ff. ſi quiſ cau. l. ſi qs ſeruū. z. l. ſi is. Qui aūt dicauk cauſa reipubli. abeſſe habes. ff. ex qui. cau. ma. q mittunk. z pluribus alijs in eo. ti. z. ff. de iureimmuni. l. ſemper. Negociatores. Alb bac. l. ercipe ſi cōis error interueniat. vt. ff. de offi. ꝓcto. barbarius. Accurſius.

✝ Concor. ſer. in. c cus inter. extra de re iudi.

✝ Adde ad hāc ſtionē Ant. coſſe. ſing. ſuis in ſ. appellatio. ff. incid. idē epaſ. et qō not. in. l. poſt Zcum. in aproſtil. l ver. cōdēna tio ſecuta. ff. de dona.

Finis.

Hoc opus multis additamentis auctum finem accepit in inclyta vrbe Lugd. Opera Franciſci fradin impreſſoris. impēſis vo probi viri Aymonis de porta ciuis et mercatoris eiuſdem vrbis. Anno domini milleſimo. cccccxxj. Die vero xv. Menſis Januarij.

Registrum.

abcdefghiklmnopqrſtvxyzABCDEFGHIJKLMNOPQ RSTUXYZ. AABBCCDD. Dēs ſūt quaterni ꝓter a q eſt ꝙternus.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2019

Tabula legum.ff.noui.

Leges omnes .ff.noui hic ordine alphabetico imprimuntur / vt si quando ineptus aut mendosus sit titulus legem quam queris promptam habeas.

Ab accusatione destitit.ad senatuscon.turpil. fo.cccxviij.co.iij.
Ab executore sententie.de appel.et rela.folio cccxxxj.columna.iij.
Ab herede.de separa.f.cxxvj.co.iiij.
Abigeatus crimen.de abigeis.f.ccxcj.co.iij.
Ab imperatore.de preuaricato.f.ccxcij.co.j.
Abolitio.ad senatuscõsul.turpil.f.cccxix.c.j.
Ab omni militia.de re militari.f.ccclij.co.iiij.
Absentia.de regu.iur.f.cccxcix.co.j.
Absenti.de dona.f.xxxiiij.co.iiij.
Absentẽ.de ver.⁊ rerũ.sig.f.ccclxxxv.co.iiij.
Absentem in criminibus.de penis.f.cccxxiij.co.iij.
Acceptilatio est.de acceptila.fo.ccl.co.iij.
Acceptilatio sub conditione.de acceptila.fo.ccl.colũ.iiij.
Accessio.de diuer.tẽpo.pscrip.f.clxxiiij.col.iiij.
Accusatur de puaricatione.de preuari.f.ccxcij.co.j.
Accusatore defuncto.de publi.iudi.f.ccxcv.col.ij.
Accusatorũ ad senatuscon.turpil.f.cccxvij.co.ij.
Accusaturus. ad le.iul.de adul.⁊ stu.f.cccvj.co.iij.
Acquirit nobis.de acqui.re.do.f.lxxviij.co.iiij.
Acta apud.de re iudi.f.cxv.co.iij.
Actio in personã.de act.⁊ obli.fo.clxxxv.co.j.
Actio stellionatus.de cri.stelliona.f.ccxcij.c.iiij.
Actionis verbo.de act.⁊ obli.fo.clxxxvj.co.j.
Actionis verbo.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxvij.colũ.iij.
Actiones aduersus.de act.⁊ obli.f.clxxxiij.co.ij.
Actionum.de act.⁊ obli.f.clxxxiiij.co.iiij.
Actor a tutore datus.rem ra.habe.f.cclix.co.iiij.
Actorum verba.de re iudi.f.cxv.co.iij.
Actus legitimi.de reg.iur.f.cccxciiij.co.ij.
Ad bestias.de penis.f.cccxxvij.co.ij.
Ad cognitionẽ.qui.ex cau.in pos.ea.f.cxxj.co.ij.
Ad curatoris.de dã.infec.f.xxij.col.ij.
A decurionatu.de vaca.⁊.excu.mu.f.ccclxvj.co.j.
Ad diem.de ver.obli.fo.cc.co.iij.
Ad ea que nõ habent.de regu.iur.f.cccc.co.j.
Adeo quidem de acqui re.do.fo.lxxvij.co.ij.
Ad excusationem munerum.de vaca.et excusa.mu.folio ccclxvj.colũna.iiij.
Ad eum quem.de dona.fo.xxxvij.col.iiij.
A diuo pio.de re iudi.f.cxj.co.iiij.
Ad imperatorẽ.de appel.⁊ rela.f.cccxxxiij.columna.ij.
Ad principẽ.de appel.⁊ rela.f.cccxxxiij.co.iiij.
Ad rempublicã.de mune.⁊ bono.f.ccclxiij.co.j.
Ad successionem.de sen.pas.⁊ resti.fo.cccxxx.co.iiij.
Ad tempus ordine.de decur.⁊ eorũ fil.ccclxj.col.iij.
Aduersus exceptionẽ.de excep.f.c'xvj.co.iiij
Aduersus extneos.de acq.vel amit.pos.fol.xcvj.col.j.
Adulter si ad le.iul.de adult.⁊ stu.f.ccciij.co.ij.
Affectionis gratia.de dona.fo.xxxiiij.co.j.
Agere.de excep.fo.clxv.co.iij.
Agere est locus.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxvij.co.j.
A gratia lege.de termi.moto.fo.ccxciij.co.ij.
Ait diuus traianus.de iure fisci.fol.cccxlj.columna.iiij.
Ait pretor.de re iudi.f.cx.co.iiij.
Ait pretor.ne quid in flu.publi.f.cxlj.co.ij.
Ait pretor.ne quid in lo.sa.fi.fo.cxxxvij.co.j.
Ait pretor.de flumi.fo.cxl.co.ij.
Ait pretor.quorũ bonorum.f.cxxxiij.col.iiij.
Ait pretor.de libe.exhi.fo.clxiij.co.j.
Ait pretor.de libe.ho.exhi.fo.clxiij.co.ij.
Ait p̃tor.ne vis fiat ei q in pos.missus est.fo.cxxxv.co.j.
Ait pretor.de arbo.ceden.fo.clxiij.co.j.
Ait pretor de precario.fo.clxj.co.j.
Ait pretor.de aqua quoti.⁊ esti.fo.clj.co.ij.
Ait pretor.de remissio.fo.clx.co.iij.
Ait pretor.de superficie.fo.cxlviij.co.ij.
Ait pretor.de glande legenda.fo.clxiij.co.ij.
Ait pretor.vti posside.fo.cxlvj.co.iij.
Ait pretor.de priuile.credi.fo.cxxiiij.colũ.ij.
Ait pretor.j.que in frau.credi.fo.cxxviij.co.ij.
Ait p̃tor.ij.que in frau.credi.fo.cxxix.co.iij.
Aliam causam esse.de noua.⁊ dele.f.ccxxxiij.co.j.
Alienam aream.pro emptore.fo.cvj.co.iiij.
Alienatiõis vbũ.de verbo.et rerũ sig.fol.ccclxxvij.co.j.
Alienatũ.de verbo.⁊ rerũ sig.f.ccclxxix.co.ij.
Alieno serno.de fideicom.liber.f.lvj.co.ij.
Alij pter suspitionẽ.de accu.⁊ inscrip.fol.ccxcvij.col.j.
Aliud est iure.de solu.⁊ libe.f.ccl.col.ij.
Aliud est capere.de vbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxix.co.iij.
Aliud est fraus.de verbo.⁊ rerũ sig.fol.ccclxxxij.col.iiij.
Aliud est pmittere.de vb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxij.col.iiij.
Aliud est vẽdere.de regu.iur.fo.cccxcvj.co.ij.
Alterius circũuentio.de reg.iur.fo.cccxcij.co.iiij.
Alterius prouincie.de accu.⁊ inscrip.fo. ccxcviij.colũ.ij.
Alũnos magis.de manumis.vin.fo.xlv.co.j.
Ambitiosa decreta.de decre.ab or.fa.fo.ccclxx.co.ij.
Amissi ruina.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxvij.co.iiij.
Amplius non petitum.rem ra.habe.fo.cclx.co.iiij.
Amplius puto.de libera.cau.fo.lxxj.co.j.
A muneribus.de vaca.⁊ excu.mu.fo.ccclxvj.co.j.
Ancilla fugitiua.de furtis.fo.cclxxij.co.ij.
An inutilis acceptilatio.de acceptila.fol.ccl. colum.iiij.
An manumittere.de manumis.vin.f.xliiij.columna. iij.
Anniculus amittit .de vb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxij.col.iiij.
Anniculus nõ statim.de vb.⁊ rerũ.sig.fo.ccclxxxiij.co.j.
Anni spacium.de requiren.reis.fo.cccxx.co.j.
Annonã attẽtare.de extraordi.cri.fo.cclxxxix.co.iij.
Annus exinde.de requirẽ.reis.fo.cccxx.co.j.
An pars.pro derelicto.fo.cviij.co.j.
Anteq̃ dãnum detur.de dã.infec.fo.xv.co.ij.
Ante quinquẽnium.ne de sta.defunc.fo.lxxvj.co.ij.
Ante restitutam.de solu.⁊ libera.fo.ccl.co.ij.
Ante sñiam de ap.recipi.vel non.fol.cccxxxvj.colum.ij.
Anthyocensium.de priuile.credi.fo.cxxv.co.iiij.
Antoninus augustus.de fideicom.liber.fo.lix.co.j.
An vitium de diuer.⁊ tempo.pscrip.fo.clxxiij.co.ij.
Apparet ergo.de iti.actuq; priua.fo.clj.co.j.
Appellandi vsus.de appel.⁊ rela.fo.cccxxxj.co.j.
Appellanti nihil obest.de ap.⁊ rela.fol.cccxxxij.col.iiij.
Appellari a legatis.quis ⁊ a q̃ appel.fo.cccxxxv.colũ.j.
Appellatione.nihil noua.ap.interpo.fol.cccxxxij.col.j.
Appellatione.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.ij.
Appellatione rei.de vb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxix.co.iij.
Appellatore defuncto.si pendẽ.appel.mors interue.fol. cccxxxviij.co.ij.
A principe.de natali.resti.fo.lxx.co.iij.
Apõ celsuz.de doli mali et me.exceptio. fo.clxxv.co.iiij.
Apud eum.de manumissio.fo.xliij.co.iij.
Apud filiũfamilias.de manumis.vin.fo.xlv.co.ij.
Apud hostes.de capti.⁊ postli.reuer. fo.cccxlvj.colũ.iiij.
Apud iulianum.de fideicõ.liber.fo.liij.co.j.
Apud iulianum.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxix.co.ij.
Apud iulianũ rescriptũ est.de iure fisci. fo.ccxliij.colũ.ij.
Apud labeonẽ.de verb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxviij.co.iiij.
Apud p̃fectũ egypti.de manumis.vindi.fo.xlv. co.iij.
Apud pretorem.de manumis. vin.fo.xliij.co.ij.
Apud proconsulem.de manumis.vin.fo.xlv.co.ij.
Apud trebatium.de aqua plu.arcẽ.fo.xxv.co.ij.
A quo fundus petitur.de dã.infec.fo.xxij.co.ij.
Armatos nõ vtiq;.ad.l.iul.de vi pub.fo.cccviij.col.ij.
Armorum appellatio.de verb.⁊ rerũ signi. fo. ccclxxvij. columna.iiij.
Aristo ait.de dona.fo.xxxv.co.ij.
Aristo neratio.de manumis.testa.fo.xlix.co.iij.
Arrianus ait.de act.et obli.fo.clxxxvij.co.j.
Arrianus seuerus p̃fectus.de iure fis.fo.cccxliij.co.iiij.
A sententia.de appel.⁊ rela.fo.cccxxxij.co.j.
Assignare libertũ.de vb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxj.co.iij.
Assumptio originis.ad municip. fo.ccclvj.co.iiij.
A te hominẽ.de noua.⁊ delega.fo.ccxxxiij.co.iiij.
Athaletus seruus.ad le.corne.de fal. fo.cccxiij.co.iiij.
A titio herede.de furtis.fo.cclxxiij.co.j.
A titio ita stipulatus sum.de ver.obli.fo. ccv.col.iiij.
Attẽtari pudicitia.de iniur.et fa.libel. f.cclxxxiiij.col.ij.
Attheius ait.de aqua plu.ar.fo.xxviij.co.j.
Attilius regulus.de dona.fo.xxxvj.co.iij.
Aufertur ei.de iure fisci.fo.cccxliiij.co.iiij.
Aufidius.de priuile.credi.fo.cxxiij.co.iiij.
Auunculo suo.de mor.cau.dona.fo.xl.co.j.
Aut dãnum.de penis.fo.cccxxiij.co.j.
Aut dare aliquem.rem pupil.sal.fore.fo.ccliij.co.iij.
Aut etate.de mort.cau.dona.fo.xxxviij.co.ij.
Aut facta.de penis.fo.cccxxv.co.iij.
Aut in qua vsufructus.de furtis.fo.cclxxiij.co.iiij.
Aut per insidiosa.de mort.cau.dona. fo.xxxviij.co.ij.
Aut priuatim.ad senatuscon.turpil.fo.cccxix.co.j.
Aut qui.quod vi aut clam.fo.clvj.co.ij.
Aut vbi quisq;.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxj.co.iiij.
Benignius.de liber.cau.fo.lxxj.co.j.
Bona eorũ.de capti.⁊ postli.reuer. f.cccxlix.co.ij.
Bona ciuitatis.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.ij.
Bona fides.de regu.iur.fo.cccxciij.co.j.
Bona fides.de regu.iur.fo.cccxcviij.co.iiij.
Bona fisco.de iure fisci.fo.cccxliij.co.iij.
Bonefidei.de verb.⁊ rerum sig.fo.ccclxxxi.co.iij.
Bonefidei.de acqui.re.do.fo.lxxxij.co.iiij.
Bonis cedi.de ces.bo.fo.cxix.co.j.
Bonis venditis.de priuile.cred.fo.cxxv.co.iiij.
Bonorũ.de ver.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxvj.co.ij.
Bonorũ.de ver.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.ij.
Bonorũ fisco.de iure fisci.fo.cccxl.co.iiij.
Bonorũ possessionẽ.rem ra.habe.fo.cclxij.co.ij.
Bono publico.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcvj.co.j.
Boues.de verb.⁊ rerum sig.fo.ccclxxx.co.ij.
Caius seius.de manumissio.fo.xliij.co.ij.
Calculi.de admi.re.ad ciui.pti.fo.ccclxix. co.iiij.
Capienda.de regu.iur.fo.cccxcvj.co.iiij.
Capitalium quoq;.de penis.fo.cccxxvj.co.iij.
Capite quinto.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.cccv.co.j.
Capitis rei.de fideiusso.⁊ manda.fo.ccxxviij.co.j.
Capitis reus.de accusa.⁊ inscrip.fo.ccxcviij.co.ij.
Capitulũ.de interdic.⁊ relega.fo.cccxxix.co.iiij.
Carbonũ.de verb.⁊ rerũ.sig.fo.ccclxxxiiij.co.ij.
Carceri propositus.de custo.⁊ exhi.reo.fo.ccxcix.col.ij.
Cassius ait.de solu.⁊ libera.fo.ccxxxvj.co.ij.
Cassius.que in frau.credi.fo.cxxx.co.iij.
Castrense.de castrensi peculio.fo.cccliij.co.ij.
Causam.xx.annis.de manumissio.fo..xliij.co.iiij.
Cedere.arbo.fur.cesa.fo.cclxxviij.co.j.
Cedere diem.de ver.sig.fo.ccclxxxvj.co.iij.
Celsus lib.xij.ff.q ⁊ a qui.manumis.lib. fo.lxvij.col.iij.
Celsus.lib.xxxiij.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcix. co.iiij.
Censure.de verbo.⁊ rerum sig.fo.ccclxxxj.co.iij.
Centesimis kalendis.de verbo.ob.fo.cxcvj.co.j.
Cepisse.de verb.⁊ rerũ sig.fo. ccclxxxiij.co.ij.
Ceptam.de vsucap.seu vsurpa.fo.cij.co.ij.
Certe non dubitatur.arbo fur.cesa. fo.cclxxviij.co.j.
Certe si interim.de precario.fo clxj.co.ij.
Certis ex causis.de accusa.⁊ inscrip.fo.ccxcv.co.iiij.
Certo precio.de questionibus.fo.ccxxij.co.ij.
Certum.de confessis.fo.cxvij. co.iiij.
Cesar de publica.⁊ vectiga.fo.xxxij.co.j.
Cessat ignominia.de actio.⁊ oblig. fo.cclxxxv.co.iiij.
Cetera quoq;.de verb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.j.
Ceterorum ⁊ reliquorũ appellatione.de verbo.⁊ rerũ sig. fo.ccclxxxiij.co.j.
Ceterum.de solu.⁊ libera.fo.ccxxxiij.co.iiij.
Charidemus.de pollicitationibus.fo.ccclxxj.co.iiij.
Cicero in oratione.de penis.fo.cccxxviij.co.j.
Circũcidere ad leg.corne.de sicca.fo.cccix.co.iiij.
Ciuilis.de priuat.delic.fo.cclxij.co.iij.
Clã.de acqui.vel admit.pos.fo.lxxxviij.co.iiij.
Cogitationis penam.de pe.fo.cccxxvj.co.j.
Cognitio.de liber.cau.fo.lxxj.co.ij.
Cognitionum numerus . de va. et extraordi.cogni.folio ccclxxij.co. iij.
Cognoscere.de verb.et rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.iiij.
Collegarũ.de verb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxiiij.co.iij.
Collegia siq̃ fuerit. de colle.illici.⁊ corpo.f.ccxciij.col.iij.
Collusionẽ.de collu.deteg.fo.lxxvj.co.iij.
Colonia.de censibus.fo.ccclxxv.co.j.
Colonus.de vi et vi armata.fo.cxlv.co.iiij.
Cõmendare.de verb.et rerũ sig. fo.ccclxxxv.co.j.
Cõmissa vectigaliũ.de publica.et vecti.fo.xxxij.co.j.
Cõmodis.de re iudi.fo.cxiiij.co.iiij.
Cõis seruus.de acqui.re.do.fo.lxxxij.co.iiij.
Cõis.de acqui.vel amit.pos. fo.xciiij.co.iij.
Cõpetit.qui.et a qui.manumis.lib.fo.lxix.co.ij.
Cõpetit.quod vi aut clam. fo.clix.col.iiij.
Concedi.de loco pub.fruen.fo.cxxxix.co.iij.
Concussionis.de concussionibus.fo.ccxcj.co.ij.
Conditio.de verbo.obli.fo.ccv.co.j.
Conditionales.de verbo.sig.fo.ccclxxviij.co.iiij.
Confessus.de confessis.fo.cxvij.co.iij.
Coniunctione.de verb.et rerũ sig. fo.ccclxxvij.co.ij.
Consensu.de actio.⁊ obliga.fo.clxxxij.co.ij.
Consilij non fraudulenti.de reg.iur. fo.cccxcij.co.iij.
Constante matrimonio.ad leg.iul. de adult. ⁊ stup.folio cccv.columna.ij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 20..

Tabula legum.ff.noui.

Constat eum.pro herede.fo.cvij.co.ij.
Constitit inter seruũ.ad.l.iul.de anno.fo.cccxv.co.ij.
Cõstitutione impatoris nr̃i.de qõnibus.fo.cccxxj.co.iij.
Constitutiones.de appella.⁊ rela.fo.cccxxxiij.col.j.
Constitutionibus.de actio.⁊ obliga.fo.clxxxv.co.ij.
Constitutionibus principalibus.de iniur.et famo.libel. fo.cclxxxviij.co.iiij.
Constitutionibus principũ.ad municip.fo.ccclix.co.j.
Coram titio.de v̄bo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxvj.co.ij.
Corpora coꝝ.de cadaueribus puni.fo.cccxxx.co.iiij.
Corpora etenim.de cadauc.puni.fo.cccxxxj.co.j.
Cotem ferro.de publi.⁊ vectiga.fo.xxxj.co.iij.
Continuus actus.de verbo.obliga.fo.ccxij.co.ij.
Contra pupillum.de re iudi.fo.cxvj.co.ij.
Cõtractus imaginarij.de act.et obli.fo.cxxxvij.co.iij.
Contractus quidam.de regu.iur.fo.ccccxc.co.iiij.
Contraxisse.de act.et obli.fo.clxxxiij.co.ij.
Contumacia eorum.de re iudi.fo.cxvj.co.j.
Conuentio priuata.de libe.cau.fo.lxxiiij.co.j.
Creditor autẽ.de v̄bo.et rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.iiij.
Creditor cũ fideiussoribꝰ.de appel.⁊ re.f.cccxxxiij.co.ij.
Creditor oblatam.de solu.et libe.fo.ccxlix.co.iiij.
Creditor.de diuer.et tẽpo.pscrip.fo.clxxiij.co.j.
Creditor qui permittit.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.ij.
Creditores.de verbo.et rerũ sig.fo.ccclxxv.co.iiij.
Creditoris cui.de furtis.fo.cclxv.co.j.
Creditori actio.de furtis.fo.cclxxv.co.j.
Creditori cui.de ope.no.nun.fo.v.co.iij.
Creditori.de ces bo.fo.cxviij.co.iij.
Creditore.de bo.auc.iudi.pos.fo.cxxiij.co.ij.
Creditores.ad le.iul.de vi priua.fo.cccviij.co.iiij.
Creditoꝝ.de v̄bo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.j.
Creditoribus.de separa.fo.cxxvij.co.j.
Crimen paternum.de penis.fo.cccxxvj.co.ij.
Cui bonis.de noua.⁊ delega.fo.ccxxx.co.iiij.
Cui ius est donãdi.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.iij.
Cuilibet enim.de ope.no.nun.fo.v.co.iij.
Cuilibet in publicũ.de lo.⁊ iti.pub.fo.cxxxvij.co.j.
Cui muneris publici.de mu.⁊ ho.fo.cccl[illegible]
Cui necessitas.de libe.cau.fo.lxxiiij.co[illegible]
Cui opus nouum.de ope.no.nun.fo.v[illegible]
Cui per fundũ.de aqua quoti.⁊ esti.fo.cliij[illegible]
Cui recte soluit.de noua.⁊ dele.fo.ccxxxj.co.iiij.
Cuius effectus oĩbus pdest.de reg.iur.fo.cccxcix.col.iij.
Cuius interfuit.de furtis.fo.cclxiij.co.iiij.
Cuius per errorem.de reg.iur.fo.cccxcij.co.iij.
Culpa caret qui scit.de regu.iur.fo.cccxcij.co.iiij.
Culpa est.de reg.iur.fo.cccxcij.co.j.
Cũ amplius solutũ est.de reg.iur.fol.cccxciij.co.iij.
Cũ apud semproniũ.iudica.sol.fo.cclviij.co.iij.
Cũ a te.de vi ⁊ vi armata.fo.cxlv.co.ij.
Cũ bissextus.de v̄bo.⁊ rerũ signi.fo.ccclxxx.co.iij.
Cum bona.de priuile.credi.fo.cxxiij.co.iij.
Cum constet.de aqua quoti.⁊ esti.fo.cliij.co.ij.
Cum creditor.de furtis.fo.cclxxj.co.iiij.
Cum debitore.rem ra.habe.fo.cclx.co.iiij.
Cum decem mihi.de solu.⁊ libe.fo.ccxlij.co.iij.
Cum de donatione.de dona.fo.xxxiiij.co.iiij.
Cum de hoc.de excep.rei iudi.fo.clxxj.co.iiij.
Cũ esse.de capti.⁊ postli.reuer.fo.cccxlviij.co.iiij.
Cũ duo eandẽ pecuniã.de duo.re.stip.fo.ccxiiij.co.ij.
Cũ duo eandẽ pecuniã.de duo.re.stip.fo.ccxvj.co.iij.
Cũ a duo rei.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxv.co.iiij.
Cũ res pignori datur.de furtis.fo.cclxv.co.iiij.
Cum emptor edium.de dã.infec.fo.xx.co.ij.
Cum em̃ pecuniã.de noua.⁊ dele.fo.ccxxxj.co.j.
Cum em̃ stipulatur.de stipu.ser.fo.ccxviij.co.j.
Cum eo autem.ad le.iul.pecula.fo.cccxvj.co.ij.
Cum ex causa.de re iudi.fo.cxiiij.co.j.
Cum ex causa duple.de ver.obli.fo.ccxiij.co.ij.
Cũ ex cã iudicati.de ap.⁊ rela.fo.cccxxxj.co.iiij.
Cũ ex falsis.de manumis.testa.fo.xlix.co.iij.
Cũ ex pluribus.de manumis.testa.fo.xlviij.co.iij.
Cũ ex pluribus.j.de solu.⁊ libera.fo.ccxlviij.co.ij.
Cũ ex pluribus causis.ij.de solu.⁊ libe.fo.ccl.co.ij.
Cum ex vno delicto.de act.⁊ obli.fo.clxxxv.co.ij.
Cum falsi reus.ad le.corne.de fal.fo.cccxij.co.ij.
Cum fidei heredis.de fideicõ.liber.fo.lij.co.ij.
Cum fideicõmissum.de ꝯfes.fo.cxviij.co.ij.
Cũ fidem beat.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxv.co.iij.
Cum filiusfamilias.de v̄bo.obli.fo.cxcvi.co.ij.
Cum fundum.de vi ⁊ vi armata.fo.cxlvj.co.j.
Cum hereditas.q ⁊ a q̃ui.manumis.lib.fo.lxvij.co.iiij.
Cum heredes.de statu libe.fo.lxij.co.j.
Cũ heres.de diuer.⁊ tẽpo.prescrip.fo.clxxiij.co.iiij.
Cũ heredes instituti.de acq.vel amit pos.fo.xcj.col.iiij.
Cum his.qui ⁊ a qui.manumis.lib.fo.lxviij.co.j.
Cum in corpus.de acqui.re.do.fo.lxxxj.co.iij.
Cũ in re agenda.de solu.⁊ libe.fo.ccxxxiiij.co.ij.
Cum in testamẽto.de fideicõ.liber.fo.lix.co.iiij.
Cũ in testamẽto.de v̄bo.⁊ rerũ signi.fo.ccclxxxvj.co.j.
Cum in vetus.qui in frau.cre.fo.cxxxj.co.iij.
Cum in vna cã.de appel.⁊ rela.fo.cccxxxiij.co.ij.
Cum in his qui de fideius.⁊ manda.fo.ccxxv.co.iiij.
Cum iussu meo.de solu.⁊ libe.fo.ccxlij.co.j.
Cum legati.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxxj.co.j.
Cũ lex v̄editionibus.de fideius.⁊ mã.fo.ccxxvi.co.ij.
Cum libertas.de ademptione libertatis.fo.lx.co.iiij.
Cum lite mortua.iudica.sol.fo.cclv.co.iiij.
Cum minor.xxv.annis rẽ ra.habe.fo.cclix.co.j.
Cum mortem.de iure fisci.fo.cccxlj.co.iiij.
Cum non iusto.de collu.detegen.fo.lxxvj.co.iij.
Cum pacto.de libe.cau.fo.lxxiiij.co.iij.
Cum par delictum est.de reg.iur.fo.cccxcix.co.iiij.
Cum pater ⁊ mater.ad le.põpe.de parici.fo.cccx.co.ij.
Cũ plures.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxiij.co.ij.
Cũ possessor vnius.de censibus.fo.ccclxxiiij.co.iiij.
Cũ possit ppter filij.de iniur.⁊ famo.libel.fo.cclxxxviij. columna.iij.
Cum postulassem.de dã.infec.fo.xxij.co.j.
Cum precario.de precario.fo.clxij.co.ij.
Cum precario.de precario.fo.clxij.co.iiij.
Cum pregnans.de acqui.re.domi.fo.lxxxv.co.ij.
Cum pretor dicat.de v̄bo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxx.co.j.
Cũ pretor in heredẽ.de regu.iur.fo.ccccxcviij.co.iij.
Cũ principalis causa.de reg.iur.fo.cccxcvij.co.ij.
Cum procurator.de ope.no.nun.fo.v.co.iiij.
Cũ pcurator.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxx.co.ij.
Cum prolatis.de re iudi.fo.cxiiij.co.ij.
Cum pupillus a tutore.rẽ pupil.sal.fo.fol.cclv.co.ij.
Cum pupillo rem pupil.sal.fo.fol.ccliiij.co.iij.
Cum quasi.de fideicõ.liber.fo.lvj.co.j.
Cum querebatur.de re iudi.fo.cxvij.co.j.
Cum querebatur.iudicatum solui.fo.cclvij.co.iiij.
Cũ querebat.de v̄bo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxviij.co.j.
Cum queritur.de excep.rei iudi.fo.clxix.co.iiij.
Cum queritur.de legationibus.fo.ccclxviij.co.j.
Cũ quidã capitis reus.de iure fisci.fo.cccxlij.co.iiij.
Cũ quidã sua manu.ad le.cor.de fal.fo.cccxiij.co.ij.
Cũ quidam.de appel.⁊ rela.fo.cccxxxij.co.ij.
Cum quis.de actio.⁊ obli.fo.clxxxiij.co.ij.
Cum quis sibi.de ver.obli.fo.cxcvij.co.ij.
Cũ qs sibi aut titio.de solutio.⁊ libera.f.ccxxxviij.co.iiij.
Cum quis.rem ra.habe.fo.cclviij.co.iiij.
Cum quis possit alienare.de reg.iur.fo.cccxvj.co.iij.
Cum quid vt fiat.de v̄bo.obli.fo.cxcix.co.ij.
Cũ ratio naturalis.de bo.dã.fo.cccxxviij.co.iiij.
Cum res.de dã.infec.fo.viij.co.ij.
Cũ res inter alios.de excep.rei iudi.fo.clxvij.co.iij.
Cum rem saluã fore.rem pupil.sal.fo.fol.cclv.co.ij.
Cũ reꝰ pmittẽdi.de fideiusso.⁊ mãda.fo.ccxxiij.co.iiij.
Cum sepius datur.de manumis.test.fo.xlvj.co.j.
Cum seruus pure.de manumis.test.fo.xlvij.co.j.
Cũ seruis nulla actio est.de reg.iur.fo.cccxcv.col.iij.
Cum seruus pecuniam.de v̄bo.obli.fo.ccv.co.ij.
Cum seruus in quo.de stipu.ser.fo.ccxxj.co.j.
Cum seruus stipulatur.de stipu.ser.fo.ccxvj.co.iij.
Cũ si exhibuissent.de publi.⁊ vectiga.fo.xxx.co.ij.
Cum solus.de vsucap.seu vsurpa.fo.c.co.j.
Cum stipulamur.de ver.obli.fo.ccix.co.iij.
Cũ stipulamur.de v̄bo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxx.co.iiij.
Cum stipulati sumus.de ver.obli.fo.cciij.co.ij.
Cum stipulatus sim.de ver.obli.fo.ccvj.co.ij.
Cũ stichꝰ ⁊ pãphilꝰ.de solutio.⁊ libera.f.ccxxxvij.co.ij.
Cũ tacitũ fideicõmissum.de iur.fis.fo.cccxlv.co.iij.
Cum tempus.de reg.iur.fo.ccccxc.co.j.
Cum vero.de fideicõ.liber.fo.lv.co.j.
Cum vim passam.ad.l.iul.de adul.⁊ stu.f.cccvij.co.ij.
Cum vir.de vsucap.seu vsurpa.fo.cij.co.iij.
Cum vir.de doli mali.⁊ me.excep.fo.clxxix.co.iij.
Cũ vnus.de bo.auc.iu.possi.fo.cxxij.co.iiij.
Cura extruendi.de mune.⁊ bono.fo.ccclxiij.co.iij.
Curator qui ⁊ a qui.manumis.lib.fo.lxix.co.ij.
Curator.de operibus publicis.fo.ccclxx.co.ij.
Curator.de admi.re.ad ciui.perti.fo.ccclxxix.co.ij.
Custodias.de publi.iudi.fo.ccxcv.co.ij.
Dabimusq3.de priuile.credi.fo.cxxiij.co.iiij.
Dãnũ infectũ.de dã.infec.fo.viij.co.ij.
Dãnum.de dã.infec.fo.viij.co.ij.
Damni infecti.de dã.infec.fo.xv.co.iij.
Damni infecti.de dã.infec.fo.xix.co.ij.
Damni infecti.de dã.infec.fo.xxj.co.ij.
Datis.de incẽ.rui.nau.fo.cclxxxj.co.iiij.
Dato iudice.quis ⁊ a quo appel.fo.cccxxxv.co.j.
Datiuus.rem pupil.sal.fo.folio.cclv.co.ij.
Datur.ad legẽ iul.repetũ.fo.cccxiiij.co.iiij.
De abigeis puniendis.de abigeis.fo.ccxci.co.ij.
De accessionibus.de diuer.⁊ temporali.prescriptio.fol. clxxiiij.colum.j.
Debitor.de separatio.fo.cxxvj.co.iiij.
Debitor.que in frau.credi.fo.cxxxj.co.ij.
Debitor de verb.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxi.co.iij.
Debitorem.que in frau.credi fo.cxxxj.co.ij.
Debitores.de solutio.⁊ libera.fo.ccxxxvij.co.ij.
Debitoribus.de re iudi.fo.cxiiij.co.j.
De bonis coꝝ.de libera.cau.fo.lxxiij.co.iiij.
Decem legata.de fideicõ.lib.fo.lij.co.j.
Decem stipulatus.de ver.obli.fo.ccvij.co.ij.
Decreta.de re iudi.fo.cxv.co.iiij.
De curatore.de cura.bo.dã.fo.cxxvij.co.iij.
Decurio.de decu.⁊ coꝝ fil.fo.ccclxj.co.iij.
De decurione.de decur.⁊ coꝝ fil.fo.ccclxij.co.ij.
Decuriones.de albo scribendo.fo.ccclxij.co.ij.
Decuriones.de admi.re.ad ciui.per.fo.ccclxix.col.iiij.
Decuriones quos.de decu.⁊ coꝝ fil.fo.ccclx.co.iiij.
Decurionibus.de decu.⁊ coꝝ fil.fo.ccclxj.co.iiij.
De custodia.de custo.⁊ exhi.reo.fo.ccxcviij.co.ij.
Dedisse.de verbo.⁊ rerũ.sig.fo.ccclxxix.co.iiij.
De eadẽ.de excep.rei iudi.fo.clxvij.co.iiij.
De eo delatore.de iure fisci.fo.cccxlij.co.iij.
De eo qui.ad leg.corne.de fal.fo.cccxij.co.j.
Deferre non possunt.de iure fisci.fo.cccxlij.co.j.
Defuncta.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.cccvij.co.iij.
Defuncto.de publi.iudi.fo.ccxciiij.co.iiij.
De his qui.de libe.cau.fo.lxxiiij.co.iiij.
De his qui.de effracto.⁊ expilato.fo.ccxcj.co.ij.
Deinde ait.de libe.exhi.fo.clxiiij.co.ij.
De interdicto.de aqua.quoti.⁊ esti.fo.cliij.co.iij.
De incestu.de questionibus.fo.cccxxj.co.iij.
De iniuria.de iniur.⁊ famo.libel.fo.cclxxxix.co.ij.
De iure omnium.ad municipales.fo.ccclx.co.ij.
Delata.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxiij.co.iiij.
Delator non est.de iure fisci.fo.cccxliiij.co.j.
Delegare.de noua.⁊ delega.fo.ccxxxij.co.ij.
Delegare est.de noua.⁊ delega.fo.ccxxxj.co.j.
De libertate.de fideicõ.lib.fo.lix.co.j.
De militibus.de custo.⁊ exhi.reo.fo.ccxcix.co.ij.
De minore.xiiij.annis.de qõnibus.fo.cccxxij.co.j.
Deniq3 non esse.de iure fisci.fo.cccxlij.co.ij.
Deniq3 si arbores.qd vi aut clam.fo.clix.co.j.
Denũciasse.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.ccciiij.co.j.
De operibus.de operibus publicis.fo.ccclxx.co.iiij.
De periurio.de cri.stelliona.fo.ccxciij.co.j.
De pollicitationibꝰ.de pollicitationibꝰ.fo.ccclxxij.co.j.
De portionibus.de bonis dãna.fo.cccxxviij.co.iiij.
De prosenetico.de proseneticis.fo.ccclxxiiij.co.j.
De pupillo.de ope.no.nũcia.fo.iij.co.ij.
De riuis reficiendis.de riuis.fo.cliiij.co.iij.
Derogatur.de verbo.⁊ rerũ.signi.fo.ccclxxxi.co.ij.
De sepulchro violato actio.de sepulchro viola.fol.ccxcj. columna.j.
Desertorem.de re militari.fo.cccl.co.iiij.
De statu defunctoꝝ.ne de sta.defuncto.fo.lxxvj.co.j.
Destitisse eũ.ad senatuscõ.turpil.fo.cccxix.co.ij.
De tabulis.de tabu.exhi.fo.cxxxvj.co.iiij.
Detestatio est denũciatio.de verbo.et rerum signi.folio ccclxxviij.co.iiij.
De vi priuata.ad leg.iul.de vi.pri.fo.cccviij.co.iij.
De vnoquoq3.de re iudi.fo.cxv.co.iij.
De vsu aque.de va.⁊ extraord.cogni.fo.ccclxxiij.co.iij.
Dicitur ex asse.de iure fisci.fo.cccxlj.co.iij.
Dies cautioni.de dã.infec.fo.viij.co.iij.
Dimissorie lr̃e.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxj.col.iij.
Dispensatori.de solu.⁊ libe.fo.ccxlj.co.j.
Dispensatorem meũ.de solu.⁊ libe.fo.ccxlj co.iiij.
Diuersum est.quorum lega.fo.cxxxiij.co.iiij.

Diuus adrianus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

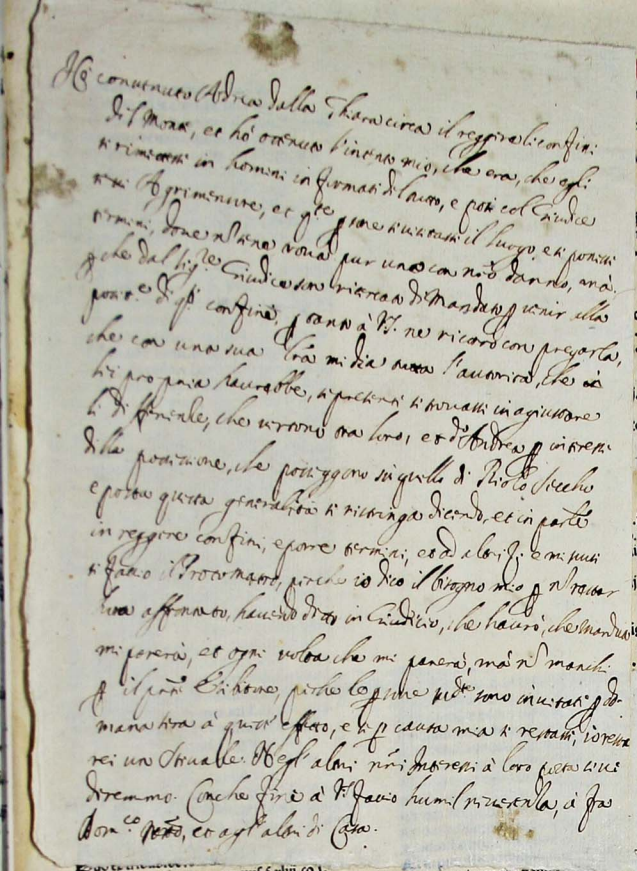

Duo filij familias, de manumiss. f. xliij. co. j.
Duo insolidū. de precario. f. clxij. co. ij.
Duo indices. de re iudi. f. cxij. co. ij.
Duo rei pmittēdi. de duo. re. stip. f. cxviij. co. iij.
Duos reos pmittēdi. de duo. re. stip. f. cxviij. col. iiij.
Duobus diuersis tpibus. de excep. rei iu. fo. clxx. col. ij.
Duobꝰ negatiis. de ver. 2 rerū sig. fo. cclxxxvij. co. iij.
Duobus petēdis. de libe. cau. f. lxxij. co. iij.
Ede dicem. de verbo. obliga. fol. clxxxix. col. iij.
Eadē de eo dicenda. de stipula. fer. fol. cxxix. co. ij.
Eadem lege tenent. ad le. iul. repe. f. cccxiij. co. iiij.
Ea est natura cauillationis. de re. iur. f. cccxcij. colū. iij.
Eandē rē apud duos. de duo. re. stipu. f. cxcv. co. ij.
Ea que ad dandū. de reg. iur. f. cccxcviij. co. iiij.
Ea q̄ cuiuiter. de acq. re. domi. f. lxxiij. co. ij.
Ea q̄ despōsata est. ad municip. f. cclxx. co. iiij.
Ea q̄ distracta sunt. de preca. f. clxij. co. iij.
Ea que in partes. de reg. iur. f. cccxcvij. co. iiij.
Ea q̄ magis. ad municipales. f. cclxx. co. ij.
Ea res. p legato. f. cviij. co. iij.
Ea sola deportationis. de reg. iur. f. cccxcv. co. ij.
Edibus de ope. no. nun. fo. vj. co. ij.
Edictū diui augusti. de ḡtionib⁹. fo. cccxxj. co. iiij.
Edicto diui traiani. de iure fisci. fo. cccxlj. co. j.
Edificia rome. de ver. 2 rerū sig. fo. cclxxxiij. co. ij.
Ediles curules. de via publi. 2 itī. pub. fcs. fol. cxxxix. columna. iiij
Ego cum uilla. de manumiss. vin. f. xliij. co. iiij.
Egisti de peculio. de solu. 2 libe. fo. cclxij. co. iij.
Egit tecū. de excep. rei iudi. fo. clxxi. co. ij.
Eī a quo fundū. de vsuca. seu vsurpa. fol. xcix. co. ij.
Eī qui furti. de furtis. fo. cclxij. co. ij.
Eī q non amplius. de mor. cau. dona. fol. xxxix. colū. iiij.
Et loco. de incen. rui. naufra.
Et magis. de solu. 2 libe. f. cccxxiij. co. iij.
Et omnes omnino. de bo. dā. fo. cccxxviii. co. iiij.
Et per iussurandū. de acceptila. f. cclj. co. ij.
Et q unginé. de mune. 2 bono. fo. ccclxij. co. iiij.
Et q unginé. de mune. 2 bono. fo. cccxlj. co. iiij.
Et si ad species. rem pupil. fal. fo. fol. cclv. co. ij.
Et si amicis. ad le. iul. de adul. 2 stu. f. cccj. co. iiij.
Et si debitor. de mor cau. dona. f. xxxix. co. j.
Et si debitor. de re iudi. f. cxiij. co. iij.
Et si duos⁹ vsfructus. de stipu. fer. f. cccxix. co. iij.
Et si filiū. de mune. 2 bono. f. cclxiij. co. iiij.
Et si filiū. de mune. 2 bono. f. cccxcvij. co. ij.
Et si imbil facile. de reg. iur. f. cccxcvij. co. ij.
Et si satisdationē. de ope. no. num. fo. v. co. j.
Et si satisdationē. de ope. no. num. fo. v. co. j.
Et stipulationē. de duo. re. stipu. f. cxvj. co. j.
Et uno ex pluribus. de acceptila. fo. cclxj. co. ij.
Euenit. de dā. infec. fo. ix. co. iij.
Euidenter enim. de excep. rei iudi. fo. clxx. co. ij.
Eum cui mille nūmi. de fideicō. liber. fo. lii. co. ij.
Eū qui. eū q ap. in puincia defen. fo. cccxxviij. co. ij.
Eū qui bona vacantia. de iure fisci. fo. cccxlij. co. iiij.
Eum qui certarū. de ver. obli. fo. ccxiij. co. j.
Eū qui ciuitatē. de interdi. 2 releg. fo. ccxxxix. co. iiij.
Eū q circa colonas de priuile. credi. fo. cxcv. co. ij.
Eum qui donationis. de dona. f. xxxvj. col. ij.
Eū q debitores fisci. de iure fisci. f. cccxliij. co. ij.
Eū q edes. de vsucap. seu vsurpa. f. xcix. co. iij.
Eum qui emit. de furtis. f. cclxiij. co. j
Eū q fugitiuū. ad le. fauiā de plagi. f. cccxvij co. j.
Eum q ita stipulat. de verb. obli. f. ccxv. co. iij.
Eum q kalendis. de verb. obli. fo. cclxxxvij. co. iiij.
Eū q nocentē. de iniur. 2 famo. libel. fo. cclxxxvij. co. iij.
Eū qui. de priuile. credi. fo. cxxv. co. iij.
Eū g. de verb. 2 rerū sig. fo. cclxxvj. co. ij.

Eū qui. q̄ sine manumiss. ad lib. pue. fo. lxvij. co. ij.
Eū qui venerit. de in anniuisso. fo. xlvij. co. iij.
Eū qui. pe mort. cau. donat. fo. cxxix. co. ij.
Eunde plures. de lega. fo. cccl. viij. co. iij.
Ex castrensi. de castrens peculio. fo. cccl. v. co. j.
Ex causa. de fideicō lib. f. lij. co. ij.
Ex causa. de re militari fo. cccl. ij. co. ij.
Exceptio dicta est. de exce. fo. clxv. co. ij.
Exceptio est condictio. de excep. fo. clxvij. co. ij.
Exceptio rei. de excep. rei iudi. f. clxxj. co. iij.
Exceptione. de fideiusso. 2 mādā. fo. ccxxix. co. j.
Exceptiones. de exceptio. f. clxvij. co. j.
Exceptiones que. de exceptio. fo. clxvij. co. j.
Exceptiones. de excceptio. fo. clxv. co. iij.
Excipiunt. ad leg. iul. de vi. pub. fo. cc. viij. co. j.
Ex clausula rei iudicate. fo. cclviij. co. ij.
Ex consensu. de appella. 2 rela. f. cccxxxij. co. iiij.
Ex contractu. de re iudi. f. cxv co. ij.
Ex cōtractibus de actio. 2 obligā. f. clxxxvij. co. ij.
Ex dāni infect. de dā. infec. fo. xxj. co. j.
Ex depositi. de actio. 2 obligā. f. clxxij. co. iij.
Ex duobꝰ de duo. re. stipu. f. cxcvj. co. ij.
Ex duobus. de duobus re. stipu. f. cccxvj. co. iij.
Ex duobus de duo. re. stipu. f. cxcv. co. j.
Ex ea parte. de verb obli. f. ccxij. co. j.
Ex edilitū. de via pub. 2 itī. pub. fcs. f. cxxxix. co. iiij.
Ex hac scriptura. de dona. f. xxxv. co. j.
Ex his. que in frau. credi. f. cxxix. co. ij.
Exilitū. de interdic. 2 releg. fo. ccxxxix. co. iiij.
Existimo. de verbo. obligā. f. cciij. co. ij.
Ex illa parte. de verbo. 2 rerū sig. f. cclxxxvij. co. ij.
Ex itus. de acq. vel amit. pof. f. xcij. co. ij.
Ex iudicatū solūm. iudicatū sol. f. cclxvij. co. ij.
Ex iudicioū. de accusa. 2 inscrip. fo. cccxvij. co. j.
Ex lege. ad leg. iul. de adul. 2 stu. f. ccc. co. iij.
Ex libero de questionibus. f. cccxxj. co. ij.
Ex male ficijs. de actio. 2 obligā. f. clxxxj. co. iij.
Ex nota marc. cōstat. de castrēsi pecul. fo. cccliij. col. j.
Ex opis. de ope. no nun. f. v. co. ij.
Ex pte. de solutio. 2 libera. f. cxxxvij. co. j.
Ex penalibꝰ. de reg. iu. f. cccxcix. co. j.
Ex persona. de fideiusso. 2 manda. fol. cxxv. co. ij.
Ex pollicitatione. de pollicitationibus. fo. cccl. xxj. co. j.
Ex pressa nocent. de reg. iur. fo. cccc viij. co. j.
Ex promissione. de actio. 2 obli. fo. clxxxiij. co. j.
Expugna ur. de mcdio rui. naufra. fo. cclxxj. co. iij.
Ex qua persona. de re. iur. fo. cccxcix. co. ij.
Ex quibus causis de interdic. seu extraordi. actio. folio cxxxij. columna. iij.
Ex senatusconsulto. ad leg. cor. de sica. fo. ccc. co. j.
Ex quibuscā. de iure fisci. fo. cccxlix. co. j.
Ex senatusconsulto. ad leg. iul. de vi pu. fo. ccc viij. co. iij.
Ex fertāte. de excep. rei iudi. fo. clxxj. co. j.
Extra dotem. de iure fisci. fo. cccxlj. co. iiij.
Extraneo quoq̄. de questionibus. fo. cccxxj. co. ij.

Facere non oportere. de verbo. 2 rerū signifi. folio cccl xxxv. co. ij.
Facienda estimatio est. arbo. fur. cesa. fo. cclxxvij. co. iij.
Faciendi. de verbo. 2 rerū sig. fo. cccl xxij. co. iiij.
Factum a iudice. de reg. iur. fo. cccxcvi. co. iiij.
Factum cuiꝰ. de reg. iur. fo. cccxix. co. iij.
Falsus creditor. de furtis. fo. cclxvij. co. ij.
Falsi nois. ad leg. cor. de fal. fo. cccxij. co. ij.
Falsi pena. ad leg. cor. de fal. fo. cccxij. co. ij.
Familie. de verbo. 2 rerū sig. fo. cccl xxv. co. iiij.
Famosi. ad leg. iul. maie. fo. ccc. co. ij.
Fauorabiliores. de reg. iur. fo. cccxcviij. co. ij.
Femine. de reg. iur. fo. cccl xxix. co. j.
Fere in omnibus. de reg. iur. fo. cccxcix. co. ij.
Fere quibuscūq. de reg. iur. fo. cccxcix. co. ij.
Ferri ppie. de verbo. 2 rer sig. fo. cclxxxvij. co. iiij.
Fideicōmissaria. de fideicō. lib. fo. lix. co. j.
Fideicōmissaria. de fideicō. lib. fo. lix. co. ij.
Fideicōmissaria. de fideicō lib. fo. lij. co. ij.
Fideiubere. de fideiusso. 2 manda. fo. cccv. co. ij.
Fideiussor. de fideiusso. 2 manda. f. cccxvij. co. ij.
Fideiussor eunctionis. de doli mali. 2 me. excep. fo. clxxix. columna. iiij.
Fideiussor. de fideiusso. et manda. fo. cccxij. co. j.
Fideiussor. de fideiusso. et manda. fo. cccxvi. co. ij.
Fideiussori qui. de fideiuss. 2 manda. fo. cccxvij. co. iiij.
Fideiussori eius. de dona. fo. cxxvj. co. ij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Constat enim.pro herede.fo.cvij.co.ij.
Constitit inter seruū.ad.l.iul.de anno.fo.cccv co.ij.
Cōstitutione impatoris nri.de cōibus. fo.cccxxj.co.iij.
Constitutiones.de appella.7 rela.fo.cccxxiij.col.i.
Constitutionibus.de actio.7 obliga.fo.clxxv.co.ij.
Constitutionibus principalibus.de imur. et fam.o.libel. fo.cclxxxviij.co.iij.
Constitutionibus principū.ad municip.fo.ccclix.co.j.
Coram titio.de vbo.7 rerū sig.fo.cclxxvj.co.ij.
Corpora eor.de cadaueribus puni.fo.ccxxx.co.iiij.
Corpora etenim.de cadauc.puni.fo.cccxxj.co.j.
Cotem ferro.de publi.7 vectiga.fo.xxj.co.ij.
Continuus actus.de verbo.obliga.fo.ccxij.co.ij.
Contra pupillum.de re iudi.fo.cxvj.co.ij.
Cōtractus imaginarij.de act.et obli.fo.cxxvij.co.iij.
Contractus quidam.de regu.iur.fo.cccxc.co.iiij.
Contraxisse.de act.et obli.fo.clxxxiij.co.ij.
Contumacia eorum.de re iudi.fo.cxvj.co.j.
Conuentio priuata.de libe.cau.fo.lxxiij. co.j.
Creditor anté.de vbo.et rerū sig. fo.cclxxviij.co.iiij.
Creditor cū fideiussorib⁹.de appel.7 re. f.ccxxxiij.co.ij.
Creditor oblatam.de solu.et libe.fo.ccxlix.co.iij.
Creditor.de diuer.et tēpo.pscrip.fo.clxxiij.co.j.
Creditor: qui permittit.de reg.iur.fo.cccxvj.co.ij.
Creditores.de verbo.et rerū sig.fo.cclxxv.co.iij.
Creditoris cui.de furtis.fo.cclxv.co.j.
Creditori actio.de furtis.fo.cclxv.co.j.
Creditori cui.de ope.no.nūn.fo.v.co.iij.
Creditori.de cef bo.fo.cxviij.co.ij.
Creditore.de bo.auc.iudi.pof.fo.cxxij.co.ij.
Creditores.ad le.iul.de viprima.fo.cccviij.co.iiij.
Creditor.de vbo.7 rerū sig.fo.cclxxvj.co.j.
Creditoribus.de separa.fo.cxxvij.co.j.
Crimen paternum.de penis.fo.ccccxvj.co.ij.
Cui bonis.de noua.7 delega.fo.cccxx.co.iiij.
Cui ius est donādi.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.iij.
Cui libet enim.de ope.no.nūn.fo.v.co.ij.
Cuilibet in publicū.de lo.7 iti.pub.fo.cxxxvij.co.j.
Cui mineris publici.de mu.7 bo.fo.ccc
Cui necessitas.de libe.cau fo.lxxiij.co
Cui opus nouum.de ope.no.nūn.fo.v
Cui per fundū.de aqua quoti.7 esti.fo.cliij.co
Cui recte soluit.de noua.7 dele.fo.cxxxi.co.iij.
Cuius effectus oibus.pdest de reg.iur. fo.cccxix.col.iij.
Cuius interfuit.de furtis.fo.cclxxj.co.iij.
Cuius per errorem de reg.iur.fo.cccxcj.co.iiij.
Culpa caret qui sgt.de regu.iur.fo.cccxcj.co.iij.
Culpa est.de reg.iur.fo.cccxcj.co.j.
Cū amplius solutū est.de reg.iur.fol.cccxciij.co.iiij
Cū apud scriptoniū.iudica.fol.fo.cclxij.co.ij.
Cū a te.de vi 7 vi armata.fo.clv.co.ij.
Cū bissertus.de vbo.7 rerū signi.fo.ccclxxx.co.iiij.
Cum bona.de pmule.credi. fo.cxxxij.co.ij.
Cum conset.de aqua quoti.7 esti.fo.cliij.co.ij.
Cum creditor.de furtis.fo.cclxxj.co.iiij.
Cum debitore.rem ra.habe.fo cclx.co.iiij.
Cum decem mihi.de solu.7 libe.fo.cclxj.co.iij.
Cum de donatione.de dona.fo.xxxiij.co.iij.
Cum de hoc.de ercep.rei iudi.fo.clxxj.co.ij.
Cū due.de capti.7 postli.reuer.fo.cccxlvij.co.iiij.
Cū duo eandē pecuniā.de duo.re.stip.fo.cxxxij.co.ij.
Cū duo eandē pecuniā.de duo.re.stip. fo.cccvj.co.ij.
Cum duo rei.de fideiuſ.7 manda.fo.cccxv.co.iij.
Cum ea pignori datur.de furtis.fo.cclxv.co.iij.
Cum emptor edium.de dā.infec.fo.xx.co.ij.
Cum eñ pecuniā.de nona.7 dele.fo.cxxxi.co.j.
Cum eñ stipul ntur.de stipn.fer.fo.cccviij.co 1.
Cum eo autem.ad le.iul pecula.fo.cccxvj.co.ij.
Cum er causa.de re iudi.fo.cxvij.co.j.
Cum er causa duple.de ver.obli fo.cciij.co.ij.
Cū er cā iudicati.de ap.7 rela.fo.cccxxxj.co.iiij.
Cū er falsis.de manumiſ.testa fo.xlix.co.ij.
Cū er plurib⁹.de manumiſ.testa.fo.xlvij.co.iij.
Cū er plurib⁹.j de solu.7 libera.fo.cclviij.co.ij.
Cū er plurib⁹ cauſis.ij.de solu.7 libe.fo.ccl.co.ij.
Cum er vno delicto.de act.7 obli.fo.clxxxv.co.ij.
Cum falsi reus.ad le.corne.de fal.fo.cccvj.co.ij.
Cum fidei heredis.de fideicō liber.fo.lij.co.ij.
Cum fideicōmissum.de ñtest fo.cxvij.co.ij.
Cū fidemberat.defideiuſ.7 manda.fo.cccxv.co.iij.
Cum filiusfamilias.de vbo.obli.fo.cxxvi.co.ij.
Cum fundum.de vi 7 vi armata.fo.cclvj.co.j.
Cum hereditas.q 7 a qui.mannmiſ. lib.fo.lxvij.co.iiij.
Cum heredes.de statu libe.fo.lxij.co.j.
Cū heres.de diuer.7 tēpo.prescrip.fo.clxxij.co iiij.
Cū heredes instituti.de acq.vel amit pof. fo.xcj.col.iiij.
Cum his.qui 7 a qui.manumiſ.lib.fo.lxviij.co.j.
Cum in corpus.de acqui.re.bo.fo.lxxj.co.iij.
Cum in re agenda.de solu.7 libe.fo.cccxxiij.co.ij.
Cum ſeruus pure.de mannmiſ.test.fo.xlvij.co.j.
Cū seruus nulla actio est.de reg.iur.fo.cccxcv.col.iij.
Cum seruus pecuniam.de vbo.obli.fo.ccv.co.ij.
Cum seruus in quo.de stipu.ſer.fo.cccxj.co.j.
Cum seruus stipulatur.de stipu.ſer.fo.cccvj.co.iij.
Cū si exhibuiſſent.de publi.7 vectiga.fo.xxx.co.ij.
Cum solus.de vſucap.seu vſurpa.fo.c.co.j.
Cum stipulamur.de ver.obli.fo.ccix.co.iij.
Cū stipulamur.de vbo.7 rerū sig.fo.ccclxxx.co.iiij.
Cum stipulati sumus.de ver.obli.fo.cciij.co.ij.
Cum stipulatus sim.de ver.obli.fo.ccvj.co.ij.
Cū stich⁹ 7 pāphil⁹.de solutio.7 libera. f.ccxxvij.co.ij.
Cū tacitū fideicōmiſſum.de iur.fiſ.fo.cccxlv.co.iij.
Cum tempus.de reg.iur.fo.cccxc.co.j.
Cum vero.de fideicō liber.fo.lv.co.j.
Cum vim passam.ad.l.iul.de adul.7 stu.f.ccxvij.co.ij.
Cum vir.de vſucap.seu vſurpa.fo.cij.co.iij.
Cum vir.de dolt mali.7 me.excep.fo clxxix.co.iij.
Cū vinus.de bo.auc.iu possi.fo.cxxij.co.iiij.
Cura extruendi.de mune.7 bono.fo.ccclxij. co.ij.
Curator qui 7 a qui.mannmiſ.lib.fo.lxix.co.ij.
Curator.de operibus publicis.fo.cccl.xx.co.ij.
Curator de admi.re.ad cini.perti.fo.cccl.xxix.co
Custodias.de publi.iudi.fo.ccxcv.co.ij.

De bimuſcz.de pmule.credi.fo.cxxij.co.ij
Dānū infectū.de dā.infec.fo.vij.co.ij.
Dānum.de dā.infec.fo.vij. co.ij.
Damni infecti.de dā.infec.fo.xv.co.iij.
Damni infecti.de dā.infec.fo.xv.co.iij.

De pollicitationib⁹.de pollicitationib⁹.fo.cccl.xxij.co.j.
De portionibus.de bonis dāna.fo.cccxxvij. co.iiij.
De profenetico.de profeneticis. fo.cccl.xxiij.co.j.
De pupillo.de ope.no.nūcia.fo.ij.co.ij.
De riuis reficiendis.de riuis.fo.clxij.co.ij.
Derogatur.de verbo.7 rerū.signi. fo.cccl.xxi.co.ij.
De sepulchro violato actio.de sepulchro viola.fol.cccc. columna.j.
Desertoriem.de re militari.fo.cccl.co.iiij.
De statu defunctor⁹.ne de sta.defuncto.fo.lxxvi.co.j.
Dethtisse eū.ad senatusc⁹.turpil.fo. cccxix.co.ij.
De tabulis.de tabu.exhi.fo.cxxvi.co.iiij.
Detestatio est denūciatio.de verbo.et rerum signi. folio cccxxvij.co.iiij.
De vi priuata.ad leg.iul.de vi.pri.fo.cccviij.co.iij.
De vnoquoq⁹.de re iudi.fo.cxv.co.iij.
De vſu aque.de va.7 extraord.cogni. fo.cccl.xxij.co.ij.
Dicitur ex asse.de iure fisci. fo.cccxlv.co.iij.
Dies cautioni.de dā.infec.fo.vij.co.iij.
Dimissione lre.de verbo.7 rerū sig.fo.cccl.xxxj.col.iij.
Dispensatori.de solu.7 libe.fo.cclxj.co.j.
Dispensatorem meū.de solu.7 libe.fo.cclxj co.iiij.
Diuersum est.quoum lega.fo.cxxxij.co.iij.

Diuus adriamus

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Diuus adrianus.de re.iudi.f.cxiiij.co.ij.
Diuus adrianus.ad le.corne.de sica.f.cccx.co.j.
Diuus adrianus ad le.põpe.de parrici.f.cccx.co.iij.
Diuus adrianus de termi.moto.f.cccciij.co.j.
Diuus adrianus de custo.z exhi.reo.f.ccxcix.co.j.
Diuus adrianus.ad senatuscõ.turpil.fo.cccxix.co.ij.
Diuus adrianus.de penis.fo.cccxxv.co.iij.
Diuus adrianus.de bo.dãna.fo.cccxxviij.co.iij.
Diuus adrianꝰ rescripsit.de castrẽ.pec.fo.cccliiij.col.ij.
Diuus antoninus de va.z extraor.cog.fol.ccclxxiij.columna.iij.
Diuus claudius.ad le.corne.de fal.fo.cccxij.co.iiij.
Diuus cõmodius.de iur.aure.annulo.f.lxx.co.iij.
Diuus cõmodus rescripsit.de iur.fis.f.cccxliij.co.j.
Diuus marcus.de manumis.q̃ ser.f.xlv.co.iij.
Diuus pius rescripsit.de reg.iur.fo.cccxcj.co.ij.
Diuus pius.ad le.corne.de fal.f.cccxiij.co.ij.
Diuus pius.de custo.z exhi.reo.f.ccxcviij.co.iiij.
Diuus pius rescripsit.de q̃stionibus.f.cccxxj.colũ.iiij.
Diuus pius.de manumis.testa.f.xlviij.co.ij.
Diuus seuerꝰ z ãtoninꝰ.de extraor.cri.f.cclxxxix.co.iij.
Diuus seuerꝰ z anto.de cap.z postli.reuer.fol.cccl.col.j.
Diuus seuerus.de iniur.z famo.libel.fol.cclxxxix.col.j.
Diuus seuerꝰ z anto.de cri.expi.here.fo.ccxcij.colũ.iiij.
Diuus seuerus rescripsit.ad munici.f.ccclviij.co.ij.
Diui fratres.de libe.cau.f.lxxiij.co.ij.
Diui seuerus.z anto.ad le.iul.pecula.f.cccxv.colũ.iiij.
Diui seuerus z antoninus.de reg.reis.f.cccxix.colũ.iiij.
Diui fratres rescripserũt.d accu.z iscrip.f.ccxcviij.col.j.
Diui fratres.de penis.f.cccxxxvj.col.ij.
Dolo facit.de doli mali z me.excep.f.clxxix.co.j.
Dolo ve malo.de vi et vi arma.f.cliiij.co.ij.
Doli clausula.de verb.obli.f.ccvij.co.iiij.
Doli mali exceptio.de noua.z dele.f.ccxxxij.co.ij.
Domiciliũ.ad municipales.f.ccclviij.co.ij.
Dominus qui.de libe.cau.f.lxiiij.co.j.
Dñs seruo stipulando.de verb.obli.f.cxcv.co.iij.
Domicianus rescripsit.ad se.cõ.turpil.fo.cccxix.col.iij.
Domũ suã reficere.de regu.iur.f.cccxciij.co.ij.
Donari videtur.de reg.iur.f.cccxciiij.co.iij.
Donari videtur.de dona.f.xxxvj.co.iiij.
Donationis causa.p donato.f.cvij.co.iiij.
Donationes.de dona.f.xxxiij.co.j.
Donationes in concubinã.de dona.f.xxxvij.co.j.
Dotẽ filiofa.datã.de castren pecu.f.cccliiij.co.iiij.
Dubitari nõ opz.de noua.z dele.f.ccxxxiij.co.iiij.
Due filie.p dote.f.cix.j.
Duo ex tribus.de re iudi.f.cxiiij.co.iiij.
Duo filij familias.de manumis.f.xliij.co.j.
Duo insolidũ.de precario.f.clxij.co.iij.
Duo iudices.de re iudi.f.cxiij.co.iij.
Duo rei pmittẽdi.de duo.re.stip.f.ccxiiij.co.iij.
Duos reos pmittẽdi.de duo.re.stip.f.ccxiij.colum.iiij.
Duobus diuersis tpibus.de excep.rei iu.fo.clxx.col.iij.
Duobꝰ negatiuis.de ver.z rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.iiij.
Duobus petẽdis.de libe.cau.f.lxxiij.co.iiij.
EAdẽ dicemꝰ.de verbo.obliga.fol.clxxxix.col.iiij.
Eadẽ de eo dicenda.de stipula.ser.fol.ccxix.co.ij.
Eadem lege tenent.ad le.iul.repe.f.cccxiiij.co.iiij.
Ea est natura cauillationis.de re.iur.f.cccxciij.colũ.iij.
Eandẽ rẽ apud duos.de duo.re.stipu.f.ccxv.co.ij.
Ea que ad dandũ.de reg.iur.f.cccxcviij.co.iiij.
Ea q̃ ciuiliter.de acq.re.domi.f.lxxxiij co.ij.
Ea q̃ despõsata est.ad municip.f.ccclix.co.iiij.
Ea q̃ distracta sunt.de preca.f.clxij.co.iiij.
Ea que in partes.de reg.iur.f.cccxcvij.co.iiij.
Ea que magis.ad municipales.f.ccclix.co.ij.
Ea q̃ raro accidũt.de reg.iur.f.cccxciij.co.ij.
Ea res.p legato.f.cviij.co.iij.
Ea sola deportationis.de reg.iur.f.cccxcv.co.ij.
Edibus de ope.no.nun.fo.vj.co.ij.
Edictũ diui august.de q̃stionibꝰ.fo.cccxxj.co.iiij.
Edicto diui traiani.de iure fisci.fo.cccxlj.co.j.
Edificia rome.de ver.z rerũ sig.fo.ccclxxxiij.co.ij.
Ediles curules.de via publi.z iti.pub.refi.fol.cxxxix.columna.iiij
Ego cum in villa.de manumis.vin.f.xliiij.co.iiij.
Egisti de peculio.de solu.z libe.fo.ccxliiij.co.iij.
Egit tecũ.de excep.rei iudi.fo.clxxj.co.iij.
Ei a quo fundũ.de vsuca.seu vsurpa.fol.xcix.co.ij.
Ei qui furti.de furtis.fo.cclxiij.co.iij.
Ei q non amplius.de mor.cau.dona.fol.xxxix.colũ.iij.
Ei qui mandato meo.de solu.z libe.fo.ccl.colum.iij.
Ei q interdicto.ne qd in lo.publi.fo.cxxxix.co.iij.
Ei cuius appellatio.de appel.recipi.vel nõ.fo.cccxxxvj.columna.iij.
Eius q.de appel.recipi.vel non.fo.cccxxxvj.co.iij.
Eius qui delatorez.de iure fisci.fo.cccxlij.co.iiij.
Eius q iustũ.ad municipales.fo.ccclvij.co.ij.
Eius est nolle.de reg.iur.fo.ccclxxxix.co.ij.
Eius q manumisit.ad municipales.fo.ccclix.co.ij.
Eiusdẽ legis cornelie.ad.l.cor.de sica.fo.cccix co.ij.
Emptor cũ dele.de noua.z dele.fo.ccxxxij.co.iiij.
Emptor.de aqua plu.arcen.fo.xxviij.co.j.
Emptor fundi.p emptore.fo.cv.co.ij.
Eos apud quos.de receptato.fo.ccxcij.co.j.
Eos q ab hostibus.de cap.z postli.re.f.cccxlvj.co.j.
Eos qui inter se.ad le.corne.de fal.fo.cccxiij.co.j.
Eos q vtensilia.de decu.z eorũ filꝰ fo.ccclxij.co.ij.
Eos qui.de vaca.z excu.mu.f.ccclxvj.co.ij.
Eorũ qui bona fide.de dã.infec.f.xvij.co.j.
Eorũ q maiestatis.ad le.iul.maiest.fo.ccc.co.iij.
Eorũ qui relegati.de penis.f.ccxxvj.co.j.
Eorũ q particidij.ad.l.põpe.de parri.fo.cccx.co.iiij.
Ergo q̃diu.de fideicõ.liber.fo.lj.co.j.
Ergo si insula.de acq.re.do.fo.lxxx.co.iiij.
Est species p suo.f.cix.co.ij.
Estimationẽ.de mu.z bono.f.ccclxiiij.co.ij.
Et an eãdẽ.de excep.rei iudi.f.clxix.co.iiij.
Et cõmodati.de fideius.z manda.fo.ccxxj.co.ij.
Etatẽ in censendo.de censibus.f.ccclxiiij.co.iij.
Et ei q noiauit.ad municipales.f.ccclvij.co.iij.
Et exheredatũ.de re iudi.f.cxv.co.iiij.
Et eũ qui puerũ.ad le.iul.de vi.pub.f.cccviij.co.ij.
Et generaliter.de dona.f.xxxiij.co.iiij.
Et habet.de precario.f.clxij.co.ij.
Etiam aureos nũmos.de verbo.et rerum signifi.folio ccclxxxiij.co.j.
Etiam circa.de solu.z libera.f.ccxxxvij.co.j.
Etiã cõditionis cã.de manumis.vin.fo.xlv.co.j.
Etiã ea mulier.de ver.z rerũ sig.f.ccclxxxiij.co.ij.
Etiam femine.de iure aureo ãnulo.f.lxx.co.iij.
Etiam furtiuus.de acqui.re.domi.f.lxxxij.co.j.
Etiã heredibus eius.si fa.fur.fe.di.fo.cclxxvij.co.ij.
Etiã inuitis.de acqui.re do.f.lxxxj.co.ij.
Etiã per interpositã.de dona.f.xxxiij.co.j.
Etiã si redhibitꝰ fuerit.de questionibꝰ.fol.cccxxij.col.j.
Et ideo.de ope.no.num.f.v.co.j.
Et ideo hesitatur.de verbo.obli.f.cxcj.co.iiij.
Et ideo si oĩno.de ver.obli.f.cxcv.co.iiij.
Et in priuatis.ad senatuscõ.turpil.fol.cccxviij.colũ.iij.
Et loco.de incen.rui.naufra.f.cclxxx.co.iiij.
Et magis.de solu.z libe.f.ccxxxiij.co.iij.
Et omnes omnino.de bo.dã.fo.cccxxviij.co.iij.
Et per iusiurandũ.de acceptila.f.cclj.co.iij.
Et q originẽ.de mune.z bono.fo.ccclxij.co.iiij.
Et si ad species.rem pupil.sal.fo.fol.cclv.c.ij.
Et si amicis.ad le.iul.de adul.z stu.f.cccj.co.iiij.
Et si debitor.de mor cau.dona.f.xxxix.co.j.
Et si duorũ vsufructus.de stipu.ser.f.ccxix.co.iij.
Et si fideiussor.de re iudi.f.cxiii.co.iij.
Et si filiũ.de mune.z bono.f.ccclxiiij.co.iiij.
Et si nihil facile.de reg.iur.f.cccxcvij.co.ij.
Et si satisdationẽ.de ope.no.num.fo.v.co.j.
Et stipulationẽ.de duo.re.stipu.f.ccxvj.co.j.
Et vno ex pluribus.de acceptila.fo.cclij.co.ij.
Euenit.de dã.infec.fo.ix.co.iij.
Euidenter enim.de excep.rei iudi.fo.clxx.co.ij.
Eum cui mille nũmi.de fideicõ.liber.fo.lij.co.ij.
Eũ qui.eũ q ap.in puincia defen.fo.cccxxviij.co.ij.
Eũ qui bona vacantia.de iure fisci.fo.cccxliij.co.iiij.
Eum qui certarũ.de ver.obli.fo.ccxiij.co.j.
Eũ qui ciuitatẽ.de interdi.z releg.fo.cccxxix.co.iiij.
Eũ q circa colonas de priuile.credi.fo.cxxv.co.iij.
Eum qui donationis.de dona.f.xxxvj.col.ij.
Eũ q debitoris fisci.de iure fisci.f.cccxliij.co.ij.
Eũ q edes.de vsucap.seu vsurpa.f.xcix.co.iij.
Eum qui emit.de furtis.f.cclxiiij.co.j
Eũ q fugitiuũ.ad le.fauiã de plagi.f.cccxvij.co.j.
Eum q ita stipulat.de ver.obli.f.cxcvij.co.ij.
Eum q kalendis.de verb.obli.fo.cxcv.co.iij.
Eũ q nocentẽ.de iniur.z famo.libel.fo.cclxxxvij.co.iiij.
Eũ qui.de priuile.credi.fo.cxxv.co.iij.
Eũ q.de verb.z rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.ij.
Eũ qui.q̃ sine manumis.ad lib.pue.fo.lxvij.co.ij.
Eũ qui venerit.de manumissio.fo.xliij.co.iij.
Eũ qui.pe mort.cau.donat.fo.xxxix.co.ij.
Eundẽ plures.de lega.fo.ccclxviij.co.iij.
Ex castrensi.de castrensi peculio.fo.ccclv.co.j.
Ex causa.de fideicõ.lib.f.lij.co.ij.
Ex causa.de re militari.fo.cccliij.co.ij.
Exceptio dicta est.de exce.fo.clxv.co.iij.
Exceptio est condictio.de excep.fo.clxvij.co.ij.
Exceptio rei.de excep.rei iudi.f.clxxj.co.iiij.
Exceptione.de fideiusso.z mãda.fo.ccxxix.co.j.
Exceptiones.de exceptio.f.clxvij.co.j.
Exceptiones que.de exceptio.fo.clxvij.co.j.
Exceptiones.de exceptio.fo.clxv.co.iiij.
Excipiunt.ad leg.iul.de vi.pub.fo.cccviij.co.j.
Ex clausula rei iudicate.fo.clviij.co.ij.
Ex consensu.de appella.z rela.f.cccxxxiij.co.iiij.
Ex contractu.de re iudi.f.cxv co.ij.
Ex cõtractibus.de actio.z oblig.f.clxxxvij.co.ij.
Ex dãni infecti.de dã.infec.fo.xxj.co.j.
Ex depositi.de actio.z obliga f.clxxxiij.co.iij.
Ex duobꝰ de duo.re.stipu.f.ccxvj.co.ij.
Ex duobus.de duobus re.stipu.f.cccxvj.co.iij.
Ex duobus.de duo.re.stipu.f.ccxv.co.j.
Ex ea parte.de verb obli.f.ccviij.co.j.
Ex ediliũ.de via pub.z iti.pub.refi.f.cxxxix.co.iiij.
Ex hac scriptura.de dona.f.xxxv.co.j.
Ex his.que in frau.credi.f.cxxix.co.ij.
Exiliũ.de interdic.z relega.fo.cccxxix.co.iiij.
Existimo.de verbo.obliga f.cciij.co.ij.
Ex illa parte.de verbo.z rerũ sig.f.ccclxxxvij.co.ij.
Exitus.de acq.vel amit.pos.f.xciij.co.iij.
Ex iudicatũ solui.iudicatũ sol.f.cclviij.co.ij.
Ex iudiciorũ.de accusa.z inscrip.fo.ccxcviij co.j.
Ex lege.ad leg.iul.de adul.z stu.f.ccc.co.iij.
Ex libero de questionibus.f.cccxxij.co.ij.
Ex maleficijs.de actio.z obliga.f.clxxxij.co.iij.
Ex nota marc.cõstat.de castrẽsi pecul.fo.cccliiij.col.j.
Ex opis.de ope.no nun.f.v.co.iij.
Ex pte.de solutio.z libera.f.ccxxxvij.co.j.
Ex penalibꝰ.de reg.iu.f.cccxciij.co.j.
Ex persona.de fideiusso.z manda.fol.ccxxv.co.ij.
Ex pollicitatione.de pollicitationibus.fo.ccclxxij.co.j.
Expressa nocent.de reg.iur.fo.cccx viij.co.j.
Ex promissione.de actio.z obli.fo.clxxxiij.co.j.
Expugnatur.de incẽdio rui.naufra.fo.cclxxxj.co.iij.
Ex qua persona de re.iur.fo.cccxcix.co.ij.
Ex quibus causis.de interdic.seu extraordi.actio.folio cxxxij.columna.iij.
Ex senatusconsulto.ad leg.cor.de sica.fo.cccx.co.j.
Ex quibusdã.de iure fisci.fo.cccxxxix.co.j.
Ex senatuscõsulto.ad leg.iul.de vi pri.fo.cccviij.co.iij.
Ex sertãte.de excep.rei iudi.fo.clxxij.co.j.
Extat decretum.de iure fisci.fo.cccxlij.co.iiij.
Extraneo quoqz.de questionibus.fo.cccxxij.co.ij.
FAcere non oportere.de verbo.z rerũ signifi.folio ccclxxxv.co.ij.
Facienda estimatio est.arbo.fur.cesa.fo.cclxxviij.co.iij.
Faciendi.de verbo.z rerũ sig fo.ccclxxxiiij.co.iiij.
Factum a iudice.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.iiij.
Factum cuiqꝫ.de reg.iur.fo.cccxcix.co.iiij.
Falsus creditor.de furtis.fo.cclxviij.co.ij.
Falsi nois.ad leg.cor.de fal.fo.cccxij.co.ij.
Falsi pena.ad leg.cor.de fal.fo.cccxiij.co.ij.
Familie.de verbo.z rerũ sig.fo.ccclxxxv.co.iiij.
Famosi.ad leg.iul.maie.fo.ccc.co.ij.
Fauorabiliores.de reg.iur.fo.cccxcviij.co.iij.
Femine.de reg.iur.fo.ccclxxxix.co.j.
Fere in omnibus.de reg.iur.fo.cccxcv.co.iij.
Fere quibuscũqz.de reg.iur.fo.cccxcix.co.iiij.
Ferri pprie.de verbo.z rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.iiij.
Fideicõmissaria.de fideicõ.lib.fo.lix.co.j.
Fideicõmissaria.de fideicõ.lib.fo.lix.co.ij.
Fideicõmissaria.de fideicõ.lib.fo.liij.co.iij.
Fideiubere.de fideiusso.z manda.fo.ccxxv.co.ij.
Fideiussor.de fideiusso.z manda.f.ccxxviij.co.ij.
Fideiussor euictionis.de doli mali z me.excep.fo.clxxix.columna.iiij.
Fideiussor.de fideiusso.et manda.fo.ccxxiij.co.j.
Fideiussor.de fideiusso.et manda.fo.ccxxvi.co.ij.
Fideiussor qui.de fideius.z manda.fo.ccxxviij.co.iiij.
Fideiussori eius.de dona.fo.xxxvj.co.ij.

+ ij

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Fideiussores.de fideius.ꝛ manda.f.ccxxij.co.ij.
Fideiussores.de fideius.ꝛ manda.f.ccxxix.co.j.
Fideiussorib⁹.de fideius.ꝛ.manda.f.ccxxiu.co.iij.
Filius decurio ꝑ pr̄e.de legationib⁹.f.ccclxviij.co.j.
Filius dū in ciuitate est.de ver.obli.f.cxcj.co.iij.
Filius emācipatus.ad le.corne.de fal.f.cccxij.co.ij.
Filius pr̄is actionez.de noua.ꝛ dele.f.ccxxxij.co.iiij.
Filius q administrabat.de solu.ꝛ libe.f.ccxlv.co.ij.
Filiusfamilia.de dona.fo.xxxiiij.co.ij.
Filiusfamil.exceptionē.de excep.f.clxvij.co.ij.
Filiusfamil.ex oib⁹.de act.ꝛ obli.f.clxxxvj.co.j.
Filiusfami.miles.de castrē.pecu.f.cccliiij.co.ij.
Filiusfa.neqꝫ retinere.de.reg.iur.f.cccxcv.co.j.
Filiusfa pr̄e inuito.de solu.ꝛ libe.f.ccxxxvj.co.iiij.
Filiusfami.peculiarem.de excep.f.clxvj.co.iiij.
Filiusfa.suo noie.de act.ꝛ obli.f.clxxxij.co.iiij.
Filiusfa.volēte.de re.ad ci.pti.fo.ccclxix.co.iiij.
Filijfa.militis.de castren.pecu.f.cccliij.co.ij.
Filij appellatione.de verb.ꝛ rerū sig.fo.ccclxxx.colum.j.
Filij libertorū.ad municipales.fo.ccclviij.col.iiij.
Filio.de legationibus.fo.ccclxviij.co.j.
Filiūfa.publico iudicio.ad leg.iul.de adulte.et stu.folio cccvj.columna.iiij.
Filium ob hoc.de libe.cau.fo.lxxiij.co.iiij.
Filie intestato pr̄e.de solu.et.libe.fo.ccxliiij.co.iiij.
Fiscus cum de iure fisci.f.cccxl.co.iij.
Fiscus in questione falsi.de iure fisci.fo.cccxliij.colū.iiij.
Flumina publi.de flumi.fo.cxlj.co.j.
Fluminū publicorū.de dā.infec.f.xvij.col.iiij.
Forma censuali.de censi.folio.ccclxxiiij.col.iij.
Frater aūt eius.ad le.pōpe.de parri.fol.cccx.col.j.
Fratres imperatores.de penis.f.cccxxvij.co.iij.
Fraudati vectigalis.de publi.et vecti.f.xxx.co.iiij.
Fraudis interpretatio.de reg.iur.f.cccxciiij.co.iij.
Fructuario hereditas.de acq.re.do.f.lxxxij.c.iiij.
Fructus rei est.de reg.iur.f.cccxciij.col.iiij
Frugē pro reditu.de ver.ꝛ rerū sig.fo.ccclxxix.co.iiij.
Fugitiuus seruus.de solu.ꝛ libera.f.ccxxxvj.co.iij.
Fugitiuus est.de ver.et r.rū sig.f.ccclxxxvij.co.ij.
Fulcinius existimat q ex cau.in pos.ea.f.cxx.co.j.
Fulcinius.de vi et vi armata.f.cxlv.co.iij.
Fulcinius.de mor.cau.dona.f.xlij.co.j.
Fullo si actione locati.de furtis.f.clxxv.co.j.
Fullo vel sarcinator.de furtis.f.c.lxxiij.co.iiij.
Fundi appellatiōe.de ver.et rerū sig.fo.ccclxxxvi.col.iij.
Fundi quem.de excep.fo.clxvij.co.j.
Fundi venditor.de acqui.vel amit.pos.fo.xciij.co.ij.
Fundū cornelianū.de noua.et de le.f.ccxxxiij.co.j.
Fundum titianū.de excep.f.clxvj.co.iiij.
Fur est manifestus.de furtis.fo.cclxiij.co.ij.
Furē nocturnū.ad le.cor.de sica.f.cccxcij.co.iiij. 309
Fures nocturni.de furibus balnea.f.ccxciij.co.ij.
Furtim cese.arbo.fur.cesa.fo.cclxxviij.co.ij.
Furtum a furuo.de furtis.fo.cclxiij.co.j.
Furtum.de vsucap.f.cij.co.ij.
Furtū non cōmittit.de furtis.fo.cclxxij.co.iiij.
Furtiuam ancillam.de furtis.fo.cclxxiiij.co.j.
Furtorum genera.de furtis.fo.cclxiij.co.j.
Furiosus ꝛ pupillus.de act.ꝛ obli.fo.clxxxvij.co.j.
Furiosi vel eius.de reg.iur.fo.cccxcij.col.j.
Furioso.de re iudi.fo.cxj.co.ij.
GAij cassij.de fideicō.liber.fo.lvij.co.ij.
Gn̄aliter aūt.de acq.vel amit.pos.fo.cxxxix.co.j.
Gn̄aliter cum de fraude.de reg.iur.fol.cccxciiij.col.iij.
Generaliter dicimus.de fideicō.liber.fo.liij.co.iiij.
Gn̄aliter in oibus.de ꝑto.stipu.fo.ccliij.co.iiij.
Gn̄aliter.de decur.ꝛ eorū fil.fo.ccclxj.co.ij.
Generaliter nouimus.de ver.obli.fo.cxcij.co.iij.
Generaliter.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxj.co.iij.
Generaliter.de excep.fo.clxvj.co.iij.
Gn̄aliter.q ꝛ a q.māum.f.liber.f.lxix.co.iiij.
Generi appellatiōe.de vb.ꝛ rerū sig fo.ccclxxxiij.col.j.
Generi seruis.de publi.iudi.fo.ccxcv.co.iij.
Grece.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxj.co.iiij.
HAbere duobus modis dicitur.de verb.et rerū signi.fo.ccclxxxv.co.j.
Hac in factum.q i frau.credi.fo.cxxx.co.iiij.
Hac lege tenetur.ad le.iul.pecula.fo.cccxvj.co.iij.
Hac lege tenetur.ad le.iul.de vi pri.fo.cccviij.co.iiij.
Hec adiectio.de ver.ꝛ rerū sig.fo.ccclxxxv.co.ij.
Hec autem.qui.ex cau.in.pos.ea.fo.cxix.co.ij.
Hec em̄ oia.de mor.cau.dona.fo.xxxviij.co.ij.
Hec enunciatio.de ver.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxvij.colum.iij.
Hec lex.de adulte.fo.ccc.co.iiij.
Hec lex in vrbe.ad le.iul.de ambitu.fol.cccxvj.colū.iiij.
Hec oratio.si libert.inge.esse dic.fo.lxxv.co.iiij.
Hec stipulatio.iudicatum solui.f.cclviij.co.ij.
Hec stipulatio.de ver.ꝛ rerū sig.fo.ccclxxxvj.co.j.
Hec verba ille.de ver.ꝛ.rerū.signi.f.ccclxxxij.co.ij.
Hec verba in stipulatione posita.de verbo.ꝛ rerum sig.fo.ccclxxix.co.iij.
Hec verba legis.ad le.iul.de adul.ꝛ stu.f.cccij.co.iij.
Hec verba q̄ti.de verbo.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxv.co.ij.
Hec verba.de verbo.ꝛ rerū sig.f.ccclxxix.co.ij.
Hereditas enim.de acqui.re.do.f.lxxxj.co.ij.
Hereditas in multis.de acqui.re.do.f.lxxxiiij.co.ij.
Hereditas nihil aliud est.de reg.iur.f.cccxciij.co.ij.
Hereditatis appellatio.de v̄.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxj.co.iiij.
Hereditatis appellatiōe.de v̄.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxiij.c.ij.
Heredi autem.de bo.auc.iudi.pos.f.cxxij.co.iiij.
Hereditatem.de dona.f.xxxvj.co.iiij.
Hereditate ab agnato.de castren.pec.f.ccclv.co.ij.
Hereditariū.de bo.aucto.iudi.pos.f.cxxij.co.j.
Hereditarie rei furtū.de furtis.f.cclxxij.co.iiij.
Hereditariarum actionū.de ac.ꝛ obli.f.clxxxvj.co.j.
Hereditarij serui.de questionibus.f.cccxxj.co.iij.
Heres a debitore.de fideius.ꝛ manda.f.ccxxiij.colū.iiij.
Heres eius.de vsucap.seu vsurpa.fo.cij.co.iij.
Heres.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcix.co.ij.
Heres seruum.q ꝛ a q.manumis.lib.f.lxix.co.iiij.
Heredis.de verbo.ꝛ rerū sig.f.ccclxxix.co.ij.
Heredis.de ver.ꝛ rerū signi.f.ccclxxxiiij.co.iiij.
Herede instituto.de fideicō.liber.f.liij.co.j.
Heredem.de regu.iur.f.cccxciij.co.j.
Herennius ait.de ver.ꝛ rerū signi.f.ccclxxxij.co.j.
Herenni⁹ modestin⁹.de decu.ꝛ eorū fi.f.ccclxij.colum.j.
Hi q accessionis.de fideius.ꝛ manda.f.ccxxv.colum.iij.
Hi q ad munera.si tut.vel cura.vel magis.crea.appel.f.cccxxxviij.co.j.
Hi q edes.ad le.iul.de vi pub.f.cccviij.co.iiij.
Hi q certa conditione.de iure immu.f.ccclxvij.co.j.
Hi q muneris.de vaca.ꝛ excu.mu.fo.ccclxvj.co.ij.
Hi quoqꝫ.ad le.corne.de sica.fo.cccix.co.iiij.
Hi tamen.de accusa.ꝛ inscrip.f.ccxcvij.co.j.
His enim casibus.de furtis.fo.cclxxiij.co.iiij.
His honoribus.de vaca.ꝛ excu.mu.fo.ccclxvj.colum.ij.
His qui naues.de vaca.ꝛ excu.mu.f.ccclxvj.co.j.
His qui pignori.de dā.infac.fo.xj.co.ij.
His qui se.qui.ad liber.procla.nō li.fo.lxxv.co.j.
His verbis.de duo.re.stipu.f.ccxv.co.j.
Hoc amplius.de dā.infec.fo.x.co.ij.
Hoc amplius.de furtis.f.cclxvij.col.j.
Hoc edicto efficitur.de publi.ꝛ vecti.f.xxx.co.iij.
Hoc edicto.de ope.no.nun.f.j.co.ij.
Hoc em̄.q appel.in ꝑuin.defen.f.cccxxxviij.co.j.
Hoc iure vtimur.de dona.f.xxxv.co.iij.
Hoc interdictum.de migrando.f.clxv.co.ij.
Hoc interdictum.quorū lega.f.cxxiiij.co.j.
Hoc iure.de aqua quoti.ꝛ esti.f.cliij.co.j.
Hoc iure vtimur.de ver.obli.f.cxcj.co.ij.
Hoc iure vtimur.de solu.ꝛ libe.f.ccxliij.co.iij.
Hoc iure vtimur.de reg.iur.f.cccxcix.co.iij.
Hoc sermone.si liber inge.esse dic.f.lxxv.co.iij.
Hodie licet de penis.f.cccxxv.co.ij.
Hodie qui.ad le.corne.de fal.f.cccxiiij.co.iij.
Homo liber.de acqui.re.do.f.lxxxij.col.ij.
Hois appellatione.de ver.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxiij.col.iiij.
Hominem quem.pro suo.f.cix.col.ij.
Honeste sacramento.de priuile.vete.f.ccclvj.co.j.
Honor municipalis est.de mu.ꝛ ho.f.ccclxiiij.co.ij.
Honorē sustinenti.de mune.ꝛ bono.fo.ccclxiiij.co.j.
Honores et mūera.de decu.ꝛ eorū fi.f.ccclxvj.colum.iiij.
Hos accusare.de accu.ꝛ inscrip.fo.ccxcvij.co.ij.
Hostes hi sunt.de ver.ꝛ rerū sig.fo.ccclxxxj.co.iiij.
Hostes sunt.de capti.et postli.reuer.f.cccl.co.j.
Huiusmodi stipulatio de ver.obli.fo.cxcviij.co.iij.
Huiusmodi.de ver.obli.f.cxcij.co.j.
IAm tū.iudicatū solui.fo.cclvj.co.ij.
Id apud se.de ver.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxiij.colum.iij.
Idem erit.de ver.obli.f.cxcviij.co.ij.
Idem erit ꝑpendū.que in frau.credi.fol.cxxviij.colū.ij.
Idem est.de vi ꝛ vi armata.f.cxliiij.co.iij.
Idem est.de liber.cau f.lxxij.co.j.
Idem iuris est de ver.obli.clxxix.col.iiij.
Idē priuilegiū.de priuile.credi.f.cxxiij.co.iiij.
Ideoqꝫ si ita de manumis.testa.f.xlviij.co.ij.
Ideoqꝫ.de vsucap.seu vsurpa.f.xvij.co.iiij.
Id est vbi.de bo.aucto.iudi.pos.f.cxxj.co.ij.
Id est ꝛ pene.si fa.fur.fe.di.f.cclxxvij.co.j.
Id qd nostrū.de reg.iur.f.ccclxxxix.co.iiij.
Id quod pene.de solutio.ꝛ libera.f.ccxliij.co.iiij.
Id quod.pro derelicto.f.cviij.co.j.
Id tempus.de vsucap.seu vsurpa.f.xcviij.co.ij.
Igitur sciendū.de liber.cau.f.lxxj.c.iiij.
Illa stipulatio.de ver.oblig.f.cxcviij.co.iiij.
Illa decreta.de decretis ab ordine.faciēd.f.ccclxx.col.ij.
Illa verba.de ver.ꝛ rerū sig.f.ccclxxix.co.ij.
Illa verb.de ver.ꝛ rerū sig.f.ccclxxxiiij.co.j.
Ille seruus.q et a qbus manumis.lib.f.lxviij.co.j.
Illud certum.de liber.cau.f.lxxij.co.j.
Illud constat.que in frau.credi.f.cxxx.co.iiij.
Illud.de manumis.vin.f.xlv.co.ij.
Illud gn̄aliter.de mor.cau.donat.f.xlj.co.j.
Illud memierimus.q̄ sentē.sine ap.resci.f.cccxxxvij.c.ij.
Illud non.de solutio.ꝛ libera.f.ccxxxv.co.j.
Illud relatū.de iniu.ꝛ famo.libel.f.cclxxxij.co.iij.
Illud sciendū est.j.de appel.ꝛ relatio f.cccxxxij.colū.iij.
Illud sciēdū est.ij.de appel.et rela.f.cccxxxij.co.iij.
Illud videamus.qn̄ appel.sit.f.cccxxxvj.co.ij.
Imaginaria venditio.de reg.iur.f.cccxc.co.j.
Immo eum.de libe.cau.f.lxxij.co.ij.
Immo magis.de liber.exhi.f.clxiiij.co.ij.
Immunitates.de iure immunitatis.f.ccclxvij.co.j.
Impense.de ver.ꝛ rerū sig.f.ccclxxix.co.iiij.
Imperator alexander.de ap.ꝛ rela.fol.cccxxxiiij.colū.j.
Imperator antoninus.de liber.cau.f.lxxiiij.col.j.
Impator antoninus.de penis.f.cccxxviij.co.ij.
Impator antonin⁹.de fideicō.lib.f.liij.co.iij.
Impator noster.de iure fisci.f.cccxliij.co.j.
Impator nr̄.q sine manumis.ad lib.pue.f.lxvij.colū.ij.
Impator tit⁹ ꝛ antonin⁹.ad municipa.f.ccclvij.colū.ij.
Impatores.de decur.ꝛ eorū fil.f.ccclxij.co.ij.
Impatores.de administ.re.ad ciui.pti.f.ccclxix.co.iiij.
Impatores.ad leg.iul.de anno.f.cccxv.co.ij.
Impatores ad municipales.f.ccclx.co.iij.
Impatores.de iure fisci.f.cccxliij.co.ij.
Impatores.ad senatuscō.turpil.f.cccxix.co.iiij.
Impatores.de bo.eo.q an̄ sentē.f.cccxxix.co.ij.
Impatores.de manumis.testa.f.l.co.j.
Impatores.de curato.bo.dā.f.cxxviij.co.j.
Impatores.de re iudi.f.cxiiij.co.iij.
Impatores.de priuile.credi.fo.cxxv.co.j.
Impatores.de appella.ꝛ relati.f.cccxxxiij.co.iij.
Impatores.de publica.ꝛ vectiga.fo.xxx.co.iiij.
Impatores.de pollicitationibus.fo.ccclxxij.co.ij.
Imperitia culpe.de reg.iur.fo.cccxcviij.co.iiij.
Impossibilis.de ver.obliga.fo.cxcj.co.j.
Impossibiliū.de reg.iur.fo.cccxcvij.co.ij.
Impuberē.ad leg.cor.de fal.fo.cccxiij.co.ij.
Impuberē.de furtis.fo.cclxvj.co.iij.
In accessione tpis.de diuer.ꝛ tēporali.ꝑscrip.fol.clxxiij.columna.iij.
In actione furti.de furtis.f.cclxv.co.iij.
In agris.de acqui.re.do.fo.lxxix.co.iij.
In albo decurionū.de albo scribēdo.fol.ccclxij.colū.iij.
In ambiguis.de reg.iur.fo.cccxciiij.co.iiij.
In ambiguis.de reg.iur.f.cccxv.co.ij.
Inauditū.ad leg.corne.de sica.f.cccix.co.ij.
In bello.de capti.ꝛ postli.reuer.f.cccxlvij.co.ij.
In capitalibus criminibus.de bonis eorum.que ante sentē.fo.cccxxix.co.ij.
In cause cognitione.de dā infec.f.xij.co.iij.
In circulatores.de extraordi.crimi.f.ccxc.co.j.
Incola.ad municipales.fo.ccclix.co.iij.
Incola iā muneribus.ad municipales.fo.ccclix.co.iiij.
In comites.ad leg.iul.repetum.fo.cccxiiij.co.iiij.
In concedēdo.de aqua.plu.ar.fo.xxvj.co.iiij.
In cōdēnatione.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.iiij.
In cōuētionibus.de ver.ꝛ re.sig.fol.ccclxxxvj.colū.iiij.
In cōtrahēda vēditione.de reg.iur.fol.cccxcvj.colū.iiij.
In cōuentionalibus.de ver.obli.fo.cxcvj.co.iiij.
In crimine adulterij.ad leg.iul.de adulte.ꝛ stup.fo.cccvij.columna.iiij.
In criminib⁹ seruādis.de q̄stionibus.fo.cccxx.colū.ij.
In dardanarios.de penis.fo.cccxxvij.co.iiij.
In depositi.de re iudi.fo.cxj.co.ij.

Inde tabernacula

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Inde tabernacula.de vbo.z rerū sig.fol.ccclxxxv.col.j.
In diem acceptilatio.de acceptila.fo.ccl.co.iiij.
In diem adiecto.de aq̄ plu.arcen.fo.xxvj.co.iiij.
In diem obligatio.de noua.z dele.f.ccxxx.co.iiij.
In duobus reis.de duo.re.stipu.f.ccxiiij.co.ij.
In eadem cā.ad le.iul.de vi pub.f.cccviij.co.j.
In edibus alienis.de dona.f.xxxiiij.co.iij.
In effractores.de effrac.z expila.f.cccxcij.co.iij.
In eo quod.de regu.iur.f.cccxcj.co.iiij.
In eo quod plus sit.de.reg.iur.fo.cccxcv.co.iiij.
In eos qui naues.furti aduer.nau.cau.sta.fol.cclxxvj. columna.iij.
In eos.de custo.z exhi.reo.f.ccxcix.co.iij.
In eo qd.de acqui.re.do.f.lxxxj.co.ij.
In eum cuius dolo.de accu.z inscrip.fol.cccxcvij.col.iiij.
In eum cui⁹ instinctu.de extraordi.cri.fo.ccclxxxix.co.iij.
In executione.de verbo.obli.f.ccij.co.iij.
In factū actiones.de act.z obl.f.clxxxiij.co.iiij.
Infans vel furiosus.ad le.corne.de sica.fo.cccx.co.j.
Infamē.de publi.iudi.f.cccxiiij.co.iiij.
Inficiando depositū.de furtis.f.cclxxiij.co.ij.
In fideicōmissarijs.de fideicō.liber.f.lij.co.j.
In fisci causis.de iure fisci.f.cccxl.co.iij.
In fraudē.qui z a q.manumis.lib.f.lxviij.co.ij.
In fraudē.qui z a q.manumis.lib.f.lxix.co.iij.
In fraudē fisci.de iure fisci.f.cccxliiij.co.j.
In fraudem.que in frau.cre.f.cxxviij.co.iij.
In furti actione.de furtis.fo.cclxx.co.j.
In gnāli petitione.de verbo.z re.sig.f.ccclxxx.co.j.
In banc stipulationez.de dā.infec.f.xix.co.ij.
In his vo que.de solu.z libe.f.ccxxxiiij.co.iij.
In honorarijs.de act.z obli.f.clxxxv.co.iiij.
In honoribus.de vaca.z excu.mu.f.ccclxvj.co.ij.
In hmōi stipulationibus.de pto.stipu.f.ccliiij.co.ij.
In illa stipulatione.de ver oblig.f.cxcvj.co.iiij.
In illa stipulatione.de verb.obli.fo.cxcj.co.j.
In itinere faciēdo.de vb.z rerū sig.f.ccclxxv.co.iij.
In insulam.de sen.pas.z restitu.fo.cccxxx.co.iiij.
Interdictos.de vi z vi arma.fo.cxlv.co.ij.
In interdictis.de iterdi.seu exor.actio.fol.cxxxiij.col.iij.
In iudicati.de re iudi.f.cxvij.co.j.
In iure ciuili receptum est.de re.iur.f.cccxcvj.co.ij.
Iniuria.de iniur.z famo.libel.f.cclxxxij.co.j.
Iniuriarū.de iniur.z famo.libel.fo.cclxxxiiij.co.iiij.
Iniuriarū.de iniur.z famo.libel.f.cclxxxviij.co.iij.
Iniuriarū.de iniur.z famo.libel.f.cclxxxviij.co.ij.
In laqueum.de acqui.re.do.fo.lxxxiij.co.iiij.
In lege cēsoria.de ver.z rerū sig.f.ccclxxxvj.co.i.
In lege cornelia.ad le.corne.de sica.fo.cccix.co.iiij.
In libertatibus.de manumis.testa.fo.xlvj.co.j.
In liberto.de solutio.z libera.f.ccxliiij.co.j.
In litore.ne qd in lo.pu.f.cxxxix.co.ij.
In loco.ne qd in lo.pu.vel iti.fi.fo.cxxxvij.co.ij.
In lusitania.de censibus.f.ccclxxv.co.j.
In metallū.de sen.pas.z restitu.f.cccxxx.co.iiij.
In metallū.de penis.fo.cccxxvij.co.iiij.
In metallum.de iure fisci.fo.cccxlj.co.j.
In metallū dānati.de penis.fo.cccxxvj.co.j.
In mortis causa.de mor.cau.dona.f.xxxix.co.iij.
In numerationibus.de solu.z libe.fo.ccxl.co.ij.
In muris.ne quid in loc.sa.fiat.fo.cxxxvij.co.j.
In negocijs.de reg.iur.f.ccclxxxix.co.ij.
In obscuris inspici solet.de reg.iur.fo.cccxcix.col.j.
In obscura voluntate.de reg.iur.fo.cccxcvij.col.ij.
In omnibus obligationibus.de reg.iur.fo.cccxc.colū.j.
In omnibus causis.de reg.iur.f.cccxcij.co.j.
In oībus causis.de reg.iur.f.cccxciij.co.iij.
In oībus causis.de pҏuaricato.fo.ccxcij.co.j.
In oībus negocijs.de act.z obli.f.cclxxxvij.co.iiij.
In oībus officijs.de reg.iur.fo.cccxcvij.co.j.
In oībus.de acquir.re.do.fo.lxxx.co.ij.
In oībus.de diuer.z tēpo.pscrip.fo.clxxiiij.co.j.
In oībus ptorijs.i.de pto.stipula.fo.ccliiij.co.j.
In oībus ptorijs.ij.de pto.stipu.fo.ccliiij.co.j.
In oībus ptib⁹iris.de capti.z postli.reuer.fo. cccxlviij. columna.iiij.
In oībus quidē maxime.de reg.iur.fo.cccxcv.co.j.
In oībus.de act.z obli.fo.clxxxvij.co.iij.
In oībus speciebus.de solutio.z libera.f.ccxl.co.j.
In oībus tpalibus.de act.z obli.fo.clxxxiij.co.ij.
In pari causa possessor.de reg.iur.fol.cccxcviij.colū.iij.
In parietis cōmunis.de dā.infec.fo.xx.co.j.
In psonalibus actionibus.de ces.bo.fol.cxviij.colū.iij.
In psonam seruilē.de reg.iur.f.cccxc.co.iij.
In possessionē.qui.ex cau.in pos.ea.f.cxx.co.j.
In ptorijs stipulationibus.de pto.stip.fo.ccliiij.co.ij.
In priuatis opib⁹.de pollicitationibus.f.ccclxxij.col.ij.
In prouinciali.de ope.no.nun.f.ij.co.iiij.
In pupillo.de excep.f.clxvj.co.j.
In pupillo cui.de solu.z libera.fo.ccxl.co.iij.
In quez etiā.de fideicō.liber.f.lj.co.j.
In questionibus.ad le.iul.maiest.f.ccc.co.iij.
In qbuscūqz negocijs.de actio.z obli.f.clxxxvij.co.j.
Inquilino non datur.de dā.infec.f.xix.co.iiij.
In rebus.de pcario.f.clxj.co.ij.
In reficiendo.de dā.infec.f.xxj.co.iij.
In rutis z cesis.de vb.z rerū sig.fo.ccclxxxviij.co.ij.
In saluiano interdicto.de salua.interdic.fo.clxv.co.iij.
In senatuscōsultū turpilianū.ad senatuscōsul.turpil.fo. cccxix.co.ij.
In seruo.de libe.cau.fo.lxxij.co.ij.
In seruorū.de penis.fo.cccxxiiij.co.iiij.
In stipulatione.iudica.sol.fo.cclv.col.iiij.
In stipulatione.rē ra.babe.f.cclxj.co.j.
In stipulatione.rē ra.babe.f.cclviij.co.iiij.
In stipulatione.de dā.infec.f.xvij co.iiij.
In stipulationibus.de ver.obli.fo.cxcvij.co.j.
In stratū omne.de ver.z rerū sig.f.ccclxxviij.co.j.
Instructā autē.de ver.z rerū sig.f.ccclxxxv.co.j.
Insula est.de acqui.re.do.fo.lxxxiij.co.iiij.
Insulā intra bienniū.de ver.obli.f.ccix.co.ij.
In summa.de aqua plu.arcen.fo.xxiiij.co.ij.
In summa.de re iudi.f.cxvj.co.iij.
In summa sciendū est.de iure.fisci.fo.cccxlij.co.j.
In summa.vti posside.f.cxlviij.co.ij.
In tabulis.de statulibe.fo.lxvj.co.j.
Intantum ergo.de libe.cau.fo.lxxij.co.ij.
Intelligendus est.de vb.z rerū sig.fol.ccclxxxiij.col.iiij.
In tpe cōstituto.de diuer.z tē.pscrip.f.clxxiij.co.j.
In testamento quidē.de fideicō.liber.f.lvij.co.iij.
Intestate sororis.p emptore.fo.cvj.co.iiij.
Intestatus est.de ver.z rerū sig.fo.ccclxxix.co.ij.
Inter accusatorē.de publi.iudi.fo.ccxcv.co.j.
Inter artifices.de solu.z libe.fo.ccxxxvij.co.iij.
Inter ceteros.de iure.aure.anulo.fol.lxx.co.ij.
Inter conuenīētes.ad municipales.fo.ccclix.co.iij.
Inter creditorē z debitorē.de fideius.z māda.fo.ccxxviij. columna.iiij.
Inter diuortiū z repudiū.de ver.z rerū sig.fo.ccclxxxv. columna.ij.
Inter donū z munus.de ver.z re.sig.fo.ccclxxxv.co.ij.
Inter eos.de re iudi.fo.cxiij.co.j.
Inter eos qui.de acqui.re.do.fo.lxxx.co.iiij
Inter eos.de fideius.z manda.f.ccxxvij.co.ij.
Inter fideiussores.de fideius.z māda.fo.ccxxiiij.col.iiij.
Inter hec verba.de verbo.z rerū sig.fo.ccclxxxv.colū.j.
Inter illā.de ver.z rerū sig.fo.ccclxxxvj.co.iiij.
Inter liberos.de pollicitationibus.fo.ccclxxij.co.iij.
Inter liberos tm̄.ad le.iul.de adul.z stu.fo.cccj.colū.iij.
Inter omnes cōstat.de fur.fo.cclxix.co.j.
Inter mortis cā.de mor.cau.dona.f.xl .co.ij.
Inter pares.de re iudi.fo.cxiiij.co.iiij.
Inter penas.de interdi.z rele.fo.cccxxx.co.j.
Inter publica.de ver.z rerū sig.fo.ccclxxvj.co.iij.
Inter quos.de dā.infec.f.xx.co.iij.
Inter stipulantē.de ver.obli.fo.ccj.co.ij.
Inter stuprū.de ver.et rerū signi.fo.ccclxxxj.co.j.
Interduz accidit de furtis.f.cclxix.col.iiij.
Interdum ex cōuētione.rē ra.habere.fo.cclx.co.j.
Interdū.de publi.et vectiga.fo.xxxij.co.ij.
Interdum euenit.de publi.iudi.fo.ccxciiij.co.ij.
Interdum eius rei.de acq.vel amit.pos.fo.xcj.col.iij.
Interdum fur.de furtis.fo.cclxxj.co.iiij.
Interdum pprietate.de verbo.et rerū signifi.f.ccclxxix. columna.iiij.
Interdū pura stipulatio.de ver.obli.fo.cxcix.co.iij.
Interdum.de natali.resti.f.lxx.co.iij.
Interdictum .de pcario.fo.clxij.co.ij.
Interdictum quod vi.quod vi aut clam.fol.clx.co.j.
Interdicto.quorum bonorū.f.cxxxij.co.iiij.
Interdicto.de vi et vi armata.fo.cxlvj.co.j.
Interdicta.de iterdic.seu extraordi.actio.f.cxxxiij.co.iij.
Interdictorū.de iterdic.seu extraor.actio.f.cxxxiij.col.j.
Interesse.de acqui.vel amit.pos.fo.xciiij.co.j.
Interest enim.de priuile.credi.fo.cxxiiij.co.iiij.
Interest enī nostra.de liber.cau.fo.lxxj.co.j.
Inter fructuariū.de dāno infec.fo.xvj.co.j.
Interpretatione legum.de penis.fo.cccxxviij.co.ij.
In testamentis.de reg.iur.fo.ccclxxxix.co.iiij.
In totum.de reg.iur.fo.cccxciiij.co.ij.
In toto et ps.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.j.
In toto iure generi.de reg.iur.fo.cccxciiij.co.iij.
Intra dies constitutos.de re iudi.f.cxj.co.j.
Intra quattuor annos.de diuer.et tēporali.pscrip.folio clxxiij.columna.iiij.
Intra.de appel.recipi.vel non.fo.cccxxxvj.co.iij.
In vēditione.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxij.co.j.
Inuitus.de fideicō.lib.f.lvij.co.j.
Inuitus.de reg.iur.f.cccc.co.j.
Inuito.de reg.iur.fo.cccxciij.co.iiij.
In vsu.de ver.et rerū sig.f.ccclxxxiiij.co.j.
In vsucapione.de diuer.et tpali.pscrip.fo.clxxiiij.co.iij.
In vsucapionib⁹.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcvij.co.iij
In vulgari.de ver.et rerū sig.f.ccclxxxiiij.co.j.
Is autē.iudica.sol.fo.cclvj.co.ij.
Is cuius.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.iij.
Is cuius.de furtis.fo.cclxxiiij.co.iiij.
Is cuius.de furtis .fol.cclxiij.co.iiij.
Is cuius ope.ad legē iul.de adul.et stu.fo.ccciij.co.ij.
Is cui bonis.de ver.oblig.fo.cxcj.co.j.
Is cui ex stipulatu.de furtis.f.cclxiiij.co.j.
Is cui fideicōmissaria.de qstionib⁹.fo.cccxxij.colū.iiij.
Is cui opus.de ope.no.nun.fo.viij.co.j.
Is cui.de actio.et obliga.fo.clxxxvj.co.ij.
Is cum.de aqua plu.ar.fo.xxxvj.co.iiij.
Is dānū.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.iiij.
Is qui.de solutio.et libera.fo.ccxlj.col.iij.
Is qui alienū.de ver.obli.f.cxcvj.col.iiij.
Is q bonis cessit.j.de cessio.bo.fo.cxviij.co.iij.
Is qui bonis cessit.ij.de cessio.bo.f.cxviij.co.iiij.
Is qui dicit.de exceptio.fo.clxvj.co.j.
Is qui ex stipulatu.de actio.et obli.fo.clxxxvij.co.j.
Is qui ex cā.de fideicō.lib.fo.lij.co.iiij.
Is q in domū.de iniur.et famo.libel.fo.cclxxxviij.co.ij.
Is qui in puteū.quod vi aut clā.f.clviij co.j.
Is qui in reatu.ad legē iul.maiest.fo.ccc.co.iij.
Is qui legatiōe.de legationib⁹.f.ccclxviij.co.iij.
Is q natus.de ver.z rerū sig.fo.ccclxxxvj.co.iij.
Is qui opem.de furtis.fo.cclxvij.co.ij.
Is quis pdam.ad legē iul.p[illegible]a.fo.ccclxvj.co.iij.
Is qui rē.qui.ex cau.in pos.[illegible].cxxj.co.ij.
Is qui reus.de publi.iudi.fo.c[illegible]iiij.co.iij.
Is q seruū castrādū.ad leg.corne.de sica.f.cccix.col.iij.
Is qui suis de manumissio.f.xlij.co.j.
Ita fidei.de iure fisci.f.cccxliij.co.iij.
[illegible] liber.de statulibe.f.lxiij.co.j.
[illegible] fullo.de furtis.f.cclxiij.co.iiij.
Itaqz hoc casu.de fideicō.lib.f.lv.co.iiij.
Ita stipulatus.de verbo.obli.f.ccvj.co.iiij.
Itē apud.de iniur.z famo.libel.f.cclxxxv.co.ij.
Itē miles.de re iudi.f.cxiij.col.j.
Itē parte.de excep.rei iudi.f.clxviij.co.ij.
Itē q̄ ex alalibus.de acq.re.do.f.lxxvij.co.ij.
Itē si alter.de stipula.ser.f.ccxvij.co.iij.
Itē si ob id.de doli mali z me.excep.f.clxxv.co.iiij.
Itē si seruus.de stipula.ser.f.ccxcvij.co.iiij.
Itē vestis.de capti.z postli.reuer.f.cccxlvj.co.j.
Itē si victus.de excep.rei iudi.f.clxviij.co.iiij.
Iudex posteaq̄.de re iudi.f.cxvj.co.ij.
Iudici ab appellatoribus.de iniur.z famo.libel.folio.cc lxxxix.co.j.
Iudicasse reū.de ver.z rerū.sig.f.ccclxxxv.co.iiij.
Iudicate quidem.de excep.rei iudi.f.clxxj.co.iiij.
Iudicatū solui.j.iudica.sol.fo.cclvij.co.j.
Iudicatū solui.ij.iudicat.sol.fo.cclvij.co.ij.
Iulianus ait.de manumis.testa.f.xlix.co.j.
Iulianus ait.de doli mali z me.excep.f.clxxix.co.ij.
Iulianus ait.de confes.f.cxcvij.co.iiij.
Iulianns debitor.de manumissio.f.xliij.co.j.
Iulianus lib.iij.de excep.rei iudi.f.clxvij.co.iij.
Iulianus.qui z a qui.manumis.liber.f.lxvij.co.iiij.
Iulianus.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.j.
Iulianus scribit.de ver.obli.f.ccx.co.iij.
Ius nostrū non patit.de reg.iur.f.ccclxxxix.co.iij.
Iuris italici.de censibus.f.ccclxxv.co.j.
Iuris ratio.de manumissio.f.xliij.co.ij.

NIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Iure nature equũ est.de regu.iur.f.cccc.co.ij.
Iura sanguinis.de regu.iur.f.ccclxxxix.co.iij.
Iusiurãdũ.quarũ re.actio nõ da.f.clxxx.co.iij.
Iusta.de manumis.vin.f.xliiij.co.iij.
Iusta enim.vti posside.fo.cxlvij.col.ij.
Iusta interptatione.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxxvj.colũ.j.
Iuste possideat.de acq.vel amit.pos.f.lxxxix.co.ij.
Iusto errore.de vsucap.seu.vsurpa.fo.cij.co.iiij.
LAbeo ait.de aqua plu.ar.f.xxviij.col.iiij.
Labeo τ sabinus.de verbo.τ rerum signific.folio ccclxxvj.co.ij.
Labeo putat.si fa.fur.fecis.dica.f.cclxxvij.co.iij.
Labeo putauit.si qs test.lib.eẽ ius.fue.fo.cclxxvj.co.iij.
Labeo.de riuis.f.cliiij.co.ij.
Labeo.de vsucap.seu vsurpa.f.xcvij.co.iiij.
Labeo lib.ij.posteriorũ.de statuli.f.lxiiij.co.iij.
Labeo iudicat.ad municipales..f.ccclvj.co.iiij.
Labeo.lib.j,de ṽbo.τ re.sig.fo..ccclxxvj.co.iij.
Lacus τ stagna.de acqui.re.di.f.lxxix.co.ij.
Late culpe finis.de ṽbo.τ rerũ sig.f.ccclxxxvij.co.j.
Latinus largus.q sine manu.ad lib.pue.f.lxvij.colũ.iij.
Latrones.de capti.τ postli.reuer.f.cccl.co.ij.
Legatã.de admi.re.ad ciui.pti.f.ccclxix.col.iij.
Legatus anteq̃.de legationibus.f.ccclxviij.co.ij.
Legatus ꝯ rẽpubli.de legationibus.f.ccclxvij.co.iiij.
Legatus creatus.de legationibus.fo.ccclxviij.co.ij.
Legatꝰ municipal'.de legationibꝰ.f.ccclxvij.colum.iiij.
Legato tẽpus.de legationibus.f.ccclxviij.co.j.
Legato q publicũ de vaca.τ excusa.mu.fo.ccclxvj.co.iij.
Legatorũ nomine.pro legato.f.cviij.co.ij.
Lege autẽ.de decre.ab ordi fa.fo.ccclxx.col.ij.
Lege cornelia.ad le.corne.de fal.fo.cccxj.co.iiij
Lege cornel'.ad le.corne.de fal.f.cccxiij.co.ij.
Lege cornelia.j.ad leg.cor.de sica.f.cccix.co.j.
Lege cornelia.ij.ad le.cor.de sica.fo.cccix.co.iij.
Lege fauia.de manumissio.f.xliij.co.iij.
Lege fauia.ad le.fauiã de plagia.fo.cccxvij.co.j.
Lege iulia.de manumissio.fo.xliiij.co.ij.
Lege iulia.j.ad le.iul.pecula.f.cccxv.co.ij.
Lege iulia.ij.ad le.iul.pecula.f.cccxv.co.iij.
Lege iul'.de residuis.ad le.iul.pecu.f.cccxv.co.iij.
Lex iulia.j.ad le.iul.repetũ.f.cccxiij.co.iiij.
Lege iulia.ij.ad le iul.repetum.f.cccxiij.co.iiij.
Lege iulia.j.ad le.iul.de vi pub.f.cccviij.co.j.
Lege iulia.ij.ad le.iul.de vi.pub.fo.cccviij.co.ij.
Lege iulia.iij.ad le.iul.de vi.pub.f.cccviij.co.ij.
Lege iul'.de annona.ad leg.iul.de anno.fol.cccxv.col.ij.
Lege põpeia.ad le.põpe.de parri.f.cccx.co.ij.
Lege obuenire.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxxij.co.iiij.
Legis fauie crimine.ad le.faui.de pla.f.cccxvij.co.j.
Legis iulie.ad le.iul.de vi priua.fo.cccviij.co.iiij.
Leuia crimina.de accusa.τ inscrip.f.cccxvj.co.iij.
Lex cornelia.de iniur.τ famo.libel.f.cclxxxij.co.iiij.
Lex.xij.tabularũ.ad le.iul.maiesta.fo.ccc.co.j.
Lex.xij.tabularũ.de tigno iniuncto.fo.cclxxv.co.ij.
Lex iulia.de repetundis.ad le.iul.repe.f.cccxv.co.j.
Libellorũ inscriptiõis.de accu.τ inscrip.fo.cccxv.co.iiij.
Liberalis causa.de libe.cau.fo.lxxiiij.co.iij.
Liberatiõis ṽbũ.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxviij.co.j.
Liberis etiã hominibus.de libera.cau.f.lxxj.co.j.
Liberis exheredatis.de doli mali τ me.excep.fo.clxxix.columna.iiij.
Liber homo.de acqui.re.domi.f.lxxix.co.iij.
Liber hõ in stipulatũ.de ver.obli.fo.ccv.co.ij.
Liber homo qui.de ver.obli.f.ccvij.co.iij.
Liber homo.de stipula.ser.f.ccxix.co.j.
6. Liberorũ appellatiõe.de ver.τ re.si.f.ccclxxxviij.co.iiij.
Libertas ad tps.de manumis.test.f.xlviij.co.iij.
Libertas inestimabilis res est.de re.iur.fol.cccxcv.co.iij.
Libertas oĩbus rebus.de reg.iur.fo.cccxcviij.co.ij.
Libertas que.de manumis.testa.f.xlvij.col.ij.
Libertas testamẽto.de manumis.testa.fo.xlviij.colũ.iiij.
Libertate.de manumis.testa.fo.l.co.ij.
Libertate seruo.de statulibe.f.lxv.co.j.
Libertates directe.de manumis.test.f.xlix.co.ij.
Libertates etiã.de fideicõ.liber.f.liij.col.j.
Liberti appellatione.de verbo.τ rerũ sig.fol.ccclxxxiiij.columna.iij.
Libertinus.de iur.aureo.annulo.f.lxx.co.iij.
Libertus ppter.ad municipales.fo.ccclvij.co.iiij.
Licere vnicuiq3.de incen.rui.naufra.fo.cclxxxij.co.j.
Licet capitalis de ver.τ rerũ sig.fo.cclxxxj.co.ij.
Licet dubitatũ.de libe.cau.f.lxxiiij.co.iiij.
Licet fuge tpe.de libe.cau.fo.lxxj.col.iiij.
Licet inter gesta.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxxix.co.j.
Licet neq3.de acqui.vel amit.pos.f.xcv.co.j.
Licitatio vectigaliũ.de publi.τ vecti.f.xxxj.co.j.
Litigiosam rem.de litigiosis.f.clxxxj.co.ij.
Litis estimatio.pro emptore.f.cv.co.ij.
Litis nomẽ.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxvij.co.iij.
Littora.ne quid in lo.pub.fo.cxxix.co.ij.
Littus est quousq3.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxx.co.iiij.
Littus publicũ est.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxxj.co.iij.
Locus certus.de acqui.vel amit.pos.f.xcij.co.ij.
Locus est nõ fundus.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxix.co.j.
Locũ habet.de tabu.exhi.f.cxxxvi.col.iij.
Longe possessionis.de diuer.τ tẽ.pscrip.f.clxxiij.co.j.
Lucinius ruffinus.q ad liber.pcla.nõ li.f.lxxv.co.ij.
Lucius titius.de dona.f.xxxvij.co.ij.
Lucius titius.de manumis.testa.f.l.co.j.
Lucius titius testamẽto.de fideicõ.liber.f.lx.co.iij.
Lucius titius.de fideicõ.liber.f.lij.co.iiij.
Lucius titius.de fideicõ.liber.fo.lvij.co.iiij.
Lucius titius.de fideius.τ manda.f.ccxxiij.co.iij.
Lucius titius.ad senatuscõ.turpil.f.cccxix.co.iij.
Lucius titius.de appel.τ relatio.fo.cccxxxij.co.ij.
Lucius titius.de iure fisci.f.cccxl.co.iiij
Lucius titius.ad municipales.f.ccclviij.co.iij.
Lucio titio.de aqua quoti.τ esti.fo.cliij.co.ij.
Lucio titio.de act.τ obli.f.clxxxv.co.j.
MAgistratus municipales.ad municipales.folio ccclix.columna.ij.
Magistratus reipublice.de admini.re.ad ciui.perti.fol.ccclxix.co.iiij.
Magna negligẽtia.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.ij.
Maiestatis crimen.ad le.iul.maie.f.ccc.co.iij.
Maiores parte anni.de ver.et re.sig.fo.ccclxxxiij.co.iiij.
Maiores.lxx.annis.de iur.imuni.f.ccclxvij.co.j.
Maiores.xx.annis.q ad lib.pcla.nõ li.f.lxxv.co.j.
Malũ nauis.de verbo.τ rerũ sig.f.ccclxxxviij.co.ij.
Mancipia.q sine manumis.ad lib.pue.f.lxvij.co.ij.
Mandatis cauetur.de requirẽ.reis.f.cccxxx.co.ij.
Mandatis principalibus.de penis.f.cccxxvij.col.iij.
Mandatis.de colle.illici.τ corpo.fo.cccxcij.co.ij.
Manumissio.de manumis.vin.f.xlv.co.iiij.
Manumittere.de interdic.τ rele.f.cccxxix.co.iiij.
Marcellus ait.de regu.iur.f.cccxciij.co.iij.
Marcellus notat.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.iiij.
Marcellus scribit.de fideius.et mã.f.ccxxiij.co.iij
Marcellus apõ iul'.de ver.τ rerũ sig.f.ccclxxv.colũ.iiij.
Maritus quidã de questionibus.f.ccxxij.co.iiij.
Mariti lenociniũ.ad le.iul.de adul.τ stu.f.cccv.colũ.iiij.
Mariti q̃3 adul.ad le.iul.de adul.τ stu.f.ccciij.colũ.iiij.
Maritus.de acqui.re.do f.lxxxi.co.iiij.
Massurius scribi.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxxij.co.iij.
Mr̃ aũt famil'.ad le.iul.de adul.τ stu.f.cccj.col.iiij.
Mater filij surrepti.de furtis.f.cclxvij.co.iiij.
Matrimonij cã.q τ a qui.manumis.lib.f.lxix.col.ij.
Medicus cii.de va.τ extraor.cog.f.ccclxxij.co.iij.
Medicorũ.de decre.ab ordi.fa.fo.ccclxx.co.j.
Melior cõditio nr̃a.de reg.iur.f.cccxcviij.co.iiij.
Meminisse oportebit.de fur.f.cclxxv.co.ij.
Meuia decedẽs.de manumis.testa.f.xlix.co.ij.
Meorũ et tuorũ appellatione.de ver.et rerum sig.folio ccclxxx.co.iij.
Mercis appellatiõe.de ver.et re sig.fo.ccclxxxvi.colũ.ij.
Mercis appellatio.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxix.co.ij.
Merito.de vi τ vi armata.f.cxlvi.co.ij.
Metrodorũ.de penis.fo.cccxxviij.co.ij.
Miles filiũ famil'.de castrẽ.pecu.f.cccliij.co.iiij.
Miles pcipua.de castren.pecu.fo.ccciij.co.iij.
Miles qui cum adul.ad le.iul.de adul.et stu.f.cccij.c.j.
Miles qui in furto.de furibꝰ balnea.fo.ccxcij.co.ij.
Miles qui.de re iudi.f.cx.co.iiij.
Miles q in cõmeatu.de re militari.f.cccl.co.iij.
Milites agrũ.de re militari.f.cccliij.co.j.
Milites phibentur.de re militari.fo.ccclij.co.iij.
Milites si amiserint.õ custo.et exhi.reo.fo.ccxcix.co.iij.
Militũ delicta.de re militari.fo.cccl.co.iij.
Mille passus.de ṽb.et rerũ sig.fol.ccclxxxiij.col.iiij.
Minus est actionẽ.de reg.iur.f.cccc.co.iij.
Minus solutũ.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxvij.co.ij.
Misso legatario.p emptore.f.cvj.co.iiij.
Modestinus rñdet.de dona.fo.xxxvj.col.iiij.
Modestinus rñdet.de solu.et.libera.f.ccxliiij.col.iiij.
Modestinus rñdet.de excep.f.clxvj.col.ij.
Modestinus rñdit.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxxj.co.ij.
Mora rei fideiussori.de ver.obli.f.cciij.co.j.
Morbus sonticus.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxxj.colũ.iij.
Moris est.de penis.f.cccxxiiij.col.iij.
Mortis cã.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.j.
Mortis cã donare.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.ij.
Mortis cã.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.iij.
Mortis cã.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.iiij.
Mortis cã capimus.de mor.cau.dona.f.xxxix.co.j.
Mortis cã capitur.de mor.cau.dona.f.xl.co.ij.
Mortis cã donatio.de mor.cau.dona.f.xl.co.iij.
Mortis cã seruũ.de manumissio.f.xliij.co.iij.
Mortuo herede.de statulibe.f.lxiij.co.iiij.
Mortuo reo.de fideiusso.f.ccxxiiij.co.ij.
Moschis.de iure fisci.f.cccxlv.co.j.
Mouẽtiũ.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxx.co.iij.
Mulier in opus.de capti.τ postli.re.fol.cccxlvj.co.ij.
Mulier que dotẽ.de ver.obli.f.cxcix.co.j.
Mulier que.ad senatuscõ.turpil.fo.cccxviij.co.iij.
Mulieris.de ver.et rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.j.
Mulieri.de popula.actio.f.cccxciiij.co.j.
Mulierem.de accusa.et inscrip.f.cccxvij.co.iiij.
Multũ. de ver.obli.f.cxciij.co.ij.
Munerũ.de mune.τ hono.f.ccclxij.co.iij.
Munerũ.de mune.τ hono.f.ccclxiiij.co.iiij.
Municipes.ad municipales.f.ccclix.co.j.
Municipes.de verbo.et rerũ sig.f.ccclxxxvij.co.ij.
Municeps.ad municipales.f.ccclvij.co.iij.
Municipẽ.ad municipales.f.ccclvj.co.ij.
Municipali.de decre.ab ordi.fa.fol.ccclxx.col.ij.
Munus.de ver.et rerũ signi.fo.ccclxxxvj.co.iij.
Munus.de ver.et rerũ sig.f.ccclxxv.co.iij.
NAm cum vterq3.de stipula.ser.fol.ccxviij.colũ.j.
Nam ei.de dona.fo.xxxvij.co.j.
Nam et si.de furtis.fo.cclxx.co.ij.
Nam et si.qõ vi aut clam.f.clvij.co.iiij.
Nam et si seruus.qõ vi aut clã.f.clix.co.ij.
Nam origo.qõ vi aut clam.f.clvij.co.iiij.
Nam quem.de verb.et rerũ signi.fo.ccclxxxiij.co.iiij.
Nam reipublice.de ope.no.nũcia.fo.iij.co.j.
Nam si non sit.de dã.infec.fo.xx.co.j.
Natorũ.de ṽbo.τ rerũ sig.f.ccclxxxj.co.ij.
Natura.de ṽb.et rerũ sig.f.ccclxxxiiij.co.iiij.
Naturaliter.de vsuca.seu vsurpa.fo.xcvij.co.iiij.
Naturalem.de acqui.re.do.fo.lxxvij.co.j.
Naturales.de actio.et obliga.f.clxxxiij.co.iij.
Naturaliter.de acq.vel amit.pos.fo.lxxxix.co.iij.
Nauibus.de capti.et postli.reuer.fo.cccxlvj.co.j.
Nauicularij.de mune.et ho.f.ccclxiij.co.iij.
Nec enim.de iti.actuq3 pri.fo.cl.co.j.
Nec enĩ ordo.de solu.et libera.fo.cccxxxv.co.j.
Nec ex pretorio.de reg.iur.fo.cccxcj.co.ij.
Nec filio.de nata.resti.fo.lxx.co.iiij.
Nec in ea.ad legẽ iul.de adul.et stup.fo.ccciij.co.iij.
Nec interest liberos.ad leg.iul.de vi p̃.fo.cccviij.colũ.iiij.
Nec licebit.de publica.et vectiga.fo.xxx.co.ij.
Nec magistratibꝰ.de ĩiur.τ famo.lib.fo.cclxxxviij.co.iij.
Nec manifestũ.de furtis.f.cclxiij.co.iij.
Nec militi.de manumis.test.f.xlvj.co.j.
Nec minus.de furtis.fo.cclxvj.co.iij.
Nec psidis qdẽ nomẽ.de opibꝰ publicis.f.ccclxx.co.iiij.
Negocioꝝ gestor.de re iudi.fo.cxvij.co.ij.
Negocioꝝ gestor.de appella.τ relatio.f.cccxxxiij.co.j.
Nemo alieno.de reg.iur.f.cccxcviij.co.ij.
Nemo dãnum.de reg.iur.fo.cccxcix.co.iij.
Nemo de domo.de reg.iur.fo.cccxcv.co.iij.
Nemo dubitat.de reg.iur.fo.cccxcv.co.ij.
Nemo enĩ psequẽdo.de reg.iur.f.cccxciij.co.iiij.
Nemo est qui nesciat.de duo.re.stip.f.ccxiij.co.iij.
Nemo ex his q negant.de reg.iur.fo.cccxcij.co.ij.
Nemo ideo obligatur.de reg.iur.f.cccxcvi.co.iij.
Nemo plus iuris.de reg.iur.f.cccxciij.col.j.
Nemo plus cõmodi.de reg.iur.f.cccxcviij.co.ij.
Nemo potest p legato.f.cviij.co.iij.
Nemo potest.p derelicto.f.cviij.co.j.
Nemo potest gladij.de reg.iur.f.cccxciij.co.iiij.
Nemo potest mutare.de reg.iur.f.cccxciij.co.ij.
Nemo p̃do est.de reg.iur.fo.cccxcviij.colũ iij.
Nemo phibetur.de excep.fo.clxvj.co.ij.
Nemo qui cõdemnare.de reg.iur.f.cccxcij.co.j.

Nemo rem

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Nemo rem suam.de ver.obli.f.cciij.co.j.
Nemo rem suam.de ver.obli.f.ccj.co.ij.
Nemo seruum.de acqui.re.do.f.lxxx.co.j.
Nemo videtur frudare.de reg.iur.f.ccccxcix.co.ij.
Nemini licet.de lo.z itine.pub.f.cxxxvij.co.ij.
Nepos ex filio.de manumissio.f.xliiij.co.j.
Nepos pculo.de vbo.z rex sig.f.ccclxxxij.co.ij.
Ne cum filiofamilias.de furtis.f.cclxv.co.j.
Ne in aliena.quod vi aut clam.f.clv.co.iiij.
Ne liberalitate.de re iudi.f.cxv.co.iiij.
Ne piscatores.de incē.rui.naufra.f.cclxxxj.co.iiij.
Ne quid.de incē.rui.naufra.f.cclxxxj.co.iij.
Ne quis receptā.de custo.z exhi.reo.f.ccxcix.co.ij.
Ne quorūdam.de collu.detegen.f.lxxvj.co.ij.
Ne satisdatio.rem ra.habe.f.cclxj.co.ij.
Neqz infantes.de fideicō.liber.f.lvij.co.ij.
Neqz interdicto.de reg.iur.f.ccccxcviij.co.j.
Neqz muri.ne quid in lo.sa.fi.f.cxxxvij.co.j.
Neqz pignus neqz depositū.de re.iur.f.ccxcij.co.iij.
Ne pcuratores cesaris.de iure.fis.f.cccxliij.co.j.
Neqz seruus.de vsucap.seu vsurpa.f.xcviij.co.ij.
Neqz vnde vi.de vi z vi arma.f.cxlvj.co.j.
Neratius consultus.de reg.iur.f.ccccxcvij.co.iiij.
Neratius priscus.de vbo.z.rerū sig.f.ccclxxx.co.j.
Neratius scribit.de manumis.testa.f.xlvj.co.ij.
Nesennius.de re iudi.f.cxv.co.j.
Nihil aliud est.de actio.z.obli.fo.clxxxvij.co.ij.
Nihil aliud est.de vb.z rerū sig.f.ccclxxvj.co.iiij.
Nihil cōsensui tam cōtrarium.de reg.iur.fo.ccccxcvj.co.j.
Nihil dolo.de reg.iur.fo.ccccxcviij.co.iij.
Nihil enim.de libe.homi.exhi.f.clxiij.co.iij.
Nihil est impedimento.ad municip.f.ccclix.c.iiij.
Nihil interest.ad le.iul de adul.z stu.f.cccvj.co.ij.
Nihil interest.ad le.corne.de sica.f.cccx.co.j.
Nihil interest ipso.iure.de reg.iur.f.c.c.cxcvj.col.j.
Nihil interest.de capti.z postli.reuer.f.cccl.co.j.
Nihil peti potest.de reg.iur.f.ccccxcvij.co.iij.
Nihil tam naturale.de reg.iur.f.ccccxcj.co.iiij.
Nisi cōsentiat.de acceptila.f.cclij.co.j.
Nisi igitur.ad le.iul.de.adul.z stu.fo.cccj.co.ij.
Nisi priores.que in frau.cre.f.cxxxj.co.j.
Nisi quatenus.de bo.au.iudi.pos.fo.cxxij.co.iiij.
Nisi sunt māsuete.de acqui.re.domi.f.lxxvij.co.j.
Nisi voluntate.de acqui.re.domi.f.lxxx.co.ij.
Nomiatim.de manumis.testa.f.xlviij.co.j.
Nominatim codicillis.de manu.test.f.xlviij.co.iiij.
Nomen filiarū.de vbo.z rerū sig.f.ccclxxxiiij.co.ij.
Nominis z rei.de verbo.z rerū sig.f.ccclxxv.co.iiij.
Non aliena.de reg.iur.f.ccccxcviij.co.ij.
Non cōtrahit.ad le.iul.maiesta.f.ccc.co.ij
Nō debere cogi.ad municipa.f.ccclvij.co.j.
Nō debet actori licere.de re.iur.f.ccccxcij.co.ij.
Nō debet alteri p alterum.de reg.iur.fo.ccccxciiij.co.ij.
Nō debet cui.de re.iur.f.ccccxc.co.iij.
Nō dubito.de cap.z postli.reuer.f.ccccxl.co.iij.
Nō dubium est.de custo.z exhi.reo.f.ccxcix.co.ij.
Nō esse.ne de sta defunc.fo.lxxvj.co.j.
Nō est singulis.de reg.iur.f.ccccxcvij.co.j.
Nō est facile.de custo.z exhi.reo.f.ccxcix.col.iiij.
Nō est nouum.de acqui.re.do.f.lxxxij.co.iiij.
Nō est oīno.de manumis.vin.f.xliiij.co.iiij.
Nō est permissum.de accu.z iscrip.f.ccxcv.co.iiij.
Nō est pupillus.de verb.z rerū sig.f.ccclxxxiiij.co.j.
Nō est sine liberis.de ver.z rerū sig.f.ccclxxxiij.co.iij.
Nō fatetur.de confes.f.cxvij.co.iiij.
Nō figura.de actio.z obli.f.clxxxvj.co.j.
Nō fraudātur.de reg.iur.f.ccccxcviij.co.iiij.
Nō ideo.de noua.z delega.f.ccxxxij.co.iiij.
Nō intelligitur.de iure fisci.f.cccxxxix.col.iij.
Nō magis.p legato.f.cviij.co.ij.
Nōnulli.de accusa.et inscrip.f.ccxcvij.co.j.
Nō omnimodo.de cōfe.f.cxvij.col.iij.
Nō omne de statulibe.f.lxvj.col.j.
Nō omne qđ licet.de reg.iur.f.ccccxcix.co.ij.
Nō oēs desertores.de re militari.f.ccclj.colū.iiij.
Nō omnia iudicia.de publi.iudi.f.ccxciiij.co.ij.
Non possunt vlla bona.de iur.fis.f.cccxlj.co.j.
Nō potest dolo carere.de reg.iur.f.ccccxcvij.co.j.
Nō potest p̄ses puincie.de furtis.f.cclxxij.co.iiij.
Nō pōt videri.de vbo.z rex.sig.f.ccclxxxj.co.iiij.
Nō pōt videri improbus.de reg.iur.f.ccccxcv.co.ij.
Nō pōt videri desysse.de reg.iur.f.cccc.co.iiij.
Nō pdest ei.vi bono.rap.f.cclxxx.co.iij.
Nō puto delinquere.de iure fisci.f.cccxli.co.j.
Nō quasi ipo iure.rem pupil.sal.fo.fol.ccliiij.c.iij.
Nō solent.de appel.recipi.vel nō.f.cccxxxvj.co.ij.
Nō solent q superabūdant.de reg.iur.f.ccccxcv.col.j.
Nō solet deterior.de reg.iur.f.ccccxciiij.co.iiij.
Nō solum aūt.de iniur.z famo.libel.fo.cclxxxiiij.colū.ij.
Nō solū autē.de libe.cau.f.lxxij.co.iij.
Nō solū bone fidei.de vsuca.seu vsurpa.f.cj.co.j.
Nō solū.de actio.z obliga.f.clxxxv.co.j.
Nō solum in actionibus.rem ra.habe.f.cclxj.col.ij.
Nō solū p̄rimo.de ope.no.num.f.v.co.j.
Nō statim.ad le.fauiā de plagia.f.cccxvij.co.j.
Nō tantum.de fideicō.liber.f.lix.co.iiij.
Nō tantum.de re iudi.f.cxiij.co.ij.
Nō tantū.de decur.z eorū fil.f.ccclxij.co.j.
Nō tantum ei qui.de appel.z rela.f.cccxxxij.co.ij.
Nō tantū delator.de iure fisci.f.cccxlij.co.iiij.
Nō tantū.de ver.z rerū signi.f.ccclxxxiiij.co.iij.
Nō videbitur.de statulibe.f.lxvj.co.j.
Nō videtur data.de regu.iur.f.ccccxcvj.co.iij.
Nō videtur cepisse.de regu.iur.f.ccclxxxix.co.iiij.
Nō videt defendere.de regu.iur.fo.cccxcij.co.iiij.
Nō videt.de acqui.vel amit.pos.f.xcj.co.iiij.
Nō videt.de mor.cau.dona.f.xl.co.iij.
Nō videt.de libe.cau.f.lxxij.co.iij.
Non videt quisq̄ id cape.de reg.iur.f.ccccxcij.co.iij.
Nō videtur rē amittere.de re.iur.f.ccccxciiij.co.iiij.
Nō vt a patre.de cap.z postli.reuer.f.ccccxlvj.co.iij.
Nō vt ex pluribus causis.de reg.iur.f.ccccxcvj.co.ij.
Nō vt quis.de bo.dā.f.ccccxxviij.co.iij.
Nō vtiqz.de excep.f.clxvj.co.ij.
Nō vtiqz ad municipales.f.ccclvj.co.iiij.
Nō vtiqz.de admi.re.ad ci.pti.f.ccclxviij.co.iiij.
Nō vult heres eē.de reg.iur.f.ccclxxxix.co.ij.
Notionē accipe.de ver.z rerū signi.f.ccclxxxj.co.j.
Nouare possumus.de noua.z dele.f.ccxxxij.co.iij.
Nouatio autē.de noua.z dele.f.ccxxxij.co.iiij.
Nouatio est.de noua.z dele.f.ccxxx.co.iij.
Nouatione legitime.de noua.z delega.f.ccxxxij.co.ij.
Nouissima.iudicatum solui.f.cclviij.co.iij.
Nuda ratio.de dona.f.xxxvj.co.iij.
Nullus videtur.de reg.iur.f.ccccxciij.co.j.
Nullo modo.ad leg.corne.de fal.f.ccccj.co.iiij.
Nulla intelligitur mora.de reg.iur.f.ccccxcv.co.j.
Nullū crimē patit.de reg.iur.f.ccccxcv.co.iiij.
Nundinis impetratis.de nundinis.f.ccclxxxj.co.j.
Nuptias nō cōcubitus.de re iu.f.ccccxcj.co.iij.
Nuptā mihi.ad le.iul.de adul.z stu.f.cccj.co.ij.
Nunq̄ actiones.de re.iu.f.ccccxcviij.co.iij.
Nunq̄ actiones.de act.z obliga.f.clxxxviij.co.j.
Nunq̄ in vsucapionibus.de vsuca.seu vsurpa.f.c.co.iij.
Nunq̄ nuda traditio.de acq.re.do.f.lxxxj.co.j.
Nunq̄ plura delicta.de priua.delic.f.cclxij.co.iiij.
Nunq̄ supficies.de vsuca.seu vsurpa.f.xcix.co.iiij.
Nurus appel.de ver.z rerū sig.f.ccclxxxviij.co.ij.
OB casum quē.de pollici.f.ccclxxj.co.iiij.
Obligamur.de ac.z obli.f.clxxxvij.co.ij.
Obligari pōt pfamilias.de act.z obli.f.clxxxvj.colū.ij.
Obligationes q̄.de act.z obli.f.clxxxv.co.j.
Obligatiōes.de act.z obli.f.clxxxj.co.iiij.
Obligationū substantia.de ac.z obli.f.clxxxij.co.iij.
Obligationū fere.de act.z obli.fo.clxxxvj.co.ij.
Ob pecuniā.de furtis.f.cclxxiiij.co.iiij.
Ob triginta nūmos.de solu.z libe.f.ccxliij.co.iij.
Officium regētis.de re militari.f.ccclij.co.iiij.
Offilius recte dicebat.de stip.ser.f.ccxv.co.iij.
Omnis diffinitio in iure.de reg.iur.f.cccc.co.ij.
Ois excusatio.de vaca.z excu.mu.f.ccclxv.co.iij.
Omnis hereditas.de re.iur.f.ccccxcviij.co.iiij.
Omni obligationi.de fideiuf.z māda.f.ccxxj.co.ij.
Omne delictū est.de re militari.f.ccclij.co.ij.
Omnes actiones.de reg.iur.f.ccccxcix.co.j.
Oēs debitores.q̄ in frau.credi.f.cxxxj.co.j.
Oēs debitores.de actio.z obli.f.clxxxiiij.co.j.
Oēs exceptiones.de exceptio.f.clxvij.co.j.
Oēs penales.de actio.z obli.f.clxxxv.co.j.
Oēs populares.de popula.actio.f.ccxciiij.co.j.
Oēs res.de noua.z deleg.f.ccxxx.co.iij.
Omnia fere iura de reg.iur.f.ccccxcvij.co.iiij.
Omnia q̄ ex testamēto.de reg.iur.f.cccc.co.ij.
Omnia q̄cunqz.de reg.iur.f.ccccxciij.co.iiij.
Omnia q̄ iure 3buntur.de reg.iur.f.ccccxcv.co.ij.
Omnibus mortis.de mor.cau.dona.f.xxxviij.co.iij.
Operis noui.de ope.no.nūcia.f.v.co.iij.
Opus nouū.de opibus publicis.f.ccclxx.co.iij.
Ordinata.de liberali cā.f.lxxij.co.iiij.
Ordo exercendorū.de publi.iudi.f.ccxcv.co.j.
Ordine decurionū.ad municipales.f.ccclvij.co.iiij.
Ostentū labeo.de vbo.z rerū sig.f.ccclxxxvij.co.iiij.
Oues p.de abigeis.f.ccxcj.co.iij.
PActum est.de pollicitationibus.fo.ccclxxj.co.iij.
Palā est.de vbo.z rerū signi.fo.ccclxxvij.co.iij.
Palam aūt.de doli mali z me.excep.f.clxxiij.co.iiij.
Pali z pertice.de verb.z rerū sig.f.ccclxxxiiij.co.ij.
Parē esse.de reg.iur.f.ccccxcij.co.iij.
Parricidij.ad leg.pompe.de parri.f.cccx.co.iij.
Pars stipulationis.de acceptila f.cclj.co.ij.
Partū nō esse.de vbo.z rerū sig.f.ccclxxvij.co.j.
Pr̄ cuius filio.de iniurijs.z famo.libel.f.cclxxxix.co.j.
Pater dotē.rē rat.habe.f.cclxij.co.iij.
Pater ex puincia.de manumis.vin.f.xlv.co.iij.
Pr̄ instituto.de capti.z postli.reuer.f.cccxlvj.co.iiij.
Pater militi.de castrēsi peculio.f.cccliiij.co.iij.
Pater p filia.de doli mali z me excep.f.clxxx.co.j.
Pater q castrense.de castrensi peculio.f.ccliiij.co.iiij.
Pater q dat.de castrēsi peculio.f.cccliiij.co.ij.
Pater sue.ad leg.iul.de adul.z stu.f.cccvj.co.ij.
Paterfa.peculiū.de vbo.et rerū sig.f.ccclxxxv.co.j.
Paterfa.impuberi.de puile credi.f.cxxiiij.co.ij.
Patri dat.ad leg.iul.de adul.z stu.f.ccciiij.co.ij.
Patrem qui.q̄ in frau.credi.f.cxxxj.co.ij.
Patre vel marito.de q̄stionibus.f.ccccxj.co.iij.
Patronus.de re iudi.f.cxiij.co.j.
Pr̄oni appellatiōe.de ver.z rerūz sig.f.ccclxxviij.col.ij.
Patronū post.si liber.inge.esse.di.f.lxxv.co.iiij.
Patrono cōsentiēte.de natali.resti.f.lxx.co.iiij.
Paulus respondit.de fideicō.lib.f.lvij.co.iiij.
Paulus rn̄det.de liber.cau.f.lxxiiij.co.j.
Paulus rn̄dit.j.de re iudi.f.cxv.co.ij.
Paulus rn̄dit.ij.de re iudi.f.cxv.co.ij.
Paul' rn̄dit.de doli mali z me execp.f.clxxix.colū.iiij.
Paulus ait.de exceptio.f.clxvij.co.ij.
Paulus rn̄dit.de excep.rei iudi.f.clxxij.co.iij.
Paulus rn̄dit.j.de solutio.z libera.f.ccxlix.co.iij.
Paulus rn̄dit.ij.de solutio.z libera.f.ccxlix.co.iiij.
Paulus notat.de p̄to.stipula.f.ccliiij.co.ij.
Paulus rn̄det.de noua.z deleg.f.ccxxxiij.co.ij.
Paulus rn̄det.de fideiuf.z manda.fo.ccxxviij.colū.iij.
Paulus respondet.rē ra.habe.f.cclix.co.ij.
Paulus respondit.j.que senten.sine appel.rescin.folio cccxxxvij.co.iij.
Paul' rn̄.ij.q̄ sentē.sine ap.rescin.fol.cccxxxvij.col.iij.
Paulus rn̄dit.ad leg.corne.de fal.f.cccxiij.co.j.
Paulus rn̄dit.j.de legationibus.f.ccclxviij.co.ij.
Paulus respondit.ij.de legationib'.f.ccclxviij.colū.ij.
Paulus rn̄det.de ver.z rerū sig.f.ccclxxxvij.co.j.
Peculatus crimine.ad legē iul.pecula.f.cccxvj.co.j.
Peculatus nequaq̄.ad leg.iul.pecula.f.cccxvj.col.iij.
Peculatus pena.ad legē iul.pecula.f.cccxv.col.iij.
Pecunie appellatiōe.de ver.z rerū sig.f.ccclxxv.col.iij.
Pecunie nomē.de ver.z rerū sig.f.ccclxxxvij.co.j.
Pecunie vbū.de vb.z rex sig.f.ccclxxxiiij.co.iiij.
Pecuniā quā.de solutio.z libera.fo.ccxliiij co.j.
Pecuniā q.de opibus publicis.f.ccclxx.co.iiij.
Pedius posse.de incendio rui.naufra.f.cclxxxj.co.ij.
Penalia iudicia.de reg.iur.f.ccccxcvj.col iij.
Pena legis.ad legē corne.de fal.f.cccx.co.iiij.
Pena parricidij.ad legē pōpe.de parri f.cccx.colū.iij.
Pena pecuniaria.ad le.fauiā de plagia.f.cccxvij.col.ij.
Penes te.de vb.z rerū sig.f.ccclxxix.co.ij.
Peregre.de acqui.vel amit.pos.f.xciiij.co.iiij.
Per eū quē iusto.de acq.vel amit.pos.f.xcv.co.iij.
Per hereditariū seruū.de acq.re.do.fo.lxxix.co.iij.
Per interdictū.ne vis fi.ei q in pos.missus est.f.cxxxv. columna.iiij.
Per procuratorē.de acceptila.f.ccl.co.iiij.
Per seruū.de acqui.re.domi.f.lxxxj.co.iij.
Per seruū.de acqui.re.do.f.lxxxiiij.co.ij.
Permisceri.de acq.vel amit.pos.f.xcv.co.iiij.
Peruenisse ad te.de vbo.z rex signi.f.ccclxxxiiij.col.iij.
Pessimum genus est.de receptato.f.ccxcij.co.j.
Pignori obligatū.qui z a qui.manu.lib.f.lxix.colū.iij.
Pignori rē acceptā.de vsucap.seu.vsurpa.f.xcviij.co.ij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

¶Placet etiã filiũfa. ad municip.f.ccclvj.co.iiij.
¶Placuit eum.de manumissio.f.xlij.co.ij.
¶Plane eius actionis.de fideius.ꝛ mã.f.ccxxij.co.iiij.
¶Plebs est.de ver.ꝛ rerũ sig.f.ccclxxxvij.co.iij.
¶Plerĩqꝫ putauerunt.ꝑ herede.f.cvij.co.ij.
¶Plerũqꝫ fit vt etiã ea.de reg.iur.f.cccc.co.iij.
¶Plures eãdẽꝫ edũ.de dã.infec.f.xix.co.j.
¶Plura delicta.de actio.ꝛ obli.f.clxxxvij.co.iij.
¶Pluribus rebus propositis.de ver.obli.f.ccxiij.colũ.ij.
¶Pluribus stipulationibus.de acceptila.fo.ccl.colũ.iiij.
¶Plus cautionis.de reg.iur.f.cccxcj.co.ij.
¶Plus est in restõne.de ver.ꝛ rerũ sig.f.ccclxxvj.colũ.iiij.
¶Põponius refert.de acq.vel amit pos.f.lxxxix. colũ.ij.
¶Pomponius tractat.de acq.re.do.f.lxxxij.co.ij.
¶Pomponius lib.xxxviij.de re iudi.f.cxiij.co.ij.
¶Popularis actio.de popu.act.f.ccxciij.co.j.
¶Popularẽ actionẽ.de popu.act.f.ccxciij co.iiij.
¶Populares actiones.de popu.ac.f.ccxciij.co.j.
¶Port⁹ appellatus est.de ṽb.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxix.col.j.
¶Possessio appellata est.de acq.vel amit. pos.fol.lxxxv. columna.ij.
¶Possessio quoqꝫ.de acqui.vel amit.pos.fo.xcv.co.ij.
¶Possessio testatoris.de vsucap.seu.vsurpa.fo.xcix.co.ij.
¶Possessionẽ.de acqui.vel amit.pos.fo.xcij.co.ij.
¶Possideri autẽ.de acqui.vel amit.pos.fo.lxxxvj.co.iij
¶Possessor qui litis.ꝑ emptore.f.ciij.co.iij.
¶Postea ꝙ̃ a creditore.de fideicõ.lib.fol.lx.co.ij.
¶Post appellationẽ.de libel.dimis.f.cccxxxvj.co.iiij.
¶Post cõtractũ.de dona.f.xxxv.co.j.
¶Post rem iudicatam.de re iudi.fo.cxvj.co.ij.
¶Postliminium est ius.de capti.et postli.reuersis.fo.ccc xlix.co.j.
¶Postliminij ius.de cap.ꝛ postli.re.f.cccxlvj.columna.j.
¶Postliminio carent.de cap.seu postli.re.folio.cccxlviij. columna.iiij.
¶Post venditionem.de aqua plu.ar.f.xxviij.co.ij.
¶Potest.de vsucap.seu vsurpa.f.cij.co.j.
¶Potest p̃ses.de interdic.ꝛ releg.f.cccxxx.co.ij.
¶Potest accipi.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxj.co.iij.
¶Potest reliquoꝝ.de ṽbo.ꝛ reꝝ sig.f.ccclxxx.co.ij.
¶Potestatis ṽbo.de ṽbo.ꝛ reꝝ.sig.fo.ccclxxxvj.co.ij.
¶Pratũ est.de ṽbo.ꝛ reꝝ signi.fol.ccclxxvij.co.ij.
¶Precaria possessio.de precario.fo.clxij.co.j.
¶Precarium est.de precario.fo.clxj.co.j.
¶Predia cũ seruis.de acq.vel amit.pos.f.xcv.co.ij.
¶Predijs a fisco distractis.de iur.fis.fo.ccxliij.co.ij.
¶Pregnãtis mulieris.de penis.fo.cccxxij.co.ij.
¶Prescriptio.de vsucap.seu.vsurpa.fo.ciij.co.ij.
¶Preses ꝓuincie.de re iudi.fo.cxiij.co.iij.
¶Preses ꝓuincie.de va.et extraor.cog.fo.ccclxxij.co.iiij.
¶Pretor ait.de ope.no.nun.fo.vj.co.iij.
¶Pretor ait.de dã.infec.fo.ix co.iiij.
¶Pretor ait.de publica.ꝛ vectiga.fo.xxix.co.iiij.
¶Pretor ait.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxix.co.ij.
¶Pretor ait.de bo.auc.iudi.pos.fo.cxxij.co.ij.
¶Pretor ait.vt in flu.pub.naui.li.fo.cxlij.co.iiij.
¶Pretor ait.ne quid ĩ lo.pub.vel iti.fi.f.cxxxvij.co.ij.
¶Pretor ait.de lo.publi.fruen.fo.cxxxix.co.ij.
¶Pretor ait.de via pub.ꝛ iti.pu.refi.fo.cxxxix.colum.iij.
¶Pretor ait.vtrobi.fo.clxiiij.co.iiij.
¶Pretor ait.de vi ꝛ vi armata.fo.cxlij.co.ij.
¶Pretor ait.quod vi aut clam.fo.clv.co.ij.
¶Pretor ait.de incen.rui.naufra.fo.cclxxx.co.iiij.
¶Pretor ait de ripa munienda.fo.cxlij.co.j.
¶Pretor ait.de iti.actuqꝫ pri.fo.cxlix.co.ij.
¶Pretor ait.de cloacis.fo.clv.co.j.
¶Pretor ait.de migrando.fo.clxv.co.j.
¶Pretor ait.de fonte.f.cliiij.co.ij.
¶Pretor ait.de riuis.fo.cliij.co.iiij.
¶Pretoriarũ stipulationũ.de p̃to.stip.fo.cclij.co.iiij.
¶Pretor ait.de tabu.exhi.fo.cxxxvj.co.j.
¶Pretor ait.j.vi bo.rap.fo.cclxxviij.co.iiij.
¶Pretor ait.ij.vi bo rap.fo.cclxxx.co.j.
¶Pretor ait.de sepul.vio.fo.cccc.co.ij.
¶Pretor bonoꝝ possessorẽ.de re.iur.fo.cccxcvj.co.j.
¶Pretor edixit.de iniur.ꝛ famo.lib.fo.cclxxiij.co.ij.
¶Pretor eos.de vaca.ꝛ excusa.mu.f.ccclxvj.col.ij.
¶Pretoris officium.de dã.infec.fo.ix.co.ij.
¶Pretorie autẽ stipulationes.de p̃to.stip.fo.ccliij.co.iiij.
¶Pretorie stipulatiões de p̃to.stipu.fo.ccliij.co.ij.
¶Pretorie stipulationes.de p̃to.stipu.fo.ccliij.co.j.
¶Preuaricator est.de preuarica.fo.ccxcj.co.iiij.
¶Preuaricationis iudiciũ.de ꝑuari.fo.ccxcj.co.iiij.
¶Preuaricatores.de ṽb.et rerũ si.fo.ccclxxxvj.co.ij.
¶Primus omniũ.ne de sta.defun.fo.lxvj.co.ij.
¶Primo gradu.q̃ in frau.cre.fo.cxxxj.co.ij.
¶Princeps bona.de ṽb.et rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.iiij.
¶Prior tamẽ.de admi.re.ad ciui.pti.f.ccclxix.col.ij.
¶Priuilegia q̃dã.de reg.iur.fo.cccxcviij.co.j.
¶Priuilegia.de priuile.cre.f.cxxv.co.ij.
¶Probrũ.de ver.et rerũ sig.fo.ccclxxvij.co.iiij.
¶Proculus ait.de dã.infec.fo.xviij.co.iiij.
¶Procurator ad exhibẽdũ.rẽ ra.ha.fo.cclix.co.iij.
¶Procurator cũ peteret.rẽ ra.ha.fo.cclxij.co.ij.
¶Procurator seij.de actio.et obli.fo.clxxxviij.co.j.
¶Procurator.rẽ ra.habe.fo.cclix.co.ij.
¶Proditores vel transfuge.de re mili.fo.ccclij.co.iij.
¶Prohibere aũt.qd vi aut clam.fo.clvj.co.j.
¶Proinde ꝛ si quattuor.de stip.ser.fo.ccxvij.co.iij.
¶Pronunciatio.de ṽb.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxxv.co.ij.
¶Pronunciatũ.de ṽb.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.j.
¶Prope modũ tm̃.de ver.et rerũ sig.fo.ccclxxx.co.ij.
¶Proponebatur.de castrẽ.pecu.fo.cccliiij.co.j.
¶Proprie bona.de ṽb.et rerũ sig.fo.ccclxxx.co.j.
¶Propter incẽdiũ.de pollicitatiõibus.fol.ccclxxj.col.iiij.
¶Prosenetica.de ꝓseneticis.fo.ccclxxiij.co.j.
¶Prosperit qui ꝛ a qui.manumis.lib.fo.lxviij.co.ij.
¶Prouinciales.de ver.et rerũ sig.fo.ccclxxxv.co.ij.
¶Prout quisqꝫ cõtract⁹.de solu.ꝛ libera.fol.ccxliij.col.j.
¶Proximus est.de ṽb.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxx.co.iij.
¶Proximi ap.de ṽb.et rerũ sig fo.ccclxxxiij.co.iiij.
¶Proximũ sacrilegio.ad leg.iul.maie.fol.ccc.co.j.
¶Pro derelicto.ꝑ derelicto.fo.cvij.co.iiij.
¶Pro donato.pro donato.fo.cvij.co.ij.
¶Pro emptore possidet.ꝑ emptore.fo.ciiij.co.j.
¶Pro herede.ꝑ herede.fo.cv.co.j.
¶Pro legato vsucapit.pro legato.fo.cviij.co.iij.
¶Pro legato.ꝑ legato.fo.cviij.co ij.
¶Pro regione.de acqui.re.domi.fo.lxxviij.co.ij.
¶Pro soluto ꝑ soluto.fo.ciij.co.iij.
¶Pro suo.pro suo.f.cix.co.j.
¶Puberes sine curatoribus.de verb.obli.fo.ccv.colum.j.
¶Publica accusatio.de publi.iudi.fo.ccxciij.co.ij.
¶Publica iudicia.ad le.iul.pecul.fo.cccxvj.co.iij.
¶Publicorũ iudicioꝝ.de pub.iudi.fo.ccxciij.co.ij.
¶Pueri appel.de verbo.et reꝝ.sig.fol.ccclxxxvj.co.ij.
¶Pupillus est.de verbo.et reꝝ sig.fo.ccclxxxvij.co.iiij.
¶Pupillus mutuã.de act.et obli.fo.clxxxvij.co.iiij.
¶Pupill⁹ nec velle nec nolle.de reg.iur.fo.cccxcvij.co.iij.
¶Pupillus patri heres.q̃ in frau.cre.fo.cxxxj.co.iiij.
¶Pupillus quãtũ.de acqui.re.domi.fo.lxxix.co.j.
¶Pupillus qui.de manumis.vin.f.xlv.co.iiij.
¶Pupillus si.de priuile.credi.fo.cxxv.co.iiij.
¶Pupilli debitor.de solu.ꝛ libe.fo.ccxlvij.co.iiij.
¶Pupillo solui.de solu.ꝛ libe.fo.ccxxxvj.co.j.
¶Pupillũ per acceptilationẽ.de accep.f.ccl.co.iiij.
¶Pupillum qui proximus pubertati.de regu.iur. folio cccxcv.co iiij.
¶Pure.de doli mali.ꝛ me.excep.fo.clxxviij.co.iiij.
QUãcũqꝫ enim questionem.de requiren. reis.folio cccxx.columna.j.
Quid possit valere.de regu.iur.fo cccxcv.co.j.
Quãuis alienus.de dã.infec.fo.xj.co.j.
Quãuis aduersus.de vsuca.seu vsurpa.fo.xcix.co.j.
Quãuis ancillam.de precario.fo.clxij.co.j.
Quãuis enim.de furtis.fo.cclxiij.co.ij.
Quãuis pupill⁹.de acq.vel amit.pos.fo.xciij.co.j.
Quãuis res furtiua.de furtis.fo.cclxxiiij.co.iiij.
Quãuis saltus.de acq.vel amit.pos.fo.xcv.co.j.
Quãuis stipulãti.de solu.ꝛ libe.ccxl.co.ij.
Quãuis.de acqui.re.domi.fo.lxxxij.co.ij.
Quãuis.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxij.co.j.
Quãꝙ̃ aũt.de aqua plu.ar.fo.xxv.co.iiij.
Quãꝙ̃ autẽ.quod vi aut clã.fo.clviij.co.iiij.
Quãꝙ̃ de cloacis.clv.co.ij.
Quãte audacie.de publi.ꝛ vecti.f.xxxij.co.iiij.
Quantitasqꝫ eadẽ.de excep.rei.iudi.fo.clxix.co.iiij.
Quãtũ ad iuris ptinet.d ṽ.ꝛ rerũ sig.f.ccclxxxiij.col.iiij.
Qua ratione.de acq.re.do.fo.lxxviij.co.ij.
Quare hi quoqꝫ.de manumissio.q̃ ser.fo.xlv.co.iiij.
Quare ipse.de vsucap.seu vsurpa.fo.cij.co.ij.
Quarũdã rerũ.de acq.vel amit.pos.fo.xcv.co.iiij.
Quarũdã.de acqui.re.do.fo.lxxvj.co.iiij.
Quatenus cui intersit.de reg.iur,fo,cccxcj.co.j.
Quecũqꝫ actiões.de actio.ꝛ obli.f.clxxxvij.co.iiij.
Quecũqꝫ gerimus.de actio.ꝛ obliga.f.clxxxiij.co.ij.
Quecũqꝫ res.de acq.re.do.f.lxxxiiij.co.ij.
Quedã delicta.de penis.f.cccxxv.co.ij.
Quedã sunt.de acqui.re.do.f.lxxxiiij.co.ij.
Que ab initio inutilis fuit.de reg.iur.f.cccc.co.iiij.
Que dubitatõis tollende.de reg.iur.f.cccxciiij.co.ij.
Que extrinsecus.de ṽbo.obli f.cxcviij.co.iiij.
Que legata mortuis.de reg.iur.f.cccxc.co.j.
Quẽadmodũ.de acq.vel amit.pos.fo.lxxxix.co.j.
Quẽ penitet.de cessio.bo.f.cxviij.co.iiij
Que propter necessitatẽꝫ.de reg.iur.fo.cccxcvj.co.ij.
Que quisqꝫ.de acq.re.do.f.lxxxiiij.co.iiij.
Querebatur.ad senatuscõ.turpil.f.cccxix.co.j.
Quero an creditorib⁹.de solutio.ꝛ libe.f.ccxlix.colũ.iiij.
Queris de natali.resti.f.lxx.co.iiij.
Queri solet.an per alium cause appel.rẽddi pos.fol.ccc xxxvij.co iiij.
Querit aliquis.de ṽbo.ꝛ rerũ sig.f.ccclxxxiij.co.j.
Quesitũ est.ad senatuscõ.turpil.f.cccxviij.col.iij.
Quesitũ est.de priuile.credi.f.cxxiij.co.iij.
Quesitum est.de ꝑcario.fo.clxij.col.ij.
Quesitũ est de acqui.re.do.f.lxxxij.co.j.
Quesitũ est.de re iudi.f.cxvj.co.iiij.
Quesitũ est.q et a qui.manumis.lib.f.lxviij.co.iij.
Quesitũ est.q et a q.manumis.lib.f.lxx.co.j.
Quesitũ est.de flumi.f.cxli.co.j.
Quesitũ est.ad leg.iul.de adul.ꝛ stu.f.cccvij.co.ij.
Quesitũ est.de sepulchro.viola f.ccxcj.co.j.
Quesitum est.in arbitros.a quibus appel.non.licet.fol. cccxxxiiij.co.iiij.
Que statuliberi.de dona.f.xxxiiij.co.ij.
Questio.est fundus.de ṽb.ꝛ rerũ sig f.ccclxxxj.colũ.iij.
Questionis habende.de q̃stionibus.f.cccxxiij.co.j.
Questionis modũ.de q̃stionibus.f.cccxxj.co.iiij.
Qui absenti.de acq.vel amit.pos.f.xciij.co.iiij.
Qui accusare p̃nt.de accu.ꝛ inscrip.f.cccxvj.co.iiij.
Qui acerunis.qd vi aut clam f.clviij.co.j.
Qui actionẽ habet.de reg.iur.f.cccxc.co.j.
Qui a debitore.q̃ in frau.credi.f.cxxix.co.ij.
Qui a tpibus.de decur.ꝛ eorũ fil.f.ccclx.co.iiij.
Qui agnitis.de exceptio.f.clxvj.co.iij.
Qui agrũ vẽdidit.arbo.fur.cesa.f.cclxxviij.co.iiij.
Qui alienã rẽ.de mor.cau.dona.f.xl.co.iij.
Qui alienũ fundũ.de dona.f.xxxv.co.j.
Qui ante kalendas.de ver.obli.f.cxcj.co.iij.
Qui a seruo.de actio.ꝛ obli.f.clxxxiij.co.iiij.
Qui a tractatus.de diuer.ꝛ tꝑali.ꝑscrip.f.clxxij.colũ.iiij.
Qui auctore iudice.de reg.iur.f.cccxcviij.co.iiij.
Qui aũt in ripa.de acq.re.do.f.lxxix.co.ij.
Qui aũt.q̃ in frau.credi.f.cxxviij.co.iij.
Qui bis idẽ promittit.de ṽbo.obli.f.cxcij.co.j.
Qui bona fide.de acq.vel amit.pos.f.xcj.co.ij.
Qui bona fide.de dã.infec.f.xj.co.ij.
Qui bona fide.de acqui.re.do.f.lxxx.co.j.
Qui bonis.de cessio.bo.f.cxviij.co.iiij.
Quibus ꝑcipua.de ver.ꝛ rerũ sig.f.ccclxxviij.co.iiij.
Quibusdã aliquã.de iure ĩmunitatis.f.ccclxxij. col.iiij.
Qui sedẽ admiserint.ad leg.cor.de sica.f.cccx.co.j.
Qui cedit bonis.de cessio.bo.f.cxix.co.j.
Qui cetu.ad leg.iul.de vi.pub.f.cccviij.co.j.
Qui cõmeatus.de re militari.f.cccliij.co.ij.
Qui condẽnare.de re iudi.f.cx.co.j.
Qui ꝯ senatuscõ.de fideius.ꝛ manda.f.ccxxij.co.iiij.
Quicꝙ̃ calore.de reg.iur.f.cccxcij.co.iij.
Quicquid astringende.de ver.obli.f.cciij.co.iiij.
Quicqd cõtraxit seruus.de stipul.ser.fo.ccxj.co.j.
Quicquid filius.de acq.vel amit.pos.fo.lxxxviij.co.ij.
Quicquid infecto.de acqui.re.do.f.lxxx.co.ij.
Quicunqꝫ nũmos.ad leg.corne.de fal.fo.cccxj.co.ij.
Qui cum alio cõtrahit.de reg.iur.f.cccxc.co.ij.
Qui cũ herede.de actio.ꝛ obli.f.clxxxiij.co.iiij.
Qui cũ heredibus.de excep.rei iudi.f.clxvij.co.ij.
Qui cum.ꝑ emptore.fo.cv.co.ij.
Qui cum se.de re iudi.fo.cxj.co.ij.
Qui cũ vno testiculo.de re militari.f.cccli.co.ij.
Quid aliud.de verbo.ꝛ rerũ sig.f.ccclxxx.co.j.
Quidã cõsulebant.de re iudi.f.cxvj.co.ij.
Quidã cũ filiũ.de ver.obli.f.ccx.co.ij.
Quidã heredẽ.de manumis.testa.f.xlvij.co.ij.
Quidã in iure.de dona.fo.xxxvj.co.iiij.
Quidã in testamẽto.de fideicõ.lib.f.lij.co.ij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Quidam sunt serui.de penis.fo.ccccxxv.co.iiij.
Quidam tabularum.de furtis.fo.cclxvij.co.j.
Qui debitorem.de fideiusso.τ manda.fo.ccxxiij.co.iij.
Qui decẽ debet.de solutio.τ libera.fo.ccxlij.co.iiij.
Qui de libertate.de libe.cau.fo.lxxiij.co.iiij.
Qui destitit.ad senatuscõ.turpil.fo.ccccxviij.co.iij.
Qui dolo malo.ad leg.iul.de vi pub.fo.cccviij.co.ij.
Qui dolo desierit.de reg.iur.fo.ccccxcviij.co.iiij.
Qui domũ.ad leg.iul.de adul.τ stu.fo.ccci.co.iiij.
Qui duobus.ad leg.corne.de fal.fo.cccxiij.co.ij.
Qui duos.de manumis.testa.fo.xlvij.co.iij.
Quid de creditore.de dã.infec.fo.xj.co.ij.
Quid ergo si alter.ad municipales.fo.ccclvij.co.iij.
Quid sit falsum.ad leg.cor.de fal.fo.cccxiij.co.iiij.
Qui ea mente.de furtis.fo.cclxxiij.co.j.
Qui edes.de incẽdio rui.naufra.fo.cclxxxj.co.iiij.
Qui equitate.de doli mali τ me.excep.fo.clxxix.co.iiij.
Qui excubias.de re militari.fo.ccclij.co.iiij.
Qui ex donatione.de dona.fo.xxxiij.co.iiij.
Qui ex libertate.de liber.cau.fo.lxxij.col.ij.
Qui ex pluribus.de ver.obli.fo.ccv.co.iij.
Qui ex vico.ad municipales.fo.ccclix.co.iij.
Qui falsam monetã.ad leg.cor.de fal.fo.cccxiij.co.ij.
Qui filiũ.de manumis.testa.fo.xlvij.co.iiij.
Qui fundũ possidebat.pro emptore.fo.cv.co.iiij.
Qui fundũ.de vbo.τ rerũ sig.fo.ccclxxxvj.co.ij.
Qui habebat seruũ.de manumis.testa.fo.l.co.j.
Qui hoc anno.de ver.obli.fo.cxcv.co.iiij.
Qui hominem aut decem.de acceptila.fo.cclij.co.ij.
Qui hominem.de solu.τ libera.fo.ccxxxvij.co.iiij.
Qui id qđ.de dona.fo.xxxvij.col.ij.
Qui ignorans.ad leg.cor.de fal.fo.cccxi.co.ij.
Qui illicitũ.de colle.illici.τ corpo.fo.ccxciij.co.iij.
Qui in alterius locũ.de reg.iur.fo.ccccxcij.co.ij.
Qui in cõtinẽtibus.de vb.τ rerũ sig.fo.ccclxxxiij.co.iij.
Qui in fraudẽ.q τ a qui.manumis.lib.fo.lxix.co.iij.
Qui iniurie causa.de furtis.fo.cclxxj.co.ij.
Qui iniuriarũ.de iniur.τ fa.libel.fo.cclxxxix.co.j.
Qui insulam.de ver.obli.fo.cciiij.co.ij.
Qui in ius dñium.de reg.iur.fo.ccccxcvij.co.j.
Qui in nauẽ.de priuile.credi.fo.cxxiij.co.ij.
Qui in seruitute est.de reg.iur.fo.ccccxcviij.co.j.
Qui iumenta.de furtis.fo.cclxvij.co.iiij.
Qui iure.de acqui.vel amit.pos.fo.xciij.co.iij.
Qui iudiciũ.de separatio.fo.cxxvij.co.ij.
Qui iudicio.de accusa.τ inscrip.fo.cccxcvj.col.ij.
Qui ius.de iur.aureo.annulo.fo.lxx.colũ.iij.
Qui legatorũ.pro herede.fo.cvij.co.j.
Qui liber.de legationibus.fo.ccclviij.co.iij.
Qui liberalitate.de opibus pub.fo.ccclxx.co.iij.
Qui mandat.de solu.τ libe.fo.ccxlj.co.ij.
Qui metu criminis.de re militari.fo.cccliij.co.iij.
Qui mihi.de dona.fo.xxxiiij.col.iiij.
Qui mortis causa.de mor.cau.dona.fo.xl.co.j.
Qui mortui.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxxij.co.iiij.
Qui munus.ad leg.iul.repetun.fo.cccxv.co.ij.
Qui neqꝫ.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.j.
Qui noĩe.ad legẽ corne.de fal.fo.cccxiij.co.j.
Qui nõ facit.de reg.iur.fo.ccccxcviij.co.ij.
Quinqꝫ legibus.de bonis dãna.fo.cccxxviij.co.iij.
Quinquẽnium.ad leg.iul.de adul.τ stu.fo.cccvj.co.ij.
Qui noua.ad leg.iul.de vi pub.fo.cccviij.co.iij.
Qui ab hoc.de iure immunitatis.fo.ccclxvj.co.iiij.
Qui ob necẽ.q sine manumis.ad lib.pue.fo.lxvij.co.ij.
Qui ob pactionẽ.pro emptore.fo.cvj.co.iij.
Qui pecuniã.de statulibe.fo.lxiiij.co.iiij.
Qui pene serui.de manu.fo.xliij.co.ij.
Qui perforauerit.ad leg.iul pecula.fo.cccxvj.col.iij.
Qui per successionẽ.de reg.iur.fo.ccccxcviij.col.j.
Qui pignoris.de acq.vel amit.pos.fo.xciij.co.iij.
Qui populari.de popula.acti.fo.ccxciiij.co.j.
Qui possessionem.de vi τ vi arma.fo.cxlvj.co.j.
Qui potest inuitis.de reg.iur.fo.ccccxcj.co.ij.
Qui potest facere.de reg.iur.fo.ccccxcvij.co.j.
Qui potuerunt.de manumis.testa.fo.xlviij.co.ij.
Qui precario.de precario.fo.clxij.co.iij.
Qui precio.de mor.cau.dona.fo.xxxviij.co.ij.
Qui pro donato.p donato.fo.cvij.co.iiij.
Qui pro tribunali.de re iudi.fo.cx.co.j.
Qui pupillã.ad leg.iul.de adul.τ stu.fo.cccj.co.iij.
Qui res suas.de solu.τ libera.fo.ccxlviij.co.iij.
Qui rei.de bo.eo.qui ante sen.fo.cccxxix.co.ij.
Qui rem alienã.de reg.iur.fo.ccccxcvj.co.iij.
Qui rem rapuit.vi bo.rap.fo.cclxxviij.co.iiij.
Qui re sibi.de furtis.fo.cclxxiij.co.j.
Qui rome.de ver.obli.fo.ccviij.co.ij.
Qui saccũ.de furtis.fo.cclxxiij.co.ij.
Qui satisdare.de fideiusso.τ mãda.fo.ccxxj.co.ij.
Qui saxum.de dona.fo.xxxiij.co.j.
Qui sciens liberum.de libe.cau.fo.lxxiij.co.j.
Qui seruo.de furtis.fo.cclxvij.co.iij.
Qui seruũ.de acti.τ oblig.fo.clxxxv.co.ij.
Qui seruũ.de ver.obli.fo.cciiij.co.ij.
Qui se venire.si liber.inge.esse di.fo.lxxv.co.iij.
Qui sibi.de soluti.τ libera.fo.ccxxxvij.co.iiij.
Qui sic soluit.de solu.τ libera.fo.ccxlj.co.j.
Qui sic stipulatr.de ver.obli.fo.cxcvj.co.ij.
Qui sine accusatoribꝰ.de qõnibus.fo.cccxxxiij.co.j.
Qui sine dolo.de reg.iur.fo.ccccxciij.co.ij.
Quisqꝫ dolo.ad leg.iul.maiesta.fo.ccc.co.j.
Quisqꝫ mihi.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxxj.co.iiij.
Qui statuas.ad leg.iul.maiesta.fo.ccc.co.ij.
Qui status.de re militari.fo.ccclij.co.iij.
Qui statuliberi.de statulibe.fo.lxj.co.j.
Qui stichum.de cõfes.fo.cxvij.co.iiij.
Qui stipulatur.de duo.re.stip.fo.ccxiij.co.ij.
Qui suspectum.de appel.fo.ccccxxxiij.co.iij.
Qui tabulas.de furtis.fo.cclxvj.co.iiij.
Qui tabulã.ad leg.iul.pe.fo.cccxvj.co.j.
Qui tacet.de reg.iur.fo.ccccxcix.co.ij.
Qui testamentum.ad leg.cor.de fal.fo.cccxj.co.ij.
Qui vas argẽteũ.de furtis.fo.cclxix.co.iij.
Qui ve de pũincia.ad leg.iul.maie.fo.ccc.co.j.
Qui venenũ.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.iiij.
Qui vetante pretore.de reg.iur.fo.ccccxcv.co.ij.
Qui viam.de ope.no.nũcia.fo.vj.co.j.
Qui vias publicas.de dã.infec.fo.xix.co.iij.
Qui vltimo supplicio.de penis.fo.ccccxxvij.co.ij.
Qui vniuersas.de acq.vel amit.pos.fo.xcij.co.iij.
Qui vsumfructũ.de ver.obliga.fo.cxcviij.co.ij.
Qui vti optime.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxx.co.ij.
Qui vxori.ad leg.iul.de adul.τ stu.fo.ccciiij.co.j.
Quod ad certam speciem.de admi.re.ad ciui.perti.folio ccclxviij.colũ.iiij.
Qđ ad honores.de mune.τ ho.fo.ccclxij.co.iiij.
Qđ ad statum.de penis.fo.ccccxxv.co.ij.
Qđ ait lex.ad le.iul.de adul.τ stu.fo.ccciiij.co.iij.
Qđ a quoqꝫ.de reg.iur.fo.ccccxcij.co.iij.
Qđ attinet.de reg.iur.fo.ccccxcj.co.iij.
Qđ autẽ diximus.de liber.cau.fo.lxxj.co.iiij.
Qđ cõclaue.de dã.infec.fo.xxij.co.iij.
Qđ cõditionis.de mor.cau.dona.fo.xlj.co.j.
Qđ cõtra legem.ad leg.iul.repe.fo.cccxv.co.j.
Qđ cõtra rõnem iuris.de reg.iur.fo.ccccxcix.co.j.
Quodcũqꝫ stipulatr.de ver.obli.fo.cxcvj.co.j.
Qđ debitori.de mor.cau.dona.fo.xxxix.co.iij.
Qđ destinauerit.de furtis.fo.cclxiij.co.ij.
Qđ diximus.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.iij.
Qđ dicimus in eo.de solu.τ libera.fo.ccl.co.ij.
Qđ dicitur.de ver.oblig.fo.ccx.co.ij.
Qđ dicitur quis τ a quo appel.fo.cccxxxiij.co.iiij.
Qđ dicitur.de ver.obli.fo.cciij.co.j.
Qđ dicitur.de furtis.fo.cclxv.co.iij.
Quo dilucidius.de doli mali τ me.exce.f.clxxiij.co.iiij.
Qđ diuo.de manumis.testa.fo.xlix.co.iiij.
Qđ em̃ solutũ.de fideius.τ manda.fo.ccxxj.co.iiij.
Quo enim rem rat.habe.fo.cclx.co.j.
Qđ em̃.de acq.re.do.fo.lxxvj.co.iiij.
Qđ τ lex fauia.de libe.ho.exhi.fo.clxiij.col.iij.
Qđ euincitur.de reg.iur.fo.ccccxcvij.co.iiij.
Qđ ex his.ad leg.iul.de adul.τ stu.fo.cccv.co.iiij.
Qđ forte.de dã.infec.fo.x.co.ij.
Qđ fructuarius.de acq.re.do.fo.lxxxiij.co.j.
Qđ in diem.de solutio.τ libera.fo.ccxlij.co.iij.
Qđ in diem.de acceptila.fo.cclj.co.iij.
Qđ in littore.de acqui.re.do.fo.lxxix.co.ij.
Qđ in initio.de reg.iur.fo.ccccxcj.co.iij.
Qđ ipsis qui.de reg.iur.fo.ccccxcix.co.ij.
Qđ iussit.de re iudi.fo.cxj.co.iiij.
Qđ iussu alterius.de reg.iur.fo.ccccxcvij.co.ij.
Quodlibet debitũ.de sol.τ libe.fo.ccxliij.co.iiij.
Qđ maior pars.ad municipales.fo.ccclviij.co.ij.
Qđ meo noĩe.de acq.vel amit.pos.fo.xcj.co.j.
Qđ nullius.de regu.iur.fo.ccccxcvij.co.ij.
Quod placuit fisco.de iure fisci.fo.cccxliij.co.iij.
Quod principis.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.ij.
Quod quis.de priuileg.credi.fo.cxxv.co.iij.
Quod quis.de actio.τ obli.fo.clxxxvij.co.ij.
Quod quis cũ seruus.de reg.iur.fo.ccccxcix.co.ij.
Quod quis ex culpa.de reg.iur.fo.cccc.co.iij.
Qđ reipublice.de iniur.τ famo.libel.fo.cclxxxviij.co.iij.
Quod semel.de decre.ab or.fa.fo.ccclxx.co.ij.
Qđ senatusconsultũ.de iniur.τ famo.libel.fo.cclxxxiij. columna.ij.
Qđ seruus.de capti.τ postli.re.fo.ccclvj.co.j.
Qđ seruus.de solu.τ libe.fo.ccxxxviij.co.iij.
Qđ seruus.de acqui.vel amit.pos.fo.xcj.co.iiij.
Qđ seruus.de stipula.ser.fo.ccxx.co.iiij.
Qđ si filius.de capti.τ postli.re.fo.ccclvij.co.j.
Qđ si forte.de solu.τ libe.fo.ccxxxv.co.iij.
Qđ si viro.de iniu.τ famo.libel.fo.cclxxxij.co.iij.
Qđ si vltra.qui τ a qui.manu.lib.fo.lxviij.co.iij.
Qđ statuliber.de mor.cau.dona.fo.xlj.co.iij.
Qđ stipulatus.de solu.τ libe.fo.ccxxxv.co.ij.
Qđ vi possessum.vi bo.rap.fo.cclxxx.co.iij.
Qđ vulgo dr.de manumis.testa.fo.xlix.co.iij.
Qđ vulgo.pro emptore.fo.cvj.co.iij.
Qđ vxor.de acqui.vel amit.pos.fo.xc.co.iiij.
Quo minus.de flumi.fo.cxlj.co.j.
Quo naufragiũ.de incẽ.rui.nauf.fa.cclxxx.co.iiij.
Quo tutela.de reg.iur.fo.ccccxciiij.co.j.
Quoniam seruitus.de libe.cau.fo.lxxj.co.j.
Quos nos.de verb.τ rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.iij.
Quotiens de delicto.de penis.fo.ccccxxiij.co.j.
Quotiens dubia.de reg.iur.fo.ccccxc.co.iij.
Quotiens duplici.de reg.iur.fo.ccccxcv.co.j.
Quotiens filiusfa.ad municipa.fo.ccclvj.co.iij.
Quotiens id qđ.de solu.τ libe.fo.cclxj.co.iiij.
Quotiens idem.de regu.iur.fo.ccccxciij.co.iij.
Quotiens in diẽ.de ver.obli.fo.cxcviij.co.ij.
Quotiens in stipulatiõibus.de ver.obli.fo.cc.co.iiij.
Quotiens lex.de acti.τ obli.fo.clxxxvj.co.j.
Quotiens nihil.de reg.iur.fo.cccc.co.ij.
Quotiens quis aliũ.de ver.obli.fo.ccj.co.j.
Quotiens quis.de solu.τ libe.fo.ccxxxiiij.co.ij.
Quotiens.si liber inge.esse di.fo.lxxv.co.iiij.
Quotiens qđ.de noua.τ delega.fo.ccxxxij.co.j.
Quotiens tantũ.si fa.fur.fe.di.fo.cclxxvij.co.ij.
Quotiens de separatio.fo.cxxvij.co.ij.
Quotiens vnus.de solu.τ libera.fo.ccxxxviij.co.iiij.
Quotiens vtriusqꝫ.de reg.iur.fo.ccccxcv.co.ij.
RAtum autem.de solu.τ libe.fo.ccxxxv.co.iij.
Recte dicimus.de ver.τ rerum signi.fo.ccclxxxvi. columna.iiij.
Rectissime.de libe.cau.fo.lxxij.co.j.
Regula est.de regu.iur.fo.ccclxxxviij.co.iiij.
Rei appellatio.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxv.co.iij.
Rei appellatione.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.iiij.
Rei capitalis.de penis.fo.ccccxxij.co.ij.
Rei iudicate.de excep.rei iudi.fo.clxvij.co.iij.
Rei maioris.de excep.fo.clxvij.co.ij.
Rei sepulchrorũ.de sepul.viola.fo.ccxcj.co.j.
Relegati.de interdic.τ relega.fo.ccccxxix.co.iiij.
Relegati.de penis.fo.cccxiij.co.iij.
Relegatorũ.de interdic.τ releg.fo.ccccxxx.co.j.
Rem de qua.de litigiosis.fo.clxxxj.co.iiij.
Rem in bonis.de acqui.re.do.fo.lxxxiij.co.ij.
Rem inspiciendã.de furtis.fo.cclxxiij.co.ij.
Rem que nobis.de acqui.vel amit.pos.fo.xc.co.iij.
Reo criminis.de solutio.τ libera.fo.ccxl.co.j.
Reos pmittendi.de duo.re.stipu.fo.ccxv.co.iij.
Repeti.de questionibus.fo.ccccxxij.co.ij.
Re pignoris.de acq.vel amit.pos.fo.xciij.co.iiij.
Rerum mixtura.de vsucap.seu vsurpa.fo.c.co.ij.
Respiciendũ est.de penis.fo.ccccxxv.co.j.
Res ex mandato.de acq.re.do.fo.lxxxiiij.co.ij.
Res hereditarias.de cri.expila.heredi.fo.ccxcij.co.iiij.
Res iudicata.de re iudi.fo.cix.co.iiij.
Res iudicata.de reg.iur.fo.cccc.co.iiij.
Res que in cõtrouersia.de iure.fis.fo.cccxlij.co.ij.
Rescripto.de mune.τ hono.fo.ccclxij.co.iij.
Rescriptis.de diuer.τ tpali.pscrip.fo.clxxiij.co.iiij.
Restituere.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxxvij.co.iij.
Restituere.de ver.τ rerũ sig.fo.ccclxix.co.iiij.
Retro.de capti.τ postli.re.fo.ccclviij.co.iiij.
Reus delatus.de mune.τ hono.fo.ccclxij.co.iiij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Rogo.de fideicõ.lib.fol.liij.colũ.ij.
Roma.ad municipales.fo.ccclix.co.iiij.
SAccularij.de extraordi.cri.fo.cclxxxix.col.iiij.
Sacrilegij penã.ad legem iul.pecu. fol. cccxv.columna.iij.
Sacrilegi capite.ad leg.iul.pecu. fo.cccxvj.co.j.
Sane ꝛ sic.de acceptila.fo.ccl.co.iiij.
Sane si.de iniur.ꝛ famo.libel.fo.cclxxxv.co.v.
Sanctio legum.de penis.fo.cccxxviij.co.ij.
Satisfactio.de solu.ꝛ libe.fo.ccxlj.co.j.
Satisdationis.de ver.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxix.co.j.
Sceuola.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.iij.
Sceuola.de fideicõ.lib.fo.liij.co.j.
Sceuola.de ver.ꝛ rerũ sig. fo.ccclxxxviij.co.iij.
Sciendũ est.de manumis.testa.fo.xlviij.co.iij.
Sciendum est.de legationibus.fo.ccclxviij.co.j.
Sciendum est.de re iudi.fo.cxiij.co.iiij.
Sciendum est.de act.ꝛ obli.fo.clxxxvij.co.iiij.
Sciendum est.de censibus.fo.ccclxxiij.co.j.
Sciendum est.de ope.no.nũci.fo.vj.col.iij.
Sciendum est.arbo.fur.cesa.fo.cclxxvij.co.iiij.
Sciendum est.de ver.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxix.co.iij.
Sciendum est.de publi.iudi.fo.ccxcv.co.j.
Sciendum est.de separatio.fo.cxxv.co.iiij.
Sciendum est.de ver.obli.fo.cxciij.co.j.
Sciendum est.de preuaricato.fo.ccxcj.col.iiij.
Sciendum est.ad leg.fauiã.de plag.fo.cccxvij.co.j.
Sciendum est.de appel.reci.vel non.fo.cccxxxvj.co.iiij.
Scio quesitũ.de appel.ꝛ rela.fo.cccxxxj.co.iij.
Scio quosdam.de manumis.testa.fo.l.co.iiij.
Scire debemus.de ver.oblig.fo.cxciij.co.iiij.
Scire oportet.ad municipales.fo.ccclix.co.iiij.
Secundum naturã.de reg.iur.fo.ccclxxxix.co.iiij.
Sed ꝛ hi.de publica.ꝛ vectiga.fo.xxxj.co.iiij.
Sed ꝛ his qui.q.ex cau.in pos.ea.fo.cxix.co.iij.
Sed ꝛ si cõducere.de dã.infec.fo.xix.co.ij.
Sed ꝛ si eam rem. de pcario.fo.clxj.co.iij.
Sed ꝛ si imaginẽ.de furtis.fo.cclxvij.co.j.
Sed ꝛ si ita.de stipula.ser.fo.ccxxij.co.iiij.
Sed ꝛ si is.ad municipales.fo.ccclvij.co.iiij.
Sed ꝛ si manente.de precario.fo.clxvj.co.ij.
Sed ꝛ si nolit.de acq.vel amit.pos.fo.lxxxix.co.j.
Sed ꝛ si nõ data.de fideicõ.liber. fo.lx.co.iij.
Sed ꝛ si nõ numerata.de acceptila.fo. cclj.co.ij.
Sed ꝛ si rem.que in frau.credi.fo.cxxviij.co.iij.
Sed ꝛ si vnius.de iniur.ꝛ famo.libel.fo. cclxxxvj.co.iiij.
Sed hoc ita.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.j.
Sed hoc ita.de re iudi.fo.cxiij.co.ij.
Sed hoc iure.de acq.vel amit.pos.fo.lxxxvj.co.iiij.
Sed hoc honore.de interdic.ꝛ releg.fo.cccxxx.co.iij.
Sed ita.de dã.infec.fo.xx.co.j.
Sed interdũ.de aqua plu.ar.fo.xxviij.co.ij.
Sed nec illud.de solu.ꝛ libe. fo.ccxl.co.j.
Sed non esse.de iniur.ꝛ fa.libel.fo.cclxxxvj.co.iiij.
Sed reuocata.de iure fisci.fo.cccxlij.co.ij.
Sed si apud.de appella.ꝛ rela. fo.cccxxxj.co.iij.
Sed sciendum.ad leg.põpe.de parri.fo.cccx.col.ij.
Sed si accepto.de iure fisci.fo.cccxliij.co.j.
Sed si alia.de bonis dãna.fo.cccxxviij.co.iij.
Sed si alienare.de fideicõ.lib.fo.lvj.co.iiij.
Sed si ante viam.de excep. fo.clxvij.co.j.
Sed si de arboribus.arbo.fur.ces.fo.cclxxviij.co.iiij.
Sed si ex eadem.de popula.act.fo.ccxciij.co.iiij.
Sed si ex meis.de acqui.re.do.fo.lxxx.co.ij.
Sed si ex stipulatu.de ver.obli.fo.cxcj.co.iij.
Sed si interdiu.de furibus balnea. fo.ccxcij.co.ij.
Sed si maritus.qui ꝛ a q.manu. lib.fo.lxviij.co.iij.
Sed si proponas.de tigno iniũcto.fo.cclxxv.co.iij.
Sed si pponas.de castrensi pecul.fo.cccli.co.j.
Sed si serui.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxiiij.co.iiij.
Sed si sibi.de stipula.ser.fo ccxviij.co.j.
Sed si surripuit.de furtis.fo.cclxvij.co.j.
Sed si vi.de vi ꝛ vi armata.fo.cxlvj.co.j.
Sed tunc patrono.de liber.cau.fo.lxxj.co.j.
Sed venditor.de aqua plu.ar.fo.xxviij.co.j.
Seia cũ bonis.de mor.cau.dona.fo.xlj.co.iiij.
Semper aduersus.qd vi aut clam.fo.clix.co.ij.
Semper in ciuitate.de iure immunita.fo.ccclxvij.co.j.
Semper in ꝯiunctionibus.de reg.iur.fo.ccccxcviij.co.j.
Semper in dubũs.de reg.iur.fo.cccxciij.co.j.
Semper in fraudẽ.qui ꝛ a qui.manu.lib.fo.lxix.co.ij.
Semper in gñalibus.de reg.iur.fo.cccxcix.co.ij.
Semper in obscuris.de reg.iur.fo.cccxcix.co.iij.
Semper in stipulationibus.de reg.iur. fo.cccxcj.col.iiij.
Semper qui.de reg.iur.fo.cccxciij.co.j.
Sempronius.pro derelicto.fo.cviij.co.ij.
Sempronia.de furtis.fo.cclxxiij.co.iiij.
Senatus.de mor.cau.dona.fo.xl.co.iij.
Senatus.de accusa.ꝛ inscrip.fo.ccxcvij.co.iiij.
Senatus.de iure fisci.fo.cccxlj.co.iij.
Senatus.ad leg.corne.de fal.fo.cccxj.co.iij.
Senatusconsulto.de iniur.ꝛ fa.libel.fo.cclxxxix.co.j.
Sententia.de collu.deteg.fo.lxxvj.co.iij.
Sepe cõstitutum.de re iudica.fo.cxvij.co.j.
Sepe ita.de ver.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxviij.co.ij.
Septicia.de pollicitationibus.fo.ccclxxij.co.j.
Sepulchri.de sepulchro viola.fo.ccxcj.co.j.
Sepulchri.de sepulchro viola.fo.ccxc.co.j.
Sepulchri violati.de sepul.viola.fo.ccxcj.co.j.
Sepulchri viola.de sepul.viola.fo.ccxcj.co.j.
Sepulchra hostium.de sepul.viola.fo.ccxc.co.iiij.
Sequester dr.de ver.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxxj.co.iij.
Sequitur.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcvj.co.ij.
Seruitutem.de reg.iur.fo.cccc.co.iiij.
Seruitus autem.de riuis.fo.cliiij.col.ij.
Seruius etiam.qd vi aut clam.fo.clvj.co.ij.
Seruius.de manumis.test.fo.xlviij.co.iiij.
Seruus alienus.de stipul.ser.fo.ccxx.co.j.
Seruus ciuitatis.de manumis.que ser. fo.xlv.co.iiij.
Seruus cõis.de manumis.vin.fo.xliiij.co. iiij.
Seruus.de stipula.ser.fo.ccxvij.co.ij.
Seruus.de stipula.ser.fo.ccxix.co.iiij.
Seruus dño.pro emptore.fo.cvj.co.iij.
Seruus effectus.de ac.ꝛ oblig.fo.clxxxv.co.j.
Seruus etiam.de publi.iudi.fo.ccxc.co.ij.
Seruus furiosi.de manumis.fo.xlviij.co.iij.
Seruus hac lege.de manumis.fo.xliij.co.ij.
Seruus hereditarius.de stip.ser.fo.ccxx.co.iij.
Seruus hereditarius.de stip.ser.fo.ccxviij.co.ij.
Seruus in opus.de penis.fo.cccxxvij.co.iij.
Seruus inscio.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxiij.co.iiij.
Seruus meus.de stipula.ser.fo.ccxviij.co.ij.
Seruus nec iussu.de acceptila.fo.cclij.co.iij.
Seruus nec peculiarẽ.de no.ꝛ dele.fo.ccxxxij.col.ij.
Seruus nõ in oĩbus.de actio.ꝛ obliga.fo.clxxxiiij.co.ij.
Seruus pecuniam.de manumis.fo.xliij.co.j.
Seruus pignori.de manumis.fo.xlij.co.ij.
Seruus qui.de acqui.re.do.fo.lxxxij.co.ij.
Seruus qui.de statulibe.fo.lxiij.co.iij.
Seruus reipublice.de reg.iur.fo.cccc.co.iiij.
Seruus si.de statulibe.fo.lxv.co.iij.
Seruus vetante.de ver.obli.fo.cxcviij.co.iij.
Serui ꝛ filij.de furtis.fo.cclxv.co.ij.
Serui noĩe.de vsucap.seu vsurpa. fo.xcix.co.j.
Serui appellare.de appel.ꝛ rela.fo.cccxxxiij.co.j.
Serui ex delictis.de actio.ꝛ oblig.fo.clxxxiij.co.iiij.
Serui quos.de manumis.fo.xliij.co.iiij.
Seruo autẽ.de iniur.ꝛ famo.libel.fo.cclxxxviij.co.iij.
Seruo cõpetere.qui ꝛ a qui.manu.lib.fo.lxvij.co.iij.
Seruo quẽ. qui sine manu.ad lib.pue.fo.lxvij.co.j.
Seruũ dotalẽ.de manumis.fo.xliiij.co.j.
Seruũ fructuarium.de stip.ser.fo.ccxix.co.ij.
Seruum furiosum.de manumis.fo.xliiij.co.ij.
Seruum pignori.qui ꝛ a qui.manu.lib.fo.lxvij.co.iiij.
Seruum pupilli.rem pupil.sal.fo.fol.cclv.co.j.
Seruum qui.de manumis.fo.xliij.co.iij.
Seruum quis.qui.ad lib.procla.non li.fo.lxxv.co.j.
Seruum testõ.de manumis.testa.fo.xlviij.co.iij.
Seruos ad.de liber.cau.fo.lxxiiij.co.j.
Seruos legauit.de manumis.testa.fo.xlvij.co.iiij.
Seruos quoqꝫ.de accusa.ꝛ inscrip.fo.ccxcvj.co.ij.
Seruus augustꝰ dixit.de decur.ꝛ eoꝝ fil.fo.ccclxij.col.j.
Sextũdecimũ etatis.de vaca.ꝛ excusa.mu.f.ccclx.co.iiij.
Si ab eo.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcviij.co.ij.
Si absenti.de legationibus.fo.ccclxviij.co.ij.
Si acceptolatũ.de acceptila.fo.cclij.co.iij.
Si accepto fuerit lata.de acceptila.fo.cclij.co.iij.
Si a colono.de verbo.obli.fo.cciij.co.ij.
Si a colono.de fideiusso.ꝛ manda.fo.ccxxviij.co.ij.
Si a debitore.ad leg.corne.de fal. fo.cccxiiij.co.ij.
Si ad defendendum.iudica.sol.fo.cclvij.co.ij.
Si ad dñm ignorantẽ.de furtis.fo.cclxxv.co.j.
Si adoptauero.de precario.fo.clxij co.iij.
Si adulteriũ.ad leg.iul.de adul.ꝛ stu.fo.cccvj.co.iiij.
Si a furioso.de actio.ꝛ obli.fo.clxxxiiij.co.iij.
Si alicui.de solutio.ꝛ libera.fo.ccxliiij.co.j.
Si aliena res.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcviij.co.j.
Si alienã rem.de mor.cau.dona.fo.xxxviij.co.iij.
Si alienus seruus.de stipula.ser.fo.ccxix.co.j.
Si aliquã rem.de acqui.vel amit.pos.fo.xcij.co.iij.
Si aliquis.de mor.cau.dona.fo.xxxviij.co.ij.
Si alius.quod vi aut clam.fo.clvij.co.j.
Si ancillam.pro suo.fo.cix.co.ij.
Si ante acceptum iudicatũ.iudica. sol.fo.cclvij.co.j.
Si apes.de furtis.fo.cclxvj.co.iij.
Si arbor.de arbo.ceden.fo.clxiij.col.ij.
Si a reo.de fideiusso.ꝛ mãda.fo.ccxxix.co.iij.
Si a te.de excep.rei iudi.fo.clxviij.co.ij.
Si a titio.de fideiusso.ꝛ mãda.fo.ccxxvj.co.j.
Si autẽ dño.de ope.no.nũci.fo.ij.co.ij.
Si autẽ plures.de aqua plu.ar.fo.xxvij.co.j.
Si calũniet.de vbo.ꝛ rerũ sig.fo.ccclxxxvij.co.iij.
Si captiuus.de capti.ꝛ postli.reuer.fo.cccxlix.co.ij.
Si castrense.de castrensi peculio.fo.cccliij.co.iiij.
Si centum hoĩes.de ver. oblig.fo.ccvij.co.ij.
Sic eueniet.ad leg.iul.de adul.ꝛ stu.fo.ccciiij.col.iij.
Si certos.de ver.obliga.fo.cxciij.col.iiij.
Si collactaneus.de manumis.vin.fo.xlv.co.j.
Si colonus.de saluia.interdic.fo.clxv.co.ij.
Si colonus.de acqui.vel amit.pos.fo.cxciij.co.j.
Si colonus.de aqua plu.ar.fo.xxvj.co.j.
Si colonus sit.ar.fur.cesa.fo.cclxxviij.co.iij.
Si colonus tuus.de vi ꝛ vi armata.fo.cxlvj.co.iij.
Si cõmissa.rem ra.habe.fo.cclx.co.ij.
Si cõis seruus.de stipula.ser.fo.ccxviij.co.ij.
Si cõis seruus.de stipula.ser.fo.ccxx.co.iiij.
Si ꝯfessus.de custo.ꝛ exhi.reo.fo.ccxcix.co.j.
Si ꝯsentiente.de manumissio.fo.xliij.co.iiij.
Si ꝯstat.de appella.ꝛ rela.fo.cccxxxij.co.iiij.
Si ꝯtendat.de fideiusso.et mãda.fo.ccxxv.co.j.
Si ꝯuenerit.de re iudi.fo.cxiij.co.iiij.
Si creditor. ad leg.iul.de vi pri.fo.cccix.co.j.
Si creditor.de solu.ꝛ libera.fol.ccxxxvj.co.j.
Si creditor meus.de iniur.et famo.lib.fo.cclxxxviij.co.j.
Si creditor penã.de noua.et deleg. fo.ccxxxij.co.ij.
Si creditores.de priuile.credi.fo.cxxv.co.j.
Si creditores.de separatio.fo.cxxvij.co.j.
Si crete.de furtis. fo.cclxij.co.j.
Si cui aqua.de aqua plu.ar.fo.xxij.co.iiij.
Si cui crimen.de accusa.et inscrip.fo.ccxcvj.co.iij.
Si cui de libertate.de liber.cau.fo.lxxiij.co.ij.
Si cui exẽpto.de vbo.et rerũ sig.fo.ccclxxvj.co.j.
Si cui legata.de fideicõ.lib.fo.lij.co.ij.
Si cui mortis.de mor.cau.dona.fo.xxxviij.co.iij.
Si cum aurum.de solutio.et libera. fo.ccxlj.co.j.
Si cum cornelius.de solu.et libera.fo.ccxliiij.co.ij.
Si cum duorum. de stipula.ser.fo.ccxx.co.ij.
Si cum fideicõmissaria.qui et a qui.manumis. lib.folio lxviij.columna.iiij.
Si cum filiussa.de dona.fo.xxxiij.co.iij.
Si cum fundum.de verb.et rerũ signi.fo.ccclxxxij.co.iij.
Si cum nulla.de re iudi. fo.cxvj.co.iij.
Si cum procuratore.de re iudi.fo.cxiij.co.iij.
Si cum quis.de furtis.fo.cclxviij.co.j.
Si cum seruo.de iniur.et famo.libel.fo.cclxxxij.co.iiij.
Si cum testõ.de excep.rei iudi.fo.clxx.co.iij.
Si cum vno herede.de excep.rei iudi.fo.clxxj.co.j.
Sicut acceptilatio.de solu.et libe.fo.ccxliij.co.iiij.
Sicut autem.de re iudi.fo.cxiij.co.iij.
Sicut enim.de iti.actuqꝫ pri.fo.clj. co.j.
Sicut is. nequid in loco pu.fo.cxxxix.co.iij.
Sicut reꝰ pncipalis.de fideiusso.et mãda.fo.ccxxix.co.j.
Sicuti pena.de reg.iur.fo.cccxcij.co.j.
Si dari stipuler.de ver.obli.fo.cxcij.co.iij.
Si debitor.de curato.bo.dan.fo.cxxviij.co.j.
Si debitor.de doli mali et me.excep.fo.clxxx.co.j.
Si debitor.que in frau.credi.fo.cxxix.co.ij.
Si debitor.de solutio.et libera.fo.ccxxxvij.co.ij.
Si debitor pignus.de furtis.fo.cclxxiiij.co.ij.
Si debitor rem.de precario.fo.clxij.col.ij.
Si debitor rogatus.de fideicõ.lib.fo.lix.co.j.
Si debitor sit serui.de solu.et libera.fo.ccxlij.co.j.
Si debitor tuus.de solu.et libera.fo.xl.co.ij.
Si debitoris bona.de cessio.bo.fo.cxviij.co.iiij.
Si debitori.de fideiusso.et manda.fo.ccxxvj.co.iij.
Si dbitori creditor. de fideiusso.et mãda. f.ccxxvij.co.ij.

Si debitor

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Si debitorem meũ.de noua.⁊ delega.fo.ccxxij.col.iij.
Si decem.de verbo.obliga.fo.cxcvj.co.ij.
Si decem dare.de statulibe.fo.lxiij.co.ij.
Si decem heredi.de statulibe.fo.lxiij.co.iiij.
Si decem stipulatus.de solu.⁊ libera.fo.ccxxxvj.col.iiij.
Si de eo fundo.de acq.vel amit.pos.fo.xciij.co.j.
Si de fundo.de vi ⁊ vi armata.fo.cxlv.co.iij.
Si deportatus.de senten.pas.⁊ resti.fo.cccxxx.co.iiij.
Si de via.de aqua quoti.⁊ esti.fo.cliij.co.iiij.
Si diuortio.de verbo.obli.fo.cxcij.co.j.
Si diurnarum.de aqua quoti.⁊ esti.fo.cliij.col.j.
Si diu.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxxj.co.j.
Si diutino.de penis.fo.cccxxvj.co.ij.
Si dolo malo.si quis testa.lib.esse ius.fue. folio.cclxxv. columna.iij.
Si dñium rei.de furtis.fo.cclxix.co.ij.
Si dubitetur.de fideiusso.⁊ manda.fo.ccxxij.co.ij.
Si duobus heredibus.de statulibe.fo.lxv.co.iij.
Si duobus.de diuer.⁊ tpali.pscri.fo.clxxiij.co.iij.
Si duo.qui.ad lib.pcla.nõ li.fo.lxxv.co.ij.
Si duo dñi.de acq.re.do.fo.lxxix.co.iij.
Si duo rei.de verbo.obli.fo.ccx.co.ij.
Si duo rei sint.de solu.⁊ libera.fo.ccxlv.co.iij.
Si duo rei.de duo.reis stipu.fo.ccxv.co.iij.
Si duo vti posside.fo.cxlvij.co.ij.
Si edibus meis.de dã.infec.fo.xix.co.iij.
Si ego tibi.de acceptila.fo.cclij.co.iij.
Si ego.qd vi aut clam.fo.clvij.co.j.
Si emptam.pro soluto.fo.ciij.co.iij.
Si epistolam.de acqui.re.do. fo.lxxxiiij.co.iiij.
Si estimata.pro dote.fo.cviij.co.iiij.
Si cum hoiem.de fideiusso.⁊ manda.fo.ccxxv. co.ij.
Si eũ qui.de liber.exhi. fo.clxiiij.co.iiij.
Si eũ seruum.de fideicõ.lib.fo.lv.co.iiij.
Si ex duobus.iudica.fol.fo.cclviij.co.j.
Si ex duobus.de duo.reis stipu.fo.ccxv.co.iiij.
Si existimans.pro soluto. fo.ciij.co.iij.
Si ex legati.de verbo.obli.fo.cxcij.co.ij.
Si ex lege.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.cccvij.co.iiij.
Si expilate.de cri.expila.heredi.fo.ccxcij.co.iij.
Si ex pluribus.de solu.⁊ libera.fo.ccxlv.co.j.
Si ex pluribus obligatis.de acceptila. fo.cclij.col.ij.
Si expressim.de appella.⁊ relatio.fo.cccxxxiij. co.ij.
Si ex re dñi.de stipula.ser.fo.ccxix.co.iiij.
Si ex stipulatione.de acquiren.vel amit.pos.fo.lxxxviij. columna.iiij.
Si ex testõ.de excep.rei iudi.fo.clxx.co.iij.
Si familia cõis.si fa.fur.fe.di. fo.cclxxvij.co.iij.
Si fideiussor.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxv.co.ij.
Si fideiussores.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxvj.co.j.
Si fideiussor creditori.de fideiusso.et mãda.fol.ccxxviij. columna.iiij.
Si fideiussori.de fideiusso.⁊ man.fo.xxx.co.ij.
Si filius.de reg.iur.fo.cccxc.co.ij.
Si filius meus.de verbo.obli.fo.cxcv.co.iij.
Si filius defuncti.de fideicõ.lib.fo.lvj.co.iiij.
Si filius.de liber.exhi.fo.lxiiij.co.iiij.
Si filius qui in ptãte.rẽ pupil.sal.fo.fol.cclv.co.j.
Si filiusfamilias.de dã.infec.fo.xvij.co.ij.
Si filiussa.de castrensi peculio.fo.ccliij.col.iij.
Si filiussa.de furtis.fo.cclxvij.co.iiij.
Si filiussa.de ver.obli.fo.cc.co.iiij.
Si filiofamilias.de mor.cau.dona.fo.xxxix.co.ij.
Si filiofa.quarũ re.actio non da.fo.clxxxj.co.ij.
Si filiofa.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxxj.co.j.
Si filiofa.de mor.cau.dona.fo.xxxix.co.iij.
Si filiofami.de furtis.fo.cclxxij.co.j.
Si filiofa.de solu.⁊ libera.fo.ccxlij.co.j.
Si filij.de iniur.⁊ famo.libel.fo.cclxxxviij.co.iiij.
Si finita.de dã.infec.fo.xij.co.iij.
Si fiscus.de iure fisci.fo.cccxl.col.iiij.
Si fortuito.de incendio rui.nau.fo.cclxxxj.co.iiij.
Si forte vxor.de castren.pecu.fo.ccliij.co.iiij.
Si fraudator.que in frau.credi.fo.cxxxj.co.iiij.
Si fructuariũ.de manumis.test.fo.xlvj.co.ij.
Si fur rem.de vsucap.seu vsurpa.fo.cj.co.j.
Si furtim arbo.fur.cesa.fo.cclxxvij.co.iiij.
Si fundum.de ver.obli.fo.ccvj.co.iij.
Si gemina.arbo.fur.cesa.fo.cclxxviij.co.iij.
Signatorius.de ver.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxix.co.iij.
Si hereditarie.de furtis.fo.cclxvij.co.j.
Si hereditas.de statulib.fo.lxv.co.j.
Si heres .de manumis.fo.xlij.co.ij.
Si heres.de fideicõ.lib.fo.lv.co.j.
Si heres.de statulibe.fo.lxiij.co.ij.
Si heres.de manumis.vin.fo.xliiij.co.ij.
Si hi qui.de mor.cau.dona.fo.xxxix.co.iiij.
Si homo.de re iudi.fo.cxj.co.j.
Si homo.de vsucap.seu vsurpa.fo.cj.co.iiij.
Si homo.de ver.obli.fo.cxcix.co.j.
Si hoiem.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcix.co.j.
Si hoiem.de sol.⁊ libera.fo.ccxlij.co.iij.
Si id quod.de ver.obli.fo.cxcij.co.ij.
Si id quod.de duo.re.stipu.fo.ccxvj.co.j.
Si id quod.de capti.⁊ postli.re.fo.cccl.co.iij.
Si id quod.pro derelicto. fo.cviij.co.j.
Si id quod.de acqui.vel amit.pos.fo.xcij.co.j.
Si immaturã.qd vi aut clam.fo.clx.co.j.
Si in agrũ.de via pub.⁊ iti.pub.refi.fo.cxl.col.ij.
Si indebitũ.rem rat.habe.fo.cclx.co.iij.
Si in duabus actionibus.de reg.iur.fo.cccxcv.co.iij.
Si inferiorũ.de iniu.⁊ famo.libel.fo.cclxxxix.co.j.
Si in iudicio.de excep.rei iudi.fo.clxxj.co.j.
Si iniurie.de iniur.⁊ fa.libel.fo.cclxxxviij.co.j.
Si in meo.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.j.
Si in noie.de verbo.obli.fo.cxciij.co.ij.
Si in pignore.de fideius.⁊ manda.fo.cccxxviij.co.j.
Si in publico.de aqua plu.ar.fol.xxviij.co.iiij.
Si in rixa.ad leg.corne.de sica.fo.cccxv.co.j.
Si in stipulatũ.de dona.fo.xxx.co.j.
Si insulam.de ver.obli.fo.ccij.co.ij.
Si inter me.de excep.rei iudi.fo.clxx.co.j.
Si interueniente.ad senatuscõ.turpil. fo.cccxix.co.j.
Si intra.de iur.aureo.annul.fo.lxx.co.ij.
Si intra.de statulib.fo.lxiiij.co.iiij.
Si is cui cõmodata.de furtis.fol.cclxxiij.co.iiij.
Si is cui dare.de statulibe.fo.lxv.co.j.
Si is cui decem.de noua.⁊ deleg.fo.ccxxxij.co.iiij.
Si is cui ignoranti.rem ra.habe.fo.cclix.co.iij.
Si is cui mortis.de mor.cau.dona.fo.xlj.co.iij.
Si is cui nũmos.de solu.⁊ lib.fo.ccxlv.co.iiij.
Si is cui.pro legato.fo.cviij.co.iij.
Si is cui seruus.de fideicõ.lib.fo.lix.co.iiij.
Si is cum quo.de confes.fo.cxvij.co.iiij.
Si is de cuius.de preuaricato.fo.ccxcij.co.j.
Si is qui.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.cccvij.co.iiij.
Si is qui.de acqui.vel amit.pos.fo.xcij.co.ij.
Si is qui heres.de excep.rei iudi.fo.clxxj.co.ij.
Si is qui in.de acqui.re.do. fo.lxxxiiij.co.ij.
Si is qui alienã.pro donato.fo.cvij.co.iij.
Si is qui mihi.de iure fisci.fo.cccxlij.co.iiij.
Si is qui pignori.de furtis.fo.cclxxiij.co.iiij.
Si is qui pro.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcviij.co.iij.
Si is qui pro.de precario.fo.clxij.co.iiij.
Si is qui rem.de furtis.fo.cclxxiij.co.j.
Si is qui rem.de furtis.fo.cclxxij.co.j.
Si is qui simulabat.de furtis.fo.cclxxiiij.co.j.
Si is qui sticũ.de actio.⁊ obli.fo.clxxxiiij.co.j.
Si is qui sticũ.de acceptila.fo.cclij.co.j.
Si ita a te.de verbo.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxxiij.co.iiij.
Si ita fideiusso.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxvj.co.j.
Si ita fuerit.de manumis.test.fo.xlvj.col.iiij.
Si ita fuerit.de manumis.testa.fo.xlix.co.j.
Si ita fuero.de noua.⁊ delega.fo.ccxxxj.co.j.
Si ita liber.de statulibe.fo.lxv. co.ij.
Si ita quis.de vbo.obliga.fo.ccxj.co.iij.
Si ita quis.de ver.obli.fo.cxcviij.co.iij.
Si ita scriptum.de manumis.test.fo.xlvij.co.ij.
Si ita scriptum.de statulibe.fo.lxvj.co.j.
Si ita scriptum.de manumis.testa.fo.xlvj.co.ij.
Si ita stipulatio.de ver.obli. fo.cxcij.co.j.
Si ita stipulatus.de ver.obli.fo.cxcj.co.iij.
Si ita stipulatus.de ver.obli. fo.cxcj.co.iij.
Si ita stipulatus.de ver.obli.fo.ccvij.co.iiij.
Si ita stipulatus.de ver.obli.fo.ccix.co.iij.
Si ita stipulatus.de ver.obli.fo.cciiij.co.ij.
Si ita stipulatus.de ver.obli.fo.ccv.co.iiij.
Si ita stipulatus.de fideius.⁊ manda. fo.ccxxviij.col.j.
Si ita stipulatus.de solu.⁊ libe.fo.ccxlj. co.iij.
Si ita stipuler.de ver.oblig.fo.cciiij.co.j.
Si index.de va.⁊ extraor.cog.fo.ccclxxiij.co.iiij.
Sine prefinito.de penis.fo.cccxxvj.co.j.
Si iussu.de furtis.fo.cclxviij.co.iiij.
Si kalendis.de re iudi.fo.cxj.co.ij.
Si legatario.de fideicõ.lib.fo.liij.co.ij.
Si legatum.de operi.publi.fo.ccclxx.co.iiij.
Si legato seruo.de manumis.testa.fo.xlvj.co.iij.
Si liber homo.de stip.ser. fo.ccxx.co.ij.
Si liber pro.de iniur.⁊ fa.libel.fo.cclxxxviij.co.ij.
Si libertinus.de collu.deteg.fo.lxxvj.co.iij.
Si libertus patrono.de furtis.fo.cclxxv.co.j.
Si libertus.si liber.inge.esse di.fo.lxxv.co.iij.
Si liberũ.ad legẽ fauiã.de plag.fo.cccxvj.co.iiij.
Si librarius.de reg.iur.fo.cccxcv. colũ.j.
Silua cedua.de ver.⁊ rerũ sig.fo.ccclxxvij.co.ij.
Si magistratus. de priuile.credi.fo.cxxiij co.ij.
Si mandato.de fideiusso.⁊ manda.fo.ccxxij.co.iiij.
Si maritus.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.cccj.co.ij.
Si maritus.ad leg.iul.de adul.⁊ stup.fo.ccciij.co.ij.
Si mater.de fideicõ.lib. fo.lx.co.iij.
Si mater filij.de excep.rei iudi.fo.clxviij.co.iiij.
Si me in vacuã.de acq.vel amit.pos.fo.xciij.co.ij.
Si me tibi.de capti.⁊ postli.re.fo.cccxlviij.co.iiij.
Si mihi alienũ.de solu.⁊ libe.fo.ccxlv. co.iij.
Si mihi aut.de fideius.⁊ manda. fo.ccxxiiij.co.iij.
Si mihi ⁊ titio.de ver.obli.fo.ccv.co.iiij.
Simile priuilegiũ ad municipa.fo.ccclvij.co.ij.
Si militi filiofa.de castren.pecu.fol.ccliij.co.iiij.
Si minor.an.xx.de manumis.vin. fo.xlv.co.ij.
Si minor.de ver.obliga.fo.cxcviij.co.iiij.
Si minor.de manumis.vin.fo.xliiij.co.iiij.
Si minor.de manumis.vin.fo.xliiij.co.ij.
Si minor.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.ccclvj.co.iiij.
Si minor.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxj.co.iiij.
Si mortis.de mor.cau.dona.fo.xxxviij.co.iiij.
Si mortis.de mor.cau.dona.fo.xlj.co.iij.
Si mortis.de mor.cau.dona.fo.xl.co.j.
Si mortis.qui ⁊ a qui.manumis.lib.fo.lxix.co.j.
Si mulier.de castrensi peculio.fo.ccliij.co.iij.
Si mulier.de mor.cau.dona. fo.xxxviij.co.iij.
Si mulierem.ad leg.corne.de sica.fo.cccix.co.iiij.
Si multi.de publica.⁊ vectiga.fo.xxx.co.iij.
Si negocium.de priuile.credi.fo.cxxiiij.co.j.
Si nemo.de regu.iur. fo.cccxcvij.co.ij.
Sine possessione.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcix.co.iiij.
Singulis.de excep.rei iudi.fo.clxvij.co.iiij.
Si non debitorẽ.de noua.⁊ deleg.fo.ccxxxij.co.j.
Si non defendantur.de penis. fo.cccxxvj.co.j.
Si non expedierit.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxj.co.iiij.
Si non traditam.pro legato.fo.cviij.col.iij.
Si non voluntate.q ⁊ q.manumis.lib.fo.lxx.co.j.
Si optio.qui ⁊ a qui.manumis.lib.fo.lxvij.co.iij.
Si opera.de doli mali.⁊ me.excep.fo.clxxix.co.ij.
Si opus nouum.de ope.no.nũci.fo.vj.co.ij.
Si opus.quod vi aut clam.fo.clx.co.ij.
Si pariter.de liber.cau.fo.lxxij.co.iij.
Si pater.de dona.fo.xxxvij.co.iij.
Si pater.que in frau.credi.fo.cxxx.co.iiij.
Si pater.pro donato.fo.cvij.co.iij.
Si pater.de fideicõ.liber.fo.lix.co.iij.
Si pater.de solu.⁊ libe.fo.cxxxviij.co.iiij.
Si pater.ad leg.corne.de fal.fo.cccxij.co.j.
Si pater.de manumis.vin.fo.xliiij.co.iij.
Si pater.de capti.⁊ postli.re.fo.cccxlviij.co.iiij.
Si patronus.de dona.fo.xxxvj.co.j.
Si paulo.si quis testa.lib.esse ius.fue.fo.cclxxvj.co.iij.
Si pauonẽ.de furtis.fo.cclxvij co.iiij.
Si peculiũ.de manumis.test.fo.xlvj.co.iij.
Si peculium.de sta.lib. fo.lxiiij.co.j.
Si pena.de penis.fo.cccxxvj.co.j.
Si penam.de verbo.obliga.fo.cxcix.co.j.
Si per fundum.de itine.actuqz pri.fo.clj.co.ij.
Si per errorẽ.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcix.co.j.
Si perlusorio.de appel.⁊ rela.fo.cccxxxij.co.iiij.
Si per publicũ.ne qd in loco pub.fo.cxxxix.co.ij.
Si petitor post satisdationẽ.iudica.fol. fo.cclvij.co.ij.
Si pignus.que in frau.credi.fo.cxxxj.co.ij.
Si pignore.de furtis.fo.cclxxj.co.iij.
Si plagij.de ver.oblig.fo.ccix. co.ij.
Si plures.arbo.fur.cesa.fo. cclxxviij.co.ij.
Si plures.de accusa.⁊ inscrip.fo.ccxcvij.co.iiij.
Si plures.rem pupil.sal.fo.fol.cclv.co.iij.
Si plures.de popula.acti.fo.ccxciij.co.iiij.
Si plures.de fideiusso.⁊ mãda.fo.ccxxiij.co.iiij.
Si plures.de iniur.⁊ fa.libel.fo.cclxxxviij.co.iiij.
Si plures.de curato.bo.dã. fo.cxxviij.co.j.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Si plures.de vi ꝛ vi arma.fo.clxv.co.ij.
Si pollicitus.de pollicitationibus.fo.ccclxxi.co.ij.
Si possideam.pro legato.fo.cviij.co.ij.
Si postea.rem pupil sal.fo.fo.cclv.co.ij.
Si postliminio.de capti.ꝛ postli.re.fo.ccl.co.ij.
Si post litem.de exceptio.fo.clxvi.co.iij.
Si postulauerit.ad leg.iul.de adul.ꝛ stu.fo.cccv.co.ij.
Si pregnans.de fideicō.lib.fo.lij.col.iiij.
Si preses.de penis.fo.cccxxvij.co.ij.
Si prius.de aqua plu.ar.fo.xxviij.co.iij.
Si priuatus qui ꝛ a qui.manumis.liber.fo.lxix.co.i.
Si priusq̄.de ope.no.nūci.fo.vi.col.i.
Si procurator.an per alium cau.appell.reddi pos. folio cccxxxviij.co.i.
Si procurator.de doli ma.ꝛ me.excep.fo.clxxix.co.iij.
Si procurator.de iure fisci.fo.cccxl.co.iij.
Si procurator.de acqui.re.do.fo.lxxxi.co.ij.
Si procurator.rem rat.habe.fo.cclx.co.iiij.
Si pcurator.de doli ma.ꝛ me.excep.fo.clxxix.co.iij.
Si procurator.de acqui.re.do.fo.lxxix.co.ij.
Si procurator.de ope.no.nūci. fo.vi.co.ij.
Si procuratori.de verbo.obli.fo.cc.co.iiij.
Si procuratorio.qn̄ appel.sit.fo.cccxxxvi.co.i.
Si pro me.de solu.ꝛ libe.fo.ccxl.co.i.
Si proprietarius.de dā.infec.fo.xvij.co.ij.
Si ꝓseneta.de prosene.fo.ccclxxiij.co.i.
Si publicanus.de publica.ꝛ vectiga.fo.xxx.co.ij.
Si pupillus.rem pupil.sal.fo.fo.ccliij.co.iij.
Si pupillus.de priuile.credi.fo.cxxv.co.ij.
Si pupillus.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxxi.co.i.
Si pupillus.de verbo.obliga.fo.ccx.co.i.
Si pupillus.de noua.ꝛ deleg.fo.ccxxxi.co.iij.
Si pupilli.de solu.ꝛ libe.fo.ccxlij.co.i.
Si pure.de fideicō.lib.fo.lvij.co.iij.
Si qua pena.de v̄bo.ꝛ rerum sig.fo.ccclxxxviij.co.iij.
Si quem seruum.de statulib.fo.lxvij.co.i.
Si quidam.de fideicō.lib.fo.li.co.i.
Si quid bello.de capti.ꝛ postli.re.fo.cccl.co.ij.
Si quid est.pro soluto.fo.ciij.col.iiij.
Si quid fur.de furtis.fo.cclxvi.co.ij.
Si quid ex.de solu.ꝛ libe.fo.ccxxxv.col.i.
Si quidem.qn̄ appel.sit.fo.xxxv.co.i.
Si quidem.de liber.cau.fo.lxx.co.iiij.
Si quis ab alio.de re iudi.fo.cxi.co.ij.
Si quis ab alio.de manumis.fo.xliij.co.iiij.
Si quis absente.de noua.ꝛ deleg.fo.ccxxxij.co.iij.
Si quis actiones.de priua.delic.fo.cclxiij.co.i.
Si quis ad demoliendū.de dā.infec.fo.xxij.co.iiij.
Si quis ad exhi.de excep.rei iudi.fo.clxx.co.ij.
Si quis adul.ad leg.iul.de adul.ꝛ stu.fo.cccvi.co.iij.
Si quis aliam rem.de solu.ꝛ libe.fo.ccxl.co.ij.
Si quis alienam.de cri.expi.here.fo.ccxcij.col.iij.
Si quis aliquē.ad leg.iul.de vi pri.fo.cccviij.co.iiij.
Si quis aliquid.de penis.fo.cccxxvij.co.ij.
Si quis aliquid.de penis.fo.cccxxvij.co.iiij.
Si quis ante.de acq.vel amit.pos.fo.lxxxix.col.i.
Si quis a pluribus.ad municipales.fo.ccclvij.co.i.
Si quis apud.iudicatum sol.fo. cclv.co.iiij.
Si quis arbitratu.de v̄bo.obli.fo.cxcv.co.iiij.
Si quis creditorem.q.ex cau in pos.ea.fo.cxxi.col.ij.
Si quis cū.de verbo.obli.fo.cxciij.co.iij.
Si quis cū.que in frau.credi.fo.cxxxi.col.i.
Si quis cū falso.ad leg.cor.de fal.fo.cccxi.co.ij.
Si quis cum totū.de excep.rei iudi.fo.clxvij.co.iiij.
Si quis cum sciret.de furtis.fo.cclxxv.co.ij.
Si quis cum sciret.pro emptore.fo.cvi.co.iij.
Si quis delega.de noua.ꝛ delega.fo.ccxxxi.co.iiij.
Si quis de libertate.de iniur.ꝛ famo.libel. fol. cclxxxiiij. columna.iiij.
Si quis dicat.de manumis. fo.xliij.co.i.
Si quis dolo.ad leg.cor.de sic.fo.cccix.co.iiij.
Si quis dolo.de re iudi.fo.cxvi.co.i.
Si quis duos.de solu.ꝛ libe.fo.ccxlij.co.ij.
Si quis egerit.de furtis.fo.cclxxv.co.i.
Si quis eundē.de statulibe.fo.lxvij.co.i.
Si qs ex alia.apud cū a quo appel.fo.cccxxxviij.co.ij.
Si quis ex bonis.de furtis.fo.cclxxiiij.co.iij.
Si quis ex domo.de furtis.fo.cclxxi.col.ij.
Si quis ex.de incē.rui.naufra.fo.cclxxxi.co.iij.
Si quis falsis.ad leg.cor.de fal fo.cccxiij.co.iij.
Si quis forte.de penis.fo.cccxxiij.co.iiij.
Si quis fundū.de acq.vel amit.pos.fo.xciiij.co.iij.
Si quis habens.qui ꝛ a qui.manu.lib. fo.lxix.co.iij.
Si quis hac.qui ꝛ a qui.manu.lib.fo.lxix.co.iiij.
Si quis hac.q sine manu.ad lib.pue.fo.lxvij.co.ij.
Si quis inge.de cap.ꝛ postli.reuer.fo.cccxlix.co.iij.
Si quis iniuriā.de iniur.ꝛ fa.libel.f.cclxxxviij. co.iiij.
Si quis in seruitute.de furtis.fo.cclxiij.col.ij.
Si quis in insulā.de cadaue.punit.fo cccxxxi. co.i.
Si quis integris.qui ꝛ a qui.manu.lib.fo.lxviij.co.i.
Si quis intestatus.de fideicō.lib.fo.lj.co.i.
Si quis ipsos.de nundinis.fo.ccclxxi.co.i.
Si quis ita.de manumis.testa. fo.xlvi.co.i.
Si quis ita.de statulibe.fo.lxiij co.ij.
Si quis ita.de manumis.testa.fo.xlix.co.ij.
Si quis ita.de manumis.testa.fo.xlvi.co.i.
Si quis ita.de manumis.testa.fo.xlvi.co.ij.
Si quis ita.de verbo.obli.fo.ccx.co.ij.
Si quis legatū.de legationibus.fo.ccclxviij. co.iij.
Si quis legatum.ad leg.cor.de fal.fo.cccxi.col.iij.
Si quis libertatē.de manumis.testa.fo.xlvi.co.iiij.
Si quis liberum.de lib.ho.exhi.fo.clxiiij.co.i.
Si quis locuples.de manumis.testa.fo.l.co.ij.
Si quis magistratus.de mune.ꝛ hono. fo.ccclxiiij.col.i.
Si quis merces.pro derelicto.fo.cviij.co.i.
Si quis missus.ne vis fi.ei qui in pos.mis.est.fol.cxxxv. columna.iij.
Si quis missum.de dam.infec.fo.xv.co.ij.
Si quis ne questio.de q̄stioni.fo.cccxxij.co.ij.
Si quis ob.de pollicitationibus. fo.ccclxxij.co.ij.
Si quis obli.q sine manu.ad lib.pue.fo.lxvij.co.ij.
Si qs obligationē.de regu.iur.fo.cccxcvi.co.i.
Si quis ad leg.corne.de fal.fo.cccxiiij.co.ij.
Si quis offerenti.de solu.ꝛ libe.fo.ccxli.co.ij.
Si quis patris.ad leg.cor.de fal.fo.cccxiiij.co.i.
Si quis postea.de fideicō lib.fo.lv.co.iiij.
Si quis postq̄.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxv.co. iij.
Si quis pregnantē.de reg.iur.fo.cccxcvij.co.iij.
Si quis pregnāte.de capti.ꝛ postli.re.fo.cccl.co.i.
Si quis pro eo.de fideius.ꝛ manda.fo.ccxxviij.co.i.
Si quis ꝓpriū.de iniur.ꝛ fa.libel.fo. cclxxxviij.co.ij.
Si quis quid.de furtis.fo.cclxvij.co.ij.
Si quis rem.de acqui.vel amit.pos.fo.xci.co.ij.
Si quis rem.de excep.rei iudi.fo.clxxi.co.ij.
Si quis rē.de pollicitationibus.fo.ccclxxi. co.iij.
Si quis repetere.ad se.cō.turpil.fo.cccxviij.co.iiij.
Si quis reū.de custo.ꝛ exhi.reo. fo.cccxcviij.co.iiij.
Si quis rogatus.de fideicō.lib.fo.lx.co.ij.
Si quis separatim. de appel.ꝛ rela.fo.cccxxij.co.iij.
Si quis seruus.de custo.ꝛ exhi.reo.fo.cccxcviij. co.iiij.
Si quis seruo.de manumis.test.fo.l.co.ij.
Si quis seruo.de solu.ꝛ libe.fo.ccxxxvi.co.ij.
Si quis seruū.de iniur.ꝛ fa.libel.fo.cclxxxviij.co.ij.
Si quis si.de ver.obli.fo.cxcviij.co.i.
Si quisq̄.de diuer.ꝛ tēpo.ꝓscrip.fo.clxxiij.co.iij.
Si quis sic.de ver.ꝛ rerū sig.fo.ccclxxxiij.co.i.
Si quis stipulatus.de solu.ꝛ libe.fo.ccxli.co.ij.
Si quis stipulatus.de verbo.obli.fo.ccvi.co.i.
Si quis sui.de pollicitationibus.fo.ccclxxij.co.iij.
Si quis testamento.de statuli.fo.lxiij.co.ij.
Si quis viduā.de questionibus.fo.cccxxi.co.iij.
Si quis vi.de acqui.vel amit.pos.fo.xc.co.iiij.
Si quis vni.rem rat.habe.fo.cclx.co.ij.
Si quis vxori.de furtis.fo.ccxx.co.ij.
Si res.de appel.recepi.vel non.fo.cccxxxvi.col.iiij.
Si res.pro derelicto.fo.cvij.co.iiij.
Si rem.de noua.ꝛ delega.fo.ccxxxiij.co.ij.
Si rem.de cri.expila.heredi.fo.ccxcij.co.iiij.
Si rem legatā.de excep.fo.clxvi.co.i.
Si rem meam.de solu.ꝛ lib.fo.ccxxxvi.co.iij.
Si rem meam.de ver.obli.fo.cxciij.co.i.
Si rem meam.de excep.rei iudi.fo.clxx.co.ij.
Si rem mihi.de vsucap.seu vsurpa.fo.cij.co.iij.
Si rem mobilē.de acq.vel amit.pos.fo.xcv.co.ij.
Si rem.pro emptore.fo.cv.co.iij.
Si rem tradi.de ver.obli.fo.cxcij.co. iiij.
Si rerum amotarū.de re iudi.fo.cxvi.co.i.
Si rerum.de vi ꝛ vi armata.fo.cxlv.co.ij.
Si reus post iudicatū.iudica. sol.fo.cclviij.co.iij.
Si reus promittendi.de duo.re.stipu.fo.ccxvi.co.i.
Si reus stipulandi.de fideiusso.ꝛ māda. fo.ccxxi.co.iiij.
Si rogatus sit.de manumis.vin.fo.xlv.co.iij.
Si sciēte creditore.ad leg.pōpe.de parri.fo.cccx.co.iij.
Si se non obtulit.de re iudi.fo.cx.co.i.
Si sepulchra.de sepulchro viola.fo.cccc.co.i.
Si seruus.de fideiusso.ꝛ māda.fo.ccxxix.co.i.
Si seruus aut filiusfami.de ver.obli.fo.ccxij.co.iij.
Si seruus cōis.de furtis.fo.cclxxij.co.ij.
Si seruus cōis.de dam.infec.fo.xxi.co.iij.
Si seruus cōis.de stipula.ser.fo.ccxix.co.ij.
Si seruus cōis.de stipula.ser.fo.ccxx. co.i.
Si seruus cōis.de stipula.ser.fo.ccxvij.co.ij.
Si seruus cōis.de stipula.ser.fo.ccxviij.co.ij.
Si seruus decē.de solu.ꝛ libera. fo.ccxlij.co.ij.
Si ꝟuus hēditari⁹.de diuer.ꝛ tpali ꝓscri.fo.clxxxiij.co.i.
Si seruus hereditarius.de stipula.ser.fo.ccxix. co.iij.
Si seruus insciente.de vsucap.seu vsurpa.fo.ci.co.iiij.
Si seruus legatus.de fideicō.lib.fo.lix.co.iiij.
Si seruus liber.de statulibe.fo.lxiiij.co.i.
Si seruus meus.de stipula.ser.fo.ccxx.co.iiij.
Si seruus meus.de acq.re.do.fo.lxix.col.iiij.
Si seruus nauem.de furtis.fo.cclxviij.co.i.
Si seruus peculiari.de solu.ꝛ libe.fo.ccxxxvij.co.iij.
Si seruus quē.de libe.cau.fo.lxxiiij.co.iij.
Si seruus qui iudica.sol.fo.cclvij.co.iij.
Si seruus quid rapuerit.vi bo.rap.fo.cclxxx.co.i.
Si seruus reipublice.de stipu.ser.fo.ccxvij.co.ij.
Si seruus testamēto.de stipu.ser.fo.ccxx.co. ij.
Si seruus tuus.de precario. fo.clxij.co.ij.
Si seruus.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxi.co.iij.
Si seruus.de litigiosis.fo.clxxxi.co.iij.
Si seruus vel filiussa.de acq.vel amit.pos.fo.xc.co.iij.
Si seruus vēditus.q sine manumis.ad lib.fo.lxxij.col.i.
Si serui qui.de manumis.testa.fo.xlviij.co.iij.
Si seruo furiosi.de vsucap.seu vsurpa. fo.c.co.i.
Si seruo alieno.qui ꝛ a qui.manumis.lib.fo.lxix.co.ij.
Si seruo.de mort.cau.donat.fo.xlij.co.i.
Si seruo sub ꝯditione.de statulibe.fo.lxv.co.iij.
Si seruū cuius nomine.de iniur.ꝛ famo.libel.fo.cclxxx. columna.iij.
Si seruum dn̄s.de accusa.ꝛ inscrip.fo.cccxcviij.co.i.
Si seruum stichū.de v̄bo.obli.fo.cciij.co.ij.
Si sic stipulatus.de v̄bo.obliga.fo.cciij.co.ij.
Si sic stipulatus.de verbo.obliga.fo.ccxi.co.i.
Si simulato.de ꝯcussionibus.fo.ccxci.co.ij.
Si sine iudice.rem rat.habe.fo.cclxi.co.ij.
Si sint tabule.de tabu.exhi. fo.cxxxvi.co.iiij.
Si socius cōis rei.de furtis.fo.cclxviij.co.iiij.
Si socius testō.de manumis.testa.fo.xlix.co.iiij.
Si solum.de vsucap.seu vsurpa.fo.cij.co.ij.
Si soluturus.de solutio.ꝛ libera.fo.ccxxxix. co.iiij.
Si statua.de iniur.ꝛ famo.libel.fo.cclxxxviij.co.ij.
Si statulibera.de statuliber.fo.lxij.co.iij.
Si stichus certo die.de v̄bo.obli.fo.cxciij.co.ij.
Si stichum aut pamphilum.de fideiusso.ꝛ manda.folio ccxxv.colum.iiij.
Si stichum.de ver.obliga.fo.cxci.co.iiij.
Si stichum.de nouat. ꝛ delega.fo.ccxxxi.co.i.
Si stipulatus.de fideiusso.ꝛ manda.fo.ccxxij.co.iiij.
Si stipulatus fuerim.de v̄bo.oblig.fo.cc.co.iij.
Si stipulatus.de solu.ꝛ libera.fo.ccxcv.co.ij.
Si stipulatus.de ver.obliga.fo.ccvi.co.i.
Si stipulatus.de solutio.ꝛ libera.fo.ccxxxv.co.i.
Si stipulat⁹ sui mihi.de solutio.ꝛ libera.fo.ccxliij.co.ij.
Si stipuler.de ver.obliga.fo.cxciij.co.ij.
Si stuprum.de iniur.ꝛ famo.libel.fo.cclxxxviij.co.ij.
Si sub ꝯditione.de cura.bo.dā.fol.cxxvij.col.iij.
Si sub ꝯditione legatum de acceptila.fo.cclij.co.iij.
Si sub impossibili.de fideiusso.ꝛ māda.fo.ccxxv.col.i.
Si sub vna significatione.de ver.obli.fo.ccxij. co.ij.
Si supra.de acqui.re.do.fo.lxxx.co.iiij.
Si tertius.de aqua plu.arc.fo.xxvi.co.ij.
Si testamēto.de fideiusso.ꝛ manda fo.ccxxvi.co.iij.
Si tibi dederim.de dona.fo.xxxvi.co.ij.
Si titius.de fideiusso.ꝛ manda.fo.ccxxvi.co.iij.
Si titius.de noua.ꝛ delega.fo.ccxxxiij.co.iiij.
Si titius ꝛ seius.de verbo.obli.fo.cxci.co.ij.
Si triēnio.de statulibe.fo.lxiiij.co.i.
Si tuo seruo.de solu.ꝛ libera.fo.ccxliiij.co.iij.
Si tutoris.de manumis.vin.fo.xlv.co.iiij.
Siue a certis.de duo.re.stipu.fo.ccxvi. co.ij.
Siue igitur.de furtis. fo.cclxiij.co.ij.
Siue mihi.de stipula.ser.fo.ccxviij.co.ij.
Si vendidero.de furtis.fo.cclxxiiij.co.iij.
Si ventri.de priuile.credi.fo.cxxiiij.co.i.
Si victum.de re iudi.fo.cxiiij.co.iij.

Si vi me

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula legum.ff.noui.

Si vi me deiecerit.de vi ⁊ vi armata.fo.cxlv.co.ij.
Si vi me deieceris.de vi ⁊ vi armata.fo.cxlvj.co.j.
Si vi vxori.pro donato.fo.cvij.co.iij.
Si vitem.qd vi aut clā.fo.clx.co.ij.
Si vnus ex fideiussoribus.iudica.sol.fo.cclviij.co.iij.
Si vsufructus.de noua.⁊ delega.fo.ccxxx.co.iiij.
Si vsufructus.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.j.
Si vsufructuarij.de stipula.ser.fo.ccxx.co.j.
Si vsufructum.de liber.cau.fo.lxxij.co.iiij.
Si vt ꝓponitur.de fideius.⁊ māda.fo.ccxxviij.co.iij.
Si vxor.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.ccij.co.iiij.
Soceri.de vbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxiij.co.iij.
Sodales.de colle.illici.⁊ corpo.fo.ccxciij.co.iiij.
Solent.de custo.⁊ exhi.reo.fo.ccxcix.co.ij.
Solidum.de solutio.⁊ libera.fo.ccxliiij.co.iij.
Solicitatores.de extraordi.crimi.fo.cclxxxix.co.ij.
Soluere.de solutio.⁊ libera.fo.ccxlj.col.j.
Soluendo esse.de vbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxj.co.iij.
Solutionis.de vbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxiiij.co.iiij.
Solutionis verbū.de solu ⁊ libera.fo.ccxli.co.j.
Solutionem.de solu.⁊ libera.fo.ccxxxvj.co.iiij.
Solutā pecuniam.de solu.⁊ libera.fo.ccxl.col.iiij.
Spadonum.de vbo.⁊ rerū.sig.fo.ccclxxxij.co.iij.
Species acquirendi.de acceptila.fo.ccli.co.iij.
Speciosas.de verbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxj.co.j.
Sponcio.de vbo.⁊ rex sig.fo.ccclxxv.co.iiij.
Sponte.de mune.⁊ hono.fo.ccclxiiij.co.iiij.
Spurij.de decur.⁊ eoꝝ fil.fo.ccclxj.co.iij.
Statius.de iure fisci.fo.cccxlv.co.ij.
Statuas.de acq.re.do.fo.lxxxij.co.ij.
Statue.de verbo.⁊ rerū.sig.fo.ccclxxxviij co.iij.
Statuliber est.de statulibe.fo.lx.co.iiij.
Statuliber.de statulibe.fo.lxij.co.iij.
Statuliber.de questionibus.fo.cccxxij.co.ij.
Statuliberi.de statulibe.fo.lxv.co.j.
Statuliberum.de statulibe.fo.lxiij.co.j.
Statuliberos.de statulibe.fo.lxj.co.ij.
Statuliberos.de statulibe.fo.lxiiij.co.iiij.
Statuliberoꝝ.de statulibe.fo.lxv.co.iij.
Statulibera.de statulibe.fo.lxiij.co.iiij.
Stellionatus.de cri.stelliona.fo.ccxcij.co.iiij.
Stellionatus.de extraordina.crimi.fo.cclxxxix.co.iiij.
Stichus.de manumis.testa.fo.xlviij.co.ij.
Stichus.de manumis.testa.fo.xlvij.co.iiij.
Stichus.de manumis.testa.fo.xlviij.co.iiij.
Stichus.de statulibe.fo.lxiiij.co.iiij.
Sticho.de statulibe.fo.lxvj.co.iij.
Stichū aut pāphilū.de solutio.⁊ libera.fo.ccxlvj.col.ij.
Stichum.de manumis.testa.fo.xlvij.co.ij.
Stichum titio.de statulibe.fo.lxvj.co.j.
Stipulatio.de ope.no.nūcia.fo.vij.co.iij.
Stipulatio hoc modo.de ver.obli.fo.cxcviij.co.iij.
Stipulatio ista.de ver.obli.fo.cxciij.co.iiij.
Stipulatio non valet.de ver.obli.fo.cxcj.co.iiij.
Stipulatio non pōt.de ver.obli.fo.clxxxviij.co.ij.
Stipulationes.de ver.obliga.fo.cxcix.co.ij.
Stipulationes.de ver.obliga.fo.cxcvij.co.j.
Stipulationū.de ver.obli.fo.clxxxviij.co.iiij.
Stipulationum.de ver.obli.fo.cxcix.co.iiij.
Stipulationū.de ver.obli.fo.cxc.co.iij.
Stipulatꝰes opus.de fideiusso.⁊ māda.fo.ccxxvj.co.ij.
Stipulatus.de ver.obliga.fo.ccv.co.ij.
Stipulatus.de fideiusso.⁊ manda.fo.cxxj.co.iiij.
Stuprum.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.cccvij.co.iij.
Sub hac ꝯditione.de act.⁊ obli.fo.clxxxiij.co.ij.
Sub cōditione.de solu.⁊ libe.fo.ccxxxvj.co.j.
Sub pretextu.de extraor.cri.fo.cclxxxix.co.iij.
Subsignatū.de ver.⁊ rerū.sig.fo.ccclxxvij.co.iiij.
Substitutio.de acqui.re.do.fo.lxxxij.co.ij.
Sunt munera.de vac.⁊ excu.mu.fo.ccclxvj.co.iij.
Sunt qui.de re iudi fo.cxiij.co.j.
Suo quis.ne vis fiat ei qui in pos.ius.est.fo.cxxxv.co.iij.
Superficiarias.de superficie.fo.cxlix.co.j.
Supplicij.de bonis dānatorum.fo.cccxxviij.co.ij.
Supra iter.de aqua plu.ar.fo.xxvij.co.ij.
Surdi vel.de manumis.vin.fo.xliiij.co.iiij.
Taberne appellatio.de verbo.⁊ rerum signifi.fol. ccclxxxv.co.j.
Tam is qui.de mort.cau.dona.fo.xxxix.co.iiij.
Tempus qd.de re iudi.fo.cxiij.co.iiij.
Tempus.de vaca.⁊ excu.mu.fo.ccclxvj.co.j.
Ter enixa.de ver.⁊ rerū.signifi.fo.ccclxxxiij.co.ij.
Terminorum.de termi.moto.fo.ccxciij.co.j.
Testamento centurio.de manu.test.fo.xlix.co.iiij.
Testamento ita.de fideicō.lib.fo.liij.co.j.
Testamento ita.de manumis.testa.fo.l.co.iiij.
Testamento liber.de manumis.testa.fo.xlviij.co.j.
Testamento manumissus.de manu.testa.fo.xlviij.co.j.
Testamento militis.de manumis.test.fo.xlix.co.iiij.
Thais ancilla.de fideicō.lib.fo.lvij.co.iiij.
Tigni appellatione.de vbo.⁊ rex sig.fo.ccclxxix.co.ij.
Titius.de acqui.re.do.fo.lxxxiiij.co.ij.
Titius qui.de iure fisci.fo.cccxlij.co.ij.
Titio cū esset.ad municipa.fo.ccclix.co.iiij.
Titia cum ꝓpter.de solu.⁊ libe.fo.ccxl.co.iij.
Titia cū testamētum.de accu.⁊ inscrip.fo.ccxcviij.col.j.
Titia que.de verbo.obli.fo.ccxc.co.ij.
Titia seruis.de manumis.test.fo.l.co.iij.
Titulus est.ꝑ dote.fo.cviij.co.iiij.
Totiens in heredē.de reg.iur.fo.cccxciij.co.iij.
Totiens locū.de pollicitatiōibus.fo.ccclxxi.co.iiij.
Tractandū.a qui.appel.nō licet.fo.ccccxxiiij.co.iij.
Traditio.de acqui.re.do.fo.lxxix.co.iiij.
Traiectitie.de act.⁊ obli.fo.clxxxiiij.co.ij.
Transacta.de ver.⁊ rex.sig.fo.ccclxxxvij.col.ij.
Transfugā.de acq.re.do.fo.lxxxiij.co.ij.
Trebatius.de dā.infec.fo.xviij.co.iiij.
Tres fere.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxix.co.j.
Triplici.de ver.sig.fo.ccclxxxiij.co.ij.
Triticū.de ver.obli.fo.cciiij.co.ij.
Tugurij.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxv.co.j.
Tunc autem.de re iudi.fo.cxiiij.col.iiij.
Tutor.de furtis.fo.cclxvij.co.ij.
Tutor datus.de fideiusso.⁊ manda.fo.ccxxix.co.ij.
Tutor si.de appel.⁊ rela.fo.cccxxxiij.co.ij.
Tutor vel curator.si tu.vel cura.vel magis.crea.appell. fo.cccxxxviij.co.j.
Tutore.rē ratam habe.fo.cclix.co.iij.
Vacatio.de mune.⁊ ho.fo.ccclxiiij.co.ij.
Ualerius.de iure fisci.fo.cccxlv.co.iiij.
Ualerius.de preto.stipula.fo.ccliiij.co.ij.
Uani timoris.de reg.iur.fo.cccxcvij.col.ij.
Uarie cause sunt.de iure fisci.fo.cccxxxviij.co.iiij.
Ubicūqꝫ.de reg.iur.fo.cccxcv.co.ij.
Ubi lex duoꝝ.de reg.iur.fo.cccxcv.co.ij.
Ubicūqꝫ reus.de fideius.⁊ māda.fo.ccxxviij.col.ij.
Ubi autē.de ver.obli.fo.cxcix.co.iiij.
Ubi fideiussor.de solu.⁊ libe.fo.ccxxxvij.co.j.
Ubi ita.de mort.cau.dona.fo.xxxix.co.iiij.
Ubi lex.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcix.co.iiij.
Ubi nō voce.de reg.iur.fo.cccxcviij.co.ij.
Ubi repugnantia.de reg.iur.fo.cccxcvij.co.ij.
Uectigalia.de publi.⁊ vectiga.fo.xxxj.co.ij.
Uel anteq̄.ad leg.iul.de adul.⁊ stu.fo.ccciiij.co.ij.
Uel ea que.de acq.re.do.fo.lxxvj.co.iiij.
Uel ei prebuit.que in frau.credi.fo.cxxviij.co.ij.
Uelle nō creditur.de reg.iur.fo.ccclxxxix.co.ij.
Uel obligatus.de libe.cau.fo.lxxij.co.ij.
Uel ob rem.ad senatuscō.turpil.fo.cccxix.co.j.
Uel permutauit.de libe.cau.fo.lxxij.co.ij.
Uel quo magis.ad leg.iul.repet.fo.cccxiiij.co.iiij.
Uel si paciscatur.rem ra.habe.fo.cclx.co.j.
Uel si sanguine.de manumis.vin.fo.xliiij.co.iiij.
Uel surdo.de priuileg.credi.fo.xxiij.col.iiij.
Uel totum.de tabu.exhi.fo.cxxxvj.co.ij.
Ueluti fustiū.de penis.fo.cccxxiiij.co.j.
Ueluti si me.de precario.fo.clxj.co.j.
Ueluti si quis.de ver.obli.fo.cxcij.co.ij.
Uenditores.de ver.obli.fo.ccv.co.j.
Uenire.de bo.aucto.iudi.pos.fo.cxxj.co.ij.
Uenisse ad.de ver.⁊ re.sig.fo.ccclxxxiiij.co.ij.
Uerbum de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxx.co.j.
Uerbū erit.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxij.co.j.
Uerbū exacte.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxv.co.j.
Uerbū facere.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxvj.co.iiij.
Uerbū hoc.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxv.co.ij.
Uerbū illud.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxv.co.j.
Uerbū oportere.de vb.⁊ rerū sig.fo.ccclxxvij.co.ij.
Uerbū oportebit.de verb.⁊ rex signi.fo.ccclxxvj.co.iiij.
Uerbū reddēdi.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxx.co.iij.
Uerbo victus.de vbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxvij.co.iiij.
Uerba.de verb.⁊ rerū sig.fo.ccclxvj.co.iiij.
Uerboꝝ obli.de solu.⁊ libera.fo.ccl.co.ij.
Uerbis legis.de vbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxij.co.j.
Uerum est.de reg.iur.fo.cccxcj.co.iij.
Uerum est.de verbo.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxvj.co.iiij.
Uerum est.de manumis.test.fo.l.co.iij.
Uerum est.de furtis.fo.cclxvj.co.iij.
Uerum est.de furtis.fo.cclxvij co.iiij.
Uero ꝓcuratori.de solu.⁊ libe.fo.ccxxxv.co.ij.
Uestis.de ver.⁊ rex.sig.fo.ccclxxxij.co.iij.
Uestem.de iniur.⁊ famo.libel.fo.cclxxxix.co.j.
Ueteres de iti.actuqꝫ pri.fo.cl co.iiij.
Ueteranoꝝ.de priuileg.vetera.fo.ccclvj.co.j.
Ueteranos.de priuileg.vetera.fo.ccclvj.co.ij.
Ueteranis.de priui.vetera.fo.ccclvj.co.j.
Uiā publicā.de via pub.⁊ iti.pub.refi.f.cxxxix.col.iiij.
Uicarius.de legatiōibus fo.ccclxviij.co.iij.
Uitia prioꝝ.de censibus.fo.ccclxxiiij.co.ij.
Uicinus.de aqua plu.ar.fo.xxix.co.ij.
Uideamus.de īterdic.seu extraor.act.fo.cxxxij.co.iiij.
Uie sternēde.de priuile vetera.fo.ccclvj.co.j.
Uie vicinales.de lo.⁊ iti.pub.fo.cxxxvij.co.ij.
Uim facit.de vi ⁊ vi armata.fo.cxlv.co.iiij.
Uim facit.qd vi aut clam.fo.clx.co.j.
Uinario.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxxvi.co.ij.
Uinculoꝝ.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxxvij.co.ij.
Uirilis.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxxiij.co.iij.
Uir bonus.iudicatū sol.fo.cclviij.co.ij.
Uitē arboris.arbo.fur.cesa.fo.cclxxviij.co.j.
Ultimum.de penis.fo.cccxxvj.co.j.
Unde etiam.de iti.actuqꝫ pri.fo.cl.co.j.
Unius facinoris.de qōnibus.fo.cccxxij.col.iij.
Unus ex.qui.ex cau.in pos.ea.fo.cxxj.co.j.
Unusquisqꝫ.de precario.fo.clxij.co.iij.
Urānius.de fideiusso.⁊ manda.fo.ccxxix.co.iiij.
Urbana.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxxiiij.co.j.
Urbana.de ver.⁊ rex.sig.fo.ccclxxxv.co.iiij.
Urbis.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxv.co.ij.
Usucapio.de vsucap.seu.vsurpa.fo.xcvj.co.ij.
Usucapio rex.pro suo.fo.cix.co.iij.
Usucapionē.de vsucap.seu vsurpa.fo.xcviij.co.j.
Usura pecunie.de ver.⁊ rerū sig.fo.ccclxxxij.co.j.
Usurpatio.de vsuca.seu vsurpa.fo.xcvj.co.j.
Usufructus.de statulibe.fo.lxiij.co.j.
Usufructus.de stipula.ser.fo.ccxix.co.iij.
Utilissimū.si.fa.fur.fe.di.fo.cclxxvj.col.iiij.
Utimur.de sepulchro viola.fo.ccxc.co.iiij.
Ut alphenus.de ver.⁊ rex sig.fo.ccclxxx.co.ij.
Ut fideiussor.de fideius.⁊ manda.fo.ccxxv.co.iiij.
Ut gradatim.de mune.⁊ hono.fo.ccclxiiij.co.ij.
Ut sunt.de vbo.⁊ rex sig.fo.ccclxxxvij.co.iij.
Ut mihi.de dona.fo.xxxvj.co.j.
Utiqꝫ eius.de liber.cau.fo.lxxij.co.iij.
Utiqꝫ si pro.de dam.infec.fo.xx.co.j.
Uti ve id.ad leg.iul.de vi pub.fo.cccviij.co.j.
Utrum qui.ad leg.pōpe.de parri.fo.cccx.co.iiij.
Utrum turpem.de ver.obli.fo.ccv.co.iij.
Uulgaris est.de furtis.fo.cclxv.co.iiij.
Uulneris.de iniur.⁊ famo.libel.fo.cclxxiiij.co.j.
Uxor expilate.de cri.expila.here.fo.ccxcij.co.iiij.
Uxori legatum.ad leg.corne.de fal.fo.cccxiij.co.ij.
Uxorem.de manumis.testa.fo.xlviij.co.ij.

Finis tabule leg.ff.noui.

Tabula materiarū.ff.noui in glosis contentarum.

Acceptilatio inutilis an habeat vim pacti.fo. cclj.columna.j.
Acceptor tenetur vsqꝫ ad annum qd est verū etiā si nō ꝑuenit qd sperabat accipere ex cōtractu quem fecit cū debitore.fo.cxxx.co.iij.
Accessoriū sine principali esse non pōt.fo.ccxxv.co.iiij.
Accipere permittitur ratione doni.fo.cccxv.co.j.
Accusare plures ꝓhibentur.fo.ccxcvj.co.iiij.
Accusans ō crimie q̄lit dꝫ libellū formare.f.ccxcvj.co.iij.
Accusatiō q̄nqꝫ ꝯtra heredes īchoari dꝫ.fo.cccxvj.co.ij.
Actio ad exhibendum est arbitraria.fo.lxxviij.co.j.
Actio ciuilis pretoria dici pōt.fo.lxxxv.co.iij.
Actio de peculio et tributoria an tollantur electione.fol. clxxxv.colum.iij.
Actio duplex nascit ex edicto naute caupones stabula rij.fo.clxxxiij.co.j.
Actio ex testamento q̄nqꝫ dat in duplū.fo.clxxxiij.col.j.
Actio iniuriarū an sit penalis.fo.clxxxv.co.iiij.
Actio ꝑsonalis q̄nqꝫ rei successori segt.fo.cxxxiiij.co.iij.
Actio q̄nqꝫ pro replicatione ponit.fo.ccclxxxv.co.iiij.
Actio quid sit.fo.clxxxvij.co.ij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula Materiarum. ff. noui.

actionis in factũ quattuor sunt gñã. fo. clxxxiij. col. iiij.
Actionis nomen tripliciter sumitur. fo. clxxxv. co. j.
Actione ⁊ exceptione quis tueri potest. fo. lxxxij. co. ij.
Actiones an sint cõcedende contra correũ debẽdi a credi tore: an vero a tutoribus. ⁊ vtrũ insolidũ: ⁊ an in parte. fo. ccxliij. colum. iiij.
Actiones famose personales sunt. fo. clxxxvj. co. j.
Actiones plures an proponere liceat. fo. clxvij. co. iiij.
Actiones pretorie rei persecutorie regulariter sunt perpe tue penales vero annales sunt. fo. clxxxv. co. ij.
Actor in actione pluuie arcẽde tria pbare dʒ. fo. xxv. co. j.
Actus legitimi sex sunt. fo. cccxciij. co. ij.
Adiecto in stipulatione si nõ acquiratur: nec etiã acqui ritur non adiecto q̃uis illi possit acquiri et vtrũ nomi nato. fo. ccxx. co. j.
Adulterium vnde dicitur. fo. cccj. co. iij.
Affinitas an sit ɔstante matrimonio inter parentes viri et vxoris: et quid soluto matrimonio. fo. cxiij. co. iij.
Agi ad duplum ob mendacium an possit. fo. lxiij. col. ij.
Ali de alieno quandoqʒ quis potest. fo. cclxij. co. j.
Alimentorum denegatio non facit haberi pro derelicto. fo. cviij. co. iij.
Aliud pro alio quandoqʒ soluitur. fo. xxxij. co. ij.
Alternatio facit incertitudinem que q̃nqʒ nõ nocet. folio cclxxxiiij. co. j.
Anni quandoqʒ quattuor sunt tempora quandoqʒ duo. fo. clij. colum. iij.
Appellare an liceat a principis sentẽtia. fo. cccxxxi. co. ij.
Appellans pro dãnato inuito rem suã facere dicitur. fol. cccxcij. colum. j.
Approbare dicitur qui nõ improbat. fo. cclxxj. co. iiij.
Aque pluuie arcende actio cum cõi diuidundo cõcurrit. fo. xxvij. co. iij.
Arboris noĩe radices cõtinentur. fo. clxxxvj. co. iiij.
Area pars domus dicitur. fo. ccij. co. j.
Argumentum de toto ad partẽ an pcedat: et an de par te ad totum. fo. ccxvij. co. iiij.
Auaricie caput est roma. fo. xcvj. co. ij.
Beneficia personalia ad defensores transeunt. folio xij. columna. iij.
Bone fidei possessore cauet et ei non cauetur. fo. xij. co. j.
Bonorum possessio an sit actio. fo. clxxxvij. co. ij.
Bonum et equum differunt. fo. xcvj. co. j.
Calũnias nõ semp de calũnia accusat. f. cccxcij. co. j.
Cancellus varia significat. fo. clvij. co. iiij.
Captio vitanda est. fo. cij. co. iij.
Casus in qbus querit actio furioso. fo. clxxxiiij. co. iiij.
Cauillatio quid sit. fo. cccxciij. co. iij.
Cautio dãni ĩfecti an petatur per actionem: an vero per officium iudicis. fo. cxxxix. co. ij.
Cautionẽ dãni infecti tria cessare facit. fo. xviij. col. iij.
Cautionalis stipulatio que sit. fo. ccliiij. co. j.
Censitores qui sint. fo. lxxxj. co. j.
Codicilli quandoqʒ sine scriptura fiunt. fo. cx. col. iiij.
Cogi precise ad factũ an quis possit. fo. xxxvj. co. iiij.
Cogitatio sola quandoqʒ punitur. fo. ccclxxxvij. co. ij.
Condictio indebiti quanto tpe tollatur: ⁊ vtrũ ratihabi tione secuta. fo. ccxlviij. co. ij.
Condictio furti rei vendite non tollitur. fol. cclxj. co. iij.
Conditio cum voluero an sit tẽporalis vel perpetua. fol. clxxxiij. colum. iij.
Conditio ex psona serui pẽdens triplex est. fo. lxij. co. iiij.
Conducens rem propriam an eius possessionem perdat. fo. xcij. col. iij.
Cõfessio extraiudicialiter facta an ⁊ q̃ñ obligat ⁊ post qð tempus. fo. ccxlv. co. j.
Consanguinitas excusat. cccli. co. iiij.
Consentire alij põt q p se facere non põt. fo. xliiij. co. ij.
Consensus ɔsensui q̃ñ contrarius est. fo. cccxcvj. co. j.
Conuentio tacita q̃nqʒ valet. fo. cccxcij. co. ij.
Corriuales qui dicuntur. fo. xxv. co. iij.
Crimen duellionis qð sit ⁊ contra quos possit committi. fo. ccclxxxvij. co. iij.
Criminoso mortuo q̃nqʒ de crimine q̃rit. fo. ccclij. co. j.
Culpe appellatione an lata ɔtineatur. fo. cxxij. co. ij.
Cuniculus quid sit. fo. xxvij. co. ij.
Curator datus bonis viuẽtis a dato bonis defuncti dif fert. fo. cxxvij. co. iiij.
Damnat⁹ ad mortẽ statĩ fit seru⁹. fo. cccxxvij. co. j.
Dãni infecti cautio an in re cõmuni interponat. fo. xxj. colum. iiij.
Dare non semper est accipientis facere. fo. lxiij. co. iij.
Datũ causa cõditionis implende an sit in falci. imputã dum. fo. xlj. columna. j.
Debitũ purũ ⁊ in diẽ equiparantur. fo. ccxxxj. co. ij.
Debitũ solidũ ex psona testatoris põt qs petere: ⁊ illud idem ⁊ solidum ex persona heredis. fo. ccxvi. co. j.
Decipere dicitur qui non instruit. fo. lxxij. co. j.
Decretum scðm an in omni personali actione ĩterponat. fo. xiij. colum. iij.
Decretum secundum quid sit. ibidem.
Decretum primum quid sit. fo. xiij. co. ij.
Decreti scði interpositio quo iure petitur. fo. xiij. co. ij.
Decreti secundi effectus. fo. xiij. co. iij.
Defendere alium an quis teneatur. fo. cccc. co. j.
Defuncti voluntas necessitatem decreti cessare facit. fol. lx. columna. j.
Defuncti voluntas non semp seruatur. fo. ccclxxij. co. iij.
Delegatus an possit in integrum restitutionẽ dare. folio cxviij. colum. iij.
Delicta concurrentia an penã minuant. fo. cclxij. col. iiij.
Delinquere quis multipliciter põt. fo. cccxxv. col. ij.
Denunciatio an inducat malã fidem. fo. clxxxj. co. iij.
Denũciatio q̃nqʒ sine cã admittitur filio. fo. ccciiij. col. j.
Diffinitio quid sit. fo. cccc. co. ij.
Dispunctio quid sit. fo. cxxiij. co. ij.
Diuersitas stipulationis an ⁊ quãdo valet obligationẽ. fo. clxxxviij. co. iij.
Dolus testatoris an ⁊ q̃ñ noceat heredi. fo. clxxv. co. j.
Dolus tutoris an q̃ñ noceat pupillo. fo. clxxvj. col. iij.
Dolus malus in quocũqʒ contractu siue iudiciario siue extra si promittitur abesse ⁊ cõmittitur agitur ɔtra do losum ad interesse. fo. cclxj. co. j.
Doli exceptio cũ actione ex stipulatu ɔcurrit. fo. clxxvj. columna. iiij.
Dñs vice emptoris est. ⁊ vtrũ sit vice heredis. fo. cv. co. j.
Dominiũ q̃nqʒ sine possessione querit. fo. lxxxij. col. iiij.
Dominiũ an ex plurib⁹ causis q̃ri possit. fo. cccxcvj. co. ij.
Domus cuiqʒ tutissimũ refugiũ est. fo. ccclxviij. co. ij.
Due cause lucratiue an possint in eundẽ seruũ cõcurrere: ⁊ quid in libero homine. fo. ccxlij. co. ij.
Duo simul ⁊ semel ⁊ vno instanti an possint naturaliter ⁊ ciuiliter possidere. fo. lxxxix. co. ij.
Edictum de tabulis exhibendis vt locum habeat que requirunt. fo. cxxxvj. co. ij.
Edictũ noui opis nũciatione tria capita hʒ. fo. iiij. col. ij.
Edictum vi bonorum raptorũ tria capita habet que iter se differunt. fo. cclxxix. co. j.
Edificiũ an ⁊ q̃ñ cedat solo. item q̃ñ affixũ ⁊ q̃ñ satum et plantatum. fo. lxxvij. co. iiij.
Electio mala in culpa est. fo. ccxxxix. co. iiij.
Electione sua quis ɔtentus esse dʒ. fo. cxxvj. co. iiij.
Eligens in stipulationem an ⁊ q̃ñ possit variare ⁊ qd in alijs contractibus. fo. ccxij. co. ij.
Emolumentum ibi debet esse vbi est onus ⁊ detrimentũ. fo. ccccxx. colum. iiij.
Emptionis verbũ stricte ⁊ large sumitur. fo. lxv. co. ij.
Equitas iuri stricto prefert. fo. xxxvj. co. iij.
Equitas q̃nqʒ rigori preualet. fo. ccxxxv. co. iij.
Equitas rigori prefertur. fo. cclxxij. co. iij.
Error in persone substãtia an impediat dominiũ transla tionem. fo. cclxxj. co. j.
Error iustus an vsucapionẽ inducat. fo. cvij. co. ij.
Exceptio dñi nõ semper obstat publiciana agenti. folio clxxj columna. ij.
Exceptio vt quis condẽnet inquãtũ facere põt an sit di latoria vel peremptoria. fo. cxiij. co. ij.
Excusatio a tutela non datur nisi causa cognita ⁊ in illa libellus offerri debet. fo. ccccxciij. co. iiij.
Exilium triplex. fo. cccxxiij. co. j.
Exitus diuersimode accipitur. fo. ccccxl. co. j.
Expressa q̃nqʒ nocent. fo. ccciiij. co. j.
Facere ⁊ gerere differunt. fo. ccclxxix. co. j.
Factũ quandoqʒ diuisionẽ recipit: regulariter con tra. fo. cxc. co. j.
Factum tenet qð al's fieri nõ deberet. fo. ccxxij. co. j.
Factum tenet qð al's fieri nõ debet. fo. ccccxxxv. co. iij.
Fauorabilis sensus ĩ dubio accipiẽdus est. fo. xlvij. co. iij.
Fetus pecoris vsucapi potest. fo. xcvj. co. iij.
Fideiussor heres debitoris efficaciter obligati adiuuatur beneficio restitutionis in integrum quo pncipalis debi tor sperabat adiuuare. fo. ccxlvij. co. j.
Filiusfamilias non tenet si intercedat pro mutuo in rem suã: nec ẽt pr̃ põt ɔueniri actiõe ð peculio. f. ccxxj. co. ij.
Filius patri curator dari potest. fo. cclv. co. j.
Filius quare nõ possit sibi stipulari a patre: et in seruo ⁊ dño suo. fo. ccxxvj. co. ij.
Fraudator quis dicatur. fo. cxxviij. co. j.
Fugitiuus seruus an a dño possideat. fo. xcviij. co. iiij.
Fur q̃nqʒ rei furtiue dñium transfert. fo. ccxliij. co. j.
Furtum q̃nqʒ sine affectu cõmittitur. fo. ccxxiij. co. ij.
Furtiua res an vsucapi possit. fo. cclxx. co. iij.
Gen⁹ a digniori sui pte nomẽ sumit. f. clxxxviij. c. ij.
Gentium quinqʒ sunt genera. fo. cccl. co. j.
Hereditas vt per liberũ hoiem queratur plura req runtur. fo. lxxxij. co. iij.
Hereditas vt per seruũ dño queratur tria requirũtur. fo. lxxix. columna. j.
Heres an ⁊ qualiter ex defuncti ɔtractibus teneatur. fol. ccccix. co. iij.
Hõ liber scienter a quouis possideri nõ potest: qr estima tionẽ nõ recipit: ignoranter autẽ secus. fo. xcij. co. iij.
Homini natura angelica deseruit. fo. ccclxxij. co. iij.
Ignorans amitto possessionẽ rei mobilis ꝑterq̃ in homine. fo. xcv. co. ij.
Ignorans an ⁊ q̃ñ amittat possessionẽ rei sue ⁊ qd iuris in errante ⁊ q̃ñ p̃sumat aliquis ignorare. fo. xcj. co. iij.
Ignorans non obligatur. fo. clxxxij. co. iiij.
Ignorantia vnius an scienti prosit. fo. lxxj. co. ij.
Imperitia culpe annumeratur. fo. clxxxiij. co. j.
Impostura quid sit. fo. ccxciij. co. j.
Incerta pars rei alicuius possideri non põt ⁊ qualr sint illa verba intelligenda. fo. cj. co. j.
Incile quid sit. fo. cxli. co. iij.
Infamia vite periculo comparatur. fo. lxiiij. col. iiij.
Infirmitas vitanda est. fo. xij. co. iij.
Iniuriarũ actio an cõpetat iniuriato q post illatam iniu riam nõ reuocauit ad animũ suũ. fo. cclxxxij. co. iij.
Innocens innocentẽ excusat. fo. lxxj. co. ij.
Immobiliũ possessor q̃nqʒ satisdat. fo. cclxxxj. co. iiij.
Impedimentũ aliud iuris aliud nature. fo. cxij. co. iiij.
In possessionẽ quot modis ĩducat a p̃tore. fo. xcv. co. iiij.
Inqlin⁹ an cautionẽ ð dãno ĩfecto petere possit. f. xx. c. j.
Institutionis iure licet qð al's nõ liceret. fo. xlviij. co. ij.
Intellect⁹ vitiosus tacit⁹ nõ ẽ subaudiẽdus. fo. ccj. co. iij.
Interdictũ in tm̃ cũ actione p̃toriana conuenit vt altero sepe alterius loco vtamur. fo. cxxij. co. iij.
Interdictũ q̃ruʒ bonor dat ɔ eũ q possidet p herede vel pro possessore ⁊ vtrũ ɔ titulo possidẽtẽ. fo. cxxxiij. co. ij.
Interdicta quedã de facto infamãt. fo. cxliij. co. j.
Interdicta sex regulas affirmatiuas ⁊ q̃ttuor negatiuas continent. fo. cxxxiij. co. iij.
Interdictor quedaʒ sunt ad tp̃s ⁊ illa sunt annalia. alia ppetua. ⁊ qd ĩter vtraqʒ sit discriminis. fo. cxxxiij. co. j.
In venditione dʒ bona fides interuenire tpe ɔctus vẽdi tionis ⁊ tpe traditionis. fo. ciij. co. iij.
Inuitus quis quandoqʒ donat. fo. cccxciij. co. iij.
Iracundie plures defectus. fo. cccxcij. co. iij.
Iudex minus q̃ põt ɔdẽnare debet. fo. ccliij. co. iij.
Iudiciũ cum falso pcuratore nullũ est. fo. cclxj. co. iij.
Iuris ⁊ nature ĩpossibilitas eqparant. f. cccxxxvij. c. iiij.
Iussus a rogatu differt. fo. xv. co. j.
Kalende vnde dicuntur. fo. ccclxxx. co. iiij.
Lapis nascitur ⁊ crescit. fo. lxxviij. co. j.
Legatarius si ab hereditatis possessore estimatio nem sit ɔsecut⁹ petẽs eã ampli⁹: eã petere phibet si ius se ab alio estimationẽ sit cõsequutus. fo. cxxxvj. co. iiij.
Leges rome docẽs nõ alibi ĩmunis est. fo. ccclxvj. co. ij.
Lex loci inspicienda est. fo. ccclxvij. co. ij.
Lex supplet qð homo omittit. fo. cx. co. iij.
Liber hõ q̃nqʒ recipit estimationẽ. fo. ccccxcv. col. iij.
Liber homo ⁊ seruus alien⁹ bona fide possessi nobis de re nostra acquirunt. fo. ccvij. co. iij.
Liber nemo fit inuitus. fo. lvj. co. iiij.
Libertas directa ⁊ fideicõmissaria differũt. fo. xlix. co. j.
Libertatis fauore pmittit qð facilius est. fo. xlvj. col. iiij.
Libertatis q̃nqʒ deterior est conditio. fo. xlviij. co. iij.
Lis a duobus instruitur. fo. cccxiij. col. ij.
Litigiosi vitium rem non afficit. fo. clxxxj. co. iij.
Locatio an valeat si ĩteruenerit error. fol. clxxxvij. col. iiij.
Locus sacer quis sit. fo. cxxxvij. co. j.
Lucratiue cause due an possint in toto in vnũ ⁊ eundem concurrere: ⁊ quid pro indiuiso. fo. ccxliij. co. ij.
Lucrum nõ facere ⁊ dãnũ pati differunt. fo. xix. co. j.
Lumen ⁊ prospectus differunt. fo. iij. co. ij.
Maioris auctoritas excusat. fo. cclxxxiiij. co. iiij.
Maleficiũ q̃ttuor mõis ɔmittit. fo. clxxxij. co. iiij.
Malũ minus de duobus eligendũ est. fo. clxxix. co. iij.
Mandato gñali illicitũ non continet. fo. cxliij. co. iiij.

Manumissio

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Tabula Materiarum.ff.noui.

Manumissio quo ad aliq̃ filiis est morti.fo.ccxlv.col.ij.
Marit⁹ in accusando plura pcipua hз.f.ccciij.co.j.
Miffamilias trib⁹ modis dr.f.ccclxxviij.co.j.
Medicus ob imperitiam ex maleficio obligatur. folio clxxxij.co.iiij.
Minimũ in obscuris sequẽdũ est.f.xxxiij.co.ij.
Mora an ꝛ qñ possit purgari.f.ccxxxij.co.j.
Mora qñq3 post litẽ ꝯtestatã purgat.fo.cclvj.co.ij.
Mora socij socio nocet.f.cccxcvij.co.j.
Morosus et fur assimilantur.f.ccij.co.ij.
Moretium actus an suspendi possunt.f.xxxviij.colũ.j.
Morti similis est manumissio.f.cclxxij.co.iij.
Mortis causa donatio: mortis causa capio dicitur non econtra.f.xl.co.ij.
Mortis causa donatio ꝛ mortis causa capio differunt.f. xxxviij.co.ij.
Mulier qñq3 postulare et fideiubere põt.folio.ccclxxxix. columna.ij.
Mulieri permittitur ius ignorare.f.cccvij.co.ij.
NEgligẽti parci nõ debet.f.ccxcix.co.ij.
Negligẽti tps non currit.f.cccj.co.ij.
Nouatio an possit fieri de re per stipulationem conditionalẽ debita si nõ extet res ipsa.f.ccxxxiij.co.ij.
Nouũ dictio varijs modis sumitur.f.j.co.j.
Nunciatio triplex est.f.ij.co.ij.
Nũeratio nõ semp implet conditionẽ.f.lxiij.co.iiij.
OBligatio an ꝛ qñ alteri per alterum queri possit. f.clxxxij.co.iij.
Obligatio nascit quãdoq3 extra id qđ agit.fo.lxxij.co.j.
Obligatio naturalis dõationẽ impedit.fo.xxxv.col.iiij.
Obligationes ex die ꝛ ad diem qualiter intelligantur.f. clxxxvj.col.iij.
Obligationes licet sint de iure gẽtiũ: actiones tamẽ sunt de iure ciuili.f.clxxxv.co.j.
Obligationes que oriuntur ex varijs figuris causarum que sunt.f.clxxxj.co.iiij.
Obligationibus duabus existentib⁹ inuicẽ an vtra illarũ tollitur.f.ccxvj.co.j.
Obligat⁹ dño p seruũ stipulãtẽ an liberet soluendo eidẽ dño pdicto seruo inscio.f.ccxlvij.co.iij.
Offerenti se sponte parcitur.f.ccclij.co.j.
Officiũ suũ nemini debet esse dãnosum.f.cclxxij.colũ.iij.
Officium trium qs subire põt.f.xliiij.co.ij.
Officij rõne alicui subuenitur.f.cclxxxiij.co.iiij.
Opera noua sex modis nũciari possint.f.vij.co.j.
Ope siue certe siue incerte nõ pñt p seruũ debere: nisi iure pñonat⁹: ꝛ an illas possit seru⁹ stipulari.f.ccxx.col.iiij.
Opere siue certe siue incerte repeti non possunt vbi ꝛ qñ indebite sunt solute ꝛ rõ q̃re.fo.ccxiiij.co.iiij.
Opus quando inchoatũ dicitur.fo.iij.co.iij.
Ordinari⁹ delegati sñiam exeq põt non ecõtra.f.cx.co.j.
PAuliana actio in factum que competit ad omnia reuocanda que in fraudem creditorũ sunt alienata quare ita sit appellata.f.cxxviij.co.ij.
Pater an habeat actionẽ p furto commissio filio in peculio suo.f.cclxxij.co.j.
Pater ꝛ fili⁹ vna psona censentur.f.clxix.co.iij.
Patris delictum filio nõ nocet.f.ccxcvj.co.iiij.
Patris iussus nõ semp excusat.f.cccxxxix.co.j.
Patri agenti actione iniuriaru3 p iniuria filio suo illata que actio cõpetit.fo.cclxij.co.j.
Peccatum est qđ ex fide non est.f.cclxxxij.co.ij.
Pecunia sepeliri prohibetur.f.xciij.co.iiij.
Penalis actio an vna aliã tollat.f.cccxcviij.co.iij.
Pendere qualiter accipiatur.f.clxxxiiij.co.ij.
Pene diffinitio.fo.cccxxiij.co.j.
Penitere an ꝛ quando liceat.f.cclxxiij.co.j.
Permissum dicit oẽ qđ nõ phibet.f.ccclix.columna.ij.
Persone cõditio inspicienda est.f.cclxxxj.co.ij.
Petens munire ripam suo noĩe debet repromittere si alieno tenetur satisdare.fo.cxlij.co.j.
Pignus ptoriũ ꝛ cõuẽtionale differũt.fol.cxxij.colũ.iiij
Pisces: leones: ꝛ aĩalia fera cuius sunt ꝛ an occupantis.fo.ccclxxxix.co.j.
Plures si sunt in vno instrumento obligatorio descripti an presumãtur viriliter obligati ꝛ an insolidum possint conueniri: an vero in partes.fo.ccxv.co.iiij.
Pluribus fideiussoribus ab actore conuentis an plures diuidãtu defensores.fo.cclvij.co.j.
Possess. an possit per generalem procuratorem acqri. fo.ci.columna.iij.
Possessio ciuilis ꝛ naturalis an due sint vel vna. folio lxxxv.columna.iij.
Possessio iusta vel iniusta que sit.fol.lxxxvij.colum.iiij.
Possessio vitiosa an nõ vitiose possit adiungi.f.clxxviij. columna.j.
Possidere an possint duo insolidum.f.cxlvij.co.iij.
Possidere põt quis tripliciter.f.cxliij.co.ij.
Possidere qs ciuilit multis modis põt.f.cxciiij.colũ.iij.
Possidẽtis qñq3 deteriorẽ cõditio.f.lxxviij.co.iij.
Possidenti qñq3 dat nõ possidens.f..xcj.co.iij.
Precariũ ꝛ cõmodatũ differunt.f.clxj.co.j.
Precarij tẽp⁹ in voluntate ꝯcedẽtis cõsistit.f.clxj.co.iiij.
Precaria possessio vitiosa nõ est.f.xc.co.ij.
Prescriptio an ꝛ qualis possit in fiscum per priuatũ seu priuilegiatũ obijci.f.clxxiiij.co.j.
Presumptione sola qs non grauat.f.cccxxxiij.co.iij.
Presens ꝯtra absẽtẽ quãdoq3 restituit.fo.ccxxxi.col.iiij.
Preses an et quando possit recusari. et causa recusationis an debeat iseri.f.lxxj.co.iij.
Presumptio in reũ on⁹ pbandi trãsfert.fo.vj.colum.ij.
Pretaxati qui dicantur.f.clxiiij.co.iiij.
Pretoris auxiliũ cũ alio cõpetit.f.xij.co.j.
Princeps et senatus eqpollẽt in cõcedẽdo.fo.cxlj.colũ.j.
Priuatus hypothecã habens an et quando fisco preferatur.fo.cccxlij.co.iiii.
Priuilegiatus an preferatur nõ priuilegiato in soluendo ꝛ etiam repetendo: et quid si vterq3 sit puilegiatus.fo. cxxv.colum.ij.
Priuilegiũ p defũcto ĩpetratũ nõ valet.f.cccxcvij.c.iiij.
Procurator aduocatus dici potest.f.cccxl.co.ij.
Procuratoris error non semp nocet.f.xciij.co.iij.
Prohibere posse diuersis modis capitur.f.j.co.ij.
Promissio ex causa lucratiua an et quando valeat inter sponsum et sponsam.qñ causa illa lucratiua in matrimonij tẽpus confertur.fo.cciiij.co.iij.
Promissor in stipulatione que cõtinet factum ad duo tenetur.f.ccxxxvij.co.iij.
Promittẽs penã si nõ soluat qui moritur ante solutiõe3 vel interpellationem an eius heres teneatur ad penã. nec sit op⁹ eum interpellare. folio. ccxxij columna.iij.
Publicanus quis dicit.f.xxix.co.iiij.
Publiciana cõtra dñm datur.f.clxxviij.col.iij.
Pupillus accipiendo vsuras sortis principalis reliquorum non perdit priuilegiũ.f.cxxiiij.co.j.
Pupillus an et qñ possit naturaliter vel ciuiliter obligari: et quid in furioso.f.ccx.co.j.
¶ Quinquenniũ triplex.f.lxxvj.co.iij.
RAptor quandoq3 furti non manifesti non tenetur. fol.cclxxj.co.ij.
Ratihabitio nõ semp retrahit.f.cclxij..co.iij.
Regula catboniana qñ locum habeat.f.xxxix.colũ.iij.
Remissio duobus modis fit.f.clvij.co.ij.
Res eadẽ an possit insolidũ a pluribus possidere.fo.xiij. columna.iiij.
Res in multiplici sunt differentia.f.lxxxiij.co.ij.
Res inter alios acta an alijs noceat.f.cxvij.co.j.
Res q̃libet diuisa meli⁹ intelligit.f.clxxiij.co.iiij.
Rei duo promittendi fideiubere vident: si sunt socij vel si actum est inter eos.f.ccxv.co.iij.
Rei sacre alienatio qñq3 pmittit.f.cccxcvj.col.iij.
Rem suam dari ꝛ nihil dari paria sunt.f.lxiij.co.iij.
Re non existente in cõmercio ad quid teneat stipulator aut promissio.f.cxciij.co.ij.
Reuerentia et iusta ignorantia doli exceptione3 tollunt. fo.clxxvij.co.j.
Reus qñq3 forũ actoris sequit.f.cclxxxj.co.iiij.
SCientia vel ignorantia alterius an alteri prosit.f. lxxij.co.iij.
Scire et debere scire par culpa est.f.cccxc.co.iiij.
Scire: nescire: ꝛ dubitare tria sunt.f.clxij.co.iiij
Sentẽtia interlocutoria an possit reuocari.f.cxj.colũ.iij.
Sententia sola an infamiam irroget.f.cclxxij. co.iiij.
Sententia supueniẽs quandoq3 nocet.f.cix.columna.iij.
Sententie ꝯtrie a diuersis late an sit standũ.f.cxij.co.iiij.
Senex dr qui habet sexaginta annos.f.ccclxvij.colũ.ij.
Specialia tria que in vero maleficio locum non habent. fo.clxxxiij.co.j.
Specificatum vt specificantis fiat tria requiruntur.fol. lxxvij.co.iij.
Specus ꝛ cuniculus differunt.f.xxvij.co.ij.
Specus quid dicitur.f.xxvij.co.ij.
Specus varia significat.f.cliij.co.iiij.
Seru⁹ an quando qualiter ꝛ quo iure possideat et quo iure ad dñium transferat.f.lxxij.co.ij.
Seruus an dño ignoranti acquirat.f.xcv.co.j.
Seruus arbiter esse nõ potest.f.ccclxxix.co.ij.
Seruus creditoris accepto ferre nõ põt.f.ccl.co.iij.
Seruus in quo plures habent vsumfructum an cuilibet insolidum ex re sua acquirat de equitate iuris: ꝛ quid de rigore.f.ccxix.co.iiij.
Seruus põt nouare faciendo conditionẽ dñi meliorem deteriorẽ non: ꝛ idem in filio.f.ccxxxij.co iij.
Seruus potest cõditionẽ domini meliore3 facere.deteriorem autem nõ.f ccxix.co.ij.
Seruus quãdoq3 dicitur dñs.f.clxij.co.j.
Seruus sine dño esse potest.f.lxxij.co.iiij.
Seruo liberto facto an prosit contractus tempore seruitutis factus.f.cccxcix.co.ij.
Similitudo est eq̃lis iter liberum hoie3 bona fide possessu3 ꝛ huũ alienũ eodem titulo a nobis possessũ.f.ccxix.co j.
Societas ius fraternitatis habet.f.cxxxj.co.iij.
Soluere dicitur qui delegat.f.ccclxxv.co.j.
Soluens alteri q̃ debitori aut adiecto an et quando liberatur a debito.fo.ccxlvij.co.ij.
Soluens tardius minus soluere videtur.et econtra bis soluit qui cito soluit.fo.ccxliij.co.iiij.
Solum est cõmune: nõ publicũ: ꝛ per hoc nota differentiam inter cõmune ꝛ publicũ.f.cxxxvij.co.iiij.
Solutum p errorẽ an qñ repetat.f.cccxcij.co.iiij.
Stipulatio ad heredẽ transit.f.clxxxix.co.iij.
Stipulatio annua an sit vna vel plures.f.xlj.co.j.
Stipulatio contra legẽ facta nulla est.f.cxcv.co.j.
Stragularũ diuersa sunt gñá.f.ccclxxxvij.co.iiij.
Stipulatio presens ad futura non trahitur.f.xvj.colũ.j.
Studij rõne pmittit qđ al's non.f cccxciij.co.iiij.
Subscriptio accusatoris in libello per q̃ verba fiat ꝛ qđ contineat.f.ccxcvj.co.j.
Subsignare trib⁹ modis dicit.f.ccclxxvij.co.iiij.
Successor rei singularis quandoq3 pp̃ter dolum auctoris repellitur.f.clxxviij.co.iij.
Successoris vniuersalis et singularis an quando causa possit separi. ꝛ qs sit illi⁹ sepationis effectus.f.cv.co.ij.
Sulphur fructus dicit.f.cclxx.co.iij.
Suspitioni false an standum sit.f.cclxxx.co.iiij.
TAbularius quid sit.f.lxxxv.co.j.
Temperamentum optimũ ex duobus contrarijs fit.f.lxiij.co.iij.
Tẽpus delictum aggrauat.f.cccix.co.iiij.
Transactio super re aliena fieri potest.f. cxciij.colum.j.
Testamenti tabule an et qñ sint exhibẽde f.cxxxvj.co.ij.
Testamento rescisso an libertas rescindat.f.lxv.colum.ij.
Tot et tante sunt cause acquirende possessionis quot sũt dñij acquirendi.f.xcj.co.j.
Totius ꝛ partis debet esse pportio.f.lxiij.co.ij.
Tutorem habenti tutor dari non põt: et curatorem habẽti curator bene datur et quare.f.cclv.co.j.
VAsall⁹ vasalli nõ est primi vasall⁹.f.cccxxxj.co.ij.
Vectigal an de q̃libet re pstãdũ sit.f.xxx.colũ.iij.
Vectigal et tributum differunt.f.xxix.co.iiij.
Vectigalia predia que dicãtur.f.xiiij.co.ij.
Veneris res que sint.f.ccciiij.co.iiij.
Verbum generale non respicit aut pertinet ad ea de quibus nominatim cauetur.fo.ccvij.co.iiij.
Verba legis offendere nõ licet.f.lxviij.co.iij.
Vespertilio quis dicatur.f.ccxliij co.iij.
Vinum totum ꝛ nõ parte3 effundere permittitur f.cccxc. columna.iiij.
Vir possidere dicitur nõ muliei.f.xc.co.j.
Vitio naturali parcendũ est.f.xviij.co.ij.
Vnum pea aliud an tollatur in vicissitudinaria possessione.f.cclxxxiij.co.ij.
Voluntas coacta volũtas est.f.cclxxiij.co.ij.
Vsucapere pro herede quis dicatur.f.cvij.co.j.
Vsucapio an habeat locum in emptione conditionali ĩ qua pendẽte cõditiõe traditio fit.f.cix.co.ij.
Vsucapio et prescriptio an ꝛ in quibus differant: et in q̃bus rebus habeat vnũqđq3 illorũ locum.fo.xcvj.col.j.
Vsucapio pro herede ad hoc vt habeat locum qđ oportet fieri.f.cvij.co.j.
Vsufructus est indiuisibilis licet vtilitas illius diuidi possit: et quis sit vsufructus.f.ccxx.co.ij.
Vsurarum cursus odiosus est.f.cxcviij.co.iij.
Vtilitas publica priuate prefertur.fo.iiij.co.ij.

¶ Laus deo.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Dig.

UNIVERSIDAD DE HUELVA